

**Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA 2011
VI. volební období**

**Těsnopisecká zpráva o schůzi
Poslanecké sněmovny Parlamentu**

Schválený pořad 16. schůze Poslanecké sněmovny

1. Návrh na změny zasedacího pořádku v jednacím sále Poslanecké sněmovny
2. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 26/5/ - vrácený Senátem
3. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 266/1994 Sb., o dráhách, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 136/3/ - vrácený Senátem
4. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 360/1992 Sb., o výkonu povolání autorizovaných architektů a o výkonu povolání autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 183/3/ - vrácený Senátem
5. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 102/1992 Sb., kterým se upravují některé otázky související s vydáním zákona č. 509/1991 Sb., kterým se mění, doplňuje a upravuje občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 188/4/ - vrácený Senátem
6. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 219/1995 Sb., devizový zákon, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 195/ - druhé čtení
7. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 440/2003 Sb., o nakládání se surovými diamanty, o podmínkách jejich dovozu, vývozu a tranzitu a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 199/ - druhé čtení

8. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 229/2002 Sb., o finančním arbitrovi, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 224/ - druhé čtení
9. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 191/1999 Sb., o opatřeních týkajících se dovozu, vývozu a zpětného vývozu zboží porušujícího některá práva duševního vlastnictví a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 228/ - druhé čtení
10. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 232/ - druhé čtení
11. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 256/ - druhé čtení
12. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 189/2004 Sb., o kolektivním investování, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 276/ - druhé čtení
13. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů (zákon o ochraně ovzduší), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 278/ - druhé čtení
14. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 61/1988 Sb., o hornické činnosti, výbušninách a o státní báňské správě, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 107/ - druhé čtení
15. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 338/1992 Sb., o dani z nemovitostí, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 119/ - druhé čtení
16. Vládní návrh zákona o zákazu použití, vývoje, výroby, skladování a převodu kazetové munice a o jejím zničení (zákon o zákazu kazetové munice) /sněmovní tisk 214/ - druhé čtení
17. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 85/1996 Sb., o advo-

kacii, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 216/ - druhé čtení

18. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 229/ - druhé čtení
19. Vládní návrh zákona o poskytování součinnosti pro účely řízení před některými mezinárodními soudy a jinými mezinárodními kontrolními orgány a o změně zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 230/ - druhé čtení
20. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 231/ - druhé čtení
21. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 269/ - druhé čtení
22. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 270/ - druhé čtení
23. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 277/ - druhé čtení
24. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 211/ - druhé čtení
25. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 323/ - první čtení podle § 90 odst. 2
26. Návrh poslance Pavla Lukši na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 256/2000 Sb., o Státním zemědělském intervenčním fondu a o změně některých dalších zákonů (zákon o Státním zemědělském intervenčním fondu), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 258/ - první čtení podle § 90 odst. 2

27. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 38/1994 Sb., o zahraničním obchodu s vojenským materiálem a o doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 140/1961 Sb., trestní zákon, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 317/ - prvé čtení podle § 90 odst. 2
28. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 406/2000 Sb., o hospodaření energií, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 327/ - prvé čtení podle § 90 odst. 2
29. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 269/1994 Sb., o Rejstříku trestů, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 281/ - prvé čtení
30. Vládní návrh zákona o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim /sněmovní tisk 285/ - prvé čtení
31. Vládní návrh zákona o změně některých zákonů v souvislosti s přijetím zákona o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim /sněmovní tisk 286/ - prvé čtení
32. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 61/2000 Sb., o námořní plavbě, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 291/ - prvé čtení
33. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění zákona č. 306/2009 Sb., a zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 297/ - prvé čtení
34. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 247/2000 Sb., o získávání a zdokonalování odborné způsobilosti k řízení motorových vozidel a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 300/ - prvé čtení
35. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 18/1997 Sb., o mírovém využívání jaderné energie a ionizujícího záření (atomový zákon) a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 305/ - prvé čtení
36. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 310/ - prvé čtení
37. Vládní návrh zákona o chemických látkách a chemických směsích a o změně některých zákonů (chemický zákon) /sněmovní tisk 311/ - prvé čtení
38. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 120/2002 Sb., o podmínkách uvádění biocidních přípravků a účinných látek na trh a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 324/ - prvé čtení
39. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 592/1992 Sb., o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 551/1991 Sb., o Všeobecné zdravotní pojišťovně České republiky, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 280/1992 Sb., o resortních, oborových, podnikových a dalších zdravotních pojišťovnách, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 15/1993 Sb., o Armádě České republiky a o změnách a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění zákona č. 224/1999 Sb. /sněmovní tisk 325/ - prvé čtení
40. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 326/ - prvé čtení
41. Návrh poslanců Hany Orgoníkové, Ivana Ohlídala, Jana Látky a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 109/2002 Sb., o výkonu ústavní výchovy nebo ochranné výchovy ve školských zařízeních a o preventivně výchovné péči ve školských zařízeních a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 255/ - prvé čtení
42. Návrh poslanců Jaroslava Krupky, Stanislava Polčáka, Kristýny Kočí, Zbyňka Stanjury a Jiřího Petrů na vydání zákona, kterým se mění

zákon č. 365/2000 Sb., o informačních systémech veřejné správy a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 259/ - první čtení

43. Návrh poslanců Ivana Ohlídala, Hany Orgoníkové, Pavla Ploce, Františka Novosada, Jiřího Petru, Romana Sklenáka a Ladislava Šinc-la na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 159/2006 Sb., o střetu zájmů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 261/ - první čtení
44. Návrh poslanců Marka Šnajdra, Leoše Hegera, Jiřího Štětiny, Petra Tluchoře, Petra Gazdíka a Kristýny Kočí na vydání zákona, kterým se zrušuje zákon č. 245/2006 Sb., o veřejných neziskových ústavních zdravotnických zařízeních a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a mění související zákony /sněmovní tisk 262/ - první čtení
45. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 18/1997 Sb., o mírovém využívání jaderné energie a ionizujícího záření (atomový zákon) a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 271/ - první čtení
46. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 250/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 166/1993 Sb., o Nejvyšším kontrolním úřadu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 287/ - první čtení
47. Návrh poslankyň Ivany Řápkové a Lenky Kohoutové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 268/ - první čtení
48. Návrh poslankyně Ivany Řápkové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění zákona č. 306/2009 Sb. /sněmovní tisk 272/ - první čtení

49. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s úspornými opatřeními v působnosti Ministerstva práce a sociálních věcí /sněmovní tisk 315/ - první čtení
50. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 265/1992 Sb., o zápisích vlastnických a jiných věcných práv k nemovitostem, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 318/ - první čtení
51. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 319/ - první čtení
52. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 137/2001 Sb., o zvláštní ochraně svědka a dalších osob v souvislosti s trestním řízením a o změně zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 320/ - první čtení
53. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 36/1967 Sb., o znalcích a tlumočnících, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 322/ - první čtení
54. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 243/2000 Sb., o rozpočtovém určení výnosů některých daní územním samosprávným celkům a některým státním fondům (zákon o rozpočtovém určení daní), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 209/ - první čtení
55. Návrh Zastupitelstva Jihomoravského kraje na vydání zákona o stížnostech a o změně některých zákonů (zákon o stížnostech) /sněmovní tisk 223/ - první čtení
56. Návrh Zastupitelstva Jihomoravského kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 292/ - první čtení
57. Návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady o používání údajů ze jmenné evidence cestujících pro prevenci odhalování, vyšetřování a stíhání teroristických trestných činů a závažné trestné činnosti /kód

dokumentu 6007/11, KOM(2011) 32 v konečném znění/ /sněmovní tisk 321-E/

58. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Rámcová dohoda mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na straně jedné a Korejskou republikou na straně druhé /sněmovní tisk 185/ - druhé čtení
59. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol mezi Českou republikou a Státem Kuvajt o změnách Dohody mezi Českou republikou a Státem Kuvajt o podpoře a ochraně investic, podepsaný dne 31. října 2010 v Kuvajtu /sněmovní tisk 186/ - druhé čtení
60. Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikacemi Protokol mezi vládou České republiky a vládou Státu Kuvajt o změně Dohody o letecké dopravě mezi vládou České republiky a vládou Státu Kuvajt, podepsané v Praze dne 3. července 1997, a Dohoda o letecké dopravě mezi vládou České republiky a vládou Státu Kuvajt, podepsaná v Praze dne 3. července 1997 /sněmovní tisk 190/ - druhé čtení
61. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda o spolupráci v oblasti družicové navigace mezi Evropskou unií a jejími členskými státy a Norským královstvím /sněmovní tisk 193/ - druhé čtení
62. Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací změny harmonogramu Mezinárodní úmluvy o regulaci velrybářství /sněmovní tisk 197/ - druhé čtení
63. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol mezi Českou republikou a Kazašskou republikou o změnách a doplnění Dohody mezi Českou republikou a Kazašskou republikou o podpoře a vzájemné ochraně investic, podepsaný dne 25. listopadu 2010 v Astaně /sněmovní tisk 202/ - druhé čtení
64. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Úmluva o kazetové municí /sněmovní tisk 203/ - druhé čtení

65. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Francouzskou republikou o spolupráci v oblasti ochrany obyvatelstva, prevence a řešení mimořádných situací, podepsaná dne 16. prosince 2010 v Praze /sněmovní tisk 220/ - druhé čtení
66. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu Návrh na přijetí změny čl. 20 odst. 1 Úmluvy o odstranění všech forem diskriminace žen /sněmovní tisk 221/ - druhé čtení
67. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda o založení Mezinárodní protikorupční akademie jako mezinárodní organizace, podepsaná za Českou republiku dne 14. prosince 2010 ve Vídni /sněmovní tisk 226/ - druhé čtení
68. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Republiky Srbsko o policejní spolupráci v boji proti trestné činnosti, podepsaná dne 17. prosince 2010 v Praze /sněmovní tisk 227/ - druhé čtení
69. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol k Dohodě o programu pracovní dovolené mezi vládou České republiky a vládou Nového Zélandu, podepsaný dne 25. listopadu 2010 v Praze /sněmovní tisk 235/ - druhé čtení
70. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi vládou České republiky a vládou Republiky Kazachstán o zpětném přebírání osob s neoprávněným pobytem, podepsaná dne 23. února 2011 v Praze /sněmovní tisk 284/ - první čtení
71. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi Českou republikou a Irskem o změnách a ukončení platnosti Dohody mezi Českou republikou a Irskem o podpoře a vzájemné ochraně investic, podepsané dne 28. června 1996 v Dublinu, která byla sjednána formou výměny nót /sněmovní tisk 288/ - první čtení

72. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Evropská dohoda o mezinárodní přepravě nebezpečných věcí po vnitrozemských vodních cestách podepsaná dne 26. května 2000 a její Předpisy ve znění platném k 1. lednu 2009 /sněmovní tisk 308/ - první čtení
73. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 416/2009 Sb., o urychlení výstavby dopravní infrastruktury /sněmovní tisk 24/ - třetí čtení
74. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 219/1995 Sb., devizový zákon, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 195/ - třetí čtení
75. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 440/2003 Sb., o nakládání se surovými diamanty, o podmínkách jejich dovozu, vývozu a tranzitu a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 199/ - třetí čtení
76. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 229/2002 Sb., o finančním arbitrovi, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 224/ - třetí čtení
77. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 191/1999 Sb., o opatřeních týkajících se dovozu, vývozu a zpětného vývozu zboží porušujícího některá práva duševního vlastnictví a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 228/ - třetí čtení
78. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 232/ - třetí čtení
79. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 256/ - třetí čtení
80. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 189/2004 Sb., o kolektivním investování, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 276/ - třetí čtení
81. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů (zákon o ochraně ovzduší), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 278/ - třetí čtení
82. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 61/1988 Sb., o hornické činnosti, výbušninách a o státní báňské správě, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 107/ - třetí čtení
83. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 338/1992 Sb., o dani z nemovitostí, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 119/ - třetí čtení
84. Vládní návrh zákona o zákazu použití, vývoje, výroby, skladování a převodu kazetové munice a o jejím zničení (zákon o zákazu kazetové munice) /sněmovní tisk 214/ - třetí čtení
85. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 216/ - třetí čtení
86. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 229/ - třetí čtení
87. Vládní návrh zákona o poskytování součinnosti pro účely řízení před některými mezinárodními soudy a jinými mezinárodními kontrolními orgány a o změně zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 230/ - třetí čtení
88. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 231/ - třetí čtení
89. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 269/ - třetí čtení
90. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 270/ - třetí čtení

91. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 277/ - třetí čtení
92. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 211/ - třetí čtení
93. Návrh na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny
94. Návrh na volbu členů Dozorčí rady Státního fondu dopravní infrastruktury
95. Návrh na volbu předsedy Dozorčí rady Státního zemědělského intervenčního fondu
96. Návrh na volbu členů Dozorčí rady Státního zemědělského intervenčního fondu
97. Návrh na volbu členů Dozorčí rady Pozemkového fondu České republiky
98. Návrh na volbu členů Dozorčí rady Státního fondu rozvoje bydlení
99. Návrh časového harmonogramu projednávání vládního návrhu státního závěrečného účtu České republiky za rok 2010 v Poslanecké sněmovně a jejích orgánech a návrh na přikázání vládního návrhu státního závěrečného účtu a jeho kapitol a závěrečných účtů státních fondů výborům k projednání
100. Zpráva o kontrole výročních finančních zpráv politických stran a politických hnutí za rok 2010
101. Doplnění výročních finančních zpráv politických stran a politických hnutí za roky 2005 až 2009
102. Zpráva České národní banky o inflaci - leden 2011 (Zpráva o měnovém vývoji za 2. pololetí 2010) /sněmovní tisk 264/
103. Roční zpráva o výsledku hospodaření České národní banky za rok 2010 /sněmovní tisk 298/
104. Informace o vojenských cvičeních jednotek a štábů Armády České republiky se zahraničními partnery na území České republiky i mimo ně za období červenec - prosinec 2010 /sněmovní tisk 282/
105. Informace o přeletech a průjezdech ozbrojených sil jiných států uskutečněných přes území České republiky ve 2. pololetí 2010 /sněmovní tisk 289/
106. Zpráva o peticích přijatých Poslaneckou sněmovnou Parlamentu ČR, jejich obsahu a způsobu vyřízení za období od 1. 7. 2010 do 31. 12. 2010 /sněmovní tisk 293/
107. Výroční zpráva o činnosti a účetní závěrka Státního fondu dopravní infrastruktury za rok 2010 /sněmovní tisk 307/
108. Zpráva o stavu vysílání a činnosti Rady pro rozhlasové a televizní vysílání za rok 2010 /sněmovní tisk 273/
109. Odpovědi členů vlády na písemné interpelace
110. Ústní interpelace
111. Návrh na volbu předsedy stálé komise Poslanecké sněmovny pro kontrolu činnosti Bezpečnostní informační služby
112. Návrh změny rozpočtu Státního fondu rozvoje bydlení na rok 2011 /sněmovní tisk 314/

**Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA 2011
VI. volební období**

**TĚSNOPISECKÁ ZPRÁVA
o 16. schůzi Poslanecké sněmovny Parlamentu
konané ve dnech 26. dubna až 11. května 2011**

Obsah:

Strana:

26. dubna 2011

Schůzi zahájila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.

Slib poslance

Řeč poslance Jeronýma Tejce 60

Usnesení schváleno (č. 435).

Řeč předsedkyně PSP Miroslavy Němcové 61

27. dubna 2011

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová.

Řeč poslance Petra Gazdíka 63

Řeč poslance Waltera Bartoše 64

Řeč poslance Jiřího Papeže 64

Řeč poslance Jana Vidíma 64

Řeč poslance Tomáše Úlehly 65

Řeč poslankyně Jany Černochové 66

Řeč poslance Karla Šidla 66

Řeč poslance Tomáše Úlehly 66

Řeč poslance Petra Tluchoře 66

Řeč poslankyně Karolíny Peake 67

Řeč poslance Jeronýma Tejce 67

Řeč poslance Jiřího Papeže 68

Řeč poslance Petra Tluchoře 70

Schválen pořad schůze.

1. Návrh na změny zasedacího pořádku v jednacím sále Poslanecké sněmovny

Řeč poslankyně Karolíny Peake 71

Řeč poslance Stanislava Křečka 71

Řeč poslance Petra Skokana 71

Usnesení schváleno (č. 437).

6. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 219/1995 Sb., devizový zákon, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 195/ - druhé čtení

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska 72

Řeč poslance Jeronýma Tejce 73

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska 73

Řeč poslance Alfréda Michalíka 74

Řeč poslance Josefa Šenfelda 74

Řeč poslance Josefa Novotného st. 74

7. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 440/2003 Sb., o nakládání se surovými diamanty, o podmínkách jejich dovozu, vývozu a tranzitu a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 199/ - druhé čtení

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska 75

Řeč poslance Radima Vysloužila 75

8. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 229/2002 Sb., o finančním arbitrovi, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 224/ - druhé čtení

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska 76

Řeč poslance Michala Doktora 76

Řeč poslankyně Heleny Langšádlové 77

Řeč poslance Michala Doktora 77

9. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 191/1999 Sb., o opatřeních týkajících se dovozu, vývozu a zpětného vývozu zboží porušujícího některá práva duševního vlastnictví a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 228/ - druhé čtení

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska 78
Řeč poslance Jana Bureše 78

12. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 189/2004 Sb., o kolektivním investování, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 276/ - druhé čtení

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska 79
Řeč poslance Radima Fialy 79
Řeč poslankyně Heleny Langšádlové 79

46. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 250/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 166/1993 Sb., o Nejvyšším kontrolním úřadu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 287/ - první čtení

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska 80
Řeč poslance Pavla Suchánka 81

Usnesení schváleno (č. 438).

15. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 338/1992 Sb., o dani z nemovitostí, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 119/ - druhé čtení

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska 82
Řeč poslance Alfréda Michalíka 82
Řeč poslance Pavla Suchánka 83

38. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 120/2002 Sb., o podmínkách uvádění biocidních přípravků a účinných látek na trh a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 324/ - první čtení

Řeč ministra zdravotnictví ČR Leoše Hegera 83
Řeč poslankyně Soni Markové 84

Usnesení schváleno (č. 439).

39. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 592/1992 Sb., o pojištění na všeobecné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 551/1991 Sb., o Všeobecné zdravotní pojišťovně České republiky, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 280/1992 Sb., o resortních, oborových, podnikových a dalších zdravotních pojišťovnách, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 15/1993 Sb., o Armádě České republiky a o změnách a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění zákona č. 224/1999 Sb. /sněmovní tisk 325/ - první čtení

Řeč ministra zdravotnictví ČR Leoše Hegera 86
Řeč poslance Borise Šťastného 92
Řeč poslankyně Milady Emmerové 94

Další část schůze řídila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.

Řeč poslance Jaroslava Krákory 96
Řeč poslance Antonína Sedi 98
Řeč poslankyně Soni Markové 99
Řeč poslance Davida Ratha 102
Řeč poslance Borise Šťastného 110
Řeč ministra zdravotnictví ČR Leoše Hegera 115
Řeč poslankyně Jitky Chalánkové 116
Řeč poslance Jiřího Štětiny 117

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová.

Řeč poslance Ivana Ohlídala 120
Řeč poslance Marka Šnajdra 122

Řeč poslance Ivana Ohlídala	124
Řeč poslankyně Soni Markové	124
Řeč poslance Jaroslava Krákory	124
Řeč poslance Davida Ratha	125
Řeč poslance Pavla Kováčka	125
Řeč poslance Jiřího Koskuby	126

Projednávání tohoto bodu bylo přerušeno.

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová.

69. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol k Dohodě o programu pracovní dovolené mezi vládou České republiky a vládou Nového Zélandu, podepsaný dne 25. listopadu 2010 v Praze /sněmovní tisk 235/ - druhé čtení

Řeč místopředsedy vlády a ministra zahraničních věcí ČR	
Karla Schwarzenberga	128
Řeč poslance Roma Kostřici	129

Usnesení schváleno (č. 440).

58. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Rámcová dohoda mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na straně jedné a Korejskou republikou na straně druhé /sněmovní tisk 185/ - druhé čtení

Řeč místopředsedy vlády a ministra zahraničních věcí ČR	
Karla Schwarzenberga	130
Řeč poslankyně Jany Fischerové	131

Usnesení schváleno (č. 441).

66. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu Návrh na přijetí změny čl. 20 odst. 1 Úmluvy o odstranění všech forem diskriminace žen /sněmovní tisk 221/ - druhé čtení

Řeč místopředsedy vlády a ministra zahraničních věcí ČR	
Karla Schwarzenberga	132
Řeč poslankyně Kristýny Kočí	133
Řeč poslankyně Heleny Langšádlové	133

Usnesení schváleno (č. 442).

32. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 61/2000 Sb., o námořní plavbě, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 291/ - prvé čtení

Řeč ministra dopravy ČR Radka Šmerdy	134
Řeč poslance Václava Cempírka	134
Řeč ministra dopravy ČR Radka Šmerdy	135
Řeč poslance Karla Šidla	135
Řeč poslance Václava Cempírka	136
Řeč poslance Jiřího Olivy	136

Usnesení schváleno (č. 443).

34. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 247/2000 Sb., o získávání a zdokonalování odborné způsobilosti k řízení motorových vozidel a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 300/ - prvé čtení

Řeč ministra dopravy ČR Radka Šmerdy	138
Řeč poslance Petra Bendla	138
Řeč ministra dopravy ČR Radka Šmerdy	139
Řeč poslance Pavla Hojdy	139
Řeč poslance Petra Bendla	140

Usnesení schváleno (č. 444).

27. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 38/1994 Sb., o zahraničním obchodu s vojenským materiálem a o doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 140/1961 Sb.,

trestní zákon, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 317/ - prvé čtení podle § 90 odst. 2

Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Martina Kocourk	141
Řeč ministra obrany ČR Alexandra Vondry	142
Řeč poslance Viktora Paggia	143
Řeč poslance Václava Klučky	145
Řeč poslance Antonína Sedi	145

Usnesení schváleno (č. 445).

28. dubna 2011

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová.

Řeč poslankyně Kateřiny Konečné	148
Řeč poslance Jaroslava Krupky	148
Řeč poslance Vladimíra Koníčka	149
Řeč poslance Pavla Kováčíka	149

109. Odpovědi členů vlády na písemné interpelace

Řeč poslance Rudolfa Chlada	150
Řeč poslance Pavla Hojdy	151
Řeč poslance Vojtěcha Filipa	152
Řeč poslance Jana Vidíma	153
Řeč poslance Vojtěcha Filipa	153
Řeč ministra vnitra ČR Jana Kubiceho	153
Řeč poslance Vojtěcha Filipa	154
Řeč poslankyně Vlasty Bohdalové	155
Řeč poslance Václava Klučky	155
Řeč poslankyně Vlasty Bohdalové	156
Řeč poslance Ivana Ohlídala	156
Řeč místopředsedy vlády a ministra zahraničních věcí ČR Karla Schwarzenberga	159
Řeč poslance Václava Zemka	162
Řeč poslance Jaroslava Foldyny	162

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová.

Řeč poslance Jana Hamáčka	164
---------------------------------	-----

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová.

Řeč poslankyně Kateřiny Konečné	165
Řeč místopředsedy vlády a ministra zahraničních věcí ČR Karla Schwarzenberga	166
Řeč poslankyně Kateřiny Konečné	167
Řeč poslance Pavla Hojdy	167
Řeč poslance Jaroslava Foldyny	168
Řeč místopředsedy vlády a ministra zahraničních věcí ČR Karla Schwarzenberga	170
Řeč poslankyně Kateřiny Konečné	171
Řeč poslance Jaroslava Foldyny	171
Řeč poslance Ivana Ohlídala	172
Řeč poslance Miroslava Váni	173
Řeč poslance Zdeňka Boháče	174

Další část schůze řídila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.

57. Návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady o používání údajů ze jmenné evidence cestujících pro prevenci odhalování, vyšetřování a stíhání teroristických trestných činů a závažné trestné činnosti /kód dokumentu 6007/11, KOM(2011) 32 v konečném znění/ /sněmovní tisk 321-E/

Řeč ministra vnitra ČR Jana Kubiceho	175
Řeč poslance Jana Bauera	178
Řeč poslance Marka Bendy	180
Řeč poslankyně Kateřiny Konečné	181
Řeč místopředsedy vlády ČR Radka Johna	183
Řeč poslance Pavla Hojdy	183
Řeč poslance Jana Kubaty	184
Řeč poslance Milana Urbana	185
Řeč poslance Antonína Sedi	186
Řeč poslankyně Lenky Kohoutové	186
Řeč poslankyně Kateřiny Konečné	187
Řeč poslance Jana Bauera	188
Řeč ministra vnitra ČR Jana Kubiceho	189
Řeč poslance Jana Bauera	190

Usnesení schváleno (č. 446).

13. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů (zákon o ochraně ovzduší), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 278/ - druhé čtení

Řeč ministra životního prostředí ČR Tomáše Chalupy	192
Řeč poslankyně Kateřiny Konečné	193
Řeč poslance Jiřího Papeže	193
Řeč poslance Ladislava Skopala	194

59. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol mezi Českou republikou a Státem Kuvajt o změnách Dohody mezi Českou republikou a Státem Kuvajt o podpoře a ochraně investic, podepsaný dne 31. října 2010 v Kuvajtu /sněmovní tisk 186/ - druhé čtení

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	194
Řeč poslankyně Lenky Andryšové	195
Řeč poslance Václava Votavy	195

Usnesení schváleno (č. 447).

60. Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikacemi Protokol mezi vládou České republiky a vládou Státu Kuvajt o změně Dohody o letecké dopravě mezi vládou České republiky a vládou Státu Kuvajt, podepsané v Praze dne 3. července 1997, a Dohoda o letecké dopravě mezi vládou České republiky a vládou Státu Kuvajt, podepsaná v Praze dne 3. července 1997 /sněmovní tisk 190/ - druhé čtení

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	196
Řeč poslankyně Kateřiny Konečné	196

Usnesení schváleno (č. 448).

61. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda o spolupráci v oblasti družicové navigace mezi Evropskou unií a jejími členskými státy a Norským královstvím /sněmovní tisk 193/ - druhé čtení

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	197
Řeč poslankyně Kateřiny Konečné	197

Usnesení schváleno (č. 449).

62. Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací změny harmonogramu Mezinárodní úmluvy o regulaci velrybářství /sněmovní tisk 197/ - druhé čtení

Řeč ministra životního prostředí ČR Tomáše Chalupy	198
Řeč poslance Robína Böhnische	199
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	199

Usnesení schváleno (č. 450).

63. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol mezi Českou republikou a Kazašskou republikou o změnách a doplnění Dohody mezi Českou republikou a Kazašskou republikou o podpoře a vzájemné ochraně investic, podepsaný dne 25. listopadu 2010 v Astaně /sněmovní tisk 202/ - druhé čtení

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	200
Řeč poslankyně Kateřiny Konečné	200
Řeč poslance Jiřího Dolejše	201

Usnesení schváleno (č. 451).

65. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Francouzskou republikou o spolupráci v oblasti ochrany obyvatelstva, prevence a řešení mimořádných situací, podepsaná dne 16. prosince 2010 v Praze /sněmovní tisk 220/ - druhé čtení

Řeč ministra vnitra ČR Jana Kubiceho	201
Řeč poslance Pavla Holíka	202
Řeč poslance Václava Klučky	202

Usnesení schváleno (č. 452).

67. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda o založení Mezinárodní protikorupční akademie jako mezinárodní organizace, podepsaná za Českou republiku dne 14. prosince 2010 ve Vídni /sněmovní tisk 226/ - druhé čtení

Řeč ministra vnitra ČR Jana Kubiceho	203
Řeč poslankyně Lenky Andryšové	204

Usnesení schváleno (č. 453).

68. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Republiky Srbsko o policejní spolupráci v boji proti trestné činnosti, podepsaná dne 17. prosince 2010 v Praze /sněmovní tisk 227/ - druhé čtení

Řeč ministra vnitra ČR Jana Kubiceho	205
Řeč poslance Jaroslava Foldyny	205
Řeč poslance Václava Klučky	206

Usnesení schváleno (č. 454).

70. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi vládou České republiky a vládou Republiky Kazachstán o zpětném přebírání osob s neoprávněným pobytem, podepsaná dne 23. února 2011 v Praze /sněmovní tisk 284/ - první čtení

Řeč ministra vnitra ČR Jana Kubiceho	206
Řeč poslankyně Květy Matušovské	207

Usnesení schváleno (č. 455).

71. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi Českou republikou a Irskem o změnách a ukončení platnosti Dohody mezi Českou republikou a Irskem o podpoře a vzájemné ochraně investic, podepsané dne 28. června 1996 v Dublinu, která byla sjednána formou výměny nót /sněmovní tisk 288/ - první čtení

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	208
Řeč poslance Františka Novosada	208

Usnesení schváleno (č. 456).

72. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Evropská dohoda o mezinárodních přepravě nebezpečných věcí po vnitrozemských vodních cestách podepsaná dne 26. května 2000 a její Předpisy ve znění platném k 1. lednu 2009 /sněmovní tisk 308/ - první čtení

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	209
Řeč poslance Jaroslava Foldyny	209
Řeč poslance Václava Klučky	210
Řeč poslance Jaroslava Foldyny	210
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	210
Řeč poslance Jiřího Štětiny	210

Usnesení schváleno (č. 457).

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová.

110. Ústní interpelace

Řeč poslankyně Kateřiny Konečné	212
Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase	213
Řeč poslance Ivana Ohlídala	215
Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase	216
Řeč poslance Ladislava Šincla	219
Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase	219
Řeč poslance Jiřího Paroubka	222
Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase	222
Řeč poslance Jiřího Paroubka	222

Řeč poslance Miroslava Váni	223
Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase	223
Řeč poslance Jiřího Petrů	226
Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase	227
Řeč poslankyně Zuzky Bebarové-Rujbrové	229
Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase	230
Řeč poslance Jana Látky	231
Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase	232
Řeč poslankyně Marty Semelové	234
Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase	235
Řeč poslance Václava Klučky	237
Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase	238
Řeč poslance Jaroslava Vandase	238
Řeč poslance Petra Hulinského	239
Řeč ministra obrany ČR Alexandra Vondry	239
Řeč poslance Jana Bureše	241
Řeč ministra zdravotnictví ČR Leoše Hegera	242
Řeč poslance Jeronýma Tejce	243
Řeč poslankyně Kateřiny Konečné	244
Řeč ministra zdravotnictví ČR Leoše Hegera	245
Řeč poslankyně Marty Semelové	247

Další část schůze řídil místopředseda PSP Lubomír Zaorálek.

Řeč poslance Františka Novosada	248
Řeč poslance Josefa Tancoše	248
Řeč poslance Antonína Sedi	249
Řeč poslankyně Zuzky Bebarové-Rujbrové	250
Řeč místopředsedy vlády a ministra zahraničních věcí ČR Karla Schwarzenberga	251
Řeč poslankyně Zuzky Bebarové-Rujbrové	252
Řeč poslance Jiřího Paroubka	252
Řeč poslance Václava Klučky	253
Řeč poslance Ladislava Šincla	254
Řeč poslance Jeronýma Tejce	255
Řeč poslance Václava Klučky	255
Řeč místopředsedy vlády ČR Radka Johna	256
Řeč poslankyně Marty Semelové	258
Řeč poslance Antonína Sedi	258
Řeč poslance Josefa Tancoše	259
Řeč poslance Jiřího Paroubka	260
Řeč ministra obrany ČR Alexandra Vondry	260

Další část schůze řídila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.

Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka	261
---	-----

Další část schůze řídil místopředseda PSP Lubomír Zaorálek.

Řeč poslance Antonína Sedi	262
Řeč ministra obrany ČR Alexandra Vondry	263
Řeč poslance Antonína Sedi	264
Řeč poslance Václava Klučky	264
Řeč poslance Jiřího Paroubka	265
Řeč poslance Antonína Sedi	265
Řeč poslance Václava Klučky	266
Řeč poslance Jiřího Paroubka	266
Řeč místopředsedy vlády ČR Radka Johna	267
Řeč poslance Jiřího Paroubka	268
Řeč poslance Václava Klučky	269
Řeč místopředsedy vlády ČR Radka Johna	269
Řeč poslance Jiřího Paroubka	271
Řeč místopředsedy vlády a ministra zahraničních věcí ČR Karla Schwarzenberga	271

29. dubna 2011

Další část schůze řídil místopředseda PSP Lubomír Zaorálek.

Řeč poslance Ivana Ohlídala	273
Řeč poslance Petra Gazdíka	274

35. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 18/1997 Sb., o mírovém využívání jaderné energie a ionizujícího záření (atomový zákon) a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 305/ - první čtení

Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Martina Kocourka	275
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	276

Usnesení schváleno (č. 458).

45. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 18/1997 Sb., o mírovém využívání jaderné energie a ionizujícího záření (atomový zákon) a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 271/ - první čtení

Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Martina Kocourka	277
Řeč poslance Milana Urbana	278
Řeč poslance Jana Husáka	278
Řeč poslance Karla Šidla	279
Řeč poslance Milana Urbana	280
Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Martina Kocourka	280

Usnesení schváleno (č. 459).

10. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 232/ - druhé čtení

Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Martina Kocourka	281
Řeč poslance Milana Urbana	282
Řeč poslance Jana Látky	284
Řeč poslance Josefa Novotného st.	286
Řeč poslance Jana Husáka	290
Řeč poslance Jiřího Krátkého	291
Řeč poslance Karla Šidla	293
Řeč poslance Jana Babora	295
Řeč poslance Jiřího Krátkého	296
Řeč poslance Milana Urbana	296
Řeč poslance Aleše Rádla	299
Řeč poslance Františka Laudáta	299
Řeč poslance Václava Mencla	300
Řeč poslance Jaroslava Plachého	300
Řeč poslance Milana Urbana	301
Řeč poslance Jiřího Krátkého	301
Řeč poslance Jana Babora	301
Řeč poslance Petra Skokana	302
Řeč poslance Karla Šidla	302
Řeč poslance Jana Látky	302

Další část schůze řídila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.

42. Návrh poslanců Jaroslava Krupky, Stanislava Polčáka, Kristýny Kočí, Zbyřky Stanjury a Jiřího Petrů na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 365/2000 Sb., o informačních systémech veřejné správy a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 259/ - první čtení

Řeč poslance Jaroslava Krupky	303
Řeč poslance Jana Bureše	306
Řeč poslance Jeronýma Tejce	306
Řeč poslance Davida Šeicha	308
Řeč ministra vnitra ČR Jana Kubiceho	309
Řeč poslance Stanislava Polčáka	311
Řeč poslance Jana Klána	311
Řeč poslance Jaroslava Krupky	312

Usnesení schváleno (č. 460).

Řeč poslance Ivana Ohlídala	314
-----------------------------------	-----

52. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 137/2001 Sb., o zvláštní ochraně svědka a dalších osob v souvislosti s trestním řízením a o změně zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 320/ - první čtení

Řeč ministra vnitra ČR Jana Kubiceho	315
--	-----

Usnesení schváleno (č. 461 – 1. část).

Řeč poslankyně Karolíny Peake	316
Řeč poslankyně Marie Nedvědové	317
Řeč poslance Jeronýma Tejce	318
Řeč poslance Františka Bublana	319

Usnesení schváleno (č. 461 – 2. část).

64. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Úmluva o kazetové munici /sněmovní tisk 203/ - druhé čtení

Řeč ministra obrany ČR Alexandra Vondry 322

Řeč poslance Jana Kubaty 323

Usnesení schváleno (č. 462).

16. Vládní návrh zákona o zákazu použití, vývoje, výroby, skladování a převodu kazetové munice a o jejím zničení (zákon o zákazu kazetové munice) /sněmovní tisk 214/ - druhé čtení

Řeč ministra obrany ČR Alexandra Vondry 323

Řeč poslance Alexandra Černého 324

104. Informace o vojenských cvičeních jednotek a štábů Armády České republiky se zahraničními partnery na území České republiky i mimo ně za období červenec - prosinec 2010 /sněmovní tisk 282/

Řeč ministra obrany ČR Alexandra Vondry 325

Řeč poslance Zdeňka Boháče 325

Usnesení schváleno (č. 463).

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová.

105. Informace o přeletech a průjezdech ozbrojených sil jiných států uskutečněných přes území České republiky ve 2. pololetí 2010 /sněmovní tisk 289/

Řeč ministra obrany ČR Alexandra Vondry 326

Řeč poslance Antonína Sedi 327

Usnesení schváleno (č. 464).

14. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 61/1988 Sb., o hornické činnosti, výbušninách a o státní báňské správě, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 107/ - druhé čtení

Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Martina Kocourka 328

Řeč poslance Cyrila Zapletala 329

Řeč poslance Františka Laudáta 330

17. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 216/ - druhé čtení

Řeč ministra životního prostředí ČR Tomáše Chalupy 330

Řeč poslance Stanislava Polčáka 331

18. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 229/ - druhé čtení

Řeč ministra životního prostředí ČR Tomáše Chalupy 332

Řeč poslance Marka Bendy 332

19. Vládní návrh zákona o poskytování součinnosti pro účely řízení před některými mezinárodními soudy a jinými mezinárodními kontrolními orgány a o změně zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 230/ - druhé čtení

Řeč ministra životního prostředí ČR Tomáše Chalupy 333

Řeč poslankyně Jany Kaslové 334

20. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 231/ - druhé čtení

Řeč ministra životního prostředí ČR Tomáše Chalupy 335

Řeč poslance Marka Bendy 336

22. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 270/ - druhé čtení

Řeč ministra životního prostředí ČR Tomáše Chalupy 337
Řeč poslance Marka Bendy 337

25. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 323/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Řeč ministra kultury ČR Jiřího Bessera 338

Usnesení schváleno (č. 465 – 1. část).

Řeč poslankyně Dany Filipi 339

Usnesení schváleno (č. 465 – 2. část).

26. Návrh poslance Pavola Lukši na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 256/2000 Sb., o Státním zemědělském intervenčním fondu a o změně některých dalších zákonů (zákon o Státním zemědělském intervenčním fondu), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 258/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Řeč poslance Pavola Lukši 341

Usnesení schváleno (č. 466 – 1. část).

Řeč poslance Miroslava Jeníka 342

Usnesení schváleno (č. 466 – 2. část).

37. Vládní návrh zákona o chemických látkách a chemických směsích a o změně některých zákonů (chemický zákon) /sněmovní tisk 311/ - první čtení

Řeč ministra životního prostředí ČR Tomáše Chalupy 343

Řeč poslance Bořivoje Šarapatky 344

Usnesení schváleno (č. 467).

3. května 2011

Další část schůze řídila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.

Řeč poslance Petra Gazdíka 346
Řeč poslankyně Karolíny Peake 347
Řeč poslance Vojtěcha Filipa 347
Řeč poslance Cyrila Zapletala 347
Řeč poslance Jana Vidíma 348
Řeč poslance Jeronýma Tejce 348
Řeč poslance Bohuslava Sobotky 348
Řeč poslance Petra Gazdíka 352
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 352
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska 352
Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka 353
Řeč poslance Jana Vidíma 354
Řeč poslance Jeronýma Tejce 355
Řeč poslance Jana Vidíma 356
Řeč poslankyně Vlasty Bohdalové 356
Řeč poslance Petra Tluchoře 357

2. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 26/5/ - vrácený Senátem

Řeč senátora Karla Korytáře 359
Řeč poslance Ladislava Skopala 360
Řeč poslance Karla Šidla 360
Řeč poslankyně Lenky Kohoutové 361
Řeč senátora Petra Pakosty 361
Řeč poslance Jeronýma Tejce 363
Řeč poslance Karla Šidla 365
Řeč poslance Petra Bendla 366
Řeč ministra dopravy ČR Radka Šmerdy 367

Řeč poslance Davida Ratha	367
Řeč poslance Jeronýma Tejce	371
Řeč poslance Petra Bendla	372
Řeč poslance Davida Ratha	373
Řeč poslance Pavla Béma	374
Řeč poslance Davida Ratha	375
Řeč poslance Rudolfa Chlada	376
Řeč senátora Karla Korytáře	376
Řeč senátora Petra Pakosty	378

Usnesení schváleno (č. 468).

- Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 266/1994 Sb., o dráhách, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 136/3/ - vrácený Senátem

Řeč ministra dopravy ČR Radka Šmerdy	379
Řeč poslance Karla Šidla	379
Řeč senátora Karla Korytáře	380

Usnesení schváleno (č. 469).

- Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 360/1992 Sb., o výkonu povolání autorizovaných architektů a o výkonu povolání autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 183/3/ - vrácený Senátem

Řeč ministra pro místní rozvoj ČR Kamila Jankovského	381
Řeč poslance Václava Horáčka	382
Řeč senátora Jiřího Čunka	382

Usnesení schváleno (č. 470).

- Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 102/1992 Sb., kterým se upravují některé otázky související s vydáním zákona č. 509/1991 Sb., kterým se mění, doplňuje a upravuje

občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 188/4/ - vrácený Senátem

Řeč ministra pro místní rozvoj ČR Kamila Jankovského	385
--	-----

Další část schůze řídil místopředseda PSP Lubomír Zaorálek.

Řeč poslance Stanislava Křečka	386
Řeč senátorky Jiřiny Rippelové	386
Řeč poslance Stanislava Křečka	387
Řeč ministra pro místní rozvoj ČR Kamila Jankovského	389
Řeč poslankyně Jany Černochové	389
Řeč poslance Stanislava Polčáka	389
Řeč poslance Stanislava Křečka	391
Řeč poslance Stanislava Polčáka	391
Řeč poslance Jeronýma Tejce	392
Řeč poslankyně Milady Halíkové	393
Řeč ministra pro místní rozvoj ČR Kamila Jankovského	395

Usnesení schváleno (č. 471).

Pokračování v projednávání bodu

- Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 592/1992 Sb., o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 551/1991 Sb., o Všeobecné zdravotní pojišťovně České republiky, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 280/1992 Sb., o resortních, oborových, podnikových a dalších zdravotních pojišťovnách, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 15/1993 Sb., o Armádě České republiky a o změnách a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění zákona č. 224/1999 Sb. /sněmovní tisk 325/ - první čtení

Řeč poslance Pavla Antonína	397
Řeč poslance Jiřího Koskuby	399
Řeč poslance Bohuslava Sobotky	404
Řeč poslance Borise Šťastného	405
Řeč poslance Pavla Kováčika	406
Řeč poslance Bohuslava Sobotky	407

Další část schůze řídila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.

Řeč poslance Vojtěcha Filipa	411
Řeč poslance Borise Šťastného	411
Řeč poslance Pavla Kováčka	412
Řeč poslance Jiřího Koskuby	412
Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka	413
Řeč ministra zdravotnictví ČR Leoše Hegera	414

Další část schůze řídil místopředseda PSP Lubomír Zaorálek.

Řeč poslankyně Soni Markové	418
Řeč poslance Stanislava Křečka	418
Řeč poslance Vítězslava Jandáka	419
Řeč poslance Ivana Ohlídala	421
Řeč ministra zdravotnictví ČR Leoše Hegera	423
Řeč poslance Ladislava Šincla	425
Řeč poslance Vladimíra Koníčka	426
Řeč poslance Petra Tluchoře	426
Řeč poslance Marka Bendy	427
Řeč poslance Pavla Kováčka	427
Řeč předsedkyně PSP Miroslavy Němcové	427
Řeč poslance Bohuslava Sobotky	428
Řeč poslance Petra Tluchoře	429
Řeč poslance Pavla Kováčka	430

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová.

Řeč poslance Petra Gazdíka	431
Řeč poslance Pavla Kováčka	432
Řeč poslance Bohuslava Sobotky	432
Řeč ministra zdravotnictví ČR Leoše Hegera	434
Řeč poslankyně Dany Váhalové	434
Řeč poslankyně Milady Emmerové	435
Řeč poslance Martina Gregory	437
Řeč poslance Jiřího Krátkého	437
Řeč poslance Antonína Sedi	438
Řeč poslance Borise Šťastného	439
Řeč poslance Alfréda Michalíka	439
Řeč poslance Jiřího Dolejše	441
Řeč poslance Pavla Kováčka	444

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová.

Řeč poslance Borise Šťastného	452
Řeč poslance Bohuslava Sobotky	452
Řeč poslance Davida Ratha	454
Řeč poslance Borise Šťastného	454
Řeč poslance Michala Babáka	455
Řeč poslance Víta Bárty	455
Řeč poslance Davida Ratha	455
Řeč poslance Vojtěcha Filipa	456
Řeč poslance Víta Bárty	457
Řeč poslance Davida Ratha	457
Řeč poslance Jeronýma Tejce	458
Řeč poslance Jana Chvojky	458
Řeč poslance Miroslava Opálky	459
Řeč poslance Pavla Holíka	459
Řeč poslance Karla Černého	461
Řeč poslance Jiřího Štětiny	461
Řeč poslance Víta Bárty	463
Řeč poslance Miroslava Opálky	465
Řeč poslance Jiřího Krátkého	465
Řeč poslance Víta Bárty	465
Řeč poslance Ladislava Skopala	466
Řeč poslance Václava Votavy	466
Řeč poslance Jiřího Petrů	469
Řeč poslance Ladislava Velebného	469
Řeč poslance Vojtěcha Filipa	469
Řeč poslance Tomáše Úlehly	472
Řeč poslance Vojtěcha Filipa	472
Řeč poslance Vítězslava Jandáka	473
Řeč poslance Michala Doktora	473
Řeč poslance Vojtěcha Filipa	473
Řeč poslance Jiřího Skalického	474
Řeč poslance Michala Janka	474
Řeč ministra zdravotnictví ČR Leoše Hegera	474
Řeč poslance Borise Šťastného	479
Řeč poslance Vladimíra Koníčka	479

Usnesení schváleno (č. 472).

4. května 2011

Další část schůze řídila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.

Řeč poslance Petra Gazdíka	481
Řeč poslance Pavla Kováčka	482
Řeč poslance Petra Gazdíka	482

23. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 277/ - druhé čtení

Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka	483
Řeč poslankyně Jitky Chalánkové	484
Řeč poslance Miroslava Opálky	485
Řeč poslance Stanislava Grospiče	487
Řeč poslance Bohuslava Sobotky	488
Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase	492
Řeč poslance Bohuslava Sobotky	496
Řeč poslance Stanislava Křečka	499
Řeč poslance Miroslava Opálky	500
Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka	501
Řeč poslance Miroslava Opálky	503
Řeč poslankyně Milady Emmerové	503
Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka	504
Řeč poslankyně Jitky Chalánkové	506
Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka	506

49. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s úspornými opatřeními v působnosti Ministerstva práce a sociálních věcí /sněmovní tisk 315/ - první čtení

Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka	507
Řeč poslance Miroslava Opálky	507

Další část schůze řídil místopředseda PSP Lubomír Zaorálek.

Řeč poslance Miroslava Opálky	510
Řeč poslance Stanislava Grospiče	517
Řeč poslankyně Marty Semelové	521

Řeč poslankyně Lenky Kohoutové	523
Řeč poslance Martina Gregory	525
Řeč poslankyně Marty Semelové	525
Řeč poslankyně Milady Emmerové	525
Řeč poslankyně Dany Váhalové	528
Řeč poslankyně Lenky Kohoutové	529
Řeč poslance Stanislava Grospiče	529

Další část schůze řídila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.

Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka	530
Řeč poslance Aleše Roztočila	531

Další část schůze řídil místopředseda PSP Lubomír Zaorálek.

Řeč poslance Antonína Sedi	531
Řeč poslance Miroslava Jeníka	533
Řeč poslankyně Lenky Kohoutové	533
Řeč poslance Antonína Sedi	534
Řeč poslance Václava Klučky	534
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	534
Řeč poslance Josefa Nekla	535
Řeč poslance Václava Klučky	535
Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka	536
Řeč poslance Václava Neubauera	536
Řeč poslance Václava Klučky	537
Řeč poslance Jana Chvojky	539
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	541
Řeč poslance Ladislava Skopala	542
Řeč poslance Josefa Novotného ml.	543
Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka	544
Řeč poslance Miroslava Svobody	544
Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka	545
Řeč poslance Miroslava Opálky	546
Řeč poslance Davida Vodrážky	547
Řeč poslance Jana Kubaty	547

Usnesení schváleno (č. 473).

11. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 256/ - druhé čtení

Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka	548
---	-----

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová.

Řeč poslankyně Renáty Witoszové	549
Řeč poslance Stanislava Grospiče	550
Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka	550
Řeč poslankyně Renáty Witoszové	551

5. května 2011

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová.

Řeč poslance Marka Bendy	553
Řeč poslankyně Hany Orgoníkové	553
Řeč poslance Stanislava Polčáka	554

100. Zpráva o kontrole výročních finančních zpráv politických stran a politických hnutí za rok 2010

Řeč poslance Vladimíra Koníčka	555
--------------------------------------	-----

Usnesení schváleno (č. 474).

101. Doplnění výročních finančních zpráv politických stran a politických hnutí za roky 2005 až 2009

Řeč poslance Vladimíra Koníčka	557
--------------------------------------	-----

Usnesení schváleno (č. 475).

21. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 269/ - druhé čtení

Řeč ministra zemědělství ČR Ivana Fuksy	559
Řeč poslankyně Ivany Weberové	560

Řeč poslance Marka Šnajdra	560
Řeč poslance Stanislava Polčáka	561
Řeč poslance Jana Chvojky	561
Řeč poslance Marka Šnajdra	562
Řeč poslance Jana Chvojky	563
Řeč poslance Stanislava Polčáka	563
Řeč ministra zemědělství ČR Ivana Fuksy	564
Řeč poslankyně Ivany Weberové	564

99. Návrh časového harmonogramu projednávání vládního návrhu státního závěrečného účtu České republiky za rok 2010 v Poslanecké sněmovně a jejích orgánech a návrh na přikázání vládního návrhu státního závěrečného účtu a jeho kapitol a závěrečných účtů státních fondů výborům k projednání

Řeč poslance Pavla Suchánka	565
-----------------------------------	-----

Usnesení schváleno (č. 476).

106. Zpráva o peticích přijatých Poslaneckou sněmovnou Parlamentu ČR, jejich obsahu a způsobu vyřízení za období od 1. 7. 2010 do 31. 12. 2010 /sněmovní tisk 293/

Řeč poslankyně Hany Orgoníkové	566
Řeč poslance Bořivoje Šarapatky	567
Řeč poslankyně Hany Orgoníkové	567

Usnesení schváleno (č. 477).

107. Výroční zpráva o činnosti a účetní závěrka Státního fondu dopravní infrastruktury za rok 2010 /sněmovní tisk 307/

Řeč ministra pro místní rozvoj ČR Kamila Jankovského	568
Řeč poslance Františka Sivery	569
Řeč poslance Pavla Hojdy	569
Řeč poslance Františka Sivery	570

Usnesení schváleno (č. 478).

108. Zpráva o stavu vysílání a činnosti Rady pro rozhlasové a televizní vysílání za rok 2010 /sněmovní tisk 273/

Řeč poslankyně Ivany Levé 571

Usnesení schváleno (č. 479).

40. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 326/ - první čtení

Řeč ministra pro místní rozvoj ČR Kamila Jankovského 574

Řeč poslance Jana Smutného 575

Řeč poslance Antonína Sedi 576

Řeč poslance Jiřího Petru 577

Usnesení schváleno (č. 480).

44. Návrh poslanců Marka Šnajdra, Leoše Hegera, Jiřího Štětiny, Petra Tluchoře, Petra Gazdika a Kristýny Kočí na vydání zákona, kterým se zrušuje zákon č. 245/2006 Sb., o veřejných neziskových ústavních zdravotnických zařízeních a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a mění související zákony /sněmovní tisk 262/ - první čtení

Řeč poslance Marka Šnajdra 578

Řeč poslance Jaroslava Krákory 579

Řeč poslance Davida Ratha 580

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová.

Řeč poslance Jaroslava Krákory 589

Řeč poslance Vojtěcha Filipa 592

Řeč poslance Antonína Sedi 592

Řeč poslance Stanislava Polčáka 593

Řeč poslance Antonína Sedi 594

Řeč ministra zdravotnictví ČR Leoše Hegera 594

Řeč poslance Davida Ratha 596

Řeč poslankyně Milady Emmerové 598

Řeč poslance Víta Němečka 600

Řeč poslance Richarda Dolejše 600

Řeč poslance Pavla Kováčka 602

Řeč poslance Jeronýma Tejce 603

Projednávání tohoto bodu bylo přerušeno.

93. Návrh na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny

Řeč poslance Jana Vidíma 604

Usnesení schváleno (č. 481).

95. Návrh na volbu předsedy Dozorčí rady Státního zemědělského intervenčního fondu

Řeč poslance Jana Vidíma 606

Projednávání tohoto bodu bylo přerušeno.

96. Návrh na volbu členů Dozorčí rady Státního zemědělského intervenčního fondu

Řeč poslance Jana Vidíma 607

Projednávání tohoto bodu bylo přerušeno.

97. Návrh na volbu členů Dozorčí rady Pozemkového fondu České republiky

Řeč poslance Jana Vidíma 608

Projednávání tohoto bodu bylo přerušeno.

111. Návrh na volbu předsedy stálé komise Poslanecké sněmovny pro kontrolu činnosti Bezpečnostní informační služby

Řeč poslance Jana Vidíma 608

Projednávání tohoto bodu bylo přerušeno.

Další část schůze řídila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.

110. Ústní interpelace

Řeč poslance Františka Bublana	610
Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase	611
Řeč poslance Jana Látky	613
Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase	613
Řeč poslance Karla Šidla	616
Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase	616
Řeč poslance Jiřího Paroubka	619
Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase	619
Řeč poslance Miroslava Váni	621
Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase	622
Řeč poslance Václava Votavy	624
Řeč poslance Karla Černého	625
Řeč poslance Jaroslava Vandase	626
Řeč poslance Antonína Sedi	627
Řeč poslance Václava Klučky	628
Řeč poslance Ladislava Šincla	628
Řeč poslance Jana Látky	629
Řeč poslance Jiřího Paroubka	629
Řeč poslance Miroslava Váni	630
Řeč poslance Václava Votavy	631
Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka	631
Řeč poslance Ladislava Šincla	631
Řeč poslance Antonína Sedi	632
Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka	633
Řeč poslance Václava Klučky	634
Řeč poslance Jiřího Paroubka	635
Řeč ministra životního prostředí ČR Tomáše Chalupy	635
Řeč poslankyně Dany Váhalové	637
Řeč ministra zdravotnictví ČR Leoše Hegera	637

Další část schůze řídil místopředseda PSP Lubomír Zaorálek.

Řeč poslance Jana Látky	639
Řeč poslance Ivana Ohlídala	640
Řeč poslankyně Marty Semelové	641

Řeč ministra zdravotnictví ČR Leoše Hegera	641
Řeč poslance Františka Bublana	642
Řeč poslance Antonína Sedi	643
Řeč poslance Václava Votavy	643
Řeč ministra pro místní rozvoj ČR Kamila Jankovského	644
Řeč poslance Václava Votavy	644
Řeč poslance Jana Chvojky	645

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová.

Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka	646
Řeč místopředsedy vlády a ministra zahraničních věcí ČR Karla Schwarzenberga	646

Další část schůze řídil místopředseda PSP Lubomír Zaorálek.

Řeč poslance Jana Hamáčka	647
Řeč poslance Karla Šidla	648
Řeč poslance Ladislava Šincla	649
Řeč ministra životního prostředí ČR Tomáše Chalupy	649
Řeč poslance Václava Klučky	651
Řeč poslance Václava Votavy	652
Řeč ministra pro místní rozvoj ČR Kamila Jankovského	652
Řeč poslance Antonína Sedi	653
Řeč ministra dopravy ČR Radka Šmerdy	654
Řeč poslance Ladislava Šincla	655
Řeč ministra dopravy ČR Radka Šmerdy	656
Řeč poslance Ladislava Šincla	656
Řeč poslankyně Květy Matušovské	657
Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Martina Kocourka	657
Řeč poslankyně Marty Semelové	659
Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka	659
Řeč poslankyně Dany Váhalové	661
Řeč poslance Jana Látky	661
Řeč poslance Jiřího Paroubka	662
Řeč poslance Antonína Sedi	663
Řeč poslance Václava Klučky	663
Řeč poslankyně Dany Váhalové	664
Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka	664
Řeč poslance Jiřího Paroubka	665
Řeč poslance Jana Látky	666
Řeč poslance Jiřího Paroubka	667

Řeč ministra životního prostředí ČR Tomáše Chalupy	668
Řeč poslance Jana Látky	669
Řeč ministra životního prostředí ČR Tomáše Chalupy	670
Řeč poslance Václava Klučky	671
Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka	672

6. května 2011

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová.

Řeč poslance Jana Vidíma	675
--------------------------------	-----

Pokračování v projednávání bodu

97. Návrh na volbu členů Dozorčí rady Pozemkového fondu České republiky

Usnesení schváleno (č. 482).

Pokračování v projednávání bodu

96. Návrh na volbu členů Dozorčí rady Státního zemědělského intervenčního fondu

Usnesení schváleno (č. 483).

Pokračování v projednávání bodu

95. Návrh na volbu předsedy Dozorčí rady Státního zemědělského intervenčního fondu

Usnesení schváleno (č. 484).

Pokračování v projednávání bodu

111. Návrh na volbu předsedy stálé komise Poslanecké sněmovny pro kontrolu činnosti Bezpečnostní informační služby

Usnesení schváleno (č. 485).

Řeč poslance Františka Sivery	676
Řeč poslance Petra Gazdíka	676
Řeč poslance Václava Mencla	676

102. Zpráva České národní banky o inflaci - leden 2011 (Zpráva o měnovém vývoji za 2. pololetí 2010) /sněmovní tisk 264/

Řeč guvernéra ČNB Miroslava Singra	678
Řeč poslance Michala Doktora	679

Projednávání tohoto bodu bylo přerušeno.

103. Roční zpráva o výsledku hospodaření České národní banky za rok 2010 /sněmovní tisk 298/

Řeč guvernéra ČNB Miroslava Singra	680
Řeč poslance Michala Doktora	681

Sloučená rozprava k bodům 102 a 103.

Řeč poslance Petra Braného	683
----------------------------------	-----

Projednávání tohoto bodu bylo přerušeno.

Pokračování v projednávání bodu

102. Zpráva České národní banky o inflaci - leden 2011 (Zpráva o měnovém vývoji za 2. pololetí 2010) /sněmovní tisk 264/

Řeč guvernéra ČNB Miroslava Singra	684
Řeč poslance Michala Doktora	684

Usnesení schváleno (č. 486).

Pokračování v projednávání bodu

103. Roční zpráva o výsledku hospodaření České národní banky za rok 2010 /sněmovní tisk 298/

Řeč poslance Michala Doktora 685

Usnesení schváleno (č. 487).

28. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 406/2000 Sb., o hospodaření energií, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 327/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Martina Kocourka 686

Řeč poslance Milana Urbana 687

Řeč poslance Karla Šidla 688

Řeč poslance Milana Urbana 688

Usnesení schváleno (č. 488).

78. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 232/ - třetí čtení

Řeč poslance Jeronýma Tejce 689

Řeč poslance Jaroslava Plachého 690

Řeč poslance Josefa Novotného st. 690

Řeč poslance Jeronýma Tejce 691

Řeč poslance Milana Urbana 692

Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Martina Kocourka 694

Řeč poslance Milana Urbana 694

Řeč poslance Karla Šidla 697

Řeč poslance Milana Urbana 697

Řeč poslance Petra Braného 698

Řeč poslance Milana Urbana 698

Řeč poslance Borise Štastného 699

Řeč poslance Tomáše Úlehly 699

Řeč poslance Jeronýma Tejce 700

Řeč poslance Petra Tluchoře 700

Další část schůze řídila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.

Řeč poslance Jeronýma Tejce 701

Řeč poslance Milana Urbana 702

Usnesení schváleno (č. 489).

82. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 61/1988 Sb., o hornické činnosti, výbušninách a o státní báňské správě, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 107/ - třetí čtení

Řeč poslance Cyrila Zapletala 709

Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Martina Kocourka 710

Řeč poslance Cyrila Zapletala 710

Usnesení schváleno (č. 490).

74. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 219/1995 Sb., devizový zákon, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 195/ - třetí čtení

Řeč poslance Alfréda Michalíka 712

Usnesení schváleno (č. 491).

75. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 440/2003 Sb., o nakládání se surovými diamanty, o podmínkách jejich dovozu, vývozu a tranzitu a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 199/ - třetí čtení

Usnesení schváleno (č. 492).

76. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 229/2002 Sb., o finančním arbitrovi, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 224/ - třetí čtení

Řeč poslance Michala Doktora	714
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	715
Řeč poslance Michala Doktora	716

Usnesení schváleno (č. 493).

81. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů (zákon o ochraně ovzduší), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 278/ - třetí čtení

Řeč poslankyně Kateřiny Konečné	720
---------------------------------------	-----

Usnesení schváleno (č. 494).

77. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 191/1999 Sb., o opatřeních týkajících se dovozu, vývozu a zpětného vývozu zboží porušujícího některá práva duševního vlastnictví a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 228/ - třetí čtení

Usnesení schváleno (č. 495).

80. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 189/2004 Sb., o kolektivním investování, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 276/ - třetí čtení

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	722
Řeč poslance Radima Fialy	723

Usnesení schváleno (č. 496).

83. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 338/1992 Sb., o dani z nemovitostí, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 119/ - třetí čtení

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	725
Řeč poslance Alfréda Michalíka	725

Usnesení schváleno (č. 497).

84. Vládní návrh zákona o zákazu použití, vývoje, výroby, skladování a převodu kazetové munice a o jejím zničení (zákon o zákazu kazetové munice) /sněmovní tisk 214/ - třetí čtení

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	726
--	-----

Usnesení schváleno (č. 498).

112. Návrh změny rozpočtu Státního fondu rozvoje bydlení na rok 2011 /sněmovní tisk 314/

Řeč ministra pro místní rozvoj ČR Kamila Jankovského	727
--	-----

Další část schůze řídil místopředseda PSP Lubomír Zaorálek.

Řeč poslance Jana Babora	728
Řeč poslankyně Milady Halíkové	728
Řeč poslance Jana Babora	729

Usnesení schváleno (č. 499).

85. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 216/ - třetí čtení

Řeč poslance Stanislava Polčáka	730
---------------------------------------	-----

Usnesení schváleno (č. 500).

86. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 229/ - třetí čtení

Řeč poslance Marka Bendy 732

Usnesení schváleno (č. 501).

87. Vládní návrh zákona o poskytování součinnosti pro účely řízení před některými mezinárodními soudy a jinými mezinárodními kontrolními orgány a o změně zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 230/ - třetí čtení

Řeč poslankyně Jany Kaslové 733

Usnesení schváleno (č. 502).

88. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 231/ - třetí čtení

Usnesení schváleno (č. 503).

90. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 270/ - třetí čtení

Řeč poslance Marka Bendy 735

Usnesení schváleno (č. 504).

10. května 2011

Další část schůze řídila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.

Řeč poslankyně Hany Orgoníkové 738

Řeč poslance Jiřího Papeže 738

41. Návrh poslanců Hany Orgoníkové, Ivana Ohlídala, Jana Látky a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 109/2002 Sb., o výkonu ústavní výchovy nebo ochranné výchovy ve školských zařízeních a o preventivně výchovné péči ve školských zařízeních a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 255/ - první čtení

Řeč poslankyně Hany Orgoníkové 739

Řeč poslankyně Ivany Levé 741

Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Josefa Dobeše 741

Usnesení schváleno (č. 505).

29. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 269/1994 Sb., o Rejstříku trestů, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 281/ - první čtení

Řeč ministra spravedlnosti ČR Jiřího Pospíšila 743

Řeč poslankyně Ivany Weberové 744

Řeč poslankyně Marie Nedvědové 746

Řeč ministra spravedlnosti ČR Jiřího Pospíšila 747

Řeč poslankyně Ivany Weberové 748

Usnesení schváleno (č. 506).

30. Vládní návrh zákona o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim /sněmovní tisk 285/ - první čtení

Řeč ministra spravedlnosti ČR Jiřího Pospíšila 749

Usnesení schváleno (č. 507 – 1. část).

Řeč poslance Marka Bendy 752

Řeč poslankyně Marie Nedvědové 753

Řeč poslance Jeronýma Tejce 755

Řeč poslankyně Ivany Weberové 758

Řeč poslance Stanislava Polčáka	758
Řeč ministra spravedlnosti ČR Jiřího Pospíšila	759
Řeč poslance Jeronýma Tejce	761

Usnesení schváleno (č. 507 – 2. část).

31. Vládní návrh zákona o změně některých zákonů v souvislosti s přijetím zákona o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim /sněmovní tisk 286/ - první čtení

Řeč ministra spravedlnosti ČR Jiřího Pospíšila	761
--	-----

Usnesení schváleno (č. 508 – 1. část).

Řeč poslance Marka Bendy	762
--------------------------------	-----

Usnesení schváleno (č. 508 – 2. část).

33. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění zákona č. 306/2009 Sb., a zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 297/ - první čtení

Řeč ministra spravedlnosti ČR Jiřího Pospíšila	763
Řeč poslance Stanislava Křečka	765
Řeč poslance Václava Votavy	765
Řeč poslance Jana Kubaty	767
Řeč poslankyně Marie Nedvědové	768
Řeč poslance Stanislava Křečka	768
Řeč ministra spravedlnosti ČR Jiřího Pospíšila	769

Usnesení schváleno (č. 509).

36. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 310/ - první čtení

Řeč ministra spravedlnosti ČR Jiřího Pospíšila	770
Řeč poslance Marka Bendy	771

Usnesení schváleno (č. 510).

51. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 319/ - první čtení

Řeč ministra spravedlnosti ČR Jiřího Pospíšila	772
Řeč poslance Stanislava Polčáka	773

Usnesení schváleno (č. 511).

53. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 36/1967 Sb., o znalcích a tlumočnících, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 322/ - první čtení

Řeč ministra spravedlnosti ČR Jiřího Pospíšila	775
Řeč poslance Pavla Stařka	775
Řeč poslankyně Ivany Weberové	776
Řeč poslankyně Marie Nedvědové	776
Řeč ministra spravedlnosti ČR Jiřího Pospíšila	777
Řeč poslance Pavla Stařka	778

Usnesení schváleno (č. 512).

50. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 265/1992 Sb., o zápisích vlastnických a jiných věcných práv k nemovitostem, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 318/ - první čtení

Řeč ministra zemědělství ČR Ivana Fuksy	779
Řeč poslance Miroslava Petráně	780

Usnesení schváleno (č. 513).

43. Návrh poslanců Ivana Ohlídala, Hany Orgoníkové, Pavla Ploce, Františka Novosada, Jiřího Petrá, Romana Sklenáka a Ladislava Šinc-

la na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 159/2006 Sb., o střetu zájmů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 129/2000 Sb., o kra-jích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 261/ - první čtení

Řeč poslance Ivana Ohlídala	782
Řeč poslance Stanislava Polčáka	784

Další část schůze řídil místopředseda PSP Lubomír Zaorálek.

Řeč poslance Zbyška Stanjury	785
Řeč poslance Stanislava Polčáka	787
Řeč poslance Ivana Ohlídala	787

Usnesení schváleno (č. 514).

Pokračování v projednávání bodu

44. Návrh poslanců Marka Šnajdra, Leoše Hegera, Jiřího Štětiny, Petra Tluchoře, Petra Gazdika a Kristýny Kočí na vydání zákona, kterým se zrušuje zákon č. 245/2006 Sb., o veřejných neziskových ústavních zdravotnických zařízeních a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a mění související zákony /sněmovní tisk 262/ - první čtení

Řeč poslankyně Soni Markové	789
Řeč poslance Jaroslava Foldyny	791
Řeč poslance Jiřího Šulce	792
Řeč poslance Vojtěcha Filipa	793
Řeč ministra zdravotnictví ČR Leoše Hegera	793
Řeč poslankyně Soni Markové	795
Řeč poslance Michala Doktora	796
Řeč poslance Jiřího Paroubka	796
Řeč poslance Marka Šnajdra	798
Řeč poslance Jaroslava Krákory	800

Usnesení schváleno (č. 515).

47. Návrh poslankyň Ivany Řápkové a Lenky Kohoutové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi,

ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 268/ - první čtení

Řeč poslankyně Ivany Řápkové	802
Řeč poslance Jeronýma Tejce	805
Řeč poslankyně Jitky Chalánkové	806
Řeč poslankyně Ivany Řápkové	808
Řeč místopředsedy vlády a ministra zahraničních věcí ČR Karla Schwarzenberga	809
Řeč poslance Romana Sklenáka	809
Řeč poslankyně Lenky Kohoutové	810
Řeč poslance Jana Kubaty	812
Řeč poslance Miroslava Opálky	813
Řeč poslance Jana Kubaty	813
Řeč poslance Stanislava Křečka	814
Řeč poslankyně Dagmar Navrátilové	814
Řeč poslankyně Marty Semelové	814
Řeč poslankyně Ivany Řápkové	815
Řeč poslance Michala Doktora	816
Řeč poslankyně Jaroslavy Wenigerové	816
Řeč poslankyně Jany Černochové	817
Řeč poslance Jiřího Dolejše	818
Řeč poslance Jaroslava Foldyny	818
Řeč poslance Jiřího Krátkého	818
Řeč poslankyně Marty Semelové	819
Řeč poslankyně Lenky Kohoutové	819
Řeč poslance Miroslava Opálky	819
Řeč poslance Pavla Stařky	820
Řeč poslance Zdeňka Boháče	821
Řeč poslance Jana Čechlovského	822
Řeč poslance Jiřího Šulce	823

Projednávání tohoto bodu bylo přerušeno.

11. května 2011

Další část schůze řídila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.

Řeč poslance Jiřího Petru	827
---------------------------------	-----

73. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 416/2009 Sb., o urychlení výstavby dopravní infrastruktury /sněmovní tisk 24/ - třetí čtení

Řeč senátora Pavla Eyberta	829
Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Martina Kocourka	830
Řeč poslance Františka Sivery	831
Řeč ministra pro místní rozvoj ČR Kamila Jankovského	832
Řeč poslance Františka Sivery	833

Usnesení schváleno (č. 516).

79. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 256/ - třetí čtení

Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka	834
Řeč poslankyně Renáty Witoszové	835
Řeč ministra zemědělství ČR Ivana Fuksy	836
Řeč poslankyně Renáty Witoszové	836

Usnesení schváleno (č. 517).

89. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 269/ - třetí čtení

Řeč poslankyně Ivany Weberové	837
-------------------------------------	-----

Usnesení schváleno (č. 518).

91. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 277/ - třetí čtení

Řeč poslankyně Milady Emmerové	839
Řeč poslankyně Jitky Chalánkové	843

Usnesení schváleno (č. 519).

Řeč poslankyně Marie Nedvědové	843
--------------------------------------	-----

Závěrečná řeč předsedkyně PSP Miroslavy Němcové.

Začátek schůze Poslanecké sněmovny
26. dubna 2011 ve 14.04 hodin
Přítomno: 198 poslanců

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajují 16. schůzi Poslanecké sněmovny. Dovolte mi, abych vás všechny přivítala a sdělila vám, že organizační výbor Poslanecké sněmovny stanovil návrh pořadu 16. schůze dne 14. dubna letošního roku a pozvánka vám byla rozeslána v pátek 15. dubna.

Prosím nejprve, abyste se všichni přihlásili svými identifikačními kartami. Zatím oznamuji, že náhradní kartu má pan poslanec Jiří Paroubek, a to náhradní kartu číslo 8, paní poslankyně Hana Orgoníková bude disponovat náhradní kartou číslo 12.

Zároveň bych – (odmlka pro značný ruch v sále) – chtěla znovu říci, že už jsme zahájili schůzi. A je-li schůze zahájena, prosím tedy, aby všichni byli ve svých lavicích a věnovali pozornost průběhu této úvodní části naší schůze.

Pan poslanec Jan Bauer má náhradní kartu číslo 15.

Teď bych chtěla mezi námi přivítat nové členy vlády. Vítám tedy mezi námi ministra vnitra Jana Kubiceho. Vítám též ministra dopravy Radka Šmerdu. Dobrý den. (Potlesk. Někteří poslanci v lavicích povstávají.)

Slib poslance

Vážené kolegyně a kolegové, než přistoupíme k programu 16. schůze, dovolte mi, abych vám také připomněla, že 25. března tohoto roku se vzdal svého poslaneckého mandátu Martin Pecina. Proto je nutno učinit některé ústavní kroky a jedním z těchto ústavních kroků je slib nového poslance.

Požádám tedy předsedu mandátového a imunitního výboru pana poslance Jeronýma Tejce, aby nás seznámil s kroky, které tento výbor učinil, a poté přečetl ústavou předepsaný slib, který pan poslanec složí do mých rukou.

Pane předsedo, prosím, máte slovo.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážená paní předsedkyně, vážení členové vlády, paní poslankyně, páni poslanci. Dne 25. března 2011 zanikl mandát poslance Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky panu poslanci Martinu Pecinovi, a to prohlášením osobně na schůzi Poslanecké sněmovny. Týž den tedy ze zákona vznikl mandát poslance Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky panu Jiřímu Dienstbierovi, narozenému 27. května 1969.

Dne 26. března 2011 zanikl mandát poslance Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky panu poslanci Jiřímu Dienstbierovi, a to okamžikem jeho zvolení senátorem Senátu Parlamentu České republiky podle ustanovení § 6 písm. f) zákona číslo 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny. Týž den vznikl mandát poslance Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky panu Miroslavu Svobodovi, narozenému 30. 3. 1962.

Mandátový a imunitní výbor na své schůzi dnešního dne přijal usnesení číslo 51, ve kterém konstatoval, že podle ustanovení § 3 a § 6 písm. c) jednacího řádu Poslanecké sněmovny zanikl mandát poslance Poslanecké sněmovny panu Martinu Pecinovi. Současně konstatoval, že na tento uvolněný poslanecký mandát nastupuje náhradník pan Jiří Dienstbier, jemuž dne 25. března 2011 vznikl mandát poslance Poslanecké sněmovny.

Dále pak mandátový a imunitní výbor na své schůzi dnešního dne přijal usnesení číslo 52, ve kterém konstatoval, že podle ustanovení § 6 písm. f) jednacího řádu Poslanecké sněmovny zanikl mandát poslance panu Jiřímu Dienstbierovi, a současně konstatoval, že na tento uvolněný poslanecký mandát nastupuje náhradník pan Miroslav Svoboda, jemuž dne 26. března 2011 mandát poslance Parlamentu České republiky vznikl.

V souladu s ustanovením § 4 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny složí pan poslanec Miroslav Svoboda poslanecký slib. Prosím pana poslance, aby předstoupil před Poslaneckou sněmovnu, a zároveň prosím paní předsedkyni Poslanecké sněmovny, aby přijala slib nového poslance.

(Všichni v sále povstávají.)

Já s dovolením přečtu slib: Slibuji věrnost České republice. Slibuji, že budu zachovávat její ústavu a zákony. Slibuji na svou čest, že svůj mandát budu vykonávat v zájmu všeho lidu a podle svého nejlepšího vědomí a svědomí.

(Poslanec Svoboda podáním ruky předsedkyni Poslanecké sněmovny a slovem „slibuji“ skládá slib. Potlesk.)

Děkuji paní předsedkyni a blahopřeji panu poslanci Svobodovi ke zvolení.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Vážené kolegyně a kolegové, dovolte také mně, abych mezi námi uvítala našeho staronového kolegu pana poslance Miroslava Svobodu, popřála mu, aby se mu dařilo v jeho práci. Mnoho úspěchů tedy přeji.

A můžeme pokračovat v tom, co ještě musíme v této úvodní fázi učinit, a je to nejprve určení ověřovatelů této schůze. Dovolte, abych vám navrhla, aby ověřovateli byl pan poslanec David Kádner a paní poslankyně Marta

Semelová. Má někdo jiný návrh na ověřovatele schůze Poslanecké sněmovny?

Pokud není, zahajují hlasování pořadové číslo 1. Táží se, kdo je pro, aby se ověřovateli této schůze stali pan poslanec David Kádner a paní poslankyně Marta Semelová. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 1. Přítomno 184, pro 171, proti nikdo. Konstatuji tedy, že jsme ověřovateli 16. schůze Poslanecké sněmovny určili poslance Davida Kádnera a poslankyni Martu Semelovou.

Tím jsme, dámy a pánové, splnili vše nutné pro zahájení 16. schůze Poslanecké sněmovny. Nyní 16. schůzi přerušuji a ve 14 hodin 30 minut bude zahájena 17. schůze Sněmovny.

(Schůze přerušena ve 14.11 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny

27. dubna 2011 v 9.02 hodin

Přítomno: 181 poslanců

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajují druhý jednací den přerušené 16. schůze Poslanecké sněmovny.

Prosím, abyste se všichni přihlásili svými identifikačními kartami a případně mi oznámili, kdo žádá o vydání karty náhradní.

Sděluji, že do zahájení schůze požádali o omluvení své neúčasti na jednání tito poslanci: Adam Vojtěch – pracovní důvody, Farský Jan do 13 hodin – zdravotní důvody, Horníková Zdeňka – zdravotní důvody, Jalowiczor Petr – zdravotní důvody, Korte Daniel od 14 hodin – rodinné důvody, Smýkal Josef – zdravotní důvody, Sobotka Bohuslav z dopoledního jednání – pracovní důvody.

Z členů vlády se omlouvá Dobeš Josef ze zdravotních důvodů, Chalupa Tomáš mezi 12. až 15. hodinou z pracovních důvodů, Kalousek Miroslav z odpoledního jednání z pracovních důvodů, Kubice Jan – pracovní důvody, Šmerda Radek do 13 hodin – pracovní důvody.

Kolegyně a kolegové, nyní přistoupíme ke stanovení pořadu 16. schůze, jehož návrh je uveden na pozvánce. Na včerejším grémiu jsme se shodli na následujících návrzích:

Bod číslo 57 návrhu pořadu, sněmovní tisk číslo 283, první čtení návrhu zákona, vyřadit z programu 16. schůze Poslanecké sněmovny, a to na žádost hejtmana Pardubického kraje Radko Martíňka ze zdravotních důvodů.

Dále přeřadit body 1, 2, 3, 4 návrhu pořadu, sněmovní tisky 26, 136, 183, 188, a to na úterý 3. května jako první a čtvrtý bod jednání. Jedná se o návrhy zákonů vrácených Senátem.

Toť z mé strany vše.

Prosím vás, abyste se k návrhu pořadu vyjádřili vy. Mám zde několik přihlášek, a to přihlášku pana poslance Petra Gazdíka, dále pana Waltra Bartoše, Jiřího Papeže, Jana Vidíma. Prosím, pane poslanče Gazdíku.

Poslanec Petr Gazdík: Vážená paní předsedající, milé kolegyně, milí kolegové, pěkné dobré ráno.

Dovoluji si požádat o vyřazení bodu 23, sněmovní tisk 27, druhé čtení, senátní návrh zákona. Doposud nebyl ve volebním výboru projednán. To je první návrh.

Druhý návrh. Dovoluji si požádat o pevné zařazení projednání druhého čtení sněmovního tisku číslo 119, bod 14 návrhu pořadu schůze, na dnešek do bloku bodů ministra financí. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji a prosím, aby se slova ujal přihlášený pan poslanec Walter Bartoš.

Poslanec Walter Bartoš: Vážená paní předsedající, vážená vládo, dámy a pánové, já se jen připojím k návrhu pana kolegy Gazdíka. S tímto návrhem jsem chtěl také vystoupit, takže navrhuji totéž – vyřadit bod číslo 23, senátní návrh zákona, kterým se mění zákon o České televizi, sněmovní tisk číslo 27.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Sněmovní tisk 27. Děkuji. Jiří Papež. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jiří Papež: Hezké dopoledne, děkuji za slovo, vážená paní místopředsedkyně. Já bych si, kolegové a kolegyně, dovolil požádat o pevné zařazení bodu 50, což je sněmovní tisk 318, a to na úterý 3. května za dosud pevně zařazené body. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji pěkně. A chtěla bych vás následující požádat o to, abyste seznámili Sněmovnu pokud možno i s důvodem, proč takový krok navrhuje.

Pan poslanec Vidím.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji pěkně, paní předsedající. Paní a pánové, dovoluji vám, abych vás požádal o dvě změny v pořadí, respektive o pevné zařazení některých bodů, a dále pak o zařazení bodu nového.

Dovolím si vás požádat o zařazení bodu 27, sněmovní tisk 317, bodu 66, sněmovní tisk 203, bod 15, sněmovní tisk 214, bod 106, sněmovní tisk 282, bod 107, sněmovní tisk 289, a bod 28, sněmovní tisk 327, v tomto pořadí, jako první body odpoledního jednání ve středu 27. dubna. Důvod, který mě k tomuto návrhu vedl, je ten, že navrhovatelé těchto bodů v tuto chvíli budou jistě přítomni na jednání Poslanecké sněmovny. To je tedy příčina mého návrhu.

Dále mi pak dovoluji, abych požádal Poslaneckou sněmovnu o zařazení nového bodu, kterým je bod změny v orgánech Poslanecké sněmovny. Někteří zástupci poslaneckých klubů mě požádali o zařazení tohoto bodu s tím, že tento bod by byl projednáván v bloku volebních bodů příští týden. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Pane poslanče, prosím, pokud jste se vyjadřoval k poslednímu návrhu, změny orgánů Poslanecké sněmovny, navrhuje co? Zařazení?

Poslanec Jan Vidím: Dovolím si zařadit tento bod. On dosud není na pořadu této schůze. A požádám o zařazení nového bodu změny v orgánech Poslanecké sněmovny, a to v rámci bloku volebních bodů, který bude realizován během příštího týdne.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano, děkuji. Dále prosím pana poslance Úlehlu.

Poslanec Tomáš Úlehla: Dobré dopoledne, vážená paní předsedající, dámy a pánové. Já bych chtěl požádat o zařazení tří bodů jako prvních při pátečním jednání, a sice nejprve bod 35, sněmovní tisk 305, bod 45, sněmovní tisk 271, jsou to vládní návrhy, novela atomového zákona č. 18/1997 Sb. Obě předlohy zdůvodní pan ministr průmyslu a obchodu Martin Kocourek. A jako třetí bod pátečního jednání hned na úvod by byl zařazen bod 28, a sice je to vládní návrh zákona, kterým se mění zákon 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a výkonu státní správy v energetických odvětvích, čili energetický zákon.

Tyhle zákony bychom chtěli jednat do společného bloku, abychom mohli provést patřičné komentáře při odůvodňování. A především se dnes sešel výbor pro životní prostředí a byl jsem pověřen jako místopředseda, abych právě požádal o zařazení tohoto bodu, jelikož jsme tam provedli ještě drobné nuance a návrhy pozměňovací, které přispějí k efektivnímu komplexnímu dopracování celého návrhu této legislativní normy.

Takže žádám na pátek jako první tři body zařadit body 35, 45 a 28 v jednom bloku. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Pane poslanče Úlehlo, prosím, abyste tyto body zopakoval podle čísla tisků. Já jsem si poznamenala 305, 271 – a to poslední?

Poslanec Tomáš Úlehla: Sněmovní tisk 305, 271 a sněmovní tisk 232. A jak mě upozornil pan Jan Látko, tak je to bod 29, nikoliv 28, nicméně já jsem v programu měl 28. Je opraveno. Je to hlavně sněmovní tisk 239, bod 9 tedy. Tak. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Než přistoupíme k dalším návrhům na projednávání programu, tak vás chci seznámit s dodatečně doručitou omluvou. Je to omluva pana poslance Petra Skokana, který se omlouvá z dnešního jednání od 11 hodin z pracovních důvodů.

Náhradní kartu č. 21 má pan poslanec Šeich.

Prosím, aby paní poslankyně Černochová předstoupila se svým návrhem.

Poslankyně Jana Černochová: Vážená paní předsedající, dámy a pánové, krásné ráno. Navrhuji vyřazení bodu číslo 55 z 16. schůze, a to z důvodů, že mě požádal primátor hlavního města Prahy, který včera v radě hlavního města Prahy projednal zpětvzetí sněmovního tisku 104 a totéž učiní na zastupitelstvu hlavního města Prahy ve čtvrtek, tedy zítra. Znamená to, že návrh, který se týká taxislužby, bude nově projednán zastupitelstvem hlavního města Prahy a bude této Sněmovně předložen nový legislativní návrh.

Takže ještě jednou, navrhuji vyřazení bodu číslo 55. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Prosím, paní poslankyně, abyste uvedla číslo tisku.

Poslankyně Jana Černochová: Je to sněmovní tisk 104, návrh zastupitelstva hlavního města Prahy.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Pan poslanec Tluchoř. S technickou? Prosím.

Poslanec Karel Šidlo: Děkuji za slovo, paní předsedající. Já bych chtěl jenom, kdyby pan kolega Úlehla mohl upřesnit ty energetické zákony, protože si myslím, že měl hovořit o prvních čteních. A pod bodem 28 je skutečně první čtení, ale tisku 327 nikoliv 232, které už jde do druhého čtení. Já bych velice rád, kdyby to tedy upřesnil, aby se vědělo, o čem budeme hlasovat. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Pane poslanče Úlehlo, máte slovo.

Poslanec Tomáš Úlehla: Já jsem to na závěr celé na pokyn paní předsedající upravil. Čili je to bod číslo 9, sněmovní tisk 232, druhé čtení.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano, toto bylo řečeno již v předchozím vystoupení pana poslance Úlehly, ale možná že sami, kolegyně a kolegové, uznáte, že tímto způsobem zahajovat projednávání schůze, to není zrovna způsob šťastný.

Prosím pana poslance Tluchoře.

Poslanec Petr Tluchoř: Děkuji. Krásné dobré ráno, paní místopředsedkyně. Dámy a pánové, dovoluji mi, abych vás požádal o pevné zařazení bodů, sedmi bodů z resortu ministra spravedlnosti, do bloku prvních čtení, ale ve středu 4. května. Jedná se o body 29, 30, 31, 33,

36, 51 a 53. Jsou to všechno první čtení a v bloku prvních čtení, jak je plánováno, tedy po skončení třetích čtení ve středu dopoledne s pokračováním do odpoledne, bych prosil zařadit tyto body.

Zároveň si vás dovoluji požádat o zařazení bodu 20, zákona o soudních poplatcích, na úterý po pevně zařazených bodech. Děkuji pěkně. Důvodem je nepřítomnost ministra v tomto týdnu, v dalších dnech a je potřeba se připravit na příští týden.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Musím konstatovat, že asi nejenom mě napadá, k čemu máme jednání politického grémia, k čemu paní předsedkyně vyzývala členy vlády, aby se s předstihem vyjadřovali v případě, že potřebují nějakou změnu programu. Protože jestliže jsme naposledy ještě včera seděli na politickém grémium a dnes ráno se zdá, že tedy probíhá hluboká orba, tak je to věc, kterou musím samozřejmě přijmout, ale nemyslím si, že je šťastná. Já potom, až budeme hlasovat o návrzích pana předsedy poslaneckého klubu Tluchoře, tak ho požádám, aby znovu všechny věci vyjmenoval, protože už jsem si je ani nezapisovala.

Prosím paní poslankyni Peake, paní předsedkyni.

Poslankyně Karolína Peake: Dobrý den paní předsedající, dámy a pánové, dovoluji mi v souladu s dohodou, resp. s informací, která včera padla na politickém grémium, požádat o zařazení bodu změny zasedacího pořádku, a to jako první bod dnešního jednání. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano, jako první bod dnešního jednání změna v zasedacím pořádku Poslanecké sněmovny.

Má ještě někdo nějaký další jiný návrh? Pokud ne, tak přistoupíme k hlasování o jednotlivých návrzích, a to v pořadí, v jakém byly tyto návrhy podány. Prosím, abyste se všichni přihlásili hlasovacími kartami, pokud jste tak již neučinili. Nejprve budeme hlasovat o návrzích, které zazněly z grémia.

Prvním návrhem bylo vyřadit bod číslo 57 z návrhu pořadu. Jedná se o sněmovní tisk číslo 283.

Zahajuji hlasování (číslo 2) a ptám se, kdo je pro tento návrh, nechť stiskne tlačítko ano...

Všem se omlouvám. Toto hlasování nebylo platné, já ho ukončím.

Hlasování bylo přijato. Má někdo námitku proti tomu, že jsem prohlásila hlasování za neplatné, přestože proběhlo? Nevidím žádnou námitku. Prosím pana poslance Tejce.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážená paní předsedající, já si dovoluji zpo-

chybnit toto hlasování, protože vy jste jako předsedající v průběhu tohoto hlasování označila toto hlasování za neplatné, zmatečné, tudíž někteří poslanci neměli možnost hlasovat, a proto si dovoluji požádat o opakování tohoto hlasování, aby zde skutečně nebyla zde jakákoliv pochybnost, přičemž nezpochybňuji výsledek tohoto hlasování.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano, děkuji. Tuto vaši námitku přijímám a v tuto chvíli zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro návrh, tak jak před chvílí zazněl. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 3 z přihlášených 176 poslanců pro 170, proti 2. Návrh byl přijat.

Budeme hlasovat o dalším návrhu, kterým je přeřadit body 1, 2, 3, 4 návrhu pořadu, jedná se o sněmovní tisky 26/5, 136/3, 183/3 a 188/4, a to na úterý 3. května jako první až čtvrtý bod jednání.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

V hlasování číslo 4 z přihlášených 176 poslanců pro 171, proti 1. Tento návrh byl přijat. (pokračuje Parkanová)

Dále zde máme návrhy, které zazněly z pléna. Prvním návrhem byl návrh pana poslance, předsedy Petra Gazdíka, a to na vyřazení tisku číslo 227. Je to tak? Budeme hlasovat o tomto návrhu.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo tento návrh podporuje. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 5, z přihlášených 177 poslanců pro 172, proti 1. Tento návrh byl přijat.

Druhým návrhem pana předsedy Gazdíka byl návrh zařadit do dnešního bloku tisků, které zde předkládá pan ministr financí, též tisk 119, a to na konec tohoto bloku.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti tomuto návrhu?

V hlasování pořadové číslo 6 z přihlášených 177 poslanců pro 126, proti 35. I tento návrh byl přijat.

Dalším návrhem byl návrh pana poslance Papeže, a to na vyřazení tisku číslo 318. Pan poslanec Papež nesouhlasí. Prosím, aby návrh upřesnil.

Poslanec Jiří Papež: Děkuji za slovo, vážená paní místopředsedkyně. Já jsem si dovilil navrhnout pevné zařazení bodu 50, což je sněmovní tisk 318, na úterý 3. května po pevně zařazených bodech.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Budeme tedy hlasovat o zařazení tisku 318 na úterý 3. května po pevně zařazených bodech.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 7 z přihlášených 177 poslanců pro 125, proti 40. I tento návrh byl přijat.

Dále jsou zde návrhy pana poslance Vidíma. Ten navrhuje, aby tisky číslo 317, 203, 214, 106 a pravděpodobně ještě – takže ještě jednou. Pan poslanec Vidím navrhuje body číslo 27, 66, 15, 106, 107 a 28 na středu 27. dubna, tedy na dnešní den, jako první body odpoledního jednání po již pevně zařazených bodech.

O tom dávám hlasovat a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 8 z přihlášených 178 poslanců pro 106, proti 15. Tento návrh byl přijat.

Dalším návrhem pana poslance Vidíma byl návrh na zařazení nového bodu, a to změny v orgánech Poslanecké sněmovny. Navrhuje jej zařadit do bloku volebních bodů.

O tom dávám hlasovat a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 9 z přihlášených 178 poslanců pro 173, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Nyní jsou návrhy pana poslance Úlehly. Ten navrhuje na tento pátek zařadit jako první tři body ráno body číslo 35, 45 a 9. Souhlasí pan poslanec Úlehla? Souhlasí.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 10 z přihlášených 178 poslanců pro 147, proti nikdo. Tento návrh byl též přijat.

Další návrh, o kterém budeme hlasovat, přednesla paní poslankyně Černochová. Navrhuje vyřadit bod číslo 55. Jedná se o číslo tisku 104. Navrhuje ho vyřadit z programu této schůze.

O tomto zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 11 z přihlášených 178 poslanců pro 149, proti žádný. I tento návrh byl přijat.

Teď následuje poměrně obsáhlý návrh pana předsedy poslaneckého klubu Tluchoře. Navrhuje, aby na středu 4. května byly pevně zařazeny body ministra spravedlnosti, a to body – a teď prosím, aby mě kontroloval – 29, 30, 31, 33, 36, 51 a 53. Je to tak?

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro tento návrh. (Hlásí se poslanec Tluchoř.) Ruším toto hlasování. Pan poslanec Tluchoř.

Poslanec Petr Tluchoř: Děkuji. Do bloku prvních čtení, tedy tam, kam patřily. Pouze jde o upřesnění, že se jedná o ten konkrétní den. Blok třetích čtení je tím nedotčen, tím se začíná, pak je blok prvních čtení a v nich tyto body pevně zařadit.

Chtěl bych poprosit paní místopředsedkyni příště o neglosování návrhů poslanců v této Sněmovně.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: O návrhu, jak ho přednesl pan poslanec Tluchoř, budeme nyní hlasovat.

Toto hlasování zahajuji a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 13 z přihlášených 179 poslanců pro 106, proti 16. Návrh byl přijat.

Dalším návrhem pana poslance Tluchoře je návrh zařadit bod číslo 20 na úterý 3. května po pevně zařazených bodech.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 14, z přihlášených 179 poslanců pro 107, proti 20. Tento návrh byl přijat.

To nejhlavnější na konec. Paní předsedkyně poslaneckého klubu Věcí veřejných Karolína Peake navrhla zařadit jako první bod dnešního jednání změnu v zasedacím pořádku v jednacím sále Poslanecké sněmovny.

O tomto návrhu rozhodneme hlasováním, které teď zahajuji. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 15 z přihlášených 177 poslanců pro 101, proti 22. Návrh byl přijat.

Nyní tedy budeme hlasovat o celém návrhu pořadu 16. schůze Poslanecké sněmovny, tak jak jsme jej měli písemně předložen a jak jsme jej upravili schválenými pozměňovacími návrhy. Prosím vás, abyste se tedy hlasováním vyjádřili k návrhu programu jako celku.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 16 z přihlášených 179 pro 143, proti 26. Návrh byl přijat, pořad schůze byl schválen.

Přistoupíme tedy k projednávání prvního bodu dnešního pořadu schůze, kterým je

1.

Návrh na změny zasedacího pořádku v jednacím sále Poslanecké sněmovny

Písemný podklad ve formě tabulky vám byl rozdán již včerejšího dne. Nyní prosím předsedkyni klubu Věcí veřejných paní poslankyni Karolínu Peake, aby se ujala slova. Prosím.

Poslankyně Karolína Peake: Ještě jednou dobrý den, dámy a pánové. Dovoluji si vás požádat o schválení nově navrženého zasedacího pořádku, tak jak vám byl rozdán do lavic. Týká se pouze našeho poslaneckého klubu a odráží změny, které se v našem poslaneckém klubu udály. O faktické přesazení bych požádala v průběhu polední přestávky, abychom nenarušovali průběh dopoledního jednání. Děkuji vám.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji. Zahajuji všeobecnou rozpravu. Ptám se, kdo se do ní hlásí. Hlásí se pan poslanec Stanislav Křeček. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Stanislav Křeček: Dobré ráno, dámy a pánové. Já bych velmi prosil, aby se nestalo to, co je ve Sněmovně samozřejmé, že v posledních řadách sedí lidé, kteří se z nějakých důvodů znelíbili v tomto klubu. Já sedím také v poslední řadě a jsem v kolektivu velmi oblíbený. (Pobavení a potlesk v sále.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Kdo si ještě dále přeje vystoupit v obecné rozpravě? Za všeobecného veselí tuto rozpravu končím a přistoupíme k rozpravě podrobné. Ptám se, kdo se do této rozpravy hlásí. Nevidím... Hlásí se pan poslanec Skokan do podrobné rozpravy?

Poslanec Petr Skokan: Já nechci zdržovat, protože jsem vždycky proti zdržování tady. Jenom musím říct, že včera jsem se dověděl, že ta poslední řada, kde od začátku sedím, tak že je považovaná za takovou nějakou... Je mi to líto, ale zřejmě ji asi budu muset opustit.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Kdo ještě si přeje vystoupit v podrobné rozpravě? Nikdo, rozpravu tedy končím. Závěrečné slovo si paní navrhovatelka nepřeje.

Budeme tedy hlasovat o návrhu, tak jak byl přednesen. Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 17 z přihlášených 179 poslanců pro 95, proti 26. Návrh byl přijat.

Tím končí projednávání tohoto bodu a můžeme přistoupit k bodu následujícímu, kterým je

6.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 219/1995 Sb., devizový zákon, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 195/ - druhé čtení

Z pověření vlády předložený návrh zákona uvede ministr financí Miroslav Kalousek. Já ho prosím, aby se ujal slova.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, paní předsedající. Dámy a pánové, dovoluji, abych dříve, než uvedu druhé čtení devizového zákona, poblahopřál opozici k úspěchu u Ústavního soudu, neboť dnes v 9 hodin Ústavní soud zrušil změny zákona o stavebním spoření (potlesk části poslanců), což ve svém důsledku – nálezu Ústavního soudu samozřejmě nezbyvá vládě nebo jakýmkoli jiným politikům než respektovat – v praktickém důsledku to bude znamenat propad příjmů státního rozpočtu v letošním roce zhruba o 6 mld. korun, což logicky bude znamenat, že vláda bude muset zvážit, kde oněch 6 mld. korun na rozpočtovaných položkách fakultativní povahy nevyplatit. Zda to budou dotace do území, dotace do dopravní infrastruktury či do jiných veřejných služeb, o tom se bude vláda rozhodovat, ale v každém případě někde ta veřejná služba bude o 6 mld. korun levnější. Lidé jako já, jako pan ministr Chalupa, jako pan poslanec Urban, na tomto nálezu Ústavního soudu nepochybně vydělají, protože my máme stavební spoření. Někdo jiný na něm krutě prodělá, protože prostě někde ta veřejná služba za 6 mld. korun nebude, neboť ty peníze nevybereme.

Nyní dovoluji, abych poděkoval rozpočtovému výboru za projednání devizového zákona, požádal Sněmovnu o diskusi a jsem samozřejmě připraven odpovídat na vaše dotazy k dané předloze.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání rozpočtovému výboru, výboru pro evropské záležitosti a zemědělskému výboru. Usnesení rozpočtového a zemědělského výboru byla rozdána jako sněmovní tisky číslo 195/1 a 2. Výbor pro evropské záležitosti předložil záznam z jednání, který jste obdrželi jako sněmovní tisk číslo 195/Z.

Prosím, aby se slova ujal zpravodaj rozpočtového výboru pan poslanec Alfréd Michalík. A pan poslanec Jeroným Tejč si přeje vystoupit v rozpravě, nebo mimo? Prosím.

Poslanec Jeroným Tejč: Vážení paní předsedající, já si dovoluji využít přednostního práva v zastoupení předsedy poslaneckého klubu sociální demokracie a vyjádřit se ještě před projednáváním v obecné rozpravě k tomuto tisku k tomu, co sdělil pan ministr Kalousek na margo rozhodnutí Ústavního soudu.

Já myslím, že pan poslanec Kalousek a pan ministr Kalousek pláče velmi správně, ale na špatném hrobě. Ten rozpočet, na který si teď stěžuje, že bude chudší, připravoval on sám. Předkládal ho do vlády, hlasovala o něm vláda, hlasovala o něm pravicová většina v této Poslanecké sněmovně. Tento rozpočet je připraven tímto ministrem, tento rozpočet nepočítal např. s progresivní daní, tedy ty prostředky logicky chybějí. A byl to právě pan ministr Kalousek, který se podílel na tom, že za vlády Mirka Topolánka Česká republika a její občané každoročně přicházejí o 80 mld. korun kvůli snížení příjmů státního rozpočtu, které on prosadil.

To, co je ale podstatné na této debatě, je především to, že teď nelze vyčítat sociální demokracii, že Ústavní soud nějak rozhodl. Ten, kdo je viníkem toho, že Česká republika nyní bude muset mimořádně měnit rozpočet, je přece ministr financí, vláda a tato Poslanecká sněmovna hlasy pravicových poslanců, protože ti předložili, prosadili a nakonec prohlásili zákon, i přes odpor Senátu, který jednoznačně, jak se ukázalo, je protiústavní.

Tak z čeho chcete, pane ministře financí, obviňovat sociální demokracii? Chcete ji obviňovat z toho, že jsme udělali něco nezákonného? Ne my, vy a vaši poslanci! (Potlesk vlevo.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Pan ministr financí Miroslav Kalousek.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Já to nechci prodlužovat, ale já se opravdu ohrazuji proti tomu, že bych tady někoho obviňoval, nebo že bych snad dokonce plakal. Pane poslanče, já vůbec nepláču, já na tom vydělám. Rodina Kalouskova na tom vydělá několik tisíc ročně, rodina Chalupova na tom vydělá několik tisíc ročně. Já nevím, jestli vy máte stavební spoření, pokud máte, tak na tom taky vyděláte několik tisíc korun ročně. Já se hlásím k tomu, že na tom vydělám, jenom mě mrzí, že ty peníze, které já od státu dostanu, někdo jiný, potřebnější nedostane. To je logický důsledek tohoto kroku. Já vás z ničeho neobviňuji. Vy jste tak rozhodli, vy jste mi ty peníze dali, já si je prostě musím vzít (smích v sále), mně

je stavební spořitelna na účet připíše, no a někde jinde veřejná služba na ně mít nebude. To není žádné obviňování. Já prostě jen říkám logický důsledek tohoto rozhodnutí. Nemůže to dopadnout jinak.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Nyní tedy prosím pana zpravodaje rozpočtového výboru poslance Alfréda Michalíka. Prosím, máte slovo.

Poslanec Alfréd Michalík: Vážená paní místopředsedkyně, kolegyně, kolegové, tisk 195 – už podle čísla vidíme, že se jedná o tisk velmi starý, tudíž leží tady už nějakou dobu. Byl projednán v rozpočtovém výboru v únoru tohoto roku. Rozpočtový výbor přijal usnesení, ve kterém doporučuje Sněmovně schválit tento zákon ve znění předloženém, s jedinou připomínkou, a to je úprava termínu účinnosti, kdy vkládá text: Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Nyní prosím, aby se postupně slova ujali zpravodaj výboru pro evropské záležitosti pan Josef Šenfeld a zpravodaj zemědělského výboru pan Josef Novotný st. Pan poslanec Šenfeld má slovo.

Poslanec Josef Šenfeld: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedající, vážená vládo, vážení kolegové, výbor pro evropské záležitosti se danou problematikou devizového zákona zabýval na své schůzi 24. února tohoto roku a nepřijal žádné usnesení. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji. Prosím pana poslance Josefa Novotného.

Poslanec Josef Novotný st.: Paní předsedající, páni ministři, vážení kolegové, zemědělský výbor se zabýval tímto zákonem na své schůzi a přijal usnesení, kterým doporučuje schválit tento zákon v předloženém znění. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Otevírám obecnou rozpravu, nemám do ní žádnou písemnou přihlášku. Ptám se, kdo se do této rozpravy hlásí z místa. Nikoho nevidím, rozpravu končím.

Zahajuji rozpravu podrobnou. Ani do ní nemám žádnou přihlášku a nikoho nevidím, že by si přál vystoupit. Proto i tuto rozpravu končím. Tímto končím i projednávání druhého čtení tohoto zákona. Děkuji panu ministrovi.

Přistoupíme k bodu následujícímu, kterým je

7.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 440/2003 Sb., o nakládání se surovými diamanty, o podmínkách jejich dovozu, vývozu a tranzitu a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 199/ - druhé čtení

Z pověření vlády i tento návrh uvede pan ministr financí Miroslav Kalousek. Prosím.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: I zde si dovoluji poděkovat za projednání tohoto návrhu, který je poměrně významným zkvalitněním tzv. kimberleyského systému, kde se brání financování terorismu a jiné podvatné činnosti právě surovými diamanty. Prosím tedy o schválení.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání hospodářskému výboru. Výborové usnesení nám bylo rozdáno jako sněmovní tisk 199/5. Já požádám zpravodaje výboru hospodářského pana poslance Radima Vysloužila, aby nás seznámil s výsledkem jejich jednání.

Poslanec Radim Vysloužil: Vážená paní předsedající, vládo, kolegyně, kolegové, hospodářský výbor na své 12. schůzi konané dne 13. dubna projednal tento vládní zákon, kterým se mění zákon č. 440/2003 Sb., o nakládání se surovými diamanty, o podmínkách jejich dovozu, vývozu a tranzitu. Vládní návrh předložil hospodářskému výboru náměstek ministra financí Tomáš Zídek.

Ve svém usnesení hospodářský výbor doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky projednat a schválit tento sněmovní tisk č. 199 ve znění předloženého vládního návrhu zákona.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Otevírám obecnou rozpravu. Nemám do ní žádnou písemnou přihlášku, nevidím žádnou přihlášku z místa. Rozpravu ukončuji.

Zahajuji rozpravu podrobnou, ve které je situace stejná – žádná přihláška písemná, nevidím žádnou z místa. Proto končím podrobnou rozpravu. Nemáme o čem hlasovat, proto ukončuji druhé čtení tohoto návrhu.

Budeme pokračovat dalším bodem, kterým je

8.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 229/2002 Sb.,
o finančním arbitrovi, ve znění pozdějších předpisů,
a další související zákony
/sněmovní tisk 224/ - druhé čtení**

I tento návrh z pověření vlády uvede ministr financí Miroslav Kalousek. Pane ministře, prosím, ujměte se slova.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: I zde si dovoluji poděkovat za projednání, byť avizuji, že některé pozměňující návrhy, které byly projednávány na rozpočtovém výboru, nevnímám jako systémové a budu se v rámci třetího čtení snažit přesvědčit Poslaneckou sněmovnu, aby pokud o nich budeme hlasovat, nebyly přijaty, ale je to samozřejmě vaše rozhodnutí a odkládám tuto diskusi na třetí čtení.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Ano, o jednání rozpočtového výboru budeme informováni. Návrh jsme v prvním čtení přikázali tomuto výboru k projednání, usnesení máme rozdáno jako sněmovní tisk 224/1. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj rozpočtového výboru poslanec Michal Doktor.

Poslanec Michal Doktor: Dobrý den, dámy a pánové. V kontextu s úvodním slovem pana ministra financí konstatuji, že rozpočtový výbor sněmovní tisk 224 projednal v přerušeném projednávání. Smyslem přerušení bylo udělení dostatečného prostoru pro sestudování pozměňujících návrhů, které byly podány. Změna, kterou naznačil pan ministr financí, znamená, že oproti vládnímu návrhu novely zákona zůstává finanční arbitr volen Poslaneckou sněmovnou, a není tedy na příště volen, resp. jmenován vládou, tak jak vláda navrhovala. Jinak ve smyslu financování a přesunu výkonu funkcí, resp. fungování úřadu arbitra je původní vládní ambice naplněna zcela, samozřejmě včetně souvisejícího přechodu z financování činností arbitra z České národní banky pod Ministerstvo financí.

Rozpočtový výbor v závěrečném hlasování projednal tento sněmovní tisk na své 13. schůzi dne 6. dubna 2011. Pozměňující návrhy obsažené v usnesení vám byly rozdány písemnou cestou na vaše stoly. Myslím, že není nutné abych je komentoval, jsou uvedeny ve sněmovním tisku 224/1. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji. Otevírám obecnou rozpravu, do které se nikdo nehlásí, proto tuto rozpravu ukončuji.

Otevírám rozpravu podrobnou. Do té se hlásí paní poslankyně Helena Langšádlová. Prosím.

Poslankyně Helena Langšádlová: Vážená paní předsedající, dámy a pánové, dovolila jsem si vám předložit tři pozměňovací návrhy k tomuto tisku. Tyto pozměňovací návrhy se týkají legislativně technických úprav a termínu účinnosti této předlohy. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji. Hlásí se ještě někdo do podrobné rozpravy? Pan zpravodaj.

Poslanec Michal Doktor: Za prvé bych rád jako zpravodaj osvědčil, že pozměňující návrhy paní kolegyně byly rozdány nám všem na lavici. Já je mám k dispozici a dám je k dispozici i legislativě. Mám v úmyslu je oba nechat hlasovat jako celek, ale to oznámím až v proceduře navržené k režimu třetího čtení.

Nyní dovoluji, abych předložil pozměňující návrh vycházející z nutnosti zasunout texty pozměňujících návrhů, resp. usnesení rozpočtového výboru, a původní vládní předlohy.

Navrhují tedy text pozměňujícího návrhu, kdy v části první, v článku označeném jako II. Přejížděná ustanovení v bodě 2 se za větu druhou vkládá věta: „Na odměňování se nepoužije věta druhá, § 1 odst. 2 zákona č. 229/2002 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.“

Jako odůvodnění dovoluji říci, že je nutné, aby nepochybně z textu přijatého zákona vycházela nejen organizační, ale také ta hmotně objektová změna, kdy jak financování, tak odměna arbitra bude v novém režimu zcela k tíži Ministerstva financí. Z přijatého textu pozměňujícího návrhu doručení z rozpočtového výboru nebylo zcela doložitelné a zcela odvoditelné to, že by napříště, po přijatých změnách, byl arbitr financován, resp. odměny jeho a jeho zástupce byly financovány ze zdrojů Ministerstva financí, a výkladové riziko vedlo k tomu, že by mohla být napříště volána stále Česká národní banka jako ten, kdo má jeho výplatu proplácet. Tolik tedy ke zdůvodnění mého pozměňujícího návrhu.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Kdo se ještě přeje vystoupit v podrobné rozpravě? Nikoho nevidím. Tuto rozpravu končím a ptám se, zda si přeje pan ministr vystoupit se závěrečným slovem. Není tomu tak. Končím druhé čtení tohoto návrhu.

Přistoupíme k dalšímu bodu a tím je

9.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 191/1999 Sb.,
o opatřeních týkajících se dovozu, vývozu a zpětného vývozu zboží
porušujícího některá práva duševního vlastnictví a o změně
některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 228/ - druhé čtení**

Z pověření vlády i tento návrh uvede ministr financí Miroslav Kalousek.
Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Opět jen standardně poděkuji za projednání, neboť s obsahem novely jsem podrobně seznámil při prvním čtení.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání hospodářskému výboru. Usnesení nám bylo rozdáno jako sněmovní tisk číslo 221/1. Poprosím pana zpravodaje hospodářského výboru, pana poslance Jana Bureše.

Poslanec Jan Bureš: Hezké dopoledne, dámy a pánové. Vážená paní předsedající, vážená vlado, dámy a pánové, hospodářský výbor tuto záležitost projednával na svém zasedání 13. dubna. Po zpravodajské zprávě náměstka ministra financí pana Zídka k němu přijal usnesení, kterým doporučuje Poslanecké sněmovně schválit tento zákon v předloženém znění. Nebyly k němu předloženy žádné pozměňovací návrhy.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji. Otevírám obecnou rozpravu. Nemám do ní žádnou písemnou přihlášku. Neregistruji nikoho, kdo by se chtěl přihlásit z místa. Proto obecnou rozpravu končím.

Zahajuji rozpravu podrobnou, do které taktéž není žádná písemná přihláška, ani nevidím nikoho, kdo by v této rozpravě chtěl vystoupit. Proto i tuto podrobnou rozpravu končím a končím též druhé čtení tohoto návrhu.

Přistoupíme k dalšímu bodu. Tím je

12.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 189/2004 Sb.,
o kolektivním investování, ve znění pozdějších předpisů,
a další související zákony
/sněmovní tisk 276/ - druhé čtení**

I tento návrh uvede z pověření vlády ministr financí Miroslav Kalousek.
Prosím, máte slovo.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Opět děkuji za slovo. I v tomto případě jsem Poslaneckou sněmovnu s obsahem této předlohy seznamoval v prvním čtení, a proto odkazuji na své vystoupení v prvním čtení. Jenom připomenu, že se jedná o důležitou transpoziční směrnici, kde transpoziční lhůta uplyne 30. června tohoto roku. Já dodatečně děkuji Sněmovně za zkrácení lhůty na 30 dní, díky níž budeme schopni tuto lhůtu dodržet.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. V prvním čtení jsme návrh přikázali k projednání rozpočtovému výboru. Usnesení nám bylo rozdáno jako sněmovní tisk číslo 276/1. Poprosím zpravodaje rozpočtového výboru pana poslance Radima Fialu, aby se ujal slova.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji. Vážená paní místopředsedkyně, vážené kolegyně, kolegové, rozpočtový výbor projednal tento návrh zákona na svém zasedání dne 6. dubna 2011 a přijal jeden pozměňovací návrh. Tento pozměňovací návrh vám byl rozdán do lavic. Je to usnesení rozpočtového výboru číslo 125 a jsou to pouze legislativně technické změny.

Jinak, samozřejmě, rozpočtový výbor doporučuje Poslanecké sněmovně, aby tento návrh zákona schválila.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Otevírám obecnou rozpravu. Nemám do ní žádnou písemnou přihlášku. Nevidím nikoho, kdo by se chtěl do této rozpravy přihlásit. Tuto obecnou rozpravu tedy ukončuji a otevírám rozpravu podrobnou. Do této rozpravy se hlásí paní poslankyně Helena Langšádlová. Prosím.

Poslankyně Helena Langšádlová: Vážená paní místopředsedkyně, vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji si vám předložit pozměňovací návrh, který upravuje některé legislativně technické nepřesnosti, doplňuje kolizní ustanovení, informační povinnost ve vztahu k České národní bance a ustanovení o správních deliktech. Děkuji vám.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji. Ptám se, kdo si ještě přeje vystoupit v podrobné rozpravě. Nikoho neregistruji, a proto podrobnou rozpravu končím. Končím též druhé čtení tohoto návrhu.

Dalším bodem našeho programu je

46.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 250/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 166/1993 Sb., o Nejvyšším kontrolním úřadu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 287/ - první čtení

Z pověření vlády předložený návrh uvede opět ministr financí Miroslav Kalousek. Prosím.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Paní předsedající, dámy a pánové, tento návrh je jedním z výstupů a výsledků práce pracovní skupiny, která byla sestavena při Ministerstvu pro místní rozvoj jako národním koordinačním orgánem čerpání ze strukturálních fondů Evropské unie. Tato skupina řešila odstranění všech legislativních a administrativních překážek s cílem maximálně zjednodušit čerpání těchto prostředků.

Ministerstva financí se týká příslušná úprava rozpočtových pravidel jako základního instrumentu rozpočtové kázně, a to jak takzvaných velkých rozpočtových pravidel, tedy rozpočtových pravidel republiky, zákona 218/2000 Sb., tak takzvaných malých rozpočtových pravidel, zákona 250/2000 Sb., která se týkají rozpočtových pravidel pro územní celky.

V té dvěstěosmnáctce, tedy ve velkých rozpočtových pravidlech, dochází k následujícím nejvýznamnějším změnám. Je upravena změna rozhodnutí o poskytnutí dotace, a to tak, že poskytovatel dotace bude v případě změny rozhodnutí postupovat podle správního řádu. Navrhujeme zavést propadnou lhůtu jeden rok pro možnost podání žádosti o prominutí nebo částečné prominutí odvodu, který byl vyměřen za porušení rozpočtové kázně. Navrhujeme, že v rozhodnutí o dotaci, která obsahuje prostředky z rozpočtu Evropské unie, může poskytovatel stanovit procentní rozmezí u každé jednotlivé podmínky vztahující se k jejímu nedodržení, a tedy k porušení rozpočtové kázně, nebo také může stanovit nižší odvod za porušení povinnosti dané právním předpisem. V rámci tohoto rozmezí potom finanční úřad stanoví s ohledem na závažnost porušení povinnosti

konkrétní výši odvodu a je také poskytovateli dotace tímto návrhem dána možnost nevyplatit část dotace, domnívá-li se, že došlo k porušení pravidel pro zadávání veřejných zakázek spolufinancovaných z rozpočtu Evropské unie.

Dovolte mi drobnou poznámku ještě k bodu 69 této první části návrhu zákona, protože v průběhu prací na tomto návrhu ještě nebylo rozhodnuto o organizační složce státu, která bude zmocněna k promíjení sankcí za porušení rozpočtové kázně. Daňovým řádem, který novelizoval také rozpočtová pravidla, se jím stalo Generální finanční ředitelství. Já jsem přesvědčen, že tuto skutečnost je zapotřebí zachovat, že nemá být tato pravomoc svěřena ministerstvu ani žádnému politikovi, a předpokládám tedy, a budu o to prosit, aby v průběhu projednávání v Poslanecké sněmovně byl bod 69 v tomto smyslu upraven.

Co se týče malých rozpočtových pravidel, pak tato novela upravuje roční prekluzivní lhůtu pro podání žádosti o prominutí nebo částečné prominutí odvodu, zpřesňuje definici neoprávněného použití peněžních prostředků, umožňuje uložit nižší odvod za porušení rozpočtové kázně v případě porušení méně závažné povinnosti, která neměla vliv na použití peněžních prostředků k účelu dotace a na efektivitu čerpání. Tento návrh umožňuje pozastavit vyplacení části dotace v případě podezření na porušení rozpočtové kázně a v neposlední řadě odstraňuje nerovný přístup k příspěvkovým organizacím při ukládání odvodu a penále za porušení rozpočtové kázně.

Vedle těchto zásadních věcných změn obsahuje novela některé změny legislativně technické nebo upřesňující povahy. Prosím o propuštění do druhého čtení.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro první čtení pan poslanec Pavel Suchánek.

Poslanec Pavel Suchánek: Děkuji za slovo, paní předsedající. Pan ministr sdělil, jaké jsou hlavní cíle a úskalí této právní normy. Já bych k tomu jenom dodal, že nemá žádný dopad na státní rozpočet a je v souladu s Ústavou České republiky, a proto jako zpravodaj doporučuji propustit tento zákon do druhého čtení. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Otevírám obecnou rozpravu. Mám zde jednu písemnou přihlášku, a to pana poslance Františka Laudátu... (Nepřeje si vystoupit.) K tomuto bodu se tedy nehlásí nikdo a já obecnou rozpravu končím. Budeme se tedy zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání.

Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání rozpočtovému výboru. Ptám se, zda má někdo z kolegů a kolegyně návrh na další přikázání jinému výboru? Není tomu tak. Proto budeme hlasovat o návrhu organizačního výboru.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 18 z přihlášených 181 poslanec pro 122, proti žádný. Návrh byl přijat.

Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání rozpočtovému výboru, a ukončuji projednávání tohoto bodu.

Dalším bodem je

15.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 338/1992 Sb., o dani z nemovitostí, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 119/ - druhé čtení

Z pověření vlády předložený návrh zákona uvede ministr financí Miroslav Kalousek. Opět ho prosím, aby se ujal slova.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Opět se jedná o druhé čtení zákona, který sjednocuje a definitivně řeší spory, zda stavby bez svislé nosné konstrukce mají být zatíženy daní z nemovitosti ze staveb, nebo ze zpevněných ploch. Tato úprava jasně říká, že budou zavedeny sazby ze zpevněných ploch. Děkuji za projednání rozpočtovému výboru.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání rozpočtovému výboru. Usnesení výboru bylo rozdáno jako sněmovní tisk 119/1. Prosím pana zpravodaje rozpočtového výboru, pana poslance Alfréda Michálíka, aby se ujal slova. Prosím.

Poslanec Alfréd Michalík: Děkuji, paní místopředsedkyně. Kolegyně a kolegové, tak jako u devizového zákona podle čísla vidíte, že se jedná o zákon staršího data. Tento tisk byl projednán v rozpočtovém výboru v únoru letošního roku a v usnesení, které jste dostali pod tiskem 119/1, jsou uvedeny změny, které navrhuje Sněmovně rozpočtový výbor.

Kromě tohoto tisku avizují ještě přihlášku do podrobné rozpravy, kde bych chtěl upřesnit článek 2 – platnost a účinnost tohoto zákona.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Otevírám obecnou rozpravu. Ptám se, kdo se do této rozpravy hlásí. Nehlásí se nikdo, obecnou rozpravu ukončuji a otevírám rozpravu podrobnou. Do té se hlásí pan předseda výboru. Prosím.

Poslanec Pavel Suchánek: Děkuji za slovo. Já bych chtěl podat jeden pozměňovací návrh k tomuto tisku v článku 2, a to je účinnost tohoto zákona. Účinnost by zněla: Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2012.

Odůvodnění. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 228/1992 Sb., o dani z nemovitosti, ve znění pozdějších předpisů, předpokládal nabytí účinnosti ke dni 1. ledna 2011. Vzhledem k časovému posunu jeho projednání v Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky je nutné posunout účinnost zákona až k 1. lednu 2012. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Pan zpravodaj má zřejmě už práci odbytou. Pokud se již nikdo další nehlásí do podrobné rozpravy, tak i tuto končím a končím též druhé čtení tohoto návrhu.

Dalším projednávaným bodem bude

38.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 120/2002 Sb., o podmínkách uvádění biocidních přípravků a účinných látek na trh a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 324/ - první čtení

Z pověření vlády předložený návrh uvede ministr zdravotnictví Leoš Heger. Prosím ho, aby se ujal slova. Prosím, pane ministře.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Vážená paní předsedající, děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji mi, abych předložil návrh zákona, kterým se mění zákon č. 120/2002 Sb., o podmínkách uvádění biocidních přípravků a účinných látek na trh a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

Dovolte mi, abych úvodem řekl, že biocidy jsou chemické látky, které působí proti živým organismům, takže sem patří věci počínaje různými mycími a dezinfekčními prostředky a konče látkami, které se používají na hubení různých zvířat, a chemie zemědělská pro různé záležitosti, které se týkají rostlin i živočichů.

Tato novela zákona je v podstatě technickou novelou, která souvisí s nezbytnou transpozicí, která má lhůtu do konce letošního roku. Je povinnost transponovat do právního řádu České republiky 13 směrnic Komise, které se zařazují do přílohy I základní směrnice Evropského parlamentu o uvádění biocidních přípravků na trh. V současné době příloze I a příloze IA uvedené základní směrnice odpovídají přílohy číslo 2 a 3 zákona o biocidech, které stanovují seznamy účinných látek, seznamy účinných látek s nízkým rizikem a specifické podmínky pro povolování a používání biocidních přípravků s nízkým rizikem obsahujících danou účinnou látku. Předkládanou novelou bude Ministerstvo zdravotnictví zmocněno k vydání prováděcího právního předpisu vyhlášky, do které se současný obsah příloh č. 2 a 3 zákona přesune a zároveň doplní o další účinné látky, které byly do přílohy základní směrnice nově zařazeny.

Návrh změny zákona je racionálním technickým opatřením k zefektivnění implementace evropských směrnic. Zařazování účinných látek tak bude výrazně zjednodušeno s nižší administrativní zátěží státní správy a přinese to výhodu jak státní správě, tak podnikatelům v této oblasti. Úprava bude moci pružněji reagovat na změny evropské legislativy a dodržování termínů implementace.

Součástí této technické novely je rovněž povinnost podávat žádost o povolení k uvedení biocidního přípravku na trh Ministerstvu zdravotnictví s využitím jednotného systému Evropské unie, tzv. rejstříku pro biocidní přípravky, zřízeného rozhodnutím Komise 2010/296/EU.

Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně a páni poslanci, s ohledem na uvedené se na vás obracím se žádostí o podporu posuzovaného zákona při dnešním projednávání a věřím, že ho podpoříte. V další rozpravě si dovoluji navrhnout zkrácení lhůty projednávání ve výborech na 30 dní.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji, pane ministře. Nyní prosím, aby se slova ujala zpravodajka pro prvé čtení paní poslankyně Soňa Marková.

Poslankyně Soňa Marková: Děkuji za slovo, vážená paní předsedající. Přeji vám všem krásný den. Dovolte mi, abych se velice krátce jenom zastavila u návrhu zákona, jehož předložení již zdůvodnil pan ministr.

Trh s biocidními přípravky a účinnými látkami těchto přípravků je v Evropské unii regulován základní směrnicí Evropského parlamentu a Rady. Tato směrnice je z roku 1998 a cílem směrnice bylo odstranit rozdíly v právní úpravě předpisů jednotlivých členských států v této oblasti,

kteří by mohly představovat překážky pro obchod s biocidními přípravky, tak předměty jimi ošetřenými. Zároveň má být zajištěn vysoký stupeň ochrany člověka, zvířat a životního prostředí.

Proto se ve směrnici stanoví, že na trh nesmějí být uváděny a používány biocidní přípravky, které nebyly povoleny příslušným orgánem členského státu. Toto povolení lze udělit jen pro přípravky obsahující účinné látky uvedené právě v seznamu I a IA základní směrnice. Cílem tohoto návrhu zákona je potom transponovat další směrnice, které zařazují do přílohy I účinné látky pro použití v biocidních přípravcích.

Touto novelou bude Ministerstvo zdravotnictví zmocněno k vydání prováděcí vyhlášky, do které se současný obsah příloh č. 2 a 3 přesune a zároveň doplní o další účinné látky zařazené do přílohy I jednotlivými směrnicemi. Do nově navržené vyhlášky se zařadí celkem 40 účinných látek a v následujících čtyřech letech může vzrůst celkový počet zařazených účinných látek až na 2000.

V případě, že by nebyla provedena transpozice, by nebylo možné po uplynutí dvou let od jejich zařazení do základní směrnice uvádět v České republice na trh některé tyto biocidní přípravky povolené již v Evropské unii. To by mohlo znamenat a způsobit nedostatek těchto látek na trhu v České republice a vytvořit překážky ve volném obchodování s touto komoditou v rámci Evropské unie. Mohlo by to také poškodit podnikatele, kteří dosud tyto biocidní přípravky uvádějí na trh.

Součástí této novely je také povinnost pro žadatele podávat žádost o povolení k uvedení biocidních přípravků na trh elektronicky prostřednictvím rejstříku pro biocidní přípravky zřízeného Komisí.

Tak jak bylo řečeno panem ministrem, návrh změny zákona je racionálním technickým opatřením k zefektivnění implementace jednotlivých směrnic, protože dojde ke zmocnění Ministerstva zdravotnictví k vydání vyhlášky, do které budou zařazeny všechny dosud zařazené a také nově zařazované účinné látky, tedy bez nutnosti potom měnit celý zákon. Takže skutečně to považuji za racionální a doporučuji, aby tento zákon byl samozřejmě po řádném projednání ve výborech přijat.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji. Otevíráme obecnou rozpravu. Nemám do ní žádnou přihlášku. Pokud se nikdo nehlásí z místa, tuto rozpravu ukončuji. Nyní se budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání.

Organizační výbor navrhl přikázat tento návrh k projednání výboru pro zdravotnictví. Má někdo jiný návrh? Není tomu tak, budeme tedy hlasovat o návrhu organizačního výboru.

Zahajuji hlasování a ptám se vás, kdo je pro, ať stiskne tlačítko ano. Kdo je proti?

V hlasování číslo 19 z přihlášených 181 poslanců pro 131, proti jeden. Návrh byl přijat.

Mohu konstatovat, že návrh byl přikázán k projednání výboru pro zdravotnictví, a ukončit projednávání tohoto bodu.

Přistoupíme k projednání bodu následujícího, kterým je

39.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 592/1992 Sb., o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 551/1991 Sb., o Všeobecné zdravotní pojišťovně České republiky, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 280/1992 Sb., o resortních, oborových, podnikových a dalších zdravotních pojišťovnách, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 15/1993 Sb., o Armádě České republiky a o změnách a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění zákona č. 224/1999 Sb.
/sněmovní tisk 325/ - první čtení**

Z pověření vlády předložený návrh opět uvede ministr zdravotnictví pan Leoš Heger. Prosím ho, aby se ujal slova.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Vážená paní předsedkyně, děkuji za slovo. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovoluji mi, abych ve svém úvodním slově k zákonu, než začnu popisovat jednotlivé změny novely, řekl na úvod něco obecného o reformě zdravotnictví a o její potřebě u nás v České republice.

Jak je známo, poslední velká, opravdu značně radikální reforma proběhla v České republice v roce 1992, kdy vzniklo veřejné zdravotní pojištění. Od té doby prodělala zdravotnická legislativa řadu změn v detailech, celá řada z nich byla opravdu detailní. Celá řada z nich změnila některé důležité mechanismy, jako byl systém tvorby zdravotní sítě, když vznikl zákon, který dnes navrhujeme novelizovat, zákon 48 z roku 1997, který například navrhl změny, které se týkají dohodovacího řízení okolo seznamu výkonů, nebo změny, které zavedlo výběrové řízení na implementaci zdravotnických zařízení do sítě. Další poměrně dramatické změny by-

ly vynuceny evropskou legislativou okolo stanovení cen a úhrad léků. Byly implementovány v roce 2008, jsou administrativně složité a způsobily spoustu problémů administrativních.

Přesto však naše zdravotnictví, přes všechny tyto změny, od devadesátých let trpělo periodickými problémy, které se opakovaly v periodě asi pětileté a způsobovaly nedostatečné financování zdravotnických zařízení a způsobovaly neklid mezi pacienty, ale především mezi zdravotnickým personálem. Vyvrcholením tohoto neklidu byly protesty lékařů, které jsme absolvovali v druhé polovině loňského roku a začátkem roku letošního ve formě akce Děkujeme – odcházíme, kdy nervozita, zejména mezi lékaři, vyvrcholila a vedla k výrazným nátlakovým akcím.

Je potřeba říci, že zdravotnické systémy nejsou klidné a pohodové téměř v žádné zemi a téměř ve všech zemích je snaha ty systémy různě upravovat, měnit, někdy radikálně reformovat.

Potřeby, které při tom mají být řešeny, se týkají dvou základních kategorií. A to je efektivita zdravotnického systému. Efektivita, s kterou jsou zdroje, které ten systém má, využívány na to, aby ve zdravotnictví byla poskytována taková péče o zdraví – tato péče se týká preventivní oblasti všech resortů, nejenom zdravotnictví, ale zároveň také zdravotní služby, které řeší různé příhody zdravotní u jednotlivců, a obě tyto tendence, ta péče o zdraví preventivní a péče o zdraví kurativní, musí využívat zdroje, které jsou k dispozici, tak, aby byla uspokojena potřeba zdraví populace v průměru a zároveň aby okolo toho průměru nebyl velký rozptyl, aby nebyly extrémní nevyrovnanosti mezi jednotlivými pacienty nebo občany, pojištěnci, tak jako to vidíme např. ve Spojených státech, aby ten rozptyl byl co nejmenší alespoň v těch základních potřebách.

Tak to je jedna stránka věci – efektivita systému, s jakým ty cíle, na kterých je založen, sleduje.

Druhý problém systému úplně všude je objem peněz, které plynou do zdravotnictví. My jsme svědky v posledních padesáti letech fenoménu, že medicínská věda se rozvíjí mimořádně dynamicky a přináší spoustu nových možností, jak nemocem předcházet, jak je diagnostikovat a jak je léčit, a po celé ty poslední desítky let je tento nárůst možností medicíny provázen finančními tenzemi, protože dobrovolně do zdravotnictví peníze žádný politický systém dávat nechce a to zdravotnictví a pacienti, kteří se v něm pohybují, si ty peníze nějakým způsobem vynucují. Peníze se nakonec vždycky najdou, ale někdy se hledají obtížněji, někdy snáze. Snáze se hledají v případě, že přicházejí nové drahé technologie – jenom namátkou mohu říci pár věcí, které zdravotnictví v polovině posledního století proměnily: objev nových léků, jako byla antibiotika, například, vpád nových zobrazovacích metod v letech sedmdesátých, jako ultrazvuk, CT, vpád koronární chi-

rurgie v letech šedesátých a v současné době nové zobrazovací metody, léky nového typu.

To jsou všechny věci, které vedou k výraznému prodražování zdravotnictví všude, a pokud sledujeme ten nejzákladnější index, který charakterizuje financování zdravotnictví, to jest podíl HDP, který do zdravotnictví plyne, tak jenom za posledních dvacet let jsme viděli jeho nárůst v zahraničí z průměru asi 6 % na stav přes 10 %. Ten nárůst byl i u nás, ale naše republika dosud zaostává, je ve skupině zemí, které ještě nedosáhly toho nejvyššího rozvojového stadia, takže např. dnes v Německu je podíl peněz z HDP do zdravotnictví silně nad 10 %, je tomu tak asi v sedmi vyspělých evropských zemích, zatímco u nás již přes pět let stagnuje kolem 7 %.

Tyto dvě základní tendence – efektivita systému a potřeba více finančních zdrojů – se v historii každé země střídají a někdy je třeba zvyšovat ten fenomén první a někdy druhý.

My jsme dneska před potřebou zvyšovat efektivitu zdravotnického systému, která na to, kolik se u nás do zdravotnictví dává peněz, je poměrně vysoká, a je pravdou, že u nás jsou k dispozici všechny významné technologie a to, co dostávají naši pacienti, je srovnatelné s našimi sousedy ve vyspělých zemích, ale je to provázeno obrovskými tensemi, protože systém je nedofinancován a zejména se to projevuje v platech zdravotníků.

V systému se však objevuje mnoho nešvarů, které signalizují neefektivitu. Neefektivita zdravotnické sítě, špatné mechanismy, jakými se stanovují úhrady a maximální ceny léčiv. Velmi výrazný je nerovnoměrně uspořádaný ceník zdravotní péče, který má u nás formu a název vyhlášky Seznam zdravotních úkonů s bodovými hodnotami. A mohl bych jmenovat další věci, včetně problémů, které se objevily v posledních letech velmi výrazně v oblasti korupce, která narostla v celé zemi, i tedy ve zdravotnictví.

Zdravotnictví těmito neefektivitami, které jsou ještě zvýrazněny jakýmisi vnitřními inertními neefektivitami, protože každý zdravotnický systém potřebuje mít vysoké kapacity, rezervní kapacity pro úrazy, rezervy v počtu poskytovatelů péče, tak dohromady tím vším získal velmi ošklivou nálepku tzv. černé díry na peníze a je momentálně ve stavu, kdy naprostá většina zdravotníků se domnívá, že má peněz málo, zatímco většina politiků se domnívá, že peněz je relativně dost a je potřeba zvýšit efektivitu, a dokud si zdravotnictví neudělá pořádek, tu efektivitu nezvýší, tak ty peníze do zdravotnictví se nedají.

Z toho plyne zadání, na kterém stavělo své reformní kroky zvažované dopředu Ministerstvo zdravotnictví, a jeho hlavním cílem je zvýšit efektivitu. V současné době Ministerstvo zdravotnictví nemělo možnost v rámci stávajícího programového prohlášení vlády prosadit prosté zvyšování příjmu peněz do zdravotnictví, ať zvyšováním pojistného, nebo zvyšováním podílu státu na celém balíku veřejného zdravotního pojištění.

Musím říct, a už tu historickou reminiscenci skončím, že když v roce 1996 pod ministrem Stráským pan doktor Macek jakožto poradce pro reformu se snažil definovat svoji reformu, tak prohlášoval, že k tomu potřebuje minimálně 2 mld. V roce 1996 znamenaly 2 mld. tolik asi jako v dnešní době 4 až 5 mld. My musíme reformu provádět v situaci, kdy máme před sebou riziko deficitů ve zdravotnickém systému a nárůst potřeb pro příští rok se pohybuje v hodnotě asi 10 až 12 mld. Reformovat zdravotnictví v tomto prostředí je mimořádně obtížné a k tomu přistupuje ještě fakt, že většina zemí, které zdravotnictví výrazněji reformovaly, se na tyto reformy připravovala pět deset let a diskuse, které okolo toho byly, byly velmi, velmi rozsáhlé.

Současné ministerstvo tedy má omezené prostředky finanční a má omezené prostředky časové, ale přesto je připraveno reformu udělat.

Základní pohledy na reformu je možno klasifikovat ze dvou dimenzí: rychlost a sociální únosnost. Jsme svědky společenské diskuse, která je extrémně polarizována. Na jedné straně je Ministerstvo zdravotnictví kritizováno za to, že připravuje reformu velmi pomalu, na druhé straně, zejména ze strany opozice, je tady mnoho připomínek k tomu, že reforma je rychlá a zbrklá. Totéž platí o sociální únosnosti reformy. Přestože v programovém prohlášení vlády je, že se péče nemá snížit, že se nemá snížit její kvalita a že budou pečlivě monitorovány sociální dopady změn, je Ministerstvo zdravotnictví kritizováno, a to i za věci, které ještě nebyly oficiálně navrženy, že se snaží udělat reformu asociální, a dokonce zde včera zaznívalo i to, že reforma je protiústavní a směřuje k rozsáhlé privatizaci celého zdravotnického systému. Já vás ujišťuji, že něco takového v úmyslu vůbec nemáme, a budu se vám to snažit dokázat.

Jaké jsou základní pilíře reformy z hlediska legislativního? My dnes předkládáme novelu zákona 48 a některé doprovodné novely souvisejících zákonů. Ta čtyřicetosmička je klíčová. Reforma měla být původně jenom technická a měla se týkat legislativy okolo léků a technických úprav, měla se týkat pár změn okolo možnosti slučovat zdravotní pojišťovny, měla zasáhnout hospitalizační poplatek a měla změnit poplatek za položku na receptu na poplatek za recept. Ukázalo se, že tak, jak přípravy trvaly několik měsíců, že je potřeba již do této technické novely vložit jeden z prvních zásadních pilířů reformy, a to je umožnění pacientovi, aby si připlácel za nadstandard. Definovat tento nadstandard a zajistit, aby tento nadstandard nemohl být zneužit pro to, aby se tady objevilo něco, čím straší opozice, a to je vývoj medicíny dvou tříd – třídy pro bohaté a třídy pro chudé.

Dále jsme se velmi snažili, abychom zabránili možnosti, aby naše kroky byla prohlášena za protiústavní, protože v ústavě je napsáno, že každý má nárok na péči tak, jak ji potřebuje, a v té nejvyšší kvalitě a tak, jak je k dispozici ve světové medicíně, když to budu volně interpretovat. Musím

ale také upozornit, že v ústavě je napsána douška: pokud nestanoví zákon jinak. My se budeme snažit v dalších svých krocích, aby to vše, co by ústavní pořádek ohrožovalo, vždy bylo napsáno v zákoně, ale upozorňuji, že takovéto věci zatím nepředkládáme. Takže všechny úvahy o tom, že tady bude spoluúčast pacienta na tom, co je to maximum možné v ústavě, spoluúčast například na stomatologických výkonech, které dosud nejsou zatíženy spoluúčastí, spoluúčast na dopravě, nebo dokonce spoluúčast na některých běžných operacích, tak to se touto novelou prosím nepředkládá!

Ještě se vrátím k tomu, co jsem říkal v základních technických věcech, že v zákoně měl být změněn regulační poplatek z položky na receptu na poplatek za pouhý recept. My jsme do vlády novelu zákona 48 předložili s touto změnou – z položky na receptu na poplatek za recept. Tato změna však vládou přijata nebyla. Byla z novely odstraněna a důvodem bylo to, že v programovém prohlášení vlády je napsáno, že budou zpoplatněny levné léky, které budou vyjmuty z úhrad všeobecného zdravotního pojištění. Toto zpoplatnění je poměrně složitá záležitost právě z ústavních důvodů, protože je v zákoně napsáno, že v každé jmenované skupině musí být alespoň jeden plně hrazený lék, a změna tohoto pravidla bude vyžadovat velmi obsáhlou změnu celé legislativy okolo úhrad a maximálních cen léků a ta dosud připravena není, protože je to odborně velmi složitá a naprosto kontroverzní záležitost. Takže poplatek za recept zůstává v podobě stávající, poplatek za položku na receptu. Mimochodem, kdyby tento poplatek za recept byl zredukován, bude chybět ve zdravotním pojištění v příštím roce další 1 až 1,5 mld. Kč, což byl jeden z důvodů, proč vláda tento krok odmítla.

A nyní mi dovoluji pár ještě specifických slov k jednotlivým bodům navrhované novely.

Návrh zákona sleduje tři základní cíle. Je to jednak prostor pro změny, které jsou definovány prohlášením vlády. Z těch je nejvýznamnější vytvoření legálního prostoru pro poskytování tzv. nadstandardní péče, neboli, jak říká zákon, zdravotní péče v ekonomicky náročnější variantě, kdy pacient místo hrazené základní varianty se rozhodne sám dobrovolně a dokumentovaně s tím, že mu bude nabídnuta i varianta základní. Rozhodne se pro věc tedy nadstandardní a rozdíl mezi standardem a nadstandardem doplatí. Standard bude definován jako stávající seznam výkonů s bodovými hodnotami, ze kterých bude jenom menší množství výkonů vyjmuty. Ministerstvo zdravotnictví počítá, že po účinnosti zákona upraví seznam výkonů v několika bodech, zejména které se týkají materiálových nákladů na speciální výkony, a vyjme z něj některé do očí bijící výkony, které jsou nadstandardní, jako je robotická chirurgie například, která je nejméně dvakrát dražší než běžná endoskopická chirurgie, která

zůstane hrazeným standardem, a veřejné zdravotní pojištění ji platí zcela zbytečně, protože v naprosté většině případů nemá medicínský efekt. A je to jedna z věcí, které snižují efektivitu našeho zdravotnictví.

Tam, kde bude výkon vyjmut nebo kde bude udělena možnost připlácení, tyto výkony budou hledány s pomocí odborných společností, profesních zástupců poskytovatelů a profesních komor a budou muset být jasně v seznamu výkonů označeny. A pokud by to byly věci, které půjdou do větší hloubky a netýkaly by se jenom materiálových a přístrojových záležitostí, budou navrhovány postupně k vyjmutí z vyhlášky a zařazení do přílohy zákona jako výkony zčásti hrazené.

Já bych si jenom na obhajobu tohoto principu a jeho ústavnosti dovolil říct, že my nemáme v naší legislativě kromě stomatologických výkonů, jasně definovaných kosmetických výkonů v zákoně další položky, které se nehradí. Hradí se léky. Tam je ten postup definován zákonem, ale například materiály dnes vůbec nejsou pod kontrolou ani vyhlášky Ministerstva zdravotnictví, takže se setkáváme s jistým voluntarismem zdravotních pojišťoven, které si ceny úhrad stanovují samy. A tento voluntarismus budeme řešit v dalších legislativních krocích, již ne v rámci tohoto zákona.

Tak to byl první z těch cílů.

Dalším cílem, který má naplnit programové prohlášení vlády, je zvýšení regulačního poplatku při poskytování ústavní péče z 60 na 100 korun, tak jak je to napsáno v programovém prohlášení vlády. Dopad tohoto opatření byl analyzován s pomocí účtů domácností a bylo konstatováno, že nepovede k nadměrnému zatížení ani těch nejchudších domácností.

Dalším bodem je vytvořit legislativní podmínky pro možnost slučování zdravotních pojišťoven, tak jak je napsáno v programovém prohlášení vlády, kdy se má sloučit Vojenská zdravotní pojišťovna s pojišťovnou Ministerstva vnitra.

Dalším cílem předloženého návrhu jsou opatření, která by měla vést k optimalizaci výdajů systému v oblasti léčiv a k zvýšení příjmů veřejného zdravotního pojištění, zejména pokud jde o vymáhání dlužného pojistného, penále a pokuty. U té optimalizace výdajů se to týká výlučně mechanismu tvorby cen léčiv a jejich úhrad. Měl by se umožnit rychlejší vstup generik na trh. Na druhé straně by se měl zpřísnit vstup drahých, vysoce inovativních léčivých přípravků do systému úhrad, který je u nás benevolentnější než v nejvyspělejších zemích. A navíc k nám mohou vstupovat i léky, které nemají ještě plně prokázanou efektivitu. Zde jsme řešili hledáním střední cesty to, aby ti nejtěžší pacienti, jako jsou lidé dnes léčení v centrech onkologických, hematologických, lidé léčení biologickou terapií, na ta nejtěžší onemocnění, která jinak nemohou být léčena, měli nějakou naději, ale aby ta naděje nebyla nad rámec toho, co je racionální a co ještě v jiných zemích není vůbec používáno.

Posledním bodem, který zmíním, je provedení některých dílčích změn, které odstraňují nedostatky stávající právní úpravy a aplikační praxe.

Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovoluji vám, abych vás požádal o podporu tohoto návrhu, který díky svému postupnému vývoji se stal návrhem, který opravdu má zahájit provádění reformy zdravotnictví. V dalším kroku předložíme zákony o službách, které jsou již odeslány do mezíresortního připomínkového řízení a které budou řešit další kroky naší reformy.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane ministře. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro první čtení pan poslanec Boris Šťastný.

Poslanec Boris Šťastný: Hezký den, vážená paní předsedající, vážená vládo, vážené kolegyně a kolegové.

Pan ministr velmi podrobně ve svém vystoupení popsal obsah předkládané novely. Na úvod mi proto dovoluji zopakovat několik technických záležitostí.

Jde o vládní návrh, který byl předložen dne 13. 4. po téměř půlročním vnitřním a vnějším připomínkovém řízení. Návrh zákona byl rozeslán poslancům jako tisk 325/0 dne 15. dubna 2011. Organizační výbor pro projednání návrhu zákona doporučil 14. 4. zpravodaje poslance Šťastného a dále navrhl přikázání k projednání tohoto tisku výboru pro zdravotnictví. Vláda vyslovila s tímto návrhem souhlas.

Nyní mi stručně dovoluji okomentovat předložený návrh. Všichni netrpělivě čekáme na komplexní reformu českého zdravotnictví a je třeba konstatovat, že tato takzvaná malá novela zákona 48 o veřejném zdravotním pojištění komplexní novelou není. Nicméně jde po velmi, velmi dlouhé době o první průlomový návrh v řadě ohledů. Vedle racionalizačních kroků, jako je snaha odstranit ze zákona o zdravotních pojišťovnách nemožnost fúzí jednotlivých zdravotních pojišťoven, což – jak řekl správně pan ministr – umožní velké úspory v systému sloučením vojenské pojišťovny a pojišťovny Ministerstva vnitra, vedle řady technických změn v rámci stanovování cen v rámci cenotvorby léčivých přípravků a několika dalších změn je tento návrh průlomový především v tom, že jako první v historii polistopadové éry se pokouší nastavit možnost legálního a legitimního připlácení zdravotní péče nad rámec dosud běžný. Snaží se tak učinit v rámci východisek programového prohlášení vlády, které v jednom z prvních bodů hovoří o definici takzvaného nároku. I když se v tomto návrhu zákona o nároku jako takovém nehovoří, a bude potřeba až už změnami v tomto zákoně nebo v dalších zákonech, které pan ministr

připravuje v rámci plánované reformy zdravotnictví, tak je to věc navýsost důležitá pro všechny občany této země.

Slovo nárok neznamená jenom nárok finanční, to znamená to, jak zjednodušeně říkáme, si pacient bude moci legálně připlatit, čili takzvaný dnes používaný standard a nadstandard. Znamená to i nárok právní, čili jakousi možnost vymahatelnosti ať už časové, místní, kvalitativní nebo jiné dostupnosti zdravotní péče. Jestliže tu druhou záležitost, to znamená právní vymahatelnost nároku, bude nepochybně řešit zákon o zdravotních službách, tato novela osmačtyřicátky se pokouší jistým způsobem udělat první krok k definici takzvaného standardu a nadstandardu, jak říkal pan ministr.

V některých věcech jsme se touto záležitostí už zabývali v rámci pracovní skupiny, expertní skupiny pro řešení problematiky definice nároku pacienta, která byla pravidelně svolávána na platformě všech tří koaličních stran. A já musím konstatovat, že není úplný soulad s tím, co v tomto návrhu zákona je předkládáno, a tím, co předmětná pracovní skupina vypracovala.

Jako hlavní záležitost, kterou bych chtěl dát k budoucí diskusi do příslušných výborů, je právě otázka konformity s ústavou. Já jsem přesvědčený jako zpravodaj tohoto zákona, že je nesporné, aby návrh definice tzv. standardu a nadstandardu byl konformní s Ústavou České republiky. V této věci bych pokládal za vhodné – a určitě budu iniciovat z půdy zdravotnického výboru žádost o posudky ze strany Ministerstva zdravotnictví, z jednotlivých institucí, jak je např. Ústav státu a práva. Důležité je totiž to, že předmětný návrh mění § 13, konkrétně v odstavcích 4 až 9. Zde se pokouší definovat ten tzv. nadstandard, čili ty výkony nebo materiály, které by si pacient mohl připlatit, a podotýkám, že to je cesta velmi správná, nutná a kterou velmi potřebujeme. Definuje prostřednictvím prováděcích právních předpisů. Jinak řečeno dnes má podle ústavy pacient právo na bezplatnou zdravotní péči, přičemž podrobnosti nebo podmínky stanovuje zákon, a dnes je přesně v příloze zákona č. 148 taxativně vydefinováno, za které výkony nebo materiály pacient platí. Jednoduše řečeno, například plastická chirurgie, bílé plomby a další. Tento návrh se pokouší tuto věc prolomit a hledá způsob, jak toto učinit tím, že na jedné straně bude existovat úhradová vyhláška a na druhé straně nějaký jiný prováděcí předpis, ve kterém bychom mohli definovat, které materiály a které výkony by se ze systému úhrad zdravotního pojištění vyřadily.

Já osobně bych byl moc rád, aby tato věc byla předmětem další diskuse. To, že se budeme muset v následujících týdnech dohodnout na nějaké konečné varianty, je bez pochyby. České zdravotnictví tuto věc nutně potřebuje a z tohoto důvodu chci anoncovat, že svoláme několik jednání výboru pro zdravotnictví věnovaných pouze této problematice, aby jak stra-

ny vládní koalice, tak i opoziční strany, tak jak předseda vlády včera ve svém vystoupení deklaroval, měly možnost se na této věci, která se nepochybně dotýká všech obyvatel naší země a nepochybně se dotýká několika dalších volebních období, možná několika desítek let dopředu, aby se k tomu mohly fundovaně vyjádřit.

Taktéž je důležité, že tento zákon i přes tyto návrhy garantuje nepodkročitelnou péči pro občany, která by byla definovaná zákonem. Umožňuje svobodně si vybrat a zaplatit právě za určitou formu nadstandardu. Je velkou diskusí, jakým způsobem ten tzv. nadstandard definovat. Již citovaná pracovní skupina přinesla určitá východiska z možností, aby vzhledem k tomu, že jde o velice citlivé politikum a jde o jakýsi první velký krok, tato věc byla stanovena i nadále zákonem, nikoliv vyhláškou, a jednou z možností je stanovit negativně tento nárok nebo nadnárok, tedy explicitním stanovením nadnároku tak, aby pacienti měli přesně v zákoně, resp. v jeho příloze, vydefinovány tyto nadstandardní prvky zdravotní péče tak, aby v rámci přípravného řízení, např. v podobě obdobné, jako se připravují zdravotněpojistné plány zdravotních pojišťoven, tedy za účasti odborných společností, za účasti Ministerstva zdravotnictví a za účasti plátců, tedy zdravotních pojišťoven, se vydefinovaly tak, jak říkal pan ministr, jednotlivé výkony, materiály či segmenty péče, o kterých by pak Sněmovna rozhodovala pravidelně jednou ročně jako o nadstandardních výkonech a materiálech. Je to jedna z možností, která by umožnila na několik let dopředu udělat tolik potřebný krok k tomu, abychom překonali to stigma, které provází podobné návrhy, aby se nám podařilo skutečně tuto novelu přijmout.

Tolik má zpravodajská zpráva. Já samozřejmě doporučuji, aby tento návrh byl přikázán do výboru zdravotnictví. Doporučuji, aby postoupil do dalších čtení, a jsem připraven na půdě výboru pro zdravotnictví otevřít širokou debatu právě k tomu nejdůležitějšímu, co tento návrh obsahuje, čili k tomu, jakým způsobem budeme tolik diskutovaný standard a nadstandard skutečně definovat a jak bude zakotven v našem právním řádu.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji. Otevírám obecnou rozpravu. Mám do ní v tuto chvíli pět přihlášek. Jako první vystoupí paní poslankyně Milada Emmerová a připraví se pan Jaroslav Krákora.

Poslankyně Milada Emmerová: Vážená paní místopředsedkyně, vážená vládo, vážení přítomní, další novela, tentokrát rozsáhlejší, zákona o veřejném zdravotním pojištění obsahuje řadu závažných změn, z nichž takřka žádnou nelze považovat za přínos směrem k pacientovi nebo zdravotnickému pracovníkovi. Osobně mě mrzí, že pan ministr Heger, kterého

osobně znám, vážím si jeho odbornosti i jeho manažerských schopností v roli ředitele Fakultní nemocnice v Hradci Králové, ale i v roli ministra, je zřejmě tláčen politickými zájmy koalice pravicového založení, nikoli tedy jenom svými znalostmi a zkušenostmi, a věřím, že i lidskými přístupy.

Mám pocit, že převzal rozpracované zákony od svých několika předchůdců. Dokonce tady navazuje, modifikuje kolotoč kolem tzv. regulačních poplatků, které jako první „službu směrem k pacientům“ zavedl doktor Julínek. Jaké to znamenalo období v tzv. reformě našeho zdravotnictví, asi všichni dobře víme, dokonce to bylo obviňováno za jeden z důležitých faktorů volebních výsledků do krajů.

Bohužel tento návrh opět začíná se změnami financování a navíc v neprůhledném systému zdravotního pojištění české verze, což je principiálně nepatřičné. Přes dvacet let voláme po jasném definování zdravotní péče v podobě standardů, a to v duchu moderní medicíny středoevropského typu. Pak lze samozřejmě, jak praví zákony logiky, hovořit o nadstandardu. My ovšem o tomto nadstandardu hovoříme už léta, tedy já sebe vyjímám a jistě řadu jiných kolegů, protože prostě když není stanoven standard, lze těžko hovořit o nadstandardu. Četné pokusy o vytváření standardu byly v minulosti už nejednotným a nesystémovým přístupem činěny, ale přesto to byly pokusy na racionálním základu, neboť se zabývaly věcnou stránkou zdravotní péče. Co je standardní výkon v případě, že... atd. Definovat standardy ovšem podle sumy financí, resp. stanovovat dvojí typ medicíny, a to tady bylo zmíněno, že to vlastně není, já tvrdím, že ano. Je to dvojí typ medicíny, jehož realizaci si jako lékařka skutečně neumím představit.

Rozhodnutí dává pacient o tom kterém typu výkonu, a to podle obsahu své peněženky. To tedy považuji za zdravotnictví asociální, charakteru o-pravdového trhu. Kdo má nejlépe vědět a poradit, jaký typ výkonu se pro daného pacienta hodí? Pokud ne ošetřující lékař, který má k tomu náležité vzdělání, pak se žádný výběr na podkladě finančních kritérií nemá dělat. Pokud máme mít metody levnější a dražší, pak zvolme tedy raději něco uprostřed a neprovozujeme vůbec ty technologické postupy, na které nemáme finance.

Modifikaci poplatků za nemocniční péči je třeba jasně omezit na počet dnů v roce. Vždyť hospitalizaci navíc indikuje lékař a nemocniční lékař řídí její trvání dle potřebné péče a podle zdravotního stavu nemocného. Nejde tedy o žádnou regulaci a v podstatě to představuje skutečnost, že je nízká příjmová částka do zdravotního pojištění, a to z několika důvodů. Především se nemění platba za státem placené pojištěnce. Navíc jsou zastropované odvody na zdravotní pojištění u vyšších příjmových skupin, což považuji za státem podporované porušování solidarity, na jejímž principu zatím zdravotní pojištění funguje.

Je předpovídáno, že kvůli různým dalším málo ohleduplným opatřením v daňové politice budou v nejbližší době chybět 4 miliardy ve zdravotním pojištění. Bylo tomu tak intermitentně i v minulosti, a proto si dobře pamatuji, že za mého působení na Ministerstvu zdravotnictví byla vládou Jiřího Paroubka zvýšena platba za státní pojištěnce a provedena finanční injekce do příjmů veřejného zdravotního pojištění. Stát je totiž garantem, a to podle ústavy, úrovně dostupnosti zdravotní péče, a proto se tedy musí starat i o dostatek prostředků ve veřejném zdravotním pojištění. Tehdy bylo avizováno, že pokud nedojde ke změně v organizaci a v systému financování zdravotní péče, pak lze počítat s tím, že bude muset být po čase zdravotní pojištění opět sanováno.

V polovině roku 2005 jsem předložila tehdejší koaliční vládě koncepci zdravotnictví s takzvanými krátkodobými ekonomickými opatřeními k rychlejší sanaci jednotlivých segmentů zdravotní péče. Vláda Jiřího Paroubka ji přijala. Materiál byl zaparkován na Úřadu vlády a dosud tam leží. Nechci tvrdit, že lze po šesti letech a mnoha změnách v celé společnosti i ve zdravotnickém systému postupovat bezhlavě podle záměrů v koncepci uvedených, nicméně materiál lze takzvaně oprášit.

Rozhodně musí každému počínání předcházet analýza všech součástí zdravotnického systému a podle té se rozhodovat. Nelze tedy například vykřiknout v rámci úsporných opatření, že zrušíme zhruba 10 tisíc nemocničních lůžek apod. To už jsem slyšela před patnácti lety, kdy působil na Ministerstvu zdravotnictví pan ministr Stráský. Také hodný člověk, ale tento krok mě tedy velmi překvapil, že by jej mnil uskutečnit. Nakonec tedy k tomu nedošlo, ale docházelo naštěstí k postupné restrukturalizaci lůžkového fondu, což má racionální zdůvodnění.

Při předkládání reformních návrhů by bylo třeba ve všech resortech, nejen ve zdravotnictví, vyslechnout názor opozice a neříkat a nemyslet si, že jde v každém případě o protivníky, kteří se budou racionálním návrhům zpěčovat. Nelze tedy počítat s převahou koaličních poslanců v parlamentu, že jedině díky tomuto mechanismu se vše prosadí a takzvaně vyhraje. Případá mi to dětské, nezodpovědné a v podstatě jde o vytváření chaosu v tak křehkém systému, jakým zdravotnický systém je. A nikdo z nás neví, kdy jeho osobně nebo jeho bližních se budou tato nedopatření dotýkat.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji paní poslankyni Emmerové. Prosim nyní o slovo pana poslance Jaroslava Krákoru. Po něm je přihlášen pan poslanec Antonín Sedla.

Poslanec Jaroslav Krákora: Vážená paní předsedkyně, vážená vládo, vážené kolegyně poslankyně, vážení kolegové poslanci, již poněkolikáté –

jsem v Parlamentu třetí období – se pokouší ať koalice, nebo opozice o zdravotnickou reformu.

Pan ministr se tady velice obšírně, ale trochu nekonkrétně snažil objasnit cíle této reformy. Samozřejmě je to vždy o financích a financování té či oné složky ve zdravotnictví i celého zdravotnictví.

Já nechci být jenom kritický, protože českého zdravotnictví si vážím, pracuji v něm. Hrubý domácí produkt, který je kolem 7 % dáván do českého zdravotnictví, tak musím říci, že proti státům evropské úrovně, které mají větší životní úroveň, než je u nás, prakticky na stejné úrovni je ale péče zdravotní, a můžeme se s nimi v některých oblastech dokonce měřit a v některých jsme vpředu – kardiologie, neonatologie, perinatologie, pediatrie, transplantační programy atd., což je samozřejmě za těch 7,1 %, nebo tento rok to bylo 7 %, velice významné a jde to na úkor osobních nákladů, to znamená odměňování zdravotnického personálu.

Pan ministr tady často mluvil o efektivitě – já jsem si dělal čárky, použil slovo efektivita asi dvanáctkrát. Já vím, že efektivita je sice slovo, které je dobré ve strojírenství, je dobré v každé oblasti, ale víme, jak se efektivita špatně měří třeba ve školství, jak se špatně měří ve zdravotnictví, takže určitě nějaké nástroje zase, co se týče financí, jsou, ale řekl bych, že je to velice složité.

Bylo tady hovořeno i o fúzi pojišťoven. Já musím říci, že sociální demokracie měla vždycky v programu snížení počtu pojišťoven, měla vždycky v programu fúzi. Byl to dokonce náš návrh, aby se sloučila zdravotní pojišťovna vnitrácká a zdravotní pojišťovna vojenská. Je samozřejmě, že se tím sníží režie a ušetří se peníze.

Co mě v návrhu zákona překvapilo a co tady nebylo moc důrazně vysvětleno, je základní varianta léčby a ekonomicky náročnější varianta. Základní varianta třeba ústavní léčby nebo nějakého výkonu je samozřejmě hrazena pojišťovnou plně a ekonomicky náročnější varianta je potom hrazena rozdílem mezi ekonomicky náročnější a základní variantou. Já myslím, pane ministře, a říkala to tady i moje předfečnice paní docentka Emmerová, že toto je velice závažný problém. Je to v podstatě tvorba standardů a nadstandardů a to samozřejmě nebylo důsledně diskutováno prakticky na fóru zdravotnické veřejnosti a řekl bych, že s opozicí už vůbec. Tam cítím velký dluh a zatím se s tím nedá souhlasit.

Zvýšení regulačních poplatků na 100 korun na osobu a den u ústavní péče – já myslím, že to je poměrně dost, že těch 60 korun by bylo tak asi odpovídající v této situaci poměrně ještě krizové v hospodářství. A my ten problém zase neřešíme, ale házíme to z resortu zdravotnictví třeba do oblasti Ministerstva práce a sociálních věcí. Protože jestliže 50 % lidí nemá u nás větší důchod než 10 500, tak si všichni dovedeme představit, že ty fixní náklady samozřejmě, i když je v nemocnici hospitalizován, mu stále

běží a ještě bude platit 3000 nebo 3100 korun za hospitalizaci. Víím, že to v okolních státech je také, ale my chceme, aby tam byla sociální klauzule, eventuálně – zase musím odkázat na paní docentku Emmerovou – kolik dní se to bude platit. V Německu se platí jeden měsíc hospitalizační poplatek. My tam nemáme žádné omezení. To se bude platit celý rok? Když tam ten pacient bude ležet 200 dní, tak zaplatí 200 krát 100? Bude to na něj, ta jednorázová částka, samozřejmě hodně a povede to v jeho hospodaření ke krizi.

Celkově bych řekl, že tento zákon je zatím ve velice syrovém stavu, kdy sociální demokracie s ním nesouhlasí, nebyl řádně diskutován s opozicí. Jediný pozitivní prvek, který jsem tam našel, je ten, že se zvýšilo vymáhání pojistného a penále na zdravotní pojištění z pěti na deset let. Zatím bych doporučil, aby byl tento návrh zákona řádně diskutován. Nelze s ním zatím vyslovit souhlas. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane poslanče. Prosím nyní pana kolegu Antonína Sedu a poté je přihlášena paní poslankyně Soňa Marková.

Poslanec Antonín Sedá: Děkuji, paní předsedkyně. Vážený pane ministře, vážení členové vlády, vážené poslankyně, vážení poslanci, novela zákona o veřejném zdravotním pojištění redefinuje rozsah zdravotní péče tak, aby byl dán prostor, jak říká pan ministr, pro legální spoluúčast pojištěnce, kdy zdravotní zařízení bude mít možnost nabídnout poskytování takové péče, která přesahuje požadavek, jak je uvedeno v důvodové zprávě, na účelné a hospodárné vynakládání zdrojů veřejného zdravotního pojištění. Návrh hovoří o základní variantě zdravotní péče, která bude hrazena ze zdravotního pojištění, a ekonomicky náročnější variantě zdravotní péče, za kterou budou pacienti přispívat v rozdílu nákladů mezi jednotlivými variantami. Dále návrh zákona ruší maximální ceny z důvodu zrušení cenové regulace, zároveň zaniknou úhrady podpůrných a doplňkových přípravků a k tomu se navrhuje zvýšení částky za den hospitalizace, jak bylo řečeno, z nynějších 60 na rovných 100 korun.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, rozuměl jsem snaze ministerstva zvýšit efektivitu a úspory v systému zdravotní péče, ale tento návrh, obávám se, této snaze neodpovídá. Za prvé proto, že se ten návrh velmi blíží systému řízení zdravotní péče, která je nejen finančně nákladnější, ale která především není zainteresovaná na kvalitě zdravotní péče. Může docházet ke zhoršování zdravotní péče a řízená péče vede ke zhoršení vztahů mezi lékařem a jeho pacienty. Podle důvodové zprávy jsou regulační poplatky údajně v souladu s principy osobní zodpovědnosti a solidarity v případě nemoci. Takže vláda ani nepředpokládá žádné negativní

sociální dopady. Tady musím upozornit, že tento předpoklad je chybný a jakékoli další zvyšování spoluúčasti pacientů nepřináší zvýšenou efektivitu ani pro lékaře, ani pro samotné pacienty.

Vážené poslankyně, vážení poslanci, navrhované změny nepovedou a nepomohou ani k finanční stabilitě v resortu. Povedou k obrovskému nárůstu administrativy a k nutnosti zvýšit kontrolní funkce nejen ze strany Ministerstva zdravotnictví, zdravotních pojišťoven, ale i z pohledu zdravotnických zařízení. To povede ke zvyšování provozních nákladů a k omezení kvality poskytované zdravotní péče. Novela negativně naruší již dnes nerovný vztah mezi zdravotnickými zařízeními a zdravotními pojišťovnami, a tím sníží stabilitu sítě zdravotnických zařízení.

Jistě se shodneme, pane ministře, na tom, že by pacient měl být suverénem zdravotní péče, a ne pouze objektem zdravotní péče. Ale já si opravdu nedovedu představit, že bych podpořil dělení zdravotnických zařízení na ta, která budou dobře prosperovat, protože budou poskytovat ekonomicky náročnější zdravotní péči malé skupině bohaté klientely, a na chudinské nemocnice, jejichž vybavení a odborná péče bude nejspíše stagnovat.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, novela zákona o veřejném zdravotním pojištění je v řadě ustanovení v rozporu s platnou Ústavou České republiky a zejména s Listinou základních práv a svobod, zejména v zavedení nerovnosti v přístupu ke zdravotní péči hrazené z veřejného zdravotního pojištění. Z těchto důvodů nemohu podpořit navrhovaný zákon.

Děkuji vám za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane poslanče. Prosím paní kolegyni Soňu Markovou, poté je přihlášén pan poslanec David Rath. Prosím, paní kolegyně.

Poslankyně Soňa Marková: Děkuji za slovo ještě jednou. Přeji vám všem, dámy a pánové, hezký den. Dovolte, abych se i já vyjádřila k návrhu zákona, který předznamenává reformu, o které jsem hovořila již včera, když jsme vlastně dávali či nedávali důvěru této vládě.

Bohužel musím konstatovat, že tento návrh zákona je zákon, který bychom měli zamítnout. Tak jak byla novela představena, připomíná tak trochu prodejnu polotovarů, protože nic není prodiskutováno ani v koalici, tím méně v opozici, a nic také není jasně definováno. Neřeší se dlouhodobé problémy českého zdravotnictví, ale pouze se vytahují peníze z kapes lidí. To znamená, že se nahrazují veřejné peníze, peníze z veřejného zdravotního pojištění, penězi soukromými, což v konečném důsledku může a bude znamenat to, že bude zdravotnictví pro bohaté a zdravotnictví pro

chudé. Už nyní vidíme vlastně ten trend, že stoupají náklady, které dávají lidé na zdraví. Kdybychom se opřeli o určitá čísla, tak vlastně za poslední dobu se soukromé výdaje na zdravotnictví ztrojnásobily. Zatímco v roce 2000 vydaly české domácnosti na své zdraví 14 mld. korun, tak v roce 2008 to už bylo 41 mld. Tady jasně vidíme, že náklady domácností na zdraví stoupají, ale přitom dvě třetiny občanů České republiky nedosahují ani na průměrné mzdy. Je jasné, že pokud ještě nějakým způsobem budeme sahat do kapes lidí, tak to bude pro některé skupiny občanů takové, že se jim zamezí v přístupu ke kvalitní a potřebné zdravotní péči. A v tom je problém Ústavy České republiky. A také to vylučuje to, co tady řekl pan ministr, že opozice straší. My nestrašíme, my konstatujeme možná rizika a předjímáme důsledky pro velkou část občanů České republiky.

Tady také je potřeba jasně říci, že Ústava České republiky a konkrétně článek 31 Listiny základních práv a svobod z roku 1981 (?) jasně stanoví, že každý má právo na ochranu zdraví a občané mají na základě veřejného zdravotního pojištění právo na bezplatnou zdravotní péči a na zdravotní pomůcky za podmínek, které stanoví zákon.

To, že zdravotnictví zůstává veřejnou službou, nepochybně zatím nikdo, ani nikdo z koaličních pravicových vlád, ale otázkou je, že je tady úporná snaha už od dob pana ministra Julínka tento princip solidarity, který je charakteristický pro české zdravotnictví, neustále narušovat.

Ještě tedy jednou: Jde nejen o porušování Ústavy České republiky podle našeho názoru, i když se pravice opírá o rozhodnutí Ústavního soudu, které vlastně bylo v případě, kdy šlo o tzv. regulační poplatky, tedy o prolomení tohoto principu. A právě proto, že se pravice zaštitila tím, že se jedná o tzv. regulační poplatky, že se tedy neplatí za zdravotní péči, ale že se něco reguluje, my už tady jasně víme, že zdravotnické poplatky nic nezregulovaly, téměř nic, ale jenom se navýšily příjmy, které svým způsobem ve zdravotnictví chybějí.

Kromě ústavy a Listiny základních práv a svobod se musíme opírat také o Úmluvu o lidských právech a biomedicině a také o Mezinárodní pakt o hospodářských, sociálních a kulturních právech. Tyto normy jsou pro Českou republiku závazné. A také je tady jeden velký princip, který bychom měli dodržovat, že by se zdravotnictví nemělo zhoršovat. A jestliže tedy tady je napsáno a jasně dáno, co je placeno z veřejného zdravotního pojištění, tak by se to nemělo pro občany České republiky zhoršovat. V tom je právě porušení těch mezinárodních smluv.

Standard. Standard to je velké téma, o tom se mluví, mluvila o tom moje předřečnice paní poslankyně Emmerová. O tom, že by se měl definovat, o tom se hovoří dlouho, ale zatím se to nikomu nepodařilo a nepodaří se to určitě metodou, kterou tady prosazuje vládní koalice, tzn. že se budou sami privátně scházet, nebudou se s nikým o tom bavit, nám předhodí hotový

výrobek a berte tak, jak to je, o ničem se nediskutuje a my vás tady převálcujeme svou silou svých 101 a více hlasů – v tuto chvíli nemůžu říct, kolik jich asi je. Ale každopádně to není možnost, jak by se mělo postupovat při zdravotnické reformě.

Když se podíváme na příklady z jiných států, se kterými se můžeme porovnávat, tak tam se reformy zdravotnictví velmi intenzivně diskutovaly dlouhá léta samozřejmě napříč politickým spektrem, a potom teprve se některé reformy uskutečnily a potom se ještě stejně korigovaly, protože zdravotnictví tady není pro jednu vládu, ale pro dlouhé období pro všechny občany České republiky, ať volí, koho volí.

Takže standard musí zaručovat úplnost a kvalitu, a ne ji omezovat. A z hrazení z veřejného zdravotního pojištění může být vyloučeno jen to, co není léčení ani prevence. Skutečně je potřeba odmítnout to, co tady prochází jako červená niť návrhem zákona, že navyšováním spoluúčasti pacientů se vlastně zabrání nadužívání zdravotní péče. Když si uvědomíme, že naše české zdravotnictví skutečně je efektivní v tom smyslu, že jsme pod průměrem Evropské unie, co se týká procenta hrubého domácího produktu, že do českého zdravotnictví se sice vkládá čím dál více peněz, ale na druhou stranu je toto zdravotnictví ještě téměř pro všechny občany České republiky, tak tady by mělo jít především o to, že bychom měli nejprve zamezit tomu, aby vytékaly ty miliardy, které se vlastně utopí ve všech těch nadbytečných drahých přístrojích, ve všech těch stavebních zakázkách, ve farmaceutických firmách. Protože vlastně ještě nikdo od té doby, co tady vládne pravice, nenašel odvahu sáhnout farmaceutickým firmám na jejich příjmy. Ty příjmy se zvyšují, místo aby se snižovaly, a občan-pacient čím dál více platí ze svého za léky. Přitom on sám většinou nemůže rozhodnout, jaké léky bude ve skutečnosti užívat. To je právo lékaře a lékař také je odpovědný za léčbu. To znamená nemůže to být zdravotní pojišťovna, do které si bude pacient platit možná nějaké komerční připojištění apod., ale musí to být lékař a samotná potřeba, kterou pacient má. Většinou pacient nedokáže rozhodnout, co doopravdy potřebuje, od toho snad je právě ten lékař. Pokud tedy chceme něco regulovat, tak musíme regulovat ne na straně pacientů, ale na straně nabídky zdravotní péče. Musíme být racionální, musíme kontrolovat tok peněz a tady mi veškerá opatření ze strany Ministerstva zdravotnictví skutečně chybějí.

Dlouhodobě KSČM usiluje o to, aby existovala jedna zdravotní pojišťovna nebo státní fond. A nejde jen o úspory finanční, ty skutečně nejsou zase tak velké, ale jde především o kontrolu finančních prostředků, které zdravotnictvím protékají. To je velmi důležitá věc, protože pokud budeme uplatňovat tržní principy na zdravotnictví, tak to je stále méně efektivní. A vzpomeňme si, jaká byla filozofie vzniku více zdravotních pojišťoven. Resortní, oborové, podnikové a další pojišťovny měly umožnit zle-

pšení zdravotní péče pro zaměstnance v náročných profesích a provozech. Tato věc je vlastně už passé v tuto chvíli a není žádné odůvodnění toho, proč by měl být více než jeden jediný správce veřejných prostředků, které protékají zdravotnictvím. To jsou věci, které bychom měli zvažovat, to bychom měli řešit prvořadě, a nikoliv navyšovat zdravotnické poplatky.

Jestli skutečně někdo vidí reformu v tom, že budeme navyšovat zdravotnické poplatky, teď v této novele ze 60 na 100 korun za pobyt v nemocnici, protože ta Pandorina skříňka už byla otevřena, už tady prostě ty poplatky jsou, už se zatím nedají zrušit, tak se budou stále a stále navyšovat. Příště přijde pan ministr s novelou, kde je budeme navyšovat na 200 korun za pobyt v nemocnici, a potom už si lidé budou hradit všechny ty služby, které dostanou v nemocnici, protože přijdou do nemocnice jako do hotelu, zřejmě. A tak to může pokračovat i v dalších oblastech. Stejně tak to je u těch tzv. standardů a nadstandardů. To znamená chybí v návrhu zákona jasná definice, jak tyto standardy budou vypadat. Protože jestli je tam jedna věta o tom, že to bude nejméně ekonomicky náročný výkon, a nebude tam nic jiného, nebudou tam žádné další věci, které by zabráňovaly tomu, aby skutečně pacient se podíval do své peněženky a řekl – mám jenom na toto, na toto nemám, jo, že potřebuju něco jiného, to už bohužel se nedá nic dělat. Skutečně, to jsou věci, které musí být jasně definovány zákonem, ne vyhláškou, protože tu je potom možné měnit velmi jednoduše. A to bohužel v zákoně skutečně chybí.

A chybějí tam také ty sociální limity. Jestliže tedy navyšujeme spoluúčast, a my ji navyšujeme, a to přitom současných průměrných 17 % je už pro některé skupiny občanů skutečně likvidační, tak tady nemáme žádnou další sociální klauzuli, žádný další sociální limit, který by skutečně zabezpečil, že lidé budou mít přístup k potřebné a kvalitní zdravotní péči.

Takže to jsou věci, které bychom měli brát na zřetel, když budeme jednat o tomto zákoně. A já si myslím, že tento zákon by neměl být v tuto chvíli ani projednáván. Proto dávám návrh na to, aby byl zamítnut.

Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců KSČM.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji paní poslankyni Markové. Nyní je do rozpravy přihlášen pan poslanec David Rath, po něm pan kolega Boris Šťastný.

Poslanec David Rath: Dámy a pánové, pan ministr, když tady uváděl tuto novelu, často používal slovo reforma. Je to zvláštní, ale ať jsem to četl, jak jsem to četl, tak určitě o žádnou reformu nejde. Jde víceméně o několik nahodilých kroků, které určitě české zdravotnictví žádným způsobem nelepší. To je jednoznačné. To znamená tyto zhruba tři nahodilé kroky nepřinesou žádné zlepšení ani pro pacienty, ani pro zdravotnický personál.

V podstatě se mi chce trochu říci, že nám pan ministr tak trochu zjulínkovatěl, protože základní vlajkovou lodí této změny je opět zvýšení poplatků. Těch poplatků, o kterých dneska víme, že nepřinesly pacientům nic.

To znamená, za prvé, co se říkalo – že sníží návaly v čekárnách. Dnes je situace taková, že zdravotnická zařízení ošetřují zhruba stejný počet pacientů jako před poplatky. Říkalo se, že najednou kvůli 30 korunám se stane z obyčejného, v uvozovkách, pacienta vážený klient. My jsme se tomu smáli a říkali jsme: To tedy chceme vidět. A zaznívaly tehdy dokonce příklady o toaletářkách. Opět dnes po té zkušenosti víme, že to z klientů žádné vážené klienty neudělalo, že je u dveří nečekají livrejované zdravotní sestry, že se jim nikdo neuklání, že jim nikdo nevěnuje více pozornosti než před zavedením poplatků. Čili opět nepravda, opět iluze.

A opět – teď už k tomu máme empirické důkazy, předtím jsme se mohli hádat, když s tím přišel pan ministr Julínek, kdo má pravdu, jestli on s tou teorií, že ubude pacientů a stanou se z nich vážení klienti, nebo my, kteří jsme říkali, že je to hloupost a že nějakých 30 nebo 60 korun nic nezmění. Jediné, co to změní – jediné, co to změní: vytáhá to z kapes, z peněženek pacientů peníze. A navíc ještě ty peníze neskončí ve zdravotnictví. To znamená skončí u majitelů a jsou příjmem majitelů zdravotnických zařízení. Čili pokud je to lékárna, skončí u majitele lékárny. A ten je samozřejmě může použít pak podle svého uvážení, jak chce. Někdo za to třeba lékárnu vylepší, jiný si za to dopřeje lepší dovolenou nebo lepší auto.

Poplatky tedy nepřinesly pacientům vůbec nic. Byly možná trochu zajímavé pro majitele zdravotnických zařízení. Ovšem taky ne stoprocentně, protože o tuto částku byl snížen příspěvek státu na státní pojištění. Tehdy to Topolánek dokonce vysvětloval známým heslem „nalij, vylij“. Prostě vylili jsme zhruba 8 mld. ze zdravotního pojištění tím, že jsme snížili platby státu, a nalili jsme to tam z peněženek pacientů tím, že jsme zavedli regulační poplatky.

Dnes v podstatě stojíme před něčím velmi podobným. Přichází pan ministr – jak jsem říkal, připadá mi, že nám trochu zjulínkovatěl – a základní bod je zdražení pobytu v nemocnici. Ano, zdražení. Ze 60 na 100 korun, čili o nějakých 70 – 75 %. Skokové zdražení lůžkové zdravotní péče. Důvod? Žádný není. V podstatě jediný – že má pan ministr strach, že se zvýšenou DPH zdravotnictví přijde o řadu miliard. Tak zoufale hledá každých 100 milionů, které by tam mohl dostat navíc. A opět to zaplatí pacienti. Tentokrát dokonce bizarně dvakrát. Jednou na zvýšené DPH, pokud něco budou kupovat. A samozřejmě musí kupovat, protože to se promítne do cen léků, do cen energií, do nájemného a dalších věcí. A současně si díky tomu budou muset v nemocnici, pokud tam budou pobývat, zaplatit o 40 korun na den víc. Takže je to jednoduchá matematika. Pokud je to 100 ko-

run, za 30denní pobyt jsou to 3 tisíce. Prosím, podotýkám, že tyto 3 tisíce se nepočítají a nedají započítat do sociálního ochranného limitu, čili je musí zaplatit každý.

A tady je moje otázka na pana ministra. Pane ministře, kdo to zaplatí za lidi, kteří nebudou mít ty 3 tisíce? Prostě proto, že jim nevystačí třeba jejich starobní důchod nebo invalidní důchod, případně dlouhodobá nemocenská. Když máte třeba rakovinu a jste mnoho měsíců na nemocenské, může jejich příjem vypadat tak, a u řady lidí skutečně tak vypadá, že prostě na to ty 3 tisíce mít nebudou. Co tito pacienti s důchodem nějakých šest sedm tisíc, jak invalidním, tak starobním, nebo s nemocenskou zhruba v této výši, což není nic neobvyklého a může to potkat mnoho běžně vydělávajících lidí, kteří třeba vážně a dlouhodobě onemocní? Z čeho tito lidé tuto částku mají zaplatit?

Bude to tak, že oni nebudou mít na zaplacení. Nemocnice to povede jako určitý dluh a bude to po nich vymáhat třeba exekucí, protože jiným způsobem to z nich nepůjde vymoci. Takže jediné, co tady způsobíte – stovky, tisíce lidských tragédií, kdy starým lidem, invalidním důchodcům, dlouhodobě nemocným lidem přijde domů exekutor a bude jim zabavovat televizi, bude jim zabavovat postel, bude jim prodávat střechu nad hlavou. To je prostě jediné, co tím způsobíte.

Nebo – druhá věc – nemocnice nad tím pokrčí rameny, mávnou rukou a řeknou: Kdo by to z takového chudáka dostával? Určitě život přinese oba příběhy. To znamená příběh, že nad tím někdo mávne rukou a řekne „nebudeme ho trápit“, až po příběh, že někdo řekne „budu postupovat přesně podle platného zákona a pošlu na dlužníka exekutora“. Takže za to, že někdo bude ležet v nemocnici, přijde na něho exekutor. Totéž se týká příbuzných, kterým někdo v nemocnici umře. Čili za něj to budou muset zaplatit příbuzní, jinak na ně prostě přijde exekutor.

Co za tuto zdraženou službu pacienti dostanou? Dámy a pánové, nic. Jako za to nedostali nic doteď. Teď platí, platí, platí. A za to, že platí víc, nedostali nic. Totéž je stejný příběh, se kterým přichází pan ministr zdravotnictví teď. Lidi budou platit víc, ale nedostanou za to vůbec, ale vůbec nic. Zajímavá logika.

Myslím, že by si toto měli občané vážně uvědomit. A zvláště takoví ti přesvědčení voliči pravice by se měli trochu zamyslet, jestli z nich jejich strany nedělají trochu hloupé lidi, protože máte platit víc a víc a za to vám vaše pravicová vláda nenabídne ale vůbec nic lepšího, vůbec nic navíc. To je první bod této takzvané reformy, čili nahodilý krok – zvýšíme poplatek za pobyt v nemocnici.

Mimochodem, zůstává ten nejhlupejší poplatek, tedy, jak já říkám, hlupák mezi poplatky, a to je poplatek za položku na receptu. Tady vláda úplně rezignovala na to, s touto pitomostí něco udělat, a budeme to platit

dál. Poplatek za položku na receptu. Člověk by čekal, byť nevěřil v moc zdravého rozumu této vládní koalice, že aspoň špetka zůstane, ale zjevně i ta špetka se stačila vytratit. Takže ani tuto věc neobsahuje novela.

Druhou takovou klíčovou základní věcí je zavedení takzvaně základní varianty zdravotní péče a ekonomicky náročnější varianty péče. Já možná špatně čtu, nebo tomu psanému textu špatně rozumím, ale nikde jsem se nedočel, kdo bude tím, který řekne: „Toto je základní varianta a toto je ekonomicky náročnější varianta.“ V tom textu to není vůbec srozumitelně popsáno. Tam není napsáno, že ministr zdravotnictví řekne, že toto je základní varianta, nebo toto je ekonomicky náročnější varianta. Není tam napsáno ani, že to udělají zdravotní pojišťovny. Z toho textu jsem tak trochu pochopil, že to asi bude na nich, ale teď není úplně napsáno, jakým aktem. To bude jako každý den jinak, nebo se to vydá vyhláškou? Ale to tam není napsáno, zmocnění ministerstva vydat takovou vyhlášku.

Zajímalo by mě, kdyby nám pan ministr trochu podrobněji popsal, kdo a jakým způsobem udělá roztřídění zdravotní péče, kdo a jakým způsobem řekne: „Tento kyčelní kloub a tato operace kyčelního kloubu je základní varianta a tato operace a třeba tento kyčelní kloub je ekonomicky náročnější varianta.“ Protože třeba na endoprotézách, tedy umělých kloubech, se to dobře vysvětluje. Ono to samozřejmě platí na kardiostimulátory a platí to prakticky na všechno, co v medicíně děláme, protože tam je poměrně výrazný cenový rozptyl. Vy jste schopni sehnat celkem kvalitní endoprotézu kyčelního kloubu za nějakých 10, 15 tisíc, ale samozřejmě dostanete i podstatně sofistikovanější, lepší a složitější, která vydrží déle, umožňuje lepší pohyb, a je tedy určena třeba pro aktivní sportovce, ale ta už může vyjít třeba na nějakých 100 tisíc, možná i víc. Čili ten rozptyl je třeba desetinásobný. Já se tady nejsem schopen dočíst, kdo bude tou autoritou, která řekne: „Tento základní kloub a s ním související základní operace je tedy ta základní varianta a všechno ostatní je ta ekonomicky náročnější varianta.“ Nebo kde začne ekonomicky náročnější varianta? Že se pan ministr podívá z okna a řekne si: „Nemůžeme ty lidi tolik trápit a dát jim to nejlacinější, tak jim trochu dopřejeme, takže třeba u endoprotézy, u kloubu jim dopřejeme ještě 40 tisíc navíc, takže od 15 do 40 je to základní varianta a od 40 do 150 už je to ekonomicky náročnější varianta.“

Budou to taky moc pěkné příhody, kdy třeba osmnáctiletý hoch, který se vybourá v autě, přijede na ortopedii a tam mu řeknou: „Milánku, doteď jsi hrál hokej, aktivně sportoval, tak máš dvě možnosti. Možnost A – dostaneš základní variantu. Ta ti bude na chůzi stačit docela dobře. Můžeš s ní chodit do školy a ze školy, třeba i řídit auto. Ale pokud budeš chtít dál hrát hokej, fotbal a další věci, tak si musíš zvolit ekonomicky náročnější variantu a já jako chirurg ti doporučím kloub za 100 tisíc, čili si doplatíš bratru nějakých 80 tisíc korun.“ To bude výběr, to bude dilema! Takže najednou

ten mladý sportovec bude ležet na posteli, nevydělává, rodiče třeba nemá nijak ekonomicky zdatné, a teď bude ležet na té posteli a bude říkat: „Já se v osmnácti letech rozhodnu pro ekonomicky základní variantu a budu moct chodit. Je to fajn. Ale hokej si už třeba pořádně nezahraju, nebo fotbal už si pořádně nezahraju, protože těch 80 tisíc nemám.“

Čili my tady poprvé v historii budeme zavádět dvojí medicínu – pro chudé a pro bohaté, pro ty, kteří na to mají a budou si moci koupit lepší chlopeň do srdce, lepší kardiostimulátor. Kdo určí, že třeba běžný kardiostimulátor za nějakých 15 tisíc je ta základní varianta a kardioverter s dvoudutinovou stimulací za půl milionu je ekonomicky náročnější varianta? Kdo to určí? Tady to není napsáno. Já tady nevidím nic o tom, že by se nad tím sešli nějakí lékařští odborníci, ekonomové, kteří by spolu vedli debatu a polemiku, jestli půl milionu za přístroj stojí, nebo nestojí. Takže my tady zavedeme medicínu, kdy se každému řekne: „Šup, tady dostaneš do srdce základní variantu, ta ti taky stačí.“ No jistě, stačí. Když je vám třeba osmdesát, tak vám stačí. A ti, kteří na to budou mít peníze, ti dostanou i kardioverter, čili budou mít daleko větší šanci třeba i přežít.

Nebo půjdeme dokonce tak daleko, že budeme říkat: „Milý zlatý, chceš odoperovat žlučník, potřebuješ to, máš kameny, máš koliky. Základní varianta je běžná operace, takže stojí nějakých 20 tisíc, ale chceš-li už laparoskopii, tak si to doplť.“ Takže ti, kteří budou mít peníze, budou stonat úplně jinak, budou trpět úplně jinak, budou v nemocnici úplně jinak dlouho.

Na nic z těchto věcí v návrhu totiž nenajdeme odpověď. Já ho považuji za velmi nebezpečný, protože když se spustí v této podobě, tak jsem zvědav, kdo tedy bude ten, kdo bude říkat: „To je základní a to je ekonomicky náročnější varianta.“ A jakým právním mechanismem?

Čili toto je nejspíš i protiústavní, protože ústava jasně říká, že to musí být jasně stanoveno zákonem, co je a co není placeno ze zdravotního pojištění. Čili kdyby tady bylo napsáno, že pak s tím seznamem půjde ministerstvo do Sněmovny a budeme tady debatovat nad každou položkou, tak bych se toho nechtěl dočkat, protože by to byla dost smutná debata, a navíc většina z nás tomu nerozumí. Nejsou tady samí lékaři, a i když jsme tady lékaři, tak každý rozumíme svému výseku. A já si netroufnu debatovat s ortopedy, jestli ta či ona protéza je standard, tedy základní varianta, nebo nadstandard, něco, co je skutečně možné mít za jakýsi luxus. To svým způsobem může udělat jenom odborník, a ještě ne jeden. Na to musíte mít skupinu odborníků. Do dneška se nebyla ortopedická společnost schopna za deset nebo patnáct let shodnout, co vlastně v endoprotézách je základ a co je něco lepšího, protože sami mezi sebou vedou polemiky, a jsou to profesori, jsou to docenti a prostě se přetahují a vytahují studie a říkají: „Dobře, ano, my víme, že pro 80 % lidí stačí nějaký typ, ale pak máte těch 20 % a v těch

20 % máte individuality, pro které musíte i třeba jednou za čas sáhnout do toho nejdražšího, co existuje.“

Čili my tady někomu blíže neurčenému, nejspíš zdravotní pojišťovně, řekneme: „Tak si to nějak roztřídte.“ Takže úředníci na zdravotních pojišťovnách to budou nějak třídit. Podívají se z okna a řeknou: „Jako co, na tu rakovinu křenová placka za 5,50, výborná věc, to je základ. Ale tedy tady operace, ta či ona, to už jako by přeháněli, to už ať si doplť.“ Nemáme jediný mechanismus – já schválně přeháním – ze zákona, který by tomuto rozhodování dovedl čelit. I Ministerstvo zdravotnictví, jak jsem pochopil ze zákona, bude stát jaksí mimo a nebude to, které bude určovat nebo jako poslední autorita a arbitr říkat: „To je základní a to je ekonomicky náročnější varianta.“

No prostě je to diletantsky napsané. Když už bych chtěl připustit debatu nad tím, že péči lze rozdělit na standard – nadstandard, což jistě lze, řada zemí to takto dělá, ale dělají to jinak. Ten mechanismus je pečlivě popsán, dělají to odborníci, odborné společnosti, lékařské komory spolu s ekonomy z pojišťoven. A dělají to roky, protože debata nad tím, co je a není standardní, někdy skutečně může trvat měsíce a roky, protože to není triviální, protože zájmy jsou různé. Na jednu stranu máte zájem zdravotní pojišťovny, která skutečně chce maximálně uspořit. Nebo tady v tomto sále někdo je snad tak naivní, že si myslí, že jeho zdravotní pojišťovně leží na srdci jeho zdraví a jeho osud?

Těm úředníkům jsme všichni úplně jedno! Čím víc jsme nemocní a čím víc jsme drazí, tím víc si přejí, abychom brzy umřeli a náklady a účty přestali platit! To je jejich motivace! Samozřejmě, pro ně je optimální zdravý mladý, který jen platí a nic po nich nechce. Přece zdravotní pojišťovna nebude šťastná z někoho, kdo je cukrovkář na dialýze, potřebuje vyměnit obě kyčle a je co 14 dní v nemocnici. Probůh, tak ten je jenom stojí peníze. A obrovské peníze!

Čili samozřejmě motivací zdravotních pojišťoven bude ten základ natlačit co možná nejméně. Já jsem schválně použil přehnaný příklad o křenové placce, ale de facto to tak je. Zatímco na druhou stranu máme lékaře, kteří samozřejmě jsou vychováni, vzděláni k tomu, aby chtěli pro pacienta to nejlepší. A ještě k tomu v českých poměrech my bohužel máme výchovu lékařů málo racionální na rozdíl třeba od některých anglosaských zemí, kde odmlada a mala jsou učeni, co je tzv. evidence based medicine, tedy co je skutečně založené na vědeckých důkazech a co je jenom řekněme jakási i lékařská víra.

U nás to máme tak jaksí mezi, to znamená nemáme úplně ten východní styl, kde se přikládají ještě baňky a věří tomu, že baňky pomohou. Tomu se nesmějte, to skutečně v mnoha zemích a částech Ruské federace je běžně uznávaná lékařská metoda a lékaři se diví, že to někdo

zpochybňuje, že by přikládání baněk nemělo mít nějaký efekt! A skutečně tomu věří lékaři i pacienti. A ono to svůj efekt má, protože existuje efekt placebo a platí skutečně to „věř a víra tvá tě uzdraví“ v mnoha případech, že placebo efekt u některých nemocí funguje až ve 40 % případů. Čili ten rozptyl je někde zhruba mezi 15 až 40 % případů, kdy se pacient cítí lépe, má úlevu, choroba se změní, prostě na placebo efektu. Čili my jsme někde mezi a lékaři, kteří u nás samozřejmě mají vědeckou výchovu, nejsou zase úplně tak striktní a mají spoustu postupů, pro které třeba nejsou stoprocentní důkazy, ale používají je, věří jim a mají s nimi osobní dobré zkušenosti. Že prostě pacientům pomáhají.

A do tohoto systému my přicházíme s tím, že říkáme, kdo tedy určí, co je ekonomicky náročnější varianta? Čili i mnoho lékařů bude mít samozřejmě velký problém se na tom dohodnout, protože ti chtějí pro pacienta to nejlepší, to nejširší spektrum. Logicky. Vždyť od toho jsou lékaři. Chtějí přicházet s těmi novinkami, protože věří tomu, a často i oprávněně, často bohužel neoprávněně, že nové věci a novinky pomohou víc než to, co používali doposud. A my tady přicházíme se dvěma odstavci, kde se řekne, že nějaký někdo řekne, co je ekonomicky náročnější nebo méně náročná varianta.

Navíc tady zavádíme další věc, ze které jsem pochopil, že každá nemocnice bude mít jiné ceny! Protože jinak by byl ceník jednotný, ale tady je napsáno: Ceník ekonomicky náročnějších variant zdravotní péče, zdravotnické zařízení, musí být zveřejněn ve zdravotnickém zařízení. A určuje to podle nějakého cenového předpisu. Ale vzhledem k tomu, že ceník musí všude viset, tak předpokládám, že ty ceny asi budou jiné. Kdyby byly všude stejné, tak to přece nemusí viset. Tak to někdo vydá jednou ročně a nevydá to zdravotnické zařízení. Čili taky to není jasné! Bude jeden ceník, nebo jiný ceník?

Navíc tady není napsáno právě, kdo to vlastně stanoví podle toho cenového předpisu. A uvedou v ceníku zdravotnického zařízení. Tady je napsáno: Mezi cenou ekonomicky náročnější varianty stanovenou v souladu s cenovým předpisem a uvedenou v ceníku zdravotnického zařízení. Pokud je to ceník zdravotnického zařízení, tak je to ceník toho konkrétního zdravotnického zařízení, a z toho logicky dedukuji, že každý to bude mít trochu stanovené jinak. Protože přece každé zdravotnické zařízení k tomu může potřebovat jiný počet sester, jiný počet lékařů, platit jim jinak za práci, mít někoho zkušenějšího. Přece lékař se dvěma atestacemi má úplně jinou cenu práce než lékař bez atestace nebo těsně po atestaci. Tak jak bude ten ceník určen? To není vůbec vyjasněné. Bude nějaký ceník, který bude viset, takže v Nemocnici Na Homolce budu za to doplácet třeba deset tisíc a v nemocnici v Kladně třeba osm tisíc. Zákon vůbec toto nevysvětluje.

Dámy a pánové, poslední věc, se kterou ten zákon přichází. Já jsem tajně doufal, že ministerstvo se vzpomene a ten neuvěřitelný Julínkův chaos v lékové politice začne napravovat. No, pane ministře, nepovedlo se vám to. Hodně jste to odbyli. Chaos v podstatě ponecháváte, změny, které tam přinášíte, jsou kosmetické. Je to prostě asi tak, jako byste chtěl vyčerpat Tálínský rybník, že z něj odnesete dvě vědra. Tomu skutečně nepomůžete.

Čili ten neuvěřitelný nepořádek, který u nás v lécích zavedl Julínek, který je světovým unikátem – světovým unikátem, já bych nikdy nevěřil, že někdo takový chaos a takovou hloupost může vymyslet. Přesto, stalo se. My u nás máme systém, kdy za stejný lék se platí různé úhrady. A nikomu to nevádí, protože SÚKL není schopen udělat revize, neplní to, co mu zákon ukládá. Ale totéž vy tady ponecháváte. Čili tady jenom prostě kodifikujete na řadě míst bordel, který tady je. To znamená přijde sice generikum, vy ho uvedete na trh, dáte mu podle zákona nižší úhradu, ale originál zůstane s tou vyšší úhradou? To tady vůbec neřešíte! Jaksi předpokládáte, že SÚKL provede revizi, ale on ty revize prostě neprovádí!

Vždyť, pane ministře, já nevím, jestli vám to řekli, nebo se to před vámi tají a vy to nevíte, nebo prostě to nechcete vědět, jste jako Václav Klaus, tedy říkáte, já jsem to nečetl a neslyšel, a tak to vlastně neexistuje. To prostě nevíte, že vám to nefunguje? Že vám nefunguje SÚKL, že vám nefunguje vaše příspěvková organizace? Jste už na ministerstvu velmi dlouho, abyste s tím bordelem něco udělal! Vy na to koukáte, usmíváte se, krčíte rameny, říkáte no jo, je to nepořádek, je to velký nepořádek, no to tak je. Máme tady stejné léky za různé úhrady, no, jsme v tom poněkud bizarní, to je pravda, ale vy jste jenom ministr, že jo, tak vy přece za nic nezodpovídáte. SÚKL je sice vaše příspěvková organizace, ale co byste jim do toho mluvil. Když to dělají špatně, ať si to dělají tak dál. Co naplat, že pojišťovny za to platí zbytečně stamilióny, to nejsou vaše, že jo... Nebo já nevím, jaký je váš přístup. Mě to skutečně úplně fascinuje, vaše neuvěřitelná pasivita, kdy vy se díváte na neuvěřitelný chaos a nepořádek v roli jakéhosi diváka televizního seriálu, jako kdybyste se díval na Ordinaci v růžové zahradě a říkal: Jakkpak to v tom příštím díle dopadne?

To je prostě neuvěřitelné! A to už jste tam mnoho měsíců a jediný výsledek těch mnoha měsíců, že přicházíte s návrhem, že chaotický systém necháváte vlastně dál chaotický, myslím ten lékový, a jenom ho tak lehce jako poopravujete. Možná to trochu ta generika zrychlí na trh, ale já bych tomu moc při liknavosti SÚKLu nevěřil. A při vaší absenci jakékoli razance při nápravě těchto nepořádků bych vůbec nevěřil, že se cokoli v tom nepořádku změní.

Co jste tam ten třičtvrtě rok dělali? Chápu, že tomu vy nerozumíte, ten systém je složitý, ale to tam nemáte a nejste schopni sehnat někoho, kdo

tomu rozumí? Tak si někoho najměte. Tady v republice není moc odborníků, kteří tomu rozumějí, jsou asi dva nebo tři, kteří by vám byli schopni ten systém nastavit a navrhnout tak, aby odpovídal evropským normám. A tento neuvěřitelný chaos, neuvěřitelný nepořádek, kde se vyhazují miliardy, tak vám prostě navrhl, jak dát dohromady, když si s tím neumíte poradit. Jestli chcete, já vám ta jména řeknu, ale vy je znáte taky. Jsou asi dva nebo tři, kteří to dokážou. Víc jich tady prostě nemáme.

Takže dámy a pánové, tento návrh není vůbec o ničem. Za prvé to není žádná reforma, jsou to nahodilé výstřely. Současně pacientům přináší jedině zdražení zdravotní péče a přináší mnoho velkých otázek. V lékové politice ponechává chaos a mrhání veřejnými prostředky.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Dalším přihlášeným do rozpravy je pan poslanec Boris Šťastný, po něm je tu přihláška pana kolegy Marka Šnajdra. Prosím, pane kolego.

Poslanec Boris Šťastný: Vážená paní předsedající – no, chvíli to vypadalo u mého předřečníka v jeho velmi dlouhém projevu, že vrabci štěbetají na střeše, že opozice chce táhnout či vléci toto projednávání až do oběda, už abychom nemohli posunout zákon dál. Nevím, jestli je to pravda. Tak to vypadalo, že z toho vyplynou určité racionální argumenty a v řadě těch argumentů jsem i já nacházel logiku. Pak se to, bohužel, zvrtilo do takové té klasické rétoriky. Politika je půvabná v tom, že z věcí, o kterých bychom se mohli bavit poměrně racionálně, dělá v tomto prostředí téma, kdy prakticky se celá podstata věci rozplizne, a pak už nikdo nevíme, o čem hovoříme. Já zkusím mluvit poměrně otevřeně a racionálně.

Já myslím, že všichni můžeme rozumět KSČM, která ve svém programu má existenci pouze jedné zdravotní pojišťovny, která prosazuje prakticky nulovou konkurenci, která prosazuje ve zdravotnictví jednotný systém plně hrazené péče. To je věc, která nás nepřekvapí, tyto postoje patří komunistické straně a takto je prosím berme.

Nicméně myslím si, že nejenom pravice, ale i sociální demokracie si uvědomuje, a myslím, že i v minulosti to bylo jasně dáno postojem mnoha ministrů zdravotnictví, myslím, že jedním z prvních byl sociálně demokratický ministr pan Kubinyi. Myslím, že i paní bývalá ministryně Emmerová a její kolega Rath se více či méně pokoušeli ve svých úřadech prolomit to dogma, které až do teď je, které bylo nastaveno paragrafy Fischerové, totiž že existuje jakýsi virtuální nárok českého pacienta na to, dostat zdravotní péči bezplatně ve všech případech v okamžité lhůtě a v absolutní kvalitě.

Já si myslím, že přestože tato věc je takto napsána v podstatě v ústavě, tak všichni dobře víme, že v praxi tato věc nefunguje, a jediné, co s tím můžeme udělat, je pokusit se v nějaké shodě, která by podle mého názoru

měla být postavena tak, aby pokud možno přesahovala několik volebních období, tuto věc změnit a dostat ji minimálně alespoň o krůček dopředu a dostat ji do nějakého reálného světa, tedy do světa, že pacient ví, na co má nárok, ví a přesně si může zjistit, jaká péče mu může být a má být poskytnuta, v jakých časových lhůtách, a také že pacient ví, co je hrazeno ze systému veřejného zdravotního pojištění skutečně a co není, a v případě, že dokážeme se shodnout na tom, jak definovat to, co z toho zdravotního pojištění hrazeno není, tak jakým způsobem to pacient může zaplatit a jak se k tomu může také připojistit.

Já si myslím, že dnes přece tato praxe existuje. Dobře známe případy pacientů, kteří si nosí kloubní náhrady na operaci kyčelního kloubu v síťovce na operaci, kde si je nejprve někde koupí a potom žádají operátory, aby tento materiál použili. Myslím, že známe různé triky zdravotnických zařízení, které jsou dnes už na každodenním pořádku, kde zdravotnická zařízení požadují nejvyšší dary za to, že pacient dostane materiál, který je nad rámec dnešního sazebníku. To je věc první.

Druhá věc. Pan kolega Rath a ostatní předřečníci z levé části politického spektra se permanentně pokoušejí přesvědčit Sněmovnu a veřejnost, že má jít o komplexní reformu zdravotnictví v tomto zákoně. Já doufám, že pan ministr toto vyvrátí. Já jsem už na začátku své zpravodajské zprávy jasně řekl, že tento zákon je takzvanou malou novelou a je jakousi předzvěstí zdravotnické reformy, a já ji skutečně za zdravotnickou reformu nepokládám ani pokládat nebudu. To je první věc. Z toho vyplývá, že obsahuje i některé nahodilé kroky ke zlepšení stavu v našem zdravotnictví, a konečně i Občanská demokratická strana na své tiskové konferenci termín nahodilé kroky použila v souvislosti s tímto zákonem, a proto myslím, že o tom není polemika, a myslím, že nadále se nemusíme přít o to – a poprosil bych, abychom se nepřeli o to – že tento malinký zákon je zdravotnickou reformou, a ještě k tomu špatně napsanou.

Já tento zákon pokládám za nutnou, okamžitou, rychlou novelu, která řeší některé důležité věci, které je potřeba ihned napravit, například změny v oblasti lékové politiky, i když tam můžeme o řadě věcí ještě diskutovat a jistě na odborných fórech a ve výboru o tom diskutovat o tom budeme.

Taktéž se chci dostat k otázce regulačních poplatků. Prosím opět Sněmovnu, abychom nepoužívali regulační poplatky jako nástroj politického boje v souvislosti s tímto zákonem. Já, kdybych možná byl jako marketingově politický stratég Ministerstva zdravotnictví, tak bych před několika týdny doporučil panu ministrovi, aby vůbec ten stokorunový poplatek se tam neobjevoval, protože tím zbytečně dáváme bič do rukou opozice a ta teď se bude otáčet na tom, jak celý ten zákon je o zdražení poplatků na lůžko z 60 na 100 korun, přičemž všichni dobře víme, že náklady na energii a prání, stravu, topení atd. prostě přesahují nejenom těch

60, ale i těch 100 korun násobně. Čili v tomto ohledu je to věc, která je tam daná z mého pohledu opravdu nahodile, a já ji takto také pokládám.

Správné asi by bylo vytvořit samostatný zákon, který by koncepčně řešil a analyzoval systém regulačních poplatků, a jenom v jednom jediném zákoně by se promítla jak tato věc, která je řešena koaliční smlouvou, tak by se v ní měla správně promítnout, a věřím, že se tomu tak stane, a věřil bych a dával bych rozumný návrh, aby to byl samostatný zákon, aby nemohl být zneužíván pro jakékoli další účely v souvislosti s projednáváním reformy, kde by byla jasně analyzována situace v oblasti zdravotnických poplatků, kde by jasně byl analyzován za to období jejich přínos z hlediska regulačního a na druhé straně z hlediska přínosu, ekonomického přínosu do systému zdravotního pojištění, a kde bychom hovořili o těch věcech, jako je poplatek za položku na receptu, protože i tu věc budeme řešit v rámci našeho programového prohlášení vlády. A budeme řešit nepochybně i další záležitosti. Já osobně si dovedu představit rozumnou míru poplatku za pohotovostní výdej léčivého přípravku v rámci nočního výdeje v lékárnách. A tak dále a tak dále. Ale to je prostě podle mého názoru věc na zcela samostatnou diskusi.

Když jsem řekl, že jestli je něčím tento návrh zákona předělový, tak je to nepochybně to, o čem hovořil i pan kolega Rath a o čem já jsem hovořil ve své zpravodajské řeči, a to je otázka standardu a nadstandardu. Tento zákon rezignoval na definici toho nároku, tak jak skutečně by měl být dán, a on na ni rezignoval asi logicky, protože definice nároku musí být promítnuta do více právních norem. A já bych chtěl ještě jednou zdůraznit, abychom si nepletli otázku nároku pacienta stran právní vymahatelnosti časové, místní, kvalitativní dostupnosti zdravotní péče s nějakou záležitostí úhrad.

V této souvislosti bych chtěl požádat nebo upozornit Sněmovnu také na to, že ať už laická, nebo dnes i odborná veřejnost dost dobře nechápe to, jakým způsobem by se mohl definovat ten takzvaný standard nebo nadstandard. A ti, kteří se tím zabýváme, tak možná i mezi námi existují různé varianty toho, jak k tomuto cíli, ke kterému budeme muset dříve nebo později dojít, a bez kterého se prostě neobejdeme, dojít. Já chci poukázat na to – zaznělo to třeba z úst paní poslankyně Emmerové – že máme definovat standard. Já chci upozornit na to, že úhradový standard, to znamená to, nad co pacient dostane vždy uhrazeno ze systému zdravotního pojištění, čili co nebude u lékaře zjednodušeně řečeno platit, se prakticky podle mého názoru definovat nedá. Je to dáno tím, že složitost lidského těla a složitost medicíny jako takové je tak obrovská a vývoj v oblasti technologií, zdravotnických prostředků, léků je tak rychlý, že nikdo podle mého názoru nedokáže v reálném čase vytvořit a upgradovat systém, který by neustále reflektoval na všechny tyto změny a neustále doplňoval a

doplňoval a optimalizoval celý ten systém tak, aby bylo přesně taxativně napsáno, že tuto věc dostanete uhrazenou ze systému zdravotního pojištění.

Já na tuhle tu věc upozorňuji typickým příkladem. Už dnes může být stomatologie – dobře víte, že jsou velké debaty o tom, jak velkou část segmentu stomatologie vyřadit ze systému úhrad zdravotního pojištění, zda se ty bílé plomby ještě mají hradit, nebo nemají hradit. A teď si představte banální situaci, kdy po nějakém výkonu, který je vyřazen ze systému zdravotního pojištění třeba ve stomatologii, z ničeho nic pacient dostane nějaké komplikace, dostane zánět čelistní dutiny, následně bude pokračovat ta infekce, objeví se sepse organismu, bude muset být léčen antibiotiky atd. atd. Vy byste museli vydefinovat od toho, že tedy tu bílou plombu například, nebo následně možná i amalgámovou plombu, o kterých jsou velké diskuse, ten pacient sice zaplatí, ale také byste museli velice přesně popsat veškerou medicínu, která následuje v případě dalších možných komplikací nebo zdravotních situací, které nastanou. Já to vysvětluji velice polopaticky, tak aby to každý člověk mohl pochopit. A všichni dobře vidíte, že to prostě popsat možné není.

Jinou věcí, že odborné společnosti se dokáží usnést a v nějakém časovém horizontu – já tvrdím, že to bude mnoho a mnoho let, a ten proces bude permanentní, stálý a bude také velmi nákladný – tak dokáží definovat takzvané guidelines, dokáží definovat účelné postupy péče. To znamená, dokáží udělat určitý rámec pro to, na co pacient bude mít nárok. Jestli v případě například onkologické léčby, kdy ještě je účelné nasadit cytostatickou léčbu, kdy je ještě účelné nasadit třeba ozařování, kdy je účelné přejít na nějaký jiný způsob léčby, nebo třeba kdy už není tak tato věc účelná, kdy nemá už pacient žádnou šanci, aby mu pomohla, naopak mu způsobí další a další utrpení. A v takovém případě ten doporučený postup je spíše paliativní neboli udržovací léčba zaměřená třeba jenom na léčbu bolesti.

Takto je možné v každém medicínském oboru vydefinovat velice podrobné postupy. Ale upozorňuji, že toto není možné spojovat s úhradami a má to co dělat pouze s tím, jakým způsobem chceme tuto péči co nejlogičtěji, nejúspěšněji poskytovat, a také v rámci standardů a postupů, které jsou k pacientům šetrné a které odpovídají současným poznatkům vědy a které jsou také účelné.

Takže v tomto ohledu se dostáváme k tomu, jakým způsobem skutečně má být ten úhradový standard stanoven. To znamená, jestli to má – těch možností je několik. Pokud opustíme možnost, že má zůstat veškerý systém zdravotní péče zcela hrazen ze systému veřejného zdravotního pojištění, a tuto možnost jsme prostě už dávno opustili a opustit ji budeme muset i nadále, tak budeme muset si vybrat.

Na jednu stranu je možnost volný trh. To znamená dát pojišťovnám možnost, aby v rámci určité transparentní soutěže nakupovaly péči u poskytovatelů zdravotní péče. Toto byl základ reformy Tomáše Julínka, který nezískal potřebnou politickou podporu, a i v současné době je vidět, že na úrovni Ministerstva zdravotnictví tento názor v tuto první chvíli, to znamená udělat volný trh v rámci nákupu zdravotní péče a zdravotně pojistných plánů na úrovni jednotlivých pojišťoven, prostě neexistuje.

Ministr zdravotnictví předložil návrh jiný. Pokouší se, zjednodušeně řečeno, stanovit standard tak, že jako základ vezme stávající sazebník úhrad a pomocí vyhlášky chce definovat to, co by byl placený nadstandard. Současně říká – z mého pohledu já v tomto bych o tom chtěl také diskutovat – jakým způsobem bude stanovena cena toho nadstandardu.

Tady se zjevuje v jednom paragrafu skutečně otázka cenové regulace. Zřejmě je tady snaha stanovovat jakési buď cenové limity, nebo maximální ceny. V tomto ohledu bych se spíše přikláněl, že pravicovým pojetím by mělo být tuto cenu nechat volnou a nechat zdravotnickým zařízením možnost, aby trh ukázal, jakým způsobem dále se bude celá věc vyvíjet, protože je evidentní, že pokud bude mít pacient plně hrazenou péči v tom základním, standardním rozsahu ze zdravotního pojištění, tak pak ty nadstandards, například lepší typy čoček, lepší typy kloubů atd., si bude moct pacient doplatit. A tím pádem ta jednotlivá zdravotnická zařízení, v nich se cena jednotlivých ať už výkonů nebo materiálů logicky tržně upraví. A dokonce ten trh umožní klesnutí těchto nákladů.

Poslední věc. Já jsem skutečně přesvědčený, že budeme muset věnovat mimořádnou pozornost tomu, jakým způsobem takzvaný nadstandard, protože já osobně jsem přesvědčen s premisou toho, že standard definovat v rámci úhrad nelze, jak tento nadstandard vydefinujeme, kdo se bude podílet na jeho tvorbě a jakým způsobem bude stanovován. Já jsem přesvědčený, že pro první krůček, pro první krok někam za hranice toho, kde se pohybujeme teď, pro určitou míru politické stability a určitou míru možnosti ponechat tento systém z dlouhodobého hlediska funkční i pro příští vlády by bylo nejjednodušší a nejlogičtější nastavit jednoduchý model, který už jsem několikrát v minulosti popsal.

Ten model spočívá v tom, umožnit, aby odborné společnosti, plátců, tedy pojišťovny, a Ministerstvo zdravotnictví v dohodovacím řízení dohodli ty jednotlivé nadstandards a takto současně se zdůvodněním medicínským a ekonomickým, tzn. co to přináší nebo bere v rámci medicíny a kolik se uspoří nebo naopak utratí ze systému veřejného zdravotního pojištění, byl takovýto návrh pravidelně předkládán k projednání poslancům. A teprve po několika letech jsme tuto věc mohli posunout směrem k vyhlášce Ministerstva zdravotnictví, čili k tomu, aby úředník jako takový mohl tuto věc předpřipravovat.

A chci upozornit, že pak já bych velmi vyžadoval, aby tento proces byl nastaven naprosto transparentně, protože nebudeme si tady nalhávat, že definice toho, který materiál je ještě hrazen, nebo výkon, a který není, bude předmětem obrovského lobbingu na úrovni ministerstva, protože je to nejenom obrovské politikum pro nás tady ve Sněmovně, ale je to samozřejmě velký byznys. To znamená, já bych si potom představoval, pokud by tato věc měla být postoupena opravdu na úroveň rozhodování pouze na úrovni vyhlášky na Ministerstvu zdravotnictví – a říkám, že tuto věc já si dovedu představit až za několik let – tak musí být doplněna i systémem transparentního výběru této věci. Čili v podstatě na úrovni veřejné soutěže.

Poslední věc, jestli mi dovolíte, je tato poznámka. Já jsem přesvědčený, že bychom se měli pokoušet hledat cesty, že bychom se měli pokoušet postupovat tak, abychom si říkali, co jde a jak to jde udělat, a ne co nejde. Jsem přesvědčený, že pokud se nám nepodaří se posunout o tento krůček dopředu, tak celá zdravotnická reforma nemůže být dále stavěna, protože toto je naprosto definice standardu a nadstandardu, respektive v té nadřazené míře nároku a nadnároku je naprosto elementární součástí proměny českého zdravotnictví.

A pokud se nám nepodaří v následujících týdnech tuto věc vydefinovat a shodnout se na ní tak, aby mohla být přijata a aplikována do praxe, aby byly jasné záruky, že nebude dlouhodobě měněna jednotlivými vládami do budoucna, v následujících několika volebních obdobích, tak to budu považovat za velký problém pro další pokračování této věci. Proto pokládám za naprosto nutné, aby nejenom uvnitř koalice, ale i jsme se pokoušeli nad rámec naší koaliční spolupráce diskutovat s opozicí a racionálním způsobem najít řešení už v tomto zákoně při definici toho, co pacient bude mít hrazeno ze systému zdravotního pojištění a na co si bude moct legálně připlatit a k čemu se také bude moci doplňkově zdravotně připojistit.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane poslanče. Pan ministr Leoš Heger nyní žádá o možnost vystoupit. Prosím, pane ministře.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Děkuji, paní předsedkyně. Já nevím, jestli jsou ještě další přihlášky?

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Jsou další přihlášky. Pokud jste chtěl reagovat až v závěru na všechna vystoupení, je to samozřejmě možné.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: V tom případě bych tak učinil. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Já vám jenom oznámím, že je tady ještě pět písemných přihlášek. Nyní dostane slovo pan poslanec Marek Šnajdr. Pokud není přítomen, tak poprosím o slovo paní poslankyni Jitku Chalánkovou. K panu poslanci Šnajdrovi se vrátíme poté. Paní poslankyně Jitka Chalánková má slovo.

Poslankyně Jitka Chalánková: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji, abych krátce zareagovala na několik svých předřečníků.

Bylo zde sděleno, že krajské volby mimo jiné také reflektovaly zavedení poplatků ve zdravotnictví. Ano, je to pravda. My, co jsme prošli krajskými volbami, víme, jak toto téma bylo pro krajské volby zneužito a jaké bylo nabízené řešení. Řešení, které nabízela sociální demokracie na svých billboardech bylo: zrušíme poplatky ve zdravotnictví. Bylo mi záhadou, jak to chtějí udělat. Protože jsem krajskými volbami prošla, jak kampaní, tak jejich výsledkem, tak vím, co se odehrávalo poté. Poplatky za pacienty byly různým způsobem propláceny z rozpočtu krajů a chyběly úplně jinde. Tyto peníze chyběly na opravy komunikací, chyběly v sociální oblasti a podobně. Takto byly ochuzovány krajské rozpočty a tento způsob byl víceméně obcházením zákona.

Jistě, můžeme diskutovat o formě a principu, jak byly poplatky nastavené. Ale my, co jsme léčili i v dobách rozvinutého socialismu, víme, že v té době jsme se nedostávali k těm možnostem a nemohli jsme poskytnout svým pacientům takovou léčbu, která za hranicemi naší země byla ať ve formě poznatků, tak ve formě léků nebo technologií.

Ano, je pravdou, že poplatky, které byly vybírány v ordinacích, byly příjmem toho zdravotnického zařízení, které je vybíralo. Ale zároveň z pojišťoven byly sníženy úhrady, protože s těmito poplatky bylo počítáno. Možná se mohla zvolit jiná forma, kdy pacient nedává těch 30 korun přímo ze své ruky, ale bylo to takto vyhodnoceno jako nejúčinnější a domnívám se, že to takto i nejúčinnější bylo. Nezapomeňme také, že u dětí byly tyto poplatky ještě také nahrazeny slevou na dani za každé dítě, která nahradila osm návštěv u lékaře a zároveň v kombinaci s preventivními prohlídkami prakticky pokryla celoroční návštěvu běžného pojištěnce.

Ale základní je princip, a ten se nám zde pořád a neustále vrací. Protože před tímto zavedením poplatků nebo i jiná forma spoluúčasti, která bude teprve diskutovaná, my jsme neměli možnost léčit spoustu pacientů, pro které byla nedostupná drahá léčba, ať to byli pacienti onkologicky nemocní nebo finančně velmi nároční pacienti s dlouhodobými onemocněními např.

typu roztroušená mozkomíšní skleróza nebo revmatoidní artritida a podobně. Zde se zúčastnil jak příjem z těchto poplatků, tak regulace pojištěnců, protože my musíme hovořit neustále o jednom: solidarita ve zdravotnictví znamená solidaritu zdravých s nemocnými anebo solidaritu lehce nemocných, kteří mohou připlatit desetikoruny s těmi, kteří v životě nemohou našetřit miliony, které stojí léčba drahých onemocnění nebo urgentních stavů.

Hovořilo se zde také o stropech a sociální únosnosti. Ano, to je úkolem sociálního systému, který zde samozřejmě nastupuje jako následné řešení. Každý doma potřebuje jíst, pít, prát si prádlo a podobně, takže zde se musí nějaká rozumná hranice nalézt, ale není možné, aby z peněz, které mají sloužit léčbě, lékům, technologiím a podobně, se platily běžné věci, které si člověk platí i doma.

Hovořilo se také o absurditě poplatků za položku na receptu. Jistě. Můžeme o tomto hovořit také a budeme samozřejmě nacházet nebo hledat lepší systém k zavedení tady těchto poplatků. Ale nezapomeňme, že cenotvorba u léků a lékové politiky je velice složitá, a tak jak byly nastaveny ceny za léky na jednotlivých receptech nebo v jednotlivých lékárnách, tato složitost znamenala, že těch 30 korun poplatků za lék bylo odečítáno od doplatku, takže pacient platil o tuto částku méně a zároveň ještě lékárna z tohoto poplatku 30 korun platila daň. Takže léky byly skutečně zlevněny. A tohle se zapomíná vysvětlovat. Bylo to složité, a proto to bylo v kampani ve volbách 2008 snadno zneužitelné.

Vracíme se opět k tomu základnímu. Je třeba nastolit solidaritu zdravých s nemocnými a těch, u kterých je léčba levná, s těmi, u kterých léčba je velmi drahá. Není možné, jak zde již bylo hovořeno a slyšela jsem to, a bychom se pohybovali v nějakém virtuálním světě, kde by ta nejdražší léčba byla dostupná pro všechny, protože bohužel musíme se pohybovat s jedním balíkem peněz, a proto je důležité, abychom si takto navzájem vycházeli vstříc.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, paní poslankyně. Prosím nyní o slovo pana poslance Jiřího Štětina.

Poslanec Jiří Štětina: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně a kolegové, já bych chtěl zareagovat na několik příspěvků, ale ne tak, jak tady je zvykem, jak bylo včera nedůstojné občanů této země, ale naprosto věcně. Chtěl bych taky, abychom si z každého diskusního příspěvku vzali něco pozitivního, co je přínosem pro reformu zdravotnictví. Nebudu jistě dlouho unavovat nějakými subjektivními pocity nebo zkušenostmi, kterých mám skutečně hodně. Patřím ke generaci lékařů, pro něž bylo povolání posláním, a nikoliv byznysem. A samozřejmě

využívám zkušeností, které jsem získal při zakládání České lékařské komory, Svazu českých lékařů, různých organizací, takže se dá říci, že v této době mohu sklízet, co jsem si zasel.

Chci ještě úvodem říci, že bych rád využil toho pozitivního, co zde říkali kolegové z opozice, protože stále si myslím, že zdravotnictví není ani levicové, ani pravicové, zdravotnictví je tady pro občany a mělo by mít svá pravidla zákonná, mělo by mít dohodu, která půjde všemi stranami, a nikoliv jenom těmi, které z toho něco měly nebo mají.

Já se nebudu vracet k některým případům. Já si vážím kolegy Ratha, protože je to internista, já nejsem internista, nerozumím tomu. Myslím si, že bych mohl argumentovat na ty žlučníky, na ty endoprotézy, ale to nepatří na půdu Sněmovny, to patří do výboru zdravotního, do různých komisí, podvýboru. A musím s potěšením konstatovat, že v těchto orgánech sněmovních nedochází k takovým kontroverzím, jak tady je zvykem v politických věcech.

Ještě jednu maličkost. Když jsem se z vůle voličů, nikoliv z vůle boží, dostal do Sněmovny, říkal jsem, že budu hovořit jenom o tom, o čem něco malinko vím, takže se nebudu plést do školství, nebudu se plést do ekonomiky, nebudu se plést do ničeho, co není mou profesí, takže skutečně nechci unavovat dalšími řečmi. Jenom k některým glosám.

Já bych rád všem řekl, že zdravotnictví není zadarmo, že náklady, které jsme do zdravotnictví dostávali jako ředitelé, primáři, šéfové organizací, stouply mnohonásobně, ale neodrazilo se to ve financování, v bodových hodnotách atd. Chtěl bych říci kolegům z opozice, že kvalita zdravotní péče neklesla ani nebude klesat, a dokonce je musím pohládit, že kvalita zdravotní péče nebyla ani tak špatná za minulého režimu, protože na to, na co jsme měli my zdravotníci, kteří jsme tuto péči poskytovali, jsme dělali všechno pro to, abychom za ceny, které byly nedůstojné člověka, odváděli kvalitní práci. Takže nestrašme, že péče klesne. Vůbec ne.

Já musím – a teď mi promiňte – jako koaliční poslanec souhlasit se vším, co řekl předseda zdravotního výboru. Velmi si vážím kolegů ze sociální demokracie i z KSČM, kteří jsou členy tohoto výboru, za jejich aktivitu a dobré připomínky, a znovu zdůrazňuji, že na této půdě by se měla zdravotnická reforma řešit.

Nemohu souhlasit s tím, že tento zákon není o ničem, že tento zákon nic nepřináší a že by se neměl přijmout. Já se domnívám, že tento zákon musí být přijat, musí být samozřejmě částečně pozměněn, musí být respektovány připomínky jak z koalice, tak z opozice, protože bez tohoto zákona reforma zdravotnictví možná není.

Já bych tady jenom chtěl říci – a teď mi promiňte, nevím, kolik ministrů zdravotnictví bylo, možná by mi pan ministr řekl, kolikátý je, ale není to podstatné – žádná vláda nechtěla nebo nemohla nebo neuměla řešit zdravot-

nickou reformu, ale ono to také možná bylo tím, že prostě páni ministři, sedí tu někteří, a já si skutečně vážím paní docentky Emmerové, protože prvním volebním programem, který mě zaujal, byl program pana ministra Ivana Davida, jenomže než mohl tento pan ministr své bojovné srdce k boji vytasit, tak byl odvolán. Čili chci říci, že je potřeba skutečně podpořit snahy Ministerstva zdravotnictví o to, že reforma zdravotnictví konečně by mohla přijít na světlo světa, a proto bych byl rád, kdyby i kolegové z opozice se k tomu takto stavěli.

Nyní mi dovozte několik věcí, se kterými souhlasím, které zde přednesli opoziční poslanci. Souhlasím s tím, že je třeba za prvé zamezit rozkrádání. Já jsem dělal od roku 1980 v záchranné službě, byl jsem donedávna anesteziologem, ještě i teď jdu občas podávat narkózu, takže si myslím, že jsem nevyšel z praxe, a také vím, jak v této neodkladné péči se kšeftovalo a kšeftuje. Myslím si, že přijde velmi brzy na pořad jednání financování letecké záchranné služby, a to se potom obrátím na kolegy, kteří byli ve výboru pro obranu a bezpečnost v minulosti, kteří byli ve výboru zdravotním, co pro to udělali. Budu se na to ptát. Já myslím, že buď nic nevěděli, nebo na tom byli zainteresováni.

Čili nemělo by se krást. Není to věc, která je frází, není to věc, o které jsme tady hovořili, že zřizujeme jakýsi pašalík pro někoho. Ale skutečně v této době je potřeba, a je nejvyšší čas, tuto věc řešit a pojmenovat, kdo kradl, kdo dělal výběrová řízení pro předem určené firmy, proč tady existují takzvané organizace na překupování zdravotnického materiálu, zdravotnické techniky atd., protože si myslím, že každé zdravotnické zařízení dokáže vysoutěžit a zaplatit, aby cena byla co nejlevnější – já zatím zkušenosti mám takové, že to je právě naopak. Čili v tom souhlasím plně s opozicí, která říká, že toto je jeden ze zdrojů financí. Ano, souhlasím. A teď se musíme společně domluvit, jak na to, abychom tomu zabránili.

Já bych si také přál, abychom jednou skončili s tím, že tady budeme říkat – ona koalice opozici převálcuje, protože jí nedá slovo. Já si myslím, že ve zdravotnickém výboru tomu tak není, a byl bych rád, kdybychom toto klima přenesli sem do Sněmovny. Já osobně pro to udělám všechno.

Souhlasím také s tím, co řekl tuším kolega Rath, že léková politika byla a dosud ještě je zdrojem téměř nekontrolovatelných příjmů, jak já říkám, těm, kteří to mají dostat, takže tam jsou rezervy.

Chtěl bych se ale také zmínit o jedné věci, a to je, kolik lidí, kolik expertů bylo vysláno na zahraniční stáže nebo odborné expertizy od roku 1990. A co jsme z toho měli? Nic. Jenom to stálo peníze. Myslím si, že není potřeba jezdit na reformy zdravotnictví za oceán, ale že nám k tomu stačí evropské země, abychom použili vždy to, co se dělá dobře.

Já bych se chtěl ještě zmínit o jedné věci, a to o poplatcích. Myslím, že předseda výboru MUDr. Šťastný to řekl zcela jasně. Nám jako Věcem

veřejným se také nelíbí, protože v koaliční smlouvě bylo, že bude kompromisní poplatek za recept, a nikoliv za položku, tak se domnívám, že i toto bychom měli ještě na půdě výboru pro zdravotnictví nějakým způsobem řešit a domluvit se.

Já jsem si nepřipravoval žádný projev, nikdo mi ho nepsal, jak je zvykem, že vám někdo dá nějaký papír a pak někdo, kdo tomu ani nerozumí, to tady prostě přečte a dělá tady z toho šou pro občany. Já jsem si nic nepsal, já jen reaguji na to, co jsem tu slyšel. Myslím si, že není vůbec na závalu, když zde slyšíme naprosto kontroverzní názory, ale prosím vás pěkně, domluvme se konečně na tom, že se zdravotnictvím je potřeba něco udělat, protože času je málo, jak jsme včera viděli, a peněz je ještě méně, takže bych byl rád, abychom za tuto krátkou dobu odtud odcházelí s tím, že jsme aspoň něco pro občany této země udělali.

Já vám všem děkuji za pozornost. (Potlesk.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji také. Nyní dostane slovo pan poslanec Ivan Ohlídál. Připraví se pan poslanec Marek Šnajdr. Dříve než pan poslanec Ohlídál přijde k mikrofonu, seznámím vás se dvěma právě došlými omluvami. Je to omluva pana poslance Radima Jirouta, který se omlouvá z dnešního jednání od 12 hodin. Pan poslanec Martin Vacek se z rodinných důvodů omlouvá z dnešního dne od 14 hodin a poté po všechny následující dny 16. schůze.

Pane poslanče, prosím, máte slovo.

Poslanec Ivan Ohlídál: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedající, vážené dámy, vážení pánové, já nejsem odborníkem ve zdravotnictví a také jako poslanec Štětina se rád vyjadřuji jenom k věci, kterým rozumím. Se zdravotnickým systémem se dostávám do styku naštěstí stále jenom občas jako pacient. A právě z této pozice bych si rád všiml některých věcí, které se týkají této novely.

Pan ministr v úvodu svého projevu řekl, že ve vládním programovém prohlášení je řečeno, že v rámci – já bych řekl takzvaných – zdravotnických reforem nebude snížena kvalita zdravotní péče pro občany České republiky. Já mám silnou obavu, že právě prostřednictvím této novely, pokud bude přijata, k tomu dojde. To znamená, že pro určité občany, pro určité množství občanů České republiky dojde ke snížení kvality zdravotní péče. (V sále je stále velký hluk.)

Z čeho tak usuzuji? Já jsem od pana ministra i od ostatních členů vlády, alespoň některých, již několikrát slyšel, že musí být provedeny zdravotnické reformy hlavně z prostého důvodu, že podobně jako v celém světě, i u nás zdravotní péče se neustále zdražuje, a to v důsledku rostoucí kvality této zdravotní péče, v důsledku toho, že jsou vyvíjeny nové přístroje vyu-

žívané ve zdravotnictví, vzhledem k tomu, že jsou vyvíjeny stále účinnější léky a efektivnější diagnostické procedury. Samozřejmě s tímto lze souhlasit – ale pak tady dochází k jakémusi rozporu, protože v okamžiku, kdy budou zavedeny po schválení této novely ty dvě varianty lékařské péče, základní varianta a ta ekonomicky náročnější, tak z toho logicky vyplývá, že skutečně kvalitní péči, současně aktuálně kvalitní péči, dostanou jenom ti občané, kteří budou moci čerpat zdravotnickou péči z té druhé, ekonomicky náročnější varianty.

Mohu vás, paní předsedající, požádat o zajištění klidu?

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano, pokusím se, pane poslanče, požádat všechny naše kolegyně a kolegy, aby se vynasnažili vám naslouchat. Pokud vám nebudou naslouchat, tak alespoň ať ztiší svoji řeč. Platí to i pro členy vlády, platí to skutečně pro všechny. Víme, že tato místnost je akusticky velmi nevhodná, když mluví více lidí najednou.

Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ivan Ohlídál: Děkuji. Pokud tedy klademe rovnítko mezi kvalitou zdravotní péče na jedné straně a finanční náročností na straně druhé, tak znovu opakuji, vyplývá mi po logické úvaze ta skutečnost, že lidé, kteří nemohou čerpat zdravotní péči z té ekonomicky náročnější varianty, na tom budou hůře a nemohou logicky dostat tu současnou kvalitní lékařskou péči, tu skutečnou kvalitní péči. Takže tím pádem tato novela, pokud bude přijata, rozdělí občany České republiky do dvou skupin – do skupiny, která bude v takovém sociálním postavení, že si může dovolit kvalitnější péči, nadstandardní péči, a druhá skupina, která si ji prostě dovolit nemůže, protože na to nebude mít finanční prostředky. A to je věc, se kterou se nemohu vnitřně smířit. Navíc si myslím, že tato skutečnost nutně musí být v rozporu s ústavou, protože vlastně vytváří situaci nerovného postojení občanů v přístupu ke zdravotní péči hrazené ze zdravotního pojištění. Já jsem přesvědčen, že pokud by tato novela byla dána Ústavnímu soudu k jeho posouzení, tak Ústavní soud musí vyslovit verdikt, který by byl podobný tomu, který byl vysloven dnes ohledně stavebního spoření.

A ještě jste, pane ministře, ve svém projevu mnohokrát – pan kolega Krákora vám to dokonce spočítal – použil slova efektivnost. Když jsem poslouchal dnešní rozpravu k této novele a když vezmu v úvahu i svoje zkušenosti a zkušenosti z jiných pramenů, tak zjišťuji, že s tou efektivností to nemyslíte zase tak úplně přesně a vážně. A znovu v této souvislosti vzpomenu obrovské plýtvání finančních prostředků např. při podivných výběrových řízeních na drahé lékařské přístroje, což tady bylo zmíněno. Znovu připomenu naprosto neefektivní lékovou politiku, např. skutečnost, že léky stejného druhu jsou v České republice často výrazně dražší než v

zahraničí. To, že skutečně zahraniční farmaceutické firmy evidentně mají zisky v České republice daleko větší než v zahraničí.

Mně by se, pane ministře, chtělo vás zeptat, nebo se vás přímo zeptám, co v tomto směru k zajištění efektivnosti zdravotnického systému děláte, jak bojujete např. proti těm předraženým podivným výběrovým řízením, o kterých se dovídáme z tisku a jiných sdělovacích prostředků. Byl bych velmi rád, kdybyste mi na tyto poslední otázky mohl odpovědět.

A úplně v závěru svého vystoupení bych chtěl zdůraznit, že stejně jako moji předchůdci z řad poslanců opozice já nemohu souhlasit s touto novelou a samozřejmě budu proti ní hlasovat při hlasování o jejím zamítnutí v prvním čtení. Čili budu hlasovat proti novele. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji pěkně. Nyní vystoupí pan poslanec Marek Šnajdr a poté mám posledního přihlášeného – pana ministra Leoše Hegera.

Poslanec Marek Šnajdr: Děkuji. Vážená paní předsedající, milé kolegyně, milí kolegové, já budu velmi stručný. Proběhla jako vždy, když se bavíme o zdravotnictví, poměrně obsáhlá vášnivá, někdy racionální, někdy méně racionální diskuse. Jestli dovolíte, já se pokusím ji maličko nadhledově shrnout.

Mezi námi, chcete-li zjednodušeně, pravicí a kolegy z levicové části této Sněmovny, je zásadní a hluboký filozofický rozpor. Kolegové na levici žijí v tom, anebo to minimálně vyjadřují ve fikci, že omezené veřejné zdroje – a podtrhuji slovíčko omezené – jsou vždy každému a všude schopny zaplatit a financovat vše, co moderní medicína se všemi svými poznatky a vývojem nabízí. Dámy a pánové, neexistuje na světě systém, kde by průnik těchto dvou předpokladů fungoval. Česká republika v tom není výjimkou. Pokud by byla, věřte, že by k nám jezdili všichni experti. Já znám zemi, kde se tímto klíše jejich představitelé chlubí. Ano, já jsem na Kubě byl, měl jsem možnost ji poznat a věřte, že nikomu v této Sněmovně i mimo ni výdobytky kubánského bezplatného zdravotnictví rozhodně nepřeji.

My musíme najít odvahu občanům České republiky říct, že v tom, co jim veřejný systém v oblasti zdravotnictví zajistí, musí existovat priorita. Priorita je záchrana života a zdraví, vážně nemocný občan a pacient a musíme rovněž garantovat sociální únosnost. Tady se shodují se svými kolegy na levicové straně, že sociální rozměr zdravotnictví není věc, kterou opomíjíme, ale nemůžeme se o ní bavit pudově, nemůžeme se o ní bavit pokrytecky a musíme si vzít fakta. Já bych moc prosil každého, aby se podíval na Český statistický úřad a jednotlivé rozvrstvení naší společnosti, jakým způsobem jsou dosavadní změny sociálně citlivé, či nikoliv. Budeme-li se chtít o sociální citlivosti bavit odborně, prosím, berme si toto jako základ.

Ano, i další změny, ke kterým musíme přistoupit, musí mít svůj sociální rozměr, ale stejně jako u pitné vody, stejně jako u potravin, stejně jako u bydlení to přece nemůže být ten segment, který se primárně stará o sociálnost. Známe dvojí ceny pitné vody podle příjmové situace rodin? Známe dvojí ceny bydlení podle příjmové situace rodin? Ne, nikoliv.

Máme zde a musíme zde mít adresný sociální systém, který těm potřebným bude umět pomoci. Zdravotnictví dosud si tak trochu hrálo na sociálku na úkor zdravotníků, na úkor zdravotnických zařízení, a jak se vzápětí k tomu dostanu, i na úkor pacientů na takovou druhou sociálku. To musíme změnit, od toho zde máme sociální systém.

Mnohokrát zde jako vždycky, když se bavíme o zdravotnictví, padala otázka zájmu blaha či zájmu pacienta. Já zde chci říct a prokázat ne na teoriích, ale na faktech, že každou finanční nestabilitu, ke které české zdravotnictví přistoupilo, nikdy neodsákaly ty imperialistické skupiny, jak se o nich tady hovořilo, ale vždycky finanční nestabilitu v českém zdravotnictví odsákal pacient. A kdo mi nevěří, ať si vzpomene na známé vyhlášky z roku 2006, které zakázaly zdravotnickým zařízením léčit, které zakázaly nabírat pacienty, které omezily péči pro vážně nemocné pacienty. To je explicitní příklad, jak to dopadá na pacienta, když dopustíme, aby české zdravotnictví bylo finančně nestabilní a aby se zadlužovalo.

A moje poslední poznámka k některým kolegům diskutujícím v této diskusi. Četli jsme vůbec tuto novelu? Četli kolegové, kteří zde hovořili o tom démonu farmaceutických firem, novelu? Já musím říct, že pro farmaceutický sektor je tam několik paragrafů. Je tam zásadní snížení maximálních cen – nepochybně věc, která sníží ceny, nepochybně věc, která sníží spoluúčast pacientů, a nepochybně věc, která pomůže pacientům. Četli to mí kolegové? Jsou tam další změny v oblasti např. lékové politiky, a sice zavádění generik a cenový pokles. Tedy jsou to věci, které uspoří prostředky zdravotních pojišťoven a nepochybně pomohou pacientům. Četli to kolegové, kteří zde hovořili o farmaceutických firmách? Obávám se, že nikoliv, a to již mnoho let. Protože, milé dámy, milí pánové, tato opatření v lékové politice, tzn. snížení cen, rychlejší vstup generik a pokles úhrad, Poslanecká sněmovna měla na svém stole již v roce 2009 v rámci protikrizových opatření. A byli to stejní kolegové z levicové části spektra, kteří se snaží zabránit přijetí dnes a zabránili přijetí těchto změn i v roce 2009. Já pevně věřím, že letos budeme úspěšnější. (Potlesk zprava.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. S faktickou poznámkou se hlásí pan poslanec Ivan Ohlídal.

Poslanec Ivan Ohlídál: Vážená paní předsedající, děkuji za slovo. Vaším prostřednictvím bych se obrátil na pana poslance Šnajdra.

Ano, pane poslanče, četli jsme tu novelu, já jsem ji rozhodně četl. Jenomže odborníci, někteří lékaři, říkají, že opatření, která jsou obsažena v oblasti lékové politiky v této novele, nejsou zdaleka dostačující. Připustil to i váš kolega pan poslanec Boris Šťastný před chvílí. Sám řekl, že je nutno ještě o této otázce diskutovat.

Vy jste se tady rozhorleně zastával situace, že není možné z omezených prostředků zajistit zdravotnickou péči na úrovni současné situace. Ale ještě jsem vás neslyšel nikdy hovořit o tom, jak je dobré a nutné bojovat proti dalšímu plýtvání v oblasti zdravotnického systému, jako je např. plýtvání při vypisování a realizaci různých podivných výběrových řízení na drahé přístroje a podobné další nešvary. To bych byl rád, kdybych od vás někdy slyšel návod na řešení takového situace.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji. Je zde ještě další faktická poznámka, kterou má paní poslankyně Soňa Marková. Dříve než přistoupí k mikrofonu, chci vás seznámit s omluvou předsedy vlády pana Petra Nečase, který omlouvá svou dnešní neúčast z důvodu vystoupení na jednání Senátu.

Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Soňa Marková: Děkuji za slovo. Já bych ráda zareagovala na svého kolegu pana Šnajdra. Já s ním souhlasím v tom, že je potřeba řešit věci v rámci sociálního systému. Ale jistě si nemyslí, že to bude to řešení, které tady navrhuje pravicová vládní koalice a je prezentováno tou sociální reformou, kterou představuje pan ministr Drábek. To asi určitě ne. A když to má být řešeno v rámci sociální reformy, tak prosím, ukažte nám nejdříve, jak řešíte v rámci sociální reformy to, co nastane, a potom se můžeme bavit o tom, jak bude vypadat situace ve zdravotnictví.

A druhá poznámka. Nejlepší úspora v rámci lékové politiky není určitě těch pár kosmetických změn, které jste udělali v novele, kterou předkládáte, ale třeba taková nulová sazba na DPH. To by byly úspory za léky! To si myslím, že by si mohla vzít vládní koalice jako svůj cíl. Tam by se šetřilo! Děkuji. (Potlesk zleva.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji. Posledním přihlášeným v rozpravě je pan ministr zdravotnictví Leoš Heger. – Ještě faktická, já se omlouvám. Prosím, máte slovo. Pan poslanec Krákora.

Poslanec Jaroslav Krákora: Vážená paní místopředsedkyně,

kolegyně, kolegové, vládo – to ani nemusím říkat, jenom pan ministr (Heger) je tady.

Samozřejmě že jsme to četli, a možná že to je ten druhý bod, jak jsem říkal. První bod je, že se tam zvyšuje stíhání lidí, kteří neplatí zdravotní pojištění, z 5 na 10 let a penále taky z 5 na 10 let, to je takový jeden pozitivnější bod. A druhý – samozřejmě ty ceny, pokud bychom to uvedli do života, o těch 15 resp. 32 %, by samozřejmě úsporu znamenaly. Takže já jenom chci říct, že jsme to četli, víme o tom – a to je asi tak ten druhý bod pozitivní. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. S další faktickou se hlásí pan poslanec Rath. Prosím.

Poslanec David Rath: Děkuji. Dámy a pánové, mě zarazí, že tady pan poslanec Šnajdr hovoří o lékové politice, protože sám byl jedním z lidí, kteří jsou plně zodpovědní, nesou plnou politickou zodpovědnost za ten neuvěřitelný chaos v lékové politice, který se tady nastavil. To nebude rád slyšet. Ale Ministerstvo zdravotnictví řídil a zodpovídal za něj, nebo spolu-zodpovídal za něj, čtyři uplynulé roky. A ten neuvěřitelný chaos nemůže skončit na bedrech zde nepřítomného Julínka, resp. jen na jeho bedrech, ale přímou spoluzodpovědnost za to má i současný poslanec Šnajdr.

A bohužel co mě nejvíc mrzí, že Ministerstvo zdravotnictví není schopno za tři čtvrtě roku přijít s novelou, která by ten neuvěřitelný chaos začala narovnávat. Systém, kdy o tom rozhodují úředníci na SÚKLu v jakýchsi správních řízeních, která jsou chaotická, SÚKL, jak jsem říkal, nedodržuje zákon, tzn. nedělá revize, platíme za stejný lék různé úhrady, tak tento systém se tady v podstatě zachovává. Čili ty největší chyby se tady konzervují. A to je to, co mě na té novele zásadně vadí. Že ona v podstatě nemá vůbec ambici systém narovnat, systém napravit, ale v podstatě nějakými zcela málo významnými, téměř bezvýznamnými změnami ho vlastně zakonzervovává.

A moje otázka na pana ministra je, kdy tedy přijde skutečně se zásadní změnou systému stanovení cen a úhrad léků.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Další faktické poznámky v pořadí: páni poslanci Pavel Kováčik a Jiří Koskuba. Prosím, pane poslanče Kováčiku.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo, paní předsedající. Paní a pánové, jestliže se bavíme o nějaké reformě – já tedy myslím, že spíše by to potřebovalo rekonstrukci zákona o veřejném zdravotním pojištění – tak se přece musíme bavit o tom, že celý systém má být vyvážený. Celý sys-

tém má být jak na straně příjmů, tak na straně výdajů vyvážený jiným způsobem, než se tomu tak činilo dosud.

Předchozí vláda, myslím tím předchozí vláda Mirka Topolánka, způsobilá prvotní a možná i největší zásah do celého systému veřejného zdravotního pojištění, když uzákonila stropy odvodů pojistného. A tato vláda tomu moc nepomohla. Jestli dala jenom nějaké násobky, tak podle našeho soudu je to málo. Je to pořád docela značné podvázání příjmů systému. A vyvažovat jej potom na straně výdajů? Místo toho, aby se na základě potřeb a na základě dosavadních vědeckých poznatků na úrovni 21. století ve střední Evropě zdravotní péče zlepšovala a ty prostředky přibývaly, tak se v podstatě podvazují výdaje. Zdravotní péče se vzdaluje, zvyšuje se spoluúčast pacientů. A přitom by – neříkám, že úplně – stačilo a jedním z velmi významných opatření by bylo například zrušení stropů odvodů pojistného.

Děkuji. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji. Další faktická poznámka – pan poslanec Jiří Koskuba.

Poslanec Jiří Koskuba: Já koukám, paní předsedající, že mi běží čas. Sotva sem doháním.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano. Já vám 15 vteřin připočtu, pane poslanče.

Poslanec Jiří Koskuba: Ano, děkuji. Já jsem myslel, že po včerejšku jsem v jisté klatbě.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: (Se smíchem) V žádném případě. Já jsem prostě zvyklá na trošku rychlejší tempo. Ale je to moje chyba, já se přizpůsobím. (Smích v sále napříč politickým spektrem.)

Poslanec Jiří Koskuba: Já se omlouvám, ale v této sněmovně, ve které jste déle než já, jsem si rychlého tempa nevšiml. Ale – čas běží. Nebudu zdržovat.

Dámy a pánové, já jsem zde vystupovat nechtěl, protože si opravdu myslím, že je třeba tyto věci probrat na zdravotním výboru. A soudím, že opravdu nám, opozici, nyní dáte slovo, neboť být v opozici neznamená, že je někdo hloupý.

Chtěl jsem říci jenom pár drobných poznámek. První – k Marku Šnajdrovi. A dovolíte-li, já bych ho oslovil. Milý Marku, přijď k nám, na Bulovku, odkud mi odešli dva stážiště z Kuby, protože byli zděšení, jak je vybavena

státní nemocnice. (Potlesk a smích zleva.) Pan ministr – doufám – slyší. Není to lež. Mohu to dokázat.

Druhá věc. Vážení, koupíte-li starou chalupu, a vy tvrdíte, že opozice zdravotnictví moc neprospěla, já vám budu vděčný, začneme-li s úklidem. A já bych vás teď tady mohl unavovat, co mnoho je tam třeba k uklizení. Pak se pojďme bavit, zda první opravíme střechu, okapy a vyměníme okna. Půjďme-li tímto směrem, budete mít moji velkou podporu. Já neslyším o tom, že by se účinně – od kohokoliv, a já jsem naštěstí ministrem nikdy nebyl – bránilo tomu, aby se zneužívala zdravotní péče. Pojďme začít u toho, že zamezíme těm neslušným, aby ji zneužívali. Já mám strach, že když se v této zemi cokoliv mění, tak první, kdo to vypije, je ten slušný, tichý, řádný občan, a vyčůránci z toho mají prospěch. Půjďme-li tímto směrem, budu spokojen a budete mít moji podporu. Děkuju. (Potlesk poslanců ČSSD a KSČM.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji. Kolegyně a kolegové, žádnou další faktickou poznámku nemám. Do rozpravy je přihlášen ještě pan ministr zdravotnictví. Dále se musí předpokládat vystoupení pravděpodobně zpravodaje se závěrečným slovem. Je zde návrh na zamítnutí. Jinými slovy tím chci říct, že v tuto chvíli tento bod nedopřejeme, já ho přerušuji.

Chci oznámit členům organizačního výboru, že za deset minut začne jako obvykle naše jednání. Pokračování jednání Sněmovny bude ve 14 hodin 30 minut a na žádost vlády dnešní jednání skončíme v 16 hodin.

Přeji příjemný oběd.

(Jednání přerušeno ve 13.04 hodin.)

(Ve 14 hodin sdělila místopředsedkyně Klasnová, že poslanecký klub ČSSD požádal o prodloužení přestávky do 15 hodin. Jednání pokračovalo v 15.00 hodin.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Dobré odpoledne, dámy a pánové. Vítám vás na pokračování dnešního jednání.

Nejprve bych přečetla ráda omluvy, které se mi tady shromáždily. Je to omluva pana ministra Pospíšila z dnešního jednání od 15 hodin z důvodu probíhající 8. schůze Senátu, na které jsou zařazeny dva body Ministerstva spravedlnosti. Dále tady mám omluvu od pana poslance Víta Bárty od 16. hodiny, ale v 16 hodin stejně končíme dnešní jednání.

Dalším bodem je

69.

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky
k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol k Dohodě o programu
pracovní dovolené mezi vládou České republiky
a vládou Nového Zélandu, podepsaný dne 25. listopadu 2010 v Praze
/sněmovní tisk 235/ - druhé čtení**

Prosím, aby se slova ujal místopředseda vlády a ministr zahraničí Karel Schwarzenberg. Prosím, pane ministře, máte slovo. Poprosím vás také o klid, abychom pana ministra slyšeli.

Místopředseda vlády a ministr zahraničních věcí ČR Karel Schwarzenberg: Vážená paní předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, Protokol k Dohodě o programu pracovní dovolené mezi vládou České republiky a vládou Nového Zélandu, podepsaný v Praze dne 25. listopadu 2010, dále jen protokol, mění uvedenou dohodu, podepsanou v Praze dne 11. října 2004. Tato dohoda umožňuje mladým lidem z obou států uskutečnit střednědobý poznávací pobyt na území druhé smluvní strany včetně možnosti absolvování krátkodobého studijního programu a v jeho průběhu vykonávat pracovní činnost a získat tak finanční prostředky ke krytí částí nákladů spojených s pobytem.

Cílem protokolu je zjednodušení dosavadních podmínek pobytu, respektive prodloužení možné doby studia a zaměstnání na území druhé smluvní strany a výhodnější úprava podmínek pro získání víza podle této dohody. Protokol rozšiřuje maximální věk žadatele pro podání víza ze 30 let na 35 let. Dále odstraňuje omezení maximální doby, po kterou je možno pracovat u jednoho zaměstnavatele. V dohodě jsou dosud uvedeny tři měsíce, a tak umožňuje výkon pracovní činnosti u jednoho zaměstnavatele po dobu celého ročního pobytu. Platí ovšem nadále zákaz trvalého zaměstnání.

Dále dochází k prodloužení doby možného studia ze tří na šest měsíců a ke zrušení omezení, podle něž se účastník programu může zapsat maximálně do jednoho vzdělávacího nebo studijního kursu. Podle protokolu je nově možno se zapsat i do více kursů. Protokol tak odstraňuje podmínku trvalého pobytu na území státu, jehož je žadatel občanem. Postačuje podmínka občanství České republiky, respektive Nového Zélandu.

Tolik stručně ke změnám, které předkládaný protokol připouští.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji, pane ministře. Prosím zpravodaje zahraničního výboru poslance Roma Kostřicu, aby odůvodnil usnesení výboru, které vám bylo rozdáno jako sněmovní tisk 235/1. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Rom Kostřica: Děkuji za slovo, vážená paní místopředsedkyně. Vážené poslankyně, vážení poslanci, dovoluji vám, abych vás seznámil – byl jsem zmocněn, abych na schůzi Poslanecké sněmovny podal zprávu o výsledcích projednávání tohoto vládního návrhu, který byl projednán po odůvodnění náměstka ministra zahraničních věcí doktora Galušky dne 2. března tohoto roku.

Zahraniční výbor na podkladě této rozpravy doporučuje Poslanecké sněmovně přijmout následující usnesení: Poslanecká sněmovna dává souhlas s ratifikací Protokolu k Dohodě o programu pracovní dovolené mezi vládou České republiky a vládou Nového Zélandu, podepsaného dne 25. listopadu 2010, a pověřuje předsedu výboru, aby toto usnesení předložil předsedkyni Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky.

Děkuji vám.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji vám, pane zpravodaji. Otevírám rozpravu, do které v tuto chvíli nemám žádnou písemnou přihlášku. Proto se ptám, jestli se někdo hlásí do rozpravy. Není tomu tak. Končím rozpravu. Chci se zeptat, jestli chce mi ještě závěrečné slovo pan ministr nebo pan zpravodaj. Evidentně ne.

Děkuji.

Můžeme přikročit k hlasování o navrženém usnesení, tak jak nám zde bylo předneseno zpravodajem výboru, a které je součástí sněmovního tisku 235/1.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 20. Z přihlášených 181 pro 132, proti 1. Tento návrh usnesení byl schválen. Tímto končím projednávání tohoto bodu.

Nyní přistoupíme k projednávání bodu číslo

58.

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky
k vyslovení souhlasu s ratifikací Rámcová dohoda mezi
Evropskou unií a jejími členskými státy na straně jedné
a Korejskou republikou na straně druhé
/sněmovní tisk 185/ - druhé čtení**

Teď poprosím, aby se slova ujal místopředseda vlády a ministr zahraničních věcí Karel Schwarzenberg. Prosím, pane ministře.

Místopředseda vlády a ministr zahraničních věcí ČR Karel Schwarzenberg: (Mimo mikrofon upozorňuje na nefunkčnost hlasovacího zařízení u stolku zpravodajů.)

Vážená paní předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, Rámcová dohoda mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na straně jedné a Korejskou republikou na straně druhé je vyjádřením záměru členských států Evropské unie rozvinout a zformalizovat spolupráci s Korejskou republikou. V praxi Evropské unie, která spolupráci ekonomickou standardně podmiňuje předchozím navázáním spolupráce politické, je rámcová dohoda rovněž předpokladem pro výrazné prohloubení hospodářské spolupráce s touto významnou asijskou zemí. (V sále je velký hluk.)

Spolupráce Evropské unie s Korejskou republikou byla poprvé kodifikována v Rámcové dohodě o obchodu a spolupráci, která vstoupila v platnost v dubnu 2001. Tato dohoda však nedostatečně reflektovala některé novodobé výzvy, jako je boj proti terorismu a nebo proti šíření zbraní hromadného ničení. V roce 2007 proto bylo využito probíhajícího dialogu o sjednání dohody o volném obchodu k zahájení jednání o novém potřebám lépe vyhovující dohodě, rámcové dohodě, která byla podepsána 10. května 2010 v Bruselu. Rámcová dohoda se věnuje širokému spektru společných zájmů a cílů v následujících oblastech: politický dialog a spolupráce v posuzování lidských práv, boj proti terorismu a proti šíření zbraní hromadného ničení, spolupráce v regionálních a v mezinárodních organizacích v oblasti hospodářského rozvoje, udržitelného rozvoje, vzdělávání a kultury, spravedlnosti, svobody a bezpečnosti a dalších oblastech.

Význam rámcové dohody tkví především v tom... (Řečník se odmlčel kvůli hluku v sále.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Pardon, pane ministře. Dámy a pánové, prosím vás o klid, abychom slyšeli pana ministra. Děkuji vám.

Místopředseda vlády a ministr zahraničních věcí ČR Karel Schwarzenberg: Význam rámcové dohody tkví především v tom, že společně s dohodou o volném obchodu tvoří jeden pomyslný rámec pro spolupráci s Korejskou republikou. Dohoda o volném obchodu byla podepsána dne 6. října 2010 v návaznosti na podpis rámcové dohody, a tím se Korejská republika stala v pořadí desátým státem, strategickým partnerem v Evropské unii. V neposlední řadě se podpis obou zmíněných smluv Korejskou republikou stal dobrým příkladem a výrazným podnětem ostatním zemím, aby usilovaly o uzavření dohody o

volném obchodu s Evropskou unií, a to i v případech, kdy dosavadní dialog byl s těmito obtížný.

Rámcovou dohodu je třeba vnímat jako vyjádření našeho uznání Korejské republiky, která se během krátké doby dokázala proměnit v dynamický prosperující stát, sdílející naše zásadní postoje k pomoci, demokracii a respektu k lidským právům.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji, pane ministře. Prosím zpravodajku zahraničního výboru paní poslankyni Janu Fischerovou, aby odůvodnila usnesení výboru, které bylo rozdáno jako sněmovní tisk 185/1. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Jana Fischerová: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedající, vážení páni ministři, vážené dámy, vážení pánové, i panu ministrovi zahraničí děkuji za úvodní slova a zde zmíním, že opravdu 2. března na 9. schůzi zahraničního výboru bylo projednána tato smlouva.

Krátce se vrátím k prvnímu čtení této smlouvy. Jistě jste postřehli, že tehdy probíhala významná výstava o krtečkovi, to jsem tady zmínila, a poté byly zaplaveny noviny touto pohádkovou bytostí. Takže to není jenom o obchodě, o spolupráci, ale je to také o kultuře.

Nyní přečtu doporučení zahraničního výboru, které probíhalo 2. března. Nejdříve proběhlo zdůvodnění panem náměstkem ministra zahraničních věcí panem dr. Vladimírem Galuškou a po mé zpravodajské zprávě zahraniční výbor doporučuje Poslanecké sněmovně přijmout následující usnesení: Poslanecká sněmovna dává souhlas k ratifikaci Rámcové dohody mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na straně jedné a Korejskou republikou na straně druhé. Dále, pověřuje předsedu výboru, aby toto usnesení předložil předsedkyni Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky.

Já vám děkuji velice za vaši pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Otevírám rozpravu, do které nemám žádnou přihlášku. Takže se ptám, jestli se někdo hlásí do rozpravy. Není tomu tak. Končím rozpravu.

Nyní můžeme přikročit k hlasování o navrženém usnesení, se kterým nás seznámila zpravodajka zahraničního výboru a který vám byl také rozdán jako sněmovní tisk 185/1.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 21 z přihlášených 175 pro 139, proti 1. S návrhem usnesení byl vysloven souhlas. Končím projednávání tohoto bodu.

Nyní přistoupíme k projednávání bodu 66, kterým je

66.

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky
k vyslovení souhlasu Návrh na přijetí změny čl. 20 odst. 1
Úmluvy o odstranění všech forem diskriminace žen
/sněmovní tisk 221/ - druhé čtení**

Prosím o pozornost alespoň tu část poslanců, která je něžného pohlaví, když se to týká diskriminace žen.

Prosím pana místopředsedu vlády a ministra zahraničních věcí Karla Schwarzenberga, aby se ujal slova. Prosím, pane ministře.

Místopředseda vlády a ministr zahraničních věcí ČR Karel Schwarzenberg: Vážená paní předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, dovoluji mi, abych uvedl změnu článku 20 odst. 1 Úmluvy o odstranění všech forem diskriminace žen, která byla přijata shromážděním smluvních stran úmluvy v New Yorku dne 20. května 1995.

Prosím, nesmějte se tomu.

Změnou článku 20 odst. 1 se ruší původní limit dvou týdnů pro každoroční zasedání výboru pro odstranění diskriminace žen. Výbor je expertním orgánem, jehož úkolem je projednávat pravidelné zprávy států o plnění povinností z Úmluvy o odstranění všech forem diskriminace žen. Se vzrůstajícím počtem smluvních stran, který činí již 168 států, roste i časová náročnost pro projednání národních zpráv. Původní znění článku 20 odst. 1 úmluvy, který zní: „Výbor se bude obvykle scházet na dobu nejdéle dvou týdnů ročně za účelem projednávání zpráv předložených v souladu s článkem 18 této úmluvy.“ bude nahrazen novým zněním: „Výbor se bude obvykle scházet každoročně za účelem projednávání zpráv předložených v souladu s článkem 18 této úmluvy. Trvání zasedání výboru bude určeno zasedáním smluvních stran úmluvy a schváleno Valným shromážděním OSN.“

Nové ustanovení článku 20 odst. 1 vstoupí v platnost po přijetí změny dvou třetin smluvních stran úmluvy ze současných 186 smluvních stran. Dosud tak činilo pouze 59 států, 118 členských států EU.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Usnesení zahraničního výboru a stálé komise Poslanecké sněmovny pro rodinu a rovné příležitosti vám byla rozdána jako sněmovní tisky 221/1 a 2. Prosím zpravodajku zahraničního výboru poslankyni Kristýnu Kočí, aby odůvodnila usnesení zahraničního výboru.

Poslankyně Kristýna Kočí: Vážená paní předsedající, vážení členové vlády, dámy a pánové, dovoluji mi, abych vás seznámila se závěry zahraničního výboru, z jeho jednání 2. března 2011. Zahraniční výbor se zabýval daným materiálem na své 9. schůzi dne 2. března a po odůvodnění náměstka ministra zahraničních věcí JUDr. Vladimíra Galušky, zpravodajské zprávě poslankyně Lenky Andřýsové a po rozpravě doporučuje Poslanecké sněmovně přijmout následující usnesení: Poslanecká sněmovna dává souhlas k ratifikaci změny článku 20 odst. 1 Úmluvy o odstranění všech forem diskriminace žen.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Nyní prosím zpravodajku stálé komise pro rodinu a rovné příležitosti poslankyni Danu Váhalovou, aby odůvodnila usnesení této komise. Prosím. Pardon. Přednese jej paní poslankyně Langšádlová. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Helena Langšádlová: Vážená paní předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji mi, abych vás informovala o projednání návrhu změny Úmluvy o odstranění všech forem diskriminace žen, sněmovní tisk 221, stálou komisí pro rodinu a rovné příležitosti.

Stálá komise smlouvu řádně projednala na svém zasedání 4. března a přijala usnesení, které vám bylo doručeno jako tisk číslo 221/2. Stálá komise doporučila Poslanecké sněmovně vyslovit souhlas nad změnou ratifikace smlouvy. Jak již bylo řečeno, jde pouze o technickou a formální změnu článku 20 odst. 1.

Stálá komise dále ve svém doplňujícím usnesení požádala Úřad vlády o informaci ohledně výsledku slyšení čtvrté a páté periodické zprávy České republiky o plnění Úmluvy o odstranění všech forem diskriminace žen před Výborem pro odstranění diskriminace žen, které se uskutečnilo v říjnu roku 2010. Chci pouze informovat, že tento požadavek byl již ze strany zmocněnkyně pro lidská práva paní Moniky Šimůnkové vyřešen. Stálá komise dostala požadované doplňující informace a touto problematikou se bude nadále zabývat na svém dalším zasedání.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji vám. Otevírám rozpravu, do které nemám žádné písemné přihlášky. Nikdo se nehlásí. Končím rozpravu. Pokud není chuť přednést ještě nějaká závěrečná slova, tak můžeme přikročit k hlasování o navržených usneseních.

Návrhy usnesení zahraničního výboru i komise jsou shodné. Návrh u-

snesení vám byl přednesen, takže zahájím hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 22, z přihlášených 177 pro 149, proti 2. S návrhem usnesení byl vysloven souhlas. Končím projednávání tohoto tisku.

Dalším projednávaným bodem je bod

32.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 61/2000 Sb., o námořní plavbě, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 291/ - první čtení

Z pověření vlády předložený návrh uvede ministr dopravy Radek Šmerda. Prosím, pane ministře, můžete se ujmout slova.

Ministr dopravy ČR Radek Šmerda: Vážená paní předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, dovoluji mi v úvodu tohoto bodu stručně představit vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 61/2000 Sb., o námořní plavbě.

Předložený návrh v převážné většině zapracovává relevantní ustanovení několika směrnic Evropské unie, které tvoří takzvaný třetí námořní balíček. Navrhované změny a doplnění zákona se dotýkají zejména oblasti schvalování technické způsobilosti lodí a jachet k námořní plavbě a oblasti vyšetřování námořních nehod. V oblasti schvalování technické způsobilosti se nastavuje podrobnější rámec pro postup Ministerstva dopravy a pro přenos těchto činností na odborně způsobilé subjekty. Vyšetřování námořních nehod se omezuje pouze na nejzávažnější nehody lodí potenciálně plujících pod vlajkou České republiky.

Vzhledem k převážně transpozičnímu charakteru vládního návrhu mi dovoluji požádat Poslaneckou sněmovnu, aby podle ustanovení § 91 zákona o jednacím řádu zkrátila lhůtu pro projednání tohoto návrhu v příslušném výboru o 30 dní.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji vám. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro první čtení poslanec Václav Cempírek. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Václav Cempírek: Dobrý den, vážená paní předsedající, dámy a pánové. Byl jsem určen zpravodajem k tomuto sněmovnímu tisku

291, který se týká vládního návrhu zákona č. 61/2000 Sb., o námořní plavbě, ve znění pozdějších předpisů.

Podrobně jsem se s touto novelou seznámil. Jak již říkal pan ministr dr. Šmerda, Ph.D., tato úprava se vztahuje na dva stěžejní body. Tím prvním jsou podmínky provozování námořní plavby námořními plavidly pod státní vlajkou České republiky a práva a povinnosti právnických a fyzických osob s tím spojené. V tom druhém bodě se týká výkonu státní správy ve věcech námořní plavby. Nevztahuje se tento zákon na plavbu válečných lodí, vodních skútrů, nafukovacích člunů a dále na námořní plavbu malých plavidel, pokud jsou provozována podle právních předpisů o vnitrozemské plavbě.

Jedná se, jak říkal pan ministr, o zapracování evropských zákonů do naší legislativy. Předkladatel zde vyjádřil požadavek, zda by mohla být zkrácena lhůta pro projednávání ve výborech na 30 dnů.

To je z mé strany vše. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Otevíráme obecnou rozpravu. Pan ministr. Prosím, máte slovo.

Ministr dopravy ČR Radek Šmerda: Já bych si jen dovolil zopakovat návrh, který spočívá ve zkrácení lhůty pro jednání příslušného výboru o 30 dní.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji vám. Hlásí se někdo další do rozpravy? Prosím, pane poslanče.

Poslanec Karel Šidlo: Děkuji za slovo, paní předsedající. Vážená vládo, vážení kolegové, kolegyně, já si dovoluji jenom velice stručně zopakovat jednu část, o které tady hovořil jak předkladatel, pan ministr, tak i zpravodaj hospodářského výboru, která se týká zákona č. 61/2000 Sb. při aplikaci třetího námořního balíčku z evropské směrnice. Týká se to právě technické způsobilosti plavidel.

Česká republika sice v současné době nemá žádné námořní lodě, ale o to je to citlivější problematika v tom smyslu, že máme pouze rekreační jachty. Právě z tohoto pojmosloví technické způsobilosti se rekreační jachta stává prostřednictvím této evropské směrnice námořní jachtou a je přesně definována, což bude samozřejmě činit řadu problémů pro vlastníky a provozovatele našich rekreačních jachet, které podle našich vnitřních právních předpisů mají stejné parametry jako námořní lodě nebo námořní jachty a dostávají se jak do vod v České republice, tak i na moře na jednotlivých prostorech mořských pobřeží.

Zde vzniká obrovský problém, protože i naše právo by mělo při této

aplikaci třetího námořního balíčku pamatovat na to, že i rekreační provoz může fungovat souběžně s tím, že nemusí existovat jenom technická způsobilost námořní jachty. Proto považuji sice zkrácení lhůty na projednání ve výborech za přijatelné, ale navrhuji, aby kromě hospodářského výboru, který gesčně přináležel k dopravě, tuto problematiku zákona ještě projednával výbor pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu, který k tomu určitě také má co říci. Jsem přesvědčen, že pokud se to ve výborech projedná a podaří se nám udělat dílčí úpravy, které jsou, myslím, ve prospěch praktického využívání této evropské aplikace, bude možno tuto normu přijmout i podle zkráceného režimu projednávání ve výborech.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji vám. Ptám se, zda se ještě někdo další hlásí do rozpravy. Prosím, pan zpravodaj.

Poslanec Václav Cempírek: Paní předsedající, dámy a pánové, já bych viděl možnost přidělit projednání tohoto zákona zahraničnímu a hospodářskému výboru. Samozřejmě hospodářskému, ale zahraničnímu – za to bych se přimlouval. Pokud se tam bude jednat o provoz námořních jachet, které se – nechci říci – poměrně významně rozvíjejí v České republice, ale víme, že těch plavidel je už dnes dost a budou plout v mezinárodních vodách, tak zahraniční výbor by se s tím mohl seznámit rovněž.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji vám. Ptám se, zda se někdo další hlásí do rozpravy. Prosím, pane poslanče. Pan poslanec Oliva. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jiří Oliva: Vážená paní předsedající, kolegyně a kolegové, já bych chtěl navázat na svého předřečníka kolegu Šidla, protože ten návrh novely skutečně má zásadní dopady na rekreační jachty, a nemusíme si představovat zrovna jachtu typu Toskánsko, ale jedná se skutečně o malé plachetnice pro sportovní či rodinnou rekreaci, které se díky této novele potom dostanou do svízelné situace.

Ten problém vychází z toho, že dosavadní znění zákona č. 61 jednak zná kategorii námořních plavidel, rozdělenou na dvě podkategorie, a potom rekreační jachty. Tato kategorie rekreačních jachet však v novele obsažena není a znamená to povinnost registrovat takovou loď pouze jako námořní jachtu se všemi povinnostmi vztahujícími se na komerčně užívané plavidlo.

Mimo to ty povinnosti znamenají např. povinnosti vůči přístavní inspekci, hlášení o nebezpečných látkách, zbraních, které jsou na palubě, drahé

námořní vybavení atd. atd. Takže tato novela, pokud by byla takto přijata, tak je skutečně pro tento malý rekreační jachting likvidační. Samozřejmě čeští jachtaři si poradí tak, že budou svá plavidla registrovat někde jinde, ať už ve Slovinsku, v Chorvatsku a zejména na Slovensku, kde jsou pro ně tamní předpisy daleko přítnější. Ale myslím, že to by nemělo být cílem této normy.

Proto bych rovněž doporučoval, aby vzhledem k tomu, že se jedná i o volnočasovou a sportovní aktivitu, byla novela postoupena vedle hospodářského výboru rovněž výboru pro vědu, vzdělávání, kulturu, mládež a tělovýchovu. Děkuji vám.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Hlásí se někdo další do rozpravy? Není tomu tak, končím obecnou rozpravu. Chci se zeptat, jestli chce mít ještě závěrečné slovo navrhovatel nebo zpravodaj. Vidím, že tomu tak není. Ještě se pokusím přivolat kolegy z kuloárů a budeme hlasovat o návrzích, které zde zazněly. Nejprve se budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání.

Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání hospodářskému výboru.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 23 z přihlášených 174 pro 149, proti 2. Tento návrh byl přikázán hospodářskému výboru.

Dále tady zazněl návrh na přikázání výboru pro vědu, vzdělávání, kulturu a tělovýchovu. Nechám tedy hlasovat i o tomto návrhu.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 24 z přihlášených 174 pro 69, proti 65. Tento návrh byl zamítnut.

Další návrh zde zazněl na přikázání zahraničnímu výboru. Nechám tedy hlasovat i o tomto návrhu.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 25 z přihlášených 174 pro 35, proti 82. Tento návrh byl zamítnut.

Poslední návrh, který zazněl, je návrh na zkrácení pro projednávání ve výborech o 30 dnů. Nechám tedy hlasovat o tomto návrhu.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 26 z přítomných 174 pro 122, proti 5. Tento návrh byl přijat. Tím končím projednávání tohoto tisku.

Nyní se budeme zabývat bodem číslo

34.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb.,
o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých
zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů,
a zákon č. 247/2000 Sb., o získávání a zdokonalování odborné
způsobilosti k řízení motorových vozidel a o změnách některých
zákonů, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 300/ - první čtení**

Prosím, aby předložený návrh uvedl ministr dopravy Radek Šmerda.
Prosím, můžete se ujmout slova.

Ministr dopravy ČR Radek Šmerda: Vážená paní předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, dovoluji mi opravdu pouze ve stručnosti představit tento vládní návrh zákona.

Návrh zapracovává do právního řádu České republiky směrnici Evropského parlamentu a Rady 2006/126/ES o řidičských průkazech. Návrh se soustředí na několik zásadních oblastí. Jedná se zejména o zamezení účelového získávání řidičských průkazů ze strany cizinců na území České republiky. Nově vymezuje skupiny vozidel pro účely udělování řidičského oprávnění a výcvikových vozidel a rovněž tak upravuje opatření k zajištění efektivnější kontroly zdravotní způsobilosti řidičů a i dílčí zvýšení některých věkových hranic pro získání řidičského oprávnění.

Přestože valná část této úpravy a úpravy nové směrnice o řidičských průkazech bude členskými státy používána již od ledna roku 2013, lhůta pro zapracování této směrnice již uplynula. Vzhledem k této skutečnosti a vzhledem k transpozičnímu charakteru vládního návrhu si opět v obecné rozpravě dovoluji navrhnout zkrátit lhůtu k projednání v příslušném výboru.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji, pane ministře. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro první čtení poslanec Petr Bendl.

Poslanec Petr Bendl: Hezký dobrý den, dámy a pánové. Paní předsedající, kolegyně, kolegové, máme před sebou normu, která je zdánlivě jednoduchá, nicméně nutí Českou republiku, nebo nutí nás směrnice Evropského parlamentu a Rady, příslušná stodvacetšestka, k tomu, abychom implementovali vše, k čemu jsme se při vstupu do Evropské

unie zavázali. Trochu nás tlačí čas, proto bych také podporoval to, co tady říkal pan ministr, abychom zkrátili lhůtu k projednání ve výborech na 30 dní.

Tato úprava se zabývá zlepšováním volného pohybu osob na území teritoria Evropské unie, zavádí povinnost mít pouze jeden jediný řidičský průkaz a vlastně pomáhá tomu, aby si jednotlivé evidence a úřady jednotlivých států dokázaly s touto informací poradit, aby nedocházelo k podvodům, aby nedocházelo k tomu, že někdo má dva tři řidičské průkazy na straně jedné, na straně druhé aby byly využívány a uznávány řidičské průkazy vydané v té které zemi.

Norma také upravuje některé povinnosti inspektorů. Zavádí některé nové termíny. Stejně tak jako – a to možná bude jediné zajímavé, o čem snad bude debata v hospodářském výboru, a to je diskuse na téma, jestli někdo má získat řidičský průkaz nebo řidičské oprávnění v pozdějším věku než v 18 letech. Norma v jedné z variant navrhuje, aby to tak bylo u silných motorek, aby to tak bylo u autobusů a nákladních vozů. Tam předpokládám, že k tomu bude nějaká diskuse.

Jinak bych se velmi přimlouval, aby Poslanecká sněmovna pustila tento návrh do dalšího čtení a aby prošel hladce Sněmovnou i v následujících.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Otevírám obecnou rozpravu. Ptám se, jestli se někdo hlásí. Prosím, pan ministr má slovo.

Ministr dopravy ČR Radek Šmerda: Já bych si pouze dovolil navrhnout zkrácení lhůty o 30 dnů k projednání v příslušném výboru. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji vám. Dalším přihlášeným je pan poslanec Hojda. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Pavel Hojda: Děkuji, paní předsedající. My, co sedíme úplně vlevo nebo vpravo na stranách, máme smůlu, že na nás není moc vidět, takže by bylo dobré se občas podívat vlevo i vpravo.

Já bych se chtěl vyjádřit k předloženému návrhu zákona v tom smyslu, že ano, jedná se o transpozici, ale doopravdy tam bude celá řada věcí k diskusi. Nejsem si zcela jist, jestli se nám podaří v hospodářském výboru stihnout ten kratší termín. Tady by bylo možná dobré říci, že všeliké kvalitování toliko pro... a několik teček. Já si myslím, že by to chtělo doopravdy důkladně projednat i transpozici, protože ne vždycky a ne všechno se transponuje tak, jak má. V předchozím návrhu zákona jsme slyšeli, že by se dokonce přihlašovali naši jachtaři např. na Slovensko, takže pro Slovensko asi neplatí transpozice tak, jako platí pro nás.

Proč vystupují? Vystupují proto, že se domnívám, jestliže se zvyšuje

všeobecně věk, říká se, dožíváme se vyššího věku, zapomínáme na to, že je určeno, že například neprofesionální řidiči mají povinnost, jakmile dosáhnou věku 60 let, pravidelně konat prohlídky, nejprve v 60, potom v 65, 68 a potom každé dva roky. Bez jakéhokoli uzardění jsme přijali prodloužení odchodu věku do důchodu, a já potom v diskusi a samozřejmě i na výboru budu navrhovat, abychom prodloužili i tyto povinné prohlídky. Jestliže jsou lidé schopni pracovat déle bez jakýchkoli problémů, tak si myslím, že bychom jim mohli umožnit, aby povinné prohlídky – teď nebudu diskutovat o tom, jak je tam stanoveno, že lékaři mají povinnost, jakmile zjistí sníženou schopnost pro řízení, toto okamžitě nahlásit příslušnému dopravnímu úřadu. Tam jenom, to bude asi taky předmětem diskuse, bych chtěl vědět, jak to budou konat, jak to budou provádět, když ne všichni lékaři mají informace o tom, kdo vlastní řidičský průkaz a jaký vlastní řidičský průkaz. Takže to bude asi trošičku komplikovanější, tato povinnost.

A já si myslím, že by bylo vhodné, když už se prodloužil věk odchodu do důchodu, aby se i prodloužila povinnost první lékařské prohlídky a potom dalších opakovaných minimálně s datem odchodu do důchodu. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Ptám se, kdo další se hlásí do rozpravy. Prosím, pan zpravodaj.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo, paní předsedající. Já bych jen formálně navrhl, abychom hlasovali o zkrácení lhůty na projednání v hospodářském výboru na 30 dnů.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji vám. Pakliže se nikdo další nehlásí do rozpravy, končím obecnou rozpravu. Závěrečná slova chce mít ještě pan ministr nebo pan zpravodaj? Nechtějí, tudíž můžeme začít hlasovat o návrzích. Budeme se nejprve zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání.

Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání hospodářskému výboru. Ptám se, jestli má někdo jiný návrh. Není tomu tak, nechám tedy hlasovat o tomto návrhu.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro přikázání hospodářskému výboru? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 27. Z přihlášených 173 pro 151, proti nikdo. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání hospodářskému výboru.

Dále zde zazněl požadavek či návrh na zkrácení projednávání na 30 dnů. Také o tomto návrhu nechám hlasovat.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 28. Z přihlášených 173 pro 97, proti 15. Tento návrh byl přijat a končím projednávání tohoto tisku.

Dalším bodem je bod číslo

27.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 38/1994 Sb., o zahraničním obchodu s vojenským materiálem a o doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 140/1961 Sb., trestní zákon, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 317/ - prvé čtení podle § 90 odst. 2

Upozorňuji ale, že ačkoli bylo navrženo, abychom s návrhem zákona vyslovili souhlas již v prvním čtení, obdržela jsem veto 53 poslanců sociální demokracie.

Nyní prosím, aby předložený návrh za navrhovatele postupně uvedli ministr průmyslu a obchodu Martin Kocourek a poté ministr obrany Alexandr Vondra. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Martin Kocourek: Děkuji, vážená paní předsedající. Vážené poslankyně, vážení poslanci, hlavním důvodem předložený uvedeného vládního návrhu zákona je implementace směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/43 ze dne 6. května 2009 o zjednodušení podmínek transferu produktů pro obranné účely uvnitř Společenství.

Cílem směrnice je usnadnění pohybu vojenského materiálu po území Evropské unie, tzv. transferu, a tedy zjednodušení obchodu uvnitř Společenství, kterého má být dosaženo zejména zrušením dovozních licencí uvnitř Evropské unie a zavedením tří druhů vývozních licencí – obecné, souhrnné a individuální. Dále možnosti certifikace fyzických nebo právnických osob za účelem využití obecné licence v rámci Evropské unie a též zavedení možnosti obchodovat s vojenským materiálem v rámci Evropské unie i pro fyzické osoby.

Povolení pro transfer vojenského materiálu v rámci Evropské unie uděluje vždy členský stát, z jehož území hodlá dodavatel transfer uskutečnit. Licence udělená členským státem bude platit v celé Evropské unii a k průvozu přes jiné členské státy Evropské unie nebo ke vstupu na

území jiných členských států Evropské unie se nesmí vyžadovat žádné další povolení.

Novou právní úpravou dojde ke zjednodušení průmyslové spolupráce a konkurenceschopnosti v oblasti obranného průmyslu Evropské unie. Zrušením dovozních licencí na transfery v rámci Evropské unie dojde ke snížení administrativní zátěže podnikatelů nejméně o 23 %.

Dále návrh reaguje na programové prohlášení vlády tak, že nově upravuje postavení Ministerstva obrany a Ministerstva vnitra umožňující přímé nákupy vojenského materiálu pro stát těmito resorty.

Vzhledem k tomu, že lhůta stanovená pro implementaci dané směrnice uplyne již 30. června 2011, navrhuje vláda, aby s návrhem zákona na základě § 90 odst. 2 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny vyslovila Poslanecká sněmovna České republiky souhlas již v prvním čtení.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji a nyní prosím ministra obrany Alexandra Vondru, aby se ujal slova. Prosím, pane ministře.

Ministr obrany ČR Alexandr Vondra: Ano, děkuji, paní předsedající. Dámy a pánové, důležitostí tohoto návrhu kromě transpozice, o které tu mluvil pan ministr Kocourek, můj kolega, je právě i naplnění jednoho z bodů programového prohlášení vlády ze srpna loňského roku, kdy jsme se zavázali, že umožníme Ministerstvu obrany realizovat právě přímé nákupy vojenského materiálu, takže to je vloženo právě do novely v § 12a. Navrhované znění umožní jak Ministerstvu obrany, tak Ministerstvu vnitra realizovat ony přímé nákupy s vojenským materiálem bez prostředníků, a to ve formě nákupu a dovozu vojenského materiálu, samozřejmě pro plnění úkolů ozbrojených sil a bezpečnostních sborů. Oprávnění možnosti provádět zahraniční obchod s vojenským materiálem v rozsahu jeho nákupu a dovozu bude vyplývat přímo ze zákona a k evidenčním a kontrolním účelům se navrhuje upravit možnost vydávání tzv. licenčního potvrzení.

Co je zejména důležité, návrh umožní realizaci přímých nákupů i prostřednictvím zadávacích řízení podle zákona o veřejných zakázkách, tak aby mohly být zadavatelem bez omezení způsobeného nutností disponovat u dodavatele povolením k zahraničnímu obchodu s vojenským materiálem přijímány, posuzovány a hodnoceny a zejména vybírány i nabídky zahraničních dodavatelů, respektive výrobců. Dosavadní znění zákona, předpokládající povolení usnesením vlády k provedení konkrétního obchodu na základě konkrétního návrhu smlouvy, ve spojení s ustanovením zákona o veřejných zakázkách a jeho požadavky na nediskriminaci dodavatelů de facto neumožňovalo. Kontrolní systém obchodů s vojenským materiálem realizovaných oběma ministerstvy bude zajištěn právě

zákonem o veřejných zakázkách, a to jeho důrazem na transparentnost zadávacích řízení. Pokud jde o kontrolní funkci parlamentu, tak ta vlastně zůstane zachována přes příslušné výbory.

Chci také zdůraznit, že navrhovanou změnou zákona nedochází ani k narušení kontrolních mechanismů vlády. Ty v současné době upravuje usnesení vlády ze dne 22. února 2010 o opatřeních při zadávání veřejných zakázek, které bude převzato do zákonné právní úpravy připravovanou změnou zákona o veřejných zakázkách – to je ta velká novela, ke které probíhá připomínkové řízení. Ukládá se v něm členům vlády předkládat vládě k projednání základní parametry zadávacích podmínek k veřejným zakázkám v předpokládané hodnotě nad 500 mil. korun vypisovaných v jimi řízených orgánech a jim podřízených orgánech a organizacích, a dále také informovat vládu o nadlimitních veřejných zakázkách, které jsou zadávány na základě výjimky podle § 18 zákona o veřejných zakázkách a v jednacím řízení bez uveřejnění podle § 23 téhož zákona.

Dámy a pánové, věřím, že předkládaný návrh zákona podpoříte již v prvním čtení. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Pane ministře, to už není možné (úsměv), protože tady bylo poslanecké veto.

Prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení poslanec Viktor Paggio. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Viktor Paggio: Vážená paní předsedající, dámy a pánové, já si dovoluji po vyčerpávajícím úvodu ze strany obou ministrů doplnit pár věcí.

Zákon, kterým se mění zákon č. 38/1994 Sb., o zahraničním obchodu, je tedy implementací směrnic Evropského parlamentu a Rady o zjednodušení podmínek transferu produktů uvnitř Společenství. Hlavním cílem je, aby licence pro transfer vojenského materiálu udělená členským státem platila v celé Evropské unii.

Možná tady nezaznělo, že Česká republika musí dosáhnout souladu s uvedenou směrnicí do 30. června 2011, a proto navrhovatel žádal o schválení tohoto zákona již v prvním čtení podle § 90. Máme tu veto, takže bude žádat navrhovatel alespoň o zrychlené projednávání tohoto zákona do 30 dnů. Důvodem tedy je, že musíme splnit tu implementaci do 30. června.

Já jsem si dovolil novinky, které zákon přináší, nebo které ta novela přináší, rozesadit do takových tří základních šuplíků – co se ruší, co se zavádí a co zůstává.

Ruší se dovozní licence pro transfer vojenského materiálu v rámci Evropské unie. A pokud bude s vojenským materiálem obchodovat Ministerstvo obrany nebo Ministerstvo vnitra, už s tím nebude vyjadřovat

souhlas vláda jako celek, ale Ministerstvo průmyslu a obchodu. Vláda ale dostane k projednání zakázky nad 300 (?) mil. podle svého usnesení č. 158/2010.

Zavádí se povolení obchodovat s vojenským materiálem i fyzickým osobám, to je jeden z požadavků Evropské unie, a hlavně se zavádí možnost pro Ministerstvo vnitra a Ministerstvo obrany realizovat přímé nákupy bez zprostředkovatelů. To je myslím ta nejdůležitější novinka, kterou tento zákon přináší a kterou bychom myslím měli všichni hodnotit velmi pozitivně. Zavádějí se tři typy licencí – obecná, individuální a souhrnná. Obecná umožňuje certifikovat jak fyzické, tak právnické osoby s tím, že příjemcem mohou být ozbrojené síly státu Evropské unie nebo fyzické a právnické osoby certifikované podle příslušného právního předpisu státu; tím myslím předpis, který zpracovává tuto směrnici tak, jako to dělá tato novela. Povinnost uchovávat údaje o vojenském materiálu a jeho transferu stanovuje zákon na 10 let. Úprava myslí i na opravy, výstavy a další způsoby, jakým se nakládá s vojenským materiálem. Individuální licence, kterou zavádí, je obdobou té obecné licence, ale platí pouze pro jednoho příjemce. A souhrnná licence je opět obdoba obecné licence, ale pouze pro transfery, které jdou k více příjemcům, a to buď v jednom, nebo více členských státech Evropské unie.

Co zůstává. Právnická osoba musí mít sídlo na území České republiky a její základní kapitál musí být většinou tvořen vklady českých občanů nebo osob se sídlem či bydlištěm v Evropské unii. Tady vychází Ministerstvo průmyslu a obchodu z definice dodavatele, která je ve směrnici Evropského parlamentu a Rady. V kapitole 1 čl. 3 se dočteme, že definice dodavatele podle této směrnice je právnická či fyzická osoba usazená uvnitř Společenství. Tady jsou možné dva výklady, buďto ten širší, že uvnitř Společenství znamená kdekoliv v Evropské unii, nebo ten užší – uvnitř Společenství v České republice, protože Česká republika je také uvnitř Společenství. Ministerstvo průmyslu a obchodu zvolilo tu užší variantu. Já to hodnotím velmi kladně, protože tato užší varianta, tzn. výklad, že ta fyzická nebo právnická osoba musí být odsud, sice zjednodušuje oběh vojenského materiálu v rámci EU, ale zachovává kontrolu státu nad osobami, které tento obchod provádějí.

To je z mé strany všechno a přednáším tedy žádost o zrychlení projednávání na 30 dnů.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Svůj návrh budete muset ještě přednést v obecné rozpravě.

Nyní otevírám obecnou rozpravu, do které mám v tuto chvíli dvě přihlášky – pan poslanec Klučka, poté pan poslanec Seďa a pan zpravodaj.

Poslanec Václav Klučka: Vážení paní předsedající, členové vlády, kolegyně, kolegové, mé vystoupení bude vysloveně pozitivní, neboť já vám chci sdělit, že tímto zákonem se zabýval podvýbor pro kontrolu akvizic a obchodu Ministerstva obrany a obchodu s vojenským materiálem, že jsme rozebírali tento zákon skutečně velice podrobně s Asociací obranného průmyslu, Ministerstvem obrany, Ministerstvem průmyslu a obchodu. Myslím si, že text tohoto zákona, nakolik je to velmi vážná implementace evropské směrnice, je skutečně dobře propracován. Musím pochválit, že věc, kterou jsme měli v poslanecké iniciativě, kterou jsme chtěli tady prosadit coby změnu zákona o obchodu s vojenským materiálem, aby mohla nakupovat Ministerstvo obrany a Ministerstvo vnitra napřímo, aby nemusela přes prostředníky, se do tohoto vládního zákona skutečně dostala.

Takže já i podporuji to, aby zákon skutečně byl zkrácen na 30 dnů základní lhůty, neboť tím stihneme ten 7. červen, který je důležitý pro termín implementace této směrnice. Jsem připraven tahle svoje slova vyslovovat i na výboru pro obranu a bezpečnost. Děkuji vám.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Dalším přihlášeným je pan poslanec Seďa. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Antonín Seďa: Děkuji, paní předsedající. Já jen doplním kolegu Klučku.

Důvody, které vedly sociální demokracii dát veto proti projednávání podle § 90 odst. 2 jednacího řádu Poslanecké sněmovny, byly tři. Tím prvním je, že se vlastně zavádí poprvé možnost obchodovat s vojenským materiálem pro fyzické osoby a je to otázka podmínek pro licence, licenční zprávy. Tím druhým důvodem byl § 12a, který my sice podporujeme jako sociální demokraté, na druhé straně chceme, aby i nákupy s vojenským materiálem byly jako veřejné soutěže, protože bez toho nesnížíme náklady.

A třetí problém, nebo spíše takový dotaz. Já jsem si všiml, že vláda předkládá také návrh, kterým se mění zákon o veřejných zakázkách. Je to sněmovní tisk číslo 326. Tady bych poprosil pana ministra Kocourka i pana ministra Jankovského, aby se podívali, jestli jsou v souladu, protože tam je také transpozice směrnic Evropského společenství, ale ta směrnice, která je transponovaná právě v tomto sněmovním tisku 317, tak není. Aby prostě nedošlo ke kolizi mezi těma dvěma návrhy zákonů. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji vám. Ptám se, jestli se někdo další hlásí do rozpravy. Není tomu tak. Končím tedy obecnou rozpravu. Chci se zeptat, jestli chce mít ještě navrhovatel nebo zpravodaj závěrečné slovo. Nechtějí. Přistoupíme tedy k hlasování o návrzích na přikázání výborům k projednání.

Organizační výbor navrhuje přikázat předložený návrh k projednání výboru pro obranu a bezpečnost. Má někdo jiný návrh? Není tomu tak. Já tedy nechám hlasovat o tomto návrhu.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti? Hlasování pořadové číslo 29.

Z přihlášených 169 pro 143, proti nikdo. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání výboru pro obranu a bezpečnost.

Dalším návrhem, který zde zazněl, byl návrh na zkrácení lhůty o 30 dní. Také o tomto návrhu nechám hlasovat.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 30 z přihlášených 168 pro 132, proti 2. Tento návrh byl přijat.

Končím projednávání tohoto tisku a končím také dnešní jednací den. Zítra se sejdeme opět v 9 hodin.

Přeji vám příjemné odpoledne.

(Jednání skončilo v 16.01 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny

28. dubna 2011 v 9.03 hodin

Přítomno: 128 poslanců

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci – vážení členové vlády bych řekla ráda, ale žádný člen vlády tu není. Tím prosím, aby to pokud možno vzali na vědomí ti členové vlády, kteří mě slyší.

Zahajuji třetí jednací den 16. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás srdečně vítám. Prosím vás, abyste se všichni přihlásili identifikačními kartami a případně mi oznámili, kdo žádá o vydání karty náhradní.

Seznámím vás s omluvami neúčasti na jednání z dnešního dne schůze.

Z poslanců: paní poslankyně Patricie Kotalíková dnes od 13 hodin z pracovních důvodů, Adam Vojtěch – pracovní důvody, Baštýř Václav – pracovní důvody, Dědič František – rodinné důvody, Fischerová Jana do 13 hodin – pracovní důvody, Hašek Michal bez udání důvodu, Horníková Zdeňka – zdravotní důvody, Jalowiczor Petr – zdravotní důvody, Němeček Vít bez udání důvodu, Novotný Josef mladší z dopoledního jednání – pracovní důvody, Putnová Anna – pracovní důvody, Staněk Pavel – pracovní důvody, Šlégr Jiří – pracovní důvody, Štoviček Milan – rodinné důvody, Úlehla Tomáš od 14 do 17 hodin – pracovní důvody, Vacek Martin – rodinné důvody, Váhalová Dana – osobní důvody, Velebný Ladislav – rodinné důvody, Vostrá Miloslava – osobní důvody, Weberová Ivana – pracovní důvody, Wenigerová Jaroslava – pracovní důvody.

Z členů vlády se omlouvají: Josef Dobeš ze zdravotních důvodů, a to z dnešního i zítřejšího jednání Sněmovny, Radek John dnes do 10.30 hodin z pracovních důvodů, Nečas Petr do 12 hodin z pracovních důvodů, Fuksa Ivan z pracovních důvodů, Chalupa Tomáš od 13 hodin z pracovních důvodů, Kalousek Miroslav z odpoledního jednání z pracovních důvodů, Kubice Jan z odpoledního jednání z pracovních důvodů, Pospíšil Jiří z pracovních důvodů, Šmerda Radek z pracovních důvodů, Vondra Alexandr z dopoledního jednání z pracovních důvodů.

Tolik k omluvám poslanců a členů vlády.

Dnešní jednání zahájíme bodem 109, kterým jsou odpovědi členů vlády na písemné interpelace. Dám samozřejmě prostor vašim návrhům. V každém případě, pokud lze očekávat, že budou padat návrhy na změnu programu, musím ještě jednou požádat a gongem zazvonit na naše kolegy zde nepřítomné, aby se dostavili, neboť potřebujeme pro eventuální hlasování příslušný počet hlasujících poslanců.

V 11 hodin se budeme pevně věnovat zařazenému bodu 57. Jedná se o sněmovní tisk číslo 321-E. Poté bychom případně pokračovali body z blo-

ku smluv, první a druhé čtení. Odpoledne projednáme bod 110, to jsou ústní interpelace. Také vám připomínám, že nejpozději do 11 hodin je možné podat přihlášky k ústním interpelacím a v 11.30 proběhne jejich losování.

Nyní je tedy prostor pro vaše návrhy. Hlásí se někdo, prosím? Hlásí se paní poslankyně Kateřina Konečná a pan poslanec Krupka. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Kateřina Konečná: Děkuji, paní předsedající. Dobré ráno, kolegyně a kolegové. Dovolte mi vás požádat o zařazení bodu 13, což je druhé čtení novely zákona o ochraně ovzduší, dnes po bodu 57, to znamená po pevně zařazeném bodu v 11 hodin. Je to po dohodě všech politických klubů a souhlasí s tím také předkladatel pan ministr Chalupa. Já to navrhuji jako zpravodajka uvedeného tisku. Děkuji vám za podporu.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Paní poslankyně, prosím, neslyšela jsem část vaší věty. Žádáte přeradit bod 13 po bodu?

Poslankyně Kateřina Konečná: Po bodu 57, pevně zařazeném na 11 hodin dnes.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Nyní vystoupí pan poslanec Krupka.

Poslanec Jaroslav Krupka: Vážená paní předsedající, vážené kolegyně a kolegové, dovoluji vám, abych požádal o pevné zařazení následujících bodů na pátek 29. dubna po pevně zařazených bodech.

Týkalo by se to dvou bodů, bodu 42, sněmovního tisku 259, změny zákona o informačních systémech veřejné správy, a bodu 52, sněmovního tisku 320. V obou případech se jedná o první čtení. Ve druhém bodě je to o zvláštní ochraně svědka. Zítra bude přítomen tomuto jednání nový ministr vnitra.

Současně za tyto dva body zařadit následující čtyři sněmovní tisky, které jsou poměrně jednoduché. Jsou z Ministerstva obrany. Včera nemohly být projednány. Proto si vás dovoluji požádat pan ministra obrany o následující zařazení na pátek po dvou dříve avizovaných bodech. Jde o následující body: bod 64, sněmovní tisk 203, bod 16, sněmovní tisk 214, bod 104, sněmovní tisk 282 a bod 105, sněmovní tisk 289.

Navrhuji, aby tyto čtyři body plus dva předchozí body byly zařazeny na pátek za již pevně zařazené první tři body. Děkuji vám.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano, děkuji také. Hlásí se ještě někdo s eventuálním dalším návrhem? Pan poslanec Koníček. Prosím.

Poslanec Vladimír Koníček: Vážená paní předsedající, já jsem zaznamenal, že jste přečetla omluvu pana předsedy vlády Nečase do dnešní 12. hodiny, ale nezaznamenal jsem, jestli jste uvedla, kdo předsedu vlády na jednání zastupuje, protože následuje několik písemných interpelací i na předsedu vlády a já se domnívám, že by bylo dobré, aby na písemných interpelacích někdo vládu zastupoval.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Jestli si, pane poslanče, přejete, tak já vám přečtu na mikrofon celou obsáhlou informaci pana předsedy vlády. V této informaci seznamuje členy Poslanecké sněmovny s tím, v jakém pořadí je on v případě své nepřítomnosti zastupován. Pokud se spokojíte s tím, že do toho nahlédnete tady u mého stolku, tak vás pouze seznámím s tím, že samozřejmě členem vlády je ministr vnitra pan Kubice a ten zde v tuto chvíli vládu zastupuje.

Prosím, pan poslanec a předseda poslaneckého klubu Kováčik.

Poslanec Pavel Kováčik: Paní předsedající, paní a pánové, dobrý den. Zajisté se mnou budete souhlasit, že výklad paní místopředsedkyně, který jsme teď slyšeli, je ale velmi extenzivní. Pan kolega Koníček chtěl vědět zcela po právu, který konkrétní člen vlády byl pro zastupování pana premiéra pro dnešní den určen. Nikoli seznam, kterým pan premiér určil kdysi někdy pořadí v zastupování, ale konkrétní akt zastupování pro dnešní den. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Pánové poslanci, kteří jste před chvílí vystoupili, i vy všichni ostatní, chci vás seznámit s tím, že v tuto chvíli je zde přítomen místopředseda vlády pan Karel Schwarzenberg, a já vás seznámím i s tím, že pan místopředseda je místopředsedou prvním a je tedy v tomto pořadí první na řadě, aby zastoupil pana předsedu vlády. Věřím, že s tímto vysvětlením již bude celková obecná spokojenost.

Nicméně spokojenost nemůže panovat s naší účastí, s počtem přítomných poslanců. Padly zde návrhy, já bych o nich ráda hlasovat, nicméně hlasovat o nich v tomto počtu nemůžeme. Já se tedy... (Námítky ze sálu.) Pardon, já jsem se překoukla a viděla jsem číslo 42, které mě pochopitelně neuspokojilo.

Budeme tedy hlasovat, a to v pořadí, v jakém byly návrhy podány.

První návrh podala paní poslankyně Kateřina Konečná, která navrhuje zařazení nebo přerazení bodu schváleného pořadu, a to bod číslo 13, číslo sněmovního tisku 278, a to na dnešní den po písemných interpelacích. Je to tak, paní poslankyně neprotestuje? Po bodu 57, čili po bodu, kterému

můžeme říkat evropský a který je zařazen pevně na 11. hodinu a následně poté návrh paní poslankyně.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

V hlasování číslo 31 z přihlášených 91 poslanců pro 86, proti žádný. Návrh byl přijat.

Dalším návrhem byl návrh pana poslance Jaroslava Krupky, který navrhuje za body již pevně zařazené na zítřejší jednání v pátek 29. dubna zařadit následující tisky, čili jako čtvrtý a mnoho následujících bodů: bod 42, sněmovní tisk 259, bod 52, sněmovní tisk číslo 320, dále bod 64, tisk 203, bod 16, tisk 214, bod 104, tisk 282, bod 105 tisk 289. O tomto dávám hlasovat.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 32 z přihlášených 91 poslanců pro 80, proti 1. Návrh byl přijat.

Nyní tedy můžeme přistoupit k projednávání písemných interpelací.

109.

Odpovědi členů vlády na písemné interpelace

Bylo předloženo celkem devět odpovědí na písemné interpelace, s nimiž poslanci spokojeni nebyli a z tohoto důvodu požádali o zařazení na pořad schůze Poslanecké sněmovny. Chci upozornit všechny poslance na § 112 odst. 6 jednacího řádu Poslanecké sněmovny, který říká, že není-li interpelující poslanec na schůzi Sněmovny přítomen, nekoná se o odpovědi na jeho interpelaci rozprava a Sněmovna k ní nezaujme stanovisko ani o ní dále nejedná.

Nyní tedy přistoupíme k projednávání odpovědi na písemné interpelace. První interpelací je interpelace na ministra dopravy Radka Šmerdu. Ten je z dnešního jednání omluven. Jeho předchůdce ministr dopravy Vít Bárta odpověděl na interpelaci poslance Rudolfa Chlada ve věci superkoncepce výstavby silnic a dostavby R6. Interpelace se spolu s odpovědí předkládá jako tisk 290. Prosím pana poslance, aby se ujal slova. Prosím.

Poslanec Rudolf Chlad: Dobré dopoledne. Vážená paní předsedající, kolegyně a kolegové, budu velmi stručný, protože došlo k výměně ministrů a dohodl jsem se s panem novým ministrem Šmerdou na tom, že věc znova otevřeme a probereme a budeme se snažit najít společné řešení tak, aby Karlovarský kraj nezůstal jako jediný bez spojení na Prahu, což teď momentálně hrozí. Pan ministr Bárta nebyl ochoten o tom už dál jed-

nat a bylo téměř vše zastaveno. Jenom chci říct jednu věc pro seznámení, že R6 měla podle usnesení vlády číslo 360 být dostavěna v roce 2010.

Takže děkuji, to je všechno, pokračovat budeme s novým panem ministrem v jednání, takže interpelaci v podstatě stahuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji pěkně. Přesto musím otevřít rozpravu a do té se hlásí pan poslanec Hojda. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Pavel Hojda: Děkuji, paní předsedající. Já jsem rovněž z Karlovarského kraje jako pan poslanec Chlad. Je to jeden z největších problémů Karlovarského kraje – silnice R6. Tak jako v některých jiných krajích mají obdobný problém, ale bohužel jediný Karlovarský kraj je bez rychlostní silnice, bez napojení rychlostní silnice nebo dálnice na Prahu.

Chtěl bych jenom podotknout, že ten největší problém, který začal, začal tím, že se zastavila jedna z rozhodujících staveb. Byla to stavba Bochov–Lubenec, která byla připravována cca čtyři roky. Byla připravena a zahájena přesně podle plánu a bohužel po nastoupení nového ministra dopravy byla i zastavena. Čili stavba je rozestavěna, zakonzervována a začalo se hovořit o tom, že se budou připravovat obchvaty měst. Bohužel situace je taková, že u obchvatů měst a obcí, kterých se to má týkat, tak tam zatím není udělaná ani čárka.

Bylo tady řečeno, že usnesením vlády, a opakovaným usnesením, právě na podporu rozvoje Karlovarského kraje bylo stanoveno, že celá rychlostní silnice má být dokončena do roku 2010. První část, která se dělala, bylo spojení města Chebu a Sokolova. Následovala část okolo Sokolova a Karlových Varů. V současné době je zprovozněn pouze jeden směr z Chebu do Karlových Varů, druhý směr zpět bude zprovozněn pravděpodobně buď koncem letošního roku, nebo v roce 2012. Problém je v tom, že právě ve směru od Karlových Varů se nyní musí jezdit přes Sokolov přes nejužší část a vznikají tam velké fronty, je tam obrovské zdržení. Jenom pro představu. Běžná cesta z Chebu do Karlových Varů přímým spojením, jak se dříve jezdilo, trvala cca 30 minut. Cesta přes Sokolov v nejlepším případě trvá jednu hodinu. To jenom pro ukázkou. Jezdí se po silnicích, které jsou charakteru spíše třetí třídy, ale mohli bychom říci v některých částech i čtvrté třídy.

Proto si myslím, že interpelace byla velice oprávněná, a mám informaci, že firma, která vyhrála veřejné výběrové řízení na část Bochov–Lubenec, která by měla pokračovat obchvatem Lubence a potom obchvatem dalších obcí, alespoň pro začátek, je ochotna jednat s vládou o tom, že by celou stavbu zafinancovala a dohodla by se s vládou bez jakéhokoliv navýšení úroku na tom, že by bylo zapláceno až po dostavbě

a předání celé stavby státu k užívání. Myslím si, že to je velice vstřícný krok. A je to vstřícný krok nejen k této firmě, ale i vůči Karlovarskému kraji, a podle toho by se měl stát a Ministerstvo dopravy zachovat.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji. V tomto mezechase vás chci seznámit s tím, že pan předseda vlády Petr Nečas doručil upřesnění své omluvy. Omlouvá se z dnešního jednání nikoliv do 12 hodin, jak bylo původně uvedeno, ale do 13 hodin.

Pan poslanec Chlad považuje tímto interpelaci za projednanou. Žádný návrh nebyl podán a můžeme projednávání této interpelace ukončit. Děkuji.

Pan místopředseda vlády a ministr zahraničních věcí Karel Schwarzenberg odpověděl na interpelaci pana poslance Vojtěcha Filipa ve věci stížnosti na postup konzulárního úseku Velvyslanectví České republiky v Tbilisi při udělování víz. Interpelace se spolu s odpovědí předkládá jako tisk 295. Já tedy prosím pana poslance Filipa, aby se ujal slova.

Poslanec Vojtěch Filip: Děkuji. Vážená paní předsedající, pane místopředsedo vlády a ministře, paní a pánové, interpeloval jsem pana ministra zahraničí a místopředsedu vlády Karla Schwarzenberga ve věci častých stížností na postup našeho konzulárního úseku Velvyslanectví České republiky v Tbilisi. Vzhledem k tomu, že v mezidobí od podání interpelace do dnešního dne došlo k vyřízení žádosti, tak nebudu požadovat její další projednání. Byl jsem náměstkem ministra informován o vyřízení věci, ale musím podotknout, že stejný problém v této záležitosti je u mé interpelace ve věci podobného přístupu v Bagdádu. V této záležitosti jsem odmítl odpověď, ale vzhledem k tomu, že ještě neuplynuly lhůty, požádám o její zařazení na jiný den. V této záležitosti tedy děkuji za odpověď pana ministra a pana náměstka ministra. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji také. Ptám se pana ministra Karla Schwarzenberga, zda má v úmyslu vystoupit. Není tomu tak. Já tedy rozpravu končím. Usnesení též nebylo navrženo. V tomto případě mohu považovat i tuto interpelaci a tento bod za projednaný. Budeme postupovat dále.

Současný místopředseda vlády, ale předchozí ministr vnitra Radek John odpověděl na interpelaci pana poslance Vojtěcha Filipa, a to ve věci platnosti doručování odvolání z funkce členů dozorčích rad. Interpelace spolu s odpovědí je předložena jako tisk 296. Prosím pana poslance, aby se ujal slova.

Ještě předtím se hlásí pan poslanec Vidím.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji pěkně. Paní předsedající, paní a pánové, omlouvám se panu kolegovi Filipovi. Pouze chci vyhlásit lhůtu pro podávání návrhů na změny v orgánech Poslanecké sněmovny. Tento bod byl včera zařazen do pořadu této schůze a tuto lhůtu vyhláším do zítřka, tedy do pátku do 15 hodin. Děkuji pěkně.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano, děkuji, lhůta do pátku do 15 hodin. Nyní se ujímá slova pan poslanec Filip.

Poslanec Vojtěch Filip: Děkuji. Vážená paní předsedající, paní a pánové, dovoluji mi krátce vás seznámit s předmětem mé interpelace. Pan bývalý ministr vnitra a místopředseda vlády Radek John učinil kroky, které jsou podle mého soudu v jasném rozporu s českým právním řádem, a to tak, že 25. listopadu loňského roku odvolal dva členy dozorčí rady České pošty a ani jednomu z těchto odvolaných členů dozorčí rady České pošty řádně nedoručil toto odvolání. Přitom na jejich místo jmenoval bez toho, aniž by bylo toto odvolání doručeno jakýmkoliv způsobem, jiné členy dozorčí rady. V tomto ohledu musím tedy požadovat od současného ministra vnitra, aby tuto záležitost dořešil.

Vzhledem k tomu, že v českém právním řádu platí jednoznačné principy pro doručování a pan exministr vnitra Radek John je nedodržel, je tady samozřejmě možné, že oba takto řekl bych neplatně odvolaní členové dozorčí rady budou požadovat podle § 10 zákona 82/1998 Sb., o škodách způsobených rozhodnutím nebo vadným postupem orgánů států, náhradu škody za dobu, po kterou v podstatě nemohli vykonávat svou funkci a toto rozhodnutí ministra vnitra nebylo řádně doručeno.

Jak jsem si ověřil, pan exministr vnitra Radek John neměl evidovaný podle zákona elektronický podpis a nebylo ani v jednacím řádu dozorčí rady České pošty, ani v jiném vnitřním předpisu České pošty státního podniku umožněno, aby doručování bylo uděláno jiným způsobem. V tomto ohledu tedy nemohu být spokojen s jeho odpovědí a trvám na tom, aby odpověď pana exministra vnitra Radka Johna byla zamítnuta celou Poslaneckou sněmovnou a nový ministr vnitra, aby mi odpověděl řádně ve lhůtě 30 dnů.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Ptám se pana ministra vnitra Kubice, zda má v úmyslu vystoupit. Prosím.

Ministr vnitra ČR Jan Kubice: Vážený pane poslanče, k problematice interpelace ze dne 14. února 2011 ve věci platnosti doručování odvolání z funkce členů dozorčích rad jsem požádal příslušný útvar

Ministerstva vnitra o zpracování informace k této věci a na základě toho uvádím následující.

Podle ustanovení § 15 písm. b) zákona č. 77/1997 Sb., o státním podniku, zakladatel státního podniku, kterým je v případě České pošty, s. p., Ministerstvo vnitra, jmenuje a odvolává členy dozorčí rady. Obdobné konstatování je obsaženo i v § 13 odst. 2 trestního zákona. Zákon č. 77/1997 Sb. podmínky jmenování a odvolání členů dozorčí rady státního podniku nijak blíže neupravuje, omezuje se toliko na zmíněné konstatování práva zakladatele jmenovat a odvolat. Určité omezení lze spatřovat pouze v tom, že při jmenování, odvolání členů dozorčí rady je zakladatel vázán nutností dodržet, nepřekročit v základní listině podniku stanovený počet členů dozorčí rady.

Podle ustanovení § 24 odst. 2 stejného zákona se na rozhodování zakladatele podle tohoto zákona nevztahují předpisy o správním řízení.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji pěkně. Ptám se, kdo se dále hlásí do rozpravy. Pan poslanec Filip.

Poslanec Vojtěch Filip: Děkuji. Já samozřejmě s doplněnou odpovědí nesouhlasím, protože to, že se nevztahuje správní řízení na tyto akty, neznamená, že neplatí obecné právní předpisy, zejména občanský soudní řád, případně jiné právní předpisy o doručování. V tomto ohledu nic neopravňuje zakladatele, aby to rozhodnutí učinil, aniž by to těm, kterých se to týká, oznámil.

Jsem přesvědčen, že minimální lidská slušnost je v tom, že rozhodnutí, které se písemně dělá, to znamená jmenování, se také písemně dělá v době odvolání. To znamená, že samozřejmě nemůže nastat okamžik odvolání dnem, kdy se pan ministr rozhodl, ale dnem, kterým bylo doručeno. Nic nebránilo zakladateli, tedy Ministerstvu vnitra, aby členy dozorčí rady pozval, a pokud neumí doručovat, aby jim to předal písemně.

Trvám tedy na tom, aby odpověď byla přepracována. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji. Pokud se už nikdo do této rozpravy nehlásí, tak ji ukončím.

Pan poslanec Vojtěch Filip avizoval a poté navrhl usnesení, kterým Sněmovna nepřijme odpověď. Dám o tom hlasovat.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 33. Z přihlášených 111 poslanců pro 44, proti 27. Návrh nebyl přijat.

Tím končí projednávání tohoto bodu a přistoupíme k interpelaci další.

Ta je směřována na omluveného ministra školství, mládeže a tělovýchovy Josefa Dobeše, který odpověděl na interpelaci paní poslankyně Vlasty Bohdalové ve věci rovných příležitostí žáků romské menšiny. Interpelace se spolu s odpovědí předkládá jako tisk č. 299.

Žádám paní poslankyni Bohdalovou, aby se ujala svého slova. Prosím.

Poslankyně Vlasta Bohdalová: Dobré dopoledne, vážené kolegyně, vážení kolegové. Vzhledem k tomu, že odpověď na moji písemnou interpelaci a celý problém se vztahuje k rozsudku evropského soudu z roku 2007, který vystavil Českou republiku docela nehezkému obrazu, a já bych strašně ráda o této věci ve velké šíři diskutovala, a zvláště diskutovala s naším panem ministrem školství, který mi odpověděl, a s odpovědí velmi nesouhlasím. Ale bohužel už se o to snažím potřetí a pan ministr se neúčastní odpovědí na písemné interpelace. Je to stále stejný problém, protože pan ministr s námi jaksi odmítá komunikovat.

Takže já se ale nevzdám, interpelaci nestáhnou a přesunu ji na další schůzi. Zažádám znovu o znovuzařazení odpovědi na písemnou interpelaci.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji také. Otevírám rozpravu. Do této rozpravy se nikdo nehlásí.

Pokud jsem správně rozuměla, paní poslankyně žádá, aby interpelace byla projednána na dalším jednání. Paní poslankyně, je to tak, je to váš návrh? Přejete si, aby interpelace byla přerušena a pokračovali jsme při příští příležitosti? O tomto vašem návrhu dám hlasovat.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?

Hlasování číslo 34. Z přihlášených 112 pro 41, proti 17. Tento návrh nebyl přijat.

Pan poslanec Klučka.

Poslanec Václav Klučka: Paní místopředsedkyně, velmi se omlouvám, ale ve směsici slov, která jsem od vás slyšel, jsem opravdu nevěděl, o čem v daném okamžiku vlastně hlasujeme. Jestli je to o přerušení bodu v obecné rozpravě v té interpelaci, nebo je to něco jiného. Opravdu se za to omlouvám, nevím, jestli je to na zpochybnění hlasování, ale opravdu jsem nevěděl, o čem hlasuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Musím připomenout – a ze stenozáznamu to jistě bude vyplývat – že jsem říkala, že hlasujeme o návr-

hu paní poslankyně na přerušení projednávání této interpelace do příští schůze. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Vlasta Bohdalová: Já jsem řekla, že když tu pan ministr není, nechci to projednávat a že požádám o zařazení své písemné interpelace na další schůzi. Tak, jak jsem to udělala teď. Já jsem minule, když tady pan ministr nebyl, požádala o zařazení písemně do programu na dnešní schůzi. To samé, stejný postup navrhuji na příště. A nevím, proč by se tady mělo hlasovat.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Paní poslankyně, každé toto projednávání by mělo končit nějakým návrhem. Takže stahujete?

Poslankyně Vlasta Bohdalová: (z lavice) Když se to projednává, ale ono se to neprojednává. Já to stahuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: V případě, že jste řekla slovo stahuji, tak se vám omlouvám a samozřejmě, že vám musím dát za pravdu. Já jsem ale tento výraz z vašich vět nevyrozuměla. Pokud paní poslankyně stahuje a bude žádat znovu o nové projednání, potom to tak samozřejmě bude. A já se vám omlouvám v případě, že to slovo z vašich úst ve vašem prvním vyjádření zaznělo.

Další interpelace je na předsedu vlády Petra Nečase. Ten odpověděl na interpelaci poslance Ivana Ohlídal ve věci činnosti Grantové agentury České republiky. Interpelace se spolu s odpovědí předkládá jako tisk č. 301. Pan poslanec Ivan Ohlídal je již připraven ke svému vystoupení.

Poslanec Ivan Ohlídal: Děkuji za slovo, paní předsedající. Vážené dámy a vážení pánové, bohužel se mi stalo už podruhé, že pan premiér Nečas není přítomen na projednávání písemných interpelací. Nevím, jakou má důležitou práci, ale účast na interpelacích, jak písemných, tak ústních, je jeho výsostná povinnost. Je to dokonce ústavní povinnost. Čili musím konstatovat, že pan premiér Nečas opakovaně zanedbává své zásadní povinnosti, tj. své ústavní povinnosti. Brání poslancům, aby mohli provádět a prezentovat svoje jak písemné, tak ústní interpelace. Myslím, že podobně se chová i většina ministrů této vlády. Vždyť už to není poprvé, co vlastně zkrachoval tady tento bod projednávání písemných interpelací. Vláda se v tomto projevuje velmi arogantně a myslím si, že by se touto záležitostí měl minimálně zabývat organizační výbor Sněmovny.

Já bych se zeptal zde přítomných ministrů, teď momentálně je zde jeden, jestli se mnou bude diskutovat o problémech a mých otázkách, které se týkají Grantové agentury České republiky, jestli je pan premiér pověřil k

zastupování k této diskusi. Je to tak, pane ministře Schwarzenbergu? (Poslanec Ohlídal se otočil na ministra Schwarzenberga, ten však neslyšel otázku. Smích mezi některými poslanci v sále.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Zatím máte slovo vy, pane poslanče Ohlídale, nikoliv pan místopředseda vlády.

Poslanec Ivan Ohlídal: Dobře, já se omlouvám. Já se zeptám, paní předsedající, vás. Vy byste měla mít v ruce celé jednání. Pan premiér Nečas se vám omluvil na tomto jednání. Informoval vás o tom, že pověřil někoho, kdo by ho při projednávání této záležitosti zastupoval?

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: To je vskutku velmi extenzivní představa o tom, jak premiér pověřuje své zástupce. (Námítky mimo mikrofon z řad sociální demokracie.)

Poslanec Ivan Ohlídal: To mě překvapujete, paní předsedající. (Smích mezi poslanci sociální demokracie.) Pak ale tiše říkáte – nebo otevřeně říkáte, že pan premiér porušuje ústavu. Je to tak?

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ne, to v žádném případě neříkám. Já po vašem vyjádření budu očekávat nějaký návrh usnesení. K tomu samozřejmě máte právo a podle toho budeme postupovat dál.

Poslanec Ivan Ohlídal: Ale já doufám, že mám jako poslanec také právo navrhnout, aby se touto situací zabýval organizační výbor Sněmovny. Je to tak?

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: To samozřejmě můžete, ano.

Poslanec Ivan Ohlídal: Takže to v této chvíli provádím, paní předsedající. A pochopitelně, protože chci, aby se záležitosti Grantové agentury projednaly, protože tam vidím zásadní problémy, tak svoji interpelaci stahuji, a co udělám dál, to už nechte na mě.

Děkuji za pozornost. (Potlesk z řad sociální demokracie.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano, pan poslanec stahuje pro dnešní den tuto interpelaci a co bude dál, už nechám na něj.

Další interpelací je interpelace – místopředseda vlády a ministr zahraničních věcí Karel Schwarzenberg odpověděl na interpelaci poslance Ivana Ohlídal ve věci vztahu České republiky a Kosova. Interpelace se

spolu s odpovědí předkládá jako tisk č. 302. Prosím pana poslance Ivana Ohlídala, aby se v této věci ujal slova.

Poslanec Ivan Ohlídál: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, já jsem se ve své písemné interpelaci obrátil na pana místopředsedu vlády ministra Schwarzenberga v záležitosti, která se týká mezinárodní politiky z hlediska České republiky, obrátil jsem se na něho v záležitosti uznání Kosova, Kosovské republiky a v záležitosti vztahu České republiky k tomuto nedávno vzniklému subjektu. Tuto interpelaci jsem provedl proto, protože mě velmi překvapuje, jak se Česká republika, potažmo také Evropská unie, příp. NATO, chovají k tomuto zvláštnímu státnímu útvaru.

Jistě víte, že Kosovská republika vznikla za takových poněkud zvláštních okolností. Nebudu zde historické údaje samozřejmě opakovat, jenom řeknu to, že byla uznána v době, kdy bylo jasné, že vedení tohoto státu je tvořeno lidmi z vedení UČK – to byla nějaká ta osvobozenecká armáda Kosova – kteří se v době balkánské nebo jugoslávské krize, jak se také říká, chovali naprosto nepatřičným způsobem. Tito lidé se chovali tak, že je možné jejich působení hodnotit jako nejen porušování lidských práv, ale jako provádění zločinů proti lidskosti. Tito vedoucí představitelé UČK s celou svou vojenskou organizací nejen vraždili Srby, ale vraždili také kosovské Albánce, které považovali za kolaboranty se Srby. Navíc je s nimi spojována – a myslím v mnohých směrech i dokázána – kriminální činnost. Tito lidé, kteří se dostali do čela státu, který byl uznán mnoha jinými státy, se chovali v mnohých směrech jako gangsteři, jako distributoři drog, jako dokonce lidé, kteří se neštítili obchodovat s lidskými orgány, které byly násilně odebírány především Srbům žijícím v Kosovu.

Proto cítím jako velmi nepříjemnou věc to, že Česká republika takovýto stát, v jehož čele stojí zločinci a vrahové, uznala. A také mi vadí, že s tímto státem Česká republika má diplomatické styky a chová se, jako by tento stát byl rovnoprávným státem ve srovnání s ostatními. Rovnoprávným de iure asi ano, ale po faktické stránce jsem přesvědčen, že ne.

Nedovedu pochopit, proč Evropská unie a potažmo i Česká republika nevytvářejí tlak na to, aby tito zločinní představitelé kosovského státu byli nuceni odstoupit, neprovádí aspoň jejich mezinárodní izolaci. Když srovnám např. chování Evropské unie, Spojených států amerických vůči Bělorusku, v jehož čele stojí autoritářský představitel, tak docházím k podivným závěrům. Lukašenko jako diktátor samozřejmě zaslouží jakousi izolaci, jakési represe. Ale myslím si, že provinění kosovských představitelů ve srovnání s Lukašenkem jsou nesrovnatelně horší, a přesto k žádnému tlaku na kosovské vedení ze strany Evropské unie, NATO i Spojených států

amerických neexistuje. Proto bych se chtěl pana ministra zeptat, jak může tuto skutečnost vysvětlit.

Bylo shromážděno, myslím, dost alespoň indicií, které je možné dokonce i citovat, které moje slova týkající se vedení Kosova dokazují, nebo aspoň podepírají. Proto bych se na závěr zeptal pana ministra ještě jednou, a to jestli považuje za rozumné, aby Česká republika vyvíjela jistý tlak na kosovský režim, aby došlo ke změně situace. Čili slyšel bych rád jeho zhodnocení současné situace v Kosovu a příp. jeho odhad, co se týče budoucnosti tohoto státu.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Otevírám rozpravu a předpokládám vystoupení pana místopředsedy vlády pana Karla Schwarzenberga. Prosím, pane ministře.

Místopředseda vlády a ministr zahraničních věcí ČR Karel Schwarzenberg: Vážená paní předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci. Bezesporu je Kosovo jedno z nejnešťastnějších teritorií celé Evropy, které bylo dějinami obzvláště postiženo. Tím, že leželo na Balkáně, od nešťastné bitvy na Kosově poli na Vidovdan, den sv. Víta, před dlouhými staletími toto území bylo boji mezi Turky, Srby, Turky a křesťanskými vojsky, císařskými atd. vždy obzvláště postiženo. Opomeneme-li minulé staletí, o kterých by bylo možné dlouho vyprávět, musíme zjistit, že poté, co v balkánských válkách před první světovou válkou Kosovo bylo předáno srbskému království, které ho dobylo, tak se samozřejmě Srbové snažili toto teritorium, prastaré srbské teritorium, kde původně sídlil také srbský patriarcha atd., zase vrátit srbskému obyvatelstvu. To tam sice vždycky sídlilo, ale postupně, během staletí, velmi oslabilo. Na druhé straně tam narůstal podíl albánského obyvatelstva, které tam bylo také, samozřejmě, od začátku. Na řečené slavné bitvě na Kosově poli byly jak srbské, tak albánské oddíly, které bojovaly proti Turkům.

Za království SHS a později Jugoslávie tedy samozřejmě tu vládl prospěch Srbů. Pak vypukla světová válka. A jak známo, Mussolini ve své dobyvačnosti, ješitnosti a citu pro nepodstatné si nechal přidělit k válečné kořisti Itálie též Kosovo pole. Spojil to s vlastní Albánií, kterou delší dobu ovládal, což vedlo zase k dalšímu nárůstu albánského obyvatelstva na Kosovu, poněvadž během války se mnoho lidí z Albánie přestěhovalo do Kosova.

Po druhé světové válce to bylo zase opačně. Srbský ministr vnitra, tehdy ještě jugoslávský, Rankovič, zavedl obzvláště tvrdý a tuhý režim v Kosovu. Tentokrát zase v prospěch Srbů. Přeháněl to tak, že i maršál Tito ho potom musel odvolat. A přišel s celkem rozumným nápadem – vyhlásit autonomní

území. Rozdíl mezi autonomním územím Kosova a jugoslávskými svazovými republikami byl v podstatě velmi malý, v zásadě ale zůstalo Kosovo právě součástí Srbské republiky.

Tato autonomie si vedla velice dobře. Vznikly vysoké školy a všechno možné na kosovském území, také jistý průmysl. Nicméně, na konci Titova režimu a především po jeho smrti, když jeho autorita chyběla, začal zase obrácený tlak, totiž – Srbové v Kosovu zažili jistý útlak. Já jsem tam tehdy v 80. letech byl. Pamatuji si ještě na stížnosti různých sedláků, především v Kosovu, kteří bydleli ve vesnicích spolu s Albánci. Někomu se zapálil chlív, onomu barák, ten chasník dostal nakládačku nebo něco jiného nebo kráva byla otrávena. Krátce a dobře – ztěžovali jim tam život.

To se vystupňovalo tak, že opravdu potom už se Srbové obávali. Vedlo to k slavné návštěvě Miloševiče právě na Vidovdan v Kosovu, kde měl větší proslov a řekl, že už se nikdy nestane, že Srb bude v Kosovu zbit. Vedlo to zase k zavedení velmi tuhé diktatury, kde UDBA, tajná policie srbská, nebo jugoslávská tehdy ještě, vládla v Kosovu. Já jsem tam tehdy byl. Setkával jsem se jak s lidmi z kosovácké strany, kteří byli zbiti UDBAou a měli pořezaná záda a ukazovali, co s nimi tajná policie ve svých sklepích udělala, tak s nešťastnými Srby, kteří byli vyhnáni svými sousedy ze svých vesnic.

Výsledek tuhé diktatury víme také. Ve Švýcarsku byla založena UÇK, Kosovská osvobozenická armáda. Ta jako mnohá z takzvaných osvobozenických armád ve třetím světě nebo partyzánských oddílů také v Evropě, řekněme, se nešťatila nejrůznějších metod jak ve válce, jak si opatřit peníze.

Jak známo, vývoj vedl k tomu, že kruté zacházení armády jugoslávské, vyhnání kosovských občanů z jejich vesnic vedlo k pobouření po celém světě, k zásahu a porážce prezidenta Miloševiče a prakticky se Srbsko muselo Kosovo vzdát.

Proč jsme to uznali? Velmi jasné. Ačkoliv jsme byli jednou z pozdních evropských zemí, které vůbec Kosovo uznaly – většina evropských států už nás v tom kroku předešla – základní fakt byl, že podle mezinárodního práva nová vláda Kosova splnila požadavky na uznání nezávislého státu. Tento stát byl po celém svém teritoriu novou autoritou ovládán. Bělehrad tam už žádné mocí neměl. Neměl možnost vládnutí vykonávat. A koneckonců se tam také uskutečnily svobodné volby, které zvolily nové strany a novou reprezentaci kosovského obyvatelstva. To nás vedlo k tomu, že vzhledem k tomu, že požadavky mezinárodního práva na uznání nového státu nebo také nové vlády byly dané, jsme Kosovo jakožto samostatné uznali. Nesmíme zapomenout, že v té době jsme také měli spoustu našich lidí tam činných a bylo prospěšné, abychom se mohli podílet na řídicím výboru, čímž jsme také mnoha srbských obcím mohli pomáhat.

Dneska ještě je Kosovo sice menšinou států na světě uznáno, ale převážnou většinou všech evropských států Kosovo uznáno je. Neuznávají ho pouze státy, které buď mají obzvláštní vazbu se Srbskem, ale především ty, které mají tak velké a silné menšinové problémy samy, že se obávají jisté separace nějakého svého území. Tak z tohoto důvodu Kosovo neuznávají.

Co se týká politické reprezentace Kosova. Víme a čtu literaturu i nadále o této oblasti, politické články, znám všechny výtky a výčitky, které se vůči kosováckým politikům objevují. Dokud není předložen důkaz, dokud v Haagu nebo někde jinde není proveden proces s důkazním řízením, že tyto zločiny byly vládními činiteli Kosova činěny, tak mě to může zajímat jako politického pozorovatele, jako soukromou osobu. Jako ministr zahraničí České republiky o tato jednostranná svědectví se nemůžu opírat. Beru je na vědomí a sleduji se zájmem, jestli se v těchto věcech něco bude dít, jestli bude vznesena obžaloba u Mezinárodního trestního soudu v Den Haagu. Ale dokud to vše se neděje, tak je pro mě velmi obtížné být v této situaci aktivní.

Co se týká dalšího vývoje Kosova. Řekl bych, že jako ve spoustě států na světě, především těch, které jsme my nazývali trochu přezíravě třetí svět, bude vývoj asi ještě delší dobu neodpovídat plně představám, které jsme si snad v Evropě podle švýcarského nebo skandinávského vzoru udělali. Bude ještě velmi obtížné, než bude právní stát všude nejenom v teorii, nýbrž v praxi, než všechna zákonná opatření na ochranu menšin – nejen srbské, jsou různé odlišné menšiny jako romské, turecké atd. v Kosovu – budou také provedena v praxi. Na papíře to je. Podle (nesrozumitelné) byla sepsána, patřičné články v ústavě Kosova, ale ovšem co je na papíře, je jedna věc, ta praxe je druhá věc.

Nicméně musíme podle všech zpráv říci, že přece jenom se částečně situace vylepšuje. Ne že by byla perfektní, ale pomalu pracuje k lepšímu. Bezesporu také volby časem přinesou lepší vývoj, neboť já nejsem toho přesvědčen, že nějaký národ je neschopný pro demokracii. Jestli jsou to Češi, Srbové nebo Albánci, jsme zhruba stejně inteligentní, jsme stejně málo nadáni pro demokracii. Takže jenom čas umožní, že vyrůstá nová generace s lepšími informacemi atd., která zlepší situaci.

Hlavní problém Kosova je ovšem nesmírná chudoba. Nezaměstnanost tam ve skutečnosti je nad 50 %. Hlavní příjem Kosova byl už za jugoslávské doby – bodejť teď – byli dělníci, kteří pracovali ve Švýcarech, v Rakousku, v Německu atd. a posílali svým rodinám peníze. To je jedna z dobrých vlastností kosovského obyvatelstva, ten silný rodinný cit, že opravdu ty peníze byly posílány domů. Proto ono množství malých domečků, které je vidět v Kosovu. Když tam přiletíte, podíváte se, kolik nových budov tam vzniklo.

Dokavad se nepodaří vybudovat v Kosovu samotném jistý průmysl, jisté možnosti výdělku tam, otevřít doly atd., tak samozřejmě ta bída bude pokračovat. A z bída pocházejí nejrůznější sociální problémy i poměrně silná kriminalita, i to, že gangy, které mají své kořeny v mafii, působí v jiných zemích ve střední Evropě. A když tu bídu tam vidíte, tak se tomu také nedivíte.

Jediná cesta ven z toho všeho je, že, doufejmež, co nejdřív Kosovo bude včleněno do Evropské unie, poněvadž potom také hranice vůči Srbsku nebo Černé Hoře nebo jiným zemím, nebo Řecku, nebo Albánii, nebudou hrát takovou roli jako dnes, tím také to vyhrocení nacionalismu ustane a hlavně tam přijdou investice. Vzpomeňme si na naše vlastní dějiny v devadesátých letech: teprve když bylo jasno, že vstoupíme do NATO a staneme se členy Evropské unie, tudíž mezinárodní kapitál se cítil jistý, přišly velké investice tehdy do České republiky. To stejné se stane na Balkáně. Teprve když – a to je nepřetržitě snažení české diplomacie, aby celá oblast západního Balkánu, ať je to Chorvatsko či Srbsko, ať je to Albánie či Kosovo, ať je to Makedonie, musí vstoupit do Evropské unie. To obrousí nacionalismus, to poskytne možnosti hospodářského vývoje, výdělku, a tím mnoho problémů, které tam existují, zanikne.

Děkuji mnohokrát.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji, pane ministře. Přihlášen do rozpravy je pan poslanec Foldyna a současně se mi na displeji zobrazuje přihláška pana poslance Václava Zemka k faktické poznámce. Je tomu tak? (Poslanec Zemek souhlasí.) Tak, pan poslanec Zemek má dvě minuty k faktické.

Poslanec Václav Zemek: Vážená paní předsedající, vážený pane ministře, dámy a pánové, já bych si dovilil trošku nesouhlasit s tou chudobou. Já jsem tam byl minulý týden v Kosovu zrovna, a tolik nových postavených domů a tak plně obsazené restaurace během pracovní doby jsem tedy v životě neviděl. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Nyní má slovo pan poslanec Foldyna. Prosím.

Poslanec Jaroslav Foldyna: Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážená paní místopředsedkyně a vážená vládo, já nebudu zastírat, mně se nemluví jednoduše a řekl bych ani nezaujatě. Srbsko je mou druhou vlastí. A to, co jsem tady slyšel z úst pana místopředsedy vlády a ministra zahraničních věcí, mě trošičku rozesmutnělo.

Exkurs do historie, ale jenom poloviční, když se uvádějí záležitosti, které

jsou prostě možná historického charakteru a z půlky jsou pravdou. A slyšíte dobře – já říkám, z půlky jsou pravdou.

Víte, československých prezident Tomáš Garrigue Masaryk v době, kdy byl poslancem Říšského sněmu v roce 1909 a 1911, zastupoval v Bosně 57 Srbů, kdy vykonstruovaný politický proces, jako že tito lidé jsou obviněni z vlastizrady, byly postaveny šibenice, a celá věc se opakovala tak, jako ji dnes vidíme – akorát moderní slova dneska jsou použita – všechny věci byly vykonstruovány, tak byly připraveny šibenice pro tyto Srby. A ten náš první prezident měl tu odvahu postavit se té většině, tomu establishmentu rakousko-uherskému, a obhajoval politiku pravdy. A všech těch 57 lidí bylo osvobozeno na konci toho procesu.

V roce 1918, když vznikla Jugoslávie a vznikalo Československo, tak Tomáš Garrigue Masaryk, když se vracel do Prahy, měl v kapse srbský pas.

(Velmi důrazně:) Já se stydím prostě, stydím se, pane místopředsedo vlády, za to, že jste uznali stát, který byl uloupen suverénnímu státu! Vy jste popřel tady, že existuje rezoluce Rady bezpečnosti 1244, která říká, že Kosovo na základě dohody je integrální součástí Jugoslávie a nástupnického státu Srbska. Nikdy tato rezoluce Radou bezpečnosti a OSN nebyla zrušena! Vy jste to prostě ignorovali! Ignorovali jste Helsinskou smlouvu, kterou Srbsko podepsalo a nástupnictví převzalo za Jugoslávii. Ignorovali jste mezinárodní právo. A do čela kosovského státu jste postavili Hashima Thaçiho. A já říkám postavili! Protože se na tom spolupodílíme. Je to pokračování politiky Benita Mussoliniho, a já se za to stydím. Stydím se za to! Stydím se za vás, pane místopředsedo vlády, že uznáváte to, že tito lidé na Kosovu nejsou morálně čistí! Že do roku 1998 byla UČK na seznamu teroristických organizací. Vy na to zapomínáte! Vy to rádi neuvádíte!

Dámy a pánové, zahraniční výbore, ctěný parlamente, tak pojedte se mnou toho Kosova. A já vám ukážu, jak jsou dodržována lidská práva. Pojedte se mnou na ty enklávy těch Srbů. Ano, byla zrušena ústava Tita z roku 1974, ale byly zachovány všechny, všechny duplicitní orgány, to znamená, byla vyučována albánština, resp. všechny ty věci, které ta národnostní menšina většina potřebovala, nicméně byly to ignorovány. Do Kosova byly dováženy zbraně ze států, které jsou v současné době v NATO. Přes Albánii bylo transportováno do Kosova spousta teroristických záležitostí. Vy jste to ignorovali! Vy jste naši republiku dostali do hanby. Říkáte uznali. A kdo to uznal?

První tyto státy, kdo to uznal. Prátele, není to divné, že v roce 1938 podepsali mnichovskou dohodu Německo, Itálie, Anglie a Francie? Není to divné, že Kosovo jako první uznaly tyto stejné státy a k nim se přidal Afghánistán? Není to divné, že ani Vatikán neuznal? Že existuje 191 států,

a jenom 76 uznalo pod nátlakem USA a Německa? Jsme nějakým satelitem Německa nebo Spojených států?

Já se prosím stydím za den hanby, kdy ČR uznala Kosovo, které vzniklo protistátně! A já tady říkám: Kosovo bylo, je a bude srbské, přátelé, i kdybyste uznali cokoliv! Pravda se nedá popřít!

Děkuji. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Mám tady dalšího přihlášeného, pana poslance Hamáčka. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Hamáček: Vážená paní místopředsedkyně, kolegyně, kolegové, já jsem docela rád, že dnes máme možnost o takto závažné věci debatovat, a docela jsem rád, že o tom debatujeme i poté, co tady z řad mých kolegů musely zaznívat poznámky o tom, jak se vláda chová k poslancům a k Poslanecké sněmovně a jak respektuje svou odpovědnost vůči této Sněmovně tím, že na interpelace nechodí a není schopna, nebo pan premiér není schopen zajistit adekvátní zastoupení.

A pokud si vzpomeneme na rok 2008, tak tady probíhaly velmi dlouhé a komplikované debaty jak v zahraničním výboru, tak v Poslanecké sněmovně o budoucím statusu Kosova. Doonce existuje usnesení Poslanecké sněmovny přijaté v roce 2008, které jasně říká, jakým směrem by ČR měla postupovat ve věci budoucího statusu Kosova a za jakých podmínek bychom měli se k té věci postavit. Vláda i přes toto usnesení odjela z Prahy do Teplic na výjezdní zasedání a Kosovo uznala. Proti vůli Parlamentu, proti usnesení zahraničního výboru. Já mám pocit, že to je docela zásadní věc a je dobré si to dnes připomenout.

Já samozřejmě nemám radost z toho, co se v Kosovu děje, i když bych mohl říkat: my jsme vám to říkali, my jsme na to upozorňovali. Ale nemám z toho radost proto, že situace je samozřejmě velmi komplikovaná, a ve chvíli, kdy čelní politici státu, který ČR uznala, jsou obviňováni ze zločinů, obchodování s lidskými orgány, nebo minimálně povědomí o tom, že takovéto obchody probíhaly, tak to je závažné obvinění a bohužel já nevidím, že by ČR v této věci cokoliv dělala. A mrzí mě to! A přidávám se k tomu, o čem zde mluvil Jaroslav Foldyna.

Možná, pane ministře, když už tedy nechceme nic dělat na půdě EU nebo jiných orgánů a institucí, možná bychom mohli udělat jednu věc: Zahraniční výbor několikrát projednával úspory a šetření v oblasti rozpočtu Ministerstva zahraničních věcí. Zavíráme ambasády po celém světě v destinacích, které jsou pro nás ekonomicky důležité. Já bych věděl o jedné ambasádě na Balkáně, kterou bychom mohli zavřít hned! Děkuji. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. S další faktickou poznámkou je přihlášena paní poslankyně Konečná. Dříve než přistoupí k mikrofonu, seznámím vás s dalšími dvěma omluvami. Z dnešního jednání se omlouvá pan ministr Leoš Heger v době od 16.30 hodin z pracovních důvodů a dále se z odpoledního jednání omlouvá pan poslanec Jiří Skalický.

Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Kateřina Konečná: Děkuji, paní předsedající. Pane vice-premiéře, vážené kolegyně a kolegové, dovoluji mi, protože se ztotožňuji s kolegou Hamáčkem a myslím si, že to první a to nejrychlejší, co bychom mohli udělat ve vyjádření toho, co si myslíme o současné podobě Kosova, o současných lidech, kteří tam vládou, by bylo právě zavření naší ambasády v této zemi.

Ale dovoluji mi dotaz na pana ministra zahraničních věcí, protože ono to není tak úplně pravda, že všechno, co tady říkal, se netýká Evropy, že to, co si my myslíme, si myslí celá Evropa. My jsme byli v lednu tohoto roku na Radě Evropy, kde byla přijata dokonce většinově, velmi silnou většinou, zpráva Dicka Martyho právě o těch zločinech, které se konaly v Kosovu, které se týkaly mučení zajatců, obchodu s lidskými orgány, pašování drog. Z těchto zločinů v této zprávě jsou obviňováni vrcholní představitelé Kosova, kteří dodneška jsou vrcholnými představiteli Kosova. A já chápu, že na to v ČR, v té naší malé kotlině, můžeme mít jakýkoliv názor, ale pokud mezinárodní vyšetřovatelé, člověk, jako je Dick Marty, který je světově uznávaným advokátem, přiznává a uznává, že k těmto věcem docházelo a že je třeba je prošetřit, prosím, nezabývejme se tady tím, že my to dělat nebudeme jenom proto, že se nám to zrovna nehodí! Prosím, neodmítněte tuto iniciativu a aktivitu. Já si myslím, že to je právě věc, ke které bychom se měli připojit ve chvíli, kdy i samo Ministerstvo zahraničních věcí velmi často deklaruje, že lidská práva a dodržování lidských práv jsou tím nejdůležitějším konceptem naší české zahraniční politiky. Pokud to chceme dělat a chceme to brát vážně a nechceme to brát pouze jako politický nástroj, potom bychom tam, kde jsou porušována nejbliž k České republice, a to je právě Kosovo, měli umět zcela razantně zasáhnout. A to já bohužel zatím nevidím! (Potlesk v levé části sálu.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ještě vás chci seznámit s omluvou pana poslance Koskuby, který se omlouvá v době od 11.45 hodin dnešního dne z pracovních důvodů.

Hlásí se ještě někdo do této rozpravy? Pan místopředseda vlády a ministr zahraničních věcí Karel Schwarzenberg. Prosím, máte slovo, pane ministře.

Místopředseda vlády a ministr zahraničních věcí ČR Karel Schwarzenberg: Krátce bych jenom tady rád poreferoval, jak situace vypadá kolem zprávy Dicka Martyho. 14. 12. 2010, tedy dva dny po kosovských parlamentních volbách, se na veřejnost dostala zpráva Rady Evropy zpravodaje Dicka Martyho, která obsahuje závažná obvinění premiéra Kosova Thaciho. Dle ní se Thaci podílel na obchodu s lidskými orgány během a těsně po kosovsko-srbském konfliktu na přelomu let 1999 a 2000. Jak kosovští, tak albánští představitelé označili zprávu za nepřijatelný útok na mladý stát a snahu o pošpinění jeho boje o nezávislost. Dick Marty se ve své zprávě odvolává též na výsledky vyšetřování EULEXu, které dle něj zločiny Thaciho prokazují. EULEX již požádal Dicka Martyho o předání případných důkazů, které ve zprávě zmiňuje.

Dne 25. ledna 2011 přijalo Parlamentní shromáždění Rady Evropy rezoluci, která mj. vyzvala EULEX k důkladnému prošetření obvinění a představitelů Kosova, Srbska a Albánie ke spolupráci při vyšetřování. Albánie již vyzvala EULEX k vedení vyšetřování i na svém území, kde se dle zprávy jedna z klinik, kde se orgány zadrženým odebíraly, nachází. EULEX se po přijetí rezoluce začal vyšetřováním zabývat.

Srbsko však s pověřením EULEXu vést vyšetřování nesouhlasí. Srbský ministr zahraničních věcí Vuk Jeremić zaslal po konzultaci s ruským ministrem Lavrovem dne 20. 4. 2011 dopis generálnímu tajemníkovi OSN s žádostí o ustanovení zvláštního tribunálu pro vyšetření obvinění obsažených v Martyho zprávě. Srbsko argumentuje především teritoriálním omezením působnosti EULEXu a pak požadavkem rovného přístupu, kdy by měl obvinění vyšetřovat podobný tribunál, jako byl Mezinárodní tribunál pro bývalou Jugoslávii v případě ostatních obvinění z válečných zločinů v regionu. Tento mezinárodní tribunál se vzhledem ke svému končícímu mandátu totiž nemůže již obviněními obsaženými v Martyho zprávě zabývat.

Krátce a dobře, prošetření těchto zločinů konečně začíná probíhat.

Já bych ctěné poslankyně a poslance rád o jedné věci ujistil – že Ministerstvo zahraničí ČR, česká vláda i já sám neznám rozdíl mezi státy velkými a menšími, spřátelenými nebo protivníky, co se týká lidských práv. Budeme tato hájit všude, a tudíž jsme se také vždy zasadili o potrestání válečných zločinů. Jak známo, já osobně jsem při svém bývalém pobytu na Ministerstvu zahraničí prosadil naše členství v Mezinárodním trestním soudu. I to byl závažný krok k tomu. Budu i tento případ sledovat.

Jak známo, Dick Marty byl druhý Švýcar, který to obvinění vznesl. Už paní Del Ponte o tom mluvila. Doufám, že se tyto věci objasní, byť předpokládám, že to bude ještě velmi složitý a dlouhý proces.

Děkuji mnohokrát.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji. Ptám se, zda se ještě někdo hlásí do rozpravy. Paní poslankyně Konečná a pan poslanec Hojda.

Poslankyně Kateřina Konečná: Děkuji. Dovolte mi jenom krátkou poznámku k vystoupení pana ministra.

Pane ministře, já jsem vás právě na knihu Carly Del Ponte upozorňovala zhruba před třemi lety a vy jste mi tehdy řekl, že se vlastně jedná jenom o nějakou publikaci a nic není průkazné. Já jsem moc ráda, pokud aspoň zprávu Rady Evropy berete vážně a hodláte se jí nadále zabývat, nicméně vždycky mě mrzí, že věci, které mohly způsobit to, že se zachrání lidské životy, že se nebude obchodovat s drogami a s lidskými orgány, tak naše stanovisko k těmto věcem přichází těžce, těžce, s křížkem po funuse.

Když jsme potřebovali zahájit válku v Iráku, stačilo nám přesvědčení čelných představitelů o tom, že tam asi jsou chemické zbraně. Když potřebujeme zasáhnout proti Kosovu, potřebujeme tisíce důkazů na to, a-bychom se k tomu jako Česká republika postavili, a s takovou zahraniční politikou já prostě nemohu souhlasit. (Potlesk z levé strany sálu.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Dále vystoupí pan poslanec Hojda.

Poslanec Pavel Hojda: Děkuji, paní předsedající. Já bych chtěl jenom doplnit ještě některé informace, které dokreslují celý přístup České republiky ke státu, který neměl být nikdy uznán jako samostatný stát. Jenom díky postoji Ameriky a těch států, které tady byly vyjmenovány poslancem ze sociální demokracie Foldynou, tak se připojila Česká republika, ne Parlament, protože tady jasně bylo vyjádřeno, že nesouhlasíme.

V loňském roce, jak řekl ministr zahraničních věcí, se konaly v Kosovu volby. Na volby jezdí zástupci OBSE monitorovat tyto volby. To byla první země, kde bylo řečeno, že se nepouštějí poslanci a zástupci OBSE na volby kvůli bezpečnostní situaci. Je vidět, jaká je situace v Kosovu. A dokonce nebylo připuštěno, aby se zúčastnili zástupci OBSE, poslanci, na monitoringu těchto voleb kvůli tomu, jaká je situace.

Důkazů, co se dělo v Kosovu předtím, než došlo k jeho uznání a k odtržení, jak se angažovala Albánie, jak se angažovaly zločinecké skupiny a UČK, těch bylo dostatek pro to, aby se i český stát nepřipojil k ostatním, které uznaly Kosovo jako legální stát.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Dále má slovo pan poslanec Foldyna.

Poslanec Jaroslav Foldyna: Já se omlouvám, nechci protahovat diskusi, jenom chci uvést poznatek z vlastní praxe. Řeknu vám jenom jednu věc. Naložil jsem studenty žurnalistiky a politologie a řekl jsem jim: „Chcete vidět, jak žijí Srbové na Kosovu, chcete vidět, jak žijí lidé tisíc kilometrů od vás, kteří jsou v takzvaném státě Kosovo, který byl vybudován po bombardování NATO Jugoslávie?“ Prosím, 78 dní byla Jugoslávie bombardována. Nedávno jsme tady probírali zákon o nepoužívání kazetových bomb. Tak vám jenom řeknu, že 17. dubna kazetová bomba americké výroby zabila tříletou Milicu Rakić. Dnes by jí bylo 15 let. V životě žádného Miloševiče neviděla, ani Albáncům na Kosovu nezkřivila vlas na hlavě. Byly rozbity všechny mosty na Novém Sadu, aby bylo vybudováno multietnické Kosovo.

Víte, multietnické Kosovo – tam ani na hřbitově neleží vedle sebe Albánci a Srbové. To neexistuje. Já jsem před Prištinou u jednoho srbského hřbitova zastavil, když jsem viděl, jak jsou tam poničené hroby, a s těmi studenty jsme se šli podívat. A představte si, že ostatní auta, která jela po autostrádě, na nás najížděla.

Když jsem šel do kláštera Vysoké Dečany, který je 800 let starý, tak jsem musel projít mezi žiletkovým drátem, ukázat Ausweis vojákům Bundeswehru, kteří slouží v KFOR. Moje máma se v hrobě obrátila asi třicetkrát, protože bojovala u partyzánů právě proto, aby frickové nepochodovali po jejich území. A já jsem musel ukázat Ausweis do srbského kostela. A to bylo zrovna v den, kdy mi zavolali, že Česká republika v květnu uznala Kosova. Byli jsme v klášteru Vysoké Dečany a mně se v očích objevily slzy – já jsem takový emotivní – protože jsem se styděl.

Když jsme z Vysokých Dečan vyjeli do městečka nad Vysoké Dečany a projížděli jsme kolem žáků střední školy, kteří vycházeli ze školy, představte si, oni na nás začali házet kameny. Ne proto, že jsme byli český autobus, vždyť ten uznal Kosovo. Oni na nás prostě házeli šutry, protože jsme jeli od pravoslavného kostela, přátelé.

Když jsem projel ty kostely a kláštery, které tam stojí 1800 let, které jsou památkou křesťanské kultury v Evropě, viděl jsem, že jsou buď hlídány vojáky, nebo jsou vypáleny. Kristu na ikonách jsou vypíchny oči. Je jiný ten Kristus v chrámu svatého Víta než ten, co je na Kosovu? Jsme – když jsme věřící – jiní? Nám to nevadí? Vy mlčíte, přátelé moji? Vždyť není možné mlčet k tomu, když se kulturní dědictví Evropy likviduje.

Zpráva francouzských tajných služeb z roku 1997 říká, že na území Bosny a bývalé Jugoslávie se pohyboval Bin Ládin a jeho lidé. To jsme ignorovali? Vy to nevíte, pane místopředsedo vlády?

A já vám nechci tvrdit, že Kosovo je plné militantních muslimů. Není. Ta děcka, která tam dnes chodí, to nezajímá. Nicméně ve městě Orahovac, kde byly před osmi lety dvě mešity, jich je dnes osm a je tam osm muslim-

ských škol, které produkují duchovní. Ten recyklovaný islám na Kosovu je jiný než ten, na který jsme byli zvyklí v době, kdy Ivo Andrić psal své romány. Ivo Andrić říká, že na Balkáně ta duše balkánská produkuje myšlenky srdce, které jsou mozkům méně pochopitelné. Tím charakterizuje národy, které jsou tam takové emotivní. Já jim říkám – pojďte na půlku a trošičku to zachráníme.

Tady je to jinak. Tady se k srdci myšlenka nedostane. Tady pragmaticky uznáme Kosovo, protože ho uznalo Německo, Itálie, Francie a velký bratr ve Spojených státech.

A proto se mi z toho klepe hlas, přátelé. Vždyť to přece není možné. Buď jsme pokračovatelé toho Československa a idejí československého státu a Tomáše Garrigue Masaryka a toho, že pravda vítězí – a ona nevitězí sama, ono se za ni musí bojovat! Já si myslím, že bychom se k té pravdě měli dát a minimálně nějakým gestem ukázat, že s tím prostě nesushlasíme. Já nechci, aby se tam lidé vraždili jenom proto, že někdo je jiné národnosti nebo jiného náboženství. Toho jsem dalek. Já svým přátelům, kteří jsou muslimského vyznání, blahopřeji, když mají ramadán. To jsou mí přátelé!

Jugoslávie, přátelé, žila padesát let a budovala svůj průmysl. Ona překážela! Pan prezident Klaus v roce 1993, když byl u Miloševiče, říkal: „Kdy budete privatizovat?“ A Slobodan Milošević se na něj podíval a povídá: „Ale my jsme privatizovali před dvaceti lety. My jsme vytvořili z fabrik akcie, dostali management, zaměstnanci, část drží stát.“

(Velmi emotivně:) Ona vadila ta Jugoslávie jako vadila komunistům, ten jejich osobitý styl! Stalinovi vadil ten osobitý socialismus a komunismus, nám vadil jejich osobitý kapitalismus, my jsme je museli nechat vybombardovat! Jenom ta salva 24. března, přátelé, kdybychom vzali peníze na tom chudém Kosovu a vytvořili tam továrny, protože náklady na první salvu v roce 1999, 24. března, měly charakter jednoho rozpočtu České republiky! Jednoho rozpočtu České republiky! A 76 dní bombardovalo NATO, nejsilnější vojenské uskupení na světě, desetimilionový národ!

A pane místopředsedo, já jsem tam byl. My jsme hráli písničky a smáli jsme se. Smáli jsme se, a já teď řeknu – vám! Vám jsme se smáli, vy jste bombardovali tanky, které byly postaveny z plechových beden, vevnitř byl varíč, aby ty naváděcí moudré americké střely rozbily ty plechové bedýnky. Vy jste tam prostě bombardovali mosty, nemocnice, a zabíjeli jste civilní lidi!

Ti Albánci, kterých téměř milion uteklo do Albánie a Makedonie, se za tři měsíce vrátili. Dneska jsou tam všichni zpátky. Podívejte se, jestli se vrátili Srbové. Jak jsme pomohli tomu Srbsku, kde je 200 000 uprchlíků? Kde jsme zabombardovali tu jejich ekonomiku dvacet let zpátky? Já se stydím!

Měli bychom prostě něco přijmout, pane místopředsedo vlády, něco udělat pro to, aby se situace normalizovala. Proto jsme tady vystoupili se svými kolegy. Děkuji vám. (Potlesk vlevo.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Ptám se, zda se ještě někdo hlásí do rozpravy. Pan místopředseda vlády a ministr zahraničních věcí.

Místopředseda vlády a ministr zahraničních věcí ČR Karel Schwarzenberg: Snad ještě jeden dodatek. To spíše opakuji, co jsem již jednou řekl.

Uznání Kosova, uznání státu či eventuálně vlády není prosím akt, který se řídí podle morálních úvah nebo jestli dotyčnou vládu např. považujeme za obzvláště legitimní. Uznání je uznání faktu, že tento stát je celý ovládnutý jistou mocí, že stát, který předtím ovládal, nevykonává a nemá možnosti už tam moc vykonávat, což bohužel, ať to bylo z důvodů jakýchkoli, po útoku NATO na Jugoslávii, jak jste správně poznamenal, prostě byla taková situace, že Jugoslávie, potažmo Srbsko, už žádnou moc v Kosovu vykonávat nemohlo, nemohlo vládnout. Vládli si Kosovani sami. A musíme uznat, že nadvláda Srbska nad Kosovem bez další války asi už možná nebude. Tudíž tuto možnost prozatím vylučuji.

Za druhé, česká vláda se velice zasazuje o to, a velmi úporně o to bojuje, aby Srbsko mělo největší možnosti v Evropské unii. Doufám, že umožníme a že to ještě zažiju, že se Srbsko stane i členem Evropské unie. My jsme velice bojovali o to, aby byla víza všem srbským občanům do Evropské unie dána. Zeptejte se v Bělehradě i řekneme mého kolegy Vuka Jeremiče, tak vám potvrdí, že jenom jednou, pochopitelně, jsem ho zklamal. To bylo právě, že jsem uznal Kosovo. Jinak jsme opravdu nejvěrnější spojenci Srbska v Evropské unii, to se můžete zeptat kohokoli. Vždy, když je porada o Srbsku, o pokroku Srbska vůči Evropské unii, otázka víz, otázka hospodářské pomoci, otevření trhu atd., tak my, Česká republika, konzistentně podporujeme Srbsko. Rád bych na to jen upozornil, že v tom je naše politika opravdu konzistentní. Ano, máme rozpor, jestli uznání byl správný čin, nebo ne, ale jak řečeno, nevidím možnost, že by Srbsko zase ovládlo Kosovo. Je to bohužel otázka minulosti, byť přiznávám, pro Srbsko bolestné. Kdybychom my ztratili řekněme Říp a Levý Hradec, to jsou stejně symbolická místa pro nás jako pro Kosovo pro Srbsko, tak bychom se s tím asi dlouho nesmířili. Nicméně např. po 200 letech jsme se smířili se ztrátou Kladka, což byla integrální část Království českého, a obávám se, že příští generace Srbska se už budou dívat na Kosovo jako na bohužel jejich předky ztraceného území.

Děkuji mnohokrát.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji. Mám zde dvě faktické poznámky. První paní poslankyně Konečná a po ní pan poslanec Foldyna.

Poslankyně Kateřina Konečná: Děkuji. Vy mě děsíte, pane ministře, a říkám to úplně upřímně. Protože ve chvíli, kdy ministr zahraničních věcí řekne, že musíme uznat fakt, že stát je prostě ovládán jinou mocí, která navíc tam byla de facto dosazena vojenskou silou, vojenskou silou cizích států, a my proto, že je tam teď jiná moc, tak tento stát musíme uznat, tak mi nezbývá nic jiného, než vám sdělit, že jsem opravdu přesvědčena, že náš návrh zákona, který jsme podávali v minulém volebním období, o tom, aby uznávání států bylo výlučně v rukou Parlamentu České republiky jako demokraticky zvoleného orgánu, tak že mělo smysl, a já toto podání dám znova. A jsem velmi zvědavá, jak se k tomu zachováte, protože si myslím, že není možné nechávat uznávání států Českou republikou lidem, kteří mají pocit, že ve chvíli, kdy je ten stát ovládán někým jiným, potažmo teroristy, potažmo armádou, tak my ho prostě uznáme, protože to jinak nejde. Tohle nejsem schopná akceptovat. (Potlesk vlevo.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Než přistoupí k mikrofonu pan poslanec Foldyna, oznámím, že pan předseda poslaneckého klubu Petr Gazdík má náhradní kartu číslo 3.

Prosím, pane poslanče Foldyno.

Poslanec Jaroslav Foldyna: Jen krátce několik poznámek k tomu uznání a neuznání a k tomu největšímu přátelství a nepřátelství. Víte, když k nám přijely v roce 1968 ozbrojené armády Varšavské smlouvy, tak Československo a Sovětský svaz byly ohromnými přáteli. A ti naši přátelé nás přijeli okupovat. Takže my jsme se v rámci NATO účastnili bombardování Jugoslávie. To je velmi přátelský akt. Trošku mě toto přátelství děsí.

Druhá věc k tomu. Realita, nerealita a mládež Srbska, jestli uzná, nebo neuzná Kosovo. Pane místopředsedo vlády, já neznám Srba, který by uznal za tisíc let – za tisíc let – Kosovo. Víte, Kosovo bylo pod vládou Turecka – celý Balkán téměř a Kosovo – 500 let. A po 500 letech bylo Kosovo zase srbské, protože Staré Srbsko, původní sídlo Srbů, byla Priština. To se jmenovalo Staré Srbsko. Tam přišli.

Hora Říp nikdy nebude součástí Drážďan. Nikdy! I kdyby se na tom usnesly všechny státy NATO a vybombardovaly nás do mrtvé, tak se nikdy nestane Říp součástí předměstí Drážďan! Tak nikdy nebude Kosovo Kosovem, albánským Kosovem. Bude jenom a jenom srbským, i kdybyste sepsali všechny petice na celém světě! (Potlesk v levé části sálu.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Ptám se, zda se ještě někdo hlásí do rozpravy. Pan poslanec Ivan Ohlídál.

Poslanec Ivan Ohlídál: Vážený pane ministře, já jsem nabyl přesvědčení, že vy prostě bagatelizujete problém, který se týká současné situace v Kosovu. Já si myslím, že není možné se smířit s tím, aby v evropském státě, který vlastně potažmo podporujeme, vládli zločinci. Je nutné v tomto směru nějakým způsobem jednat, jinak by se mezinárodní právo stalo pouhým cárem papíru.

Já vás chci poprosit, pane ministře, kdybyste na patřičných úrovních, v patřičných orgánech Evropské unie intenzivně prosazoval prošetření všech těch obvinění na adresu vládnoucí garnitury v Kosovu. To je všechno, co jsem chtěl na závěr říci. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji. Pokud se již nikdo do rozpravy nehlásí, tak... Pan poslanec Ivan Ohlídál.

Poslanec Ivan Ohlídál: Vážená paní předsedající, já bych si dovolil navrhnout usnesení k tomuto bodu. Navrhuji, aby Sněmovna vyjádřila nesouhlas s odpovědí pana ministra Schwarzenberga na moji písemnou interpelaci týkající se situace v Kosovu. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano, pan poslanec Ohlídál jako interpelující poslanec podává návrh, aby Sněmovna vyslovila nesouhlas s odpovědí ministra zahraničních věcí. Přivolám naše kolegy z předsálí a všechny vás na vaši žádost odhlásím. Požádám vás, abyste se znovu přihlásili hlasovacími kartami. Počkám, až se ustálí počet přihlášených...

V tuto chvíli zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro návrh pana poslance Ohlídala. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 35 z přihlášených 92 poslanců pro 44, proti 43. Tento návrh nebyl přijat.

Ukončuji projednávání této interpelace. Přistoupíme k projednávání interpelace další. Ministr školství, mládeže a tělovýchovy Josef Dobeš odpověděl na interpelaci pana poslance Ivana Ohlídala ve věci nekonceptnosti kroků na Ministerstvu školství, mládeže a tělovýchovy. Interpelace spolu s odpovědí nám byla předložena jako tisk 303. Žádám pana poslance, aby se ujal slova.

Poslanec Ivan Ohlídál: Děkuji za slovo. Vážená paní místopředsed-

kyně, bohužel pan ministr Dobeš není opět přítomen, ale já chci, aby se písemná interpelace projednala. Proto tuto interpelaci stahuji a naložím s ní podle svého uvážení v budoucnosti.

Ještě než odejdu od mikrofonu, bych chtěl reagovat znovu na situaci, která se týká dlouhodobé a pravidelné neúčasti většiny ministrů, včetně premiéra, na písemných a vlastně i ústních interpelacích, jak víme ze zkušenosti. Chci reagovat prostřednictvím usnesení, které si zde dovolím Sněmovně předložit.

Navrhuji následující usnesení: Sněmovna pověřuje organizační výbor projednáním opakované neúčasti ministrů české vlády na písemných a ústních interpelacích. Další část usnesení zní: Sněmovna zároveň ukládá organizačnímu výboru, aby se svými závěry z tohoto jednání seznámil Sněmovnu.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane poslanče. Já vám bohužel nemůžu v tomto návrhu vyhovět. V případě, že o takovém usnesení budeme hlasovat, musíme zařadit nový bod a v rámci nově zařazeného bodu o tomto hlasovat. V rámci bodu interpelace se můžeme usnesením vyjadřovat pouze k tomu, zda Sněmovna souhlasí, nebo nesouhlasí s odpovědí ministra na interpelace. Beru tedy na vědomí, že tuto interpelaci stahujete.

Ještě jednou pan poslanec.

Poslanec Ivan Ohlídál: Vážená paní místopředsedkyně, já jsem si uvědomil, že jsem navrhoval usnesení ne zcela v souladu s jednacím řádem Sněmovny. V tom jste měla pravdu. Jenom chci oznámit Sněmovně, že zítra navrhuji zařazení nového bodu, v rámci něhož by se toto usnesení dalo uplatnit. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano, pane poslanče, takto to bude v pořádku. Tuto interpelaci tedy pro dnešní projednávání stahujete.

My přistoupíme k projednávání interpelace následující. Předseda vlády Petr Nečas odpověděl na interpelaci poslance Miroslava Váni ve věci státního rozpočtu. Interpelace se spolu s odpovědí předkládá jako tisk 312. Já prosím pana poslance Váňu, aby se ujal slova. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Miroslav Váňa: Dobrý den. Já chci požádat, paní předsedající, z důvodu nepřítomnosti pana premiéra o stáhnutí své interpelace a o zařazení na další schůzi Sněmovny.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano, děkuji, pane poslanče, takto to bude vykonáno. Ukončujeme tedy pro dnešní den toto projednávání.

Přistoupíme k následující, a to poslední dnešní písemné interpelaci. Předchozí ministr dopravy Vít Bárta odpověděl na interpelaci poslance Zdeňka Boháče ve věci situace ohledně klíčových dopravních staveb na Přerovsku. Interpelace se spolu s odpovědí předkládá jako tisk 313. Prosím pana poslance Boháče, aby se ujal slova. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Zdeněk Boháč: Pěkné dopoledne. Děkuji za slovo, paní předsedající. Páni ministři, dámy a pánové, předstupuji s interpelací týkající se klíčových dopravních staveb na Přerovsku. Já tedy považuji tuto interpelaci, kterou jsem písemně adresoval tehdejšímu ministrovi dopravy Vítu Bártovi, který již není ministrem, za zásadní. Nevidím zde ve Sněmovně nového ministra dopravy, tedy ministra Šmerdu, takže mi nezbyvá nic jiného, než interpelaci stáhnout a podat ji tedy na příští schůzi Sněmovny, věře tedy, že pan nový ministr dopravy bude přítomen.

Neodpustím si tedy pár slov k této interpelaci, protože skutečně záležitost kolem dopravy ve městě Přerově a nejbližším okolí je tak zásadní a tak dlouho řešena, že jsem opravdu přistoupil k institutu písemné interpelace, je to poprvé za pět let, co jsem poslanec, věře tedy, že písemná interpelace něco vyřeší a dostane se mi patřičné odpovědi. Ale samozřejmě odpověď od ministra Bárty nebyla pro nás, občany města Přerova, úplně tak ideální.

Poprvé jsem jednal na toto téma, nepletu-li se, s Ing. Peltrámem, ministrem dopravy v roce 2002–2003, kdy mi ministr Peltrám přislíbil dokončení obchvatu města Přerova, nebo započetí této dopravní stavby v roce 2003. Od té doby možná dalších šest či sedm ministrů dopravy, se kterými jsem jednal na toto téma, opět jen slibovalo. A výsledek je takový, že v dnešní době padesátitisícovým městem Přerov projíždí více než 22 tisíc zejména tedy kamionů denně, což samozřejmě překračuje veškeré hygienické normy, limity, poléťavý prach, hluk, budovy jsou staticky narušeny. Já si myslím, že po dokončení úseku, který bude končit v Říkovcích, což je přilehlá obec u Přerova, na podzim letošního roku dojde opět k dopravní kalamitě. Přerov bude neprůjezdný, i když se tedy počítá se stavbou průtahu městem Přerovem, ale bez vyřešení obchvatu tohoto města, což by se v podstatě jednalo o úsek 25 km s náklady 14 mld., a tím by byla dokončena po čtyřiceti letech páteřní komunikace této země – dálnice D1. Po čtyřiceti letech by se tak vyřešila situace pro občany města Přerova i přilehlých obcí, kde je ta situace nesmírně vážná, velice vážná, a vyřešila by se právě tímto obchvatem. Ale podle vyjádření emeritního ministra Bárty se v nejbližších letech tedy s dostavbou této páteřní komunikace D1 nepočítá.

Znovu opakuji – po čtyřiceti letech nemáme dokončenu tuto část dálnice a investované desítky miliard samozřejmě nesplňují svůj účel, neb úsek mezi Říkovcemi a Přerovem a Přerovem a Lipníkem nad Bečvou zůstává nadále nepokryt dálničním obchvatem. Takže situace, znovu opakuji, je pro naše občany nesmírně vážná. Já se tedy budu snažit o zařazení na příští schůzi Sněmovny.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji, pane poslanče. Tuto interpelaci jste z dnešního projednávání stáhl.

Můžu konstatovat, že jsme tímto vyčerpali všechny písemné interpelace pro dnešní projednávání určené. Budeme pokračovat v 11 hodin pevně zařazenými body.

(Jednání přerušeno v 10.49 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 11.01 hodin.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, budeme pokračovat v našem dnešním jednání. Na 11. hodinu byl pevně zařazen bod číslo 57, zahajují jeho projednávání.

57.

Návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady o používání údajů ze jmenné evidence cestujících pro prevenci odhalování, vyšetřování a stíhání teroristických trestných činů a závažné trestné činnosti /kód dokumentu 6007/11, KOM(2011) 32 v konečném znění /sněmovní tisk 321-E/

Tento návrh předložila vláda prostřednictvím výboru pro evropské záležitosti spolu se svým předběžným stanoviskem a já nejprve požádám ministra vnitra Jana Kubiceho, aby se ujal slova. Prosím, pane ministře.

Ministr vnitra ČR Jan Kubice: Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci. Dovolte mi zde stručně uvést návrh směrnice o využívání jmenné evidence cestujících k potírání terorismu a závažné trestné činnosti.

Jmenná evidence cestujících je soubor údajů, které využívají letečtí dopravci při rezervaci letů a odbavování cestujících k poskytování věrnostních programů, vyřizování reklamací a k dalším službám. Navržená

směrnice sjednocuje pravidla pro využívání této evidence cestujících ze strany policie.

Elektronická evidence, kterou vedou letecké společnosti, se začala používat pro policejní identifikaci rizikových cestujících pro 11. září 2001. Spojené státy jsou v této praxi následovány dalšími vyspělými zeměmi, jako jsou Austrálie, Kanada nebo Japonsko. V Evropě začali evidence cestujících plně využívat ve Velké Británii. Další státy, jako Francie, Dánsko, Švédsko, Belgie, Španělsko nebo Nizozemí, již systém PNR testují nebo k němu přijaly legislativu.

Návrh směrnice by měl zavést povinnost každého leteckého dopravce předat údaje o cestujících orgánům toho členského státu, ze kterého odlétá nebo ve kterém bude přistávat. Členské státy mají zřídit zvláštní útvary pro informace o cestujících, které povedou analýzu předaných údajů. Každý stát by měl mít svůj vlastní útvar pro informace o cestujících, letečtí dopravci tedy údaje nebudou předávat do nějaké centrální jednotky. Na základě vytipovaných rizikových faktorů by pak byla prováděna analýza, a to i automatickou formou. Tyto rizikové faktory se mění v závislosti na cestovních zvycích zločinců. Účelem je zejména vytipovat rizikové cestující. Mohou to být lidé podezřelí z terorismu, z pašování drog, obchodu s lidmi nebo z jiných druhů závažné trestné činnosti.

Většina cestujících ovšem riziková samozřejmě není a jejich údaje se dále nezkoumají. Po 30 dnech se údaje převedou z aktivní databáze do archivu, kde budou zamaskovány. To znamená, že se identifikační údaje oddělí od těch ostatních. Tyto dvě skupiny údajů se spojí pouze nicneříkajícím kódem. Opětovná kompletace údajů bude možná jen ve zvláštních případech, například kdyby bylo nutné ověřit, zda byl podezřelý z vraždy opravdu v té době v cizině, jak uvádí.

Pokud jde o potřebnost směrnice, Česká republika zatím vlastní systém PNR nebuduje a nevyužívá. Proto nelze zpracovat statistiky, které by dokládaly, zda je takový nástroj v policejní praxi potřebný. Takové statistiky jsou navíc vždy problematické.

Pokud vycházíme ze zkušenosti jiných vyspělých zemí, lze říci, že se tento systém osvědčuje. Například Belgie a Švédsko oznámily mimořádnou úspěšnost při odhalování případů pašování drog. Spojené státy byly schopny dopadnout atentátníka z Times Square také jen díky analýze evidence cestujících, a to jen chvíli před odletem do Asie. Z analýzy je možné rovněž vyvodit nejčastější trasy cesty pro obchod lidmi nebo drogami, což se může stát součástí hodnotících kritérií. Rovněž je možné na základě využívání PNR údajů získat důkazy a případně zjistit společníky pachatelů trestné činnosti a odhalit zločinecké sítě. Současné modely evropské spolupráce nám totiž nepomohou odhalit novou trestnou činnost. Například schengenský informační systém obsahuje jen údaje o lidech, o kterých již

máme podezření, že jsou pachateli trestné činnosti, kteří byli odsouzeni k trestu vyhoštění nebo kteří se ztratili a policie je hledá. Ani tento systém, ani zpracování údajů z cestovních dokladů ovšem neposkytují dostatečné podklady pro odhalení rizikových osob.

K ochraně osobních údajů. Nechci zastírat, že se směrnice vztahuje na všechny cestující, tedy na velké množství nevinných lidí. Za podstatné považujeme to, že naprostá většina cestujících nebude splňovat nastavená kritéria rizikovitosti a po provedení analýzy rizik již nebude předmětem dalšího zkoumání. Jejich data poté budou v maskované podobě, v personalizované podobě bude možno tyto údaje dále využít, jen když bude potřeba vyšetřit konkrétní závažné trestné činy.

Vzhledem k promlčecí době trestných činů je nutné, aby lhůta, kdy lze údaje zpětně dohledat, byla odpovídající.

K zárukám ochrany údajů. Za prvé, členské státy proto budou moci využívat tyto údaje jen pro určitý okruh trestných činů, který mohou zúžit, ale ne rozšířit. Omezuje se doba uchování těchto údajů z původních 13 na 5 let, většinu doby budou osobní údaje uchovávány v zamaskované podobě a bude k nim mít přístup omezený okruh osob. Veškeré zpracování bude podléhat kontrole nezávislých úřadů pro ochranu osobních dat. Osobní údaje bude možno sdělovat třetím státům jen za přísně stanovených podmínek.

Vláda podporuje přísnou a konzistentní úpravu ochrany soukromí. Tato evropská pravidla se musí vztahovat na veškeré údaje z evidence cestujících. Vláda považuje návrh směrnice za užitečný způsob, jak ochranu soukromí nastavit v souladu s evropskými standardy v celé Unii. Jinak by různé státy zaváděly vlastní systémy, které by měly různé záruky ochrany soukromí.

Směrnice se zaměřuje primárně na vnější lety, tedy lety překračující vnější hranice Unie. Více než 20 států Unie ale požaduje rozšíření systému i na lety uvnitř Unie. Vláda se staví proti tomu, aby takové rozšíření bylo povinné. Pokud je ovšem nějaký stát zvlášť ohrožen, jistě by měl mít možnost zavést systém PNR i na další rizikové lety, tomu Česká republika nechce bránit. Údaje z těchto letů ovšem musí chránit podle evropských předpisů. Česká republika rovněž nechce zavádět sběr údajů na jiné způsoby dopravy, jako je například vlaková doprava.

Závěrem bych chtěl vyjádřit plnou připravenost spolupracovat s Parlamentem při dalším projednávání návrhu směrnice. Domnívám se, že Česká republika by v žádném případě neměla návrh odmítnout. Měla by ovšem využít projednávání důsledné ochrany soukromí všech cestujících. Ve své konečné podobě by směrnice podle mého názoru měla poskytnout vnitrostátnímu zákonodárci, tedy Parlamentu, dost prostoru pro řádnou ochranu ústavně zaručených práv a svobod.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane ministře. Výbor pro evropské záležitosti návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady projednal, usnesení a stanovisko výboru je součástí předloženého sněmovního tisku 321-E. Návrh usnesení Poslanecké sněmovny vám byl rozdán dne 26. dubna.

Prosím nyní o slovo zpravodaje výboru pana poslance Jana Bauera, který nás bude informovat o jednání výboru a také přednese návrh usnesení Poslanecké sněmovny.

Poslanec Jan Bauer: Vážená paní předsedající, milé dámy a pánové, přiznávám, že prostřednictvím výboru pro evropské záležitosti jsme před časem určitě vedeni upřímnou a někdy, mám pocit, marnou snahou deklarovali, že se budeme snažit některá velká evropská témata nebo i věci, které jsou v bytostném zájmu České republiky neboli občanů České republiky, předkládat na půdu Poslanecké sněmovny. Takže evropského okénka se dočkáváme i tentokrát, během této schůze. Já si myslím, že to je správně, protože se určitě v rámci této směrnice nejedná o nějaké zásadní evropské téma, ale každopádně po prostudování – a doufám, že jste si ten čas našli – je to věc, která je v bytostném zájmu nejen přítomných poslanců, ale hlavně občanů České republiky.

My to sem nedáváme v žádném případě z plezíru nebo ve snaze se zviditelnit. Já bych si velice přál, abyste všichni, poslankyně a poslanci, věděli, co se na vás chystá a co se na vás připravuje. Velice bych si přál, aby i občané České republiky prostřednictvím médií věděli, co se připravuje a co se chystá. Určitě bych si přál, aby vláda a příslušný ministr dostali prostřednictvím usnesení silný mandát, jak s touto směrnicí naložit. A určitě bych si nepřál jednu věc – abych tady musel za dva roky poslouchat nějaké plamenné projevy některého z nás, co se to zase všechno chystá a valí na Českou republiku. Bohužel to za dva roky bude v době, kdy se bude povinně implementovat a transponovat. A ten okamžik, ta chvíle, kdy jsme se mohli vyjádřit, kdy jsme mohli připomínkovat, dokonce nedoporučovat, ten nebude za dva roky, ale ten právě probíhá v této chvíli.

Já se určitě nechci pouštět do technického zhodnocování samotného návrhu, protože už jsem tady několikrát řekl, že je velice těžké a velice těžce přeložitelné do smysluplného jazyka uchopit evropskou legislativu. Každopádně pan ministr tady ten základ asi sdělil.

Všichni, kdo jste tady, jste předpokládám letěli. A když jste si kupovali buď bezhotovostně, nebo hotovostně letenku, tak jste asi všichni museli podstoupit martyrium předávání mnoha informací, ať už o tom, kde bydlíte, kde žijete, koho máte rádi a koho nemáte rádi, až po informaci, jaké máte účty a v jakých bankách. Tyto informace shromažďují letečtí dopravci a tato směrnice se týká především leteckých dopravců. A musím přiznat, že tato

směrnice patří mezi ty kategorie směrnic, kde v té upřímné snaze vést tu svatou válku, podle mého názoru dobrou válku, proti terorismu a zlořádu celého světa se připravují a dávají dohromady nejrůznější systémy. Já jsem měl tu čest v minulosti zpravodajovat např. schengenský informační systém nebo schengenský informační systém druhé kategorie. A toto je po boku těchto dvou systémů další systém, který se prostřednictvím usnesení nebo doporučení Rady připravuje, jehož cílem je v dobré snaze bojovat proti zlu a proti terorismu. Přitom vzniká obrovská databáze velice citlivých a osobních údajů. Já to nekritizuji. Každopádně máme se schraňováním mnoha údajů, aspoň ti možná středního věku, bohaté zkušenosti, hlavně s tím, že tyto systémy se mohou v některých případech zneužívat. A protože vždycky, když nějaký tento systém vzniká v dobré snaze boje proti něčemu, se vždy ptám, jestli je to rozumně nastavené a hlavně jestli jsou rozumně nastavené parametry především kontrolní.

My jsme si u nás na výboru nebyli úplně přesně jisti, jestli za prvé tento návrh směrnice je úplně v pořádku, a za druhé, jestli náhodou nepřekračuje ústavní pořádek České republiky. Proto jsem velice rád, že jsme si přizvali – a všichni v materiálech máte – stanovisko Úřadu na ochranu osobních údajů. A bohužel musím konstatovat, že předseda tohoto úřadu i na samotném jednání našeho výboru, ale i v materiálech, jak jste se mohli dozvědět, konstatoval v rámci precizní práce, že se velice obává, že obsah této směrnice, pokud by byl schválen bez těch významných připomínek, které jsou obsaženy v usnesení našeho výboru, bude pravděpodobně v nesouladu s ústavním pořádkem České republiky a bude významně zasahovat do práv občanů České republiky.

Z toho důvodu mi dovoluete přečíst možná delší, nicméně všeobjemající návrh na usnesení, který pokud bude schválen, předpokládám, že vytvoří relativně silný mandát pro českou vládu, pro příslušného pana ministra, aby se po boku některých zemí, které se již v této chvíli bouří a zásadně nesouhlasí s některými pasážemi, snažil některé části této směrnice pozměnit, nebo dokonce přímo vyjmout.

Paní předsedající, jestli dovolíte, já bych si dovolil přečíst návrh na usnesení (předsedající souhlasí), který doporučuje výbor pro evropské záležitosti:

Poslanecká sněmovna:

1. bere na vědomí návrh této směrnice – jehož celý název si dovoluji nečíst;
2. žádá vládu České republiky, aby při projednávání tohoto návrhu dbala na dodržení ústavních záruk, práva na ochranu osobních údajů;
3. je názoru, že trestné činy, kterých by se mělo používání údajů jmenné evidence cestujících týkat, by měly být vymezeny přesněji a konkrétněji, aby nedocházelo k jejich neúměrnému nadužívání;

4. považuje navrhovanou dobu uchovávání údajů jmenné evidence cestujících za nepřiměřeně dlouhou – tady jen upozorňuji, že se jedná o dobu pěti let;

5. se domnívá, že není vhodné rozšiřovat povinnost předávání údajů jmenné evidence cestujících i na lety v rámci Evropské unie;

6. upozorňuje, že návrh nespecifikuje, co se rozumí tzv. maskováním údajů, k němuž by mělo docházet po uplynutí stavené lhůty, ani jak by mělo být provedeno, aby poskytovalo dostatečné záruky ochrany osobních údajů.

Tolik návrh, který doporučuje výbor pro evropské záležitosti přijmout v této velectěné Poslanecké sněmovně. A já předpokládám, že tento návrh na usnesení máte všichni před sebou, protože měl být rozdán. Děkuji za slovo.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Janu Bauerovi. Zahajuji obecnou rozpravu. První se do ní přihlásil pan poslanec Marek Benda. Prosím, má slovo.

Poslanec Marek Benda: Vážená paní předsedkyně, vážení páni ministři, vážené dámy, vážení pánové, já jsem se přihlásil s tím, že nebudu navrhovat žádné doplňky k usnesení, které přednesl pan předseda výboru pro evropské záležitosti, ale spíše s tím, že bych chtěl obrátit pozornost této Sněmovny přesněji k věcem, které se dělají na evropské úrovni a které se mnohdy dělají bohužel jenom na té úřednické bázi, kde mnohdy jsou to ještě úředníci řekl bych zainteresovaných resortů ještě pod tlakem svých policejních a dalších kolegů, a trochu se zapomíná, že každé shromažďování údajů má tu fázi lidí, kteří to potřebují, a pak tu fázi všech ostatních, kterých se to dotýká.

Víte dobře, že před třemi nedělemi rozhodoval Ústavní soud o směrnici data retention, resp. její aplikaci v České republice, kde také vyslovil jisté pochybnosti a aplikaci v České republice zakázal v rozsahu, v jakém byla použita. Směrnice má být znovu otevírána i v Evropské unii. Já bych byl rád, aby Česká republika se nějakým zásadním způsobem v tomto směru pokoušela posunout i tu evropskou aplikaci. Protože snaha opětovná, jakmile státy zjistí, že někde se vedou nějaké databáze, tak okamžitě do nich začít sahat, okamžitě začít říkat, když už někdo má databázi lítajících lidí, tak ji musí mít pokud možno stát a musí ji pokud možno využívat na všechny možné i nemožné účely. A při té debatě, která probíhala na výboru pro evropské záležitosti, se ukazovalo, že je to v podstatě naprosto absurdní, protože upřímně řečeno, lítají převážně rozumní a slušní lidé. Lodě nikdo není schopen kontrolovat. Tam se žádné databáze cestujících nevedou. A u lodí, které plují dnes přes Středozemní moře a přistávají u italských

ostrovů, nemáme už vůbec žádné ponětí o tom, kdo tam vlastně přijíždí a jakým způsobem přijíždí. Ale zato, když už se nějaká databáze vede, tak je přece možné a co nejvýhodnější do ní sahat.

Myslím, že my bychom v tomto směru měli být opravdu maximálně na straně občanů, slušných lidí, protože prostě není dobře, aby kvůli tomu, že chceme odstíhat – nebo že státy chtějí odstíhat tu tam pár teroristů, o každém z nás byly vedeny, shromažďovány, pět let uchovávány veškeré údaje bez toho, abychom měli sebemenší kontrolu nad tím, jak s těmito údaji je posléze nakládáno.

Vím, že tenhle problém je jakoby dílčí, protože se týká mimoevropských letů, ale velmi se objevují v Evropské unii tendence říct nejenom mimoevropských letů, ale dejme to i na všechny vnitroeuropejské lety. Když už to někdo vede, tak pokud možno ať to tedy všichni mají možnost a povinnost vést a předávat všem policejním a dalším složkám.

Velmi prosím, abychom dávali na toto pozor. A jsem strašně rád, že se výbor pro evropské záležitosti rozhodl tuto věc zařadit na sněmovnu – že přijímá, navrhuje usnesení, které navrhuje, abychom opravdu v každé chvíli vždy věděli, že stíhání zločinců je sice vznešený úkol, ale ochrana soukromí jednotlivce je ústavní princip, který v této zemi máme a musíme ho dodržovat. A že se nemůžeme podřizovat tomu diktátu, úřednickému diktátu, kterému se ten svět zdá takhle jednodušší.

Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců ODS.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Bendovi. Prosím nyní o slovo paní poslankyně Kateřina Konečná. A pak zde mám ještě dvě přihlášky – pana poslance Hojdy, pana poslance Kubaty. Slovo má paní poslankyně Kateřina Konečná.

Poslankyně Kateřina Konečná: Děkuji. Paní předsedkyně, kolegyně a kolegové, dovoluji mi pár poznámek. Předně mi dovoluji poděkovat evropskému výboru za to, že nevzal na vědomí pouze to, že taková zpráva existuje, ale přijal i ty body 2 až 6, které žádají, považují, domnívají se a upozorňují. Prostě – říkají nám, že něco není v pořádku.

Potom se musím přiznat, že nechápu bod 1 – že to bereme na vědomí, když to není v pořádku. Pro mě je Úřad pro ochranu osobních údajů, musím říct, velmi váženým úřadem. A ve chvíli, kdy mě tento úřad upozorňuje na to, že v Evropském parlamentu vzniká legislativa, která je v rozporu s Ústavou České republiky a která vůbec nezaručuje ochranu práv podle Ústavy České republiky, tak si nemyslím, že bychom tuto legislativu od prvopočátku – byť chápu, že je to první krok, byť chápu, že se to může dále upravovat – měli brát na vědomí. Být jenom brát na vědomí, ne s ní souhlasit. Myslím si, že je to takový ten začátek toho, co už možná potom ne-

budeme moc moc ovlivnit. A to je věc, na kterou jsem se chtěla zeptat pana ministra, když tady o tom mluvil.

Pan ministře, vy jste tady velmi krátce, ale je mnoho ministrů, kteří si z usnesení Poslanecké sněmovny dělají, s odpuštěním, trhací kalendář. Když se podíváte na usnesení, která jsme tady přijímali za posledních x let... A zrovna jsme to tady zhruba před hodinou řešili: Poslanecká sněmovna přijala, že nesouhlasí s uznáním Kosova, a vláda České republiky si Kosovo uznala asi 14 dnů poté. Já bych od vás chtěla slyšet záruku toho, že opravdu to, co vám doporučuje výbor pro evropské záležitosti, budete v plné míře prosazovat. A v případě, pokud to prosazeno do této evropské legislativy nebude, tak by mě zajímalo, co se stane. To znamená jak se k tomu Česká republika opravdu postaví a zda bude nějak bránit tomu, aby tento návrh směrnice byl přijat.

Myslím si, že pokud by tam přetrvávaly ty nedostatky, na které evropský výbor – a znovu opakuji: děkuji panu předsedovi i členům evropského výboru, že se tím takto podrobně zabývali – přetrvávaly a my bychom neměli další variantu, jak se k tomu vyjádřit či zamítnout, tak si myslím, že by to byla velká chyba. A pak by pro mě bylo velmi špatné. A chtěla bych všechny upozornit na to, že sice možná podle všech děláme první krok, ale pro tuto Poslaneckou sněmovnu také poslední, a můžeme si potom za rok až dva, kdy tato směrnice přijde na přetřes úplně definitivně, říkat: No, možná jsme tehdy měli být důraznější.

Takže to bych chtěla slyšet od pana ministra – tedy zda opravdu bude trvat na tom, že toto jsou zásadní připomínky, že přes to vlak nejede a bez toho s tím Česká republika nebude souhlasit. Dále bych chtěla slyšet, jak je možné, že když úřad, který chrání osobní údaje občanů České republiky, vyjádří zcela nesouhlasné stanovisko, že se přes to všechno nadále tímto zabýváme, bez toho, abychom to nějak dále komentovali kromě důvodové zprávy.

A na závěr mi dovolu, protože bych nerada vystupovala potom už znovu, zda by bylo možné při hlasování o tomto usnesení hlasovat jednotlivě, po bodech, resp. pro mě zásadní je oddělit bod 1, bere na vědomí, od ostatních bodů, které žádají vládu, považují, domnívají se atd.

Dovolte mi vyslovit názor, že Komunistická strana Čech a Moravy tady vždy – a bylo to u jmenované evidence cestujících, kdy jsme sjednávali smlouvu se Spojenými státy americkými, s Kanadou a s dalšími státy – upozorňovala na to. A tady si dovolu souhlasit s kolegou Bendou prostřednictvím paní předsedající, že jakékoliv seznamy, jakékoliv evidence jsou velmi nejistým nástrojem. A já si troufnu říci: až v poslední míře nástrojem protiteroristickým, protože to zneužívání je velmi jednoduché.

A na to tady vlastně upozornil i pan ministr, když tady o návrhu mluvil, když řekl, že sice po 30 dnech budou data jakoby zamaskována a

oddělena, nicméně kdyby náhodou vznikla potřeba, tak mohou být velmi jednoduše spojena. A to, myslím, si potom nehrajme na to, že nějaká data budeme někdy někde oddělovat v nějakém systému, ale řekněme si upřímně, že prostě každý, každý z nás, když poletí kamkoliv, zaplatí jakoukoliv kreditní kartou, se dostane do seznamu, který – a teď mi dovolu říct velmi vážnou myšlenku, ale já prostě nemám jistotu, že bude ochráněn natolik, aby k němu neměli přístup lidé, kteří k tomu nejsou kompetentní, nemají k tomu důvody a tyto údaje hlavně nezneužijí.

Proto je pro mě toto zatím nepřijatelné a pro celý poslanecký klub KSČM také. A já si nedovedu představit, že vezmu na vědomí něco, co je sice v začátku, ale co už potom nebudu moc ovlivnit a co narušuje soukromí občanů České republiky. (Potlesk poslanců KSČM.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Nyní s přednostním právem požádám o slovo pana ministra Radka Johna. Poté je přihlášen pan poslanec Pavel Hojda.

Místopředseda vlády ČR Radek John: Vážená paní předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych jenom informoval – toto je široce diskutováno v rámci Evropské unie, zabývá se tím Rada pro vnitro a spravedlnost, naposledy v Lucemburku v minulých dnech. Situace je taková, že dvacítky z 27 států je pro. Čili je tam kvalifikovaná většina. A Evropa se pro tuto směrnici prostě rozhodne. A dokonce ty státy, které se setkaly s terorismem, jako je Británie, některé severské státy a Francie, ty, které to zažily, ty by to velmi rády rozšířily i na vnitroevropské lety.

Tak jenom k této diskusi. Evropa je rozhodnuta směrnicí přijmout a má na to většinu. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji, pane ministře. Prosím nyní o slovo pana poslance Pavla Hojdu. A po něm je přihlášen pan poslanec Jan Kubata.

Poslanec Pavel Hojda: Děkuji. Paní předsedkyně, páni ministři, já výjimečně budu souhlasit i s poslancem Markem Bendou. Dostáváme se postupně do velice absurdní situace. Úředníci Evropské unie připraví některé návrhy směrnic, které mají údajně zjednodušovat činnost, zjednodušovat boj proti terorismu, ale my se dostáváme do situace, kdy se o nás vedou různé evidence.

Teď trošičku odbočím. Například se teď objevila velká aféra Sony PlayStation, kde se dostaly do nepovoláných rukou údaje o 10 milionech lidí, kteří byli vlastně evidováni v Sony PlayStation. A jsou tam veškeré úda-

je, které v podstatě budou i shromažďovány a jsou někde shromažďovány u leteckých společností.

Já se obávám jedné věci. V České republice sice máte povinnost se evidovat podle bydliště. Vůbec prakticky není povinnost, abyste se na tom bydlišti zdržovali. Celá řada lidí je evidována například na městských úřadech, a přitom někde bydlí, někde jsou ve skutečnosti a fyzicky. Pokud bude chtít Evropská unie – a zřejmě i ostatní státy – doopravdy chtít docílit toho, aby se takzvaně bojovalo proti terorismu a závažným trestným činům, tak asi nezbude nic jiného, než aby se to rozšířilo samozřejmě i na mezinárodní dopravu vlakovou, mezinárodní dopravu lodní, mezinárodní dopravu autobusovou, protože to je samozřejmě také doprava, kde se pohybuje velké množství lidí. A můžeme říci, že v Evropě to platí i pro více lidí.

A nakonec to dopadne tak, že každý člověk bude asi muset mít v sobě čip, aby byl doopravdy dosledovatelný a výsledovatelný a aby o něm byly veškeré údaje, protože jinak přece proti tomu terorismu a závažným trestným činům ani nebude možné bojovat.

Čili já se této směrnice, tak jak je předkládána a jak je myšlena, velmi obávám a myslím si, že doopravdy snad není ani prvotním účelem boj proti terorismu, ale evidovat, kdo jak se pohybuje, kde se pohybuje, a možná z toho někdy vysledovat, že se mohl zúčastnit a může být podezřelý z některých trestných činů.

Pro mě je takováto směrnice a takovýto způsob uvažování naprosto nepřijatelný. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Hojdovi. Pan poslanec Jan Kubata má slovo nyní, po něm je přihlášen pan poslanec Milan Urban.

Poslanec Jan Kubata: Vážená paní předsedkyně, vážená vládo, vážené dámy a pánové poslanci, já jsem členem výboru pro evropské záležitosti, takže mé stanovisko k usnesení je jednoznačně podporující.

Ale musím tady v krátkosti reagovat na informaci pana místopředsedy vlády Johna. Já jsem přesvědčen, že stále žijeme v samostatném státě, svébytném, a tato Sněmovna, byť se mnohdy tak nechová, je vrcholným politickým reprezentantem tohoto státu. A je naší povinností opravdu upozornit na to, že mnoho dobrých myšlenek dláždí cestu do pekel.

Je prostě jasné, že si musíme klást otázku, až kam chceme oštrihat základní lidské právo na ochranu soukromí a ochranu svobod. Musím říct, že jsem celkem překvapen argumentací zde kolegů z komunistické strany, ale příjemně překvapen, protože ochrana soukromí a svobod mnoho desítek let nepatřila k jejich prioritám. A jsem rád, že se to výrazně mění.

Je také potřeba říct, a tady chci pouze opravit pana předřečníka, že afé-

ra Sony nebyla o deseti milionech osobních údajů, ale o několika desítkách, skoro devíti desítkách milionů osobních údajů. A to není jenom o penězích. To je už opravdu věc, která jasně ukazuje na to, že počítačováí hackeři dokážou nabourat sebelépe chráněné systémy, a veškeré shromažďování takovýchto osobních údajů je pro budoucnost a pro špiclování velmi, velmi dobré.

Šest let jsem jako primátor města zastupoval Svaz měst a obcí ve Výboru regionů Evropského parlamentu a musím jednoznačně konstatovat, že Evropská unie, ale bohužel i symbol demokracie Spojené státy mnohdy zneužívají ten opravdu důležitý boj proti terorismu k tomu, aby zabraňovaly a potlačovaly ochranu našich práv a svobod. Proto je pro mě velmi důležité, i když to pravděpodobně bude v Evropském parlamentu schváleno, aby Sněmovna vyslala jasný signál, že si zkrátka takovouto cestu nepřeje.

Děkuji za pozornost. (Potlesk z pravé části sálu.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Kubatovi. Pan kolega Milan Urban je dalším přihlášeným, po něm je zde přihláška pana poslance Antonína Sedi.

Poslanec Milan Urban: Vážená paní předsedkyně, kolegyně, kolegové, možná si někteří vzpomenete, jak jsem tu kdysi velmi hlasitě, důrazně protestoval proti jiné evropské směrnici, která se týkala evidence telefonických i elektronických komunikací, a tehdy se mi zdálo, že jsem v tom trochu sám. A posléze došlo k přijetí této směrnice, resp. zákona, kterému jsme říkali špiclovací – připomenu, že šlo tehdy o evidenci každého telefonického hovoru, i nedokončeného telefonického hovoru, kde operátor měl za povinnost evidovat za prvé kdo komu volá, v kolik to je hodin, kde se nachází ten příslušný elektronický přístroj – a tak bych mohl pokračovat.

Tehdy ta norma prošla i díky Občanské demokratické straně, což dnes nechci kritizovat, protože posléze došlo k prozření – myslím, že se na tom podílel pan poslanec Marek Benda výrazně – a poučení z této normy se promítá do projednávání té současné, protože ta obezřetnost je zde dnes již při projednávání této normy ještě v podobě, kdy ji neschvaluje, jaksi se s ní seznamujeme, a já si myslím, že to je něco podobného.

Boj s terorismem, to jistě nelze podceňovat. Ale občanské svobody je třeba hájit. Z tohoto pohledu si myslím, že ten návrh vzít na vědomí je skutečně příliš silný, alespoň pro mě, protože vzít na vědomí znamená souhlasit. Já bych si tedy také přál, aby to hlasování bylo oddělené a abychom se skutečně na toto vážné téma, na téma boj s terorismem versus ochrana občanských svobod, bavili velmi citlivě a každý detail poměřovali na lékař-

nických váhách, abychom zase později, posléze, nemuseli tyto kroky nějak vracet a řešit složitým způsobem.

Tedy to prozíření Občanské demokratické strany teď vnímám jako silnější. Když tu byly výrazy o ochraně osobních dat a stavěli se za to předřečníci, registroval jsem poměrně značný potlesk v Občanské demokratické straně. Tedy má obava, že tady vznikne nějaký další špiclovací zákon je poměrně malá, ale přesto bych doporučoval, abychom to společně pohlídali. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Tak to byl pan poslanec Milan Urban. Nyní prosím o slovo pana poslance Antonína Sedu, dále je přihlášena paní poslankyně Lenka Kohoutová.

Poslanec Antonín Sed: Děkuji, paní předsedkyně. Vážený pane ministře, vážení členové vlády, dámy a pánové, já bych byl dalek jako člen výboru pro obranu a bezpečnost, abych nepodporoval boj proti organizovanému zločinu či terorismu. Mám trochu problém vždycky s mírou efektivity toho boje.

Souhlasím s řadu předřečníků, kteří tady upozorňovali na analýzu dopadů právě s ohledem na ochranu osobních údajů, Listinu základních práv a svobod apod.

Já bych se chtěl zeptat ale pana ministra, protože ono to také něco bude stát. Tato vláda je vládou rozpočtové odpovědnosti, tak bych se chtěl zeptat pana ministra, zda má vyčíslené náklady ať již na pořízení toho orgánu, který to má vlastně všechno šmírovat, a také, jaké jsou provozní náklady na rok. Ono se to nebude totiž týkat pouze vlády nebo státních institucí, ale ono se to bude především týkat také našeho leteckého dopravce. Takže bych poprosil, pane ministře, jestli máte tyto informace, a jak se díváte vlastně na ty náklady, které by měly jít z rozpočtů a z peněz daňových poplatníků. Děkuji za odpověď.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane poslanče. Prosím nyní o slovo paní poslankyni Lenku Kohoutovou, poté je přihlášena paní poslankyně Kateřina Konečná.

Poslankyně Lenka Kohoutová: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, chtěla bych říct pár slov.

Lidská práva a svobody jsou zejména o právech a svobodách, ne o nejrůznějších omezeních. Musíme žít v předpokladu, že žijeme ve slušné společnosti, musíme chránit práva a svobody slušných lidí. Žijí vždy v předpokladu, že teroristů je pouze úzká menšina.

Kontrola a evidence lidí, kteří letí mimo EU, se mi zdá jako začátek ke

kontrolám a dalším nejrůznějším zaváděním požadavků na zavádění čehokoliv, nesmyslného zavádění čehokoliv. Špatně.

Domnívám se, že všichni se pamatujeme na to, jak v dobách minulých jsme byli nejrůzněji evidováni, byly o nás vedeny nejrůznější spisy, a já se nechci dožít toho, že toto o nás povedou další. Jsem proti podobným evidencím. Evidence a nejrůznější seznamy si nemůžeme dovolit rozšiřovat, naopak, máme je kontrolovat.

Děkuji za pozornost. (Potlesk zprava.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, paní poslankyně. Prosím nyní paní kolegyni Kateřinu Konečnou.

Poslankyně Kateřina Konečná: Děkuji, paní předsedající. Vážené kolegyně, kolegové, já jsem vám sice slíbila, že nebudu vystupovat, nicméně po vystoupení pana ministra Johna – vicepremiéra, nebo jakou funkci teď zrovna zastává, mi to nedá. Pan John řekl, že Evropa je rozhodnuta směrnicí přijmout a my si tady vlastně můžeme dělat, co chceme. Ono se na tom nic nezmění. Poté si vzal kávu a odešel z tohoto sálu.

Já se teď nemůžu ptát pana současného ministra vnitra, protože u těch jednání evidentně nebyl a nevyjednával, ale ráda bych se zeptala prostřednictvím paní předsedající pana Johna, poslance Johna, protože opravdu teď zrovna neznám jeho funkci, proč ČR nevyužila, resp. zda se pokusila alespoň sehnat tzv. blokační menšinu v Radě EU, to znamená, zda se snažila o to, vyjednat s dalšími třemi státy to, aby tento návrh směrnice byl zablokovan, aby vůbec nebyl projednáván, protože pokud to takto neučinil a opravdu tam rozhazoval těma rukama a říkal: my jsme tím členem EU a oni nám tady vlastně pošlou, co chceme, a my s tím nemůžeme nic udělat, tak potom z toho viním právě pana kolegu Johna, že toto nic neudělal a že dneska tady tento návrh máme v této podobě. My jsme totiž i podle Lisabonské smlouvy měli šanci s tím něco udělat, ale je evidentní, že jsme měli ministra, kterého to prostě vůbec nezajímalo! (Potlesk poslanců KSČM.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Nyní se zeptám, zda ještě někdo dále chce vystoupit v rámci obecné rozpravy. Nehlásí se nikdo, končím tedy obecnou rozpravu a zahajuji rozpravu podrobnou. Přihlášky do ní nemám, proto se ptám, zda se někdo hlásí z vás do podrobné rozpravy. Nehlásí se nikdo, končím podrobnou rozpravu.

Přivolávám naše kolegy, abychom mohli za malý okamžik, poté, až se dostaví do jednacího sálu, rozhodnout o návrhu usnesení.

Pro pana zpravodaje, kterého požádám o shrnutí, pouze připomenu, že paní poslankyně Kateřina Konečná měla požadavek směrem k hlasování,

a já vás, pane zpravodaji nebo pane kolego, prosím, abyste poté, až tedy přijdou všichni do jednacího sálu, shrnul průběh rozpravy a naznačil nám, jak budeme tedy hlasovat o návrhu usnesení, které nám bylo rozdáno předem k dispozici a všichni jsme měli možnost s ním seznámit. Vy jste na toto usnesení odkázal také ve svém úvodním slově. Prosím vás o slovo.

Poslanec Jan Bauer: Děkuji. Vážená paní předsedající, já teď možná jsem se ne úplně přesně domluvil s panem ministrem a respektuji, že je, v uvozovkách, nováčkem. Mě by mrzelo, pokud by tady nezazněly odpovědi na některé výtky nebo na diskusi, která tady zazněla. Nejsem si jist, jestli jsme teď ve fázi, kdy ještě mohu na některé věci – ať už já, nebo pan ministr – zareagovat, anebo jsme už jenom v úrovni, že...

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Je prostor pro závěrečná slova, takže je to možné.

Poslanec Jan Bauer: Jestli mi dovolíte a pan ministr dovolí, jenom pár poznámek.

Paní poslankyně Kateřina Konečná. Ano, jednací řád Poslanecké sněmovny, poté co byl novelizován po přijetí Lisabonské smlouvy, umožňuje a dává právo Poslanecké sněmovně tady navrhnout jakékoliv usnesení, takže nejenom že můžeme hlasovat odděleně, a já samozřejmě to velice rád udělám, ale mohou tady vznášet kolegyně poslankyně a kolegové poslanci jakýkoliv návrh na usnesení. A to, co vzejde z výboru pro evropské záležitosti, určitě není modlou pro nás pro všechny, přestože si myslím, že to je dobrý návrh.

Možná tady zazněla jedna věc. Víte, já bych nechtěl být obhájcem toho svatého boje proti terorismu a na druhou stranu kritiky, že se to občas zneužívá. Zazněla tady úvaha, že úředníci připravují. Nechci využívat možná toho sedmiletého náskoku tím, že se evropským věcem již takovou dobu věnuji, a vůbec si nemyslím, že bych na to byl odborník, ale pokud si třeba jenom přečtete ty elementární materiály, které všichni máte k dispozici, tak dobře víte, že možná i pro současnou, ale i minulé vlády v ČR některé věci připravují úředníci, nicméně tato směrnice vychází ze Stockholmského programu, který mj. schválila Evropská rada a schvalují její politici. Takže rozumím tomu, že možná jste někteří rozčilení z toho, že úředníci zase něco vymysleli, nicméně nevěřte tomu! Tyto dokumenty po boku Stockholmského programu byly schváleny politiky, mj. českým premiérem, mj. německou kancléřkou, ale i jinými. Jestli jim to úředníci dobře, nebo špatně připravili, to už je druhá věc, ale tyto dokumenty byly schváleny politiky. Takže to je jenom spíš procedurální záležitost.

Pak umění diplomacie. Samozřejmě i současný pan ministr to nebude

mít jednoduché, protože umět vyjednávat s ostatními 26 členskými státy nejenom tuto směrnici, ale i ostatní, je skutečně vrcholná diplomacie. Já bych chtěl jenom dopředu říci, že tak jak tady bouřlivě slyšíme, a já to vítám, diskusi o tom, jestli se ČR má zařadit po bok některých jiných států, tak my jsme to už udělali, a já se domnívám, že nebudeme mezi těmi možná, kteří jsou nejvíce slyšet a kteří nejvíce kritizují, že tato směrnice není ideální, a dokonce může, tak jak znám předběžné názory některých členských států, nastat situace, že vůbec tato směrnice nebude pro své nedostatky, o kterých jsme tady hovořili, schválena.

A možná pak jedna připomínka k panu kolegovi Urbanovi. Protože už sedm let evropské věci zpravodávají a věnuji se jim, tak ho musím upozornit, že v žádném případě nemohl ke směrnici, kterou tady zmiňoval, vystoupit na plénu Poslanecké sněmovny, protože tyto směrnice se neprojednávaly a teď teprve novodobě začínají projednávat na plénu Poslanecké sněmovny. Vy jste se maximálně mohl vyjadřovat v okamžiku, kdy ČR měla bohužel tu povinnost implementovat nebo transponovat před dvěma lety domluvenou nebo vyjednávanou směrnici. Víím, že to je opět technikálie, ale musím vás zklamat. Vy jste se nemohl vyjadřovat k těmto směrnícím, protože o tom něco víím, a já si vás tady nepamatuji, protože to ani nebylo možné. A jestli se dobře pamatují, tak to bylo v roce 2005, protože tato směrnice se transponovala – možná neříkám ta data přesně – ale transponovala se někdy v roce 2007.

Takže to byly jenom drobné poznámky. Platí, že nechám velice rád hlasovat o tom odděleném návrhu, který tady padl.

Možná poslední připomínka – bere na vědomí, protože jsem slyšel, že to tady je předmětem diskuse. Já už jsem zažil návrhy na usnesení na všech úrovních státní správy a samosprávy a je to spíš prostě záležitost, jak to vnímáme. Já pokud někde navrhuji, že беру на ве́доміі, tak to pro mě osobně znamená, že jsem v sobě našel v případě těch evropských záležitostí sílu a odvahu to vůbec přechíst. Takhle to vnímám. V žádném případě to neznamená, že s tím buď souhlasím, nebo nesouhlasím. Pro mě „беру на ве́доміі“ rovná se „aspoň jsem to přečetl, když už nic“. Tak jenom abyste v tom nehledali nějaký významný souhlas nebo nesouhlas. Takto to bylo i vnímáno v době, kdy jsme to připravovali a navrhovali na půdě evropského výboru.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu zpravodaji. Zeptám se pana ministra, zda chce využít možnosti závěrečného slova. Prosím.

Ministr vnitra ČR Jan Kubice: Já bych k tomu chtěl jednu věc. Já na-prosto chápu obavy Poslanecké sněmovny z prolamování občanských práv

a svobod. Je to naprosto zásadní věc a chápu tyto obavy. Vítám širokou diskusi k tomuto tématu, ale přesto musím říct něco ze své minulé praxe.

Asi země, která má nejvíc svázané předpisy v oblasti terorismu, v oblasti drog, v oblasti celého vějíře organizovaného zločinu, jsou Spojené státy. Spojené státy již v roce 1920, tuším, zavedly povinné snímání otisků prstů pro všechny přijíždějící do Spojených států. Když jsem tam byl poprvé v roce 1995, tak jsem byl z toho, musím říct, až zděšen. Nicméně pak přišlo 11. září 2001 a já jsem trochu pochopil tu hranici mezi prolamováním občanských práv a svobod a ochranou státu a životů občanů. Domnívám se, že tuto hranici musíme, jak tady jeden z poslanců řekl, vyvažovat na lékařnických vahách. Jsem rád, že Poslanecká sněmovna si toho je vědoma.

Já osobně jako ministr vnitra s tímto návrhem souhlasím a řeknu i proč. O co se vlastně jedná? Jedná se o data, která jsou uvedena na letence. Je to obsah letenky. Tento obsah letenky bude převeden do nějaké databáze, kde po dobu jednoho měsíce se bude ztotožňovat obsah databáze letenek s databází útvaru, který to bude zpracovávat. To znamená, že pouze na lidi, kteří jsou odsouzení, jsou v trestním řízení, se bude ptát. Po uplynutí tohoto měsíce se ta data zamaskují a vstoupit se do toho dá dodatečně už jenom v případě trestního řízení, které je pod dohledem státního zástupce. To znamená, že zneužití tam vidím jako velmi málo pravděpodobné. Osoba, policista, který vstupuje do takové databáze, se přihlašuje svým loginem. Současně tam píše zdůvodnění, proč se na tu osobu ptá. To je samozřejmě archivováno. Je to podrobno veliké kontrole. Nedovedu si dost dobře představit, že by na tom bodu, kterým bude jeden útvar, mohl dojít ke zneužití.

Samozřejmě tady padly i názory na zneužití hackery. Budu rád, když Poslanecká sněmovna si toto vše ujasní ve svých diskusích.

Děkuji vám za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane ministře. Jsme před hlasováním o návrhu usnesení. Prosím pana zpravodaje, aby Sněmovnu tímto hlasováním prováděl.

Poslanec Jan Bauer: Milé dámy a pánové, pokud se mi nepodařilo objasnit výkladově co znamená bere na vědomí, protože pro mě skutečně tento výraz rovná se, že jsem našel sílu to přečíst, tak dopředu musím říci, že ani já nesouhlasím s tím, aby to vyznělo tak, že s tím souhlasíme, nicméně pravý důvod jsem tady řekl před malou chvilí.

Takže pokud paní kolegyně Kateřina Konečná nezmění názor, tak bych nejprve nechal odděleně hlasovat o prvním návrhu, to znamená Poslanecká sněmovna bere na vědomí návrh směrnice... atd. – viz celý její návrh, který si s vaším svolením dovolím celý nečíst.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Čili budeme hlasovat nejprve o bodu číslo 1, jak je uveden v usnesení výboru pro evropské záležitosti ze 14. schůze ze dne 26. dubna 2011. Toto usnesení máte všichni před sebou. Bod číslo 1 je tam rozveden.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 36 a táži se, kdo souhlasí s tímto bodem číslo 1 návrhu usnesení. Kdo je pro, tedy bere na vědomí? Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování pořadové číslo 36, přítomno 128, pro 62, proti 20. Návrh nebyl přijat.

Proběhne kontrola hlasování? Neproběhne. Prosím pana zpravodaje o další návrh.

Poslanec Jan Bauer: Tento první návrh nebyl přijat, což si myslím, že není nic tragického.

Návrh v duchu doporučení výboru pokračuje těmito body:

2. Poslanecká sněmovna žádá vládu České republiky, aby při projednávání tohoto návrhu dbala na dodržení ústavních záruk práva na ochranu osobních údajů.

3. Poslanecká sněmovna je názoru, že trestné činy, kterých by se mělo používání údajů i jmenné evidence cestujících týkat, by měly být vymezeny přesně a konkrétněji, aby nedocházelo k jejich neúměrnému nadužívání.

4. Poslanecká sněmovna považuje navrhovanou dobu uchovávání údajů jmenné evidence cestujících za nepřiměřeně dlouhou.

5. Poslanecká sněmovna se domnívá, že není vhodné rozšiřovat povinnost předávání údajů jmenné evidence cestujících i na lety v rámci Evropské unie.

6. Poslanecká sněmovna upozorňuje, že návrh nespecifikuje, co se rozumí takzvaným maskováním údajů, k němuž by mělo docházet po uplynutí stanovené lhůty, ani jak by mělo být provedeno, aby poskytovalo dostatečné záruky ochrany osobních údajů cestujících.

Tolik celý zbytek návrhu na usnesení.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano. O tomto zbytku návrhu usnesení budeme hlasovat za malou chvíli, jen co vás na vaši žádost odhlásím. Prosím o vaši opětovnou registraci.

Budeme moci rozhodnout o tomto zbytku usnesení, a to v hlasování s pořadovým číslem 37. Zahajuji toto hlasování a táži se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 37, přítomno 115, pro 91, proti 1. Tento zbytek usnesení tedy Poslanecká sněmovna schválila.

Tím jsme se vyrovnali s bodem číslo 57, sněmovním tiskem 321-E. Děkuji panu zpravodaji, děkuji též panu ministři. Končím projednávání tohoto bodu.

Dalším bodem dle našeho schváleného programu bod

13.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů (zákon o ochraně ovzduší), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 278/ - druhé čtení**

Prosím, aby z pověření vlády tento návrh zákona uvedl ministr životního prostředí Tomáš Chalupa. Pane ministře, prosím o slovo.

Ministr životního prostředí ČR Tomáš Chalupa: Vážená paní předsedkyně, vážené dámy, vážení pánové, dovoluji mi, abych vám v zastoupení vlády uvedl několik vět k tomuto tisku. Česká republika tímto návrhem transponuje příslušnou část evropské směrnice, která se týká snižování emisí skleníkových plynů z pohonných hmot a kritérií udržitelnosti.

Evropská komise v reakci na některé nepříznivé důsledky spojené s pěstováním a zpracováním biomasy pro výrobu biopaliv, které se projevují v posledních letech, zpřísnila podmínky. Nově požaduje po členských státech, aby zavedly systém sledování a prokazování původu biomasy určené k výrobě biopaliv, a tím zajistily dodržování některých základních požadavků, např. požadavku, aby biopalivo vykazovalo stanovenou minimální úsporu emisí ve srovnání s fosilním palivem, nebo požadavek, aby kvůli pěstování biomasy nedocházelo k ničení – v našem případě to tolik nehrozí – deštných pralesů, ale také mokřadů, rašelinišť nebo narušení jinak chráněných území. V návaznosti na tyto požadavky zavádí předložený návrh zákona časově omezenou certifikaci jednotlivých hospodářských subjektů.

Platná evropská legislativa vyžaduje, aby splnění kritérií udržitelnosti bylo také nutnou podmínkou pro daňové zvýhodnění. Proto také předkládaný návrh novelizuje zákon o spotřební dani.

Návrh byl projednán výborem pro životní prostředí a zemědělským výborem a doporučení, která z toho vycházejí, jsou pro Ministerstvo životního prostředí a pro vládu přijatelná a souhlasí s nimi.

Nabytí účinnosti zákona je rozděleno na dvě fáze, a to s ohledem na nutnost vytvořit předpoklady pro fungování celého systému, tj. nejprve

udělit autorizace certifikačním subjektům a následně vydávat samotné certifikáty. Některá ustanovení by proto měla nabýt účinnosti dnem vyhlášení ve Sbírce zákonů a zbytek pak 1. ledna 2012.

Děkuji pěkně.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane ministře. Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání výboru pro životní prostředí a také výboru zemědělskému. Usnesení výborů byla rozdána jako sněmovní tisky 278/1 a 278/2. Prosím nyní nejprve o slovo zpravodajku výboru pro životní prostředí, paní poslankyni Kateřinu Konečnou.

Poslankyně Kateřina Konečná: Děkuji. Paní předsedkyně, kolegyně a kolegové, páni ministři, dovoluji mi velmi krátce vás seznámit s usnesením výboru pro životní prostředí.

Kromě toho, že výbor doporučuje Poslanecké sněmovně schválit tento návrh zákona, tak je tam jeden pozměňovací návrh. Já vám ho krátce odůvodním, abyste viděli, že to není nic proti ničemu, resp. to upravuje to, aby ten návrh mohl vůbec vstoupit v platnost. Jedná se totiž o legislativně technickou opravu v ustanovení o nabytí účinnosti, kdy z nutné legisvance vypadla novela zákona o spotřebních daních.

Vzhledem k tomu, že samotná kritéria udržitelnosti biopaliv v zákoně o ochraně ovzduší budou účinná až od 1. ledna 2012, je samozřejmé, že účinnost změny zákona o spotřební dani, článek 3, musí být nastavena stejně. Proto výbor ve svém usnesení přijal doporučení, aby Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky schválila ve znění přijatých pozměňovacích návrhů, a ten je jediný: V článku IV se za slova „a bodů 32, 34 a 35“ vkládají slova „a článku III“. Dále jsou všechna ostatní zmocnění standardní. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji paní poslankyni Konečné. Nyní by měl vystoupit zpravodaj výboru zemědělského pan poslanec Ladislav Velebný, ale je omluven z dnešního jednání. Zastoupí jej místopředseda zemědělského výboru pan poslanec Jiří Papež. Prosím.

Poslanec Jiří Papež: Děkuji za slovo, vážená paní předsedkyně. Dámy a pánové, dovoluji mi, abych vás v zastoupení zpravodaje zemědělského výboru seznámil s tím, že zemědělský výbor projednal tento sněmovní tisk a vládní návrh zákona na své 11. schůzi dne 13. dubna 2011. Doporučil Poslanecké sněmovně schválit návrh zákona ve znění přijatého pozměňovacího návrhu, který si vám dovoluji přečíst, je krátký: V článku IV se za slova „a bodů 32, 34 a 35“ vkládají slova „a článek III“.

To je celé znění usnesení zemědělského výboru. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane poslanče. Otevírám obecnou rozpravu, nemám do ní žádnou přihlášku. Prosím proto, zda se někdo hlásí. Nehlásí se, končím tedy obecnou rozpravu a zahajuji rozpravu podrobnou. Pan poslanec Ladislav Skopal má slovo.

Poslanec Ladislav Skopal: Děkuji, paní předsedající. Já mám drobnou úpravu článku III, kde bod 2 se nahrazuje tímto novým zněním: V § 45 odst. 2 písm. c) zní: směsi minerálních olejů uvedených v odst. 1 písm. b) určené jako palivo pro pohon vznětových motorů s metylestery mastných kyselin, splňujícími kritéria udržitelnosti biopaliv, přičemž podíl těchto metylesterů mastných kyselin musí činit nejméně 30 % objemových všech látek ve směsi obsažených. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám. Zeptám se na další přihlášku do podrobné rozpravy. Není žádná, končím tedy podrobnou rozpravu. Nepadly žádné návrhy, o nichž by bylo možno nyní hlasovat, čili končím druhé čtení tohoto vládního návrhu zákona s poděkováním panu ministrovi, s poděkováním oběma zpravodajům.

Oznamuji ještě, že pan poslanec Skopal má náhradní kartu 7.

Končím projednávání bodu číslo 13 a zahajuji projednávání bodu číslo 59. Je to

59.

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky
k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol mezi Českou republikou
a Státem Kuvajt o změnách Dohody mezi Českou republikou
a Státem Kuvajt o podpoře a ochraně investic,
podepsaný dne 31. října 2010 v Kuvajtu
/sněmovní tisk 186/ - druhé čtení**

O úvodní slovo požádám ministra financí Miroslava Kalouska. Pana ministra Kalouska prosím o úvodní slovo ke sněmovnímu tisku 186.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, dovoluji, abych v zastoupení pana ministra dopravy předložil protokol, který navazuje a uvádí do souladu s primárním právem Evropské unie naši dohodu mezi Českou republikou a Státem Kuvajt ve prospěch všech obyvatel České republiky a Kuvajtu.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane ministře.

Zpravodajem zahraničního výboru je pan poslanec David Vodrážka, který ale není přítomen. Zastoupí jej paní poslankyně Lenka Andrášová. Prosím vás tedy o slovo, prosím o odůvodnění usnesení výboru, které nám bylo rozdáno jako sněmovní tisk 186/1.

Poslankyně Lenka Andrášová: Na zahraničním výboru jsme projednávali sněmovní tisk 186 31. října 2010 a dospěli jsme k následujícímu usnesení: Zahraniční výbor doporučuje Poslanecké sněmovně přijmout: Poslanecká sněmovna dává souhlas k ratifikaci Protokolu mezi Českou republikou a Státem Kuvajt o změnách Dohody mezi Českou republikou a Státem Kuvajt o podpoře a ochraně investic, podepsaného 31. října 2010 v Kuvajtu.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, paní poslankyně. Tento tisk projednal také rozpočtový výbor. Usnesení bylo rozdáno jako sněmovní tisk 186/2. Prosím také zpravodajku rozpočtového výboru paní poslankyni Miloslavu Vostrou, aby usnesení výboru rozpočtového odůvodnila. – Paní poslankyně Vostrá je omluvena. Prosím někoho z rozpočtového výboru, kdo by byl tak laskav a ujal se toho, že tady odůvodní usnesení výboru. Pan kolega Votava bude, prosím, tak laskav. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Václav Votava: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, dovoluji si tedy nahradit zpravodaje rozpočtového výboru a seznámit vás s usnesením z 10. schůze rozpočtového výboru, která se konala 12. ledna 2011, kdy rozpočtový výbor doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu přijmout následující usnesení: Poslanecká sněmovna dává souhlas k ratifikaci Protokolu mezi Českou republikou a Státem Kuvajt o změnách Dohody mezi Českou republikou a Státem Kuvajt o podpoře a ochraně investic, podepsaného dne 31. října v Kuvajtu.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane poslanče. Otevírám rozpravu. Nemám do ní žádnou přihlášku, táži se, zda se někdo hlásí ze svého místa. Nehlásí se nikdo, končím tedy rozpravu a budeme moci hlasovat o návrzích usnesení. Usnesení výboru zahraničního i rozpočtového jsou identická.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 38 a táži se, kdo souhlasí s návrhem usnesení, tak jak bylo předloženo. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 38 přítomno 118, pro 90, proti 1. Konstatuji, že s návrhem usnesení byl vysloven souhlas. Tím končí projednávání bodu 59, sněmovního tisku 186.

Zahajuji projednávání bodu číslo 60. Je to

60.

**Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol mezi vládou České republiky a vládou Státu Kuvajt o změně Dohody o letecké dopravě mezi vládou České republiky a vládou Státu Kuvajt, podepsané v Praze dne 3. července 1997, a Dohoda o letecké dopravě mezi vládou České republiky a vládou Státu Kuvajt, podepsaná v Praze dne 3. července 1997
/sněmovní tisk 190/ - druhé čtení**

Za vládu uvede tento návrh pan ministr financí Miroslav Kalousek. Prosím, pane ministře.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Dámy a pánové, předešlým hlasováním jste významným způsobem posílili právní jistoty investorů jak z České republiky, tak z Kuvajtu. Bylo by podle mého názoru i názoru vlády hříchem, kdybyste tuto jistotu neposílili i v oblasti letecké dopravy, jak vám předkládá tento materiál. Prosím o schválení.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane ministře. Zpravodajkou zahraničního výboru je paní poslankyně Kateřina Konečná. Prosím tedy, aby odůvodnila usnesení výboru, které vám bylo rozdáno jako sněmovní tisk 190/1.

Poslankyně Kateřina Konečná: Právě proto, že vám toto usnesení bylo rozdáno, dovoluji mi shrnout to podstatné z tohoto usnesení, a to je to, že zahraniční výbor doporučuje Poslanecké sněmovně, aby dala souhlas k ratifikaci Protokolu mezi vládou České republiky a vládou Státu Kuvajt o změně Dohody o letecké dopravě mezi vládou ČR a vládou Státu Kuvajt, podepsané v Praze dne 3. července 1997, a ratifikaci Dohody o letecké dopravě mezi vládou České republiky a vládou Státu Kuvajt, podepsané v Praze dne 3. července 1997.

Ostatní body k tomuto usnesení jsou standardní. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám. Otevírám rozpravu, nemám do ní žádnou přihlášku. Táhne se, zda se někdo hlásí do této rozpravy. Není tomu tak, končím rozpravu. Přikročíme k hlasování o navrženém usnesení.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 39. Táhne se, kdo je pro návrh usnesení, které nám bylo rozdáno. Kdo je proti tomuto návrhu?

V hlasování pořadové číslo 39 přítomno 121, pro 96, proti nikdo. Konstatuji, že s návrhem usnesení byl vysloven souhlas.

Končím projednávání bodu 60, sněmovního tisku 190, s poděkováním panu ministrovi, paní zpravodajce.

Zahajuji projednávání bodu

61.

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda o spolupráci v oblasti družicové navigace mezi Evropskou unií a jejími členskými státy a Norským královstvím
/sněmovní tisk 193/ - druhé čtení**

Opět tento návrh uvede ministr financí Miroslav Kalousek.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji, paní předsedkyně. Dovolte, abych v zastoupení pana ministra dopravy zdůraznil fakt nám všem známý, že Norsko je severskou zemí. Jsou tam mlhy, bílé noci, letec bez navigace tam bloudí. Je proto navýsost potřebné pro všechny země Evropské unie, aby existovala dohoda mezi zeměmi Evropské unie a Norským královstvím o společném využívání družicových navigačních systémů. Prosím, abyste ve prospěch našich letců a všech bloudících souhlasili s touto dohodou.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane ministře. Prosím zpravodajku zahraničního výboru paní poslankyni Kateřinu Konečnou, aby místo paní poslankyně Jany Fischerové, která je omluvena, odůvodnila usnesení výboru. Jenom dodám, že nám bylo rozdáno jako sněmovní tisk 193/1.

Poslankyně Kateřina Konečná: Děkuji, paní předsedající. Vážené kolegyně a kolegové, dovoluji mi opět shrnout velmi stručně usnesení zahraničního výboru, který toto projednal na své schůzi dne 2. března a dává souhlas k ratifikaci Dohody o spolupráci v oblasti družicové navigace mezi Evropskou unií a jejími členskými státy a Norským královstvím. Další body jsou standardní.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji paní zpravodajce. Otevírám rozpravu. Nemám do ní žádnou přihlášku, protože se táži, zda se do této rozpravy někdo hlásí. Nehlásí se nikdo, končím tedy rozpravu. Budeme moci hlasovat o navrženém návrhu usnesení.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 40. Táži se, kdo je pro, abychom dali souhlas s tímto usnesením. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 40 přítomno 122, pro 97, proti nikdo. Konstatuji tedy, že s návrhem usnesení byl vysloven souhlas.

Děkuji panu ministrovi, paní zpravodajce. Končím projednávání bodu 61.

Zahajuji projednávání bodu

62.

Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací změny harmonogramu Mezinárodní úmluvy o regulaci velrybářství /sněmovní tisk 197/ - druhé čtení

Prosím, aby toto téma uvedl ministr životního prostředí Tomáš Chalupa.

Ministr životního prostředí ČR Tomáš Chalupa: Paní předsedkyně, vážené dámy, vážení pánové, dovoluji vám předložit vládní návrh na vyslovení souhlasu s ratifikací harmonogramu úmluvy o regulaci velrybářství. Česká republika se stala smluvní stranou této úmluvy v roce 2005 tak jako drtivá většina evropských zemí s výjimkou dvou, Malty a Lotyšska.

Cílem této úmluvy je ochrana velrybích populací. Hlásí se k tomu i země, které samy velryby tak jako my dosud nemají. Musím říci, že na základě této úmluvy byla zřízena Mezinárodní velrybářská komise. Komise na svých zasedáních v letech 2008, 2009 a 2010 přijala změny harmonogramu, které spočívají v každoročním posunutí dat vymezujících období lovných sezón. Zároveň se na těchto zasedáních řeší otázka kompromisů mezi zeměmi provelrybářskými a protivelrybářskými. Protože jsem byl minule dotazován na některé údaje, tak například můžu zmínit, že na 62. zasedání v roce 2010 došlo po složitých jednáních ke kompromisní dohodě, na základě které byl za poskytnutí kvóty pro lov keporkaka 9 kusů učiněn ze strany Dánska ústupek. Kvóta pro lov plejtváka naopak byla snížena z 19 kusů na 10.

Úmluva je smlouvou prezidentské kategorie a vyžaduje souhlas Parlamentu a následnou ratifikaci prezidentem.

Dovolte mi rovněž zmínit, že otázka ochrany velrybích populací aktuálně hraje důležitou roli při přístupových jednáních Evropské unie s Islandem, protože navýšení kvót ze strany Islandu pro lov plejtváka myšoka, které není v souladu s politikou EU v této oblasti, bylo diskutováno také na zasedání ministrů. Vedli tam velice plodné jednání. Z jednání vyplynulo, že Evropská unie bude i nadále hrát vedoucí úlohu při snahách zachovat moratorium uvalené na lov velryb v roce 1986 a tato pozice se bude odrážet i na přístupových jednáních s Islandem.

Děkuji pěkně. (Potlesk zprava.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi Chalupovi. Prosím nyní zpravodaje zahraničního výboru pana poslance Robina Böhnsche, aby odůvodnil usnesení výboru. Můžu poprosit po zpravodajské zprávě, pane ministře? Okamžitě poté dostanete slovo (k ministru Kalouskovi). Prosím o odůvodnění usnesení, které bylo rozdáno jako sněmovní tisk 197/1.

Poslanec Robin Böhnsch: Dobrý den. Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně, vážení kolegové, chci v první řadě poděkovat panu kolegovi Foldynovi, že se ujal na zahraničním výboru zpravodajování tohoto tisku.

Zahraniční výbor se zabýval touto materií na své 9. schůzi 2. března a doporučuje Poslanecké sněmovně přijmout následující usnesení: Poslanecká sněmovna dává souhlas k ratifikaci změn harmonogramu Mezinárodní úmluvy o regulaci velrybářství.

Děkuji tedy za pozornost a zachraňte Willyho. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu zpravodaji. Otevírám rozpravu. Jako první v ní vystoupí ministr financí Miroslav Kalousek.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Budu zdržovat jenom minimálně.

Dámy a pánové, přestože, jak známo, Česká republika nemá moře, tím méně může disponovat plejtvákem myšokem, přesto se domnívám, že velrybářství je problematika mimořádně citlivá pro zejména dominantní politické strany v tomto parlamentu, a proto pokládám regulaci velrybářství za velmi důležitou záležitost a prosím o schválení. (Potlesk zprava.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi.

Zeptám se, zda někdo další chce vystoupit v rozpravě. Není tomu tak, končím tedy rozpravu.

Budeme hlasovat o návrhu usnesení, které nám bylo rozdáno.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 41. Táhá se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 41 přítomno 123, pro 102, proti nikdo. Konstatuji tedy, že Poslanecká sněmovna vyslovila souhlas s tímto usnesením, a končím projednávání bodu 62, sněmovního tisku 197.

Můžeme se věnovat bodu

63.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol mezi Českou republikou a Kazašskou republikou o změnách a doplnění Dohody mezi Českou republikou a Kazašskou republikou o podpoře a vzájemné ochraně investic, podepsaný dne 25. listopadu 2010 v Astaně /sněmovní tisk 202/ - druhé čtení

Prosím pana ministra financí Miroslava Kalouska o úvodní slovo.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Dámy a pánové, jedná se o protokol, kterým je jedním v dlouhé řadě protokolů, kterými smlouvu o vzájemné ochraně investic uvádíme do souladu s primárním právem Evropské unie. Pro úplnost dodávám, že jsme ho s Kazašskou republikou podepsali již v roce 2010. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane ministře. Prosím zpravodaje zahraničního výboru. Měl jím být pan poslanec David Vodrážka. Paní poslankyně Kateřina Konečná jej zastoupí a odůvodní usnesení výboru, které bylo rozdáno jako sněmovní tisk 202/1.

Poslankyně Kateřina Konečná: Děkuji, paní předsedající. Vážené kolegyně, kolegové, dovoluji mi odůvodnit, respektive přecíst usnesení zahraničního výboru. Zahraniční výbor doporučuje Poslanecké sněmovně přijmout usnesení: Poslanecká sněmovna dává souhlas k ratifikaci Protokolu mezi Českou republikou a Kazašskou republikou o změnách a doplnění Dohody mezi Českou republikou a Kazašskou republikou o podpoře a vzájemné ochraně investic, podepsaného dne 25. listopadu 2010 v Astaně.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Tento tisk projednal iniciativně také rozpočtový výbor. Usnesení bylo rozdáno jako sněmovní tisk 202/2. Zpravodajka rozpočtového výboru paní poslankyně Miloslava Vostrá je omluvena a zastoupí ji pan kolega Jiří Dolejš. Prosím tedy, aby odůvodnil usnesení výboru rozpočtového.

Poslanec Jiří Dolejš: Děkuji. I rozpočtový výbor to projednal v lednu, tedy neprodleně po podpisu této dohody v listopadu. Jsme rádi, že v aprílu konečně došlo na toto projednání. Rozpočtový výbor doporučil Poslanecké sněmovně, aby dala souhlas k vládnímu návrhu smlouvy o změnách a doplnění dohody mezi Českou republikou a Kazašskou republikou. To je vše, děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám. Otevírám rozpravu, nemám přihlášky písemné. Prosím, zda se někdo hlásí do této rozpravy. Nehlásí se nikdo, končím tedy rozpravu. Budeme hlasovat o navržených usneseních, která jsou totožná, dává souhlas, ano. Můžeme tedy zahájit hlasování.

Zahajuji hlasování číslo 42. Ptám se, kdo souhlasí s návrhem usnesení, tak jak jsme s ním byli seznámeni. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 42. Přítomno 121, pro 99, proti nikdo. Poslanecká sněmovna s návrhem usnesení vyslovila souhlas.

Děkuji jak panu ministrovi, děkuji oběma zpravodajům a končím projednávání bodu 63, sněmovního tisku 202.

Zahajuji projednávání bodu číslo

65.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Francouzskou republikou o spolupráci v oblasti ochrany obyvatelstva, prevence a řešení mimořádných situací, podepsaná dne 16. prosince 2010 v Praze /sněmovní tisk 220/ - druhé čtení

Prosím pana ministra vnitra Jana Kubiceho, aby uvedl tento návrh.

Ministr vnitra ČR Jan Kubice: Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, předpokládám, že obsah smlou-

vy zde byl přednesen v prvním čtení, a proto se pokusím být stručný.

Účelem smlouvy mezi Českou republikou a Francouzskou republikou je vytyčení pravidel pro vzájemné poskytování pomoci při mimořádných událostech, tedy přírodních katastrofách a technologických haváriích, které mohou mít závažné dopady na obyvatelstvo nebo životní prostředí. Smlouva by tak měla vytvořit nový detailní rámec pro jednotlivé formy spolupráce, zejména spolupráci při konkrétních mimořádných situacích formou vyslání záchranných jednotek a jednotlivých specialistů, poskytnutí materiální humanitární pomoci, výměnu informací o mimořádných situacích a důvodech jejich vzniku a projekty společného vzdělávání odborníků v těchto oblastech. Smlouva upravuje postup při podávání a vyřizování žádostí o pomoc, podmínky nasazování záchranných jednotek na území druhého státu, náhradu škod nebo hrazení nákladů. To je založeno na principu bezúplatnosti, podle něhož je pomoc poskytována dobrovolně a bezplatně.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane ministře. Usnesení zahraničního výboru a výboru pro obranu a bezpečnost byla rozdána jako sněmovní tisk 220/1 a 220/2. Prosím zpravodaje zahraničního výboru pana poslance Pavla Holíka, aby odůvodnil usnesení zahraničního výboru.

Poslanec Pavel Holík: Dobrý den, paní předsedkyně, vládo, kolegyně, kolegové. Dovolte mi, abych přednesl usnesení zahraničního výboru z 9. schůze dne 2. března 2011 k vládnímu návrhu, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouvy mezi Českou republikou a Francouzskou republikou o spolupráci v oblasti ochrany obyvatelstva, prevence a řešení mimořádných situací, podepsaná dne 16. prosince 2010 v Praze.

Zahraniční výbor doporučuje Poslanecké sněmovně přijmout následující usnesení: Poslanecká sněmovna dává souhlas k ratifikaci Smlouvy mezi Českou republikou a Francouzskou republikou o spolupráci v oblasti ochrany obyvatelstva, prevence a řešení mimořádných situací, podepsané dne 16. prosince 2010 v Praze.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Holíkovi. Prosím nyní zpravodaje výboru pro obranu a bezpečnost pana poslance Václava Klučka, aby nás seznámil s usnesením tohoto výboru.

Poslanec Václav Klučka: Děkuji, paní předsedkyně. Výbor na svém

10. zasedání dne 2. března 2011 přijal usnesení, kterým doporučuje Poslanecké sněmovně dát souhlas k ratifikaci Smlouvy mezi Českou republikou a Francouzskou republikou o spolupráci v oblasti ochrany obyvatelstva, prevence a řešení mimořádných událostí, podepsané dne 16. prosince 2010 v Praze, sněmovní tisk 220.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Klučkovi. Otevírám rozpravu. Nemám do ní žádnou přihlášku. Hlásí se, prosím, někdo? Nehlásí se nikdo, rozpravu končím a můžeme přikročit k hlasování o navržených usneseních. Upozorňuji, že oba návrhy obou výborů, tedy zahraničního a výboru pro obranu a bezpečnost, jsou totožné.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 43. Ptám se, kdo souhlasí s návrhem usnesení. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 43. Přítomno 122, pro 92, proti nikdo. S návrhem usnesení tedy Poslanecká sněmovna vyslovila souhlas.

Končím projednávání bodu 65, sněmovního tisku 220. Děkuji panu ministrovi, děkuji oběma zpravodajům.

Dalším bodem je bod číslo

67.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda o založení Mezinárodní protikorupční akademie jako mezinárodní organizace, podepsaná za Českou republiku dne 14. prosince 2010 ve Vídni /sněmovní tisk 226/ - druhé čtení

Opět požádám o slovo ministra vnitra Jana Kubiceho. Prosím, pane ministře.

Ministr vnitra ČR Jan Kubice: Vážené dámy a pánové, dohoda o založení Mezinárodní protikorupční akademie jako mezinárodní organizace dává Mezinárodní protikorupční akademii nový právní statut, subjektivitu podle soukromého i mezinárodního práva. Akademie zahájila svou činnost na prozatímní bázi na základě memoranda uzavřeného mezi některými státy na počátku roku 2010 a sídlí v rakouském městě Laxenburg. Iniciativa ke zřízení akademie vzešla od Úřadu Organizace spojených národů pro drogy a kriminalitu /UNODC/ a Rakouské republiky.

Hlavní činností akademie je školení policejních a soudních úředníků,

zástupců dalších státní úřadů i soukromých společností v oblasti boje proti korupci. Dalším, neméně významným úkolem akademie je podpora prohlubování mezinárodní spolupráce v boji proti korupci.

Je třeba zdůraznit, že příspěvky členů na chod akademie jsou dobrovolné. Výše příspěvků České republiky v jednotlivých letech bude odpovídat finančním možnostem veřejných rozpočtů a příspěvkům, které Česká republika bude hradit odborným organizacím podobného charakteru. Kromě toho se předpokládá že Ministerstvo spravedlnosti i Ministerstvo vnitra přispějí na činnost akademie vysláním expertů, lektorů do akademie.

Dohoda patří do kategorie tzv. prezidentských smluv, neboť z nich vzniká členství České republiky v mezinárodní organizaci.

Žádám vás o vyslovení souhlasu s předloženým návrhem. Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane ministře. Prosím zpravodajku zahraničního výboru paní poslankyni Lenku Andryšovou. Prosím, aby odůvodnila usnesení výboru, to nám bylo rozdáno jako sněmovní tisk 226/1.

Poslankyně Lenka Andryšová: Kolegyně, kolegové, pan ministr vyčerpávajícím způsobem shrnul hlavní myšlenky Mezinárodní protikorupční akademie.

Zahraniční výbor o tomto tisku jednal 2. března 2011 a přijali jsme následující usnesení: Doporučujeme Poslanecké sněmovně přijmout následující usnesení: Poslanecká sněmovna dává souhlas k ratifikaci Dohody o založení Mezinárodní protikorupční akademie jako mezinárodní organizace, podepsané za Českou republiku dne 14. prosince 2010.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám. Otevírám rozpravu, nemám do ní žádnou přihlášku. Ptám se tedy opět, zda se někdo hlásí. Nehlásí se nikdo, končím tuto rozpravu a budeme hlasovat o návrhu usnesení tak, jak jsme s ním byli seznámeni.

Zahajuji hlasování číslo 44. Ptám se, kdo je pro návrh usnesení. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování pořadové číslo 44. Přítomno 125, pro 95, proti nikdo. S návrhem usnesení tedy Poslanecká sněmovna vyslovila souhlas.

Tím končím projednávání bodu číslo 67, sněmovního tisku 226 s poděkováním panu ministrovi i paní zpravodajce.

Zahajuji projednávání bodu číslo

68.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Republiky Srbsko o policejní spolupráci v boji proti trestné činnosti, podepsaná dne 17. prosince 2010 v Praze /sněmovní tisk 227/ - druhé čtení

Pana ministra vnitra Jana Kubiceho požádám také nyní o slovo.

Ministr vnitra ČR Jan Kubice: Vážené dámy a pánové, účelem Dohody mezi vládou České republiky a vládou Republiky Srbsko o policejní spolupráci v boji proti trestné činnosti je poskytnout policejním orgánům obou států potřebný právní rámec pro efektivní spolupráci v boji proti nejzávažnějším formám trestné činnosti, stanovit základní pravidla pro jejich přímé kontakty a zásady nakládání s předávanými informacemi.

V současné době není spolupráce českých a srbských policejních orgánů na bilaterální úrovni upravena. Region západního Balkánu je přitom z hlediska potřeb spolupráce orgánů příslušných k boji s trestnou činností velmi významný a sjednání smluv o policejní spolupráci se zeměmi tohoto regionu je v současné době jednou z priorit Ministerstva vnitra v mezinárodní smluvní oblasti. Z toho důvodu vás žádám o vyslovení souhlasu.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane ministře. Usnesení zahraničního výboru a výboru pro obranu a bezpečnost byla rozdána jako sněmovní tisky 227/1 a 227/2. Prosím nejprve zpravodaje zahraničního výboru pana poslance Jaroslava Foldynu, aby odůvodnil usnesení tohoto výboru.

Poslanec Jaroslav Foldyna: Děkuji. Vážené kolegyně, vážení kolegové, pan ministr přednesl všechny obsahové záležitosti tohoto procesu a já mám za úkol sdělit, že zahraniční výbor doporučuje Poslanecké sněmovně přijmout následující usnesení: Poslanecká sněmovna dává souhlas k ratifikaci Dohody mezi vládou České republiky a vládou Republiky Srbsko o policejní spolupráci v boji proti trestné činnosti, podepsané dne 17. prosince 2010 v Praze – a dále jsou ty standardní kroky: pověřuje předsedu... předsedkyni Poslanecké sněmovny..., zmocňuje atd. Toto je návrh zahraničního výboru.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane poslanče. Nyní požádám zpravodaje výboru pro obranu a bezpečnost pana poslance Václava Klučka, aby nás seznámil s usnesením tohoto výboru.

Poslanec Václav Klučka: Děkuji, paní předsedkyně. Výbor pro obranu a bezpečnost na své 10. schůzi dne 2. března 2011 doporučuje Poslanecké sněmovně přijmout následující usnesení: Poslanecká sněmovna dává souhlas k ratifikaci Dohody mezi vládou České republiky a vládou Republiky Srbsko o policejní spolupráci v boji proti trestné činnosti, podepsané dne 19. prosince 2010, sněmovní tisk 227.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane poslanče. Otevírám rozpravu. Nemám do ní žádné přihlášky. Hlásí se někdo? Nehlásí se nikdo, rozpravu končím.

Zahajuji hlasování o navrženém usnesení. Obě usnesení jsou shodná.

Zahajuji hlasování číslo 45. Táži se, kdo je pro návrh usnesení. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 45. Přítomno 125, pro 95, proti nikdo. S návrhem usnesení tedy byl vysloven souhlas.

Tím končím projednávání bodu 68, sněmovního tisku 227. Děkuji panu ministrovi a děkuji též oběma zpravodajům.

Zahajuji projednávání bodu číslo

70.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi vládou České republiky a vládou Republiky Kazachstán o zpětném přebírání osob s neoprávněným pobytem, podepsaná dne 23. února 2011 v Praze /sněmovní tisk 284/ - první čtení

Prosím opět o úvodní slovo ministra vnitra Jana Kubiceho.

Ministr vnitra ČR Jan Kubice: Vážení přítomní, Smlouva mezi vládou České republiky a vládou Republiky Kazachstán o zpětném přebírání osob s neoprávněným pobytem, která byla podepsána v Praze 23. února 2011, je jednou z tzv. readmisních smluv, jejichž účelem je navracení osob, které na území státu pobývají neoprávněně, do státu jejich původu, příp. do jiné-

ho státu, ve kterém mají povolený pobyt. Readmisní smlouvy přispívají k efektivnějšímu boji s nelegální migrací a s ní spojenými negativními vlivy.

Smlouva upravuje jak předávání občanů České republiky a republiky Kazachstán, kteří neoprávněně pobývají na území druhého státu, tak předávání občanů třetích států a osob bez státní příslušnosti. Umožňuje rovněž průvoz osob přes území státu do třetí země. Standardním způsobem upravuje hrazení nákladů i ochranu předávaných osobních údajů.

K provádění smlouvy byl v souladu s jejím článkem 13 sjednán protokol, který byl podepsán rovněž 23. února 2011 v Praze a je k materiálu pro informaci přiložen.

Smlouva je na výslovnou žádost kazašské strany navenek sjednána jako mezivládní, z hlediska vnitrostátního právního řádu se jedná o smlouvu prezidentské kategorie.

Žádám vás o přijetí a její schválení. Děkuji vám za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane ministře. Prosím zpravodajku pro první čtení paní poslankyni Květu Matušovskou.

Poslankyně Květa Matušovská: Děkuji, paní předsedkyně, kolegyně, kolegové, myslím, že pan ministr řekl vše podstatné. Já jenom doplním, že smlouva je v souladu s českým právem a se zásadami mezinárodního práva, a navrhuji přikázat zahraničnímu výboru.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, paní kolegyně. Otevírám obecnou rozpravu. Hlásí se do ní někdo? Nehlásí-li se do ní nikdo, končím ji a budeme se zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat tento návrh k projednání výboru zahraničnímu. Má někdo jiný návrh na přikázání? Není tomu tak.

Zahajuji hlasování číslo 46. Táži se, kdo souhlasí s návrhem na přikázání výboru zahraničnímu. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 46. Přítomno 124, pro 92, proti nikdo. Konstatuji tedy, že návrh byl přikázán k projednání výboru zahraničnímu. Tím jsme se vyrovnali s bodem 70, sněmovním tiskem 284 v prvním čtení.

Zahajuji projednávání bodu

71.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi Českou republikou a Irskem o změnách a ukončení platnosti Dohody mezi Českou republikou a Irskem o podpoře a vzájemné ochraně investic, podepsané dne 28. června 1996 v Dublinu, která byla sjednána formou výměny nót /sněmovní tisk 288/ - prvé čtení

O úvodní slovo požádám ministra financí Miroslava Kalouska.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, Irové, Irčanky, Češi, Češky, budou nepochybně mnohem více posílení ve svých právních jistotách za předpokladu, že schválíte tuto předlohu, která uchrání jejich investici za předpokladu, že se rozhodnou investovat v té smluvní vzájemné zemi. Proto prosím o schválení.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane ministře. Prosím o slovo zpravodaje pro prvé čtení pana poslance Františka Novosada.

Poslanec František Novosad: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedkyně, vážené dámy a pánové, pan ministr řekl podstatné věci. Nemá to vliv na státní rozpočet a je to dohoda prezidentského typu. Prosil bych, aby tento materiál byl projednán v zahraničním výboru. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane kolego. Otevírám obecnou rozpravu. Táži se, kdo se do ní hlásí. Žádná přihláška není, proto obecnou rozpravu končím a je před námi hlasování o návrhu na přikázání. Organizační výbor navrhuje přikázat tento návrh k projednání výboru zahraničnímu. Má někdo, prosím, jiný návrh? Není tomu tak.

Zahajuji hlasování číslo 47. Ptám se, kdo souhlasí s přikázáním výboru zahraničnímu. Kdo je proti tomuto návrhu na přikázání?

Hlasování pořadové číslo 47, přítomno 125, pro 90, proti nikdo. Konstatuji tedy, že tento vládní návrh byl přikázán k projednání výboru zahraničnímu. Tím končím projednávání bodu 71, sněmovního tisku 288 v prvním čtení.

A jsme u bodu

72.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Evropská dohoda o mezinárodní přepravě nebezpečných věcí po vnitrozemských vodních cestách podepsaná dne 26. května 2000 a její Předpisy ve znění platném k 1. lednu 2009 /sněmovní tisk 308/ - prvé čtení

Pan ministr Kalousek, ministr financí, bude tak laskav, že tento návrh uvede. Prosím, pane ministře.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Paní předsedkyně, dámy a pánové, dovoluji, abych v zastoupení pana ministra dopravy předložil tuto předlohu.

Jakkoliv to může někdy laické veřejnosti uniknout, po vodních cestách mohou se přepravovat – a někdy se skutečně i přepravují – velmi, skutečně velmi nebezpečné věci. Proto ve své osvěcenosti zasedla Evropská hospodářská komise OSN ve spolupráci s Ústřední komisí pro plavbu na Rýně a vypracovala doporučení, která mimořádně zdařilým způsobem sjednocují právní úpravu přepravy nebezpečných věcí po vnitrozemských vodních cestách v rámci evropského kontinentu, což, jak jistě chápete, bude mít mimořádně příznivý dopad na podnikatelské prostředí. Proto si dovoluji požádat o laskavé schválení.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane ministře. Prosím o slovo zpravodaje pro prvé čtení, pana poslance Jaroslava Foldynu.

Poslanec Jaroslav Foldyna: Ještě jednou dobrý den. Vážené kolegyně a kolegové, zřejmě moje bývalé povolání kapitána dálkové plavby mi postoupilo i projednání tohoto zákona a doporučení jako zpravodaje. Pan ministr uvedl všechny podstatné a důležité věci. Já doporučuji, aby tato norma byla postoupena zahraničnímu výboru, neboť ty přepravy, jak jste si všimli, se především odehrávají směrem od našich hranic dále.

A současně, tak jak jsem konzultoval věci s ministrem dopravy nebo s Ministerstvem dopravy, doporučuji zkrátit projednávanou lhůtu na 30 dní.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano. To byl pan zpravodaj. Otevírám obecnou rozpravu. Pan kolega Klučka se do ní hlásí. A pana zpravodaje požádám, aby v této rozpravě ještě odkázal na ten návrh na zkrácení lhůty, aby byl přednesen správně.

Pan kolega Klučka.

Poslanec Václav Klučka: Vážená paní předsedkyně, pane ministře, přeprava po vnitrostátních řekách může být opravdu velmi nebezpečná, protože tam mohou být velmi nebezpečné chemikálie, látky, které souvisí i s předpisy České republiky v oblasti záchranného systému. Já bych tedy požádal, aby tato norma – právě v jistotě toho, zda odpovídá všem těmto předpisům – byla přikázána také do výboru pro obranu a bezpečnost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano. Pan kolega Foldyna.

Poslanec Jaroslav Foldyna: Já ještě při tomto projednávání bych chtěl odkázat – ještě jednou bych chtěl tady zdůraznit – že doporučuji projednat tuto právní normu s odkazem na 30 dnů.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zkrátit lhůtu k projednávání na 30 dnů.

Poslanec Jaroslav Foldyna: Zkrátit lhůtu k projednávání na 30 dnů. Promiňte. Tak je to přesně.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano. Zeptám se na další přihlášku do rozpravy. Pan ministr financí Miroslav Kalousek má slovo.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Souhlasím s panem poslancem Klučkou. Přiznám se. Padesát let bydlím na Lužnici, jsem starý vodák a často jsme spolu na lodích vozili velmi, ale opravdu velmi nebezpečné věci, k chemikáliím dosti se blížíím. Z tohoto hlediska doporučuji Poslanecké sněmovně, zda by tuto předlohu neměl projednat i výbor zdravotní. (Výbuch smíchu a potlesk v sále.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Já nechám na laskavém posouzení Sněmovny, zda to někdo navrhne. Hlásí se, prosím, někdo? Já jsem nerozuměla, pokud opravdu je to návrh... Pokud ano... (Ministr financí Kalousek vysvětluje z místa, že to nebyl návrh k projednání ve zdravotním výboru, ale jen návrh k posouzení.)

Nebyl to návrh, bylo to dáno na posouzení. Prosím, zda někdo posoudil a navrhne. Pan kolega Štětina.

Poslanec Jiří Štětina: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedkyně, já se divím, že tady z toho je takový smích. Když jsme psali medicínu katastrof, tak – skutečně, to není žádná legrace. Nejedná se jenom o říční dopravu. Jedná se o jakoukoliv dopravu. Já tady plně stojím za kolegou Klučkou, protože oba dva víme, o co jde. Jedná se o integrovaný záchranný systém.

A domnívám se, že výbor pro obranu a bezpečnost, který se zabývá IZSem, je na správném místě. A to ostatní? Můžeme to dát třeba i školskému výboru. To potom už je humorné. Ale toto já za moc humorné nepovažuji, protože ti lidé, kteří se podílejí na realizaci a na záchranném systému, vědí, o čem mluví.

Děkuji za slovo. (Potlesk zleva.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane poslanče. Prosím o další přihlášku do obecné rozpravy. Není žádná. Končím tedy obecnou rozpravu. A budeme hlasovat. Nejprve o návrzích na přikázání, poté o zkrácení lhůty.

Nejprve organizační výbor navrhuje přikázat tento návrh k projednání výboru zahraničnímu. Pan kolega Klučka navrhuje výbor pro obranu a bezpečnost. Má někdo další návrh na přikázání? Není tomu tak.

Zahajuji hlasování číslo 48. Táži se, kdo souhlasí s přikázáním výboru zahraničnímu. Kdo je pro? A kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 48, přítomno 126, pro 103, proti nikdo. Tento návrh jsme tedy výboru zahraničnímu přikázali.

Nyní hlasování o přikázání výboru pro obranu a bezpečnost.

Zahajuji hlasování číslo 49. Táži se, kdo je pro toto přikázání. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 49, přítomno 126, pro 54, proti 29. Tento návrh přijat nebyl.

Nyní návrh na zkrácení lhůty k projednání na 30 dnů.

Zahajuji hlasování číslo 50. Kdo souhlasí s tímto návrhem na zkrácení lhůty? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 50, přítomno 126, pro 89, proti 4. Lhůta byla zkrácena.

Konstatuji tedy, že tento vládní návrh byl přikázán výboru zahraničnímu. Lhůtu k jeho projednání jsme zkrátili na 30 dnů. Tím končí projednávání bodu 72, sněmovního tisku 308.

Skončili jsme tím blok smluv. Děkuji všem zpravodajům i těm, kteří zastoupili své kolegy. Děkuji také všem ministrům i těm, kteří zastoupili své kolegy.

Dámy a pánové, to bylo vše, co jsme mohli dnes dopoledne projednat. Vyhláшуji přestávku do... Prosím, ještě mám pro vás upozornění, zdržte se na svých místech.

Nejprve vyhlášuji přestávku do 14.30 hodin, kdy začnou ústní interpelace, nejprve na premiéra a poté od 16 hodin na členy vlády.

Za druhé, klub České strany sociálně demokratické mě požádal o hodinovou přestávku zítra ráno. To znamená, že Poslanecká sněmovna začne své páteční jednání v 10 hodin dopoledne. Tolik má upozornění.

Všem vám přeji příjemné odpoledne.

(Jednání přerušeno ve 12.49 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 14.30 hodin.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Dobré odpoledne, dámy a pánové. Vítám vás na odpoledním jednání. Nejprve přečtu další omluvy, které se mi tady shromáždily. Mám tady omluvu poslance Víta Bárty z odpolední schůze parlamentu z důvodu pracovních povinností, dále je zde omluva od pana poslance Lukši z dnešního odpoledního jednání z důvodu účasti na konferenci k problematice zemědělské politiky za přítomnosti europoslanců. Omlouvá se také poslanec Jan Bauer z rodinných důvodů, a to z dnešního i ze zítřejšího jednání. Další omluva je zde od pana poslance Foldyny z důvodu účasti na zasedání zastupitelstva města Děčína dnes od 13 hodin. To je snad v tuto chvíli vše.

V tuto chvíli můžeme začít interpelacemi na předsedu vlády.

110. Ústní interpelace

První je interpelace paní poslankyně Kateřiny Konečné na pana premiéra. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Kateřina Konečná: Děkuji, paní předsedající. Vážené kolegyně a kolegové, vážený pane premiére, jedna z mála možností především opozičních poslanců, ale samozřejmě i těch ostatních, a prostřednictvím nás i občanů České republiky, jak vznášet dotazy na členy vlády a vládu kontrolovat, je institut interpelací. Koneckonců i článek 53 ústavy říká, že každý poslanec má právo interpelovat vládu nebo její členy ve věcech její působnosti. Ono to ale minimálně za doby vašeho vládnutí moc nejde. Není totiž koho interpelovat ani koho se ptát. Stalo se téměř tradicí, že čtvrtěční schůze Poslanecké sněmovny začíná dlouhou řadou omluv ministrů. A věřte mi, že když jsem si vytahovala ze stenozáznamu ty

omluvy z posledních tří schůzí, tak by mi na to dvě minuty, abych je znovu přečetla, rozhodně nestačily. Odpoledne, když se přidají omluvy, které jsou uvedeny z řad řídících schůze ještě během dne, v lavicích za mnou už prostě nesedí téměř nikdo.

Proto bych se vás, vážený pane premiére, ráda zeptala, jak mají poslanci naplňovat své ústavní právo, když není koho se ptát, a co s tím uděláte. Nepřipadá vám to tak trochu jako pohrdání zastupitelskou demokracií, potažmo Ústavou České republiky? A jak byste vysvětlil takzvané pracovní důvody, díky kterým se většinou jednotliví členové vlády omlouvají, když jejich hlavním pracovním důvodem by mělo být právě být tady v Poslanecké sněmovně a odpovídat na dotazy poslanců, potažmo občanů České republiky? To si jich už vážně nevážíte?

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Slovo má nyní předseda vlády Petr Nečas. Prosím, pane premiére.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dámy a pánové, já s paní poslankyní naprosto souhlasím, že interpelace patří mezi standardní parlamentní mechanismy, že patří mezi mechanismy, které zajišťují veřejnou kontrolu vlády prostřednictvím parlamentní opozice, nebo především opozice, protože samozřejmě interpelovat mohou všichni poslanci, jakkoli zvykově je zavedeno to, že zpravidla a nejčastěji interpelují opoziční poslanci. Je samozřejmě maximálním zájmem každé vlády a každého člena vlády, aby se těchto interpelací zúčastnil, aby na ně odpovídal.

Existují, jak známo, dva typy interpelací, písemné interpelace, které vyžadují písemnou odpověď – tady jsem přesvědčen, že v této věci je naprosto uspokojivé to, že dostávají poslanci fundovanou písemnou odpověď, se kterou samozřejmě mohou nebo nemusí vyjádřit souhlas, a podle toho se tím dále zabývá Poslanecká sněmovna. Co se týče ústních interpelací, jsem přesvědčen, že tím, že je zavedeno podle jednacího řádu v případě nepřítomnosti ministra, že je daná interpelace k odpovědi dána písemnou formou, je opět zajištěno za každých okolností to, že příslušný ministr na interpelaci odpoví.

Co se týče účasti ministrů na těchto interpelacích, tak samozřejmě dochází k omlouvám. Já musím především vycházet z toho, zda je ta neúčast řádně omluvena. Pokud nikoliv, tak samozřejmě je to závažné pochybení daného ministra. A musím také podotknout, že omluvenky na tyto interpelace ze strany členů vlády nejsou o nic častější nebo o nic méně časté, než jsou omluvenky poslanců, protože zrovna tak by tady měli být i příslušní poslanci.

Mimochodem, jako člověk, který již druhé volební období absolvuje úst-

ní interpelace, v tom minulém volebním období zhruba dva a půl roku jako místopředseda vlády a ministr, v tomto volebním období zhruba tři čtvrtě roku jako předseda vlády, mohu pouze konstatovat, že se nejednou stalo, že jsem měl být interpelován poslancem, který zde na interpelaci nebyl. Předpokládám, že byl řádně omluvený. Nedělal jsem z toho ani porušování ústavy, nedělal jsem z toho ani politickou záležitost. Víím jako dlouholetý poslanec, že samozřejmě poslanec má celou řadu jiných povinností než pouze tu povinnost sedět bezprostředně tady v lavicích Poslanecké sněmovny, a dovedu si představit, že takový poslanec volí i své priority podle toho, co považuje právě v daný moment důležité.

Takže ano, pokud by byla stoprocentní účast poslanců na interpelacích a stoprocentní záruka, že každý poslanec, který dává interpelaci, je v tu dobu přítomen v Poslanecké sněmovně, potom by výtku vůči tomu, že zde nejsou ministři, byla samozřejmě naprosto oprávněná. Není ale možné mít dvojitý metr – jeden metr na poslance a druhý metr na ministry.

Znovu opakuji, pokud by se ministr nezúčastnil interpelací, ať už písemných, tak ústních, bez řádné omluvy, považoval bych to za hrubou chybu. Za druhé, platí to, že ministři by měli mít snahu, pokud nemají skutečně závažné pracovní důvody, neodkladné pracovní důvody, se interpelací zúčastnit.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Chci se zeptat paní poslankyně, jestli chce mít ještě doplňující otázku. Prosim, máte slovo.

Poslankyně Kateřina Konečná: Děkuji. Vážený pane premiére, musím říci, že mě odpověď neuspokojila, byť chápu političnost vaší odpovědi, toho, že musíte hájit své nepřítomné ministry. Ale já bych se vás chtěla doplněním zeptat na některé věci, které jste tady uvedl.

Za prvé – co je to řádná omluva? Je to omluva toho, že má někdo pracovní schůzku na svém ministerstvu v době konání interpelací, případně že se mu zrovna nehodí, že by se opoziční poslanci mohli ptát na něco, co se mu nelíbí, jak jsme to tady u některých ministrů vaší vlády viděli?

Za druhé bych vás chtěla upozornit na to, že 24. 3., kdy probíhaly poslední interpelace, mám několik případů, kdy ministři neodpověděli, a je to více jak 30 dnů, ani písemně, natož aby se interpelací zúčastnili.

Poté mi jako opoziční poslankyni dovolu se vás tedy zeptat – vy jste řekli, že interpelace je standardním parlamentním mechanismem. Já se vás prostě ptám, jak mám tento standardní parlamentní mechanismus naplňovat – a věřte mi, že já na interpelacích se zúčastňuji poměrně poctivě – když opravdu, ale opravdu nemám koho interpelovat, protože ve čtvrtek ráno mi předsedající schůze vezme vítr z plachet, protože mi oznámí, že tu z pat-

nácti ministrů deset nebude. Odpusťte, ale to je poměrně velké číslo. Já chápu, že když jedete na Evropskou radu do Bruselu, tak tady být nemůžete, že je to důležité pro Českou republiku, ale takzvaně pracovní důvody, které mi připomínají výmluvy, jednotlivých členů vlády, ty já prostě neuznávám.

Rozdíl mezi poslancem a členem vlády je totiž ten, že my jako poslanci jsme zodpovědní a voleni svými voliči, a těmto svým voličům se zodpovídáme. Vy jako vláda České republiky jste zodpovědní Poslanecké sněmovně a toto nečiníte. Díky.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Bude chtít ještě reagovat pan premiér?

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dámy a pánové, já bych si dovolil zareagovat na některé vznesené dotazy.

Co je to řádná omluva u ministra. Já jsem přesvědčený, že je to ta samá řádná omluva jako u poslance nebo u poslankyně v případě, že se neúčastní jednání Poslanecké sněmovny z pracovních důvodů. Ze steno-záznamu jenom z dnešního dne by šel určitě vyčíst seznam jmen poslanců, kteří se omlouvají z této schůze z pracovních důvodů. Myslím si, že klást jiná měřítka na ministry, kteří mají také pracovní důvody, je velmi nekorektní. Já považuji omluvu z pracovních důvodů za legitimní.

Samozřejmě rozumím tomu, že pokud by se měla stát soustavným nástrojem vyhýbání se písemné nebo ústní interpelaci, tak bych považoval takovou výtku za naprosto legitimní a samozřejmě bych ji řešil. Pokud náhodou z nějaké statistiky vychází některý člen vlády tímto způsobem, jsem připravený to řešit a s příslušným ministrem velmi vážně pohovořit. Zrovna tak považuji za nesprávné, pokud některý ministr neodpoví na interpelaci v časovém horizontu 30 dnů, který mu ukládá zákon. Opět, pokud mi sdělíte, o koho se jedná – pevně tedy doufám, že tam nejsem já mezi nimi, to by mě trochu mrzelo, protože by to určitě nebyl úmysl –, jsem připraven toto s konkrétními ministry řešit a upozornit je na to, že jsou povinni reagovat písemně do 30 dnů.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. S další interpelací vystoupí pan poslanec Ivan Ohlídál a prosím, aby se připravil poslanec Ladislav Šinčl. Prosim, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ivan Ohlídál: Děkuji za slovo, vážená paní místopředsedkyně. Vážený pane premiére, i já se na vás obracím ve stejné záležitosti jako moje kolegyně poslankyně Konečná. Já vám přímo vytýkám to,

že neplníte svoji ústavní povinnost a neúčastníte se, opakovaně se neúčastníte písemných a někdy i ústních interpelací poslanců. Vy tím vlastně znemožňujete ústavní právo těchto poslanců, aby získávali informace, případně dávali připomínky exekutivě, to je členům vlády, v záležitostech, které jsou důležité. Vlastně tím způsobem dáváte najevo jakési pohrdání vůči poslancům, zvláště vůči opozičním poslancům a potažmo i vůči občanům.

Já bych chtěl zdůraznit, že už se několikrát stalo v rámci písemných interpelací, že vlastně tento bod se téměř rozpadl kvůli neúčasti vaší a také členů vaší vlády. Chtěl bych zdůraznit, abyste zakročil sám vůči sobě i vůči členům své vlády a aby se situace napravila. Domnívám se, že je to naprosto nezbytné, a vaše výmluvy, že se i poslanci omlouvají na interpelace, prostě neplatí. Interpelace jsou zde zřízeny ústavou a zákony vlastně proto, aby poslanci mohli interpelovat členy vlády, tedy ministry, kteří jsou v exekutivě, kteří mají konkrétní výsadní odpovědnost. Nikoliv proto, aby ministři interpelovali poslance. Takže vy to prostě obracíte do úplně opačné polohy a stavíte to do pozice obyčejných výmluv, to vaše vyjádření.

Takže já se vás, pane premiére, ptám, co hodláte udělat, aby tato ostudná záležitost tohoto volebního období se odstranila, to znamená, aby se členové vaší vlády včetně vás účastnili interpelací, tak jak to vyžaduje ústava. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji a předávám slovo panu premiérovi.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dámy a pánové, chtěl bych v první řadě zdůraznit, že vedle toho, že jsem zde již v předcházející odpovědi na interpelaci uvedl to, že toto a minulé volební období jsem často stál u tohoto pultíku jako interpelovaný člen vlády, dvě volební období předtím jsem velmi často stál u tohoto pultíku jako interpelující člen opozice, takže samozřejmě mám plné pochopení pro zájem opozičních poslanců, aby zde byla zajištěna přítomnost ministrů. Na druhé straně jsem jednoznačně přesvědčený, že se míra omluv členů vlády v tomto volebním období neliší od míry omluv členů vlády v jakémkoli z předcházejících volebních období, jakkoli – znovu opakuji – považuji ta vystoupení za naprosto legitimní.

Co se týče mé osoby, tady bych si dovilil prostřednictvím paní předsedající odpovědět panu poslanci Ohlídaloovi. Ano, je skutečností, že mě, když vezmu poslední schůze Poslanecké sněmovny, nebylo možné interpelovat ve čtvrtek 24. 3. Nicméně to byl den, kdy zasedala Evropská

rada, tudíž moje přítomnost byla nade vši pochybnost nutná v Bruselu, nikoliv tady. Nebylo mě možné interpelovat 17. 3., nicméně ten den po dohodě politických klubů kvůli sjezdu České strany sociálně demokratické nebyla schůze Poslanecké sněmovny. Ano, je skutečností, že předtím byl čtvrtek, interpelační den, 10. 2., kdy jsem měl naprosto oficiální a všeobecně prezentovanou cestu do Francie, oficiální cestu, kdy termín byl určen francouzskou stranou. Bylo tedy mimo diplomatický protokol, abych kvůli interpelacím zrušil svoji oficiální návštěvu Francie, kde jsem jednal s předsedou vlády, prezidentem Francouzské republiky apod. A předtím 4. 2. – Evropská rada, v odpoledních hodinách odjezd na Evropskou radu.

Takže já myslím, že z tohoto prostého výčtu je jednoznačně dokázáno, že se za první jednalo o pracovní důvody a za druhé, že to nebyly nějaké svévolné důvody, že jsem prostě zde jako interpelovaný člen vlády nechtěl být. Koneckonců kdo se podívá do statistik minulých volebních období, zjistí, že já jsem rozhodně nebyl ten, kdo by se vyhýbal vystoupení v Poslanecké sněmovně, že jsem pravidelně patřil mezi nejčastěji vystupující poslance této Poslanecké sněmovny a že jsem se nevyhýbal interpelacím ani jako interpelovaný, ani jako interpelující. A myslím si, že ze seznamu těch čtyř předcházejících interpelačních dnů plyne jednoznačně, že to byly nikoli svévolné důvody, ale naprosto objektivní důvody, a dnes tady koneckonců jsem bez jakýchkoli problémů.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Pan poslanec chce ještě položit další, doplňující otázku? Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ivan Ohlídál: Vážený pane premiére, teď odpoledne jste tady ve Sněmovně, ale dopoledne jste nebyl. Tam jsem právě chtěl interpelovat, znovu neúspěšně, vás v otázkách Grantové agentury České republiky. Tam se skutečně vyskytují určité pochybnosti o správné činnosti této agentury, které bychom měli v každém případě řešit. A vy jste navíc předsedou Rady vlády pro výzkum, vývoj a inovace, takže se vás tato otázka týká dvojnásobně.

Pane premiére, když se podíváte na neúčast členů vaší vlády v tomto volebním období na interpelacích, tak zjistíte opravdu velmi překvapivé údaje, např. co se týče účasti pana Johna na těchto interpelacích. To si prosím projděte a budete velmi překvapen. Takže naše upozornění, prosím, si vezměte k srdci a snažte se umravnit své členy vlády, aby plnili své ústavní povinnosti.

Ještě jenom dodám, že jsem byl také upozorněn, že ta Rada Evropy – tedy její jednání se otevírají až večer ten den, to znamená, že kriticky vzato byste v principu, když vezmeme délku cesty letadlem do Bruselu, se mo-

hl minimálně dopoledních interpelací zúčastnit. Ale to jenom tak na okraj.

Čili já vás ještě jednou prosím o zásah v záležitosti písemných i ústních interpelací u ministrů vaší vlády. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Nevím, jestli chce ještě pan premiér reagovat. Možná byste mohl zůstat sedět dole u stolečku. (Veselost v sále.)

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, páni poslanci, dámy a pánové, samozřejmě ke zdravému životu poslance patří trocha toho pohybu, takže já se rád projdu a je to i jisté tělesné osvěžení při duševním osvěžení v podobě interpelací.

Já bych chtěl v první řadě na otázku pana poslance Ohlídala říci, že samozřejmě někdy začíná Rada až ve večerních hodinách, nicméně Radě předchází za první celá řada bilaterálních schůzek, za další přípravných jednání s příslušnými odborníky, jednání na úrovni Evropské komise, setkání s evropskými komisaři a s celou řadou dalších činitelů. Čili my se většinou snažíme, aby nebyly další extra cesty do Bruselu a abychom šetřili peníze daňových poplatníků, veškerá bruselská jednání koncentrovat kolem Evropské rady.

Za další. Já řeknu velmi otevřeně, že si nechám vyhodnotit účast jednotlivých ministrů. Pokud zjistím, že se některý z členů vlády velmi často neúčastní až tak, že z toho vznikne legitimní podezření, že se neúčastní systematicky ústních či písemných interpelací, tak samozřejmě s tímto členem vlády v případě, že se to takto ukáže, budu mít velmi vážný rozho-
vor na toto téma.

Co se týče Grantové agentury, já jsem se opravdu z pracovních důvodů řádně omluvil. Grantová agentura určitě není otázka, které bych se chtěl vyhnout. Mimochodem jste mohl, pane poslanče prostřednictvím paní předsedající, položit otázku i v rámci těchto ústních interpelací. To určitě nebyl důvod, proč bych nepřišel na ústní interpelace. Měl jsem opravdu pracovní důvody. Grantové agentuře hodlám věnovat velkou pozornost a jsem přesvědčen, že i celá řada našich kritických názorů na fungování Grantové agentury je mi velmi blízká a velmi podobná a nepochybuji o tom, že máme společný zájem nalézt řešení pro objektivní práci Grantové agentury ve prospěch české vědy.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Dříve, než dám slovo panu poslanci Šinclovi, který se přihlásil nebo byl vylosován s další interpelací, bych ráda přečetla ještě další omluvy, které se mi tady shromáždily. Je to omluva pana ministra Hegera od 16.30 hodin, dále se omlouvá pan poslanec Jiří Štětina od 16.30 hodin z dnešního jednání, pan po-

slanec Václav Votava od 16 hodin a nakonec tady mám ještě omluvu od pana poslance Babáka po 14. hodině z dnešního dopoledního jednání.

Zároveň jsem tady měla žádost o odhlášení, i když nehlasujeme, v tuto chvíli nás tedy odhlásím a prosím, abyste se znovu přihlásili, abychom třeba viděli, kolik nás tady vlastně vůbec je. Bylo by to možná také zajímavé. Takže prosím, abyste se znovu přihlásili.

Teď už předám slovo panu poslanci. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ladislav Šincl: Vážený pane premiére, i mě těší, že jste se po několika měsících dostavil na interpelace. Ale nyní k mé interpelaci.

Není tomu tak dávno, co jste se v médiích vyjádřil – cituji: „Vzhledem k fungování této vlády považuji za nepřijatelné, aby lidé spojení s bezpečnostní agenturou ABL zastávali ve vládě pozice ať už ústavních činitelů, tak i představitelů státní správy. Proto je jednoznačné, že tito lidé musejí odejít z těchto pozic.“ A tak dále, a tak dále. Vaše dramatická slova plná rozhořčení opravdu aspoň na chvíli budila přesvědčení, že to myslíte vážně a že skutečně s lidmi přímo a nepřímo spojenými s ABL ve vládě sedět nebudete. Zdálo se, že opravdu vaše další kroky povedou od rezignace pana Barty k odvolání ministrů Johna a Dobeše. Tyto zprávy potěšily nejen 35 tisíc policistů a hasičů, kteří psali proti svému ministrovi petici, ale snad úplně všechny pedagogy v této zemi. A pak si vás zavolał Václav Klaus na kobereček, a najednou bylo všechno jinak. A zbyla jen prázdná slova.

Jaký byl výsledek? Vláda zůstala v podstatě taková, jaká byla. Pardon – došlo k pár drobným změnám. Pan John dostal novou trafikou a od včerejška vykonává ve vládě, která se zmítá v neustálých korupčních aférách, funkci jakéhosi místopředsedy vlády pro boj proti korupci bez reálných kompetencí za téměř 130 tisíc korun měsíčně. Tato nová trafika bude stát vaši vládu rozpočtové odpovědnosti, když se ve veřejné správě snižují platy, pro začátek každý rok několik desítek milionů korun. Ministerstvo dopravy bude řídit dál pan Bárta prostřednictvím svého bývalého náměstka a na Ministerstvu školství bude dál vládnout pan Dobeš, bývalý člen vedení bezpečnostní agentury ABL.

Proto se vás ptám, pane premiére: Nemyslíte si, že byste měl držet své slovo? A opravdu se domníváte, že ještě máte důvěru lidí, a tedy morální kredit k tomu, abyste vy a vaše vláda vládla této zemi? Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Předávám slovo panu premiérovi.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dámy a pánové, je skutečnost, a já

jsem se tím nikdy netajil, že případné propojování konkrétní soukromé firmy se státní správou je věc, která má být sledována velmi obezřetně, že je to věc, která za určitých okolností může být velmi riskantní pro fungování státu a může vzbuzovat celou řadu domněnek.

Posledního zhruba tři čtvrtě roku tady běží v několika vlnách debata o fungování firmy ABL a jejím vlivu na státní správu, nicméně já jsem úmyslně v úvodu své věty řekl „posledního tři čtvrtě roku“, protože debata měla běžet podstatně déle, protože je skutečností, že první představitel firmy ABL nastoupil na Ministerstvo vnitra nikoliv až vznikem vlády pod mým vedením, ale nastoupil na Ministerstvo vnitra vedené panem Pecinou, ještě nedávno poslancem sociální demokracie, a tedy jejím velmi vrcholovým politikem, byl to dokonce člověk na úrovni člena představenstva této firmy a došlo k tomu řadu měsíců před nástupem této vlády. Stejně tak i další představitel jiné bezpečnostní agentury spjaté s touto firmou pan Moroz se objevil na Ministerstvu vnitra dávno předtím, než vznikla vláda pod mým vedením. Je pozoruhodné, že tento fakt představitele sociální demokracie nechává naprosto chladnými a začali tento jev registrovat až po volbách.

Musím říci, že také jednoznačně odmítám používání slova trafika pro vznik pozice místopředsedy vlády. Musím říci, že sociálnědemokratické vlády – byť se teď někteří jejich bývalí členové nechápu proč usmívají – tyto pozice měly také zřízeny. Připomenul bych jim několik jmen, jako je pan Lánský, pan Mareš, pan Jahn. Mimochodem, působení pana Jahna bylo jednoznačně pozitivní. Škoda že tehdejší sociálnědemokratické vlády si z práce tohoto místopředsedy vlády bez portfeje nevzaly větší poučení. Čili je to mechanismus, který nebyl zavedený až teď jako novinka. Byl zaveden za sociálnědemokratických vlád. Není ničím překvapivým a já jsem přesvědčen, že v oblasti koordinace boje proti korupci je to pozitivní krok.

Co se týče působení lidí, kteří jsou spjati s firmou ABL ve státní správě, tak musím říci, že vedle odchodu pana exministra Bárty za poslední období odešli ze státní správy pánové Hajn, Sýkora a Moroz, čili lidé spjatí s touto firmou. A já jsem přesvědčen, že je to pozitivní krok, který v mnoha ohledech umožní rozptýlit podezření, zda konkrétní soukromá firma je propojována se státní správou.

Ale znovu opakuji: okamžik, kdy se představitelé firmy ABL ocitli například na Ministerstvu vnitra, nezačal 13. červencem, tedy dnem, kdy byla jmenována tato vláda, ale pod vedením sociálně demokratického ministra vnitra pana Peciny řadu měsíců předtím – a vás to, vážené paní poslankyně a vážení páni poslanci ze sociální demokracie, nechalo naprosto chladnými.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Předávám slovo panu poslanci, který chce ještě položit doplňující otázku, prosím.

Poslanec Ladislav Šincl: Vážený pane premiére, nemám v tom vůbec jasno. Potřebuji si to ještě ujasnit. Zastavme se tedy u pana Moroze. Nedávno jste odmítl, aby se končící náměstek ministra vnitra Michal Moroz stal náměstkem vicepremiéra Radka Johna na Úřadu vlády. Cituji: Náměstek vicepremiéra Radka Johna by se musel stát zaměstnancem Úřadu vlády, pan Moroz zaměstnancem Úřadu vlády není a nikdy se jím nestane.

Podle vašeho nového místopředsedy vlády pro korupci Johna je však obsazení Moroze funkcí náměstka prioritou. Hodlá jí podmínit i své působení ve vládě. Cituji: Když nebude mým náměstkem, tak nenastoupím do úřadu.

A tak teď nevím, jak to je a bude a jestli zase kvůli tomu bude nějaká další krize vlády. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Předám slovo panu premiérovi.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dámy a pánové, začnu tím, že pan místopředseda vlády John byl včera jmenován předsedou vládního výboru pro koordinaci boje s korupcí, který byl zřízen usnesením vlády analogicky, jako například funguje vládní výbor pro Evropskou unii, čili jako vrcholový orgán, kde se počítá se zapojením přímo členů vlády. Čili poměrně důležitý orgán, nikoli symbolický orgán, který se sejde několikrát do roka, ale naopak počítáme tady se systematickou prací, s prací, která bude vycházet především z přijaté vládní protikorupční strategie, kde bude klíčovým úkolem předsedy tohoto vládního výboru a místopředsedy vlády koordinovat a především posunovat pozitivním způsobem plnění této protikorupční strategie jako jednoho z klíčových dokumentů, podle kterých pracuje vláda České republiky.

Co se týče pracovních vztahů, je skutečností, že každý, kdo pracuje na Úřadu vlády – ať již v té části Úřadu vlády, která pracuje pro předsedu vlády, pracuje pro případné další členy vlády, kteří jsou tzv. bez portfeje, ať už v pozici ministrů nebo místopředsedů vlády, nebo ti, kteří pracují přímo pod vedoucím Úřadu vlády – z hlediska pracovních vztahů a smluvních vztahů jednoznačně spadá pod personální pravomoc vedoucího Úřadu vlády. Ten nese plnou a stoprocentní zodpovědnost za personální politiku Úřadu vlády.

My také vedeme velmi seriózní diskusi s panem místopředsedou vlády. Chci zdůraznit, že útvar, který vznikl pod jeho vedením, bude na rozdíl od útvaru například místopředsedů vlády, kteří byli bez portfeje v sociálnědemokratických vládách, velmi omezený, velmi úsporný, se 13 pra-

covníky. A my teď vedeme velice korektní a řekl bych rozumnou a racionální diskusi s panem místopředsedou vlády Johnem, zda má nějaký hlubší význam u takového spíše menšího útvaru, který má pouze 13 lidí, vůbec zřizovat post náměstka, člena vlády. Zda by nebylo v tomto případě vhodnější vůbec tento post nezřizovat a řídit vlastně tento útvar přímo. Považuji to za legitimní diskusi, kterou v současné době vedeme, a jak jsem již řekl, personální odpovědnost za pracovníky Úřadu vlády z hlediska pracovněprávních vztahů nese vedoucí Úřadu vlády, a že v tomto ohledu je nezbytné vycházet i z kompetenčního zákona, z jeho paragrafu 28.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji, pane premiére. S další interpelací vystoupí pan poslanec Paroubek a může se připravit pan poslanec Miroslav Váňa.

Poslanec Jiří Paroubek: Vážený pane premiére, má interpelace bude krátká, ale myslím, že všichni pochopíte, že se jedná o věc velmi závažnou.

Velice uvítám, pokud mi budete moci v krátké době podat vyčerpávající a detailní písemnou informaci týkající se zakázek firmy pánů Kubiceho a Vlase SUB S.A. na ministerstvech, v centrálních úřadech a institucích a také v podnicích s majetkovou účastí státu, a to od vzniku jejich firmy v roce 2008. Zajímá mě, co firma SUB S.A. pro instituce státu konkrétně odpracovala a kolik peněz za to obdržela a na základě čeho jí byla dána zakázka. Zda to bylo na základě výběrových řízení, případně proč tomu tak bylo. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji a předávám slovo panu předsedovi vlády.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dámy a pánové, vzhledem k tomu, že ve vylosovaném pořadí interpelací byl uveden pouze obecný název této interpelace, tak samozřejmě představa, že teď ze sebe vyhrál konkrétní čísla – předpokládám, že pan Paroubek ji nemá, že bych toho byl schopen, to by asi nebyl schopen nikdo na mém místě. Nicméně jsem připraven na tuto otázku zodpovědět písemně. Nevidím v tom žádný problém.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Pan poslanec bude chtít položit ještě doplňující otázku, jak vidím.

Poslanec Jiří Paroubek: Já si to uvědomuji, proto jsem ve své interpelaci zdůraznil slovo písemná informace.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. S další interpelací vystoupí pan poslanec Miroslav Váňa a může se připravit pan poslanec Jiří Petrů.

Poslanec Miroslav Váňa: Pane premiére, má interpelace bude také rovněž krátká. Chci vás požádat o konkrétní odpovědi, abyste nám sdělil, komu tato vláda slouží. Pro koho vaše vláda pracuje? Vaše vláda snížila přídavky na děti našim rodinám. Vaše vláda našim rodinám snížila porodné. Vaše vláda snížila rodinám rodičovský příspěvek. Vaše vláda snížila rodinám příspěvek na péči. Vaše vláda snížila rodinám dávky nemocenské. Vaše vláda snížila rodinám podporu stavebního spoření, a tím jste nejvíce ranili zejména mladé. Vaše vláda snížila rodinám podporu při zaměstnávání postižených občanů.

A já se vás ptám, co vaše vláda je připravena pozitivního – pěkně prosím, konkrétně prosím – udělat pro důchodce, pro vícepočetné rodiny, pro neúplné rodiny, matky či otce samoživitele. Nechci od vás slyšet, co vaše vláda dělá a vykoná pro pět procent těch nejbohatších. To myslím vědí a cítí v této zemi všichni lidé, kteří se živí poctivou prací. Vaše vláda těmito výdajovými škrty posílá statisíce rodin do pásma chudoby.

Pane premiére, zkusil jste se někdy projít po ne Praze, ale po malých vesničkách, po městech, zkusil jste naslouchat hlasu občanů, jak se žije lidem, když vydělávají deset patnáct tisíc a mají vychovávat tři děti? A třeba ty tři děti chtějí jít na vysokou? Slyšel jste, jak bohaté mají důchodci důchody? Slyšel jste, že celá řada důchodců je nucena žít za devítitisícový důchod a přitom platí kolem tří tisíc nájemné? Slyšel jste někdy vyprávět maminky, které –

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Pane poslanče, prosím, omlouvám se, že vás přeruším. Pouze myslete na čas, který vám byl vyhrazen.

Poslanec Miroslav Váňa: Já vám řeknu: Neslyšel. Protože kdybyste je slyšel, tak byste sem ani nechodil!

Takže prosím o konkrétní odpovědi, co jste připraven vy a vaše vláda udělat konkrétně pozitivního pro lidi.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Slovo má nyní pan premiér.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dámy a pánové, žádný politik není rád, když musí provádět politiku, na základě které spoří ve státním

rozpočtu a škrta ve výdajích státního rozpočtu, resp. veřejných rozpočtů. Určitě je příjemnější způsob dělání politiky, když se tyto kroky nemusí dělat. Určitě je příjemnější způsob dělání politiky, když naopak se může více vydávat na výdajové straně státního rozpočtu. Ano, je to příjemnější způsob politiky. A bezesporu někdo by tento způsob politiky vyznával. Je to však současně ve stávající situaci nejenom našich veřejných financí, ale v rámci celé Evropské unie politika, která je sice možná především pro toho politika a dočasně i pro daňové poplatníky příjemná, nicméně politika krajně nezodpovědná. A tato vláda si vědomě stanovila jako způsob politiky to, že bude především dělat zodpovědnou politiku bez ohledu na to, že ta politika je někdy nepříjemná a nepopulární.

Kroky, které vedou k úsporám na výdajové straně státního rozpočtu, provádějí v současné době prakticky všechny vlády Evropské unie, a to bez ohledu na to, zda jsou levicové, nebo pravicové. Pokud se podíváte na kroky, které v úsporné politice z hlediska škrtání sociálních výdajů, zmrazování, nebo dokonce snižování důchodů, snižování platů ve veřejném sektoru, které, pane poslanče prostřednictvím paní předsedající, dělají vaši socialističtí kolegové např. v Řecku, Portugalsku nebo ve Španělsku, zjistíte, že se příliš neliší od kroků, které dělá vláda České republiky. Já si dokonce trůfám říct, že pro vás je, ano, poměrně snadným politickým luxusem provádět tuto kritiku za situace, kdy jste v opozici, protože za situace, kdy byste nesli vládní odpovědnost, by se vaše kroky příliš od kroků, které dělá vláda České republiky ve stávajícím složení, nelišily. Také byste museli spořit, také byste museli škrtat, mj. i na sociálních, mandatorních výdajích a na sociálních dávkách, tak jako škrtají socialisty vedené vlády v Řecku, Portugalsku, Španělsku, ale i v dalších zemích Evropské unie.

Ano, já jsem si vědom, že řada těchto kroků je nepopulární, že řada těchto kroků není oblíbená. Nicméně pokud by si vláda České republiky nepočínala zodpovědně, dopady neřešení veřejných financí – např. dopady toho, že by Česká republika ztratila kredibilitu na finančních trzích, v důsledcích čeho by rostla riziková přírůžka na českých státních dluhopisech, a tím pádem dluhová služba, a tím pádem výdajová strana státního rozpočtu – dopady tohoto negativního vývoje právě na sociální skupiny, o kterých vy jste mluvil, jsou v případě, že se potom musí velmi rychle zatáhnout za ruční brzdu veřejných financí na výdajové straně státního rozpočtu, daleko nejdramatičtější. Zkušenosti z Evropy jednoznačně ukazují, že v zemích, které ignorovaly problém svých veřejných financí a musely potom provádět velmi rychlá opatření, velmi často pod vnějším tlakem např. Mezinárodního měnového fondu nebo Evropské unie, právě tato opatření dopadla řekl bych nejdrtivěji, nejobtížněji, nejdramatičtěji právě např. na nízkopříjmové skupiny, na rodiny s dětmi, na důchodce apod.

Naopak pokud se vláda chová rozpočtově zodpovědně, je to ve prospěch lidí této země.

Uvedu to na konkrétním příkladu. V loňském roce zaplatila Česká republika díky tomu, že česká vláda měla kredibilitu na finančních trzích, na dluhové službě o téměř 8 mld. korun méně než v roce 2009, a dokonce téměř o 3 mld. korun méně než v roce 2008. Dokonce v loňském roce právě díky tomu, že hned po sestavení vlády a po hlasování o důvěře ratingové agentury zlepšily výhled ratingu České republiky na pozitivní nebo nadále držely neutrální, čili nejen že nedošlo k ohrožení ratingu, ale ani výhledu tohoto ratingu, tak Česká republika –

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Pane premiére, musím vás také upozornit na čas.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Poslední věta, ano, pan poslanec také mírně přetáhl – tak Česká republika zaplatila na dluhové službě v loňském roce o 17 mld. korun méně, než bylo rozpočtováno. Těchto 17 mld. korun nebylo vyvezeno zahraničním kapitálovým skupinám, ale zůstalo v této zemi ve prospěch občanů České republiky. (Potlesk jednoho poslance zprava.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji vám. Pan poslanec bude chtít ještě položit doplňující otázku? Prosím, pane poslanče.

Poslanec Miroslav Váňa: Tak, po bouřlivém potlesku musím říct, pane premiére, že ty země se nacházely ve zcela jiné fiskální situaci než naše země. Já jenom chci říct – a vy jste tady ve Sněmovně působil – že to byla vaše vláda vaší ODS, vaše předchůdkyně, vaše rodná sestra, která snížila daně nejbohatším, a tím ošidila příjmy státního rozpočtu ročně o 90 mld. korun. A samo sebou ty peníze dnes chybějí. A dnes je budeme tahat z kapes, peněženek obyčejných prostých lidí. A to není pěkné. Já si myslím, že vy když jdete spát, než usnete, že vám to taky musí být líto, ale vy nám to jenom nechcete přiznat! (S velkým důrazem. Potlesk několika poslanců zleva.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Slovo ještě má pan premiér.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dámy a pánové, myšlenka, že pan poslanec Váňa ví, na co myslím, než usnu (úsměv v sále), přiznám se, mě docela zaujala. I když na druhou stranu, já usínám v ložnici. Představa, že

tam u toho je pan poslanec Váňa, ta už mě vůbec neláká. (Smích v sále.) Takže já doufám, že to byla jen určitá nadsázka a že tím chtěl pan poslanec Váňa jenom jaksi epitařicky zakončit svůj projev.

Musím tady vyjádřit nesouhlas s jeho prvním tvrzením, z jeho dodatkové otázky, že fiskální situace těchto zemí byla jiná. V případě Řecka to platí. Řecko bylo dlouhodobě v problémech, byl to notorický dlužník, notorický neplnič maastrichtských kritérií, notorický falzifikátor statistik apod. To ano. Na druhé straně ale jsou tady země, které také prakticky prošly státním bankrotem, resp. jím byly ohroženy, a ty byly v jiné fiskální situaci. Španělsko nebo Irsko dlouhodobě měly mírně přebytkové rozpočty. Přesto nevydržely nápor finančních trhů a prošly v podstatě dramatickým vývojem, který v mnoha ohledech, např. v případě Irska, vedl prakticky ke státnímu bankrotu.

Chtěl bych připomenout, že další členská země Evropské unie, která prošla dramatickým vývojem ve škrtání výdajů a ve vývoji veřejných financí, Lotyšsko, v době, kdy upadla do rozpočtové krize, byl její celkový veřejný dluh pouze 15 % hrubého domácího produktu a Lotyšsko v podstatě do té doby mělo mírně přebytkové rozpočty. Čili ztráta kredibility na finančních trzích a spirálovitý vývoj ženoucí zemi do krize veřejných financí může přijít velmi rychle, může přijít neočekávaně, může přijít do značné míry jako úder z čistého nebe. Já bych tedy tuto věc nepodceňoval, a naopak bych ocenil ty vlády, které dělají odpovědnou rozpočtovou politiku.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. S další interpelací vystoupí pan poslanec Jiří Petrů. Prosím, aby se připravila paní poslankyně Bebarová-Rujbrová. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jiří Petrů: Vážená paní předsedající, dámy a pánové, vážený pane premiére, jak je zřejmé z aktuální monitorovací zprávy, vykazuje nízký stav čerpání finančních prostředků ze strukturálních fondů a Fondu soudržnosti celkem šest operačních programů. K 6. dubnu 2011 to byly konkrétně: operační program Životní prostředí, operační program Technická pomoc, operační program Lidské zdroje a zaměstnanost a Integrovaný operační program.

Ke konci března 2011 byly – i při započtení plné výše předběžných plateb, pravidlo n+3 pro alokaci 2008 – nesplněny dva operační programy, a to operační program Vzdělávání pro konkurenceschopnost v rámci cíle 1 a operační program Výzkum a vývoj pro inovace.

Dalším operačním programem, který vykazuje nízký stav vyčerpaných finančních prostředků, je regionální operační program Jihozápad. Tam je to 3,4 %. A tento stav souvisí s rozhodnutím o pozastavení procesu certi-

fikace ze strany platebního a certifikačního orgánu v souvislosti s probíhajícím šetřením na nahlášené podezření na nesrovnalosti v procesu hodnocení projektů v rámci výzev, a to od 12. ledna 2010.

Od 22. prosince 2010 je pozastaven proces certifikace operačního programu Životní prostředí a operačního programu Výzkum a vývoj pro inovace, od 20. března 2011 regionální operační program Severozápad a od 5. dubna 2011 regionální operační program Střední Čechy.

Vážený pane premiére, situace je velmi vážná a dosavadní opatření vlády neúčinná. Nemáte obavu, že tímto přístupem se nepodaří České republice vyčerpat alokované finanční prostředky z fondů Evropské unie? Můžete jasně pojmenovat, kdo ponese za tento stav odpovědnost? Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Předávám slovo panu premiérovi.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dámy a pánové, musím říci, že interpelaci pana poslance považuji za vážnou a tu situaci rozhodně nechci bagatelizovat. Myslím, že je zájmem nás všech, aby čerpání z evropských fondů probíhalo úspěšně a aby přispívalo k ekonomickému rozvoji České republiky, především v oblasti politiky koheze. Je to jeden z klíčových nástrojů. A musím říci – jeden z klíčových výdobytků evropské integrace, kde i občané České republiky mají možnost reálně vidět, že evropská integrace vedle otevření velkého trhu pro ně přináší i něco konkrétního. Já tedy ten problém vůbec nechci bagatelizovat, vůbec tady nechci pláně argumentovat nějakými falešnými argumenty.

Musím říci, že se touto situací vážně zabýváme, že u některých operačních programů považujeme situaci za velmi vážnou a že i ve spolupráci s Evropskou komisí hodláme tyto věci řešit. To znamená jednoznačně rozlišit, kde se může jednat o určitá administrativní pochybení, administrativní problémy, od těch, které mohou být způsobeny konkrétními systémovými příčinami.

Je skutečností, že celková alokace pro toto programovací období dosahuje 764 mld. korun. Je také skutečností, že v podaných žádostech, když sečteme jejich objem, je to celkem 1 044 mld. korun. Čili na první pohled to vypadá, že není možné dosáhnout toho, aby nebyly čerpány evropské zdroje.

Na druhé straně, když se podíváme na objem prostředků, které jsou kryté rozhodnutím nebo smlouvou o poskytnutí dotace, tam jsme již v podstatě, když vezmeme úroveň z jara letošního roku, to znamená k počátku dubna, na úrovni 458 mld. a u prostředků proplacených přímo k příjemcům je to 221 mld. Znovu opakuji – z celkové alokace do roku

2013, byť podle pravidla $n + 3$, 764 mld. korun. Skutečně certifikované a vyčerpané prostředky – to je pak necelých 97 mld. korun.

Skutečně, ta věc je věcí, která vyžaduje řešení. Příslušná ministerstva i vláda jako taková se tím hodlají velmi vážně zabývat nejenom ve vazbě k současným operačním programům, ale i s výhledem na další programovací období. Tady bych jenom uvedl, že vládní výbor pro Evropskou unii přijal včera na vládní úrovni rozhodnutí, že vytvoří pracovní skupinu složenou právě ze zástupců těch ministerstev, kde jsou klíčové fondy z hlediska kohezní politiky, nejenom z hlediska toho, abychom lépe připravili nové programovací období, které počíná rokem 2014, ale aby také byla lepší koordinace v čerpání stávajících prostředků.

Ze stavu prostředků krytých rozhodnutím a smlouvou, kde se, jak jsem již řekl, globálně jedná o částku 458 mld., je vidět i dramatický rozdíl mezi jednotlivými operačními programy. Je vidět, že ty příčiny, někde administrativního charakteru a byrokratického charakteru a někde systémového charakteru, tady skutečně budou. Jestliže například u prostředků krytých rozhodnutím či smlouvou o poskytnutí dotace například v operačním programu, regionálním operačním programu Severovýchod je čerpáno 80,6 %, tak naopak v operačním programu Životní prostředí pouze 24,1 %. Z tohoto pohledu je evidentní, že musíme řešit ty problematické fondy, protože opravdu nevyčerpání těchto prostředků by bylo obrovským problémem. A především to pro nás pro všechny musí být velmi vážným poučením i pro nové programovací období. Na to bychom neměli zapomínat, protože Česká republika udělala několik základních chyb. To si musíme říci velmi otevřeně.

První, určitě základní chybou byl příliš velký počet operačních programů. To, že je jich více než 20, v podstatě zhoršuje jejich administraci, zvyšuje technické náklady, snižuje efektivitu čerpání finančních prostředků a jejich kontrolu, jejich auditování apod. Určitě další chybou bylo, že v některých aspektech jsme měli politiku poturčenec horší Turka, jinými slovy – nastavovali jsme v obavě, aby nedocházelo k plýtvání s evropskými prostředky, pravidla tak, že byla někdy přísnější, než od nás vyžadovala Evropská komise, a tím právě vznikaly umělé administrativní nebo byrokratické bariéry. Čili určitě stávající vývoj musí sloužit i k tomu, abychom nové programovací období připravili lépe.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji a předávám slovo ještě panu poslanci.

Poslanec Jiří Petruž: Já už jenom velmi krátce. Zajímalo by mě také, jestli vláda přemýšlí o tom, že by došlo k realokaci mezi jednotlivými operačními programy. Dobře bylo zmíněno to, že některé operační

programy jsou čerpány velmi dobře, některé mají čerpání zase naopak hodně mizerné, viz operační program Výzkum a vývoj pro inovace, kde z šesti podání velkých projektů bylo pět vrácených Evropskou komisí, takže zřejmě se to asi neumí tak dobře připravit. Ptám se tedy, zda vláda uvažuje o realokaci, a to ve prospěch těch programů, které jsou dobře využívány, např. operační program Doprava nebo některé regionální operační programy. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Předávám ještě slovo panu premiérovi.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení poslanci, dámy a pánové, námět, který tady pan poslanec uvedl ve své interpelaci, je legitimní. Já jsem přesvědčen, že je to legitimní myšlenka ve chvíli, kdy zjistíme, že i nápravná opatření, která u jednotlivých operačních programů musíme přijmout, aby se zvýšilo čerpání prostředků a především jejich proplácení, včetně certifikovaného proplácení, že ty možnosti se vyčerpaly vzhledem k času, který je do konce programovacího období i podle pravidla $n + 3$. V té chvíli, kdy zjistíme, že ani nápravná opatření by nevedla k tomu, aby byl vyčerpán příslušný operační program i podle pravidla $n + 3$, je naprosto legitimní úvaha o realokaci zdrojů, s tím, že to samozřejmě vyžaduje, to nezastírám, komplikované jednání s Evropskou komisí a s orgány Evropské unie.

Samozřejmě, myšlenka realokace není vždy kladně vnímána, protože svědčí o určitých administrativních problémech v dané zemi. Tím pádem vzniká legitimní obava: Když jste nevyčerpali v tomto operačním programu, jakou nám dáte záruku, že vyčerpáte v tomto operačním programu? Plus samozřejmě, řekněme si velmi otevřeně, po propadlých prostředcích, které se nevyčerpají z té dané členské země, se velmi chtivě natáhnou ruce z jiných členských zemí. Čili zájem podpořit realokaci zdrojů tady nemusí být ze strany orgánů Evropské unie příliš silný.

Nicméně, jak jsem již řekl, v případě, že by došlo k situaci, kdy i po nápravných opatřeních by hrozilo nevyčerpání podstatného objemu dané alokace v rámci daného operačního programu i podle pravidla $n + 3$, je diskuse a jednání o realokaci zdrojů mezi jednotlivými operačními programy správný a nutný krok.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. A nyní již předávám slovo paní poslankyni Beberové–Rujbrové a prosím, aby se připravil s další interpelací pan poslanec Látko. Děkuji.

Poslankyně Zuzka Bebarová–Rujbrová: Také děkuji. Dobré odpoled-

ne, pane premiére. Já jsem se před časem zúčastnila interpelací v britském parlamentu – nabitý sál, plné tribuny, diváci, novináři. Nad brilantními replikami ministrů všichni jásalí, tleskali, bez ohledu, na kterou stranu politického spektra patřili. Já si nemyslím, že by si na nás lidé museli kupovat lístky, tak je to v britském parlamentu, ale na druhou stranu mě mrzí, když nám vyčítají prázdné lavice v době interpelací. A já se ptám, proč bychom tady měli sedět. Souhlasím s předsedkyní Sněmovny, že je to naše práce. Ano, pracovní důvody nejsou omluvou. Já jsem vás chtěla pouze požádat, tak jako už kolegové přede mnou, abyste své ministry nepřetěžoval. Vaše práce je v době interpelací zodpovídat dotazy ministrů a nepřímo i občanů. Dnes jsou prací přetíženi ministři Fuksa, Chalupa, Kalousek, Kubice, Pospíšil a Šmerda. Moc bych vás žádala, abyste se jich zeptal, jestli ta práce skutečně byla důležitější než účast na jednání Poslanecké sněmovny. Tak jako naše práce je zde sedět, je to i práce ministrů. Děkuji. (Slabý potlesk z levé části jednacích síní.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Slovo předávám panu premiérovi.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, páni poslanci, dámy a pánové, v první řadě bych si dovilil nesouhlasit se seznamem přetížených ministrů. Myslím, že je podstatně delší a obsahuje v sobě celý seznam členů vlády. Já jsem totiž jako fyzik přesvědčený, že v zátěži se nejlépe pozná kvalita materiálu. Takže rozhodně vaši výzvu, která je v názvu interpelace, nepřetěžujte ministry, nevyslyším, paní poslankyně prostřednictvím paní předsedající.

Musím říci, že ano, někteří ministři – a řešili jsme to tady v průběhu prvních dvou interpelací – se z pracovních důvodů omluvili. Na druhé straně ani účast opozičních poslanců teď – když bych to jenom tak odhadl: 25 přítomných z opozičních poslanců – také nesvědčí o tom, že by považovali ústní interpelace za vrchol parlamentní schůze.

Já jsem také byl osobním svědkem ústních interpelací v britské dolní sněmovně několikrát, tak jako ústních interpelací v celé řadě jiných demokratických parlamentů v rámci Evropské unie, a musím říci, že opravdu úroveň interpelací v britském parlamentu je nedostupná i z hlediska kteréhokoliv jiného parlamentu. Ale tady mohu pouze smutně konstatovat, až většina z vás, nebo těch, kteří budou sedět v této sněmovně, bude absolvovat lekce rétoriky již v rámci středoškolského nebo gymnaziálního vzdělání a potom i v průběhu vysokoškolského vzdělání a až se kvalitní mluvený projev stane součástí standardní osobní kultury nejen každého politika, ale i občana České republiky, abychom byli prostě i na té britské úrovni, pak věřím, že se i Parlament České republiky, resp. Poslanecká

sněmovna, dočká těch hvězdných chvil, kdy v době ústních interpelací bude tato galerie nabitá občany, kteří budou chtít přímo slyšet. Že Česká televize na svém programu ČT24, který snad ještě v tu dobu bude existovat, bude považovat za samozřejmé, že se přenášejí přímé přenosy, a že tady skutečně bude veden rytířský a gentlemanský souboj jiskrných politických argumentů ku prospěchu politické kultury v České republice. Ale obávám se, že na to si nejenom z hlediska účasti těch občanů, ale i poslanců a ministrů ještě nějakou tu chvíli budeme muset bohužel počkat.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Paní poslankyně, máte ještě slovo.

Poslankyně Zuzka Bebarová-Rujbrová: Děkuji panu premiérovi za odpověď a dokonce i akceptuji jeho odmítnutí nepřetěžovat ministry. A modifikuji trochu svoje přání: naučte je prosím rozlišovat priority. A jestli to neumějí, tak je vyměňte. Děkuji. (Velmi slabý potlesk z levé části jednacích síní.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Nevím, jestli bude chtít pan premiér ještě reagovat? Chce, tak prosím.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dámy a pánové, už jsem si chvíli myslel, že výzva pro předsedu vlády, aby nepřetěžoval své ministry, je výrazem sociálního citění paní poslankyně, která je levicovou poslankyní. Ukázalo se, že nikoliv. Jsem mírně zklamán.

Musím říci, že samozřejmě stanovení si priorit v programu je věcí těchto ministrů. Já nepochybuji o tom, že tyto priority mají stanoveny zrovna tak jako drtivá většina opozičních poslanců, kteří se těchto interpelací nezúčastní.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. S další interpelací vystoupí pan poslanec Látka a prosím, aby se připravila paní poslankyně Semelová.

Poslanec Jan Látka: Děkuji za slovo, paní předsedající. Jak dál s touto vládou? Tak jsem nazval, vážený pane premiére, svou dnešní interpelaci.

Vaší vládě dnes důvěřuje jen 21 % lidí. Se současnou politickou situací je nespokojeno 72 % lidí, spokojeno však pouze 7 %. Vaše vláda svojí neúčastí při písemných i ústních interpelacích jen dokazuje své pohrdání touto Poslaneckou sněmovnou. Kromě jednoznačného pohrdání názory

občanů činí vaše vláda uspěchaná a především nesprávná rozhodnutí, která buď vrátí prezident, nebo zamítá Ústavní soud.

Ať již bylo příčinou proběhlé vládní krize cokoliv, způsob jejího řešení se zdá být dost podivný. Myslím si, že příště – a těch příště zažijete s touto partou, pane premiére, ještě několik – budete ve svých zásadních prohlášeních jistě opatrnější. Náhrada ministra Bárty náměstkem Šmerdou se mi zdá celkem logická. Méně logická je pak trafika pro podle vás nejslabšího ministra vlády Radka Johna za 21,5 a následně 25 mil. korun ročně. Úplně nepochopitelná se zdá náhrada ministra Johna panem Kubicem. Nebylo-li ovšem vaším záměrem udělat kozla zahradníkem. Věděl jste, jak pana Kubiceho vnímá veřejnost, věděl jste, jak na něj zareaguje opozice. Ale to byl zřejmě váš záměr. Vždy pravdomluvný pan Kubice se vám za to odvděčil a po slibu, že žádné čistky nebudou, je po týdnu ministerstvo bez náměstků.

Co s tím vším hodláte udělat, pane premiére? A máte pro nás do budoucna další podobná překvapení? Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji a předávám slovo panu premiérovi.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dámy a pánové. Mě v prvé řadě zaujalo, že paní poslankyně Bebarová-Rujbrová nazvala svou interpelaci Nepřetěžujte své ministry s vykřičníkem, pan poslanec Látko Jak dál s touto vládou s otazníkem římská jedna. Já musím říci, že pan poslanec současně má Jak dál s touto vládou s otazníkem římská dvě. A dokonce, protože on se ptal, jaká budou překvapení, tak já teď říkám, jaká překvapení má pan poslanec Látko, dokonce Jak dál s touto vládou s otazníkem římská tři. To už je série, to je seriál.

Nyní samozřejmě k obsahu vaší interpelace.

Já jsem si plně vědom toho, že důvěra této vlády poklesla. Byl bych slepý, hluchý a hloupý předseda vlády, kdybych tento fakt ignoroval. Na druhé straně se nemohu občanům ČR v mnoha ohledech divit. Vláda, za prvé, v posledních třech až čtyřech měsících přišla s celou řadou nepopulárních opatření. Opatření, která, jak jsem v jedné z předcházejících interpelací uvedl, jsou nutná, a na druhou stranu neoblíbená. Vedle toho samozřejmě bych tady mluvil i o něčem, co v krasobruslařské terminologii je označováno jako umělecký dojem. A tady musím říci opět na základě toho, co vláda a vládní koalice předvedla v posledních týdnech, to určitě nebylo nic pěkného na divání ani na hodnocení. A opět, byl bych hloupý, slepý a hluchý předseda vlády, kdybych toto nepřiznal a tuto věc ignoroval.

Znamená to, že vláda, aby získala důvěru veřejnosti, alespoň části veřejnosti, která volá po reformách, se musí co nejdříve vrátit k věcné politice, k politice prosazování konkrétních reforem nezbytných pro tuto zemi, aby se konsolidovaly veřejné finance a především aby se modernizovala ČR a připravila se k tomu, aby byla schopna čelit dvěma klíčovým výzvám, což je především demografický vývoj a ekonomická globalizace. Musí to být návrat k věcné politice, k politice, která má obsah, k politice, která mimo chodem neznamena být ve střetu. Ale já považuji střet o program, dokonce i o jednotlivé programové prvky uvnitř vládní koalice, za naprosto legitimní a zdravý. Nevidím na něm nic špatného. Nicméně musí to být spor o obsah politiky, nikoliv spor o to, zda někdo někoho má v oblibě, nebo nemá v oblibě, zda je ochoten, nebo není ochoten s ním spolupracovat, zda jsou tam dokonce i některé osobní animozity apod. To první je u politiky legitimní, spory druhého druhu považuji za spory, které devastují důvěru české veřejnosti nejenom v politiku jako takovou, ale i v politický systém, a jsem si vědom toho, že vláda se musí pohybovat tím směrem, aby obnovila legitimní střet o obsah politiky, o to, abychom se tady střetávali nikoliv v debatě o jednotlivých článcích v těch nebo oněch novinách nebo reportážích v té nebo oné televizi, ale abychom se tady legitimně střetávali především vládní koalice s opozicí ve střetu o konkrétní podobu reformy, o konkrétní podobu legislativy.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. A dávám slovo ještě panu poslancovi.

Poslanec Jan Látko: Pane premiére, vy nejste hluchý, slepý a už vůbec ne hloupý. Kdybych si to myslel, tak bych ani neinterpeloval. To je jasné! Vy jste se právě díky tomu, že nejste hloupý, velice chytře vyhnul jádru mé otázky, protože jsem zmínil začátek krize, vaše silná prohlášení směrem k některým ministrům a dalšímu vývoji v této vládě. Pak jste pod tíhou nutnosti kompromisu, jak říkáte, byl nucen ustoupit. Dobrá tedy.

Zmiňoval jste krasobruslení a umělecký dojem. Zapomněl jste na druhou část. Vaše vláda nejenom že nezanechává dobrý umělecký dojem, vaše vláda má bohužel i velmi slabou technickou hodnotu. A jak víte jako zřejmý příznivec krasobruslení, technická hodnota začíná být převažujícím faktorem v současném krasobruslení. Takže já bych vám a vaší vládě přál hodně nových čtverných skoků. Tam se dají získat nějaké body! Děkuji. (Potlesk několika poslanců.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Slovo má ještě pan premiér.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dámy a pánové, já se omlouvám za to, že jsem sem vnesl krasobruslařskou terminologii. Alespoň tím chci demonstrovat, že si nepletu rychlobruslení s krasobruslením, což ne každý člen Sněmovny má v tomto úplně jasno.

Musím také říci, že co se týče té technické hodnoty, nejlepší výpovědi jsou konkrétní fakta, například konkrétní fakta o rozpočtu loňského roku, kdy Poslanecká sněmovna v roce 2009 schválila státní rozpočet, na základě kterého deficit veřejných financí měl být 5,3 % HDP. Díky aktivním opatřením vlády ČR prováděným od srpna loňského roku na příjmové i výdajové straně státního rozpočtu byl skutečný deficit veřejných financí v loňském roce 4,71 % HDP, a pokud použijeme metodiky fiskálního cílení, deficit klesl z 6,6 % HDP v roce 2009 na 4,1 % HDP v roce 2010. Čili tento technický aspekt, větší pokles deficitu, je podle mého názoru velmi výmluvný.

Chtěl bych také zopakovat onen údaj, který jsem tady uvedl u dluhové služby, že v loňském roce dluhová služba ČR byla o 17 mld. Kč nižší, než předpokládal návrh státního rozpočtu, právě proto, že díky finanční kredibilitě české vlády, a tím pádem českých vládních dluhopisů riziková přírážka na české dluhopisy byla nižší, než se původně předpokládalo. To jsou ony technické aspekty, které jsou pozitivní. Když se opět vrátím ke krasobruslení – ano, já vím, to ještě není politický odpíchnutý čtvrtý rittberger, ale přesto si myslím, že to je přece jenom pozitivní skok, který podle mého názoru musí pokračovat i v dalších rozpočtových letech, tak abychom v roce 2013 dostali deficit veřejných rozpočtů v ČR pod 3 % HDP.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Další vystoupí s interpelací paní poslankyně Marta Semelová. Prosím, aby se připravil pan poslanec Václav Klučka. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Marta Semelová: Děkuji. Vážený pane premiére, jak při jednání o návrhu na vyslovení nedůvěry vládě, který byl díky trojkoalici přes argumenty opozice a názory většiny občanů této země odmítnut, tak dnes při projednávání interpelací, jehož se většina ministrů nezúčastnila, prokázala vláda, jak vážně bere předvolební sliby o ochotě seriózně diskutovat, a to nejenom s opozičními poslanci. To samé se týká i jednání s nespokojenými hasiči, policisty, zdravotně postiženými a dalšími skupinami obyvatel. Týká se to i jednání s odbory. Od počátku projednávání klíčových reforem, jako je reforma důchodová, daňová, zdravotní či sociální, to znamená těch, které mají tvrdé dopady na naprostou většinu obyvatelstva, předvádí vláda přímo ukázkovou neochotu o návrzích s odbory patřičně diskutovat. Minulý týden vyvrcholila namyšlenost a cynismus představitelů

vlády při jednání tripartity. Diskuse byla ze strany vlády naprosto formální a vláda v čele s premiérem zcela ignorovala připomínky odborů k reformám, takže přetekl pomyslný pohár trpělivosti a odboráři jednání opustili. Následně pak byli některými ministry slovně napadáni a obviňováni z politických ambicí.

Vážený pane premiére, chci se vás zeptat, kdy si konečně uvědomíte, že jste ve svých křeslech ne pro své pohodlí, ale proto, abyste hájil zájmy občanů. Ptám se, zda míníte začít respektovat názory svých oponentů, přehodnotit přezíravé chování při jednáních tripartity a také jaké kroky podniknete k obnovení skutečně seriózního jednání. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Slovo má předseda vlády. Prosím.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dámy a pánové, chtěl bych v první řadě zdůraznit, že opravdu nejsem v křesle předsedy vlády pro své pohodlí. Kdybych tam byl pro své pohodlí, tak by celá řada atributů spojených s mou funkcí vypadala jinak. Chtěl bych tady připomenout, že jsem po několika desítkách let první předseda vlády, který nepoužívá policejní ochranku, nepoužívá pancéřovaný policejní luxusní vůz, nepoužívá majáček, nevyužívá samozřejmě bydlení ve služební vile apod. Takže asi pro mé pohodlí to není!

Za další. Já jsem si vědom důležitosti sociálního dialogu. Sociální dialog patří k politické kultuře evropského prostoru a nikdo neohodlá vytlačovat někde na okraj. Vůbec nebereme sociální dialog jako nějakou formalitu, ale naopak jako standardní způsob projednávání důležitých kroků vlády, kdy vedle politických orgánů, jako jsou obě komory Parlamentu a jako je meziresortní připomínkové řízení, se i zástupci zaměstnavatelů a odborů účastní diskuse o klíčových jednáních a o klíčových krocích vlády České republiky.

Musím říci, že jednání tripartity je samozřejmě ovlivněno tím, že někteří představitelé odborů spíše připomínají politické předáky než odborové předáky. Já nevidím jeden jediný důvod, proč tento svůj názor nějak tajit nebo skrývat. Nicméně ani tyto dlouhodobé tendence – a teď bych mohl přecházet jenom seznam šéfů například Českomoravské konfederace odborových svazů, kteří skončili ve vysokých politických funkcích – neznamenají, že budeme degradovat sociální dialog, že budeme degradovat práci tripartity.

Není to vláda České republiky, která narušuje fungování tripartity. My jsme řádně na jednání předsednictva tripartity schválili i hlasy všech odborových zástupců program posledního jednání tripartity, k tomuto progra-

mu nebyly vzneseny žádné námitky ani ze strany odborářů. Mimochodem, kdyby byly vzneseny, tak by jim bezesporu jak strana zaměstnavatelů, tak vládní strana vyhověly.

Za další, nebyli jsme to my, kdo opustil jednání tripartity ještě před věcným projednáváním daných bodů. Byli to zástupci odborů. Já hodnotím jejich krok jako krok, na který mají právo, nicméně i tento krok jednoznačně dokazuje, že to není vláda České republiky, která nestojí o sociální dialog, že to není vláda České republiky, která narušuje jednání tripartity, že to není vláda České republiky, která by nebyla ochotna naslouchat i názorům, které jsou kritické a které jsou odlišné. Byli to odborářští předáci, kteří bez jakékoliv záminky, bez jakéhokoliv upozornění, bez jakéhokoliv relevantního důvodu opustili jednání tripartity s tím, aby paradoxně požadovali svolání předsednictva Rady hospodářské a sociální dohody. Mimochodem, my jsme připraveni vyhovět tomuto požadavku, to znamená svolat jednání předsednictva Rady hospodářské a sociální dohody, a sami jsme zvědaví, s čím tam představitelé odborů přijdou.

Mimochodem, není vůbec pravda, že jsou ignorovány názory představitelů odborových svazů. V rámci připomínkového řízení jsou připomínkovým místem, zúčastňují se vyrovnávání připomínek, některé jejich připomínky – tak jako u kteréhokoliv jiného připomínkového místa – jsou zapracovány, některé zapracovány nejsou, některé jsou přijaty, některé nejsou přijaty, některé jsou vysvětleny, některé nejsou vysvětleny. Je to úplně standardní legislativní proces a my bez ohledu na to, že mnohé nasvědčuje tomu, že představitelé odborů chtějí vyhrotit sociální situaci v České republice, resp. vyhrotit určitý sociální a spíše politický konflikt, nadále jsme připraveni jednat, vysvětlovat, setkávat se.

Znovu opakuji, není to vláda České republiky, která narušuje sociální dialog. Nejsme to my, kdo opouští jednání tripartity, nejsme to my, kdo nechce slyšet odlišné názory, byť jsou tyto názory kritické.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Ještě předávám slovo paní poslankyni k doplňující otázce.

Poslankyně Marta Semelová: Vážený pane premiére, díky za odpověď. Nicméně si myslím, že o sociálním dialogu máte asi trochu jiné představy, než mají odboráři a než mají lidé, které byste měl zastupovat.

Co se týká toho pohodlí, určitě nespočívá v tom, jestli někdo má, nebo nemá ochranku či pancéřované auto. Myslím si, že to spočívá úplně v něčem jiném. Myslím si také, že vy byste se měl snažit a usilovat právě o pohodlí občanů a ne o to, aby se občané dostávali pod hranici životního minima, aby museli trpět exekuce, aby občané neměli na léky, neměli na

zdravotnictví, neměli na vzdělání apod. V tom by měla spočívat vaše služba těmto lidem, občanům této země.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Odpoví ještě pan premiér.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dámy a pánové, já jsem přesvědčený o tom, že nemáme jiné představy o sociálním dialogu než například zástupci odborů nebo zástupci zaměstnavatelů, i když se přiznám, že si myslím, že někteří zástupci odborových svazů mají představu, že výsledkem sociálního dialogu je, že vláda musí přistoupit na požadavky odborů. Možná i v letech 2002 a 2006 si na toto privilegované postavení zástupci odborových svazů příliš zvykli a za posledních zhruba pět let si nemohou odvyknout tomu, že je to tripartita, to znamená orgán složený ze tří vrcholů, které mají stejná práva, stejné právo prosazovat své názory, akceptovat nebo neakceptovat názory těch druhých dvou stran. Já si spíše myslím, že jsou právě odlišné představy o výsledcích jednání, které v mnoha ohledech spočívají v tom, že jsou kladeny ultimativní požadavky, které jsou podpořeny i některými hrozbami. Jsem přesvědčen, že nejlepší cestou, jak dosáhnout svých výsledků, je jednání.

Vláda České republiky bude pokračovat v trpělivém sociálním dialogu, vláda České republiky bude usilovat o to, aby normálně běžel provoz tripartity jak v pracovních skupinách, tak v plénu. My na tom máme zájem, budeme v tom pokračovat a nevidíme jeden jediný důvod, proč narušovat práci tripartity. Pevně doufáme, že i sociální partneři mají zájem úplně stejný.

Co se týče oněch sociálních požadavků, tak bych to jenom shrnul, že když porovnáme míru ohrožení chudobou – protože tady apelovala paní poslankyně na tyto záležitosti – v roce 2006 byla 9,6 % a během čtyř let klesla v loňském roce přes hospodářskou krizi na pouhých 8,3 %. To byl pokles jako důsledek pravicových sociálních reforem.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. S další interpelací vystoupí pan poslanec Václav Klučka. Prosím, aby se připravil poslanec Jaroslav Vandas.

Poslanec Václav Klučka: Vážená paní předsedající, dámy a pánové, toho času už moc nezbývá, takže se zkusím ve stručnosti zmínit o tom, co mě velmi zajímá.

Pane premiére, K12 rozhodla o tom, že ve vedení Ministerstva vnitra bude pan Kubice. Já se chci jenom ujistit, kdo za Ministerstvo vnitra a za tu-

to osobu ponese svou odpovědnost v koalici, jestli to je celá koalice, jestli jsou to Věci veřejné, jestli je to TOP 09, nebo je to ODS. Ta otázka měla znít, kdo ponese politickou odpovědnost za Ministerstvo vnitra, za ministra vnitra, za věci, které souvisejí s jeho konáním. Po necelém týdnu tento pan ministr snad bude bez všech náměstků.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Dávám slovo panu premiérovi.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dámy a pánové, já mohu pouze laconicky konstatovat, že při koaličním jednání bylo na pořadu dne jednání o několika jménech potenciálních nestranických kandidátů na pozici ministra vnitra a že se všechny tři koaliční strany, to znamená jak ODS, tak strana TOP 09, tak strana Věci veřejné, shodly na kandidatuře pana Jana Kubiceho. Byla to tedy shoda všech tří koaličních stran.

Jinak z hlediska politické odpovědnosti platí standardní ústavní mechanismy. To znamená vláda jako celek je zodpovědná Poslanecké sněmovně, samozřejmě že i předseda vlády nese svůj díl zodpovědnosti za práci jednotlivých ministrů. Z toho mimochodem podle ústavy vyplývá i jeho personální pravomoc navrhnout jmenování a odvolání ministrů.

Nicméně chci znovu zopakovat, že na konkrétním jméně konkrétního kandidáta na ministra vnitra byla shoda všech tří koaličních stran a já jsem tomu rád, že jsme našli průsečík, že jsme našli jméno, na kterém jsme byli schopni se shodnout.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Pan poslanec už nebude chtít doplňující otázku? Aha, ono už je 16 hodin. Děkuji za upozornění, já jsem se poněkud zasnila.

Takže v tuto chvíli přejdeme na interpelace na ostatní členy vlády podle vylosovaného pořadí, které vám bylo rozdáno do lavic. První interpelaci přednese pan poslanec Jaroslav Vandas na ministra školství Josefa Dobeše, který je ovšem z dnešního jednání omluven. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Vandas: Vážená paní předsedající, vážená vládo, kolegyně a kolegové, pan ministr je omluven, takže já vznesu dotaz. Je velice jednoduchý a doufám, že dostanu písemnou odpověď.

Vážený nepřítomný pane ministře, k 1. lednu došlo ke změně odměňování ve školství. Zároveň s tím došlo i ke změně odměňování také v mateřských školách a zde, jednoduše řečeno, jak jsem to pochopil,

jsou pracovníci s předepsaným středoškolským vzděláním – to potvrzují, s předepsaným středoškolským vzděláním – trestáni za to, že nemají vysokoškolské vzdělání. Funguje to tak, že pracovníci, která zaučuje novou učitelku, má podstatně nižší plat po např. třicetileté praxi než nově nastupující vysokoškolačka, která v podstatě nic neumí.

Dotaz je jednoduchý. Pane ministře, jak dlouho tento absurdní stav bude trvat? Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Na vaši interpelaci bude odpovězeno písemně.

Další se svou interpelací vystoupí pan poslanec Hulinský, který interpeluje ministra obrany Alexandra Vondru, který je také... Pardon, ten je přítomen.

Poslanec Petr Hulinský: Vážený pane ministře, transportní letouny CASA neprošly kontrolními ani vojenskými zkouškami. Strojům úplně nefunguje ochranný systém a mají potíže s navigací. Dokonce nedávno při cvičebním letu na letišti Praha-Kbely letoun CASA náhle propadl o 1,5 km. Firma Omnipol jako dodavatel letounu dostala tři týdny údajně na odstranění závad, to znamená do konce dubna 2011. Věc považuji za mimořádně závažnou, protože jde v první řadě o bezpečnost našich vojáků. Podle dostupných informací Ministerstvo obrany připravuje krizový plán, pokud by bylo nutné v případě pokračujících potíží odstoupit od smlouvy či část letadel vrátit.

Vzhledem k tomu, že se termín na odstranění závad přiblížil, požádal bych vás o informaci, zda jste byli Omnipolem informováni o stavu odstraňování, resp. odstranění závad, jak to s odstraňováním, resp. odstraněním závad vypadá a zároveň jaké jsou záruky, že v případě odstranění závad se již nebudou opakovat.

Zároveň se domnívám, že ve světle problému s letouny CASA a některými podezřelými okolnostmi okolo jejich nákupu by bylo vhodné, aby se k celé záležitosti vyjádřila i představitelka vašeho koaličního partnera TOP 09 místopředsedkyně Poslanecké sněmovny Vlasta Parkanová s ohledem na skutečnost, že o koupi letounů rozhodla ona v době, kdy zastávala funkci ministryně obrany.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji a předávám slovo panu ministrovi Vondrovi. Prosím, pane ministře.

Ministr obrany ČR Alexandr Vondra: Vážený pane poslanče, ve své otázce jste položil dotazů několik a myslím, že na všechny nejsem já ani

kompetentní, abych vám odpověděl, ale na to, co se týká mého působení v resortu, vám samozřejmě rád odpovím.

Platí samozřejmě to, že o nákupu letounů CASA ve spojení s částečnou směnou za pět letounů L-159, rozhodla má předchůdkyně Vlasta Parkanová. Je pravdou také to, že některé okolnosti nákupu cas jsou předmětem různých šetření Nejvyššího kontrolního úřadu, které není zatím uzavřené. Myslím si, že i Úřadu pro hospodářskou soutěž. Koneckonců je také předmětem dosud neuzavřeného šetření i před Evropskou komisí. A to je jeden z důvodů, proč jsem já zejména dříve, než bude ukončena ta záležitost před Evropskou komisí, k okolnostem nákupu tohoto transportního letounu verbálně veřejně zdrženlivý.

Vy jste tu dále připomněl dvě věci. Jednak otázku určitého předpokladu letecké nehody, ke které došlo začátkem února tohoto roku po startu jedné z těch cas na letecké základně Kbely. Já tady odkazuji na poměrně vyčerpávající odpověď vašemu kolegovi panu Sedovi, kterou jsem odesílal v průběhu března písemně a je k dispozici. Nechci to číst celé, ale v zásadě z toho vyšetřování, které probíhalo za součinnosti Armády České republiky i španělských kolegů, kteří jsou přítomni při zkušebních letech, tak ten závěr vyšetřující komise zněl tak, že se jednalo o chybu pilota, která naštěstí neměla žádné konsekvence.

Máte pravdu v jedné věci, že vojenské zkoušky, které se ale netýkaly vlastního provozu letadel, nýbrž systému ochrany letounu, byly vyhodnoceny ve značné části bodů zatím jako nevyhovující. Jedná se o hodnoty sledovaných parametrů a vojenských zkoušek, právě pokud jde jednak o software, který byl za tímto účelem v letounech navigován, a pak také vlastní funkčnosti toho ochranného systému DAS.

Náčelník generálního štábu dal lhůtu do konce dubna k odstranění těchto nedostatků. Za nedostatky odpovídá firma, která je dodavatelem oněch letounů i systémů s tím souvisejících pro Armádu České republiky, tedy akciová společnost Omnipol. A protože je dnes 28. dubna, tak já samozřejmě ještě nejsem s to vám dát podrobnou informaci, co se ke konci dubna přesně změnilo, resp. zda se závady podařilo odstranit. Ale samozřejmě, že připravujeme různé varianty postupu pro případ, že do konce dubna všechny tyto nedostatky odstraněny nebudou. Budeme vás jistě o těchto variantách postupu informovat.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji, pane ministře. Pan poslanec ještě má právo reagovat s doplňující otázkou.

Poslanec Petr Hulinský: Vážený pane ministře, já vnímám, že toto je dědictví po exministřině paní Parkanové, dědictví, které si třeba nezasloužíte, nicméně musíte ho řešit a navíc je to součást vašeho koaličního part-

nera. To znamená, já bych hrozně rád dostal pak písemnou odpověď, až uplyne ona lhůta na konci dubna, o tom, jak celá věc dopadla a jak ji budete dál řešit.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Prosím, pane ministře.

Ministr obrany ČR Alexandr Vondra: Žádný problém. Písemnou odpověď, jistě vyčerpávající, poskytneme.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Další vystoupí se svou interpelací pan poslanec Jan Bureš na ministra zdravotnictví Leoše Hegera. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Bureš: Vážená paní předsedající, vážená vládo, dámy a pánové, vážený pane ministře, především v poslední době se v tisku i odborné veřejnosti objevují informace, nebo lépe řečeno zvěsti o záměru Ministerstva zdravotnictví omezit lázeňskou péči. Dovoluji si vás jako poslance Karlovarského kraje, tedy regionu, kde lázeňství hraje významnou úlohu v zaměstnanosti i ekonomice, v této věci interpelovat.

Nemám žádné informace o tom, že by obor lázeňství ruinoval systém solidárního zdravotního pojištění. Naopak, všechna data hovoří o postupném snižování nákladů na lázeňskou péči. Statistiky říkají, že celkový počet pacientů všech věkových kategorií přijatých k léčení v lázních na náklady veřejného zdravotního pojištění v roce 2009 činil necelých 90 % ve srovnání s počtem těchto pacientů v roce 2005. Podíl těchto pacientů v rámci veřejného zdravotního pojištění na celkovém počtu pacientů v lázních činil v roce 2005 44 % a v roce 2009 už to bylo jen necelých 33 %.

Pane ministře, regulace v oboru lázeňství se jeví jako účinná a funkční. Máme zde systém revizních a posudkových lékařů a mám pocit, že minimálně Všeobecná zdravotní pojišťovna si regulaci a ověření oprávněnosti čerpání lázeňské péče umí dobře ohlídat. Pokud je šuška kolem lázeňství pravdivá a záměrem je omezit lázeňskou péči na polovinu, tak skutečně zdravotní pojištění na lázeňské péči ušetří zhruba 1 mld. Na druhé straně ale vydá více za rehabilitaci v místě bydliště a za spotřebu léků. Současně přijde o zdravotní pojištění od zaměstnavatele a zaměstnanců lázní, kteří přišli o místo. V současnosti pracuje přímo v lázeňství více než 10 tisíc lidí. Nejméně jedna šestina z nich tímto opatřením přijde o práci. Oproti 3 tisícům korun za jednoho z nich bude od státu dostávat zdravotní pojišťovna 790 korun. Podle studie Vysoké školy ekonomické však o místo nepřijdou jen zaměstnanci léčebných lázní, nýbrž i zaměstnanci v sekundární a terciární sféře v lázeňských oblastech. I po

těchto propočtech bude toto opatření pro zdravotní pojištění pozitivní. Pro státní rozpočet však rozhodně pozitivní nebude.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Pane poslanče, omlouvám se, že vás přerušuji, pouze vám už uplynul váš čas, tak to, prosím, zkrátte.

Poslanec Jan Bureš: Děkuji. Položím otázky. Ptám se, jaké je vaše zadání pro změny v poskytování lázeňské péče. Jakých cílů má touto změnou být dosaženo vyjma úspor? Kdo a jakou metodou zkoumá dopad vámi připravovaných, případně připravovaných změn na pacienty na lázeňská zařízení a na zaměstnanost v tomto oboru a v oborech na lázeňství navázaných? A co je tedy tou připravovanou změnou a co se touto změnou docílí? Děkuji za odpověď.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Předávám slovo ministru zdravotnictví panu Hegerovi.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, pane poslanče Bureši, děkuji vám za vaši interpelaci a dotazy. Já se je pokusím postupně zodpovědět.

Pokud se týká poskytování lázeňské péče, připravuje ministerstvo skutečně určitou revizi rozsahu komplexní lázeňské péče, která je poskytována toho času asi 67 tisícům pacientů v republice. Komplexní lázeňská péče znamená plnou úhradu za pobyt i léčbu pacienta z prostředků zdravotního pojištění. Je potom poskytována také péče příspěvková, kde je úhrada zhruba na den asi poloviční. Celá věc je regulována vyhláškou, která je přílohou zákona 48 o všeobecném zdravotním pojištění.

Věc, proč chceme vyhlášku revidovat, má dvě příčiny. Je to jednak medicínská záležitost. Vyhláška existuje odnepaměti a existovala minimálně posledních 50 let a byla vždycky pravidelně revidována tak, jak se měnily techniky v lázeňství, jak se měnily techniky v medicíně. Já bych jenom připomněl velký průlom například ve vnitrobřišních operacích, které se dnes provádějí převážně laparoskopickou metodou, a ti pacienti jsou v daleko lepším stavu, když opouštějí nemocnici, a jejich potřeba rehabilitace a doléčování se snížila z jednoho až dvou měsíců na několik málo týdnů. Takže revize má svůj důvod medicínský a indikační, protože veřejné zdravotní pojištění je zde proto, aby hradilo léčbu.

Samozřejmě lázně mají velký význam rekondiční. Také tam jezdí řada samoplátců za těmito účely a nepochybně to jejich zdraví a prevenci pro-

spívá, ale jsou lidé, kteří za rekondici jezdí na hory, za sportem nebo třeba tráví jenom kulturní zážitky a také jim to prospívá.

Na druhou stranu musím dát za pravdu, že starost o lázeňskou péči má i finanční stránku věci, protože objem peněz, který jde do lázeňství, je něco okolo 4 mld, a přestože mírně klesal, tak je celkem stabilní a zdravotnictví stojí před úkolem hledat všechny prostředky, které lze v poskytování zdravotní péče z veřejného pojištění ušetřit racionálně. Zadání není z důvodů finančních, ale je opravdu z důvodů medicínských. My, a zvláště v naší tradici v naší zemi, nemáme zájem lázeňské pobyty likvidovat, jenom prostě chceme, aby opravdu se dostalo komplexní péče lidem, kteří ji ze zdravotních důvodů potřebují. Já nepochybuji o tom, a samozřejmě jsem se zástupci lázní jako měst i jako poskytovatelů péče opakovaně jednal a jsem si vědom toho, že lázně jsou do značné míry v oblastech, kde panuje dost velká nezaměstnanost a jsou zde i sociální rizika.

Takže my jsme připraveni lázeňskou vyhlášku dát k analýze finanční, dát k analýze dopadů těm lidem, kteří se lázeňstvím zabývají, a ke kalkulaci toho, jaké by to mělo dopady na zaměstnanost v daných místech a jaké by to mělo sekundární dopady kromě přínosů a úspor, a pak celou věc předložíme vládě k posouzení. Ale v každém případě se nemohu zbavit své povinnosti starat se o rozpočet veřejného zdravotního pojištění a hledat v něm všechny rezervy. A pokud rezervy najdeme a bude to v kontradikci s ostatními náklady, bude muset rozhodnout vláda. Ale samozřejmě veřejné zdravotní pojištění je tady především na to, aby hradilo potřeby zdraví a potřeby na péči, nikoliv sociální dopady nebo nějaké další kompenzace v oblasti zaměstnanosti, pro které by vláda potom měla diskutovat i jiná opatření.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Bude chtít někdo položit doplňující otázku? Pan poslanec asi nikoliv.

Další interpelující je pan poslanec Jeroným Tejč, který interpeluje pana ministra Jana Kubiceho, který ovšem je omluven z dnešního odpoledního jednání. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jeroným Tejč: Vážená paní místopředsedkyně, kolegyně a kolegové, mě velmi mrzí, že tady za sebou nevidím pana ministra vnitra Kubiceho, protože mi připadá skoro až neuvěřitelné, že se nejenže neúčastní dnešních ústních interpelací, ale především v úterý při projednání hlasování o nedůvěře vládě dokonce ani jednou nevystoupil. Já jsem očekával, že pan ministr Kubice, když nevystoupil včera, bude přítomen dnes, aby nás mohl seznámit se svou koncepcí.

Měl by si podle mého názoru uvědomit, že je politikem. Už není detek-

tivem ani soukromým, ani policejním, nemůže se schovávat za zdmi chráněné budovy nebo ve svém bytě či kanceláři. Je ministrem, je veřejnou osobou a musí odpovídat na dotazy nejen veřejnosti a médií, což také nečiní, ale především se musí zodpovídat parlamentu. To, že tady dnes není, vnímám velmi negativně. Doufám, že tak učiní příští týden a nebude si stále říkat o jakési dny hájení, které by chtěl pro to, aby se mohl seznámit s resortem. Já věřím, že pan ministr Kubice je zodpovědný člověk, má osmnáct let a více, tedy musí vědět, že pokud přijal nabídku stát se ministrem vnitra v této době, tak musí mít alespoň základní koncepci toho, jak chce na tomto resortu fungovat.

Stejně tak si myslím, že je naprosto neuvěřitelné, že se zde nezpovídá z toho, jakým nehorázným způsobem destabilizoval v současné chvíli Ministerstvo vnitra. Považuji za naprosto neuvěřitelné, že pan ministr odvolal všechny své náměstky, nebo je svým způsobem k odchodu donutil. V této chvíli samozřejmě akceptuji to, že každý ministr má právo na to vybrat si své spolupracovníky a své náměstky. Vyměnit je ale neznamená je jen odvolat. V současné době, možná dnes, možná zítra, bude Ministerstvo vnitra mít pouze ministra, žádného z náměstků. Myslím, že to je krajně nezodpovědné, a myslím, že není možné, aby ti, kteří jsou odvoláni, nebyli nikým nahrazeni. A já pevně věřím, že se dozvíme velmi rychle, kdo ta náhrada bude, a že budou kompetentnější, než je pan ministr Kubice, protože jak sám on přiznává, resortu vnitra příliš nerozumí.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Na vaši interpelaci vám bude odpovězeno písemně.

Další se svou interpelací vystoupí poslankyně Kateřina Konečná na pana ministra zdravotnictví Leoše Hegera a prosím, aby se potom připravila paní poslankyně Semelová.

Poslankyně Kateřina Konečná: Děkuji, paní předsedající. Vážené kolegyně a kolegové, vážení páni ministři, zdravotní pojišťovny zaplatily v roce 2009 36,7 mld. korun za léky předepsané na lékařský předpis a 5,9 mld. za zdravotnické prostředky předepsané na poukaz. Suma DPH zohledněná ve výši úhrad přepočítaná na sazbu DPH 10 % odpovídá v současnosti částce 3,91 mld. Rok 2010 byl vlivem revize mírně atypický v oblasti změn objemu trhu a je reálné se domnívat, že v roce 2011 a následně 2012 dojde k obnovení trendu nárůstu výdajů zdravotních pojišťoven z let předcházejících, tedy v rozsahu plus 6 % pro zdravotnické prostředky a 9 až 12 % pro léčivé přípravky.

V roce 2012 představuje rozdíl objemu financí v důsledku navýšení sazb DPH z 10 na 14 % částku za recepty, resp. poukazy, 1,55 až 1,74 mld.,

v roce 2013 poté při sjednocení sazeb DPH ve výši 17,5 % dojde k dalšímu navýšení u výdajů na recepty, resp. poukazy, o 1,37 až 1,52 mld. V porovnání se stávajícími náklady se od roku 2013 zvýší DPH odvedená z pojišťoven do státního rozpočtu o 2,92 až 3,26 mld. To znamená suma sumárum zhruba dohromady s tím, co je placeno dnes, 6 mld. korun.

Já bych se vás dovolila zeptat, pane ministře, zda jste při realizaci vaší daňové reformy neuvažovali o tom, co je normální ve státech Evropské unie, protože sazbou 17,5 % se dostáváme do těžkého nenormálu. Normální v Evropské unii totiž je, že za léky se platí DPH ve výši 3 až 8 %, a jsou dokonce země, dokonce velmi liberální země, jako je Velká Británie nebo Švédsko, které mají nulovou sazbu na léky. Mně totiž připadá, že si tady peníze z veřejných rozpočtů přeléváme z jedné kasičky do druhé, a navíc k tomu samozřejmě musí ještě připlatit občané, protože DPH se zvedne i za léky, které neplatí zdravotní pojišťovny, ale platí si je sami.

To znamená, ráda bych se vás zeptala, zda jste s touto variantou uvažovali, pokud ne, proč k tomu nedošlo, a co s tím hodláte dělat. Protože to, jak nám tady neustále vykládáte, jak je třeba zvyšovat –

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Paní poslankyně, překročila jste už svůj čas. Já jsem byla tolerantní, ale už to ukončete, prosím.

Poslankyně Kateřina Konečná: Omlouvám se, až budu mít minutu na doplnění, tak –

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji, děkuji. Bude reagovat pan ministr. Prosím, máte slovo.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Děkuji za slovo, vážená paní předsedající. Vážená paní poslankyně, děkuji za vaše dotazy i za interpelaci. Musím říci, že vaše statistické přehledy se nikterak neliší od údajů, které má k dispozici Ministerstvo zdravotnictví. I když se z různých zdrojů a z různých analýz dopady na zátěž systému veřejného zdravotního pojištění liší. Ta částka se pohybuje někde okolo 4 miliard pro příští rok a další velká zátěž pro roky další. Z toho asi polovina bude připadat na léčivé přípravky, a pokud jde o zátěž, která by byla přenesena na pacienty, tak ta je odhadována zhruba ve výši toho, jak jsou náklady na léky rozděleny, to znamená asi 15 % z oblasti doplateků.

Pokud jde o konstatování, že v Evropské unii jsou sazby DPH za léky v průměru nižší, v některých zemích dokonce nulové, je pravdivé. Ale musím říci, že v tomto případě to není to úplné meritum věci. Problém je, o kolik se prostě bude objem potřeb ve zdravotnickém rozpočtu kvůli DPH lišit, a v

tom máte naprostou pravdu, že pokud to zůstane tak, jak je zatím Ministerstvem financí navrhováno, pak dopad bude plný v přibližném odhadu 4 miliard do prostředků veřejného zdravotního pojištění. Jen bych řekl k Velké Británii, kde je nulová sazba DPH a dopad na pacienty tudíž by byl zdánlivě nulový, tak že tam zase je potřeba kalkulovat, že tam jsou obrovské doplatky pacientů za léky, které se blíží až k 50 %.

Nicméně tyto pohledy do zahraničí nám nikterak nepomohou. Ministerstvo zdravotnictví samozřejmě při přípravách celé transakce okolo DPH, která dosud samozřejmě patří do oblasti výhledů, na ty problémy upozorňovalo, protestovalo proti nim, ale zatím zátěž, pokud celý komplex opatření projde, ta zátěž je reálná. Pokud by mělo zdravotnictví vstoupit do příštího roku s touto zátěží, bude se přičítat ještě k zátěži, která vzniká z narůstajícího deficitu systému, který bude ještě prohlouben příslibem navýšením platů, a budeme vstupovat do dalšího roku se zátěží, která bude činit dohromady minimálně 10 mld.

To, jestli si zdravotnictví s tímto problémem poradí, aby zůstala finančně neutrální bilance, se samozřejmě teprve uvidí. My se snažíme přicházet s různými racionalizačními opatřeními. Musím konstatovat, že velmi vysoký nárůst peněz do zdravotního pojistného v minulých pěti letech, který byl téměř 50procentní, naznačuje, že kdyby klesla úroveň našeho zdravotnictví o jeden rok zpět, nebyla by to zase tak velká tragédie. Nemáme to ale v úmyslu a chceme ty zdroje hledat. Samozřejmě, kromě dalších politických jednání také ve zvýšení efektivity našeho systému.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji a dám ještě prostor paní poslankyni k doplňující otázce.

Poslankyně Kateřina Konečná: Děkuji, pane ministře, za vaši odpověď. Rozumím tomu, že vám to asi není milé, že byste byl taky rád, kdybychom DPH u léků nezvyšovali. Pak mi nezbyvá, než trochu konstatovat, že mě mrzí, že už ani ministr za jednu stranu není schopen vymyslet ministři za tu samou stranu, v tomto případě TOP 09, co to může znamenat. A je evidentní, že pan ministr Kalousek je tady nade všemi námi a je jediný, který je schopen s největší pravděpodobností rozhodnout o tom, jak to má být, bez jakýchkoli podkladů, protože na ty podklady, které mu dávají resortní ministři, prostě nebere ohled.

Já bych chtěla jen dodat, že léky jsou prostě skupina, kterou si pacienti nevybírají. Když dostanete předepsaný recept, tak ty léky většinou musíte užívat. Asi nikdo z nás je neužívá úplně dobrovolně. A mně trochu vadí to, že my tady ve zdravotnictví, jak říkáte, vymýšlíme řadu konceptů toho, jak ušetřit, ale vymýšlíme vymyšlené. Protože kdybychom ty peníze,

které budeme přelívat z veřejného zdravotního pojištění panu ministru financí do rozpočtu, dali tomu systému a nechali je v tom systému, tak, jak znovu opakují, možná bychom tady neřešili zvýšené doplatky, zvýšenou spoluúčast pacientů a možná bychom aspoň v tomto jednom segmentu dokázali občanům České republiky ulevit.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Dám ještě prostor na reakci panu ministrovi.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Děkuji. Já budu stručný. Pan ministr Kalousek je podobně jako já zodpovědný nejen své politické straně, ale celé koalici, takže on se snaží plnit programové prohlášení vlády. Já samozřejmě bych si dovedl představit vedení Ministerstva zdravotnictví s kladným hospodářským výsledkem plus 10 mld. daleko lépe než těch minus 10 mld. Nicméně já jsem tuto řeholi přijal, když jsem přijal křeslo ministra zdravotnictví, a budu v této situaci pracovat alespoň na vylepšení efektivity zdravotnického systému. A budiž mi tedy omluvou alespoň to, že pokud by se tu efektivitu podařilo vylepšit a vést zdravotnický systém dále pod touto zvýšenou efektivitou komukoliv v dalších letech, kdy lze očekávat, že nárůsty do zdravotnictví budou tak jako v minulosti zase jednou růst, tak potom o tu zvýšenou efektivitu by byl nárůst daleko vyšší než v minulých letech.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Nyní vystoupí se svou interpelací paní poslankyně Semelová. Já vám dávám prostor. Jenom kdyby náhodou se někde v kuloárech nacházel pan Zaorálek, tak haló, haló, hledá se pan Zaorálek, střídání! Děkuji. (Smích v sále.)

Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Marta Semelová: Děkuji. Vážený pane ministře, při jednáních o státním rozpočtu či o takzvaných reformách, resp. škrtech, neustále vysvětlujete a přesvědčujete nás, opozici, ale i veřejnost, o nutnosti uskrovnit se a utáhnout si opasky. (Smích v sále – do sálu přichází místopředseda Zaorálek.) Nebudu v tuto chvíli rozebírat skutečnost, že velká část občanů se už tak uskrovnila, že se dostávají nad či pod hranici chudoby, příp. jsou po vámi přijatých úsporných opatřeních tímto propadem vážně ohroženi.

Ale v souvislosti se zdůrazňovaným nedostatkem financí bych se chtěla zeptat na záležitost, která v těchto dnech proběhla médií. Jedná se o to, že bezpečnostní agentura ABL získala loni těsně před závěrem roku dotaci 8,4 mil. korun z evropských fondů určených na vzdělávání svých zaměstnanců, přičemž vzhledem k tomu, že u projektů evropských sociálních fondů je

státní spoluúčast 15 %, část financí zaplatí stát. To znamená, že v tomto případě půjde ze státního rozpočtu soukromé firmě ABL 1,266 mil. korun. Osobně si myslím, že zmíněné finance by měly být určeny hlavně obcím a veřejně prospěšným projektům, a ne soukromým agenturám.

Chtěla bych se proto zeptat, jak velká finanční částka tímto způsobem protéká ze státního rozpočtu do soukromých firem za situace, kdy chybějí peníze na zdravotnictví, kdy si pacienti mají stále víc připlácet na vzdělání, viz připravované školné, do sociální oblasti a na zaměstnanost apod. Dále, jakým schvalovacím procesem procházejí žádosti o dotace a kdo je schvaluje. A konečně, jakým způsobem jsou zohledněny skutečné potřeby a zájmy společnosti a zda můžeme očekávat nějakou nápravu.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Pochopil jsem, že ministr Kalousek je omluven, jak tady vidím, z pracovních důvodů, takže to bude pouze písemné.

Nyní požádám pana poslance Františka Novosada, který by měl interpelovat Ivana Fuksu, který je také mezi těmi, kteří se omlouvají z pracovních důvodů. Prosím, máte slovo.

Poslanec František Novosad: Děkuji za slovo. Vážený místopředsedo, mrzí mě, že tu pan ministr není, ale svoji otázku přečtu a doufám, že pan ministr mi písemně odpoví.

Vážený nepřítomný pane ministře, v našem zemědělství, které bylo a ještě je na vysoké úrovni co do kvality, v hlavních produktech, jako je mléko, maso, cukr a další, jsme byli soběstační. Před týdnem sdělovací prostředky oznámily, že přestáváme být soběstační ve výrobě mléka a mléčných výrobků a že do naší země bude dovoz z jiných států. Proto se ptám, pane ministře, jak je možné, že naše kvalitní potraviny mizí z pultů obchodů a jsou nahrazovány z dovozu nekvalitními a můžu říct i zdraví škodlivými potravinami z dovozu, viz tento týden belgické maso.

Děkuji a věřím, že pan ministr mi odpoví.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, tak to bude také písemné.

Nyní požádám pana poslance Josefa Tancoše, který by měl interpelovat ministra Jaromíra Drábka ve věci nezaměstnanosti na Mostecku. Prosím, máte slovo.

Poslanec Josef Tancoš: Vážený pane místopředsedo, pane ministře nepřítomný, vážení kolegové, můj dotaz je nezaměstnanost na Mostecku, která úzce navazuje na prolomení či neprolomení limitů těžby uhlí. Na minulém zasedání vlády tento bod byl opět odložen. Do regionu, který má

velké problémy s 15procentní dnešní nezaměstnaností, bude v případě dalšího propouštění dosahovat nezaměstnanost minimálně 30 a více procent. Já doufám, že limity se uvolní a propouštět se nebude. A doufám, že v případě prolomení i ta nezaměstnanost mírně klesne.

Chtěl bych se zeptat na případ, pokud všechno dopadne špatně, jestli bude připraven nějaký speciální plán, který by skokové navýšení nezaměstnanosti vyřešil. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Já se musím přiznat, že tady mezi omluvenými nemám pana ministra Drábka. Padlo tady někde něco o jeho omluvě dneska na začátku? (Nikdo o tom neví.) Nepadlo? Já tady také nemám omluvu pana ministra Drábka. (Nesrozumitelné poznámky z pléna, smích v sále.) A není tady někde přítomen ministr Drábek? Prosím tedy o chvilku strpení. Žádám pana ministra Drábka, pokud se skrývá někde v útrokách Sněmovny, aby se dostavil do jednací síně. (Nesrozumitelné poznámky, smích v sále. Čeká se na pana ministra Drábka.)

Tak já dostávám informaci, že ministr Drábek je na Radě ekonomických ministrů. A údajně omluva byla poslána. Dobře. Já to tedy přijímám takto dodatečně, i když mi to tady chybí.

Jenom tedy sdělím, že další interpelace byla má – na ministra Pospíšila. Já ale v tom případě, že tady není, vyčkám eventuálně do příštího týdne a nebudu interpelovat ministra Pospíšila.

A teď bych požádal pana poslance Antonína Sedu, který by měl interpelovat Josefa Dobeše. A pak je paní poslankyně Bebarová-Rujbrová. Nyní pan poslanec Seďa. (Poslanec Seďa při příchodu k mikrofonu upozorňuje, že ministr Dobeš je omluven.) Ano, to vím. Pan ministr Dobeš je tady ze zdravotních důvodů omluven, omluvu tady mám. Prosím.

Poslanec Antonín Seďa: Děkuji, pane místopředsedo. Vážený pane nepřítomný ministře, reforma veřejné správy měla za cíl zjednodušení byrokracie a zlepšení přístupu k občanům. Česká školní inspekce ve Zlínském kraji měla původně čtyři detašovaná pracoviště odpovídající bývalým okresům. Poté se dvě detašovaná pracoviště zrušila a v současné době existuje základní pracoviště inspekce ve Zlíně pro okresy Zlín a Vsetín a v Uherském Hradišti pro okresy Uherské Hradiště a Kroměříž.

Vážený pane ministře, podle mých informací bude v červnu tohoto roku končit ústřední školní inspektorka paní Mgr. Olga Hofmanová. Ta údajně hodlá zrušit detašované pracoviště v Uherském Hradišti a vytvořit nové ve Valašském Meziříčí, odkud pochází. Zřejmě proto, aby ještě mohla využívat svých inspektorských zkušeností v místě bydliště. Ať je tak, či tak, odborná veřejnost se oprávněně obává ze zavádění takovýchto nesystémových

kroků, které zhorší dostupnost a kontrolní činnost inspektorů. Ptám se proto, pane ministře, zůstanou, či nezůstanou současná pracoviště České školní inspekce ve Zlínském kraji? A pokud nezůstanou, jaké změny se připravují? Děkuji za vaše odpovědi.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Takže opět to bude vyřízeno písemně.

A nyní poprosím paní poslankyni Bebarovou-Rujbrovou, která chce interpelovat ministra Karla Schwarzenberga. A připraví se Jiří Paroubek.

Poslankyně Zuzka Bebarová-Rujbrová: Ještě jednou dobrý den. Vážený pane ministře, před časem jsme uvítali informaci o zavedení nového systému registrace žadatelů o vízum a věřili jsme, že kromě odstranění potupných front před našimi ambasádami v Ulánbátaru, Hanoji a dalších zemích omezí i korupci ve zprostředkování víz a dosažitelnost českého pracovního trhu pro ty, o které je u nás zájem. Ono se ale, jak se zdá, všechno dá obejít.

Před časem si mi stěžoval majitel indické restaurace, že má problém dovézt špičkového indického kuchaře. Dnes pro neochotu ministerstva přiznat chybu bude možná muset výrobní podnik APOS v Blansku omezovat výrobu. Tento podnik je dodavatelem volantů obšitých kůží pro autopřemysl. Jde o specifickou práci, o kterou není mezi českými obyvateli zájem. Dobře ji zvládají mongolští pracovníci, kteří tuto výrobu nyní převážně zabezpečují. Podnik má k náboru cizinců souhlas pracovního úřadu i Ministerstva práce a sociálních věcí. V Mongolsku má vybráno 20 potenciálních zaměstnanců. Zdůrazňuji – zaměstnanců, ne obětí zprostředkování dodavatelských agentur. A v tom je asi zakopaný pes. Telefonický systém registrace uchazečů o vízum je zablokovan novodobými otrokáři tak, že se prostě na ambasádu nikdo nedovolá. APOS se o to pokouší půl roku.

Když jsem panu ministrovi napsala, ujistil mě, že systém Visapoint má vést k odstranění diskriminace žadatelů.

Pane ministře, opravdu si to myslíte? Znáte skladbu cizinců, kteří tímto systémem proniknou? Chcete podporovat příchod cizinců, kteří jsou pro náš pracovní trh nepostradatelní, nebo obchod s levnou pracovní silou, kterou v době krize bez milosti vyženeme a ještě jí zaplatíme takzvané levné návraty? Koordinujete postup svého ministerstva s Ministerstvem práce a sociálních věcí a Ministerstvem vnitra? Jak? Co uděláte pro udržení perspektivní výroby v podniku APOS Blansko? Děkuji vám.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Takže já se zeptám Jiřího Paroubka, jestli chce interpelovat ministra Pospíšila, který tedy také patří k

těm, kteří jsou mezi nepřítomnými. (K řečnickému pultu přichází ministr Schwarzenberg i poslanec Paroubek. Poslanci upozorňují předsedajícího na ministrovu přítomnost.)

Aha, já jsem zrušil jediného ministra, který tady je. (Smích v sále.) Toho jediného, co tu je. Úplně jsem podlehl té atmosféře nepřítomnosti. Já se omlouvám panu ministru Schwarzenbergovi, že on by tady jediný byl na nic.

Prosím tedy, abyste přece jen dostal příležitost vystoupit. Já už jsem tomu odvykl, jako že... Prosím.

Místopředseda vlády a ministr zahraničních věcí ČR Karel Schwarzenberg: Pane místopředsedo, je známé, že pod svícem je největší tma. A když sedím pod vámi, tak nejsem k vidění.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Logicky, nejste vidět. Ano.

Místopředseda vlády a ministr zahraničních věcí ČR Karel Schwarzenberg: Ale tedy k odpovědi. Problém ekonomické migrace byl řešen v letech 2009 a 2010, mimo jiné prostřednictvím nařízení vlády č. 1205/2009, kterým bylo zavedeno omezení nabírání počtu žádostí o dlouhodobá víza za účelem podnikání a zaměstnání na zastupitelských úřadech v migračně rizikových zemích. Jedná se o zastupitelské úřady v Hanoji, Ulánbátaru, Kišněvě, Kyjevě, Taškentu a generální konzuláty v Doněcku a ve Lvově. Konkrétní počty pro jednotlivé země jsou stanoveny v klasifikovaném režimu. Počty žádostí o dlouhodobá víza za účelem zaměstnání přijatých na zastupitelských úřadech České republiky jsou pravidelně revidovány s ohledem na aktuální migrační trendy a potřeby českého trhu práce. Poslední vyhodnocení proběhlo v rámci jednání koordinačního orgánu pro řízení ochrany státních hranic České republiky na úrovni náměstků Ministerstva vnitra, Ministerstva zahraničních věcí, Ministerstva práce a sociálních věcí a Ministerstva průmyslu a obchodu v březnu 2011. Ze závěru tohoto jednání nevyplyvá potřeba nastavené kvóty v současnosti měnit.

Zároveň byla potvrzena opodstatněnost využívání internetového objednávání podané žádosti prostřednictvím systému Visapoint. Systém internetového objednávání podání žádostí Visapoint byl na zastupitelských úřadech zaveden za účelem realizace uvedených opatření. Dle poznatků Ministerstva zahraničí je systém Visapoint funkční a zajišťuje všem žadatelům stejné podmínky pro podání žádosti o dlouhodobá víza na zastupitelském úřadě a zvyšuje efektivitu a transparentnost vízového procesu.

Jinou záležitostí je pochopitelně poptávka žadatelů. Ta značně

převyšuje nabídku míst pro podání žádosti o dlouhodobé vízum za účelem zaměstnání, kterou zastupitelský úřad nemůže nijak ovlivnit. V rámci udržení rovného přístupu k žadatelům není možno upřednostňovat skupiny žadatelů či žadatele jedné konkrétní země přijetím žádosti mimo systém Visapoint. Pro všechny žadatele platí stejně jasné podmínky.

Snad bych rád podotkl – mluvíte tady o skupině mongolských pracovníků – že koncem roku 2010 bylo na českém trhu pouze 296 pracovních míst obsaditelných cizinci. Aktuální míra nezaměstnanosti v České republice je 9,2 %. Promiňte – je-li tak vysoká nezaměstnanost, tak se firma musí snažit vlastní pracovníky v Čechách vyškolit a použít, a ne sáhnout do dalekých zemí.

Nakonec chci zmínit, že pracovní podmínky ve firmách, které mají zájem o nábor zahraničních pracovníků, jsou často za hranicemi běžných standardů, pokud jde o délku pracovní doby, finanční ohodnocení, zacházení s pracovníky, bezpečnost práce atd. Neobsaditelnost poptávaných míst tedy není nutně způsobena nezájmem nezaměstnaných českých občanů o práci. Ale zásadně Ministerstvo zahraničí odmítá preferenční zacházení vůči vybraným firmám či jiné formy klientelismu.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Takže prosím ještě paní poslankyni, která má tu velkou výsadu, že má partnera. Prosím, aby ještě doplnila.

Poslankyně Zuzka Bebarová-Rujbrová: Děkuji. Musím říct, pane ministře, že jsem velmi zklamána zobecněním odpovědi na mé zcela konkrétní dotazy, i když chápu, že jste se nemohl na ně dříve připravit. Doufám, že tak učiníte aspoň dodatečně.

Ale využiji čas k tomu, abych sdělila, že firma, o které hovořím, nepatří mezi ty, o kterých hovoříte. Je to firma, kde pracuje ke třem stům zahraničních pracovníků s průměrným platem 16 tisíc a pracují jako zaměstnanci, ne jako otrokáři. A co váš systém Visapoint způsobil, tak právě diskriminaci těch, kteří zde chtějí pracovat, a ne sem být dodáváni jako bílé nebo v některých případech barevné maso.

Doufám, že se podíváte na mé otázky do stenozáznamu a odpovíte mi aspoň dodatečně. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan ministr už nebude komentovat? Nebude, takže požádám pana poslance Jiřího Paroubka, který bude interpelovat ministra Pospíšila, ač není přítomen.

Poslanec Jiří Paroubek: Vážený pane místopředsedo, vážené torzo

vlády, dámy a pánové, já bych možná se rád vyjádřil také k té neúčasti členů vlády na interpelacích. Slyším, že mají nějakou poradů ekonomických ministrů. To je chvályhodné. Ale účast na interpelacích je podle ústavy. Takže se domnívám, že ta priorita by měla být jasná, a já na rozdíl od pana místopředsedy Zaorálka postupuji podle latinského přísloví: „Kapka nevyhlodá kámen násilně, nýbrž častým svým pádem.“ Kdybych tady dneska nečetl ty interpelace, které mám připraveny, tak bych musel jít rovnou domů.

Takže: Vážený pane nepřítomný ministře, ačkoliv vás média pasují do role slušáka, člověka, který bojuje s praxí tzv. justiční mafie, který je garantem nezávislosti justice, nedávno vyšla najevo informace, která tento váš mediální obraz zásadním způsobem narušuje. Vámi vybraný a vládou schválený nejvyšší státní zástupce v pořadu České televize prohlásil, že jste jej bez jeho vědomí přizval před jeho jmenováním na schůzku s člověkem, kterému nejen v ODS přezdívali „ten, co vodí Pospíšila“. Konkrétně se jedná o místopředsedu vaší krajské organizace ODS v Plzni pana Jurečka. V jeho případě jste už blahosklonně přecházel jeho studium na plzeňské právnické fakultě, kdy jste jej sice pod tlakem novinářů vyzval k přerušení studia, avšak celý rok jste pak nic neučinil. Dokonce jste ani nepátral po ztracených protokolech o jeho přijetí.

Ptám se vás tedy, co vás vedlo k tomu, že jste budoucího nejvyššího státního zástupce šel nejdříve představit tomuto člověku, který má s justicí společného toliko to, že byl už jednou souzen.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Takže teď bych požádal pana poslance Sedu. Ne, ne, ne, pana poslance Václava Klučku, ano, to je přesně, pana poslance Klučku – interpelace na Jana Kubiceho ve věci nekomunikace ve vedení ministerstva.

Poslanec Václav Klučka: Vážený pane místopředsedo, vážení ministři, kolegové, kolegyně, nekomunikace ve vedení Ministerstva vnitra – to byl důvod, proč z ministerstva odešli nejdříve dva náměstci. Já jsem tomu pořádně nerozuměl, nevěděl jsem, o co jde. Nekomunikace. Když tam ministr nastoupí v průběhu minulého týdne a po velikonocním pondělí si zavolá příslušné náměstky a řekne: tady končíme, tady nebudete. To je nekomunikace, nebo co to je? Když vůbec ještě nepoznal vztahy, řízení na tom ministerstvu, to je nekomunikace?

Teprve dneska jsem pochopil, co je to nekomunikace. Kde je pan ministr? Kde sedí v této chvíli? Také na poradě ekonomických ministrů? Ten jeho výkon dopolední nebyl nikterak zvláštní, který by zaujal. Asi se bude muset učit vystupovat i ve Sněmovně.

Prosím pěkně, toto je ostuda. Toto je skutečná ostuda české politiky.

Tento pan ministr v současné době, až odejde ještě Čech, nebude mít žádného náměstka. Bude to prázdné ministerstvo. Já jsem panu premiérovi položil otázku, kdo je odpovědný za tuto situaci, která politická strana – Věci veřejné, ODS, nebo TOP 09? Pan premiér řekl: „Celá koalice se takto dohodla, všichni s tím souhlasili.“ Tak, vážení, pokud to byla celá koalice, neste tedy tu svou politickou odpovědnost za tento stav na Ministerstvu vnitra.

Děkuji vám. (Potlesk z levé části jednacího sálu.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Poprosím pana poslance Vladislava Šincla.

Poslanec Ladislav Šincl: Vážený pane nepřítomný ministře, dovoluji mi, abych se na vás obrátil s aktuálním problémem statutárního města Karviná, které trápí nejhorší ovzduší ve střední Evropě. Nevím, jestli víte, ale za loňský rok byl v tomto městě denní limit prachu v ovzduší překročen podle údajů Českého hydrometeorologického ústavu 109krát. Nejhorší je, že na tyto prachové částice, které pronikají až do plicních sklípků, se nabalují další nebezpečné rakovinotvorné látky, jako je benzopyren, oxid siřičitý, oxid uhelnatý, toluen atd.

Jednou z příčin tohoto stavu je i problematická silniční doprava. Tímto městem vede jediná silnice první třídy, která spojuje trasu od Ostravy, na druhou stranu vede směrem k Českému Těšínu a dál na Slovensko, resp. do Polska. Bohužel tato jediná silnice vede přímo centrem města a tranzit znamená hluk a exhaláty z desítek tisíc aut denně, včetně nákladních. V materiálu z dílny Ministerstva dopravy pod názvem tzv. superkoncepce se uvádí, že obchvaty měst a obcí jsou vaše prioritou. Ve zmiňované superkoncepti se ale se stavbou obchvatu v Karvině bohužel nepočítá. Jestliže to stát celkově myslí vážně se snahou zlepšit životní prostředí v nejpostiženějším místě České republiky, není možné to vyřešit jen dílčími paragrafy v zákoně o ovzduší.

Na problém u nás ukázaly loňské povodně. Voda tehdy zaplavila trasu na Ostravu, poničila most přes Olši, strhla část cesty na druhou stranu na Český Těšín, byli jsme odříznuti od světa a nic se s tím nedalo dělat. Nyní, od 1. května, začne stavba nového mostu přes Olši na silnici na Ostravu. Od tohoto dne se zde velice dramaticky zhorší dopravní situace a o plynulé dopravě nebude možné mluvit vůbec více než půl roku. Obchvat města je proto pro toto město velice důležitý a čekat na něj další desetiletí by znamenalo další prohloubení izolovanosti Karviné a Karvinska a další zhoršování životního prostředí v oblasti.

Z tohoto důvodu mám na vás, pane ministře, otázku, zdali tento problém budete řešit a kdy. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, tak to bylo také na nepřítomného. Teď prosím tedy poslance Jeronýma Tejce, který také chce také interpelovat ministra Jana Kubiceho, který tu není.

Poslanec Jeroným Tejc: Ano, je tomu tak, dovolil jsem si skutečně interpelovat pana ministra Kubiceho, přestože tady není, i když myslím, že ta chyba není na mé straně, není ani na straně přijímačů případných televizních diváků, ale je prostě skutečně v panu ministru Kubicem. Pan ministr tady není. Já myslím, že je nedůstojné, abych tady hovořil teď nebo vzápětí v té své třetí interpelaci na pana ministra do zdi, abych zdržoval Poslaneckou sněmovnu.

Já tedy položím jednu jedinou konkrétní otázku, na kterou mi pan ministr opakovaně odmítá odpovídat na půdě této Sněmovny, a to je, zda někdy mezi jeho agenturou, kterou vlastnil a kde byl jednatelem, tedy SUB S.A., existoval obchodní vztah mezi touto agenturou a mezi agenturou ABL, tedy jestli někdy proběhla jakákoliv fakturace mezi těmito dvěma agenturami, kdykoliv v minulosti. A myslím, že stačí, když pan ministr napíše, zda ano, či ne v písemné odpovědi na mou ústní interpelaci, pokud není přítomen a není schopen ani ochoten odpovědět dnes ani včera na takto položenou otázku. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Poprosím nyní pana poslance Ladislava Šincla. (Hlas z pléna: Již odešel.) Není tady? Není, opravdu není, opravdu odešel. Takže v tom případě můžeme opět... (Poslanec Šincl vchází do jednacího sálu.) A je tady Ladislav Šincl! Poslední příležitost vystoupit. (Nepřeje si vystoupit.) Ne? (Pobavení.) Tak pan poslanec Václav Klučka.

Poslanec Václav Klučka: Pane předsedající, kolegyně, kolegové, mám štěstí a já jsem rád, že mám to štěstí, že tady ministr John je. Skončil jako ministr vnitra. Ta interpelace je nazvána spokojenost s výkonem na Ministerstvu vnitra. Já ji tak trošinku změním, ten záměr.

Pane ministře, jak jste spokojen se situací, která po vašem odchodu nastala na Ministerstvu vnitra? Jak jste prosím spokojen s tím, že vaši lidé, kteří vás obklopovali a pomáhali vám ministerstvo řídit, už na tom ministerstvu nejsou? A je to týden po nástupu nového ministra!

Pane ministře, vy jste zároveň předsedou Věcí veřejných. Řekněte mi popravdě – patří toto ministerstvo Věcem veřejným? Já jsem to nenašel v koaliční smlouvě! Já jsem jenom vedle vašeho jména našel VV. Zůstává tam to VV na Ministerstvu vnitra, nebo nezůstává? Já jsem se opravdu nedopátral této odpovědi. Já nechci teď v této chvíli řešit, jaká je situace v policii po vašem odchodu, jaká je situace u hasičů, na poště, v IT systé-

mech na ministerstvu, ve veřejné správě. Ano, je to náročná práce na tom ministerstvu ve svízelných finančních podmínkách, které byly dány k dispozici. To si myslím, že musí každý normální člověk pochopit. Chvilku mi to trvalo, také jsem tohle pochopil. A myslím si, že jsem si našel vztah v těch kompromisech k tomu, co se na ministerstvu v určité situaci dělo, ale skutečně v této chvíli by mě skutečně zajímal váš názor na věci, které jsou současné a které já považuji za velmi kritické! Děkuji vám. (Potlesk několika poslanců ČSSD.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Teď bych požádal paní poslankyni Semelovou... (O slovo se hlásí mpř. vlády John.) Vlastně ne, teď můžeme odpovídat. Ó! (Pobavení.) Tak to jo, prosím pana ministra Johna.

Místopředseda vlády ČR Radek John: Dobrý den. Já nejsem na poradě ekonomických ministrů. Já si samozřejmě myslím, že by bylo nekorektní po několika dnech hodnotit, co bude, protože to klíčové je, které spolupracovníky si pan Kubice přivede. Já samozřejmě uznávám, že jsem velmi nervózní z toho, aby to, co se dělalo na Ministerstvu vnitra devět měsíců, aby to nespadlo pod stůl, protože by to stálo daňové poplatníky velké peníze. Jednak je tam čerpání z evropských fondů, jednak tam bojujeme o dvě miliardy na programy pro hasiče a pro policii z evropských fondů, jednak se konečně rozjela už příprava registrů. Teď už opravdu jede, jak nás zdržoval ÚOHS. A jednak v legislativě – to je pan náměstek Vavera – jsme před odevzdáním velmi klíčových zákonů, tj. zejména zákona o úřednících, který má být odevzdán v termínu. V tuto chvíli je k němu 500 připomínek, které je třeba urychleně vypořádat z meziresortu, a je to opravdu otázka dní a týdnů.

Na druhé straně pro příslušníky ozbrojených sborů, tam věřím v kvality pana ministra bezvýhradně a bude opravdu třeba, aby veřejná správa, IT projekty, čerpání z fondů tímto nebyly ohroženy. A opravdu jsem nervózní jako všichni a jako kdokoli, koho potkám ve Sněmovně. Každý se ptá na tohle. A samozřejmě dejme panu ministrovi Kubicemu několik dnů, aby představil ty kormidelníky, kteří tohle dotáhnou do konce, protože kdyby se to nedotáhlo do konce, byla by to samozřejmě velká škoda pro všechny obyvatelé této země. Já bych počkal několik dní a uvidíme.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ještě se zeptám pana poslance Klučky.

Poslanec Václav Klučka: Děkuji vám, pane místopředsedo. Pane

ministře, moc prosím, tři jednoduché otázky. Jsou Věci veřejné odpovědné za Ministerstvo vnitra? Otázka číslo jedna.

Otázka číslo dvě: Myslíte si, že tím, že odešel nebo odejde k 30. 4. náměstek Vavera, váš velmi dobrý spolupracovník a legislativec, že tím vyřešíme problém přípravy velmi závažných zákonů, před kterými Ministerstvo vnitra stojí?

Otázka třetí, znovu to opakuji: Opravdu jste přesvědčen o tom, že během několika dnů, řekněme i týdnů, se povede situace na Ministerstvu vnitra pod řízením tohoto velmi možná nekompromisního člověka zvládnout? Víte, z čeho já mám obavu? Od roku 1990 jsme se vždycky snažili o to, aby Ministerstvo vnitra bylo vedeno civilními osobami. Nástupem pana Kubiceho já si osobně myslím, že půjdou do vedení Ministerstva vnitra policisté. Toto je velká změna v demokratickém systému řízení tohoto ministerstva. Nemáte stejnou obavu?

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, poprosím ještě pana ministra.

Místopředseda vlády ČR Radek John: Já se omlouvám, já jsem zapomněl na otázku, jestli je to ministerstvo Věcí veřejných. V rámci koaličních jednání jsme se dohodli na kompromisu, že to bude zcela nezávislé ministerstvo se zcela nezávislým kandidátem. S Věcmi veřejnými v této chvíli nemá nic společného, ale dokonce s Věcmi veřejnými ministerstvo mělo společnou jenom osobu Radka Johna. Nikdo z náměstků, kteří odešli, nebyl z Věcí veřejných. Náměstek Vavera tam byl myslím za pana Bublana a je to kvalifikovaný odborník, o kterého se mimochodem nyní perou i v jiných resortech.

Takže je to věc nezávislého ministra. Při koaličních jednáních se řeklo, že nezávislý ministr tudíž bude mít zcela volnou ruku a žádná politická strana tam nebude nominovat politického náměstka, čili je to naprosto v rukou pana ministra Kubiceho. On si vybírá své spolupracovníky bez jakéhokoliv politického vlivu, což na druhé straně považuji za dobré, když si historicky vezmeme, jak strany vždycky bojovaly o Ministerstvo vnitra. Možná je to příznivý kompromis. A když říkáte civilní osoba vedoucí Ministerstvo vnitra, já tomu rozumím, na druhé straně pan Kubice opustil policii. Považuji ho za civilní osobu. A stejně tak náměstek Vavera. Ten tým legislativců tam je velmi kvalitní a já bych se jenom děsil, kdyby někteří lidé odcházeli proto, že odešel náměstek Vavera. Pak bych byl vyděšený. Jinak věřím a doufám, že to zvládnou. Jinak by to byla škoda.

To je všechno, co v této chvíli můžu říct. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano a teď požádám paní po-

slankyni Martu Semelovou, která chce interpelovat nepřítomného ministra Josefa Dobeše, nicméně svou interpelaci přečte i tak. Prosím, máte aspoň k tomu přečtení...

Poslankyně Marta Semelová: Děkuji. Vážený pane nepřítomný ministře, v souvislosti s novým způsobem stanovení platového tarifu pro pedagogické pracovníky, kteří splňují zákonem stanovenou odbornou kvalifikaci, ale nedosáhli vysokoškolského vzdělání, dochází k poškozování kvalifikovaných pedagogů, u nichž není toto vzdělání požadováno. Nezávisle se dostávají na roveň nekvalifikovaných zaměstnanců, čemuž odpovídá i výše platového tarifu. Navíc ve vládním nařízení zůstalo ustanovení o odpočtu praxe, které zohledňuje rozdíly v dosaženém vzdělání při výkonu práce zařazené do stejné platové třídy, a má to další negativní dopady na platy. Zatímco nástupní plat učitelky mateřské školy s vysokou školou je 20 tis. hrubého, u kolegyně bez vysoké školy pouze zhruba 13 tis. Toto vládní nařízení se dostává do rozporu se zákoníkem práce. Jedná se o nespravedlivé diskriminační odměňování, které se týká asi 40 tis. lidí, a já se ptám, kdy a jak napравíte toto pochybení.

Dalším velmi vážným problémem je odměňování nepedagogických pracovníků ve školství, kteří přicházejí o značnou část svého platu nejen kvůli desetiprocentnímu snížení, ale také proto, že na školy přicházejí peníze pro ně ve zvláštním balíku, a ne jako dříve dohromady s penězi pro pedagogy, kdy bylo možno jejich velmi nízký plat trochu vylepšit. Mnozí tak přicházejí o 30 až 40 % platu a jsou na hranici minimální mzdy. Nezřídka se například stává, že po nezbytném propuštění uklízečky ze strany školy musí její kolegyně uklízet dvakrát tak velký úsek, přičemž to dělá za méně peněz.

Pane ministře, co s tím hodláte udělat?

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, děkuji za dodržení času. Další bude interpelace Antonína Sedláčka na Jana Kubiceho ve věci zneužívání peněz na protikorupčním útvaru. Prosím, máte slovo.

Poslanec Antonín Sedláček: Děkuji, pane místopředsedo.

Vážený pane ministře, jste ve funkci několik dnů a již musíte řešit kauzu zneužívání peněz na protikorupčním útvaru Policie České republiky. Hovoří se o tom, že kvůli kauze se zřejmě minulý týden zastřelil šéf detektivů bojujících proti praní špinavých peněz Milan Král. Ale šetření inspekce ministra vnitra se údajně dotýká celého útvaru. Ze závěrů prověrky prý vyplývá, že pan Král peníze z informátorského fondu čerpal zhruba rok a částka dosahuje několika set tisíc korun, a je zřejmé, že docházelo k podcenění kontroly čerpání financí, a to ze strany nadřízených.

Vážený pane ministře, pokud se prokáže, že se detektiv zastřelil v souvislosti s touto kauzou, pak je to politováníhodná věc, protože podle mého názoru selhal systém kontroly čerpání z tajných fondů. Proto se vás ptám, pane ministře: Zavedete nový transparentní systém čerpání peněz pro informátory a jakým způsobem zvýšíte kontrolu, zda policisté čerpají peníze oprávněně, či nikoliv? Prověříte, zda vedení tohoto elitního útvaru vědělo, či nevědělo o této kauze zneužívání peněz? Pane ministře, pokud se prokáže souvislost s touto kauzou a sebevraždou detektiva, jaká opatření přijmete jako ministr vnitra, aby se daný případ v budoucnu neopakoval?

Poslední informace o rozdělení mimořádných odměn za první čtvrtletí tohoto roku ve výši jednoho milionu korun ukazují na personální pochybení bývalého vedení protikorupční policie. Taktéž nejde pouze o šetření inspekce, ale zřejmě o systémové problémy v tomto dříve elitním útvaru Policie České republiky. Celá kauza je o to horší, že přichází v době snížených platů řadových policistů a nedostatku peněz na provoz Policie České republiky.

Vážený pane ministře, jaká opatření uděláte v tomto elitním útvaru Policie České republiky, aby se dané záležitosti již v budoucnu neopakovaly? Děkuji za odpovědi.

(Místopředseda vlády Radek John nabízí předsedajícímu, že by na interpelaci odpověděl.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Bohužel to nejde. Ano, já děkuji. Já tady vysvětluji panu ministru Johnovi, že to nemůže vzít za pana Kubiceho. To by bohužel nešlo. Děkuji za tu iniciativu, ale bohužel to nejde.

Další je interpelace na pana ministra Šmerdu ve věci dopravní strategie. Josef Tancoš je interpelující. Prosím.

Poslanec Josef Tancoš: Vážený pane místopředsedo, pane ministře, vážení kolegové. Pane ministře, chtěl bych se vás zeptat, jestli budete připravovat takzvanou superkonceptci dopravy, a hlavně mě zajímá do stavba R7 do Ústeckého kraje. Tato silnice je po D8 druhá nejdůležitější v Ústeckém kraji, kde je obrovský provoz do průmyslového regionu Chomutov a Most. Zasloužila by si, aby se dotáhl úsek, který nám chybí na propojení na čtyřproudovou dálnici a úsek, který dnes už částečně vlastně je v provozu na Chomutovsku.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Také děkuji. Teď prosím pana poslance Jiřího Paroubka, který bude interpelovat Alexandra Vondru ve

věci pokračování korupční praxe na Ministerstvu obrany. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jiří Paroubek: Vážený pane ministře, po nástupu do funkce ministra obrany jste se veřejně zavázal, že pod vaším vedením skončí praxe nákupu vojenského materiálu bez výběrového řízení. Faktem ovšem je, že více jak 90 % všech nákupů za vašeho ministrování se opět dělo bez výběrového řízení. Díky ProMoPro si mohla o vás veřejnost učinit pravdivý názor, nějak nepokažený služebnými médii. Myslím, že do dějin vstoupí vaše věta, vpravdě stanovisko ministra vlády k rozpočtové zodpovědnosti, že jste v zakázce o objemu více jak půl miliardy nic nevyjednával, nic nepodepisoval a o ničem nevěděl. To je rozpočtová odpovědnost ministra této vlády v praxi.

Lidová tvořivost už vaše rozšafné nakládání s veřejnými prostředky o hodnotila popěvkem Saša jede. Bohužel Saša jede dál.

Nedávno vyšlo najevo, že jste v tichosti nechal vyjednávat o koupi dvanácti vozů Tatra v hodnotě více než 600 mil. korun způsobem, kdy vámi vedený úřad oslovil v rámci takzvané marketingové studie tři zájemce s dotazem, kolik by stály u jejich firmy podvozky na vyprošťovací a dílenské vozy. Následně vámi vedený úřad doslova sešmudlal pseudovýběrové řízení, v němž jste následně vedli jednání o dodávce už jen s firmou Tatra, ačkoliv ta skončila dokonce i v tomto sešmudlaném řízení na druhém místě. Celé toto divadlo dělá nejen na mě dojem jakéhosi všimného pro vaše přátele z této firmy, která údajně i v ekonomických problémech posílá měsíčně půl milionu dolarů do své americké pobočky, která nevykazuje naprosto žádnou činnost.

Vážený pane ministře, ptám se vás proto, zda buď bez náhrady zrušíte výběrové řízení na dodávku těchto vozů, anebo zda vypíšete zcela otevřené transparentní a standardní výběrové řízení, v němž už nebudete okatě prosazovat vašimi přáteli vlastněnou firmu Tatra.

Na závěr doufám, že opět nezvolíte taktiku ničem nevěděl, nic jste nevyjednával a nic nepodepisoval a o této zakázce jste se dozvěděl až z reportáže České televize.

Děkuji vám za odpověď.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Prosím pana ministra Vondru, aby se ujal slova.

Ministr obrany ČR Alexandr Vondra: Vážený pane poslanče, já jsem se o této zakázce nedozvěděl z České televize, ale samozřejmě jsem se o ní dozvěděl ex post, protože tato zakázka, jak je vám určitě také dobře známo, když to máte tak dobře nastudováno, tak zadávací řízení k této

veřejné zakázce bylo zahájeno v závěru roku 2009, čili dávno předtím, než já jsem jako ministr obrany v létě roku 2010 do budovy Na Valech nastoupil.

Odmítám jakékoliv propojování své osoby s firmou Tatra i s jejími vlastníky. Zároveň také odmítám i to, že mé ministerstvo by jakýmkoliv způsobem na nabídky, které mimochodem nepřicházely od firmy Tatra, ale od Vojenského opravárenského podniku Nový Jičín, kde tato zakázka byla poptávána a Tatrovka podle představ Vojenského opravárenského podniku Nový Jičín měla k vyprošťovacím vozidlům poskytnout podvozek, asi jako jediná firma, která to v České republice vyrábí, pravdou je to, že nabídky zatím byly takového rázu, že Ministerstvo obrany na ně nebylo ochotno a není ochotno přistoupit, jinými slovy ta vyprošťovací vozidla jsou příliš drahá, čili nic není ve vzduchu, žádný podpis není za rohem a není to ani můj výmysl, je to řízení, které bylo zahájeno dávno předtím, než jsem na ministerstvo nastoupil.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Poprosím ještě poslance Jiřího Paroubka, aby využil času, který má k dispozici, na doplňující otázku.

Poslanec Jiří Paroubek: Vážený pane ministře, v logice vaší odpovědi si myslím, že je logická i ta moje otázka. Dovolte, abych ji zopakoval, nebo dokonce dvě otázky – zda zrušíte výběrové řízení na dodávku těchto vozů, ze které jste sám, jak jste to tady ukázal, v rozpacích, a zda vypíšete zcela otevřené, transparentní a standardní výběrové řízení.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Bude ještě komentovat pan ministr Vondra.

Ministr obrany ČR Alexandr Vondra: Budeme vás samozřejmě informovat, jakmile učiníme příslušné rozhodnutí.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, takže můžeme ukončit tuto interpelaci. Já jen sdělím, že pan poslanec Petr Hulinský stáhl svou další interpelaci na Alexandra Vondru ve věci nákupu automobilů Tatra.

Já bych teď chtěl poděkovat paní předsedkyni Němcové, která mi tím, že tady je, umožní vystoupit k mé další interpelaci. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Prosím tedy pana místopředsedu Zaorálka, který vznáší svou interpelaci.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji. Jen bych se chtěl ob-

rátit na pana ministra Pospíšila, který veřejně vyhlásil, že chce budovat bariéry pro nezávislost státních zástupců, a dokonce mluví o zákonu, který by měl ztížit jakékoli ovlivňování práce státního zastupitelství.

Já se obávám, že tady je jedna věc, která vrhá určité pochyby na tento záměr. Mám na mysli to, co se objevilo jako veřejná informace, že na schůzku, kterou si pan ministr Pospíšil dal s nejvyšším státním zástupcem Pavlem Zemanem, tak na tuto schůzku, jak se ukázalo, se dostavil také vlivný podnikatel pan Jurečko.

Takže já bych se jednak chtěl zeptat pana ministra Pospíšila na to, jestli toto není praktický příklad ovlivňování justice a jestli tady nedojde k tomu, že se zpronevřuje té nezávislosti justice. A chtěl bych se ho zeptat na tyto věci: Jaký byl bod jednání, kterému měl být přítomen pan Jurečko, a další věc, k čemu tedy v tomto bodu byla důležitá přítomnost pana Jurečka. To jsou odpovědi, které bych chtěl dostat.

A teď ještě jednu. Protože jsem slyšel a četl v Lidových novinách rozhovor s nejvyšším státním zástupcem Pavlem Zemanem, který sděloval tři sady důvodů, proč chce odvolat vrchního státního zástupce pana Rampulu, vzápětí jsem slyšel vyjádření pana ministra Radka Johna, který se za pana Rampulu postavil. Ptám se tedy ministra Pospíšila, jestli opět to není klasický způsob politiky zasahující do justice.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byla interpelace, na kterou dostane pan místopředseda písemnou odpověď v zákonné lhůtě, a my můžeme pokračovat další.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ještě jednou děkuji paní předsedkyni. A tou další je pan poslanec Antonín Sedá, který bude znovu interpelovat Alexandra Vondru.

Poslanec Antonín Sedá: Děkuji, pane místopředsedo. Vážený pane ministře, nejprve bych chtěl poděkovat za písemné odpovědi na mé dřívější ústní interpelace, i když se přiznám, že u některých odpovědí mám několik dalších otázek. Ale nyní k interpelaci.

Česká vláda souhlasila s nákupem transportních letounů C-295 CASA, jehož součástí byla i výměna jednoho letounu za pět bitevníků L-159 ALCA, a to přesto, že dva z těchto strojů byly dvoumístné, které jsou potřebné pro výcvik nových pilotů a které byly pilotům z Čáslavi odebrány. Podle informací z otevřených zdrojů neplní španělská strana své smluvní ujednání, kterým měl být prodej pěti cvičných podzvukových letounů některému státu NATO a tím se měl otevřít prostor pro zavedení L-159 do výzbroje jiných zemí Severoatlantické aliance.

Vážený pane ministře, minulý týden jste představil Bílou knihu o obraně

a sám víte nejlépe, že to není veselé čtení o stavu resortu, ve kterém se od roku 2002 prohospodařilo přes půl milionu korun. Nedomníváte se, pane ministře, že současný stav v resortu a naší armádě způsobují právě takové tendry, jako byl netransparentní nákup transportních letounů CASA? Pane ministře, co se stane s těmi dvěma spárkami? Protože tyto stroje české letectvo tehdy potřebovalo a kvůli této směně muselo být vynaloženo dalších 200 mil. korun z rozpočtu kapitoly 307 na přebudování jednomístných letounů na cvičné dvoumístné, a to právě pro potřeby výcviku českých pilotů v Čáslavi. Děkuji za vaše odpovědi.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Takže prosím pana ministra Vondru.

Ministr obrany ČR Alexandr Vondra: Vážený pane poslanče, já jsem tu již při té jedné předchozí interpelaci, která se týkala nákupu letounů CASA, jasně řekl, že se chci zdržet nějakého veřejného dramatického komentování tohoto nákupu jako vládní představitel, mimo jiné proto, že otázka nákupu těchto letounů je předmětem šetření s možnou soudní dohrou v Evropské komisi, a poslední, co bych já sledoval, je jakékoli prohlubování škod pro náš stát, které by i neopatrným vyjadřováním mohly vzniknout. Letadla byla nakoupena, smlouvy jsou platné a jsou konstruovány tak, že je samozřejmě velice těžké s nimi cokoli dělat. A koneckonců to nejdůležitější je, aby v armádě byly schopny co nejdříve sloužit, ať už si o způsobu jejich nákupu myslíme cokoli. A je to tím důležitější, že – možná jste si všimli – dnes byl poslední den, kdy byly ve službě předchůdci cas, kdysi slavné „Anduly“, kde o prodloužení jejich životnosti už nebylo možné mluvit.

Nyní pokud jde o problematiku letounů L-159. Ano, když vláda Mirka Topolánka rozhodla o směně toho jednoho letounu CASA za pět letounů L-159, tak pro mnoho členů této vlády právě snaha nějakým způsobem uplatnit letouny 159 na zahraničních trzích byla důvodem, proč pro tento nákup zvedli ruku. Máte pravdu i v tom, že se smluvní straně tohoto obchodu zatím nepodařilo ani jeden z těch pěti letounů nějakým způsobem zavést do výzbroje nebo výcviku některé z armád NATO. Tady česká strana těžko může nějakým způsobem toto vymáhat. Pro mě jako ministra obrany je důležitá jedna věc: udělat všechno pro to, aby těch zbývajících myslím 36 nepotřebných letounů L-159 bylo uplatněno na zahraničních trzích. V tomto smyslu činí vláda Petra Nečase hodně. Upozorňuji mimo jiné na probíhající jednání s Irákem, kde se chystají delegace. Jednáme i s jinými zeměmi. Čili já věřím, že za pět minut dvanáct nebo v té hodině dvanácté se nám podaří tento problém alespoň nějakým způsobem uspokojivě vyřešit.

A za druhé, je to samozřejmě velké poučení do budoucnosti, protože i onen nákup těch 72 letounů L-159, jakkoli svého času povzbudil českou výrobu, český průmysl a svým způsobem asi zachránil firmu Aero Vodochody, tak samozřejmě svou předimenzovaností nepatří k tomu, na co by Armáda České republiky mohla být hrdá. Prostě je tady na místě do budoucnosti určitá střízlivost a to je to, čím já se chci ve své funkci řídit.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Co na to poslanec Sedá?

Poslanec Antonín Sedá: Děkuji, pane ministře, za vaše odpovědi. Já rozumím vašemu postoji kolem toho, že nechcete veřejně komentovat, právě otázka žaloby Evropské komise, tomu rozumím. Takže vlastně i můj dotaz nesměřoval vlastně na tuto záležitost.

Ale dovoluji mi několik poznámek. První poznámka. Rozumím tomu, že podzvukový bitevník L-159 ALCA je výborný letoun, a je škoda, že se nepodařilo ať už výrobci Aero Vodochody, tak České armádě vlastně prosadit tento podzvukový letoun do výzbroje dalších států Severoatlantické aliance, a určitě máte moji podporu v tom, prosadit tyto letouny.

Co se týká Andul 26 a casy, já jsem nikdy nekritizoval specifikaci. Já jsem kritizoval ten netransparentní nákup, protože jsem věděl, že původní specifikace vzdušných sil Armády České republiky vlastně neodpovídala specifikaci letounu CASA C-295.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tuto interpelaci můžeme ukončit. Pak bych tedy požádal Václava Klučku, který chce interpelovat nepřítomného ministra Kubiceho.

Poslanec Václav Klučka: Děkuji, pane předsedající. Teď je mi líto, že jsem to adresoval panu Kubicemu, možná kdybych to adresoval Radku Johnovi, tak jsem dostal i v této chvíli odpověď.

Objekt Koněvova ulice býval celkem slušné sídlo cizinecké policie. Dámy a pánové, před několika měsíci, respektive bylo to před červnem, než pan ministr John nastoupil do funkce, uzavřel jeden ředitel nebo úředník na Ministerstvu vnitra na tento objekt smlouvu skoro by nevypověditelnou ve výši 120 mil. korun, ve které se platí nájem na tento objekt, tedy de facto poté, kdy jsme transformovali cizineckou policii, již není nejenže tak využíván, ale je skutečně i ve špatném stavu. Bouří se policejní prezident, který říká, že je to šlendrián, že nejde tuto smlouvu vypovědět.

Já prostě nevím. Já bych chtěl po panu ministrovi, aby mi ve svém písemném stanovisku na tuto ústní interpelaci odpověděl na to, kdo byl ten

člověk, za jakých okolností byla smlouva uzavřena, zda je skutečně nevypověditelná a co s tím vším budeme dělat, respektive zda nedošlo v této chvíli k porušení nejen vnitřních předpisů Ministerstva vnitra. Pouze takováto odpověď na tuto interpelaci bude uspokojivá. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji. Jak jsem řekl, ministr Kubice přítomen není.

Pak je tu opět pan poslanec Jiří Paroubek, protože Kateřina Konečná stahuje svou interpelaci. Takže bych opět požádal Jiřího Paroubka, aby přednesl svou interpelaci na ministra Jana Kubiceho.

Poslanec Jiří Paroubek: Pane nepřítomný ministře, zajímá mě, zda budete moci v krátké době podrobně a písemně ukázat, jaké zakázky jste s vaší firmou SUB S.A. získal z české státní správy od okamžiku vzniku této firmy. Státní správou myslím ministerstva, centrální instituce a orgány, podniky se státní účastí. Sdělte mi, prosím, kolik z těchto zakázek vaše firma obdržela peněz a co konkrétně za ně odpracovala.

Pane ministře, chci vás vyzvat, abyste příště překonal vrozenou zbabělost a abyste stanul tváří v tvář poslancům a jejich interpelacím. Ze zkušenosti vím, že zbabělost je doprovázena zákeřností. Tu jste předvedl ve své takzvané Kubiceho zprávě. To byl přehled mafiánských žvástů. Timing zprávy a mediální humbuk kolem ní čtyři dny před volbami zřejmě splnil svůj účel.

Pane ministře, vyzývám vás, abyste příště za týden tady byl a čelil našim interpelacím.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Nyní poprosím pana poslance Ladislava Šincla. Není, takže pana poslance Sedu Antonína.

Poslanec Antonín Sedá: Děkuji za slovo. Vážený pane nepřítomný ministře – má ústní interpelace je na ministra Jiřího Pospíšila ve věci vazby Otakara Tomka.

Vaše ministerská kontrola odhalila minimálně tři chyby včetně porušení zákona v případě ostrahy vazebně stíhaného Otakara Tomka. Nešlo pouze o interval pravidelných kontrol, výběr spolupřevážní či porušování povinností při dozoru a správní službě. Sebevražda vazebně stíhaného je spíše špičkou ledovce, který skrývá problém českého vězeňství. Evropská unie i řada mezinárodních organizací dlouhodobě kritizují Českou republiku ohledně kvality vazby jako takové. Nejde jen o to, že podmínky vazebně stíhaných neodpovídají evropským normám a zvyklostem. Snížení rozpočtu pro vězeňství zhoršilo nejen pracovní podmínky pro samotné dozorce, ale i pro vězněné osoby. Naše země má ve vztahu k počtu

věžňů nedostatek cel co do počtu, tak i velikosti. Z důvodu nedostatku financí je poddimenzován početní stav Vězeňské služby.

Vážený pane ministře, podporuji vaši snahu o potrestání řady pochybení v případě smrti pana Tomka, nicméně můj dotaz zní, jakým způsobem a v jakém časovém horizontu zlepšíte tolik kritizovaný stav ve vazebních věznicích. Necítíte, pane ministře, svoji vlastní spoluzodpovědnost za tristní stav českého vězeňství? A co hodláte konkrétního učinit, aby se situace pracovních podmínek pro Vězeňskou službu zlepšila? Děkuji za písemnou odpověď.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, ta bude opravdu jenom písemná.

Nyní požádám pana poslance Václava Klučku, který chce interpelovat Jana Kubiceho ve věci ukončení střední školy ve Frýdku Místku.

Poslanec Václav Klučka: Děkuji vám, pane předsedající. Pro mě je to velmi smutná interpelace.

V tisku pronikla zpráva, že po více jak dvaceti letech má být ukončena činnost jediné Střední školy požární ochrany ve Frýdku Místku. Jediné – mám na mysli v České republice. Víte, ta škola vychovává se středním vzděláním velmi slušné odborníky nejen pro oblast represe, ale i pro oblast prevence. To střední školství je základní pro to, aby mohl někdo dneska u Hasičského záchranného sboru pracovat a vykonávat svou reálnou činnost. A my ji prostě zrušíme jenom proto, že máme nedostatek finančních prostředků na Hasičském záchranném sboru a že nemáme na to, abychom její činnost dále financovali.

Já bych vás, pane ministře, poprosil, kdybyste mi mohl ve své písemné odpovědi nastínit možnosti řešení této situace, řešení tak, aby tato škola dále fungovala. Ta má svoji tradici, má své výsledky a nejsou vůbec špatné. Prosím, nenechejte tuhle školu ve smetišti dějin. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, děkuji. Poprosím nyní pana poslance Ladislava Šincla. On už tady není, takže bych poprosil Jiřího Paroubka.

Poslanec Jiří Paroubek: Vážený pane místopředsedo vlády, stal jste se vicepremiérem pro boj s korupcí. Již před deseti dny jsem vám zaslal prostřednictvím médií otevřený dopis týkající se poslance strany Věcí veřejných, tedy strany, jejímž jste předsedou, Michala Babáka. Poslanec Babák označil v Právu jako zdroj svých milionových sponzorských darů pro Věci veřejné a další miliony korun na osobní investici osobní půjčky částečně od firmy novozélandského podnikatele. Jak uvedl v Právu, chce

tyto dluhy splatit prodejem 15 % akcií společnosti Bene Factum a tvrdí, že by za ně mohl získat až 35 mil. Dnes jsem se v tisku již dozvěděl z jeho rozhovoru, že hovoří už o 40 mil. korun. Společnost Bene Factum má podle zveřejněné účetní závěrky majetek po odpočtu dluhů ve výši 1,4 mil. korun. Z pohledu do závěrek je zřejmé, že jde o malou, velmi nevýnosnou firmu. Pokud vůbec poslanec Babák vlastní 15 % akcií firmy a prodá je za 40 mil., pak celá společnost Bene Factum má hodnotu 267 mil. Takže společnost s majetkem v účetní hodnotě 1,4 mil. korun s mizivými zisky má hodnotu čtvrt miliardy. Zkrátka zázrak! Ekonomický zázrak!

Vážený pane místopředsedo vlády, žádám o vysvětlení těchto toků peněz, které jinak silně připomínají zdroje nevysvětlitelného původu, a co není normálně vysvětlitelné, to se obvykle dává vysvětlit jediným možným způsobem – korupčním pozadím!

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Poprosil bych pana Jiřího Paroubka, kdyby mohl rovnou pokračovat, protože vzhledem k tomu Ladislav... nebo ne, on tady je Radek John. Aha, tak je to ještě jinak, omlouvám se. Tady budeme mít dokonce ministra. Takže prosím.

Místopředseda vlády ČR Radek John: Já se tady tak poctivě hlásím a velmi bych byl rád odpovídal panu Sedovi na to, co se stalo v protikorupční policii, protože to řešení přijal pan prezident Lessy a je výborné –

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ale to nejde, musím trvat na tom –

Místopředseda vlády ČR Radek John: Rád bych byl odpovídal panu Klučkovi, takže jsem se hlásil podruhé. Hlásím se potřetí, velmi rád odpovím panu Paroubkovi.

Za prvé, když mi posíláte otevřený dopis, já nejsem povinen hledat, jestli mi náhodou pan Paroubek neposlal otevřený dopis. Pošlete mi to taky někam konkrétně. Ale ne na Ministerstvo vnitra, tam už nejsem. Čili prosím, jestli posíláte dopisy, pošlete ho mně.

Druhá věc: nevýznamná firma. Co já o tom vím z tisku, tak dělala účetnictví sociální demokracii. A tak to asi není tak nevýznamná firma. Navíc firma stejného majitele dělala účetnictví ODS, tak to asi nebudou tak úplně nevýznamní lidé.

A za třetí, pan Babák o tom udělal dokonce powerpointovou prezentaci a já ho požádám, aby vám ji zaslal, kde vysvětluje přesně svoje financování. A přednesl ji na klubu, přednesl ji novinářům a já se osobně zasadím, abyste ty informace dostal. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ještě jednou požádám poslance Jiřího Paroubka.

Poslanec Jiří Paroubek: Myslím si, pane místopředsedo vlády, že nemá smysl hovořit o takové podružnosti, jako je, jestli jsem vám měl zaslat otevřený dopis na nějakou adresu. Já vás teď interpeluji a myslím to velmi vážně. A necítím, že by ta vaše odpověď byla vážná.

Prostě firma s 1,4 mil. korun majetku si neumím představit, jak by mohla získat tržní hodnotu nějaké čtvrt miliardy korun. To je skutečně zázrak, ekonomický zázrak a já bych to chtěl od vás vysvětlit. Ne prezentací pana Babáka, protože té se všichni smějeme, tu už známe z médií, ale jak to tedy je vlastně možné? Čtvrt miliardy korun za 15 % akcií ve společnosti, kde možná pan Babák je majitelem, stržit 40 mil. korun? To je prostě věc, kterou musí závidět i třeba Bill Gates! Nevím, jak toho pan Babák dosáhl.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ještě jednou požádám pana ministra Johna, aby se to pokusil objasnit.

Místopředseda vlády ČR Radek John: Tak čtvrt miliardy korun za 15 % akcií, to by byla řacha. To by byla firma! To by bylo skvělé! Ale ono tomu tak není, že jo? Pan Babák má dostat 40 mil., nebo mezi 25 až 40 a je to prostě věc té firmy a pana Babáka. Až je dostane, řádně je zdaní a vykáže je tady v účetnictví a všichni to uvidí. To je všechno.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Teď bych požádal pana poslance Paroubka, protože tady není poslanec Šincl, aby přednesl interpelaci na ministra Hegera.

Poslanec Jiří Paroubek: Vážený pane ministře zdravotnictví, když jste se v únoru tohoto roku v memorandu o úpravě poměrů ve zdravotnictví zavázal ke zvýšení platů lékařů o pět až osm tisíc korun měsíčně v návaznosti na délce praxe, měl jsem za to, že pokud ke zvýšení dochází s účinností od měsíce března 2011, lékaři poprvé budou vyšší plat brát v dubnovém výplatním termínu. Nyní však vyšlo najevo, že se tak nestalo ve všech nemocnicích. Těch nemocnic, které lékařům nepřidaly, je sice podle agenturních zpráv pouhých patnáct, ale lékařů jsou v nich stovky. Jeví se mi také jako málo uvěřitelné, že si management nemocnic může dovolit hodit za hlavu veřejně učiněný slib svého ministra stvrzený podpisem memoranda o takové závažné akci jako byla akce Děkujeme, odcházíme.

Proto se vás, vážený pane ministře, dovoluji dotázat: Za prvé, v jakých nemocnicích se tak stalo? Za druhé, z jakých důvodů se tak stalo? Za třetí, kdy lze očekávat nápravu? A za čtvrté, zda a jakým způsobem hod-

láte za ignoraci příkazů ministra zdravotnictví vedení příslušných nemocnic postihovat?

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji a můžeme dále. To je opět pan poslanec Václav Klučka a to bude interpelace na Radka Johna.

Poslanec Václav Klučka: Děkuji, pane předsedajícím.

Vládní boj s korupcí. Já jsem už skoro znalcem koaliční smlouvy, protože ji pročítám několikrát, vždycky, když si nejsem jist, zda mé myšlenky jsou, nebo nejsou správné. Já jsem tam prostě pojem samostatného ministerstva nikde nenašel. Ona to s sebou přinesla až doba. Přinesla to doba v určité situaci, kdy muselo dojít k jakémusi kompromisu, a zvolila se alternativa zřízení samostatného ministerstva. A já bych teď strašně rád porozuměl tomu, co to samostatné ministerstvo v tom vládním boji s korupcí bude znamenat. Jaká bude jeho funkčnost kromě toho že je tam najmenovaná rada či co to, která bude vlastně sloužit panu ministrovi k tomu, aby se kolektivně radil o věcech souvisejících s bojem proti korupci. Ale zda toto ministerstvo bude projednávat všechny zákony, jestli náhodou není třeba tam prostě něco z hlediska korupce ještě nejen upřesnit, ale doplnit nebo dodat. Zda to bude meziresortní řízení, kterých se budou zákonné předpisy řešit.

Moc bych poprosil, kdybyste mi, pane ministře, tohle to vysvětlil. Je to vládní boj proti korupci z pozice toho, že zde máme samostatné ministerstvo, které má obsáhnout všechno ostatní, co s korupcí souvisí. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, teď poprosím pana ministra.

Místopředseda vlády ČR Radek John: Děkuji, vážený pane předsedajícím. Vážené kolegyně, vážení kolegové. Ministerstvo vnitra má ve vládní strategii, která má 58 bodů, asi 17 konkrétních legislativních úkolů, které připravují legislativci Ministerstva vnitra. Tyto úkoly zůstanou Ministerstvu vnitra a sekce vlády, pokud vznikne, pokud opravdu bude smysluplná a půjdeme touto cestou, ta bude jedním z připomínkových míst. To znamená, tam budou konzultace, ale konkrétní práce na legislativě tam, kde Ministerstvo vnitra je gestorem nebo spolugestorem, ta zůstane na legislativních Ministerstva vnitra už proto, že sekce pro boj proti korupci bude velmi štíhlá, bude mít 13 lidí celkově.

Nicméně, ve vládní strategii boje proti korupci je také úkol zavedení tzv. CIA neboli hodnocení korupčních rizik, což původně mělo dělat Ministerstvo vnitra, získat na to lidi, a to by měla dělat ta sekce hodnocení korupčních rizik všech zákonů a vlastně stejně tak sekce bude

připomínkovat všechny zákony jak Ministerstva spravedlnosti týkající se boje proti korupci, tak Ministerstva pro místní rozvoj v případě zákona o veřejných zakázkách.

Takže je to jisté koordinační místo, i když musím říci, že se vydá zejména cestou do krajů, do obcí a do měst. Protože veřejné zakázky, já si dovolím tvrdit, že resortní ministři v této chvíli velmi hlídají, aby tam nedošlo někde k úniku veřejných peněz z resortu. Čtyři ministerstva Věcí veřejných od 1. 2. mají na internetu vyvěšeny všechny zakázky nad sto tisíc korun, všechny nabídky, které jsou na tu zakázku, všechny ceny, kdo je v komisi, kdo vyhrál, za kolik vyhrál a proč vyhrál. Vyzýváme i ostatní ministerstva, aby to udělala. Ale to, co se děje, jak já jsem teď jel po republice, v malých obcích a ve městech s veřejnými zakázkami, tam asi je třeba o tom mluvit a ty věci zveřejňovat.

Takže nebude se to tlouct, Ministerstvo vnitra bude mít své specifické legislativní úkoly, budou tam pravidelné konzultace a sekce boje proti korupci se bude zaměřovat také na kraje, města, obce. Takže doufám, že to bude v těsné spolupráci s Ministerstvem vnitra. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Ještě prosím (k poslanci Klučkovi).

Poslanec Václav Klučka: Opravdu velmi krátká podotázka. Pane ministře, bude mít toto ministerstvo rovněž kontrolní funkci? Pokud ano, vůči komu a za jakých podmínek?

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Prosím ještě o tuto reakci.

Místopředseda vlády ČR Radek John: Mluvíte o té sekci boje proti korupci? O tomhle útvaru? (Poslanec Klučka souhlasí.) Zase, v rámci strategie se např. rozšiřují pravomoci NKÚ, to včera prošlo vládou. Sekce bude zase pracovat s výsledky kontrol NKÚ, jejichž pravomoci se rozšiřují i na obce i na kraje. A vlastně kontrolní činnost bude v té rovině, že ta sekce bude přijímat podněty občanů z republiky, ale nebude mít vlastní kontrolní orgány, protože opravdu jde o 13 lidí – právníky, legislativce, kteří budou hodnotit korupční rizika, nastaví vůbec systém hodnocení korupčních rizik při zadávání veřejných zakázek na různých úrovních státní správy. Ale kontrolní činnost už by ten orgán nezvládl. Budeme těžit ze závěrů NKÚ a ze závěrů jiných kontrolních orgánů, budeme se snažit je koordinovat. Ale sami – na to není síla vytvořit kontrolní orgány. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak. Pan poslanec Klučka ruší svou přihlášku, takže v tom případě Jiří Paroubek.

Poslanec Jiří Paroubek: Vážený pane ministře zahraničních věcí a místopředsedo vlády, příznám se, že při této interpelaci pocítuji velmi silné rozpaky, pokud jako poslanec Parlamentu interpeluji ministra zahraničních věcí v souvislosti s politováníhodným chováním prezidenta republiky na státní návštěvě Chile. Nebudu, promiňte, opakovat, o co šlo, všichni to víme. Dejme tomu, krycí název – čarování s plnicím perem.

Podle mého názoru ale nejde vůbec o věc směšnou, nad kterou by bylo nejlépe mávnout velkoryse rukou. Celá tato smutná záležitost má bohužel celosvětový ohlas. Je mi líto, že pokud se svět dozvídá, že vůbec Česká republika existuje, je to v této souvislosti.

Z tohoto důvodu se vás dovoluji dotázat, jakým způsobem bylo toto faux pas pana prezidenta vysvětleno chilským partnerům, zda došlo k omluvě, zda česká diplomacie v oné souvislosti zaznamenala oficiální nebo neoficiální žádosti o vysvětlení a jakým konkrétním způsobem na celou záležitost celá česká diplomacie vůbec reaguje. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Prosím pana ministra. Bude to zřejmě poslední interpelace. Prosím, máte slovo, pane ministře.

Místopředseda vlády a ministr zahraničních věcí ČR Karel Schwarzenberg: Co se týká této příhody, která je pravdivá, je rozšířená po celém světě, byla námětem dokonce kabaretního pořadu ve Spojených státech, tak samozřejmě věcně to nebyl problém, neboť chilský prezident ihned po tom, co se ve světových médiích tato příhoda objevila, prohlásil, že to není plnicí pero, nýbrž propiska, která tam byla předložena k podpisu smlouvy, a je podle zvyku také darem hostům, kteří tam jsou. Tudíž to nepovažuji za něco, co by bylo neobvyklé, protože obvykle hosté na památku propisku mají. Já můžu potvrdit např., že na návštěvě Spojených států, kde jsem také něco podepisoval, mně také byla potom ta propiska předána na upomínku.

Je pravda, že se to všude publikovalo a vyvolávalo různé úsměvy apod., nicméně nikdo se mě oficiálně na to netázal. Z chilské strany bylo prohlášení, že právě ta propiska byla jako dar zahraničním hostům, a mimo různých žertů, které jsem v médiích a někdy v soukromých rozhovorech zaznamenal, politické následky to nemělo, žádný oficiální dotaz ani chilské strany, ani z jiných stran ke mně nedošel. Kdyby došel, patřičně bych reagoval. Ale myslím, protože to bylo tak hezky zfilmováno, že to spíše dostalo větší důležitost, než aféra jakožto taková za to stojí.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji. Prosím ještě pana poslance Paroubka, jestli chce něčím doplnit.

Poslanec Jiří Paroubek: Já jenom pro informaci pana ministra, pokud to neví, ono to nebyla propisovačka, ale bylo to plnicí pero, jak jsme se dozvěděli z prohlášení klenotnické firmy, která sdělila veřejnosti, že to pero bylo, řekněme, klenotnická práce, takže poměrně asi hodnotná. Nic proti tomu, jenom abychom si tady říkali věci, jak skutečně jsou.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ještě jednou pan ministr Schwarzenberg.

Místopředseda vlády a ministr zahraničních věcí ČR Karel Schwarzenberg: Poněvadž jsem sesterským nástrojem sám tu smlouvu podepisoval v Chile, vím, že je to propiska, že byla ozdobena národním symbolem Chile, což je tento modrý polodrahokam, který se tam běžně na upomínkové předměty používá. Tolik jen k objasnění, z čeho to bylo a jaký charakter tento nástroj měl.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobře. Já děkuji panu ministroví. Protože jsme zřejmě vyčerpali celý program interpelací a všichni, kdo chtěli interpelovat, už vystoupili, ukončil bych dnešní jednací den.

Jen bych připomněl, že zítra by měla Sněmovna pokračovat v desátou hodinu ranní pevně zařazenými body 35, 45, 10. Přeji příjemný večer a zítřka ráno na shledanou.

(Jednání skončilo v 17.57 hodin.)

**Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
29. dubna 2011 v 10.01 hodin
Přítomno: 160 poslanců**

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobré ráno, dámy a pánové, dovoluji mi, abych zahájil další jednací den 16. schůze Poslanecké sněmovny. Všechny vás vítám a přeji vám příjemný den.

Prosím, abyste se nejdříve přihlásili identifikačními kartami, eventuálně mi oznámili, pokud někdo potřebuje a potřeboval náhradní kartu.

Je tady poměrně dost velký počet omluv, tak si je dovolím přečíst, bude to chvíli trvat. Prosím, omluvení poslanci. Omlouvá se: Vojtěch Adam, Václav Baštýř, Jan Bauer, omlouvá se Jan Farský, od 12. hodiny se omlouvá Alena Hanáková, omlouvá se Michal Hašek, Zdeňka Horníková, omlouvá se Petr Jalowiczor, mezi 10. a 12. se omlouvá Lenka Kohoutová.

Poslanec Jeroným Tejc má náhradní kartu číslo 3 a poslanec Ladislav Skopal má náhradní kartu číslo 4.

A pokračujeme v omluvách. Omlouvá se Kateřina Konečná, omlouvá se Pavel Kováčík, v době od 12.30 do 14 hodin se omlouvá Václav Kubata, pak se omlouvá Květa Matušovská, Jiří Oliva, Jiří Papež, od 9. do 10. hodiny se omlouvá Jiří... a to už vlastně není aktuální. Gabriela Pecková se omlouvá od 12. hodiny, omlouvá se Aleš Roztočil, od 11.30 se omlouvá Jaroslava Schejbalová, omlouvá se Pavel Staněk, Jana Suchá, Jiří Šlégr, Tomáš Úlehla, Martin Vacek, od 12. hodiny se omlouvá Václav Zemek a to je vše.

A teď tady mám omluvy členů vlády. Členové vlády: omlouvá se Petr Nečas do 12. hodiny, premiér se omlouvá do 12. hodiny. Pak se omlouvá Josef Dobeš, omlouvá se také ministr Tomáš Chalupa od 13. hodiny, omlouvá se Miroslav Kalousek, Jiří Pospíšil a Karel Schwarzenberg. A to by mělo být asi vše.

Vážení kolegové, dnešní jednání bychom měli zahájit pevně zařazenými body. My jsme si pevně zařadili body, připomenu, 35, 45, 10, 42, 52, 64, 16, 104 a 105. Tyto body představují sněmovní tisky 305, 271, 232, 259, 320, 203, 214, 282 a 289. Pokud probereme tyto pevně zařazené body, pak bychom se věnovali bodům z bloku druhých čtení, tedy zákony – druhá čtení, popř. bychom pak ještě mohli pokračovat body z bloku prvních čtení, pokud bychom to všechno stihli probrat. Takže tolik schválený program schůze.

Vypadá to, že se nikdo k tomu programu... A přece jenom, pan poslanec Ohlídal. Prosím, pane poslanče, máte návrh změny programu?

Poslanec Ivan Ohlídal: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo.

Vážené dámy, vážení pánové, já bych si přece jenom dovolil navrhnout změnu programu této schůze. Navrhuji, abychom dnes jako první bod zařadili bod, který bude mít název usnesení týkající se časté neúčasti členů vlády na písemných a ústních interpelacích.

Jistě si někteří z vás vzpomínáte, že včera jsem oznámil, že tento návrh provedu, a to na základě opakovaných neúčastí členů vlády na obou druhých interpelacích. Situace došla tak daleko, že i některé interpelace se tak odkládají v důsledku těchto neúčastí, že prakticky přestávají být aktuální. Proto je nutné, aby se Sněmovna a především organizační výbor touto situací zabývaly. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: To znamená, že vy navrhuje-
te bod, ve kterém bychom se zabývali tou neúčastí, s tím, že máte
připravené usnesení, které byste předložil v souvislosti s projednáváním to-
hoto bodu. Dobře, takže jsem to pochopil.

Ptám se, jestli ještě někdo další má... Pan poslanec Gazdík.

Poslanec Petr Gazdík: Pěkné dobré ráno, vážený pane předsedající.
Milé kolegyně, milí kolegové, jménem tří koaličních poslaneckých klubů ve-
tuji návrh pana kolegy přede mnou mluvícího. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak iniciativa zanikla tak rych-
le jako vznikla. Ptám se, kdo další se ještě pokusí zařadit nějaký nový bod.
Myslím, že už nikdo takový není. Takže já jenom sdělím poslanci Ohlídalovi,
že vzhledem k vetu tří klubů nemůžeme hlasovat o jeho návrhu na změnu
programu a v tom případě nám nezbývá, než pokračovat podle toho pro-
gramu, který byl schválen.

První bod je bod 35.

35.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 18/1997 Sb.,
o mírovém využívání jaderné energie a ionizujícího záření
(atomový zákon) a o změně a doplnění některých zákonů,
ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb.,
o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 305/ - první čtení**

Vládní návrh měl původně uvést z pověření vlády předseda vlády, ale
vypadá to, že si to vezme pan ministr Kocourek. Dobře, takže poprosím pa-
na ministra, aby tento text, sněmovní tisk 305, uvedl. Prosím, máte slovo. (V

sále je hluk.) A teď už prosím o klid, protože se začíná pracovat.
(Předsedající zvoní.)

Ministr průmyslu a obchodu ČR Martin Kocourek: Děkuji. Vážený
pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, cílem
předloženého vládního návrhu je především novela atomového zákona.
Důvodem pro její předložení je transpozice nově přijaté směrnice Rady
číslo 2009/71/EURATOM ze dne 25. června 2009, kterou se stanoví rámec
Společenství pro jadernou bezpečnost jaderných zařízení, týkající se do-
zoru nad jadernou bezpečností.

Směrnice vyžaduje splnění několika povinností, které nejsou v
současné platné legislativě České republiky jednoznačně upraveny. Jedná
se o stanovení konkrétních podmínek pro zajištění dostatečného a
dlouhodobě stabilního financování národního regulátora, zajištění
odpovídající zpětné vazby formou pravidelného vnitrostátního a mezi-
národního vyhodnocení kvality a efektivity výkonu státního dozoru nad
mírovým využíváním jaderné energie a ionizujícího záření. Dále jde o po-
vinnost držitele povolení zajistit a udržovat odpovídající zdroje potřebné k
zajištění požadované úrovně jaderné bezpečnosti a konečně princip
nepřevoditelnosti týkající se odpovědnosti za jadernou bezpečnost.

Nová právní úprava nepřináší žádné zásadní změny proti stávajícímu
stavu. Velmi omezený počet subjektů bude podle této novely přispívat for-
mou poplatku na financování vysoce odborných a nákladných činností
prováděných v rámci výkonu státního dozoru. V návaznosti na tuto změnu
se navrhuje změna zákona o správních poplatcích, který zatím
nedostatečně doplňuje úhradu nákladů, jejichž pokrytí sledují poplatky
zaváděné podle předkládaného návrhu. Správní poplatky v dané položce
budou proto sníženy.

V návrhu zákona je nad rámec výše uvedené směrnice zapracována
změna týkající se splnění podmínky způsobilosti nutné pro získání povole-
ní k nakládání se zdroji ionizujícího záření zubními lékaři, jež podle stávající
úpravy činí v praxi problémy.

Návrh si nevyžádá nároky na státní rozpočet. Naopak se projeví
zvýšením jeho příjmů výběrem uvedených poplatků do státního rozpočtu.

K zachování kompatibility právního řádu České republiky s legislativou
Evropské unie je nezbytné výše uvedenou směrnicí v dané lhůtě, to je 22.
července 2011, transponovat do právního řádu.

V této souvislosti bych si dovolil vzhledem ke lhůtě transpozice, kterou
jsem zmínil před chvílí, požádat Poslaneckou sněmovnu, zda by lhůta pro
projednání ve výborech mohla být zkrácena na 30 dní.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení poslanec Zbyněk Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Dobré dopoledne, pane předsedající, kolegyně a kolegové. Pan ministr podrobně zdůvodnil tuto poměrně jednoduchou novelu. Možná bych jenom zmínil, že úspora pro státní rozpočet bude činit přibližně 100 milionů ročně.

Já se potom v rozpravě připojím a podám návrh na zkrácení lhůty pro projednání ve výborech na 30 dnů.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobře, takže to ještě v rozpravě zazní. Můžeme tedy otevřít obecnou rozpravu. Pan poslanec Stanjura může rovnou vystoupit.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Navrhuji Sněmovně, aby zkrátila lhůtu pro projednání ve výborech na 30 dnů.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Kdo se hlásí do rozpravy k tomuto bodu? Nikdo se nehlásí, můžeme rozpravu ukončit.

Budeme se rovnou zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Tady je návrh organizačního výboru, který chce přikázat hospodářskému výboru. Má někdo jiný návrh? (Nikdo se nehlásí.) Pokud není, budeme hlasovat nejdříve návrh na přikázání hospodářskému výboru.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, přikázat hospodářskému výboru, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 51, přihlášeno je 149, pro hlasovalo 126, proti 2. Takže přikázání bylo prohlasováno.

Pak tady zazněl návrh, aby se zkrátila lhůta projednávání ve výborech na 30 dnů. To je další návrh.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro zkrácení lhůty projednávání na 30 dnů, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 52, přihlášeno 151, pro hlasovalo 109, proti 5. Zkrácení lhůty bylo schváleno také.

Konstatuji, že jsme návrh přikázali, a projednávání tohoto bodu může být ukončeno.

Dalším bodem je bod číslo

45.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 18/1997 Sb., o mírovém využívání jaderné energie a ionizujícího záření (atomový zákon) a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 271/ - prvé čtení**

To je mírové využívání jaderné energie opět. Zase poprosím ministra Martina Kocourka o uvedení.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Martin Kocourek: Děkuji, pane předsedající. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, důvodem předložení této novely atomového zákona na tuto schůzi Poslanecké sněmovny je především potřeba řešit konečnou fázi palivového cyklu a naplnit koncepci nakládání s radioaktivními odpady a vyhořelým jaderným palivem v České republice, jež byla schválena usnesením vlády ze dne 15. 5. 2002 č. 487.

Novela atomového zákona zavádí možnost poskytovat příspěvky z jaderného účtu i obcím, na jejichž katastrálním území se provádějí průzkumné práce nebo je hlubinné úložiště radioaktivních odpadů, a to za účelem nalezení nejvhodnější lokality pro vybudování hlubinného úložiště radioaktivních odpadů. To může dát pozitivní signál obcím nacházejícím se na územích předběžně vytipovaných k vybudování hlubinného úložiště vyhořelého jaderného paliva a může též napomoci k nalezení cesty vedoucí ke konsenzu mezi zájmy státu a zájmy obcí v procesu výběru vhodné lokality pro vybudování hlubinného úložiště radioaktivních odpadů.

Cílem novely je tedy možnost zavést kompenzace jistého znevýhodnění obcí plynoucího z probíhajícího průzkumu týkajícího se hlubinného úložiště radioaktivních odpadů na jejich územích. Tato území jsou omezena zejména ve svém dalším rozvoji, popřípadě jsou negativně ovlivněna dopady aktivit navázaných na samotný průzkum, a navržené příspěvky jim pomohou tato omezení kompenzovat. Poskytnutí příspěvků přinese obcím každoročně stabilní příjem a objem finančních prostředků a umožní jim tak lépe plánovat svůj rozvoj. Tento princip, uplatňovaný v mnoha dalších zemích, bude podkladem dlouhodobého dobrého sousedství hlubinného úložiště radioaktivních odpadů se svým okolím na bázi vzájemně stimulovaného rozvoje.

Na závěr bych vás, vážená Sněmovno, chtěl požádat, opět vzhledem k naléhavosti potřeby přijetí této navrhované novely, o zkrácení lhůty pro projednání návrhu zákona ve výborech na 30 dnů. Dalším důvodem této žádosti je potřeba vyslat též pozitivní a jasný signál obcím nacházejícím se

na územích předběžně vytipovaných k vybudování hlubinného úložiště. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, děkuji panu ministrovi. Teď bych požádal poslance Milana Urbana, aby se ujal slova jako zpravodaj.

Poslanec Milan Urban: Pane místopředsedo, kolegyně a kolegové, dobrý den.

Myslím, že jadernou energetiku čeká po té katastrofě přece jen nová, jiná, kvalitativní globální debata, ale to není v rozporu s tím, co zde předkládá dnes vláda, respektive pan ministr průmyslu a obchodu. I když jsem trochu skeptický k tomu, že bude někdy vybudováno v České republice hlubinné úložiště jaderného odpadu, a to zejména z důvodu velkého počtu obcí na počet obyvatel neboli zalidněnosti České republiky, je třeba myslet zodpovědně a připravovat záměry tak, aby bylo možno je případně realizovat.

Tento návrh je spravedlivý ve vztahu k možnostem podpory obcí, které leží v okolí jaderných elektráren, a podporuje vlastně možné geologické a přípravné práce pro uložení jaderného odpadu, samozřejmě ve spolupráci s jednotlivými municipalitami.

Snad jednu poznámku. Vzpomínám si někdy na rok 2004, když se Správa úložiště jaderného odpadu pokoušela prosadit přes některá referenda ve vybraných lokalitách možnost vybudování jaderného odpadu, tak nejlepší výsledek, kterého to (nesrozumitelné) tehdy dosáhlo, bylo 97,5 % lidí proti. Tak uvidíme, jestli novela tohoto zákona přinese nějakou změnu. V každém případě je to seriózní a zodpovědný přístup Ministerstva průmyslu a obchodu.

Já tedy nebudu dál se vyjadřovat k té věcné podstatě. To tady řekl již pan ministr. Podporuji propuštění tohoto zákona do druhého čtení a zároveň podporuji i zkrácení projednávání ve výborech na 30 dnů.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. To asi v rozpravě ještě zazní. Otevírám obecnou rozpravu. Do obecné rozpravy tady mám písemnou přihlášku poslance Jana Husáka. To je písemná přihláška, kterou tu mám.

Poslanec Jan Husák: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně a kolegové, já jsem podával tuto přihlášku už minule, kdy ten bod měl být zařazen, a v podstatě mohu pouze za klub TOP 09 podpořit to, co zde bylo řečeno i zpravodajem, protože to bylo dostatečně vyčerpávající. A já si myslím, že je správné podpořit tento zákon, aby byla dána možnost obcím,

které jsou dotčeny průzkumem míst, kde mají být budoucí úložiště, tak aby nevýhody, které jsou s tím spojeny, byly kompenzovány. Proto zkrátím svoje vystoupení pouze na to, že klub TOP 09 podporuje průchodnost tohoto zákona, jeho přikázání na zkrácené projednání, a chci k tomu vyzvat i ostatní kolegy. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobře. Takže ještě jednou vyzývám k obecné rozpravě. Prosím.

Poslanec Karel Šidlo: Děkuji za slovo. Pane místopředsedo, členové vlády, vážené kolegyně, kolegové, dovoluji mi jenom velice krátce vystoupit k tomuto tisku 271, protože jsem velmi potěšen tím, že zaznívá zde velmi příznivý a silný signál k tomu, že nejenom ministr průmyslu a obchodu, ale i česká vláda začíná vnímat realitu potřeby výroby silové energie nebo silové elektriky z jaderných zdrojů, že to je určitá alternativa budoucnosti i v České republice a zejména, jak zde bylo řečeno, ukončení toho řetězce s plnou odpovědností toho, že budeme hledat i vhodnou lokalitu pro umístění jaderného odpadu, který zůstává i nadále v současných technologiích poměrně silným zdrojem možného dalšího využití této energie, jakmile postoupí technologie ve světě, v Evropě i v České republice.

Já jsem přesvědčen, že tento signál pro nás znamená jednu jedinou věc, že zde chci jednoznačně říci, že i poslanecký klub KSČM to vnímá jako pozitivní směr, který plně podpoří včetně zkrácení lhůty na projednání ve výborech na 30 dnů.

Já ale mám jednu poznámku, která bohužel trošičku zakalí toto pozitivní vystoupení, a to je to, že když jsem si prohlédl návrh novely zákona a prohlédl jsem si důvodovou zprávu, tak si myslím, že pro vás, kteří jste tomu věnovali pozornost a přečetli jste si tuto novelu, tam trošku splynulo to, jakým způsobem by byly poskytovány příspěvky, které jsou zde uvedeny. Ono se zde hovoří totiž, jak v důvodové zprávě, tak i v novele zákona v § 9, o tom, že existují dvě varianty. Jedna je průzkumné pracoviště a druhá je chráněné území nebo chráněná oblast. Já bych požádal pana ministra, aby zde lépe specifikoval, nebo přesněji specifikoval, jakým způsobem a jaká výše těch příspěvků bude poskytována, protože z hlediska vysvětlení v důvodové zprávě tam trošičku zaniká vztah těchto dvou institucí, protože tam se to podle mého názoru musí lišit ještě podle období, v kterém to bude poskytováno. A kdyby to pan ministr zdůvodnil, tak trvám na tom, co jsem řekl v úvodu svého vystoupení, že tomuto zákonu bude dána podpora i za klub KSČM.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan ministr může reagovat

teď nebo i po skončení rozpravy. To záleží na něm. Potom. Já se ještě ptám, kdo do obecné rozpravy hodlá vstoupit. Ještě pan poslanec zpravodaj Urban.

Poslanec Milan Urban: Pane místopředsedo, snad je teď ten správný čas na to, abych navrhl hlasování o zkrácení lhůty pro projednávání ve výborech na 30 dnů.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. To máme. Teď už snad můžeme rozpravu ukončit a o závěrečné slovo požádal ministr Kocourek. Prosím, máte slovo.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Martin Kocourek: Ano. Děkuji. Já bych chtěl poděkovat vystupujícím za podporu tohoto záměru a zároveň bych chtěl reagovat na dotaz, který zde byl vznesen.

Hledání nejvhodnějšího území a lokality pro jaderné úložiště bude mít v podstatě dvě fáze. Fází průzkumnou a fází realizační. V té průzkumné fázi budou zkoumána tzv. průzkumná území. My odhadujeme, že to bude v období let 2011 až 2015 nebo 2016 a vytipované lokality pro tyto průzkumné práce těchto průzkumných území budou dostávat příspěvek ve výši 400 tisíc korun ročně a zároveň 20 haléřů za každý metr čtvereční katastrálního území obce, na němž bude průzkumné území stanoveno. Předkládáme, že ty práce se budou provádět ve čtyřech lokalitách a budou se týkat zhruba 24 dotčených obcí a náklady na jejich kompenzace by měly činit zhruba 30 milionů korun ročně. To je tedy průzkumná fáze.

Na základě těchto průzkumných prací v těchto průzkumných územích bude vybrána jedna lokalita, která bude tzv. chráněné území, a tato lokalita bude získávat příspěvek 3 miliony korun ročně po dobu až do uvedení hlubinného úložiště do provozu. Pokud tedy budeme předpokládat, že průzkumné práce skončí kolem roku 2015/2016, tak realizace vybudování hlubinného úložiště se předpokládá někdy kolem roku 2065, to znamená po toto období, zhruba 50 let, by dotčená lokalita, která by byla vytipována jako chráněné území pro vybudování hlubinného úložiště, získávala 3 miliony korun ročně.

Takže tolik doufám na vysvětlení k praktickému fungování tohoto konceptu. A jinak děkuji za případnou podporu a zkrácení lhůty na 30 dní pro projednání ve výborech.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ještě se zeptám zpravodaje, jestli nechce vystoupit. Pokud ne, tak se můžeme zabývat návrhem na příkazání výborům.

Já jsem ještě asi nepřečetl to, že poslanec Michal Doktor požádal o náhradní kartu číslo 12. To jsem zapomněl.

Jinak organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru hospodářskému. To je to, o čem teď budeme hlasovat. Příkazání tohoto návrhu k projednání hospodářskému výboru. Teď jsem zagongoval, tak se snad ten, kdo chce, dostaví, a budeme moci hlasovat.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro přikázat návrh hospodářskému výboru, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 53, přihlášeno 158, pro hlasovalo 140, proti žádný, takže příkazání bylo přijato.

Ještě se zeptám, jestli ještě není návrh na nějaký jiný výbor k projednání. Myslím, že není žádný. Takže pak bychom měli hlasovat o zkrácení, o návrhu, který byl předložen v rozpravě – zkrátit lhůtu k projednávání na 30 dní.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, zkrátit lhůtu k projednávání na 30 dní, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 54, přihlášeno je 158, pro hlasovalo 130, proti 3, takže to bylo přijato.

Zkrácení bylo tedy také odhlasováno a my jsme návrh přikázali a můžeme ukončit projednávání i tohoto bodu.

A další bod je bod

10.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony
/sněmovní tisk 232/ - druhé čtení**

A opět to bude ministr průmyslu Martin Kocourek, který energetický zákon také uvede. Prosím, máte slovo.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Martin Kocourek: Děkuji do třetice. Pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, ve dnech 4. a 8. února 2011 jsme projednali v prvním čtení tento vládní návrh novely energetického zákona a přikázali jej tehdy hospodářskému výboru a výboru

pro životní prostředí, které tento návrh projednaly. V rámci těchto výborů se uvedenou novelou společně zabývaly i podvýbory pro energetiku a pro suroviny, odpady, obnovitelné zdroje a ochranu klimatu. K objasnění principů a zásad navrhovaných změn dobře posloužil též seminář hospodářského výboru k tomuto návrhu, na kterém zaznělo mnoho názorů na některé navrhované úpravy.

S podstatou navrhované novely jsem se vás snažil seznámit v prvním čtení, a proto bych chtěl pouze připomenout, že hlavním cílem této novely je zajistit transpozici takzvaného třetího energetického balíčku Evropské unie do naší legislativy.

Chtěl bych jen připomenout, že hospodářský výbor obdržel 231 pozměňovacích návrhů, jejichž vypořádání též projednal výbor pro životní prostředí a zmíněný hospodářský výbor, přičemž hospodářský výbor přijal pozměňovací návrhy formou komplexního pozměňovacího návrhu, se kterými souhlasím. Výbor pro životní prostředí přijal též pozměňovací návrhy, z nichž většina je shodná s pozměňovacími návrhy hospodářského výboru.

Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, závěrem bych chtěl ještě jednou zopakovat, že s pozměňovacími návrhy, který představil hospodářský výbor, souhlasím, a doufám, že tyto návrhy budou vzaty při konečném hlasování v úvahu. Stejně jako k případným pozměňovacím návrhům se mohu vyjádřit až případně ve třetím čtení. Teď tedy žádám o propuštění tohoto zákona do třetího čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji panu ministrovi a poprosím opět Milana Urbana jako zpravodaje. My jsme to přikázali už v prvním čtení k projednání hospodářskému výboru a výboru pro životní prostředí. Takže – Milan Urban je za hospodářský výbor. Prosím, máte slovo.

Poslanec Milan Urban: Děkuji, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, kolegové, pan ministr tady již hovořil o tom, jakým způsobem byl projednáván tento poměrně složitý a důležitý zákon ve výborech – hospodářském i životního prostředí. Uspořádali jsme skutečně společný seminář těchto výborů za přítomnosti mnoha odborníků na energetiku z České republiky. Tento seminář byl otevřený a bylo na něm možné prodiskutovat budoucí případné pozměňovací návrhy, ke kterým byl hospodářský výbor velmi otevřený. Každý návrh, který v té době zazníval, byl považován za návrh se stejnou vahou. Poté byly tyto pozměňovací návrhy vypořádány jednotlivými institucemi a hospodářským výborem a výsledkem je tedy komplexní pozměňovací návrh hospodářského výboru.

Proto já bych avizoval a potom požádal na začátku podrobné rozpra-

vy, abychom pro další projednávání vzali za základ vládní návrh ve znění komplexního pozměňovací návrhu hospodářského výboru, a tedy všech-ny další pozměňovací návrhy, které jistě zazní v této sněmovně v rámci druhého čtení, by byly podávány právě k tomuto materiálu, tedy ke komplexnímu pozměňovacímu návrhu hospodářského výboru.

Materiál je poměrně silný, protože, jak bylo řečeno, řešili jsme zhruba 230 nebo více než 230 pozměňovacích návrhů na hospodářském výboru. Materiál jsme se snažili zpracovat a koncipovat ve spolupráci s legislativním odborem Poslanecké sněmovny tak, abyste velmi přehledně mohli posoudit a poznat v tomto materiálu, co bylo přijato v tom komplexním pozměňovacím návrhu v porovnání s vládním návrhem. Je to tam vytištěno tučně.

Snad jenom připomenutí pro ty, kteří opravdu v detailu se tomu věnují, že z nějakých důvodů, řekněme, složitosti projednávání té materie nejsou tučně uvedeny v komplexním pozměňovacím návrhu následující body.

I – v bodu 21 si prosím doplňte tučně „některou z podmínek“.

II – v bodu 25 § 11 odst. 4 tučně se vyznačuje věta druhá.

III – v bodu 26 § 11 odst. 7 slovo „zúčtovací“ je tučně.

IV – v bodu 31 § 16 písm. e) doplňovaná slova tučně „a nové skladovací kapacity zásobníků plynu“.

V – v bodu 33 § 17 odst. 3 tučně poslední věta.

VI – v bodu 33 § 17 odst. 4 tučně první věta.

VII – v bodu 33 § 17 odst. 7 písm. a) slova – a teď tučně – „nebo distribuce“. Normálním tiskem „a slova“ a zase tučně „nebo neoprávněné distribuce“.

VIII, předposlední – v bodu 33 § 17 odst. 12 slova teď tučně „nebo je-li trh ohrožen účinky omezení hospodářské soutěže“.

IX, poslední – v bodu 41 § 19a odst. 1 slova – a teď tučně – „a opatření provedená za účelem zajištění bezpečnosti dodávek plynu podle přímo použitelného předpisu Evropské unie“.

Omlouvám se tady za toto doplnění, ale chtěl jsem, aby projednávání probíhalo skutečně korektně, aby ti, kteří chtějí podávat pozměňovací návrhy, měli komplexní pozměňovací návrh hospodářského výboru v naprosto přehledné podobě.

Pouze zopakuji, aby bylo zřejmé, že ve druhém čtení bychom měli na začátku podrobné rozpravy hlasovat o tom, že bereme za základ dalšího projednávání komplexní pozměňovací návrh hospodářského výboru. Pokud toto bude přijato, všechny pozměňovací návrhy budou podávány právě k tomuto tisku. Samozřejmě je možné podávat i pozměňovací návrhy k vládnímu materiálu, ale musí to být u těch pozměňovacích návrhů vyznačeno. Takže pro přehlednost projednávání, myslím, stačí ta informace, že pokud bude rozhodnuto hlasováním, za základ považujeme komplexní pozměňovací návrh hospodářského výboru.

Budou zde v průběhu druhého a třetího čtení ještě legislativně technické úpravy, které jsou zpracovány v souladu s předkladatelem, hospodářským výborem a odborem legislativy Poslanecké sněmovny, takže samozřejmě před případným hlasováním ve třetím čtení budete mít všechny tyto záležitosti k dispozici.

Já tedy myslím, že bych mohl na závěr říci, že hospodářský výbor doporučuje pokračovat v projednávání tohoto zákona, podporuje vládní návrh ve znění komplexního pozměňovacího návrhu. A snad bych ještě jednou kladl důraz na to, abychom na začátku podrobné rozpravy hlasovali o tom, že základem projednávání bude vládní návrh ve znění komplexního pozměňovacího návrhu. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Já bych poprosil pana poslance Jana Látku, který byl zpravodajem pro stejný zákon ve výboru pro životní prostředí. Ještě bych požádal také jeho o shrnutí dění ve výboru.

Poslanec Jan Látko: Děkuji za slovo, pane místopředsedo.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji mi, abych vás seznámil s usnesením výboru pro životní prostředí, které jste v písemné podobě dostali také do svých lavic. Takže 26. usnesení výboru pro životní prostředí z 10. schůze dne 27. dubna 2011.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony (tisk 232). Po zpravodajské zprávě poslance Jana Látky a po rozpravě výbor pro životní prostředí

I. revokuje své usnesení č. 25 z 9. schůze výboru dne 12. dubna 2011,

II. doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky, aby návrh zákona schválila ve znění komplexního pozměňovacího návrhu hospodářského výboru s těmito pozměňovacími návrhy:

1. V bodě 33 § 17 odst. 7 písm. d) se za slova „nebo elektřiny vyrobené z druhotných energetických zdrojů“ doplňuje „a spory o výši náhrady při dispečerském řízení výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů energie podle § 26 odst. 6“.

2. V bodě 46 § 23 odst. 2 písm. q) se za slova „o instalovaném výkonu do 10 MW včetně“ vkládají slova „a na průtočné malé vodní elektrárny s instalovaným výkonem do 10 MW včetně“.

3. Za bod 54 se vkládá nový bod 55, který zní: V § 24 odst. 7 se za slova „kvalita dodávek elektřiny“ vkládají slova „nebo při dispečerském řízení vyroben elektřiny z obnovitelných zdrojů energie podle § 26 odst. 5“.

Ostatní body se přečíslovají.

4. Za dosavadní bod 65 se vkládá nový bod, který zní: V § 25 odst. 7 se

za slova „kvalita dodávek elektřiny“ vkládají slova „nebo při dispečerském řízení vyroben elektřiny z obnovitelných zdrojů energie podle § 26 odst. 5“.

5. Dosavadní bod 72 zní: V § 26 se za odstavce 4 vkládají nové odstavce 5 a 6, které včetně poznámek pod čarou zní: V § 26 odst. 5 se za slova „oprávnění při dispečerském řízení“ vkládají slova „v nezbytné míře dočasně“ a na konec odstavce se vkládá věta „Omezení výroby elektřiny ve výrobních elektřinách z obnovitelných zdrojů energie dle zvláštního zákona může být prováděno pouze za náhradu dle odstavce 6.“

Poznámka pod čarou zní: Zákon č. 180/2005 Sb., o podpoře výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů energie a o změně některých zákonů (zákon o podpoře využívání obnovitelných zdrojů).

6. Provozovatel přenosové soustavy nebo provozovatel distribuční soustavy, jehož technický dispečink omezil při dispečerském řízení výrobu elektřiny ve výrobních elektřinách z obnovitelných zdrojů energie, je povinen poskytnout příslušnému výrobcí elektřiny náhradu za neodebranou elektřinu ve výši odpovídající celkovému příjmu výrobce po odečtu nákladů za nevyrobenou elektřinu, kterého by dosáhl v případě neomezení výroby. V případě sporu o výši náhrady rozhoduje Energetický regulační úřad.

Dosavadní odstavec 5 se označuje jako odstavec 7.

7. V dalším bodu 75 § 30a odst. 1 se slova „1 MW“ nahrazují slovy „10 MW“.

8. V dosavadním bodu 75 § 30d odst. 1 písm. c) se za slova „prohlášením za mrtvého“ vkládají slova „pokud držitel autorizace dosud nepožádal o vydání územního rozhodnutí podle zvláštního zákona“.

9. V dosavadním bodu 153 § 98a odst. 1 písm. b) se za slova „rozsah a postup při dispečerském řízení výroby elektřiny“ vkládají slova „včetně zveřejňování a poskytování údajů o využití dispečerského řízení a jeho důvodech“.

10. Varianta I. Za bod 2 se vkládá nový bod 3, který zní: V § 2 odst. 2 písm. a) bod 6 zní: „Kombinovanou výrobou elektřiny a tepla přeměna primární energie na energii elektrickou a užitečné teplo ve společném procesu v jednom výrobním zařízení. Zařízení pro kombinovanou výrobu tepla a elektřiny může umožnit po určitou část roku oddělenou výrobu elektřiny.“

Ostatní body se přečíslovají.

Varianta II. Za bod 75 se vkládá nový bod, který zní: V § 32 se vkládá nový odst. 7, který zní: „Zařízení pro kombinovanou výrobu tepla a elektřiny s instalovaným elektrickým výkonem do 10 MW může umožnit po určitou část roku oddělenou výrobu elektřiny.“

Ostatní body se přečíslovají.

III. pověřuje předsedu výboru, aby toto usnesení předložil předsedkyni Poslanecké sněmovny,

IV. zmocňuje zpravodaje výboru, aby na schůzi Poslanecké sněmovny

podal zprávu o výsledcích projednávání tohoto zákona ve schůzi výboru pro životní prostředí,

V. zmocňuje zpravodaje výboru, aby ve spolupráci s legislativním odborem Kanceláře Poslanecké sněmovny provedl příslušné legislativně technické úpravy.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, děkuji. Vyhlašuji obecnou rozpravu, do které mám přihlášky dvě, ostatní jsou do podrobné. Poslanec Petr Skokan se hlásí do rozpravy? Ale mám tady písemné, takže ty mají přednost. Takže prosím nejdříve pana poslance Františka Laudátu. Ne, to je podrobná, takže poslanec Josef Novotný, snad to byla obecná. Byla.

Poslanec Josef Novotný st.: Vážený pane předsedající, ministři, kolegové, já předem musím ohlásit střet zájmů, protože před nástupem do Sněmovny jsem se živil energetikou, projektováním a přípravou těchto projektů, energetickou optimalizací. Na druhou stranu chci říci, že jsem se nepodílel na schvalovacím procesu v Senátu zákona 180, protože jsem k němu měl vážné výhrady, zejména ke směsnému spalování, které pak zdárně probíhalo v elektrárnách ČEZu. Takže to byly ty důvody, proč jsem ho tenkrát nepodpořil.

Já bych chtěl v obecné rozpravě vzpomenout před smrští pozměňovacích návrhů, která nás teď čeká, obecné souvislosti, kterými jsou národní akční plán, novely zákona 180 a různé vyhlášky, zejména ERÚ, které upravují tuto oblast.

Pak bych do toho chtěl zahrnout také, protože došlo národním akčním plánem k zásadní změně pohledu na obnovitelné zdroje a z toho podpůrného zákona, který rozvíjel obnovitelné zdroje, stoosmdesátky, se stala naprostá brzda a Česká republika má splnit – těch 8% se má zvýšit do roku 2020 na 13,5 % v podstatě pouze směsným spalováním biomasy nebo jejím případným tzv. čistým spalováním. Nicméně zneužíváním biomasy, která se spálí s účinností řádově 30 %, čili většina té biomasy se vyhodí z okna.

To je základní rámec a do něj zapadá samozřejmě kmotry připravená smlouva s Lesy České republiky, která dendromasu, biomasu nebo klest, jak to nazveme, na 15 let výhradně dává dvěma firmám, které na tomto budou podnikat. A budou podnikat tak, že cena, za kterou jim nad sto metrů prostorových musí Lesy České republiky oznámit těžbu, tak ta cena bude stanovena podle výkupních cen obnovitelné energie, této tzv. špinavé, prohlášené za čistou.

To je k těm souvislostem. Ještě do souvislostí bych chtěl zmínit způsob

projednání. Například národní akční plán vznikl bez jakékoli diskuse někdy v létě v srpnu a dostal se na program vlády 25. 8. Žádné týmy, které posuzují pro vás, pro Sněmovnu, postavení nebo souhlas, názor pro ministry, nebyly schopny tento národní akční plán posoudit v souvislosti, neměly důvodovou zprávu, ta vznikala večer, v noci před zasedáním vlády. Já jsem volal na ministerstvo někdy kolem 10. hodiny večer čtyřadvacátého a ještě nebyla hotová. Čili takto vznikla legislativa, která zásadním způsobem změnila pohled na energetiku.

Způsob projednání ve Sněmovně je moje jedno velké zklamání. Já jsem byl v Senátu, kde taky mi někdy připadalo, že nám jde hlava kolem, ale to byla jedna třetina, jedna desetina toho, co se děje zde. Je zde 250 pozměňovacích návrhů. Zákon má centimetr a pozměňovací návrhy mají tři čtvrtě. Teď vznikne další smršť. Další pozměňovací návrhy máme na stolech a tohle všechno se bude přetavovat v nějakou normu, která má zásadním způsobem pohnout s energetikou tím směrem, jak je to nastaveno. Jak je to nastaveno vzhledem k změně postojů ČEZu k této problematice. To je potřeba si říci.

Řeknu teď pár praktických věcí, co energetickému zákonu vyčítám. Je tam řečena autorizace, která má v podstatě zastavit jakékoli živelné budování obnovitelných zdrojů. Má se do toho procesu začlenit vedle dosavadních stavebních úřadů a souhlasů s vyvedením výkonu energetických společností ještě Ministerstvo průmyslu a obchodu. Dále se naprosto ignoruje vize Evropského společenství v energetice. Ta směrnice říká, že by se mělo malým zdrojům umožnit přednostně snížit, změkčit podmínky. My je naopak vymazáváme, stvrzujeme, nebereme v úvahu.

Jsou tam neuvěřitelné sankce za nedodržení některých papírových záležitostí. Stačí nějaký dokument, a je tam sankce až 15 mil. korun. Je tam celá řada naprosto šílených věcí, které neodpovídají vůbec duchu směrnice, která tady je.

Bude zde argumentováno panem ministrem, že už zase jsme cosi prošvihli, že jsme po termínech a další věci. Já bych chtěl, aby pan ministr vystoupil a řekl, koho potrestá za to, že to tady máme tak pozdě a v takovém chlívků. Protože když zde máme 250 pozměňovacích návrhů k zákonu, tak se určitě vloudí chybička a ty chybičky budou velice těžké.

Řeknu, co musíme v současné době napravit, dnes. My jsme ve svém nadšení, že zastavíme chyby minulé Sněmovny, tak jsme přijali novelu zákona 180, tisk 145, která zásadním způsobem retroaktivně změnila podmínky podnikání v elektroenergetice. V současné době my do sporu, které firmy vedou s naší republikou, ještě přiléváme oleje do ohně zavedením autorizace, která v podstatě – autorizace, o tom už jsem mluvil. Spíš bych se zmínil o dispečerském řízení, které v podstatě bude muset absolvovat každý nad 100 kilowattů v nějaké formě, nad 400 kilowattů ještě v daleko

technicky složitější formě zavést tyto možnosti. A za úkony, které poplynou z dispečerského řízení, to znamená omezení výroby těchto obnovitelných zdrojů, nejsou v zákoně žádné kompenzace.

Takže v našem zkorumpovaném prostředí si neumím představit, jak na-prosto férově budou dispečerři řídit svoje elektrárny nebo svých spřátelených kumpánů nebo někoho jiného proti podnikatelům, kteří jsou z České republiky nebo nejsou v té spřátelené skupině. Bez jakýchkoli kompenzací budou tyto elektrárny vypnuty a v době výroby budou stát, protože síť bude mít problémy.

Proč bude mít problémy? No proto, že jsme zanedbali systémové opatření v sítích. Nemáme zásokové zdroje, nemáme chytré sítě. V energetickém zákoně, který je zde před vámi, je o tom jenom deklarativní věta. Vůbec nic konkrétního. A hlavně, nemáme na to peníze. Prostě jsme zaspali. A když říkám jsme zaspali, tak zaspal ČEZ především. Protože my si z něj děláme dojnou krávu. Jedni říkají: Z dividend ČEZu zaplatíme nějaké důchody. Jiní zase se těší na to, jak zapojí do rozpočtu. A my vlastně nevíme ani, jak ČEZ ve skutečnosti vypadá, jestli na tom není podobně jako Sazka, protože vstupní parametry mají tyto podniky podobné.

Chtěl bych se zmínit o jedné zručnosti, kterou jsme udělali. Tato Sněmovna ji udělala v listopadu. Dokázali jsme provozovatelům ostrovních systémů dát nejen na hubu z jedné strany tak, jak jsme to udělali provozovatelům fotovoltaických elektráren. Dokázali jsme je ještě navíc praštit kladivem do hlavy! Představte si, že ostrovní systémy, které byly ze zákona v loňském roce povoleny a v počtu zhruba 100 a něco kusů připojeny, tak ztratily od 1. ledna letošního roku jakoukoli podporu. Takže těch předpokládaných 11 korun je v letošním roce nula.

Jejich investice, řeknu to na příkladu, řekněme si takovou domácnost, mluvím o konkrétním případě, která si někde v Jeseníkách pořídila za celoživotní úspory investici do pětikilowattové malé elektrárny, o velikosti, ta investice byla zhruba 700 tis. korun. Protože vedle normálních nákladů zhruba půl milionu musela dát ještě něco víc za měnič, který je řízen krystalem, nikoliv sítí. A musela dát navíc za akumulací systém, který je na horách potřebný pro vytápění. A návratnost při těch 11 korunách byla zhruba 15 let.

Tím, že jsme v letošním roce podporu ztratili, podporu získají, až pokud se do konce roku vybaví jiným měničem, který zase stojí 100 tis. korun, ten starý můžou vyhodit, protože fotovoltaika se zastavila, a tuto novou investici při získání letošní ceny, která je 6 korun, budou mít návratnou zhruba za 30 let. Přitom podpora končí po 15 letech, možná když vyhláška, která to prodlužuje na 20, bude v platnosti, tak maximálně po dvaceti. Čili my jsme jim udělali z tohoto zařízení naprosto bezcenný krám, za který oni utratili veškeré svoje celoživotní úspory, a my se tváříme, že nám to projde.

Prosím vás, to by Ústavní soud musel být úplně praštěný na hlavu, kdyby toto nechal! A to je potřeba napravit. Novela energetického zákona ani jiná norma to nenapravuje! Dokonce náš stát neměl ještě tento týden ani představu, jak bude tato náprava probíhat, dokonce nebyly tyto ostrovní systémy ani sečteny nebo jejich velikost se neznala.

Předtím, než tento zákon přijmeme, měli bychom vědět, co se stane se zákonem 180, jehož novela je někde na vládě, neproběhlo standardní připomínkové řízení, nikdo neví, jak ta novela bude vypadat. A ta novela se s tímto zákonem úzce prolíná, protože zavádí ještě jiný způsob řízení těchto elektráren. A my ústavní stížností, která v současné době leží na Ústavním soudě a má zhruba 114 bodů, z nichž velká většina je naprosto vážných, tak přidáváme další olej do ohně právě v tom, že říkáme, že se budou muset dovybavit elektrárny: další náklady, budou dispečersky řízené: další náklady, a že tenhle systém bude umožněn tímto zákonem.

Ještě řeknu jednu takovou absurditu. Ani v jednom z těch pozměňovacích návrhů není vyčlenění ostrovních systémů, takže ostrovní systémy nad 100 kW budou muset mít navíc k tomu průšvih, který už tam je, ještě vybavení technické k dispečerskému řízení. Čili i tyto systémy, které vůbec nemají nic společného se sítí, budou dálkově vypínány? Nebo nebudou vypínány? Ani nám na tom semináři nenastínili pracovníci ERÚ ani MPO, jak by mělo to dispečerské řízení vypadat, a přitom problémy, které v síti jsou, tzn. hrozí black out, tzn. rozpad sítě plus jejich komplikované mnohahodinové dávání dohromady, tak tyhle věci návrh, který tady máte, vůbec žádným způsobem neřeší.

Jak je to možné? Já se ptám vás. Je to proto, že tady už v našem státě nejsou loajální úředníci, kteří by psali zákony odpovědně, dlouhodobě promyšleně. U nás je chaos. Energetická koncepce je zhruba deset let stará, nikdo na ní nepracuje, neustále se jakýmsi způsobem upravuje, nicméně neprobíhá žádná velká diskuse. A to, co se zde stalo v oblasti obnovitelných zdrojů, ten přechod z obnovitelných zdrojů naopak úplně obráceným směrem, je pro mě naprosto neakceptovatelný, protože jde obráceným směrem, způsobem, který nás bude stát hodně peněz.

To, že ČEZ výrazným způsobem zasáhl do přípravy tohoto zákona, tak jak do zákonů z oblasti Ministerstva spravedlnosti zasahuje skupina S22, v podstatě soukromníků, kteří radí, hazard píše zákony kompletně, 20 let tady nikdo nenapsal zákon jiný než ten z roku 1990, vždycky to byly novely, které připravily loterijní společnosti – to je prostě fakt, který mě velice vadí.

To, že ČEZ tady má ústavní většinu, vždycky ji měl, a jak nám arogantně řekl ředitel Roman, když na semináři odpovídal na dotaz, jak je to možné, že ji neuplatnil v době, kdy se mohlo zastavit to fotovoltaické šílenství, řekl, že jste neposlušali. Vy, co jste zde delší dobu, v minulém období, jste neposlechli! Čili jste lokajové, kteří neposlechli ČEZ, a došlo k tomu, k

čemu došlo, a teď se z toho musíme nějakým způsobem vylízt. A ty kroky, které jsme provedli, už jsou teď velice problematické a budou nás stát víc, než bude srážková daň, která by měla posílit právě přerozdělovací proces, kterým se budou kompenzovat provozovatelům platby za tyhle nové elektrárny.

Mě velice mrzí, že se ČEZ podílel i na tom kmotrovském puči, který zde proběhl směrem ke straně Věci veřejné. Nejen že na nahrávce se hovoří, že ti Romanové si to přejí atd., jsou to i nahrávky, jakési přepisy odposlechů a něčeho dalšího manažerů ČEZ. To jsou věci, které zasahují do legislativy v oblasti energetiky. A ty nás budou všechny velice mrzet a bolet. Jsou to prostě věci, které nepatří do řádného jednacího procesu Sněmovny, a prostě se mnou nemůžete počítat, že takovéhle věci podpořím.

Proč vůbec neuvažujeme, že bychom připravili chytré zdroje, které by absolvovaly(?) chytré sítě, které by absolvovaly(?) obnovitelné zdroje? Proč jsme zatím vůbec neuvažovali, neslyšeli o tom, jakým způsobem budou kompenzovány nebo kdo zaplatí staré zátěže po těžbě uranu? Je to zhruba 100 mld. korun nad tu superzakázku, které nikdo neřeší, jsou prostě veřejným dluhem, o kterém radši nemluvíme.

To jsou všechno věci, které souvisejí s tímto zákonem, s řáděním v energetice, který směřuje k tomu, že my jsme Sněmovna, která má cosi zase tady udělat, v naprostém chaosu přijmout řadu pozměňovacích návrhů, a neumím si představit, že tam neuděláme další průšvih. Proto si umím představit jedinou věc, že vrátíme tu věc k dopracování a po nějaké další diskusi alespoň to nejhorší z toho zákona odstraníme.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Na vystoupení pana poslance Novotného chce fakticky reagovat poslanec Husák.

Poslanec Jan Husák: Já ke koaličnímu partnerovi musím reagovat. Já si myslím, že nejde o chaos pozměňovacích návrhů. Pozměňovací návrhy, které projednává hospodářský výbor, byly posouzeny velmi kvalifikovaně a velmi zodpovědně a myslím si, že jsme dělali všechno pro to, aby se ze zákona nestalo to, s čím tady straší pan poslanec. Já si myslím, že je třeba pokračovat v projednávání této normy, a prosím vás, nenechte se ovlivnit tímto vystoupením, které bylo plné pochybností, ale nebyl tam žádný konkrétní návrh, jakým způsobem tuto normu zkvalitnit. Proto bych se přimlouval, abychom dále pokračovali v projednávání tohoto zákona. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Teď bych požádal pana poslance Jiřího Krátkého, protože většina písemných přihlášek je tady do

podrobné rozpravy, ale jsou tady ještě dvě do obecné. Takže prosím pana poslance Jiřího Krátkého ještě do obecné rozpravy.

Poslanec Jiří Krátký: Dobrý den, pane předsedající, dámy a pánové, kolegyně, kolegové. Využiji této příležitosti a budu reagovat na svého předřečníka. Já věřím, že těch 250 pozměňovacích návrhů jsme důkladně probrali a snažili se napravit to, co nám bylo předloženo. Ale tady nemluvíme o 250 pozměňovacích návrzích. Mluvme o tom, jakým způsobem a co nám bylo vůbec předloženo.

Hodně z nás je z komunálu, jsou tady krajští zastupitelé, jsou tady hejtmani. Prosím vás, kdyby někdo na místní, městské, obecní nebo krajské úrovni předložil takovou normu ke schvalování, tak už tam dávno není. A o to tady jde. Jak to, že vůbec takový (rozčileně)... teď to slovo radši nechci vyslovit... materiál... kdo si vůbec dovolil této Sněmovně předložit materiál, který potřeboval v prvním kole 250 (s důrazem) pozměňovacích návrhů? Takže to je můj názor na tuto věc. Ano, zlepšujeme, ale zlepšujeme dobré materiály a ne špatné. To je jedna z věcí.

Chci se přihlásit ke dvěma pozměňovacím návrhům, které už jsem písemně předal. Připomenu se v podrobné rozpravě. Ale chci využít ustanovení jednacího řádu a dovoluji si navrhnout vrátit sněmovní tisk 232 podle § 93 odst. 2 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny k novému projednání ve výborech. Odůvodnění: Tato novela energetického zákona jistě velmi ovlivní významnou část nákladů rodin i firem. Velmi výrazně ovlivní podnikání v této oblasti.

Energetika procházela v průběhu posledních 150 let několika etapami a v posledních 50 letech skončila v letech 90. dokončením Temelína a přečerpávací stanice Dlouhé Stráně. Jistě že toto období bylo velmi významné a záviděla nám ho skoro celá Evropa. Ale to, co je před námi, je období nové, období nových úkolů v rozvodových sítích, nových, více účinných zdrojů šetrných k životnímu prostředí, decentralizovaných, umístěných v místech zdrojů i spotřeby.

Jsem přesvědčen, že novela energetického zákona v takovém rozsahu musí být současně projednána se zákonem o podporovaných zdrojích energií a prováděcími vyhláškami, tak aby byla stanovena jasná, rovná a srozumitelná pravidla pro jednotlivé účastníky. Hlavně mi záleží na tom, aby změny byly v souladu s evropskou budoucností, a ne zakonzervovanou minulostí.

Chci poukázat na několik strategických dokumentů, které by měly být pro nás minimálně vodítkem, nejlépe závazným, a navazují na cíle strategie Evropa 2020.

Jde například o nařízení Parlamentu a Rady Evropské unie pod číslem 1233/2010 z 15. 12. 2010, kde se mimo jiné uvádí: „Podpora

hospodářského růstu za využití prostředků Evropské unie pro projekty energetické účinnosti a obnovitelných zdrojů.“ Myslíte si, že půjde tyto prostředky využít pro spoluspalování ve stávajících elektrárnách, tak jak si to představuje ČEZ? Nebo využít potenciál biomasy z potravinářsky nevyužívané půdy, která nabízí zdroj cca 5 tis. MW, z celkového výkonu může být použito 2 tis. na elektřiku.

Nebo sdělení Komise Evropskému parlamentu z 1. 2. Letošního roku pod číslem OR.en 5965/11. Materiál mimo jiné hovoří o modernizaci sítí, flexibilní a decentralizované výrobě elektřiny tam, kde je to nejvýhodnější, aby pro financování výroby elektrické energie z obnovitelných zdrojů existovalo stabilní a předvídatelné prostředí; že fosilní paliva jsou čtyřikrát více dotována než obnovitelné zdroje; veřejné zdroje využívat jen v oblasti vědy a výzkumu, včetně pilotních projektů. Upozorňuje na velmi škodlivý jev, a to náhlé změny, které jsou destruktivní a ohrožují veškeré strategie a narušují důvěru investorů.

Závěrem Komise vyzývá členy, aby provedli národní akční plány obnovitelných zdrojů energie – máme; zjednodušili režim plánování – tady už jsme ve sporu; dosahovali rychlejšího pokroku v budování rozvodných sítí; vypracovali mechanismy spolupráce a integrace obnovitelných zdrojů energie; zajistili, aby jakákoli reforma stávajících národních režimů podpory zaručila stabilitu pro investory a zabránila tím retroaktivním změnám. – Toto jsou všechno citace.

To, co mě skutečně inspirovalo k tomu, abych tento návrh novely předložil, byla situace, která nastala, už o ní hovořil kolega Novotný v souvislosti s novelou zákona o obnovitelných zdrojích, stoosmdesátky.

Nejde mi jenom o retroaktivní srážkovou 26procentní daň, kterou právě řeší Ústavní soud, ale o změnu, která se týká ostrovních provozů. Tam jsme nikdo neviděli žádný problém, ale skutečnost je bohužel jiná. Neřekli jsme, kdo těm stovkám střešních domovních instalací uhradí náklady na připojení, a ti, kteří se rozhodnou toto naše nařízení respektovat, se pak dozvědí, že je nikdo nemusí připojit, protože se ČEPS a distribuční společnosti dohodly – podle mě nezákonně – v únoru loňského roku, že nikoho vlastně připojovat už nebudou. Já jsem si ta slova nebudou připojovat nikoho dal do uvozovek, protože samozřejmě víme všichni, a proběhlo to veřejně, kolik dalších ohromných instalací bylo v průběhu tohoto memoranda na připojování připojeno.

Takže já se domnívám, že těch důvodů vrátit tento materiál do výboru, opravdu si počkat na ten zákon o podporovaných zdrojích, vyjasnit si situaci v té Evropě, vyjasnit si naši situaci, kam chceme jít, a potom se takovýmto závažným materiálem zabývat, je podle mě více než rozumné.

Takže, pane předsedající, jestli jsem rozuměl dobře jednacímu řádu, o

tomto mém návrhu byste měl dát hlasovat už v této době, pokud ne, může se o něm hlasovat ještě jednou v podrobné rozpravě.

Děkuji pěkně.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Mluvil jste o tom návrhu vrátit návrh zákona k dopracování, tak jste to myslel?

Poslanec Jiří Krátký: Ano, k novému projednání do výboru.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: K novému projednání, aha, ano, výborně. Může se o tom hlasovat.

Tak prosím nyní dalšího diskutujícího v obecné, je to pan poslanec Karel Šidlo.

Poslanec Karel Šidlo: Děkuji za slovo. Pane místopředsedo, členové vlády, vážené kolegyně a kolegové, dovoluji mi v obecné rozpravě ve druhém čtení této náročné novely říci několik argumentů, které mě vedly k opakovanému podání pozměňovacího návrhu, který předkládám přímo před vás, protože to, co jsem předkládal na hospodářském výboru v řádných lhůtách k projednání, bohužel nebylo vyslyšeno. Tak bych chtěl upřít vaši pozornost k tématu, o kterém budu hovořit, abyste případně ve třetím čtení tento můj návrh podpořili.

Vládní návrh novely zákona 458/2000 Sb. nepřiměřeně posiluje pravomoci Energetického regulačního úřadu. Energetický regulační úřad vydává rozhodnutí a současně tato rozhodnutí má i kontrolovat. Tímto přenesením kontrolní činnosti na Energetický regulační úřad, respektive oslabením kontrolní činnosti Státní energetické inspekce, by mohlo docházet ke zneužívání kontrolní činnosti právě ze strany Energetického regulačního úřadu.

Úpravy nového zákona obsažené v komplexním pozměňovacím návrhu hospodářského výboru pod tiskem 232/2 nezmiňují obsah pravomocí Energetického regulačního úřadu. Proto předkládám k tomuto komplexnímu pozměňovacímu návrhu vlastní pozměňovací návrh, který respektuje platný právní stav v této oblasti jak na úrovni vnitrostátní, tak na úrovni komunitární.

Předkládám pozměňovací návrh, kterým se zřizuje Rada Energetického regulačního úřadu, aby tak nemohlo docházet ke zneužívání pravomocí tohoto úřadu, jako orgán dohlížející na činnost Energetického regulačního úřadu.

Usnesení hospodářského výboru Poslanecké sněmovny zapracovává pouze některé připomínky poslanců. Není brán zřetel na to, že Energetický regulační úřad již v minulosti – a bohužel ani v současnosti nezvládá vydávat objektivní rozhodnutí. Například se jedná o opatření proti skokovému

nárůstu ceny elektřiny ze slunce, dále regulační opatření související také s energií ze slunce. Od roku 2005 je neřešena úprava vyhlášky č. 502/2005 Sb., která stanovuje podmínky pro spalování biopaliva a fosilního paliva. Nebo další příklad. Cenová rozhodnutí na teplo, která jsou nesrozumitelná a bohužel i v rozporu se zákonem o cenách, který byl uznán a např. i uznává neoprávněný zisk.

Uvedené námítky jsem přednesl již v průběhu prvního čtení a směřoval k jejich řešení pozměňovací návrh, který jsem předal na hospodářský výbor. Po vyřízení Ministerstvem průmyslu a obchodu a projednání na hospodářském výboru nebyly akceptovány a nejsou obsahem komplexního pozměňovacího návrhu.

Usnesení hospodářského výboru vůbec neřeší uvedená selhání Energetického regulačního úřadu. Žádné konzultace ani zveřejňování informací nemůže ovlivnit anebo zlepšit celkovou situaci v chování Energetického regulačního úřadu. Tato oblast je natolik specifická, že i lidé pracující v energetice mají problémy s těmito návrhy.

Z vládního návrhu i z návrhu hospodářského výboru jednoznačně vyplývá, že právní úprava je zcela ve prospěch Energetického regulačního úřadu. Jsou nepřiměřeně rozšiřovány pravomoci úřadu bez nezávislé a kvalitní kontroly. Mezi nejdůležitější tato opatření patří: cenový orgán pro energetiku, vydávání licencí, certifikace soustav, rozhodování sporů, zpracovávání energetické legislativy, sledování a rozhodování včetně kontroly. Návrh vytváří z Energetického regulačního úřadu orgán, který vydává předpisy a současně si je kontroluje. Chybí zpětná vazba. Vzniká úřad řídící energetiku vedle Ministerstva průmyslu a obchodu. Tím získává energetika vlastně dvě správní centra, což je v rozporu se zákonem o kompetencích č. 2/1969 Sb.

Naprosto nejhorší na tom je, že úřad bude řídit předseda, který je téměř neodvolatelný, obdobně jako je to u předsedy Nejvyššího kontrolního úřadu. Kdo poskytne záruky, že předseda včetně místopředsedy jako statutárního zástupce budou nestrannými?

Energetický regulační úřad v zákoně číslo 670/2004 Sb. upravil vydávání licencí. Původně žadatel mohl mít pouze vlastnický či nájemní vztah k energetickému zařízení. Nyní je tento změněn na vlastnický nebo uživatelský právo. Tato nenápadná změna umožnila udělovat licenci v podstatě každému, pouze s uživatelským právem.

Z výše uvedených důvodů předkládám pozměňovací návrh a žádám o zvážení všech mnou zmíněných argumentů při hlasování ve třetím čtení a případnou vaši podporu pro tyto návrhy změn. Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Do obecné rozpravy se hlásil

pan zpravodaj Milan Urban. (Sděluje, že si přeje vystoupit až na konec.) V tom případě prosím ještě chvíli, protože se hlásil až na konec obecné rozpravy. V tom případě prosím pana poslance, aby si ještě vzal slovo.

Poslanec Jan Babor: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, pane ministře, členové vlády, kolegyně, kolegové, do lavic vám byl rozdán pozměňovací návrh k vládní novele energetického zákona poslanců Babora, Velebného, Klučky a Urbana. Dovolte mi, abych vás v krátkosti seznámil s důvody, které nás k předložení tohoto pozměňovacího návrhu vedly.

Předložená novela je velmi rozsáhlá, jak již je vidět z této diskuse, a složitá, což není jednoduché ji obsáhnout detailně v celém rozsahu. Náš pozměňovací návrh se zaměřil pouze na část teplárenství a platné směrnice EU č. 2006/32.

Již návrh novely energetického zákona před dvěma lety navrhoval zrušit povinnost měřit dodávku teplé vody na patě domu. Po diskusi v rámci hospodářského výboru i s odbornou veřejností Sněmovna tehdy schválila pozměňovací návrh k navrhované novele, tj. potvrdila povinnost instalace měření teplé vody na patě domu. Mimo jiné k tomu vyjádřil i souhlasné stanovisko bývalý ministr průmyslu a obchodu pan Říman. A dnes tady máme na stole zase zrušení povinnosti měření. Já tady nechci spekulovat proč, ale chci znovu říci, co to přinese. Stávající zákon v části teplárenství jednoznačně odděloval podnikání a následné rozúčtování nákladů za služby spojené s dodávkou teplé vody. Předložený návrh novely tento stav chce změnit a prakticky vytváří prostředí platné před rokem 1990, což je podle mého názoru nejen v rozporu se směrnicí EU, s vyhláškou č. 372/2001 Sb., ale nakonec i s občanským zákoníkem.

Proto podáváme tento pozměňovací návrh, který mění ustanovení vládního návrhu novely tak, aby nadále platil stav daný současným energetickým zákonem, tj. aby byla povinnost měřit dodávku teplé vody na patě domu, tak aby byla zaručena možná kontrola dodávky teplé vody nejen odběratelem, ale nakonec i dodavatelem, což jistě povede ke snížení ztrát a spotřeby tepelné energie. Nutno říci, že uplatnění měření dodávky teplé vody přinese narovnání vztahů i mezi odběrateli, kteří jsou odkázáni na výsledky měření v přípravě teplé vody, a dodavateli teplé vody. Důsledkem návrhu vládní novely energetického zákona bude, že odběratel nebude mít nadále možnost kontroly dodávky, protože dodavatel ho zpravidla nepustí do předávací stanice. Bude-li schválen náš pozměňovací návrh, bude si moci odběratel množství teplé vody kdykoliv sám kontrolovat a samozřejmě i nadále usměrnit.

Děkuji. V podrobné rozpravě se přihlásím.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. A teď se ptám – ještě pan poslanec Krátký do obecné rozpravy.

Poslanec Jiří Krátký: Děkuji, pane předsedající. Já spíš bych potřeboval objasnit, a možná někteří se mnou. Pokud bychom postupovali tak, jak je navrženo v podrobné rozpravě – my jsme schválili jako základ návrh hospodářského výboru, to znamená, že ti, co podali pozměňovací návrhy bez toho, že se jedná o pozměňovací návrh ke komplexnímu pozměňovacímu návrhu, tak to vlastně spadne pod stůl. Rozuměl jsem tomu dobře? Takže ti, co nemáme v té první várce dopsánu tuto větu, tak máme smůlu.

Já v tom případě donesu a předložím druhou variantu, to znamená, pokud nebude přijat pozměňovací návrh, zůstává v platnosti můj původní návrh; pokud ve stejném znění bude přijat pozměňovací návrh, tak tam mám tu doložku: ke komplexnímu pozměňovacímu návrhu. To je to, co jsem si potřeboval ujasnit. Omlouvám se kolegům. Vidím souhlasné kývání. Myslím, že je to rozumné.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ptám se, kdo do obecné rozpravy ještě se hlásí. Jestli už nikdo, tak bych dal slovo poslanci Milanu Urbanovi. Prosím.

Poslanec Milan Urban: Děkuji, pane místopředsedo. Kolegyně, kolegové, myslím, že je dobře, že se k tomuto zákonu vede debata i ve druhém čtení, protože on opravdu má zásadní význam pro fungování nejen energetiky, ale také životního prostředí a samozřejmě, co je klíčové, pro spotřebitele v ČR.

Hospodářský výbor přijal komplexní pozměňovací návrh velkou většinou, o což já jsem jako předseda hospodářského výboru usiloval, protože si myslím, že to je zákon, který přesahuje různá volební období, a je potřeba, aby pravidla, která budou stanovena tímto zákonem, fungovala s nějakou stabilitou přes různé volební horizonty.

Je potřeba se ale vrátit k tomu, co je základem této normy, a to je implementace evropských směrnic. My jsme se snažili, aby nad rámec těchto směrnic nebylo příliš mnoho změn tohoto energetického zákona, protože jak víme z historie legislativy ČR, někdy jsme bývali papežštější než papež a nebylo to zrovna ku prospěchu občanů této země a hospodářství ČR. Proto jsme velmi pečlivě vážili všechny pozměňovací návrhy, které byly nad rámec implementace směrnic, a snažili jsme se přijímat pouze ty, které byly se znaménkem plus pro ČR.

Děkuji tady za návrhy, které zazněly z úst pana poslance Babora. K tomuto návrhu bych se přihlásil nejen přes mikrofony, ale jak tady bylo řečeno,

jsem i spolupředkladatelem tohoto pozměňovacího návrhu, ale k tomu se samozřejmě přihlásíme až v podrobné rozpravě. A myslím si, že kvalifikované debaty pana poslance Babora i pana poslance Šidla jsou určitě alternativami, které je potřeba velmi pečlivě zvažovat.

Samozřejmě, že by se mnohem lépe projednávala tato norma možná ve větším klidu a jistotě, kdyby tady existovala aktualizovaná státní energetická koncepce, protože debata, která tady byla z úst pana poslance Novotného či Krátkého, byla částečně o tom, jak má vypadat energetika v té širší podobě, a kdyby tady byla aktualizovaná státní energetická koncepce, tak bychom si možná některé otázky, některé náměty mohli ušetřit, anebo bychom si mohli potvrdit, že jde aktualizovaná státní energetická koncepce jiným směrem. Ale není tady! Není tady tato aktualizovaná energetická koncepce a všichni víme proč. Důvodem jsou řekněme politické představy jednotlivých koalic posledních šesti let, včetně té stávající. Že by bylo dobré, kdyby tady byla novela zákona o obnovitelných zdrojích, také je to pravda. Ale prostě jsou některé překážky, které zřejmě v legislativním procesu překročit neumíme, ale myslím si, že i když není státní energetická koncepce ani ta nová novela, tak pro obnovitelné zdroje se nic dramatického neděje. V podstatě se přepsalo do energetického zákona to, co platí, není tam nic zásadního ve prospěch, ale určitě tam není nic negativního v neprospěch obnovitelných zdrojů. Myslím si, že to jde i v pozměňovacích návrzích komplexního pozměňovacího návrhu hospodářského výboru ve prospěch obnovitelných zdrojů, například respektováním toho, že malé vodní elektrárny nebudou podléhat režimu dispečerského řízení, což je jedna důležitá součást tohoto zákona.

Já bych tedy poděkoval za obecnou rozpravu. Myslím si, že je potřeba, abych tady teď zopakoval návrh, který bychom měli hlasovat hned na začátku podrobné rozpravy. Tedy navrhuji, abychom hlasovali o tom, že komplexní pozměňovací návrh hospodářského výboru bude základem pro další projednávání. Samozřejmě budeme hlasovat i o návrzích, které tady zazněly z úst kolegů poslanců Krátkého či Novotného.

To je, myslím, pro tuto chvíli z mé strany vše. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: To bylo zřejmě poslední vystoupení v obecné rozpravě. Já asi musím zagongovat, protože jsem už dlouho negongoval. (Pobavení v sále.) Poslanci se vracejí.

Tady totiž došlo k tomu, že v rozpravě zazněl návrh, který přednesl pan poslanec Krátký. To byl návrh vrátit návrh zákona výboru k novému projednání a to je to, co bychom měli hlasovat. Až se všichni poslanci dostaví, tak bychom mohli... Ale zdá se, že to trvá déle. Kde jste všichni byli...? Tak možná už teď pomalu můžeme.

Takže vážení kolegové, v rozpravě obecné zazněl návrh pana poslance Krátkého, který, tak jak umožňuje jednací řád, navrhl vrátit návrh tohoto zákona výboru k novému projednání. To je návrh, který budeme nyní hlasovat.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro to, podpořit návrh vrátit návrh zákona výboru k novému projednání, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 55, přihlášeno je 160, pro hlasovalo 51, proti 77. Takže návrh vrátit k novému projednání byl zamítnut.

A to bylo zřejmě vše, co bylo k hlasování. Teď můžeme přikročit k podrobné rozpravě. Ještě máte jiný názor? Nemáte. Bude následovat podrobná rozprava a k té tady mám písemné přihlášky. Takže pan zpravodaj. Prosím.

Poslanec Milan Urban: Pane místopředsedo, já jsem v té obecné rozpravě navrhoval, abychom na začátku podrobné rozpravy hlasovali o tom, že komplexní pozměňovací návrh hospodářského výboru bude brán jako základ pro další projednávání. Je to důležité pro to, až budou podávány pozměňovací návrhy, aby bylo jasné, k jakému tisku jsou podávány.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tomu rozumím, takže to tedy můžeme odhlasovat. Na začátku budeme hlasovat o tom, že komplexní pozměňovací návrh hospodářského výboru bude základem, ke kterému se ostatní budou vztahovat. Myslím, že proti tomu asi nebude snad nikdo protestovat, jenom je tu návrh na odhlášení, takže vás odhlašuji všechny. Prosím tedy, kdo chce hlasovat, tak se znovu přihlásí.

Na začátku podrobné rozpravy budeme hlasovat o návrhu, aby se komplexní pozměňovací návrh hospodářského výboru stal základem.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, aby to takto bylo, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování proběhlo, číslo 56. Přihlášeno 132, pro hlasovalo 127, proti 3. Váš návrh, pane zpravodaji, byl přijat.

Pobavily mě výkřiky: oni to zase vypnuli! To je dobré!

Ale budeme tedy pokračovat v té podrobné rozpravě. Do ní mám jako prvního přihlášeného pana poslance Aleše Rádla, připraví se František Laudát.

Ještě poprosím, zapomněl jsem, jsou tady nějaké nové omluvy, jenom je ještě přečtu. Omlouvám se. Pan poslanec Jan Husák žádá o omluvu

dnes od 12 hodin a stejně tak pan poslanec Šenfeld omlouvá svou neúčast na jednání od 11.30 dnes ze schůze.

Prosím, můžete mluvit.

Poslanec Aleš Rádl: Děkuji, pane místopředsedo. Dámy a pánové, jak už bylo zmíněno v obecné rozpravě, předložená novela, kterou se mění energetický zákon, zřizuje Energetickému regulačnímu úřadu celou řadu nových pravomocí. Zejména je zde kladen zvýšený důraz na nezávislost a nestrannost. Novela těmito parametry staví Energetický regulační úřad v hierarchii státní správy na úroveň Nejvyššího kontrolního úřadu se zvýšenými pravomocemi. Pro účely nezávislosti a nestrannosti tohoto úřadu však podle mého názoru musí paralelně dojít i k jasnému definování smyslu a funkce Energetického regulačního úřadu v energetických odvětvích, což je ochrana zájmů konečných zákazníků, spotřebitelů, a nikoliv pouze držitelů licencí, ale také uskutečnitelné odvolání předsedy v případě, že narušuje nezávislost a nestrannost tohoto úřadu, ale současně tak, aby jeho nezávislost a nestrannost fakticky narušena nebyla. Tyto prvky a kritéria v navrhované novele chybějí a z těchto důvodů se tímto hlásím formálně k pozměňovacímu návrhu, který vám byl předložen do lavic a který tyto prvky obsahuje.

V rámci debaty, která na toto téma byla vedena v hospodářském výboru, se Ministerstvo průmyslu původně přihlásilo k celé řadě prvků, které zrušují kontrolní pravomoc buďto volených orgánů, nebo orgánů Sněmovny ve vztahu k Energetickému regulačnímu úřadu, nicméně potom v tom závěrečném projednávání tuto podporu stáhlo. Já se domnívám, že parlament by se neměl zříkat možnosti pro sebe získat více pravomocí kontrolovat takto významný úřad, jehož rozhodnutí zásadním způsobem dopadají na naprostou většinu obyvatel České republiky a jehož rozhodnutí jsou potom vlastně v případě negativního výsledku připisována politické reprezentaci, tudíž nám. Z toho důvodu se domnívám, že bychom se měli pokusit získat pro parlament větší prostor v oblasti kontroly činnosti tohoto supernezávislého úřadu, aby existovala skutečně jistota, že ten výkon bude vykonáván nezávisle a ku prospěchu konečných spotřebitelů, ku prospěchu veřejnosti, již tady reprezentujeme.

Z tohoto důvodu se hlásím ke všem těm pozměňovacím návrhům, které vesměs směřují k § 17 a § 18 v této podrobné rozpravě. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Výborně, pane poslanče. Teď poprosím pana poslance Františka Laudátu a pak Václav Menci.

Poslanec František Laudát: Vážený pane místopředsedo, dámy a

pánové, dodržíím jednací řád podrobné rozpravy. Načítám tady návrh – změna § 98h odst. 1 písm. b) se doplňuje znění „při případném omezování výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů přihlídnout k technické a organizační náročnosti regulace jednotlivých typů obnovitelných zdrojů“.

Prosím, směřuje to potom k tomu, aby bylo v podzákonné normě, v prováděcím předpisu, umožněno přece jenom reagovat na nepředvídané situace. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Poprosím pana poslance Václava Mencla, připraví se Jaroslav Plachý.

Poslanec Václav Mencl: Děkuji, pane místopředsedo. Dovolte, dámy a pánové, abych načel dva pozměňovací návrhy, krátké, které směřují – nebo navazují na povinnost obchodníků s plynem zajistit bezpečnostní standard vyplývající jednak z energetického zákona a také z nařízení Evropské unie o bezpečnosti dodávek.

Takže pozměňovací návrh ke komplexnímu pozměňovacímu návrhu hospodářského výboru: § 61 odst. 2, doplnění nového písmene m), které zní:

„m) k 30. září disponovat skladovací kapacitou v zásobnících plynu pro zákazníky, pro které zajišťuje bezpečnostní standard ve výši minimálně 20 % množství plynu, které tito zákazníci odebrali za posledních 12 kalendářních měsíců, za který je znám jejich odběr plynu.“

A článek II Přejícná ustanovení – doplnění nového bodu 19: „19. Obchodník s plynem je povinen ustanovení § 61 odst. 2 písm. m) poprvé dožzet 30. září 2012.“

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Prosím Jaroslava Plachého, pak ještě Jiří Krátký.

Poslanec Jaroslav Plachý: Vážený pane předsedající, vážená vláo, dámy a pánové, dovolte mi jeden malý pozměňovací návrh, který se týká části první: V bodě 165 článku II odstavci 15 se hodnota 100 kW mění na 1 megawatt.

Dovolte mi krátké odůvodnění. Změnou dolní hranice pro povinnost instalovat technické zařízení pro dispečerské řízení podporujeme malé a střední investory především v oblasti obnovitelných zdrojů energie. Připomenu, že jsme jim zákonem nazývaným kladivo na fotovoltaiiku příliš nepomohli. Jestliže jim tímto pozměňovacím návrhem umožníme, aby neinstalovali technické zařízení, které něco stojí, a aby také nebyli bití tím, že budou odpojeni a v době odpojení za to nedostanou samozřejmě nic, tak

bychom jim mohli prospět alespoň touto cestou. Děkuji. (Potlesk části poslanců ODS.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan zpravodaj se hlásí s přednostním právem. Prosím, můžete vystoupit.

Poslanec Milan Urban: Já se omlouvám, pane místopředsedo, nechtěl jsem využívat svoje přednostní právo. Chtěl jsem pouze odkázat na pozměňovací návrhy podepsané Milan Urban, které byly rozdány na stůl. Dva z nich jsou návrhy, které byly projednávány na hospodářském výboru, byly akceptovány Ministerstvem průmyslu a obchodu, ale vzhledem ke složitosti té materie je hospodářský výbor nezahrnul do komplexního pozměňovacího návrhu. Já jsem si tedy dovolil, abych dodržel to, co jsem tady několikrát opakoal, korektnost projednávání tohoto návrhu, tyto návrhy předložit.

Hlásím se tedy k pozměňovacím návrhům, myslím, že jsou celkem čtyři, pod jménem Milan Urban, které byly rozdány na poslanecké stoly. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Teď bych požádal teprve pana poslance Jiřího Krátkého, řádně přihlášeného. Prosím.

Poslanec Jiří Krátký: Děkuji, pane předsedající. Dovoluji si přihlásit se ke dvěma pozměňujícím návrhům, které jsem před okamžikem dal na stůl vedle kolegům. Jedná se o to dispečerské řízení a o licencování, kde navrhuji, aby tyto paragrafy – podle názoru mého a dalších lidí nejsou v souladu s evropským doporučením, nejsou v souladu s evropským právem – byly vypuštěny.

Děkuji pěkně.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Ještě pan poslanec Babor. Prosím pana poslance Babora.

Poslanec Jan Babor: Děkuji za slovo. Já bych se přihlásil k pozměňujícímu návrhu, o kterém jsem hovořil v obecné rozpravě, poslanců Babora, Velebného, Klučky a Urbana, k vládní předloze návrhu zákona.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Teď jsem tady měl pana poslance Skokana... a pak... tak ano, dám vám slovo hned po tom. (Reakce na dění v sále. Veselost.) Někde jste mi úplně zmizel. Prosím, pan poslanec Skokan, dostal jste přednost.

Poslanec Petr Skokan: Vážený pane předsedající, členové vlády, milé kolegyně, vážení kolegové, jsem rád, že jako Skokan jsem proskočil až sem za řečnický pultík dáním přednosti.

Nebudu vás dlouho zdržovat. Moje pozměňovací návrhy k tomuto tisku máte na stole. Já jenom stručně shrnu, nebudu je celé citovat, že se jedná v bodě 1 o oproštění od poplatku za elektřinu spotřebovanou při výrobě elektřiny. Dále v bodě 2 a dalším se v podstatě jedná o povinnosti nového dodavatele energií upozornit odběratele při přechodu na některé věci, které jsou záměrně přecházeny nebo zamlčovány, a potom se odběratel dostává do složitých potíží mezi starým a novým dodavatelem. No a snad bych se ještě zmínil, že v bodě 6 se jedná o zmenšení byrokracie, kde tam, kde už byly uděleny státní autorizace na výboru elektřiny, tak aby tyto firmy tím, že bylo období, kdy ty autorizace nebyly potřeba a teď budou znovu potřeba, nebyly diskriminovány tím, že si všechny papíry budou muset dělat znovu.

Podrobnosti jsou v mém pozměňovacím návrhu. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Na pana poslance Skokana si příště dáme pozor.

A teď pan poslanec Šidlo. Ne jak někteří pořád opakují Šidlo. Šidlo! Pan poslanec Šidlo! (Veselost.)

Poslanec Karel Šidlo: Já děkuji, že jste, pane místopředsedo, akceptoval mé skutečné příjmení.

Dámy a pánové, dovolu mi, abych se přihlásil k pozměňovacímu návrhu, který jsem avizoval v obecné rozpravě. Mohu říci, že ten pozměňovací návrh má datum 28. 4. 2011 pod mým jménem, takže bude čitelné, o který pozměňovací návrh se jedná, a je připraven skutečně ke komplexnímu pozměňovacímu návrhu hospodářského výboru, protože jsem toto prokonzultoval už se zpravodajem předtím, než se to prohlašovalo. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji. Pan poslanec Látko. Prosím.

Poslanec Jan Látko: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Dovolte mi, dámy a pánové, abych se přihlásil k 26. usnesení výboru pro životní prostředí z 10. schůze 27. dubna 2011, které jsem vám tady přednesl a které jste také dostali na své lavice. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Toť celé. Teď nevím, jestli ještě někdo – už ne. Je to hotovo. Takže všechny připomínky zřejmě

byly vyčerpány. To by znamenalo, že bychom mohli podrobnou rozpravu ukončit, tak ji tedy končím.

Budeme hlasovat. O ničem? Vlastně není o ničem, takže hlasovat nebudeme. Já poděkuji jak předkladateli, tak zpravodaji a ukončím druhé čtení tohoto návrhu. (Změna předsedajícího.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Dámy a pánové, budeme pokračovat bodem číslo 42. Je to

42.

**Návrh poslanců Jaroslava Krupky, Stanislava Polčáka, Kristýny Kočí, Zbyňka Stanjury a Jiřího Petru na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 365/2000 Sb., o informačních systémech veřejné správy a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony
/sněmovní tisk 259/ - první čtení**

Stanovisko vlády jsme obdrželi jako sněmovní tisk 259/1. Nejprve požádám pana poslance Jaroslava Krupku, který je zástupcem navrhovatelů, aby nás s tímto návrhem seznámil.

Poslanec Jaroslav Krupka: Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně a kolegové, dovolu mi, abych vás stručně obeznámil se sněmovním tiskem 259, čili s novelou zákona č. 365/2000 Sb., o informačních systémech veřejné správy a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony. Chtěl bych úvodem zdůraznit, že se jedná o sněmovní tisk, který byl zpracován řekněme napříč politickým spektrem a primárně ve spolupráci s gesčním ministerstvem, tj. Ministerstvem vnitra. Tento zákon v podstatě vznikl na základě diskuse vyvolané v této Sněmovně.

Dovolil bych si připomenout, že v minulém volebním období, kdy byl projednáván zákon o nových typech elektronických dokladů a elektronické občance, a stejně tak, když byla projednávána tato novela na začátku tohoto volebního období, se poměrně prudce rozjela diskuse v případě, že občanský průkaz v zájmu ochrany osobních údajů měl být zbaven údaje o rodném čísle. Vznikly velice často i mediální námitky, že tento údaj bude jistým způsobem omezovat funkčnost při některých případech, jako bude-

li občan žádat zřízení účtu v bance, bude-li žádat o hypotéku a podobně, aby zdokladoval sám sebe, a k tomu pořád byl požadavek, že je třeba rodného čísla. Stejným způsobem k tomu přistoupil i bankovní sektor.

My jsme se při projednávání této novely domluvili, že novelu necháme projít tak, jak byla původní, nicméně iniciativní pracovní skupina, jejíž členové jsou uvedeni, se sešla na bázi výboru pro veřejnou správu a ve spolupráci, jak jsem uvedl, s gesčním Ministerstvem vnitra a i s těmi, kteří se cítili tímto osloveni, to znamená bankovním sektorem, hledali řešení, jakým způsobem tuto věc zpřístupnit. Závěr, který z toho vyplynul, byl dvojjí. Jednak že by bylo možné obecně připustit, že by služby Czech POINTu, to znamená, že poskytování určitých údajů z výpisu registrů může – přezenu – poskytovat kde kdo, na základě ale předem stanovených podmínek, anebo tuto možnost výrazným způsobem omezit.

V určité době v rámci diskuse se do této diskuse zapojil i sektor pojišťovnictví, advokátní komora, potenciální byly další (subjekty), nicméně řekněme po poměrně dlouhé době a diskusi se dospělo společně s Ministerstvem vnitra k vcelku jednoduchému a důležitému rozhodnutí. Protože jsme si vědomi, že se jedná o citlivou věc, mediálně citlivou věc, bylo doporučení ze strany Ministerstva vnitra takové, aby se v tuto chvíli pro poskytování služeb Czech POINTu našlo omezení pouze pro bankovní sektor, a zejména právě proto, aby se jednak vyslyšely hlasy těch, kteří vznášeli připomínky při projednávání předchozího zákona, a na straně druhého bankovní sektor garantuje např. prostřednictvím zákona o České národní bance důsledný dohled výkonu, který bankovní sektor poskytuje směrem k občanům. Na základě tohoto v podstatě vznikl tento materiál, to znamená sněmovní tisk 259. Čili jinými slovy, bude na základě předem stanovených podmínek, které vyplývají nejenom z této novely, ale z vlastního původního zákona, ze zákona o ochraně osobních údajů, a i na základě toho, že to bude licenční záležitost, čili bude možné ji kdykoliv odejmout při neplnění těchto povinností, umožnit těmto institucím služby Czech POINTu poskytovat.

Já bych jenom se – nechci to prodlužovat – stručně zmínil, o čem je služba Czech POINTu, a tím bych vlastně reagoval i na některé připomínky, které přišly z veřejné sféry. Dokonce myslím, že všichni poslanci dostali dopisy a přípisy ze stran ochránců osobních údajů.

Já chci zdůraznit, že služba Czech POINT je standardní služba, kterou dneska poskytuje zhruba 5000 obecních úřadů, poskytuje to sektor pošty, svým způsobem subjekt ne veřejné správy, protože byť je stoprocentně vlastněný státem, tak to není veřejná správa. Poskytuje to již dneska Hospodářská komora a v případě přijetí novely tohoto zákona by to bylo rozšířeno o bankovní sektor. Průběh poskytované služby bude naprosto identický všude. Znamená to, že přijde-li Krupka na přepážku, a je to jed-

no, jestli na obecním úřadě, v Hospodářské komoře, na poštu anebo do banky, zdokladují, kdo jsem, to znamená, že na základě občanského průkazu ten pracovník si mě ztotožní, na základě mého požadavku udělá úkon, např. vyžádá si jednostranně a jednorázově z výpisu rejstříku trestů údaj o tom, jestli tam mám záznam, nebo ne, tento údaj obdrží zpět na základě podpisu, já jej odeberu, všechny tyto cesty jsou zdokladovány, a poté kdy obdrží tuto informaci, celé spojení je zrušeno. V případě výpisu z rejstříku trestů dokonce je podmínka, myslím, že šest let jsou tyto údaje o tom, kdo žádal a komu bylo vydáno, archivovány – po dobu šesti let.

Chci zdůraznit, a z toho, co jsem řekl, je patrné a znovu to podtrhuji, že nejedná se, že kdokoliv má přístup do jakéhokoliv listování v databázi v kartotéce, pouze učiní jednorázový dotaz na konkrétní věc, tuto konkrétní věc, tuto konkrétní odpověď obdrží a následně poté veškeré propojení je ukončeno – ale na druhé straně, a zase je to odpověď na ty kritické námitky, zůstávají doklady o tom, kdo žádal, co žádal. Čili bych prosil v případě, pokud budou tyto věci znovu diskutovány, abychom se vrátili k tomuto vysvětlení, abychom tam skutečně nehledali to, co někdy laicky vypadá, že kdokoliv může se pustit tam, kde bude listovat v jakýchkoliv údajích. To jsem považoval – omlouvám se – za potřebné zdůraznit.

Druhou částí této novely, už poměrně menší, je to, že opět z veřejnosti vznikly připomínky a požadavky v případě užívání datových stránek, že přístup do této části je komplikovaný, nechť vezmeme si příklad, jak funguje internetové bankovníctví. Takže opět po diskusi na bázi Ministerstva vnitra a ve spolupráci s Českou poštou, která je provozovatelem datových schránek, vznikla drobná úprava zákona v tom smyslu, že bude umožněno – a nefikám, že je to povinnost, je to možnost, požádat – aby přístup byl např. do bankovníctví a do datové schránky pouze tím vstupním otvorem společný, když to opravdu v uvozovkách takhle řeknu. Není to žádná integrace, žádné propojení. Je to pouze možnost zjednodušit si přístup tak, abych měl například jedno heslo a jeden přístup a na základě tohoto se potom opět obě dvě cesty rozcházejí a fungují v systému internetového bankovníctví zvlášť a fungují naprosto zvlášť v systému datových schránek. Čili nejedná se v žádném případě o snahu vstupovat, kdo, kam, jakým způsobem vstupoval. Opět je to vysvětlení na některé připomínky.

Znovu se omlouvám, ale považoval jsem za důležité toto zdůraznit. Tím, že je to určitá služba, která bude zatěžovat např. Českou poštu, i v zákonu je stanovena určitá částka jako poplatek za výkon této činnosti.

Domnívám se, že toto je dostatečné pro vysvětlení, co obsahuje novela tohoto zákona. Chci zdůraznit, že při jakýchkoliv případech jsme schopni vysvětlit další věci.

Z hlediska názoru vlády, který je byť neutrální, ale řekl bych mírně kladný, je tato pracovní skupina připravena v rámci projednávání na půdě

výboru, a domnívám se, že mohu říct i předem, že předpokládám, že to bude 18. května, akceptovat určité připomínky ze strany vlády, např. že příjem za poplatek za licenci nebude příjmem resortu Ministerstva vnitra, ale samozřejmě vázaným příjmem státního rozpočtu, a vysvětlit i další připomínky tak, abychom se zdárně vyrovnali se stanoviskem, které jsme z vlády obdrželi.

Na závěr bych vás chtěl požádat, budete-li mít kdokoliv, a je to možné, některé připomínky, jsme samozřejmě připraveni je zpracovat. Ideální je možná i za vaší účasti na jednání příslušného výboru, o jehož datu jsem se předběžně vyjádřil.

Z mé strany je to v podstatě vše. Jenom avizuji dopředu, že v obecné rozpravě navrhu zkrácení termínu na projednávání ve výboru na lhůtu 30 dnů z titulu toho, abychom v případě stihli druhé a třetí čtení na červnovou schůzi, která bude probíhat začátkem června. Děkuji vám za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu navrhovateli. Prosím nyní o slovo zpravodaje, kterým je pro první čtení určen pan poslanec Jan Bureš. Prosím, pane kolego.

Poslanec Jan Bureš: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, vážená vládo, dámy a pánové, po velmi obsáhlém a také velmi názorném výkladu předkladatele mohu jako zpravodaj konstatovat, že s věcným záměrem předkládané novely souhlasím, nemám s ní větší problém. Chápu rozvoj celého eGovernmentu jako nutný krok odpovídající dnešní době.

Doporučuji však při projednávání ve výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj zpracovat připomínky, které k novele vyslovila vláda. Jsou to připomínky, se kterými se ztotožňuji. Předpokládám, že diskuse na půdě tohoto výboru bude obsáhlá, bude i velmi plodná. Také se přimlouvám za to, pokud byste měli k tomuto materiálu, pokud jej laskavě pustíte do druhého čtení, nějaké připomínky, tak je směřovaly případně k mým rukám nebo na půdu výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj, a doporučuji jej propuštění do druhého čtení. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu zpravodaji. Otvírám obecnou rozpravu. Mám do ní zatím dvě přihlášky. Jan kolega Jeroným Tejč, poté pan kolega David Šeich budou mít slovo. Nejprve pan poslanec Jeroným Tejč.

Poslanec Jeroným Tejč: Vážená paní předsedkyně, kolegyně a kolegové, na návrhu, který je tady předkládán, přesně vidíme, kam to vede. Kam vede modernizace, kam vede informatizace a co nás ještě čeká v budoucnu. To, že nás v budoucnu čekají moderní občanské průkazy, na

nichž pravděpodobně, pokud dospějeme ještě dál v té modernizaci, nebude vůbec nic. Možná to bude jen plastická kartička, možná nakonec z důvodu osobních důvodů na nich nebude ani fotka. To vede k tomu, že tady, v této Poslanecké sněmovně, budeme v příštích měsících a letech neustále narážet na problémy, které s tím souvisí, a budeme předkládat nové a nové návrhy zákonů, které to budou muset řešit.

Já jsem přesvědčen, že princip, který znamená, že se do budoucna budou muset občanské průkazy obejít bez základních dat, je prostě špatný a že bychom jej měli v budoucnu ještě jednou přehodnotit.

Ten problém je v tom, že data nepotřebujete jen jako majitel občanského průkazu, ale potřebuje je také druhá strana v případě, že vstoupíte do kontaktu, do obchodního vztahu či do jiného vztahu s touto stranou. Příkladů, kdy je potřebujete, je mnoho. Jestliže uzavíráte nějaký obchodní vztah, chcete vědět, jestli daná strana je, či není ve vztahu manželském. Ne proto, že byste byli tak zvědaví, ale proto, abyste věděli, jestli ten závazkový vztah bude zavazovat pouze toho člověka, nebo oba. Jestliže uzavíráte nějaký smluvní vztah a chcete, aby byl naplněn, chcete vědět, jestli daná osoba je oprávněna takový vztah uzavřít, jestli například není omezena ve způsobilosti k právním úkonům. A ve chvíli, kdy je to pouze na vůli té osoby, jestli vám informaci zpřístupní, že zajde na Czech POINT, tam si ten výpis vyžádá a doloží to, tak samozřejmě v té chvíli jste odkázáni jen na její libovůli.

Myslím, že problém a důvod, proč se tady má zavádět tento nový systém, možná není ani v tom, že bychom tak chtěli chránit osobní údaje, ale možná v tom, že je to také dobrý byznys, protože někdo bude muset vyrábět nové občanské průkazy, někdo bude muset dodávat čtečky těchto občanských průkazů, ty elektronické. A ty budou muset být všude. Budou muset být na mnoha místech ve státní správě a jinde. A budou si je muset také pořízovat soukromé subjekty. Proto si myslím, že tohle je velký problém, který nás tady ještě v budoucnu čeká. My ho budeme muset řešit.

Návrh zákona, který je předložen, podporuji, protože si myslím, že v tom stavu, v jakém se teď problém nachází, je nutné ho řešit. Předkladatelé hledají způsob, jak alespoň část problémů, na které byli upozorněni a na které jsme v průběhu diskuse právě při projednávání původního návrhu zákona přišli, začít řešit. A předkladatelé, podle mého názoru, dobře tento způsob řeší.

Na jedné straně to bude znamenat, že se svým způsobem budou privatizovat Czech POINTy. Na druhé straně podle mého názoru ochrana osobních údajů a těchto údajů v bankách je poměrně vysoká a princip, na kterém předkladatelé založili ten zákon – to znamená, že banka nebude mít sama o sobě přístup k těm údajům, ale bude si je na pobočce, na zvláštní pobočce banky, vždy vyžádávat ten konkrétní občan, bude-li to

banka vyžadovat – znamená podle mého názoru docela dobré vyvážení výhod a nevýhod, které systém přináší. Osobně si myslím, že banky jsou poměrně bohaté a že možná 2 mil. korun za licenci pro celou banku je poměrně málo. Na druhé straně chápu, že to musí být na dohodě mezi státem a bankami, a můžeme o tom diskutovat případně ve výboru.

Nicméně říkám, že tento návrh zákona podporuji, tak aby prošel do druhého čtení. Na druhé straně říkám, že podle mého názoru je špatný už ten princip, že z občanských průkazů mizí všechny údaje a že všechny údaje budou muset být dodávány zvlášť. Už proto, že pokud někdo údaj, například právě o stavu manželství, nebude mít v občanském průkazu a bude jej muset doložit, bude muset jít na Czech POINT. Ať už bude v bance, pokud projde tento nový zákon, nebo bude muset na poštu či jinam na úřad, tak bude muset za toto konkrétní oznámení vždy zaplatit. To oznámení nebude mít trvalou platnost, bude mít nějakou platnost omezenou a ty části samozřejmě se budou postupně skládat. A já jsem přesvědčen, že občané na základě těchto povinností budou zbytečně doplácet, když dnes systém občanských průkazů podle mého názoru funguje docela dobře a jsou zde jen drobné problémy, které je možné řešit stávající legislativou.

Tolik tedy ode mne, má výhrada. Jak ale říkám, výhrada se netýká této novely, týká se celého systému. Myslím, že z hlediska této novely si ona zaslouží to, aby postoupila do druhého čtení, aby o ní bylo diskutováno ve výborech. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane poslanče. Zeptám se na faktické poznámky. Pan poslanec Petr Skokan – faktická poznámka mi tady svítí. Nikoliv. Pan kolega Jaroslav Plachý? Tak asi také ne.

Můžeme pokračovat v obecné rozpravě. Pan poslanec David Šeich. Prosím o vaše slovo.

Poslanec David Šeich: Vážená paní předsedající, vážené dámy a pánové, dovoluji mi, abych vyslovil pár vět mírné skepse k tomuto návrhu zákona a současně ujištění, že jsem připraven návrh nebojkotovat, netorpedovat nějakým fatálním způsobem, pouze upozornit na ty věci, které myslím v něm mohou být skryty.

Nemohu se ubránit mírnému dojmu v tom, že je to zákon, který je do určité míry pro skupinu vyvolených. A v tomto případě jsou to banky. A obecně, mému pohledu na svět odpovídá taková představa, že zákony mají být činěny univerzálně, to znamená mají mít všeobecnou platnost a mají se vztahovat na všechny subjekty ve stejném zřeteli, ve stejné rovině a ve stejné rovnováze. Čili je to do značné míry z mého pohledu návrh, který je pro určitou vyvolenou skupinu – v tomto případě banky.

A mému pohledu liberála odpovídají pouze dva pohledy na svět. Ten

jeden říká, že to mají být orgány státní správy. Takovému pohledu rozumím. Stát a státní správa může být tím jediným autorizovaným k vydávání těchto svým způsobem veřejně právně vynutitelných informací. A druhý pohled na svět je takový, že v liberálním světě by to mohl být každý, kdo splní určitou laťku, čili každý, kdo překročí určitou hranici, zajistí určitý standard, určitou kvalitu, je schopen verifikovaným a bezpečným způsobem zajistit určitou množinu informací. Tak každý takový může vstoupit do tohoto systému.

Uznávám ale samozřejmě to, že už do původního návrhu se dostaly věci, které úplně systémové nebyly. A to jsou Česká pošta a Hospodářská komora. Hospodářská komora? Česká pošta je alespoň vlastněna státem. Hospodářská komora v původním návrhu získala určité specifické privilegium, které asi nejde nějak logicky zdůvodnit, ale prostě získala. A samozřejmě pak i otázka, proč by to neměla být i Agrární komora, proč by to neměly být některé jiné zaměstnanecké svazy, je na místě.

A opakuji, tomu mému liberálnímu pohledu na svět odpovídají pouze dvě cesty. Jedna je: Pouze státní správa je autorizována vydávat takovéto veřejněprávní informace. Anebo: Každý, kdo splní určitou laťku. Čili mám určitý problém s tím, říci, že Hospodářská komora a Česká pošta a banky jsou těmi, kdo takové informace mohou vydávat, a ty ostatní subjekty – zájmové, profesní, neziskové či komerční – takovéto právo nemají.

Říkám, jsem připraven netorpedovat návrh nějakým fatálním způsobem. Myslím, že si zaslouží postoupit do projednávání ve druhém čtení, ale upozorňuji i na to, že ze samotné textace zákona není ani zřejmé, zdali se jedná skutečně o banky, nebo i stavební spořitelny. Až z důvodové zprávy se dočteme, že se jedná i o stavební spořitelny. Ale ze samotné textace toho prvotního paragrafového znění ta věc není jistá – jestli se jedná i o pojišťovny. Čili to selektivní prizma v zákoně – zákon pro určitou skupinu vyvolených, která byla zvolena, v této chvíli byly zvoleny banky – tam nemožno necítit. A mému pohledu na svět takový selektivní způsob legislativního procesu neodpovídá. Ale určitě přeji kolegům, aby dokázali tyto věci zdůvodnit a vysvětlit.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Šeichovi. Prosím nyní o slovo ministra vnitra Jana Kubiceho. Prosím, pane ministře. Zároveň oznamuji, že se od 12.45 hodin omlouvá z našeho dnešního jednání pan poslanec Bořivoj Šarapatka.

Pan ministr Jan Kubice má slovo.

Ministr vnitra ČR Jan Kubice: Vážená paní předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, podle kompetenčního zákona plní Ministerstvo vnitra koordinační úlohu pro informační a komunikační tech-

nologie. Do jeho gesce patří oba předloženým poslaneckým návrhem novelizované zákony, to je jak zákon č. 365/2000 Sb., o informačních systémech veřejné správy, tak zákon č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů. (V sále je obrovský hluk a neklid.)

Jako ministru vnitra mi proto dovolte podrobněji se k předloženému návrhu vyjádřit.

Předložený návrh je v souladu s dlouhodobou snahou Ministerstva vnitra o přiblížení veřejné správy jejím adresátům. Jeho cílem je zkvalitnění poskytování služeb veřejné správy a zejména její přiblížení občanům. Změny v něm navrhované proto plně podporuji a pokládám je za přínosné. V případě jeho přijetí budou mít občané další možnost, jak minimalizovat počet svých návštěv na úřadech, a budou tak moci díky využití služeb kontaktních míst veřejné správy konkrétní záležitosti vyřídit pod jednou střechou.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Promiňte, pane ministře, já bych chtěla všechny upozornit, že slovo bylo uděleno panu ministrovi vnitra, nikomu dalšímu. Kdokoliv, kdo chce mluvit, prosím necht' opustit jednací sál. Děkuji.

Ministr vnitra ČR Jan Kubice: Co se týče právní úpravy podmínek pro výkon působnosti kontaktních míst autorizovanými osobami, tyto na základě navrhovaného § 8b odst. 2 zákona č. 365/2000 Sb. stanoví Ministerstvo vnitra ve věstníku způsobem umožňujícím dálkový přístup. Úprava na úrovni zákona je tak dostačující a její další rozšíření v zákoně není potřebné. Kontrolu nad dodržováním těchto podmínek bude vykonávat Ministerstvo vnitra.

Poplatek za užívání přístupového rozhraní návrh zákona účelově váže na úhradu nákladů spojených se správou informačního systému datových schránek, přičemž správcem informačního systému datových schránek je Ministerstvo vnitra. Je tedy logické, aby poplatky byly příjmem kapitoly státního rozpočtu Ministerstva vnitra, neboť této kapitole vznikají náklady, na jejichž úhradu mají poplatky sloužit. (V sále je neustále velký hluk.)

Předložený návrh nově umožňuje držiteli individuálního internetového účtu sloužícího k využívání různých internetových služeb, který je současně držitelem datové schránky, aby se přihlášením k tomuto účelu současně přihlásil do své datové schránky. Tento postup je stanoven jako možnost, a pokud držitel internetového účtu a datové schránky včetně orgánů veřejné moci této možnosti využije, uhradí náklady spojené se zajištěním propojení Ministerstvu vnitra.

S ohledem na tato zmíněná fakta doporučuji, aby byl s návrhem

poslanců na změnu zákona č. 365/2000 Sb. a zákona č. 300/2008 Sb. vysloven souhlas. V případě, že budou k návrhu podány pozměňovací návrhy, jsem připraven je podpořit za předpokladu, že budou reagovat na zkušnosti z aplikace zákona a budou odpovídat požadavkům praxe.

Děkuji vám za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi. Zeptám se, zda se někdo dále hlásí do obecné rozpravy. Prosím, pan poslanec Polčák má slovo.

Poslanec Stanislav Polčák: Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně, kolegové, já bych si dovolil jen ve stručnosti reagovat i na vystoupení kolegy Šeicha, jehož vystoupení v zásadě kvituji s tím, že my jsme skutečně o té normě uvažovali několik měsíců. Nebyla to nahodilá aktivita. Tato aktivita vycházela z projednávání skutečně se všemi dotčenými subjekty a původní záměr byl, jak i řekl kolega Šeich, maximálně otevřít normu právě těm, kdo splní podmínky pro poskytování těchto služeb, to znamená nikoliv pouze na určitý výsek těchto soukromých subjektů. Nicméně v průběhu času se ukázala i ze strany Ministerstva vnitra jako relevantní připomínka, aby se nejprve otestoval tento provoz na úseku těch subjektů, které dnes již mají velmi vysoké požadavky a musí splňovat velmi vysoké požadavky na ochranu osobních údajů, na ochranu soukromí. Z toho důvodu byl přijat termín autorizované osoby, který umožňuje následně po ověření praxe při výkonu tohoto zákona jeho uvedení do konkrétní aplikační praxe, a tedy umožňuje otevření ještě dalším subjektům, které by o poskytování těchto služeb měly zájem.

Já netvrdím, že norma je zcela dokonalá. Myslím, že je možné tam ještě nalézt určité drobné úpravy, které vyplynuly i ze stanoviska vlády, nicméně nemyslím si, že ten proces by bylo nutné v tuto chvíli uzavírat. Naopak si myslím, že je možné jej otevřít. Norma k tomu dává první podklad a asi test je nezbytně nutno postoupit u těch subjektů, které mají dneska míru ochrany nastavenou obecně nejvyšší.

Tudíž mně ten příspěvek připadá vhodný, určitě je i ze strany Ministerstva vnitra velká snaha nezástát pouze u bank. Já i s tímto vědomím jsem tento návrh zákona takto spolupodepisoval.

Děkuji vám za pozornost. (V sále je neustále hluk.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Stanislavu Polčákovi. Ptám se, prosím, na další přihlášku. Pan poslanec Klán. Prosím.

Poslanec Jan Klán: Děkuji za slovo. Dobrý den, paní předsedající,

vládo, dámy a pánové, vzhledem k tomu, že se tato novela týká hlavně finančních ústavů a bude mít zcela jistě dopad na rozpočet Ministerstva vnitra, tak si dovolím navrhnout tento tisk ještě přikázat rozpočtovému výboru.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. K těmto návrhům se ještě dostaneme, ale poznamenávám si váš návrh.

Zeptám se na další přihlášku do obecné rozpravy. Žádná taková není. Pardon, ještě závěrečné slovo nebo v obecné rozpravě. V obecné rozpravě ještě pan poslanec Jaroslav Krupka, tedy navrhovatel. Prosím.

Poslanec Jaroslav Krupka: Vážené kolegyně, kolegové, dovoluji mi jenom stručnou reakci, aby nezůstalo pár otázek nezodpovězených.

V prvé řadě bych chtěl reagovat na pana kolegu Šeicha. Já rozumím, že někdy je řeč vázaná a právně komplikovaná, ale pokud si vezmu návrh novely zákona, tak v části první článek 2 odst. 2 se rovnou pod písmenem g) uvádí banka a v následujícím bodě 3 už se doplňuje o osobu autorizovanou ministerstvem. Čili to je ta instituce, o které jsme se zmínili, že bude autorizována v tomto zákoně. Je to tam uvedeno. Věc první.

Věc druhá. Rozumím jeho liberálnímu přístupu, protože u malého a středního podnikání, dále Hospodářská komora, která je atypickým subjektem ve smyslu původního zákona, to není veřejnou správou poskytováno, a jak mi kolega zpravodaj Bureš vtipně podotkl, dovedu si představit funkcionalitu obuvníka, kde bude mít stroj a vedle toho bude mít v uvozovkách terminál Czech POINTu a bude poskytovat tuto službu. Je třeba si uvědomit, že s tím právem je spojena i povinnost, a to bych chtěl zdůraznit směrem k těm, kteří volají po rozšíření, protože Ministerstvo vnitra je garantem za licenci i výkon státní správy a znamená to, že má i povinnost kontrolovat, abychom se nedostali do takové spirály, že bychom potom v rámci liberálnosti tuto službu poskytli všem, ale současně ministerstvo by muselo zřídit další ministerstvo kontroly, aby bylo schopno kontrolovat výkon této správy.

Čili já bych jenom požádal o jistou míru umírněnosti, protože v určité fázi už dneska máme u pěti tisíc úřadů Czech POINT, máme je na poštách, Hospodářské komoře, a jako tento případ beru i vysvětlení pana kolegy Polčáka, za které mu děkuji, že skutečně berme tohle jako jakýsi vzorek, kde je zvýšená kontrola Českou národní bankou. Pokud se to osvědčí, v budoucnosti se to možná může rozšířit, ale byl bych skutečně rád za přiměřenost.

Třetí věc k tomu. Já bych si velice přál a poprosil, nepoužívejme slovo privatizace zpracovávání osobních údajů a nebo privatizace výkonu veřejné správy. Tady jde pouze o přenesení výkonu státní správy na další

instituci. A paradoxně je to jedno, jestli je to pošta, hospodářská správa nebo další jiný subjekt. Je to pouze přenesení, je mu dáno oprávnění, není to žádná privatizace. Jak jsem vysvětlil, ten postup je takový, že skutečně si jednorázově sahá na údaje.

A poslední věc směrem k panu kolegovi Tejcovi, jehož argumentů si vážím. Děkuji za podporu. Ale já bych si velice přál, abychom ať ve druhém, nebo třetím čtení opět neskončili u debaty typu, jestli – dámy prominou – si někdo bude přát, jestli má být na občance uvedeno vdaná, nebo ne, protože to není předmětem této novely. Samozřejmě řeč o nových typech občanských průkazů bude, protože běží termín účinnosti tohoto zákona a my se s tím velice rychle budeme muset vypořádat. Mimo jiné proto svolávám na příští týden podvýbor, abychom dostali informace, jak je Ministerstvo vnitra na to připraveno. Ale není to předmětem tohoto zákona a velmi prosím, ani by to nemělo být předmětem této diskuse, abychom se navzájem nezdržovali.

Děkuji za pozornost. A rád bych ještě požádal o to, co jsem avizoval, aby bylo navrženo a přijato zkrácení projednávání tohoto tisku ve výborech na 30 dní. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Krupkovi a ptám se na případnou další přihlášku ještě do obecné rozpravy. Není žádná taková, končím obecnou rozpravu. Je zde možnost závěrečných slov. Zeptám se, zda pan navrhovatel, pan zpravodaj nehodlají využít této možnosti.

Budeme tedy hlasovat nejprve o návrhu na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Pan poslanec Jan Klán navrhuje přikázání výboru rozpočtovému. Zeptám se, zda někdo má další návrh na přikázání. (Nikdo se nehlásil.)

Pokud ne, zahajuji hlasování pořadové číslo 57. Táhá se, kdo souhlasí s přikázáním výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 57. Přítomno 144, pro 119, proti 1. Tento návrh byl přijat.

Nyní budeme rozhodovat o přikázání výboru rozpočtovému.

Zahajuji hlasování číslo 58. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 58. Přítomno 144, pro 53, proti 57. Tento návrh přijat nebyl.

Nyní rozhodneme o zkrácení lhůty k projednání ve výboru na 30 dnů.

Zahajuji hlasování číslo 59. Kdo je, prosím, pro tento návrh? Kdo je proti? Hlasování pořadové číslo 59. Přítomno 144, pro 73, proti 22. Návrh přijat byl.

Proběhne ještě kontrola hlasování, takže vás prosím o chvilku trpělivosti. Zatím je zde žádost o odhlášení, já vás tedy odhlašuji. Prosím, abyste se všichni znovu přihlásili, a čekám, zda je nějaká námitka... Pan poslanec Ohlídál má slovo.

Poslanec Ivan Ohlídál: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Já si dovoluji zpochybnit toto hlasování, protože jsem hlasoval ne, a na sjetině se objevilo ano. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, děkuji vám. O této námitce rozhodneme v hlasování s pořadovým číslem 60.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo souhlasí s námitkou pana poslance Ohlídála. Kdo je proti této námitce?

Hlasování číslo 60. Přítomno 125, pro 121, proti nikdo. Námitka byla přijata.

Budeme tedy opakovat hlasování o návrhu na zkrácení na 30 dnů k projednání ve výboru.

Zahajuji hlasování číslo 61. Kdo souhlasí se zkrácením lhůty na 30 dnů, nechť zvedne ruku a zmáčkne příslušné tlačítko. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování pořadové číslo 61. Přítomno 130, pro 75, proti 33. Návrh byl přijat.

Konstatuji tedy, že návrh zákona byl přikázán výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj a lhůta k jeho projednání byla zkrácena na 30 dnů. Tím končí projednávání bodu 42 sněmovního tisku 259 v prvním čtení. Děkuji panu navrhovateli, panu zpravodaji a budeme se věnovat bodu dalšímu.

Zahajuji projednávání bodu číslo

52.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 137/2001 Sb., o zvláštní ochraně svědka a dalších osob v souvislosti s trestním řízením a o změně zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 320/ - první čtení

Z pověření vlády uvede tento návrh ministr vnitra Jan Kubice. Prosím vás, pane ministře, abyste se ujal slova.

Ministr vnitra ČR Jan Kubice: Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovoluji mi, abych v souladu s ustanovením § 90 odst. 1 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny stručně uvedl vládní návrh zákona, kterým se mění zákon o zvláštní ochraně svědka a dalších osob v souvislosti s trestním řízením a některé další zákony.

Rád bych vám v krátkosti připomněl, že podle tohoto zákona je zvláštní ochrana a pomoc poskytována osobě, která podala nebo má podat výpověď jako svědek, případně obviněný, o velmi závažných skutečnostech, pro které jí nebo osobě jí blízké důvodně hrozí ohrožení života. Zvláštní ochrana a pomoc může být také poskytována znalci, tlumočnickovi nebo obhájci, lze-li důvodně předpokládat reálné nebezpečí pro jeho život nebo život osoby jemu blízké v souvislosti s jeho činností v konkrétním velmi závažném případě. Na tom předložený návrh nic nemění.

Novelizace si klade za cíl být komplexním řešením problémů, kterými současná praxe na úseku zvláštní ochrany a pomoci trpí. Více než desetileté používání zákona v praxi ukázalo, že je nutné reagovat na řadu nových jevů, které se během vývoje tohoto institutu objevily a objevují. Navrhovaná právní úprava však nezasahuje výrazným způsobem do základních principů, na nichž je institut zvláštní ochrany a pomoci vybudován. Hlavním záměrem zůstává posílit systém poskytování zvláštní ochrany a pomoci chráněným osobám v České republice.

Zvláštní ochrana a pomoc je soubor opatření, která zahrnují osobní ochranu, přestěhování chráněné osoby včetně příslušníků její domácnosti a pomoc chráněné osobě za účelem jejího sociálního začlenění v novém prostředí a zastírání skutečné totožnosti chráněné osoby. Zvláštní ochranu a pomoc poskytuje Policie České republiky a Vězeňská služba, přičemž veškeré úkony spojené s poskytováním zvláštní ochrany a pomoci koná Vězeňská služba v úzké součinnosti s Policií České republiky. Prověřování dodržování podmínek poskytování zvláštní ochrany a pomoci vykonává pouze Policie České republiky.

Návrh zákona přináší tyto hlavní změny proti současnému právnímu stavu: Zakotvuje právní úpravu řízení o ukončení poskytování zvláštní ochrany a pomoci. Vypouští ustanovení přiznávající správní žalobě proti rozhodnutí ministra vnitra o ukončení zvláštní ochrany a pomoci odkladný účinek. Umožňuje ponechat novou identitu chráněným osobám i poté, co byla zvláštní ochrana a pomoc ukončena. Novelizuje úpravu týkající se krycích dokladů. Zavádí novou právní úpravu rozhodování o nárocích chráněných osob, které vyplývají z oblasti práva a důchodového pojištění. Zpřesňuje v oblasti trestního řízení výkon některých trestů, pokud jsou vykonávány osobami, kterým je zvláštní ochrana a pomoc poskytována.

Navrhovaná právní úprava je v souladu s ústavním pořádkem České republiky a je plně slučitelná s právem Evropské unie.

To je úvodem vše, děkuji vám za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám pane ministře. Zpravodajkou k tomuto tisku byla organizačním výborem určena paní poslankyně Jana Suchá. Je omluvena z důvodu nemoci, a proto budeme muset odsouhlasit změnu zpravodaje.

Je zde návrh, aby se zpravodajkou stala paní poslankyně Karolína Peake.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 62. Táhne se, kdo souhlasí se změnou zpravodaje. Musíme to učinit, neb se jedná o první čtení, tak musíme rozhodovat hlasováním. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 62. Přítomno 125, pro 93, proti 1. Zpravodaje jsme si tedy odsouhlasili.

Já vás poprosím, paní kolegyně, abyste nás seznámila se zpravodajskou zprávou.

Předsedkyně Karolína Peake: Vážená paní předsedkyně, vážený pane premiéře, kolegyně, kolegové, předložený vládní návrh zákona prošel předepsaným legislativním procesem včetně standardního meziresortního připomínkového řízení. Jak už tady pan ministr vnitra uvedl, návrh zákona nezasahuje výrazným způsobem do základních principů, na nichž je institut zvláštní ochrany a pomoci vybudován.

Pro úplnost uvádím, že návrh zákona obsahuje novelizaci celkem čtyř zákonů. Vedle stěžejní novely zákona o zvláštní ochraně svědka obsahuje i novelu zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, zákona o důchodovém pojištění a trestního řádu. Změny těchto zákonů byly před předložením návrhu zákona vládě projednány s věcně příslušnými resorty.

Smyslem těchto změn je toliko zavést novou právní úpravu rozhodování

o nárocích chráněných osob, které vyplývají z oblasti práva důchodového pojištění, a zpřesnit výkon některých trestů, pokud jsou vykonávány osobami, kterým je poskytována zvláštní ochrana a pomoc.

Navrhují návrh zákona postoupit do druhého čtení. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, paní poslankyně. Otevíráme obecnou rozpravu. Mám do ní zatím jednu písemnou přihlášku, a to od paní poslankyně Marie Nedvědové. Prosím, paní kolegyně.

Poslankyně Marie Nedvědová: Vážená paní předsedající, vážení kolegové, kolegyně, novelizace si sice klade za cíl být komplexním řešením problémů, kterými současná praxe v této oblasti trpí, ale nezasahuje do základních principů, na nichž je dosud institut zvláštní ochrany a pomoci vybudován. Jde o to, že samotný institut je založen nesprávně na úvaze, že o tom, komu bude poskytnuta zvláštní ochrana podle tohoto zákona, rozhoduje ministr vnitra zpravidla na návrh policie, která především podává návrhy na zvláštní ochranu, ačkoliv by o tom měl rozhodovat podle svého názoru nezávislý soud.

Pokud nedojde k této změně a důsledné úpravě v tomto směru, pak samotný zákon je nelogický, když v současné době o ochraně rozhoduje orgán moci výkonné, tedy jak bylo řečeno, konkrétně ministr vnitra, a to poněkud podivně, mj. i na návrh státního zástupce, a dokonce i na návrh soudce. Proti tomuto rozhodnutí se ostatní účastníci řízení, ať již obvinění či svědci, nemohou nejen odvolat, ale ani se němu nemohou nějak vyjádřit. Ochrana trvá, dokud trvá ohrožení, ale nelze nijak přezkoumat, do kdy ohrožení vlastně trvá, jakého charakteru ohrožení má být a zda ochranou této osoby nedochází dokonce k zastírání její trestné činnosti. Tyto skutečnosti přezkoumává policie, na které je posouzení, zda tyto důvody jsou dány, či nikoliv.

Pokud takováto ochrana tady je, tak by zjevně mělo být v pravidelných intervalech přezkoumáváno, a to podle svého názoru soudem, zda podmínky ochrany stále trvají. A hlavně soud by měl také posuzovat, zda ochrana bude poskytnuta. Vzhledem k tomu, že se tak neděje, je otázkou, zda takováto úprava ochrany osob je v souladu s ústavou a listinou lidských práv a svobod.

Nelze rovněž souhlasit s tvrzením v důvodové zprávě, že přesný počet chráněných osob nelze s ohledem na zachování jejich bezpečnosti sdělovat, neboť toto tvrzení v žádném případě nemá oporu v zákoně ani v jiných právních předpisech, mj. v příslušném vládním nařízení. Pokud jde o přílohu č. 9 tohoto vládního nařízení, které stanoví rozsah utajovaných skutečností týkajících se Ministerstva spravedlnosti, tak zde se uvádí, že se utajují

výslovně konkrétní skutečnosti ohledně konkrétních osob z jednotlivých trestních spisů, nikoliv však souhrnně všechny skutečnosti týkající se chráněných osob.

Je tedy obtížné se za tohoto stavu vyjadřovat k navrhovaným změnám, neboť tyto návrhy jsou spíše kosmetické a technického rázu. Současný zákon však potřebuje upravit minimálně v tom směru, že o utajení osob rozhoduje soud, který posuzuje důvody pro utajení a v pravidelných intervalech přezkoumává, zda důvody utajení trvají.

Já s ohledem na tyto skutečnosti navrhuji, aby návrh zákona byl vrácen předkladateli k přepracování. (Potlesk z řad KSČM.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byla paní poslankyně Nedvědová. Nyní prosím pana poslance Jeronýma Tejce.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážené kolegyně a kolegové, vážená paní předsedkyně, nebudu navrhovat zamítnutí tohoto návrhu zákona v prvním čtení, jak by se mohlo zdát. Budu naopak v souladu s tím, co jsme říkali jako sociální demokracie, tedy že budeme návrhy posuzovat podle jejich obsahu, nikoliv podle toho, kdo je předkládá – a tím předkladatelem je v současné chvíli nový ministr vnitra Jan Kubice – budu tento návrh přesto, že nesouhlasím v mnohém s panem ministrem Kubicem, podporovat do druhého čtení. Věřím, že se shodneme i na jednání výboru, příp. ve třetím čtení, a tento návrh zákona, byť po úpravách, bude přijat.

Skutečně je pravdou, že úprava, která nyní je, působí v&nbpraxi značné problémy a je dobré ji pozměnit. Způsob, který Ministerstvo vnitra zvolilo, je podle mého názoru správnou cestou. Jsou tam samozřejmě otázky k diskusi. Myslím, že jednou z nich je to, co už zmínila paní kolegyně přede mnou, tedy jestli skutečně tato pravomoc má být dána výslovně pouze ministrovi vnitra a jen v případě, že ministr vnitra chce rozhodnout o odnětí ochrany tomu konkrétnímu svědku, má přijít soudní přezkum.

Druhá podle mého názoru sporná otázka je ta, že v případě, že ministr rozhodne o odnětí ochrany konkrétní osobě a ta osoba se odvolá proti tomuto rozhodnutí k soudu, pak nebude nadále v této věci odkladný účinek, tzn. ochrana skončí. A i když by soud poté dal za pravdu oné osobě, že nemělo dojít k přerušení ochrany této osoby Policií České republiky, tak se vystavuje určitému problému především z hlediska její identifikace. Je to sice řešeno určitým způsobem, takže policie musí chránit tu osobu i v takovém případě, že hrozí např. zranění či ohrožení života, na straně druhé jsou zase případy, kdy ne všichni, kteří byli v tomto programu zařazeni, respektovali pokyny policie a naopak ohrožovali oni sami svým chováním policii, a proto tedy ten institut se tam dostává. Já myslím, že to je přesně důvod, proč by tento návrh zákona měl být

projednáván především ve výboru pro obranu a bezpečnost. Proto tedy budu podporovat, aby postoupil do druhého čtení.

Nicméně myslím, že by měla být dána úvaze ještě jedna věc, a to je otázka možného zneužití. Jaké jsou garance toho, že tento institut nebude zneužíván.

Myslím, že pan ministr Kubice je přesně ten, který by o tomto institutu mohl hovořit z praxe. My jsme tady měli případ v minulosti, byla to kauza Budišov. Ten, který byl oznamovatelem a který nakonec podle všeho, pan ministr to jistě může všechno říct, byl zařazen do programu na ochranu svědků a stal se oním chráněným svědkem, byl pan architekt Řičář. A jak jsme se posléze z médií dozvěděli, tak pravděpodobně pan Řičář nebyl tou obětí, ale pravděpodobně tím organizátorem celé věci, a nakonec podle informací, které v médiích zazněly, snad má být v tuto chvíli vyšetřován a možná nakonec bude obžalován či bude odsouzen.

Myslím, že takovýchto přehmatů bychom se dopouštět neměli. A myslím, že přesně tady je potřeba zamyslet se nad tím, jaká kontrola a kdo provádí kontrolu toho konkrétního návrhu policie, příp. rozhodnutí ministra, který na základě těchto informací rozhoduje. Jde mi tedy o to, dívat se pro futuro, dívat se do budoucna, co ten návrh přináší, a podívat se na to, zda je, nebo není možné posílit ony mechanismy kontroly. Víím, že to vždy možné není, že samozřejmě v rámci vyšetřování se zjišťují věci postupně, dochází k tomu, že se objevují nové skutečnosti třeba v průběhu měsíců a let. Ale je také potřeba na toto reagovat a je potřeba podle mého názoru zajistit, aby tento institut nebyl zneužíván, aby právě v programu na ochranu svědků nebyla měněna identita těm, kteří se skrývají před dlužníky, kteří se snaží jen změnit prostředí a budou tohoto systému zneužívat.

Takže to je námět, který bych rád, aby byl otevřen na půdě výboru pro obranu a bezpečnost. Ale jak říkám, návrh, tak jak byl sepsán, podle mého názoru je způsobilý pro to, aby postoupil do druhého čtení. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám. Zeptám se na další přihlášku. Pan poslanec František Bublan.

Poslanec František Bublan: Děkuji, paní předsedkyně. Dámy a pánové, já chápu návrh paní kolegyně Nedvědové na vrácení tohoto návrhu zákona předkladateli, ale také s ním nemohu souhlasit. A to v tom smyslu, že ten zákon nikdy nebude dokonalý a vždycky bude mít spoustu nedokonalostí a spoustu míst, která budou zranitelná a která budou možná někdy zpochybnitelná. Já jsem to zažil na vlastní kůži, že mi policie přinesla návrh na ochranu určitého svědka, a musel jsem to podepsat, nebo nemusel, ale vzhledem k tomu, že jsem nemohl nahlédnout na trestní spis nebo vyšetřovací spis, tak to rozhodnutí bylo skutečně pouze

na důvěře a víře, že policie to předkládá s nějakým vlastním úmyslem a má to svůj význam a ten svědek skutečně musí být chráněn.

Takže se přimlouvám za to, aby zrovna tato pasáž byla nějakým lepším způsobem vyřešena, aby o tom rozhodoval soudce, který je do toho případu vpleten a může s jasným svědomím říct, jestli ano, nebo ne. A stejný proces je potom při ukončování toho programu. Protože pak ten ministr může podepsat ukončení, a za týden může dojít k ohrožení toho svědka, a vlastně on to rozhodl, že ten program se ukončil. Takže tady určitě by to chtělo změnu.

Potom, abychom si trochu ujasnili, o čem ta ochrana svědka je. Ono je to omezení jeho svobody. Ten člověk je skutečně zavřen v určitém zařízení, někdy je mu i odposloucháván s jeho vědomím i telefon, protože se stává dost často, že pokud se jedná o nějakou zločineckou organizaci, tak ti, co zůstali mimo vazbu, se snaží tohoto svědka nějakým způsobem ovlivnit, nabízet mu peníze nebo vyhrožovat a podobně. Takže i tohoto se používá. A ten svědek by neměl opustit to zařízení, takže je velmi omezen, nemůže se stýkat s příbuznými a podobně. A dost často se stává, že ten svědek poruší tento program. A potom je zase na rozhodnutí toho, kdo to podepsal, jestli tedy se to ukončí úplně, anebo jestli se v tom bude pokračovat i za cenu toho, že svědek jaksi narušil tady ten systém a může způsobit sobě nebo někomu jinému určité nebezpečí. Takže to je další stránka téhle věci.

Potom se to týká – možná to nebylo tak příliš zdůrazněno, ale týká se to i nové identity. To je případ, kdy už skončí vyšetřování, případ jde k soudu, viník je odsouzen, nicméně svědkovi stále může hrozit nebezpečí, protože se opět jednalo o nějakou rozsáhlejší mafii a může dojít k nějaké mstě a podobně. Takže tady se to řeší tou jinou identitou – přestěhováním. Ale to není jednoduchá záležitost, to mi určitě stávající ministr vnitra potvrdí, že to stojí hodně peněz a hodně úsilí. A i tak je to nedokonalé. Je to systém, který mají ve Spojených státech, kde to mají daleko jednodušší, protože Spojené státy jsou veliké a toho svědka přestěhují z východního pobřeží na západní a není to velký problém. My s tím problém trochu máme, musíme využít nějaké policejní spolupráce v rámci Unie nebo možná ještě nějaké jiné spolupráce, abychom skutečně toho svědka dokázali, jak se říká, uklidit.

Jiná identita – ta musí být dokonalá, to nemůže být jenom nějaký falzifikát nějakých dokladů, ale skutečně to musí být i to důchodové pojištění, sociální pojištění a všechno, co je s tím spojeno. A to není jednoduchá záležitost, protože tam už se do toho zaplétají další instituce, další orgány a vždycky hrozí nebezpečí nějakého zneužití, nebo dokonce, že by ten člověk sice byl jako utajen, ale v podstatě by o tom vědělo dalších deset nebo padesát lidí.

Takže já se přimlouvám také za to, abychom to projednali ve výboru pro

obranu a bezpečnost, a věřím, že sice se nám možná nepodaří ten zákon udělat nějak úplně dokonalý, ale alespoň trochu ho zdokonalíme, protože to, co tam dneska je, to je nastřádáno za mnoho let a mnoho zkušeností, které policie s tímto systémem a s tímto programem má. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Bublanovi. Hlásí se prosím ještě někdo do obecné rozpravy? Nehlásí. Končím tedy obecnou rozpravu. Je zde prostor pro případná závěrečná slova – paní zpravodajka, pan ministr? Se závěrečným slovem nehodlají vystoupit.

Přivolám tedy, naše kolegy, protože je tady návrh, který předložila paní poslankyně Nedvědová, a to návrh na vrácení tohoto návrhu navrhovateli k dopracování. Za malou chvíli, jen co se dostaví naši kolegové, o tomto návrhu rozhodneme hlasováním.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 63. Táži se, kdo souhlasí s návrhem na vrácení předloženého návrhu navrhovateli k dopracování. Kdo je pro? A kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 63 přítomno 136, pro 20, proti 89, návrh přijat nebyl.

Budeme se tedy zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat tento návrh k projednání ústavněprávnímu výboru, pan kolega Tejc a pan kolega Bublan navrhovali výbor pro obranu a bezpečnost. Ptám se, zda je ještě nějaký jiný návrh na přikázání. Není.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 64. Kdo souhlasí s tím, aby byl tento návrh přikázán výboru ústavněprávnímu? Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 64 přítomno 137, pro 122, proti 2, toto přikázání jsme schválili.

Nyní rozhodneme o přikázání výboru pro obranu. Zahajuji hlasování pořadové číslo 65. Kdo souhlasí s přikázáním tomuto výboru? Kdo je proti?

V hlasování číslo 65, přítomno 137, pro 118, proti 3, také tento návrh byl přijat.

Proto mohu konstatovat, že návrh zákona byl přikázán k projednání výboru ústavněprávnímu a výboru pro bezpečnost. Tím končí projednávání bodu č. 52 sněmovního tisku 320. Děkuji panu ministrovi, děkuji též paní zpravodajce.

Oznamuji, že z dnešního jednání se omlouvá od 12 hodin pan poslanec Jan Husák.

Budeme se věnovat dalšímu bodu. Zahajuji projednávání bodu

64.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Úmluva o kazetové munici /sněmovní tisk 203/ - druhé čtení

Prosím o slovo ministra obrany Alexandra Vondru.

Ministr obrany ČR Alexandr Vondra: Ano. Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, k vládnímu návrhu, kterým se předkládá Parlamentu vyslovení souhlasu s ratifikací ona Úmluva o kazetové munici, vám sděluji následující.

Mezinárodní společenství dlouhodobě usiluje o zákaz některých druhů zbraní, jejichž použití ve válečných konfliktech má velké negativní dopady na civilní obyvatelstvo. Mezi takové zbraně patří i kazetová munice, kterou se rozumějí kontejnery obsahující výbušnou submunici. Tyto kontejnery jsou shazovány z letadel nebo odpalovány ze země, aby rozptýlily řádově desítky a stovky kusů submunice, která vybuchuje při dopadu na zem. Kazetová munice je proto ze své podstaty zbraní s velkým prostorovým účinkem a její obětí se proto v případě nevhodného použití snadno stávají zejména civilisté.

Za účelem úplného zákazu kazetové munice byla pod záštitou OSN sjednána předkládaná Úmluva o kazetové munici, která byla přijata v Dublinu dne 30. května 2008 a následně otevřena v Oslu dne 3. prosince 2008 k podpisu. Téhož dne byla slavnostně podepsána zástupci 94 států, včetně ČR a většiny spojenců v Severoatlantické alianci. V současné době je úmluva již v platnosti pro ty signatářské státy, které ji ratifikovaly a u depozitáře, to znamená generálního tajemníka OSN, uložily příslušné ratifikační listiny.

Mezi signatáře úmluvy zatím ještě nepatří největší výrobci a uživatelé této munice, například Rusko, Spojené státy, Čína či Izrael. Ize však očekávat, že široká podpora úmluvy přiměje i tyto státy omezit používání a výrobu tohoto typu zbraní.

Ratifikací této úmluvy tak ČR významně přispěje k rozvoji mezinárodního humanitárního práva. Rád bych vás také informoval, že Parlamentu byl souběžně s tímto materiálem předložen také návrh na vydání zákona o zákazu této munice, který budeme projednávat za chvíli.

Čili na základě výše uvedeného vás žádám o vyslovení souhlasu s předloženým materiálem.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi Vondrovi. Prosím nyní zpravodaje zahraničního výboru pana poslance Václava Kubatu, aby odůvodnil usnesení výboru, které nám bylo rozdáno jako sněmovní tisk 203/1. Prosím, pane kolego.

Poslanec Jan Kubata: Děkuji, vážená paní předsedkyně. Dámy a pánové, zahraniční výbor na svém zasedání 2. března projednal tento materiál a doporučuje Poslanecké sněmovně následující usnesení: Poslanecká sněmovna dává souhlas k ratifikaci Úmluvy o kazetové munici. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Kubatovi. Otevírám rozpravu. nemám do ní žádnou přihlášku. Táhá se, zda se někdo hlásí do této rozpravy. Nehlásí se nikdo, končím tedy rozpravu a přikročíme k hlasování o navrženém usnesení.

Návrh usnesení zní: „Poslanecká sněmovna dává souhlas k ratifikaci Úmluvy o kazetové munici.“

Zahajuji hlasování číslo 66. Táhá se, kdo souhlasí s tímto návrhem usnesení. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 66, přítomno 133, pro 119, proti nikdo. Konstatuji, že s návrhem usnesení byl vysloven souhlas.

Končím tím projednávání bodu 64, sněmovního tisku 203. Děkuji panu ministrovi, děkuji panu zpravodaji.

Zahajuji projednávání bodu číslo

16.

Vládní návrh zákona o zákazu použití, vývoje, výroby, skladování a převodu kazetové munice a o jejím zničení (zákon o zákazu kazetové munice) /sněmovní tisk 214/ - druhé čtení

Prosím o úvodní slovo ministra obrany Alexandra Vondru.

Ministr obrany ČR Alexandr Vondra: Ano. Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, jak jsem již avizoval, vzhledem k tomu, že závazky obsa-

žené v úmluvě, o níž jsme nyní hlasovali, nejsou přímo aplikovatelné na fyzické a právnické osoby na území ČR, je nutné zabezpečit promítnutí zásadních principů této úmluvy do vnitrostátního právního řádu. Za tímto účelem byl připraven návrh předmětného zákona, který zejména recipuje do českého právního řádu zákazy stanovené onou úmluvou ve vztahu ke kazetové munici. Právnických a fyzických osob se týká zejména zákaz vývoje a výroby kazetové munice a obchodování s ní. Zákon v této souvislosti upravuje i nové správní delikty a sankce za ně.

Na základě výše uvedeného vás proto žádám o souhlas s předloženým návrhem zákona.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi Alexandru Vondrovi. Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání výboru pro obranu a bezpečnost. Usnesení výboru bylo rozdáno jako sněmovní tisk 214/1. Prosím nyní o slovo zpravodaje tohoto výboru pana poslance Alexandra Černého.

Poslanec Alexander Černý: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Dámy a pánové, dovoluji mi, abych vás seznámil s usnesením výboru pro obranu a bezpečnost z 10. schůze tohoto výboru z 2. března 2011 k vládnímu návrhu zákona na vydání zákona o zákazu použití, vývoje, výroby, skladování a převodu kazetové munice a o jejím zničení, sněmovní tisk 214.

Po odůvodnění náměstka ministra obrany ČR Ing. Michaela Hrbaty, zpravodajské zprávě poslance Alexandra Černého a po rozpravě výbor pro obranu a bezpečnost:

1. doporučuje Poslanecké sněmovně schválit vládní návrh na vydání zákona o zákazu použití, vývoje, výroby, skladování a převodu kazetové munice a o jejím zničení;

2. pověřuje zpravodaje výboru, aby s tímto usnesením seznámil Poslaneckou sněmovnu.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu. Ptám se, zda se do ní někdo hlásí, neboť písemná přihláška mi doručena nebyla, ale neregistruji žádnou žádost nebo žádnou přihlášku, proto končím obecnou rozpravu a můžeme se věnovat rozpravě podrobné. Opět se táži, zda se někdo hlásí do podrobné rozpravy. Nehlásí se nikdo, končím rozpravu podrobnou.

Tím jsme se vypořádali se vším, co bylo možno v rámci tohoto bodu projednat. Končím tedy projednávání bodu číslo 16, sněmovního tisku 214 ve druhém čtení. Děkuji panu ministrovi, děkuji též panu zpravodaji.

Zahajuji projednávání bodu číslo

104.

**Informace o vojenských cvičeních jednotek a štábů Armády České republiky se zahraničními partnery na území České republiky i mimo ně za období červenec - prosinec 2010
/sněmovní tisk 282/**

Pana ministra obrany Alexandra Vondru požádám i tentokrát o úvodní slovo.

Ministr obrany ČR Alexandr Vondra: Ano, vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, máte před sebou standardní informační materiál, který poskytuje přehled o účasti na vojenských cvičeních jednotek a štábů Armády ČR se zahraničními partnery, a to jak na území našeho státu, tak i mimo ně za období červenec až prosinec 2010. V uvedeném období byla tato cvičení realizována jednak podle plánu, který schvalovala vláda v prosinci roku 2009, a pak následných dvou doplňků schvalovaných vládou v roce následujícím.

Za celé půlroční období se Armáda ČR zúčastnila celkem 51 cvičení a společných výcviků, z toho proběhlo na území ČR celkem 10 cvičení a celková částka k jejich provedení činila o něco více než 30 mil. Kč. Celkový přehled je uveden v příloze materiálu, který vláda schválila svým usnesením 23. února 2011.

Dámy a pánové, žádám vás, abyste vzali uvedenou informaci na vědomí.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane ministře. Tento sněmovní tisk projednal výbor pro obranu a bezpečnost. Usnesení výboru jsme obdrželi jako sněmovní tisk 282/1. Nyní požádám o slovo zpravodaje výboru pro obranu a bezpečnost pana poslance Zdeňka Boháče. Prosím, aby nás informoval o jednání výboru a přednesl také návrh usnesení Poslanecké sněmovny.

Poslanec Zdeněk Boháč: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Dámy a pánové, dovoluji mi, abych vás seznámil s usnesením výboru pro obranu a bezpečnost z 12. schůze z 6. dubna 2011 k Informaci o vojenských cvičeních jednotek a štábů Armády České republiky se zahraničními partnery na území České republiky i mimo ně za období červenec – prosinec 2010. Jedná se o sněmovní tisk 282:

Po odůvodnění náměstka ministra obrany ČR Ing. Libora Karáska, náčelníka Generálního štábu Armády ČR armádního generála Ing. Vlastimila Picka, zpravodajské zprávě poslance Zdeňka Boháče a po rozpravě výbor pro obranu a bezpečnost

1. doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu ČR vzít na vědomí Informaci o vojenských cvičeních jednotek a štábů Armády České republiky se zahraničními partnery na území České republiky i mimo ně za období červenec – prosinec 2010;

2. pověřuje zpravodaje výboru, aby s tímto usnesením seznámil Poslaneckou sněmovnu Parlamentu ČR.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane zpravodaji. Zahajuji všeobecnou rozpravu. Nemám přihlášky do ní, prosím o vše případné přihlášky z místa. Není žádná taková, končím tedy obecnou rozpravu. Zahajuji rozpravu podrobnou. Opět vás žádám o vaši přihlášku. Nikdo se nehlásí, končím podrobnou rozpravu.

Budeme tedy moci hlasovat o návrhu usnesení, tak jak nás s ním seznámil pan zpravodaj a jak je máme v písemné podobě předloženo, to znamená: Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky bere na vědomí Informaci o vojenských cvičeních jednotek a štábů Armády České republiky se zahraničními partnery na území České republiky i mimo ni za období červenec až prosinec 2010.“

Zahajuji hlasování číslo 67. Kdo je pro tento návrh usnesení? A kdo je proti návrhu?

V hlasování číslo 67 přítomno 132, pro 108, proti 1. Konstatuji, že s návrhem usnesení byl tedy vysloven souhlas.

Tím jsme se vypořádali s bodem 104. Končím projednávání sněmovního tisku 282. Děkuji panu ministrovi, děkuji též panu zpravodaji a předávám řízení paní místopředsedkyni Vlastě Parkanové.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Kolegyně a kolegové, další bodem, kterým se budeme zabývat, je

105.

Informace o přeletech a průjezdech ozbrojených sil jiných států uskutečněných přes území České republiky ve 2. pololetí 2010 /sněmovní tisk 289/

Tento materiál uvede ministr obrany Alexandr Vondra. Já ho prosím, aby se ujal slova.

Ministr obrany ČR Alexandr Vondra: Ano. Dobrý den, paní předsedající.

Dámy a pánové, v té uvedené informaci je zase standardní přehled o průjezdech a přeletech ozbrojených sil jiných států přes naše území, které byla realizovány na základě usnesení vlády ze dne 23. listopadu roku 2009. Je to za druhé pololetí roku 2010.

Pozemní a letecké přepravy ozbrojených sil jiných států byly v uvedeném období uskutečněny zejména z důvodu účasti jednak na vojenských cvičeních a nácvičích, a pak také z důvodu zabezpečení jednotlivých mezinárodních operací, ať už Iraqi Freedom, Enduring Freedom, ISAF, KFOR, EUFOR anebo Air Policing.

V druhé části předkládací zprávy máte všechny souhrnné údaje v tabulkách jak o tranzitech, průjezdech a přeletech, tak i celkové porovnání jejich počtu s uplynulým obdobím. Nechci tu zacházet do podrobností, máte to všechno k dispozici. Vláda tento materiál schválila dne 23. února letošního roku a vás tímto žádám také o projednání.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano. Tento sněmovní tisk projednal výbor pro obranu a bezpečnost, usnesení jsme obdrželi jako sněmovní tisk číslo 289/1. Já nyní dávám slovo zpravodaji výboru panu poslanci Sedovi, aby nás informoval o jednání výboru a přednesl návrh usnesení Poslanecké sněmovny.

Poslanec Antonín Sedá: Děkuji, paní předsedající. Vážený členové vlády, vážené poslankyně, vážení poslanci, dovoluji mi, abych vás seznámil s usnesením číslo 61 výboru pro obranu a bezpečnost z 12. schůze ze dne 6. dubna 2011 k informaci o přeletech a průjezdech ozbrojených sil jiných států uskutečněných přes území České republiky ve druhém pololetí roku 2010, sněmovní tisk 289.

Po odůvodnění náměstka ministra obrany České republiky Ing. Libora Karáska, náčelníka Generálního štábu Armády České republiky armádního generála Ing. Vlastimila Picka, zpravodajské zprávě poslance Antonína Sedi a po rozpravě výbor pro obranu a bezpečnost

1. doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky vzít na vědomí informaci o přeletech a průjezdech ozbrojených sil jiných států uskutečněných přes území České republiky ve druhém pololetí 2010;

2. pověřuje zpravodaje výboru, aby s tímto usnesením seznámil Poslaneckou sněmovnu Parlamentu České republiky.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano, děkuji. Zahajuji všeobecnou rozpravu. Nemám do ní žádnou písemnou přihlášku. Dívám se po sále, nikdo se nehlásí z místa, tuto rozpravu ukončuji. Přistoupíme k rozpravě podrobné. Do té se hlásí pan zpravodaj. Prosím.

Poslanec Antonín Sed'a: Děkuji. Takže návrh usnesení: Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky bere na vědomí Informaci o přeletech a průjezdech ozbrojených sil jiných států uskutečněných přes území České republiky ve druhém pololetí 2010.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Protože nevidím nikoho, kdo by se dále hlásil do podrobné rozpravy, ukončuji ji. Nepředpokládám závěrečná slova.

Můžeme tedy hlasovat o návrhu usnesení, tak jak jej pan zpravodaj právě přednesl.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro, nechť stiskne tlačítko ano. Kdo je proti?

V hlasování číslo 68 z přihlášených 131 poslanců pro 83, proti 19. Návrh byl přijat a usnesení bylo schváleno. Můžeme ukončit projednávání tohoto bodu.

Přistoupíme, kolegyně a kolegové, k pokračování bloku druhých čtení. Prvním návrhem, kterým se budeme zabývat, je

14.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 61/1988 Sb., o hornické činnosti, výbušninách a o státní báňské správě, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 107/ - druhé čtení

Z pověření vlády předložený návrh zákona uvede pan ministr průmyslu a obchodu Miroslav Kalousek. Pane ministře, prosím, mikrofon je váš.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Martin Kocourek: Děkuji. Vážená paní místopředsedkyně, vážené poslankyně, vážení poslanci, já bych chtěl jen zrekapitulovat, že důvodem předložení novely je vyhodnocení zkušeností s rozšířením dozoru orgánů Státní báňské správy nad vybranými podzemními objekty. Vše již bylo podrobně popsáno v prvním čtení.

Já bych chtěl jen zrekapitulovat, že při projednávání návrhu zákona v hospodářském výboru byly odsouhlaseny čtyři pozměňovací návrhy. Tyto návrhy představovaly jednak změnu kompetence po vydání vyhlášky, kterou se stanoví bezpečnostní a technické požadavky na zacházení s pyrotechnickými výrobky, a to z Českého báňského úřadu na Ministerstvo průmyslu a obchodu. Druhý pozměňovací návrh vkládá do novely nový § 41a, kterým se obvodní báňské úřady zmocňují k vydávání závazných

stanovisek při řízeních o povolování staveb, jejichž součástí je činnost prováděná hornickým způsobem, a dále se zmocňuje Český báňský úřad ke jmenování znalců pro posuzování stability podzemních objektů. Třetí pozměňovací návrh by měl umožnit, aby některé evidence vedené orgány Státní báňské správy byly k dispozici širšímu okruhu uživatelů, resp. zájemců. A poslední výborem odsouhlasený pozměňovací návrh se týká působnosti zákona, a to v tom směru, že zákon se nebude vztahovat ani na policejní školy zřízené Ministerstvem vnitra.

S těmito pozměňovacími návrhy souhlasím a doporučuji schválit návrh ve smyslu těchto pozměňovacích návrhů přijatých hospodářským výborem. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane ministře. My jsme tento návrh v prvním čtení přikázali k projednání hospodářskému výboru, usnesení výboru nám bylo rozdáno jako sněmovní tisk číslo 107/1. Nyní prosím zpravodaje výboru pana poslance Cyrila Zapletala, aby se ujal slova.

Poslanec Cyril Zapletal: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Dámy a pánové, dovoluji, abych seznámil ctěnou Sněmovnu s usnesením číslo 74 v tom smyslu, jak bylo schváleno 13. dubna. Pan ministr víceméně popsal všechny pozměňovací návrhy, které jsou tam přijaty, takže vlastně se budu chovat naprosto standardně. To znamená, že hospodářský výbor doporučuje přijmout toto usnesení ve smyslu přijatých pozměňovacích návrhů, a pak ty další věci jsou už naprosto standardní – zmocňuje mě přednést to Sněmovně a pověřuje předložit předsedkyni Sněmovny.

Potom bych ještě požádal o to, že bych se chtěl přihlásit do podrobné rozpravy s pozměňovacím návrhem k tomuto zákonu.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane zpravodaji. V tuto chvíli otevírám rozpravu obecnou a mám do jí jednu písemnou přihlášku, a to pana poslance Františka Laudátu, kterého vyzývám, aby se ujal slova. Do podrobné rozpravy se tedy hlásí pan zpravodaj.

Prosím, pane poslanče (Laudáte). Pan poslanec Laudát také do podrobné rozpravy. Takže můžu konstatovat, že do obecné rozpravy, která je právě otevřena, není žádná přihláška ani nevidím, že by někdo chtěl vystoupit. Obecnou rozpravu proto ukončuji.

Otevírám podrobnou rozpravu. Jsou zde dvě přihlášky. Pan poslanec Laudát byl přihlášen již před několika dny. Pan zpravodaj má univerzálně právo přednosti. Tak se, prosím, dohodněte mezi sebou na pořadí, jak je ctěná libost. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Cyril Zapletal: Děkuji za slovo. Děkuji panu poslanci za přednost. Chtěl bych jen upozornit, že mě legislativní odbor upozornil, že usnesení hospodářského výboru vyšlo – to poslední – ten bod usnesení změnit ve smyslu toho, že by se ta paragrafová znění vložila do příslušných paragrafů. Takže já se jen vizuálně přihlašuji ke svému pozměňovacímu návrhu, který je vlastně technickolegislativní, a žádám, aby byl přijat.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Prosím pana poslance Laudátu.

Poslanec František Laudát: Vážená paní předsedající, dámy a pánové, nebudu dlouho zdržovat. Dostali jste na stůl můj pozměňovací návrh. Hospodářským výborem neprošel, nicméně hlasování nebylo tak jednoznačné. Vychází přece jenom z toho, že zadavatel by měl mít větší zodpovědnost i práva při zadávání staveb, a pozměňovací návrh odráží zkušenost z toho, co se odehrává na některých stavbách, kde i stavařům padala důlní díla na hlavu.

Jenom moc prosím, opravte si, udělal jsem hrubou chybu, to, co vám bylo rozdáno, nejedná se o sněmovní tisk 278, ale přirozeně o sněmovní tisk 107. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano, bereme tuto opravu na vědomí.

Můžu konstatovat, že se nikdo další do podrobné rozpravy nehlásí, rozpravu podrobnou uzavírám. Závěrečná slova nepředpokládám, nejsou. Tím tedy končí druhé čtení tohoto návrhu. Děkuji panu ministroví i panu zpravodaji. Končím projednávání tohoto bodu.

Dalším bodem, kterým se budeme zabývat, je

17.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 216/ - druhé čtení

Z pověření vlády předložený návrh zákona uvede ministr pan Chalupa. Pane ministře, prosím, ujměte se slova.

Ministr životního prostředí ČR Tomáš Chalupa: Vážená paní předsedající, milé dámy, vážení pánové, dovoluji vám předložit vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve

znění pozdějších předpisů, druhé čtení. Jedná se o novelu, jejímž cílem jsou především legislativně technické změny.

V projednávaném návrhu se především za prvé zpřesňuje obsah prováděcího právního předpisu, kterým Ministerstvo spravedlnosti stanoví podrobnosti o identifikačních průkazech advokátů. Za druhé, doplňuje se právní úprava povinnosti vrácení identifikačních průkazů při vyškrtnutí ze seznamu advokátů. Za třetí, výslovně se stanoví, že členství v odvolací kárné komisi České advokátní komory zaniká po dobu pozastavení výkonu advokacie. Za čtvrté, zpřesňuje se právní úprava, která umožňuje usazeným evropským advokátům a zahraničním advokátním společnostem zaměstnávat advokátní koncipienty.

Návrh byl projednán ústavněprávním výborem a doporučení a pozměňující návrhy, které výbor projednal, jsou předkladatelem akceptovatelné.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane ministře. Návrh byl v prvním čtení přikázán k projednání ústavněprávnímu výboru. Usnesení máme pod sněmovním tiskem č. 216/1. Já nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj ústavněprávního výboru pan poslanec Stanislav Polčák.

Poslanec Stanislav Polčák: Děkuji. Vážená paní místopředsedkyně, vážené kolegyně, vážení kolegové, ústavněprávní výbor se předlohou zabýval na svých dvou zasedáních, z nichž vzešel pozměňovací návrh, respektive změna a doplněk stávající předlohy, který vám byl rozdán do lavic pod číslem 216/1.

Podstatou změny je pouze drobná úprava do stávající předlohy v § 17a, která se týká okolnosti výběru dodavatele stavovského oděvu pro advokáty. Zde musím poukázat na to, že již v minulosti byla přijata zákonná úprava, která stanovila povinné nošení advokátních talárů právě pro advokáty. To znamená, vedle soudců a státních zástupců v určitých typech soudních řízení musí advokátní úbor vypadat podle předepsaného vzoru. Průmyslový vzor je tedy touto normou a jeho vlastníkem je Česká advokátní komora. S ohledem na stanovisko Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže a na žádost České advokátní komory jevílo se za vhodné doplnit předlohu právě o oprávnění České advokátní komoře určit na základě provedeného výběrového řízení jednoho nebo více dodavatelů stavovského oděvu. To je jediná změna stávající předlohy, která vyplynula z dvojího projednávání tohoto sněmovního tisku v ústavněprávním výboru, a ostatně vám byla doručena. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji, pane zpravo-

dají. Otevírám obecnou rozpravu. Přihlášku písemnou do této rozpravy žádnou nemám a nevidím nikoho v sále, kdo by avizoval, že v této rozpravě chce vystoupit. Proto tuto obecnou rozpravu končím. Zahajuji rozpravu podrobnou, do které se nikdo nehlásí ani písemně, a jak vidím, ani z místa. I tuto podrobnou rozpravu tedy mohu ukončit. Tím končí i druhé čtení tohoto návrhu a projednávání tohoto bodu.

Dalším bodem, kterým se budeme zabývat je

18.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 229/ - druhé čtení

I tento návrh zákona z pověření vlády uvede pan ministr Chalupa. Já mu v tuto chvíli předávám slovo. Prosím.

Ministr životního prostředí ČR Tomáš Chalupa: Vážená paní předsedající, milé kolegyně, vážení kolegové, dovoluji mi představit tento návrh změny zákona. Spočívá v posílení možnosti reparace škodlivých následků způsobených poškozenému trestným činem, zejména umožnit, aby nejen o náhradě majetkové škody, ale nově i o náhradě nemajetkové újmy a o vydání bezdůvodného obohacení mohlo být rozhodnuto již v rámci trestního řízení. Předloženou novelou dochází k určitému posílení práv poškozených, kteří budou moci dosáhnout již v rámci trestního řízení plné satisfakce a vyrovnat se tak s nepříznivými následky trestného činu.

Tento návrh projednal výbor a s pozměňovacími návrhy je možné souhlasit.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane ministře. Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání ústavněprávnímu výboru. Usnesení výboru bylo rozdáno jako sněmovní tisk č. 229/1. Zpravodajem ústavněprávního výboru byla určena paní poslankyně Jana Suchá. Jestli se nemýlím, paní poslankyně je omluvena. Je zde přítomna? Je nemocná, takže je připraven ujmout se role zpravodaje pan poslanec Benda. Nebo paní předsedkyně? Pan poslanec Benda. Dám o tom návrhu ve změně zpravodaje hlasovat. Nemusíme. Dobře.

Pane poslanče, pane zpravodaji, v tuto chvíli prosím, ujměte se slova.

Poslanec Marek Benda: Dobrý den, vážená paní místopředsedkyně,

vážení členové vlády, vážené dámy, vážení pánové. Ústavněprávní výbor projednal na své schůzi – na dvou schůzích, ale závěrečně na 19. schůzi dne 6. dubna 2011 sněmovní tisk, který nám byl předložen touto Sněmovnou. Proběhla k němu poměrně rozsáhlá diskuse, která se týkala zejména některých souvisejících institutů.

Právě v té myšlence, že by v rámci trestního řízení mělo být umožněno, aby nápravu škody bylo možno uplatnit již v trestním řízení a nebylo odkazováno do civilního řízení, došlo k některým zpřesněním, zejména možnosti využít kaucy na nápravu škod, které byly spáchány trestným činem pachatele, aby tato věc – kauce – nebyla využívána jenom pro potřeby státu, ale i pro potřeby osob, které byly trestným činem pachatele poškozeny, a některým dalším zpřesněním týkajícím se informování osob, obětí trestného činu, o případném propuštění nebo případném jednání pachatele o jeho předčasném propuštění. To jsou věci, které ústavněprávní výbor doporučil, a domnívám se, že můžeme ve druhém čtení propustit do třetího čtení a pak schválit všechna ustanovení, která byla ústavněprávním výborem doporučena.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu. Nemám do ní žádnou přihlášku písemnou, nevidím nikoho, že by se do této rozpravy chtěl přihlásit z místa, proto obecnou rozpravu končím. Zahajuji rozpravu podrobnou. Do této také není žádná písemná přihláška ani nevidím přihlášku z místa. I tuto rozpravu končím. A končím tím i druhé čtení tohoto návrhu. Děkuji panu ministrovi, panu zpravodaji.

Přistoupíme k následujícímu bodu, kterým je

19.

Vládní návrh zákona o poskytování součinnosti pro účely řízení před některými mezinárodními soudy a jinými mezinárodními kontrolními orgány a o změně zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 230/ - druhé čtení

Z pověření vlády i tento předložený návrh zákona uvede pan ministr Chalupa. Pane ministře, já vám dávám slovo. Prosím.

Ministr životního prostředí ČR Tomáš Chalupa: Děkuji pěkně. Paní místopředsedkyně, paní předsedkyně, dámy a pánové, navrhovaná úpra-

va nahrazuje zákon číslo 318 o poskytování informací a další součinnosti pro účely řízení před Evropským soudem pro lidská práva a před výborem Organizace spojených národů pro lidská práva.

Základními principy této právní úpravy jsou zejména:

Návrh zákona o poskytování součinnosti se bude vedle zastupování v řízení před Evropským soudem pro lidská práva nově vztahovat i na zastupování České republiky v řízení před Soudním dvorem Evropské unie, Komisí a dalšími mezinárodními kontrolními orgány, které kontrolují dodržování mezinárodních závazků v oblasti lidských práv, jimiž je Česká republika vázána. Ministerstvo zahraničních věcí dosud nemělo k dispozici žádnou zákonnou úpravu pro získávání součinnosti při zastupování před Soudním dvorem Evropské unie.

Za druhé pak návrh nově proti stávající právní úpravě rozšiřuje okruh subjektů povinných poskytovat součinnost pro účely zastupování České republiky například na orgány samosprávy, na rozhodce a další.

A za třetí potom. Úprava předběžných opatření vydávaných Evropským soudem pro lidská práva a Soudním dvorem Evropské unie. Za neplnění předběžných opatření obou těchto orgánů hrozí České republice sankce ze strany výboru ministrů nebo Evropské unie jako takové. Navrhuje se proces transformace předběžných opatření Evropského soudu pro lidská práva do rozhodování českého soudu vydaných ve zvláštním řízení, kterým bude uložena povinnost, nebude-li plněna dobrovolně.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji pěkně. Usnesení výboru ústavněprávního, kterému jsme návrh v prvním čtení přikázali, nám bylo rozdáno jako sněmovní tisk č. 230/1. Zpravodajkou ústavněprávního výboru je paní poslankyně Jana Kaslová a já ji v tuto chvíli prosím, aby se ujala své zpravodajské zprávy.

Poslankyně Jana Kaslová: Děkuji. Vážená paní předsedající, vážené dámy, vážení pánové, po úvodním slovu pana ministra bych vám pouze ráda přednesla usnesení ústavněprávního výboru, který projednal vládní návrh na vydání zákona o poskytování součinnosti pro účely řízení před některými mezinárodními soudy a jinými mezinárodními kontrolními orgány a o změně zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, a to na své 18. schůzi dne 2. března 2011.

Ústavněprávní výbor za prvé doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby návrh schválila, a za druhé doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby přijala tento návrh zákona ve znění legislativně technických připomínek.

Doporučuji propustit tento návrh do třetího čtení. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji. Otevírám obecnou rozpravu. Do té není žádná písemná přihláška ani se do ní nikdo nehlásí, proto tuto rozpravu uzavírám. Zahajuji rozpravu podrobnou. Ani do ní není žádná písemná přihláška a ani nevidím nikoho, kdo by si přál vystoupit. Proto i podrobnou rozpravu končím. Tím končí i projednávání druhého čtení tohoto návrhu a končím projednávání tohoto bodu jako celku.

Přistoupíme k dalšímu bodu, kterým je

20.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 231/ - druhé čtení

Z pověření vlády předložený návrh zákona uvede ministr pan Chalupa. Pane ministře, prosím, ujměte se slova.

Ministr životního prostředí ČR Tomáš Chalupa: Děkuji pěkně, paní místopředsedkyně. Dámy a pánové, cílem předloženého návrhu je reagovat na novelu trestního řádu, mediálně známou jako tzv. náhubkový zákon. Předložený návrh za prvé výslovně umožňuje zveřejnění informací z trestního řízení, na které se jinak vztahuje zákaz zveřejnění, je-li takové zveřejnění ve veřejném zájmu, který převáží nad zájmem na ochranu soukromí dotčené osoby.

Za druhé. Zpřesňuje okruh trestných činů, u kterých je zapotřebí zvýšeně chránit poškozeného před sekundární viktimizací tak, aby tato zvýšená ochrana byla omezena pouze na ty případy, kdy je skutečně důvodná a nedocházelo k přílišnému zásahu do ústavně garantovaného práva veřejnosti na informace.

Za třetí. Výslovně upravuje, kdo je příslušný k udělení souhlasu v případě smrti osoby, která požívá ochrany před zveřejněním.

Za čtvrté. Komplexně upravuje a zpřesňuje výjimky ze zákazu zveřejnění informací z trestního řízení. Návrh tedy reaguje na požadavky praxe a odstraňuje některé sporné otázky, které s sebou náhubkový zákon dosud nesl.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji pěkně. Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání ústavně právnímu výboru. Usnesení výboru bylo rozdáno jako sněmovní tisk číslo 231/1. A protože paní zpravodajka paní poslankyně Jana Suchá je nemocná, opět ji zastoupí pan zpravodaj Marek Benda. Prosím.

Poslanec Marek Benda: Vážená paní místopředsedkyně, vážení členové vlády, vážené dámy, vážení pánové, ústavně právní výbor doporučil přijmout tento vládní návrh novely zákona o trestním řízení soudním, trestní řád, ve znění pozdějších předpisů beze změn. Doporučil, aby ho Poslanecká sněmovna schválila.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Otevírám obecnou rozpravu. Hlásí se do ní pan zpravodaj Marek Benda. Prosím.

Poslanec Marek Benda: Vážená paní místopředsedkyně, vážené dámy, vážení pánové, já jsem nechtěl zneužívat své funkce zpravodaje v tuto chvíli, ale přesto se chci lehce k tomuto návrhu vyjádřit, protože všichni víte, že tím původním pachatelem tzv. náhubkového zákona jsem já.

Tak jak jsem řekl v prvním čtení, já podporuji tento návrh, protože se domnívám, že na věcné podstatě nemění vůbec nic, že od začátku bylo jasné, že pokud převažuje veřejný zájem nad zájmem soukromým, pak na základě ústavních principů v této zemi je možné prolomit zásady trestního řízení a je možné nějakým způsobem zveřejňovat informace. Přesto si myslím, že je dobré zdůraznit, a zvláště dnes, že zákon od prvopočátku měl hluboký smysl, má smysl a že právě jenom toto drobné zpřesnění, které vychází z ústavních principů, je tím správným řešením – nikoliv jeho rušení. Kdo jste měli možnost zaregistrovat v minulém týdnu zveřejnění videa domnělého pachatele únosu a posléze vraždy pražské dívky, tak tam myslím, že je zcela zjevné, že došlo k naprostému překročení všech hranic a pravidel, která by v trestním řízení měla fungovat a platit.

Trochu mě mrzí, že zde není přítomen ministr vnitra, protože bych mu kladl otázku, zda již probíhá vyšetřování trestného činu, případně jakých trestných činů spáchaných v souvislosti s tímto, a že je opravdu nezbytně nutné, aby kromě zásadních případů veřejného zájmu nebylo voyerství některých novin, některých serverů a některých občanů této země ukájeno tím, jak jsou vynášeny informace z trestního řízení.

Tolik moje stanovisko ve druhém čtení.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Kdo se dále hlásí do obecné rozpravy? Nikdo. Obecnou rozpravu tedy uzavírám a zahajuji rozpravu podrobnou. Ani do té se nikdo nehlásí. Končím podrobnou rozpravu.

Nepředpokládám závěrečná slova a končím tedy projednávání druhého čtení tohoto návrhu. Děkuji.

Přistoupíme k poslednímu návrhu z bloku, který uvádí pan ministr Chalupa, a tím je

22.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 270/ - druhé čtení

Pane ministře Chalupo, prosím, máte slovo.

Ministr životního prostředí ČR Tomáš Chalupa: Děkuji, paní místopředsedkyně. Paní předsedkyně, dámy a pánové, dovoluji, abych vás krátce seznámil s obsahem tohoto materiálu.

Tento materiál – za prvé – obsahuje novelizaci právní úpravy rozvrhu práce. Nově se umožňuje při rozdělování věcí podle rozvrhu práce používat rejstříky nebo jiné evidenční pomůcky soudu.

Za druhé. Návrh zároveň výslovně stanoví, že je-li v rámci specializovaných úseků soudů trestního, občanskoprávního nebo úseku správního rozvrhem práce určeno více soudních oddělení, rozdělují se mezi ně věci ve stanovených poměrech vždy postupně, tzv. kolečko.

A za třetí. V předkládaném návrhu zákona se dále upravuje dohled nad tvorbou a změnami rozvrhu práce, nad vydaným rozvrhem práce a nad rozdělováním věcí podle rozvrhu práce.

Návrh byl projednán a doporučuji jej schválit s pozměňujícím návrhem dle ústavněprávního výboru.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji pěkně. Návrh jsme projednali v prvním čtení a přikázali k projednání v ústavněprávním výboru. Usnesení výboru bylo rozdáno jako sněmovní tisk číslo 270/1. Slova se nyní ujme zpravodaj tohoto výboru pan poslanec Marek Benda. Prosím.

Poslanec Marek Benda: Vážená paní místopředsedkyně, vážení členové vlády, vážené dámy, vážení pánové, ústavněprávní výbor doporučil Poslanecké sněmovně, aby tento návrh zákona schválila s několika legislativně technickými změnami a s jednou změnou věcnou.

Věcná změna se týká problematiky vstupu právnických povolání – tedy státní zástupci, advokáti, notáři a soudní exekutoři – na soudy a jejich kontroly rámy nebo případnými jinými opatřeními, která soudy mají proti tomu, aby nebyly na ně nošeny zbraně. Tam dochází jenom ke změně principu. Doposud to bylo tak, že předseda soudu mohl rozhodnout, že se na právnícká povolání nevztahuje tato povinnost. Otáčíme to. Vycházíme z toho, že přece jenom právnícká povolání nejsou totéž co obžalovaní ani svědci v dané věci a že mají vstup do budovy soudu bez této kontroly rámem nebo

něčím podobným, pokud náhodou předseda soudu v konkrétní věci nebo i v konkrétním soudu, protože je to důležité, nerozhodne jinak. Otáčíme tento důraz, aby příslušníci profesí, které chodí pravidelně k soudu, nemuseli na každý soud procházet rámem, zda u sebe nenesou zbraň. Já si myslím, že je to správně.

Návrh zákona doporučujeme.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání ústavněprávnímu výboru a pan zpravodaj už nám přednesl zpravodajskou zprávu. Ano.

Otevírám obecnou rozpravu a ptám se, zda se do ní někdo hlásí. Nikoho nevidím. Obecnou rozpravu končím. Zahajuji rozpravu podrobnou. Ani do té není žádná přihláška. I tuto rozpravu tedy mohu ukončit a též ukončit projednávání druhého čtení tohoto návrhu zákona. Děkuji oběma pánům, panu ministrovi i panu zpravodaji.

Nyní vás chci seznámit s tím, že následující návrh zákona ve druhém čtení – jde o předlohu, kterou nám předkládá Senát – nemůžeme v tuto chvíli projednávat, protože za navrhovatele páni senátoři Jan Hajda a Petr Pakosta se omlouvají a nejsou zde přítomni. Toto druhé čtení dnes nebudeme projednávat.

Ale zbývá nám ještě určitý čas k tomu, abychom se zabývali předlohami, které jsou zde k projednání v prvním čtení. Já prosím na tabuli Vztahy k půdě vymazat.

Děkuji.

Budeme se tedy zabývat bodem

25.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 323/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Jak jsem uvedla teď v návěti, upozorňuji, že je navrženo, abychom s návrhem zákona vyslovili souhlas již v prvním čtení.

Nyní prosím, aby předložený návrh za navrhovatele uvedl ministr kultury pan Jiří Besser, a dávám mu slovo. Prosím.

Ministr kultury ČR Jiří Besser: Děkuji. Vážená paní předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji mi, abych ve stručnosti odůvodnil tento vládní návrh zákona, kterým se mění zákon o státní památkové péči.

Významnou formou veřejného sdílení kulturního dědictví je prezentace kulturních statků prostřednictvím výstav, programů a publikací, a to nejen kulturních statků vlastních, ale i v kontextu s kulturním dědictvím evropským a světovým, jehož je české kulturní dědictví součástí. Cílem návrhu novely památkového zákona je tedy vytvoření předpokladů pro vzájemné mezinárodní výměny výstav a jednotlivých exponátů, a to zajištěním takzvané imunity vůči zabavení.

Navrhuje se vyloučit možnost, aby veřejná moc bezprostředně bránila navrácení věcí vykazujících znaky kulturní památky zapůjčených jiným státem na území České republiky zpět na území státu, který je do České republiky zapůjčil. Vyloučí se nejen přímé právní nástroje, tedy výkon rozhodnutí, exekuce a předběžné opatření, kterými může být znemožněno navrácení těchto věcí zpět, ale stanoví se též obecná povinnost orgánů veřejné moci České republiky nebránit navrácení takových věcí do země původu.

Návrh zákona je v souladu s ústavním pořádkem, v souladu s právem Evropské unie i mezinárodními smlouvami.

Aktuálně probíhá příprava několika významných mezinárodních výstav v České republice, nejbližší je Pražské kvadrienále, a podmínkou pro jejich uskutečnění je urychlené schválení předloženého návrhu. Jedná se například i o výstavu z kremelských sbírek, která má v Praze proběhnout koncem roku 2011. Z tohoto důvodu se navrhuje schválení tohoto stručného návrhu zákona již v prvním čtení a já vás o to moc žádám.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Prosím, aby se slova ujala paní zpravodajka pro první čtení, kterou je paní poslankyně Dana Filipi. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Dana Filipi: Děkuji. Vážená paní předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, vzhledem k tomu, že pan ministr vysvětlil zaváděný institut zajištění imunity památek vůči zabavení velmi podrobně, já bych jen stručně shrnula, co projednávaná novela řeší.

Má především napomoci České republice při organizování významných mezinárodních výstav. Dosavadní obavy, že zapůjčené kulturní statky na území České republiky nebudou státu, který je zapůjčil, vráceny, vylučují Českou republiku ze seznamu bezpečných států nejen pro přijímání mimořádných výstavních projektů, ale i pro zapůjčování jednotlivých kulturních děl, které mohou výrazně obohatit výstavy a programy z tuzemských zdrojů.

S ohledem na skutečnost, jak zmínil i pan ministr, že v současné době je v České republice připravováno několik významných mezinárodních vý-

stav, jejichž podmínkou uskutečnění je schválení navrhované novely zákona, připojuji se také k návrhu projednat tuto novelu již v prvním čtení, to znamená podle § 90 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, paní zpravodajko. Otevírám obecnou rozpravu. Do této rozpravy se nikdo písemně nepřihlásil. Ptám se vás, zda se do této rozpravy hlásí někdo z místa. Nikdo se nehlásí, obecnou rozpravu ukončuji.

Nyní rozhodneme podle § 90 odst. 5 o pokračování projednávání tohoto návrhu. Přivolám ještě gongem naše kolegy z předsálí.

Mezitím přednesu návrhu usnesení, o kterém bude hlasováno: „Poslanecká sněmovna souhlasí s pokračováním jednání o sněmovním tisku 323 tak, aby s ním mohl být vysloven souhlas již v prvním čtení.“

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 69 z přihlášených 134 poslanců pro 101, proti žádný. Tento návrh byl přijat.

Budeme v tomto smyslu pokračovat dál v projednání zákona. Paní zpravodajka se chce ještě vyjádřit.

Poslankyně Dana Filipi: Paní předsedkyně, vážené kolegyně, kolegové, uvádím jenom pro stenozáznam vzhledem k tomu, že se mi nepodařilo uvést do chodu hlasovacího zařízení, ale chtěla jsem samozřejmě hlasovat pro. Takže jenom pro steno.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Jenom pro vaši informaci. Pravděpodobně bude závada ve vaší poslanecké lavici, kde jste se neodhlásila, a tím pádem se nemůžete přihlásit tady. Asi to bude tím, nicméně k žádné škodě nedošlo. Návrh usnesení byl schválen.

Já tedy zahajuji rozpravu podrobnou, do které nemám žádnou písemnou přihlášku. Nevidím nikoho, kdo by si přál vystoupit a hlásil se z místa. Proto končím i rozpravu podrobnou. Můžeme přikročit k hlasování o celém návrhu zákona.

Přednesu návrh usnesení: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 323.“

Zahajuji hlasování. Ptám se vás, kdo je pro, ať stiskne tlačítko ano. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 70 z přihlášených 135 poslanců pro 108, proti 1. Návrh byl přijat. S návrhem zákona byl vysloven souhlas. Děkuji pěkně a končím projednávání tohoto bodu.

Přistoupíme k dalšímu návrhu, kterým je

26.

Návrh poslance Pavola Lukši na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 256/2000 Sb., o Státním zemědělském intervenčním fondu a o změně některých dalších zákonů (zákon o Státním zemědělském intervenčním fondu), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 258/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Je tedy navrženo, abychom s návrhem zákona vyslovili souhlas již v prvním čtením. Zároveň musím konstatovat, že je zde veto 53 poslanců. Stanovisko vlády jsme obdrželi jako sněmovní tisk 258/1.

Prosim, aby předložený návrh uvedl navrhovatel pan poslanec Pavol Lukša, kterému dávám slovo.

Poslanec Pavol Lukša: Děkuji, paní předsedající. Vážený pane premiéře, kolegové a kolegyně, dovoluji si vám předložit návrh zákona, kterým se mění zákon č. 256/2000 Sb., o Státním zemědělském intervenčním fondu a o změně některých dalších zákonů, zákon o Státním zemědělském intervenčním fondu, ve znění pozdějších předpisů. Jedná se o sněmovní tisk 258.

Předmětem navrhované právní úpravy je změna způsobu ustanovování ředitele Státního zemědělského intervenčního fondu tak, aby namísto vlády rozhodoval ministr zemědělství o jeho jmenování, případně odvolání ředitele Státního zemědělského intervenčního fondu. Obdobná úprava se navrhuje i v případě schvalování statutu Státního zemědělského intervenčního fondu nebo jeho změn.

Důvodem navrhované úpravy je zejména vrcholná odpovědnost ministra zemědělství za řádné provádění opatření společné zemědělské politiky Evropské unie platební agenturou, kterou je Státní zemědělský intervenční fond, a to s ohledem na množství poskytovaných dotačních prostředků z rozpočtu Evropské unie. Právní forma platebních agentur je v jednotlivých členských zemích velmi různorodá a pro Českou republiku byla zvolena forma státního fondu pouze s ohledem na specifika našeho právního řádu, neboť je nezbytná převoditelnost národních i komunitárních finančních prostředků do dalšího rozpočtového roku.

Příprava návrhu novely zákona byla projednána a konzultována s

Ministerstvem zemědělství a se Státním zemědělským intervenčním fondem.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení pan poslanec Jiří Papež, ale bude ho zastupovat pan poslanec Jeník. V tom případě, protože jsme v prvé čtení, se musí Sněmovna hlasováním vyjádřit ke změně v osobě zpravodaje.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro, aby zpravodajskou zprávu předložil pan poslanec Jeník. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 71 z přihlášených 134 poslanců pro 100, proti 1. Návrh byl přijat.

Prosím pana poslance Jeníka, aby se ujal své zpravodajské úlohy. Prosím.

Poslanec Miroslav Jeník: Vážená paní předsedající, vážený pane premiére, dámy a pánové, myslím, že pan předkladatel řádně zdůvodnil tento návrh novely. Proto mi tedy dovolu, abych požádal o přikázání k projednání této novely do výboru zemědělského, a zároveň prosím o zkrácení lhůty na projednání na 30 dnů. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Prosím, abyste své návrhy potom zopakoval v rozpravě. Nyní tedy tuto obecnou rozpravu otevírám. Nemám do ní žádnou přihlášku. Předpokládám, že se do ní pan zpravodaj hlásí.

Poslanec Miroslav Jeník: Takže tedy prosím o přikázání projednání do výboru zemědělského a také o zkrácení lhůty k projednání na 30 dnů.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano, ptám se, kdo si dál přeje vystoupit v obecné rozpravě. Nehlásí se nikdo. Obecnou rozpravu končím.

Nyní se budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor a též zpravodaj navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru zemědělskému. Já se vás ptám, zda někdo navrhuje ještě některý další výbor k projednání. Nikoho nevidím, a tedy přistoupíme k hlasování.

Budeme hlasovat o tom, zda Sněmovna přikazuje tisk k projednání výboru zemědělskému.

Zahajuji hlasování. Ptám se vás, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 72 z přihlášených 135 poslanců pro 95, proti 2. Návrh byl přijat.

Nyní budeme hlasovat o dalším návrhu, který přednesl pan zpravodaj, a to je zkrácení lhůty k projednání o 30 dní.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 73 z přihlášených 135 poslanců pro 70, proti 16. Návrh byl přijat.

Já tedy mohu konstatovat, že návrh zákona byl přikázán k projednání výboru zemědělskému a lhůta k projednání byla zkrácena o 30 dní. Končím projednávání tohoto bodu a děkuji oběma pánům kolegům.

Přistoupíme k dalšímu návrhu, kterým je bod

37.

Vládní návrh zákona o chemických látkách a chemických směsích a o změně některých zákonů (chemický zákon) /sněmovní tisk 311/ - prvé čtení

Z pověření vlády předložený návrh uvede ministr životního prostředí pan Tomáš Chalupa. Prosím ho, aby se ujal slova.

Ministr životního prostředí ČR Tomáš Chalupa: Vážená paní předsedající, paní předsedkyně, pane premiére, dámy a pánové, dovolu mi, abych vám předložil návrh chemického zákona, který přispěje ke zvýšení chemické bezpečnosti při výrobě a dovozu chemických látek nebo látek obsažených ve směsích a předmětech a směsích a také při jejich uvádění na trh a používání. Česká republika tímto uvádí v soulad legislativu České republiky v této oblasti s právními předpisy Evropské unie. Zákonem dochází k adaptaci českého právního řádu na několik přímo použitelných předpisů Evropské unie a rovněž k transpozici několika evropských předpisů.

Nová právní úprava zajistí návaznost na globálně harmonizovaný systém kvalifikace a označování, jehož úkolem je v celosvětovém měřítku zavedení jednotných kritérií pro klasifikaci a označování látek a směsí v závislosti na jejich nebezpečných vlastnostech, čímž se má za to, že dojde k posílení ochrany lidského zdraví a životního prostředí dokonce i na mezinárodní úrovni. V souvislosti s těmito změnami se upravují rovněž kompetence orgánů státní správy. Dochází k rozšíření jejich kontrolní a dozorčí činnosti v oblasti klasifikace, balení a

označování látek a směsí a dochází také ke zvýšení míry kontroly činnosti výrobců, dovozců, následných uživatelů, distributorů a příjemců látek a směsí.

Nová úprava si vyžaduje změnu některých dalších zákonů, zejména zákona o inspekci práce, ve kterém bude doplněna oblast přestupků a sankcí, zákona o správních poplatcích, kde dochází k odstranění jedné položky sazebníku, a drobnou – spíše technického charakteru – novelu zákona živnostenského.

Jak jsem již zmínil, jedná se o transpozici několika evropských předpisů a navrhovaná ustanovení zákona, a to bych prosím podtrhl, nepřesahují rámec povinností stanovených přímo použitelnými předpisy Evropské unie ani směrnic. Tedy není to něco, co bychom my sami vytvářeli. Pouze je transponujeme.

Bohužel nicméně dojde tím pádem k nezbytným nákladům na podnikatelské subjekty. Tyto dopady budou rozdílné v závislosti na velikosti konkrétního subjektu. Celkové náklady velkých podniků, které budou muset vynaložit jako výrobci látek a směsí, budou přibližně 52 mil. korun, náklady malých a středních podniků přibližně 298 mil. korun. V rámci mezíresortního připomínkového řízení byly dotčené podnikatelské subjekty zastoupeny Svazem chemického průmyslu, který k těmto dopadům nevznnesl připomínky.

Dovoluji si požádat o propuštění tohoto zákona do druhého čtení.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane ministře. Dovolím si požádat o ztišení hluku. Myslím si, že se nám vyplatí ještě tu chvíli, která nás čeká zde k jednání, vydržet ve větším klidu.

Prosím nyní, aby se ujal slova zpravodaj pro prvé čtení, kterým je pan poslanec Bořivoj Šarapatka. Prosím, aby se ujal své zpravodajské úlohy.

Poslanec Bořivoj Šarapatka: Vážená paní předsedající, vážený pane premiére, kolegyně, kolegové, pan ministr zcela vyčerpávajícím způsobem představil návrh chemického zákona. Já jenom mohu zopakovat, že tento zákon uvádí předpisy do souladu s Evropskou unií. Rozebírá jednak klasifikaci, balení a označování chemických látek a chemických směsí a dále představuje správnou laboratorní praxi a zkoušení těchto látek a směsí.

Dále je v zákoně výčet orgánů státní správy, které jsou zodpovědné za uvádění tohoto zákona v platnost. Je to Ministerstvo životního prostředí, Ministerstvo zdravotnictví, Ministerstvo průmyslu a obchodu plus celá řada dalších organizací.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Prosím o klid!

Poslanec Bořivoj Šarapatka: V posuzování tohoto zákona hrály roli jednak mezinárodní předpisy a sledovala se tam řada variant. První varianta byla ponechat stávající zákon, což asi nepřichází v úvahu, protože bychom se tím vystavili různým soudním problémům. A potom další varianta spočívala buďto v novelizaci stávajících předpisů, nebo ve vytvoření nového zákona. Předkladatel se rozhodl, podle mě zcela logicky, k vypracování nového zákona, protože těch změn by bylo tolik, že zákon by se prostě celý úplně změnil.

Jako zpravodaj doporučuji propuštění zákona do druhého čtení a rovněž navrhuji, aby se k němu vyjádřil výbor pro životní prostředí.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane zpravodaji. Nyní otevírám obecnou rozpravu. Nemám do ní žádnou písemnou přihlášku, nevidím nikoho, kdo by se do této rozpravy hlásil z místa. Končím obecnou rozpravu a budeme se zabývat návrhem na přikázání výboru k projednání.

Organizační výbor a též pan zpravodaj navrhli přikázat předložený návrh k projednání výboru pro životní prostředí. Navrhuje někdo jiný výbor, který by se ještě měl touto předlohou zabývat? Žádný jiný návrh není, budeme tedy hlasovat o tomto návrhu. Prosím vás, abyste se přihlásili hlasovacími kartami, pokud jste tak již neučinili, protože v mezidobí jsem vás odhlašovala.

Budeme hlasovat o tom, že normou se bude zabývat výbor pro životní prostředí.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, nechť stiskne tlačítko ano. Kdo je proti, nechť stiskne tlačítko ne.

V hlasování číslo 74 z přihlášených 109 poslanců pro 107, proti žádný. Návrh byl přijat. Mohu konstatovat, že tento návrh zákona byl přikázán k projednání výboru pro životní prostředí.

S ohledem na to, že zbývají čtyři minuty do 14. hodiny, která je hodinou, na které jsme se shodli, že ukončíme jednání dnešního dne, přerušuji zasedání naší schůze, ukončuji jednání tohoto pátečního dne. Přeji vám příjemný víkend.

(Jednání skončilo ve 13.57 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
3. května 2011 ve 14.04 hodin
Přítomno: 192 poslanců

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajují další den 16. schůze Poslanecké sněmovny. Dovolte mi, abych vás všechny přivítala.

Nejprve vás požádám, abyste se všichni přihlásili svými identifikačními kartami. Prosím, nahláste mi, kdo máte kartu náhradní.

Nejprve vás seznámím s omluvami z dnešní schůze. Z poslanců se omlouvá Vít Bárta – pracovní důvody, Zdeňka Horníková – zdravotní důvody, Petr Jalowiczor – zdravotní důvody, Adam Rykala – osobní důvody, Pavel Staněk se dnes omlouvá od 17 hodin, Milan Urban a Martin Vacek se omlouvá z rodinných důvodů.

Z členů vlády se omlouvají Jaromír Drábek – zahraniční cesta, Jan Kubice – pracovní důvody, Alexander Vondra – zdravotní důvody.

Náhradní kartu číslo 7 bude mít pan poslanec Paroubek, náhradní kartu číslo 4 pan poslanec Šeich, náhradní kartu číslo 8 pan poslanec Adam. Náhradní kartu číslo 3 pan poslanec Tluchoř.

Nejprve bych vás chtěla informovat, že se na mne obrátil hejtman Jihomoravského kraje Michal Hašek se žádostí o vyřazení bodu číslo 56, sněmovního tisku 292, z pořadu 16. schůze Poslanecké sněmovny. O tomto návrhu musíme hlasovat.

Ale také se hlásí předseda poslaneckého klubu TOP 09 a Starostové pan kolega Gazdík, poté paní předsedkyně Peake.

Poslanec Petr Gazdík: Pěkné dobré odpoledne. Vážená paní předsedající, milé kolegyně, milí kolegové, vznáším dva návrhy.

První procedurální návrh, aby Sněmovna dnes jednala a hlasovala o zákonech po 19., po 21. hodině i po půlnoci. To je mým prvním návrhem. (Tleská část poslanců ČSSD.)

Druhým návrhem, aby bod doposud přerušený a neprojednaný, bod 39, vládní návrh zákona číslo 48, o veřejném zdravotním pojištění, byl zařazen za pevně zařazené body 2, 3, 4 a 5, vrácené ze Senátu. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Čili jedná se o bod číslo 39, jestli to mám dobře. Bod 39, pane poslanče, sněmovní tisk 325. Je to ten přerušený bod a vy navrhuje zařadit jej jako pátý bod dnešního odpoledního jednání.

A nyní se hlásila paní poslankyně Karolína Peake o slovo.

Poslankyně Karolína Peake: Dobrý den, dámy a pánové, vážená paní předsedkyně. Prosím o laskavý souhlas se stažením bodů číslo 94 a 98, jedná se o dva volební body, a to z důvodu potřeby změny nominací. Děkuji vám.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní byl pan kolega Filip, poté další pánové. Pan kolega Vojtěch Filip.

Poslanec Vojtěch Filip: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, členové vlády, paní a pánové, dovoluji si navrhnout zařazení jednoho nového bodu do schůze Poslanecké sněmovny, a to pevně zařadit. Jednalo by se o bod Výroční finanční zprávy politických stran. Kontrolní výbor Poslanecké sněmovny splnil svou povinnost podle zákona o jednacím řádu a tato zpráva je připravena k projednání. Navrhuji, aby jednáno o tomto bodu bylo ve čtvrtek jako o prvním bodu našeho dopoledního jednání, protože své povinnosti podle zákona jsme již splnili.

Teď jenom krátké vyjádření k návrhu, který předložil pan předseda Gazdík. Já jsem nevěděl, že bude tento návrh podán, a proto výbor kontrolní na dnešní 19. hodinu 10. minutu má sjednanou schůzku s ministrem vnitra panem Kubicem ve věci, která je velmi důležitá, předkládá ji vláda Evropské komisi. Protože jde o věc, která má své lhůty, a jak Ministerstvo vnitra, tak Ministerstvo pro místní rozvoj, které je v tomto směru řídicím orgánem té velké zakázky, mají lhůtu pouze do 15. května, jak jsem byl informován od europoslance pana Vlasáka. Upozorňuji, že já ani jiní členové kontrolního výboru, aspoň pokud jsem s těmi, kterým záleží na projednání toho bodu, hovořil, nebudou pro to hlasovat. Kdo má zájem samozřejmě jednat i v jiných věcech po 19. hodině, upozorňuji, že bude-li schváleno jednání po 19. hodině, budu požadovat od pana ministra, aby tady zůstal i po 21. hodině, přestože není poslancem, protože bych rád lhůty, které jsou pro ta ministerstva závazné, jako výbor splnil.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Nyní pan kolega Cyril Zapletal se hlásí. Prosím.

Poslanec Cyril Zapletal: Děkuji, paní předsedkyně, za slovo. Chtěl bych ctěnou Sněmovnu požádat o pevné zařazení tří bodů na pátek 6. 5., to je bod 28, sněmovní tisk 327, bod 78, sněmovní tisk 232, a bod 82, sněmovní tisk 107, hornická činnost. Děkuji za pochopení.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: A chcete na pátek, tento pátek, za pevně zařazené body. (Ano, děkuji.)

Dále se o slovo hlásí pan kolega Vidím.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji pěkně. Vážená paní předsedkyně, paní a pánové, chtěl bych Poslaneckou sněmovnu požádat o pevné zařazení volebních bodů. Jedná se o body 93 až 98 a o jejich pevné zařazení bych chtěl Sněmovnu požádat na tento čtvrtek na 12.30. Děkuji pěkně.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan poslanec Jeroným Tejc se hlásí o slovo.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážená paní předsedkyně, kolegyně a kolegové, dovoluji mi navrhnout zařazení dvou nových bodů. Jeden by zněl volba předsedy stálé komise pro kontrolu činnosti Bezpečnostní informační služby. Souvisí to s odchodem Martina Peciny z čela této komise a je nutné, aby mohla být vyhlášena lhůta pro podání návrhu na předsedu, aby byl zařazen tento bod nově. Dále si dovoluji navrhnout zařazení nového bodu volba členů Rady České tiskové kanceláře.

Následně si dovolím ještě požádat o pevné zařazení sněmovního tisku 211, bodu 24, a to jako pevně zařazený bod dnes po pevně zařazených bodech, které již byly touto Sněmovnou takto na dnešní den schváleny.

Prosím, zda by bylo možné hlasovat o všech těchto návrzích samostatně. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Já vás ještě poprosím o upřesnění toho druhého návrhu – volba předsedy České tiskové kanceláře. Jak to bylo? Členů Rady České tiskové kanceláře.

Pan kolega Bohuslav Sobotka, poté pan kolega Staňura.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, kolegové, kolegyně, v rámci zlepšení politické kultury v této Poslanecké sněmovně vám jednak chci popřát hezké odpoledne a jednak upozornit kolegy, kteří zde již netrpělivě stojí, že se mohou v klidu posadit, neboť mé odůvodnění navrhovaného bodu bude přece jenom poněkud delší, neboť se jedná o velmi závažnou záležitost.

Dovolte mi, abych navrhl zařazení nového bodu, a to dnes, na dnešní jednání Poslanecké sněmovny, a to po pevně zařazených bodech. Ten bod by se jmenoval Informace předsedy vlády Petra Nečase o řešení důsledků neústavního postupu vlády při krácení státní podpory stavebního spoření. Rád bych požádal Poslaneckou sněmovnu o zařazení tohoto bodu, a to po pevně zařazených bodech. Jsem přesvědčený, že tato věc je natolik významná, že je důležité, aby o ní Poslanecká sněmovna jednala, a to neprodleně.

Jak jistě víte, vážené kolegyně, kolegové – a to je nyní odůvodnění toho bodu, který navrhuji do programu schůze – v loňském roce přišel ministr financí Miroslav Kalousek s iniciativou na zpětné zdanění státní podpory stavebního spoření už za rok 2010. Byl to návrh, který připravilo Ministerstvo financí. Kolem toho návrhu přirozeně probíhala veřejná diskuse a už v loňském roce Česká strana sociálně demokratická upozorňovala na to, že řešení, které navrhuje ministr financí, se může dostat do kolize s ústavními právy našich občanů. Ačkoliv na to sociální demokracie upozorňovala, a už v průběhu podzimu a léta loňského roku, tak vláda tento návrh zákona nakonec schválila a pravicová většina v Poslanecké sněmovně prosadila zákon o omezení podpory stavebního spoření včetně oné padesátiprocentní zpětné daně. Vláda vzápětí na tomto zákoně postavila návrh zákona o státním rozpočtu.

Tady je myslím dobré porovnat si dvě data. Ústavní stížnost sociální demokracie, která byla několik měsíců avizována dopředu a byla podána na obsah procedury při přijetí novely zákona o stavebním spoření, tak tato naše ústavní stížnost byla podána 8. prosince loňského roku. Státní rozpočet, který vláda postavila úmyslně na zpětném zdanění stavebního spoření v rozsahu cca 4,5 miliardy korun, byl schválen v této Poslanecké sněmovně 15. prosince loňského roku. Vládní většina a vláda jako taková tedy přesně věděla v době, kdy tady hlasovala o státním rozpočtu, že již byla podána ústavní stížnost poslanců a skupiny poslanců sociální demokracie. Dnes se tedy vláda v žádném případě nemůže vymlouvat na to, že nepočítala a nemohla počítat s rozpočtovými dopady případného rozhodnutí Ústavního soudu. Rozhodnutí Ústavního soudu z tohoto hlediska nebylo pro vládu překvapivé a vládní koalice zde schvalovala státní rozpočet až více než týden poté, kdy byla formálně podána příslušná ústavní stížnost.

Myslím si, že je důležité uvědomit si a znovu důrazně zopakovat, co je příčina a co je následek, protože když poslouchám v uplynulých dnech a hodinách argumentaci ministra financí, tak mám pocit, že v tom ani ministr financí ani vláda nemají úplně jasno.

Aby tedy jasno bylo, příčinou stávajících rozpočtových problémů současné vlády je neústavní postup vlády Petra Nečase. Vláda přijala zákonné řešení, které Ústavní soud shledal jako neslučitelné s ústavou a ústavním pořádkem naší země. Čili příčina je jasná. Chyba v činnosti vlády, a to, že vláda prosadila zpětné zdanění stavebního spoření, které následně nebyla schopna obhájit před Ústavním soudem. To je příčina.

Následek. Následek je rozhodnutí Ústavního soudu. A ten následek je také ve stávajících rozpočtových problémech současné vlády. Já jsem přesvědčený o tom, že výroky ministra financí, které zazněly v uplynulých dnech, snižují již beztak nízkou důvěru současné vlády. Jestliže ministr financí zpochybní dohodu, která byla uzavřena předchozí vládou na finan-

cování dopravní obslužnosti, železniční dopravní obslužnosti v regionech, a je to dohoda, kterou podepsal premiér, kterou podepsal ministr dopravy, kterou podepsal ministr financí, a je to dohoda, kterou podepsali zástupci 14 krajů, a je to dohoda, která má platit deset let, jestliže ministr financí bez jakékoliv analýzy veřejně takovouto dohodu zcela zpochybní, pak to snižuje důvěryhodnost a kredibilitu celé vlády.

Tato vláda tvrdí, že chce provést zásadní reformy, že provedení zásadních reforem je jediný smysl její pokračující existence, a přitom její ministr neváhá zpochybnit dohodu, která je stará jenom několik let, možná jeden rok, a kterou uzavřela vláda v rámci našeho ústavního systému. Prostě není možné něco takového v demokratickém právním státě připustit a mě velmi zarazí, že premiér Nečas okamžitě nedementoval tyto výroky ministra financí, protože vláda dále ztrácí na věrohodnosti. Jak budou lidé věřit v nějakou trvalost pravidel, která se budou týkat důchodové reformy? Jak mají lidé věřit v nějakou trvalost pravidel, která se týkají změn ve zdravotnictví, když po pouhém roce fungování ministr vlády bez jakékoliv právní analýzy zpochybní tak závažnou věc, jako je dohoda mezi premiérem, ministrem financí, ministrem dopravy a zástupci 14 krajů.

Je také neuvěřitelná další záležitost, která se týká komunikace ministra financí navenek. Přece není možné, aby vláda realizovala rozpočtové škrtty ve státním rozpočtu na základě jakýchkoli politických preferencí vůči samosprávě v naší zemi. Přece je nepřijatelné, aby vláda při strukturaci svých škrtů zohledňovala, jakou politickou reprezentaci mají kraje, nebo aby vláda zohledňovala, jakou politickou reprezentaci mají obce. Vůči tomu musí být každá slušná vláda neutrální. Není možné, aby realizovala škrtty na základě toho, kdo jí vadí, či nevadí ve vedení krajských zastupitelstev. A ministr financí tuto pochybnost nevyvrátil, ministr financí nedementoval spekulace o tom, že se vlastně chystá pomstít sociálně demokratickým krajům za to, že sociální demokraté podali příslušnou ústavní stížnost.

Já bych chtěl upozornit ministra financí Miroslava Kalouska, že pokud vláda na základě takovýchto politických preferencí omezí dotace na dopravní obslužnost v regionální železniční dopravě, nebude se mstít sociálně demokratickým hejtmanům, nebude se mstít sociálním demokratům, ale bude se mstít žitelkám a žitelům rodin, kteří každé ráno vstávají a dojíždějí těmito vlaky do práce. Bude se mstít důchodcům, kteří těmito vlaky dojíždějí za zdravotní péčí. Bude se mstít dětem, které těmito regionálními vlaky dojíždějí do školy. To je podstata zvažovaného opatření ze strany ministra financí.

Já myslím, že je dobré si v této souvislosti také připomenout část výroku Ústavního soudu – jde o jeden jediný odstavec, který chci v tuto chvíli citovat. Ústavní soud řekl: „Je zodpovědnost každé vlády, aby při sestavo-

vání návrhu zákona o státním rozpočtu vycházela z platných právních předpisů a v případě, že považuje ze účelné dosáhnout jejich změny, aby včas realizovala své oprávnění podat odpovídající návrh zákona, jehož prostřednictvím by dosáhla požadovaných změn.“

Také chci poukázat na znění ústavy naší republiky. Ústava říká, že Česká republika je demokratický právní stát založený na účtě k právům a svobodám člověka a občana. Naše ústava také říká, že základní práva a svobody jsou pod ochranou soudní moci. A ústava také říká, že vlastnické právo všech vlastníků má stejný zákonný obsah a ochranu. To je citace Ústavy České republiky. Vláda jednala v rozporu s ústavou. Vláda prosadila návrh zákona, který Ústavní soud zrušil. Vláda postavila návrh státního rozpočtu na základě zákona, který byl shledán jako pochybný z pohledu Ústavy České republiky. Vláda má odpovědnost za to, jakým způsobem tuto krizi vyřeší. Vláda by neměla přenášet důsledky svého pochybení na občany naší země.

Proto chci znovu požádat tuto Poslaneckou sněmovnu, aby se tímto vážným problémem zabývala a požádala předsedu vlády Petra Nečase, aby informoval o řešení důsledků neústavního postupu vlády při krácení státní podpory v systému stavebního spoření. Děkuji. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Tak to byl návrh pana poslance Bohuslava Sobotky. Je zde ještě návrh pana poslance Zbyňka Stanjury. Já musím ovšem říci, že zde padl procedurální návrh. Navrhu Sněmovně, abychom si to nejprve vyjednali, protože to podle jednacího řádu – o tom mám nechat hlasovat bez prodlení.

Procedurální návrh na jednání dnes po 19., 21. i po půlnoci – poté se vyrovnáme, dokončíme rozpravu ke změnám programu a vyrovnáme se s těmi návrhy, které zde zazní.

Nejprve tedy – omlouvám se, protože o tomto návrhu jsem měla dát hlasovat hned, jak pan poslanec jej vnesl. Nejprve tedy budeme hlasovat o tomto procedurálním návrhu, který zazněl v úvodu dnešního odpoledního jednání. Přivolávám naše kolegy. Prosím, abyste se všichni znovu zaregistrovali, protože mám žádost o vaše odhlášení. Počkáme, až se přichozí nebo ti, kteří jsou v kuloárech dostaví, do jednacího sálu...

Dámy a pánové, hlasujeme o procedurálním návrhu, který vnesl předseda poslaneckého klubu TOP 09 a Starostové. Tento procedurální návrh zní: Poslanecká sněmovna bude dnes jednat a hlasovat o zákonech po 19. i po 21. hodině, případně též po půlnoci. Zahajuji hlasování pořadové číslo...

Pane poslanče, prosím tady je námitka proti tomu, že jste to takhle neřikal. Upřesněte, jak zněl prosím váš návrh.

Poslanec Petr Gazdík: Děkuji, vážená paní předsedající, zopakují tedy svůj procedurální návrh. Žádám, aby Poslanecká sněmovna jednala a schvalovala zákony po 19., 21. hodině i po půlnoci. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajují hlasování pořadové číslo 75. Táhá se, kdo souhlasí s tímto procedurálním návrhem. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 75, přítomno 187, pro 105, proti 73, tento návrh byl přijat.

Nyní má slovo pan poslanec Zbyněk Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Vážená paní předsedkyně, navrhuji pevně zařazení dvou bodů, a to bodu číslo 23 – vládní návrh zákona, kterým se mění zákon číslo 155 o důchodovém pojištění, druhé čtení, a to za bod, který navrhl pan předseda Gazdík, a pevně zařazení bodu číslo 49 – vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s úspornými opatřeními v působnosti Ministerstva práce a sociálních věcí, sněmovní tisk číslo 315, a to za bod číslo 23.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan ministr financí Miroslav Kalousek žádá o slovo. Prosím, pane ministře.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, paní předsedkyně, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovolte jenom stručnou reakci na slova pana poslance Sobotky. Říkal, že vláda má vážné rozpočtové problémy. Vláda nemá vážné rozpočtové problémy. V důsledku nálezu Ústavního soudu propadnou příjmy státního rozpočtu zhruba o 4,5 miliardy, rozpočtově odpovědná vláda omezí výdaje o 4,5 miliardy dle priorit, podle kterých se rozhodne na tento rozpočtový rok v oblasti výdajů fakultativní povahy. Toť vše.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pane ministře, promiňte, nerada vás vyrušuji, ale jsme v bodě, kdy schvalujeme a zařazujeme nové body pořadu schůze, a tady nevedeme diskusi.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Jsem si toho vědom, paní předsedkyně, nicméně ministr vlády má právo vystoupit kdykoliv.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji. Druhá poznámka je

poznámka vůči tomu, že jsem snad zpochybnil svatý závazek pana premiéra Fischera. Svou úvahou a svým návrhem nečiním nic jiného, než hájím suverenitu a zákonná práva Poslanecké sněmovny. Je totiž vážnou otázkou, na kterou musí odpovědět právníci, zda má jakákoli vláda, tím méně úřednická, právo zavázat státní rozpočet České republiky desetiletým každoročním mandatorním výdajem. Já jsem přesvědčen, že nikoliv. Jsem přesvědčen, že podle zákona 218/2000 Sb. má toto právo pouze Poslanecká sněmovna. A jako strážce rozpočtových pravidel a jako pokorný služebník Poslanecké sněmovny bez ohledu na to, zda opozičních, či koaličních lavic, nemohu učinit nic jiného, než nechat přezkoumat právní relevanci takového závazku právě proto, abych chránil suverenitu Poslanecké sněmovny nad exekutivou.

Děkuji. (Potlesk z pravé části sálu.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan místopředseda Sněmovny Lubomír Zaorálek. Prosím.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobré odpoledne, přeji. Já bych chtěl jenom požádat pana ministra Kalouska, aby se tady nevymlouval na Ústavní soud. Ústavní soud má podle ústavního systému České republiky hlídat dodržování ústavy. A pokud vy jste sestavoval zákony nebo navrhuje tady věci, které se týkají rozpočtu, způsobem, který ústavě odporuje, tak si nemůžete tady dovolit dneska házet na Ústavní soud, že vám chybějí nějaké miliardy ve státním rozpočtu.

Já bych chtěl říct panu ministru Kalouskovi, že není ani středověká vrchnost, ani není ruský sovět bolševický, aby si mohl myslet, že nad ním není nic. V demokratickém státě, ve kterém platí ústava, se týká i premiéra i všech ministrů vlády. Pokud ji prostě nerespektujete, tak se nemůžete divit, že vám potom v rozpočtu prostředky nevycházejí. Takže ne Ústavní soud, ale vy jste ten, kdo nerespektujete to, co jako ministr máte povinnost respektovat. A mně připadá jako projev neuvěřitelné arogance, když si pan ministr pak dovolí vystoupit v televizi a vyhrožuje občanům této země, že za to, že si ten Ústavní soud tohle dovolil, tak já vám šest miliard vezmu – vezmu to regionům, dopravě apod., prostě někoho tady za to potrestám! Rozčilený pan Kalousek sděluje, že někdo na to doplatí. Možná i ti nejchudší, ale to si běžte stěžovat na Ústavní soud. To je naprosto deformované. Já bych řekl, to je absence základního právního vědomí u ministra financí tohoto státu! (Potlesk poslanců sociální demokracie.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Tak pokud se nehlásí nikdo a nemám žádnou další přihlášku k programu schůze, budeme prosím postupně hlasovat o návrzích, které zde zazněly.

Pan poslanec Gazdík navrhuje zařadit bod č. 39, sněmovní tisk 325, jako pátý bod dnešního odpoledního jednání.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 76. Táži se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti návrhu?

Hlasování pořadové číslo 76, přítomno 188, pro 101, proti 76. Tento návrh byl přijat.

Paní poslankyně Karolína Peake navrhuje stažení bodu 94 a 98 – je to tak, prosím? (Souhlas.) Body 94 a 98 z této schůze.

Zahajuji hlasování číslo 77. Kdo souhlasí s tímto návrhem? Kdo je proti?

Hlasování číslo 77, přítomno 188, pro 120, proti 40. Návrh přijat byl.

Pan poslanec Vojtěch Filip žádá o pevné zařazení bodů 100 a 101. Jsou to výroční finanční zprávy politických stran, a to tento čtvrtek jako první dva body dopoledne.

Zahajuji hlasování číslo 78. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?

Hlasování číslo 78, přítomno 188, pro 181, proti 2. Návrh byl přijat.

Pan poslanec Cyril Zapletal žádá o pevné zařazení bodu číslo 28, tisk 327, bodu 78, tisk 232, bodu 82, tisk 108, na pátek 6. 5. za pevně zařazené body.

Zahajuji hlasování číslo 79. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti návrhu?

Hlasování číslo 79, přítomno 188, pro 169, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Pan poslanec Jan Vidím navrhuje body 93, 95, 96, 97 zařadit pevně na čtvrtek 5. 5. ve 12.30 hodin. Ještě to upřesní pan kolega Vidím?

Poslanec Jan Vidím: Děkuji pěkně. Vážená paní předsedkyně, paní a pánové, je to přesně, jak říkáte, pouze s tím, pokud bude přijat některý z návrhů pana kolegy Tejce, což jsou návrhy volební, tak ty by byly také zařazeny do tohoto volebního bloku ve čtvrtek ve 12.30.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano. Tak s tímto budeme hlasovat. Zahajuji hlasování číslo 80. Kdo je pro návrh tak, jak nás s ním seznámil pan kolega Vidím. A proti tomuto návrhu?

Hlasování číslo 80, přítomno 188, pro 184, proti 1. Návrh byl přijat.

Pan poslanec Jeroným Tejce... a mám tu napsáno, že chcete odděleně hlasovat o každém návrhu? (Poslanec Tejce souhlasí.) Navrhuje tři změny pořadu. První nový bod, tedy zařazení volby předsedy komise pro kontrolu BIS. Je to tak dobře? (Souhlas.) A bylo by to dnes po pevně

zařazených bodech. Tak zněl váš návrh, pane poslanče? Ještě jednou.

Poslanec Jeroným Tejce: Já si dovolím, paní předsedkyně, upřesnit. Jedná se o zařazení nového bodu, přičemž pokud bude zařazen, bude zařazen pevně už tím rozhodnutím, které jsme před chvílí učinili, tedy do volebního bloku.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, do volebního bloku by byl zařazen tento bod. Dávám hlasovat.

Zahajuji hlasování číslo 81. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti návrhu?

Hlasování číslo 81, přítomno 188, pro 171, proti 1. Návrh byl přijat.

Druhým návrhem bylo zařazení volby členů Rady ČTK. Je to tak, pane poslanče? (Ano.) Opět tedy na čtvrtek do volebních bodů.

Zahajuji hlasování číslo 82. Kdo souhlasí s tímto návrhem? A kdo je proti?

Hlasování číslo 82, přítomno 189, pro 86, proti 79. Tento návrh přijat nebyl.

A třetí návrh pana poslance Tejce je zařazení bodu 24, sněmovního tisku 211, dnes po pevně zařazených bodech.

Zahajuji hlasování číslo 83. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování číslo 83. Přítomno 189, pro 66, proti 72. Návrh přijat nebyl.

Dále je zde návrh pana poslance Bohuslava Sobotky, který žádá, aby byl zařazen nový bod, a to na dnešek po pevně zařazených bodech, informace předsedy vlády, řešení důsledků rozhodnutí Ústavního soudu, stavební spoření. Takto zjednodušeně si to dovolím nazvat.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 84. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?

Hlasování číslo 84, přihlášeno 189, pro 80, proti 104. Návrh nebyl přijat.

Pan kolega Stanjura navrhuje pevné zařazení za první bod č. 23, je to sněmovní tisk 277, jako 6. bod dnešní a bodu č. 49, sněmovní tisk 315, – jako 7. bod dnešního jednání.

Zahajuji hlasování číslo 85. Kdo souhlasí s takto zařazenými dvěma body? Kdo je proti?

Hlasování číslo 85, přítomno 189, pro 113, proti 67. Návrh tedy byl přijat.

A ještě se musíme vrátit k návrhu pana hejtmana Jihomoravského kraje

Michala Haška, který žádá o vyřazení bodu číslo 56, sněmovního tisku 292, z pořadu 16. schůze Poslanecké sněmovny.

Zahajují hlasování číslo 85 (na světelné tabuli svítí 86). Kdo je pro tento návrh? A kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 86, přítomno 189, pro 182, proti nikdo. Návrh byl přijat.

To byly všechny návrhy, které zazněly v úvodu dnešní schůze v dnešní jednací den.

Pan kolega Jan Vidím ještě má slovo.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji pěkně. Paní předsedkyně, paní a pánové, vzhledem k tomu, že Poslanecká sněmovna jednak vyřadila dva volební body ze svého pořadu a druhak zařadila nový volební bod, dovoluji mi, a bych vyhlásil lhůty, a to lhůty dvě. Jednak lhůtu pro podávání návrhů na členy dozorčí rady Státního fondu dopravní infrastruktury a lhůtu pro podávání návrhů na členy dozorčí rady Státního fondu rozvoje bydlení, a to do pátku 29. května do 15 hodin, a jednak vyhláším lhůtu na podávání návrhů na předsedu stálé komise Poslanecké sněmovny pro kontrolu Bezpečnostní informační služby, a to do dneška, do 19. hodiny.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano. Děkuji za vyhlášení těchto lhůt.

Nyní, než přikročíme k návrhům zákonů vrácených Senátem, navrhuji na žádost předsedy Senátu umožnit vystoupení senátorům Petru Pakostovi, Karlu Korytářovi, Jiřímu Čunkovi a senátorce Jiřině Rippelové. Informace k pozměňovacím návrhům byly rozdány do vaší pošty. A já se nejprve zeptám, kdo souhlasí s vystoupením uvedených senátorů a paní senátorky.

Zahajují hlasování číslo 87. Kdo je pro? A kdo je proti?

Hlasování číslo 87, přítomno 189, pro 170, proti 2. Vystoupení senátorů jsme tedy schválili.

Ale o slovo se ještě hlásí paní poslankyně Vlasta Bohdalová. Prosím.

Poslankyně Vlasta Bohdalová: Vážení kolegové, dobré odpoledne. Já se velice omlouvám, ale při hlasování 89 mám na sjetině ne, a hlasovala jsem ano.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Je to zaznamenáno.

Poslankyně Vlasta Bohdalová: Zpochybňuji hlasování.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zpochybňujete hlasování?

Poslankyně Vlasta Bohdalová: Opravuji se. Hlasování 85. Zpochybňuji hlasování. Hlasovala jsem ano, na sjetině mám ne. (Gongování.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Paní poslankyně zpochybňuje hlasování číslo 85. Je to tedy hlasování o... (Paní předsedkyně zjišťuje, čeho se týkalo.) O této námitce budeme muset rozhodnout. A prosím vás o chvíli trpělivosti.

(Koaliční poslanci se z lavic ptají, čeho se hlasování týkalo.) Prosíme o upřesnění. Sněmovna si žádá upřesnění, co bylo obsahem tohoto hlasování. Prosím proto paní poslankyni nebo pana kolegu Tejce, aby nám to sdělili. (Šum z lavic při čekání.)

Prosíme paní poslankyni. Paní poslankyně, prosím, zpochybňujete hlasování. Bylo by dobré, kdybyste nám mohla sdělit, o jaké hlasování se jednalo. Pro bližší orientaci vašich kolegů. (Po další půl minutě koaliční poslanci tleskají.)

Pan poslanec Petr Tluchoř.

Poslanec Petr Tluchoř: Vážená paní předsedkyně, já myslím, že smích zde není na místě. Ten rozdíl byl pouhých 18 hlasů. Myslím, že je velmi evidentní, že jeden hlas může být velmi zásadní. O námitce – přestože paní poslankyně nevěděla, o čem hlasovala, proč hlasovala pro a hlasovala proti – také není potřeba spekulovat. Vznese námitku, pojďme hlasovat o námitce.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Já jsem oznámila, že o ní nechám hlasovat, pane poslanče. Pouze na žádosti ze Sněmovny jsem chtěla, abychom věděli přesně, jaké hlasování to bylo.

Zahajují hlasování číslo 88. Ptám se, kdo souhlasí s námitkou paní poslankyně Vlasty Bohdalové. Kdo je proti této námitce?

Hlasování pořadové číslo 88, přítomno 188, pro 163, proti 5. Námitka byla přijata.

Budeme tedy opakovat hlasování číslo 85. A toto hlasování se týkalo, prosím? (Z poslanecké lavice se ozývá: Nebylo to tajné hlasování? A smích.)

Vyhlašuji přestávku na 5 minut. Je 14.47 hodin. Sejdeme se ve 14.55. Na 8 minut vyhlašuji přestávku. Do 14.55.

(Jednání přerušeno ve 14.47 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 14.55 hodin.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Dámy a pánové, skončila přestávka. Mezitím se nám podařilo od stenografů zjistit, že hlasování pořadové číslo 85 se týkalo návrhu pana poslance Zbyňka Stanjury. Pan poslanec žádal o pevné zařazení dvou bodů, bodů 23 a 49 jako šestý a sedmý bod dnešního odpoledního jednání, čili to byl obsah hlasování 85. Přivolávám naše kolegy. Námitce paní poslankyně jsme vyhověli a budeme tedy opakovat hlasování pořadové číslo 85. Odhlašuji vás všechny na žádost z pléna. Prosím, abyste se všichni přihlásili. Ještě přivolávám všechny do jednacího sálu.

Pro příchozí opakuji, že budeme hlasovat o pevném zařazení bodů 23 a bodu 49 jako šestý a sedmý bod našeho dnešního jednání.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 89. Táhá se, kdo je pro tento návrh. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 89 přítomno 180, pro 105, proti 72. Návrh pana poslance Stanjury byl tedy opětovně přijat.

Dámy a pánové, zahajuji projednávání bodu

2.

Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 26/5/ - vrácený Senátem

Senát tento návrh vrátil s pozměňovacími návrhy a usnesení Senátu jsme obdrželi jako sněmovní tisk 26/6. Vítám mezi námi pana senátora Petra Pakostu. Prosím, aby se za navrhovatele k usnesení Senátu a k předloženým pozměňovacím návrhům vyjádřil také pan senátor Karel Korytář. Ten bude mít slovo jako první. Prosím, pane senátore. (V sále je velký hluk a neklid.)

Všechny ve Sněmovně žádám o klid! Žádám, abyste věnovali pozor-

nost panu senátorovi. Jakékoliv další hovory, prosím, přeneste mimo jednací sál.

Máte slovo, pane senátore.

Senátor Karel Korytář: Vážená paní předsedkyně, vážená vládo, paní poslankyně, páni poslanci, čeká nás finální hlasování o novele zákona, který v podstatě v obou komorách je zákonem, ke kterému byly předneseny stovky pozměňovacích návrhů. Jedná se o novelu zákona 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a změně dalších navazujících zákonů.

Za předkladatele chci připomenout, že se jedná o dvouleté společné dílo jak Poslanecké sněmovny, tak Senátu. Proč senátní návrh zákona? Je to hlavně z toho důvodu, že řada dobrých podnětných návrhů byla předložena ještě v minulém Poslanecké sněmovně, která končila svou činnost. Abychom mohli pokračovat v diskusi dále nepřerušeni, proto vznikl senátní návrh zákona, kde byly tyto návrhy pojaty.

Zákon má v první řadě hlavně dbát na požadavky praxe. Těch 19 změn by mělo vést k větší bezpečnosti na silnicích. U bodového systému jsme se snažili o větší přehlednost a snížení počtu bodovaných přestupků, kde se zpříšňují přestupky hrubého charakteru, a vypuštěny byly přestupky méně závažné. V Poslanecké sněmovně ve druhém a ve třetím čtení byly schváleny další návrhy, které se týkaly zimních pneumatik a poté měření rychlosti v obcích, to znamená diskutované cedule městské policie. Senát samozřejmě tuto předlohu již nerozšířil dalšími pozměňovacími návrhy. To, co dneska předkládáme, vlastně znamená změnu, která tady v Poslanecké sněmovně také nastala, a to je, že neuspěl návrh na tolerování 0,3 promile alkoholu v krvi. Tudiž opakuji dnes, a diskuse trvá ještě dodnes, že to, o čem dneska budeme hlasovat, tak v této novele je již obsažena opět nulová tolerance alkoholu v krvi.

Takže se jedná víceméně o legislativně technickou úpravu a mým úkolem je vás požádat, abyste ji podpořili a takzvané vypustili do světa úpravy a změny, které povedou k vyšší bezpečnosti na silnicích.

Děkuji vám ještě jednou.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu senátorovi Karlu Korytářovi. Zeptám se, zda se k předloženým pozměňovacím návrhům ze Senátu chtějí vyjádřit nejprve zpravodaj hospodářského výboru pan poslanec Karel Šidlo, poté bude mít také možnost zpravodajka výboru pro sociální politiku paní poslankyně Lenka Kohoutová. Potom bude zahájena rozprava, do které se...

Teď ale ještě pan poslanec Ladislav Skopal má něco.

Poslanec Ladislav Skopal: Omlouvám se, paní předsedající, jenom u hlasování 89 mám na sjetině ano, hlasoval jsem ne, ale nezpochybňuji hlasování, jenom pro stenozáznam. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane poslanče. Takže nyní prosím pana zpravodaje výboru hospodářského pana poslance Karla Šidla.

Poslanec Karel Šidlo: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Členové vlády, kolegové senátoři, vážené kolegyně, kolegové, vyjádřím se velice stručně, protože legislativní pouť novely zákona 361, jak už tady naznačil pan kolega Korytář, byla velmi dlouhá, a já jsem velice rád, že prošla Poslaneckou sněmovnou právě v tomto období a na jaře. Ale mohu říci, že jsme samozřejmě z hlediska velkého množství námětů a připomínek, které se objevily k senátnímu návrhu, ne zcela byli schopni postihnout všechny nuance, které se mají promítnout do jednotlivých bodů novely zákona tak, aby zákon byl přehledný a v podstatě legislativně čistý pro praxi.

Na tomto místě bych chtěl zcela otevřeně poděkovat kolegům senátorům za projednání schváleného usnesení Poslaneckou sněmovnou tisku 26, protože oni skutečně udělali obrovský kus práce v tom, že pouze poopravili chyby, které byly vneseny do legislativy v té podobě, kterou schválila Poslanecká sněmovna. Jsem za to jako zpravodaj velice vděčný, když jsem nesl celý legislativní proces. A myslím si, že udělali podstatný krok kupředu i v tom smyslu, že neměnili nic ze zásadních záležitostí, které Poslanecká sněmovna poopravila v jejich původním návrhu. Bylo to ve prospěch nejen bezpečnosti, bylo to ve prospěch i společnosti z hlediska vnímání nulové tolerance k alkoholu, jak už tady zaznělo. Jakékoli náznaky toho, že by se alkohol mohl požívat při jízdě automobilem nebo na motocyklu nebo jiném dopravním prostředku, nebo dokonce že bude existovat určitá hranice, k tomu může být velké množství výkladů. Já si myslím, že jediné správné je uznat pouze v bodovém systému fyziologickou hranici a u správného řízení u přestupků toto vůbec netolerovat. To je jedna z věcí.

Další věc je, že i ten pojem, který bohužel se nám nepodařilo v bodovém systému odstranit a zase se vztahuje k alkoholu, je otázka žilní krve. Myslím si, že teď je dobře formulováno to, jak to má být, to znamená, že se jedná pouze o zjištěný alkohol u řidiče, což je velice podstatné, protože nám se ještě stále technicky nepodařilo v České republice uzákonit a technicky uznat jiné prokazování alkoholu, než je krevní rozbor, a to, co provádíme na silnicích, je pořád bráno jako orientační dechová zkouška. A my bychom tyto přístroje v podstatě znehodnotili a policii bychom neumožnili na silnicích provádět tyto kontroly a z těchto kontrol vyvozovat následující opatření.

Chtěl bych ještě poděkovat za jednu věc, že v podstatě do bodového systému za dva body jsme dostali i pojem, který nám wypadl v původním textu při úpravách přílohy, a to bylo to, že rychlost na pozemních komunikacích je upravena také dopravní značkou. Není to jenom to, co je dáno zákonem, jsem za to velice rád.

Takže, vážení kolegové, ještě jednou děkuji za úspěšné projednání v Senátu. Děkuji za vstřícnost, kterou jste projeвили vůči našim změnám Poslanecké sněmovny k vašemu návrhu, a doporučuji Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky, aby hlasovala pro senátní usnesení k tomuto zákonu.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane poslanče. Zpravodajkou výboru pro sociální politiku je paní poslankyně Lenka Kohoutová. Prosím ji nyní o slovo.

Poslankyně Lenka Kohoutová: Vážená paní předsedkyně, kolegyně, kolegové, výbor pro sociální politiku projednával v tomto ohledu pouze body, které se týkaly osob se zdravotním postižením, čili označení vozidel a označení některých osob, které jsou přítomny v dopravní situaci nebo v dopravních prostředcích. Tudíž výbor pro sociální politiku nemá problém s tímto dodatkem a nemám k tomu co dál říci.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji paní zpravodajce. Otevírám rozpravu a jako první v ní vystoupí pan senátor Petr Pakosta. Prosím, pane senátore, vaše slovo. Poté je přihlášen pan poslanec Jeroným Tejc.

Senátor Petr Pakosta: Děkuji za slovo, vážená paní předsedkyně. Vážení členové vlády, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, mým úkolem je především vysvětlit důvody, které vedly Senát k tomu, že s pozměňovacími návrhy vrátil novelu zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, do Poslanecké sněmovny.

První důvod, který vedl Senát k vrácení tohoto návrhu zákona, se týká článku I bodu 45, což je § 125c odst. 4 a 5. Změna provedená v návrhu zákona v Poslanecké sněmovně v ustanovení § 125c odst. 1 písm. b) o přestupcích, týkající se zakázaného požití alkoholického nápoje nebo užití jiné návykové látky řidičem, spočívající ve vypuštění jejich členění podle výše zjištěného obsahu alkoholu v krvi řidiče, nebyla důsledně promítnuta do následných ustanovení o výši pokut či sankcí týkajících se zákazu

činnosti. Namísto původních tří samostatných skutkových podstat tak obsahuje znění návrhu postoupené Senátu Poslaneckou sněmovnou jen jednu společnou skutkovou podstatu. Tato změna však nebyla zohledněna v ustanovení odst. 4 písm. b) a d) § 125c, kde se nadále počítá s rozdílným stanovením sazeb, pokud k jednotlivým skutkovým podstatám uvedených v bodech 1 až 3 odst. 1.

Proto podle znění návrhu postoupeného Senátu z Poslanecké sněmovny není v konkrétním případě zřejmé, v jakém rozmezí může být přestupci čili pachateli při naplnění společné skutkové podstaty pokuta uložena. Navíc by mohly být pokuty uloženy podle uvedených ustanovení zpochybňovány jak v odvolacím řízení, tak následně i v soudním řízení a to by mohlo vyústit v absurdní situaci, tedy že by nebylo možné za tato porušení zákona pokuty vůbec ukládat.

Vzhledem k těmto důvodům i vzhledem k četnosti páchání takových přestupků, jakož i zajištění právní jistoty všech zainteresovaných subjektů při kontrole silničního provozu dospěl Senát k názoru, že je více než žádoucí tento nedostatek odstranit, což provedl přijatým pozměňovacím návrhem.

Druhým důvodem vrácení zákona ze Senátu do Poslanecké sněmovny je oprava chyby v příloze zákona, což je bod novely 48 v její předposlední položce, kde vypadla číslovka, která uvádí hodnotu v kilometrech za hodinu při překročení rychlosti mimo obec. Týká se to přestupku za dva body.

Při projednávání návrhu zákona v Senátu byly předloženy i další pozměňovací návrhy. Samostatně se zmíním o zrušení povinnosti městské policie označit dopravní značkou úseky, kde tato policie měří rychlost vozidel, když v Senátu byl předložen návrh tuto povinnost do zákona vrátit. Osobně považuji za nešťastné, že Poslanecká sněmovna podlehla nátlaku některých starostů a tuto povinnost ze zákona vypustila. Jsem přesvědčen, že toto ustanovení výrazně přispívalo ke zvýšení bezpečnosti silničního provozu, ovšem je třeba říci, že to zároveň snižovalo příjem obecní pokladny. Připomínám, že při přijímání nového zákona o policii byla kompetence k měření rychlosti městské policii odňata a navracena byla po dohodě Poslanecké sněmovny, Senátu, Ministerstva vnitra a dalších zainteresovaných složek s tím, že měřené úseky budou mj. označeny dopravní značkou. Bohužel pozměňovací návrh, který povinnost označení dopravní značkou navržel do zákona, nezískal v Senátu potřebnou většinu. Jsem přesvědčen, že by bylo vhodné znovu otevřít diskusi o tom, zda městská policie má, či nemá mít kompetenci k měření rychlosti. Podle mého přesvědčení je jejím posláním a priori něco jiného. Možná by také stálo za úvahu přijmout ustanovení, podle kterého by pokuty za rychlost vybrané městskou policií byly příjmem státního rozpočtu. Tady by se ukázalo, zda

motivace k měření rychlosti má základ v ekonomice, či v bezpečnosti silničního provozu.

V Senátu padly dále další pozměňovací návrhy, týkající se například problematiky parkovacích průkazů označujících vozidla přepravující osoby se zdravotním postižením, nebo návrhy na změnu navržené úpravy povinnosti používat zimní pneumatiky. Ani z těchto návrhů žádný nezískal potřebnou podporu.

Jsem přesvědčen, že projednávaná novela zákona o silničním provozu představuje zjednodušení a zkvalitnění stávajícího předpisu. Senátní pozměňovací návrhy, jak zde řekli mj. i zpravodajové nebo předkladatel, pouze napravují drobná pochybení, ke kterým při schvalování novely došlo. Proto vás, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, žádám o podporu této novely ve znění pozměňovacích návrhů navržených Senátem.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu senátorovi Petrovi Pakostovi. Mám zde přihlášku pana poslance Jeronýma Tejce. Po něm je zde přihláška pana poslance Petra Bendla. Pan kolega Jeroným Tejc má slovo. Prosím.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážená paní předsedkyně, kolegyně a kolegové, tento návrh zákona jistě není projednáván v této Poslanecké sněmovně ani poprvé, a zcela jistě ani ne naposledy. Většina poslanců a poslankyň jsou řidiči, velká část dobří, věřím, že menší horší, a všichni jsme chodci. Proto také možná tento zákon je v této Poslanecké sněmovně projednáván tak často a mnozí nabýváme dojmu, že už mu začínáme rozumět. Já patřím mezi ně, a proto si dovolím vás velmi krátce seznámit se svým stanoviskem.

Chtěl bych říct, že mé stanovisko se bude pravděpodobně z velké části lišit od stanoviska i mého poslaneckého klubu. Myslím, že to není na škodu občas mít jiný názor, nicméně můj názor je takový, že bychom neměli dnes podpořit návrh ani jeden – ani senátní, ani poslanecký – a měli bychom celou věc znovu projednat, třeba na půdě Senátu, a předložit tento návrh znovu a kvalifikovaněji.

Pokud bych si měl vybrat mezi návrhy senátním a poslaneckým, jednoznačně volím a hlasuji pro návrh senátní, protože skutečně to, co řekli kolegové předřečníci ze Senátu, řadu věcí, které byly v Poslanecké sněmovně upraveny nevhodně, se podařilo pánům senátorům opravit a myslím, že ten návrh, pokud bychom je srovnávali, je skutečně daleko lepší. Nicméně přes to všechno se domnívám, že není dobře podpořit návrh ani jeden.

Já osobně mám problém například s definicí toho, jak se zavádí a jak se

definuje povinnost užívat zimní výbavu, tedy zimní pneumatiky, po období od podzimu do jara. Zákon, který jsme schválili a který máme dnes schválit, říká, že ta povinnost by byla dána všem v tomto období za situace, že počasí, podnebí, situace na silnici bude taková, že si to situace bude vyžadovat. Mám pocit, že tato definice není příliš přesná a bude v budoucnu zvyšovat riziko sporů mezi těmi, kteří budou za tyto přestupky trestáni, a správními orgány. Myslím, že daleko jednodušší a vhodnější by byl model německý, kde jsou trestáni pouze ti, kteří zimní výbavu nemají a díky tomu způsobí konkrétní nehodu, anebo například kolaps dopravy. Byla by to pozitivní motivace oproti této nepřesné motivaci negativní.

Stejně tak mám problém s ustanovením, které znovu ode zdi ke zdi mění pravidla pro měření obecních a městských policií, tedy měření rychlosti. Asi nikdo z nás nezpochybní, že v obci se má jezdit 50, nebo jinou rychlostí, která je povolena. Ale myslím, že také nikdo by neměl zpochybňovat to, že obecní a městské policie tady nebyly zřízeny k tomu, aby primárně a téměř výhradně se věnovaly činnosti, kterou má dělat dopravní policie. Já chápu, že někdy není jednoduché přesvědčit Policii ČR, zejména ve chvíli napjatého rozpočtu, aby v dané obci měřila rychlost v těch hodinách, kdy je to skutečně nutné pro to, aby děti se dostaly bezpečně do školy anebo aby nebyla překračována v dobách dopravní špičky. Na straně druhé není možné, aby Policie ČR, aby stát na toto rezignoval a abychom bezpečnost v dopravě přenášeli na obce, kterým pro to budeme udělovat kompetence, a aby nakonec bezpečnost v Brně byla jiná než v Praze nebo v Horní Dolní jen proto, že ta daná obec bude, nebo nebude mít prostředky na obecní policii.

Stejně tak myslím, že v době diskusí o tom, zda vytvořit, nebo nevytvořit generální inspekci bezpečnostních sborů, zda je, nebo není vysoká míra korupce u dopravních policistů, je posilování kompetence obecních a městských policií bez toho, aniž bychom v současné chvíli zvýšili kontrolu nad touto činností, tak to podle mého názoru není správné. Jestliže dnes policista ČR kontroluje, měří radarem, uděluje pokutu, tak je pod kontrolou inspekce Policie ČR a například může být testován, zda si vyžádá úplatek od daného řidiče, či nikoliv. Toto se obecních a městských policií netýká. Kontrolní mechanismy jsou mnohde nastaveny velmi dobře, nicméně zase závisí na konkrétní obci, na konkrétním starostovi, který je velitelem takového obecní policie.

Já myslím, že není dobře dávat a rozšiřovat pravomoci obecní a městské policie, v tomto smyslu tedy rušit ony informační tabule bez toho, aniž bychom zároveň zvyšovali kontrolu. A dokud tady nebude generální inspekce bezpečnostních sborů, která by zároveň kontrolovala nejen policisty České republiky, ale také obecní strážníky, tak já jsem velmi skeptický k tomu, že nebude docházet ke korupci na tomto úseku, který je vel-

mi citlivý. A řada řidičů je ochotná proto, aby nepřišli o řidičské oprávnění, proto, aby nezískali trestné body, v této věci se zachovat jinak, než bychom si přáli. Myslím proto, že tento návrh na zrušení informativních tabulí jde správným směrem, ale nemůže být sám osobě, a musí být doprovázen zvýšenou kontrolou, která mi tady chybí.

A poslední bod, který je poměrně zásadní, je ona otázka nulové tolerance. Já jsem tady několikrát hovořil o tom, že si nedovedu představit, že bychom opustili nulovou toleranci při řízení motorových vozidel. Shodli jsme se na tom tady v Poslanecké sněmovně, nicméně výsledek, tak jak byl sepsán a jak byl poslán Senátu, jak se ukázalo, toto negarantoval. Naopak by to znamenalo, že lidé, kteří by měli alkohol do 0,3 promile, by vyvázli zcela bez trestu.

Já chápu, že napsat takovýto návrh zákona nebo takovouto novelu je velmi složité. Je potřeba navázat všechny body souvisle, tak aby nedocházelo k lapsům, aby nedošlo k tomu, že takovýto návrh nakonec bude bezzubý. Na straně druhé máme podle mého názoru kvalitní legislativní zázemí, ať už na půdě této Sněmovny, nebo ministerstev, a já si v tuto chvíli nejsem jist, tak jak jsem si nebyl jist, a proto jsem také nepodpořil tu sněmovní verzi před několika měsíci, nejsem si jist, že zcela jistě ten senátní návrh zákona garantuje, že všichni, kteří budou mít naměřenou hladinu od nuly do 0,3 promile mimo tu technickou toleranci, budou pokutováni a zároveň jim budou uděleny body za tento přestupek.

Já si tím nejsem jist, a proto bych chtěl požádat z tohoto místa pana ministra dopravy a pana ministra vnitra, aby nám se znalostí této legislativy, tohoto návrhu na základě konzultací se svou legislativou jasně sdělili, jestli v případě, že projde ona senátní verze, tak v případě, že někdo bude přistižen s hladinou alkoholu například 0,28 promile, bude mu možné udělit jak bodové ohodnocení, tak pokutu. Pro mne jako pro poslance bude toto sdělení pánů ministrů vnitra a dopravy velmi důležité, abych se mohl rozhodnout, zda podpořit senátní verzi. Jinak pokud tady takováto garance nebude, já se nechci podílet na tom, aby zde vznikaly nadále pochybnosti a abychom do budoucna oproti statistikám, které se dnes například objevily v tisku, tedy že se zvyšuje počet nehod pod vlivem alkoholu, podpořovali prolomení této nulové hranice, byť ne záměrně, ale spíše svou nedbalostí.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Karel Šidlo.

Poslanec Karel Šidlo: Děkuji za slovo, já budu velice stručný. K tomu vystoupení mě vyprovokoval předřečník pan kolega, který tady hovořil o

tom, že z Poslanecké sněmovny úprava novely zákona 361 odešla do Senátu ve vztahu k nulové toleranci a alkoholu s chybami. Já chci zdůraznit, že tak jak on to zde pojmenoval, je třeba to uvést na pravou míru.

Z Poslanecké sněmovny to odešlo tak, že za každý zjištěný alkohol při přestupkovém řízení je pokuta. A v příloze o bodovém hodnocení bylo to, že v podstatě od nuly do 0,3 promile v žilní krvi se neudělují body. Dává se to až od 0,3 výš. To znamená, že tam jednoznačně postih byl. Byl za každou úroveň alkoholu. To znamená, to je ta nulová tolerance k alkoholu z hlediska správního řízení, z hlediska posuzování, zda řidič požil, či nepožil. A ten bodový systém se pouze napravil a já jsem to říkal v tom mém vystoupení zpravodaje, že tam se to změnilo pouze v té otázce, že žilní krev byla nahrazena pojmem „u řidiče“, zjištěn alkohol u řidiče, nebo návyková látka, aby mohlo být využíváno prostředků, které jsou dneska v praxi běžné k dispozici, a nemuselo se čekat na oficiální rozbor krve.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji, pane poslanče. Nyní je přihlášen pan kolega Petr Bendl.

Poslanec Petr Bendl: Hezký dobrý den, dámy a pánové.

Paní předsedkyně, já nebudu tak dlouhý jako pan kolega Tejc, protože jsem se zúčastňoval všech seminářů a debat na toto téma na rozdíl od něj a moc mě mrzí, že ty připomínky, které jsou věcné, říká až teď tady, nepřišel s nimi, když jsme je projednávali na pracovních seminářích a debatovali poměrně podrobně o výhodách a nevýhodách toho, co on tady zmiňoval.

Já bych se přidal k těm, kteří by chtěli poděkovat nejen senátorům, ale řadě odborníků, kteří dva roky na této normě pracovali. A protože téměř každý tady je řidičem, tak téměř každý má pocit, že do takovéto normy musí a má právo něco říct. Ono to je vždycky normální, když přijde něco složitějšího, přihlásí se pět deset lidí, ale v okamžiku, kdy umí někdo nebo má pocit, že umí držet volant, tak může mluvit do všeho, co se týká takovéto legislativy.

Já jsem přesvědčený, že zákon přináší řadu dobrých věcí. Uvidíme v praxi, jak bude fungovat. Zimní pneumatiky – myslím si, že to správně z praxe víme, jak nevyužívání a nepoužívání zimních pneumatik způsobuje řadu nehod a škod nejenom na majetku, ale na životech lidí. Fakt, že potřebuje Policie České republiky nástroj na to, aby se vypořádala s takovými těmi tajnými závody, které různě probíhají, v Evropě už snad řešit umí, a my jsme to řešit neuměli. Tento zákon také pomáhá policii v tom, aby mohla postihnout takovéto viníky.

Co se alkoholu týká, tam ta debata byla poměrně živá na podvýboru i

hospodářském výboru, a to už zejména proto, že do zhruba 0,24 promile není možné z lékařského pohledu prokázat, že opravdu šlo o alkohol, a proto jsme se kolem této hranice pohybovali a proto také senátoři přišli s tím, abychom se vyhnuli řadě soudních sporů, aby nikoliv tolerance, ale pokutování jiným způsobem aby v zákoně bylo. A tak ten zákon nakonec dopadl tak, že každý řidič, a to ne jenom motorového vozidla, ale případně jezdec na koni požit alkohol nemůže – na rozdíl od mého koně, který si pivo nebo panáka dát může, a policista ho kontrolovat nesmí.

Já tedy ještě jednou říkám – moc děkuji všem, kteří se na tom podíleli, a budu hlasovat jak pro senátní návrh, v případě, že by neprošel, tak pro návrh, který schválila Poslanecká sněmovna.

Děkuji vám za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, děkuji panu poslanci Bendlovi. Nyní se o slovo hlásí pan ministr dopravy Radek Šmerda. Prosím, pane ministře.

Ministr dopravy ČR Radek Šmerda: Vážená paní předsedkyně, vážené poslankyně, vážení poslanci, byl jsem vyzván poslancem Tejcem k jakémusi ujištění. Chci ho z tohoto místa ujistit, že to je názor legislativy a všech těch odborníků, kteří se na tom podíleli, to znamená nulová tolerance vůči alkoholu zůstává v platnosti.

Chci využít tohoto místa a tohoto prostoru a poděkovat všem, kteří se na tom podíleli, protože ten běh, ty práce byly velmi intenzivní a trvaly dlouho. A myslím si, že v tom znění pozměněném Senátem, tak tento návrh Ministerstvo dopravy podporuje.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane ministře. Pan poslanec Rath se hlásí nyní o slovo. Poté pan kolega Tejc.

Poslanec David Rath: Děkuji. Dámy a pánové, já bych tady rád podpořil názor mého kolegy poslance Tejce, protože mám ještě v živé paměti, když jsme debatovali v této Poslanecké sněmovně o těch výstražných tabulích před místy, kde má měřit rychlost městská policie. Tehdy ta debata byla obdobně, možná ještě širší a bouřlivější, a myslím, že ty argumenty pro to zavedení byly docela logické. Některé tady zazněly, některé tady nezazněly. Například tady nezaznělo to, že v podstatě – oč nám přesně jde? Jde nám o to, měřit rychlost někde, jak se říká, za bukem, to znamená na naprosto absurdních místech v absurdních časech a vlastně předpokládat, že tam skoro každý pojede o něco rychleji, a tedy že je to dobrý zdroj peněz, tedy jakési novodobé loupežnictví, kdy se tentokrát uniformovaní příslušníci městských policíí schovají, zamaskují a čekají na

každého nešťastníka, který jede o pár kilometrů rychleji, aby prostě z něj dostali peníze a pomohli tím sobě a městské pokladně, že jsou placeni z městské pokladny, a možná měli za to i odměny?

Anebo nám jde o určitou míru prevence? Tedy prevence toho, aby lidé si dávali větší pozor právě v různých nebezpečných úsecích, kde třeba častěji přecházejí děti, osoby tělesně postižené, senioři, nebo jsou to exponované úseky ve městech, kde skutečně má cenu tu rychlost měřit buď těmi kamerami, které patří městům, nebo přímo městskou policií?

Zvítězil tehdy tady názor, že je důležitější ta prevence. Tedy že nejde přece o to, chytout více či méně zákeřně toho řidiče a získat z něho pokutu, ale přece jde o to, ochránit občany před rychlou jízdou. To byl přece ten cíl a to je snad cíl celého zákona. Já mám někdy pocit, že nám se ten hlavní cíl vždycky jaksi vytratí a rozplyne a řekneme si: výborně, tak tady se dají vydělat peníze, tak hrrr do toho. A některá města nebo obce to skutečně vzaly velmi nadšeně a půjčovaly své městské policisty do jiných obcí, aby tam také měřili a také vybírali, aby i oni z toho něco měli, nějaký příjem z těch pokut.

To je samozřejmě popření smyslu a podstaty toho zákona. Já znova zdůrazňuji, že podstatou toho zákona má být ochrana lidských životů a zdraví lidí před následky rychlé jízdy v obcích. Čili proto zvítězil nakonec ten názor, dát před vytipované úseky tyto informační cedule, protože pak prakticky každý řidič, který aspoň se trochu věnuje řízení, což je doufám většina, zpomalí a ten řekněme nejnebezpečnější úsek, kde hrozí největší škody na majetku a na zdraví a na životech, pak přizpůsobí právě ze strachu z té sankce. Samozřejmě městským pokladnám se tím podstatně sníží výběr, protože, jak říkám, drtivá většina řidičů se věnuje řízení, sleduje dopravní značení a přizpůsobí se. Samozřejmě můžeme říkat: je povinnost přece jezdit všude padesátkou – ale takovýmito úsekům ti řidiči věnují větší pozornost a myslím si, že i statistika jasně dokladuje, že drtivá většina řidičů se na takovýchto úsecích snaží maximálně obezřetně dodržovat rychlostní limit.

Bohužel jak Sněmovna, tak Senát, zase jsme škrtli všechny ty cedule, které byly před pár lety vyrobeny a stály nemalé peníze, tak zase vyhodíme do šrotu, protože budou nepotřebné, a vrátíme se k té dobré, pěkné praxi loupeživých městských policistů, kteří se zase schovají a budou čekat na to a budou mít radost, kolik zase ulovili dušiček a kolik tisícovek zase vybrali. Já myslím, že to je lákavé pro ta města, je to lákavé pro městské policisty. Já se jim dokonce vůbec nedivím, žijeme v tržním hospodářství, takže proč by se nesnažili vydělat co nejvíce, byť poněkud neférovým a mnohdy i neférově rafinovaným způsobem? Ale ztrácí se přece tady ta podstata.

Takže dámy a pánové, já bych podpořil názor Jeronýma Tejce a

doporučil bych sám za sebe samozřejmě nehlasovat ani pro jednu, ani pro druhou normu. Ten zákon zase není tak dlouho v platnosti, aby-chom museli neustále jej novelizovat. Bohužel v České republice jsme propadli jakési iluzi a novelizujeme stále dokola a dokola zákony, takže už se v nich nikdo nevyzná, všichni se v nich ztrácejí. Přitom tady jde o zákon, kde myslím, že to dlouhodobé působení je skutečně na místě.

Navíc musím připomenout, že některé novelizace a snahy vedou k na-prostým hloupostem. Já doufám, že tady neobviním svého předřečníka poslance Bendla, protože někdy se těžko hledá ta osobní odpovědnost politiků, ale za ten nesmysl měnit výbavu povinných lékárníček. Prosím vás, to tady proběhlo víceméně bez zájmu skoro nás všech, přitom jde opět o velkou lumpárnu. Já se nebojím použít to slovo lumpárna a zajímalo by mě, jestli pod tou lumpárnou je pan Bendl podepsán, nebo jeho předchůdce, nebo následovník, abychom věděli, kdo to spustil, protože jediný, kdo z toho má radost, tak to byli ti, co ty lékárníčky vyrábějí, protože žádný jiný smysl to nemělo. Prostě nikdo se neptal lékařů, nikdo se neptal záchranářů, co tam má být, ale geniální ministerští úředníci to doplnili takovými věcmi, jako třeba ilustrovaný popis s obrázky, takže místo toho, abyste oživovali, tak budete deset minut studovat titěrné obrázky, které trochu připomínají kámasútru, kdo špatně vidí, tak si nasadí brýle, aby zjistil, že nikoliv, že je to prostě popis, jak zachraňovat. Takže mezitím ten člověk umře na zapadlý jazyk a ten tam bude studovat příručku nad ním. To vymyslel skutečně génius a já nechci věřit, že tím byl pan exministr Bendl. Nebo tam dáte respirační masku, s tou mají problémy i odborníci. Já jsem hovořil na naší záchraně s lékaři se záchranáři, kteří přede mnou demonstrovali pět druhů, jak tu masku různě sestavit, a ve čtyřech z nich vůbec nefungovala.

Takže místo toho, abychom občanům – a já bych tady u toho pultíku to použil trochu jako osvětu: Prostě prosím, pokud se dostanete někam k dopravní nehodě nebo kamkoliv a ten člověk je v bezvědomí a nenahmatáte puls a nedýchá, tak je prostě jediná věc – začít nepřímou srdeční masáží. To stačí často do zavolání záchranky ten život skutečně zachránit. Neztrácejte čas tím, že budete studovat návody ministrů dopravy, případně sestavovat a ztrácet čas komplikovaným sestavováním lega, které si říká záchraná resuscitační maska, protože oba případy povedou k jisté smrti toho postiženého a k naprosto fatálním následkům. Zatímco když se vykašlete na tu slavnou lékárníčku, kterou jste si museli vyměnit a za několik stokorun povinně koupit z rozhodnutí vrchnosti – a já zase doufám, že tou vrchností nebyl pan Bendl, ale že některý jeho následovník nebo předchůdce možná by nám to tady mohl říct, za koho ta geniální myšlenka vznikla a kdo je skutečně tím zodpovědným, aby lidé věděli, komu mají jít poděkovat za tuto geniální věc – tak prosím tu lékárníčku radši nechte v

autě a poskytněte rychle nepřímou srdeční masáž a zavolejte záchranku a máte vysokou šanci, že tomu člověku skutečně pomůžete a že mu zachráníte život.

Čili já si myslím, že bychom se daleko víc měli věnovat těm věcem, které mají smysl, a méně legislativní proces zatěžovat různými hloupostmi. Jak říkám, tady jediný, kdo zvítězil, to byl ten, kdo ty lékárníčky vyrábí a prodává. Tedy já se mohu domnívat, že příslušní úředníci ministerstva – a doufám Ministerstva dopravy, a doufám, že bez vědomí ministrových náměstků – udělali superbyznys na úkor občanů. Já doufám, že v tomto politická reprezentace nejela a pan Bendl z toho třeba nějaký osobní prospěch doufám neměl, protože to už by bylo vysloveně úplně absurdní.

Takže dámy a pánové, poslední povzdechnutí. Jako lékař musím konstatovat, že jsem trochu ve schizofrenním postavení, co se týče alkoholu. Odborně jednoznačně malá hladina alkoholu skutečně snižuje rychlost reakcí, prostě malá hladina alkoholu, někde kolem 0,2, 0,3 promile, nemá vliv na kvalitu řízení. Na druhou stranu vím, že se to docela těžko někdy sleduje a že někteří lidé budou mít problém, jestli ta 0,2 je jedna sklenička a nezůstanou u ní. Zase na druhou stranu jsme tady slyšeli, přestože v České republice máme tvrdou nulu – tvrdou nulu – při řízení motorových vozidel, tak stoupá počet nehod pod vlivem alkoholu. Takže pravděpodobně ta tvrdá nula zase tak úplně nefunguje a možná by stálo za to se odborníků ptát, proč nefunguje a proč ta řekněme stoprocentní represe tady v tomto případě nemá kýžené účinky.

A jestli by nestálo za to vyzkoušet ten systém, který funguje v Německu, ve Francii a v řadě dalších zemí Evropské unie, kde nemají tvrdou nulu a kde podle aspoň mých laických informací zdaleka není tolik nehod pod vlivem alkoholu. Čili je to zajímavý paradox a možná by stálo za to, abychom se tím zabývali hlouběji, než taková ta jednoduchá populistická řešení. Alkohol za volant nikdy nepatří, bojujme za tvrdou nulu, protože to je jediné správné, a ukážeme tím občanům, jak tu tvrdou ruku a tvrdou nulu chceme aplikovat. Já ze sebe nechci tady dělat odborníka, o té věci nemám sestudováno mnoho, ale tento paradox, že v zemích, kde není tvrdá nula, kde je jistá mírná tolerance alkoholu, zdaleka takový počet vážných nehod pod vlivem alkoholu prostě není.

Čili tady by bylo dobře, aby odborníci na toto zkusili najít jasnou odpověď. A znovu říkám, empiricky je dobře, když nefunguje dlouhodobě jedna věc, tedy tvrdá nula, zkusit vyzkoušet trochu jiný systém a sledovat nějaký čas, co to udělá, jestli počet nehod trochu stoupne, nebo naopak klesne. Jinou šanci nemáme, jenom se tady budeme jaksi přetahovat, jestli tvrdá nula je stoprocentně dobře, nebo určitě není zase tak dobře.

A na závěr trochu na zlehčení takové osobní povzdechnutí související s tím alkoholem. Žijeme v naší zemi, kde netolerujeme ani milimetr, ani mili-

gram, ani setinu gramu alkoholu v krvi, protože říkáme, že se s alkoholem nesmí řídit motorová vozidla, ale tolerujeme řízení Ministerstva financí u lidí, kteří zjevně prokazují nesmírně vysokou hladinu alkoholu, a nikomu to nevadí, nikdo se tím nezabývá a všichni to bereme jako normu. Nezbyvá mi, než nad tím trochu bezradně pokrčit rameny a říci, zda je to to nejlepší, co můžeme u nás tolerovat. Děkuji. (Potlesk z levé části sněmovny.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní má slovo pan poslanec Tejc. Jenom se zeptám, zda s faktickou poznámkou, nebo s řádnou přihláškou. Řádnou přihlášku. Prosím. Paní kolegyně Lesenská je přihlášena s faktickou poznámkou? Není přítomna, ale přihlášena je k něčemu, nevíme k čemu. Takže uvidíme. Pan kolega Tejc má slovo.

Poslanec Jeroným Tejc: Já bych si dovolil zareagovat na slova některých mých kolegů poslanců.

Jednak to, co říkal pan poslanec Šidlo ohledně té nulové tolerance. Každý si samozřejmě nulovou toleranci alkoholu za volantem představujeme jinak. Někdo může za tu nulovou toleranci považovat to, že za tento prohřešek je pokuta, pak to jistě není asi úplně čin, který by byl bez sankce. To jistě ne. Já si nulovou toleranci v kontextu bodového systému, který ukládá body za závažné přestupky, představuji tak, že je udělena pokuta, ale i body. A myslím, že to je možná ten spor, který tady spolu vedeme. Já jsem přesvědčen, že za alkohol, byť do 0,3 promile, má být udělena pokuta a mají být také uděleny body, protože řídit pod vlivem alkoholu se prostě nemá.

Pokud pan poslanec Bendl tady hovořil o tom, že snad já tady s některými myšlenkami přicházím poprvé, tak já ho chci ujistit, že tomu tak není. Nechci ho podezřívát, že nebyl v Poslanecké sněmovně, když jsme tento návrh zákona projednávali naposledy, ale je to ověřitelné nejen z mých vystoupení v médiích, ale především ze stenozáznamu, na který bych si dovolil odkázat i pana poslance Bendla.

A pokud se týká oněch městských policií, to je skutečně debata poměrně zásadní. Já jsem byl pro to, ať ji otevřeme a absolvujeme. My jsme se shodli při projednávání toho návrhu zákona minule, že to může být právě věc, na které skončí tento zákon, a nakonec nepostoupí ani ze Sněmovny a bude vrácen ze Senátu, pokud se takováto velká diskuse, zda obecní policie měřit mají, či nemají, rozběhne. Proto jsem nechtěl zasahovat do toho nastaveného systému, který jistě nebyl dokonalý.

Já jsem nikdy nehlasoval na rozdíl od mých kolegů zejména na pravici pro zavedení oněch informačních tabulí, které informují o tom, že obecní policie měří. Já jsem pro to nehlasoval, nicméně zase na druhou stranu teď nezměním svůj názor, abych zase říkal po několika měsících fungování této

skutečnosti, že to bylo všechno špatně, a chtěl je zrušit. Já jsem ve svém názoru konstantní. Myslím, že obecní policie by obecně neměly měřit rychlost, a to z jednoho prostého důvodu, protože tato činnost je relativně jednoduchá, daleko jednodušší než hlídat děti u školy, daleko jednodušší než vytvářet preventivní programy, aby se tyto děti neztrácely. Daleko těžší (?) než v problémových lokalitách zajišťovat v noci bezpečnost a pořádek je měřit rychlost, když je sluníčko, když je hezké počasí, v obci třeba za cedulí, která upozorňuje na to, že do obce vjíždíte. Já jsem přesvědčen, že ve chvíli, kdy tyto cedule zmizí, tak obce, které jsou pod tlakem Ministerstva financí a které logicky díky možná i výhrůžkám pana ministra Kalouska budou muset také něco přispět do kasičky státu na oněch šest miliard díky tomu rozhodnutí Ústavního soudu, budou v pokušení získávat tyto prostředky právě z výběru pokut.

Ten problém nastane především v tom, že prioritou obecních a městských policíí bude snaha o dokumentování rychlosti a poměrně jednoduchého získávání příjmu obce. Nic proti tomu. Ten problém ale nastává ve chvíli, kdy tyto obecní policie už nebudou mít žádnou další kapacitu, protože veškerá činnost a kapacita těchto obecních policíí bude soustředěna právě na tuto činnost. A pak takováto obecní policie, která má dohlížet především na veřejnou bezpečnost a pořádek, ztrácí smysl.

Proto myslím, že jsme neměli přistoupit ke změně ve stylu ode zdi ke zdi, tedy nejdříve informační tabule zavádět, pak je rušit, ale zamyslet se komplexně nad celým systémem práce obecní policie, nad jejími pravomocemi a také kontrolou, protože jestliže u policistů České republiky tuto kontrolu neustále zvyšujeme s obavou, že nám tam roste korupce, zejména u policie dopravní, pak nevidím důvod, proč rozšiřovat kompetence obecní policie a žádnou kontrolu, téměř žádnou kontrolu v této oblasti nemít. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byl pan poslanec Tejč. Pan kolega Petr Bendl se hlásí o slovo. Prosím.

Poslanec Petr Bendl: Ještě jednou hezký dobrý den, dámy a pánové, paní předsedající. Tak já jsem doufal, že aspoň tato norma může projít v nějaké relativní pohodě. A je vidět, že jak jsem starý, tak jsem naivní, že prostě my musíme najít úplně ve všem něco, kde začneme tady na sebe prskat, a když už skoro nic není, tak aspoň že Bendl může za to, že v nějaké lékárnice je maska nebo není.

Za Bendla na Ministerstvu dopravy a stejně tak za ministra Šmerdy a dalších i za exministra Ratha vždycky platilo, že o zdravotních prostředcích v automobilech rozhodovalo Ministerstvo zdravotnictví a Ministerstvo dopravy do toho prostě nemluvalo. Že jsme měli nějaké pochybnosti, tak ty bu-

dou vždycky. Ono je to vždycky strašně jednoduché na někoho něco hodit a prsknout bez toho, aniž by mohl něco dokázat, protože se to tak nosí. Ono to tak funguje, ono je to skvělé.

On z toho má člověk radost, když může o někom říci, že je blbý, a nemusí to dokazovat, nebo že loupí, a nemusí to dokazovat, nebo že dělá cokoli špatně, a nemusí doložit jakýkoli důkaz. Plivnout je vždycky hrozně jednoduché. Něco udělat pozitivního je mnohem těžší. Mnohem těžší.

Tady dva roky lidé pracovali na něčem, co samozřejmě je možné zpochybnit z různých úhlů pohledu, nicméně i já bych rád hlasoval o zákoně, kde ty cedule nebudou. Ale všichni asi zvažujeme, jestli je tam více pozitivního, nebo více negativního. Alespoň v tomto duchu kdyby se ta debata nesla, tak bych byl velmi pro.

Moc mě mrzí, že ty útoky, které sem tahá pan poslanec Rath, že si je nenechá prostě někde na doma nebo do Středočeského kraje. On prostě se pořádkem tímto způsobem vymezovat. Je to škoda, trošku to té politice škodí, ale holt si na to budeme muset zvyknout.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Bendlovi. Pan poslanec David Rath se hlásí nyní o slovo.

Poslanec David Rath: Tak děkuji, dámy a pánové, jenom k tomu, že bych si měl nechat nějaké útoky. Tak za prvé já neútočím, já tady čistě konstatuji a vás jsem se ptal, jestli vy jste ten zodpovědný ministr, který ty lékárníčky – nesmyslné lékárníčky – a jejich výměnu tady inicioval, pocho-pil jsem, že ano. Tedy vy nesete plnou zodpovědnost za celý ten gigantický podvod. Říkáte o dokazování, prosím, podívejte se na stránky odborné společnosti záchranných služeb a odborné společnosti anestezií a resuscitace, kde jasně k tomuto najdete stanovisko, že se jich nikdo nep-tal a že to je celé hloupost. Čili tady jste vy, pane exhejtmane Bendle prostřednictvím předsedající, vytahal úplně nesmyslně z kapes lidí a bu-zeroval je úplně zbytečně, aby si koupili nesmyslné nové lékárníčky, které jsou k ničemu, kde i teď Ministerstvo zdravotnictví – všichni najednou procitli a říkají, že jak ten leták, tak ta maska, že jsou to blbosti a že bohatě stačily ty staré lékárníčky. Takže děkuji, že jste se k tomu přiznal, říkal jste, že jste trochu naivní, to je vaše konstatování, to já bych si nedovolil takový útok na vás tady vést, ale prostě jsem rád a chci, aby veřejnost věděla, kdo je osobně zodpovědný, protože pokud z politiky nevyvodíme osobní zodpovědnost, tak se nikam nepohneme. To vždycky bude – tak někdo donutí lidi vyměnit lékárníčky a koupit si je povinně, pak se řekne, bohužel byla to chyba, no kdo to udělal, já ne, já jsem byl jenom naivní, nebo prostě jsme to mysleli dobře a špatně to dopadlo... Pak zase teď stejný příběh s těmi cedulemi, které mají informovat o té městské policii,

takže to jsme byli naivní předtím, když jsme je zavedli, nebo jsme naivní teď, kdy je zase rušíme po pár letech, byť ta zkušenost s nimi je spíše dobrá, a takhle bychom mohli pokračovat. Čili víte, toto neberte jako žádné útoky, to je čistě konstatování faktů a čistě upozornění na některé chyby či hrubé chyby, kterých se Ministerstvo dopravy dopustilo třeba i za vašeho řízení Ministerstva dopravy.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan poslanec Pavel Bém je nyní přihlášen, prosím, pane kolego.

Poslanec Pavel Bém: Krásné odpoledne, dámy a pánové, vážená paní předsedkyně. Já jsem se vnitřně zavázal, že při počtu přihlášených, tuším že jich bylo ještě na začátku schůze 56, při rozhodnutí této Sněmovny, že dnes budeme pracovat nejenom po 7. a po 9. hodině, ale možná, jak jsme si schválili, dokonce po 12., po půlnoci, tak jsem se zavázal, že nebudu vystupovat, ale přeci jenom, obávám se, že v této Sněmovně jsem asi nejspíše jediný odborník na oblast, kterou zde poměrně citlivě, obsáhle diskutujeme, jsem zde nikoliv jediný alkoholik, ale jediný alkohololog nebo adiktolog. A dovolím si uvést některé zde zaznělé informace na pravou míru.

Tak za prvé – asi hlavní argument, proč je dobré v zákonu o provozu na pozemních komunikacích udržet nulovou toleranci k alkoholu, je skutečnost, která se dotýká základních vzorců lidského chování a udržení jakési kontinuity. Ta kontinuita právní jistoty je něčím, co na jedné straně může garantovat jakýsi konzervativní řád, na straně druhé při případné změně, kdybychom náš zákon postavili do liberálnějšího světla a přistoupili k rozhodnutí, které platí v některých státech Evropy, a kde pan poslanec Rath má pravdu, že se zcela zjevně ukazuje, že tam, kde nějaká míra tolerance existuje, tak že není vyšší prevalence, tedy vyšší rozsah například dopravních nehod, které končí fatálně s následkem těžkého poškození na zdraví, ublížení na zdraví, případně smrti. Takže jistá odborná problematika, která naprosto jednoznačně říká, že malé množství alkoholu nutně nemusí vést ke snížení těch ovládacích schopností při řízení motorového vozidla, je pravdivá. Na druhou stranu v české kotlině návrh zákona, který by začal tolerovat jisté množství alkoholu, by vedl nepochybně s velkou pravděpodobností – než nepochybně nevím, ale s velkou pravděpodobností ke změně chování řidičů, k větší míře tolerance a k většímu rozsahu samozřejmě nejenom tedy užívání alkoholu, ale především a hlavně užívání alkoholu a zároveň řízení. Čili ta největší cena toho udržet nulovou toleranci spočívá v tom, že neděláme žádnou změnu, nevysíláme do světa žádný signál, který říká: řídit a pít je možné. To je podstatné.

Zazněla tady také z úst pana lékaře poslance Ratha, zazněla tady preventivní přednáška, osvěta, já jsem celkem rád, že záznamy z Poslanecké sněmovny se obvykle dostávají na pořad České televize v poměrně hodně pozdních nočních hodinách, že tedy s velkou pravděpodobností tuto osvětovou přednášku, pane poslanče, moc lidí neuslyší, protože ono přeci jenom při poskytování první pomoci nestačí dát jenom, nebo začít jenom s nepřímou srdeční masáží. To by nestačilo. To by asi s velkou pravděpodobností v konečném důsledku neznamenal zachranu lidského života, ale nesmíme také zapomenout na to, že je třeba poskytnout umělé dýchání tam, kde dotyčný nedýchá. Takže prosím pěkně, kdyby náhodou se stalo, že nás budou poslouchat děti nebo dospívající nebo ti, kterým je určena prevence v tomto duchu, tak by měli vědět, že nepřímé srdeční masáže jsou ještě další klíčové parametry, které určí, jestli člověk přežije, nebo nepřežije.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Bémovi. Pan poslanec David Rath se hlásí, prosím.

Poslanec David Rath: Děkuji. Dámy a pánové, já nechci, abychom od tohoto řečnického pultíku tady vedli odbornou učenou lékařskou disputaci, ale pana kolegu, jak on říkal, že je alkohololog, tak já zase jsem intenzivista a záchranář, takže vím, jaká jsou recentní doporučení řekněme společností pro poskytnutí první neodkladné lékařské péče, čili já jsem to pravda trochu zjednodušil, nicméně všichni se shodují na tom, že v podstatě poskytování toho dýchání z úst do úst nebo prostřednictvím masky je pro laika velice komplikované a často problematické i z určitých dalších příčin, takže aspoň co lze poskytnout a co odborníci dnes říkají – říkají: nebojte se poskytovat aspoň tu nepřímou srdeční masáž na těch prvních pár minut, než přijede lékařská služba, záchranná služba, tak to v mnoha případech stačí udržet toho člověka, protože to je lepší než nedělat nic, číst letáček, případně sestavovat tu resuscitační masku. Takto to bylo myšleno, čili ten message, to poselství bylo jednoznačné: nesestavujte ty složité masky, které vám vymyslel pan exministr Bendl, nestudujte ty složité návody, ale alespoň, když už nechcete dýchat také, tak poskytněte tu nepřímou srdeční masáž.

A pokud jste tedy adiktolog, tedy alkohololog, tak mě trochu mrzí, že jste se nezapojil a byť nepotvrdil nebo nevyloučil zde moji, řekněme, trochu pracovní diagnózu před časem, tedy ebriety u ministra financí Kalouska, protože zatímco, jak říkám, já jsem odborník spíše na interní choroby a na tu intenzivní medicínu, tak vy jako adiktolog jste mohl přispět k tomu, jestli zde byl skutečně zpitý pod obraz boží, jak to připadalo mně, anebo jestli to byla jen taková drobná fyzicky-psychická indispozice, která s požitím

alkoholu neměla co do činění. Příště si vás budu volat na pomoc k řekněme rozlousknutí tohoto řekněme asi složitěho oříšku, byť mně tak složitý zase nepřipadá, protože si myslím, že to pozná i žák základní školy. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan poslanec Chlad má nyní slovo.

Poslanec Rudolf Chlad: Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně, kolegové, já jednu maličkost. Já nejsem žádný -log, já jsem celý život záchranář a musím s jedinou věcí souhlasit tady s panem doktorem Rathem, a to je, že dostatečná je masáž srdce, protože zbytkový kyslík, který je v krvi, se posunuje masáží do mozku a je to postačující na tu první pomoc. Čili jediné, s čím s vámi souhlasím, je toto. Děkuji vám.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Chladovi a zeptám se, zda se někdo další hlásí do rozpravy. Nehlásí-li se nikdo, rozpravu končím a je před nám možnost závěrečných slov.

Nejprve za navrhovatele pan poslanec Karel Korytář, prosím.

Senátor Karel Korytář: Paní předsedkyně, vládo, poslankyně, poslanci, bylo tady řečeno, že se tady často hovoří o tomto zákoně. Dva roky nazpět byla přijímána poslední novela a ta prakticky prošla do finální předlohy právem veta, kdy všechny politické frakce musely vyslovit souhlas s tím, co bylo předloženo Poslanecké sněmovně. U této předlohy jsem jako poslanec byl. Víceméně 19 změn, které jsou dost zásadní a dost potřebné v praxi, o kterých dneska budeme hlasovat, prošlo stejným principem. Jinak máme na stole desítky a stovky návrhů. Když jsme začínali jako tým poslanců, senátorů, odborníků Ministerstva dopravy, návrhů bylo přes 700. Věřte nebo nevěřte, kdybychom toto znění, co dneska předkládáme, znovu dali do diskuse, rozroste se nám zase na desítky a stovky nových návrhů. To jenom na úvod.

Nyní k jednotlivým připomínkám. Ano, trestejme ty, co mají pouze letní gumy. To bylo doposud. Letošní zima nám jednoznačně prokázala při pohybu teplot kolem nuly, že počasí se nám mění ze dne na den. Kdo dneska cestoval od Jablonce, jel po zasněžené silnici i po tomto období. To znamená, přistoupili jsme návrhem k jinému řešení. Stanovili jsme dobu, po kterou je nutné použít zimní pneumatiky. Proč se tam objevila definice zimy. I dopravní policie zná realitu natolik, že ví, že v tomto období, kdy jsou nařízeny zimní pneumatiky, je období, kdy je nad 7 stupňů, což je hranice pro účinnost zimních či letních pneumatik, že nám vyjedou stateční řidiči ze svých garáží na hřbitov nebo do okresního města nebo na návštěvu svých dětí. Potrestáním je i napomenutí. A toto dává policistům možnost napo-

menutím ho upozornit, že by si měl pořídit zimní pneumatiky. Tolik k tomuto opatření. Odpovědný řidič si samozřejmě zimní gumy pořídí. Je to pouze prvotní investice a v dalších letech se mu vrátí.

Co se týká cedulí, proč vznikl tento návrh. 50 kilometrů v hodině se jezdilo pouze mezi těmito cedulemi. V jiných místech měst a obcí se jezdilo rychleji. A v tom byla nebezpečnost i samotných cedulí. To je první moment. Když vjedete do obce a vyjíždíte z obce, máte označení této obce a uvnitř se jezdí 50 km v hodině. Vaší povinností je jezdit 50 km v hodině, ať je měření kdekoliv. To, že měření městské policie by mělo být smysluplné, má se odehrávat podle této dikce s vědomím a se souhlasem státní dopravní policie. Takže předpokládáme a věřím tomu, že nesmyslná měření přímo na ceduli na příjezdu do obce nebo v místech, kde to je past, nebudou tak četná.

Objemnost tabulí. Ta vznikla poté, kdy jsme městské policii dali možnost měřit za podmínky, že budou tyto cedule, které v prováděcí vyhlášce měly ten rozměr, který dneska mají, což znamená, že je neumístíme tam, kde potřebujeme, u školy nebo v takovém místě, kde obvykle bývá úzký chodník nebo blízko silnice, takže na chodníku bude překážet, blízko silnice hrozí smetení nápořem vzduchu od kamionů a ostatních aut apod. O stabilním umístění už jsem hovořil. Uvědomte si, kdybyste chtěli stabilně umístit ve městě, jako je Praha, Brno, Ostrava cedule, kde by se mělo jezdit 50 km v hodině, víte, kolik by to bylo cedulí? Technika jde dál. Dneska máme orientační radary. Radary se neumístí pouze na vjezdech do obcí, ale právě v těch místech, kde je nebezpečno. Ty nám hodně pomohly a myslím si, že i ve prospěch zrušení těch cedulí to taky hraje roli.

Uvědomte si taky věc, že v tomto zákoně bez bodu bude překročení rychlosti o 5 km v obci nad 50 km a 10 km mimo obec. To taky hraje ve prospěch toho, že se nebude skutečně perzekvovat za rychlosti 51, 52, 53 apod. bodově. Takže tolik asi k této žádosti.

K nulové toleranci tady bylo vše řečeno. Já myslím, že se řekly důvody, co jsme tím sledovali.

Mně nezbyvá, než poděkovat všem těm, kteří pochválili činnost všech těch, kteří se na tom podíleli, včetně Ministerstva dopravy, zájmových svazů a odborníků. Já vás znovu žádám, i když jsou výhrady k jakémukoli z bodů, podpořte verzi senátní, protože drtivá většina těchto bodů přispěje k bezpečnosti silničního provozu.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu senátorovi Karlovi Korytářovi. Zeptám se, zda pan senátor Petr Pakosta chce též vystoupit s možností závěrečného slova. Prosím.

Senátor Petr Pakosta: Vážená paní předsedající, vážení členové vlády, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, já vám děkuji za rozpravu, kterou jsem měl možnost vyslechnout. Dozvěděl jsem se hodně zajímavých informací a hodně užitečných argumentů. Ale po té rozpravě jediné, co mohu říci, je v podstatě to, co jsem říkal na začátku svého vystoupení: Žádám vás o podporu novely zákona o provozu na pozemních komunikacích v senátní verzi. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane senátore. A přistoupíme nyní k hlasování podle § 97 odst. 4 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny. K přijetí následujícího usnesení je zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny přítomných poslanců.

Návrh usnesení zní takto: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, podle sněmovního tisku 26/5, ve znění schváleném Senátem, podle sněmovního tisku 26/6.“ O tomto návrhu rozhodneme v hlasování za malou chvíli (gonguje se)... Já doufám, že jsou všichni přítomni.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 90. Kdo je prosím pro tento návrh? Kdo je proti návrhu?

Hlasování pořadové číslo 90, přítomno 187, pro 159, proti 9. Konstatuji, že jsme s návrhem zákona ve znění schváleném Senátem vyslovili souhlas.

Děkuji oběma pánům senátorům, děkuji všem, kteří se podíleli na projednávání tohoto bodu, a končím projednávání bodu číslo 2, sněmovního tisku 26/5.

Zahajuji projednávání bodu

3.

**Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 266/1994 Sb.,
o dráhách, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb.,
o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 136/3/ - vrácený Senátem**

Senát vrátil návrh zákona s pozměňovacími návrhy. Jeho usnesení jsme obdrželi jako sněmovní tisk 136/4. Zůstává mezi námi pan senátor Karel Korytář.

Prosím, aby se za navrhovatele k usnesení Senátu a k předloženým

pozměňovacím návrhům vyjádřil ministr dopravy Radek Šmerda. Prosím, pane ministře.

Ministr dopravy ČR Radek Šmerda: Vážená paní předsedkyně, vážené poslankyně, vážení poslanci, základním cílem tohoto předloženého návrhu je zpracování několika směrnic Evropské unie do práva České republiky. Tyto směrnice, zjednodušeně řečeno, prohlubují harmonizaci pravidel v oblasti drážní dopravy, podporují přeshraniční poskytování těchto služeb, pohyb dopravních prostředků i samotných zaměstnanců. Jedná se tedy o návrh zákona transpoziční povahy, který vzhledem k našim závazkům je nezbytné přijmout.

Poslanecká sněmovna tento návrh již schválila v únoru tohoto roku. Senát však k tomuto návrhu zákona uplatnil soubor několika legislativně technických pozměňovacích návrhů. Pro Ministerstvo dopravy jsou tyto změny přijatelné, a proto mi dovoluji vám doporučit schválení návrhu zákona ve znění schváleném Senátem.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane ministře. Zeptám se, zda se chce k návrhům předloženým Senátem vyjádřit zpravodaj hospodářského výboru pan poslanec Karel Šidlo. Pokud ano, máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Karel Šidlo: Děkuji za slovo. Paní předsedkyně, členové vlády, vážené kolegyně, kolegové, velice stručně se vyjádřím k tomu, co nám k tisku 136 poslal Senát jako vrácený návrh zákona vládního, který mění zákon 266/1994 Sb.

Myslím si, že přestože tisk 136/4 obsahuje 19 bodů změn, mohu se v podstatě s klidným svědomím a v podstatě s čistým svědomím vyjádřit k tomu, že všechny ty změny obsahují víceméně legislativně technické úpravy, které spočívají v úpravě pojmosloví a které napravní některé formulace a interpunkci v jednotlivých zněních paragrafů a jednotlivých odstavců a článků.

Snad mám výhradu k jedné jediné věci. Jako člověk, který měl spoje nou svoji praktickou část života, skoro 30 let, s provozem Českých drah a lokomotivních dep a s přímou odpovědností za strojvedoucí, mohu říci, že se mi příliš nelíbí vypuštění v bodě 11 sankce za duplikát koncese strojvedoucího. Praxe říká jednoznačně, že doklady nejsou pro běžné lidi v České republice tou nejvyšší prioritou a že v podstatě poničení nebo ztráta tohoto dokladu by měla dostat mnohem větší důraz v té podobě, že tam je sankce. Ovšem není to ta překážka, která by mi jako zpravodaji dávala to právo nebo ovlivňovala moje rozhodnutí nepodpořit senátní návrh, tak jak

je předložen, protože v podstatě dává do našeho usnesení Poslanecké sněmovny mnohem čistší a lepší výklad a správné pojmosloví.

Já bych chtěl kolegům v Senátu opět poděkovat. Myslím si, že obsahově na usnesení Poslanecké sněmovny nic nezměnili, že zůstává v podstatě ve stejné podobě, pouze nám pomohli vyčistit konečnou podobu tohoto právního předpisu.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu zpravodaji hospodářského výboru, panu poslanci Karlovi Šidlovi, a otevírám rozpravu. Ptám se, kdo se do této rozpravy hlásí. Nehlásí-li se nikdo, rozpravu končím – ale pardon, nezeptala jsem se pana senátora Karla Korytáře, zda by v rámci rozpravy chtěl vystoupit. Takže rozprava je, probíhá, nebyla ukončena. Slovo má pan senátor Karel Korytář.

Senátor Karel Korytář: Vážená paní předsedkyně, vážená vládo, paní poslankyně, páni poslanci, vše bylo řečeno. Já bych chtěl jenom konstatovat, že s novelou zákona o dráhách problém v Senátu, tak jako tady v Poslanecké sněmovně, nebyl. Je to vlastně transpoziční právní předpis, jeho implementace do našeho právního řádu, kdy je zapracováno několik směrnic Evropské unie. O významu a obsahu hovořil již váš zpravodaj i pan ministr.

Co se týká změn předložených Senátem, jde převážně o legislativně technické úpravy, které zpřesňují text návrhu zákona, odstraňují možný i jiný výklad či doplňují chybějící odkazy. V žádném případě nemění jeho podstatu. Změny podpořilo, jak již řekl pan ministr, i Ministerstvo dopravy, které se u některých z nich podílelo na jejich nové formulaci.

Závěrem chci jenom říct v souladu se zpravodajem i s předkladatelem, Ministerstvem dopravy, že vás žádám o podporu našeho senátního návrhu.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane senátore. Hlásí se, prosím, někdo do rozpravy? Nehlásí. Rozpravu končím a přistoupíme k hlasování, a to podle § 97 odst. 4 zákona o jednání v Poslanecké sněmovně. K přijetí následujícího usnesení je zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny přítomných poslanců.

Návrh usnesení zní takto: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 266/1994 Sb., o dráhách, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 136/3, ve znění schváleném Senátem, podle sněmovního tisku 136/4.“

Zahajuji hlasování pořadové číslo 91. Kdo je pro tento návrh usnesení? Kdo je proti návrhu?

Hlasování pořadové číslo 91, přítomno 185, pro 158, proti nikdo. Konstatuji, že jsme návrh zákona ve znění schváleném Senátem přijali.

Děkuji panu senátorovi, děkuji též panu ministrovi, panu zpravodaji. Končím projednávání bodu číslo 3, sněmovního tisku 136/3.

Zahajuji projednávání bodu

4.

Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 360/1992 Sb., o výkonu povolání autorizovaných architektů a o výkonu povolání autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 183/3/ - vrácený Senátem

Senát vrátil návrh zákona s pozměňovacím návrhem. Jeho usnesení jsme obdrželi jako sněmovní tisk 183/4. Vítám mezi námi pana senátora Jiřího Čunka.

Prosím, aby se za navrhovatele k usnesení Senátu a k předloženému pozměňovacímu návrhu vyjádřil ministr pro místní rozvoj Kamil Jankovský. Prosím, pane ministře o vaše slovo.

Ministr pro místní rozvoj ČR Kamil Jankovský: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, Poslanecká sněmovna dnes projednává návrh zákona, kterým se mění zákon č. 360/1992 Sb., o výkonu povolání autorizovaných architektů a o výkonu povolání autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě. Předložený návrh autorizačního zákona byl zpracován na základě usnesení vlády, kterým vláda uložila ministrům spravedlnosti, financí, pro místní rozvoj a zdravotnictví vypracovat a vládě předložit návrhy legislativních opatření ke zkvalitnění státního dohledu nad činností profesních komor.

Navrhovaná úprava, která byla předložena Poslanecké sněmovně, respektuje princip přiměřenosti k povaze a závažnosti daného problému. Domníváme se, že změny, které navrhuje Senát, jsou změny, které nepřispívají k lepší kvalitě tohoto zákona, a proto vás žádám, abyste pro tento návrh nehlasovali a podpořili návrh, který už byl přijat Poslaneckou sněmovnou. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane ministře.

Zeptám se, zda se chce k pozměňovacímu návrhu Senátu vyjádřit také zpravodaj výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj pan poslanec Václav Horáček. Prosím, pane kolego.

Poslanec Václav Horáček: Vážená paní předsedkyně, vážená vládo, dámy a pánové, já bych chtěl jenom podpořit návrh pana ministra, protože tento zákon vlastně upravuje a narovnává to, aby vyrovnanost v tomto zákoně byla. A proto já pro pozměňovací návrh Senátu hlasovat nebudu.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane poslanče. Otevírám rozpravu. Zeptám se, zda se někdo do ní hlásí – ale jako první dostane slovo nejprve pan senátor Jiří Čunek. Prosím, pane senátore.

Senátor Jiří Čunek: Dobrý den. Paní předsedkyně, vážené poslankyně a poslanci, Senát schválil změnu vámi předložené novely zákona z toho důvodu, že vidí určitou nevyváženost mezi komorou architektů a komorou autorizovaných inženýrů. Důvodem schválení tohoto pozměňovacího návrhu Senátem, který vám je předložen – nebudu ho číst, máte ho ve svých materiálech – je navrácení profesní komoře, tedy České komoře architektů, její postavení, které je jí dáno samotným zákonem jako samosprávné stavovské organizaci.

Dle názoru Senátu by schválením vámi předloženého zákona v tom znění, které přišlo z Poslanecké sněmovny, došlo k porušení rovnováhy mezi státní mocí a mezi komorami. V části páté § 23 čl. 6 písm. c) tohoto zákona je uvedeno, že do působnosti komory patří udělovat, odnímat a pozastavovat autorizaci. Dále je stanoveno, že jedním z orgánů komory je autorizační rada, která rozhoduje o udělení autorizace žadatelům.

Smyslem návrhu zákona má být posílení vlivu státu v autorizačních radách, ne však mít vliv rozhodující. V dosud platném znění zákona je stanoveno, že ministr jmenuje členy autorizační rady na návrh příslušné komory na dobu tří let. Znění navrhované Poslaneckou sněmovnou Parlamentu posiluje ingerenci státu tím, že ministr pro místní rozvoj navrhuje zástupce jednotlivých uvedených ministerstev přímo, bez ohledu na názor příslušné komory. Komory však navrhuji své zástupce pro každý z oborů jí udělované autorizace.

Jak je to tedy ve skutečnosti? V případě autorizační rady České komory autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě je tento poměr v pořádku a vámi schválený zákon je také v pořádku. Je to ale jenom proto, že obory, které jsou stanoveny pro autorizované inženýry a autorizované techniky, tak těchto oborů je 11. Jsou to obory pro pozemní stavby, dopravní stavby, stavby vodního hospodářství a tak dále. A pro každý z těchto oborů navrhuje komora jednoho zástupce. To znamená, že v

autorizační radě je poměr autorizovaných inženýrů 11 ku 4 jmenovaným zástupcům ministerstev a jedním, který je tam zástupce komory architektů. Zatímco u autorizační rady České komory architektů je tento poměr 3 ku 4 v neprospěch komory architektů, a to proto, že architekti mají pouze tři obory autorizace, a to je obor architektury, obor územního plánování a obor krajinářské architektury, to znamená, že komorou jsou jmenováni tři. Proti tomu ministerstvo neboli ministr jmenuje také tři a pak je tam zástupce komory inženýrů.

To znamená, že zatímco zákon u autorizovaných inženýrů a autorizovaných techniků je posílen ve prospěch moci státu v pořádku, protože nebere většinu komoře, tak u autorizovaných architektů je tento poměr v neprospěch architektů, a proto si Senát dovolil dát změnu, která je změnou článku I bodu 1: V § 29 odst. 3 písm. a) bod 3 nahradit slova „po jednom zástupci navrženém“ tedy slovy „po dvou zástupcích navržených“, to znamená, aby komora za každý tento obor navrhovala dva, to znamená, že komora architektů by navrhla 6 lidí, ministerstvo, tedy ministr by navrhl 3, a pak by komora autorizovaných inženýrů navrhla jednoho. Takže tento poměr by sice nebyl 11 ku 5 jako u inženýrů, byl by 6 ku 4, nicméně byla by tam zachována rovnováha, kterou zákon předpokládá, protože to je zákon o výkonu povolání autorizovaných architektů a inženýrů, to znamená, že komory by také měly mít svou svébytnost a své opodstatnění i v těchto autorizačních komorách.

Poslední, co bych chtěl připomenout, je jedna zásadní věc. V novele zákona, která byla schválena Poslaneckou sněmovnou a také nebyla dotčena Senátem, je paragraf, který zní takto: V případě, že autorizační rada závažným způsobem porušení autorizační řád komory, může ministr pro místní rozvoj na návrh člena komory nebo z vlastního podnětu členy autorizační rady odvolat. O odvolání členů autorizační rady informuje ministr pro místní rozvoj bez zbytečného odkladu subjekty, které odvolané členy autorizační rady nominovaly a vyzve je, aby mu nejpozději do 30 dnů sdělily návrhy na obsazení autorizační rady, myšleno tím nové obsazení autorizační rady.

Já jsem přesvědčen, že tato změna je tak zásadní, to znamená oprávnění zástupce státu, oprávnění ministra sáhnout do komory tímto způsobem, že jsem přesvědčen, že zákon změněný v podobě senátního návrhu stojí za podporu.

Děkuji vám.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu senátorovi Čunkovi. Zeptám se, zda se někdo hlásí do rozpravy k tomuto bodu. Nehlásí se nikdo, rozpravu končím.

Budeme hlasovat o návrhu senátním, a to podle § 97 odst. 4 zákona o

jednacím řádu Poslanecké sněmovny. K přijetí následujícího usnesení je zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny přítomných poslanců.

Návrh usnesení zní takto: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 360/1992 Sb., o výkonu povolání autorizovaných architektů a o výkonu povolání autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 183/3, ve znění schváleném Senátem, podle sněmovního tisku 183/4.“ S návrhem usnesení jsem vás seznámila. Všichni se doufám stačili dostavit.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 92. Táži se, kdo je pro návrh usnesení, tak jak jste s ním byli seznámeni. Kdo je proti tomuto návrhu?

V hlasování pořadové číslo 92 přítomno 186, pro 67, proti 73. Návrh přijat nebyl. Konstatuji tedy, že jsme návrh zákona ve znění schváleném Senátem nepřijali.

Nyní budeme hlasovat znovu, a to podle § 97 odst. 5 jednacího řádu Poslanecké sněmovny. K přijetí tohoto usnesení je zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny všech poslanců, tedy 101 poslance. Prosím, aby bylo nastaveno kvorum. To už se mezitím stalo.

Návrh usnesení zní takto: „Poslanecká sněmovna schvaluje návrh, kterým se mění zákon č. 360/1992 Sb., o výkonu povolání autorizovaných architektů a o výkonu povolání autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě, ve znění pozdějších předpisů, ve znění, ve kterém byl postoupen Senátu, podle sněmovního tisku 183/3.“

Zahajuji hlasování pořadové číslo 93. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti tomuto návrhu?

V hlasování pořadové číslo 93 přítomno 187, pro 150, proti nikdo. Konstatuji tedy, že jsme návrh zákona přijali.

Končí tím projednávání bodu 4, sněmovního tisku 183/3. Děkuji panu senátorovi, děkuji panu ministroví, děkuji zpravodajům. Můžeme se věnovat dalšímu bodu.

Zahajuji projednávání bodu

5.

Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 102/1992 Sb., kterým se upravují některé otázky související s vydáním zákona č. 509/1991 Sb., kterým se mění, doplňuje a upravuje občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 188/4/ - vrácený Senátem

Senát vrátil návrh zákona s pozměňovacími návrhy. Jeho usnesení jsme obdrželi jako sněmovní tisk 188/5. Vítám mezi námi paní senátorku Jiřinu Rippelovou a prosím nejprve, aby se za navrhovatele k usnesení Senátu a k předloženým pozměňovacím návrhům vyjádřil ministr pro místní rozvoj Kamil Jankovský.

Ministr pro místní rozvoj ČR Kamil Jankovský: Ještě jednou dobré odpoledne, vážená paní předsedkyně, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci. K návrhu, který dnes projednáváme, to znamená občanský zákoník a jeho novela. Já bych se zastavil ve stručnosti u podstaty těch tří bodů, které navrhuje Senát jako změnu.

První věc se týká tady v Poslanecké sněmovně dlouze diskutované otázky, jestli po rozhodnutí soudu bude nájemník platit od podání žaloby, nebo na základě toho, kdy soud rozhodne, podle jeho uvážení, tak vlastně senátní návrh to vrací zase do té podoby, která tady již byla diskutována, kde my trváme na původní podobě, to znamená od podání návrhu.

Druhá připomínka, která se v Senátu projednávala a která je součástí tohoto usnesení, je otázka zkrácení doby poskytnutí bytové náhrady, což je opět věc, se kterou se nechceme ztotožnit a nesouhlasíme s ním.

Třetí pozměňovací návrh. Je rušena zvláštní ochrana osob žijících v došedných služebních bytech, která byla dosud osobám ve služebních bytech poskytována. Jejím zrušením se jejich postavení řídí běžným ustanovením občanského zákoníku o nájmu bytu a ochrana by tak byla minimální.

Z tohoto důvodu musím předložené pozměňovací návrhy odmítnout a žádám vás tedy o schválení návrhu ve znění předloženém Senátu Poslaneckou sněmovnou. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji, Senát tedy vrátil návrh zákona. Já bych se zeptal, jestli k předloženým pozměňovacím návrhům by se vyjádřila zpravodajka pro veřejnou správu a regionální rozvoj poslankyně Zdeňka Horníková. Nevyjádří se, je nemocná. V tom případě bych požádal zpravodaje ústavněprávního výboru poslance Stanislava Křečka, který jediný, prosím tedy o vyjádření.

Poslanec Stanislav Křeček: Jako zpravodaj ústavněprávního výboru mohu říci, že ústavněprávní výbor schválil Senát. Přijal některé pozměňovací návrhy, k těm se potom vyjádřím v diskusi.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobře, takže v tom případě diskusi umožníme a já otevírám rozpravu. V ní by jako první měla vystoupit senátorka Jiřina Rippelová. Takže prosím, máte slovo.

Senátorka Jiřina Rippelová: Vážený pane místopředsedo, vážená vládo, vážené paní poslankyně, páni poslanci, přicházím odůvodnit k vám, do Poslanecké sněmovny, musím říci, že poprvé, senátní usnesení č. 151 k návrhu zákona, kterým se mění občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů. Chtěla bych velmi stručně říci, co vedlo Senát k tomu, že tuto novelu si dovolil vrátit k vám se třemi pozměňovacími návrhy. A nejdříve dovolu obecně.

Dne 16. března letošního roku Senát přijal usnesení č. 151, kde projednávání návrhu zákona obecně bylo projednáno ve dvou výborech a poté, jak jsem řekla, 16. března na 6. schůzi Senátu. Podle průběhu jednání lze konstatovat, že navrhovaná úprava nájemního bydlení byla shledána jako opodstatněná, s výhradou ovšem tří pozměňovacích návrhů.

Pokud se mám blíže vyjádřit k těm třem pozměňovacím návrhům. K bodu 1 a k prvnímu pozměňovacímu návrhu. Týká se § 696 odst. 2, a jak zde řekl pan ministr, týká se okamžiku rozhodného pro určení výše nájemného. Tady se Senát přiklonil k původnímu textu vládního návrhu zákona. Musím říci, že i stanovisko pana ministra při projednávání v Senátu bylo neutrální v této věci. Senát se domnívá, že není vhodné ukládat soudům povinnost rozhodovat o výši nájemného striktně ke dni podání návrhu, ale měla by být dána možnost soudně zvážit, zda je vhodné nájemné zvýšit již od podání návrhu, nebo například až ode dne vydání rozsudku. Ono totiž argument, který jsem zaslechla, že si jedna či druhá strana zvažuje podávat opravné prostředky, nepovažoval Senát za relevantní, protože je zcela určitě zřejmé, že pokud se strany nedohodnou, mám tím na mysli pronajímatele a nájemce, skončí spor u soudu a obě strany v drtivé většině případů se budou snažit domoci svého práva a využít všech řádných i mimořádných opravných prostředků. A když si vezmete, že běžné soudní řízení v České republice trvá tři roky, a pokud by výše nájemného byla stanovována ode dne podání návrhu k soudu, pak se skutečně může jednat o částky v řádech desítek tisíců a samozřejmě i vyšší.

Takže to byl první pozměňovací návrh. Druhý pozměňovací návrh se týká § 712 odst. 5, kdy v tomto jednom jediném případě se Senát rozhodl zkrátit lhůtu pro poskytnutí přístřeší ze šesti na dva měsíce. Toto zkrácení se má ale týkat pouze těch nájemců, kteří obdrželi výpověď z důvodu ne-

zaplacení nájemného a úhrady za plnění poskytovaná s užíváním bytu ve výši odpovídající trojnásobku měsíčního nájmu a úhrady za plnění poskytovaná s užíváním bytu.

A konečně třetí pozměňovací návrh, se kterým přicházím, se týká přechodných ustanovení článku II bodu 3, kdy v tomto případě Senát navrhuje vypuštění tohoto článku II, protože v případě, že v textu zákona by zůstal tento článek, domnívali jsme se, že by šlo o výrazný zásah do nabytých práv těch, kteří s nájemcem ve služebních bytech a podle stávající právní úpravy bydleli a podle stávající právní úpravy mají právo na náhradní byt. A takovým razantním opatřením v jejich neprospěch by byli postiženi zejména dosavadní uživatelé vojenských bytů. To znamená v případě vypuštění tohoto přechodného ustanovení by se aplikačně využíval stávající § 713 občanského zákoníku.

Vážené paní poslankyně, páni poslanci, já si vás dovolu požádat o schválení návrhu zákona ve znění schváleném Senátem. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, tak to bylo stanovisko Senátu. Teď se do rozpravy hlásí kolega poslanec Stanislav Křeček. Prosím, máte slovo.

Poslanec Stanislav Křeček: Děkuji, pane předsedající, dobré odpoledne, dámy a pánové. Vracíme se k občanskému zákoníku, k jeho novele.

Ačkoli bych mohl, nechci tady opakovat, co všechno jsme tady schválili. Tato novela vůbec neměla být přijata. Neměla být přijata nejen proto, že zasahuje do práv lidí, kteří bydlí v nájemních bytech, za situace, kdy se jim hospodářská situace zhoršuje, kdy se jim odebírají příjmy, odebírají se jim dávky a jejich postavení je čím dále horší. Ale také proto, a obsáhle jsem o tom mluvil v diskusi při prvním čtení, kdy se připravuje nový občanský zákoník a kdy tyto věci jsou často s ním v rozporu, což může v budoucnu, a já se o tom ještě zmíním, vyvolat určité problémy.

Ale o to mi teď nejde. Mně jde o něco jiného, dámy a pánové. Mně jde o to, že projednávání tohoto zákona krásně ukazuje vztah vládní koalice prostě k opozici! To bylo řečí, že to budeme projednávat všechno s opozicí! To bylo řečí, že zejména ty velké kodexy nemohou být prohlasovány vládní většinou, ale že musí opozice se na tom podílet a musíme k tomu přihlídnout! Není týden, nebo snad ani den, aby někdo z vládní koalice ne tvrdil, že to budeme s opozicí projednávat, že dáme na jejich názory, že to musí být všechno v kontextu. Ano, je tady první novelizace občanského zákoníku – a skutek samozřejmě utek! Ale co je horšího, dneska je tady opozice, která hájí původní vládní návrh zákona, když ani ten vládní návrh zákona se nezdál většině této Sněmovny dost tvrdý na nájemníky, ještě více je musíme zmastit, ještě více jim odebrat jejich práva a říct, že prostě

oni budou platit – když budou mít tu drzost, že si podají návrh k soudu, tak že už od podání návrhu budou platit náklady řízení. Čili ani ten vládní návrh! A nepodezírám vládu z nějakého přehnaného respektu k právům občanům, ale ani to se jim nezdálo dostatečné, ještě jim to více zhoršíme, ať si opozice říká, co chce, a ať si lidé myslí cokoliv!

Čili ta úprava je v rozporu s duchem občanského soudního řádu. Přece všichni právníci vědí, že náklady řízení od návrhu se podávají v případě, že ta suma je zřejmá, že je jasné, o čem se soudíme, že tady není žádný spor o tu částku – jenom o to, jestli má být, nebo nemá být vyplacena, že je meritum sporu zřejmé. Ale tady přece o tohle nejde! Tady přece nebudeme vědět, o co se vlastně soudíme. Bude tady spor o to – na základě návrhu soudu nebo na základě uvážení soudu bude teprve nájemné stanoveno. Nebudeme mít předběžně žádné číslo, které bychom měli (nesrozumitelné) V takovémto případě dát určit, že soud má rozhodnout o nákladech od podání návrhu, je v hrubém rozporu! Je jasné, že to soudy nebudou respektovat. Soudy toto respektovat nebudou, protože existuje ustanovení občanského zákoníku – § 3 odst. 1 občanského zákoníku, který říká, že rozhodování musí být v souladu s dobrými mravy. A určit někomu platit náklady řízení od doby podání návrhu by bylo v hrubém rozporu s dobrými mravy, jestliže ta částka záleží na uvážení soudu!

A ještě na jednu věc bych chtěl upozornit, dámy a pánové. Budeme tady za několik měsíců projednávat občanský zákoník – ten velký občanský zákoník. Tato ustanovení, kterými se teď budeme zabývat, jsou s tím často v rozporu. A já to říkám, prosím vás, dneska rovnou, aby o tom nebyly do budoucna žádné pochybnosti. Pokud se do návrhu občanského zákoníku tak, jak je připraven, podaří vládní koalici prosazovat tyto návrhy, tuto novelu, tak se ohrozí přijetí občanského zákoníku velkou většinou této Sněmovny, ale co hůře – v případě, že to bude prosazeno, po volbách se toto změní. Prostě opozice si nedovolí takovéto věci nechat v občanském zákoníku a budou prostě vypuštěny. A povede to k tomu, že občanský zákoník budeme mít po každých volbách, že to nebude žádný stabilní právní předpis, ale že se to právní vědomí ještě více znejistí, než je tomu dnes.

Já se domnívám, že to, co přijal Senát, je jakousi snahou zachránit alespoň trochu nějaké slušné postavení, ne, aby lidé ze služebních bytů, kteří dodneska měli právo na náhradní byt, museli vypadnout, jakmile o to vlastně požádá. To je neskutečný zásah do již nabytých práv, aby se tam stanovily ty náklady od podání návrhu a všechny tyto věci!

Velmi bych prosil, zvažte to ještě jednou, i když vím, že možná mluvím zcela marně, a podpořte vládní návrh zákona, novelu, kterou připravil Senát. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, probíhá rozprava a bude reagovat ministr Jankovský. Máte slovo.

Ministr pro místní rozvoj ČR Kamil Jankovský: Já jenom bych reagoval na vystoupení pana poslance Křečka. Já, když jsem chvíli poslouchal, tak jsem měl pocit, že jsme v prvním čtení. A my jsme to projednávali – projednávali jsme to samozřejmě spolu na několika sezeních. Průběh projednávání ve Sněmovně byl, jaký byl. Dohodli jsme se na tom. Ale senátní změny nejdou všechny ve prospěch nájemníků! Je tam i to zkrácení doby přístřeší, které my také nepodporujeme! To znamená, že já v tuto chvíli podporuji původní návrh Poslanecké sněmovny, tak jak ten návrh předložila Senátu. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Prosím, paní poslankyně Černochová.

Poslankyně Jana Černochová: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, já se moc omlouvám. Já jsem s panem doktorem Křečkem zažila velmi hezká léta v zastupitelstvu městské části Praha 2. (Potlesk a pobavení v levé části sálu.) Bylo jich celkem dvanáct, těch let. Teď mě mrzí, že už tam pan doktor není, nemám se s kým párovat... (Opět potlesk a pobavení, zejména v levé části sálu.)

Ale myslím, že by bylo, pane doktore prostřednictvím předsedajícího, fér si přiznat, že to vaše vystoupení má trochu jeden problém, a to je ten, že vy ještě stále – a já vím, že už je to evergreen, který touto sněmovnou zaznívá pokaždé, když se řeší občanský zákoník – ale vy stále ještě bydlíte v bytě s tzv. bývalým regulovaným nájmem, a tudíž se domnívám, že jste ve střetu zájmů. Děkuji. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, prosím, pan poslanec Polčák.

Poslanec Stanislav Polčák: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, kolegové, já bych si dovolil zastoupit nepřítomnou zpravodajku našeho výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj, protože mě o to požádala. A to stanovisko, které zde sděloval pan poslanec Křeček, bylo stanovisko ústavněprávního výboru, kde vystupoval jako zpravodaj. Vzhledem k tomu, že tato skutečnost, kterou říkala zde moje předřečnice, je obecně známá, tak si myslím, že zároveň i pan poslanec jaksi nebyl povinen nám sdělit tuto skutečnost. Nevím, jestli bylo úplně nutno takhle zaútočit na pana poslance Křečka.

Každopádně já bych se chtěl vyjádřit k meritu věci, protože to je deba-

ta, o které zde je dnes asi vedena nejvíc řeč. Je třeba říci, že pan poslanec Křeček byl účasten skutečně těch debat, které inicioval pan ministr pro místní rozvoj, to znamená, já ho nechci zatahovat do toho, že by se snad nedej bůh podílel na přípravě zákona v tomto znění, protože on skutečně setrvale některé problémy torpéduje a tady sděluje opakovaně, že s nimi nesouhlasí, leč dialog s opozicí skutečně veden byl. My jsme se prostě jenom neshodli. To je celé. To znamená, na konci tohoto dialogu bylo usnesení vládní většiny, kterým byl přijat tento návrh zákona.

A teď meritorně k tomu, co navrhuje Senát. Já bych se především chtěl vyjádřit k té úpravě, která říká, že by soud nebyl povinen určit výši nájemného od data podání žaloby. Pokud bychom tuto povinnost do zákona nevětšili, tak podle mého názoru bychom opět přenášeli nepřiměřené břemeno na pronajímatele, kteří již dneska stát žalují ve Štrasburku, a myslím, že bychom ohrozili výsledek tohoto mezinárodního soudního řízení. Je to z jednoho důvodu. Pokud si uvědomíte, že i třeba Senát sděluje, že po případném dlouhém soudním řízení by měla být kompetence soudu určena, že určit závazně svým výrokem, že se nájemné bude hradit po nějaké delší době od podání žaloby, proč by měl pronajímatel nést jakési tíživé důsledky toho, že soudní řízení trvalo dlouho? Já skutečně neshledávám jediný věcný důvod pro to, abychom opět přenášeli břemeno, které má nést buďto tento stát ve své sociální politice, anebo ve své úpravě právě těch postupů, které stanovuje tento občanský zákoník, tak proč by toto břemeno mělo být přenášeno opakovaně na pronajímatele.

Chci upozornit, že právě to dotčené ustanovení § 696 odstavec 1 občanského zákoníku stanovuje určitý proces, kdy se pronajímatel a nájemce mají v určitých lhůtách dohodnout. Jestliže se nedohodnou, to znamená, že jedna z těch stran drží své stanovisko, tak ona musí prokázat, že to její tvrzení a důkazy jsou skutečně pádné, a přesvědčit soud o tom, že má právo buďto na snížení nájemného, nebo naopak na zvýšení nájemného. Na tom opět není přece nic šikanózního.

A pokud bychom si mysleli, že tato úprava je v rozporu s dobrými mravy, tak já chci říci, že přiznání pohledávky k určitému datu od podání žaloby je zcela běžnou soudní praxí a vyplývá i z jiných ustanovení občanského soudního řádu.

Pokud jde o bod dva, zde poukazuji na to, že v tomto bodě je Senát tvrdší než Sněmovna. Já setrávám na stanovisku, které zde i sdělil pan ministr, to znamená, že bychom zde měli schválit spíše tu mírnější podobu zákona, tak jak byla přijata ve znění Sněmovny.

A pokud jde o bod tři, to znamená o otázku služebních bytů, zde já nepovažuji za vhodné, aby se toto ustanovení změnilo vypuštěním, a to z jednoho důvodu. Pokud v souvislosti s výkonem povolání ten nájemce, re-

spektive jeho osoby blízké žily s ním v době smrti a on zemřel právě v důsledku smrti, tak je chráněn ztřeštěně. To by opět ze znění zákona vypadlo a podle mého názoru by to bylo špatně.

Takže já bych považoval za vhodné, abychom se přiklonili k té verzi, která zde již byla jednou schválena. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak a teď bych požádal pana poslance Stanislava Křečka, který chce zřejmě reagovat na toto vystoupení.

Poslanec Stanislav Křeček: Já bych se sice mohl zeptat pana kolegy, jak souvisí sociální politika státu s tím, od kdy budou účastníci soudního řízení platit náklady řízení, ale to je jiná věc.

Já jsem se chtěl vyjádřit k tomu obvinění ze střetu zájmu. Já bych toto samozřejmě ohlásil, kdyby tomu tak bylo. Já jsem skutečně s paní kolegyní Černochovou prožil krásná léta a do dneška bydlím v bytě a platím nájemné, které mi ona stanovila jako starostka městské části Prahy 2.

Ale copak tento zákon hovoří o tom, že se ruší regulace nájmu, dámy a pánové? Kdyby takovýto zákon tady byl, no tak samozřejmě bych byl ve střetu zájmu a musel bych to hlásit. Ale o tomhle přece ten zákon není. Ten zákon tady hovoří o tom, od kdy budou účastníci platit náklady řízení, jestli ten, kdo bydlí ve služebním bytě, je povinen se vystěhovat, jakmile ho o to vlastník bytu požádá. Představte si tu situaci, všechny ty babičky ve vojenských bytech, jakmile o to vlastník požádá, musí vypadnout. To je nějaký střet zájmu? To se mě přece vůbec netýká. Takže nevykládejme střet zájmu tak, jak to tady bylo vyloženo. Ten střet zájmu je o něčem úplně jiném.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Tak rozprava probíhá. Ještě pan poslanec Polčák se do ní hlásí.

Poslanec Stanislav Polčák: Já pouze s faktickou poznámkou, vážený pane předsedající.

Já opravdu netuším, proč se zde hovoří o nákladech řízení. Já bych jenom poprosil, jestli by to případně pan kolega poslanec Křeček doplnil, protože zde přece o otázku nákladů řízení vůbec nejde. Ten § 696 se nákladů řízení vůbec nedotýká, ale dotýká se právě určení výše nájemného. Ta strana, která bude v tom soudním sporu neúspěšná, nebo s ohledem na výsledek toho soudního sporu, si ponese ty náklady řízení, ale to přece s otázkou, od kdy bude určena výše nájemného, nesouvisí.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ještě bude reagovat Stanislav Křeček.

Poslanec Stanislav Křeček: Ano, skutečně jsem se přerekl. Nejde o náklady řízení, ale o to, od kdy člověk bude platit nájem. Ale tím spíše se mi zdá logické, že by až soud měl rozhodnout, od kdy se to nájemné bude platit. Přece soud rozhoduje o situaci, která je v té době. A přece ty pohyby v tom nájemném mohou za to dlouhé řízení nastat. Přece ten nájem může být jiný rok poté, co byl ten návrh podán. Čili tím se ta situace jenom zúží.

Upozorňuji, prosím vás, že návrh nového občanského zákoníku nic takového neutlačuje (?). A pokud se to podaří prosadit, bude platit to, co jsem řekl – budeme proti občanskému zákoníku vystupovat.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Stanislav Polčák.

Poslanec Stanislav Polčák: Ještě jednou děkuji, pane předsedající.

To znamená, že jsme si otázku nákladů řízení ujasnili. A teď tedy by asi bylo vhodné si ujasnit jednu věc. V okamžiku, kdy to soudní řízení bude trvat pět let, což se v případě české soustavy soudů pořád ještě může dít, tak to znamená, že ten, kdo se s tím návrhem obrátí na ten soud, to znamená nájemce, pokud chce docílit snížení, a on skutečně v tom soudním řízení to snížení dostane, tak mu soud může určit, že to snížení bude mít teprve až od čtvrtého roku po podání té žaloby, anebo opačně – pokud pronajímatel vede pět let soudní spor, tak mu soud řekne po pěti letech, že to zvýšené nájemné může požadovat až od čtvrtého roku vedení toho soudního řízení. Vždyť to je naprosto nespravedlivé! Já absolutně nechápu, proč by takovouto pravomoc v demokratickém a právním státě při ochraně legitimních očekávání, při ochraně majetku, proč bychom tuto úpravu měli posunovat a dávat do jisté libovůle soudu, kde vůbec nepatří!

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Já bych požádal pana poslance Jeronýma Tejce, který se hlásil o slovo, aby si ho vzal. Prosím.

Poslanec Jeroným Tejc: Já bych chtěl oznámit, že nejsem ve střetu zájmu a nikdy jsem nebyl. Nicméně dovolím se zastat se svého kolegy pana poslance Křečka právě v té jeho snaze zakotvit to, aby zde soud měl možnost rozhodnout, od kdy to zvýšené nájemné bude platit.

Úvaha, že ty subjekty jsou si rovny, ten pronajímatel, který vlastní většinou celý bytový dům, a ten nájemce, který si pronajímá jeden jediný byt, že jsou si ty subjekty rovné co do ekonomické síly apod., ta prostě neplatí. Přece i zákoník práce vychází z toho, že zaměstnavatel má v určitém ohledu jisté restriktce a ten zaměstnanec je chráněn tím zákonem, protože to je ve veřejném zájmu. A já myslím, že úprava bydlení a nájemného bydlení může jít stejnou cestou. Ten problém je v tom při délce našich

soudů a za to zcela jednoznačně nese odpovědnost i stát, Ministerstvo spravedlnosti, potažmo celá vláda a tato Sněmovna – hrozí zde riziko, že ten nájemce, ten, který má byt v nájmu, pokud je žalován majitelem toho bytu, tím pronajímatelem, o zvýšení ceny nájmu, neví, jestli uspěje, nebo neuspěje. On je v určité nevýhodné pozici. On samozřejmě může vycházet z toho, že uspěje, ale v době, kdy nejsme schopni předpokládat, jak bude fungovat tato norma, kdy zcela jasně není určeno a nebude možné velmi často, možná v 90 % případů, odhadnout, jaké bude rozhodnutí soudu, bude vystaven nejistotě. Nejistotě po dobu tohoto řízení.

Ve chvíli, kdy bude žalován, tak v té chvíli on je vystaven dvěma rizikům. Jednomu, že nebude moci platit ten zvýšený nájem. Pak samozřejmě pokud by bylo to rozhodnutí soudu rychlé, tak ano, to může akceptovat, a rozhodne se pro jinou variantu. Například pro to, že ten byt opustí. Ale když ten soud bude trvat pět let a náhodou, i když on bude přesvědčen o tom, že u toho soudu uspěje, náhodou dojde k tomu, anebo k tomu ani nedojde, ale on nemůže být o tom přesvědčen, že to nájemné bude zvýšeno zpětně, pak on ví, že vždycky se dostane do situace, že ho takováto věc zruinuje. On prostě to riziko nebude schopen nést. On nebude schopen, i když bude přesvědčen o tom, že ten nájem nebude vyšší, nést to riziko po dobu čtyř, pěti, šesti let, pokud by byl vystaven tomu, že bude platit ten nájem zpětně za těch šest let od podání žaloby.

Já se obávám, že toho bude řada pronajímatelů zneužívat. Bude zneužívat jak této situace, tak samozřejmě i slabšího ekonomického postavení těchto nájemníků, tak možná i jejich slabší situace při hledání svého zástupce, advokáta, protože takové zastoupení samozřejmě nebude jednoduché a nebude levné. A já jsem proto přesvědčen, že tady je ve veřejném zájmu, aby se stát postavil v této věci na stranu nájemníků a aby v takovém případě rozhodoval o té době soud po zvážení všech okolností. Pokud bychom nedošli k názoru, že máme jít ještě druhou cestou, například tím, že by ten nájem zvýšený vždy platil až od rozhodnutí soudu. A pak bychom samozřejmě oprávněně tady slyšeli námitky, že to je zase nespravedlivé vůči pronajímatelům, protože by docházelo mnohdy k tomu, že by ze strany nájemců byly tyto soudní spory zdržovány.

Já jsem přesvědčen, že ten návrh, který tady kolega Křeček hájí, je správný, jde správným směrem a je to přesně ta střední cesta, která je vyvážená mezi oběma póly, které samozřejmě mají svá rizika. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Dívám se, kdo ještě se hlásí. Zaznamenal jsem faktickou přihlášku Jiřího Paroubka, ale ta asi neplatí. Ještě se hlásí paní poslankyně Halíková.

Poslankyně Milada Halíková: Vážený pane předsedající, členové

vlády, kolegyně a kolegové, k problematice občanského zákoníku tady vystupovala celá řada z nás v době prvního, druhého, třetího čtení i dnes, kdy je zákon vrácen Senátem.

V současné době, jak všichni víme, neexistuje zákon, podle kterého by bylo možné výši nájemného určovat. Proto Ministerstvo pro místní rozvoj přišlo s novelou občanského zákoníku, která zakotvila možnost stanovení nájemného soudem, který by rozhodoval o výši nájemného. V ministerském návrhu, který byl předložen a projednáván jako tisk 188, bylo ponecháno na vůli soudu, zda výši nájemného stanoví k datu podání žaloby, nebo datu právní moci.

Při projednávání návrhu novely občanského zákoníku na ústavněprávním výboru naší Sněmovny předložil tehdy zástupce občanského sdružení majitelů návrh, který stanovil soudcům povinnost určit nájemné od podání žaloby, aniž by takovéto určení ponechal na vůli soudce. Domnívám se, že postup, kdy lobbistická organizace navrhuje zákony, aniž by jiná občanská sdružení měla možnost oponentury, je v rozporu se základními principy zastupitelské demokracie. A bohužel tento návrh pak Poslanecká sněmovna hlasy poslanců vládní koalice ve třetím čtení nakonec schválila v podobě tisku 188/3.

Podle mého názoru primární problém spočívá v důsledcích navrhovaného usnesení. Nájemník, který nemá informace o obvyklém nájemném, jaká je hodnota doposud podaných cenových map, všichni víme, je postaven před často jednostrannou tzv. adhezní nabídku pronajímatele. Pokud ji z důvodu příliš vysokého nájmu nepřijme, bude pronajímatelem žalován. Soud, který v případě dvouinstančnosti může trvat také tři, čtyři, slyšeli jsme tady, že i pět let, stanoví výši nájemného ode dne podání žaloby, přičemž toto nájemné pak bude muset nájemník doplatit zpětně.

Uvědomme si prosím, vážené kolegyně a kolegové, že nájemníci jsou často staří lidé nebo nemajetní lidé. Například podle statistik, když to vezmu ze svého regionu, z Moravskoslezského kraje, který tady zastupuji a kde je nejvíce nájemníků bydlících v bytech společnosti RPG pana Bakaly – na toto téma jsme také mnohokrát ve Sněmovně hovořili – tak více než polovina těchto nájemníků patří do skupiny, o které jsem hovořila, a tito lidé, tedy více než polovina nájemníků v bytech OKD, pobírají nějakou formu sociální dávky. Nemají tedy peníze na adekvátní právní pomoc nebo znalce, aby mohli jít do sporu o určení spravedlivého nebo přijatelného nájemného.

Jestliže jsme v této Sněmovně rozhodli o deregulaci nájemného, pak ale fakticky zpětné stanovení nájmu nemá v právním řádu ani v právní teorii obdoby. Již přece fakt, že soud podle návrhu novely nesmí přihlížet k sociálním, zdravotním nebo jiným důležitým aspektům, je v rozporu se smyslem pro spravedlnost každého člověka. Soud nemůže ani přihlížet k faktu,

zda se pronajímatel vůbec snažil o dohodu s nájemníkem na férovém nájemném, nebo tak činil pouze formálně jednostranným stanovením příliš vysokého nájemného.

V případě novely, o které dneska jednáme, se jedná také o rozpor se zásadou autonomie vůle. Nájemník nemá možnost rozhodnout se, zda zvýšené nájemné bude platit, nebo se odstěhuje, přičemž vůbec ani nemusí vědět, jaké je nájemné obvyklé. Naopak v případě přijetí novely soud musí nařídit nájemníkovi doplatit zpětně nájemné, na které by neměl dostatečné prostředky, a tím ho vlastně vystaví existenční nouzi. S tím souvisí také fakt, že tato skupina nájemníků nebude moci uplatnit nárok na sociální dávky související s bydlením. Je to samozřejmě diskriminační, a tedy protiústavní, přičemž je takováto úprava zřejmě také v rozporu se zákazem diskriminace vtěleným do směrnice Evropské unie o službách číslo 2006/123.

Tato fakta nebyla při projednávání zákona v Poslanecké sněmovně doposud vůbec zmíněna. A tak důsledky soudních rozhodnutí učiněných na základě této novely mohou zlikvidovat existenci mnohých důchodců, kteří budou muset doplácet desítky, možná stovky tisíc korun včetně soudních poplatků bez svého vlastního zavinění, aniž by měli informace, jaká je obvyklá cena nájmu v jejich městě. A navíc bez možnosti dojednat si férové podmínky budou muset nájemci hradit vysoké částky do kapes zpravidla dominantních vlastníků.

Proto, vážené kolegyně a kolegové, poslanci za Komunistickou stranu Čech a Moravy nehlasovali a nemohou hlasovat pro novelu občanského zákoníku. A vás, kolegyně a kolegové, kteří jste pro něj hlasovali, chci v tuto chvíli vzhledem k tomu, co jsem přednesla já i kolegové, požádat, pokud budete pro novelu hlasovat, pak ve znění předloženém Senátem.

Děkuji za pochopení a za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Nemám žádnou přihlášku do rozpravy k tomuto návrhu. Takže pokud se opravdu nikdo nehlásí, tak ještě jednou zagonguji a rozpravu ukončím. V této chvíli by mohli ještě vystoupit navrhovatel anebo – nikdo z vás už nevystoupí. Děkuji.

Přistoupíme tedy k hlasování. Prosím, pan ministr. Můžete ještě.

Ministr pro místní rozvoj ČR Kamil Jankovský: Já jenom v krátkosti. Ty argumenty, které tady zaznívají, jsou argumenty, které už jsme slyšeli. Jsou to argumenty, o kterých jsme diskutovali, a nakonec Poslanecká sněmovna rozhodla tak, jak rozhodla a já proto bych opět ještě jednou apeloval, aby tato Poslanecká sněmovna podpořila to znění, které poslala do Senátu, a odmítla návrhy, které nám Senát poslal zpět. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Přistoupíme k hlasování podle § 97 odst. 4 zákona o jednacím řádu Sněmovny. K přijetí usnesení je zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny přítomných poslanců. Nejdřív půjde o znění schválené Senátem.

Přednesu návrh usnesení: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem zákona, kterým se mění zákon číslo 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a zákon číslo 102/1992 Sb., kterým se upravují některé otázky související s vydáním zákona číslo 509/1991 Sb., kterým se mění, doplňuje a upravuje občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 188/4, ve znění schváleném Senátem, podle sněmovního tisku 188/5.“

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, přijmout tento text usnesení, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 94. Přihlášeno je 192. Pro hlasovalo 53, proti 127. Konstatuji tedy, že jsme návrh zákona ve znění schváleném Senátem nepřijali.

A budeme tedy hlasovat znovu. A teď už podle § 97 odst. 5 jednacího řádu Sněmovny. V tomto případě je k přijetí usnesení zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny všech poslanců, tedy 101. Nastaveno.

Přednesu návrh usnesení: „Poslanecká sněmovna schvaluje návrh zákona, kterým se mění zákon číslo 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a zákon číslo 102/1992 Sb., kterým se upravují některé otázky související s vydáním zákona číslo 509/1991 Sb., kterým se mění, doplňuje a upravuje občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, ve znění, ve kterém byl postoupen Senátu, podle sněmovního tisku 188/4.“

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, přijmout tento text usnesení, stiskne tlačítko a zvedne ruku. A kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 95. Přihlášeno 192. Pro hlasovalo 108, proti 73. Konstatuji tedy, že jsme návrh zákona přijali a končíme projednávání bodu číslo 5.

Dalším bodem programu je bod číslo

39.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 592/1992 Sb., o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 551/1991 Sb., o Všeobecné zdravotní pojišťovně České republiky, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 280/1992 Sb., o resortních, oborových, podnikových a dalších zdravotních pojišťovnách, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 15/1993 Sb., o Armádě České republiky a o změnách a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění zákona č. 224/1999 Sb.
/sněmovní tisk 325/ - první čtení**

To je, tuším, přerušená obecná rozprava ze středy 27. 4. Takže tímto tiskem jsme se už zabývali ve středu 27. dubna, kdy jsme obecnou rozpravu přerušili. U stolku zpravodajů by měli zaujmout místo jednak navrhovatel ministr zdravotnictví Leoš Heger a zpravodaj pro první čtení Boris Šťastný.

No a my budeme nyní pokračovat v té přerušené obecné rozpravě. Připomínám, že už zřejmě v té rozpravě ve středu odezněl návrh poslankyně Soni Markové na zamítnutí předloženého návrhu. Nyní tedy se pustíme do rozpravy, ke které mám tady písemné přihlášky. Tady jich mám 12. V této chvíli je tady 12 písemných přihlášek do rozpravy.

Takže prosím, první přihlášený do rozpravy je Antonín Pavel. A další pak je Jiří Koskuba. Prosím, doktor Antonín Pavel. Prosím, máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Pavel Antonín: Vážený pane předsedající, vážení kolegové, vážená kolegyně, máte mě možnost na tomto místě vidět poprvé, protože když jsem přišel do parlamentu, řekl jsem, že nebudu nikdy mluvit o věcech, kterým nerozumím. A toto je jedna z mála věcí, o kterých mám ponětí, protože se to týká mého ranku – zdravotnictví.

Dříve, když jsem si vždycky myslel, čím to je, že když jsme měli skoro 20 ministrů, jak je možné, že mezi nimi se nikdy nenašel nikdo, kdo by byl tvořivý, kdo by chtěl něco změnit, kdo by něco změnil, něco udělal, něčeho dosáhl, že to přece není možné. A když na post nastoupil pan ministr Heger, říkal jsem si, že tohle je vlastně ten správný člověk na správném místě, a hrozně jsem mu fandil, tak trochu mu stále ještě fandím.

Vlastně jsem tady u toho pultu až po roce, což je taky špatné, protože to znamená to, že ten rok se vlastně nic nedělo, k čemu by bylo potřeba v tom zdravotnictví mluvit. Doufal jsem, že tady budu stát podstatně dříve a že budu moci ke změnám ve zdravotnictví mluvit podstatně dříve.

Pan ministr totiž od začátku měl hrozně těžkou situaci. Nejdříve na něho tlačili lékaři svou akcí Děkuje, odcházíme!, pak narazil na své kolegy s daní z přidané hodnoty, a prostě ta díra těch peněz, které mu utíkají, místo aby se zmenšovala, tak se mu neustále zvětšuje, a on vlastně se snaží zalepit všechny otvory, kterými mu peníze unikají, a čas na výrazné změny v podstatě zatím neměl. Nyní přišel k tomu zalepování tím, že se pokusil docílit peněz tím nejsnazším způsobem – zvedl poplatky, které se týkají hospitalizace.

Jako lékaři, který v praxi se s tím setkává dnes a denně, mi to připadne pro nemocnice jako snadná cesta, jak se dostat k penězům, ale z hlediska pacientů, na které musím myslet především, mi to připadne jako ta nejhorší možná alternativa. Regulační smysl hospitalizačních poplatků se jednoznačně neprokázal. Pacientů neubýlo, neubývá, ta částka nijak nemění jejich chuť konzumovat tuto zdravotnickou službu a zvýšení částky za hospitalizaci to opět nijak nezmění. Navíc vidím i případy, kdy jednotliví pacienti přímo zneužívají hospitalizační poplatky. Zažil jsem klientku, která u nás ležela dlouhou dobu na nadstandardním pokoji a zaplatila za něj 50 tisíc korun, protože tam byla vlastně většinu svého těhotenství, a pak doložila tzv. potvrzením o nemajetnosti, že není schopna ty regulační poplatky zaplatit. I prostě k takto hrozným případům se v klinické praxi člověk dostane.

Regulační poplatky jsou jednoznačně cesta do pekel, která ohrožuje chudé klientky, které musí denně v té hospitalizaci platit za to, že se tam musí léčit se svým zdravotním postižením. Před chvílí jsme odsouhlasili návrh zákona, který jim zvyšuje riziko poplatku za byt, ve kterém eventuálně bydlí, za chvíli budeme jednat o důchodech, které chudým skupinám mohou naopak ještě klesat. A v této situaci, v okamžiku, kdy tito obvykle chudí a staří lidé jsou pak hospitalizováni v nemocnicích, jim ještě zvýšíme regulační poplatky.

V té nemocnici, když pak musí využívat nějaké terapeutické postupy, narazí ještě na druhou část této takzvané změny ve zdravotnictví – na standardy a nadstandardy.

Sám jako lékař úplně nechápu princip těch standardů a nadstandardů, protože již v současné době vlastně jsou výkony, které pojišťovna hradí a které nehradí. Vždycky, když se bráníme tím, že se snažíme říct, že by prostě pacienti měli mít nárok na péči, tak pan ministr nám odpovídá s tím, že v podstatě nebudou ohroženy ty výkony, které jsou hrazeny pojišťovnou. Pak ta cesta je vlastně podle mě slepá, protože pojišťovna do teď měla možnost ovlivnit, které výkony uhradí a které neuhradí. Nyní dojde pouze k tomu, že se změní částečně ten člověk, který bude hodnotit, které ty výkony budou hrazené a které nebudou hrazené, a boj o to, kdo na to bude mít vliv a kdo na tom bude profitovat, je vždycky slabým místem tohoto systému.

Z mého pohledu je nutné uvažovat zcela jinak a je potřeba změnit systém počtu lůžek, počtu nemocnic a druhů péče. Prostě, myslím si, že cesta poplatků a cesta hrazených a nehrazených výkonů není ta cesta správná, a proto pro ni nebudu hlasovat. Děkuji. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak. Po doktoru Antonínovi jako další přihlášený je poslanec Jiří Koskuba. Připraví se Stanislav Křeček.

Poslanec Jiří Koskuba: Pane předsedající, vážená vládo, dámy a pánové, já na rozdíl od svého předřečníka jsem za tento pultík už párkrát zašel, ale jak vidím, potvrzují se obavy některých kolegů z toho, že jde o pouhou obstrukci, a Sněmovna se kupodivu z velké části vyprázdnila. Dámy a pánové, já vás mohu ujistit, že z mé strany nejde o žádný projev obstrukce, byť jsem byl včera novináři kontaktován, zdali máme pokyny, a bychom zdržovali jednání, a zdali mám připravený projev. Normálně si projevy nepřipravuji, reaguji na situaci, která ve Sněmovně je, a trošinku mě mrzí, že začínají-li reformní zákony, a pokud vím, před volbami jsme se všichni napříč shodli, že jisté reformy jsou potřebné, tak ty reformy, ať chcete, nebo ne, probíhají bez projednání s opozicí. Nechť mi tedy prostřednictvím pana předsedajícího pan ministr i vládní trojkoalice promíne, že jsem to takto řekl.

Za druhé, dámy, pánové, já jsem naprosto normální člověk a v žádném případě nehodlám v těchto slovních zdech trávit noc a hrát si na noční jednání. V rámci zlehčení se trošku dovolím dotknout pana předsedy Gazdík. Když navrhl, abychom jednali nejen přes 21. hodinu, ale i přes 24. hodinu, já jsem se hlásil s faktickou poznámkou, chtěl jsem vás jako lékaře, zatím ještě i aktivního lékaře, vyzvat k tomu, nedělejte to, vážená Sněmovno, jak jsme viděli z návrhu Senátu k tomu zákonu o dopravě na pozemních komunikacích, provozu na pozemních komunikacích, oni z naší Sněmovny občas odcházejí značné pitomosti, natož budete-li cokoli projednávat nevyspalí, unavení a zítra opět zde zasednete do těch lavic – nemá to cenu. Na rozdíl zřejmě od kolegy Gazdík, který nám tady před časem prohlásil, že mu utekly obě ženy, já na to dodnes nezapomněl, ta moje neutekla a já bych se rád k ní i domů vrátil. (Potlesk v levé části aálu.) To vám musím říci úvodem.

Předem předesílám, že nejsem jednoznačně rozhodnut pro tento zákon zvednout ruku. A to nikoliv proto, že jsem z opozice, to nikoliv, že jsem sociální demokrat, ale že bych si tu cestu projednávání základních reforem představovat poněkud jiným způsobem. A pokusím se vám jenom vysvětlit, asi jak. Na druhé straně zdůrazňuji, že když jsem dneska ráno jel ještě i na své mateřské pracoviště, s kterým s veškerou úctou jsem srostlý po dvaceti letech práce více než s touto Sněmovnou, protože tady si uvědomuji,

že poslanecký mandát je mi propůjčen maximálně na čtyři roky, kdežto lékařem chci být až do své smrti, tak když jsem jel do práce, abych zjistil, jak to tam funguje, zdali je všechno v pořádku, tak jsem v rozhlase v autě zaslechl, že na nočním jednání nebo včerejším jednání K 6 – a já se omlouvám, já už ta káčka si pletu, už jsem tu jednou řekl, že mám nejradši K-2, což je nádherná druhá nejvyšší velehora v Himálaji – ale nicméně že na jednání K 6, a omlouvám se, jestli jsem to popletl, padla další námitka Věcí veřejných, další pilíř, to znamená opět VV ustoupily, tak se na mě nezlobte, já skutečně nemám důvěru v to, že ty reformy nakonec budou postupovat tak, jak se slibuje a jak se projednává. To je jeden pohled, prosím vás, na to, proč těm reformám samozřejmě nedůvěřuji.

No a leží tu před námi návrh zákona, který se krom jiného týká poplatků, ale týká se zatím poplatků toliko jednoho, a na veřejnosti se už hovoří a v médiích o zvyšování poplatků dalších, a zde se omlouvám, samozřejmě sdílím názor České lékařské komory, že není možné zvyšovat poplatky, ale udělat z nás – a promiňte, že používám ještě to slovo z nás – z nás zdravotníků výběrčí jakýchsi daní.

A nyní k meritum věci: Já jsem vás chtěl ve svém krátkém projevu, kde s ohledem na to, že opravdu nechystáme obstrukce, asi začnu krátkým šestihodinovým úvodem, o čem zdravotnictví je, a jak jsme se tu minule bavili o Kubě, tak se třeba pokusím trumfnout Fidela Castra. Prosím vás, nikoliv, to chci jenom zlehčit. Ale chtěl jsem říci, o čem to zdravotnictví je.

Za posledních dvacet let prošlo řadou změn. Všichni jistě koukáte na film, oblíbené filmy o básnících, což je poměrně zdařilé filmové dílo. Pro osvěžení této sněmovny vám mohu sdělit, že když jsem byl vyhozen „za odměnu“ z nemocnice, kde jsem jako mladý lékař pracoval, tak aby má paní odvedla mé myšlenky od toho smutného faktu, že zřejmě nikdy už nebudu dělat, lůžkovou medicínu a udělali ze mě obvodáka, tak jsme šli do kina na tuším třetí díl Básníků a dodnes vzpomínám na to, jak celé kino řvalo smíchy, když pana Šafránka přeložili do Bezdíkova – a jediný já tam brečel. Ale panu ministrovi prostřednictvím pana předsedajícího se přiznávám, že už jsem hned první den byl zkorumpován, protože i já jsem v pytlíku od hladké mouky přinesl domů pět vajec. To znamená, zažil jsem mnohé. Těšil jsem se na to, že se něco změní.

V tom filmu se hovoří o enormní zátěži administrativou. Jsem poslední, kdo by obviňoval tohoto pana ministra a tuto Sněmovnu v tomto složení, že za to může, ale dámy a pánové, za posledních dvacet let naprosto obłudným způsobem narostla administrativa v českém zdravotnictví a při výkonu funkce klinického pracoviště jsem často o sobě říkal, že já už nejsem žádný primář, ale že jsem prostě ředitel toho kterého klinického úseku.

A neurazte se, když pohlédnete do tohoto návrhu zákona, opět vidíte

další novinku – že my budeme pacientům nabízet a vysvětlovat. Vracím se k tomu, co jsem řekl. My opět budeme vybírat jakési finanční prostředky, které budeme posílat někomu, kdo celou tu péči platí. Dámy a pánové, za sebe vám mohu říct: už toho bylo dost! Prostřednictvím pana předsedajícího se panu ministrovi i jeho týmu omlouvám. V tom já vidím velké jádro pudla. A všichni, kdo pro to zvednete ruku, si uvědomte, že to je jenom pootevření Pandořiny skříňky.

Jestli se, dámy a pánové, domníváte, že skutečně nemocný člověk, který je dopraven do nemocnice a je opravdu nemocen, je zralý k tomu, aby s jasnou myslí v kteroukoli denní a noční dobu pod stresem obavy o své zdraví poslouchal lékaře, který se navíc nachází ve stejném stresu z jiných důvodů, a adekvátně rozhodl o tom, co je a není standardní léčba, omlouvám se panu předkladateli, já si to představit už neumím. To je má praktická výtka. Žádné zdržování, žádné blokování reformou.

Dovolte mi jedovatou poznámku. Mě urazily ty řeči o tom, že něco budeme blokovat. Vážení, kdyby se naše vláda nehádala mezi sebou jak malí spratkové, tak jsme žádné zdržování nemuseli mít a mohli jsme to dávno mít za sebou! To si laskavě všichni uvědomme! (Potlesk z řad poslanců sociální demokracie.)

Nuže k tomu, proč se mi nechce někomu něco vysvětlovat. Já si totiž umím představit, že se pacient, jak tomu je dodnes, rozhoduje o tom, že má jistý hotelový standard. Ano, pacient je asi po předložení cenové nabídky schopen rozhodnout, zdali chce jednolůžkový pokoj s televizí, lednicí, balkonem a koupelnou. Tomu rozumím. Dále si umím představit, že až se zvetí, je schopen rozhodnout, chce-li normální stravu, či stravu nadstandardní. Ale omlouvám se, já si neumím představit... a on to ten návrh zákona neobsahuje a nechci to tu rozpitvávat, dopředu zdůrazňuji, můj projev není všeobsažný, nevysvětlím tu svou koncepci zdravotnictví, jenom chci pojmenovat určité věci... Prosím vás, doufejme, že nepůjdeme tak daleko, že my budeme pacientovi vysvětlovat, jestli nejdřív pojede na CT, nebo na magnetickou rezonanci. Doufám, že až tak daleko nejdeme. Prostě já se stále domnívám, že platí-li ústava a je-li v ní napsáno, že pacient má právo na adekvátní léčbu na poznatcích současné vědy, tak že prostě na ni má právo. A to, co by se dalo nazvat nadstandardem, není ta primární léčba.

Jistě všichni stojíte o to, abyste i vy byli léčeni léčbou adekvátní, která odpovídá moderním poznatkům. Samozřejmě pomím nějakou plombu. Pomím oční obroučky. S veškerou úctou, už si platíme nadstandardní léčbu – protože proč někdo nosí brýle na dálku v době, kdy je možné korigovat zrak? Asi proto, že považujeme, že brýle jsou standard. Dejme tomu, chápu, že pojišťovna by toto neunesla. Ale asi nebudeme chtít, aby pacient rozhodoval o tom, jaký dostane kardiostimulátor. To, s veškerou

úctou, já si neumím představit. A já si ani neumím představit, jak – a nechť mi prominou lidé – jsou tam lidé různého vzdělání, jak starému vykulenému člověku nebo člověku skutečně přece jenom prostšímu já vysvětlím, jaké jsou možnosti kardiostimulátoru – a tento mu zaplatí, na tento si připlatí... No to je logické, že ten člověk koukne do kešene a zhodnotí, kolik má peněz, a buď mi to odkejvává, nebo se rozhodne a pak na to nebude mít. Pak přináším druhou otázku – co udělá justice s tím, pakliže dotyčný se obrátí na soud s tím, že jeho zdraví bylo poškozeno, neb jsem mu to blbě vysvětlil? Prostřednictvím pana předsedajícího, pana ministra se nechci dotknout, vím, jak pracoval. Ale jistě si sám asi vzpomene, když dělal na rentgenologické klinice, že ve tři v noci, stojí-li tam tři sanitky, zrovna není nejvhodnější doba k tomu, abyste pacientům a jejich čím dál více někdy až hysterickým rodinám vysvětloval, kterou metodu zvolíte.

Promiňte. Pojďme do reforem, ale pojďme nejdřív uklidit to, co v tom zdravotnictví je!

Můj předřečník zde hovořil o tom, že se zneužívá zdravotní péče. Ano, já když jsem viděl úvod pana ministra na zdravotním výboru, který od té doby je spíš trojkoaliční nežli parlamentní, asi pana ministra překvapím, ale já když jsem viděl ty body, tak pan předseda Sobotka mi jistě promine, ale já jsem s tím neměl zase tak velký problém. Já skutečně jako kolega Babor, jsem řekl: paráda, můžeme se o tom bavit. Smutné je, že od té doby se se mnou o tom nikdo nebaví, a navíc se dostáváme někam na prvním místě, kam já jsem vůbec nechtěl.

No a vidíte, jak jsem se zakecal, to doktoři mají ve zvyku. A já bych teď tady skutečně dokázal, že se snažím tu Sněmovnu obstruovat. Ne, dámy a pánové, nesnažím. Já se jenom potřebuji vypovídat a současně i omluvit panu ministrovi a i vám, protože jakožto váš zástupce ve správním radě VZP jsem křičel na své parlamentní spolupracovníky a kolegy, když jsem opět po x-té slyšel, jaké změny budou, jak budeme snižovat lůžka, jak není ochota narovnat jednotlivé platby mezi nemocnicemi. Nebojte se, nemám tu poznámky, jenom jsem přinesl materiály, které jsou k dispozici, že každá nemocnice bez ohledu na to, co dělá, a tuším, proč to tak je, ale nevím, proč to přetrvává, dostává jiné peníze, tzn. ale logicky poskytuje i svým nemocným jiný komfort. Já ještě nemluví o léčbě. Ale je logické, že jestliže neplatíte všechny hotely na stejné úrovni stejně, tak v jednom hotelu ležíte na jednolůžku automaticky a v druhém ležíte na pětilůžkovém pokoji. Dámy a pánové, já vím (s důrazem), o čem hovořím! A varuji před tím, a-bychom nechali Ministerstvo se takovýcho zařízení zbavovat a přenášet to na jiné útvary naší České republiky.

Říkáte si: On zas chrání tu svoji Bulovku. Lidi, jo. Já jsem tam strávil dvacet let. A ať chcete, nebo ne, já jsem tam víc než doma, protože jsem tam odsloužil daleko víc hodin. Budu chránit Bulovku, ale budu chránit ja-

koukoli další jinou nemocnici v tom smyslu, aby byla zachována co její nedokonalejší funkce. Aby její zaměstnanci byli spokojeni, aby její pacienti byli spokojeni. A je ostudou 21. století, že když jsem jako ještě mladý lékař měl radost, že se všechno změnilo, tak víte, co je kuriózní? Proto jsem tu mluvil o té Kubě. Když do některých špitálů přidejte, tak kromě přístrojů, nových léků atd., to беру, ale to je přirozený vývoj, se nezměnilo vůbec nic.

Dovedete si někdo z vás představit, že bez protekce – a promiňte mi to slovo – že bez protekce a bez známostí vás odvezou do nemocnice, kde na vás vytáhnou novou, vyšší platbu, pak vám dám vybrat, co chcete, pak vás odvezu na pětilůžkový pokoj, kde máte zakázaný pohyb, a když budete chtít jít na tzv. gramofon, tak tu svoji velkou potřebu, dámy a pánové, děláte minimálně před čtyřmi dalšími lidmi. Doufám, že vám nepřipadá nechutné, že vám to připomínám. I takto stále vypadá české zdravotnictví. A to jsem čekal, že změníme. A pak přejdeme k těm krokům dalším. A až toto nebude, tak ano, ač jsem sociální demokrat, možná začnu uvažovat o tom, že abychom zabránili zneužívání, tak si ti lidé zaslouží určitý regulační poplatek. Ale až zabráníme zneužívání! A my si přiznejme, že české zdravotnictví se zneužívá. Slyšíte, kolik se vyhazuje léků. Vy vůbec netušíte, co vozí záchranná služba, kterou má každý právo si zavolat! Tím se omlouvám těm, kteří ji potřebují. Tomu, kdybychom se věnovali, najdeme první miliardy hned. A kdyby existovaly poplatky, které tomuto zabrání – ale já věřím, že se najde i jiný způsob – pak je tento poplatek skutečně regulační. Omlouvám se. Tento poplatek já za regulační nepovažuji, protože ti chudáci, kteří tam u nás chtějí zůstat musí, neb jsou nemocní, opuštění a tak dále, ho prostě zaplatit budou muset.

Na pana bývalého ministra vnitra, na pana ministra práce a sociálních věcí, a dokonce i na pana premiéra jsem se se zoufalstvím obracel s otázkou bezdomovců. Všichni snad víte, že když napadne sníh a udeří mrazy, tak naše nemocnice – regulační poplatky, neregulační poplatky – jsou úschovnou českých, slovenských a jiných bezdomovců. Ale ti neplatí. To znamená – tady nám regulační poplatky budou k ničemu. Všichni víme, že tam nepatří.

Na mých internetových webových stránkách si můžete přečíst odpovědi některých členů vlády. Nemůžu kritizovat všechny. Některé jsou takové, že o to nemají zájem. A tak bychom, dámy a pánové, mohli pokračovat.

Na závěr jsem si připravil jenom jeden konkrétní příklad. Možná už jste to všichni použili. Nemá cenu vás tu unavovat odborností. Ani já nejsem všeználek, ani já nerozumím všemu a ne vždy si myslím, že doktor by měl zrovna zase jednoznačně hovořit do organizace zdravotnictví, ale doktor z praxe by měl být u toho, když se něco mění.

Prosím vás, bude-li... Možná si řada z vás takto aplikovala už novinku, mikronizovaný heparin, při dálkových cestách apod. Moderní druh léčby, kde není nutné tolik často kontrolovat – nebo se tvrdí vůbec – krevními odběry, zdali ten lék nepřekročil povolenou dávku. To jsou všechno detaily, ale na dálkové trasy si píchnete jednu injekci a jedete. Doporučuje se to. Každý ležící pacient by měl mít tento lék. Prosím vás, málokdo z vás ví, že kdybych použil preventivní balení, tak se dávky pohybují přibližně kolem 100 korun za den. Pan ministr mě jistě omluví, že nebudu zcela přesný.

Dámy a pánové, víte, že nemocnice za jeden lůžkoden dostává – má v paušálu na léky 80 korun? To znamená, dáme-li jednu tuto jedinou injekci v plné léčebné dávce jednomu pacientovi, dva pacienti ten den nesmějí dostat žádný lék. Víte o tom, že na pracovištích jsou limity na speciální zdravotní materiál na každý měsíc? Víte o tom, že jsou limity na léky na recept? Víte o tom, že jsou limity na léky vydané na oddělení?

Toto kdybychom změnili na prvním místě a přinesli zde balík, komplexní balík, opatření a mělo to hlavu a patu, já budu první, kdo tomu zatleská. Za této situace – a omlouvám se, že jsem vám nemohl ani říct vše, co jsem chtěl, protože bych asi opravdu zdržoval – já se omlouvám, rozumím tomu, o čem je tento zákon, nemohu ho podpořit, protože jsou tam věci, se kterými nesouhlasím, a navíc mi připadá, že je vytržen, a to nikdo nepopírá, z balíku dalších, navazujících. Považoval bych za kulančnější místo hádek v trojkoalici a nejistoty, jestli vůbec to za tři neděle, za šest neděl ještě bude mít cenu tady projednávat, kdyby se chvilinku počkalo a přinesl se celý balík zákonů. A vy máte sílu na to to pak dokonce i prohlasovat. A bylo by to komplexní. Bylo by to čestné, bylo by to otevřené, otestovalo by to vaši svornost. A holt za zdravotnictví by vedlo nějakým směrem. Ale spěchat na nás, na všechny, jednáním přes půlnoc, vyhrožováním, jestli tu budeme ve tři, ve čtyři, v pět, a najednou vám hoří koudel až tam... Dámy a pánové, ne, protože veškerý spěch toliko pro hovado dobrý jest, a zvláště, pouštíte-li se do tak silného balíku zákonů, které mají změnit české zdravotnictví.

Já těm z vás, co zbyli, děkuji za pozornost. Omlouvám se, ale cítil jsem povinnost jednou alespoň část toho, co jsem chtěl, říct veřejně, aby všichni viděli, že přestože jsem se stal poslancem, tak jsem zůstal i felčarem. Děkuji vám moc. (Potlesk z řad ČSSD a KSČM.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: O slovo se hlásí přednostně Bohuslav Sobotka.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, já bych i v návaznosti na to, co zde řekl můj předřečník pan poslanec Koskuba, podal procedurální návrh na přerušení schůze Poslanecké sněmovny na 14 dní. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Tak já zazvoním na poslance, protože byl podán návrh na přerušení schůze na 14 dní, o kterém bychom měli neprodleně hlasovat. Prosím poslance, kteří se k tomuto chtějí vyjádřit. Teď budeme hlasovat. Žádnou další rozpravu nepřipustím. Prosím poslance, aby se shromáždili, pokud se chtějí vyjádřit k tomuto návrhu. Jo, jo, počkáme...

Mohu vás odhlásit. To můžeme učinit. Já vás všechny odhlásím a požádám, abyste se znovu přihlásili. Prosím, znovu se přihlaste.

Myslím, že můžeme hlasovat. (Ozývá se: Ještě ne.) Ne, ne. Já počkám chvilku. V klidu. Já už jsem myslel, že tady většina je. Myslím, že jsme na svých stavech.

Jenom připomenu, že po vystoupení pana poslance Koskuby, který tady vysvětlil, že budeme potřebovat výrazně více času na zvážení vládního návrhu, poslanec Sobotka navrhl, abychom vzhledem k tomu přerušili sněmovnu na 14 dní. To je ten návrh, o kterém bychom nyní měli správně hlasovat. Myslím, že... (Z lavic se ozývá návrh na odhlášení.) Já už jsem vás odhlásil jednou. To snad jednou stačí, ne? Prosím tedy, aby se všichni přihlásili. A budeme hlasovat.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, přerušit sněmovnu, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Bylo řečeno – na 14 dní. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 96, přihlášeno je 170, pro hlasovalo 75, proti 95, takže přece jenom více bylo těch, kteří chtějí pokračovat.

Takže sněmovnu nebudeme přerušovat. Návrh Bohuslava Sobotky byl zamítnut (potlesk koaličních poslanců) a o slovo se hlásil Boris Šťastný. Prosím. Pan poslanec Boris Šťastný chtěl reagovat na vystoupení, tuším, pana poslance Koskuby. Prosím, máte slovo.

Poslanec Boris Šťastný: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážená vládo, vážená Sněmovno, já bych chtěl jenom stručně reagovat na vystoupení mého předřečníka pana doktora Koskuby a současně na návrh předsedy sociálně demokratické strany a klubu na přerušení jednání na 14 dní.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Já souhlasím, jenom bych rád, kdyby to všichni sledovali, takže já jenom prosím (zvonek), aby tu byl větší klid. Prosím, máte slovo.

Poslanec Boris Šťastný: Mé vystoupení bude velmi krátké, neb nechci skutečně zdržovat toto projednávání. Chtěl bych jen připomenout, že pan kolega Koskuba ve svém projevu citoval, že opravdu nejde o žádnou ob-

strukci a že jeho projev, postup sociální demokracie a opozice, obecně bude velmi konstruktivní. Já si myslím, že podle toho, co jsme slyšeli a viděli, já tomu nevěřím. A nevěřím tomu proto, protože už na minulém zasedání jak předseda vlády, tak ministr zdravotnictví, tak já jako předseda výboru pro zdravotnictví jsme přislíbili, že tento návrh zákona bude velmi důsledně projednán ve výboru pro zdravotnictví.

Slíbil jsem, že svolám několik zasedání výboru pro zdravotnictví za účelem projednání i s opozicí, aby měla možnost k tomuto návrhu dát konstruktivní návrhy na případné změny. Skutečnost, kdy někdo navrhuje čtrnáctidenní přerušení, a skutečnost, která tady hrozí této Sněmovně, že dalekosáhlými projevy bude opozice blokovat toto jednání, je přesně v duchu obstrukcí. A skutečně se tady jasně ukazuje, že sociální demokracie nemá zájem o konstruktivní debatu nad věcnými problémy českého zdravotnictví.

Děkuji. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tady se hlásí poslanec Kováčik, zřejmě využívá přednostního práva, takže mu musím dát slovo. Pak fakticky Vojtěch Filip.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo. Pane předsedající, paní a pánové, jsme u tématu, které téměř vždycky vzbuzuje určité vášně. Vy zprava se možná ptáte, proč chce opozice doopravdy důkladně projednat všechny zásahy, které se občanovi dějí, a někdy i za jeho zády, do jeho kapes, do jeho ústavního práva.

Já připomenu jinou situaci, kdy šlo také o záležitosti zdravotnictví ke konci minulého volebního období, kdy tady ležely na stole již projednané návrhy zákonů na zrušení poplatků ve zdravotnictví, kdy tady ležely projednané návrhy zákonů na zrušení stropů odvodů pojistného ať už zdravotního nebo sociálního a kdy nynější příslušníci vládní koalice, a dokonce i nynější pan premiér, jak pan kolega Šťastný řekl, dlouhosáhlými projevy zdržovali těsně před hlasováním – ano, obstruovali – tak dlouho, že mezitím stačily přijít volby.

Já si myslím, že to, co zde zaznělo v této rozpravě dnes, to, co zde ještě zazní v této rozpravě dnes, má opozice právo říkat. Opozice má právo to říkat také mimo jiné proto, že občané musí slyšet a musí se na vlastní oči a uši přesvědčit, kdo porušuje jejich ústavní právo, kdo jim sahá čím dál tím více do kapes a do peněženek, kdo jim znesnadňuje přístup ke zdravotní péči, kdo se chová takovým způsobem, že nahrává těm velkým, těm bohatým, těm horním pěti stům, a zaplatit to musí, ostatně jako téměř vždycky v těchto případech, kdy současná vládní koalice nebo její členové, ať už byli v jakékoliv vládě, zaplatit to musí těch dolních 10 milionů. Tak

proto. Ať to těch dolních 10 milionů vidí. Děkuji. (Potlesk z řad poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Bohuslav Sobotka opět chce vystoupit přednostně. Ano, prosím, takže opět využíváte přednostního slova.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, kolegové, kolegyně, já jsem rád, že můj procedurální návrh měl pozitivní efekt, neboť do doby, než jsem ho přednesl, se tady ve Sněmovně o debatě zajímali pouze poslanci sněmovní levice, zatímco na sněmovní pravici lavice zely prázdnotou, tak jsem rád, že poté, kdy jsme hlasovali o tomto mém procedurálním návrhu, už se situace vyrovnala a poslanci opět i z pravé části politického spektra mají zájem o projednávaný návrh zákona. A doufám, že takto to bude až do konce dnešního jednání, že tady takto všichni budeme sedět.

Vážený pane místopředsedo, kolegové a kolegyně, já bych se rád vyjádřil i koneckonců v reakci na vystoupení pana poslance Šťastného k tomu, co se dnes v Poslanecké sněmovně odehrává. Víte, já myslím, že vládní koalice se snažila velmi intenzivně, aby tuto Poslaneckou sněmovnu obešla. Zažívali jsme to při projednávání vládních návrhů zákonů v souvislosti se státním rozpočtem na letošní rok, ať už šlo o zákon o stavebním spoření, nebo šlo o sociální balíček ministra Drábka. Já si myslím, že nikdo z vládních poslanců včetně pana poslance Šťastného nemá právo tady poučovat opozici a kázat tady něco o konstruktivním dialogu.

Všichni přítomní vládní poslanci hlasovali pro to, že je tady stav legislativní nouze, v situaci, kdy tady žádný stav legislativní nouze v loňském roce nebyl. To jste nám, kolegové a kolegyně z pravé části spektra, předvedli, jak se vedl dialog s opozicí v Poslanecké sněmovně. Bylo to moc hezké, prosadili jste si stav legislativní nouze, tvrdili jste, že nastane katastrofa, konec světa, pokud vládní balíček nebude schválen. My jsme vás tady upozorňovali, že to není v pořádku, že tady nejsou řádné důvody pro vyhlášení stavu legislativní nouze. Nakonec tu věc musel posoudit Ústavní soud a ten konstatoval, že tady důvody pro stav legislativní nouze nebyly. Čili dříve předtím, než kterýkoliv vládní poslanec, který podporoval vyhlášení stavu legislativní nouze, bude v této Poslanecké sněmovně poučovat opozici, jak se vede konstruktivní dialog, tak bych mu doporučoval, aby si vzpomněl na své hlasování v této věci. Určitě mu to dá větší sebejistotu k vystupování tady v Poslanecké sněmovně.

Tento návrh zákona je kontroverzní. Tento návrh zákon nebyl dohodnut. Tento návrh zákona nezískal podporu opozice předtím, než dorazil sem do Poslanecké sněmovny. Tento návrh zákona nezískal podporu sociálních

partnerů v tripartitě. Tento návrh zákona byl kritizován v rámci připomínkového řízení a všechny připomínky nebyly vypořádány. U takto kontroverzního návrhu zákona nemůže přece vláda počítat s tím, že projde Poslaneckou sněmovnou bez toho, aniž by zde zazněly argumenty a aniž by zde zazněla kritika.

A já se skutečně chci ohradit proti tomu, aby standardní vystoupení poslanců, na které mají poslanci právo, standardní kritika ze strany opozice byla nazývána obstrukcí, a to ještě dokonce dříve, než tato Poslanecká sněmovna zahájila své jednání. Já myslím, že bylo úžasným paradoxem, že jsme dnes ráno celý den slyšeli ve zprávách, že v této Sněmovně bude obstrukce, že jsme včera večer slyšeli, jak se vládní koalice připravuje na obstrukci v Poslanecké sněmovně, aniž by se cokoliv takového v Poslanecké sněmovně stalo. Tady přece probíhá standardní debata k návrhu zákona, a jestliže vláda chtěla, aby debata byla méně kontroverzní, tak se měla s opozicí dohodnout ještě předtím, než návrh zákona předložila. A kdyby vláda měla ambici, aby zákon vydržel déle než do roku 2014, tak by se především měla dohodnout s opozicí, protože dříve nebo později dnešní vládní koalice bude v opozici, dnešní opozice bude ve vládě, prostě v demokracii to takto chodí. A jestliže tato vláda tvrdí, že chce prosazovat dlouhodobě udržitelné reformy, tak ony musí být udržitelné také sociálně. Ony musí být udržitelné také politicky. Není možné, aby se tady prosadily jednorázovou silou v nějakém nočním hlasování jenom proto, že je tady momentálně většina pravicových hlasů v Poslanecké sněmovně. Prostě toto je kontroverzní zákon a můžete očekávat odpor ze strany opozice, neboť my ho pokládáme za velmi vážné pochybení ze strany vlády.

Já teď nechci hovořit o poplatku, koneckonců to zmiňoval i kolega Koskuba. Určitě sociální demokracie nesouhlasí a nebude souhlasit s tím, aby se zvyšoval poplatek za pobyt v nemocnici. Ale ten hlavní problém se skrývá jinde. Skrývá se v § 13 návrhu zákona. Skrývá se v odstavci 4, 5, 6 a následujících. Skrývá se v tom, že se zde navrhuje, aby se zdravotní péče rozdělila na jakousi základní zdravotní péči a poté na péči, která bude jakousi ekonomicky náročnější variantou. To je pojem, který zavádí zákon – ekonomicky náročnější varianta. To znamená, že pacient zaplatí víc, než by platil v situaci, kdy by zákrok byl pokryt jeho zdravotním pojištěním. Tohle je klíčová věc, kvůli které je tento návrh zákona vysoce kontroverzní, vyvolává sociální napětí a vyvolává také obavy občanů.

Poprvé od okamžiku, kdy v naší zemi byl zaveden systém všeobecného zdravotního pojištění – a já chci připomenout, že v letech, kdy se zaváděl, po roce 1989, na začátku 90. let, tak se navazovalo na systém zdravotního pojištění, který tady koneckonců existoval i za první republiky – poprvé od okamžiku, kdy zde byl zaveden systém všeobecného zdra-

votního pojištění, je zde snaha, aby se vytvářely kategorie pojištěnců. Kategorie pojištěnců, kteří budou mít na to, aby si doplatili ekonomicky náročnější variantu zdravotní péče, a kategorie pojištěnců, kteří na to mít nebudou a budou to muset tuto možnost odmítnout.

To je přece věc, se kterou ale naše ústava nepočítá. To je přece věc, se kterou Listina základních práv a svobod nepočítá. To je věc, se kterou systém tak jak byl nastaven, přece nepočítá. Ten systém tak, jak je nastaven a funguje v naší zemi posledních dvacet let, počítá s rovnými právy pojištěnců. Jestliže jste jednou pojištěnec, jste účastníkem všeobecného zdravotního pojištění, tak přece máte nárok na poskytnutí dostupné kvalitní potřebné zdravotní péče. A nejsou tady kategorie číslo jedna, pojištěnec horší, který dostane horší péči, a kategorie číslo dvě, pojištěnec bohatší, který dostane lepší péči. Tento návrh zákona po dvaceti letech toto mění. To je přece velmi zásadní změna a já musím říci, že se nedivím tomu spěchu vládní koalice.

Rozumím tomu tak, že vláda spěchá, než si toho společnost všimne. Než si lidé vůbec všimnou, k čemu v naší zemi dochází. Protože tady se nevede žádná veřejná debata, tady se nevede žádná rozsáhlá odborná diskuse. Prostě spěchá se honem, honem, aby už ten zákon prošel Sněmovnou, přehlasoval se Senát, prezident to snad podepíše a udělejme to. Než se společnost vzpomene, než si toho lidé všimnou, než se vzbudí odpor.

My jsme dneska přišli do Poslanecké sněmovny, ne abychom zdržovali tím, že tady budeme číst telefonní seznamy, tak jak nám to předváděla ODS na jaře loňského roku. My tady dnes žádné telefonní seznamy číst nebudeme. My jsme dnes přišli jako sociální demokraté do Poslanecké sněmovny, abychom upozornili na toto vážné riziko. Abychom upozornili na to, co se tady ve skutečnosti děje. Že se ruší rovnost přístupu ke zdravotní péči mezi pojištěnci, kteří jsou účastníky systému všeobecného zdravotního pojištění. Ta rovnost se tady ruší, zavádí se systém, jak ji obejít, a obejít ji jenom na základě peněženky. Jenom na základě toho, jestli ten člověk si to může, nebo nemůže dovolit zaplatit. To je to, co se tady dnes děje. Vedle toho zvýšení poplatků je v zásadě zanedbatelná záležitost, protože toto je princip této změny a to je důvod, proč vládní koalice tak spěchá, honem, honem, schválit to dnes o půlnoci, možná v noci, ať na to není vidět, co jsme tady vlastně udělali. Myslím si, že to je trošku puč v systému zdravotní péče, tak jak ho u nás posledních dvacet let známe.

Ten systém není dokonalý. Určitě tam lze hledat rezervy. Koneckonců, o tom už tady byla a určitě také bude řeč. Ale tady se bavíme o změně základních parametrů, o změně základních principů. A na tom by přece ve společnosti měla být shoda. To není jenom systém nebo problém odborné debaty zdravotníků. To je přece také etický problém, a vážný etic-

ký problém. To je sociální problém, a klíčový sociální problém. Lidé teprve až v okamžiku, kdy se ten systém spustí a pacienti s ním budou konfrontováni, tak si uvědomí, co se vlastně v zemi stalo.

Tento systém přispěje k sociálnímu rozdělení společnosti. Prohloubí příkop mezi jednotlivými sociálními vrstvami, které českou společnost tvoří. Popírá principy solidarity a společenské soudržnosti. Tohle jsou přece velmi nebezpečné věci a o těch tady máme plné právo, abychom vedli na půdě Poslanecké sněmovny debatu. Nebudeme vám číst telefonní seznamy ani zákon o zdravotním pojištění ani studie OECD, tak jak to tady dělal současný premiér Nečas na jaře loňského roku. Ale přišli jsme proto, abychom řekli vážné argumenty a vážné výhrady.

A poslední důležitá věc, kterou k tomu chci říci. Víte, my jsme tady varovali, v Poslanecké sněmovně, pokud šlo o zákon o stavebním spoření. Jasně jsme říkali: Nedělejte to. Je to věc, která je riskantní z pohledu dodržování ústavy. Když se schvaloval státní rozpočet, tak jsme říkali: Pane ministře Kalousku, nepočítejte tam s těmi penězi ze stavebního spoření, protože to je nejistý příjem. My jsme to napadli u Ústavního soudu a může se stát, že ty peníze budete muset vrátet. Nikdo na to nereagoval, naše varování byla zcela zbytečná. Myslím, že to byla chyba.

Tak jak jste nedbali na naše varování, pokud šlo o ten vymyšlený stav legislativní nouze, tak jste nedbali na naše varování, pokud šlo o zpětné zdanění stavebního spoření mimořádnou 50procentní daní. Já chci upozornit a varovat, že tak jak je ten návrh připraven, tak jak je šit horkou jehlou, tak jak počítá s tím, že co je standard a co je nadstandard, co je ekonomicky náročnější varianta, že o tom vlastně budou rozhodovat vyhlášky ministerstva, že o vlastně zákon vůbec nebude blíže definovat, to je přece něco, s čím náš ústavní systém nepočítá. Pokud vy to prosadíte v této variantě, tak opět hrozí riziko kolize s ústavou. Podívejte se prosím na stará rozhodnutí Ústavního soudu. Podívejte se na jeho judikaturu. Tam už mnohokrát Ústavní soud v této věci rozhodoval. Možná tady o tom dnes ještě bude řeč. Tam jsou vážná rizika kolize.

My jsme dneska přišli také proto, abychom vás na to upozornili. Aby se pan ministr Heger za rok, za dva, až se situace vyřeší, a možná i u Ústavního soudu, nemohl tvářit, že za to může Ústavní soud a že on s tím nemá nic společného. Tak to prostě nebude. Ta odpovědnost bude na těch poslancích, kteří pro takový návrh zákona budou hlasovat. To by bylo dobře, kdyby si vládní většina uvědomila. To by bylo dobře, kdyby si to uvědomila vládní koalice. Tento zákon je vážný problém, není dostatečně vydiskutován, velká většina lidí vůbec netuší, co se tady chystá, jak to dramaticky pozmění způsob, který tady je dneska, dostupná zdravotní péče, co všechno to bude znamenat ze sociálního, etického, morálního, kulturního hlediska pro naši zemi. Prostě žádný z těchto aspektů nebyl debatován, nic ta-

kového se neodehrálo a to byl ten důvod, proč jsem navrhl, aby se schůze přerušila o 14 dní. Získejme alespoň nějaký čas pro debatu.

Myslím si, že není možné, aby poslanec, který zná ústavu, aby poslanec, který si přečetl rozhodnutí Ústavního soudu, aby poslanec, který složil poslanecký slib, pro takovýto návrh hlasoval. To je prostě příliš velké riziko a my nepoženeme náš systém zdravotní péče jako sociální demokracie do chaosu, rozvalu a rizika. Stačily jiné oblasti, které už vládní koalice svou činností zvládla rozvrátit.

Děkuji. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Já bych požádal paní předsedkyni, kdyby mi umožnila vystoupit. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Faktická poznámka? Pokud je faktická poznámka, tak má slovo pan kolega Vojtěch Filip, poté tedy s řádnou přihláškou místopředseda Sněmovny s přednostním právem Lubomír Zaorálek.

Poslanec Vojtěch Filip: Děkuji, paní předsedkyně. Členové vlády, paní a pánové, jen opravdu fakticky. Přemýšlím nad tím, jestli ten, kdo navrhl jednání tímto způsobem, je – promiňte mi – takový hlupák nebo tak velký provokatér, který chce způsobit opět nestandardní situaci. Nastrčil do toho pana předsedu klubu TOP 09, aby to přednesl, a my jednáme o tak vážné věci zase nestandardním způsobem a zase riskujeme.

Prosím vás, řekněme si alespoň jednou, a já děkuji za to, co navrhl pan kolega Šťastný, že budeme o tom normálně diskutovat. Nikoli v nějaké nestandardní situaci. Budu tomu velmi rád. (Potlesk z levé části jednacího sálu.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Tak to byla první faktická poznámka. Nyní faktická poznámka pana poslance Šťastného. Prosím.

Poslanec Boris Šťastný: Děkuji, vážená paní předsedkyně. Dámy a pánové, několikrát jsem byl jmenován. Já jsem si dovolil nikoli protestovat proti jakémukoli věcnému vystoupení z řad opozice. Já jsem si dovolil se pozastavit nad tím, že opozice, která říká, že je konstruktivní opozicí, že chce o návrzích diskutovat, že chce dávat své pozměňující návrhy, případně hledat řešení na řadu volebních období dopředu v oblasti zdravotnictví, tak že z ničeho nic přichází hned na úvodu dnešního dne s přerušáním tohoto zákona na 14 dnů, projednávání v této Sněmovně, čímž ho fakticky odkládá, dává ho pod stůl místo toho, aby standardním způsobem byl tento zákon propuštěn do jednání výborů, vznikly

dostatečně dlouhé lhůty pro to, aby mohl být projednán, aby rozumným způsobem i opozice měla možnost se k němu vyjádřit. Nic více jsem neřikal, nic méně.

Já si myslím, že všichni víme, že tady budeme dneska do noci. My jsme si někteří vzali holení, deky, čisté ponožky a myslím si, že to vydržíme a nějakým způsobem se budeme i nadále pokoušet, abychom vysvětlili veřejnosti, že tento zákon je velice důležitý. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byla faktická poznámka pana poslance Štastného. Nyní je tedy přihlášen s přednostním právem pan místopředseda Zaorálek. – Ještě faktická. Promiňte, pane místopředsedo, ještě faktická poznámka, pan předseda poslaneckého klubu KSČM. Prosím.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Paní a pánové, dovoluji mi krátkou reakci na pana kolegu Štastného. Ano, je chvályhodné, že se mluví o tom, že se konečně ta věc bude projednávat, jak se dnes moderně říká, napříč spektrem, akorát to má jedno čertovo kopýtko! Já také chválím pana kolegu Štastného za tu myšlenku. To čertovo kopýtko je, že to musí být projednáno s opozicí, ještě než to přijde do Sněmovny, ještě než to přijde na výbory, protože ve Sněmovně a ve výborech, tam se nejedná potom už, jako kdo má pravdu skutečně! Tam se jedná o to, že pravdu má ten, kdo má víc hlasů! A jak ve výboru, tak ve Sněmovně pak pravda vyjde najevo, že ten, kdo to přehlasuje, tak má pravdu. Prostě to je to řešení na jedno období! Kdo má momentálně většinu, tak ve výboru i ve Sněmovně to přehlasuje! To není skutečná diskuse s opozicí! To jsem chtěl říct. Děkuji. (Potlesk poslanců KSČM.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ještě tedy pan poslanec Koskuba. Pan poslanec Koskuba faktická poznámka? (Ano.) Prosím.

Poslanec Jiří Koskuba: Paní předsedkyně, dámy a pánové, já jsem se hlásil poctivě před drahnou chvílí. Musím vám říct, že mnohé bylo řečeno, a jenom vás varuji před jedním. Tady vidíte, že hovoříme: obstrukce ano, obstrukce ne. Pak stačí jedna malá poznámka kolegy z druhé strany, a i já jsem chtěl hovořit o tom, že je nutné, aby nás bylo slyšet, a musíme se někde projevit, protože ve výboru je to tiché hlasování, a ne že se chceme prezentovat před kamerami, protože o tom rozhodujete všichni – ne jenom ti, co jsou ve zdravotním výboru.

A já jsem si opravdu odpustil ve svém projevu připomínat, že se zde četly ty seznamy, jak říkal pan kolega Sobotka, apod. Prosím vás, nepouštějme se na takhle tenkou půdu. Víte, že to bylo před časem trapné,

a já vám slibuji, že kdyby někdo od nás se dopustil takového jednání, tak já budu první, kdo se za něj omluví.

Na druhé straně považuji za svou povinnost říci, že pro naše slušné pacienty, pro ty řádné, poctivé pacienty, kterých je drtivá většina, já nechci prostě, abychom začali rozlišovat mezi 1., 2., 3. třídou, kterou pojedou, a rozhodně z našich zdravotníků nechci, aby byli průvodčí, prodejci nějakých vstupenek, ale aby to byli zdravotníci, kteří je léčí. Děkuji. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji za tuto faktickou poznámku a nyní tedy – nejsou-li už faktické poznámky? nejsou – s přednostním právem místopředseda Sněmovny Lubomír Zaorálek, poté pan ministr Leoš Heger.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji. Já bych chtěl říci poslancům, že tady nejde o žádné reformy. Tady nejde o žádné reformy! Podívejte, pohled na pana poslance Gazdíka, jak tady běhá s potutelným úsměvem a křičí, že budeme jednat do půlnoci nebo do tří do rána. To je přece typický revolucionář! (Smích a potlesk.)

A chování vládní koalice, to nejsou reformy! To je skutečně puč, přepadení, převrat! A to, co vy připravujete – já bych vám doporučoval knihu Konrada Liessmanna. Jmenuje se to Teorie nevzdělanosti. On tam píše v poslední kapitole, že slovo reforma pochází z 15. století, je z latiny a význam slova reforma byl, když se něco vymkne ze svých kloubů, tak to vrátit k tomu původnímu řádu. Dokonce když Martin Luther zakládal své reformační hnutí, tak nezakládal novou církev. On chtěl vlastně obnovit ten původní smysl. Čili kdybyste vy chtěli opravdu dělat reformu zdravotnictví, sociálních věcí, tak by to znamenalo obnovit smysl toho, proč ve státě něco takového existuje. Ale vy se po původním smyslu neptáte! To, co navrhuje, to se vlastně bojíte sdělit veřejně, hlasitě a dát to skutečné debatě! Proto vám ty věci Ústavní soud vrací, protože se chováte jako revolucionáři! Já se dokonce dívám, že pan ministr Heger, který na mě působil vždy takovým poměrně konzervativním, klidným dojmem, a měl jsem pocit, že tohle jsou věci, kterým on bude rozumět, že zdravotnictví se nelze jenom tak prostě převrátit, pučem zmocnit a přestavět ho! A myslím jsem si, že bude mít pochopení pro to, že pokud se má v takovéto oblasti něco změnit, tak to musí být předmětem skutečné debaty a nemůže to být věcí radikálního převzetí moci! Rozumíte, kdybyste skutečně řekli veřejnosti to, co je návrhem toho vašeho návrhu, tak pravděpodobně byste velký úspěch nesklidili. Nebo co si myslíte, že řeknou lidé k tomu, když byste se jich... Přečtu tady, co je možné takhle vyčíst z vašeho návrhu:

Zdravotnické zařízení bude povinno do zdravotnické dokumentace

pojištěnce zaznamenat, že mu bylo nabídnuto poskytnutí zdravotní péče v základní variantě i v ekonomicky náročnější. Součástí dokumentace má být vyslovení souhlasu pojištěnce s poskytnutím péče v základní variantě, nebo v ekonomicky náročnější. Tak v takovém případě má být součástí záznamu ve zdravotnické dokumentaci též vyslovení souhlasu se zaplacením částky ve výši rozdílu mezi cenou ekonomicky náročnější varianty a výší úhrady zdravotní péče v základní variantě. – Dovedete si představit, že veřejnost na tohle přistoupí? Že prostě většina obyvatel v této zemi podpoří takovýto způsob rozhodování se v ordinaci? Chápete, pobavme se tedy o tom s lidmi. Je tohle něco, co oni chtějí, zítra si vybírat v něčem, v čem se nevyznají? Odhadovat, jestli mají na to, aby platili? (Hlasy zprava: Ano.) Ale je tohle něco, co existuje někde v civilizované Evropě? (Opět zprava: Ano!) Rozumíte, jmenujte mi stát, ve kterém existuje ten váš standard a nadstandard, který se týká něčeho jiného než kosmetiky, zařízení ve zdravotnickém pokoji!

Vy tady děláte opravdovou revoluci v tom, že tohle je skutečně zrušení ústavního principu stejné rovnosti přístupu ke zdravotní péči placené ze zdravotního pojištění, na které společně přispíváme! To je ten bolševismus vašich reforem! To ve skutečnosti žádné reformy nejsou! (Potlesk ČSSD.) To je to, co říkal Bohuslav Sobotka. To je skutečný puč. Proto nepotřebujete čas! Proto potřebujete rychle! Proto říká pan Gazdík: do půlnoci, do tří do rána, prostě musíme to sfouknout! Však to nějak vydržíme! (Emotivně:) Vždyť to vlastně ani pana Gazdika moc nezajímá, co tady my říkáme! On je typický revolucionář, který ví, že má pravdu, a on to prostě profičí! Vůbec, musí to fičet, ty reformy! Kdyby tady nebyl ten pitomý Ústavní soud, který nám tady každou chvíli dá nějakou brzdu! Vy si myslíte, že nám se chce dávat další podání k Ústavnímu soudu? My jsme také chtěli, aby Parlament byl místem, kde se rozhoduje, aby se konala debata! Přece my nestojíme o to, aby Ústavní soud z procedurálních důvodů nám to tady vracel zpátky! Ale mělo-li by se to změnit, tak vy byste museli přestat být bolševickými revolucionáři, kteří používají metod, které jsou nedůstojné Parlamentu! (Potlesk poslanců ČSSD.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní prosím s přednostním právem o vystoupení pana ministra zdravotnictví Leoše Hegera. Prosím, pane ministře.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Děkuji, paní předsedkyně. Já jsem myslel, že budu vystupovat až na konec, ale přece jenom bych rád přerušil tento politický proud myšlenek, který tady zazněl, a chtěl bych říci, že jsem se opravdu dost snažil, abych dosáhl pravého opaku, než ke

kterému teď tady došlo. Věřte mi, že nebylo mým cílem, abych předložil část – malou část – reformy zdravotnictví, která by vyvolala ta slova, která tady zazněla: chaos, rozval, puč, přepadení, převrat, bolševická reforma. Já musím říct, že vím, co jsou bolševici. Já jsem měl oba dědečky, kteří na ně doplatili vězněním, a musím říct, že to by je velmi urazilo, kdyby věděli, kam jejich vnuk dospěl, že předkládá bolševické reformy. To jsem opravdu sám překvapen.

Reforma zdravotnictví je velmi obtížná věc. Předposlední bod, nebo před tímto projednáváním, občanský zákoník, byl obtížný a zaznělo tady, že se připravuje dva roky občanský zákoník. Ve většině zemí se reformy zdravotnictví diskutují po léta a je velmi obtížné dospět ne ke konsenzu, ale dospět k takovému postupu, se kterým by byl rozumný souhlas a který by hlavně byl úspěšný, prostě proto, že zdravotnictví je zamotané, a když se do něj nelíjí peníze, tak se reformuje velmi těžko.

Já jsem tady slyšel opakovaně, že jsme neprojednali s nikým tu reformu, že to předkládáme překotně, že tady neexistuje společenská diskuse, že to chceme prosadit před půlnocí. Já se proti opravdu musím ohradit a neudělám to tak rétoricky zdatně, jako to dělali mí předřečníci. Ale přesto musím říct, že první rysy toho zákona a dalších věcí, které bych rád připravil, byly přednášeny někdy mezi koncem října a listopadem a byly přednášeny na řadě fór a byly i tam, kde byl můj kolega pan doktor Koskuba, který říkal, že dokonce i s některými těmi věcmi souhlasil. Jenom je v tom teď nevidí. Já mám obavu, že jsme se dostali v té diskusi do fáze, kdy některé věci někteří nechceme vidět. Já to pokládám jaksi za legitimní přístup. Sněmovna asi musí být trochu bojová a používají se všechny metody. Já jsem si myslel, že u zdravotnictví to nebude tak, ale je to bohužel tedy dneska na stole v téhle té velmi dramatické a jakoby revoluční podobě.

Já bych rád tady řekl něco úplně zásadního z toho zákona, co tady, musím říct, velmi dobře vystihl pan předseda Sobotka. Meritum věci je opravdu nárok pacienta a nadstandard. Že v téhle společnosti nikdo nechce nadstandard, já musím odmítnout. Ta diskuse se vede od té doby, co jeden z odstavců v § 13, který se jmenuje – nejmenuje, ale tradičně se mu už říká odstavec nebo paragraf paní poslankyně Fischerové, tak ten říká, že co není hrazeno zdravotním pojištěním, se může připlácet, a co je hrazeno z veřejného zdravotního pojištění, tak na to se připlácet nesmí. Je to krásná idea. Já jsem dokonce byl blízko Ministerstva zdravotnictví, když tato idea byla prosazována. A nebyla prosazena jenom pro tu svou vlastní rovnostářskou ideu, ale byla prosazena proto, že už tehdy vrcholil, nebo už končil úhradový systém typu „peníze jdou za pacientem“, do zdravotnictví vtrhla první vlna obrovského finančního nárůstu, ale nebyla zvládnuta, takže i přes ten finanční nárůst ta expanze výkonů byla tak obrovská,

že ten systém téměř zbankrotoval. Musel být nahrazen paušálem. A objevila se spousta soukromých lékařů s vlastními ambulancemi. Někteří z nich dokonce i zbohatli a začali se chovat podnikatelsky. A začalo být riziko, že se tady objeví opravdu ve velkém množství patologické chování, které do zdravotnictví také bohužel patří, nebo v něm existuje, ale nikdo o něm nechceme, aby prostě lékaři zneužívali svého postavení, nabízeli pacientům něco nadstandardního, manipulovali s nimi podobně, jako to dělají například někteří léčitelé. Využili toho svého nadřazeného postavení a vytahali z nich peníze, abych to zkrátil.

Z tohoto hlediska ten § 11 poslankyně Fischerové opravdu zapůsobil. Ale ten paragraf existuje čtrnáct let. A od té doby se v naší společnosti, a to jak mezi pacienty, tak mezi zdravotnickou veřejností vede rozsáhlá diskuse, jestli se tato ideologie, že všichni jsou si rovni, že v medicíně všichni mají nárok na to maximální, i když všichni víme, že na to nikde nejsou peníze, ani v těch nejbohatších zemích, tak jestli se toto rovnostářství udrží, a nebo jestli se změní do reality a bude se interpretovat naše ústava i Listina lidských práv a svobod a Úmluva o biomedicíně tak, že všichni mají nárok na bezplatnou péči, ale v rámci – a to zdůrazňuji – v rámci veřejného zdravotního pojištění, pokud nestanoví zákon jinak.

My jsme se pokusili napsat do zákona způsob, o kterém jsme se domnívali, že stanovuje jinak, že je základem toho, abychom mohli říct, že nárok, nárokový standard – dokud se mohlo říkat veřejně, že se smí mluvit s Českou lékařskou komorou, tak já jsem to několikrát přednášel na České lékařské komoře ještě během podzimních měsíců a panoval s tím souhlas. A lékařská komora dlouho tímto směrem šla, vytvořit nároky pacienta, vytvořit jakési úhradové standardy a otevřít možnost nadstandardu. To tento zákon činí. To, co je v seznamu výkonů, který je vyhláškou, ale nic nebrání tomu, aby se diskutovalo do budoucna, že se ten seznam výkonů konvertuje do zákona, do jeho přílohy. Nakonec mluvil tady o tom pan poslanec Rath velmi obsažně, že není možné, aby všechno bylo v zákoně, že celou medicínu popsat je velmi složité a velmi se to mění, že jde jenom o ten proces, aby to nestanovovali ministerští úředníci, ale aby to dělali odborníci. A to dneska dělají.

Ten seznam výkonů tady existuje od roku 1994 nebo 1995 a není tvořen nikým jiným než odborníky a ministerstvo nad tím jenom bdí. Takže my pokládáme ten seznam výkonů za naprosto přirozený standard, nikoliv všech výkonů a všech postupů, protože ty je těžko popsat v obtížné situaci medicínské, kdy je každý pacient jiný, každá nemoc jiná, všechno probíhá u každého individuálně. Ale ten sazebník dělá prostě jakési stavební kameny, ze kterých jsou veškeré postupy složeny. A ten sazebník prostě bude naším úhradovým standardem. To, jestli se podaří v této zemi vytvořit první oficiální snad standard, v zemi, kde se za porod platí v

některých městech, nemám-li jmenovat Prahu přímo, deset tisíc za porod docela běžně a všichni nad tím zavírají oči a říkají, jak je naše zdravotnictví fantastické, kde se platí za oční čočky tím, že se obchází zákon jakýmsi nadacemi, které dokonce byly soudem prohlášeny za správné, tak že ten zákon tyhle ty věci odkryje. Řekne jasně, ano, za porod fyziologický a jakýkoliv jiný se neplatí nic, je to prostě standard, a za oční čočky, které umí něco mimořádného, co neumí každý, tak si prostě může člověk připlatit.

Tak tohle to si koalice myslí, že je docela normální věc, která existuje v každé zemi. Neexistuje jenom u nás a měli bychom to umožnit. Já neříkám, že je to reforma zdravotnictví. Já jsem v koalici velmi často kritizován, že tu reformu děláme pomalu, že nepřicházíme se zázračnými řešeními. Já vás upozorňuji, že v této zemi nepřijde nikdo se zázračným řešením, jak by zašmodrchané dvacetileté zdravotnictví napravil během jednoho roku. To bychom tady potřebovali opravdu spasitele. Neříkám, že jsem nemohl začít se svým týmem rychleji, protože kdybych přišel jako zkušený poslanec a politik, který je deset let v politice, tak bych možná opravdu přišel s tímhle o dva měsíce dříve. Ale nestalo se, za to se všem omlouvám. Berte to jako momentální fakt. Ale snažíme se něčím začít. A udělat komplexní balík reformy zdravotnictví, která jednoho dne konvertuje to zdravotnictví v zázrak, který bude fungovat naprosto bez problémů, prostě nikdo neumí. A my to chceme dělat postupně a to, co je tady, je začátek. Je tam spousta kroků, které k tomu mají přispět. A je tam také tato kontroverzní ideologická věc, která je opravdu věcí životního názoru. Jestli máme být všichni rovni, jestli máme dostávat absolutně stejné zdravotnictví, anebo, jak to říká pravice, ho máme dostávat, ale v rámci možností všeobecného zdravotního pojištění.

Já uznávám, že v tomto se neshodneme. V tom pravděpodobně bude celá řada lidí z levicové opozice, která s tím nebude souhlasit a bude tady chtít mít jakousi rovnostářskou káď táboritského charakteru. A já si z toho nedělám legraci. Je to legitimní názor. Ale je tady kvantum lidí, kteří pro to připlácní jsou, rádi by si připlatili určitý nadstandard, my bychom byli rádi, a také jsme se snažili ty věci ošetřit, aby připlácní bylo pod kontrolou, aby ho nikdo nemohl zneužít, až se ty výkony začnou tvořit. Zatím nejsou žádné, upozorňuji. A tímto způsobem opravdu konsensus nelze najít a nenajde ho nikdo ani po desetiletém projednávání.

Na druhou stranu musím říct, že samozřejmě to, jestli zákon je napsán ústavně, nebo neústavně, jestli na rozdíl od spoluúčasti u stomatologických výkonů, které jsou přímo v zákoně a kde se opravdu nedosáhne ústavního standardu a pacient platí, protože to je v zákoně, zde my chceme jakýsi nadstandard, který je nad rámec toho bazálního standardu, a tam jsme ochotni diskutovat, je-li to takto možno napsat, nebo ne. A byl bych velmi

rád, kdybychom aspoň na diskusi v rámci přípravy pro druhé čtení měli chvíli času.

Já bych si dovilil ukončit tohle to vystoupení v obecné rozpravě ještě jedním návrhem, aby hlasováno o zkrácení lhůty mezi prvním a druhým čtením na 30 dní, a ke zbytku argumentů se vrátím ještě v závěrečném slově. Děkuji sám.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Fakticky se hlásí Soňa Marková.

Poslankyně Soňa Marková: Děkuji. Já se omlouvám, já nemohu vůbec mluvit. Ale chtěla jsem reagovat na to, co tady říkal pan ministr. Znamená to, že důvod předložení tohoto zákona je proto, že my dáme do zákona něco, co vlastně je porušováním zákona? Vy jste říkal, že se tady platí, platí se úplatky za něco a my, abychom to tedy napravili, tak to uzákoníme. Já si myslím, že je to skutečně nesprávné. To za prvé.

A za druhé. Vy tady hovoříte o tom, že chcete diskusi s opozicí, a potom navrhnete zkrácení lhůty. Já si myslím, že to je výsměch, výsměch celé opozici a celé společnosti v České republice.

Děkuji a omlouvám se.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Požádám Stanislava Křečka, který je řádně přihlášený, a pak poslanec Jandák.

Poslanec Stanislav Křeček: Dámy a pánové, určitě jsem ve střetu zájmů, protože jsem nemocen a budu nemocen. Kdybych chtěl mluvit obecně, tak bych řekl, že 30 korun, to je sranda proti tomu! Dámy a pánové, při příštích volbách za rok 30 korun před minulými volbami, to byla legrace. To není nic proti tomu, co chystáte a lidé se to dozvědí.

Ale já prosím vás, nebudu mluvit o tom, čemu nerozumím, i když jako politik se tomu člověk nikdy nemůže vyhnout. Já chci mluvit o ústavních aspektech této reformy. Zmínil se tady o tom už pan kolega Sobotka, který vás vyzval, abyste si přečetli nálezy Ústavního soudu, které se toho týkají. Nemusíte, já vám je ocituji, dámy a pánové. Doufám, že to budete aspoň chvíli poslouchat, že aspoň pan zpravodaj si poznamená některé věci, protože z těch návrhů je naprosto zřejmé, ať to myslíte dobře, nebo špatně, ať to myslíte jakkoliv, že prostě to, co navrhuje, je v rozporu s nálezy Ústavního soudu, ať si o nich myslíme cokoli.

Takže já ocituji z nálezu Ústavního soudu. Je to nález číslo 27 z roku 2003, který říká: Z ústavních i zákonných principů nelze tuto péči dělit na jakousi základní levnější, ale méně vhodnou a méně účinnou, ale na nadstandardní, dražší, ale vhodnější a účinnější. Rozdíl mezi standardní a nad-

standardní péčí nesmí spočívat v rozdílné vhodnosti účinnosti léčby. Zákon neupravuje, jakou standardní péči může lékař, resp. zdravotnické zařízení poskytnout, ale jakou musí v obecném zájmu objektivně k zajištěným potřebám a požadavkům náležitě úrovně lékařské etiky. Toto pojetí odpovídá mezinárodním konvencím, jako je úmluva o lidských právech atd. Ústavní soud je tady jmenuje.

Takže ještě jednou. Z ústavních a zákonných principů nelze dělit na jakousi nadstandardní, lacinější, dražší nebo lacinější a podobně. Dámy a pánové, to je přesně to, co tento zákon upravuje.

Další věc je tady v tom, že to má být ustanoveno vyhláškou. Dámy a pánové, v jiném nálezu 206 z roku 1996 Ústavní soud řekl, nelze připustit, aby vymezení rozsahu výše poskytnuté zdravotní péče za plnou nebo částečnou úhradu byla ponechána na úpravě jiným než zákonným právním předpisům. Tím by se sféra ochrany základních práv a svobod dostala pod pravomoc moci výkonné, která k takovým pravomocem oprávněna není. Definovat zákonné vymezení o obsahu a rozsahu podmínek a způsobu poskytování práva občana na bezplatnou zdravotní péči je možné jen zákonem.

Dámy a pánové, já myslím, že je z toho naprosto jasné, že to, co připravujete, prostě je v rozporu s nálezy Ústavního soudu. Až zase ten Ústavní soud to zruší a za rok – ale co to povídám, za rok už tady nebudete, ale kdybyste tu náhodou za rok ještě byli, tak zase budeme slyšet, že ten Ústavní soud je zpolitizován, jak si ten Ústavní soud mohl dovolit. Pan ministr financí snad zastaví platy státním zaměstnancům, aby na to mohl ušetřit. Kde na to sebereme peníze? Ale dneska vám to tady říkáme. Je to v rozporu s ústavou, je to v rozporu s nálezy Ústavního soudu, ať si o tom myslíte cokoli, ať to myslíte dobře, nebo špatně, v rozporu to je a ten Ústavní soud nebude měnit svoji judikaturu jen pro to, je to judikatura velmi čerstvá, že tady je určitá politická garnitura. Takže pokud je to trochu možné, reagujte i na tyto věci, ze kterých vyplývá, že ta ústavnost těch návrhů, které předkládáte, je velmi pochybná.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Prosím. Vítězslav Jandák je další přihlášený písemně do rozpravy. Prosím.

Poslanec Vítězslav Jandák: Vážený pane předsedající, vážený pane ministře, dámy a pánové, já se nesnažím často vystupovat, když se neprojednávají předlohy, které se netýkají mého zaměření, to je především kultura a médií. Pokud dnes učiním výjimku, je to z několika důvodů.

Především se hlásím o slovo proto, že jsem sociální demokrat, zjednodušeně řečeno, že mě bytostně zajímají otázky sociální, které já považuji za jednu z nejdůležitějších. A vedle toho, že chci, aby se tyto otázky

řešily demokraticky, tedy s občany a pro občany. Bohužel, vláda, jíž jste ministr a která o sobě prohlašuje, že je vládou reformní a jejímž cílem je je uskutečnit takové reformy, které přinesou občanům takové blaho, o kterém se jim dosud až nesnilo, neřešila v této Sněmovně sociální otázky ani trochu demokraticky a už vůbec ne sociálně.

Vaši kolegové ministři i poslanci se teď strašně diví, že Ústavní soud musel zasáhnout a přimět vás alespoň k tomu, abyste umožnili na téma vašich reforem veřejně diskutovat. Já tedy chci diskutovat, ale po pravdě řečeno, ukazuje se, že není moc o čem. Snažil jsem se prostudovat sněmovní tisk, jež nyní projednáváme a který má několik desítek stran, jenže jsem si moc nepočel. Snažil jsem se dobrat jeho podstaty, ale ať jsem dělal, co jsem dělal, nakonec mi z toho vyšlo jediné hmatatelné a lidem srozumitelné, že totiž chcete poplatek za denní pobyt v nemocnici zvýšit ze 60 korun na 100.

Pane ministře, já ponechám stranou, že mi za chvíli jistě vysvětlíte, že jsem četl špatně a že navrhuje celou řadu takových změn, které naše nemocné zdravotnictví postaví na nohy. Jenomže jsem to já prostě nepochopil. Já zůstanu u té prkotiny, která podle vašich slov a vyjádření pravicových politiků nemůže nikomu ublížit a nikterak citelně ho sociálně zasáhnout. Nevím, i když i ombudsman došel k závěru, že pro mnohé naše občany to může být výrazný zásah do jejich ekonomických možností, pak se mi bagatelizace tohoto problému ze strany pravicových politiků nějak nezdá.

Ano, namítnete, že pokud by to pro někoho opravdu znamenalo sociální problém, že připravujete celý další systém finančních kompenzací. Když prominu nárůst byrokracie, který to určitě přinese, tak mi můj selský rozum říká, že je to jen vytloukání klínu klínem. Vy oberete občany o peníze, dostanete je do stavu nouze, a oni budou muset požádat o sociální příspěvek. V některých případech na něj možná i u pana ministra Drábka dosáhnou. Ten však bude muset díky tomu prosit o zvýšení pana ministra Kalouska. Ten se nám tu ovšem rozplácne nebo rozhněvá, to podle toho, jakou bude mít zrovna náladu, a zeptá se nás, kde na to máme brát. A pak se rozhodne, že mu nezbude nic jiného, než například snížit platy státním zaměstnancům, kteří se ovšem začnou bouřit, a tak dále a tak dále. Prostě pějme píseň dokola, nebo, chcete-li, změříme se ve slepičku, která shání pro housičko se kohoutka vodu a běhá od čerta k ďáblu, aby nakonec našla kohoutka ležícího vzhůru nohama, které se ovšem v žádném případě nezačepou. A dál se budete ptát, kde tedy na to všechno máte brát.

Já vám to řeknu, pane ministře: Nezačínajte u chudých lidí. Vaše vláda není proreformní, ale je antijánošíkovská. Nebere bohatým, ale chudým, nedává chudým, ale dává bohatým. Na změně daňového systému nevydělali lidé, kteří pobírají méně než průměrnou mzdu. Na daních se vám

podařilo obdarovat těch pár procent nejbohatších vrstev, kteří podobnou pomoc rozhodně nepotřebovali. Ale chybějící příjmy ve státním rozpočtu chcete ve zdravotnictví mimo jiné kompenzovat tím, že zvýšíte poplatky plošně všem. Ti nejbohatší takovou skutečnost opravdu příliš nepocítí. Ale na nich si totiž ani nic nevyberete. Oni rozhodující procento nemocničních pacientů netvoří. Takovými pacienty jsou obvykle nejvíce lidé starší s nepříliš vysokými příjmy, nebo dokonce závislí jen na svých důchodech.

Pane ministře, pro nás dva ten příplatek roli hrát nemusí. Pro tisíce našich občanů žijících od výplaty k výplatě, od důchodu k důchodu bude mnohdy velmi těžko řešitelný. Já vás chci tedy požádat, přestaňte své úředníky zaměstnávat plozením desítek nesrozumitelných stránek zákonů, jejichž konečným důsledkem je jenom zhoršení dostupnosti a kvality zdravotní péče.

Zkuste být nejenom TOP, ale taky trochu soc, přestaňte být 09, lepší bude 11, 12 nebo 13. Já mám tím na mysli roky, kdy by vaše vláda udělala pro občany, kteří ji v dobré víře volili před rokem, taky něco dobrého, aby se totiž ve zdraví dožili aspoň toho TOP roku 14. Děkuji vám, pane ministře. (Potlesk poslanců v levé části sněmovny.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Teď bych požádal pana poslance Ivana Ohlídala o slovo. A Ladislav Šincl.

Poslanec Ivan Ohlídál: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážené dámy, vážení pánové, já jsem k tomuto bodu, k tomuto zákonu už vystupoval minulý týden ve středu. Tehdy jsem položil panu ministru několik otázek. Byl bych velmi rád, já je ještě zopakuji, kdyby v dnešním mém závěrečném vystoupení na ně odpověděl.

Ta první otázka se týká efektivnosti lékařského, nebo řekněme zdravotnického systému, přesněji řečeno, v České republice. Vy jste v minulém vystoupení minulý týden hovořil o tom, že je třeba zvýšit efektivitu zdravotnického systému, a já jsem tehdy replikoval, že to samozřejmě chápu, ale nechápu, proč při zvyšování této efektivity si dostatečně a intenzivně nevšímáte některých negativních jevů, které ve zdravotnickém systému probíhají. Měl jsem například na mysli, a to byla jedna z těch otázek, neefektivitu v lékové politice.

Já dodneška nejsem schopen pochopit, proč například některé velmi důležité léky v České republice jsou podstatně dražší než v jiných vyspělých zemích Evropy, například v Německu, Rakousku, Francii a jinde. Mám na mysli například léky, pomocí kterých se léčí hypertenze. Podle vyjádření některých mých známých lékařů skutečně platí to, že tyto léky jsou u nás neodůvodněně dražší než v zahraničí. Čili kdybyste byl tak laskav a mohl tuto otázku zodpovědět.

A další otázka, kterou jsem vám tehdy položil, byla otázka týkající se neefektivity spojené s výběrovými řízeními, která probíhají především na drahé lékařské přístroje. V tisku a v ostatních sdělovacích prostředcích se velmi často setkáváme s tím, že je výrazná kritika právě tady této politiky týkající se lékařských přístrojů a jejich nakupování. Skutečně některé příklady jsou tak do očí bijící, že i laik pozná, že při těchto výběrových řízeních se rozhodně plýtvá veřejnými finančními prostředky. Chtěl bych se vás ještě jednou zeptat, jak vystupujete proti tomuto zásadnímu nešvaru, jaké postupy volíte, aby tento negativní vliv na český zdravotnický systém byl alespoň redukován, když ne úplně odstraněn.

Vážený pane ministře, vy jste před chvílí říkal, že zavedení těch nadstandardů, té ekonomicky náročnější péče, umožní snížit korupci v řadách lékařů. Udával jste téměř konkrétní případy. Já si myslím, že to rozhodně není možné. Korupce se asi tímto způsobem těžko dá vymýtit.

Co se týče té ekonomicky náročné péče, tak bych chápal, kdyby byla aplikována v takových těch pomocných procesech spojených s léčebným procesem, kdyby byla aplikována třeba na to, že ten pacient může být na pokoji sám, že má televizor a podobné věci. To bych ještě dovedl pochopit a do určité míry bych s tím i souhlasil. S čím ale nemohu souhlasit, je to, pokud tady tato rozdílná zdravotnická péče je přímo zahrnuta do léčebného procesu. Když skutečně ten, kdo může platit, dostane lepší a nebo řekněme aktuálnější lékařskou péči než ten, který zaplatit nemůže. Já mám obavu, že se pomalu začínáme blížit americkému zdravotnímu systému, který je velmi nákladný, málo efektivní a pro většinu Američanů více či méně dostupný.

Já si vzpomínám na takový příklad ze svého pobytu ve Spojených státech amerických, například ze San Francisca, kdy jsem šel se svým kolegou po ulici, po chodníku, který tam všude téměř v San Franciscu je obzazen bezdomovci a žebráky, takže je obtížné vůbec v San Franciscu, aspoň v té hlavní části města, chodit po chodnících, tak najednou, když jsme spolu hovořili s kolegou česky, tak nás oslovil nějaký pár bezdomovců. A když jsme se s ním dali do řeči, tak jsme zjistili, že je to manželský pár, z nichž ta žena byla zdravotní sestrou. Emigrovali někdy v 68. roce do USA z Československa. Ta paní pracovala jako zdravotní sestra. Onemocněla nádorem mozku. Když lékaři diagnostikovali tento nádor, tak jí řekli, že pokud chce být zachráněna, musí být zvolen jistý druh operace, který ale nemá pokryt svým zdravotním pojištěním. Takže musela platit obrovskou částku navíc, pokud se chtěla zachránit. Samozřejmě museli se zadlužit, dluh pak nebyli schopni splácet a skončili jako bezdomovci. Měli aspoň to štěstí, že paní přežila.

Já vím, že je to poněkud extrémní příklad, že k takové situaci by snad nemělo v České republice po přijetí vaší novely zákona o zdravotnickém

pojištění dojít, ale nejsem si jist, jestli nebude následovat takový vývoj, že by k této situaci mohlo časem docházet i v České republice. A co bylo hlavní příčinou tohoto příkladu? Hlavní příčinou byl ten nerovný přístup ke zdravotnické péči, založený na majetnosti jednotlivých pacientů.

Takže pane ministře, buďte tak laskav a zodpovězte mi i otázku tohoto typu: Může se stát, že ten rozdíl mezi ekonomicky náročnější zdravotnickou péčí a tou základní péčí by mohl vést k tomu, že by v důsledku léčby v tom i onom způsobu mohlo dojít k tomu, že pacient, který by byl léčen v tom standardu, v té základní variantě, by mohl být léčen hůře a mohl by být v důsledku té léčby vyléčen méně, než kdyby absolvoval tu nadstandardní péči, čili tu ekonomicky dražší péči?

Čili já samozřejmě jako laik ve zdravotnictví, ale jako občasný pacient mám silné pochybnosti, co se týče přijetí této novely. A velmi by mi pomohlo, kdybyste tady některé ty moje otázky zodpověděl. Ale myslím si, že i přesto – predikuji – s vaší novelou souhlasit nemohu. A teď vám říkám, že jistě proti ní budu hlasovat, ale přesto myslím, že já i veřejnost si zasloužíme vaše odpovědi, které odpovídají mým otázkám. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan ministr Heger chce reagovat bezprostředně, tak mu to samozřejmě umožním. Prosím, máte slovo.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Děkuji, pane předsedající. Vzhledem k tomu, že tady už minule padlo mnoho různých otázek, některé se opakují, tak já bych si dovilil v tomto případě reagovat rovnou, aby nezapadly zase v té dlouhé šňůře dalších debat, která nás možná čeká.

Já bych rád panu profesorovi Ohlídaloovi prostřednictvím pana předsedajícího odpověděl na jeho takové čtyři zásadní otázky. Ta první se týkala efektivity zdravotnického systému. Samozřejmě efektivitu systému, ač to někteří tvrdí, tak de facto tak exaktně jako v technice nebo přírodních vědách neumí nikdo měřit, a vedou se proto nekonečné debaty na téma, jestli je ve zdravotnictví málo peněz, nebo jestli je ten systém málo efektivní. Pravděpodobně je obojí pravdou a vždycky je tak jako ve všech složitých systémech společenských možno nějaký prostor pro zvyšování efektivity najít. Vy jste dal příklad lékové politiky. Je samozřejmě velmi obtížné ovlivnit to, aby pacienti nevyhazovali léky do popelnice, protože vždycky, tak jak je člověk tvorem chybujícím, se najdou lidé, kteří ve svatém nadšení po příchodu domů od lékaře začnou léky brát, a když je jejich akutní příznaky přejdou, tak je nedoberou a prostě vyhodí. To asi nikdy neodstraníme.

Ale pokud jde o ty věci, že některé přístroje a léky jsou dražší než na Západě, tak faktem je, že tyto věci se epizodicky tady objevují, ale nelze je absolutně paušalizovat, dneska máme už řadu léků levnějších. A ten zákon mimochodem, i když neřeší naši lékovou politiku totálně, úplně, tak celou

řadu kroků, které by ji měly vylepšit, zpružnit, zrychlit to přehodnocování léků, přináší.

Neefektivita, které jsou dány dnes mediálně velmi oblíbenou korupcí, tady samozřejmě jsou, je to asi jako s nápravou celého zdravotnictví. Jestli je pravdou, tak jak se nám to všem jeví, že korupční prostředí se spíše zhoršuje v celé zemi, tak je to pravdou jistě i ve zdravotnictví. My jsme ale vyhlásili po Novém roce velmi ostré kroky vůči přímo řízeným organizacím, doporučili jsme je i hejtmanům, kteří řídí nemocnice, aby je převzali, a ty kroky vyvolaly celkem pozitivní ohlas a už dneska máme výběrová řízení, která jsou přerušována, rušena a opakována.

Mimochodem, zítra budeme zveřejňovat velmi rozsáhlý audit, který jsme získali od renomované firmy nad 200 výběrovými řízeními z doby posledních dvou tří let, o kterých se traduje, že reprezentovaly v rámci přívalu evropských peněz 30% zmar a promarnění peněz v rámci korupčních aktivit. Ten audit říká, když to hodně zjednoduším, že pokud se daří stanovit nějakou referenční cenu, tak že kolísání okolo této ceny plus minus 10 % je potřeba tolerovat, protože jsou lokální, obchodní, kurzovní rozdíly, drobné rozdíly ve specifikacích, drobné rozdíly v čase, v obchodních politikách jednotlivých firem, takže jestliže je něco předraženo do 10 %, má to být bráno s velkou rezervou. V těch 200 případech byl nalezen pouze jeden, který byl nad 10 %. U všech ostatních 199 kolísala efektivita v rámci maximálně průměru 3 % plus. Takže není to zase tak hrozné, jak se můžeme někdy dočítat v novinách, i když souhlasím, že proti té korupci je potřeba velmi bojovat.

To, že neodstraní náš systém navrhované tvorby nadstandardů – který bude velmi pomalý a bude se zabíhat plynule a měl by se začít, protože nikdo na něm, dokud ta možnost připlácet není, nikdo na něm nepracuje – tak to, že neodstraní absolutně všechnu šedou ekonomiku ve zdravotnictví, je smutný fakt. Ale na druhou stranu, jestliže tady bude pár věcí, na které si bude možno připlácet, bude velmi obtížné pro lékaře X si říci „já za tento výkon chci pět nebo deset tisíc“, protože pacient bude vědět, že to je výkon nárokový, za který se nepřiplácí. Nepochybuji o tom, že to bude běh na dlouhou trať, ale je to jeden z mnoha kroků, které je potřeba udělat.

A ten váš případ z Ameriky, ten je jistě smutný, ale typický pro Spojené státy. Ale to, že by tady v Evropě něco takového bylo a že bychom my to chtěli udělat tady v České republice, tak to vás tedy ujišťuji, že v žádném případě ne. A to nedorozumění, nebo to, co nechce opozice slyšet, je, že my nebudeme zpoplatňovat, jestli vůbec s tím začneme, když ten zákon projde, a jestli přejdeme od něčeho jiného než od těch luxusnějších materiálů, tak v žádném případě nebudeme zpoplatňovat lepší a medicínsky výkonnější... nebo lepší výsledky přinášející výkony. My chceme zpoplatňovat takové výkony, které budou mít svůj protipól, kdy ten

výkon bude mít stejnou hodnotu medicínskou, ale jenom prostě je dražší a tomu pacientovi v podstatě nic nepřinese než jakési třeba pohodlí, ale hlavně prostě určitou rozmařilost. Ty oční čočky jsou dobrým příkladem. Prostě normální standardní oční čočkou, kterou vám vymění při šedém zákalu, můžete vidět velmi dobře, jenom budete muset nosit standardní brýle, tak jako každý starší člověk musí. Kdo je nebude chtít nosit, nebo méně často, tak si tedy připlatí. Tohle je ten malý rozdíl. Ale že by tady někdo zůstal chodit s šedým zákalem a velmi špatně viděl a nemohl si dovolit mít operaci toho šedého zákalu, tak to rozhodně tedy pravdou nebo záměrem není a nebude a tento zákon k tomu cestu neotevře.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, já bych požádal poslance Ladislava Šincla.

Poslanec Ladislav Šincl: Vážený pane předsedajícím, vážený pane ministře, pane premiére, vážení poslanci, vážené poslankyně, mnoho bylo již řečeno, ale dovolu mi, abych i já se v několika větech vyjádřil ke sněmovnímu tisku 315, kterým se mění zákon o veřejném zdravotním pojištění.

Momentů, které mi vadí, je v tomto návrhu celá řada. Jen pro stručnost si dovolím zmínit jen jeden z nich. V tomto materiálu je předložena změna koncepce u regulačního poplatku, který pojištěnec hradí za jeden den hospitalizace. Částka má být zvýšena tentokrát z 60 na 100 korun. Vážený kolegové, vzpomeňte si, že zhruba před třemi lety v Poslanecké sněmovně jste někteří říkali, že tyto poplatky mají regulovat, zabránit nadužívání péče, zabránit simulantům, aby obtěžovali lékaře, aby naplňovali čekárny. Dnes je situace taková, že čekárny jsou naplněné úplně stejně jako před zavedením poplatků. Podezřívám předkladatele, že cílem tohoto dalšího zvýšení je učinit pro řadu lidí, kteří na to nemají, péči ambulantních specialistů a lékařů nedostupnou. Vláda činí kroky, které skutečně povedou k naprosté nedostupnosti zdravotní péče pro desetitisíce, možná statisíce občanů.

Předložený tisk je tedy dalším důkazem, že současná vláda jde ve šlépějích Topolánkova kabinetu a realizuje další vlnu zdražování ve zdravotnictví. Je nutné si uvědomit, že zdražení ceny lůžkoden ze stávajících 60 na 100 korun je naprosto sociální, neboť tento poplatek se nepočítá do ochranného limitu, a tudíž musí být zaplacen v každém případě i nemajetnými či nízkopříjmovými skupinami obyvatel. Měsíčně přitom může jít až o 3 tisíce korun, což pro statisíce občanů není částka vůbec zanedbatelná. Uvědomujete si, co to je pro člověka, který má třeba důchod 6 nebo 7 tisíc korun?

Jsem mj. přesvědčen o tom, že zavedení regulačních poplatků ve zdravotnictví je v rozporu s právy, které garantuje článek 31 Listiny základních práv a svobod, jenž zní: Každý má právo na ochranu zdraví. Občané mají na základě veřejného pojištění právo na bezplatnou zdravotní péči a na zdravotní pomůcky za podmínek, které stanoví zákon.

Zavedení regulačních poplatků v tzv. reformě znamená, že veškerá, i ta nejzákladnější zdravotní péče, a to včetně péče neodkladné, má být občanem, tzn. pojištěncem, přímo placena. Jsou-li dnes však prakticky všechny formy zdravotní péče, tj. jak péče ambulantní i nemocniční, jakož i předepsání léčiva, zatíženy poplatky, nejde nadále už o bezplatnou zdravotní péči, kterou pro občany účastníci se zdravotního pojištění požaduje a předpokládá citovaný článek 31 Listiny. Děkuji za pochopení.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. S faktickou poznámkou by chtěl vystoupit poslanec Vladimír Koníček.

Poslanec Vladimír Koníček: Děkuji. Vážený pane předsedající, faktická poznámka se bude týkat vašeho dalšího jednání a rozhodování, protože já bych odcitoval § 53 odst. 1 našeho jednacího řádu, který říká: „Sněmovna zahajuje své denní jednání nejdříve v 9 hodin a končí nejpozději ve 21 hodin. Hlasování o návrzích zákonů, o pozměňovacích návrzích k nim a o mezinárodních smlouvách vyžadujících souhlas Parlamentu a o změně této doby pro hlasování lze zahájit nejpozději do 19 hodin. Na návrh nejméně jedné pětiny všech poslanců, příp. dvou poslaneckých klubů, se může Sněmovna usnést jinak.“

Pan poslanec Gazdík tady odpoledne předložil svůj návrh jako poslanec, takto se o něm hlasovalo. Já se domnívám, že jediný postup, který je možný: do 21. hodiny, kdy končí jednací den, aby probíhala rozprava, ale hlasovat se již nemůže o tomto zákoně. (Potlesk v levé části sálu.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Tluchoř, pak pan poslanec Benda.

Poslanec Petr Tluchoř: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, ten návrh samozřejmě pan poslanec Gazdík vznesl jménem minimálně dvou poslaneckých klubů (velký smích z levé části sálu). A pokud jste proti tomu měli nějakou námitku, tak jste ji měli uplatnit bezprostředně po jeho návrhu, tak aby o něm předsedající v té době nedal hlasovat. Pokud jste ji neuplatnili v té době, tak jsou další řeči bezpředmětné.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Prosím, pan poslanec Benda ještě byl.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, já v podstatě řeknu totéž, co řekl předseda našeho poslaneckého klubu. Námitka, byla-li proti hlasování, měla být uplatněna v čase hlasování. (Nesouhlasné poznámky mimo mikrofon z levé části sálu.) Námitka, byla-li proti hlasování, že návrh je nehlasovatelný, měla být uplatněna v čase hlasování. Pokud o něm předsedající dal hlasovat, tak tato Sněmovna je suverénem. Tato Sněmovna je suverénem a tato Sněmovna rozhodla jednoznačnou většinou hlasů, jak bude dnes postupovat. Prosím, abyste přestali hrát tyhle hry, které tady hrajete už tři hodiny.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Kováčik.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo. Pokud se dobře pamatuji, pane předsedající, kolegyně a kolegové, tak návrh sice zazněl od pana Gazdíka – něco ve smyslu „já navrhuji“, nezaznělo ovšem, že je to jménem příslušného počtu poslanců a poslankyň nebo jménem příslušného počtu poslaneckých klubů.

Ale abychom se tady nemuseli skutečně přetahovat o slovíčka, já bych rád, aby byl prozkoumán stenozáznam a aby se tedy pravda odhalila. Pro jistotu, aby byl vytvořen prostor, žádám o přestávku na poradu klubu KSČM v délce trvání 30 minut. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobře. Ještě dám slovo paní předsedkyni Sněmovny a Bohuslavu Sobotkovi. (Poslanci se shlukují podle klubů a někteří stojí před lavicemi.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, citovaný § 53 odst. 1 říká, že na návrh nejméně jedné pětiny všech poslanců, příp. dvou poslaneckých klubů. Na návrh nejméně jedné pětiny všech poslanců. Poslanecký klub TOP 09 plus Starostové má 41 poslanců. Mluví-li předseda poslaneckého klubu, mluví za svůj poslanecký klub (smích z levé části sálu), a tedy reprezentuje 41 poslanců.

Já prostě odmítám tuhle tu účelovost, která se tady vytváří, dámy a pánové. Já chápu, že hledáte jakýkoli instrument, kterým byste mohli zastavit jednání Poslanecké sněmovny, je vám trapné přiznat se k tomu, že vyrábíte obstrukční prostředí, chcete to na někoho hodit, chcete vypadat dobře v televizních zprávách a zítra v ranním tisku, ale prostě takhle si nemůžete počínat. (S důrazem:) To byl legitimní návrh, Sněmovna věděla, o čem hlasuje, je v souladu s jednacím řádem. A jakékoli účelové nápady, které teď jste dostali, opravdu zavánějí jenom účelovostí a ničím jiným. (Velký potlesk z pravé části sálu.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Teď Bohuslav Sobotka.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Vážený pane místopředsedo, kolegové a kolegyně, tím, že si zatleskáte, tak ovšem nezhojíte chyby, které nastaly při dnešním jednání Poslanecké sněmovny. Vy si vždycky zatleskáte, a pak se zjistí, že to všechno bylo jinak. (Smích z levé části sálu.)

Já bych chtěl tady jasně odcitovat, co řekl pan poslanec Gazdík. Je tady stenozáznam, těžko někdo může zpochybnit stenozáznam Poslanecké sněmovny. Nevzpomínám si na to, že by kdy v minulosti byl stenozáznam Poslanecké sněmovny zpochybněn, a vyzývám tedy i pravou část Poslanecké sněmovny, aby tak nečinila.

Poslanec Petr Gazdík: „Pěkné dobré odpoledne. Vážená paní předsedající, milé kolegyně, milí kolegové, vznáším dva návrhy. První procedurální návrh, aby Sněmovna dnes jednala a hlasovala o zákonech po 19., po 21. hodině i po půlnoci. To je mým prvním návrhem.“ – Tleská část poslanců ČSSD. V závorce. – „Druhým návrhem, aby bod doposud přerušený a neprojednaný, bod 39, vládní návrh zákona číslo 48, o veřejném zdravotním pojištění, byl zařazen za pevně zařazené body 2, 3, 4 a 5, vrácené ze Senátu. Děkuji.“

Bylo řečeno: To je mým návrhem. Jednací řád neříká, že tento návrh může předložit předseda poslaneckého klubu. Kdyby jednací řád říkal, že to může udělat předseda poslaneckého klubu, bylo by to zcela v pořádku. Ale jednací řád říká: na návrh nejméně jedné pětiny všech poslanců, příp. dvou poslaneckých klubů. Kdyby ten návrh měl být přednesen v souladu s jednacími řádem, tak by musel pan Gazdík říci: Jménem poslaneckého klubu TOP 09 a Věci veřejné navrhuji, aby se jednalo i po půlnoci. To neřekl. Kdyby to byl návrh skupiny poslanců, tzn. 40, měl by doložit seznam těchto poslanců, tak jak koneckonců v minulosti to opakovaně představitelé pravicových stran požadovali i po sociální demokracii, aby doložila, že má skutečně takové množství poslanců, a nebral se automaticky vždy v této Sněmovně jenom prostý počet členů poslaneckého klubu, neboť oni nemusí být přítomni v danou chvíli a nemusí osvědčit svoji vůli, že souhlasí s takovou změnou a s takovýmto hlasováním. Čili ta vůle 40 poslanců nebyla před tímto hlasováním nikterak osvědčena a pan Gazdík nemůže jako předseda klubu disponovat hlasy, které tady v této chvíli v Poslanecké sněmovně nejsou.

Vzhledem k tomu, že kolega z KSČM zcela správně poukázal na procedurální pochybení, ke kterému tady došlo, dovoluji si předložit jednoduchý procedurální návrh. Navrhuji přerušit jednání Poslanecké sněmovny, a to do zítra do 9 hodin.

Jenom připomínám, že už jsem to tady jednou udělal. Tehdy jste hlasovali proti tomu návrhu, šli jste do stavu legislativní nouze a pak to byl

problém. Čili chci připomenout, že to navrhuji již podruhé v této Poslanecké sněmovně v takovéto situaci.

A chtěl bych apelovat na zdravý rozum koaličních poslanců. Nežeňme to na nože, proboha! Přerušíme jednání do zítra do 9 hodin a pokračujeme tak, aby procedura jednání Poslanecké sněmovny nebyla zpochybněna.

O tomto procedurálním návrhu žádám, aby bylo hlasováno bez další rozpravy, tak jak to říká jednací řád.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Já tedy gonguji a nechám bez rozpravy hlasovat o tomto návrhu. To podle mě musím učinit. (Zády k mikrofonu a čelem k předsedajícímu hovoří poslanec Tluchoř – namítá, že i po návrhu na přestávku na jednání klubu se hned nehlasovalo, ale slovo dostali další. Gongování.) A s čím vystoupíte? (Poslanec Tluchoř zády k mikrofonu: S čímkoliv.) V rozpravě. Ale já musím neprodleně nechat hlasovat o návrhu, který tady zazněl – o návrhu na přerušení jednání Sněmovny do 9 hodin do rána. (Poslanec Tluchoř zády k mikrofonu: Jak to, že jste dal slovo dřív? Ozývá se gongování.)

Takže budeme hlasovat o návrhu poslance Bohuslava Sobotky, ten jasně zazněl a má se o něm hlasovat neprodleně.

Já počkám, až přijdete. (Z poslaneckých lavic ČSSD se ozývá: Na co čekáš? Hlasuje se.)

A můžeme hlasovat. Je tady návrh na odhlášení, tak vás všechny odhlašuji. Prosim, abyste se tedy přihlásili.

Budeme hlasovat o návrhu poslance Bohuslava Sobotky, který zněl: přerušit jednání Sněmovny do zítřka do 9 hodin rána.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, přerušit jednání Sněmovny do 9 hodin rána, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 97, přihlášeno 172, pro hlasovalo 74, proti 95, takže tento návrh přijat nebyl.

A pak tady byla žádost pana poslance Kováčka, jestli se nepletu. A poslanec Kováček... (K řečnickému pultu přistupuje poslanec Tluchoř.)

Poslanec Petr Tluchoř: Vážený pane místopředsedo, já už tady vážně protestuji. Vy jste dal po žádosti pana předsedy Kováčka prostor dalším řečníkům. A před chvílí, když jsem měl vystoupit já, už jste mi prostor nedal v tu chvíli. Proti tomu protestuji. Já samozřejmě vznáším návrh na vaše odvolání z místa řídícího této schůze, protože zneužíváte své pozice pro své politické účely. (Potlesk koaličních poslanců.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Výborně. Za to, že jsem dal

slovo předsedkyni Sněmovny, tak mě odvolejte. To je dobrý nápad! Nechám o tom okamžitě hlasovat. Budeme tedy hlasovat o mém odvolání z funkce vedoucího schůze. Já s tím naprosto souhlasím. Je to vůle Sněmovny.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro mé odvolání z řízení schůze, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování číslo 98, přihlášeno 175, pro hlasovalo 83, proti 75. (Smích při rozsvícení zamítavého výsledku na světelné tabuli.)

Takže já už jsem chtěl odejít, ale to bylo zamítnuto. Je mi líto, pane poslanče, rád bych odešel, ale vypadá to, že to nejde.

Poslanec Petr Tluchoř: Pardon. Já tomu, pane místopředsedo, rozumím. Já jsem viděl i sjetinu. To je v pořádku. Budu, s dovolením, pokračovat. Tedy v té věci. Těší mě, že se budeme nadále tady potkávat.

K té podstatě. Jsou jednoznačné obě věci. Za prvé pan předseda Gazdík mluvil jménem poslaneckého klubu, protože ho tady zastupuje. (Nesouhlasný řev z opozičních lavic.)

Prosím, abyste alespoň – když zneužíváte svého postavení pro své politické účely – abyste alespoň okřikl své kolegy, když tady pokřikují.

Čili, jednoznačně měl pan předseda Gazdík právo navrhnout to za poslance klubu TOP 09 a Starostů.

Druhá věc je, že to navrhoval za dva kluby – ODS a TOP 09. To, že se nikdo o podobnou věc nezajímal, není jeho problém. Hlavní a zásadní věc je, že došlo k hlasování, které nikdo nezpochybnil, a Poslanecká sněmovna – ne pan poslanec Gazdík ani pan poslanec Kováčik, ale Poslanecká sněmovna rozhodla o tom, že tato Sněmovna bude dnes jednat a hlasovat i po 19., 21. hodině i po půlnoci. Prostě takto rozhodla Poslanecká sněmovna a nikdo takové hlasování nezpochybnil. Z tohoto pohledu jsou řeči v tuto chvíli zbytečné. (Potlesk koaličních poslanců.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Kováčik se hlásí o slovo.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo, pane předsedající. Jenom skromně připomínám, že již před takovými čtyřmi pěti řečníky jsem požádal o přestávku na poradu klubu KSČM, o které jste zatím ještě nerozhodl. Myslím si, že podle zvyklostí, které dosud panovaly v této Poslanecké sněmovně, jsme už dávno měli být na přestávce, a všechno, co se vedlo dosud, tady vedeno být od té chvíle nemělo. Anebo se mělo rozhodnout, že přestávka nebude udělena. A v tom případě se mohlo pokračovat.

Jen skromně připomínám, že již před takovými čtyřmi pěti řečníky jsem žádal o přestávku na poradu klubu.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Takže nezbyvá mi, než abych řekl, že vyhláši půl hodiny přestávky, o kterou si poslanec Kováčik skutečně regulérně řekl a na kterou má právo. Takže – v 19 hodin 45 minut bude Sněmovna pokračovat.

(Jednání přerušeno v 19.16 hodin.)

(Na žádost poslaneckého klubu KSČM byla přestávka na jednání klubu prodloužena. Jednání pokračovalo ve 20.00 hodin.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Kolegyně a kolegové, prosím, abyste se usadili ve svých lavicích, budeme pokračovat. (V sále je velký neklid.) Prosím o vaši pozornost. Upozorňuji, že uplynula doba ke konání přestávky pro jednání poslaneckého klubu KSČM. Je 20. hodina, jsme uprostřed rozpravy a já prosím všechny poslance a poslankyně, aby se usadili ve svých lavicích a mohli jsme pokračovat v jednání. Hlásí se předseda poslaneckého klubu pan Petr Gazdík.

Poslanec Petr Gazdík: Vážená paní předsedající, dámy a pánové, já bych chtěl uvést k situaci, která tady vznikla – za prvé. Již ráno na grémium Sněmovny, a pan Zaorálek i pan Kováčik byli přítomni, jsme oznamovali, zástupci tří koaličních klubů, že budeme chtít jednat po 19. i 21. hodině, i po půlnoci. Všichni účastníci grémia Sněmovny to slyšeli.

Další věc. Při tom mě paní předsedkyně oslovila: „Ale také se hlásí předseda poslaneckého klubu TOP 09 a Starostové pan kolega Gazdík.“ Tudíž jsem mluvil za poslanecký klub TOP 09 a Starostové. (Nesouhlasné hlasy zleva.) Je to jednoznačné.

Dále. V § 76 jednacího řádu je jasně řečeno, že každý poslanec může vznést při hlasování nebo bezprostředně po něm námitku proti průběhu nebo výsledku hlasování. Sněmovna odhlasovala, že budeme jednat po 19. a 21. hodině a i po půlnoci. Nikdo z vás bezprostředně poté nevznnesl proti tomu námitku. Kromě toho je také v § 77 „jménem poslaneckého klubu jedná jeho předseda“.

Já prosím, paní předsedající, abychom pokračovali ve schvalování novely zákona o veřejném zdravotním pojištění.

Děkuji. (Potlesk zprava.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji také. Doufám, že

takto pokračovat budeme, nicméně s přednostním právem se hlásí předseda poslaneckého klubu pan Kováčik.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo. Víte, já bych nerad tu situaci dál protahoval, protože skutečně se tady jedná o věcech, které jsou zásadní a důležité, a tak nebudu říkat, že pravda je, že jménem jednoho klubu tak učinit nelze, musí to být jménem buď dvou klubů, nebo příslušného počtu poslanců a poslankyň, a ten příslušný počet členů klubu TOP 09 tady v tu chvíli nebyl podle záznamu o hlasování. Nebudu to říkat, nebudu toto natahovat!

Jenom upozorním, že právě z důvodu, aby byl čas na prozkoumání stenozáznamu a vyjevila se pravda, jak to skutečně zaznělo, jsem žádal o přestávku na poradu klubu KSČM. Já jsem dával náš prostor pro přestávku klubu k dispozici, aby se věci prozkoumaly, jak skutečně padly a mohli jsme pokračovat věcnou diskusí.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji. S dalším přednostním právem se hlásí další předseda poslaneckého klubu pan Sobotka. Prosím.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážená paní místopředsedkyně, vážené kolegyně, kolegové, já chci jasně prohlásit, že jako poslanci sociální demokracie klademe důraz na zákonnost postupu Poslanecké sněmovny a klademe důraz na dodržování jednacího řádu Poslanecké sněmovny. A z tohoto hlediska se domníváme, že postup řídící schůze, která nechala o tomto návrhu hlasovat, nebyl v souladu s jednacím řádem Poslanecké sněmovny a nebylo postupováno podle § 53 jednacího řádu, který stanoví podmínky a pravidla pro to, aby Poslanecká sněmovna mohla schvalovat zákony i po 21. hodině. Čili jako poslanci sociální demokracie na tuto věc jednoznačně upozorňujeme. Domníváme se, že jednání Poslanecké sněmovny, pokud k němu bude docházet po 21. hodině a pokud po 21. hodině bude hlasováno o zákonu, není v souladu s pravidly, která platí pro jednání Poslanecké sněmovny, a není to v souladu s jednacím řádem Poslanecké sněmovny.

Pokud máme dodržovat zákony země, pokud chceme po občanech, aby dodržovali zákony země, měla by jít Poslanecká sněmovna příkladem, a z tohoto hlediska my trváme na tom, aby byl dodržován jednací řád Poslanecké sněmovny a nebyly voleny postupy, které se od něj odchylují. Říkáme to logicky jako opozice. My jsme tady v minoritě. Vládní koalice si tady svůj názor může prohlasovat, kdy se jí to zlíbí, ale i z tohoto hlediska je strašně důležité, aby byla respektována všechna pravidla, která mimo

jiné slouží také k minimální ochraně minority v této Poslanecké sněmovně. To je potřeba zdůraznit, že jednací řád má celou řadu ustanovení, která na toto pamatují.

To, co zde bylo řečeno ze strany pana poslance Gazdík, podle mého názoru neopravňuje k tomu, aby se jeho návrh bral jako návrh 40 poslanců v Poslanecké sněmovně nebo návrh dvou poslaneckých klubů. To v žádném případě podle našeho názoru ze stenozáznamu této Poslanecké sněmovny nevyplývá.

Já ovšem nechápu, proč takový spěch. Ještě nikdo z vládní koalice tady nevysvětlil, proč je tak nezbytně nutné pro dobro České republiky, aby návrh zákona byl schválen dnes do půlnoci, nebo zítra do dvou hodin do rána. Existuje pro to nějaký reálný důvod? Existuje nějaký faktický důvod, který by se zde dal argumentačně doložit a argumentačně vysvětlit? Já nechci vyloučit, že nás přesvědčíte, že je užitečné, aby se o tomto návrhu zákona hlasovalo ve dvě hodiny. Ale jaký existuje reálný důvod pro to, aby k tomu došlo? Stejně návrh zákona je teprve v prvním čtení, stejně bude muset jít do výborů Poslanecké sněmovny. Čeká nás projednávání, které nemůže být kratší než 30 dnů, to je lhůta, kterou bude muset vládní koalice respektovat, a pak nás čeká projednávání ve druhém a třetím čtení.

Já se jenom ptám, proč je tak důležité, aby k tomu schválení došlo dnes v noci, a proč není možné, aby jednání o tomto návrhu zákona pokračovalo zítra od 9 hodin s tím, že zde nebude vůbec žádné riziko zpochybnění procedury při schvalování návrhu zákona, protože při projednávání a hlasování nebude překročena 21. hodina. Vždyť to by byla absolutní jistota, že tady není důvod pro jakékoliv napadení, jakékoliv zpochybnění. Ukončili bychom jednání dnes v 21 hodin a pokračovali zítra ráno od 9 hodin body tak, jak byly stanoveny, a vládní koalice má dostatek hlasů, aby si je pevně zařadila zítra ráno, to znamená, aby v žádném případě neztratily pořadí.

Čili já se jenom ptám, proč je nutné trvat na proceduře, která může být zpochybněna, která bude předmětem interpretačních dohadů, právních sporů. Proč má být zpochybněna legitimita tohoto návrhu zákona? Mně to jako opozičnímu poslanci nevádí, já pro něj stejně hlasovat nebudu. Jen se divím vládní většině, že si tady připisuje možné body a možné poznámky pro zpochybnění procesu přijetí tohoto návrhu zákona jako takového. A přitom jde jenom o to, pokračovat zítra legitimně po 9. hodině a nejednat dnes po 21. hodině, protože je to prostě interpretačně sporné.

Rád bych slyšel argumenty, proč je důležité, aby se pokračovalo dnes po 21. hodině. Nezazněly tady.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Argumenty tady nicméně zazněly pro podporu postupu, který je zcela v souladu s jednacím řádem.

A nyní se s přednostním právem hlásí pan ministr zdravotnictví Leoš Heger.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Děkuji za slovo. Paní předsedající, já bych rád vašim prostřednictvím sdělil panu předsedovi Sobotkovi, proč bychom rádi, aby návrh novely zákona 48/1997 prošel na této poslanecké schůzi v prvním čtení.

Já jsem se přihlásil, ještě než jste řekl, proč to má projít dneska do půlnoci. Tak to jistě není klíčové, ale chci odpovědět, proč to má projít v této poslanecké schůzi. Souvisí s tím to, co tady kritizovala i paní poslankyně Marková, což já jsem vnímal jako její legitimní právo, a byl bych rád, aby to nebylo bráno jako provokace, že jsem navrhl, aby se lhůta na projednávání do druhého čtení v případě, že to v prvním čtení projde, zkrátila na 30 dní, protože by samozřejmě bylo výhodné, aby celý komplex novel prošel před prázdninami, aby se legislativní proces stihl tak, aby celý nový zákon mohl platit od 1. ledna příštího roku. Už jenom proto, že v zákoně je spousta dalších věcí technického rázu, které by bylo vhodné, aby platily co nejdříve. Například je tam celý komplex změn v oblasti lékové politiky, o které tady byla řeč, a my bychom rádi, aby se věci rozběhly co nejdříve, což je v legislativním procesu bohužel až v lednu příštího roku, ale i tak je to důležité. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane ministře. Nyní vystoupí paní poslankyně Váhalová a připraví se paní poslankyně Emmerová. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Dana Váhalová: Děkuji za slovo, paní předsedající. Vládo, dámy a pánové, za posledních několik desetiletí došlo k výraznému zlepšení lékařské péče. Tento pozitivní proces byl doprovázen také výrazným růstem nákladů vynaložených na zdravotní péči. Zatímco v 70. letech ve vyspělých zemích průměr činil asi 5 % HDP, tak v současné době se pohybuje kolem 10 %. V České republice tento podíl činí zhruba 7 % HDP. Prognózy předpokládají, že má dojít k dalšímu nárůstu výdajů na zdravotnictví. Dochází k rychlému vývoji nových lékařských technologií, přístrojů i léků a současně jsme svědky stárnutí populace a přibývá chronických onemocnění z nezdavého způsobu života.

Jak udržet tento proces přijatelný a zajistit péči pro všechny obyvatele? Klíčovou roli v tomto musí hrát stát. Existují totiž dvě možnosti. Buď se vydat cestou soukromého zdravotnictví a přenést veškeré náklady na pacienty a klíčovou roli ponechat zdravotním pojišťovnám, nebo zachovat současný solidární systém veřejného zdravotního pojištění s klíčovou rolí státu v tomto systému.

V roce 2007 vyšla zajímavá studie srovnávající výdaje na zdravotnictví ve Spojených státech a dalších vyspělých zemích. V roce 2004 se v USA vynakládalo na zdravotnictví asi 15 % HDP, s tím, že míra podílu státního zdravotnictví činila 45 %. V případě České republiky tento podíl byl 7 % HDP a podíl státního zdravotnictví byl 90 %. Pro zajímavost, v Německu to bylo 11 % vůči 77 %. Z této tabulky vyplývá jednoduchá závislost: čím větší podíl soukromého zdravotnictví, tím vyšší náklady.

S ohledem na možnosti České republiky je zřejmé, že pokud chceme zachovat kvalitní péči pro naše občany, není možné zdravotní péči zcela privatizovat. Prostě bychom to neufinancovali. Nebo bychom museli tuto péči výrazně omezit pro většinu obyvatel České republiky.

V této souvislosti se obávám, že současná vláda preferuje cestu, a vidím to i v tomto návrhu, soukromého zdravotnictví, to znamená víc a víc pouštět do českého zdravotnictví soukromý sektor. Záminkou k provedení této změny je pro vládu tvrzení, že není dostatek peněz. Přitom tento nedostatek peněz si sama vytvořila, vezmeme-li v úvahu, jak vláda necitlivě zvýšila sazbu DPH, a tím i náklady celého zdravotnictví. Odhady se pohybují kolem 10 mld. korun. Tyto náklady chce postupně přenést na pacienta a hlavně otevřít vrátka soukromému byznysu do zdravotnictví.

Jak jinak chápat pro mne klíčové ustanovení v navrhované novele, zavedení tzv. základní varianty zdravotní péče a ekonomicky náročnější varianty péče. V této souvislosti bych chtěla vědět, jak bude určeno, co je základ a co nadstandard. Mám obavu, že se dopředu počítá s tím, že to budou dělat zdravotní pojišťovny. Pokud do budoucna tyto pojišťovny budou privatizovány, tak přes noc se dostaneme do tvrdě soukromého zdravotnictví. I v tak bohaté zemi, jako jsou Spojené státy, jsou náklady na zdravotní péči ve více než 60 % hlavní příčinou osobních bankrotů. Přitom více než 70 % těchto lidí mělo zdravotní pojištění.

Chci připomenout předkladatelům této novely, že dvě třetiny českých zaměstnanců nemají průměrnou mzdu a každé sebemenší navýšení životních nákladů je pro ně velmi nepříjemné. V této souvislosti nemohu souhlasit s navýšením poplatku ze 60 korun na 100 korun za den pobytu v nemocnici. Na základě tohoto i dalších předložených návrhů nemohu s touto novelou souhlasit. Jako lepší a okamžitou úsporu ve zdravotnictví bych například viděla návrat na původní sazbu DPH.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji. Nyní vystoupí paní poslankyně Emmerová, připraví se pan poslanec Seďa.

Poslankyně Milada Emmerová: Vážená paní místopředsedkyně, vážená vládo a vážení přítomní, pokud je mi známo, probíhaly v minulém

funkčním období snahy o zrušení poplatků, neboť žádnou regulační funkci neznamenají. A nyní se tedy ptám, jak splňují nároky k tomuto problému současné návrhy v předložené novele zákona č. 48/1997 Sb. Tím, že v tomto zákonu nejsou žádné poplatky, tzv. julínkové, odstraněny a naopak se zvyšuje platba za den v nemocnici ze 60 na 100 korun denně, což už tu zaznívá poněkolkáté, jde vlastně tento návrh proti jistotám seniorů, nejčastějších spotřebitelů zdravotní péče.

Věřím, že v nemocnicích jsou tyto příspěvky využity relativně přehledně a kontrolovatelně a v zájmu zlepšení provozu nebo finančních odměn zdravotníků. Újma, která však přichází nemocnému jednotlivci, zvláště pak, když žije sám, je citelná. Navíc je nutno vzít v úvahu, že hospitalizaci navrhl lékař, jiný lékař o přijetí nemocného rozhodoval a řada lékařů na oddělení rozhoduje o způsobu a délce léčení. Jde tedy vše mimo rozhodování nemocného, snad jen s výjimkou simulantů, navíc solventních, kterým by nebylo líto peněz, které dají na poplatky. Na tomto místě musím však konstatovat, že za celou svoji profesní kariéru jsem se se žádným skálopevným simulantem nesetkala.

Zvyšuje se tím opět spoluúčast nemocného, u kterého nebylo vždy dobře zváženo, zda je to pro jeho další život a kvalitu tohoto života únosné. Stává se to při napodobování zahraničních vzorů tím, že přejímáme jejich systémy a některá opatření, ale přitom dostatečně neporovnáváme příjmy jejich a našich občanů. Přitom tato novela s poplatky zdaleka nekončí. Chystá se její silnější období, která zvýšení spoluúčasti ještě akcentuje. Regulační význam však není žádný, na tom je relativní shoda.

Chci však zmínit situaci, která se týká dětí s určitým závažným typem onemocnění dýchacího traktu, s výskytem častých záchvatů dušnosti charakteru průduškového astmatu. Aplikuje se u nich nejen pečlivá dispenzární péče, ale jsou také indikovány k lázeňskému pobytu v délce čtyř až osmi týdnů. Kromě nákladného dokonalejšího vybavení pro samotné dítě musí rodiče zaplatit zálohu, jakési předplatné na několik týdnů pobytu, většinou to jsou 4000 korun, pak se závěrečným vyúčtováním. Po zavedení poplatků v roce 2007 se výrazně snížil počet frekventantů v lázních, rozumí se těchto dětí, a to tak, že několik lázeňských léčeben již bylo dodneška zrušeno. Podle vývoje tohoto úbytku lze předpokládat, že pokles účastníků lázeňské léčby bude o celých 50 %, což je neúnosné pro zachování provozu v lázeňské léčebně dosud existující. Provoz je totiž nákladnější, nežli činí platby ze strany zdravotních pojišťoven.

Nejzávažnějším negativem je však dopad na zdravotní stav těchto malých chroniků. Stoupající počet dětí s onemocněními dýchacích cest charakteru průduškového astmatu je odezvou několika skutečností. Jednou z nich může být i vynechávání blahodárného účinku lázeňského

pobytu, například v Lázních Kynžvart v Karlovarském kraji. Místo toho pokračuje jejich léčba ambulantní, anebo dokonce nemocniční s aplikací léků s četnými nežádoucími a vedlejšími účinky zvaných kortikoidy. Stávají se z nich postupně chronici s významným narušením nejen dechových funkcí, ale později i struktury plic samotných. Stávají se postupně trvalými pacienti v kategorii dospělých a jejich opakované nákladné hospitalizace takzvaně zatěžují zdravotní pojišťovny.

Z těchto důvodů se tedy rysují efekty léčby pro chudé a pro bohaté, a to dokonce u nemocných dětí, čímž se formují jejich životní názory a přístupy. To považuji za příčinu jejich stoupající frustrace, školních neúspěchů a posléze i radikalizace, k níž každý typ nespravedlnosti zákonitě vede. Takzvaná regulace spotřeby zdravotní péče prostřednictvím julínkového se ukazuje zvláště v tomto případě znovu jako nepatřičná. Vždyť dítě v astmatickém záchvatu, který se bez adekvátní komplexní léčby vyskytuje stále častěji, by snad mělo přesvědčit i ty nejzatvrzelejší technokraty a ekonomy o škodlivosti tzv. regulačních poplatků. Věřím tomu, že dojde k modifikaci tohoto ustanovení a že nebude v předložené podobě schváleno. Děkuji. (Potlesk ČSSD.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji. S faktickou poznámkou se hlásí pan poslanec Martin Gregora.

Poslanec Martin Gregora: Vážená paní místopředsedkyně, vážení kolegové a kolegyně, já jenom musím reagovat na svoji předřečnici faktickou poznámkou, že neexistuje žádná objektivní studie, která by prokázala, že pobyt v lázeňské léčebně dlouhodobě zlepší zdraví dětského astmatika. (Projevy nesouhlasu zleva.) Žádná taková objektivní studie není a tak to je!

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Další faktická poznámka. Prosím.

Poslanec Jiří Krátký: Paní předsedající, ke svému mladému kolegovi, který právě odešel. Víte, pane kolego, vy to skutečně nemůžete ještě posoudit. Za dvacet roků, po osmi deseti letech v komunálu, po možná absolvování dvaceti let tady budete rád, když vás v lázních Jeseník budou dávat dohromady s hlavou, pokud neskončíte v blázinci. (Smích a potlesk.) Prosím vás, ubezpečuji vás, že skutečně lázně pomáhají. Zažil jsem to na vlastní kůži. (Smích a potlesk zprava.) Ale věřte mi, že lázně jsou k tomu, aby nás dali dohromady, a ne aby nás poslaly někam jinam!

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Nyní vystoupí pan poslanec Antonín Seda a připraví se pan poslanec Alfréd Michalík.

Poslanec Antonín Sedša: Děkuji, paní místopředsedkyně. Vážení členové vlády, vážené kolegyně a kolegové, nemohu si pomoci, ale novela zákona o veřejném zdravotním pojištění je pro mě krokem k prolomení ústavního zákona o bezplatné zdravotní péči. Dává totiž prostor pro legální spoluúčast pojištěnce, kdy zdravotní zařízení bude mít možnost nabízet poskytování ekonomicky náročnější varianty zdravotní péče, za kterou bude pacient platit v rozdílu nákladů mezi základní variantou pro chudé pacienty a kvalitnějšími variantami pro bohatou klientelu. Takovýto systém se stane základem řízení zdravotní péče, která je známa pod názvem Manager Health Care a která je užívána ve Spojených státech amerických.

Vážené poslankyně, vážení poslanci, než objasním principy, na kterých je řízená zdravotní péče postavena, nemohu se nezeptat pana ministra zdravotnictví, zda mu jeho nový poradce Pavel Vepřek bude radit právě v oblastech souvisejících s řízenou péčí. Pan Vepřek měl totiž doposud ve VZP na starosti program řízené péče Akord. Základním principem řízené zdravotní péče je to, že zdravotní pojišťovna se snaží, aby zdravotní péče byla poskytnuta co nejlevněji. Přitom standardy zdravotní péče záměrně nebudou zakotveny v zákoně. A co není v zákoně, to se nemusí dodržovat. Opravdu jednoduchý princip na to, aby pacientovi, který potřebuje nákladnou péči, bylo sděleno, že tuto péči vám vaše zdravotní pojišťovna nehradí!

Vážené kolegyně, vážení kolegové, právě regulační poplatky, které v naší zemi zavedl exministr zdravotnictví Julínek, byly důležitým prvním krokem k demontáži bezplatné zdravotní péče. Pak stačí zavést další poplatky, které zavedou řízenou péči dokonale, například jednorázový roční poplatek na péči, povinnou spoluúčast pacientů na každém výkonu a další platby. Musím zdůraznit, že tento systém zdravotní péče není postaven na kvalitě zdravotní péče a vede ke zhoršení vztahů mezi lékařem a jeho pacientem. A hlavně, tento systém je vůbec nejdražší! Proto se o úsporách nedá ani hovořit.

Vážené poslankyně, vážení poslanci, dovoluji mi několik čísel. Ve Spojených státech se na řízenou zdravotní péči věnuje 16,5 % jejich HDP, zatímco v ČR jde na zdravotnictví pouze 7,1 % HDP. Zároveň se ukazuje, že nejdražší zdravotní péči mají malé nemocnice či malá zdravotnická zařízení, která jsou zároveň obchodními společnostmi podle obchodního zákoníku. Zkušenosti ze světa ukazují, že nejnákladnějšími zdravotnickými zařízeními jsou ta, která mají stejného vlastníka, jako je vlastník privátní zdravotní pojišťovny. Kromě vysokých nákladů je dalším problémem snížení dostupnosti zdravotní péče pro široké vrstvy obyvatel dané země.

Vážení členové vlády, vážení poslanci, poslankyně, co říci závěrem? Novela zákona o veřejném zdravotním pojištění zavádí legální poskyto-

vání zdravotní péče, která přesahuje požadavek na účelné a hospodárné vynakládání zdrojů z veřejného zdravotního pojištění. Nejen že zavede nerovnost v poskytování dostupnosti a zejména kvality zdravotní péče pro občany ČR, ale zároveň navrhované změny nepovedou k finanční stabilitě resortu. Novela dále naruší již dnes nerovný vztah mezi zdravotnickými zařízeními a zdravotními pojišťovnami, a tím se sníží i stabilita vlastní sítě zdravotnických zařízení. Pacient nebude suverénem zdravotní péče, ale pouze jejím objektem. Novela je v rozporu s platnou ústavou a Listinou základních práv a svobod.

Z těchto důvodů apeluji na všechny koaliční poslance, aby nepodporovali tento zákon, který ve svém důsledku implementuje principy řízené zdravotní péče do současného solidárního systému veřejného zdravotního pojištění. A zároveň navrhuji zamítnutí tohoto zákona v prvním čtení.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano. Hlásí se s faktickou poznámkou pan poslanec Boris Šťastný. Současně jsem zaznamenala přihlášku pana ministra. (Pan ministr dává přednost panu zpravodaji.) Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Boris Šťastný: Budu velmi stručný. Mou povinností je upozorňovat na velké omyly při projednávání. Jako zpravodaj upozorňuji, že tento zákon neobsahuje jediné slovíčko o řízené péči, tak jak bylo zde řečeno mým předřečníkem. Řeší pouze otázku definice standardu a nadstandardu, racionalizaci lékové politiky, zvýšení jednoho poplatku za nemocniční péči a některé další technické záležitosti, jako je například možnost slučování zdravotních pojišťoven. Čili není tam jediné slovíčko ani písmenko o řízené péči a nedovedu si představit, jakým způsobem by tam mělo být vpraveno do tohoto návrhu. Musely by to řešit úplně jiné zákony. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji. Pan ministr bere zpět svoji přihlášku, takže nyní vystoupí pan poslanec Alfréd Michalík, připraví se pan poslanec Jiří Dolejš a pro informaci vás všech vám sděluji, že máme ještě deset přihlášek do rozpravy. Pan poslanec Michalík má slovo.

Poslanec Alfréd Michalík: Vážená paní místopředsedkyně, vážená vládo, kolegyně, kolegové, jsme v obecné rozpravě, takže si dovoluji trochu širší pohled, který možná, jak říkal tady pan zpravodaj, se nebude týkat detailně předkládané novely.

Já bych chtěl poukázat na zajímavý jev. Tato vláda si dala za cíl, že odstraní problémy ve finanční sféře, cíle ve státním rozpočtu, v penzijních fon-

dech, v penzijní reformě a ve zdravotnictví. A je zajímavé, že všechny tyto tři kritické nebo krizové jevy řeší a mají na starosti ministři TOP 09. Asi jsou nejlepší. Já, když jsem se ale pokoušel porovnat postupy a přístupy, které v tom řešení navrhuji tito ministři, tak zjišťuji některé podobnosti. Začnu u velkého státního dluhu a deficitu státního rozpočtu, kterým začala tato vláda svoji činnost, a tento problém definoval a perfektně rozpracoval největší fabulátor a mystifikátor této vlády, pan – naše jednička, jak to ukazoval v minulosti pan Topolánek – ministr Kalousek.

Nejdřív se vytvoří krizový jev, ten se popíše, udělá se z něho životní problém. Vytvoří se strach ve společnosti, začnou se řešit problémy kolem toho, on se ten problém zveličí nabalí, a pak samozřejmě se hledá řešení, které většinou skončí tak, že příčinu tohoto problému, kterou způsobila úzká skupina lidí, nakonec bude řešit široký okruh občanů, vlastně všichni občané této země, i ti, kteří se na tom nepodíleli.

Celý ten slavný státní dluh, o kterém tady byla řeč skoro celý rok – 1,2, nebo dneska už 1,4 bilionu korun – nevznikl nějakou činností důchodců nebo nemocných lidí nebo řekněme v té sociální sféře. Tento dluh z více než z 50 % vznikl v bankovní sféře a ve finančních trzích. Tyto miliardy, stamiliardy, které vznikly činností pánů Kožených, Pitrů, Zemků a nevím, jak je nazvat, všechny ty machry finanční, kteří způsobili to, že tady padly stamiliardy na řešení a oddlužení bank, které byly před krachem.

Tento problém této úzké skupiny lidí ale nakonec bude řešen tím, že se sníží daně bohatým, a naopak se zavedou nepřímé daně všem ostatním. Takže vlastně to, co tady předvedl pan ministr Kalousek, že dluh 1,2 bilionu korun vlastně zaplatí každá babička, protože jí poslal 120 tisíc složenku. A takhle to on nadále chce řešit i v dalších případech.

Další, ministr přes důchody pan Drábek. Nejdřív se vytvoří fáma, mýtus, že chybějí zdroje, budou chybět ještě větší zdroje a že ty miliardy je třeba někde najít. Přitom první krok, který tato vláda udělala nebo promíla, je to, že se zablokuje nebo zastropuje odvody nad 100 tisíc korun, čím vlastně ti nejbohatší už nad 100 tisíc korun neplatí do sociální sféry. A vlastně s vyhocením tohoto problému se vyhocuje i situace v řešení. A samozřejmě že problém budou řešit všichni důchodci v celém rozsahu naší společnosti.

No a nyní, když se dostanu k té zdravotní reformě, kterou má na starosti pan ministr Heger, tak o té tady mluvíme už deset let, že peněz ve zdravotnictví není dost, že chybějí. A zrovna tak u této problematiky jsme začali tím, že zastropujeme odvody do zdravotnictví. Dokonce se chystáme ty odvody snížit u „o-es-vé-ček“, že se vlastně neřeší, anebo řeší velmi pomalu problém v léčích, že se neřeší, nebo řeší pomalu problém v nákupu přístrojů, v povolování licencí u oborů, které jsou nadbytečné nebo kterých je zbytečně moc. Že se neřeší nerovnoměrnost nebo nenormálnost

některých platů mezi doktory, protože víme všichni, že léčebnou péči zajišťují převážně nemocniční doktoři, a ti jsou placeni špatně, s tím souhlasím. Ale těchto doktorů je polovina, zbytek jsou ambulantní a praktici. A třeba jenom u praktiků můžeme jednoduše spočítat, že tito páni doktoři, kterých je skoro šest tisíc, berou 1 500 korun na hodinu. Ještě jednou – 1 500 Kč na hodinu!

To jsou čísla, o kterých se mi zpočátku ani nechtělo věřit, že jsou možná. A jsou. A třeba jenom 50 tisíc korun těchto praktiků při šesti tisících počtu dělají 4 miliardy, nebo 3,6 miliardy za rok. A tyto problémy se neřeší. Hledají se zdroje v tom, že se zpoplatní pobyty v nemocnicích, zvýší se poplatky u lékařů. A zase problémy ve zdravotnictví zachraňují obyčejní pacienti, naše babičky, dědečkové a ti, kteří na to finančně nemají.

Takže prosím vás, chtěl bych jenom poukázat na to, že problémy, které vznikají ve státním rozpočtu, v penzijní reformě a ve zdravotnictví, které vznikly a způsobily je úplně jiné faktory, jsou řešeny tím, že se zatěžují a žádá se, aby tento problém řešili obyčejní občané, především ti, kteří jsou na tom finančně nejhůře. A to je podle mě špatně. A já si myslím, že takovýmto způsobem bychom pokračovat neměli.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Další bude vystupovat pan poslanec Jiří Dolejš a připraví se pan poslanec Kováčik.

Poslanec Jiří Dolejš: Děkuji za slovo, paní předsedající.

Dovolte, abych po dlouhé diskusi osvěžil vaši mysl tím, že připomenu to podstatné na dnešní debatě. To totiž není o tom, jestli pracujeme v noci, jestli naše mysl už jsou tak umdlené, že občas nevíme, co říkáme. Naopak, tato debata se protáhla do noci proto, že chceme, aby když ne naši kolegové v pravé polovině sněmovny, tak aspoň lidé venku slyšeli, proč se tak vehementně bráníme tomuto prvnímu kroku ke komplexnějším reformám veřejných služeb, v tomto případě zdravotnictví, protože je to jenom předpoklad dalších kroků, které významným způsobem mohou pozměnit v této zemi dosud ještě jakž takž ucházejícím způsobem fungující zdravotní péči.

Kolegyně Marková jako specialistka v tomto oboru již tady minulý týden navrhla zamítnutí tohoto návrhu. A já koncentrovaně ještě jednou zdůvodním, proč tomu tak je a proč se nedomníváme, že lze v přátelském duchu ve druhém čtení si vydiskutovat některé detaily, a že nemůžeme dospět do kýženého cíle.

Tady nějaký fine tuning parametrů, jemné doladování parametrů v nastaveném směru, prostě nemůže vést k úspěchu. Opozice prostě vnímá, že koalice je stížena selektivní hluchotou. Nevím, do jaké míry je to zdravotní, nebo politický problém, ale to, že nevnímáte debatu o alternativách,

tak to je to, na co jsme chtěli upozornit. A to je to, o čem bych rád nyní mluvil.

První klíčový argument. V roce 1993, a to tu rozhodně nevládla levice, byl přijat, schválen ústavní zákon Listina základních práv a svobod. Ten v příslušném článku, tuším, je to článek 31, hovoří o právu na zdraví, a to slovy, která pravděpodobně všichni velice dobře znáte, tedy že máme nárok jakožto pojištěnci, jakožto občané na bezplatnou péči z veřejných prostředků a za podmínek stanovených zákonem. Ta slova „stanovených zákonem“ jsou ta obezlička, na které se samozřejmě pravice celou dobu točí. Ale uvědomme si, co chtěl zákonodárce, tvůrce tohoto prvku ústavního pořádku, říci a dosáhnout, když takto formuloval jedno z klíčových lidských práv. No určitě nechtěl dosáhnout toho, že bude narůstat míra komodifikace, tedy zezbožnění péče o zdraví, že musíme zajistit určitou rovnost občanů, ať těch na dolní části sociálního spektra, nebo v jiné pozici, že zkrátka by měli mít rovnou šanci, aby o jejich zdraví bylo postaráno. A to samozřejmě komodifikace zdraví neumožňuje, protože se tam vnáší majetkový cenzus.

Jakým způsobem se tam vnáší ten majetkový cenzus? Druhá klíčová výhrada. Už tady bylo připomenuto, že tento návrh pouze – v uvozovkách pouze – nastavuje standard a nadstandard. Pro česky jednoduše uvažujícího člověka v podstatě to, co bylo v kraji zvykem, že je standardní, tak snižuje, a už to bude za peníze. A troufnu si říct, že i v oblastech, které nejsou rozmařilostí. To není v oblastech, že by si někdo nechal vyoperovat pihu krásy nebo trošičku přifouknout hrudník. Je to v oblastech, které skutečně jsou důležité pro důstojný život člověka a zejména v kategoriích, které se nemohou bránit, pro které toto zdražení je daleko citlivější než pro průměrného občana, natož pak poslance. Mám na mysli především chroniky a seniory. To jsou lidé, kteří jsou u lékaře bohužel pečením vaření, kteří dělají radost farmaceutickým firmám, protože ty lentilky chrupají jednu za druhou, a bohužel jim to leze daleko víc do peněz.

Připomínám, že kromě standardů, tedy snížených standardů, je tady omezení úhrad, jako kdybychom neplatili už málo. Dneska farmaceutické firmy vytáhnou z pacientů díky podílu na úhradách zhruba tuším 600 milionů korun. No, neberte to. Takže on je to skutečně dobrý ekonomický deal. O nic jiného totiž tady nejde.

A jestliže se bavíme o regulačních poplatcích, tzv. regulačních poplatcích, tak je třeba zdůraznit, že regulační poplatky neregulují. To, čeho by mělo být dosaženo, to znamená návštěvy u lékařů, simulanti odpadnou atd., tak toho dosaženo nebylo. Čeho bylo dosaženo – naštvaní lidí, naštvaní lékařů, kteří dělají kasírmajstry zdravotním pojišťovnám, ambulantní lékaři se nikoliv náhodou tlaku tímto směrem brání a jakákoliv regulace vzala za své. Pouze se stíhají ovečkám poslední zbytky vlny, které mají.

Říkám-li poslední zbytky, samozřejmě ne úplně. Současný podíl pacientů na těch zhruba čtvrt bilionu korun, které se točí ve zdravotnictví, tak je cca tuším 17 %. Jestliže půjdeme směrem, o kterém se bavíme dnes a v dalších krocích – víme, že to není zdaleka poslední krok – tak bychom to mohli vytáhnout na čtvrtinu, a dál už jenom šťastné zítřky a růžové horizonty. No děkuji pěkně. *Primum est non nocere*. Tohle jste se možná vy, lékaři, učili, protože to je klasická věta, kterou se začíná, tuším, studium medicíny, platí už od antiky a znamená, že hlavní je neškodit.

Tak proboha, proč se usilujete, aby zdravotnický systém, tedy smysl medicíny poskytovat zdraví, aby trestalo pacienty? Vždyť vy je nemáte trestat, vy je máte léčit! Takže všechno špatně. Proto je lépe se vrátit a tak důležitou věc, jako je péče o zdraví znovu přehodnotit. Uvědomit si, že alternativy, o kterých mluvíme, to není nějaký blábol, abychom vypadali zajímavě, ale že se tady odráží vážná obava o to, co přijde.

Pan ministr dostal velmi, velmi nešťastný úděl. Od té doby, co je ve vládě, zpočátku ho to zaskočilo, už si zvykl, ale přesto mi možná potvrdí, že musel velice často lepit různé díry, hasit požáry, a to určitě není příjemná role. A určitě jako člověk, který se domnívám, že je určitě velmi přemýšlivý a zodpovědný, tak ho nebaví, když tady vidí, jak se tady stavějí barikády, místo abychom se otevřeli debatám, které mají skutečné systémový charakter.

Takže se vraťme k těm systémovým debatám. Co je systémová debata, co je systémové řešení. Ne to, co se nám tady předkládá jednotlivými členy vlády, popř. členy koalice, kteří se sošností sádrových trpaslíků se tváří, že to je právě ono, a přitom je to úplně o něčem nepodstatném, resp. zavádějícím.

Systémové řešení musí řešit základní problémy. Česká republika nemůže být rájem farmaceutických firem. Česká republika musí vyřešit opakovaně předražované prodeje zdravotnické techniky a zdravotnických zařízení. Tam lítají miliony. Každý, kdo v tom pracuje, mi to určitě potvrdí. A v neposlední řadě je chimérou, že konkurence zdravotních pojišťoven zvýší kvalitu práce lékařů. Tato konkurence, tento trh zdravotních pojišťoven akorát zvedne režii, režijní náklady. Nic jiného. Srovnání určitých zdravotních systémů, které tímto směrem šly, ukazují, že musely do zdravotnictví nalít daleko více peněz a s daleko menším účinkem. Tomu já říkám systémová debata. K té bychom se měli vrátit.

Skončím jedním postesknutím. V roce 2010 pan ministr Heger, ještě možná pod vlivem předvolební kampaně, mluvil o tom, že nebude zvyšovat poplatky a že poplatková politika není středobodem fungování zdravotního systému. Já si myslím, že určitě nebyl špatným ředitelem Fakultní nemocnice v Hradci Králové, a je mi možná trochu i osobně i ve vztahu k němu líto, že byl životem a možná i určitými politickými tlaky dotlačen do

polohy, kde opakuje mantry, kterým možná sám ani nevěří. Tato diskuse z něj pomalu začíná dělat jakéhosi bin Láďina českého zdravotnictví, a to si nejspíš nezaslouží. Takže zkusme to, zamítneme toto a vraťme se na začátek, to znamená k systémové debatě.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano, děkuji. Nyní vystoupí pan poslanec Pavel Kováčik a připraví se Pavel Holík. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo, paní předsedající. Vážená vládo, kolegyně a kolegové, dovoluji mi, abych vás chvíli zdržel několika málo základními přístupy KSČM k danému tématu, které již tak dlouho, a přece věčně projednáváme v Poslanecké sněmovně.

Současná koaliční vláda, jak se opakovaně přesvědčujeme dnes a denně, ať už přímo v prohlášeních zde na mikrofon ve Sněmovně, nebo médiích, ospravedlňuje svoje další setrvání v čele České republiky nutností pokračovat v projektu reformy, a to v situaci, kdy tyto tzv. reformy přijímají bez výhrad pouhá 2 % občanů a zcela, také bez výhrad, také odmítá téměř 70 % lidí. Aniž by byla v odborné a laické veřejnosti vůbec prodiskutována samotná potřeba, samotná nutnost oněch reformních změn ve zdravotnictví, pokračuje tato vláda ve svých pokusech na lidech, které už začal a naštěstí plně nedokončil, určitě ho mnozí budete pamatovat, docela nechvalně proslul, bývalý ministr zdravotnictví Tomáš Julínek. Už se tady mluvilo o něm několikrát dnes, nerad bych mu zvyšoval popularitu, ale v tomto směru je třeba se o tom zmínit.

Probíhal také, a také si to mnozí budeme pamatovat, kulatý stůl k budoucnosti financování zdravotnictví. Tento kulatý stůl, jeho analýzy, tento projekt, který samotný pan ministr Julínek inicioval, potvrdil, že české zdravotnictví lze označit za vcelku efektivní, a to za pouhých 7 % HDP, i když je často efektivita dosahována na úkor zdravotnických pracovníků. Analýza také jasně definovala klady českého zdravotnictví. Měli jsme, a věřím, že vydrží, celkem dobrou teritoriální dostupnost zdravotní péče. Pravda, vybavení moderními technologiemi bylo v té době, když analýza probíhala, na velmi dobrém stupni. Byl tady problém určité nerovnoměrnosti rozložení vybavení přístrojovou technikou a zdravotní péče byla na slušné evropské úrovni a podle studií věhlasných mezinárodních institucí, jako třeba OECD a dalších organizací, v některých parametrech patřila a dodnes patří Česká republika mezi světovou špičku. Zmíním jenom dva parametry. Novorozeneckou úmrtnost anebo proočkovanost obyvatelstva. Analýza také dokázala, že spektrum léků, spektrum léčivých přípravků a zdravotnických pomůcek je na českém trhu dostatečné až velmi dobré. Analýza velmi ocenila princip svobodné volby

lékaře, i když uplatnění tohoto principu bylo a dodnes je určitým způsobem omezeno teritoriálně.

Problémem se naopak jeví, a to si myslíme, o tom jsme přesvědčeni jako KSČM, problémem se jeví neustálé podkopávání principu solidarity např. zavedením stropu na pojistné pro lidi s nejvyššími příjmy a také zavedením tzv. regulačních poplatků. A právě toto v zásadě slušně fungující zdravotnictví, kterým ročně protéká více než 280 miliard korun, se v záměrech této vlády změnilo, a tak to vidí i mnozí občané České republiky, na možnou budoucí kořist dosud volných miliard veřejných peněz.

To, co se nepodařilo vládě Mirka Topolánka, nyní prosazuje vláda Petra Nečase a vykonavatelem, i z mého pohledu je to určitý paradox, vykonavatelem se stal právě pan ministr zdravotnictví Leoš Heger. Přitom právě on jako jediný odborně způsobilý ministr této vlády by měl ze své dosavadní velmi úspěšné lékařské a manažerské praxe nejlépe vědět, jak napravit chyby a vyřešit dlouhodobé problémy českého zdravotnictví. Ale o tom už tady mluvil předřečník Jiří Dolejš. Nebudu to dále rozebírat. Ale jsem o tom skutečně přesvědčen, že to tak je.

Vládou představovaná zdravotnická reforma nectí ani Ústavu České republiky včetně Listiny práv a svobod, ani Úmluvu o lidských právech a biomedicině, ani Mezinárodní pakt o hospodářských, sociálních a kulturních právech. Z těchto pro Českou republiku tak závazných dokumentů jasně vyplývá, že každý občan má právo na patřičnou, to jest úplnou a kvalitní zdravotní péči, která se poskytuje bez požadavku přímého zaplacení. Ústava České republiky totiž předpokládá její uhrazení z fondů veřejného zdravotního pojištění. Stát není oprávněn omezovat úplnost potřebné péče a je povinen stanovit pojistné veřejného zdravotního pojištění zákonem tak, aby patřičná zdravotní péče o všechny občany mohla být poskytována, samozřejmě hospodárně a pod dohledem zákona, a celá solidárně hrazena z fondů veřejného zdravotního pojištění.

Ministr zdravotnictví by měl při své práci nad případnou reformou přijmout tento základní právní stav za základní východisko. Jde o to, jednoznačně uznat fakt, že musí být poskytována úplná a kvalitní zdravotní péče všem bez sociálních a různých omezení a tak podobně. To v žádném případě není péče ani zbytečná, ani péče libovolně drahá.

Standard musí zabezpečovat a zaručovat úplnost a kvalitu, a ne ji omezovat. Z hrazení podle našeho soudu musí být vyloučeno jen to, co není léčení ani prevence. Ono totiž ta práce s tím standardem a nadstandardem může koneckonců dopadnout tak, že posléze se nějakou vyhláškou stanoví, že například ve stomatologické péči standardem bude použití kovářských kleští a všechno ostatní může být také nadstandardem, který si samozřejmě občan uhradí. To jsou rizika – já to schválně trošičku přeháním – ale to jsou rizika, která z toho mohou hrozit.

Velmi často jsme přesvědčováni, že se na takovou zdravotní péči nedostává finančních prostředků, protože s rozvojem medicíny neustále stoupají náklady, a navíc jsme se dostali do období dopadů hospodářské a finanční krize. Ze závěrů mezinárodní konference věnované dopadům světové ekonomické recese na zdravotnictví, konané ve spolupráci se Světovou zdravotnickou organizací a OECD v září 2010 v Rize, vyplynulo, že skutečně vyspělé země se s nepříznivými dopady této krize snaží bojovat i zvyšováním veřejných výdajů na zdravotnictví. Nepovažují ho totiž pouze za černou díru na peníze, ale chápou, že tyto investice do zdravotní péče se vyplácejí. Pouze zdraví lidé totiž mohou pracovat a tvořit hodnoty. Česká pravice ovšem vytvrle volí cestu spíše zaostalých zemí, kde výdaje na zdravotnictví kopírují vývoj ekonomiky a v době recese stagnují, nebo dokonce i klesají.

Zásadně je také nutné odmítnout dokola opakovanou lež, která se ale nikdy nezmění na pravdu, že jediným lékem na nemocné české zdravotnictví je spoluúčast pacientů a její navyšování. Jen tak se prý lze bránit nadužívání zdravotní péče. V zemi, kolegyně a kolegové, kde doposud stačilo pouhých 7 % HDP na vcelku efektivní zdravotnický systém, v podstatě ani nelze o nějakém nadužívání příliš hovořit. Já neříkám, že vůbec, abych nebyl přítomnými lékaři napaden, ale v tomto srovnání příliš. Přesto byly pod záminkou zneužívání zdravotní péče zavedeny tzv. regulační poplatky, které sice v konečném důsledku neregulují vůbec nic, ale částečně nahrazují samotnou vládou způsobený výpadek příjmů. Lékaři a zdravotnická zařízení si na příjmy z poplatků již zvykli a lékaři ústy České lékařské komory dokonce další navyšování některých poplatků vítají.

Je však naprosto jasné, že zatímco bohatým občanům, lidem s nadprůměrnými příjmy, poplatky nebrání v případném zneužívání zdravotní péče, mohou úplně stejné poplatky vytvářet pro chudší občany, pro nízkopříjmové skupiny obyvatelstva, docela zásadní překážky přístupu ke zdravotní péči.

Pokles hospodářského růstu se pro pravicovou vládu stal důvodem k omezování veřejných výdajů ve zdravotnictví. Typickým příkladem je naprosto chybné rozhodnutí nezvyšovat platby za zdravotní pojištění za děti, důchodce a nezaměstnané, tedy za tzv. státní pojištěnce. Přitom právě v platbách zdravotních pojištění existuje velká nespravedlnost a zvýšení plateb za státní pojištěnce slibovaly před volbami všechny politické strany včetně těch, které dnes občanům vnucují svoji verzi zdravotnické reformy. Zatímco za jednoho zaměstnance dostávají zdravotní pojišťovny více než 2 tisíce korun měsíčně, tak za státního pojištěnce pouhých 723 korun. Přitom stát platí pojistné za více než polovinu obyvatel České republiky, kteří většinou ne vlastní vinou, jsou to důchodci a malé děti, čerpají 80 % zdravotní péče.

Je třeba důrazně a opakovaně připomenout, že bezprecedentním způsobem zasáhly pravicové vlády negativně do rozpočtu zdravotnictví také zavedením stropu pojistného zákonem o stabilizaci veřejných rozpočtů, a tím připravily příjmy zdravotnictví o miliardy, cca o 8 až 9 miliard korun ročně. Takzvaný Janotův balíček sice zvýšil maximální vyměřovací základ u zaměstnanců ze čtyřnásobku na šestinásobek, strop byl tedy posunut z 86 na 100 tisíc korun, ale úplné zrušení stropu na pojistné by znamenalo podle kvalifikovaných odhadů přínos cca 4,7 miliardy korun.

Je neuvěřitelné, že i když se celkové ztráty ze systému zdravotnictví odhadují na 10 až 20 %, tedy až 20 miliard korun, tato vláda příčiny plýtvání, které je také velké, nijak razantně neřeší, aspoň v reformě o něm není příliš řečí.

Jaká konkrétní opatření učinila v boji s korupcí, předražováním nákupu zdravotnických přístrojů a stavebních zakázek, s neoptimální prostorovou alokací speciálních přístrojů a stavebních investic, s netransparentním obstarováním manažerských pozic a rozdělováním dotací, s falešnými recepty a tak dále a tak dále, se ptají právem i někteří novináři, ale především občané. Nevšiml jsem si, že by to příliš bylo účinné. O tom všem se sice hlasitě začalo mluvit pod tlakem vyvolaným vyhocenou a někdy možná trochu kontroverzní akcí některých nemocničních lékařů Děkuje, odcházíme!, ale nyní, nyní už je zase ticho po pěšině a zase je to vše schováno pod pokličkou.

Pro příklad uvedu, sice málo, ale přece jenom takové typické příklady, jenom několik málo. Nebojte se, zdržovat vás skutečně, ale skutečně nechci.

V červnu 2010 získala ve zúžené soutěži veřejnou zakázku na stavbu hybridního sálu v pražské nemocnici IKEM firma Phar Service a inkasovala za ni 23 milionů korun. Celková suma za angiograf, operační stůl, vestavěný operační sál a nutné stavební úpravy dosáhla 79 milionů korun. Přitom v Německu se platí maximálně 2,5 milionu eur a v USA 3 miliony dolarů. Celkovou zakázku získala zprostředkovatelská firma Hypokramed ve veřejné soutěži, ve které byla jediným účastníkem. Podle odborníků není ve světě zvykem, aby si nemocnice kupovaly přístroje nad 10 milionů korun přes překupníka. S největší pravděpodobností si tak tato firma přišla na možná pěkně tučnou marži, řádově desetimilionovou.

Co se děje s příběhem kolem zakázky na generálního dodavatele zdravotnického materiálu pro IKEM za 440 mil., o které rozhodla čtyři dny před svým odchodem Topolánkova vláda a do které se přihlásila jediná firma – Karsko Port, která se zdravotnictví nikdy nevěnovala?

Další příklad: Nový Leksellův gama nůž, model Perfexion, kterému vložil požehnal arcibiskup Dominik Duka, byl teprve druhý ve střední Evropě,

ale zároveň podle dostupných informací nejdražší na světě. Nemocnice za něj zaplatila 152,4 mil. korun.

Další příklad z mého kraje, z Kraje Vysočina: Největší tuzemské centrum robotické chirurgie bylo zřízeno v lesích nedaleko Velkého Meziříčí. Zdejší americký robot da Vinci provede v Nemocnici sv. Zdislavy 250 zákroků. Za každý zákrok zaplatí pojišťovny 140 tisíc korun, tj. o 1 110 tisíc víc, než stojí operace prostaty bez robota.

České zdravotnictví drží od počátku srpna 2010 nový rekord. Ostravská fakultní nemocnice začala léčit nádory kybernetickým nožem CyberKnife, za který zaplatila 200 mil. korun. To odpovídá po odečtení daně z přidané hodnoty 10 milionům dolarů. Kybernetické nože, pro srovnání, se ve světě údajně nakupují za nějakých 3 až 5 mil. dolarů.

Skutečně jenom několik velmi málo příkladů, abych nezdržoval.

Také záměr reformy spočívající v přenášení větší odpovědnosti na zdravotní pojišťovny se nám jeví jako velmi problematický. Pan ministr svůj záměr v dubnu 2011 v pořadu Otázky Václava Moravce charakterizoval slovy: Chceme pojišťovnám umožnit volnější režim, aby si více konkurovaly. Do budoucna bychom rovněž chtěli snížit výlučnost Všeobecné zdravotní pojišťovny, i když díky její velikosti a počtu pacientů to bude obtížné.

Je pravda, že ve stejném pořadu pan ministr také zmínil i otázku zvyšování osobní spoluúčasti pacientů na zdravotním ošetřování. Toto zvyšování je podle něj ale až posledním krokem zdravotnické reformy. Nicméně to, co dnes projednáváme, a další kroky jen dokazují, že ne vždycky jsou slova pana ministra nakonec myšlena vážně.

Komunisté od začátku prosazují vytvoření – a zlobte se na nás, nebo ne, ale pokud si pamatují, i Věci veřejné to takto chtěly, alespoň před volbami to tak psaly – vytvoření jediného správce veřejného zdravotního pojištění, který by byl důsledně kontrolován nestranným orgánem mimo resort zdravotnictví. Tato transformace je možná proto, že původní filozofií vzniku zákona č. 280/1992 Sb., o resortních, oborových a dalších pojišťovnách, bylo umožnit zlepšení zdravotní péče pro zaměstnance v náročných profesích a provozech v podstatě dodatečným připojištěním ze strany zaměstnavatele a příp. i zaměstnance. Tato filozofie, jak si zajisté mnozí z nás pamatují velmi dobře, se ale postupně změnila na konkurenci v rámci veřejné služby.

A ještě jednu věc je nutné připomenout. Bývalý ministr Julínek se pokusil prosadit privatizaci zdravotních pojišťoven prostřednictvím mezer v legislativě. Několika slučováním zdravotních pojišťoven v zájmu konkrétních podnikatelských skupin v roce 2009 zabránila poslanecká novela zákona 280/1992 Sb., prosazená poslanci a poslankyněmi KDU-ČSL, ČSSD a KSČM.

Veřejné zdravotnictví bylo doposud, přes všechny chyby a problémy, určitou a důležitou jistotou pro občany České republiky. V případě, že práce dostane a využije šanci uskutečnit to, čemu říká reforma zdravotnictví, obávám se spolu s mnoha občany, že se zdravotní péče stane pouze luxusním zbožím s nálepkou pouze pro bohaté. Hlavním cílem reformy v oblasti financování zdravotnictví je totiž, alespoň ten silný dojem z toho máme, v první řadě zúžit rozsah hrazené péče, a to navyšováním poplatků a dalším zvyšováním spoluúčasti pacientů, která se jen v posledních letech zvýšila o 123 %. Připomínám, že podle údajů Ústavu zdravotnických informací a statistiky se zavedením poplatků ve zdravotnictví skokově zvýšily soukromé výdaje pacientů na přímé platby, platby za léky a poplatky ze 14,8 % v roce 2007 na současných 16,6 %. Sociální limit sice částečně ochránil více pojištěnců, ale protože se do něj nezapočítávají všechny poplatky a doplátky, nemůže být dostatečnou ochranou. Je velmi smutné, že poplatek za jeden den v nemocnici, který má být navýšen zatím na 100 korun českých – do budoucna možná až do výše 200 korun českých, a až ani to nebude stačit, budou si zřejmě pacienti platit skutečné náklady – se do ochranného limitu počítat nebude. Zavedením dalších desítek léků, které budou vyřazeny z veřejného zdravotního pojištění – tyto léky užívají především důchodci – se opět ušetří několik desítek milionů korun, které se samozřejmě vytahají z kapes pacientů.

Zavedením tzv. standardu, z veřejného zdravotního pojištění má být hrazena pouze částka odpovídající příslušnému ekonomicky nejméně náročnému způsobu a pacient si ze svého doplatí případný zůstatek. No, lidé si nebudou platit za lepší péči, ale za to, co dosud bylo hrazeno ze solidárního veřejného zdravotního pojištění. To je ten příklad s kovářskými kleštěmi coby standardem.

Bude to znamenat, že o potřebné zdravotní péči bude rozhodovat stav pacientovy peněženky nebo schopnost si platit vysoké zdravotní připojištění u komerčních pojišťoven v situaci, kdy – přátelé, ano, je to tak – dvě třetiny domácností ani nedosahují na průměrné příjmy? V době, kdy máme stabilně půl milionu nezaměstnaných? Bude to nyní, když se snížily platy státních zaměstnanců, proběhla první fáze sociálních změn, které snížily invalidní důchody, příspěvky na péči, porodné, mateřské dávky atd. atd.? Bude to právě teď, když si mají lidé povinně spořit na důchody a když se chystané zvýšení DPH, tedy daně z přidané hodnoty, promítne do všech oblastí života a jen ve zdravotnictví to znamená nárůst finančních požadavků o 5 mld. korun?

Zákon nestanoví žádný funkční systém tvorby úhradových standardů zdravotní péče, tedy chybí definování nároku pacienta na péči hrazenou z prostředků veřejného zdravotního pojištění. KSČM má už od roku 2006 svoji vlastní definici standardu aneb potřebné zdravotní péče pro všech-

ny, která vychází z optimálních nákladů a označuje činnost, která vede k předcházení nemocem, uzdravení, udržení zdravotního stavu nebo zbavení utrpení na úrovni současného dostupného vědeckého poznání a s pomocí nejednostupnějších prostředků toto umožňujících. Pojem potřebná péče zahrnuje v případě definované potřeby hospitalizaci, ambulantní péči, následnou péči včetně komplexní péče lázeňské, preventivní péči, lékařskou službu první pomoci a lékařskou záchrannou službu.

Z návrhu zákona, o kterém se teď bavíme, vyplývá, že zdravotnické zařízení musí vždy, existuje-li finančně náročnější varianta provedení zdravotního výkonu, učinit záznam do zdravotnické dokumentace, že pojištěnci byly tyto varianty nabídnuty, a zároveň je nutno vyžadovat písemný souhlas pacienta se standardní plně hrazenou péčí, i když nepožaduje ekonomicky náročnější variantu. Souhlas musí být opatřen vlastnoručním podpisem nebo podpisem svědka, není-li pacient schopen se podepsat. Zdravotnickým zařízením stoupne administrativní zátěž, která již teď je až velmi vysoká. Česká lékařská komora např. navrhovala variantu, aby se stvrzoval jen ekonomicky náročnější způsob léčby. Při porušení této povinnosti může být ze strany zdravotní pojišťovny uložena pokuta až do výše jednoho milionu korun, a to přesto, že zdravotní pojišťovny mají vlastně se zdravotnickými zařízeními obchodní vztahy a někdy s nimi vedou i soudní spory. Z tohoto pohledu je uvedené ustanovení nevhodné a stejně absurdní, jako tomu bylo v případě nevybírání takzvaných regulačních poplatků.

Rozdíl mezi cenou nejlevnější a požadované varianty léčby si hradí pacient sám, bez možnosti uzavřít připojištění se svou zdravotní pojišťovnou. Otvírá se tak možnost pro jakoukoli komerční pojišťovnu a případné nečerpání nebude přínosem pro zdravotní pojištění.

Lhůta pro dosažení dohody v dohodovacím řízení k úhradové vyhlášce pro následující kalendářní rok končí nejpozději 120 dnů před koncem stávajícího kalendářního roku. V praxi se neosvědčuje ani současná lhůta 90 dnů, vzhledem k tomu, že skutečná jednání se zdravotními pojišťovnami začínají až v srpnu, kdy jsou známy alespoň předběžné ekonomické výsledky. Žádoucí by bylo zkrácení lhůty na 60 dnů. Chybí navíc dohodovací řízení o seznamu zdravotních výkonů s bodovými hodnotami, které zrušil ministr Julínek. Stále tedy hrozí, že tento základní ceník zdravotních výkonů budou měnit komerční subjekty najaté ministerstvem nikoliv v zájmu zdravotnických zařízení, ale pouze zdravotních pojišťoven.

Změny v určování cen a úhrad léků obsažené v návrhu novely zákona nejsou dostatečné a způsob stanovení maximálních cen a úhrad léků z veřejného zdravotního pojištění zůstane neefektivní a nepružný, což nahrává spíše farmaceutickým firmám a zvyšuje výdaje veřejného zdravotního pojištění. Omezení vstupu nových nákladných technologií

včetně léčivých přípravků, jejichž účinnost není dostatečně prokázána, má být jedna ze zásad reformy. V rozporu s tímto cílem budou z prostředků veřejného zdravotního pojištění nadále hrazeny i velmi nákladné léky, jež nejsou hrazeny v jiných zemích Evropské unie a jejichž účinnost byla prokázána jen studiemi proti placebu.

Ani urychlení vstupu generik není ještě plně účinné a minimálně novela ovlivňuje jednu z hlavních příčin zbytečných nákladů, kdy výrobce pomocí odvolání dokáže oddálit snížení ceny placené z veřejných prostředků i na období několika let. Novela neodstraňuje příčiny zdlouhavého procesu revizí úhrad a namísto toho lhůtu pro tzv. hloubkovou revizi prodlužuje na tři roky. Nově navrhovaná „zkrácená“ revize není dostatečně domyšlena. Tvzení, že další revize přinesou již jen minimální úspory, není doložitelné. V období kategorizační komise revize probíhaly čtvrtletně a každá z těchto revizí přinášela úsporu řádově milionů korun.

Pozornost si zaslouží také léčivé přípravky používané výhradně v souvislosti s ústavní péčí. Bylo by špatné, kdyby jejich ceny měly projednávat pouze samy nemocnice.

Zdravotnická reforma představovaná panem ministrem Hegerem zřejmě do budoucna počítá i s velmi sporným zavedením takzvané řízené péče. O poskytnuté zdravotní péči bude tedy rozhodovat zdravotní pojišťovna, nikoliv lékař. O tom, co znamená takovéto posilování moci zdravotních pojišťoven a podnikatelů ve zdravotnictví, jsme se mohli nedávno na vlastní oči přesvědčit v americkém dokumentárním filmu vysílaném na stanici ČT 2. Do systému zdravotnictví vkládají USA 16 % HDP a 47 milionů zcela nepojištěných a další sice pojištění, ale na potřebnou péči si nedosahují. To je příklad, jak se to dá taky dělat.

Dokument SICKO režiséra Michaela Moora boří ještě jeden mýtus. Sám autor o tom hovoří: Tvrdí se, že v soukromých společnostech je méně pápování a byrokracie a že jsou tím pádem kvalitnější a efektivnější. Ve skutečnosti pravdou je opak. Privátní firmy v oblasti zdravotnictví vynakládají okolo 25 % svých nákladů na vlastní administrativu. Rozhovor s autorem filmu končí otázkou: Jak dlouho ještě potrvá, než všichni přijdeme na to, že nárok na zdravotnickou péči patří mezi základní lidská práva?

Česká republika má právo na bezplatnou zdravotní péči hrazenou ze solidárního veřejného zdravotního pojištění, tak jak je stanoveno zákonem, zakotveno v článku 31 Listiny základních práv a svobod, která je součástí naší ústavy. Nyní je nám vnucována myšlenka, že je to třeba v rámci reformy zdravotnictví změnit.

KSČM je zásadně proti takovému vládnímu experimentu, který má jediný cíl: vytvoření dvojího zdravotnictví, jedno pro bohaté – a ty, kteří nebudou mít dostatek finančních prostředků, odříznout od potřebné zdravotní péče. Jako kdyby tato vláda zapoměla na slova Alberta Schweitzera:

Etika úcty k životu žádá, abychom vždy a za každých okolností byli lidmi pro lidi, pro každého člověka.

Paní a pánové, já vám děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Nyní mám ještě osm písemných přihlášek. Ale dříve se ještě přihlásil pan zpravodaj Šťastný. Potom dám slovo panu Sobotkovi.

Poslanec Boris Šťastný: Opět jako zpravodaji mi dovolu stručnou opravu. V návrhu zákona není evidence dokumentace pro ty pacienty, kteří žádají standardní formu péče, čili plně hrazenou ze systému veřejného zdravotního pojištění, ale právě naopak. Každému pacientovi musí být zdravotnickým zařízením podle tohoto návrhu nabídnuta základní péče v plně hrazeném standardu. A pouze pokud se rozhodne pro nadstandardní variantu, musí být zaznamenána do dokumentace. Tolik poznámka k mému předřečníkovi. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji vám. Předávám slovo panu poslanci Sobotkovi. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážená paní místopředsedkyně, kolegové a kolegyně, když už jsme u těch poznámek, já musím říci, že je docela zajímavé, jaké informace se objevují. Teď, v průběhu projednávání tohoto návrhu zákona, jsme zaznamenali v médiích informaci, která je tedy šokující. Nadpis je – vyšlo to na serveru ČT 24 – Veletoč VV, ostře kritizují už schválené zvýšení poplatků v rámci tohoto návrhu zákona. Abych pokračoval v citaci: „Do Hegera se ostře pustil neformální šéf VV Vít Bárta. Dokud nebude jasně řečeno, kdo a jakým způsobem definuje zdravotní nadstandard, není pro nás naprosto akceptovatelná debata o jednotlivých poplatcích, prohlásil Bárta.“

Já jsem měl pocit z toho vystupování pana ministra zdravotnictví, že je tedy vše v rámci koalice dohodnuto, že koalice je plně přesvědčena o tom, že to nejlepší, co se může stát pro naše pacienty, je ono zvýšení poplatků za pobyt v nemocnici na sto korun. Měl jsem pocit, že ten návrh byl schválen koaliční vládou, kde pro to hlasovaly nejen TOP 09 a ODS, ale i Věci veřejné. Nevšiml jsem si, že by kterýkoliv poslanec Věcí veřejných ten návrh tady kritizoval v té debatě, která už koneckonců trvá několik hodin. A dokonce – chtěl bych tedy zvolat „I ty, Brute!“, protože dokonce je zde citován i pan zpravodaj Šťastný, což už je tedy úplné obklíčení pana ministra Hegera, ke kterému zřejmě došlo během dnešního večera, protože – píše se zde: Podobné výhrady mají přitom i někteří poslanci ODS. Nejprve je nutno připravit základní pilíře zdravotnické reformy, a potom měnit zdra-

votnické poplatky. Čili v tomto jsme s Věcmi veřejnými zajedno,’ uvedl předseda sněmovního zdravotního výboru Boris Šťastný.“

A já měl pocit, že v tom návrhu zákona ty pilíře definovány jsou. Že tvrdíte, že tady prosazujete zdravotní reformu. Já měl pocit, že máte promyšleno, jakým způsobem se budou definovat nadstandardsy a kdo je bude definovat, pokud k tomu v zákoně otevíráte prostor. Vždyť to, co se tady píše, a to, co říkají představitelé koalice, pan Bárta a pan Šťastný, úplně popírá všechno, co jste nám tady jako opozici tvrdili. No nebylo by lépe si sednout v koalici a vyjasnit si to, abychom tady nezažívali opět stejnou komedii, jako jsme tady zažívali v uplynulých týdnech v těch takzvaných koaličních sporech? Já si myslím, že tady je jediná možnost – abyste si na to vzali čas, abyste to v koalici probrali, aby si sedl pan Bárta, pan Šťastný, pan Heger a vyjasnili si tedy, jak to bude s tím zákonem, protože ten zákon, abych vám, kolegové, upřesnil tu informaci, zvyšuje poplatky, zvyšuje poplatek za pobyt v nemocnici, ten zákon otevírá cestu k nadstandardům! To znamená, pokud budete hlasovat pro tento návrh, pokud nebudete hlasovat pro návrh na zamítnutí, který předložila opozice, tak jednoznačně zvýšení poplatku podporujete a podporují ho i Věci veřejné.

Není prostě tady možné trpět schizofrenií, kdy tatáž politická strana současně týmiž ústy návrh zákona podporuje a současně ho tady za dveřmi na chodbě před novináři kritizuje. To je prostě schizofrenie na politické scéně. My už jsme tady zažili privatizaci politické scény a teď tady zažíváme schizofrenii. Já jsem zvědav, co zažijeme příště.

Nicméně lituji pana ministra Hegera. Zdá se, že je zcela obklíčen. Argumentace vládní koalice se rozpadla a já nevidím jiné rozumné řešení, než navrhnout přerušit projednávání tohoto bodu zítra do 14 hodin tak, aby si to koalice ujasnila a aby v tuhle chvíli tady jasně definovala, o co jí vlastně jde, co se pod tím zákonem skrývá a co bude nakonec výsledkem jeho projednávání. Protože jestliže není shoda v koalici na začátku tohoto procesu, tak na konci se můžeme dočkat velmi nemilých překvapení. A já bych rád měl jistotu, že víme, co v této Poslanecké sněmovně vůbec projednáváme a co má koaliční podporu a co koaliční podporu nemá. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Já jsem zaznamenala požadavek, který tady zazněl, a to požadavek na přerušení projednávání tohoto bodu do zítřka do 14. hodiny. Já tedy přivolám kolegy, počkám, až se dostaví z kuloárů a nechám o tomto návrhu hlasovat. (Předsedající gonguje.) Zdá se, že budu moci zahájit hlasování o tomto návrhu. Vidím, že ještě dobíhají kolegové z předsálí.

Zahájím hlasování o procedurálním návrhu na přerušení tohoto bodu do zítřka do 14. hodiny. Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 99 z přihlášených 187 pro 79, proti 104. Tento návrh byl zamítnut.

Dále jsem měla přihlášeného do diskuse pana zpravodaje, pana poslance Šťastného. Pardon, prosím, pane poslanče. (Poslanec Rath uplatňuje přednost s faktickou poznámkou.)

Poslanec David Rath: Děkuji. Dámy a pánové, tady jsme v přímém přenosu mohli vidět, jak to vypadá, když někdo vyjde před novináře, před veřejnost, a tam vypráví, že nesouhlasí s navýšením poplatku a se zdražením pobytu v nemocnici a rozdělením péče na standardy a nadstandardy, a pak, když je tady možnost a my dáváme časový prostor, protože přece jenom v tuto hodinu už asi není nejlepší kondice a čas na to tyto věci vyjasnit, tak když dáváme návrh získat určitý časový prostor v podstatě téměř bezvýznamný, protože je jedno, jestli se to pustí dnes, nebo zítra ve dvě hodiny, tak najednou zjistíme, že Věci veřejné prostě zase změnily názor.

Tak jak to je? Jak to je, pane předsedo Bárto prostřednictvím předsedající, jste pro, nebo proti? Platí to, co jste řekl médiím, abyste byl populární, nebo platí to, jak jste teď hlasoval, abyste jako podržel vládní koalici? Víte vy vůbec a uvědomujete si propastné rozdíly mezi tím, co na jednu stranu říkáte veřejnosti a co na druhou stranu ve skutečnosti děláte? To je skutečně doktor Jekyll a pan Hyde. Vy nevíte v danou chvíli, jestli jste momentálně doktor Jekyll, nebo pan Hyde, a střídáte to asi v půl hodinách, protože před zhruba hodinou jste dali tisku jiné prohlášení, než jak jste hlasovali teď.

Čili dámy a pánové, jenom moje vsuvka je o tom, aby veřejnost, pokud ještě má sílu toto sledovat, aby viděla, jak v podstatě rozpadlé jsou Věci veřejné, které se snaží surfovat na nějakých vlnách, ale není to prostě nic jiného než plané plácání do vody. (Potlesk z řad poslanců ČSSD.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Další se přihlásil pan poslanec Boris Šťastný, pak je s faktickou poznámkou pan poslanec Babák, pan poslanec Polčák, pan poslanec Bárta.

Poslanec Boris Šťastný: Byl jsem jmenován, děkuji. Dovolím si naprosto jasně reagovat. Chci upozornit, že zvýšení regulačního poplatku za pobyt v nemocnici, takzvaný lůžkoden, z 60 na 100 korun dokonce v návaznosti na kvalitu lůžkových služeb je přesně stanoven v koaliční smlouvě a programovém prohlášení vlády, čili občanští demokraté na této věci trvají. Trvám na tom i já a pouze říkám to, co jsem řekl dříve, a to, co

ODS řekla již dříve – že zdravotnická reforma nejsou poplatky. Zdravotnická reforma a její základní pilíř je právě definice nároku pacienta, definice standardu a nadstandardu, definice role pacienta v celém systému, změna systému zdravotního pojištění, změna role zdravotních pojišťoven a další věci. A tyto věci musí nutně provázet změny v regulačních poplatcích, které v tomto zákoně jsou víceméně kosmetické. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Teď předávám slovo panu poslanci Babákovi s faktickou poznámkou.

Poslanec Michal Babák: Dobrý večer. Paní předsedající, dámy a pánové, já si myslím, že tady někdo někoho nechápe. Prostřednictvím paní předsedající pane předsedo Sobotko, rozhodně nejsme ve schizofrenní situaci. Vy jste nám zatím nedali možnost se tady nějakým způsobem vyjádřit. (Veselost v levé části sálu.) Zatím jsme slyšeli spoustu plácání z vaší strany, ale ke korektní diskusi ještě nedošlo. Takže jakmile nám dáte prostor, my vám určitě vysvětlíme, co zamýšlíme s tímto zákonem dělat, a zajistě za Věci veřejné i za pana poslance Bárta – my hodláme tento zákon propustit do dalšího čtení a bavit se o parametrických změnách, se kterými tam nesouhlasíme. Ale rozhodně to není schizofrenní situace. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Dalším přihlášeným k faktické poznámce je pan poslanec Polčák. Stahuje svoji faktickou poznámku. Tedy přihlášený je pan poslanec Bárta, poté samozřejmě s velkou radostí předám slovo panu poslanci Rathovi. Prosím.

Poslanec Vít Bárta: Za prvé mám potřebu zdůraznit, že jsem se řádně přihlásil do debaty, a to, že jsem přihlášen až v závěru debaty, já mám teď potřebu technicky upozornit sociální demokracii na to, že prostě samozřejmě se k té věci vyjádřím, ale holt jsem disciplinovaný a přijdu na řadu až ke konci.

Já jsem si teď vytáhl tu svoji citaci a musím říct, že já v rámci technické nebudu zneužívat toho, abych něco říkal. Já zůstanu jenom u technické, ale mám potřebu zdůraznit, že je fascinující to, že pro sociální demokracii se řídí obsah této sněmovny tím, co se objeví na jednom serveru s jedním titulkem. To je fascinující. To je o něčem úplně jiném, než o čem se tady celou dobu bavíme. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Rath. Prosím, máte slovo.

Poslanec David Rath: Dámy a pánové, přiznám se, že tomu skutečně,

ale skutečně nerozumím. Protože pan poslanec Babák tady říkal, že neměli za celý den šanci se k tomu vyjádřit. (Smích zleva.) Přitom já jsem si tedy všiml, možná asi omylem, že máte předsedu, o kterém tvrdíte, že je předsedou, který má přednostní právo, protože je místopředsedou vlády a může vystoupit kdykoliv, třeba stokrát za den, a pokud je toto pro vás tak klíčové a zásadní téma, tak bych čekal, že váš, ale pravděpodobně to není předseda, pravděpodobně je to jenom kamufláž na předsedu, protože vy říkáte, že jste neměli ani šanci se k tomu vyjádřit, tak váš domnělý předseda tady celý den sedí jak zařezaný a tváří se, že ho to nezajímá.

Pak máte asi skutečného předsedu, pana Bártu, který se kdykoli mohl přihlásit s faktickou a přihlásil se až teď. My jsme se ho zeptali, jak to vlastně myslíte, když v médiích je něco jiného, než jak pak teď hlasujete.

Pak taky máte místopředsedkyni Sněmovny. Předpokládám, že tu nemáte jenom na okrasu, byť jistě splňuje všechny parametry okrasy, ale předpokládám, že ji máte i k něčemu jinému, že třeba je schopna také říci zásadní stanovisko vaší strany k takto klíčovým věcem, jako je zdravotnictví. A ta také celý den mlčí jako zařezaná.

A pak máte ještě možná sem tam nějakého ministra ve vládě, který kdyby cítil potřebu se k tomu problému vyjádřit, tak také může kdykoli s přednostním právem.

A vy tady říkáte, že jste neměli prostor se k tomu vyjádřit? Tak to si myslím, že je trošku legrace. Já to jako nadsázku a legraci беру, je pozdní hodina, takže prosím, máte-li k tomu své zásadní vyjádření, máte předsedkyni klubu, ta měla říct stanovisko za klub. Máte někoho, o kom říkáte, že je předseda vaší strany, ten se také mohl vyjádřit.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Pane poslanče, vypršel váš čas. Další přihlášený s faktickou poznámkou je pan poslanec Filip a omlouvám se, že jsem jeho faktickou poznámku přehlédla před faktickou poznámkou pana poslance Ratha. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Vojtěch Filip: Děkuji, paní předsedající. Já jsem se k faktické poznámce přihlásil po vystoupení zpravodaje. Protože pan zpravodaj nám tady poprvé sdělil, co je záměrem, a v podstatě prozradil, že celý návrh zákona je v rozporu s článkem 31 základní listiny práv a svobod. Protože říká, že změni postavení pacienta! Ale to je přeci dáno! A já opravdu nechápu, jakým způsobem tedy jednáme bez ústavní změny. Tak prosím, když na tu ústavní změnu nemáte, tak ale nepředkládejte zákon, který bude v rozporu s ústavou! (Potlesk z levé strany sálu.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Další s faktickou pan poslanec Bárta, poté pan poslanec Tejc. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Vít Bárta: Technická poznámka je ke sdělování technických otázek v rámci projednávání Sněmovny. Takže promiňte, nemám ambici se vyjadřovat k tomu, k čemu jsem se přihlásil k řádné debatě. Já jsem přesvědčen, že tady se zneužívají technické poznámky ke žvanění místo toho, aby se lidé řádně přihlásili a debatovali v rámci řádného přihlášení.

Pan poslanec Babák neřekl nic jiného, než že my jsme se, tak jak je nejenom zvyklostí, ale jak je správné a řádné a poctivé se prostě přihlásit do debaty a v rámci debaty nezneužívat technické poznámky a odprezentovat naše stanovisko. To, že na nás ještě nepřišla řada – to, že na nás ještě nepřišla řada – je celá podstata věci, kvůli které tady teď mrháme víc než půlhodiny čas daňových poplatníků, toho, že tady 200 lidí si hraje na to, jakým způsobem se dělá demokracie. Je mi stydno! (Potlesk poslanců VV.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Další s faktickou poznámkou – vidím, že pan poslanec Tejc dává přednost panu poslanci Rathovi. Protože se mi tak hezky vlichotil dneska do přízně, tak tomu vyhovím. Prosím, pane poslanče.

Poslanec David Rath: To nebyla lichotka, to bylo konstatování skutečnosti. (Smích v sále.)

Čili dámy a pánové, chtěl bych poučit předřečníka pana poslance Bártu, že tyto poznámky nejsou technické, ale faktické. Faktická znamená podle jednacího řádu, a prosím, abyste si ho přečetl, tak to znamená, že reagujete na to, co řekl některý z předřečníků. A můžete v té rozpravě reagovat na cokoli, co ten z předřečníků řekl. To je jedna věc.

Druhá věc. Znovu zdůrazňuji: Vy svůj postoj jste přece opakovaně deklarovali ve vládním prohlášení, jste stále snad vládní strana! To prohlášení člověk, kterého prohlašujete za předsedu, podepsal! Taktéž jste pro to hlasovali ve vládě. Pravděpodobně jste pro to hlasoval i vy – prostřednictvím předsedající – když jste ve vládě seděli! Tedy pro tento návrh zákona, s kterým tam přišel pan ministr Heger, jste zvedal ruku! Čili jste byl pro a vaši ministři také byli pro, takže neříkejte, že byste nemohli říct svůj postoj. Vy jste to opakovaně na několika úrovních schválili. A pokud jste změnili názor, tak dnes jste od začátku projednávání měli šanci požádat vaši předsedkyni poslaneckého klubu, aby sdělila Sněmovně, že Věci veřejné otočily a změnily svůj názor. Že už tedy nestojí za tím, co podepsaly ve vládním prohlášení, že nestojí za tím, co odhlasovaly ve vládě. Anebo jste mohli o to požádat, aby možná vystoupil váš domnělý předseda a řekl aspoň toto zásadní stanovisko. Protože podle mého soudu není možné teď, skoro v deset hodin večer, říci, že vlastně vy jste neměli prostor říct svůj názor. Ten už jste řekli i hlasováním opakovaně a závazně. Jako vládní strana.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Další s faktickou poznámkou pan poslanec Tejc, poté pan poslanec Chvojka, poté pan poslanec Opálka, pan poslanec Benda, pan poslanec Skokan. (Smích v sále.)

Poslanec Jeroným Tejc: Děkuji za slovo. Byl bych rád, aby tady nevznikal dojem, že snad za to vyjádření mohou novináři. Já bych si dovil citovat ještě pana poslance Bártu, a pokud to, co je zde napsáno a vyšlo to na jednom ze serverů, pokud by to pravda nebyla, očekávám, že pan poslanec Bárta tady od tohoto pultíku dementuje svá slova. Přesně zaznělo: Dokud nebude jasné řečeno, kdo a jakým způsobem definuje zdravotní nadstandard, není pro nás naprosto akceptovatelná debata o jednotlivých poplatcích, prohlásil Bárta.

Myslím, že o tom ale tento zákon je. Ten je přece o těchto poplatcích a je o tom, že se zavádějí standardy a nadstandardy. Tak jestliže není akceptovatelná debata, tak debata přece logicky předchází návrhu zákona a jeho předložení do Poslanecké sněmovny. Já bych chápal, kdyby tato zpráva byla tři měsíce stará, ale ona je stará několik minut! A myslím, že pan poslanec Bárta by tady jasně měl říct, že buď si dělá z lidí blázny, anebo si dělají blázny z lidí novináři, když píší věci, které nejsou pravda! Buď dementuje ten výrok, který tady je, anebo sám sebe usvědčuje z toho, že si dělá z veřejnosti ani ne legraci, ale dělá si z ní trhací kalendář.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Poprosila bych pány poslance, kteří se další hlásí s faktickými poznámkami, aby byli tak laskavi a drželi se projednávaného bodu, protože k tomu by faktická poznámka měla směřovat.

Prosím, slovo má nyní pan poslanec Chvojka.

Poslanec Jan Chvojka: Vážená paní předsedající, dámy a pánové, já nebudu mluvit k bodu, protože musím přiznat jednu slabost. Když jde pan expert, pan kolega Babák, k tomuhle pultíku, tak se vždycky mírně orosím, protože co předvede za své pojetí experta, tak z toho jsem trochu v rozpacích.

Pane Babák, jak si můžete dovolit říkat o projevech opozičních poslanců, že plácáme?

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Pane poslanče, já vás prosím, abyste se držel jednacího řádu a obracel se prostřednictvím mé osoby.

Poslanec Jan Chvojka: Prostřednictvím předsedající – paní předsed-

dající, omlouvám se – jak může pan Babák říkat opozici, která tady na rozdíl od vaší strany mluví, a vy, jak říkal můj předřečník, nemluvíte a nejste schopni tady prosazovat svůj program a nějakým způsobem o něm mluvit, jak můžete říkat o opoziční straně, že plácá? Zrovna vy, člověk, který není schopen vysvětlit okolnosti své půjčky! Já myslím, že tohle není zrovna to, co byste měl používat za slovník.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Znovu prosím a slušně žádám pány poslance, aby se vyjadřovali k projednávanému bodu. Prosím, dalším přihlášeným s faktickou poznámkou je pan poslanec Opálka. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, paní místopředsedkyně. Vážená vládo, kolegyně, kolegové, problém dodržování jednacího řádu je tady vyřešen, protože vůle většiny koaličních poslanců svým usnesením může rozhodnout o tom, že zákon neplatí.

Já vám přečtu, co je faktická poznámka: Poslanec se může přihlásit k faktické poznámce, kterou reaguje na průběh rozpravy ... přeskakují... nelze v ní však uplatnit věcná stanoviska k projednávané otázce.

A když už jsem byl u jednacího řádu: Dnes jsme viděli, že tam předseda klubu TOP 09 předložil návrh. Paní předsedkyně Poslanecké sněmovny ho hájila, že ho předložil za 41 poslanců. Není to pravda, chyběli dva ministři poslanci za TOP 09. Bylo jich tu 39.

Není to tak dávno, při nedůvěře vládě jste obhajovali, stejně paní předsedkyně Sněmovny, vyjádření pana kolegy, který zpíval. Přitom když se podíváte do příslušného § 74 a odstavce, tak se hovoří jasně: vyvolaný poslanec se vysloví, ne vyzpívá!

Čili já jenom konstatuji: prostě jednací řád pro koalici neplatí. Vždy si prosadí svoji. Ale možná, že jednou Ústavní soud i tyto věci pojme. Děkuji. (Potlesk zleva.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Dalším přihlášeným s faktickou poznámkou byl pan poslanec Benda, který svou faktickou poznámku stáhl. A dále byl přihlášen k faktické poznámce pan poslanec Skokan. Nevím, jestli ještě stále ji chce přednést. (Ne.) Také ji stáhl. Tudíž se podle všeho můžeme vrátit k řádným písemným přihláškám do diskuse. Dalším přihlášeným je pan poslanec Pavel Holík. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Pavel Holík: Děkuji za slovo. Dobrý večer, vážená paní předsedající, kolegyně, kolegové, i v tuto pozdnější hodinu ještě vytrvejme!

Jestli dovolíte, pane ministře, rád bych se zeptal na dva problémy, které mě v současné době nejvíce zajímají.

Zajímá mě, na základě jakého propočtu či úvahy jste dospěl k částce 100 korun za den hospitalizace. Proč tato částka není 10 korun, či naopak 200 korun? Proč je to právě sto korun? V dnešní době, když jsou občané zatěžováni novými a novými poplatky, daňovými zátěžemi či zvýšenými náklady, mi částka 100 korun připadá jako značné zatížení pacientů. Jako lékař si jistě uvědomujete, že do nemocnice nikdo nechodí jen tak si poležet. Pokud je občan nucen zdravotním stavem k hospitalizaci, tak je to na základě závažné skutečnosti, a není možno tedy poplatek za pobyt v nemocnici vnímat jako regulační. Dále je fakt, že tento poplatek nezvyšuje komfort pobytu, jak kdysi hlásal váš předchůdce Julínek. Tento poplatek vnímám jako další formu daňové zátěže pro občana.

Jak jsem již výše uvedl, zajímají mě skutečné důvody zvýšení poplatků v nemocnicích a též to, kam tyto poplatky budou směřovány. Laicky řečeno, co nového pro pacienty přinesou a na základě čeho byla stanovena částka 100 korun českých za den pobytu v nemocnici? Jakožto lékař a záchranář bych rád podotkl, že poplatky budou hradit i pacienti, kteří jsou do nemocnice dovezeni v život ohrožujícím stavu, a tudíž nemají již vůbec možnost volby. Chceme snad občana trestat za to, že ho postihne mozková příhoda či se stane nezaviněným účastníkem dopravní nehody? Pokud tedy dojde ke zvýšení poplatků za pobyt v nemocnici, mělo by dle mého názoru být zohledněno to, za jakých okolností se občan do nemocnice dostane, například že ho doveze rychlá záchranná služba, a též to, jak dlouhou si jeho stav hospitalizaci vyžaduje. Například by bylo možné vybírat poplatek pouze do určité délky pobytu, třeba jeden měsíc, a následný pobyt by měl být pak plně hrazen ze zdravotního pojištění.

Druhý okruh otázek bych směřoval do oblasti tzv. standardů a nadstandardů. O tom už bylo dneska tady řečeno mnohé. Přesto bych se zeptal: Co je standard lékařské péče? Kdo ho stanoví? Bude to odborná veřejnost, nebo to bude záležitost nějaké politické dohody? Na tyto otázky bych rád znal odpověď.

Osobně se domnívám, že tak citlivé téma, jako je to, co je standard a co nadstandard, by měla posuzovat samozřejmě odborná veřejnost. Například v rámci lékařské komory by to měli být odborníci z daných oblastí lékařské péče, nejlépe odborné společnosti, protože to, co se laikovi může jevit jako nadstandard, může být pro odborníka standard daný vývojem znalostí v oblasti medicíny. Například je možné ještě dneska považovat za nadstandard laparoskopickou operaci slepého střeva? Pro zjednodušení jsem uvedl tento banální příklad.

Nejasností a pro mě osobně nepřijatelností je v projednávaném návrhu více. Prosím, zvažme ještě – zdravotníci i nezdravotníci – tuto projednáva-

nou novelu! Věřím, že při projednávání ve zdravotním výboru upřednostníme odborný pohled na věc před politikou. Děkuji vám za pozornost. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Dalším přihlášeným je pan poslanec Černý.

Poslanec Karel Černý: Děkuji za slovo. Dobrý večer. Vážená paní předsedající, vládo, kolegyně a kolegové, dnes přichází vláda premiéra Petra Nečase prostřednictvím Ministerstva zdravotnictví s novelou zákona o veřejném zdravotním pojištění. Novela zákona mj. zvyšuje poplatek za denní pobyt v nemocnici ze současných 60 korun na 100 korun. Tato změna může být mnohými vnímána na první pohled jako částka nepatrná. Vzhledem k tomu, že se však tyto poplatky nebudou započítávat do ochranného limitu, tak v případě dlouhodobých hospitalizací bude toto zvýšení citelným zásahem do sociální situace osob s nižšími příjmy, zejména pak pro rodiny nad hranicí životního minima a pro seniory.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, minulý týden jsem v rámci poslaneckých hodin hovořil s 45letým invalidním důchodcem, otcem tří dětí, které má na studiích. Pro něj a potažmo pro jeho rodinu je dlouhodobá hospitalizace v nemocnici velkým strašákem. Výsledkem schválení předloženého tisku bude jediné to, že tito nemocní lidé budou stresováni nejen svým zdravotním stavem, ale i tím, jestli na pobyt v nemocnici budou vůbec mít. Tři tisíce korun za měsíční pobyt v nemocnici je pro někoho málo, ale pro mnohé občany hodně, zvláště poté, kdy se tyto poplatky nebudou započítávat do ochranného limitu.

Novelu zákona o veřejném zdravotním pojištění, kterou zde dnes projednáváme, považuji za silně asociální a z tohoto důvodu ji nemohu podpořit. Děkuji za slovo.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Dalším přihlášeným je pan poslanec Jiří Štětina. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jiří Štětina: Děkuji za slovo, vážená paní předsedající. Já bych se snažil do této diskuse, která je místy – já to nechci říct, abych někoho zase neurazil, protože jsou tu lidé moc citliví. Z jedné strany se může urážet a z druhé ne. Tak bych to asi formuloval tak, že to jsou to slova, která nic neříkají, a že to jsou věty, které tady slyšíme jako na kolovrátku při projednávání zdravotnictví, při projednávání daní atd. Toho se chci já zbavit. A mrzí mě jedna věc – že jsem si projev, který jsem měl s určitou trémou minulý týden, že jsem ho neměl napsán, a to z jednoduchého důvodu: my ne-

máme dramaturgii, která nám píše tyto projevy. My si to musíme psát sami. Ale my si to nepíšeme, protože my hovoříme jenom tehdy, pokud k tomu máme co říci. A já se domnívám, že pokud se jedná o zdravotnictví, tak by měli k tomu hovořit lidé, kteří ve zdravotnictví dělali anebo dělají, a nemuseli jsme zde poslouchat obecné fráze, že naše zdravotnictví směřuje k tomu, že standard bude léčení kovářským kladivem, že poklesne lékařská péče. Tak toho jsem, prosím vás pěkně, dalek.

Čili já bych se odkázal na to, co jsem řekl minule, nicméně bych se chtěl věnovat dvěma věcem, které jsou opět diskutovány, to znamená poplatky a standard, nadstandard, nárok a nadnárok. Znova říkám, já jsem to tady vysvětloval minulý týden. Zřejmě asi nikdo neposlouchal nebo nechtěl, tak to znova zdůrazním.

Já se domnívám, že tento zákon bude projednáván ve výborech, bude projednáván v komisích, a myslím si, že jakékoliv změny, budou-li reálné, budou samozřejmě přijaty.

Chtěl bych se zmínit o poplatcích. Pokud se jedná o regulační poplatek za pobyt v nemocnici, já už jsem v jednáních, která vedla ke zdravotnické reformě nebo dohodě nad zdravotnickou reformou, říkal, že tento poplatek by se měl spíše jmenovat jako platba za služby v nemocnicích. Chápu, že jsou lidé, kteří sociálně si nemohou dovolit třeba ani těch 60 korun, ale na druhou stranu, jestliže se dneska platí za jakýkoliv vstup energie, za jakýkoliv vstup jídla, dopravy atd., tak toto se musí pochopitelně projevit i v platbě za služby v nemocnicích. Čili myslím, že tady není nic, s čím bychom v rámci koalice nesouhlasili, to znamená navýšení platby za služby ze 60 na 100 korun.

A nyní mi dovoluje tolik diskutovanou věc, která byla mediálně. Já jako nový politik, sice na to nevypadám, tak je pro mě naprosto nepřijatelné, aby pro mě byla média tím, co je důležité k projednávání. Nechci se vracet k událostem před čtrnácti dny, třemi týdny, a myslím si, že pokud byly zase podsouvány výroky poslance Bárty, tak já bych chtěl říci, pokud se jedná o standardy, asi toto. V koaliční smlouvě stojí, že je třeba stanovit standard, nadstandard, že je třeba stanovit, co je nárok, co je nad nárok. Na tom se velmi intenzivně pracuje. Myslím si, že i v rámci výboru budeme mít možnost diskutovat s opozičními poslanci jakýkoliv názor, který nebude jenom obecnou proklamací, kterých jsme tu dneska slyšeli minimálně na šest hodin, tak že bude reálně brán v úvahu.

My jsme přesvědčeni o tom, že standard a nadstandard musí definovat odborné společnosti. Odborné společnosti a případně stavovské organizace. Neměla by to být věc úředníků, nebo už vůbec ne nás, politiků. Já bych si ani jako politik, což v této době bohužel jsem, nedovolil, abych hovořil do ekonomiky, abych hovořil do oborů, kterým nerozumím. Ale do zdravotnictví je zvykem, že do toho hovoří prostě každý,

protože právě to zdravotnictví je všech, je zadarmo, je velmi drahé a je samozřejmě zneužíváno.

Já samozřejmě souhlasím s názory opozice, že rezervy jsou v tom, že je po stránce ekonomické zdravotnictví zneužíváno. Aby nebylo, protože zdravotnictví bylo, jest a bude a peníze, kdybychom tady měli čtyři sta miliard, tak se nám bude stejně nedostávat, protože budou různé takzvané organizace, které prostě kompletují zdravotnickou techniku, já tomu říkám překupnické organizace, tak ty budou samozřejmě z toho mít své desátky.

Čili standardy – nadstandardy, to je věc koaliční smlouvy, musí být definované. A já si myslím, že tady není vůbec nic, v čem by nebyla v rámci koalice dohoda.

Já si myslím, že to, co jsem asi chtěl říci, tak jsem vlastně řekl, anebo si vás dovolil odkázat na projev, který jsem měl minulý týden. Protože já skutečně nemiluji to, že bych někde stále říkal prostě nějaké fráze a opakoval to dokola jako na kolovrátku.

Já vám děkuji, že jste mě vůbec vyslechli. Díky. (Zatleskali poslanci VV.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. A nyní předávám slovo dalšímu písemně přihlášenému, kterým je pan poslanec Vít Bárta. Prosím, pane poslanče. (Pokřikování z lavic, zároveň tišení hluku, který v sále panoval: Ššššš!)

Poslanec Vít Bárta: Dámy a pánové, jsem zaskočen tou autoritou, kterou získávám v tomto sále. Děkuji.

Já musím říci, že po faktických, nebo spíš tedy fanatických poznámkách pana poslance Ratha a pana Sobotky mi dovoluje v první řadě tedy zdůraznit to, že titulky na webu České televize, že VV kritizují už schválené zvýšení poplatků ze 60 na 100 korun v nemocnici, není pravda. Není pravda. Já jsem dnes s žádným redaktorem České televize nemluvil, nevím, jak taková poznámka mohla vzniknout.

Nicméně stojím si za svým starším citátem, ne z dnešního dne, ale je to pravdivý citát, že pro nás debata o poplatcích, čímž není ale především míněn poplatek v nemocnici z 60 na 100 korun, ale koaliční smlouvou jasně definovaný poplatek za položku na receptu, který Věci veřejné prosadily do koaliční smlouvy, je tématem, které pro nás je velmi zásadní. A Věci veřejné samozřejmě trvají na zrušení poplatku za položku na receptu v souladu s koaliční smlouvou.

Velmi mě mrzí, že pan Rath se tady v přední lavici bavil o tom, jakým způsobem dále obstruovat jednání Poslanecké sněmovny dnes večer, místo toho, aby poslouchal pana doktora Štětinu, který se mu snažil mnohé z toho, na co se ve svých fanatických poznámkách ptal – myslím, že pan doktor Štětina vysvětlil. A ať už ke stáří, k autoritě, ke kolegialitě,

považuji za velmi smutné, že jestliže tady někdo hovořil o tom, že se tady ve Sněmovně máme vyjadřovat a máme debatovat, tak zády k řečníkovi hlasitou debatou, ignorujíc přednášejícího, je přesně projevem politické kultury, o které se tady z tohoto hlediska bavíme.

Nezbývá mi, než doporučit panu doktorovi Štětinovi, aby jeho poznámky byly ostřejší a zajížděly do farmaceutické lobby, protože samozřejmě farmaceutická lobby je to jediné, co se pana poslance Ratha jednoznačně dotýká, protože se to dotýká jeho peněženky.

Nicméně teď k podstatě věci. Zdravotnická reforma je tedy věc, o které se tady v této Sněmovně dvacet let debatuje, a zatím ji nikdo nikdy nedokázal dotáhnout do konce. Dnes večer bezesporu nevyřešíme zdravotní reformu, ale to, co je dnes večer velmi důležité, je, že opětne neodložíme zdravotní reformu. A že dnes večer učiníme drobný krůček – já pevně doufám, že učiníme drobný krůček a pustíme jakýsi podvozek zdravotní reformy do druhého čtení. To je smysl dnešního večera a to všechno ostatní je zdržování občanů a trapné utrácení peněz, kdy se tady jenom někdo předvádí s pocitem toho, že nemusí toho druhého poslouchat a nemusí vůbec brát na vědomí to, co je podstatou zdravotní reformy.

Z hlediska nadstandardu mi tedy dovoluňte konstatovat to, že pro Věci veřejné je naprosto zásadní v následujících dnech dořešit to, kdo jakým způsobem bude definovat zdravotní nadstandard. Že to jednoznačně nemají být politici, to si myslím, že předvádíme my tady v Poslanecké sněmovně veřejnosti dnes celý večer. A to, že to jednoznačně musí být odborná zdravotnická veřejnost, to je to jediné, jak můžeme my jako politici obstát. To, že v té věci by měla hrát významnou roli Česká lékařská komora, to je opakovaně sdělované stanovisko Věcí veřejných. A to, že Česká lékařská komora v tomto směru není jenom v pozici někoho, kdo se má aktivně na reformě podílet, ale pokud by se na této reformě tímto aktivním způsobem nepodílel, tak by neměly z tohoto hlediska dohody s Českou lékařskou komorou o zvýšení platů lékařů pro příští rok být naplněny, je též teze – je též teze, kterou Věci veřejné opakovaně sdělily.

Jinými slovy řečeno, to, co tady před chvílí bylo, není nic jiného než bouře ve sklenici vody. A stačí jenom konstantně sledovat opakovaná a stabilní stanoviska Věcí veřejných, ke kterým dnes večer je zapotřebí dodat jen to: Jestli je možné stihnout reformu zdravotnictví, tak to určitě neuděláme za rok. Bude to několik let trvat. A my tu reformu, pokud ji za toto volební období máme stihnout, nesmíme odkládat ani o den! Proto to prostě dneska do druhého čtení musíme pustit, ať se to někomu líbí, nebo ne. A taktéž urychleně v rámci koalice musíme dořešit to, kdo jakým způsobem ten nadstandard bude definovat.

Děkuji. (Potlesk.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. S faktickou poznámkou pan poslanec Opálka, potom dám hned slovo dalšímu. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, paní místopředsedkyně. Využiji svoji faktickou poznámku v rámci jednacího řádu a opřel bych se o to poslední, ať se to komu líbí, či ne.

Vážené poslankyně, vážení poslanci, v této Poslanecké sněmovně nejsou jenom volení poslanci a poslankyně za solidní platy, ale jsou tu také zaměstnanci, kteří se řídí, nebo měli by se řídit zákoníkem práce. Dokonce Státní úřad inspekce práce zde v tomto roce provedl kontrolu a zjistil v tom vážné nedostatky. V Evropském parlamentu by se nemohlo nikdy stát, že někdo si takhle prodlouží svévolně jednání po 21. hodině, protože by tu jednal sám. Ten servis by tu nebyl.

Buďte, když už nejste k sobě ohlední, buďte aspoň ohlední k těmto zaměstnancům. Děkuji. (Potlesk.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: S faktickou pan poslanec Krátký. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jiří Krátký: Paní předsedající vašim prostřednictvím panu kolegovi Bártovi. Jste významný byznysmen, já si myslím, že patříte k tomuto výrazu mému. Jenom jsem se chtěl zeptat té vaší části, kdo bude platit ty odborníky. Tím pádem už asi dopředu budeme vědět ten výsledek. Já navazuji na ten energetický zákon, kde bylo tehdy 270 nebo kolik připomínek. Doufejme, že jich nebude tolik. Aspoň o deset méně bych si jich přál. Takže kdo bude platit ty odborníky.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. S další faktickou je přihlášen pan poslanec Bárta.

Poslanec Vít Bárta: Promiňte mi. Faktická nikoliv fanatická. Samozřejmě, že lékařská komora z tohoto hlediska už ze své podstaty tady má přece povinnost se těch reformních kroků zúčastnit. Zastupuje jako profesní komora tuto profesní skupinu a ze své podstaty jakožto komora má povinnost a odpovědnost za to, aby aktivně tak činila.

Mimochodem, Česká lékařská komora už tak činí. Kupříkladu, co se týče robotické chirurgie, byl již definován nadstandard. Byl již definován.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Dále tady mám písemné přihlášky – pan poslanec Ladislav Skopal. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ladislav Skopal: Děkuji, paní předsedající. Vážené dámy, vážení pánové, nejsem odborníkem ani v oblasti zdravotnictví, ani expertem zdravotního pojištění, přesto, nebo možná právě proto se mě vládní návrh týkající se veřejného zdravotního pojištění hluboce dotkl. Už na straně 3 tisku 325 mě zarazily pojmy „základní varianta“ a „ekonomicky náročnější varianta“ zdravotní péče. Mezi řádky nemohu nepřečíst „pro chudé“ a pro „bohaté“. Jak má laik posoudit a uvěřit, zda mu bude základní varianta vyhovovat? Budou-li mě přece povinni informovat též o ekonomicky náročnější variantě, viz § 13 odst. 7, budu mít jistě pochybnosti, zda si skutečně nemusím připlatit. My bychom si, vážení kolegové, připlatit určitě mohli, ale nejsou v našem státě zástupy těch, kteří si nepřiplatí jen proto, že si připlatit nemohou? Kde máme právo na bezplatnou zdravotní péči, která je nám dána ústavou? Jak budeme řešit kvalitu zdravotní péče a co v podstatě je naším nárokem, či není?

Za druhé bych chtěl říci, že součástí záznamu ve zdravotní dokumentaci je vyslovení souhlasu pojištěnce s poskytnutím zdravotní péče v základní variantě nebo s poskytnutím zdravotní péče v ekonomicky náročnější variantě. Pokud se pojištěnec pro tuto variantu rozhodl, v takovém případě je součástí záznamu ve zdravotní dokumentaci též vyslovení souhlasu pojištěnce se zaplacením částky ve výši rozdílu mezi cenou ekonomickou náročnější varianty a výše úhrady zdravotní péče v základní variantě. Takto vyslovený souhlas podepíše pojištěnec a ošetřující lékař. Pokud pojištěnec s ohledem na svůj zdravotní stav nemůže záznam podepsat, stvrdí jeho nepochybný projev vůle svým podpisem ošetřující lékař a svědek. V záznamu se uvede způsob, jakým pojištěnec svoji vůli projevil a zdravotní důvody bránící podpisu pojištěnce. Konec citátu.

Promiňte, ale při přečtení se mi vybavila scéna z Cimrmanova Zásroku, kdy se Vavroch s Vypichem perou o panímáminu mrtvou ruku. My Češi máme černý humor rádi, ale tento vládní návrh asi bohužel není z této literární sféry. Někdy si ale myslím, že ano. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Dalším přihlášeným je pan poslanec Václav Votava.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo. Vážená paní místopředsedkyně, kolegové, kolegové, pan kolega Štětina tady hovořil o tom, že by se měl vyjadřovat především ten, kdo dělá v oblasti zdravotnictví. Potíž je v tom, že ale jsme všichni také pacienti. Někdo menší pacient, někdo větší pacient, takže nevidím důvodu, proč bychom se i jako pacienti neměli k této tzv. reformě vyjadřovat.

Řada předřečníků zde hovořila o tzv. regulačních poplatcích a já se o nich také zmíním. Budu o nich hovořit. Opakování matka moudrosti. Ono se

to vlastně všechno točí tak nějak okolo tzv. regulačních zdravotnických poplatků.

Jaká je vůbec funkce regulačních poplatků. Začnu regulačními poplatky za léky, kde jejich absurdita se projevuje nejvíc. Lékař shledá pacienta nemocným, předepíše mu léky potřebné na léčení a pacient se pak má v lékárně pod vlivem regulačních poplatků zřejmě rozhodnout, zda se chce léčit, či nikoliv. Jediný možná trochu pozitivní výsledek je to, že pacienti si už nenechávají předepisovat léky, jako je aspirin a podobně, protože by to s poplatkem vyšlo samozřejmě draž.

Připouštím, že poléčit si na své náklady dvakrát za rok nějaká banální nachlazení nebo chřipku utáhne finančně snad každý. Ale bylo nutné proto zavádět regulační poplatky? Nešlo to jinak? Je třeba kvůli tomu zatěžovat dalšími poplatky vážně nemocné pacienty, kteří už tak za svůj život zachraňující léky musí platit doplatek, a to někdy v řádech stovek či tisíců korun? Navíc, jak v lékárnách tyto vybrané poplatky přispějí ke zlepšení stavu našeho zdravotnictví, to mi není úplně jasné.

Poplatky za návštěvu u lékaře. Mám s nimi podobný problém. Neznám mnoho lidí, které by tak nějak moc bavilo, aby vysedávali hodiny v čekárnách ordinace jen tak pro nic za nic, nebo aby jim lékař vytáhl třeba zadřenou třísku z prstu. Pravda, po zavedení poplatku na čas návštěvnost v ordinacích praktických lékařů možná poklesla, nicméně později se vrátila k původnímu stavu. Prostě nemoci neporučíš. A jak říká jeden můj stranický kolega lékař, těch pár skutečných hypochondrů, které měly poplatky odvádět od zbytečných návštěv, tak ti si to za těch 30 korun určitě užijí.

Kde mě tyto poplatky opravdu zneklidňují, to jsou regulační poplatky za děti. I když dnes už neplatí poplatek 30 korun u lékaře, nicméně stále platí v lékárnách, na pohotovosti či za hospitalizaci. Samozřejmě důchodci či sociálně slabí jsou vysáváni finančně, ale u dětí je to o to horší, že nemají svůj vlastní příjem, nemohou tedy samy za sebe rozhodnout a nemohou ani z důvodu věku či znalosti, nedokážou posoudit svůj zdravotní stav. Takže jaká regulace?

Vím, že většině z nás přijde samozřejmě poskytnout svému dítěti to nejlepší a pečovat o jeho zdraví, ale nesmíme si nalhávat, že se najdou i takové rodiny či rodiče, pro které je dát 90 korun za lékařskou pohotovost, někdy také i za láhev alkoholu, samozřejmě těžké rozhodnutí. A víme, jak rychlý průběh má třeba meningitida.

Relativně menší odpor mám k poplatkům za hospitalizaci. I když opět – co vlastně mají regulační poplatky v tomto případě regulovat? Nemocnice snad nepřijímá pacienta bezdůvodně. Pokud ano, je to na kontrolu příslušné zdravotní pojišťovny. A pacient snad nebude podepisovat revers a utíkat z nemocnice jen kvůli placení regulačních poplatků. Pokud ano, pak tento stát dostal pacienta přesně tam, kde ho chtěl mít. Ze zákona z

něho dostal zdravotní pojištění, ale dotlačil ho k tomu, aby zdravotní péči, kterou si předplatil, také nečerpal.

Ale dobře, dejme tomu, že si pacient v nemocnici v těchto poplatcích platí to, co by jinak spotřeboval třeba doma – energie, vodu, jídlo, prádelnu. Ale proč to prostě nemůžeme nazývat platbou za hotelové služby? Proč regulační poplatek? I když ruku na srdce, kdo by chtěl platit nyní 100 korun, nebo navrhuje se 100 korun, za hotel, kde sdílíte pokoj také se třemi, čtyřmi, pěti cizími lidmi? Záchody jsou někdy na společném patře, ráno vás budí v pět hodin, protože to tak vyhovuje personálu. Jídlo nestojí také někdy za nic a ještě je ho málo.

Skryté nebezpečí v jakémkoli poplatku samozřejmě také spočívá v tom, že když je už zaveden, dřív nebo později bude pod nějakou záminkou navyšován. To si myslím, že je normální jev u nás.

Říká se, že když hodíte žábu do vařící vody, vyskočí z ní, pokud ji však dáte do studené a pomalu ji zahříváte, nechá se bez protestů uvařit. Podobné je to i s poplatky. Začalo to 30 korunami, lidé brblali, zejména v lékárnách, ale časem holt si asi museli zvyknout. Nejvyšší čas žábě trochu přitopit, poplatky tedy znovu zvednout, viz poplatek za lůžkoden v nemocnici.

Například Věci veřejné slibovaly ve svém volebním programu ihned zrušení poplatku v lékárnách a zrušení celého systému poplatků po definování tzv. nároku, tedy péče plně hrazené z veřejného zdravotního pojištění. A skutečnost – regulační poplatek za položku za recept, to bude ovšem kompenzováno tím, že za hospitalizaci zaplatíme nejméně 100 korun za lůžkoden.

Koalice chce také zvýšit poplatky za návštěvu ambulantního specialisty bez doporučení. Jinými slovy, buď zaplatíte za návštěvu obvodního lékaře, poté ještě za specialistu, nebo půjdete rovnou za specialistou a dáte prostě o něco více. Ono to vyjde nakonec nastejno. Zkrátka budeme vedle povinné platby do zdravotního pojištění platit stále ještě vyšší a vyšší regulační poplatky a dostávat za to stále méně a méně.

Vládní strany ODS, TOP 09 a Věci veřejné totiž chystají už zmíněnou zásadní změnu v systému zdravotnictví, a to definování nároku. Ten bude – cituji – stanoven jednak na základě medicínských kritérií, pak také v rozsahu možností veřejného zdravotního pojištění. Co si pod tím představíte, nevím. Zda bude v možnostech veřejného pojištění třeba operace slepého střeva, nebo to už bude nadstandard, který si pacient zaplatí? To se musíme nechat asi překvapit. A bojím se, že to překvapení bude nemilé.

Záměrem Věcí veřejných bylo také zrušit rozbujelý počet zdravotních pojišťoven, kterých je dneska, jestli dobře počítám, jedenáct, a zavést pouze jednu pojišťovnu. Já mám stejný názor. Proč z veřejného zdravotního pojištění financovat nákladné budovy ředitelství, kanceláře poboček, slu-

žební auta, hordu úředníků jedenácti pojišťoven, které si stejně vlastně nijak nekonkurují. Maximálně vám dají slevu na nějaké drahé očkování a jen přeposílají z pojištění platby lékařům a nemocnicím. Bohužel, ani tento bohulibý záměr Věcem veřejným nevyšel.

Z toho, co jsem uvedl, samozřejmě já tuto materii, tento zákon, tento návrh zákona podpořit nemohu. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Dalším přihlášeným je pan poslanec Petrů a poté mám ještě tři písemné přihlášky. Prosím, pane poslane.

Poslanec Jiří Petrů: Děkuji. Vážená paní místopředsedkyně, kolegyně a kolegové, měl jsem připraveno vystoupení, ale vzhledem k tomu, že mí kolegové většinu věcí tady přednesli, já s ohledem i na ten čas, který je, a z úcty k vám si dovoluji to svoje vystoupení zkrátit s tím, že případné připomínky uplatním při druhém čtení. Děkuji. (Potlesk poslanců z pravé části sálu.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Dalším přihlášeným je pan poslanec Velebný.

Poslanec Ladislav Velebný: Vážená paní předsedající, dámy a pánové, novela zákona o veřejném zdravotním pojištění se mně zdá, že je málo likvidační. Že je málo protiústavní. Co na tom, že se to nelíbí většině národa, většině lidí, levicovému spektru naší Sněmovny? Na to vůbec ne-koukejte, páni kolegové zprava. Vždyť máte přece pravdu. Je vás většina.

Lidi mají dělat, a ne chodit po lékařích nebo se válet v nemocnicích a lázních. Prosím vás, vždyť tento kabinet pana Petra Nečase přece dělá pro lidi maximum. Podívejme se na trh práce, podívejme se na aktivní politiku zaměstnanosti. Co chcete, páni kolegové z levice? Zavedení standardu a nadstandardu? Vždyť je to taky nesmysl, vždyť na to dosáhneme jenom někteří z nás, když zavedeme ten nadstandard.

Mám ještě spoustu nápadů, pane ministře. Ale myslím, že vám nemusím radit, protože vy asi o nich víte. Dámy a pánové, děkuji vám za pozornost. (Potlesk zleva. Potlesk několika poslanců zprava.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Dalším přihlášeným je pan poslanec Filip.

Poslanec Vojtěch Filip: Děkuji. Paní předsedající, členové vlády, paní a pánové, nejprve mi dovoluji krátce říct, proč vystupuji. Neměl jsem v úmyslu žádné vystoupení, ale když jsem poslouchal rozpravu, zejména ty

poznámky pana zpravodaje a nakonec i některá vystoupení kolegů, zjistil jsem, že kromě odborných vystoupení, která obstarali členové poslaneckého klubu, případně členové stínové vlády KSČM, je tady potřeba vystoupit v určité obecné rovině z pohledu nikoli samotného návrhu zákona, ale z pohledu ústavnosti.

Dovolím si připomenout již jednou zmíněný článek 31 Listiny základních práv a svobod. Ta nezměna, jak tady bylo řečeno, postavení zdravotní péče v českém ústavním systému je dána tím, že žádná vláda, žádná většina od roku 1991, resp. od roku 1993, v České republice nebyla taková, aby mohla ústavní změnu a článek 31 změnit. Jestliže tak chcete učinit pomocí obyčejného zákona, tak si vám dovolím připomenout, že jsem před Ústavním soudem v době, kdy se zaváděly tzv. regulační poplatky, stál, a výsledek mezi Sněmovnou, tehdejší vládou Mirka Topolánka a Ústavním soudem byl 8 : 7 ve prospěch zachování tohoto protiústavního nesmyslu.

Že to je protiústavní nesmysl, je zřejmé. A jenom to, že tam byl poplatek 30 korun a že byl obrovský nátlak na Ústavní soud, tak Ústavní soud rozhodl, že nechá tuto normu v platnosti. Jestli si vážně myslíte, že zůstane oněch osm ústavních soudců stejného názoru po tom, co tady předvádí část Poslanecké sněmovny, já o tom přesvědčen nejsem. K tomuto přesvědčení mi dodává odvahy minimálně to, že Ústavní soud už zpochybnil ten krok, který jste tady udělali.

Dovolím si připomenout, že obcházení ústavy a podpora kroků, které v podstatě vedou k vydírání lidí proto, aby si zajistili další platby, je velmi nebezpečné. Náš ústavní systém stojí na principu, že občan platí zdravotní pojištění, resp. stát platí za ty, kteří nemohou platit, např. za děti, zdravotní pojištění, zdravotní pojišťovny platí poskytovateli zdravotní péče a ten finanční tok je tedy veden mimo platbu občana přímo poskytovateli zdravotní péče.

Nejsem ve střetu zájmů, pokud bych za to nepovažoval střet zájmů mojí manželky, která je poskytovatelkou zdravotní péče. Velmi ji obtěžuje vybírání regulačního poplatku, protože si myslí, že její kvalifikace je lékař stomatolog specialista, a nikoliv jakýsi výběrčí poplatku.

V tomto ohledu je debata, kterou tady vedeme, trochu mimo rámeček toho, co se tady odehrává. Váš krok je extra constitutione, je mimoústavní, a jako protiústavní ho může s klidným svědomím Ústavní soud prohlásit. A vy tady říkáte slovy některých svých poslanců včetně vystoupení pana kolegy Bárty, který byl tím posledním hřebíčkem k tomu, abych já vystoupil, že ještě večer musíte udělat aspoň drobný krůček.

Tak si vám dovolím připomenout, že tento drobný krůček jste učinili v říjnu loňského roku, když jste schvalovali v tzv. stavu legislativní nouze zákony, které vám díky shovívavosti Ústavního soudu nechal Ústavní soud

v platnosti ještě do konce tohoto roku. Ten váš tzv. drobný krůček může být stejně do konce roku zrušen Ústavním soudem, protože se nechováte podle Ústavy České republiky. A prosím ty, kteří mají ty poslední zbytky cti v těle, jak tady připomněli někteří mí předřečníci, aby si uvědomili, že tento krok nemusí být žádným krůčkem vpřed, ale nakonec se může stát, že bude zrušeno i to, co bylo přijato v roce 2007. Vaše rizikové vystoupení do protiústavního prostoru je tak obrovské, že zahrávat si s Ústavou České republiky tímto způsobem si nedovolili ani ti největší avanturisté v tomto státě.

Bylo tady řečeno, že se neposloucháme. Ano, je to pravda, neposloucháme se. Ono je zbytečné tady říkat, že Ústava České republiky zní tak nebo onak. Ono je zbytečné vám vysvětlovat, že hlasování přijímané většinou musí dbát zájmů menšin. Ono je to pro vás vždycky zbytečné, protože vy se rozhodnete, že máte většinu, a pohodlně si schválíte jednání v legislativní nouzi, jednání po desáté hodině, po půlnoci, je vám to jedno, protože prostě na to máte momentální většinu hlasů. Dokonce říkáte, že by o tom měli rozhodovat jenom odborníci, nikoliv politici. Ale ti odborníci nejdou do politiky právě proto, že v politice se momentálně přestává rozhodovat o zájmech většiny občanů, tedy podle ústavou předepsané slibu. Já rozumím tomu, že to můžete odhlasovat. Ale víte, jak se rozezná politik od státníka? Že státník vnímá i ty záležitosti, které nejsou součástí jakési dohody momentální většiny. A vy tady rozhodujete momentální většinou. Diskuse, kterou tady vedeme, je diskuse prázdná, protože neodpovídá na ty základní otázky, na které se lidi ptají.

Jsem přesvědčen, že chybí logika úpravy. Návrh zákona totiž nemá žádnou vnitřní logiku s tím, se kterými zákony se tady setkáváme z jiné části úpravy občanských vztahů v české společnosti. Připomenu několik základních záležitostí.

Napadlo vás někdy, když Ústavní soud zrušil neplacení zdravotního pojištění první tři dny a muselo to být dopláćeno od rozhodnutí Ústavního soudu až do nového přijetí zákona, že nemůžete navrhnout placení v nemocnici i za ty první tři dny, protože to nemá žádnou logiku? Že se občan dostal do situace, která je nerovnoprávná? A ta rovnost v těch právech je to základní, na co musíte dbát, pokud chcete být kromě politiků také státníky.

Druhá logika, kterou tady nedodržujeme, je logika udržitelných vztahů. Jestliže navrhne nějaký zákon, který nám buď zruší Ústavní soud, nebo za tři měsíce zjistíme, že nevyhovuje realitě, tak jsme se pravděpodobně dopustili nějaké chyby. Chyby, která byla buď založena v tom samotném záměru zákona, nebo chyby, která je založena právě tím, že chrání jenom určitou část společnosti proti jiné. A toto jsou systémy, které musí sloužit všem občanům České republiky bez rozdílu – jak říká Listina základních práv a svobod – pohlaví, víry, politického zaměření nebo sociálního statu-

su. A nechci citovat celou listinu, abych nezdržoval. Jenom připomínám, že tento zákon nemá onu vnitřní logiku. Je za hranou ústavy, je to neústavní krok, kterým chcete obejít ústavu.

Upozorňuji na to, že pokud si budete myslet, že většinou ho můžete protlačit a že po vrácení Senátem a podpisem prezidenta ho vyhlásíte, nezbude současné opozici nic jiného, než se obrátit na Ústavní soud a zjišťovat, jestli ještě dnes máte alespoň oněch osm ústavních soudců, kteří váš postup budou po těch dvou krizích, které jste zažili, považovat za ústavní. Jestli vážně myslíte, že to riziko můžete podstoupit a v říjnu letošního roku nebo příp. v lednu příštího roku znovu tady stát a říkat: nezbývá nic jiného, než rychle udělat alespoň krůček k reformě, tak si myslím, že jsme vstoupili na půdu, kterou za dvacet let nepodniknou ani ti největší hazarděři české politické scény.

Jestli je mi něčeho líto, tak toho času, který tady marníme tím, že nejsme schopni sami sebe poslouchat. Děkuji vám. (Potlesk zleva.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Teď mám k faktické poznámce přihlášeného pana poslance Úlehlu. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Tomáš Úlehl: Vážená paní předsedající, dámy a pánové, mě se velmi dotýká, když soudruzi nás budou po čtyřiceti letech absolutního nezájmu o zdraví našich lidí poučovat, co je ústavní a co protiústavní. (Bouchání do lavic v řadách poslanců KSČM.)

Jste rudí darebáci, kteří zneužíváte vysílacího času médií, a patříte tam, kde je kraj naší společnosti! Širokospektrá antibiotika ničící zdraví dětí a další přístup ať jsou výstrahou pro všechny ostatní. Prostě tady je navržen normální proces legislativní, který má posouvat věci dál, a vy se na tom točíte a naskakujete. Řešte si pana Grebeníčka, pana Vondrušku a tam se starejte o zdraví těch, kterým oni ubližovali! Děkuji za pozornost. (Potlesk zprava.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Dalším přihlášeným k faktické poznámce pan poslanec Vojtěch Filip. Prosím. Poté vidím pana poslance Jandáka.

Poslanec Vojtěch Filip: Děkuji. Paní předsedající, paní a pánové, já bych požadoval, aby se mi pan kolega předřečník omluvil. Nejsem žádný zločinec, nic jsem nespáchal. A jestli někdo bude urážet někoho pro jiný politický názor, tak to svědčí jenom o jeho duševní úrovni. (Potlesk zleva.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. S faktickou po-

známkou pan poslanec Jandák, poté pan poslanec Doktor. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Vítězslav Jandák: Děkuji. Já budu jenom stručný. Jak mám rád Tomáše Úlehlu prostřednictvím předsedající – to by byla krásná láska, Tomáši! (smích v sále) – chtěl jsem říct jednu věc. Já nebudu bránit rudý kluky, ale chtěl bych odcitovat – a možná to řeknu dokonce přesně – dneska první dámu americké zahraniční politiky paní Hillary Clintonovou, když navštívila tuto republiku v 90. letech v doprovodu svého manžela Clintona. Řekla: „Když se dívám na vaše zdravotnictví, musíme si ho vzít za vzor.“ Nevzali dodnes, pane kolego. Škoda. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. S další faktickou byl přihlášen pan poslanec Doktor. Prosím.

Poslanec Michal Doktor: Děkuji za udělené slovo. Budu velmi krátký a myslím, že velmi adresný. Já jsem ve vystoupení pana poslance Vojtěcha Filipa zaznamenal jiné místo a považuji za správné je zdůraznit.

On v řečnické nadsázce řekl toto: Zjistěte, zda ještě máte těch osm ústavních soudců. Já vyjadřuji z tohoto místa naději, že ústavní soudci nikomu z nás nepatří a nedělí se podle toho, jaký mají politický či názorový dres. Dovoláváte-li se spravedlnosti z jedné strany, nemůžete páchat ve svých vystoupeních nespravedlnost jinou.

Já tedy vyslovuji velkou pochybnost o tom, že Ústavní soud je ještě ústavním soudem, neb jsem například v rozhodnutí, které tady dnes bylo mnohokrát zmiňováno, a sice rozhodnutí o osudu stavebního spojení a vládních zásahů do toho systému, neshledal, že by například ústavní soudci naplnili institut prohlášení o podjatosti k věci. Nepředpokládám, že všichni ústavní soudci v této věci mají hmotnou vazbu na věc, o níž rozhodovali. A žádný z nich tento předpoklad rozhodování ve věci, v níž nejsem podjatý a na níž nemám žádný hmotný interest, nenaplnil.

Přesto jejich rozhodnutí respektuji, nezpochybňuji, považuji je za nesprávné, ale rozhodně odmítám dělení ústavních soudců na vaše a naše. Doufám, že nic takového neexistuje. (Potlesk koaličních poslanců.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. S další faktickou – pan poslanec Vojtěch Filip. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Vojtěch Filip: Děkuji. Vážená paní předsedající, vaším prostřednictvím panu kolegu Doktorovi. Ano, ono by to šlo nerozlišovat, kdyby tehdejší složení Senátu nevybíralo ústavní soudce způsobem, který byl hůř než politicky motivovaný. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Chci se zeptat, jestli se ještě někdo další hlásí s faktickou či jestli se někdo další hlásí do obecné rozpravy. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jiří Skalický: Vážená paní předsedající, dámy a pánové, já bych se krátce vyjádřil k termínu, který tady dneska opakovaně padl, a to byl standard. Chtěl bych říct, že pan ministr Heger se zmínil o tom, že za standard v současné době lze považovat současný sazebník zdravotních výkonů.

Víme, že sazebník zdravotních výkonů byl tvořen odbornými společnostmi. A můžeme diskutovat o tom, jestli ten sazebník výkonů je optimální, nebo není. Ale je to určitě východisko, z kterého se lze odpíchnout dále. A chtěl bych požádat některé předřečníky, kteří tvrdili, že vůbec nevědí, co to je standard, a byli i z řad lékařské veřejnosti, aby si vzpomněli, co to sazebník výkonů je, a eventuálně informovali své kolegy. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. S faktickou je nyní přihlášen pan poslanec Michal Janek. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Michal Janek: Vážená paní předsedající, dámy a pánové, jsem oční chirurg, jsem odborník, jsem členem odborné společnosti. V České republice se operuje ročně 80 tisíc šedých zákalů, katarakt. Každý pacient dostane standardní nitrooční čočku, po této operaci vidí dobře do dálky, do blízka používá brýle. Odpoledne nebo dopoledne jsme viděli pana poslance Jandáka, který brilantně četl krásný projev. A nevím, jestli jste si všimli, četl ho bez brýlí. Před půl rokem brýle měl. Proč? Protože má nadstandardní čočku.

Děkuji. (Poslanec Jandák z místa poznamenává, že zaplatil. Potlesk koaličních poslanců.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Ptám se, jestli se někdo další hlásí do rozpravy. Není tomu tak a já tedy končím obecnou rozpravu.

A nyní předávám závěrečné slovo panu ministru Hegerovi. Prosím, pane ministře.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Děkuji, paní předsedající. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovolu mi, abych shrnul tu rozsáhlou debatu, která byla samozřejmě velmi kontroverzní, velmi zpolitizovaná, a chvílemi se dokonce zdálo, jako by o zdravotnictví vůbec nešlo, přestože se tady objevovaly pasáže, které naopak neobyčejně stra-

šily v tom, že koalice chce zdravotnictví zdevastovat, zdecimovat, přivést ho k takovému úpadku, jako je ve Spojených státech, a podobné věci.

Já jsem konstatoval, že tady zněly hrůzy jako bolševický převrat, puč, devastace, ministři jsou bílí sádroví trpaslíci, Leoš Heger, kdysi bývalý kvalitní ředitel nemocnice, se stal bin Ládinem českého zdravotnictví (smích v sále a potlesk). Zvláště dnes to je opravdu pikantní poznámka. To myslím vejde do mých osobních dějin. Téměř.

Ale přesto bych nerad ironizoval věci. A musím říct, že jsem, přestože si to nemyslíte – teď mluvím k opozičním řadám prostřednictvím paní předsedající – vám velmi pozorně naslouchal a snažil jsem se najít z toho poučení. A přestože jste nás atakovali, že jsme nejednali s vámi, že jsme neposlouchali cizí názory, já myslím, že jsme je poslouchali. A ten návrh, který tady leží, prodělal velikánský vývoj a spoustu hrotů už otupil. Byl bych rád, kdyby se dařilo ho dostat do druhého čtení a ještě se tedy v celém tom procesu další otupení hrotů našlo. A já budu hledat tedy to, co bych mohl udělat, aby ten návrh byl přijatelný pro opravdu celé politické spektrum. Neříkám to s ironií. Jsem si vědom politických střetů a velmi vyhocených, opravdu vyhocených soubojů. Ale přesto si stále ještě myslím, že věci jako významné reformy by měly být dělány tak trochu napříč politickým spektrem, aby byly udržitelné.

Tak tolik tedy všeobecný úvod. Dovolte mi jenom stručně zrekapitulovat, co v tom návrhu všechno je, protože dlouhá rozprava mluvila o řadě věcí poměrně asymetricky.

Samozřejmě v návrhu je to, co je nejvíce iritující – jak otázka nadstandardů a nároků pacienta, tak otázka poplatků. Ale je tam i prostor pro slučování pojišťoven. Znovu opakuji, že bychom rádi, aby se scéna našich zdravotních pojišťoven vyčistila. Já si nemyslím, že bychom chtěli do budoucna tendovat k tomu, aby tady byla pojišťovna jedna, aby se změnil pluralitní systém, k tomu, že to bude systém centrálně regulovaný, ať někým z ministerstva, kdo by se tam třeba rád viděl, nebo někým, kdo bude mít diktátorské slovo na pojišťovně. Stále si myslíme, že pluralita pojišťoven může fungovat dobře v tom našem systému, který byl založen před dlouhou dobou a potřebuje dokultivovat.

Návrh mluví i o optimalizaci výdajů a příjmů. Výdaje se týkají hlavně lékové tvorby. O tom tady moc řeč nešla, když pominu rozsáhlou kritiku z projednávání v minulém týdnu, kdy jsme byli napadeni, že nic neděláme, že SÚKL nic nedělá, že se nesnažíme situaci zlepšit. Je tam celá řada nápravných kroků, které by měly situaci zlepšit v úhradách jak ceny léků, tak úhrad léků, tak vstupu vysoce inovativních léků, tak vysazování léků, které nejsou zdaleka tak efektivní, jak bychom si přáli, aby všechny prostředky, které medicína používá, aby je používala opravdu na základě evidence base neboli efektivně, průkazně s tím, že mají efekt.

Jsou tam pasáže, které mluví o zlepšení vymáhání dluhů, penále a pokut, které by mohly přinést pár desítek milionů do zdravotnického systému. Jsou tam drobné legislativní detaily – ale přiznám, že tam není nic z toho, co zde také často zaznívalo, že by se příjmy do zdravotnického systému měly zvýšit razantně, že by se mělo obnovit nedegresivní placení zdravotního pojistného, že by se měl zvýšit podíl státu za státní pojištěnce, a k tomu musím připomenout to, co jsem říkal v úvodu, že situace naší země není sice katastrofální, ale státní rozpočet rozhodně není v pozici, kdy by mohl přidávat do zdravotnictví peníze, a to zadání si koalice dala takové, že bude zvyšovat efektivitu, a nikoliv přilévat peníze.

Zní to velmi tvrdě, ale možná jsem na začátku neřekl nebo nepřipomněl jeden fakt, že zdravotnictví se za posledních dvacet let octlo v určité krizi několikrát a vždy bylo nakonec řešením přilévání peněz. Krize se tím oddálila, ale nikdy definitivně vyřešila a vrací se periodicky zpátky. Krizi jsme prodělali protestem lékařů a krize je tady, přestože jste o ní nemluvili, přestože se mluvilo hlavně o tom, že by se schválením návrhu, jak tady leží, vytvořila apokalypsa, která naše zdravotnictví úplně zničí.

Já vás ujišťuji, že nejenom já osobně, ale ani koalice nemáme v úmyslu zdravotnictví ničit. Přestože tomu nechcete věřit, koalice má v úmyslu posílit roli pacienta a změny, které dělá, dělá pro pacienta, nikoliv proti němu. To, že se má zvýšit v detailech poplatků za ošetrovací den, ještě neznamená, že to má znamenat vyždímání pacienta a jeho ponížení. To je opravdu věc, která, i když tomu nevěříte, má sloužit regulaci, má sloužit určitému omezování následné péče, dlouhodobým pobytům v nemocnici, které mohou být realizovány v sociálních ústavech.

Já se tomu nebráním, přestože se tomu říká regulační poplatky, tak je to jakási spoluúčast. Je to spoluúčast, která je daná zákonem, je tedy ústavně čistá a potvrzená Ústavním soudem. A je minimální, je symbolická, ne všude regulační efekt má, ale rozhodně ho má a prokázalo to snižování některých výkonů, které jsou zbytné. A tam, kde regulační poplatky byly odstraněny, jako u malých dětí, tak se výkony velmi rychle vrátily. Zeptejte se kteréhokoliv pediatra.

Není pochyb o tom, že náš zdravotnický systém musí nejenom natahovat ruku pro nové peníze, a ta doba znovu přijde, ta prostě tady byla vždycky v posledních dlouhých desetiletích a bude tady znovu. Náš systém se prostě musí státi více efektivním, přestože někteří z vás na efektivitu nevěříte.

Efektivní systémy jsou dnes v západní Evropě propagovány formou řízené péče. Řízená péče tady byla zmiňovaná mnohokrát, přestože tento návrh ji v sobě nemá. Nemá, ale já se netajím tím, že určité prvky řízené péče my prostě potřebujeme. Řízená péče není něco, co dělá americké zdravotnictví na úrovni 16 % z HDP extrémně drahým, naopak ty segmenty,

kde řízená péče je, jsou velmi efektivní a dnes se k nim vrací západní Evropa a šílhá po nich, protože všude, i v drahých evropských systémech, kde je množství peněz daleko větší než u nás, řízená péče je určitým východiskem.

Ale jak zde zaznívalo v rozpravě a jak tvrdím i já, reforma a dramatická transformace zdravotnictví není jediným cílem. Cílem je kultivace zdravotnictví, zlepšení podmínek pro pacienta, lepší využití peněz, které jsou momentálně k dispozici a vždycky budou omezené, a cílem je tedy zdravotnictví kultivovat i v tomto směru.

Dámy a pánové, já musím říct jednu věc, která tu v těch velkých protestech nezazněla. Naše zdravotnictví není žádný ideál, tak jak jste ho tady líčili. Je samozřejmě technologicky na výši, poskytuje péči, která je často srovnatelná se zahraničím, neposkytuje nepochybně komfort ani pacientům takový, jako je ve vyspělých zemích, a neposkytuje komfort ani zdravotníkům, kteří jsou chronicky nespokojení, a je potřeba, aby se jejich postavení zlepšilo, aby byli v pohodě a mohli poskytovat pacientům to, co jim náleží. Takže tu apokalypsu, kterou jste tady líčili, tu my tady nemáme, ale rozhodně tady nemáme ideální zdravotnictví, které bychom chtěli kazit, ale naopak, chceme ho lepší. (V sále je veliký neklid a hluk.)

Já musím zmínit některé věci, které tu také ještě nezazněly ze současného stavu. Padlo tu, že nikdo nemá nárok omezovat péči. Říkali to zde lidé, renomovaní právníci nebo znalci právního prostředí, kteří se opírali o ústavu, ale ústava říká: ano, pacient má nárok na péči, kterou neplatí, neplatí ji ale v rámci stávajícího zdravotního pojistného systému a tak, jak je systém definován zákonem. A v zákoně je dávno to, co kdybychom navrhovali dnes my, tak proti nám budete vystupovat, že chceme něco neústavního. V zákoně je omezení péče a všechny regulační záležitosti, které se týkají úhradových mechanismů, jsou omezováním péče, a to omezování je v zákoně řečeno, že je děláno ve veřejném zájmu, a k tomu veřejnému zájmu patří i to, aby systém, který tady je, který vybere a získá od státu jenom omezeném množství peněz, tak tento systém veřejného zdravotního pojištění prostě nemá úplně na všechno.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Pane ministře, prosím, omlouvám se. Prosím všechny přítomné v sále, aby se zklidnili, nebo aby si šli vyřídit věci do předsálí. Děkuji. Prosím.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Děkuji. Systém nemá na všechno, protože ani v nejbohatších zemích nemá žádný zdravotní systém sebedokonalejší na všechno, co by mohla medicína dnes poskytovat. To, co se říká v těchto zemích, je, že než před tím strkat hlavu do písku, nechávat věci na benevolenci lékařů úplně ve všem, přestože lékař vž-

dycky bude peníze, které jsou k dispozici, nějak mezi pacienty rozdělovat, a naštěstí to lékaři stále ve své valné většině dělají velmi odpovědně, tak je prostě daleko racionálnější, když se pravda přizná, když se řekne, že systém, ať je jakýkoliv, bude vždycky mít své limity a limitace dostanou svá pravidla, podle kterých peníze, které jsou a mají být k dispozici všem a v rámci balíku všeobecného pojištění mají být k dispozici ekvinně všem, chudým i bohatým, a jestliže je někdo chudý a nemá na to, aby si platil nadstandard, tak standard by měl být takový, aby byl kulturní, byl na evropské úrovni a nemuseli bychom se za něj stydět.

Zaznělo tu opět mnohokrát, že my ten nadstandard tady chceme určovat a nemáme definovaný standard. Není to tak úplně pravda. Ten standard není nikde explicitně v zákoně napsán, a přesto to nikomu doteď nevadilo. Standard je dán sazebníkem, je dán zákonem 48, je dán seznamem, který je v přílohách, kde se některé věci vyjímají a příplácí se, jako jsou zde již zmiňované stomatologické výkony. To, co my děláme, je jenom mírné upřesnění tohoto systému, který definuje, že některé věci, které si dneska lidé platí pokoutně, tak chceme, aby byly placeny otevřeným způsobem. Aby to nebyl jenom hotelový standard, ale aby to byl i standard materiálový, standard přístrojový.

Nakonec bylo zde kritizováno, že jsou tady nemocnice, které dostávají od zdravotních pojišťoven uhrazený nadstandard ve formě operací na operačních robotech, které jsou mnohem dražší a v podstatě zbytečné. My už jsme zahájili šetření na úrovni zdravotních pojišťoven, budeme je honit k odpovědnosti, ale prosím, jestli si někdo bude chtít v budoucnu zaplatit nadstandard na operačním robotu, ať si ho zaplatí. Ať to neplatí všeobecné zdravotní pojištění, které tím ochuzuje ty lidi, kterých se tady opozice velmi zastávala a já se jich zastávám taky. Ty chudé, kteří prostě nemají, nebudou mít na to, aby si připlatili něco luxusního, a přitom tu péči potřebují.

Takže vezměte prosím v úvahu, že opravdu nejsme žádné obludy. Že jestli jsem byl nazván nějakým příkladem z moderní historie terorismu, tak to není prosím nic, co bych si přál, aby o mně v historii této Sněmovny zůstalo. Nechci, aby mi vyrůstaly čertovské rohy, aby mi narostla kopyta. Já chci, aby naši pacienti měli průhlednější prostředí, férovější zacházení a rozdělování peněz, za které bychom se nemuseli stydět.

Dámy a pánové, děkuji vám za pozornost a dovoluji mi, abych vás požádal, abyste propustili návrh, který jsem si dovolil jménem vlády předložit v tomto prvním čtení, do další rozpravy ve zdravotním výboru, kde ten návrh může být ještě dále diskutován a upravován. Děkuji vám. (Dlouhý potlesk v pravé části jednacího sálu.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Chci se zeptat,

jestli se závěrečným slovem chce vystoupit ještě pan zpravodaj. Je tomu tak, takže uděluji slovo panu poslanci Šťastnému, prosím.

Poslanec Boris Šťastný: Vážená paní předsedající, dámy a pánové, ani já si nenechám ujít skvělou příležitost po tomto krásném dni a skvělém večeru pronést několik slov na závěr.

Shrnu debatu: Vystoupil nespočet vystupujících poslanců a poslankyň. Byl přednesen návrh na zamítnutí v prvním čtení, a to hned několikrát. A současně byl přednesen panem ministrem návrh na zkrácení lhůty k projednávání na 30 dnů, pokud se nemýlím. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Nyní jsme tedy vyčerpali veškeré příspěvky, vyslechli jsme si závěrečná slova navrhovatele a zpravodaje, a mně tedy v tuto chvíli nezbývá, než rekapitulovat návrhy, které zde zazněly. První, o kterém budeme hlasovat, je návrh na zamítnutí předloženého návrhu. Já tedy ještě přivolám kolegy z předsálí a nechám první hlasovat o tomto návrhu... Zdá se, že nás už asi víc nebude.

Zahajuji hlasování o návrhu na zamítnutí. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 100. Z přihlášených 187 pro 77, proti 107. Tento návrh byl zamítnut.

Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru pro zdravotnictví. Chci se zeptat, jestli má někdo jiný návrh. Pan poslanec Koníček. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Vladimír Koníček: Vážená paní předsedající, dneska už tady byl citován pan poslanec Gazdík a jeho vystoupení na úvod schůze. Já bych si dovolil ocitovat jeho upřesnění, kdy – cituji: Zopakuji tedy svůj procedurální návrh. Žádám, aby Poslanecká sněmovna jednala a schvalovala zákony po 19., 21. hodině i po půlnoci. Já se domnívám, že hlasování o neschválení nebo o zamítnutí zákona je schvalováním zákona, ale přikázání výboru již takovým hlasováním není, a pokud o něm budete nechat hlasovat, tak podávám námitku.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Ano, pane poslanče, je to vaše právo a já o této námitce nechám hlasovat.

Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s námitkou pana poslance Koníčka? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 101 z přihlášených 187 pro 77, proti 106. Tato námitka nebyla přijata.

Nechám tedy hlasovat o dalším bodu. Zeptám se znovu, zda je jiný návrh na přikázání jinému výboru, než je zdravotnický výbor. Není tomu tak.

Nechám tedy hlasovat o návrhu organizačního výboru přikázat předložený návrh k projednávání výboru pro zdravotnictví.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 102 z přihlášených 183 pro 123, proti 10. Tento návrh byl přijat a já konstatuji, že návrh byl přikázán k projednání výboru pro zdravotnictví.

Dalším návrhem, který zde zazněl, je návrh na zkrácení projednávání o 30 dní. Také o tomto návrhu nechám nyní hlasovat.

Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 103 z přihlášených 187 pro 108, proti 76. Tento návrh byl přijat.

Tímto jsme skončili projednávání tohoto bodu a já končím také dnešní jednací den. Zítra se sejdem... Prosím, aby se poslanci ujednotili, co chtějí, eventuálně aby mi to sdělili. Končím dnešní den a sejdem se zítra v 9 hodin.

(Po krátké pauze:) Dámy a pánové, nyní jsem se dozvěděla požadavek klubu sociální demokracie, který se týká zítřejší schůze, a to tedy, aby mu byla povolena přestávka pro jednání poslaneckého klubu v délce dvě hodiny. Začneme tedy jednat zítra až v 11 hodin.

Takže se všichni můžete hezky vyspíkat, dobrou noc.

(Jednání skončilo ve 22.59 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny

4. května 2011 v 11.01 hodin

Přítomno: 181 poslanců

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Vážená paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji další jednací den 16. schůze Poslanecké sněmovny. Dovolte mi, abych vás všechny na ní přivítala.

Prosím nejprve, abyste se přihlásili svými kartami identifikačními a případně mi oznámili, kdo žádá o vydání karty náhradní. Prozatím náhradní kartu oznamuje pan poslanec Jeroným Tejc, bude disponovat náhradní kartou číslo 4. Zeptám se na nějaké další náhradní karty. Zatím nejsou.

Takže dovolte, abych vás seznámila s omluvami z dnešního dne. Z poslanců se omlouvají Jan Bauer – zahraniční cesta, a to od 12 hodin, Jan Farský – zdravotní důvody, Václav Horáček z odpoledního jednání pro pracovní důvody, Zdeňka Horníková – zdravotní důvody, Petr Jalowiczor – zdravotní důvody, Jaroslav Lobkowicz a Soňa Marková a František Novosad od 12 hodin – zahraniční cesta. Milan Urban se omlouvá, Martin Vacek z rodinných důvodů.

Z členů vlády se omlouvají od 14 hodin ministr zdravotnictví Leoš Heger z pracovních důvodů, Jan Kubice – pracovní důvody, Radek Šmerda – pracovní důvody, Alexandr Vondra – zdravotní důvody.

Dnešní jednání máme naplánováno zahájit body z bloku třetích čtení, ale ještě vidím, že se hlásí o slovo pan předseda poslaneckého klubu TOP 09 a Starostové Petr Gazdík. Prosím.

Poslanec Petr Gazdík: Hezké dobré poledne, paní předsedající.

Milé kolegyně, milí kolegové, dovolte mi přednést dva návrhy.

Předně jménem tří koaličních poslaneckých klubů navrhuji, aby Poslanecká sněmovna dnes jednala a hlasovala, a to věcně i procedurálně, o návrzích zákonů po 19. hodině, případně po 21. hodině i po 24. hodině. To je můj první návrh.

(Výkřiky zleva a mírný potlesk.) Děkuji.

Druhým návrhem je změna programu schůze. Prosím, aby jako první bod dnešní schůze byl sněmovní tisk 277, následoval sněmovní tisk 315 a po něm sněmovní tisk 256. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Tak to byl návrh pana předsedy Gazdíka.

S faktickou (k řečníšti se blíží poslanec Opálka) – ale faktickou po-

známku vám nemůžu dát, nejsme v žádné rozpravě. K faktické poznámce teď není prostor. Jedině návrhy ke změně pořadu schůze.

(Poslanec Opálka mimo mikrofon přes lavice vlády sděluje, co chtěl upřesnit.) Děkuji.

Nyní tedy se zeptám, zdali je nějaký jiný návrh k hlasování o pořadu schůze. Pan předseda poslaneckého klubu KSČM Pavel Kováčik. Prosím.

Poslanec Pavel Kováčik: Paní předsedkyně, paní a pánové, přeji vám hezký dobrý den.

Já jenom aby nedošlo k podobným tahanicím jako včera, bych se rád ujistil, že budu hlasovat správně a se mnou i celý poslanecký klub. To znamená, že pan předseda kolega Gazdík myslel, že se bude dnes, to znamená do půlnoci, jednat a hlasovat věcně i procedurálně. Nezaznamenal jsem, jestli do vyčerpání schůze, nebo do vyčerpání některých bodů, jestli pojedeme každopádně. A nezaznamenal jsem také podobný návrh, jako zde padal včera, kdy jsme tady vlastně v onom napadeném hlasování rozhodovali současně o včerejším dni, ale i o dnešním dni, protože se hovořilo i o době po půlnoci, což už nebyl včerejšek.

Já bych přece jenom byl rád, kdyby to pan kolega Gazdík ještě jednou řekl, přesně zopakoval, abychom všichni věděli, o čem je řeč, abychom se tady potom večer nemuseli dohadovat. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji, pane předsedo. Pan kolega Gazdík ještě tedy doplní.

Poslanec Petr Gazdík: Já velmi rád – byť jsem pouhým učedníkem – znovu zopakuji. Jménem tří koaličních poslaneckých klubů navrhuji, aby Poslanecká sněmovna dnes jednala, hlasovala, a to i věcně, i procedurálně, o návrzích zákonů po 19. hodině, po 21. hodině a případně protáhla jednání i po půlnoci v případě, že nebudou projednány ty tři body, které jsem navrhl předřadit. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Tak to bylo doplnění. Nyní budeme, pokud není jiná žádost k programu schůze, hlasovat o těchto návrzích.

Nejprve procedurální návrh, tedy o hlasování věcném a procedurálním jednání včetně hlasování o zákonech po 19., 21. i 24. hodině dnes, a to do doby, jak upřesnil pan předseda, pokud nebudou projednány sněmovní tisky 277, 315 a 256.

Zahajuji hlasování číslo 104. Táhá se, kdo je pro tento procedurální návrh. A kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 104. Přítomno 151, pro 79, proti 61. Návrh byl přijat.

Druhým návrhem pana poslance Gazdika je hlasování o zařazení sněmovních tisků 277, 315 a 256 jako prvních tří bodů našeho dnešního jednání.

Zahajuji hlasování číslo 105 a táhá se, kdo je pro tento návrh. Kdo je pro? A kdo je proti návrhu?

Hlasování pořadové číslo 105. Přítomno 158, pro 88, proti 62. Návrh byl přijat.

To byly všechny návrhy, které byly vzneseny v úvodu dnešního jednání. Oznamuji ještě, že náhradní kartu číslo 3 má pan poslanec Petr Tluchoř.

Můžeme se tedy věnovat prvnímu z pevně zařazených bodů. Zahajuji projednávání bodu číslo

23.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 277/ - druhé čtení

Z pověření vlády tento návrh zákona uvede ministr práce a sociálních věcí Jaromír Drábek. Prosím, pane ministře, o vaše slovo.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Dobré dopoledne. Děkuji, paní předsedkyně.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, protože je to druhé čtení zákona a velmi podrobně jsem o tomto zákonu hovořil při projednávání v prvním čtení, tak mi dovoluji, abych jenom stručně připomenul, že tento návrh byl vyvolán nálezem Ústavního soudu, který ve svém nálezu konstatoval, že nároky z důchodového pojištění při výpočtu starobního důchodu nejsou dostatečně zásluhové, a to při respektování tohoto nálezu vyvolalo nutnost nové legislativní úpravy, která musí být účinná od 30. září 2011.

Nový návrh je mnohem průhlednější, transparentnější, mnohem lépe odděluje solidární část starobního důchodu a zásluhovou část starobního důchodu, samozřejmě s respektováním nálezu Ústavního soudu.

Dále jsou do tohoto návrhu zahrnuty některé parametrické změny stávajícího důchodového systému, zejména se to týká věku odchodu do

důchodu, stanovení této hranice po roce 2030, kdy i po roce 2030 vzhledem ke zvyšující se očekávané době života, tomu trendu, který zaznamenáváme posledních dvacet let, tak je navrženo, aby tomu odpovídajícím způsobem se vyvíjela i trajektorie zvyšování věku odchodu do důchodu.

Shodou okolností v minulých dvou dnech probíhalo v Paříži jednání ministrů sociálních věcí zemí OECD, tedy 34 nejvyspělejších zemí na světě, kde musím říci, že náš postup je velmi přesně v rámci toho, jaké kroky jsou přijímány v řadě jiných zemí, není to nic ojedinělého. Možná máme jenom výhodu v tom, že parametrické úpravy našeho důchodového systému začaly už v polovině 90. let, že tedy nemusíme řešit jako v některých jiných zemích skokové navyšování věku odchodu do důchodu. Stejným způsobem doporučuji pokračovat i dále. Myslím si, že rozhodovat v roce 2011 o trajektorii důchodového systému po roce 2030 je odpovědné zejména vůči dnešní mladé generaci.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane ministře. Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání výboru pro sociální politiku. Usnesení tohoto výboru nám bylo rozdáno jako sněmovní tisk 277/1. Zpravodajkou výboru je paní poslankyně Jitka Chalánková. Prosím vás o slovo.

Poslankyně Jitka Chalánková: Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně, vážení kolegové, podrobnou zprávu o materiálu jste již slyšeli. Dovolte, abych vám přednesla 31. usnesení výboru pro sociální politiku ze 7. schůze konané dne 6. dubna 2011 k vládnímu návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 155 z roku 1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, sněmovní tisk 277. (Velký hluk v sále.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Promiňte, paní poslankyně, požádám o klid v jednací sále. Všechny prosím, aby věnovali pozornost tomu, jemuž bylo uděleno slovo, a své hovory přeneste mimo jednací síň.

Poslankyně Jitka Chalánková: Děkuji, paní předsedkyně. Po úvodním slově Jaromíra Drábka, ministra práce a sociálních věcí, po zpravodajské zprávě poslankyně Jitky Chalánkové a po rozpravě výbor pro sociální politiku

1. doporučuje Poslanecké sněmovně, aby vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, sněmovní tisk 277, schválila a

2. zmocňuje zpravodajku výboru, aby se stanoviskem výboru seznámila schůzi Poslanecké sněmovny a ve spolupráci s legislativním odborem Kanceláře Poslanecké sněmovny provedla příslušné legislativně technické úpravy.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, paní poslankyně. Otevírám obecnou rozpravu. Nemám do ní žádnou písemnou přihlášku, ale hlásí se pan poslanec Opálka, má tedy slovo jako první.

Oznamuji, že pan poslanec David Šeich má náhradní kartu číslo 8.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, paní předsedkyně. Vážená vládo, kolegyně, kolegové, nebudu dnes dlouze zdržovat, ale přesto považuji za důležité znovu některé momenty zopakovat.

Ústavní soud rozhodl, vláda byla povinna připravit návrh řešení, ale nebyl stanoven způsob řešení. Ta volnost rozhodování byla větší a Ministerstvo práce a sociálních věcí také uvažovalo o několika variantách. Nakonec se rozhodlo pro tu, kterou vláda podpořila a předložila Poslanecké sněmovně. Musím říci, že je to varianta v rámci pojistného systému, jak někdo říká kvazipojistného systému... (Stále velký hluk v sále.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Promiňte, pane poslanče, i vám se pokusím zjednat odpovídající prostředí pro vaše vystoupení. Všechny kolegyně a kolegy žádám, aby věnovali pozornost tomu, kdo mluví, ostatní, prosím, vyřídte mimo tento sál.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji pěkně, paní předsedkyně. Myslím, že jiné to nebude, až snad kolem půlnoci, když se to vylidní. Takže budu pokračovat.

Ten kvazipojistný systém má z mého pohledu dva problémy. Na jedné straně, v roce 1993 se vytvořil systém, který by měl být samofinancovatelný, vzpomenu bych možná i chozrasčotně samofinancovatelný, a hledají se parametry uvnitř toho systému. Ty jsou samozřejmě možné pouze tři, a to hýbat se statutární hranicí odchodu do důchodu, zvýšit, či snížit pojistné a zvýšit, či snížit dávky důchodového zabezpečení. Zapomíná se na to, co se uplatňuje v řadě evropských států, to je vícezdrojové financování, a zapomíná se taky, že je možno vyjít z tohoto pojistného systému na systém zabezpečovací, tak aby státní pilíř byl formulován jako sociální dávka, ne jako plnění pojistného, neboť de facto to pojistné téměř každým rokem několikrát Poslanecká sněmovna neustále upravuje. Zabezpečovací systém by zajistil jasné dávky, tak jak jsou formulovány dnes, s tím rozdílem, že by pojistné plnění čili příjmovou část řešil formou sociální daně.

Pro to se vláda nerozhodla a řešila systém na úkor 70 % budoucích důchodců a ve prospěch 20 % budoucích důchodců. To je varianta pro poslanecký klub KSČM nepřijatelná, a proto v podrobné rozpravě, do které se již nyní přihlašuji, znovu dám návrh na zamítnutí tohoto tisku. Je mi jasné, že koalice má dostatek hlasů, aby toto zamítnutí zvrátila a aby prosadila svou, ale chci, aby tak bylo jasně stanoveno, které kluby se pod tento zákon podepsaly a které měly návrh jiného řešení.

Tento tisk se však stal nosičem i pro úpravu řady parametrických změn. Z nich nejvíce diskutovaná dnes v médiích je statutární hranice odchodu do důchodu. Chtěl bych říci to, co jsem zde už uvedl, možná krátce, při projednávání návrhu na vyslovení nedůvěry vládě.

Ano, většina problémů, která je spojena s důchodovým systémem, stojí mimo tento důchodový systém, tj. v otázce demografického vývoje, v otázce efektivity a výkonnosti ekonomiky a v politickém rozhodnutí o stupni solidarity. Je třeba zdůraznit, že v této oblasti žádná navrhovaná opatření nikdy předložena v souvislosti s důchodovou reformou nebyla. A tak je třeba zdůraznit mladým lidem, že situace nestojí na tom, do kolika budou dělat či kolik budou odvádět, ale na tom, kolik budou mít dětí. A jestli se jim zdá, že by měli hodně odvádět na staré důchodce, tak je třeba znovu zdůraznit, že neodvádějí na žádné staré důchodce, ale odvádějí na své rodiče či prarodiče. A pokud by chtěli mít ty důchody stejně tak, jak mají předchozí generace, že se musí také postarat o to, aby měl kdo platit na ně, čili na tu jejich generaci. V tom je jádro pudla celého problému řešení důchodové reformy, vedle samozřejmě prodlužujícího se věku, což může sice řešit otázka zvyšování statutární hranice odchodu, čili věku. Tady ale znovu zdůrazňuji – jestliže ve Francii se ženy budou, a to mluvím o ročníku 2005 až 2007, dožívat věku 84,5 roku a muži 77,2, ve Švýcarsku obdobně, ve Španělsku obdobně, taktéž i v Itálii, Island 83,3 u žen a mohl bych pokračovat dále, tak Česká republika je někde až v té poslední třetině, 79,8 roku ženy, 73,4 roku muži.

Znovu zdůrazňuji, při srovnání jednotné věkové hranice odchodu do důchodu v rámci Evropy odsuzujeme naše občany k tomu, že budou pobírat o tuto kratší dobu důchod. Nemluvím o žádných svých prognózách, mluvím o naději dožití a délce života ve zdraví narozených v letech 2005 až 2007, kteréžto údaje vydal Eurostat a OECD.

Ten problém je ještě o to složitější, že Ústecký kraj a Moravskoslezský kraj má k průměru České republiky dožitelnost o další tři čtyři roky kratší. Takže v těchto krajích v průměru většina důchodců by se důchodu podle tohoto návrhu v budoucnu neměla vůbec dožívat. A nejde jenom o otázku dožití, ale jde také o otázku délky života ve zdraví. A tam jsme na tom ještě hůře, ale já vás nebudu zdržovat dalšími a dalšími údaji. Prostě je to neseriózní. Pokud to pan ministr neobdržel z

odborných týmů, já mu tu tabulku po ukončení svého projevu v obecné rozpravě předám.

Další tabulka je porovnání délky pracovní zátěže za rok v jednotlivých státech. Také jsem o tom již hovořil. Česká republika je třetí od konce. Kolem dvou tisíc hodin za jeden pracovní rok. Evropská unie – evropská patnáctka 1400 až 1700 hodin. Daleko větší zátěž našich občanů, navíc nižší produktivita práce a nahrazení této produktivity vyšší intenzitou práce vede také k tomu, a to ukazuje ta první tabulka, že dožití se ve zdraví je kratší. Je u nás více invalidních důchodů, více zábran pracovat ve své profesi celou dobu.

To jsou také důvody, které by se měly brát v úvahu, a neměli bychom se chovat subjektivisticky, voluntaristicky, v neprospěch svých občanů.

Děkuji vám za pozornost. V podrobné rozpravě předložím návrh na zamítnutí. Děkuji. (Potlesk poslanců KSČM a části ČSSD.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byl pan poslanec Opálka. Dále je přihlášen pan poslanec Stanislav Grospič. Prosím.

Poslanec Stanislav Grospič: Děkuji, paní předsedkyně. Vážené kolegyně a kolegové, dovoluji, abych v souvislosti s projednávaným tiskem 277, tzv. malou důchodovou reformou, tady uvedl několik skutečností, které velice přesně, myslím si, vykrešlují současné postavení seniorů v české společnosti a zejména právě s navrhovanou úpravou ukazují, že návrh, který dnes máme ve druhém čtení předložený v Poslanecké sněmovně, postavení seniorů nijak nezlepší, ale ještě výrazně zhorší.

Počet příjemců starobních penzí vzrostl v loňském roce na 2 263 015 osob. Z toho počet příjemců předčasných starobních penzí tzv. trvale krácených meziročně vzrostl ze 350 829 na 379 387, to je o 28 558 osob. Zřejmě jde o důsledek hospodářské krize, kdy lidé v předdůchodovém věku nemají práci. Z celkového počtu sólo penzí činily tyto penze k 31. 12. loňského roku 23 % a jejich průměrná výše byla o 1542 Kč nižší než průměrná výše penze starobní, tzn. nekrácená. Starobní penzí sólo potom pobíralo k 31. 12. 2010 celkem 1 650 534 příjemců, z toho bylo 749 291 mužů a 901 243 žen. Penze kombinované, to je souběh penze starobní s penzí vdovskou, respektive vdoveckou, pobíralo potom 84 612 mužů a téměř 528 – 527 869 – žen.

V loňském roce, a to je podstatné, penze valorizovány nebyly. Průměrná starobní penze se meziročně k 31. 12. 2010 zvýšila z 10 045 Kč na 10 123 Kč, to je o 78 Kč. Jde zcela určitě o vliv nově přiznávaných penzí, kde se promítá výše průměrné hrubé mzdy.

Celoroční průměrná starobní penze sólo dosahovala tedy v roce 2010 dle postoupených dat České správy sociálního zabezpečení 10 083 Kč a

meziročně se zvyšovala o 0,74 %. Důsledkem nulové valorizace penzí a meziročního průměrného růstu životních nákladů důchodců o 2,1 % poklesla jejich reálná kupní síla o 1,34 %, tj. o 135 Kč. Jde o nejvyšší meziroční pokles reálné kupní síly penzí za posledních 12 let.

V této souvislosti bych chtěl říci, že ani skutečný vývoj průměrných důchodů není nijak uspokojivý. Mezi 8000 až 8990 Kč pobírá starobní důchod 13,78 % důchodců, mezi 9000 až 10 000 Kč je to 19,35 % a mezi 10 000 až 11 000 důchodci, tedy v onom průměru, je to 18,73 % starobních důchodců. Velká část starobních důchodců tedy zdaleka nedosahuje ve svých příjmech na průměrný starobní důchod.

Návrh vládního opatření, který zde je předložený, který jednostranně zohledňuje necelých 20 % občanů České republiky a umožňuje jim a přiznává do budoucna vyšší průměrný starobní důchod a staví se tak téměř proti 80 procentům občanů v české společnosti, přispěje v další míře k rozevření nůžek sociální chudoby. Pro Komunistickou stranu Čech a Moravy je rovněž nepřijatelné neustálé prodloužování věku odchodu do starobního důchodu.

Dovolte, abych se v této souvislosti připojil rovněž k návrhu na zamítnutí tohoto zákona. (Potlesk poslanců KSČM a části poslanců ČSSD.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní o slovo žádá poslanec Bohuslav Sobotka. Pokud není přítomen, tak se zeptám, zda se ještě někdo další chce přihlásit do obecné rozpravy. (Poslanec Sobotka vchází do sálu.) Prosím, pan poslanec Sobotka.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji, vážená paní předsedkyně. Vážení kolegové a kolegyně, vážená vládo, já bych rád ještě v rámci obecné rozpravy, kterou teď v rámci druhého čtení vedeme, jednak avizoval, že také předložím návrh na zamítnutí v rámci podrobné rozpravy. Chci také předložit některé konkrétní pozměňující návrhy k tomuto sněmovnímu tisku.

Nicméně rád bych se pozastavil nad tím, že vláda avizovala tento sněmovní tisk jako reakci na rozhodnutí Ústavního soudu. Musím říci, že bohužel vláda neodolala pokušení, tento návrh na změnu zákona zatížit některými dalšími změnami, která zcela bezprostředně nesouvisejí s reakcí na rozhodnutí našeho Ústavního soudu. A je otázka, proč to tak vláda učinila.

Myslím, že to je chyba, že to je škoda, protože pokud by to byla čistě reakce na rozhodnutí Ústavního soudu, pak by nepochybně projednávání tohoto návrhu mohlo být jednodušší a jednodušší by byla i diskuse nad ním. V situaci, kdy vláda jednak představila svoje řešení v rámci přizpůsobení se názoru a stanovisku Ústavního soudu, jednak se současně

snaží ještě provádět další parametrické změny v systému důchodového zabezpečení, tak se situace i z pohledu opozice komplikuje. Protože pro nás to znamená, že nám to uzavírá vůbec cestu k tomu, abychom vedli diskusi o podpoře takového návrhu.

Já uznávám, že vláda musí reagovat na stanovisko Ústavního soudu. Nemůže tu věc ponechat tak, jak je. Koneckonců je zde stanoven striktní termín, do kterého musí být přijata příslušná legislativní úprava. To také znamená, že sociální demokracie nevolí a nebude volit žádné taktiky, které by vedly k nějakému prodloužování projednávání tohoto návrhu zákona na půdě Poslanecké sněmovny. Nicméně je chyba, že vláda se tady snaží provádět jakousi malou důchodovou reformu. Ono se o tom návrhu zákona už také začíná mluvit jako o malé důchodové reformě a nemluví se o něm čistě jako o reakci na rozhodnutí Ústavního soudu.

Jestliže jde o další zvyšování věku pro odchod do důchodu, vláda zde argumentuje prodloužováním střední délky dožití, nicméně není zde žádná argumentace, která by se týkala prognózy faktických životních podmínek lidí, kterým takovýmto způsobem bude věk pro odchod do důchodu posunut. Tak jak jsem pročítal důvodovou zprávu tohoto sněmovního tisku a návrhu zákona, ano, jsou zde demografické prognózy, které v zásadě ukazují, jak se bude vyvíjet situace z hlediska jednotlivých věkových kategorií, jaký je odhad prodloužování střední délky dožití, ale nejsou tady žádné socioekonomické prognózy, které by hovořily o tom, jaká bude šance na uplatnění lidí v tomto věku na trhu práce. V dnešní společnosti při dnešní produktivitě a při dnešním rozložení jednotlivých sektorů v oblasti průmyslu a služeb víme, že zde existuje vážný problém se zaměstnáváním lidí v předdůchodovém věku. Koneckonců ani tato vláda nenavrhuje zrušit systém předčasných odchodů do důchodu, tzn. je si vědoma toho, že tady ten problém na trhu práce existuje.

Na dnešním trhu práce lidé v předdůchodovém věku, lidé 50 plus nebo 55 plus, tvoří nejvíce ohroženou kategorii zaměstnanců. Jsou to lidé, kteří když přijdou o své tradiční pevné pracovní místo, tím, že je to místo zrušeno v rámci restrukturalizace nebo jsou třeba propuštěni v rámci zeštíhlování státní správy nebo prostě přijdou o místo díky tomu, že firma skončí nebo zkrachuje, tak se jenom obtížně daří tyto lidi znovu zaměstnat. Je to prostě nejenom ekonomický problém, ale také sociální a kulturní problém, na který vláda nepředkládá žádné řešení. Já jí to nechci zase nějak dramaticky vyčítat, protože si myslím, že ani žádná z předcházejících vlád nebyla schopná představit efektivní a ucelený koncept toho, jak se postarat o lidi, kteří přijdou o práci a je jim více než 50 let nebo více než 55 let.

Naše sociálně demokratická vláda na to reagovala svého času tím, že jsme diferencovali délku pobírání podpory v nezaměstnanosti a výši po-

bírání této podpory mj. také v závislosti na tom, v jakém věku dotyčný člověk o práci přišel. Snažili jsme se tedy zvýhodnit právě kategorie 50 nebo 55 plus. Ale to také není řešení, protože i ta sebedelší nebo sebevyšší podpora v nezaměstnanosti jednoho dne skončí a dotyčný člověk, který má třeba pracovní návyky, které získal během celého svého života, byl zvyklý dvacet třicet let poctivě pracovat, ráno vstávat, dojíždět do práce – a pak najednou o něj nikdo nestojí. A společnost, vláda nemá žádný recept – a vlastně to ani není prioritou. Pokud se podíváte na to, o čem se píše, o čem se diskutuje v médiích, tak rozhodně není na prvním místě situace těchto lidí. A přitom se jedná o stovky tisíc našich spoluobčanů, kteří se ocitli – ocitnou v takovéto situaci. A to je téměř jistota.

Jaký vláda navrhuje v této malé důchodové reformě recept. Vláda navrhuje dále pokračovat v prodlužování věku pro odchod do důchodu, tzn. věkové kategorie narozené v roce 1977 půjdou do důchodu v 67 letech. Současně tento návrh zavádí novinku, tzn. věkové kategorie narozené v letech 1978 a mladší ročníky půjdou do důchodu ještě později. To znamená, že ti, kdo se narodili v uplynulé dekádě, budou odcházet do důchodu ve věku 70 nebo více let.

Já vím, že je to běh na dlouhou trať, že nikdo z nás nedokáže říci, jak bude vypadat společnost za 30 let. Ale už dnes víme, že lidé odcházejí do důchodu s různou mírou opotřebovanosti, že ta jejich míra opotřebovanosti a střední délka dožití záleží mj. také na tom, v jakém odvětví pracovali, že střední délka dožití záleží také na tom, v jakých sociálních poměrech lidé vyrůstali a v jakých sociálních poměrech prožili velkou část svého života. Je přece známo, že i lidé s vyššími příjmy se dožívají vyšší střední délky života než lidé, kteří museli vystačit s menšími finančními prostředky. Takže tady existuje ve společnosti přirozená nerovnost a ta malá důchodová reforma na ni reaguje způsobem, který je paušální. Paušálně zvyšuje pouze věk pro odchod do důchodu a vláda ani nemá snahu zabývat se těmi doprovodnými problémy, které tady existují a které nepochybně vyvolá.

I když se prodlouží střední délka života, je otázka, do jaké míry to bude prodloužení produktivního života, do jaké míry to bude prodloužení života, ve kterém lidé budou buď schopni, nebo vůbec jim bude umožněno, aby působili v ekonomické sféře a podíleli se ještě na jakýchkoli pracovních aktivitách.

Já si myslím, že takovýmto způsobem lze postupovat, pokud vnímáme důchodovou reformu čistě jako matematický úkol. Ale vláda tady není od toho, aby řešila důchodovou reformu jako čistě matematický úkol, ale měla by ji pojímat i ze sociálního a celospolečenského hlediska. A ta dimenze tady jednoznačně chybí.

Určitě lze postupovat tak, že budeme donekonečna prodlužovat věk pro odchod do důchodu. Děti, které se narodí za deset let, spočítáme, že

odejdou do důchodu v 80 letech – a můžeme se tvářit, že je všechno v pořádku a že jsme stabilizovali průběžný systém. Ale faktické řešení z pohledu životní situace těchto pojištěnců a budoucích důchodců to v žádném případě není. Bude to znamenat pouze větší tlak na předčasný odchod do důchodu a bude to znamenat větší sociální propad lidí, kteří přijdou o zaměstnání a přitom do důchodového věku bude zbývat ještě pět, nebo dokonce deset let. A dneska už kolem sebe takové případy vidíme, a to se dnes odchází do důchodu samozřejmě v situaci, která je o pět, o šest let příznivější, než je aktuální vládní návrh.

Druhá důležitá poznámka k té parametrické změně. Podle mého názoru i podle názoru sociální demokracie nelze parametrické změny průběžného důchodového systému pojímat čistě jenom v té oblasti prodlužování věku pro odchod do důchodu, protože pokud se neposílí zdroje průběžného systému, tak tato operace bude jednoznačně pouze na úkor pojištěnců, tzn. pouze na úkor účastníků důchodového pojištění, protože se tím fakticky bude zhoršovat jejich budoucí sociální situace.

Řešení musí být dvojitý: Za prvé postupné prodlužování věku pro odchod do důchodu, ale v závislosti také na střední délce dožití a situaci na trhu práce. Ale to druhé řešení, které tady zcela chybí – posílení zdrojů průběžného důchodového systému.

My víme, že v době hospodářské konjunktury, v době vlády sociální demokracie, byl důchodový účet, který zobrazuje příjmy a výdaje průběžného důchodového systému, v přebytku. V současné době se prohlubuje deficit důchodového účtu a prohlubuje se řádově mezi 20 až 30 miliardami ročně. Já se ptám, kde je v rámci této malé důchodové reformy návrh na stabilizaci a posílení příjmu průběžného systému. Pokud toto nebude součástí úvah o důchodové reformě, tak jednoznačně taková důchodová reforma bude nespravedlivá a její náklady se přenesou jenom na účastníky důchodového systému ve smyslu prodlužování věku, toho teoretického věku, pro odchod do důchodu. Otázka je, kdo se ho dožije, v jaké situaci se ho dožije a jak bude žít těch několik let mezi okamžikem, kdy ztratí svoji šanci na trhu práce, a okamžikem, kdy vůbec bude mít teoretickou šanci odejít do starobního důchodu.

To je druhá vážná výtka, kterou jako sociální demokraté máme k tomu navrženému řešení. Prostě nelze stabilizovat průběžný důchodový systém pouze zvyšováním věku pro odchod do důchodu. Je potřeba posílit jeho příjmovou stránku a usilovat o to, aby se deficit odstranil a aby se v těch příštích letech, kdy už tu nebudou tak špatné demografické poměry, vytvářela i rezerva na průběžném důchodovém účtu pro situaci, kdy se demografické poměry zhorší, za těch řekněme dvacet třicet let, až půjdou do důchodu silné ročníky, které se narodily v 70. letech.

Tohle jsou dva důvody, proč sociální demokraté tento návrh nepodpoří.

My samozřejmě vnímáme to, že je potřeba reagovat na rozhodnutí Ústavního soudu, ale vláda tu reakci pojala jednostranně. To znamená samozřejmě, že zvýhodní vyšší příjmové kategorie, ale bude to zase na úkor lidí, kteří budou odcházet do důchodu v příštích měsících a letech. A současně takzvaná malá důchodová reforma, která byla k tomuto návrhu připojena, představuje jednostranné řešení, představuje nerealistickou vizi toho, že lidé budou schopni pracovat do 67, 71 či 75 let. To prostě není reálná představa. A za druhé – neobsahuje žádný návrh na stabilizaci příjmů průběžného důchodového systému. Z tohoto hlediska sociální demokraté budou hlasovat pro zamítnutí tohoto návrhu a v žádném případě nebudeme tento návrh podporovat ani na půdě Senátu.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byl Bohuslav Sobotka. Zeptám se, zda ještě někdo další je přihlášen do rozpravy obecné. Pan premiér má slovo nyní. Prosím, pane předsedo vlády.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedkyně, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dámy a pánové, myslím si, že je na-prosto korektní říci, že pan předseda Sobotka má pravdu v tom, že tento vládní návrh v sobě spojuje dvě materie. To znamená materii první, reagující na rozhodnutí Ústavního soudu, který nás jako zákonodárce nutí posílit princip ekvivalence čili zásluhovosti v průběžném důchodovém systému, a materii číslo 2, to znamená další změny parametrického typu v průběžném důchodovém systému.

Musím říci a zopakovat své stanovisko, že rozhodnutí Ústavního soudu jsme povinni respektovat, jakkoli musím říci, že je to rozhodnutí, se kterým se ani většina členů vlády neztotožňuje. My jsme přesvědčeni, že tak jak byl nastaven průběžný důchodový systém, s mírou solidarity ve prospěch nízkopříjmových skupin, byl nastaven správně. A jeden z důsledků je i to, že Česká republika je v rámci Evropské unie zemí s nejnižší mírou hrozby chudoby, která – poslední parametr je za loňský rok – představuje pouze 8,6 % našich občanů, což je skutečně i poměrně značný pokles v průběhu čtyř let – o 1,3 procentního bodu. Nicméně je to skutečnost, je to realita. Ústavní soud přijal překvapivé rozhodnutí, rozhodnutí, které si nikdo nepřál, po kterém nikdo nevolal, na které ale jsme povinni zareagovat.

Na druhé straně považují také za správné říci, že pokračování parametrických změn v průběžném důchodovém systému je nutný krok a že by tento krok musela dříve nebo později dělat jakákoliv vláda v jakémkoliv politickém složení. Jestliže k 31. prosinci loňského roku bylo v České republice 2 816 tis. pobíratelů důchodových dávek čili důchodců různých typů, ať již starobních, invalidních nebo pozůstalostních apod., tak je zjevné, že

v zemi, která má na trhu práce necelých 5 mil. lidí čili plátců důchodového pojištění, kteří v průběžném systému hradí bezprostředně ten samý rok důchodové dávky, musí být tento systém průběžně v dlouhodobém horizontu nadále parametricky měněn.

Je také skutečností, že považuji za velmi závažný problém ten, který tady zmínil pan předseda Sobotka, a sice, samozřejmě, zaměstnávání spoluobčanů, kteří přijdou o práci a jsou ve věkové kategorii 50 nebo 55 plus. Ano, to je skutečnost. Proto jsem také přesvědčen, že toto má být jedna z klíčových kategorií na trhu práce, které mají úřady práce i politika zaměstnanosti ve své aktivní složce věnovat primární a prioritní pozornost. To je pochopitelné.

Na druhé straně ale, ve prospěch právě této kategorie v těch následujících zhruba 15 až 20 letech pozitivně – pozitivně – bude paradoxně působit vývoj na trhu práce, protože pokud se podíváme hlouběji do demografických analýz, zjistíme, že ve věkové kategorii 25 až 64 let, ze které se rekrutuje 95 % práce schopného obyvatelstva v této zemi, proti roku 2010 jenom do roku 2015, čili během pouhých pěti let, ubude 150 tis. osob. A dokonce do roku 2030 ubude v této věkové kategorii v České republice 750 tis. osob! Tři čtvrtě milionu osob v tomto aktivním ekonomickém věku. To znamená, že nám naopak z toho plyne nutnost, ekonomická nutnost i pro zaměstnavatele a pro trh práce, v těch následujících 10 až 20 letech intenzivně integrovat i tyto starší pracovníky do trhu práce. To bude ekonomická nutnost! Nikoliv sociální politika, ale ekonomická nutnost plynoucí ze situace na trhu práce.

Já chci připomenout jenom několik čísel. V současné době máme na trhu práce zhruba 4 mil. našich občanů, kteří jsou jako zaměstnanci, dalších zhruba 900 tis., kteří jsou osoby samostatně výdělečně činné, a v tom zhruba 200 tis. osob, které jsou pomáhajícími rodinnými příslušníky. Jestli tedy z toho čísla zhruba 4,9 mil. lidí integrovaných na trhu práce ubude 3/4 milionu, pak je to velmi významný výpadek a bude to naopak znamenat, že politika zaměstnanosti se bude muset velmi silně zaměřit ve spolupráci se zaměstnavateli právě na reintegraci do trhu práce těch skupin našich spoluobčanů, kteří jsou znevýhodněni. Jsou znevýhodněni například věkem, jsou znevýhodněni zdravotním stavem, jsou znevýhodněni nižším vzděláním a nižší kvalifikací. Tady bych chtěl připomenout, že 70 % osob v evidencích úřadů práce má buď základní vzdělání, nebo jsou vyučené. Tam je evidentní korelace mezi mírou vzdělání a kvalitou vzdělání a nezaměstnaností. Ale také rodiče, především tedy ženy malých dětí – to je další velmi znevýhodněná kategorie na trhu práce.

Čili pokud se bavíme o letech, kterých se týká parametrická změna navržená v tomto zákoně, to znamená o letech po roce 2025 a především po roce 2030, tak situace na trhu práce bude přesně opačná. To znamená

trh práce, zaměstnavatelé, firmy se neobejdou, chtějí-li fungovat, bez pracovníků starších 50 let. Naopak to bude velmi výhodná situace, protože – opět opakují to číslo – v té kategorii ekonomicky aktivních obyvatel ubude 3/4 milionu lidí.

A pokud se podíváme jenom na to, co to dělá například z hlediska míry nezaměstnanosti, porovnáme to například s konkrétním číslem: podle statistického šetření pracovních sil, výběrového šetření, je u nás zhruba 380 tis. nezaměstnaných – protože to je přesnější statistika, než je pouhá evidence úřadu práce – tak to porovnání 750 tis. lidí, kteří ubudou na trhu práce, versus zhruba 350 tis., kteří jsou podle výběrového šetření pracovních sil bráni jako nezaměstnaní, je podle mého názoru velmi výmluvné.

Co se týče volání po tom, aby důchodový systém byl stabilizován, a volání nebo opakování mantry, kterou tady zopakoval pan předseda Sobotka – že za sociálně demokratických vlád byl ten systém v přebytku, to je typická sobotkovština. On byl v přebytku za sociálně demokratických vlád, ale jenom pár let za sociálně demokratických vlád. Po větší část tohoto období byl v minusu. A do přebytku se dostal jenom proto, že se zvýšily odvody na důchodové pojištění. Jinými slovy, z té celkové platby odvodů na sociální zabezpečení se 2 procentní body, které byly placeny na státní politiku zaměstnanosti, převedly na důchodové pojištění. A jenom touto účetní operací na příjmové straně státního rozpočtu se opticky ocitl celkový důchodový účet v přebytku. Čili sociálně demokratická vláda nepodnikla jedno jediné aktivní opatření, jenom přendala zhruba 20 mld. z jedné kapsy do druhé kapsy v rámci státního rozpočtu.

Ke stabilizaci důchodového systému, po pravdě řečeno, přispěly pouze dvě věci – jedna, ano, provedená vládou sociální demokracie v roce 2003, to znamená v rámci tehdejšího pokusu o stabilizaci veřejných financí parametrická změna, která prodloužila věk odchodu do důchodu ze 62 let na 63 let, a zpřísnila tedy předčasné důchody, to je potřeba korektně říci. Toto byla parametrická opatření sociálně demokratických vlád, která přispěla ke stabilitě, ale gros převedení důchodového účtu do přebytku bylo dáno zvýšením odvodů na důchodové zabezpečení tím, že se zmenšila jiná složka sociálního pojištění. Čili toto byl tento manévr.

Základní důvod, proč se v posledních třech letech ocitl důchodový účet v minusu, je dán třemi základními faktory. Prvním faktorem je, že nám poklesla zaměstnanost. To je objektivní důvod. Je dán ekonomickou situací, která tady byla především od posledního čtvrtletí roku 2008, a je dán tím, že především pokleslo tempo růstu zaměstnanosti, protože až do roku 2008, zhruba do jeho poloviny, ročně rostla zaměstnanost v této zemi o 60 až 80 tisíc osob. To bylo nesmírně vysoké tempo, které mimochodem přispívalo k růstu hrubého domácího produktu zhruba 2 procentními body, čili to byl velmi významný faktor národně hospodářského růstu. To, že v

důsledku ekonomické krize nejenže zaměstnanost nerostla, ale dokonce poklesla, a to, že na druhé straně narostla nezaměstnanost a přidal se k tomu třetí faktor, znamená, že velmi výrazně pokleslo tempo růstu mezd.

Tady bych chtěl připomenout, že v loňském roce, v roce 2010, se tempo růstu mezd pohybovalo zhruba okolo 3 % všeho všudy, zatímco v předchozích letech 2005 až 2007, 2008 se pohybovalo meziroční tempo růstu mezd mezi 6 a 9 % to se samozřejmě muselo projevit na výši odvodů na sociální zabezpečení. A vzhledem k tomu, že počet především starobních důchodců ročně roste zhruba o 30 až 40 tisíc osob, muselo se to logicky projevit v tom, že systém se ocitl v minusu.

Tady bych chtěl ale říci, že se musíme věnovat velmi vážně debatě o tom, jak financovat některé aspekty důchodového systému. Chtěl bych připomenout, že Česká republika má i v evropském kontextu a v kontextu s evropskými sociálními státy rekordně vysoký podíl takzvaných náhradních dob započítaných do důchodového pojištění. Chtěl bych připomenout, že až jedna čtvrtina dob započtených do důchodového pojištění jsou takzvané náhradní doby, tedy doby, které jsou započteny, nicméně občan v té době neodvádí odvody na důchodové pojištění. A je skutečností, že když vezmeme, že zhruba z 28 procentních bodů, což jsou odvody na důchodové pojištění placené zaměstnancem a zaměstnavatelem, se zhruba 4 procentní body, čili jedna sedmina, podílí na financování těchto náhradních dob, tak potom částka, ve které se ocitá deficit důchodového účtu na úrovni zhruba 30 až 40 mld. korun v současných letech, přesně odpovídá vlastně hodnotě odvodů, ze kterých jsou financovány náhradní doby. Čili doby, kdy klient má započítané tyto věci do důchodového pojištění, do jeho délky, ale neodvádí odvody.

Čili kombinované financování, kdy je systém – v uvozovkách – dotován z jiných daňových výnosů, má tu logiku, že odpovídá v podstatě financování náhradních dob, a není to překvapivé a spíše to období přebytku na důchodovém účtu bylo dáno výjimečnými okolnostmi vysokého růstu tempa zaměstnanosti, velmi nízké nezaměstnanosti a vysokého tempa růstu mezd.

Z tohoto pohledu jsem přesvědčen, že kroky, které děláme v rámci stabilizačního systému, jsou nutné, že jsou to kroky, které jsou správné, a kroky, které skutečně se snaží dívat dále než jenom za nejbližší roh. A já jsem rád, že stojím v čele vlády, která se nedívá na důchodový systém pouze populisticky, co to udělá s nejbližším volebním výsledkem, a dokáže se dívat na důchodový systém s perspektivou několika volebních období. A jsem rád, že tento krok má podporu i většiny Poslanecké sněmovny, protože tato většina si počíná nesmírně zodpovědně vůči budoucnosti této země.

Děkuji. (Potlesk zprava.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane předsedo. Prosím o další přihlášku do obecné rozpravy. Pan poslanec Bohuslav Sobotka.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, kolegyně a kolegyne, já myslím, že je důležité, abychom se vzájemně poslouchali tady v Poslanecké sněmovně. Mně se tedy dařilo vyslechnout alespoň větší část vystoupení pana předsedy vlády. Já jsem se snažil v tom svém předcházejícím příspěvku upozornit na fakt, že v té takzvané malé důchodové reformě se vláda tváří, že řeší problém stabilizace průběžného důchodového systému, ale ve skutečnosti to prostě ucelená důchodová reforma není. Není možné se tvářit, že vyřešíme problém tím, že budeme donekonečna posouvat věk pro odchod do důchodu bez ohledu na to, jaká bude situace na trhu práce, bez ohledu na to, jaká bude střední délka života, bez ohledu na to, jaká bude kvalita života lidí v těch posledních letech, která budou předcházet důchodovému věku. Je také potřeba si uvědomit i z medicínského hlediska, že se sice prodlužuje střední délka dožití, ale velmi často poslední roky života jsou prostě takové, že už nepředstavují příliš kvalitní život našich seniorů. Zdravotní situace není optimální a lidé jsou udržováni při životě jenom díky pokročilým medicínským metodám, a řekněme, kvalitní sociální péči, které se jim v posledních letech života dostane. A takovéto prodlužování střední délky dožití přece neznamená žádnou novou kvalitu z hlediska ekonomické aktivity a z hlediska situace na trhu práce. Takže i to je faktor, který je potřeba mít na mysli.

Já nechci, abychom se chovali pokrytecky, abychom tady schválili malou důchodovou reformu a tvářili se, že problém je vyřešen tím, že lidé, kteří se narodili v roce 1981, půjdou do důchodu v 71 letech a všechno je v pořádku a tito lidé do 71 let budou bez problému pracovat. Je otázka, jaká bude struktura zaměstnanosti, jaká pracovní místa budou k dispozici. Současně tady existuje určitý paradox, protože na jednu stranu tím, že se prodlužuje věk pro odchod do důchodu, tak se jakoby vytváří nová kategorie zaměstnanců, to znamená starší zaměstnanci v předdůchodovém věku, a současně se mluví o tom, že budou lidi v ekonomice chybět, jako by se vlastně nepočítalo s tím, že tito lidé budou zaměstnáni při takto rychlém prodlužování věku pro odchod do důchodu. Případá mi to, jako by sami autoři reformy nevěřili v to, že tito lidé reálně nějakou práci najdou, a že fakticky mlčky počítají s tím, že po ztrátě svého zaměstnání budou prostě vytloukat klín klínem a budou se pohybovat v systému sociálních dávek do doby, než jim vznikne nárok na invalidní nebo starobní důchod.

Já si myslím, že společnost a vláda nemůže mlčky akceptovat takovýto

stav poměrně silné sociální skupiny. Prostě ta sociální skupina už je silná dnes, je to společenský problém a není možné se tvářit, že tím, že budeme prodlužovat věk pro odchod do důchodu, tak ten problém ještě posílíme. My společenskou skupinu rozšíříme, aniž by tady reálně existovaly nástroje v rámci aktivní politiky zaměstnanosti, které by pomohly tomu, aby i lidé v předdůchodovém věku měli na trhu práce šanci. A teď nechci mluvit o biologických omezeních, o opotřebovanosti v těžkých profesích a podobně. Prostě i to jsou faktory, které tady fungují.

Další věc se týká onoho principu srovnání věku pro odchod do důchodu u mužů a u žen. Doposud tady samozřejmě dlouhá léta platil princip zvýhodnění žen, které porodily děti, tím, že budou odcházet a odcházejí do důchodu o něco dříve, úměrně tedy počtu odchovaných dětí. Zavádí se princip jednotného věku pro odchod do důchodu u mužů a u žen, tedy genderová rovnost, ale současně žijeme v době, kdy se likvidují všechny další možnosti podpory mladých rodin s dětmi. I tady se mi to z hlediska demografického vývoje zdá ze strany vlády jako velmi riskantní řešení, prostě jako riskantní a chybné řešení. Čili v důchodovém systému již toto zvýhodnění pro matky dětí existovat nebude, ale současně vláda omezuje všechny další možnosti podpory rodin s dětmi.

Porodné se v balíčku, který budeme projednávat za malou chvíli, omezuje pouze na první narozené dítě, jako by Česká republika potřebovala realizovat politiku jednoho dítěte, kterou realizovala Čínská komunistická strana v době, kdy Čína měla pocit, že nezvládne svůj demografický vývoj. To přece Česká republika nepotřebuje. Já nechápu, proč se podpora při narození dítěte omezuje pouze na první dítě a omezuje se pouze na ty zcela nejslabší sociální skupiny.

Tady došlo k omezení i podpor, které směřovaly do oblasti pořízení bydlení pro mladé rodiny. Tady fungoval v dobách vlády sociální demokracie fond bydlení, který poskytoval nízkouúročené nebo bezúročné půjčky pro mladé rodiny, pokud si chtěly vlastní bydlení pořídit. Máme tady ministra financí, který si stanovil jako jeden ze svých hlavních životních cílů zlikvidovat systém státní podpory stavebního spoření. Ale i to byl přece systém, který mladé rodiny, mladí manželé velmi intenzivně využívali pro to, aby pro rodinu, která chce mít děti, vytvořili rozumné životní podmínky. Vláda uvažuje o tom, že zruší daňovou podporu hypoték, to znamená, poté co se oseká stavební spoření, tak bude tlak na to, aby se osekalo daňové zvýhodnění hypoték, nebo se dokonce úplně zrušilo. I to jde přece proti rodinám s dětmi, které chtějí pro tu rodinu vytvořit nějaké základní stabilní zázemí.

Celá řada opatření ve všech sektorech, ve všech oblastech činnosti vlády fakticky působí proti rodině. Pro rodinu působí jediné opatření, které se prosadilo – zvýšení slevy na dítě. Ale oproti zvýšení slevy na dítě jde za-

se omezení dětských přídavků. Takže vlastně to pro rodinu fakticky neznamená většinou žádné zlepšení, vyjde to tak nastejno a pro některé rodiny je to samozřejmě k horšímu, zejména pokud třeba živitel rodiny přijde o práci a žádnou slevu tím pádem uplatňovat nemůže, tak to je samozřejmě pro takovou rodinu docela obtížná situace.

Tady si myslím, že je chyba, že vláda na jednu stranu ruší motivaci, která tady dlouhá léta existovala v rámci důchodového systému, a byla to jistá tradiční motivace, ale nenabízí místo ní žádnou jinou alternativu z hlediska aktuální podpory rodin s dětmi v době, kdy tyto děti mají. A přitom vláda by měla mít pozitivní demografickou politiku, měla by mít propopulační politiku – ačkoli musíme být realisté a je zřejmé, že žádná populační politika vlády nemůže zásadním způsobem ovlivnit anebo změnit tok demografického vývoje, to je zřejmá věc. Ale vláda pozitivním způsobem může přispět k tomu, aby více rodin mělo alespoň dvě děti, které by mohly zajistit zlepšení parametrů demografického vývoje v příštích letech.

Chci jenom připomenout, že dekáda vysokého hospodářského růstu, byly v té době tady vlády sociální demokracie, rostly mzdy, ale je potřeba také říci, že rostla produktivita práce, to znamená růst mezd byl v souladu s růstem produktivity práce, tak bylo to také období, kdy se začaly zase rodit děti, kdy se zvýšil počet nově narozených dětí v naší zemi a začal dosahovat velmi zajímavých čísel. Bohužel v posledních letech už zase se čísla postupně zhoršují a myslím si, že to určitě souvisí i se sociální situací a se stabilitou ekonomického vývoje.

Souhlasím s tím, co zde uvedl premiér, pokud šlo o bilanci stavu důchodového účtu. Ano, přebytek důchodového účtu souvisel s tím, že v dobách vlády sociální demokracie tady byl růst mezd a byl tady také růst ekonomiky a byl tady také růst produktivity práce, ale současně vlády sociální demokracie nesnižovaly odvody na sociální pojištění. Nerealizovali jsme žádné experimenty, které by snížily příjmy průběžného důchodového systému. To se nedá říci o těch ostatních vládách – a prostě reálné kroky vlády vedly k tomu, že se příjmy podlomily. Ať už to bylo zavedení stropů na odvody sociálního pojištění nebo to byl experiment se slevami na sociální pojištění v době hospodářského poklesu, který potom byl zrušen v rámci Janotova balíčku. Prostě bylo tady několik kroků, které fakticky podvázaly příjmovou stranu průběžného systému.

A pokud jde o platby za náhradní doby, myslím si, že by bylo dobře, kdyby tady byl zaveden systém a bylo jasné řečeno a možná i rozpočtově určeno zvláštním zákonem, že by výnos i z jiného typu odvodu, než je sociální pojištění, z jiného typu daně, byl nasměrován do průběžného důchodového systému a ten průběžný důchodový systém byl díky tomu vyrovnaný a pokud možno v dobách hospodářského růstu i přebytekový. Pokládali bychom jako sociální demokraté za rozumné, aby se stanovila i

jiná daň nebo mix jiných daní, které by směřovaly ze zákona na financování průběžného důchodového účtu tak, aby byla zajištěna jeho stabilita. A současně, pokud máme zájem o stabilitu průběžného důchodového účtu, tak není možné realizovat jakoukoli formu opt-outu, nějakým způsobem příjmy toho průběžného systému oslabovat – a to už je ta zvažovaná druhá fáze důchodové reformy, ke které se tady nepochybně ještě na půdě Poslanecké sněmovny dostaneme.

Chtěl bych požádat pana ministra Drábka, pokud bude reagovat ještě na proběhlou diskusi v Poslanecké sněmovně, aby nás informoval o tom, jestli vláda nějakým způsobem chce řešit situaci lidí v předdůchodovém věku. Jestli vláda nějak bude reagovat v rámci své aktivní politiky zaměstnanosti na to, že lidé starší 50 let, zejména lidé starší 55 let, mají vážný problém na trhu práce, když o tu práci přijdou, a dostávají se do velmi složité sociální situace. A jsou to lidé, kteří desítky let poctivě pracovali, nevyhýbali se práci, dělali práci, která byla často velmi těžká, velmi často poškodila jejich zdraví, často nevratným způsobem, a dneska jsou v situaci, kdy si připadají málem jako příživníci, protože ne z vlastního přičinění jsou závislí na sociálních dávkách. Tahle vláda tady šíří ve společnosti filozofii, že každý, kdo je závislý na sociálních dávkách, tak je málem podvodník, a ti lidé se prostě ocitají pod společenským tlakem. Nejenom pod sociálním tlakem, nejenom se zhorší jejich ekonomická situace, ale politika vlády, která je směřována tímto směrem, jako by tady reálná ekonomika, tržní systém nepřinášel složité sociální situace, které se musí řešit poskytováním sociálních dávek, tak vláda tady ještě vytváří morální a společenský tlak na tuto věkovou kategorii a ti lidé jsou na tom psychicky velmi špatně. A mě by zajímalo, jestli vláda se chystá s tím něco udělat. Bylo by to poctivé, protože pokud na jednu stranu tato vláda říká, že chce donekonečna zvyšovat věk pro odchod do důchodu, tak přece musí nabídnout nějaké řešení lidem v předdůchodovém věku, kterých bude přibývat a jejichž situace se spíše zhoršuje. Nemluvě o napětí na trhu práce, které tady stále existuje. Nemluvě o situaci v některých regionech, kterou vládní hospodářská politika ještě zhoršuje v posledních letech, a tam pracovní příležitosti prostě nejsou.

Čili bylo by poctivé, kdyby pan ministr informoval Poslaneckou sněmovnu o tom, jestli vláda vůbec se chystá situaci těchto lidí nějak řešit. Já jsem ve vládním programovém prohlášení k tomu nic nenašel. Myslím si, že je to vážná chyba.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Faktická poznámka nyní pan poslanec Stanislav Křeček, prosím.

Poslanec Stanislav Křeček: Děkuji za slovo. Já jenom doplním kolegu

Sobotku. Pan ministr, když byl u nás na klubu, tak na tuto otázku, na tento problém reagoval tak, že lidé si musí zvyknout na to, že nebudou celý život vykonávat jedno zaměstnání. Že budou samozřejmě v průběhu věku měnit svá zaměstnání.

To je celkem logické, ale já se ptám: Jaká zaměstnání budou vykonávat 65-, 70letí nemocní lidé? Jaké zaměstnání budou dělat? Pan předseda vlády říkal, že bude chybět spousta pracovníků. No jistě, jestliže bude chybět 2000 pokrývačů, tak je to sice zajímavé, ale z tohoto hlediska nám to přece nic neřeší. Čili jaká zaměstnání máme připravena pro 60leté lidi, kteří celý život pracovali manuálně a jen tak tak dneska v tom 60. věku ještě jsou na tom fyzicky...

Čili to je, myslím, jedna z klíčových otázek. Podotýkám, že to není jenom problém České republiky. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji za tuto faktickou poznámku. Pan poslanec Opálka ještě, prosím.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, paní předsedkyně. Přiznám se, že jsem si myslel, že tento bod bude za námi dřív, ale pan premiér rozpoutal svým vystoupením nutnost reagovat a já si dovolím taky pár poznámek.

Nikdo nezpochybňuje, že důchodový systém je třeba neustále upravovat. Tak tomu je v podstatě od minulého století a bez toho, že je regulovatelný, by dávno zhavaroval. To je totiž ta jeho největší cennost. Nezpochybňujeme také, že je třeba reagovat na nález Ústavního soudu. Problém je, že máme jiné návrhy, a nesetkali jsme se tedy na stejném principu řešení, který předložila vláda. Ale pokud jsme se dostali do problematiky zaměstnanosti, která také souvisí samozřejmě s důchodovým systémem, tak musím říci, že já osobně nemám starost s tím, že by tady chyběli lidé do budoucna. Víte, dneska jsme v produktivitě práce na 53 % k evropské patnáctce. Já doufám, že budeme i v produktivitě práce daleko výrazněji růst kupředu a nebudeme stát. Je tady přes 560 tisíc registrovaných nezaměstnaných, přitom pracuje různě 250 tisíc důchodců, 150 tisíc starobních důchodců. K tomu jsme vytvořili parametry příležitost. Je tady zaměstnáno přes 100 tisíc cizinců, pracují tady studenti. To jsou všechno rezervy, které se samozřejmě můžou v budoucnu nějakým způsobem využít. Nemám obavu.

Ale zarazila mě poznámka, kterou uvedl pan premiér k tomu, že se dostal důchodový účet do kladných čísel po zvýšení pojistné sazby. Já si tedy dovolím připomenout, že v roce 1995, a to byla vláda dnešního pana prezidenta, snížila pojistné z 27,2 na 26 %. A to byl přesně ten moment, který ho uměle, ale také musím podotknout s postupným růstem nezaměstnanosti, uvrhl do červených čísel. Takže se hledal v podstatě

bezbolestný návrat tak, aby na to nedoplatili ani zaměstnavatelé, ale ani zaměstnanci a vyřešilo se to transakcí se státní politikou zaměstnanosti. A ejhle – systém se okamžitě dostal do kladných čísel. Ale to není přece to správné řešení, pokud máme vyvolat nervozitu a nutnost řešit okamžitě krizovou situaci v důchodovém systému okamžitou změnou. Tak se našly jiné systémy – když už ne snížit pojistné, tak zavést stropy. Dneska nikdo není schopen ani spočítat, kolik nás stropy vlastně přesně stojí, protože přehled, který je veřejně přístupný, platů nad 100 tisíc výše už neexistuje. Tam už jestli je to sto tisíc, půl milionu či milion, tam to rozlišení žádné není! Takže jediné s tím neustálým pohybem šestinásobku, pětinasobku, čtyřnasobku se můžeme dopracovat k nějakým odhadům. Ale 40 miliard nás stojí ročně z důchodového účtu, a on o tom hovořil kolega Grospič, situace, kdy na trhu práce nedostanou senioři zaměstnání, tak odcházejí do předčasného starobního důchodu. Čtyřicet miliard ročně! To přece není málo! A to je na úkor důchodového systému, když vlastně to souvisí s problémem nezaměstnanosti, což by měl řešit stát prostřednictvím státní politiky zaměstnanosti. Šedesát miliard se nám vleče nevybraných peněz z minulosti za neodvedené pojistné, a to jsme už umožili nevím kolik! Nebo v roce 2009, tehdy ve funkci pana ministra, pan premiér zavedl se svou koalicí slevu na pojistném při školení. Jenom za září až prosinec nás tato sleva stála z důchodů téměř 10 miliard! A tak bychom mohli pokračovat dále.

Čili každý můžeme uvádět určitá čísla, tím je samozřejmě statistika vždycky zajímavá, ale myslím si, že nejzajímavější je údaj nejčerstvější, a to je: evropská dvacetsedmička vynakládá na starobní a pozůstalostní důchody z HDP 11,7 %, Česká republika pouze 8 %. To je minus 3,7 %. A tak musím říci, že musíme řešit tuto situaci! Ale přístupy k řešení té situace máme velice rozdílné a já si dovolím tvrdit, že ty vaše jsou ve velkém neprospěch těch nejpotřebnějších. Děkuji. (Potlesk poslanců KSČM.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní se hlásí o slovo místopředseda Sněmovny Lubomír Zaorálek. Prosím.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji. Přeji příjemné poledne. Dovolte mi, abych se vrátil vlastně k tomu, co jsem tady řekl už včera, když jsem řekl, že tato vláda používá revolučních metod místo reformních. A chtěl bych se pokusit to dokumentovat na způsobu, jak provádí takzvanou malou důchodovou reformu, jak nám ji předložila k projednávání do Sněmovny v podobě, kterou máme před sebou.

Podívejte, tady byla přece určitá dohoda a postup, ve kterém se řeklo, že se bude zvyšovat odchod do důchodu v ČR tempem: muži dva měsíce za rok, ženy čtyři měsíce za rok. A to byl proces, který měl

vrcholit řekněme, v uvozovkách, v roce 2032, kdy by se dosáhlo oněch 65 let. To byl prostě přístup, který řekněme vytvořil určitou perspektivu, a teď se dostáváme do situace, kdy se přichází s tzv. malou důchodovou reformou, a my se dozvídáme, že v rámci ní už se navrhuje urychlení celého procesu.

Já tvrdím především tohle: Ústavní soud nás k ničemu takovému nenuť. Pokud jste chtěli o něčem takovém diskutovat, tak jste to měli učinit součástí velké důchodové reformy, ne této malé. Tady k tomu prostě důvod nebyl. Podle mě k tomu nemáte dostatek dat, informací ani podkladů! Já bych se přimlouval prostě za to, pokud se chceme bavit o způsobu zvyšování důchodového věku, abychom v tomto případě například dokázali počkat do roku 2021, počkat deset let, vyhodnotit situaci na trhu práce, vyhodnotit demografickou situaci, vyhodnotit vybalancovanost důchodového systému a na základě toho rozhodovat o postupu, a ne nyní, podle mě, jakoby zase zneužít rozhodnutí Ústavního soudu a přijít s tím, že celý proces zrychlíme bez toho, že bychom to dostatečně promysleli a měli k dispozici dostatečné informace.

Já, přátelé, pocházím z Moravskoslezského kraje, a to je kraj, který má v tomto poměrně špatnou sociální strukturu. My tam máme velké procento občanů, kteří prošli těžkými zaměstnáními, ať už jsou to hutě, doly, chemické závody atd. To opravdu není jednoduchý život z hlediska opotřebenosti a zátěže. Dokonce, protože jsem z lékařské rodiny, tak vám mohu říci, že máme region, ve kterém je velice vysoké procento lidí se zdravotním postižením, opravdu enormně vysoké. To znamená, populace je v tomto poměrně docela v nepříliš dobrém, komplikovaném stavu. Těmto lidem když řeknete, že jim urychlíte ještě odchody do důchodů, tak vám řeknu, že toto prostě nejsou schopni ani pochopit, ani strávit, dokonce je to děs!

Já vám řeknu jedno číslo, na kterém vám to budu dokumentovat, které pravděpodobně ti, kteří se tomu věnujete, asi znáte, ale možná ho všichni nevědí. V této zemi, pokud jsou lidé bez vyučení a je jim dneska 25 let, tak mají perspektivu, že jejich věk dožití je o 15 let kratší než lidí, kteří dneska ve 25 letech mají perspektivu vysokoškolského vzdělání. O 15 let je u vysokoškoláků kratší (správně delší) věk dožití než u lidí vyučených! Rozumíte, to je tedy obrovský rozdíl! A to přece znamená, že pro tyhle lidi je to úplně jiná perspektiva. Když těmto lidem nasadíme stejný věk, tak je to přece úplně jiná situace, do které se dostávají.

Proto my třeba navrhujeme ty předdůchody, možnost se připojistit v určitých profesích. Prostě vytvořit podmínky pro to, aby tito lidé měli šanci to zvládnout. Vy nic takového neděláte! To je ta revolučnost vašeho postupu. Místo abyste přihlédlí k tomu, že máte regiony, ve kterých je situace složitá, abyste přihlédlí k tomu, že máme velké rozlišení v profesích a

že na to musíme reagovat podle toho, jak se ta situace vyvíjí, že tu byla určitá dohoda na procesu směřování k roku 2032! Vy to prostě najednou tady zrušíte – a opakuji, k tomu vás Ústavní soud vůbec nijak nenutil! Tohle nebylo třeba! A pokud jste se tím chtěli zabývat, tak to mělo být součástí té velké důchodové reformy. Tady jste to použili podle mě nesystémově, opravdu podle mě revolučním způsobem. A děláte zásadní změny, které nejste opět schopni veřejnosti obhájit, ale které nemáte ani kalkulované a které nejsou v podstatě ani podložené.

Proto jsem říkal, že je třeba s některými věcmi počkat. Protože dnešní vývoj se na nejbližších deset let reálně odhadnout nedá. Víte, že tady byla debata i kolem těch demografických čísel, že dokonce i kolem toho jsou spory. Že tvrdit dneska suverénně, že přesně víme, kde za těch deset let budeme, to prostě ve skutečnosti nevíme.

Takže já se domnívám, že to je to, co je v tomto návrhu jednoznačně chybné. Chybné je to, že překročil rámec té reakce na Ústavní soud, jak bylo třeba ho udělat, a nebere v potaz celou složitost situace ani to, že dneska nedokážeme odhadnout budoucí vývoj. Opět revoluční, jak jsem to včera nazval, bolševický přístup! (Zatleskání vlevo.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Hlásí se ještě někdo do obecné rozpravy? Pokud ne, obecnou rozpravu končím.

Je před námi rozprava podrobná. Do podrobné rozpravy se hlásí pan poslanec Opálka. Prosím.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, paní předsedkyně. Tak jak jsem oznámil při mém prvním vystoupení v obecné rozpravě, předkládám návrh na zamítnutí tohoto tisku. Znovu zdůrazňuji: je nám jasné, že koalice si prosadí své vidění, chceme se ale tak jasné oddělit, že s tímto řešením nemáme nic společného. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Tak další návrh do podrobné rozpravy? Paní poslankyně Emmerová. Prosím.

Poslankyně Milada Emmerová: Vážená paní předsedkyně, vážení přítomní, navrhuji vypustit bod číslo 12 tohoto znění – jde o § 32 odstavec 3: „U pojištěnců narozených po roce 1977 se důchodový věk stanoví tak, že se k věku 67 let přičte takový počet kalendářních měsíců, který odpovídá dvojnásobku rozdílu mezi rokem narození pojištěnce a rokem 1977.“

Ustanovení odstavce 2 věty druhé zde platí obdobně.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji paní poslankyni

Emmerové. Další prosím přihláška do podrobné rozpravy? Pokud není, končím podrobnou rozpravu.

Můžeme se zeptat na závěrečná slova. Pan ministr.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Děkuji, paní předsedkyně. Kolegyně, kolegové, dovolím si reagovat poměrně krátce, protože nás čeká ještě jistě diskuse ve třetím čtení po posouzení jednotlivých pozměňovacích návrhů.

Přesto začnu tím, o čem se zmínil pan předseda Sobotka, že tento návrh je příliš matematický a že nezohledňuje další aspekty. A já na to musím říci: „Ano, to je pravda.“ Jiné aspekty samozřejmě musí zohledňovat zákon o zaměstnanosti, zákon o sociálních službách, zdravotní péče a také exekutivní praxe, aktivní politika zaměstnanosti. K tomu já se samozřejmě jednoznačně hlásím. A skutečně jedním z prioritních úkolů je řešit aktivní politikou zaměstnanosti situaci osob v předdůchodovém věku, to znamená v té kategorii nad 55 let. To je naprosto zřejmé.

Co se týká podpory rodin, pak já mám za to, že to, co tady bylo vychvalováno, se už v dnešním světle ukázalo jako velmi krátkozraké. Fiskálně podporovat rodiny na úkor těch dětí, které potom vyrůstají, protože ty budou potom muset ty dluhy splatit, považuji skutečně za velmi nezodpovědné a myslím si, že dnešní mladá generace to naprosto jednoznačně reflektuje, že si raději vybere nezadlužené děti než děti s umělou podporou, která přesahuje možnosti státu. A musím tady zdůraznit, že mezi 34 nejvyspělejšími zeměmi na světě je Česká republika na prvním místě ve fiskální podpoře rodin. To je prostě nezpochybnitelný fakt, to nejsou naše statistiky, to jsou statistiky OECD. Kdokoliv budete mít zájem, tak samozřejmě je možné je dát k dispozici.

Co se týká pohledu na snížený věk odchodu do důchodu pro ženy, tak mě zaujalo velmi vyjádření předsedy Sobotky, že je to parametr podle počtu odchovaných dětí. Já si myslím, že lépe je použít vyjádření podle počtu vychovaných dětí. A myslím si, že tam také směřují ty podpory státu. Ano, my chceme podporovat rodiny, které zodpovědně vychovávají děti. A pokud již dnes ve všech zemích okolo nás je naprosto jasné – a u nás je to stejné – že střední doba dožití u žen je významně vyšší než u mužů, tak chci jenom napravit tu mylnou informaci, která tady padla. I v odůvodnění nálezu Ústavního soudu se dočtete, že tato diferenciace, která dnes je, tak je prostě nepřiměřená.

Ještě jeden mylný výrok, který tady padl, napravím. My přece upravujeme věk odchodu do důchodu u žen v tom návrhu po roce 2018. To není od zítřka, to není od roku 2012, je to od roku 2018, změna té trajektorie. A pokud tady padlo, že ten původní, dnes platný stav znamenal sjednocení věku odchodu do důchodu u žen a u mužů v roce 2030, tak to není pravda.

Ten horizont byl až po roce 2050. A dnes tím návrhem tu trajektorii dostáváme do stavu, kdy se věk odchodu do důchodu u mužů a u žen sjednotí v roce 2041. To znamená za třicet let. To opravdu není rychlé sbližování věku odchodu do důchodu. Já si myslím, že ten postup opravdu není revoluční. Je velmi konzervativní.

V žádném případě se nehlásím k tomu, že je potřeba čekat do roku 2020, protože potom bychom se jenom dostali do stavu, ve kterém se bohužel nacházejí některé jiné evropské země, které musí potom ty problémy řešit ad hoc. Mám za to, že je mnohem odpovědnější tu trajektorii nastavit a případně, ano, v roce 2020 nebo 2030 podle aktuálních dat ji přizpůsobit. Ale tvářit se dnes, že se nic neděje a říkat lidem „buďte klidní, není žádný problém“, to je naprosto nezodpovědné.

A ještě jenom k tomu vyjádření o revolučním postupu. Když jsem slyšel vyjádření pana místopředsedy Zaorálka, že naše revoluční metody jsou v tom, že nic neděláme – no, myslím si, že to nebyla úplně přesná charakteristika tohoto návrhu. Mám za to, že spojení řešení nálezu z Ústavního soudu s dalšími nutnými parametrickými změnami stávajícího důchodového systému je opodstatněné, protože na sebe ty změny vážou, že je to správná cesta. Zopakuji jenom to, co už tady řekl pan premiér, a ten názor je velmi silný. My nemůžeme otálet s těmi parametrickými změnami, protože systém tyto změny vyžaduje. A pokud parametrické změny jsou prováděny už od poloviny 90. let, tak je správná cesta ty parametrické změny přizpůsobovat aktuální situaci. V tom souhlasím s panem místopředsedou Zaorálkem.

Tolik krátce k jednotlivým vystoupením. Tak jak jsem řekl, a znovu to zdůrazňuji, kdokoliv z poslanců by měl potřebu znát hlubší analýzy, materiály, než které mohou být obsahem důvodové zprávy, i tak je ta důvodová zpráva velmi obsáhlá, tak jsem k tomu připraven. Jsou k tomu připraveni i naši kolegové, ať už z různých mezinárodních organizací, protože samozřejmě ten návrh vznikl na základě velmi detailních propočtů, analýz, na základě zkušeností jiných zemí. Rozhodně je to návrh, který je opřen o dostatečné argumenty a je relevantní.

To, že samozřejmě – a tím moje poslední reakce na kolegu Opálku – to, že samozřejmě je možné zvolit úplně jiný systém, skutečně udělat revoluční krok a přejít ze sociálněpojistného systému na zabezpečovací systém, to je relevantní úvaha. Nicméně já tuto úvahu nepovažuji v české realitě vzhledem ke stabilitě našeho systému za vhodnou.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane ministře. Poprosím o závěrečné slovo zpravodajku paní poslankyni Chalánkovou.

Poslankyně Jitka Chalánková: Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně, vážení kolegové, byli jsme podrobně seznámeni s celým tiskem. Také mě zaujala myšlenka pana poslance Zaorálka na návrh regionálních důchodů. Tak jsem si představila, co by se asi potom v praxi odehrávalo, kdyby se důchodci potom na stáří stěhovali do regionů s vyššími důchody. Ale to jen tak odbočuji.

V rozpravě zazněl návrh na zamítnutí a zazněl zde návrh na vypuštění bodu číslo 12 z § 32 odst. 3.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, paní zpravodajko. Nejsme sice v rozpravě, zazněla závěrečná slova, nicméně místopředseda Sněmovny žádá nyní o slovo.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Já jenom aby nevzniklo nedorozumění. To bylo zřejmě špatně pochopeno. Samozřejmě, že jsem o žádných regionálních důchodech nemluvil. Mluvil jsem o tom, že v některých regionech je jiná situace a stejná opatření paušálně všude uplatňovaná tam mají prostě různý dopad. Opravdu to bylo nedorozumění. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Teď už můžeme skončit druhé čtení tohoto návrhu zákona, protože o zamítnutí budeme hlasovat na začátku čtení třetího. Tím končím projednávání bodu č. 23, sněmovního tisku 277 ve druhém čtení.

Budeme se věnovat dalšímu bodu, bodu číslo 49. Ještě předtím oznámím další omluvy, které mi byly doručeny. Dnes od 15 do 18 hodin se omlouvá pan poslanec Miroslav Petrů, z dnešního jednání od 14.30 z důvodu výkonu ústavní pohotovostní služby v nemocnici se omlouvá pan poslanec Koskuba, omlouvá se pan poslanec Koskuba též ze zítřejšího dopoledního jednání. Omlouvá se také pan poslanec Jiří Paroubek, a to dnes od 17.30 hodin.

Nyní zahajuji projednávání bodu číslo 49. Je to

**49.
Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony
v souvislosti s úspornými opatřeními v působnosti
Ministerstva práce a sociálních věcí
/sněmovní tisk 315/ - první čtení**

Z pověření vlády tento návrh uvede ministr práce a sociálních věcí Jaromír Drábek. Prosím vás, pane ministře, o toto úvodní slovo.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Vážená paní předsedkyně, kolegyně, kolegové, nálezem Ústavního soudu, který byl vyhlášen 14. března 2011, se ke dni 31. prosince 2011 ruší zákon č. 347/2010 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s úspornými opatřeními v působnosti Ministerstva práce a sociálních věcí, a to z důvodů procedurálních pochybení při přijímání tohoto zákona. Předkládaným zákonem se s účinností od 1. ledna 2012 nahradí rušený zákon po věcné stránce a bude tak zajištěna kontinuita právní úpravy provedené s účinností od 1. ledna 2011 zákonem č. 347/2010 Sb.

Návrh zákona přebírá právní úpravu obsaženou v zákoně č. 347/2010. Do návrhu zákona jsou promítnuty změny zákonných úprav přijaté v mezidobí, tedy v době od 1. ledna 2011 do data předložení návrhu, a je upřesněno znění některých ustanovení. Nicméně po věcné stránce ten návrh je totožný se zákonem, který je v účinnosti v roce 2011. Z tohoto ohledu také nevzniknou v případě schválení předloženého návrhu zákona zvýšené nároky na státní rozpočet, naopak zvýšené nároky na státní rozpočet by vznikly nepřijetím této úpravy.

Z hlediska hospodaření státu považuji i pro rok 2012 tuto úpravu za podstatnou a potřebnou, a proto ji doporučuji k propuštění do druhého čtení. Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane ministře. Nyní má slovo zpravodaj pro první čtení. Je jím určen pan poslanec Miroslav Opálka, prosím.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, paní předsedkyně. Vážení členové vlády, vážené poslankyně, poslanci, dovoluji si konstatovat, že jde – trošku v nadsázce – o tzv. první Drábkův balík redukčních zákonů, které byly původně vládou předloženy Poslanecké sněmovně jako sněmovní tisk 120, a se zdůvodněním hrozby opozičních obstrukcí vláda tento tisk stáhla a předložila jej znovu s požadavkem projednávání v režimu legislativní nouze jako sněmovní tisk 155. Ten byl pak vládní většinou protlačen v Poslanecké sněmovně i ještě ve staré, tenkrát převážně pravicové sestavě Senátu, a po podpisu prezidenta vyšel ve Sbírce zákonů jako zákon č. 347/2010 Sb.

Ústavní soud České republiky však konstatoval ve svém nálezu, že uplynutím 31. prosince tohoto roku z procedurálních důvodů při projednávání tohoto zákona jeho účinnost pomine. Vláda i předsedkyně Poslanecké sněmovny za podpory koaličních poslanců zneužily dle Ústavního soudu institutu legislativní nouze. Toto zneužití však vyřešil Ústavní soud tradičně. A tak se, jak se říká, vlk nažral, ale koza zůstane celá, neboť vláda má ke svému rozhodnutí určitý reparát, který právě zahajuje, a má k tomu dostatek hlasů. V podstatě jde po Topolánkově, resp. Nečasově

a Tošenovského, resp. Janotově batohu či balíku o třetí redukční novelu řady zákonů. (Upozornění na chybu řečníka ze sálu.) Ano, Tošovského, omlouvám se. Děkuji, děkuji pozorným posluchačům, což není zas až tak obvyklé, za upozornění a opravuji.

Tentokrát je důvodová zpráva kratší a tisk obsahuje pouze 171 stran. Jde o novely 16 zákonů. Předchozí dva pokusy byly loni předloženy narychlo v souvislosti s návrhem zákona o státním rozpočtu na rok 2011 a nyní je návrh předkládán nově jako sněmovní tisk 315 z důvodu zajištění pokračování jeho platnosti i po 31. prosinci 2011. Mimo oprav dat je zohledněna v nové, tedy třetí předloze i novelizace řady právních předpisů, a rovněž Parlamentem přijaté pozměňovací návrhy, které předložil výbor pro sociální politiku ke sněmovnímu tisku 155.

Stručně k obsahu. Zákon o nemocenském pojištění omezuje přihlášení osob samostatně výdělečně činných k nemocenskému pojištění, a to nejdříve od ledna podání přihlášky a omezuje možnost rozhodného období pro výpočet nemocenských dávek, a tím i stanovení vyloučené doby. Až do roku 2013 se prodlužuje v případě nemoci výplata náhrady mzdy zaměstnavatelem na 21 dnů, tři karenční dny zůstávají. A takto se opravují i vyloučené doby. Podpůrčí doba nastane opět 22. dnem. O sedm dnů se krátí výplata nemocenské starobním důchodcům a invalidním důchodcům třetího stupně, kteří jsou zaměstnání. Trvale se snižuje výše nemocenských dávek na 60 % vyměřovacího základu. Do konce roku 2010 to bylo dle doby trvání pracovní neschopnosti i důvodů 60, pak 66 nebo 72 % a u dobrovolných hasičů, kteří při zásahu utrpěli úraz či nemoc, 100 %.

Zákon o pojistném na sociální zabezpečení a o příspěvku na státní politiku zaměstnanosti upravuje maximální výši, snižuje proti předchozí předloze vyměřovací základ pro výpočet dávek a sazby pro odvody. Ruší 50procentní refundaci Českou správou sociálního zabezpečení zaměstnavatelům z vyplácené náhrady mzdy – zaměstnavatelům v roce 2009 zůstalo navíc 8,5 miliardy, odhaduji, že v roce 2010 to znovu bude kolem 8 miliard – avšak mimo ty, kteří budou dobrovolně platit vyšší pojistné, čili zvolí si jiný režim.

Zákoník práce zejména zavádí povinnosti uzavírat dohody o provedení práce písemně. To je klad. Avšak bez stanovení povinné písemné evidence pracovní doby, jde tedy o nedostatečné opatření. Dále upravuje konfliktní platové tarify. K tomu jsme už zažili řadu protestů.

Zákon o státní sociální podpoře v podstatě ruší sociální příspěvek, omezuje výplatu porodního z obecného nároku na nárok jen při prvním živě narozeném dítěti či dětech, avšak omezeně, v závislosti na výši příjmu domácnosti. Snižuje rodičovský příspěvek už po devátém měsíci. Dříve docházelo ke snížení až po 21. měsíci.

Zákon o zaměstnanosti zejména nově upravuje některé povinnosti pro

součinnost Ministerstva práce a sociálních věcí a Ministerstva vnitra při povoleních a sankcích u agentur práce, jakož i ruší některá zpřísnění, vybrané nutné podmínky pro jejich činnost, tedy těch agentur, které stanoví předchozí předloha. Upravuje povinnosti uchazeče o zaměstnání k úřadu práce, omezuje výplatu podpory v nezaměstnanosti a zápočet podpůrčí doby, např. při neplnění oznamovací povinnosti či nekolidujících zaměstnání atd. Odkládá plnění podpory v nezaměstnanosti až po vyčerpání případného odstupného, odbytného, odchodného, a to, upozorňuji, i v případě, že není reálně vypláceno. Snižuje procentní sazbu podpory v nezaměstnanosti po celou dobu na minimum 45 %. Jinak bylo plnění dva měsíce 65 % a dva další měsíce 50 %. A to v případě, že uchazeč bez vážného důvodu inicioval ukončení pracovního poměru osobně. Ten vážný důvod je sice řešen vnitřním předpisem, ale je to složité dokazování. Stanoví podmínku pojištění pro agentury práce v případě úpadku svého či jejich uživatele k výplatě mezd a jejich povinnost vést odděleně zaměstnance podle občanství. Zavádí pro nové osoby samostatně výdělečně činné, které přestanou být uchazečem o zaměstnání, nový nástroj – jednorázovou dávku. Ta má být překlenovacím příspěvkem na provozní náklady při živnosti.

Zákon o sociálních službách snižuje příspěvek na péči pro osoby starší 18 let v prvním stupni z 2000 na 800 Kč. Tím se zatím ruší kombinace výplaty příspěvku v hotovosti s poukázkou a kontrola tohoto režimu, jak byl příspěvek použit, i povinnost zprostředkovat kontakt klienta s poskytovatelem.

Občanský soudní řád a zákon o organizaci a provádění sociálního zabezpečení zohledňuje prodloužení výplaty náhrady mzdy v případě nemoci.

Zákon o důchodovém pojištění upřesňuje definici samostatné a hlavní výdělečné činnosti, zpřesňuje stanovení vyměřovacího základu, zpřisňuje podmínky pro výplatu invalidních důchodů v případě nemoci, a to i u osob samostatně výdělečně činných.

Zákon o platu a dalších náležitostech – zkráceně – představitelů státní moci, soudců, zákon o obcích, o krajích, o hlavním městě Praze. Zůstává zachována karenční lhůta v případě nemoci a prodlužuje se náhrada mzdy, stejně jako pro zaměstnance, na 21 dnů, a to tak, že představitelé, jejichž výkon funkce se řídí i zákoníkem práce, obdrží 60 % průměrného výdělku. Ostatní představitelé, poslanci, senátoři, poslanci Evropského parlamentu, uvolnění členové obecních a krajských zastupitelstev i hlavního města Prahy, obdrží 60 % denně z jedné třetiny platu. Dále se upřesňuje situace, kdy se bere v úvahu pro výpočet jen 50 % platu.

Konstatuji, stejně jako nedávno, u prezidenta republiky dále náleží plat i po dobu, po kterou funkci dočasně nevykonává. Na rozdíl od

zákonodárců a dalších funkcionářů. Nad tímto se předkladatelé znovu asi úmyslně zapomněli zamyslet.

Služební zákon řeší rovněž náhradu mzdy ve výši 60 % platu mimo první tři dny, ale v jiných termínech než ostatní zákony. Bere v úvahu legislativní rozdíly.

Zákon o životním minimu a existenčním minimu promítá do textu zrušení sociálního příplatku.

Zákon o pomoci v hmotné nouzi promítá do textu prodloužení náhrady mzdy v případě nemoci a zrušení sociálního příplatku. Rozpočtové dopady vláda uvádí nulové, upozorňuje však, že pokud by návrh nebyl přijat, ztratil by rozpočet v úsporách na škrtech 11,22 miliardy Kč a v menším výběru pojistného 9,12 miliardy Kč.

Návrh zákona nevychází dle mého přesvědčení ze zájmu většiny občanů, kteří nemají na špatné hospodaření státu žádný vliv, a i když Ústava České republiky konstatuje, že zdrojem veškeré státní moci je lid, návrh vychází z programového prohlášení koaliční pravicové vlády a ta nepředpokládá řešení ozdravení státních rozpočtů cestou zvyšování daňových příjmů, cestou lepší kontroly a výběru daní či návrhem a návratem k progresi a také zrušení či zvýšení hranice stropu na pojistné odvody. Vláda tedy zvolila cestu jen dočasného zrušení některých výhod, které byly schváleny v minulém volebním období zaměstnavatelům, ale zejména přistoupila k redukcím dávek pro pracující, které už nejsou dočasné, ale jsou navrženy jako změny trvalé. Znovu chci upozornit a zdůraznit onen rozdíl. Pro zaměstnavatele převážně dočasná změna, pro zaměstnance je navrhována změna jako trvalá. A tyto změny postihují zejména rodiny s malými dětmi a nemocné.

Tolik k mé zpravodajské zprávě. Jinak se hlásím do obecné rozpravy s využitím přednostního práva vystoupit jako zpravodaj. Děkuji. (Potlesk poslanců KSČM a části poslanců ČSSD.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu zpravodaji. Máte tedy opět slovo, pane kolego, v obecné rozpravě, kterou právě zahajují. Jste prvním, kdo v ní vystoupí. Oznamuji, že mám celkem sedm písemných přihlášek. V jednu hodinu bude přerušeno projednávání tohoto bodu do půl třetí, kdy v něm budeme pokračovat.

Prosím, slovo má pan poslanec Miroslav Opálka.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, paní předsedkyně. Nyní tedy k mému diskusnímu vystoupení.

Návrh zákona se sice předkládá z důvodu nálezu Ústavního soudu České republiky, jeho cílem je na jedné straně ve své většině pouze zatížit odvody, které ve prospěch zaměstnavatelů prosadila předchozí pravicová

vláda, a na druhé straně, a to je hlavní cíl, trvale omezit plnění z pojistného na nemocenské pojištění či ze státní politiky zaměstnanosti a dále snížit některé sociální dávky či omezit okruh osob, který měl na sociální dávky před rokem 2011 nárok. Přesto nehodnotím jednotlivé návrhy paušálně. Ty negativní ale, žel, převládají.

Dovolím si malou rekapitulaci a hodnocení některých vládních návrhů, hodnocení dle mého vidění.

Změny v zákoně o nemocenském pojištění. Vycházím ze zahraničních zkušeností. Například ve Spolkové republice Německo pobírá nemocný od zaměstnavatele plnou mzdu šest týdnů. Zdůrazňuji – plnou mzdu šest týdnů, kterou platí zaměstnanci zaměstnavatel! A nikdo toto zajištění nespochybňuje, nikdo nemluví o zneužívání. Jde totiž o všeobecný přístup k zákonnosti. Žel, v České republice je situace odlišná. Řada zaměstnavatelů zvyšuje své zisky právě na úkor svých zaměstnanců, a to často i za pomoci státu. Proto odbory vyjádřily s prodloužením vyplácení náhrady mzdy o jeden týden nesouhlas. Já si v jiné atmosféře dovedu představit podporu trvalého vyplácení náhrady mzdy zaměstnavatelem i celý měsíc včetně zrušení karenční doby. Již dřívější snížení pojistného by na tento krok zaměstnavatelům nechalo dostatek peněz, čili plně by to kompenzovalo, avšak karanténa by se musela řešit trošičku odlišně prostřednictvím České správy sociálního zabezpečení. Jednak by České správě při tomto řešení významně klesla administrace při vyplácení rozhodující části dávek v krátkodobé nemoci 30 – 31 dnů. V těchto případech by bylo odstraněno i složité přeposílání dokladů a zpoždování výplaty nemocenské.

Avšak s trvalým ponecháním právní úpravy u denní výše nemocenské na 60 procentech denního vyměřovacího základu zásadně nemohu souhlasit. Nemocenské je přece jen jakés takés pojištění, i když zákonodárce by neměl svévolně jeho parametry soustavně upravovat a měnit, jak jsme toho svědky. Dočasně se může nemocný občas uskrovnit či čerpat z nějaké rezervy, pokud ji má. Ale při dlouhodobé nemoci to je opravdu problém. Ani poslancům se nelíbí být na nemocenských dávkách, jak ukazují statistiky. Raději se pouze omluví předsedkyni Poslanecké sněmovny z jednání. Ale takovou možnost běžný pracující opravdu nemá. A když vezme v úvahu situaci nízkopříjmových spoluobčanů, jejich stále se zvyšující výdaje na léčení včetně poplatku v nemoci a přitom třeba mají v péči děti, platí nájem, půjčky apod., tak to není opravdu nic záviděníhodného. A pokud se do této svízelné situace dostanou při plnění úkolů v celospolečenském zájmu jako dobrovolní hasiči, pak je tato situace ne společenským oceněním, ale společenským trestem.

Podporu si však zaslouží v této oblasti ochranný prvek ponechání opatření v nemocenském pojištění osob samostatně výdělečně činných,

čili vyloučení zpětné účasti na nemocenském pojištění a vyžadování čekací doby tří měsíců ve všech případech. Původně totiž šlo o slabou ochranu proti zneužívání a bylo nemálo vychytralých jedinců, kteří to výrazně zneužívali.

Nyní ke změně v zákonu o pojistném na sociální zabezpečení. Zachovat sazbu pro odvod pojistného na sociální zabezpečení pro zaměstnavatele ve výši 25 % si rovněž zaslouží podporu, ale zejména v případě trvalého opatření, což však navrženo není. Jde přece jen o 10 mld. korun pro státní rozpočet a vláda by měla předložit tento návrh jako trvalý.

I dobrovolné ponechání úpravy ve vztahu k možnosti odečtu poloviny náhrady mzdy poskytnuté za dobu dočasné pracovní neschopnosti nebo karantény u zaměstnanců se zdravotním postižením si zaslouží podporu. Zaměstnavatelé si totiž brzy spočítají, co je pro ten který případ výhodnější. A je správné, že zákon v tomto volbu umožňuje. Nevidím však na druhou stranu důvod pro to, aby se do tohoto systému tzv. připojištění mohli i nadále přihlašovat zaměstnavatelé zaměstnávající nejvýše 25 zaměstnanců. Proč toto snížení už ne od 50 zaměstnanců, jak bylo původně? Zachování existence maximálního vyměřovacího základu pro pojistné na nemocenské pojištění u osob samostatně výdělečně činných a u zahraničních zaměstnanců odstraňuje spekulativní navyšování a stává se ochranným prvkem proti zneužití. Proto i tento návrh považuji za podporyhodný.

Stejně tak podporuji i zachování sazby pojistného na nemocenské pojištění u osob samostatně výdělečně činných a zahraničních zaměstnanců, neboť by měla být pro všechny poplatníky sazba stejná. A zachování vazby vyměřovacího základu pro pojistné na důchodové pojištění na vyměřovací základ pro pojistné na nemocenské pojištění je rovněž podporyhodný ochranný prvek, který odstraňuje možnosti zneužití, který se nikdy neměl v zákoně objevit. Kladu si jen otázku, zda nešlo tehdy o prolobbovaný tunel.

Nyní změny v zákoníku práce. U zachování přechodného prodloužení období, v němž při dočasné pracovní neschopnosti nebo karanténě nejsou pojištěnci zabezpečeni nemocenským z nemocenského pojištění, nýbrž formou náhrady mzdy, platu nebo odměny z dohody o pracovní činnosti, popř. sníženým platem nebo sníženou odměnou poskytovanou zaměstnavateli, platí totéž, co jsem uvedl v této souvislosti u zákona o nemocenském pojištění, tzn. jen má podmíněná podpora.

Při posílení a zvýšení účinnosti kontrolní činnosti zaměřené na zneužívání dohod o provedení práce mám jen vážný problém. Sice se nám při kontrole konečně vyjasní, kdo je v práci tzv. na černo a kdo má písemnou dohodu, ale pokud bude chybět i písemná evidence o nástupu a ukončení práce, pak jsme vlastně tam, kde jsme byli. I s touto dohodou může být

zaměstnávání načerno. Jak kontrola zjistí, zda pracuje dle dohody za odměnu a je chráněn i pracovním právem, či právě pracuje načerno? Toto je polovičaté řešení – a řekl bych dokonce úmyslně polovičaté. On může pracovat načerno a při kontrole se rychle bude konstatovat, že je to v rámci dohody, ale písemně nelze nic doložit. Přitom rozsah prací na dohody chce vláda v budoucnu ještě zdvojnásobit. Došlo by tak i k navýšení výpadků z výběru pojistného, a podpora je tudíž jen rezervovaná, neúplná.

Jsem však rozhodně proti opatření v oblasti odměňování zaměstnanců verbálně propagovanému jako tzv. zpružnění. Údajné zjednodušení podmínek pro zvláštní způsob určení platového tarifu má i v dalších letech umožnit realizaci úsporných opatření těm zaměstnavatelům, kteří nemohou zajistit úsporu snížením počtu zaměstnanců a kteří zároveň nemohou v důsledku snížení objemu prostředků na platy nadále poskytovat zaměstnancům platy ve výši, která jim příslušela před 1. lednem 2011.

To znamená za méně peněz stejně, nebo dokonce více práce. Ale přitom k zajištění proklamované konkurenceschopnosti zaměstnavatelů ve veřejných službách a správě na trhu práce a k ocenění nejsložitější práce ve veřejných službách a správě vykonávané výjimečně schopnými odborníky se navrhuje zachovat nově zavedený platový institut smluvní plat.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Promiňte, pane poslanče. Vzhledem k tomu, že je svolán též organizační výbor, chci se vás zeptat, jestli plánujete ještě delší vystoupení, protože je 13 hodin. Pokud ano (soulas poslance Opálky od mikrofonu), tak vás poprosím o pochopení s tím, že přerušíme naše dnešní dopolední jednání teď, v tomto bodě, ve vystoupení pana poslance Miroslava Opálky, a budeme pokračovat ve 14 hodin 30 minut právě vystoupením pana poslance a pana zpravodaje.

Za pět minut se sejde organizační výbor. Děkuji vám všem za pochopení.

Omluva, která mi byla doručena – dnes z pracovních důvodů od 13 hodin se omlouvá pan poslanec Stanislav Huml.

(Jednání přerušeno ve 13.01 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 14.31 hodin.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dámy a pánové, kolegové, přeji vám příjemné odpoledne. Mám tady omluvu dodanou, kterou se omlouvá ministr životního prostředí Tomáš Chalupa z jednání dopoledního, a pak se vrátíme do bodu, který jsme nedokončili v průběhu dopoledního jednání Sněmovny, kde, jak vidím, jsou ještě písemné přihlášky dalších, a

my jsme tady– já nevím, jestli vystoupení pana poslance Opálky bylo přerušeno – nebylo – bylo dokončeno, takže – přerušeno – takže vlastně poslanec Opálka může do konce ještě pokračovat. Takže vstoupíme tedy přímo do toho bodu do konce i do vystoupení pana poslance Opálky, takže ho požádám v tom případě, aby se znovu ujal slova a dokončil svoje vystoupení z dopoledního jednání.

Prosím, pane poslanče a zpravodaji tedy zároveň, máte slovo.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, pane místopředsedo. Jsem teď v takové složité situaci. Pan kolega Štětina, tuším včera, si tu stěžoval, že mu nikdo nepíše projevy. Já musím říci, že se tomu divím, jako koaliční poslanec určitě dostává podklady z ministerstva. My opoziční si je opravdu musíme psát sami. A teď nechci jaksi zahodit ten svůj projev a nevím, jestli si ještě pamatují kolegové, co jsem řekl před polednem. (Veselost v sále.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Klid, klid prosím. Zdá se, že si to nepamatují.

Poslanec Miroslav Opálka: Když jsem byl restartován, tak mi poradte, pane místopředsedo, jestli mám pokračovat, nebo raději pro jistotu začít znovu... Tak někteří by to chtěli znovu... (Smích přítomných poslanců.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak to jenom stručně shrňte.

Poslanec Miroslav Opálka: Máte pravdu, pane místopředsedo, já myslím, že pan exministr, teď premiér, to dělá špatně, když pořád začíná znovu a znovu. Já nebudu dělat stejnou chybu. Takže jenom připomenu, že jsme skončili v části zákoníku práce, že jsem byl přerušen v době, když jsem konstatoval nesouhlas se snížením v objemu na mzdy, a dostal jsem se k části, kterou si tedy dovolím – krátce se k ní vrátit.

Ale přitom k zajištění proklamované konkurenceschopnosti zaměstnavatelů ve veřejných službách a správě na trhu práce a k ocenění nejsložitější práce ve veřejných službách a správě vykonávané výjimečně schopnými odborníky se navrhuje zachovat nově zavedený platový institut – smluvní plat. O tom už média přinesla řadu zajímavých kauz, jak se na různých ministerstvech rozdělovaly různým lidem peníze. Jde o obrovskou individuální pravomoc. Jde o podporu subjektivismu. Obrátil bych při této příležitosti změny na chvíli pozornost k jedné starší, veřejně známé, i když možná už zapomenuté kauze paní Jany Nagyové, tehdy ředitelky odboru kanceláře pana exministra Petra Nečase, který jí zařídil průměrný čistý měsíční plat – jak vyplynulo z Blesku a z internetu a pan premiér ani po výz-

vách toto nezpochybnil – ve výši 178 761 korun. Za osm měsíců roku 2009 tak paní ředitelce vyplatil stát čistého či hrubého – to jsem se nedopátral – příjmů 1 430 091 korun. A to nešlo o vrchního ředitele, či náměstka ministra. Dnes paní Nagyová vykonává funkci vrchní ředitelky sekce kabinetu pana premiéra Nečase a o jejích příjmech zatím není nic známo.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, vysocí či oblíbení státní úředníci již dávno ve svých příjmech přeskočili platy zákonodárců. Předložená změna tyto rozdíly ještě zvětšuje. To vám opravdu nevadí? Já jsem přesvědčen, že toto nelze podporovat.

A nyní k změně v zákonu o státní sociální podpoře. Taktéž nepodporuji trvalé snížení celkové vyplácené částky u čtyřleté varianty rodičovského příspěvku změnou termínu provedení volbou režimu čerpání. Jako účel tohoto opatření je deklarována podpora zapojení rodičů na trh práce. No, v době vysoké nezaměstnanosti poněkud zvláštní opatření. Výhodné pouze zejména pro vybrané profese, jako je management, finančnictví, advokacie, soudnictví, státní zastupitelství, lékařství a podobně. Prorodinná politika a citová výchova dětí je takto opomíjena. Zato hlavní je úspora státních financí při čerpání delších rodičovských dovolených. Vypuštěním úpravy sociálního příplatku a dočasným zachováním nároku jen u rodin, kde alespoň jeden člen rodiny, buďto nezaopatřené dítě, nebo rodič, má dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, ochuzuje neméně velkou řadu potřebných. Naštěstí se toto opatření podařilo v minulosti trochu změkčit. Děti tak trpí za nezodpovědné rodiče. Toto opatření nemá mou podporu. Představa, že se má více zapojit do ekonomické pomoci chudé domácnosti širší rodina, má mnoho úskalí a přinese řadu konfliktů mezi přímými rodinnými příslušníky i mezi jejich partnery. Neřku-li, kdyby takto chtěli někteří vychytrálci jedné domácnosti tunelovat jiné domácnosti svých příbuzných úmyslně a programově, opravdu nevím, jaká by byla ochrana.

Taktéž zachování omezení nároku na porodné jen na prvorodičku s nízkým příjmem v rodině není v souladu s úspěšnou rodinnou politikou a návrh si nezaslouží podporu. Mohli bychom se učit od francouzské propopulační politiky, ale ta ve vládě nikoho zřejmě nezajímá. Přece podpořit bychom měli právě narození druhého dítěte, ne? Přece potřebujeme, aby rodiny měly minimálně dvě děti, ne jenom jedno. Takže ta bonifikace by právě měla být pro to druhé dítě. A to nechci rozebírat situaci, kdy dochází k druhému porodu se značným odstupem času, či dokonce s jiným partnerem v jiné domácnosti. Zde jsou argumenty o tom, že další dítě používá výbavu starších sourozenců, neopodstatněné. Jde o nerozumné i nedůstojné opatření.

K změnám v zákoně o zaměstnanosti. U zachování právní úpravy ve smyslu větší regulace činnosti agentur práce rozšíření důvodů pro odejmutí jejich povolení ke zprostředkování zaměstnání či pro povinné pojištění a-

gentur práce – s tím nemám problém. Posiluje to právní jistotu pracovníků. Jen si nepřeji, aby tyto soukromé agentury postupně přebíraly agendu pracovníků z kontaktních míst nově ustaveného Úřadu práce České republiky.

Vyloučení možnosti souběhu pobírání podpory v nezaměstnanosti a výkonu nekolidujícího zaměstnání, což prosadil pan premiér tehdy jako ministr práce a sociálních věcí, se jeví jako opodstatněné. Problém však je v tom, že podporu nekolidujícího zaměstnání chce vláda v budoucnosti zvýšit, ale z této práce se neodvádí pojistné. Vyloučení souběhu bych podpořil, ale jsem přesvědčen, že spravedlivé by bylo zároveň zatížit i tuto činnost stejnými odvody jako v případě mezd a platů na základě řádné pracovní smlouvy.

Jsem dále přesvědčen, že zachování snížení procentní sazby podpory v nezaměstnanosti v případě uchazečů, kteří předchozí zaměstnání bez vážného důvodu – což je problém výkladu – ukončili sami nebo dohodou se zaměstnavatelem, na 45 % průměrného měsíčního čistého výdělku nebo vyměřovacího základu, nemá opodstatnění. Státní politika zaměstnanosti a odvody z příjmů na tuto oblast přece nedává nikomu právo selektovat. Budťo platí kritéria pro všechny zaměstnance stejná, a nebo tu nejde o rovné příležitosti, rovné nároky.

Zachování podmínek poskytování podpory v nezaměstnanosti v tom smyslu, že se podpora poskytne až po uplynutí doby, která odpovídá výši odstupného nebo odchodného, které přísluší uchazeči o zaměstnání, je dle mého přesvědčení v rozporu s posláním těchto bonifikací. Navíc, jak ukazují příklady z tohoto období, některý bývalý zaměstnavatel nakonec třeba z důvodu insolvence neplní svůj závazek a nárok nevyplácí. Ale vzhledem k tomu, že nárok občanů vznikl, nedostává tento nezaměstnaný ani odstupné, ale ani podporu v nezaměstnanosti. A to je skandální! To přece opravdu nelze, ale opravdu, podpořit.

Uplatňování výplat překlenovacího příspěvku, který může být na základě dohody s Úřadem práce poskytnut osobě samostatně výdělečně činné, pokud přestane být uchazečem o zaměstnání, je sice zajímavý produkt, jenže je především skrytou náplastí nezaměstnanému za přestup často do tzv. švarcsystému. A vyhánění zaměstnanců uměle do kvazipodnikání není programem Komunistické strany Čech a Moravy.

Ke změnám v zákoně o sociálních službách. Navrhuje se zachovat příspěvek na péči ve stupni prvním, tzv. lehká závislost, u osob starších 18 let ve výši 800 Kč měsíčně namísto 2 000 Kč. Jsem přesvědčen, že toto plošné řešení není spravedlivé a mělo by se spíše dojít k další diferenciaci uvnitř nároku prvního stupně, jak to požadovala Národní rada osob se zdravotním postižením. Rovněž se mi nepozdává omezení pravomoci sociálních pracovníků při sociálním šetření.

Změny v zákoně o organizaci a provádění sociálního zabezpečení. Při zachování legislativních reakcí na prodloužení doby poskytování náhrady mzdy při pracovní neschopnosti či karanténě jde o právo kontroly, s čímž nemám problém. Jen platí to, co jsem již zmínil na začátku projednávání zákona o nemocenském pojištění, to znamená před polední přestávkou. A zachování povinnosti orgánu sociálního zabezpečení, který posuzuje zdravotní stav účastníka řízení, zasílat správnímu orgánu, který vede řízení, komplexní posudek včetně údajů o zdravotním stavu vychází z judikatury Nejvyššího správního soudu a je také v pořádku.

Ke změnám v zákoně o důchodovém pojištění. Zachovat vazbu účasti osoby samostatně výdělečně činné na důchodovém pojištění s účastí na nemocenském pojištění rovněž podporuji, neboť jde o ochranný prvek a volnější systém byl zneužíván.

A chýlíme se ke konci mého prvního vystoupení.

Tolik krátce mé vyjádření nejen za sebe, ale i za poslanecký klub Komunistické strany Čech a Moravy k některým legislativním změnám.

Návrh zákona zachovává právní stav, který je v současné době, tj. v roce 2011, účinný. Neřeší však mimo jiné zvýšení hranice nebo udržení vyšší hranice, či dokonce odstranění jakékoliv hranice u stropu na odvody do pojistných systémů a tímto návrh snižuje příjmy do státního rozpočtu ve prospěch těch vícepříjmových.

V převážné míře, jak jsem doložil, dle mého mínění jde o trvalé regresivní změny v sociální oblasti, které postihují právě ty, kterým by stát měl pomáhat. KSČM není stranou, která podporuje flákače a ty, kteří zneužívají sociální dávky. Požadujeme pro lidi práci a solidní mzdu, ne tedy státní a občanskou charitu, avšak nemůžeme nečinně přihlížet, jak se postupně za pravicových vlád dostává na jedné straně čím dál tím více občanů do neřešitelných ekonomických problémů a na druhé straně je zde otevřená podpora majetné části společnosti. Nůžky se čím dál tím více rozvírají.

Proto dávám návrh na zamítnutí tohoto vládního návrhu zákona registrovaného jako sněmovní tisk 315 v prvním čtení. Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaořálek: Ano. Dalším přihlášeným do rozpravy je Stanislav Grospič, připraví se Marta Semelová. Prosím, máte slovo.

Poslanec Stanislav Grospič: Děkuji, pane místopředsedo. Vážené kolegyně a kolegové, dovoluji mi rovněž pár slov k předloženému tisku 315, který dnes projednáváme.

Máme před sebou návrh zákona, který byl předložen Poslanecké

sněmovně vládou na základě nálezů Ústavního soudu, který byl vyhlášen dne 14. března letošního roku. Ústavní soud tímto nálezem zrušil s uplynutím dne 31. prosince 2011 zákon č. 347/2010 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s tzv. úspornými opatřeními Ministerstva práce a sociálních věcí. Ústavní soud svůj nález postavil na tzv. procedurálních pochybeních při přijímání tohoto zákona, jinak vyjádřeno, na zneužití stavu legislativní nouze, které se zde odehrálo minulý rok na podzim. Vláda jej použila při schvalování restriktivních sociálních opatření, na základě kterých podmínila sestavení a schválení státního rozpočtu na letošní rok.

Není tajemstvím, že předložený návrh zákona byl výrazně sociálně restriktivní a jednostranně zohledňoval úspory státu především v oblasti sociálních výdajů, mandatorních výdajů a nezohledňoval sociální situaci v České republice a její dopady na občany.

V důvodové zprávě se říká, že podle tohoto nálezů Ústavního soudu, nebude-li do okamžiku nabytí účinnosti deregulačního výroku tohoto nálezů přijata nová úprava, obživne dnem 1. ledna 2012 úprava obsažená v právním řádu před dnem účinnosti zákona č. 347/2010 Sb., který byl nálezem Ústavního soudu zrušen.

Vláda vcelku lakonicky, a zaznělo to i z úst pana ministra práce a sociálních věcí Drábka, odůvodňuje předložený návrh zákona tím, že v podstatě trvají i nadále opatření, která tento zákon přinesl, a jsou nadále potřebná. Chtěl bych v této souvislosti podotknout, že se jedná o opatření, která přinášejí do našeho právního řádu a dopadají a budou dopadat na občany, téměř 25 restriktivních opatření k 16 právním předpisům. Šestnáct těchto opatření výrazně omezuje státní výdaje a spoří na úkor sociálně potřebných.

Možná by v této souvislosti bylo velice dobré zmínit také pár slov o sociální situaci v České republice, přestože se to pro mnohé bude zdát jako evergreen a stále omílaný strašák ze strany levice. Ale čísla jsou někdy neúprosná. V České republice v březnu bylo registrováno oficiálně 547 762 nezaměstnaných. Není však žádným tajemstvím, že jedna věc je evidence nezaměstnaných a jejich registrace a druhou otázkou je takzvaná skrytá nezaměstnanost a také lidé, kteří neprocházejí žádnými evidencemi, z nějakých důvodů jsou vyřazení z trhu práce, nemají práci. A tato skupina lidí tvoří v České republice více jak 150 tisíc osob. Je tedy vážným signálem a k zamyšlení, že nejde jen o onu 9,2% míru nezaměstnanosti, ale faktickou téměř sedmisetitisícovou nezaměstnanost.

Je třeba také uvést, že pouze 163 419 uchazečů, to jest pouhých 29,8 %, pobírá nějakou podporu v nezaměstnanosti. Většina z nich je odkázána na takzvané životní minimum, na dávky sociální nouze. Ty nejsou v České republice nijak vysoké. To samo dokresluje tíživou situaci v oblasti nezaměstnanosti, kdy se dlouhodobě této vládě, předchází Fischerově

vládě a předtím Topolánkově vládě podařilo nastartovat a dát České republice trvalý standard více jak půlmilionové nezaměstnanosti.

Sociální situace v České republice je dokreslována i nepříznivým vývojem generace seniorské. Téměř polovina starobních důchodů nedosahuje ve svých příjmech na průměrné důchody. Vedle toho však na Českou republiku dopadá neúprosně inflace a zdražování základních životních potřeb. Řada osob je odkázána na sociální pomoc a sociální dávky. Ale právě tam míří podstatná část restriktivních opatření, která dnes vláda znovu předkládá v oprášeném balíčku, který předložila již loni na podzim v souvislosti se státním rozpočtem.

Je potřeba se v této souvislosti ptát, v čí zájem vláda předkládá tyto věci a jaký cíl sleduje – zda jednostranně uspořené nákladů, nebo zda se chlácholí tím, že jsme na sedmém místě v chudobě v rámci Evropské unie, a tudíž pro nás a pro ni chudoba není velký a rozhodující problém v České republice. Není drtivá lidí, kteří jsou nezaměstnaní nebo chudí, nezaměstnanými a chudými z vlastní viny. Je jimi díky systému, který zde v republice existuje, díky tomu, že vláda se nezabývá žádnou aktivní politikou nezaměstnanosti a bojem proti chudobě. Jestliže se dnes hovoří o tom, že více jak 800 tisíc lidí v České republice žije pod hranicí chudoby, a další dva miliony osob žijí nad hranicí této chudoby v různém standardu, je to velice vážné k zamyšlení, zvláště v souvislosti s úspornými opatřeními, která dopadnou třeba i na mladé rodiny s dětmi.

Je otázkou, zda předkládaná opatření mohou mít vůbec podporu levice, Komunistické strany Čech a Moravy. Domnívám se, že nikoliv.

Jedno z opatření, nebo několika opatření, u kterých bych se chtěl zastavit, se dotýká zachování otázek platů veřejných zaměstnanců. Vláda o 10 % snížila částku, která jde na platy úředníků, hasičů, policistů, ale i vojáků, ale především všech ostatních zaměstnanců veřejného sektoru. Je potřeba zde znovu říci, že těchto osob je téměř 600 tisíc v České republice. Tento vládní škrť se neměl dotknout pouze učitelů. Ale i zde je tato otázka krajně nejistá a otázka platů učitelů nebyla tak jednoznačně zohledněna, jak vláda slibovala. Vláda si také od tohoto opatření slibovala, že na základě tohoto kroku sníží schodek veřejných financí celkem o 11,4 miliardy korun. Nyní spojuje svou politiku opětovně s touto nadějí. Je potřeba říci, že to byly především platy veřejných zaměstnanců a porušení sociálního dialogu, které vyhnalo zaměstnance veřejného sektoru 21. září do ulic, které vedly ke stávce 8. prosince a které je vedou spolu s odbory k tomu, že sahají k demonstracím i krokům svolání celostátní demonstrace na 21. května.

Dalším opatřením, které vláda chystá a které se výrazně dotkne sociální situace a řady lidí, jsou škrt v nemocenské. Vláda posunula snížení a znovu posouvá nemocenské pojištění pro firmy a prodlužuje snížení ne-

emocenské po prvním měsíci na 60 % čisté mzdy. Zaměstnavatelé budou navíc za své zaměstnance i nadále platit nemocenskou tři týdny místo dvou týdnů, ke kterým se na základě nálezů Ústavního soudu mohli vrátit náš právní řád. Toto opatření má přispět k opětovné stabilizaci a trvalému získávání téměř 14 miliard korun. Ptám se, proč se vláda nepoučila z chyb, které učinila její předchůdkyně, proč se nepoučila ze současné sociální situace, proč se nepoučila od své moudré předchůdkyně, ke které se často odvolává, k Topolánkově vládě a jejímu úspornému balíčku, a neodstranila zcela zastropování odvodů na sociální a zdravotní pojištění a aktivně nepodporovala program zaměstnanosti. Tím by se vyřešila velká část příjmové stránky státního rozpočtu.

Zrušení sociálního příplatku, které vláda navrhla a které chce znovu posvětit, se dotkne rodin s dětmi a nejchudších rodin. Téměř 150 tisíc rodin s téměř 300 tisíci dětmi se ocitne výrazně v situaci sociálně nezávaditelné, kdy budou řešit otázku naplnění základních potřeb, včetně třeba školních pomůcek. Rodiny, které dostávají méně než dvojnásobek životního minima, právě kvůli tomuto opatření přijdou každý měsíc i nadále po vládním rozhodnutí a schválení tohoto zákona o 320 až 1 125 korun. Možná to z pohledu pravicových politiků a těch, kteří si stojí za zájmy těchto politických stran a financují je, je zanedbatelná částka. Není to však zanedbatelná částka pro většinu občanů v České republice. V rozpočtech lidí, kteří nemají zdaleka ani průměrný příjem, je to částka nepostradatelná, která je posune na hranici chudoby.

Nižší dávky zdravotně postiženým, kdy lidé s největším stupněm postižení mají i nadále podle představ vlády setrvat na 800 korunách měsíčně, je rovněž krok výrazně asocíální. Nenahradí jej úvaha, že vláda si slibuje úsporu 1,5 miliardy od tohoto kroku.

Rovněž nižší dávky, výrazné škrtání porodného, omezení porodného ve výši 13 tisíc korun, které budou dostávat jen nejchudší rodiny a zároveň jen na první dítě, to vše nepřispěje ke změně populační situace v České republice ani stabilizaci sociálního standardu.

Mohli bychom hovořit nadále třeba o otázce podpory v nezaměstnanosti, kdy lidé, kteří jsou na podpoře a budou si chtít přivydělat, i nadále nebudou moci dostávat podporu v nezaměstnanosti. Není to tak dlouho, co právě Topolánkova vláda z těchto míst slibovala občanům, že umožní souběh těchto věcí a bude tím řešit dramatickou sociální situaci a finanční situaci celé řady lidí, kteří se potýkají s dlouhodobou nezaměstnaností a mohli by si do určité míry v jiných obdobných pracovních poměrech přivydělat a řešit své ekonomické starosti. Zároveň s tím, kdo odejde z práce, by měl dostávat podporu do výše 45 % předchozího výdělku. I toto je výrazně destruktivní opatření, které dopadne na zaměstnance.

Vrcholem všeho je nerespektování ani problémů, na které upozorňoval ochránce lidských práv v České republice Pavel Varvařovský, na které jsme upozorňovali i my jako Komunistická strana Čech a Moravy v souvislosti s tím, že nárok na podporu v nezaměstnanosti v případě, že je poskytnuto odstupné, vzniká až po době, na kterou je toto odstupné poskytnuto. Jaksi se pozapomnělo a nechce se slyšet, že většina firem, které krachují a propouštějí své zaměstnance, tak činí na základě insolventnosti, platební neschopnosti a že prvním, kdo se dostává do těchto problémů, jsou právě zaměstnanci, kterým tyto firmy dluží mzdy. Nejsou schopny dostát závazkům ani z kolektivní smlouvy, ale ani minimálnímu závazku ze zákoníku práce, který hovoří o tříměsíčním odstupném.

Dovolil bych si z tohoto místa podotknout a podtrhnout jeden moment. Návrh zákona, tak jak je předložen do Poslanecké sněmovny, bude zcela určitě prohlasován. Vládní koalice na to má dostatek sil. Je však věcí opozice, i levicové opozice, poukázat na problémy zaměstnanců, sociálně slabých skupin v České republice, na porušování sociálního dialogu, na jednostranné zohledňování pouze úzké části společnosti, zohledňování podnikatelů, firem, lidí s vysokými příjmy. V této souvislosti i opatření, která by se mohla zdát zdánlivě rozumná, opatření, která mají vést k vyšší kontrole míry zneužívání sociálního systému, jsou vysoce marginální.

Komunistická strana Čech a Moravy nemůže takovýto návrh zákona podpořit, a připojuji se proto k návrhu na zamítnutí tohoto zákona.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dalším přihlášeným do rozpravy je paní poslankyně Marta Semelová a připraví se Milada Emmerová.

Poslankyně Marta Semelová: Vážený pane předsedající, vážené dámy, vážení pánové, po včerejším, ze strany vládních poslanců účelovém výkladu jednacího řádu, kdy proběhlo vytrucované jednání, v jehož závěru trojkoalice propustila do druhého čtení novelu zákona o veřejném zdravotním pojištění, přichází pro většinu lidí další pohroma. Včera jim koalice naservírovala podle mého názoru protiústavní zdražení zdravotnictví, takže mnozí budou raději své nemoci přecházet namísto toho, aby si koupili potřebné léky, či dokonce nastoupili do nemocnice. Dnes má pro ně další ze série návrhů v duchu vládního trojkoaličního vzkazu občanům: obereme vás o všechno. Jen tak se dá nazvat vládní návrh, kterým se mění některé zákony v souvislosti s úspornými opatřeními Ministerstva práce a sociálních věcí. Konkrétně se jedná o zákon o nemocenském pojištění, o státní sociální podpoře v zaměstnanosti, o sociálních službách, o důchodovém pojištění, o životním a existenčním minimu, o pomoci v hmotné nouzi a další.

Všude se škrtá, omezuje, krátí. Balík zákonů je ze strany vlády

protlačován navzdory nesouhlasu odborů a asociací, navzdory peticím a veřejným protestům. Vláda jedná v duchu hesla po mně potopa. Dopady na nízko- a středněpříjmové občany, na mladé rodiny s dětmi a samozivitelky, na ty, kteří nemají práci, protože prostě v daném místě žádná není, na nemocné, na seniory či zdravotně postižené tuto vládu a její věrné poslance nezajímají.

Chcete šetřit na lidech, ale ti lidé už nemají kde brát. Uvědomujete si, že redukcemi dávek a příspěvků, které pro ně chystáte, je ženete do hmotné nouze? Změnou zákona o nemocenském pojištění krátíte a snižujete výši nemocenských dávek na 60 % vyměřovacího základu. Změnou zákona o sociální podpoře rušíte sociální příplatek a ještě navíc krátíte rodičovský příspěvek, na nějž měli původně rodiče nárok v základní výměře do 21 měsíců, přičemž v návrhu je pouze do 9 měsíců věku dítěte. To je teda sakra čára přes rozpočet mladým rodinám s dětmi! A aby toho nebylo dost, tak ještě Ministerstvo práce a sociálních věcí omezuje, resp. ruší výplatu porodného. To už není automatické, ale jeho výplata je podmíněna určitou výší příjmů a zároveň je vyplácen pouze na první dítě. Další už nemá nárok. Už neplatí, že výše porodného činí 13 000 na každé narozené dítě, ale jak jsem uvedla, pouze na prvního potomka, a pokud se zároveň s ním ještě narodí další jedno či více dětí, tak výše porodného je jen 19 500 korun.

Víte vůbec, na kolik přijde taková dětská výbavička? Jen kočárek stojí kolem 10 000. K tomu postel s peřinkami za další tisíce, později dětský jídelní stůl s židli, na tisíce vyjde oblečení, botičky, které jsou pro děti pěkně drahé a z nichž ihned vyrostou. Koupit se musí autosedačka, kolem tisíce korun dá mladá maminka měsíčně za pleny, 1300 za sunar. Většinu z nás snad také nemusím přesvědčovat o tom, jaký význam má pro dítě zdravotní prevence a očkování. Jenže např. proti žloutence musí maminka pro svou ratolest vytáhnout z už přímo podvyživené peněženky další 2000 korun. Tři dávky nutné proti klíšťové encefalitidě celkově stojí zhruba 2,5 tisíce. A tak bych mohla pokračovat. Celkově je vypočítáno, že mladá rodina musí vynaložit v souvislosti s narozením dítěte 40 až 50 tisíc. Kde na to má vzít? Z těch milodarů, které jim nabízí Ministerstvo práce a sociálních věcí? Hlavně že si pořád dokola stěžujeme, že se rodí málo dětí.

Konkrétní příklad finanční situace středněpříjmové mladé rodiny. Matka povoláním učitelka, toho času na mateřské dovolené, má dvě děti ve věku 3,5 a 1,5 roku. Jakmile se narodilo druhé, na starší už nedostává nic. Rodičovský příspěvek bere pouze na druhé dítě ve výši 7600 korun. To jsou veškeré příjmy, které má. Otec vydělává měsíčně zhruba 13 000, náklady na bydlení jsou zhruba 9,5 tisíce. A teď jim řekněte, jak mají vyžít. Bohužel, v jejich okolí není nikdo, kdo by jim nabízel obálky se statisíci, jak je tomu zvykem v rámci přátelských výpomocí v jedné z politických stran.

Zanedbatelný není ani počet těch, jimž komplikuje život nezaměstnanost, zvláště v místech, kde na jedno pracovní místo čeká několik uchazečů. I pro ně má vláda svůj typický úsporný lék v podobě omezování a snižování podpor v nezaměstnanosti a odkladu plnění podpor v nezaměstnanosti až po dobu, kdy propuštěný člověk vyčerpá odstupné, a to dokonce i v případě, že není vypláceno. Že takových příkladů není málo, je snad jasné. Krachující podniky dlouhodobě krátí či nevyplácí mzdy, pak dojde k propouštění, přičemž na výplatu odstupného opět nejsou peníze na rozdíl od odměn pro manažery. Ti se samozřejmě bez ohledu na to, kam firmu přivedli, sami neošidí. Pochopitelně na úkor zaměstnanců.

Možná někoho osloví nápad, že v případě jakéhosi bezpráví by se mohli občané obrátit na naše soudy. Jenže představte si, jak v situaci, kdy se na ně hrnou upomínky o nezaplacení, kdy jim hrozí vystěhování, protože nebudou mít na nájem atd. atd., budou riskovat soudní projednávání, zvláště když jim tato lidumilná vláda zvyšuje soudní poplatky, zavádí některé nové a zpříšňuje podmínky pro osvobození od nich. Není třeba zdůrazňovat, že tím zhoršuje možnost pro nemajetné domoci se svých práv u soudů. Asi aby se u nás neplýtvalo moc požadavky na spravedlnost.

Předložený návrh má negativní dopady i na další skupiny našich spoluobčanů. Mimo jiné zhoršuje podmínky týkající se péče o zdravotně postižené osoby, ale i životní a ekonomické podmínky zdravotně postižených a zdravotně znevýhodněných samých. Výši příspěvku pro osoby starší 18 let snižuje v prvním stupni z 2000 korun na 800 korun měsíčně. Toto snížení, ale i další úsporná opatření významně komplikují život zdravotně postiženým, jejichž výhrady k návrhu nedávno velmi hlasitě zaznívaly nejenom na semináři ve Sněmovně, ale také na demonstraci na Palackého náměstí.

Závěrem: Předložený návrh úsporných opatření Ministerstva práce a sociálních věcí výrazně zhoršuje sociálně ekonomickou situaci většiny občanů České republiky. Připojuji se proto k návrhu na jeho zamítnutí.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Požádám paní poslankyni Miladu Emmerovou. Připraví se Dana Váhalová. (Námítky.) Pardon, omlouvám se, to je moje chyba. Prosím, máte slovo (k faktické poznámce), omlouvám se paní poslankyni Emmerové, slovo má paní poslankyně Lenka Kohoutová.

Poslankyně Lenka Kohoutová: Vážený pane předsedající, kolegyně a kolegové, musím reagovat na kolegyni Semelovou. Za prvé, každý z nás musí být dostatečně odpovědným člověkem a přenést odpovědnost za svůj vlastní život. My nemůžeme vytvářet neustále bezedný sociální sys-

těm pro kohokoli. My vytváříme určitý právní stát. Vytváříme právní normy, ve kterých se dá a bude se dát žít. My nemůžeme vytvářet velmi silné záchranné sítě. Záchrannou síť ano, to je správné, ale ne že budeme platit každý jeden dudlík, každou jednu plenku pro malé miminko. My musíme myslet na ty, kteří skutečně tu pomoc potřebují, a to jsou právě například osoby se zdravotním postižením, které tady kolegyně zmiňovala. My musíme vytvářet systém pro seniory a ten se tady snažíme tvořit. Systém, anebo sbírka, soubor zákonů, které zde nyní schvalujeme, už funguje. Tento systém tady funguje již od ledna a nejsou stížnosti na jeho funkčnost, na to, že by někdo propadal do stavu bídy a podobně. Tomu tak není. My tady máme přece určitý systém hmotné nouze a v tomto ohledu pracujeme a potřebným skutečně pomáháme. My jsme se tady bavili o tom, že jsme snížili příspěvek na péči z 2 tisíc na 800 korun, ale on byl 500 korun, kdysi.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Omlouvám se, čas.

Poslankyně Lenka Kohoutová: On byl účelově před volbami prostě zvýšen. (Projevy nevole.) Bavme se tady a hovoříme tady pravdu!

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Už ale opravdu hodně času uplynulo. (Smích z řad opozice.) Paní poslankyně Semelová bude reagovat.

Poslankyně Marta Semelová: Tady se mluví o systému. Já bych jenom chtěla reagovat. Zeptejte se těch, co jsou skutečně zdravotně postižení, to je jedna věc, a uslyšíte všechny jejich výhrady, tak jak jsme je slyšeli my, kteří jsme je chtěli poslouchat. To za prvé.

Až dáte lidem práci a spravedlivou mzdu za tu práci, tak nebudou potřeba takovéhle všechny záchranné sítě, o kterých jste tady, prostřednictvím předsedajícího paní Kohoutová, mluvila! (Potlesk z řad opozice.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Prosím, ještě přijde reakce paní poslankyně Kohoutové.

Poslankyně Lenka Kohoutová: Prostřednictvím pana předsedajícího bych ráda řekla paní kolegyni: Nevím, jak vy, ale já každý týden jsem mezi těmi lidmi. Já dokonce pro ně pracuji! A ráda bych vám řekla, že je potřeba – ano, já s vámi souhlasím, je potřeba tvořit systém, který je do stane do práce. Ale není potřeba tady tvořit systém, který bude platit za nic. My nepotřebujeme ty lidi nechávat doma a neiniciovat je! My

potřebujeme pro ně vytvářet takový systém, který je bude dostávat ke vzdělávání, k zaměstnávání a tu práci jim vytvoří trvalou! (Potlesk z řad koalice.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Gregora. Martin Gregora – také se hlásí o slovo.

Poslanec Martin Gregora: Vážený pane předsedající, kolegyně a kolegové, já mám jenom faktickou poznámku také na kolegyni Semelovou ohledně očkování proti žloutence. Očkování proti žloutence musíme rozdělit na dvě vakcíny. Jedna je žloutenka B, jedna je žloutenka A. Proti žloutence B je očkování plně hrazeno, proti žloutence typu A je očkování státem také hrazeno, pokud je to v době, kdy je větší výskyt tohoto onemocnění, nebo možnost většího výskytu, v případě živelních katastrof, a tam to stát také plně hraď. V ostatních situacích – je pravda, že to A patří do doporučeného nepovinného očkování, na které musí rodiče připlácet. Ale jednak mohou využít 500 korun od pojišťovny, to je jedna možnost, jednak – to je druhá věc – v současné době epidemiologická situace není taková, výskyt žloutenky není takový, aby bylo nutno uvažovat o tom, že by se to zahrnulo mezi plně hrazená očkování. To jenom k tomu. (Potlesk z řad koalice.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Paní poslankyně Semelová na to bude reagovat.

Poslankyně Marta Semelová: Za prvé – běžte to vykládat těm maminkám. Za druhé – prostřednictvím pana předsedajícího – my budeme čekat tak dlouho, až tady bude velký výskyt nějaké nemoci, až tady bude taková situace, že díky šíření nemocí, protože se nebude očkovat, protože na to nemají ty mámy, tak se nám nakonec ten zdravotní systém velice prodrazí, protože se na to bude doplácet mnohem více, než kdyby se dávalo na prevenci. (Potlesk z řad opozice.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak jsme snad vyčerpali všechny faktické poznámky a můžeme přejít k řádným přihláškám. Tou je v této chvíli přihláška paní poslankyně Milady Emmerové, po ní pak je další Dana Váhalová.

Poslankyně Milada Emmerová: Vážený pane místopředsedo, vážená vládo, vážení přítomní, filozofie tvůrců sociální reformy zapomíná často na solidární principy, zapomíná na relativní i absolutní stárnutí společnosti, nepodporuje porodnost, a tím ani následné přírůstky aktivních pracovních sil atd.

Je zarážející, že se do jistého rozporu dostává zdravotní péče a její pozitivní efekty s úrovní péče sociální. Vždy se mi nabízí pro tuto situaci výrok z Shakespearoví tragédie Hamlet. Cituji: Smrt mu oddálíš, ale život mu neprodloužíš.

Tak bych charakterizovala naši současnou společenskou atmosféru. Dokonce otázka žádoucí důchodové reformy je stavěna tak, že existence a narůstající počet dlouhověkých občanů se jeví jako jistý problém, a to nejen v sociální oblasti. Vždyť zvyšování DPH bylo ve sdělovacích prostředcích stavěno do souvislosti s nutností realizace důchodové reformy. Jde o necitlivý, cynický až antihumánní přístup. Jde o dehonestaci stáří, přičemž se nepřipomíná a nerespektuje známý fakt, že právě senioři jsou nositelem mnoha životních zkušeností, které podmiňují jejich moudrost, jejich schopnost být vzorem pro ty mladší. Ti by si měli uvědomovat, že i je, a to v lepším případě, čeká seniorský věk. (Trvalý hluk v sále.)

Vidím, že můj projev spíše baví některé členy Poslanecké sněmovny. To opravdu nebyl můj úmysl. Když tak se vrhnu na nějaké vtipy ze sociální reformy plynoucí. Zatím mě žádný kloudný nenapadá.

Už jenom tato skutečnost by měla vést každou vládu k tomu, aby převládala snaha nejen těmto lidem život ulehčovat, v žádném případě způsobovat jejich frustraci a nejistoty.

Zásadním problémem je, že se rozhoduje na centrální úrovni s minimální možností diskuse odborníků.

Nově předložené předlohy zasahují do životní úrovně sociálně slabších rodin. Změny jsou předkládány izolovaně, bez přihlédnutí ke změnám takřka ve všech resortech a bez přihlédnutí k únosnosti pro ty nejslabší. Dovolím si ocitovat několik názorů jednoho důchodce, který prý se nestačí divit, k čemu vedou navrhované škrtky, které naše vláda nazývá úspornými.

Cituji: Všechna vaše opatření směřují do řad nejnižších příjmových skupin a střední třídy, podnikatelů. Je to krok, který sníží možnosti nakupování, a tudíž sníží výnosy obchodů. Obchodníkům se sníží odbyt a to postihne i větší podnikatele. Tím se otevřou nůžky mezi státními příjmy a výdaji a ekonomika bude stále propadat. Zavedení progresivní daně je jedno z nezbytných opatření. Zaměřit se na výdaje zbytečné a ty tvrdě potlačovat. Provéřte všechny sponzorské dary pro politické kampaně všech stran. Pokud mají milionáři a miliardáři na sponzorské dary, mají i na vyšší daně. Prosadte, ať tiché zvýšení důchodů, kterým požehnal Ústavní soud, je opět zrušeno. Probudte se v představě, že v dalších letech nebude pracovní síla. To jenom v Čechách klesá porodnost, zatímco jinde na planetě prudce stoupá. (Výkřik poslankyně Lenky Kohoutové.) Konec citace.

A dále názor jedné voličky: Je ostudou, že namísto reformy státní

správy a veřejných financí se provádí daňová reforma. Zřejmě zapomínáte, že občané se naučili počítat většinou už v první třídě základní školy, a tak si všichni dnes umí spočítat, že když chce pan ministr financí provést nejdříve zvýšení DPH na 14,5 % a posléze na 17,5 %, tak nakonec fakticky dosáhne výše 20,03 %. Tedy se jedná o daňový podvod na občany. Celé je to divadlo, aby si občan myslel, jak na tom vydělá. A opak je pravdou. To vše je vymyšleno a nastaveno, aniž by byly vyžadovány úspory po celé státní správě, tj. ukončení nesmyslných předražených zakázek a nákupů, a konečně také snížení marží a cen farmaceutického průmyslu, který vydělává po zbrojních firmách nejvíce, někdy je dokonce předčí. Konec citace.

Nebudu už rozebírat jednotlivá ustanovení, které tady detailně provedl zpravodaj kolega Opálka. Jenom chci říct, že s ním ve všech názorech souhlasím.

Na balíček parametrických změn přichází systémová opatření k tzv. zdokonalení běhu státní administrativy. Za okolností, kdy 60 % pracujících nemá průměrný výdělek, nedosahuje ho, a pojištění platí každý rok ze stanoveného průměrného výdělku v minulém roce, čili platí vyšší částky, než je jejich příjem, a 17 % nemá průměrný důchod, představuje sociální reforma vážné ohrožování životních podmínek většiny obyvatel.

Alarmující je narůstající počet dokonaných sebevražd, a to převážně mužů v pátém až šestém deceniu. Zřejmě jde o ty, kteří v této životní etapě přišli o práci. Vede to i k rozvratu jejich rodinného života, a proto se pak nabízí nejjednodušší řešení – suicidium. Jde o takzvaného živitele rodiny, který selhal. Život bez světlých perspektiv už pro něj nemá žádnou cenu. A to chceme hovořit o tom, že máme za povinnost pečovat o duševní zdraví společnosti, jak bylo podepsáno v lednu 2005 v Helsinkách.

V České republice máme přijatý Národní program přípravy na stárnutí na období let 2008 až 2012. Aktivní život ve stáří není myslitelný bez dostatečného hmotného zabezpečení a bez dostupné a kvalitní zdravotní péče. Mimochodem je v tomto elaborátu, který vydalo Ministerstvo práce a sociálních věcí, také uvedeno, že důchodová reforma by měla být vnímána jako kontinuální proces přizpůsobování demografickému vývoji, a nikoliv jako jednorázová změna.

Z těchto všech důvodů a náznaků nemohu pro schválení balíčku sociálních škrtů hlasovat, poněvadž jsem přesvědčena, že reforma je málo uvážená, že je nespravedlivá k většině obyvatel.

Děkuji za pozornost. (Potlesk některých poslanců z levé části Sněmovny.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Teď bych požádal paní poslankyni Danu Váhalovou a připraví se Antonín Seda.

Poslankyně Dana Váhalová: Dobré odpoledne. Děkuji za slovo, pane předsedající. Vládo, vážené kolegyně, vážení kolegové, už podruhé se nám dostává návrh zákona v souvislosti s úspornými opatřeními v působnosti Ministerstva práce a sociálních věcí. Nejprve jsme ho byli nuceni schvalovat v legislativní nouzi koncem minulého roku a nyní znovu obdobný zákon, pouze pod jiným číslem, budeme znovu projednávat. Hlavním důvodem je rozhodnutí Ústavního soudu ze dne 14. března 2011, kterým se uplynutím dne 31. prosince 2011 zrušuje zákon č. 347/2010 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s úspornými opatřeními v působnosti Ministerstva práce a sociálních věcí, a to z důvodu procedurálních pochybení při přijímání tohoto zákona.

V této souvislosti bych očekávala, že vláda s ohledem na vývoj české společnosti předloží nový návrh a přehodnotí některé necitlivé sociální škrt. Domnívám se totiž, že problém českých veřejných financí je spíše na příjmové straně než na té výdajové. Pokud by Česká republika měla daňovou kvótu takovou, jako je průměr v západoevropské části Evropské unie, tak by státní rozpočet vykazoval podstatně menší schodky a nemuseli bychom jednat o těchto opatřeních, která postihují sociálně nejslabší část českých občanů. V této souvislosti si myslím, že navrhovaná opatření jsou nevyvážená a především chybná, pokud vláda preferuje jenom škrt jako cestu k vyrovnaným státním rozpočtům místo nastartování hospodářského růstu.

Z mého pohledu je obrovským problémem sociálního systému České republiky také např. přijetí nesystémového a nedomyšleného zákona o Úřadu práce České republiky. Tento zákon má v sobě obrovský potenciál vyvolat velký chaos na pracovním trhu, a tím znemožnit účinnou politiku zaměstnanosti České republiky. Vezmeme-li do úvahy, že v rámci sociální reformy ztratí města a obce stávající kompetence v oblasti výplaty nepojistných sociálních dávek v přenesené působnosti na úkor Úřadu práce České republiky, můžeme očekávat další propad v politice zaměstnanosti České republiky. Domnívám se, že navrhovat pokračování těchto sociálních škrtů není dobré. Pokud bude tento zákon schválen, přispěje ke zhoršení stavu chudoby a sociálního vyloučení v České republice.

Mám obavu, že tímto opatřením česká vláda sama ohrožuje i své vlastní cíle uvedené v Národním programu reforem České republiky 2011 v kapitole Sociální začleňování a snižování chudoby. Tam se jedná o zachování stejného počtu osob ohrožených chudobou nebo sociálním vyloučením v roce 2020 na úrovni 1 566 tis. osob jako v roce 2008 a rozpočty českých domácností, které již tak jsou napjaté, že každé další zatížení může mít nepřijemný důsledek pro plnění strategie Evropa 2020. V této souvislosti nemohu výše uvedené škrt sociálních transferů ohrožující občany České republiky podpořit.

Děkuji za pozornost. (Potlesk některých poslanců z levé části Sněmovny.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, teď se hlásí opět poslankyně Lenka Kohoutová s faktickou a chce reagovat na vystoupení paní poslankyně Váhalové. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Lenka Kohoutová: Pouze krátce, prosím vás. Víc jak polovina nás poslanců je tady nových. Většina z nás sem šla s cílem pracovat a nastavovat tady takový systém, aby tady bylo zvýšení zaměstnanosti, aby tady byl dobrý sociální systém. To, co my tady dneska schvalujeme, to už funguje! To funguje a bude to fungovat do 31. 12. 2011. Tak tady zbytečně neobstruujeme. Já chápu, že to samozřejmě potřebujete, ale pojďme pracovat, a pojďme pracovat ve jménu těch lidí (šum v levé části sálu).

Prostřednictvím pana předsedajícího, paní poslankyně, vždyť tady to funguje a to, co vy jste tady namítala, tak skutečně není pravdou. Nemaťte tady lidi, pojďme pracovat, a pojďme skutečně pracovat ve jménu a ve prospěch našich lidí. (Potlesk z pravé části sálu.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Stanislav Grospič se fakticky přihlásil, aby reagoval na vystoupení paní poslankyně Kohoutové. Prosím, máte slovo.

Poslanec Stanislav Grospič: Děkuji, pane místopředsedo. Dovolte, a-bych vaším prostřednictvím paní poslankyni Kohoutové řekl, že tady nikdo nikoho nemate, naopak. Myslím si, že vy, vaše vládní koalice, vaše vláda mate veřejnost zrovna tak, jako ji máta, když před volbami vaše politické strany vyhrožovaly a vydíraly občany České republiky řeckou krizí. To ještě neznamena, že když jste si něco schválili v souvislosti s rozpočtem, že to lidé skousli. Drtivá většina občanů této republiky s vaší vládou nesouhlasí a vyjadřuje jí odpor. Lidé neskousli a neztotožnili se s tím, že by měli sálamovou metodou dávkovaně, tak jak jim to dáváte, stále trpět zvyšování svých životních nákladů. To je možná vaše iluze. Žijte si v té iluzi, ale lidé v České republice žijí zcela určitě v realitě. (Potlesk z levé části sálu.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Já děkuji. Paní předsedkyně... (prosba o vystřídání, aby mohl vystoupit u řečnického pultu).

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní se hlásí o slovo místopředseda Sněmovny Lubomír Zaorálek. Prosím, pane místopředsedo. – Prosím o klid, paní poslankyně Organíková. Prosím, pane místopředsedo.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Děkuji. Já bych se chtěl, vážení kolegové, pokusit o nemožné. Já bych se chtěl pokusit vás přesvědčit, že když tady vystupuji, v této sněmovně, tak tady nevystupuji proto, abych trátil čas váš a svůj, ani nevystupuji proto, že bych si myslel, že mám nějakou věčnou pravdu, ale proto, že mám skutečně vážné pochyby. A ty jsou zásadní a hluboké. Já bych vás rád přesvědčil, že když tady něco říkám... Já vám řeknu jeden příklad, na kterém vám to budu demonstrovat. Kdo chce poslouchat, ať si to poslechne. A pak to posuďte.

Třeba řeknu vám – včera. To vlastně je pořád ten jeden balík reformních zákonů. Pan ministr zdravotnictví tady vystoupil a říkal, že budeme dělat ten standard a nadstandard, a uvedl tady jako takový příklad, takový názorný příklad, že například když jde o ty robotické operace, tak to bude prostě nadstandard, a základní operace bude standard. Já jsem měl možnost se setkat s přednostou kliniky, který mi dokonce v několika hodinách předvedl fungování robota pro operaci rakoviny prostaty. A tento přednosta mě informoval o tom, že ten robot – on tím byl velice nadšený – je schopen operaci provést tak, že riziko nechání nějakých těch okrajů, které pak metastázuje, je o 40 až 60 % větší, než když to operuje normálně chirurg rukama.

A vy se... No, víte, jak to chci říct, ať už jsem to spletl, nebo ne. Říkal mi, že dokonce lidé, kteří jsou bohatí – no, podívejte, nedělejte si legraci (reakce na úsměvy koaličních poslanců), tady jde o to, jestli si rozumíme.

Říkal mi, že lidé, kteří mají peníze, si to zaplatí dneska ve Švédsku nebo ve Spojených státech. No když máte prachy a hrozí vám, že přijdete o život, tak si to prostě zaplatíte, když vám řeknou, že ten robot vám dá 60 % větší jistoty. Rozumíte, co chci říct? Tady přece není pravda, že tohle je něco nadstandardního. Tady jde o to, že s robotem máte výrazně větší šanci, že přežijete! A přesto včera tady pan ministr zdravotnictví řekl jako příklad, že robotická operace je nadstandard a základní bude standard. A to je ten důvod, proč tomu nevěřím. A nevěřím za všechny, kteří zítra budou mít v ordinaci za úkol si vybírat nebo se rozhodovat. A půjde o ty peníze. Tak mi řekněte, jestli tohle je vaše zdržování, nebo jestli tady zdržujete vás, občany, veřejnost v této zemi, když tuhle otázku tady kladu!

I když pan ministr je podle mě docela solidní partner a dá se s ním debatovat, myslím si, že v tomhle nemá pravdu. Jakkoliv nejsem lékař. A mám to potvrzené od odborníků, že je to zásadní rozdíl operace! Samozřejmě, ti roboti mají různou účinnost při různých typech. Na některé operace se hodí, na některé ne. Ale viděl jsem diagramy a statistiky, kde bylo prokázáno, že například v případě operace prostaty účinnost robotů je dramaticky vyšší! A je to daleko větší jistota.

Chápete? Tak budeme se o těchto věcech tady bavit? Anebo si bude-

me hrát na to, že tady někdo obstruuje? Mně to připadá jako vážný důvod k debatě právě tady, v této sněmovně!

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Tak. Mám zde několik žádostí o faktickou poznámku. Nevím, zda paní poslankyně Kohoutová? Ne. Pak kolega Grospič – faktická poznámka. Je přihlášen, nebo není? Není přítomen dokonce. Pan kolega Roztočil – faktická poznámka. Prosím.

Poslanec Aleš Roztočil: Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně, vážení kolegové, já krásně dneska poslouchám a moc se mně líbila přednáška o robotické chirurgii pana místopředsedy. Ale víte, ono platí trošičku to ševče, drž se svého kopyta. On je výborný politik. Jistě. Já jsem lékař, jsem gynekolog. Víím, co je robotická chirurgie, a udělal jsem stovky a stovky laparoskopických gynekologických operací. A nejsem urolog, ale víím, co urologie je.

Je zcela jasně dokázáno – a já vám můžu na váš mail poslat x článků – že robotická chirurgie vznikla ve Spojených státech tím, že Spojené státy nezachytily začátek laparoskopie a svou technikou to předběhly. Jaký je rozdíl mezi laparoskopickou prostatektomií a robotickou prostatektomií? Asi 20, 30 tisíc stojí laparoskopická, zatímco 140, 150 tisíc stojí robotická. Výsledek je na velkých randomizovaných studiích naprosto stejný.

Čili já samozřejmě každému přeji, ať si nechá udělat laparoskopickou prostatektomii, ale u nás je 12 těchto pracovišť. Nevím, kolik spotřebují peněz. A například chápu, že by byla dvě pracoviště v České republice, ale je jich 12. A nevím, kolik milionů tady toto spotřebuje. Čili dejme pacientům to, co potřebují, ať jsou operováni laparoskopicky. Je to výborné. Ale, samozřejmě, robotická chirurgie není nadstandard, je to zábava pro doktory, je to pohodlí pro doktory, ale není to do současného zdravotnictví.

Já vám děkuji za pozornost. (Potlesk koaličních poslanců.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Já se omlouvám Sněmovně, že jsem odvedl debatu k tématu, které teď není. Takže doufám, že mi to prominete, a vrátím se k Antonínu Sedřovi, který se bude držet tématu, které je. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Antonín Sedřa: Děkuji. Pane předsedajícím, vážení členové vlády, vážené poslankyně, vážení poslanci, návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s úspornými opatřeními v působnosti Ministerstva práce a sociálních věcí, se předkládá v návaznosti, jak bylo řečeno, na nález Ústavního soudu ze dne 14. března 2011, který uznal procedurální pochybení při přijímání zákona č. 347/2010 Sb.

Principiálně podporuji snahu vlády k takovým opatřením, která omezí zneužívání sociálních dávek. Nicméně nemohu podporovat ta opatření, která odnesou všichni, kteří státní sociální podporu potřebují, a to bez ohledu na to, zda podvádějí, či nikoliv.

Druhým základním problémem je skutečnost, že drtivá většina nezaměstnaných i osob se zdravotním postižením chce pracovat, ale zejména chce práci, která by je a jejich rodiny uživila. Ale řada navrhovaných opatření současné vlády namísto toho, aby tuto práci a adekvátní odměnu za ni zajistila, drtivě většině těch nejpotřebnějších sníží jejich životní úroveň. Tento postup je v rozporu s Listinou základních práv a svobod, je v rozporu se Sociální chartou Evropské unie a s mnoha doporučeními různých světových organizací, které se lidskými právy zabývají.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, současná vláda v zákoně o veřejném zdravotním pojištění zvyšuje poplatek za pobyt v nemocnici z 60 na 100 korun za den, aby v tomto zákoně ponechala denní výši nemocenské na 60 % denního vyměřovacího základu, namísto aby zavedla rozdílné sazby pro výši nemocenské podle počtu dní pracovní neschopnosti. Namísto toho, aby vláda konečně zvýšila minimální mzdu, umožňuje zaměstnavatelům řadu úsporných opatření, která jdou k tíži zaměstnanců. Snížení sazby podpory v nezaměstnanosti v případě, kdy zaměstnanec ukončí zaměstnání bez vážného důvodu, na 45 % průměrného měsíčního čistého výdělku, je ukázkou klasické diskriminace zaměstnanců a zneužití současné ekonomické situace, a to v době vysoké nezaměstnanosti a doznívající hospodářské krize.

Vážení členové vlády, vážené kolegyně a kolegové, opravdu nerozumím návrhu, kdy podpora v nezaměstnanosti se poskytne až po uplynutí doby, která odpovídá výši odstupného nebo odchodného. Chci se zeptat pana ministra, co poradí těm lidem, kteří žádné odstupné nedostanou, z čeho mají uživit sebe a své rodiny. Tohle je v přímém kontrastu se zavedením překlenovacího příspěvku k podpoře podnikání osob samostatně výdělečně činných. Prostě – vláda upřednostňuje některé občany před jinými.

Takovéto návrhy jdou zejména proti udržení sociální soudržnosti naší společnosti. Ovšem snížení příspěvku na péči ve stupni 1, lehká závislost, u osob nad 18 let z původních 2000 korun na 800 korun je opravdu obudné, a to zejména proto, že stát hodlá šetřit na klientech pečovatelských služeb.

Vážení členové vlády, vážené poslankyně, vážení poslanci, chci připomenout vládní koalici a zejména občanským demokratům jejich sliby, které rozdávali před sněmovními volbami občanům České republiky. Vaše škrtky pro ty nejpotřebnější ukazují na absolutní asociálnost současné vlády. Škoda, že tady není pan premiér, pan předseda vlády, protože tato slova budou patřit právě jemu.

Vážený pane premiére, chci vám připomenout vaše předvolební vystoupení k zadlužování státu, kde jste ukazoval modrou a červenou imaginární – či podle mého názoru lživou – nákupní síťovku. Ano, pane premiére, řada občanů vám skočila na vaše slova, že když budou volit Občanskou demokratickou stranu, bude síťovka plnější. Teď se ukazuje, že mystifikací trpí nejen někteří ministři vaší vlády, ale že mystifikací trpíte i vy sám. Vaše čím dál prázdnější modrá síťovka totiž ukazuje na skutečnost, že už se nekrade pouze ze státního, ale že se už bere i lidem. O to hůř, že se bere zejména těm, kteří se nemohou bránit.

Vážení členové vlády, vážené koaliční poslankyně a poslanci, opravdu se divím, že se stále ještě nestydíte.

Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Mám tady jednu, ale nevím, jestli to byla opravdu faktická – pan poslanec Miroslav Jeník? Nehlásil se. Vy jste se hlásil, nebo ne? Hlásil, takže se omlouvám, jste tady napsaný. Takže prosím, máte slovo.

Poslanec Miroslav Jeník: Vážený pane předsedající, vážená vládo, kolegyně a kolegové, nechci zdržovat, já jsem se jenom přihlásil před vystoupením předřečníka, protože jsem to právě chtěl vrátit trošku k tématu, které je o tom, abychom se v podstatě těmito zákony, úspornými a dalšími opatřeními, dostali ke konsolidaci státních financí.

Pr T ostě v roce 2006, kdy jsem se dostal ke státním financím jako ekonom, tak mě opravdu napadala pouze věta feldkuráta Katze: „To se nám to hoduje, Švejku, když nám druhý půjčujou.“ Od té doby šel nějaký vývoj, šel světem, šel i Českou republikou a my k tomu musíme přihlížet.

Tady bylo zmíněno: Nestrašme řeckou krizí a podobně. Ano, ty obraty se tady často používají, ale nezapomeňme na to, že mimo řecké krize už máme také portugalskou krizi, na cestě španělskou krizi, belgická vláda se ještě za rok nesestavila a Itálie se může dělit za chvilku na sever a na jih. Takže nedělejme všechno pro to, abychom se nějakými malichernými spory přidali do této skupiny států, a potom, až budeme vydávat nějaké dluhopisy a podobně, tak budeme vůbec mít problém je udat na trhu, a v rámci penzijní reformy se pak už nebudeme bavit o způsobu, jak investovat, když by třeba téměř nebylo do čeho. To znamená budme v sestavě zemí, kterým se důvěřuje a které si důvěru zaslouží. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Teď paní poslankyně Kohoutová.

Poslankyně Lenka Kohoutová: Pane předsedající, jenom bych vaším

prostřednictvím chtěla vzkázat svému kolegovi, co zde po levici měl vystoupení. Pečovatelská služba není hrazena pouze z příspěvku na péči, ale je hrazena také státem, krajem a obcí. Prosím vás, pojďme tady říkat pouze o problémech, o kterých skutečně něco víme. Pojďme své projevy cílit tak, že skutečně víme a naše slova jsou – důrazně žádám – našimi vlastními poznatky, a ne že tady pouze budeme říkat nějaká hesla.

Jestli potřebujete vysvětlit, jak to vypadá s pečovatelskou službou, ráda vám poskytnu konzultaci. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Prosím pana poslance Sedu.

Poslanec Antonín Sed'a: Děkuji. Vážená paní kolegyně, prostřednictvím předsedajícího, za prvé mě nemusíte poučovat. Já jsem sociální demokrat. (Veselost zprava.) Pro sociálního demokrata jsou sociální věci prioritou, takže já vím přesně, jak se financuje pečovatelská služba. Jsem dlouholetým zastupitelem města Uherské Hradiště, takže vím, které máme a jak fungují a jak nefungují. Takže mě nemusíte poučovat! Děkuji. (Potlesk z řad poslanců ČSSD.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Václav Klučka je další, kdo se hlásí.

Poslanec Václav Klučka: Děkuji. Pane místopředsedo, kolegové, kolegyně, na výzvu paní Kohoutové, že máme mluvit o tom, čemu rozumíme, chci jenom říci, jestli všichni víme, kolik se mění zákonů tímto zákonem, jestli to víme všichni, že jich je 17. Jestli všichni známe obsah těchto zákonů, abychom porozuměli tomu, co se v zákonech skutečně mění.

Já jsem teprve v dnešní tak obsáhlé diskusi pochopil to, co nám chybělo při legislativní nouzi. Nebyla žádná diskuse, nemluvalo se o ničem, schválili jsme to tak, jak to bylo! Není to dobré pro tuhle Sněmovnu. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Máme tady ještě přihlášeného pana poslance Zbyňka Stanjuru.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já jsem občanský demokrat, a když něčemu nerozumím, tak si rád nechám problematiku vysvětlit, protože člověk samozřejmě nemůže rozumět všemu.

Nicméně bych chtěl vzkázat panu poslanci Sedovi prostřednictvím pana předsedajícího, že sociální politika je výsostně pravicové téma, ne vaše socialistické experimenty. (Veselost a potlesk v levé části sálu.) Sociální téma je téma pravicových stran. My chceme mít adresný systém,

abychom dali těm, kteří to skutečně potřebují, a ne těm, kteří jsou černí pasažéři a kteří peníze od státu, krajů a obcí nepotřebují. To je to, co nás rozlišuje, proto se tak potýkáme.

A chtěl bych vzkázat svému kolegovi Václavu Klučkovi prostřednictvím pana místopředsedy Zaorálka. Je pravda, že k tomu nebyla rozprava, ale předtím váš pan tehdy úřadující předseda Sobotka mluvil asi šest a půl hodiny s právem přednostním, takže to mohl říct všechno on, kdyby toho času využil k věcným připomínkám a k věcným návrhům k tomuto návrhu zákona. Kdo si pamatuje bouřlivé jednání, tak mi dá za pravdu. Kdo si ho nepamatuje, tak si otevřete stenozáznamy. Jsou na webu a můžete se podívat. Zatím je debata mnohem kratší, zatím, než tehdy.

Děkuji. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Nejdřív se přihlásil s faktickou pan poslanec Josef Nekl a pak Václav Klučka. Takže nejdřív Josef Nekl.

Poslanec Josef Nekl: Děkuji, pane předsedající, vaším prostřednictvím k paní kolegyni Kohoutové. Vyzvala nás, abychom mluvili se znalostí věci. Před tuším třemi týdny probíhalo krajské zastupitelstvo Olomouckého kraje, kdy zastupitelé, jak se říká napříč politickým spektrem, odhlasovali prosbu tomuto parlamentu a této vládě, aby skončila s hlubokými škrty do sociální oblasti, protože to, co bylo odebráno letos v rámci příspěvku státu na činnost domovů důchodců a sociálních služeb i neziskových organizací, bude příští rok o další třetinu zkráceno a budeme muset v našem kraji, stejně jako v ostatních krajích, určitě omezit, ne-li pozastavit činnost mnoha organizací, které se sociální službou a sociální prací zabývají. Děkuji. (Potlesk z řad poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Nyní poprosím poslance Václava Klučku.

Poslanec Václav Klučka: Pane místopředsedo, prostřednictvím vás kolegovi Zbyňkovi Stanjurovi. On dobře ví, že charakter rozpravy, kterou vedl pan předseda, nebyl charakterem rozpravy podrobné. Byla to rozprava obecná, ve které sice mohl říct všechny věci, které se mu na zákonech nelíbí, ale nic bychom v daném okamžiku nezměnili. Žádná podrobná rozprava v legislativní nouzi nebyla. (Potlesk z řad poslanců ČSSD.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Můžeme pokračovat dále v řádných přihlášených. Tím dalším je – pan ministr chce reagovat, takže prosím, slovo má pan ministr.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Děkuji. Já samozřejmě potom budu reagovat na příspěvky, které se vztahují k tématu, nicméně pokud se tady mluví o dotacích sociálních služeb, tak se to k tématu nevztahuje, proto bych na to chtěl reagovat hned.

Žádné číslo na příští rok není, tak nevím, kde ho pan kolega poslanec bere.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Nyní je přihlášen pan poslanec Václav Neubauer. Další pak bude Václav Klučka řádně. Mám tady asi ještě šest přihlášek, pro vaši informaci. Prosím.

Poslanec Václav Neubauer: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážená vládo, vážené kolegyně, vážení kolegové, poté co veřejnost značně negativně naladil přechod na nejrůznější úsporná opatření, která byla v závěru loňského roku tak nějak šmahem schválena, byla o těchto krocích vedena diskuse na nejrůznějších úrovních a též budto s vysokou odborností, nebo s úplnou neznalostí věci. Z různých diskusí pak podle mého názoru vyplývá několik poznatků, k nimž se hodlám v tomto svém vystoupení vyjádřit a upozornit na několik bodů, které by se měly ve vládním návrhu zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s úspornými opatřeními v působnosti Ministerstva práce a sociálních věcí, změnit.

První připomínku mám ke změně zákona o nemocenském pojištění. Především s ohledem na navrhované změny v zákoně o veřejném zdravotním pojištění, které významně zvýší finanční spoluúčast pacientů na léčebných nákladech, se domnívám, že by bylo velmi vhodné ponechat úpravu denní výše nemocenského v rozdílných výších, a to 60, 66, 72 a 100 %, tak, jak platilo do 31. 12. 2009.

Jde totiž nejen o kompenzaci stále se zvyšujících nákladů a spoluúčasti na zdravotní péči, ale v případech, že se v časové ose prokáže vážnost onemocnění, umožnit při déletrvajících pracovní neschopnosti těmto nemocným nejen přežít na hranici bídy, ale umožnit jim slušný život po dobu trvání nemoci. Přitom vybilancování zvýšení ročních nákladů ve výdajích nemocenského pojištění o 2,4 mld. korun, které by návrat k rozdílným sazbám pro výši nemocenského přinesl, je hodně teoretickým výpočtem, který se může i pozitivně měnit – dopad se může snížit z řady důvodů, ekonomické důvody nevyjímaje.

Další připomínka je ke změně v zákoně o pojistném na sociální zabezpečení. Stále je pod veřejnou kritikou skutečnost, že podniky dosud fungující jako významní zaměstnavatelé jsou zatěžovány nejrůznějšími druhy odvodů a daní. Významným odvodem je též odvod pojistného na sociální zabezpečení pro zaměstnavatele, který je navrhován ve výši 25 %,

ačkoli podle právního stavu platného před přijetím zákona č. 347/2010 Sb. se mělo pojistné u zaměstnavatelů snížit na 24,1 %. Navrhuji, aby toto snížení pojistného na sociální zabezpečení bylo promítnuto do projednávaného zákona v této výši, tedy 24,1 %, což poněkud zlepší obtížnou situaci zaměstnavatelů, zejména existující při úhradě výplaty náhrady mzdy zaměstnancům z důvodu dočasné pracovní neschopnosti, a to právě i pro dobu prvních tří týdnů, která je z hlediska objemu výplaty náhrad nejvýznamnější. Tento návrh, je-li bilance výnosů a nákladů předložená předkladatelem zákona správná, umožní zaměstnavatelům bezpečnější krytí nákladů na náhradu mzdy v případě zvýšené pracovní neschopnosti oproti průměru v případě výskytu epidemie apod.

Poslední připomínka, tu mám ke změně zákona o státní sociální podpoře. Pomineme-li poměrně tvrdé opatření, kterým je snížení celkové vyplacené částky u čtyřleté varianty rodičovského příspěvku změnou termínu provedení volby, které sleduje podporu návratu rodičů do zaměstnání – a věru rozhodně to není opatření, které směřuje k podpoře rodičovství – pak nejzávažnějším krokem směřujícím k již tak špatnému demografickému vývoji v České republice je návrh na omezení nároku na porodné jen na prvorodičky s nízkým příjmem v rodině. To je také důvodem, proč si myslím, že je nutné zrušení omezení nároku na porodné a návrat do původního stavu s nárokem na porodné v souvislosti s narozením každého živého dítěte.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Nyní bych požádal poslance Václava Klučku, připraví se Jan Chvojka.

Poslanec Václav Klučka: Děkuji vám, pane místopředsedo. Někteří kolegové tady ve sněmovně se ptali, jestli to nebudu mít velmi široké, to téma. Já se opravdu budu držet toho, co říkala poslankyně Lenka Kohoutová, že bychom měli mluvit o věcech, kterým rozumíme. A já si myslím, že rozumím tomu, co je záležitostí dobrovolných hasičů.

Dámy a pánové, ani nevíte, kolik úsilí a času jsme věnovali objasňování podstaty nároků, tedy nároků na 100 % denního vyměřovacího základu po celou dobu trvání pracovní neschopnosti právě u těchto členů dobrovolných jednotek, kteří vyjíždějí z veřejného zájmu k mimořádným událostem, k zásahům, k živelním pohromám, k výbuchům, rozsáhlým požárům. Prostě tam, kde ostatní utíkají, oni jedou, aby ochraňovali životy a ochraňovali majetek. Toto je veřejný zájem. Podotýkám, že tito členové jsou určeni rozhodnutím starosty, případně primátora statutárního města jako členové jednotky tohoto města ze zákona, tudíž jsou odpovědní za svoji práci tomuto městu a jsou odpovědní těm, kteří je do této činnosti povolali. Tito členové

vykonávají tuto práci v době osobního volna. Těžko je někdo ze zaměstnání uvolnit na to, aby jeli k zásahu. Přijdou domů, třebaš v podvečerních hodinách je zvedne siréna a jedou k zásahové činnosti.

Dámy a pánové, je to riziková práce. Kolega Chlad by mi mohl potvrdit, že vůbec celý systém integrované záchrany je skutečně rizikovou oblastí, kde pracují profesionálové a dobrovolníci. Horská služba – taky vyjíždí k zásahům přesně v okamžiku, kdy je ohrožen lidský život. A je třeba tohoto člověka zachránit. Pokud možno živého. Pokud možno živého a dovézt ho do nemocničního zařízení. Kdo jiný by tam šel než členové Horské služby?

Toto jsou činnosti, které přinášejí obrovská rizika, a my je odměníme tím, že když ten člen zásahové jednotky bude mít způsoben vážný úraz, protože nemůžeme všechno prostě vyřešit vždycky tak, že k tomu úrazu třebaš nemůže dojít – dojde k němu. Má vážný úraz, bude převezen do nemocnice na operaci a je to jako u každého běžného případu. První tři dny zdarma, další to bude 60 % stejného vyměřovacího základu.

Dámy a pánové, příslušníci u Hasičského záchranného sboru, a já musím říci, že příslušníci u všech bezpečnostních složek, mají v pracovních úrazech 100 %! U zásahu, když jim je způsoben úraz něčím, jsou nemocní, budou ležet ve špitále, mají 100 %, mají další nároky na to, aby byli odškodněni, mají bolestné, mají všechno. Tito dobrovolní členové nedostávají nic! Podle tohoto zákona.

Promiňte mi, chtěl bych položit otázku, jestli někdo vůbec sledoval tento proces, jestli ví, kolik takovýchto případů po dobu krátké platnosti tohoto zákona bylo. Já jsem to v důvodové zprávě nenašel. Já jsem dokonce nenašel v důvodové zprávě ani slůvka o tom, proč se to z § 29 škrtilo. Proč to tam není. Bez náhrady. Je to prostě odůvodněno jenom tím, že celý tento paragraf, tak jak byl rozčleněn do jednotlivých limitů, že celý tento paragraf přinese roční náklady ve výdajích ušetřených ve výši 2,4 mld. korun.

Ale já to nemám rozděleno do těch jednotlivých kategorií, abych řekl: Ano, ti dobrovolní hasiči, to bylo 300 tisíc, třebaš. Já to prostě nevím. Oni sami to v době, kdy dostali snížené dotace na činnost v letošním roce, prostě neutáhnou ze svého rozpočtu. O 50 % ministr John jim snížil dotace! Tak nemůžou těm dobrovolným hasičům a jejich jednotkám, prosím pěkně, zhruba 18 tisíc, nemůžou těm dobrovolným hasičům v daném okamžiku udělat zvýšené pojištění nebo něčím jim prostě trošinku přispět z této dobrovolné činnosti.

Velmi se omlouvám. Já to prostě považuji za velký faul. Kdo jiný než ti to lidé by v rámci integrovaného záchranného systému ve spolupráci s profesionálními jednotkami měli zasahovat? A kdo jiný tam zasahuje? Právě ti lidé! Se stejným rizikem, se stejným nasazením, které tam provádějí profesionálové. Ale s rozlišeným zajištěním této zásahové činnosti.

Prosím, abychom na tento problém skutečně zkusili myslet. Abychom nečekali na to, že někdo přijde s nějakou iniciativou nového návrhu. Pojďme si o tom opravdu velmi vážně podiskutovat a najdeme společné řešení, jak z toho ven.

Děkuji vám. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak teď má slovo pan poslanec Jan Chvojka a připraví se Ladislav Skopal.

Poslanec Jan Chvojka: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, minulý týden jsem zde byl při svém projevu napomenut, že mluvím příliš nahlas, respektive že do mikrofonu řvu, tak musím objasnit: můj výrazný hlasový projev byl dán samozřejmě tím, že se hlasovalo o vládě, která samozřejmě mou důvěru nemá, a svým vystoupením jsem chtěl dát minulý úterý toto dostatečně najevo. Dnes se tedy pokusím mluvit tišeji, nicméně nyní projednávaný zákon mě pálí stejně jako celá nynější vláda.

Myslím si, že návrh zákona je esencí toho, jak asociální tato vláda je. Nechci mluvit o jednotlivých detailech navrhovaného zákona, to bych zde mohl hovořit půl dne a musím dát samozřejmě prostor svým kolegům. Dnes chci mluvit zejména o navrhovaných změnách zákoníku práce v ustanoveních, týkajících se odměňování.

Vláda navrhuje zachovat úpravu odměňování zaměstnanců, a to tím způsobem, že – cituji: „K zajištění konkurenceschopnosti zaměstnavatelů ve veřejných službách a správy na trhu práce a k ocenění nejsložitější práce ve veřejných službách a správě vykonávané výjimečně schopnými odborníky se navrhuje zachovat zavedený platový institut, tzv. smluvní plat.“ Se zavedením tohoto institutu smluvního platu do systému odměňování zaměstnanců ve veřejné správě jsem nesouhlasil a dále zásadně nesouhlasím. Doplnění institutu smluvních platů do systému odměňování zaměstnanců ve veřejných službách a správy naprosto pomíjí tu skutečnost, že tito zaměstnanci jsou odměňováni z limitovaných veřejných rozpočtů, a které na rozdíl od podnikatelské sféry nelze výši těchto prostředků vlastní činností zaměstnavatelů buď vůbec, nebo pouze v nepatrné míře ovlivnit. Dle mého názoru je obrovský rozdíl mezi sjednáváním smluvní mzdy s vedením společnosti, kdy vlastník oceňuje konkrétní finanční přínos managementu, a u smluvních platů ve veřejné sféře jde o to, že politický činitel, to znamená zástupce vládnoucí strany, která se momentálně podílí na správě státu, kraje nebo obce, rozděluje veřejné prostředky. Není zde tedy žádným způsobem uplatňována jakákoli zpětná vazba na výkon daného jednotlivce. Obávám se, že zavedením smluvních platů dojde k legalizaci takových postupů zaměstnavatele při

stanovení platu, které byly podle současných norem kvalifikovány jako nepřipustné až protizákonné. Mnozí si ještě jistě vzpomenou na zkušenost z Národního technického muzea.

Pro odměňování jsou stanovené závazné limity objemu prostředků na platy, takže mám obavu, že v důsledku uplatnění smluvních platů se zhorší a prohloubí nerovnost v odměňování a že bude také docházet k diskriminaci v odměňování ostatních zaměstnanců, protože finanční prostředky na smluvní platy budou získané na úkor zaměstnanců odměňovaných na základě zařazení do platových tříd.

V návaznosti na schválenou změnu § 123 odst. 6 písm. f) zákoníku práce a návrh novely nařízení vlády číslo 564/2006 připomínám riziko dopadu plošného používání tarifu s rozpětím. Zákoník práce ani návrh novely nařízení vlády nevyklučuje, že u jednoho zaměstnavatele se mohou uplatnit obě navržené formy odměňování, tj. stávající tabulky a smluvní platy i tarify s rozpětím a smluvní platy. Bližší podmínky pro určení platového tarifu v rozpětí nejsou stanoveny. Dle mého názoru realizací uvedeného návrhu dochází k porušení článku 24 Listiny základních práv a svobod, tj. právo na spravedlivou odměnu za práci, a § 16 zákoníku práce, který deklaruje povinnost rovného zacházení v odměňování. Návrh je rovněž dle mého názoru v přímém rozporu s ustanovením § 110 zákoníku práce, který stanoví, že za stejnou práci nebo za práci stejné hodnoty přísluší všem zaměstnancům u zaměstnavatele stejný plat.

Musím též zdůraznit, že judikatura Soudního dvora Evropské unie uznává i obecný zákaz diskriminace a navíc že s Lisabonskou smlouvou spojená Listina základních práv Evropské unie, jež tvoří součást primárního práva Evropské unie, zakazuje v článku 21 diskriminaci jako celek. Judikatura Soudního dvora EU navíc v oblasti odměňování za stejnou práci a práci stejné hodnoty standardně uznává princip tzv. jednoho zdroje. Podle něj povinným subjektem, který musí rovné odměňování zajišťovat, není pouze vlastní zaměstnavatel, který zadává práci, ale subjekt, který je odpovědný za nerovnost a může zajistit či obnovit rovné zacházení.

Z tohoto pohledu je nutno posuzovat veřejnou správu a odměňování ní jako celek tak, aby bylo zajištěno rovné zacházení v odměňování za stejnou práci a práci stejné hodnoty, a to v rámci všech subjektů odměňovaných z veřejných rozpočtů. Z výše uvedeného je zřejmé, že určení platového tarifu v rámci rozpětí platových tarifů stanovených od nejnižší až nejvyšší platový stupeň příslušné platové třídy může ve svých důsledcích znemožnit zabezpečení odpovídajících relací přiznaných platových tarifů, a to i v rámci jednotlivých organizací veřejné sféry. Může tak snadno dojít – (technické problémy s mikrofonom).

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Haló, nějaký problém? Nefunguje. Zkuste to ještě, omlouvám se.

Poslanec Jan Chvojka: Může tak snadno dojít k situaci, kdy zaměstnanec vykonávající práci odpovídající svou náročností zařazení do vyšší platové třídy bude mít při stejné délce započitatelné praxe výrazně nižší tarifní plat než zaměstnanec zajišťující méně náročnou činnost.

Dámy a pánové, nejen na základě výše uvedeného nemohu projednávaný zákon podpořit. Děkuji vám za pozornost. (Potlesk poslanců ČSSD).

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. A teď poprosím pana poslance Ladislava Skopala, Josefa Novotného a Miroslava Svobodu. A faktická, ano je to tady, už to vidím, ano, ano. Tak prosím – ale také pan poslanec Nekl, mám to tady správně? Ne, ne to je stará.

Takže pan poslanec Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Tak, odměňování ve veřejné sféře. Tak já myslím, že my všichni máme právo na to, aby byla veřejná správa kvalitní. Aby byla kvalitní, tak tam potřebujete kvalitní zaměstnance a musíte je dobře odměnit. To lpění na tabulkách je samozřejmě nespravedlivé, zejména k mladým lidem, kteří mají chuť pracovat na úřadech. Co je spravedlivého na tom, že když mám například na magistrátu vedoucího odboru financí, tak podle těch tabulek 50letý vedoucí bere jiné peníze než 35letý? Přitom dělají stejnou práci a závisí pouze na věku. Pokud mají být tabulkové platy, tak mají být na pozice, a ne závislé od věku, protože to je samozřejmě diskriminační.

Já, když jsem byl na magistrátu, tak jsem se snažil motivovat mladé lidi, aby přišli a pracovali ve sféře, a docela se nám to dařilo. Ale tuto nespravedlnost jsme museli řešit jinou nespravedlností, že rozdíl v tabulkách jsme dorovnávali různým osobním příplatkem, protože ten systém, který je doposud, prostě je špatný, nepřispívá ke kvalitě veřejné správy. A pokud vy tady říkáte, že to je důvod, proč pro to nemůžete hlasovat, tak se zastáváte těch podprůměrných zaměstnanců. A my bychom se měli zastávat těch nejlepších, abychom je měli odměnit, aby nám neutíkali do privátní sféry a aby byli i v té veřejné sféře dobře odměňováni. Takže ten návrh je naprosto v pořádku. Já myslím, že celá veřejná správa od ministerstva přes kraje, přes obce potřebuje tu smluvní volnost, abychom byli schopni získat do služeb státu, kraje či města kvalitní odborníky, mladé lidi, kteří budou schopni a ochotni kvalitně veřejnou správu vykonávat a tím sloužit nám všem.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak, další faktická tu není, takže můžeme dát slovo poslanci Ladislavu Skopalovi a připraví se Josef Novotný mladší.

Poslanec Ladislav Skopal: Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, úsporná opatření v působnosti Ministerstva práce a sociálních věcí mě skutečně zvedla z poslanecké lavice, a proto tady stojím. Ve svém příspěvku se samozřejmě nemohu a ani nechci zabývat vším, co nesmyslného v tomto návrhu je a čím se tento návrh hemží, ale nedá mi to, abych se nevyjádřil aspoň k § 29 – proti odstupňování ve výplatě nemocenského s ohledem na délku trvání dočasné pracovní neschopnosti nebo nařízení karantény.

Docela mě zarazilo vysvětlení v důvodové zprávě, že jediným odůvodněním je totiž – opětovné zavedení rozdílných sazeb pro výši nemocenského by vlastně přineslo náklady cca 2,4 miliardy korun. Ministerstvo v podstatě a vláda chce sebrat ty 2,4 miliardy těm, kteří jsou na tom špatně, jsou nemocní, nemají šanci se bránit. Jistě, nemůžu vyloučit, že občas se nenajde některý simulant v oblasti nemocných, který má svého kámoše doktora, který mu tu nemocenskou napíše. Ale já si myslím a doufám, že i ministerstvo – že v naprosté většině případů se jedná o zoufalé lidi, kteří jsou v životní nouzi. Čím déle jsou totiž nemocní, tím rychleji jim ubývá finančních prostředků, a v podstatě i jejich rodinám, které se je snaží nějak dotovat. A to ne každý má štěstí, aby rodinné zázemí vůbec měl. S pokračující pracovní neschopností se prohlubuje propast i v kontaktu se zaměstnavatelem, protože ten bezprostřední kontakt tam není. Snižuje se možnost návratu k původní práci, protože čím déle jsem nemocný, tím samozřejmě ten kontakt ztrácím. Prodlužování pracovní neschopnosti zpravidla svědčí o závažnosti choroby, a tím se i stupňují životní náklady tohoto člověka.

Mezi předkladateli určitě není nikdo, kdo by si uměl představit, nebo doufám, že umí, co to je rok vycházet místo s 8 tisíci se 4 008 korunami. Já jsem si zažil v předcházejících volebních obdobích situaci, kdy někteří naši kolegové poslanci se snažili vyjít se sociálním minimem. Bylo to krásně prezentováno v médiích. Musím říct, že skoro nikdo s tím nevyšel. Poslanci zjistili, že sociální minimum je doopravdy tak nízká částka, že s tím je veliký problém, i za těch minulých nákladů, vyjít. Byla to například poslankyně Šojdřová z KDU-ČSL a další. Doopravdy je s tím problém vyjít, pokud nemáme nějaké rodinné zázemí. Ne každý toto rodinné zázemí má.

To je jenom jedna věc, která se týká této novely. Nebudu mluvit o dalších záležitostech, protože se tady snažíme, když si vezmu paragraf týkající se v podstatě podpory rodičů, kdy při narození prvního dítěte dostávám 13 tisíc korun a pak se to samozřejmě snižuje, tím si zaděláváme na to, a budeme

tady probírat důchodové reformy atd., aby doopravdy v budoucnosti tady nikdo nebyl, aby nás v rámci našich důchodových reforem a v našem důchodu živil. Já vím, že je tady možnost připojištění, anebo si budeme připláacet na důchod, ale vážení, zvažte kolik našich občanů je schopno si na tento důchod připláacet. Byl bych rád, aby to pan ministr zvážil a prodiskutoval s občany této republiky, a ne jenom šmahem rozhodl o tom, že všichni zneužívají situaci v sociální oblasti a všichni mají takový plat jako poslanci, aby si byli schopni šetřit.

To jenom ve stručnosti, to, co jsem chtěl říci já, a požádal bych i vládní koalici, aby se zamyslela nad tím, co předložila.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak, a teď po poslanci Skopalovi následuje Josef Novotný. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Josef Novotný ml.: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážená vládo, dámy a pánové, já jsem se rozhodl vystoupit z toho důvodu, že tento soubor zákonů je v prvním čtení a pořad ještě je možné něco pro změnu udělat.

Nebudu rozebírat všechny věci, které tady už zazněly, jako hasiči, příspěvek na péči apod., ale chtěl bych tady apelovat na to, aby se opravdu ještě vláda a potom i výbory, které se budou zabývat těmito zákony, opravdu zamyslely nad tím, jakým způsobem se podporují a budou se podporovat mladé rodiny s dětmi. Víte dobře, že v současné době základní školy trpí nedostatkem dětí, střední školy trpí nedostatkem dětí. Mluvíme tady o penzijní reformě a říkáme, co bude za dvacet třicet let, kdo vlastně bude žít ty důchodce. Opravdu bych tady apeloval na vládu a výbory, aby se ještě znovu zamyslely nad tím, jakým způsobem podporovat mladé rodiny a vlastně vůbec porodnost jako takovou.

Dále si neodpustím jednu poznámku, protože využiji té příležitosti – minulý týden byly ze strany pana ministra kraje obviněny, že zneužily své postavení a rozdělily prostředky na zajištění sociálních služeb v krajích tak, že upřednostnily svá zařízení. Já jsem se proti tomu samozřejmě okamžitě ohradil. Paní poslankyně Langšádlová se mi už omluvila, opravdu v řadě krajů, ne-li ve všech, k tomu nedošlo.

Víte dobře, že ministerstvo na letošní rok snižuje příspěvek zhruba o 10 %, o 500 milionů, pro kraje na sociální služby. V našem Karlovarském kraji jsme udělali, ale i v ostatních krajích to udělali, že zařízení, která patří pod kraj, dostala o 12 % méně a neziskové organizace, které zajišťují sociální služby v našem kraji, dostaly o 6,8 % méně. Bylo tomu podobně i v ostatních krajích. Takže nic jsme nezneužili a opravdu s neziskovými organizacemi, alespoň v našem kraji, pracujeme soustavně a myslím si, že na velmi dobré úrovni. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Teď o slovo požádal pan ministr Drábek.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Děkuji, pane předsedající. Já se už podruhé hlásím jen s faktickou poznámkou k tomu předchozímu příspěvku, že opět se to týkalo dotačních služeb, tedy netýkalo se to projednávaného materiálu.

Je prostě fakt, že některé kraje rozdělily ten příspěvek ne s 10procentním nebo 12procentním snížením oproti loňskému roku, tak jak bylo uvedeno, ale v některých krajích byl ten pokles na polovinu, na třetinu, u některých organizací na 10 %. Proto jsem musel zasáhnout.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Teď požádám pana poslance Miroslava Svobodu. Mám ho tady v tuto chvíli jako posledního písemně přihlášeného do rozpravy. To jen sděluji. (Gongování.)

Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Miroslav Svoboda: Vážený pane místopředsedo, děkuji za slovo. Vážená vládo, vážené kolegyně, kolegové, dovoluji, abych také přispěl svým do pověstného mlýna.

Vedle asociálních návrhů Ministerstva zdravotnictví je v tuto chvíli předkládán návrh Ministerstva práce a sociálních věcí, neboli legislativní návrhy úprav zákonů pod vlajkou takzvaného šetření. Co by to tedy mělo znamenat? Proč předkládané změny nazývat malou penzijní reformou? Malá penzijní reforma vlastně žádnou penzijní reformou není.

(Posl. Stanjura volá na hovořícího poslance, že mluví k bodu, který už skončil, že si spletl body.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Já vás prosím, nediskutujte tady takto. Teď vyslechneme pana poslance, diskutovat můžeme potom. Je to vystoupení k úsporným opatřením Ministerstva práce a sociálních věcí. (Připomínky z pléna.)

Poslanec Miroslav Svoboda: Ne, kolegové mají pravdu, musím se omluvit, protože jsem si vzal jiný podklad. Omlouvám se všem kolegyním a kolegům. (Slabý potlesk.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ještě se zeptám, zda chce někdo další vystoupit v rozpravě. Protože se nacházíme v prvním čtení... Já jenom pro sebe tady zrekapituluji, že pokud si to vybavuji, tak v rozpravě zazněl návrh na zamítnutí, to mě možná...

Ještě ale bude hovořit ministr. Takže ještě je brzy na rekapitulaci návr-

hu. Takže v každém případě se vás ještě zeptám, jestli ještě někdo v rozpravě vystoupí... (Nikdo se nehlásil.) Pokud už skutečně nikdo nevystoupí, rozpravu ukončím a dávám slovo ministru Drábkovi. Prosím, máte slovo.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Děkuji, pane místopředsedo. Já se omezím na stručné závěrečné slovo v prvním čtení, protože předpokládám a doufám, že budeme mít možnost ještě o tom podrobně diskutovat ve druhém čtení, případně při zdůvodňování pozměňovacích návrhů, atd. Předpokládám také, že se tím bude velmi podrobně zabývat sociální výbor. Tedy mi dovoluji reagovat jenom na některé příspěvky.

Na začátek bych chtěl ale říci, že bohužel v řadě případů ty příspěvky zněly, jako bychom teď navrhovali něco nového. Prosím, není to tak. Celý ten návrh, a znova to zdůrazňuji, přestože jsem to říkal ve svém úvodním slově, celý ten návrh pouze věcně prodlužuje stav, který je dnes platný. Ten, který Ústavní soud omezil pouze z procedurálních důvodů, omezil pouze do 31. prosince letošního roku, protože původně ten zákon samozřejmě měl platnost neomezenou. To znamená, tento zákon pouze prodlužuje platnost těch opatření, která již dnes jsou a která měla podle Ústavního soudu platit pouze do 31. prosince, i na dobu od 1. ledna 2012 dále. To znamená, není to ani změna, není to ani reforma, tak jak označila kolegyně Emmerová. Je to pouze napravení procedurálního pochybení, které konstatoval Ústavní soud.

Padlo tady od kolegy Sedí, že snižujeme příjem těm nejpotřebnějším. Na to je potřeba říci, jaká je skutečnost. V systému hmotné nouze se nemění ani čárka. To znamená, těm lidem, kteří jsou obsluhováni systémem hmotné nouze, ani tato úsporná opatření, která platí od 1. ledna letošního roku, neubrala ani jedinou korunu. A znova jenom řeknu to, co už jsem řekl dopoledne. Česká republika je z hlediska míry ohrožení chudobou na prvním místě v Evropě s nejnižší mírou ohrožení chudobou v Evropě. A systém hmotné nouze neměníme ani v jediném parametru.

Pokud tady padly citáty z dopisů občanů, tak já samozřejmě také dostávám mnoho dopisů občanů, také v některých se objevují faktické chyby, což je normální. Prostě člověk, který se tím nezabývá dlouhodobě – nemyslím si ale, že bychom se tady museli navzájem museli seznamovat se všemi dopisy, které obsahují nějaké faktické chyby. To si myslím, že skutečně asi není potřeba.

Padlo tady, že 60 % pracujících nedosahuje průměrného výdělku. No to je mnohokrát opakovaná konstatace něčeho, co vyplývá ze základního principu toho, jak je rozdělený výdělek. Vždycky to bude tak, že nadpoloviční většina zaměstnanců nebude dosahovat průměrného

výdělku. Kdyby nadpoloviční většina dosahovala průměrného výdělku, tak z matematického pohledu je možná jediná možnost, že budou mít všichni stejnou mzdu. Tento systém, myslím, že už asi nebudeme chtít zavádět. Takže myslím si, že ten argument, že 60 % pracujících nedosahuje průměrného výdělku, není argumentem. To je prostě jenom konstatování faktu, který vyplývá z principu odměňování a z matematických zásad.

Stejně tak pokud tady od kolegy poslance padlo, že téměř polovina důchodců nedosáhne na průměrný důchod, opět se s tím nedá dělat nic jiného, než zavést jednotný důchod, k čemuž žádný reformní krok vlády nesměřuje.

Rád bych se zastavil u vystoupení kolegy Klučky. Tam musím říci, že skutečně pokud již tím opatřením z minulého roku byla sjednocena výše nemocenské pro všechny kategorie, tak samozřejmě k tomu došlo i u kategorie dobrovolných hasičů. A já věřím, že tentokrát společně, bez ohledu na barvu trička, najdeme vhodné řešení, jak to u dobrovolných hasičů vyřešit. Systém nemocenského pojištění není tím vhodným nástrojem, stejně tak jako se ta situace nedá srovnávat s jinými profesemi, kde ten doplatek do průměrného platu je z jiných zdrojů než ze zdrojů nemocenského pojištění. Takže to nelze úplně směřovat. Přesto si myslím, že tuto situaci vyřešíme ve velmi krátké době.

Na závěr mi dovolu říci, že tady padlo mnoho argumentů o tom, jak připravované kroky jsou asociální, že neberou sociální ohledy. A já musím jenom zopakovat to, co jsem říkal už dopoledne u návrhu úprav důchodového systému. Ano, některé kroky jsou nepopulární a bolestivé, nicméně děláme je jenom proto, abychom za pár let nemuseli dělat ty kroky ještě bolestivější, anebo v druhém případě, aby to za nás nemusely zaplatit naše děti.

Děkuji za pozornost. (Potlesk z lavic koaličních poslanců.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak. A teď bych ještě požádal zpravodaje pana poslance Opálku. Prosím, máte slovo. A už prosím o klid! (Zvoní.)

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, pane místopředsedo. Já už jenom tři poznámky a pak bych řekl, co tedy z diskuse zaznělo.

Za prvé bych se chtěl vyjádřit k tomu problému chudoby v České republice, kdy v rámci světa sdílíme celkem solidní místo. Já bych chtěl ale upozornit, že ta chudoba se vždycky počítá z příjmů, které v té dané zemi jsou. To znamená, že chudobný občan ve Spolkové republice Německo se svými příjmy v České republice by do té chudoby nepatřil. Byl by vysoce příjmově nad.

Druhá poznámka, kterou jsem chtěl učinit, je k systému hmotné nouze, o čem mluvil pan ministr. Ano, zůstává tam stejný počet financí. Ale já musím říci, že dávky v hmotné nouzi se od roku 2006 nevalorizovaly, že je tady značná inflace a že díky řadě opatření do této skupiny opatření upadá více a více lidí. Tudíž ty peníze samozřejmě budou chybět.

Třetí poznámka je, a proto jsem navrhl zamítnutí, že řešení je nespravedlivé. Nadržuje bohatým a přenáší větší tíhu na ty středněpříjmové kategorie, v některých případech i chudé. (V sále je nepříjemný hluk.)

A teď k rekapitulaci. V diskusi vystoupilo celkem dvacet poslanců, někteří i několikrát. Zaznělo zde devatenáct diskusních vystoupení, sedmáct faktických poznámek. Třikrát zde zazněl návrh na zamítnutí a o tom bychom měli hlasovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Takže třikrát návrh na zamítnutí, tak to budeme aspoň jednou hlasovat. (Gonguje.) Takže prosím, dostavte se všichni do Poslanecké sněmovny... Budeme hlasovat nejdříve návrh na zamítnutí v prvním čtení, který tu opakovaně zazněl. Takže pokud tomu nic nebrání, můžeme hlasovat.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, zamítnout tento návrh, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 106. Přihlášeno je 179. Pro zamítnutí hlasovalo 71, proti 98, takže zamítnutí bylo zamítnuto.

Tady se hlásí poslanec Vodrážka? Ano?

Poslanec David Vodrážka: Omlouvám se, hlasoval jsem pro zamítnutí. (Smích v sále.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano? Já se s tím nějak nedokážu vyrovnat. (Smích a potlesk.)

Poslanec David Vodrážka: Pardon. Hlasoval jsem proti, zmáčkl jsem ano. (Další výbuch smíchu.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Já jsem asi natvrdlý, ale budiž.

Ještě někdo chce něco podobného prohlásit? Já vidím další. Prosím. Řekněte nám, jak jste to dělal. (Smích se stupňuje.) Omlouvám se. Prosím, poslanec Kubata.

Poslanec Jan Kubata: Pane předsedající, já pouze pro stenozáznam.

Byť jsem vás na to upozornil, hlasoval jsem s náhradní kartou hlasovací číslo 15, a vy jste to neoznámil. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Je to tak, já se moc omlouvám poslanci Kubatovi. On mi sdělil, že svou kartu zlomil (smích v sále) a že má nyní kartu číslo 15. Ale prosím vás, nesmějte se, protože pan poslanec Babák je stejný, ten má náhradní kartu číslo 20, a pan poslanec Kováčik náhradní kartu číslo 21. Takže jsem o tom musel promluvit.

Tedy tedy máme za sebou hlasování o zamítnutí a budeme pokračovat. Budeme se muset zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru pro sociální politiku. Já se zeptám, jestli má někdo ještě nějaký jiný návrh. Není, takže budeme hlasovat tento jediný.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, přikázat výboru pro sociální politiku, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 107, přihlášeno 181, pro hlasovalo 166, proti 3. Přikázání bylo provedeno a my jsme to přikázali k projednání výboru pro sociální politiku.

Další není nic, takže děkuji předkladateli a zpravodaji a končím projednávání tohoto bodu s tím, že tu ještě máme bod číslo 11. To je

11.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 256/ - druhé čtení

Požádal bych pana ministra Drábka, aby tento tisk uvedl.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Kolegyně, kolegové, návrh zákona, kterým se do českého právního řádu transponuje směrnice č. 2009/38/ES o zřízení Evropské rady zaměstnanců, jsem podrobně odůvodnil v rámci prvního čtení. Tedy si dovoluji připomenout jenom to nejpodstatnější, a to že směrnice má převážně technický charakter. Některá stávající ustanovení pouze rozvádí a zpřesňuje, zdůrazňuje se povinnost Evropské rady zabývat se jen nadnárodními informacemi a projednáváním, výrazně se zjednodušuje klíč pro složení vyjednávacího výboru a Evropské rady zaměstnanců, zpřesňuje se povinný obsah dohod v těch případech, kdy dojde k podstatným organizačním změnám ve struktuře podniku.

Dovolte mi jenom dvě krátké poznámky. Za prvé, kromě čisté transpozice, tak jak už jsem zmínil při projednávání v prvním čtení, jsme upravili některá ustanovení dle nálezu Ústavního soudu č. 116/2008, který umožnil, aby u zaměstnavatele působily vedle sebe jak odborové organizace, tak rady zaměstnanců.

Za druhé chci zdůraznit, že při přípravě novely jsme konzultovali návrh jak se sociálními partnery, tak s dalšími budoucími uživateli a všechny připomínky byly bez rozporů vypořádány. Uvádím to především jako reakci na vystoupení v prvním čtení, kdy někteří z kolegů to dokonce označili jako zmenšení práv odborů. Já bych chtěl ubezpečit, že je tomu přesně naopak, že ta úprava ve smyslu nálezu Ústavního soudu č. 116/2008 naopak je ve směru lepšího a rozšířenějšího vymezení práva odborů.

Pro ilustraci – pokud se dělají úpravy tak, že se spojka „nebo“ nahrazuje spojkou „a“, říkáme tím, že v těch jednotlivých ustanoveních je potřeba komunikovat jak s radou zaměstnanců, tak s odborovou organizací. To dosavadní „nebo“ dává možnost projednat to pouze s jedním z těchto orgánů. Proto tedy považuji tu úpravu za vhodnou, potřebnou, byť není nijak stěžejní, a doporučuji vypuštění této úpravy neakceptovat.

Zároveň chci konstatovat, že výbor pro sociální politiku doporučil, aby byl návrh schválen s legislativně technickými, doplňky a s těmito doplňky, resp. změnami, souhlasím a doporučuji je.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji, pane ministře. Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání výboru pro sociální politiku. Usnesení výboru bylo rozdáno jako sněmovní tisk 256/1. Prosím, aby se slova ujala zpravodajka výboru pro sociální politiku paní poslankyně Renáta Witoszová. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Renáta Witoszová: Dobrý den. Paní předsedající, kolegyně, kolegové, dovoluji mi, abych vás seznámila s usnesením výboru pro sociální politiku ze 7. chůze konané dne 6. dubna 2011.

Po úvodním slově náměstkyně ministra práce a sociálních věcí a po zpravodajské zprávě a po rozpravě výbor pro sociální politiku doporučuje Poslanecké sněmovně, aby vládní návrh zákona schválila se dvěma legislativně technickými úpravami. Zároveň zmocnil zpravodajku výboru, aby se stanoviskem výboru seznámila schůzi Poslanecké sněmovny. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji vám a otevírám obecnou rozpravu, do které v této chvíli nemám žádné písemné přihlášky. Proto se ptám, kdo se hlásí do obecné rozpravy. Prosím, pane poslanče. (Hluk v sále.)

Poslanec Stanislav Grospič: Děkuji, paní místopředsedkyně. Vážené kolegyně a kolegové, já bych chtěl jen krátce zareagovat na to, co zaznělo v úvodním slově od pana ministra práce a sociálních věcí Jaromíra Drábka. Myslím si, že ona spojka, výměna spojky „nebo“ za spojku „a“, má určitý význam v zákoníku práce, tak jak je navržena. Oslabuje to postavení odborových organizací, protože je potřeba vidět skutečnost, že podle současné platné právní úpravy je možné ustavit radu zaměstnanců tam, kde nepůsobí u zaměstnavatele odborová organizace.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Pane poslanče, omlouvám se, že vás přerušuji. Dámy a pánové, prosím vás o klid, abyste vydrželi ještě těch pár minut, které zbývají do konce dnešního jednacího dne. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Stanislav Grospič: Děkuji, paní místopředsedkyně.

Takže v této souvislosti se domnívám, že pokud bude takto navržená úprava schválena tak, jak je předložena, založí se tím potenciálně do budoucna zase další spor o výklad zákoníku práce. Povede to k celkovému zpochybňování této normy a usnadní to vládě vlastně vstup do novelizace celého kodexu pracovního práva. V tomto smyslu si myslím, že by v tom návrhu měla zůstat spojka „nebo“, protože je alternativní a hovoří vcelku jednoznačně. Tam, kde nepůsobí u zaměstnavatele odborová organizace, a je-li tam ustanovena rada zaměstnanců, protože ona ani nemusí být obligatorně ustanovena, pak samozřejmě s ní musí tyto věci zaměstnavatel projednávat. Navržená právní úprava staví určitou alternativu jako skutečnost a staví oba subjekty na roveň a skutečně zakládá ten výkladový potenciál na tom, že by do budoucna mohla vzniknout otázka, zda zaměstnavatel nemá povinnost souběžně s oběma orgány – oba orgány nemůžou souběžně působit u zaměstnavatele, a může to způsobit výkladové potíže.

Jinak si myslím, že je to podobné jako např. u té důchodové reformy. Nejde jenom o otázky předpisů Evropské unie, ale vláda jde zase až za tuto povinnost, kterou byla vázána ve vztahu k orgánům Evropské unie, aniž tyto věci jsou domyšleny do důsledků a celkového kontextu.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Dávám slovo panu ministru Drábkovi. Prosím, pane ministře.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Rozumím tomu, že se můžeme přít o důchodovou reformu ideově, že se můžeme přít o sociální reformy ideově. Nerozumím tomu, že se budeme přít o spojku „a“ a „nebo“. Pokud je v zákoníku práce napsáno, že zaměstnavatel něco projedná

s odborovou organizací nebo radou zaměstnanců, tak je to samozřejmě nižší povinnost v tom rozsahu, než když je tam napsáno, že projedná s odborovou organizací a radou zaměstnanců.

Mám takový pocit, že v tuto chvíli buď dochází k nedorozumění z nedočetení dalších řádků, anebo – neumím si to jinak vysvětlit, protože, znovu opakuji, tuto připomínku vznesla Českomoravská konfederace odborových svazů v připomínkovém řízení. Ta připomínka byla vypořádána, vysvětlena. Pokud zůstane ta díkce tak, jak je, tak to bude znamenat, že zaměstnavatel si může vybrat, jestli dotyčné záležitosti projedná s odborovou organizací, nebo s radou zaměstnanců. Proti zájmům odborů. Trošku jsme si asi vyměnili role.

Nicméně opravdu to nepovažuji za stěžejní záležitost. Je to respektování nálezu Ústavního soudu. Samozřejmě, lze to zapracovat do kterékoli jiné novelizace zákoníku práce, pokud by to mělo být na překážku konsenzuálního schválení, protože účelem novely je skutečně harmonizovat a termín harmonizace máme v červnu. Byl bych rád, abychom pokud možně konsenzuálně tento návrh schválili.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji, pane ministře. Ptám se, jestli se někdo další hlásí do obecné rozpravy. Žádnou přihlášku neregistruji. Končím tedy obecnou rozpravu. Protože nezazněly žádné návrhy, zahajuji podrobnou rozpravu a ptám se, kdo se hlásí do podrobné. Prosím, paní zpravodajka.

Poslankyně Renáta Witoszová: Děkuji. Dovolte mi ještě načíst pozměňovací návrh k tomuto tisku 256, kdy z důvodu délky legislativního procesu bych se chtěla přihlásit ke změně v článku III Účinnost, kdy se slova „Tento zákon nabývá účinnosti dnem 6. června 2011.“ nahrazují slovy „Tento zákon nabývá účinnosti dnem jeho vyhlášení.“. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji vám. Hlásí se někdo další do podrobné rozpravy? Není tomu tak. Končím podrobnou rozpravu a končím i čtení tohoto návrhu.

Dámy a pánové, končím také dnešní jednací den. Zítra se sejdeme v 9 hodin ráno s tím, že upozorňuji, že ráno nebudou písemné interpelace, protože ty byly vyčerpány, ale pokračujeme v bodech, které jsou na programu schůze.

Přeji vám hezké odpoledne. Na shledanou.

(Jednání skončilo v 16.43 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
5. května 2011 v 9.00 hodin
Přítomno: 159 poslanců

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji další den 16. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás vítám.

Prosím, abyste se všichni přihlásili svými identifikačními kartami a případně mi oznámili, kdo žádá o vydání náhradní karty. V tuto chvíli již vím, že pan poslanec Kubata má náhradní kartu č. 15.

Sděluji, že do zahájení schůze požádali o omluvení své neúčasti na jednání tito poslanci: Jan Baloun z důvodu zahraniční cesty, Michal Hašek bez udání důvodu, Zdeňka Horníková ze zdravotních důvodů, Petr Jalowiczor ze zdravotních důvodů, David Kádner ze zdravotních důvodů, Jana Kaslová od 14 hodin z pracovních důvodů, Lenka Kohoutová od 16.30 hodin z pracovních důvodů, Kateřina Konečná ze zdravotních důvodů, Jiří Krátký bez udání důvodu, Jaroslav Lobkowicz z důvodu zahraniční cesty, Soňa Marková z důvodu zahraniční cesty, František Novosad z důvodu zahraniční cesty, Josef Novotný mladší do 15 hodin z pracovních důvodů, Vlasta Parkanová mezi 14. a 17. hodinou z pracovních důvodů, Jiří Paroubek od 11 hodin bez udání důvodu, Ivana Řápková od 14.30 hodin z pracovních důvodů, Jiří Šlégr od 14.30 z pracovních důvodů, Josef Tancoš z osobních důvodů, Martin Vacek z rodinných důvodů, Vladislav Vilímc z pracovních důvodů, David Vodrážka z důvodu zahraniční cesty.

Dále pan poslanec Tejc má náhradní kartu č. 4. Je to tak, pane poslanče? Čtyřku. A pan poslanec Kováčik má náhradní kartu č. 21.

Z členů vlády je z dnešní schůze omluven pan ministr Leoš Heger od 18.30 hodin z pracovních důvodů, pan ministr Tomáš Chalupa do 12 hodin z pracovních důvodů, Radek John na celý den z pracovních důvodů, Jan Kubice na celý den z pracovních důvodů, Jiří Pospíšil z důvodu zahraniční cesty, Alexandr Vondra z důvodů zdravotních.

Dále náhradní kartu č. 3 má pan poslanec Tluchoř.

Omluvena je také paní poslankyně Kočí z osobních důvodů.

Naše jednání zahájíme pevně zařazenými body 100 a 101, Zpráva o kontrole finančních zpráv politických stran a politických hnutí za rok 2010 a Doplnění výročních zpráv politických stran a politických hnutí za roky 2005 až 2009. Poté bychom pokračovali body z bloku Zprávy, návrhy a další, body 99, 106, 107, 108, dále bychom případně pokračovali body ve schváleném pořadí. Připomínám, že ve 12.30 se budeme věnovat bodům z bloku voleb, body 93, 95, 96, 97 a 111. Odpoledne se budeme věnovat bodu 110, což jsou Ústní interpelace.

Připomínám, že nejpozději do 11 hodin je možno předat přihlášky k ústním interpelacím a v 11.30 hodin proběhne jejich losování.

Vidím, že k pořadu schůze se mi hlásí pan poslanec Marek Benda. Tímto mu uděluji slovo. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Marek Benda: Dobrý den, vážená paní místopředsedkyně, vážené dámy, vážení pánové. Chci navrhnout některé drobné změny dnešního programu, abychom mohli něco rozumného udělat, tzn. po těch dvou bodech, které jsou dnes pevně zařazeny, bych navrhoval, aby byl zařazen dále bod 21., což je druhé čtení vládního návrhu zákona o soudních poplatcích. Pan ministr spravedlnosti je sice na dnešek omluven z důvodu zasedání Visegrádu v Maďarsku, ale bude snad přesvědčen jiný ministr, aby ve druhém čtení návrh předložil, tak abychom mohli v příštím týdnu ve třetím čtení hlasovat – to by byl jeden návrh.

A poté po projednání bloku zpráv si myslím, že by mohly být zařazeny návrhy v prvním čtení, a to bod 40, vládní návrh zákona, kterým se mění zákon 137/2006, o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů – pan ministr Jankovský s tím počítá – a poté bod 44, návrh poslanců Marka Šnajdra, Leoše Hegera a dalších, kterým se zrušuje zákon o neziskových ústavních zdravotnických zařízeních, který nám, myslím, jak tak odhaduji rozpravu, vydrží až do té přestávky, do voleb, které budou vyhlášeny v půl jedné.

Tím myslím, že bychom dnes mohli udělat racionální věci, kde máme ministry. Tolik moje změny.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji vám, pane poslanče. Chci se zeptat, jestli se někdo další hlásí k pořadu schůze. Prosím, paní poslankyně Orgoníková.

Poslankyně Hana Orgoníková: Dobrý den, děkuji za slovo. Navrhovala bych, aby byl pevně zařazen bod č. 41, sněmovní tisk 255, a to za body, o kterých teď hovořil pan poslanec Benda.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Zeptám se, jestli má ještě někdo nějaké návrhy k pořadu schůze. Zdá se, že tomu tak v této chvíli není.

Zazněl zde návrh pana poslance Bendy, zařadit po pevně zařazených bodech 100 a 101, což jsou zprávy, bod č. 21, druhé čtení, dále zazněl návrh, aby po zprávách bylo zařazeno první čtení, bod 40 a bod 44, a paní poslankyně Orgoníková, abych to zrekapitulovala, navrhla zařadit po bodech, tak jak navrhl pan Benda, bod č. 41. Nechám tedy postupně o těchto návrzích hlasovat, nejprve o návrhu – vidím, že se ještě hlásí pan poslanec Polčák. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Stanislav Polčák: Vážená paní předsedající, ještě bych si dovolil požádat o zařazení nového bodu, projednání změn rozpočtu v kapitole Státního fondu rozvoje bydlení, sněmovní tisk č. 314. Je to po dohodě s ministerstvem pro místní rozvoj a bylo to přijato napříč kluby ve výboru pro veřejnou správu. Je nutno tedy tento tisk na dnešní schůzi projednat. Je to tedy nový bod po bodech, které navrhl pan poslanec Benda.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Ještě paní poslankyně Orgoníková navrhla bod 41.

Poslanec Stanislav Polčák: Po bodu paní Orgoníkové.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Ano, dobře, děkuji vám. Paní poslankyně Orgoníková má náhradní kartu č. 7.

Teď se zeptám, protože zde zazněly návrhy od tří poslanců, pana poslance Bendy – kterého teď... je tedy? vidím – jestli můžu nechat hlasovat o vašich dvou návrzích najednou. Není-li námitek proti tomuto postupu.

Dobře, nechám tedy nejprve hlasovat o návrhu pana poslance Bendy, který raději zopakuji a přivolám mezitím kolegy. To znamená po pevně zařazených bodech 100, 101 by se projednával bod č. 21, druhé čtení. Po zprávách, které by se probíraly v prvním čtení, bod č. 40 a bod č. 44.

V této chvíli zahajuji hlasování. Kdo je pro takto navrženou změnu pořadu schůze? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 108, přihlášeno 136, pro 80, proti 48, tento návrh byl přijat.

Dále zazněl návrh paní poslankyně Orgoníkové na zařazení bodu 41 po bodech, které zařadil pan poslanec Marek Benda.

Také o tomto návrhu na změnu pořadu schůze nechám hlasovat. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 109, z přihlášených 138 pro 130, proti 2, tento návrh byl přijat.

Jako poslední návrh na změnu dnešního pořadu schůze zazněl návrh od pana poslance Polčáka na zařazení nového bodu, sněmovní tisk 314, po bodech, které navrhl pan poslanec Benda a paní poslankyně Orgoníková.

Zahajuji hlasování o této změně pořadu schůze. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 110 z přihlášených 139 pro 133, proti 1. Tento návrh byl přijat.

Dále se mi zde vyskytla další omluvenka, a to omluva pana premiéra Petra Nečase z dnešní schůze v době mezi 9. a 10. hodinou z důvodu účasti na Konferenci k 60. výročí zahájení vysílání Radia Svobodná Evropa a dále v době od 15.15 do 16 hodin z důvodu přijetí zahraniční delegace. Pan poslanec Jan Farský se omlouvá z dnešního jednání Poslanecké sněmovny mezi 9. a 14. hodinou z důvodů zdravotních.

A nyní již tedy můžeme pokračovat v navrženém pořadu schůze. Prvním bodem je pevně zařazený bod

100.

Zpráva o kontrole výročních finančních zpráv politických stran a politických hnutí za rok 2010

K tomuto bodu vám bylo rozdáno usnesení kontrolního výboru č. 70 z jeho 14. schůze ze dne 27. dubna tohoto roku. Prosím zpravodaje výboru pana poslance Vladimíra Koníčka, aby předložené usnesení uvedl. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vladimír Koníček: Vážená paní předsedající, vážené kolegyně a kolegové, kontrolní výbor se výročními finančními zprávami zabýval na svých dvou zasedáních, a to ve dnech 6. a 27. dubna tohoto roku. Provedl kontrolu těchto zpráv a doporučuje Poslanecké sněmovně, aby přijala usnesení, které máte všichni od včerejška rozdáno. Je to usnesení kontrolního výboru 70.

K 31. 12. 2010 bylo Ministerstvem vnitra registrováno 178 politických stran a politických hnutí. V zákonném termínu předložilo Poslanecké sněmovně 68 politických stran a hnutí výroční finanční zprávy za rok 2010 úplné, tedy v souladu se zákonem č. 424/1991 Sb., o sdružování v politických stranách a v politických hnutích. Některé předložené výroční finanční zprávy jsou neúplné. Nejčastějším nedostatkem je nepředložení zprávy auditora. Své výroční finanční zprávy nepředložilo v zákonném termínu 45 politických stran a hnutí.

U 11 politických stran a hnutí je navržena žádost vládě České republiky, aby podala návrh k Nejvyššímu správnímu soudu na zrušení. V navrženém usnesení je také doporučeno Poslanecké sněmovně požádat vládu, aby uvedené návrhy na pozastavení činnosti a zrušení předmětných politických stran a hnutí projednala do 30. září tohoto roku.

V dalším bodě je navrženo, aby Poslanecká sněmovna podle § 18 odst. 3 oznámila příslušným finančním úřadům, že některé výroční finanční

zprávy politických stran a hnutí nejsou doloženy podle § 18 odst. 3 zákona č. 424/1991 Sb.

K průběhu kontroly musím ještě dodat, že předmětem zkoumání kontrolního výboru byla úplnost výročních finančních zpráv politických stran a hnutí, nikoliv otázky, které náleží jiným orgánům státní správy.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji vám, pane poslanče. Zahajuji všeobecnou rozpravu. (V sále je obrovský hluk.) Táži se, kdo se hlásí do všeobecné rozpravy k tomuto bodu. Zdá se, že nikdo. Nemám ani žádnou písemnou přihlášku, končím tedy všeobecnou rozpravu. Ptám se, jestli chce pan zpravodaj ještě něco říci v závěrečném slovu. (Nikoli.)

Přistoupíme tedy k rozpravě podrobné. Hlásí se, prosím, někdo do podrobné rozpravy? Pane poslanče, odkažte, prosím, na usnesení, které jste již řekl v úvodu.

Poslanec Vladimír Koníček: Ano, vážená paní předsedající, odkazuji na usnesení č. 70, kterým kontrolní výbor doporučil Poslanecké sněmovně, aby přijala usnesení:

I. konstatuje, že výroční zprávy byly úplné, a to u 68 politických stran,

II. žádá vládu, aby podala návrh Nejvyššímu správnímu soudu na pozastavení z důvodu, že předložily neúplné – a následuje seznam 28 politických stran, že nepředložily – následuje seznam 45 politických stran,

III. žádá vládu, aby podala návrh na zrušení – a následuje seznam 11 politických stran,

IV. konstatuje u stran, které byly navrženy na zrušení, že nepředložily za rok 2010 výroční finanční zprávu – a následuje seznam 26 politických stran,

V. žádá vládu, aby do 30. 9. projednala výše uvedené návrhy Nejvyššímu správnímu soudu na pozastavení činnosti a rozpuštění předmětných politických stran a politických hnutí,

VI. konstatuje, že nebyly doloženy podle § 18 odst. 3 náležitosti – a následuje seznam 11 politických stran,

VII. pověřuje předsedkyni Poslanecké sněmovny, aby seznámila příslušné finanční – (výpadek zvuku).

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Pardon, pardon, to jsem nechtěla. Omlouvám se.

Poslanec Vladimír Koníček: V závěrečném bodě pověřuje předsedkyni Poslanecké sněmovny, aby seznámila s bodem VI příslušné finanční úřady a s tímto usnesením Ministerstvo financí.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji vám. Slyšeli jste tedy návrh usnesení, který vám byl rozdán také písemně. Já jsem se pokusila přivolat všechny kolegy z předsálí, až jsem pana poslance dokonce omylem vypnula, takže doufám, že přišli všichni, kdo mohli. Končím tedy podrobnou rozpravu.

Mohu zahájit hlasování o usnesení, které nám přednesl zpravodaj výboru pan poslanec Vladimír Koníček.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 111 z přihlášených 142 pro 134, proti nikdo. Návrh usnesení byl přijat. Tím končím projednávání bodu 100.

Nyní můžeme přistoupit k projednávání bodu

101.

Doplnění výročních finančních zpráv politických stran a politických hnutí za roky 2005 až 2009

K tomuto bodu vám bylo rozdáno usnesení kontrolního výboru 71 z jeho 14. schůze ze dne 27. dubna tohoto roku. Prosím zpravodaje výboru pana poslance Vladimíra Koníčka, aby předložené usnesení uvedl. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vladimír Koníček: Vážená paní předsedající, vážené kolegyně, kolegové, kontrolní výbor se i doplněními výročních finančních zpráv zabýval. Ve dnech 6. a 27. dubna provedl kontrolu těchto zpráv a doporučuje Poslanecké sněmovně, aby přijala usnesení, které máte rozdáno. Je to usnesení 71.

Výbor obdržel 37 doplnění výročních finančních zpráv politických stran a hnutí za roky 2005 až 2009. Z předložených doplnění za rok 2008 je úplných 6 výročních finančních zpráv, za rok 2009 17 výročních finančních zpráv. Některé předložené výroční finanční zprávy jsou i po doplnění neúplné.

Poprvé nastal případ, že byl v předložené výroční finanční zprávě výrok auditora s výhradou. Podmínkou pro úplnost výroční finanční zprávy je přitom výrok auditora bez výhrad.

Konkrétní názvy stran jsou uvedeny v předloženém usnesení.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji vám, pane poslanče. Zahajuji všeobecnou rozpravu. Hlásí se někdo do všeobecné rozpravy? Není tomu tak. Končím všeobecnou rozpravu.

Nyní přistoupíme k rozpravě podrobné. Ptám se, jestli se někdo hlásí do podrobné rozpravy? Prosím, pane zpravodaji, jestli byste mohl opět odkázat na usnesení nyní v podrobné rozpravě.

Poslanec Vladimír Koníček: Ano. Kontrolní výbor doporučil Poslanecké sněmovně, aby přijala usnesení, kde

I. konstatuje, že výroční finanční zprávy jsou úplné, a to za rok 2008 – následuje seznam 6 politických stran, za rok 2009 – a následuje seznam 17 politických stran,

II. konstatuje, že výroční finanční zprávy jsou i po doplnění neúplné – a jsou tam vyjmenovány politické strany za roky 2005 až 2009.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji, pane poslanče. Jestliže se nikdo další nehlásí do podrobné rozpravy, a já vidím, že tomu tak není, končím podrobnou rozpravu.

Můžeme hlasovat o návrhu usnesení, které tu přednesl zpravodaj výboru pan poslanec Koníček a který vám byl také rozdan písemně.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 112 z přihlášených 141 pro 128, proti 1. Návrh usnesení byl přijat. Končím projednávání tohoto bodu.

Dámy a pánové, nyní bychom měli pokračovat bodem číslo 21. Kvůli drobným technickým problémům vyhláším přestávku na deset minut. Sejdeme se tady za deset minut.

(Jednání přerušeno v 9.21 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 9.31 hodin.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Dámy a pánové, budeme pokračovat v jednání dnešní schůze. Než přistoupíme k projednávání následujícího bodu číslo 21, přečtu další omluvu. Omlouvá se pan poslanec Jiří Petrů z dnešní schůze od 18.15 hodin.

Nyní můžeme přistoupit k projednávání bodu číslo 21, kterým je

21.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 269/ - druhé čtení

Z pověření vlády uvede návrh zákona pan ministr Ivan Fuksa. Prosím, pane ministře.

Ministr zemědělství ČR Ivan Fuksa: Vážená paní předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, vládní návrh zákona o vydání zákona, kterým se mění zákon o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony.

Důvodů, které vedly vládu k předložení tohoto zákona o soudních poplatcích, je více, ale ty stěžejní lze označit za tyto následující, a to: Vzhledem k růstu průměrné hrubé měsíční mzdy soudní poplatky ve své stávající výši dostatečně již neplní svoji regulační a preventivní funkci a nebrání tak podávání šikanózních návrhů. V roce 2000 byla průměrná hrubá měsíční mzda 13 500 korun, přičemž v roce 2009 činila už 23 500 korun. Dále – v důsledku kumulované inflace ve výši 23,9 % za roky 2000 až 2009 došlo k zásadnímu zvýšení provozních výdajů soudů. Dále – sazby soudních poplatků v současnosti neodpovídají ekonomickým a společenským poměrům v České republice, také dále dochází k neustálému nárůstu celkového počtu souzených případů, a to i tzv. šikanózních návrhů. Je třeba zvýšit uvážlivost a odpovědnost účastníků za využívání soudního systému.

Tento návrh projednal ústavněprávní výbor a přijal následující pozměňovací návrhy.

Je to zavedení nové položky sazebníku se sníženou sazbou za návrh na zahájení řízení s návrhem na náhradu majetkové újmy v penězích. Soudní poplatek nebude v tomto případě vybírán podle základní sazby, ale bude činit 2000 korun do částky 200 000 korun a jedno procento z požadované částky přesahující 200 000 korun. Podle stejné položky bude poplatek vybírán i v případě odvolání.

Paušální osvobození od soudních poplatků pro navrhovatele v řízení o náhradě škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení, který byl pravomocným odsuzujícím rozhodnutím v trestním řízení se svým nárokem nebo v jeho zbytku odkázán na řízení ve věcech občanskoprávních.

Dále v položce 8 sazebníku, a to je řízení o náhradě škody způsobené při výkonu veřejné moci, se navrhuje doplnit, že poplatková povinnost podle této položky se vztahuje rovněž na rozhodnutí o trestu nebo o

ochranném opatření, a dále, že se poplatek podle této položky vybere i za odvolání.

Dále zrušení navrhované položky 39, což je poplatek za zvýšení pohledávky v insolvenčním řízení, a další změny legislativně technického charakteru byly.

Se všemi těmito pozměňovacími návrhy ústavněprávního výboru lze vyslovit souhlas. Proto doporučuji přijetí návrhu zákona, kterým se zmíněné zákony mění. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji, pane ministře. Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání ústavněprávnímu výboru. Usnesení výboru bylo rozdáno jako sněmovní tisk 269/1. Prosím, aby se slova ujala zpravodajka ústavněprávního výboru poslankyně Ivana Weberová. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Ivana Weberová: Vážená paní předsedající, vážené paní kolegyně, kolegové, já musím říct, že pan ministr, ačkoliv není ministrem spravedlnosti, tak plně precizně nám tady uvedl materii, takže já již nemám co dodat. Jinak pozměňovací návrhy nebyly zatím podány. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Otevírám obecnou rozpravu, do které v tuto chvíli nemám žádné písemné přihlášky. Pan poslanec Šnajdr se hlásí. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Marek Šnajdr: Vážená paní předsedající, milé kolegyně, milí kolegové, Já bych si dovolil načíst drobný technický pozměňovací návrh k tomuto vládnímu návrhu zákona. Omlouvám se vám všem, že ho pouze načtu v této chvíli a že jeho textové znění bude rozdáno dodatečně, nicméně tento diskomfort je na margo dnešního zařazení tohoto bodu.

Rovněž avizuji, že k tématu tohoto pozměňovacího návrhu proběhne ještě před hlasováním ve třetím čtení diskuse mezi zástupci Ministerstva spravedlnosti jako předkládajícího resortu a zástupci Ministerstva zdravotnictví jako řečneme resortu dotčeného tímto pozměňovacím návrhem.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Pane poslanče, jenom uveďte tento návrh, ale musí zazníť ještě v podrobné rozpravě. Teď jsme v obecné.

Poslanec Marek Šnajdr: Aha. Omlouvám se. Dobře. Já ho načtu v podrobné.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji vám. Hlásí se ještě někdo? Prosím, pan poslanec Polčák. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Stanislav Polčák: Vážená paní předsedkyně – předsedající, pardon, ještě ne předsedkyně – já bych si dovolil v obecné rozpravě pouze poukázat na téma, které souvisí s projednávaným tiskem. Načtu jej rovněž v podrobné rozpravě, nicméně považuji za důležité se vyjádřit k usnesení ústavněprávního výboru k této obecné části rozpravy.

Chtěl bych poukázat na to, že s tím, jak se s materií vypořádal ústavněprávní výbor, až na jednu drobnou výjimku zcela souhlasím. Je důležité sdělit, že poplatek za přihlášku do insolvenčního řízení ve výši 2000 korun, který byl v původní předloze, podle mého názoru skutečně neodpovídá tomu, co lze z insolvenčního řízení očekávat. Většinou mnohdy jsou ty výplaty z konkurzu, resp. dnes z insolvence, ve výši korunových položek, to znamená ten dvoutisícový limit by byl zcela nesmyslný. V tuto chvíli považuji za důležité také, že dochází ke zvýšení práv ochrany pachatelů – resp. obětí trestné činnosti pachatelů tak, jak se s tím vypořádal ústavněprávní výbor.

Nicméně já stále si myslím, že i když došlo díky usnesení ústavněprávního výboru k benefici ve prospěch těch, kdo podávají žalobu na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím či nesprávným úředním postupem i v odvolacím řízení, myslím, že je skutečně nemravné, aby stát požadoval po občanech, kteří jsou tímto státem poškozeni a mají na to soudní rozsudek, to znamená došlo k vydání nezákonného rozhodnutí nebo došlo k nesprávnému úřednímu postupu a tito občané se proti tomuto státu domáhají svých nároků na náhradu takto vzniklé újmy či případné škody, tak aby tomuto státu neplatili za toto soudní řízení paušální poplatek ve výši 2000 korun. Nikdy tomu tak nebylo v historii České republiky, ani v době do roku 1989 nebyl zaveden tento poplatek.

Tudíž já se v podrobné rozpravě přihlásím k pozměňovacímu návrhu, který vám také nebyl ještě rozdán do lavic, protože jsem netušil, že bude zařazeno na dnešní schůzi Sněmovny, a navrhuji příslušnou změnu tohoto tisku.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji vám, pane poslanče. Dalším přihlášeným je pan poslanec Chvojka. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Chvojka: Vážená paní předsedající, dámy a pánové, já budu krátký. Již v rámci prvního čtení a na výboru Česká strana sociálně demokratická avizovala, že s tímto návrhem zákona má problém. Zvýšení

soudních poplatků dle našeho názoru představuje zásah do práv občanů na přístup k soudům a to znamená snížení či úplnou nemožnost dosáhnout svých práv. Proto v rámci podrobné rozpravy dáme návrh na zamítnutí. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Ptám se, jestli se někdo další hlásí do obecné rozpravy. Není tomu tak.

Končím obecnou rozpravu a zahajuji rozpravu podrobnou. Prosím, pan poslanec Šnajdr.

Poslanec Marek Šnajdr: Děkuji, paní předsedající. Teď už jsem slyšel dobře.

Já si dovolím načíst pozměňující návrh, který bude znít: V § 11 odst. 1 písm. b) se za slova „státní sociální podpory“ vkládají slova „pojistného na veřejné zdravotní pojištění“. A dále v § 11 odst. 2 písm. d) se text doplňuje o „a náklady, náhrady nákladů k léčení“.

Abych odůvodnil krátce tyto dvě technické změny. Ve vládním návrhu došlo k určité nesystémové změně, a to že od soudních poplatků jsou osvobozeny veškeré veřejné instituce, nebo chcete-li, Česká republika, územní správní celky a veřejné fondy, fondy v postavení správců daně, tj. například finanční úřady, Česká správa sociálního zabezpečení. Ve stejném postavení jsou veřejné zdravotní pojišťovny, které vybírají daň, jsou povinny z tohoto titulu k úkonům správce daně, to je k úkonům stejným, jako mají například finanční úřady a Česká správa sociálního zabezpečení. Veřejné zdravotní pojišťovny nemohou volně rozhodovat o tom, kterou pohledávku budou, či nebudou vymáhat, a musí vždy ze zákona postupovat způsobem stejným, jako je například finanční úřad či Česká správa sociálního zabezpečení. Je tedy na výsost logické, aby byly i z titulu tohoto zákona ve stejném postavení. Pokud by se tak nestalo, jednalo by se o dodatečné náklady převyšující částku 100 milionů Kč ročně proti stávajícímu právnímu stavu.

Stejně tak to druhé doplnění týkající se náhrad nákladů léčení v podstatě dává ten paragraf do logické souvislosti a zajišťuje stabilitu základních fondů veřejného zdravotního pojištění, protože náhrady nákladů léčení jsou příjmem základního fondu veřejného zdravotního pojištění, tedy toho, z kterého se hradí péče, a mají tedy postavení veřejného fondu.

Toť krátce odůvodnění.

Jak již jsem avizoval, tím, že došlo ke změně v programu, tento bod měl být projednáván příští týden a byli jsme dohodnuti se zástupci resortů spravedlnosti i zdravotnictví, že si ještě probereme tuto věc, to znamená, já to dopředu avizuji a s výsledkem tohoto jednání vás seznámím, až budeme hlasovat ve třetím čtení. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji, pane poslanče. Dalším přihlášeným do podrobné rozpravy je pan poslanec Chvojka.

Poslanec Jan Chvojka: Jak jsem už avizoval, tak v rámci podrobné rozpravy bychom chtěli dát návrh na zamítnutí tohoto návrhu zákona. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Dalším přihlášeným do rozpravy je pan poslanec Polčák. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Stanislav Polčák: Vážená paní předsedající, já bych se formálně přihlásil k pozměňovacímu návrhu, který vám ještě do lavic rozdan nebyl, nicméně předpokládám, že tomu tak bude. Týká se to skutečně té nemravnosti, kterou opravdu vnímám, to je tedy placení soudních poplatků za to, když žalují stát v případě, kdy mě stát poškodil a toto poškození je zjištěno v rámci nezákonnosti daného aktu, to znamená, když předtím proběhlo určité soudní řízení, z něhož vyplynulo, že se jedná o nezákonné rozhodnutí, anebo kdy došlo k nesprávnému úřednímu postupu klasicky při průtazích v soudním řízení.

Takže v návrhu zákona se v části první článku 1 v dosavadním novelizačním bodu 14 za písmeno l) tečka nahrazuje čárkou a zařazuje nové písmeno m), které zní: „m) náhrada škody nebo jiné újmy způsobené při výkonu veřejné moci nezákonným rozhodnutím, rozhodnutím o vazbě, trestu nebo ochranném opatření nebo nesprávným úředním postupem“.

Dále bod 2. V návrhu zákona se v části první v článku 1 v dosavadním novelizačním bodu 15 za písmeno l) tečka nahrazuje čárkou a zařazuje nové písmeno m), které zní: „m) náhrada škody nebo jiné újmy způsobené při výkonu veřejné moci nezákonným rozhodnutím, rozhodnutím o vazbě, trestu nebo ochranném opatření nebo nesprávným úředním postupem“.

A bod 3 mého pozměňovacího návrhu je, že se v návrhu zákona v části první v článku 1 v dosavadním novelizačním bodu 19 položka č. 8 zrušuje a dosavadní položky včetně odkazů na ně se v souladu s přijatými změnami přečísloují.

To je podstata mého pozměňovacího návrhu. Já jsem měl i trošičku jakési výhrady k tomu, že rozdíl mezi elektronickým platebním rozkazem a běžným poplatkem za soudní podání je malý. Dneska to jsou 4 % ku 2 %, v návrhu je to 5 % ku 4 %, nicméně v této části si dovolím být koaličně konsenzuální. Pokud jde ale o ten návrh z hlediska nezákonných rozhodnutí nebo nesprávných úředních postupů, tak považuji za vhodné, aby skutečně to osvobození zůstalo zachováno.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji vám, pane poslanče. Ptám se, jestli se někdo hlásí do podrobné rozpravy. Není tomu tak, končím podrobnou rozpravu.

Chci se zeptat, jestli chce ještě navrhovatel nebo zpravodaj mít závěrečné slovo. Prosím, pane ministře.

Ministr zemědělství ČR Ivan Fuksa: Vážená paní předsedající, vážené poslankyně a poslanci, jenom krátká věc. Já si myslím, že řeč čísel je zcela nezpochybnitelná. Jenom připomenu, že za rok 2000 až 2009 kumulovaná inflace byla skoro 25 %, proto je zcela oprávněné, aby tento návrh byl na stole.

A jenom jedna malá připomínka. Shodou okolností jako z pozice tedy náměstka ministra financí jsem tento materiál spolupředkládal v úřednické vládě a tam naštěstí ten návrh prošel i díky hlasům poslanců, respektive ministrům nominovaným za ČSSD.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji, pane ministře. Paní zpravodajko? Prosím, máte slovo.

Poslankyně Ivana Weberová: Děkuji za slovo. Já bych pouze shrnula, že k navrhované novelizaci byl přijatý pozměňovací návrh ústavněprávního výboru, který tady podrobně rozebíral pan ministr. Dále pozměňovací návrh poslance Šnajdra, pozměňovací návrh poslance Polčáka a návrh na zamítnutí návrhu pana poslance Chvojky. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji vám. Končím tedy čtení tohoto návrhu. Děkuji.

Můžeme přistoupit k projednávání bodu číslo

99.

Návrh časového harmonogramu projednávání vládního návrhu státního závěrečného účtu České republiky za rok 2010 v Poslanecké sněmovně a jejích orgánech a návrh na přikázání vládního návrhu státního závěrečného účtu a jeho kapitol a závěrečných účtů státních fondů výborům k projednání

K tomuto bodu jsme obdrželi usnesení rozpočtového výboru č. 116 z jeho 13. schůze ze dne 6. dubna t. r. Předložené usnesení uvede předseda rozpočtového výboru poslanec Pavel Suchánek. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Pavel Suchánek: Děkuji za slovo, paní předsedající. Jak již bylo řečeno, rozpočtový výbor projednal tento tisk na 13. schůzi dne 6. dubna 2011 a doporučil Poslanecké sněmovně schválit tento postup dle tabulky, kterou jste všichni obdrželi. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji vám. Než budeme pokračovat, oznámím, že náhradní kartu č. 12 má pan poslanec Zemek.

Prosím předsedu rozpočtového výboru pana Suchánka, aby spolu se mnou sledoval u stolku zpravodajů všeobecnou rozpravu, kterou tímto otevírám. Táži se, jestli se někdo hlásí do všeobecné rozpravy. Není tomu tak. Končím všeobecnou rozpravu.

Přistoupíme tedy k rozpravě podrobné. Pane zpravodaji.

Poslanec Pavel Suchánek: Děkuji za slovo. Já jen zopakuji, že rozpočtový výbor doporučuje Sněmovně přijmout tisk 116. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji vám. Ptám se, jestli se ještě někdo další hlásí do podrobné rozpravy. Není tomu tak. Končím podrobnou rozpravu.

Můžeme tedy hlasovat o navrženém usnesení rozpočtového výboru, které zde přednesl pan zpravodaj Pavel Suchánek a které jsme dostali také rozdané písemně. Ještě přivolám kolegy a nechám hlasovat o tomto usnesení.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 113, z přihlášených 148 pro 128, proti 1. Tento návrh usnesení byl schválen.

Tímto končím projednávání tohoto bodu. Děkuji, pane zpravodaji.

Přistoupíme k projednávání bodu

106.

Zpráva o peticích přijatých Poslaneckou sněmovnou Parlamentu ČR, jejich obsahu a způsobu vyřízení za období od 1. 7. 2010 do 31. 12. 2010 /sněmovní tisk 293/

Prosím, aby se slova ujala místopředsedkyně petičního výboru poslankyně Hana Orgoníková a předloženou zprávu uvedla. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Hana Orgoníková: Děkuji, paní místopředsedkyně. Kolegové, kolegyně, vážená vládo, Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky obdržela za období od 1. 7. 2010 do 31. 12. 2010 celkem 19 petic. 91 754 petentů vyjádřilo své připomínky a požadavky, dalších 13 317 občanů připojilo ke dvěma peticím své podpisy prostřednictvím internetu. Počet petentů vzrostl ve srovnání s prvním pololetím roku 2010 o 71 106. Také prostřednictvím internetu zareagovalo o 8 048 lidí více.

Největší počet podpisů, a to 25 132, byl připojen pod peticí, která obsahovala požadavek na záchranu a zachování populace kamzíka horského v pohoří Hrubého Jeseníku. Celkem 16 871 podpisů bylo připojeno pod čtyřmi peticemi, které se týkaly pozemní dopravy a dopravní politiky.

Při vyřizování petic se postupuje dle zákona č. 85/1990 Sb., o právu petičním, a podle zákona 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, v platném znění, a podle zásad petičního výboru pro vyřizování petic doručených Poslanecké sněmovně a jejím orgánům. Veškeré petice projednává petiční výbor. Jestliže jde o petici celospolečenského významu, závažných společenských témat nebo přesáhne-li počet petentů 10 000, je uspořádáno petičním výborem veřejné slyšení.

K peticím, které došly ve sledovaném období, se uskutečnila dosud celkem tři veřejná slyšení. Konalo se k petici za zpřísnění postihu za závažné trestné činy, další veřejné slyšení se konalo ve věci obnovení postupu prací na silnici 1/11 Mokré Lazce – Velká Polom a třetí slyšení veřejné bylo ohledně problematiky tělesně postižených sportovců, které proběhlo v závěru února 2011 a ještě se na něm stále pracuje.

Chtěla bych se ještě zmínit o tom, že k programu evidence petic byl vypracován informační systém Poslanecké sněmovny, je k dispozici všem poslancům a výborům Parlamentu.

Také bych ráda upozornila i nové poslance, že petice mohou sloužit i k tomu, že pokud se dají zobecnit, lze na základě petice také podat návrhy na buď nové zákony, nebo novelizaci příslušného zákona, protože se zjistí, že dopad na občany není dobrý a je potřeba zákony změnit.

Petiční výbor projednal petice na svém zasedání 16. března letošního roku a přijal toto usnesení: Petiční výbor schvaluje předloženou Zprávu o peticích přijatých Poslaneckou sněmovnou, jejich způsobu a obsahu za období od 1. 7. 2010 do 31. 12. 2010. Pověřuje místopředsedkyni výboru, aby zprávu upravila podle připomínek poslanců a poté ji předložila k informaci Poslanecké sněmovně – což právě činím.

Petiční výbor doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby přijala následující usnesení: Poslanecká sněmovna Parlamentu bere na vědomí Zprávu o peticích přijatých Poslaneckou sněmovnou, jejich obsahu a

způsobu vyřízení za období od 1. 7. 2010 do 31. 12. 2010. Zároveň jsem byla zmocněna, abych vás s tímto usnesením seznámila.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji, paní poslankyně. Zahajuji všeobecnou rozpravu. Ptám se, jestli se někdo hlásí do všeobecné rozpravy. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Bořivoj Šarapatka: Vážená paní předsedající, kolegyně, kolegové, já bych upřesnil petici, kterou tady paní poslankyně Orgoníková zmínila, a to je petice za záchranu populace kamzíka horského. Tato petice bude projednávána za 14 dní při výjezdním zasedání podvýboru pro ochranu přírody a krajiny a není to jediná petice v tomto území Jeseníku. Na tomto jednání nám bude předána další petice, kde je asi 15 tisíc podpisů, a tato petice se bude týkat vyhlášení Národního parku Jeseníky. Takže je to docela složitá problematika, se kterou si tam bude muset výbor poradit.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Prosím, paní poslankyně Orgoníková se ještě hlásí do všeobecné rozpravy. Máte slovo.

Poslankyně Hana Orgoníková: Ano, děkuji za tuto informaci. Já bych chtěla říci, že jsem podávala zprávu za druhé pololetí roku 2010, ale vítám, že se k tomu pan poslanec přihlásil. Poněvadž to, že se lidé berou za záchranu a zachování populace kamzíka horského, to si myslím, že se lidé vracejí k přírodě, a to považují za velice důležité. Takže bych byla ráda, kdyby se vám to tam podařilo. Musím říci, že jsem o tom hovořila i v petičním výboru, teď jsme měli výjezdní zasedání nebo služební cestu do Německa, kde jsem také hovořila právě o kamzíku horském. A oni se ptali, jak to, že to je tak důležité zvíře. Já jsem říkala, že spíše se lidé obracejí k přírodě, poněvadž politice už přestávají rozumět.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Ptám se, jestli se ještě někdo další hlásí do všeobecné rozpravy. Není tomu tak. Končím všeobecnou rozpravu a přistoupíme k rozpravě podrobné. Hlásí se někdo do podrobné rozpravy? Poprosila bych pouze paní zpravodajku paní poslankyni Orgoníkovou, jestli by mohla znovu odkázat na usnesení, o kterém budeme po ukončení podrobné rozpravy hlasovat. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Hana Orgoníková: Takže ještě jednou. Petiční výbor schvaluje předloženou zprávu o peticích, pověřuje místopředsedkyni výboru,

aby zprávu upravila podle připomínek poslanců a předložila ji k informaci Poslanecké sněmovně, což jsem učinila.

Doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby přijala následující usnesení: Poslanecká sněmovna Parlamentu bere na vědomí Zprávu o peticích přijatých Poslaneckou sněmovnou, jejich obsahu a způsobu vyřízení za období od 1. 7. 2010 do 31. 12. 2010.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji vám, paní poslankyně. Pokud se nikdo další již nehlásí do podrobné rozpravy, končím podrobnou rozpravu.

Nyní můžeme tedy hlasovat o navrženém usnesení.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 114, z přihlášených 149 pro 124, proti nikdo. Návrh usnesení byl přijat. Končím projednávání tohoto bodu.

Přistoupíme k projednávání bodu

107.

Výroční zpráva o činnosti a účetní závěrka Státního fondu dopravní infrastruktury za rok 2010 /sněmovní tisk 307/

Tento materiál za ministra dopravy uvede ministr pro místní rozvoj Kamil Jankovský. Prosím, ujměte se slova, pane ministře.

Ministr pro místní rozvoj ČR Kamil Jankovský: Dobré dopoledne. Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, v souladu se zákonem č. 104/2000 Sb., o Státním fondu dopravní infrastruktury, ve znění pozdějších předpisů, vám předkládám ke schválení Výroční zprávu o činnosti a účetní závěrku Státního fondu dopravní infrastruktury za rok 2010.

Předložená výroční zpráva popisuje klíčové činnosti Státního fondu dopravní infrastruktury, hodnotí plnění rozpočtu a rozpočtová opatření, detailně analyzuje příjmovou i výdajovou stránku Státního fondu dopravní infrastruktury včetně výsledku jeho hospodaření. Výroční zpráva byla ověřena nezávislým auditorem se závěrem, že informace v ní uvedené jsou ve všech významných ohledech v souladu s účetní závěrkou k 31. 12. 2010.

K činnosti Státního fondu dopravní infrastruktury za rok 2010 lze stručně uvést, že fond disponoval v roce 2010 dlouhodobě se snižujícím schvále-

ným výdajovým rámcem ve výši 36,1 mld., skutečné příjmy dosáhly výše 80,6 mld., skutečné výdaje, tj. prostředky uvolněné příjemcům a výdaje na aparát státního fondu, pak 78 mld.

Výroční zpráva byla schválena usnesením vlády č. 230 ze dne 30. března 2011. Byla také projednána na 12. schůzi hospodářského výboru dne 13. dubna 2011. Hospodářský výbor ji doporučil Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky ke schválení. Proto i já bych vás požádal o schválení této zprávy. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji, pane ministře. Tento sněmovní tisk byl přikázán hospodářskému výboru, jehož usnesení vám bylo rozdáno jako sněmovní tisk 307/1. Prosím, aby se ujal slova zpravodaj hospodářského výboru poslanec František Sivera, informoval nás o jednání výboru a přednesl návrh usnesení Poslanecké sněmovny. Prosím, pane poslanče.

Poslanec František Sivera: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedající, vážení kolegové, kolegyně, hospodářský výbor projednal výroční zprávu Státního fondu dopravní infrastruktury dne 13. dubna na své 12. schůzi. Musím říct, že diskuse byla celkem obsáhlá.

Jak už tady řekl pan ministr, Státní fond dopravní infrastruktury se potýká meziročně s tím, že jsou stále nižší a nižší finanční prostředky na výstavbu dopravní infrastruktury. V roce 2010 se mimo jiné potýkal také s tím, že klesly daňové příjmy a mýtné, a to vedlo k tomu, že v průběhu druhé poloviny roku se musely konzervovat některé stavby. Diskuse na hospodářském výboru směřovala právě k efektivnosti této konzervace a k budoucnosti těchto staveb, protože si myslíme, že tyto stavby jsou pro Českou republiku potřebné a není možné takhle k nim přistupovat, to znamená neříct, kdy dál se bude pokračovat v jejich budování.

Musím konstatovat, že jak audit, tak kontrolní činnost u výroční zprávy nezaznamenaly žádné problémy, a proto i hospodářský výbor navrhuje a doporučuje Poslanecké sněmovně schválit tuto výroční zprávu.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji vám. Zahajuji všeobecnou rozpravu, do které mám přihlášeného pana poslance Hojdu. Tímto mu dávám slovo.

Poslanec Pavel Hojda: Děkuji, paní předsedající. Chtěl bych ke zprávě, která je předkládána Poslanecké sněmovně a projednal ji hospodářský výbor, říci následující. Po formální stránce a hodnocení samozřejmě, tak jak byla zpracována zpráva, k tomu není možné mít výtky,

protože pravdivě zobrazuje skutečný stav. Já bych se spíš vyjádřil k obsahu.

On to naznačil samozřejmě zpravodaj, protože to bylo projednáváno i v hospodářském výboru. My jsme se dostali do situace, kdy plán, tak jak byl připraven na rok 2010, počítal s částkou více než – tuším – 97 mld. Po zásazích vlády a různých úpravách se dokonce plán dostal až na více než 103 mld. A bohužel sice došlo ke snížení příjmů státního rozpočtu, zejména v daňové oblasti – protože tak jak byly stanoveny parametry Ministerstvem financí, tak i dlouho dopředu se upozorňovalo, že s ohledem na krizi prostě nemohou být naplněny parametry výběru mytného a těch dalších, které byly stanoveny státnímu fondu – ale přece jenom to nedělalo tak obrovskou částku, na kterou jsme se nakonec dostali. Ze 103 mld. na příjem 81 mld. To je tedy skok obrovský. Skutečné plnění na 78 mld. odpovídá samozřejmě průběhům placení a příjmů atd. Čili tam jsme se vždycky ve Státním fondu dopravní infrastruktury dostávali do situace, že skutečné příjmy byly o něco vyšší než výdaje jako takové.

Já jsem doporučil právě z toho pohledu – jak došlo k obsahu a plnění rozpočtu Státního fondu a k zásahům, které zde byly také řečeny, že se zastavovaly některé stavby, a musím konstatovat a domnívám se a myslím si, že ne neprávem, že došlo k navýšení nákladů na některých stavbách, aniž by pokročila stavba jako taková – tak jsem doporučil našemu klubu, aby nepodpořil tuto zprávu, přestože – znovu opakuji – formálně je zcela správně. Já bych chtěl i pracovníkům Státního fondu za zpracování této zprávy poděkovat, ale nemůžeme zprávu jako takovou podpořit.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Ptám se, kdo další se hlásí do všeobecné rozpravy. Nikdo se nehlásí. Končím tedy všeobecnou rozpravu. A přistoupíme k rozpravě podrobné. Ptám se, kdo se hlásí do podrobné rozpravy. Pan zpravodaj. Prosím, máte slovo.

Poslanec František Sivera: Děkuji za slovo v podrobné rozpravě. Doporučuji Sněmovně schválit Výroční zprávu o činnosti a účetní závěrku Státního fondu dopravní infrastruktury za rok 2010. A o tomto bychom měli hlasovat.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji vám. Hlásí se ještě někdo další do podrobné rozpravy? Pokud tomu tak není, končím podrobnou rozpravu. Chce mít pan zpravodaj ještě závěrečné slovo? Pan ministr? (Zpravodaj ani ministr nechtějí závěrečné slovo.)

Nyní tedy můžeme přistoupit k hlasování o usnesení. Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 115, z přihlášených 150 pro 101, proti 2. Tento návrh byl přijat. Končím projednávání tohoto bodu.

Nyní přistoupíme k projednávání bodu

108.

**Zpráva o stavu vysílání a činnosti
Rady pro rozhlasové a televizní vysílání za rok 2010
/sněmovní tisk 273/**

Tento sněmovní tisk projednal volební výbor, jehož usnesení jsme obdrželi jako sněmovní tisk 273/1. Prosím, aby se ujala slova zpravodajka volebního výboru poslankyně Ivana Levá, informovala nás o jednání výboru a přednesla návrh unesení Poslanecké sněmovny. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Ivana Levá: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Dámy a pánové, volební výbor se zabýval zprávou na svém jednání 7. dubna. Po odůvodnění předsedkyně Rady pro rozhlasové a televizní vysílání paní Kalistové a zpravodajské zprávě Ivany Levé doporučuje Sněmovně Parlamentu, aby přijala usnesení, že Poslanecká sněmovna schvaluje zprávu. Přečtu potom podrobné znění a hlásím se do obecné rozpravy. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Zahajují všeobecnou rozpravu. A protože jste první, která se hlásí, rovnou zůstaňte u stolečku. Dostáváte slovo. Prosím.

Poslankyně Ivana Levá: Ano. Myslím, že dělesloužící poslance přímo šokujeme tempem, jakým se projednávají zprávy. Dříve se na zprávu, na její projednání, čekalo tři roky. Teď, sotva je zpráva vytvořena, už je projednána a hned je ve Sněmovně, tak jak by to kdysi v minulosti mělo vždycky být.

Několik slov ke zprávě. Zpráva je velice obsáhlá. Kdo jste dostal do ruky tisk, jistě to víte. Začíná aktuálním seznamem provozovatelů vysílání. K tomu se nebudu zmiňovat. V druhé části je informace o přechodu na digitální vysílání. Dnes pokrytí: síť č. 1 – pokrývá 99 % obyvatel, síť č. 2 – 90 % obyvatel, síť č. 3 – 83 % obyvatel a síť 4 je v experimentálním provozu, pokrývá Prahu, Brno, Ostravu.

V další části informuje zpráva o změnách v legislativě, to je důležité. Změna zákona 132, který implementuje směrnici Evropského parlamentu o audiovizuálních službách na vyžádání. Radě z tohoto zákona vyplývají

nové povinnosti. Dále s tím úzce souvisí novela zákona 231, která řeší udělování licencí TV vysílání připojením k internetu, dále internetového vysílání na mobilní telefony, tzv. lineární služby, což se dosud nepovažovalo za televizní a rozhlasové vysílání.

Novela zavádí pro reklamu, teleshopping, sponzorování a umístění produktu nový pojem: tzv. obchodní sdělení. Přetrvává povinnost uchovávat odvysílané pořady 30 dnů a zapůjčit je radě na vyžádání a její náklady.

Zákon se zabývá technickými opatřeními, která omezí dětem přístup k vysílání. Šíření pornografie a samoučelného násilí je i nadále zapovězeno. Nově se upřesňují podmínky pro vysílání krátkých zpravodajských výřatků pro odvysílání události zvýšeného zájmu veřejnosti.

K obchodním sdělením: Nesmí být zařazeno do vysílání politických stran, kandidátů na poslance, senátory a zastupitele. Vysílatel ze zákona, to je Česká televize, smí nadále vkládat reklamy pouze mezi pořady nebo do přirozených přestávek v pořadech. Pro vysílatele s licencí byl zrušen denní limit reklamy – to je důležité, abyste věděli: jediným omezením zůstal limit hodinový.

Novinkou je též tzv. dělená obrazovka. Zpráva upozorňuje na to, že zákon zakazuje tuto formu reklamy během dětských pořadů a bohoslužeb. Trvá zákaz sponzorování zpravodajských a publicisticko-politických pořadů. Sponzorovaný vzkaz nesmí nabádat k nákupu, propagovat léčivé přípravky vázané na lékařský předpis. Zakázanými produkty jsou nadále cigarety i další tabákové výrobky.

Novela umožňuje další typ obchodního sdělení, tzv. umístění produktu. Po jednáních vyvolaných RRTV se zavázali provozovatelé všechny pořady obsahující produkt označit piktogramem.

Rada hodlá věnovat monitoringu všech reklamních sdělení i nadále zvýšenou pozornost. Za svou prioritu považuje ochranu dětí jako příjemců obchodních sdělení, ale zároveň i ochranu dětí před negativními dopady vysílání. Jedná se o čas mezi 14. a 18. hodinou, kdy děti sledují televizi samy. Rada hodlá využít psychologických rozborů, které si nechala zpracovat.

Další prioritou je pro radu objektivita a vyváženost vysílání a v neposlední řadě větší zpřístupnění vysílání pro sluchově a zrakově postižené spoluobčany. RRTV v roce 2010 navázala úzkou spoluprací s Asociací organizací neslyšících, podpořila jejich požadavky na změnu legislativy a zdůraznila, že úprava by měla umožnit radě efektivní kontrolu provozovatelů vysílání. Stávající úprava stanoví vysílatelům s licencí opatřit 15 % pořadů skrytými nebo otevřenými titulky, vysílatel ze zákona musí opatřit 70 % pořadů. Nikdo z nich však nemá povinnost poskytnout radě údaje o tom, jak povinnost naplňuje. Postižení občané si stěžují na otitulkování málo atraktivních pořadů v nočních hodinách a na obcházení zákona častým reprízováním otitulkovaných pořadů.

Problém nastal při zpřístupňování televizního vysílání pro zrakově postižené. Provozovatel ze zákona má 10 % a provozovatel s licencí 2 % pořadů doplnit zvukovým popisem děje. Zvláštní zvuková stopa se v přijímači smíchává s hlavním zvukem, což je zatím v České republice jen těžko realizovatelné. Nevyhovují televize ani set top boxy, kapacita datového toku v multiplexu 2 je vyčerpaná, je tam pět programů. Provozovatelé celoplošného televizního vysílání požádali Ministerstvo kultury o odložení této povinnosti o rok, což by mi, myslím, pan ministr potvrdil.

Ve třetí části jsou informace o dohledu nad audiovizuálními službami na vyžádání a rada informuje o kontrolách, sankcích, udělených pokutách. Nejvíce pokut je kvůli obchodním sdělením, to znamená většinou se týká reklamy, méně často je příkaz nezařazovat od 6 do 22 hodin pořady, které by mohly ohrozit vývoj dítěte. Tradiční podíl je na porušování objektivit a vyváženosti, ale mnohdy bývá řízení zastaveno, protože se porušení neprokáže.

Čtvrtá část je věnována výsledku monitoringu a screeningu, zvláštní pozornost byla upřena na volby 2010, což je pochopitelné. V páté části pod písmenem e) obsahuje informace o udělených licencích. V šesté části informace o změnách licenčních podmínek.

Sedmá část je věnována podpoře evropské tvorby a evropské nezávislé tvorby. Zákon ukládá tam, kde je to proveditelné, vyhradit evropským dílům nadpoloviční podíl celkového času a evropské nezávislé tvorbě 10 %. Provozovatelé jsou povinni radě tyto údaje poskytnout. Na jejich základě rada konstatovala, že ČT1, ČT2, Nova i Prima tyto ukazatele naplňují. Zpráva podává v tabulkách statistiku podílu evropské tvorby u ostatních provozovatelů, včetně registrovaných. Povinnost podpory evropské tvorby je zakotvena i pro vysílatele audiovizuálních služeb na vyžádání. Někteří poskytovatelé uvedli údaje, jiní ještě ne, protože tento zákon má teprve pololetní platnost.

V části 8 jsou informace o úrovni a stavu samoregulace. Jde o nový pojem, o nové úkoly uložené evropskou směrnicí, ale znovu opakují, zákon platí teprve půl roku, je brzo na vyhodnocování.

Devátá část je věnována rozšíření o zcela novou působnost Rady pro rozhlasové a televizní vysílání, to je oblast mediální gramotnosti. Radě se ukládá podílet se svými stanovisky a návrhy na vytváření zásad státní politiky České republiky ve vztahu ke zvyšování úrovně mediální gramotnosti a ve výroční zprávě má zveřejňovat informace o aktuální úrovni ve vztahu k novým komunikačním technologiím. Rada bude muset zvolit sociologická šetření v republikovém měřítku, proto oslovila tři univerzity. První výzkum bude proveden v roce 2011. Připomínám, že provozovatelé vysílání ani samoregulátoři nejsou ze zákona povinni tyto informace poskytnout. V této oblasti čeká radu skutečně hodně práce. Osobně se do-

mnívám, že bude potřebovat finanční i personální podporu, jinak je tento úkol nad její síly.

Desátá, závěrečná část je věnována korespondenci s občany, přehledu témat stížností atd.

Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců KSČM).

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji vám. Ptám se, kdo další se hlásí do všeobecné rozpravy. Nikoho neregistruji, takže končím všeobecnou rozpravu a můžeme přistoupit k rozpravě podrobné. Prosím, paní zpravodajka má slovo.

Poslankyně Ivana Levá: Ještě jednou zopakuji usnesení: Výbor po odůvodnění atd. doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby přijala následující usnesení: Poslanecká sněmovna Parlamentu schvaluje Zprávu o činnosti Rady pro rozhlasové a televizní vysílání a o stavu v oblasti rozhlasového a televizního vysílání a v oblasti poskytování audiovizuálních služeb na vyžádání za rok 2010 dle sněmovního tisku 273.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Končím podrobnou rozpravu a za chvíli, až přivolám kolegy, zahájím hlasování o tomto usnesení...

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 116 z přihlášených 151 pro 119, proti nikdo. Tento návrh usnesení byl schválen a končím projednávání tohoto bodu. Děkuji paní zpravodajce.

Dalším projednávaným bodem je bod číslo

40.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 326/ - první čtení

Z pověření vlády předložený návrh uvede ministr pro místní rozvoj Kamil Jankovský. Prosím, ujměte se slova.

Ministr pro místní rozvoj ČR Kamil Jankovský: Děkuji. Vážená paní předsedající, vážení paní poslankyně, vážení páni poslanci, účelem návrhu tohoto zákona je nově upravit veřejné investování v ČR v oblastech obrany a bezpečnosti. Předložení tohoto zákona je reakcí na směrnici

Evropského parlamentu a Rady, která upravuje zadávání veřejných zakázek v těchto oblastech. Důvodem pro vypracování této směrnice, a tudíž i novely tohoto zákona, byl neuspokojivý stav ve veřejném zadávání v těchto oblastech v členských státech, kdy stávající úprava nevyhovovala v těchto specifických oblastech a v členských státech se velmi často používala výjimka, která upravovala řekněme mírnější postup při zadávání veřejných zakázek. Z tohoto důvodu směrnice na tento stav reagovala a my jsme jako členský stát nuceni přijmout tuto transpoziční úpravu.

Transpozice upravuje tedy jednak řekněme mírnější postup v oblasti zadávání veřejných zakázek v oblasti bezpečnosti a obrany, kde umožňuje lépe nebo volněji využívat prvek jednacího řízení s uveřejněním nebo bez uveřejnění. Je tady řešena i otázka utajovaných informací, to znamená, jakým způsobem věci mají být utajovány. To znamená, je to víceméně transpoziční novela. Je tady ještě část, která se týká tzv. citlivé činnosti, kdy dochází k rozšíření její definice na další činnosti při zadávání veřejných zakázek a rozšíření okruhu veřejných zadavatelů a snížení předpokládané hodnoty veřejných zakázek, kterých se tato úprava citlivé činnosti dotýká.

Jsem si vědom, že by asi bylo nejlepší, kdybychom předložili tuto novelu už souběžně s velkou novelou o zákonu o veřejných zakázkách, nicméně novela zákona o veřejných zakázkách, ta velká, je připravena. Probíhá v tuto chvíli meziresortní připomínkové řízení, ale vzhledem k termínům, které máme nastaveny vůči EU, tak jsme předložili tuto částečnou transpoziční novelu již na toto jednání Sněmovny.

Chtěl bych vás požádat o podporu a budeme rádi tuto věc projednávat následně ve výborech. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji, pane ministře. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro první čtení poslanec Jan Smutný. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Smutný: Děkuji. Vážená paní předsedající, vládo, kolegyně, kolegové, nebudu dlouze povídat, protože panem ministrem bylo řečeno v tuto chvíli vše podstatné. Já pouze v podrobné rozpravě budu navrhopvat to, co říkal pan ministr, aby to se postoupilo výborům veřejné správy a rozvoje regionů ve zkrácené lhůtě 30 dnů a prošlo do druhého čtení. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Pane zpravodaji, je to první čtení a jsme v obecné rozpravě, ale budu se samozřejmě ptát na příkázání výborům. Otevírám obecnou rozpravu, do které mám v tuto chvíli jednu písemnou přihlášku – pana poslance Antonína Sedláčka, kterému tímto dávám slovo. Pane poslanče, prosím.

Poslanec Antonín Sed'a: Děkuji, paní předsedající. Vážení členové vlády, vážený ministr, vážené kolegyně, kolegové, novela zákona číslo 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, tak jak pan ministr řekl, má za povinnost transponovat směrnici Evropského parlamentu a Rady 2009/81, o koordinaci postupů při zadávání některých zakázek na stavební práce, dodávky a služby zadavateli v oblasti obrany a bezpečnosti.

Snahou vlády je omezit působnost výjimek při zadávání veřejné zakázky. V této souvislosti jsou nově formulovány přílohy číslo 1 a 2 k zákonu, které obsahují seznam služeb podléhajících a nepodléhajících uveřejnění v Úředním věstníku EU. Tyto seznamy se doplňují o služby v oblasti obrany a bezpečnosti. Nad rámec transpozice novela stanoví nový okruh citlivých činností v oblasti zadávání veřejných zakázek, kdy návrh ustanovení se týká veřejných zakázek, jejichž předpokládaná hodnota přesáhne 300 milionů Kč bez DPH.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, v důvodové zprávě je uveden výčet právních aktů EU, ve kterých však podle mého názoru schází směrnice Rady 2009/43 hovořící o zjednodušení podmínek pro obchod s produkty pro obranné účely. V návrhu novely je uvedena identifikace subjektů, kterých se zakázky v oblasti obrany a bezpečnosti týkají, ale dle mého názoru schází provázanost s podmínkami obchodu s takovým materiálem. Taktéž se zavádí outsourcovaná administrace zakázek v ceně 100 tis. Kč na jedno zadávací řízení, což může být v rozporu s § 46b daného zákona o bezpečnosti utajených informací. Taktéž § 53 odst. 2, který definuje základní kvalifikační předpoklady pro zadávání veřejné zakázky v oblasti obrany nebo bezpečnosti, může být v rozporu s požadavky licenční správy Ministerstva průmyslu a obchodu. Problematická je i definice citlivé činnosti uvedená v § 153 či vlastní definice výjimek při veřejných zakázkách v oblasti obrany nebo bezpečnosti uvedená v § 10a.

Vážené poslankyně, vážení poslanci, osobně nejsem přesvědčen, že transpozice evropské směrnice omezí výjimky při zadávání veřejných zakázek v oblasti obrany a bezpečnosti. Dokonce mám obavy, aby vůbec nějaké úspory veřejných prostředků vznikly. Zároveň jsem přesvědčen, že předkladatelé návrhu by měli prověřit novelu zákona o veřejných zakázkách s návrhem novely o obchodu s vojenským materiálem, jinak dle mého názoru může při aplikaci obou norem dojít k problémům právě při realizaci veřejných zakázek v oblasti obrany.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji, pane poslanče. Táhá se, jestli se někdo další hlásí do obecné rozpravy. Ano, pan poslanec Petrů. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jiří Petrů: Paní místopředsedkyně, dámy a pánové, já spíše faktickou poznámku. K tomuto vládnímu návrhu se vyjádřilo celkově v připomínkovém řízení 49 subjektů, z toho 14 subjektů s určitou připomínkou, někteří se zásadní. V rámci uveřejnění na eKLEPu však není nikde uvedeno, jakým způsobem se předkladatel s těmito připomínkami vypořádal. Takže já bych požádal potom při projednávání ve výboru, aby toto vypořádání bylo součástí také materiálů, které dostaneme k dispozici. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Ptám se, jestli se někdo další hlásí do obecné rozpravy. Není tomu tak, končím obecnou rozpravu. Chci se zeptat, jestli chce mít pan ministr jako navrhovatel nebo pan zpravodaj ještě závěrečné slovo. Není tomu tak, takže můžeme přistoupit k návrhu na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Má prosím někdo jiný návrh? Není tomu tak.

Nechám tedy hlasovat o přikázání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 117 z přihlášených 151 pro 122, proti nikdo. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj.

Tímto končím projednávání tohoto bodu. A dříve, než přistoupíme k bodu 44, tak zde mám omluvu pana ministra Ivana Fuksy z dnešního jednání od 18.15 a dále od 13 hod. na odpoledním jednání Poslanecké sněmovny.

Nyní zde budeme projednávat bod

44.

Návrh poslanců Marka Šnajdra, Leoše Hegera, Jiřího Štětiny, Petra Tluchoře, Petra Gazdika a Kristýny Kočí na vydání zákona, kterým se zrušuje zákon č. 245/2006 Sb., o veřejných neziskových ústavních zdravotnických zařízeních a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a mění související zákony /sněmovní tisk 262/ - první čtení

Stanovisko vlády jsme obdrželi jako sněmovní tisk 262/1. Prosím, aby předložený návrh uvedl zástupce navrhovatelů poslanec Marek Šnajdr. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Marek Šnajdr: Děkuji. Vážená paní předsedající, milé kolegyně, milí kolegové, jako jsme zde při jiném zákonu, jeho návrhu v prvním čtení, strávili dlouhé hodiny v úterní diskusi, tak věřím, že tento ryze nekontroverzní a technický návrh zákona projde sněmovnou téměř bez po-
všimnutí.

Dovolte, abych jej tedy krátce představit a uvedl. Začnu určitou histo-
rickou vsuvku. Tento zákon byl poprvé do legislativního procesu předložen v obdobné než výsledné verzi již v průběhu let 2004 z dílny Ministerstva zdravotnictví. Následně projednávání tohoto zákona bylo přerušeno či za-
staveno, mj. i z toho důvodu – a to prosím poslouvejme dobře: již 1. pro-
since roku 2004 tehdejší vláda ve svém legislativním stanovisku k tomuto
zákonu musela konstatovat, že je v rozporu s ústavními pořádky a právním
řádem ČR. Nicméně následně v roce 2006 coby materiál vzešlý z dílny
Ministerstva zdravotnictví, leč předložený poslaneckou iniciativou
bezprostředně před volbami, byl prosazen tento zákon jak ve vlastním dne-
šním paragrafovém znění, tak včetně své přílohy, která obsahovala
taxativně vymezený počet, resp. seznam takto zřizovaných ústavních
zařízení.

Myslím si, že je již dostatečně známo, že proti této příloze byla podána
ústavní žaloba, které svým rozsudkem nebo verdiktem 27. září 2006 Ú-
stavní soud vyhověl a tuto přílohu s výčtem zdravotnických zařízení v pl-
ném rozsahu zrušil, a to s odůvodněním, že neústavnost byla směřována
pouze proti této příloze, nikoli proti textu zákona jako takovému. Tedy od té
doby zde máme určité torzo, máme zde legislativní nebo paragrafové
znění, nicméně bez přílohy.

Co je potřeba rovněž říci, že dosud vyjma jednoho jediného kraje,
přestože můj úvod byl optimistický, určitě na to dojde řeč, vyjma
Středočeského kraje dosud žádný jiný subjekt, tj. ať už územněsprávní ce-
lek, obec, soukromý subjekt, město, neprojevil zájem o zřízení nebo změnu
svého zdravotnického lůžkového zařízení na zdravotnické zařízení s touto
právní formou.

S ohledem na to, že tento zákon v sobě samém obsahuje celou řadu
právních vad, nejasností a je sám o sobě neaplikovatelný a neúčinný a ne-
použitelný pro potřeby českého zdravotnictví, rozhodli jsme se podat návrh
na jeho zrušení včetně zrušení nebo změny doprovodných ustanovení, kte-
rá tento zákon, když byl přijat, zasáhl v jiných zákonech nebo v jiných
dotčených zákonech.

Samozřejmě jsem si vědom toho, že cíle nebo argumenty kritiků budou
směřovány k tomu, že zrušení tohoto zákona znamená znemožnění nezis-
kové právní formy pro naše zdravotnická zařízení. Je to hrubý omyl. Je e-
videntní, že Česká republika potřebuje obecnou právní úpravu o nezis-
kovém subjektu, která by byla použitelná jak ve zdravotnictví, tak v sociální

péči, v komunitní apod., která by byla právně použitelná, čistá a která
by motivovala příslušné subjekty, bylo-li by pro ně užitečné v takovéto
právní formě být.

Krom výše uvedeného je potřeba ještě rovněž připomenout, že častým
argumentem pro potřebu definice neziskového lůžkového zařízení bylo
uváděno to, že pouze zdravotnické zařízení, které má statut neziskového,
je považováno za subjekt provádějící veřejnou službu se všemi atributy s
tím spojenými, jako např. čerpání dotací apod.

Dámy a pánové, tento argument již byl mnohokrát jak judikaturou ČR,
ale také judikaturou EU vyvrácen, protože je navýsost jasné a je i
Evropskou unií posvěceno, že statut veřejné služby v oblasti zdravotnictví
není dán právní formou, dokonce není dán ani zřizovatelem či vlastníkem,
ale řídí se toliko a pouze tím, zda daný subjekt poskytuje výkony hrazené z
veřejného zdravotního pojištění. To znamená poskytovatel veřejné služby
není ten, který má tu či onu právní formu, ale je ten, který poskytuje službu
hrazenou z veřejného zdravotního pojištění.

Dámy a pánové, tolik na úvod a jsem samozřejmě připraven reagovat.
Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji, pane poslanče.
Nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení poslanec Jaroslav
Krákora. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jaroslav Krákora: Vážená paní místopředsedkyně, vážená
vládo, vážené poslankyně, vážení poslanci, navážu na svého předřečníka
pana poslance Marka Šnajdra. V roce 2004/2005 byl připravován zákon o
veřejných neziskových ústavních zdravotnických zařízeních. Co tímto záko-
nem bylo sledováno? Za prvé neziskové principy, které nebyly dosud za-
vedeny nejen ve zdravotnictví, ale ani v sociálních službách, a nebyl zákon
o neziskových organizacích. Pak dále vytvořit jakousi páteří síť nemocnic.
Na seznamu bylo celkem asi 146 nemocnic a ostatní nemocnice měly pra-
covat jako obchodní společnosti nebo příspěvkové organizace apod. A za
třetí, zamezit tzv. tvrdému byznysu ve zdravotnictví.

Víte, že zákon byl schválen v roce 2006. Pokud si já pamatuji, bylo to
asi 111 hlasy, bylo to napříč politickým spektrem, hlasovali pro něj poslanci
KDU-ČSL, ČSSD i KSČM. Byla podána ústavní stížnost proti tomuto
zákonu, zvláště proti povinnosti registrace a příloze, tzv. seznamu, na
kterém byla zdravotnická zařízení uvedena. Toto bylo zobrazeno nejvíce v
§ 34 a v § 40, který 27. září, jak řekl pan předřečník, Ústavní soud zrušil.
Nejvíce tam vadila povinnost registrace a příloha neboli seznam
zdravotnických zařízení a to z toho vyčlenil a zákon ponechal v takové
podobě bez tohoto.

To je asi moje krátká zpravodajská zpráva. Pak se přihlásím ještě do obecné rozpravy.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Otevírám obecnou rozpravu. V tuto chvíli mám jednu písemnou přihlášku, a to pana poslance Davida Ratha, kterému tímto uděluji slovo.

Poslanec David Rath: Dámy a pánové, máme před sebou zajímavý pokus, pokus pánů Šnajdra, ministra zdravotnictví Hegera, tedy ODS a TOP 09, a pak Kristýny Kočí – teď nevím, jestli tam mám říci Věci veřejných nebo pana Tluchoře – čili ODS a TOP 09.

Návrh směřuje jediným směrem: zrušit tady jedinou, byť zatím teoretickou pojistku proti totální kompletní privatizaci nemocnic v České republice. Protože žádná jiná právní forma existence nemocnic tomuto nedokáže zabránit. Ať máte nemocnice příspěvkové organizace, ať máte nemocnice akciové společnosti, ať máte nemocnice s. r. o., tak všechny tyto právní formy jsou jednoduše, velice jednoduše transformovatelné a privatizovatelné, tak jak jsme to zažili v minulosti v některých krajích, především tedy např. ve Středočeském. Tam bylo za vlády ODS v kraji, za hejtmánování Petr Bendla, prodáno 10 tuším z 15 zdravotnických zařízení. Čili drtivá většina nemocnic tam byla prodána.

Samozřejmě žádný zákon není dokonalý, a pokud přijmeme logiku předkladatelů, že pokud je nějaký zákon s chybami, a netvrdím, že tento je bez chyb, a máme-li každý zákon s chybami rušit, tak prosím pojďme tady od zítřka zrušit veškeré zákony, které v České republice jsou, protože já neznám, neznám v této zemi jediný zákon, který by nebyl plný chyb nebo neumožňoval gumové ohýbání paragrafů nebo neumožňoval různé zneužívání nebo neumožňoval různé druhy výkladů a stanovisek. To prostě je vlastnost zákonů jako takových. Čili pokud tady předkladatelé zrušení tvrdí, že je to proto, že zákon má chyby, divím se, že nepřišli s komplexním návrhem na zrušení veškerých zákonů v České republice, protože ty tím trpí úplně stejně.

Čili to není motivem. Motivem je odstranit z českého právního řádu jedinou pojistku privatizace a to je také důvod, proč Ministerstvo zdravotnictví nejprve pod vedením ministra Julínka a pana Šnajdra, následně pana Šnajdra a paní Juráskové – schválně to obracím, to není mýlka, ale obracím to, když byla ministryní, tak víme, že loutkovou, si ce Julínek nebyl úplně plnohodnotný ministr, vládl tam samozřejmě pan Marek Šnajdr, a nyní i pana ministra Hegera, tak za všech těchto ministrů, tedy ministerstev ovládaných pravicí, pravicovými stranami, prostě v rozporu s tímto platným zákonem Ministerstvo zdravotnictví neplní svoji zákonnou povinnost – podtrhuji, neplní svoji zákonnou povin-

nost – kterou je zapsat do seznamu neziskových zařízení takové zařízení, které o to požádá.

Středočeské nemocnice a Středočeský kraj o to požádaly dokonce několikrát. Ministerstvo zdravotnictví hledalo všechny obstrukční praktiky za ministra Julínka, následně za ministryně Juráskové, aby tomuto zápisu čelilo. Dokonce mám k dispozici právní analýzu právníků, které si samo objednalo Ministerstvo zdravotnictví, toho kýženého exministra Němce, který jasně píše pro tehdejšího ministra Julínka, že neexistuje jediný právní důvod a jediný argument, proč by ministerstvo nezapsalo a nevyhovělo žádosti. Čili i Ministerstvo zdravotnictví má ve svém správním spisu stanovisko svého právního poradce pana doktora Němce, který jasně říká, že není jediný zákonný a právní důvod, proč nezapsat.

Takže ministerstvo za Julínka a Juráskové to vyřešilo tak, že dělalo mrtvého brouka. Ano, takto funguje vrcholná státní správa pod pravicí. Když se jí některý zákon nelíbí, tak prostě dělají mrtvého brouka a tváří se, že takový zákon prostě neexistuje. Takže, dámy a pánové, tady je jasný návod pro všechny občany a pro nás všechny. Když se nám nějaký zákon nebude líbit, tak se tvařme, že neexistuje, a když se někdo bude domáhat jeho plnění, tak se tvařme, že to neslyšíme. Prostě pravicí to vydrželo skoro čtyři roky. Takto porušovat zákon. Je samozřejmě na to žaloba ke správnímu soudu. Bohužel české soudnictví funguje tak rychle, že správní soud ještě nestačil o tom rozhodnout.

Ale já tady jasně říkám, že Středočeský kraj to dotáhne až do konce! To znamená jak správní žaloby, tak samozřejmě pak žaloby na uniklé a vzniklé další náklady a škody, které jdou dneska už do stovek tisíc, ne-li milionů. Dámy a pánové, a my budeme volat k osobní odpovědnosti za tuto škodu příslušné ministry, jejich náměstky a lidi, kteří to podepsali. Jednoznačně!

Ještě zajímavější je postup pana ministra Hegera. Já jsem myslel, že přece jenom on, i když má třeba jiný názor, tak bude respektovat platný právní řád. Takže i ten dál vesele pokračoval v obstrukční strategii, a dokonce tak absurdně – pane ministře, já to mám, do porady ministerstva samo legislativní oddělení ministerstva zpracovalo materiál, který mám k dispozici a který bude poskytnut Policii České republiky, kde je jasně napsáno právníky Ministerstva zdravotnictví, že neexistuje jediný právní důvod, proč Ministerstvo zdravotnictví nezapiše a nevyhoví žádosti Středočeského kraje o zapsání do registru neziskových zdravotnických zařízení. Toto napsali sami právníci a zaměstnanci Ministerstva zdravotnictví s číslem jednacím a ten materiál byl projednán poradou tohoto ministra zdravotnictví.

Pane ministře, znovu říkám, mám ho k dispozici, jeden z vašich náměstků mi ho poskytl a tento materiál bude součástí policejního spisu! Protože to je jasné porušení pravomocí veřejného činitele! V rozporu s plat-

ným zákonem, v rozporu s tím, co doporučují vaši právníci, vaše právní oddělení, tak vy jste vydali rozhodnutí, kde jste zamítlí tuto žádost!

Dámy a pánové, tady se objevuje v tom rozhodnutí něco, co jsme ještě zase dvacet let nezažili. Je vidět, že pravice je tak kreativní a dokáže znásilňovat i tak státní správu, že v odůvodnění podle správního řádu je doslova napsáno – víte, jaký je důvod, proč ministerstvo nevyhovělo žádosti Středočeského kraje a nezapsalo nemocnice do rejstříku neziskových zařízení? Tam je doslova napsáno: „Důvodem je to, že se do Sněmovny připravuje návrh na zrušení tohoto zákona.“

Čili dámy a pánové, my nemusíme přece respektovat jakýkoliv zákon, protože kdokoliv z nás, když tady podá návrh na zrušení jakéhokoliv zákona, čili to znamená, když třeba David Rath tady podá návrh zákona na zrušení třeba daní, tak, dámy a pánové, nemusí občané platit od té chvíle daně, protože se to dá přece odůvodnit tím, že ve Sněmovně leží návrh zákona na zrušení daňové povinnosti. Nebo to ještě extendujeme, můžeme to dát na trestní zákoník. Někdo se zblázní, podá návrh na zrušení trestního zákona, a v tu chvíli můžeme vesele páchat trestnou činnost, protože si to přece můžeme odůvodnit tím, že ve Sněmovně leží návrh na zrušení trestního zákoníku. Čili veškerá trestní činnost by tím pádem byla nepostižitelnou. Toto podepíše úředník Ministerstva zdravotnictví s vědomím ministra zdravotnictví!

Pane ministře, to vstoupí, a říkají to dneska už všichni právní experti – vy vstoupíte do dějin ne medicíny, ale práva! Protože tohle ve správním rozhodnutí nikdy nikde nebylo a to půjde do učebnic. To půjde do učebnic jako příklad toho, jak se to dělat nesmí a jaký je to výsměch. Skutečně výsměch. Vy tady flagrantně porušujete platný zákon proti stanoviskům všech právníků a způsobujete tím minimálně Středočeskému kraji a středočeským nemocnicím statisícové škody. Statisícové škody!

Toto, jak znovu zdůrazňuji, prostě bude předmětem trestního oznámení, protože za ty škody někdo musí nést odpovědnost, za to, že tady někdo nedodržuje správní řád, nedodržuje zákony.

Čili dámy a pánové, tady vidíte, kam je až pravice ochotna jít v tom, připravit si půdu pro absolutní prodej nemocnic. Teď se říká: Zákon vlastně nepotřebujeme. Nikdo si o to nepožádal, jenom nějaký jeden kraj a pět nějakých bezvýznamných nemocnic, které ošetřují a starají se asi o 1,3 milionu lidí. To je přece bezvýznamné. – Ostatní kraje, mohou vás informovat, jenom čekají na to, jak dopadneme, a půjdou stejnou cestou, pokud dopadneme dobře. Protože my jsme se takto domluvili zcela racionálně. My víme, že vy prostě obstruujete, blokujete, pošlapáváte zákon, chováte se protizákonně, porušujete zákon, porušujete správní řád, zákon o správním řádu. To už není ohýbání práva, to je znásilnění a zabít práva!

Čili to vy tady děláte, a samozřejmě my jsme se na krajích domluvili, že ostatní nepůjdou touto cestou – zatím, protože by to byly zbytečné náklady. Samozřejmě každá taková žádost znamená právníky, expertizy, vypracování žádostí a stojí skutečně desítky až stovky tisíc. Například nás Ministerstvo zdravotnictví donutilo udělat soudní odhad veškerého nemocničního majetku. Pane ministře, to jste nás nutili vy, za vás! Čili my máme vaše písemné stanovisko, kdy říkáte: musíte doplnit soudní výčet veškerého majetku nemocnic. Ty nemocnice mají majetek za miliardy. Trvalo to dlouho a stálo to nemalé peníze. Poté co my na podkladě toho, co nás ministerstvo donutí vyhodit tyto peníze, nám ministerstvo sdělí, že je připraven návrh na zrušení tohoto zákona a že to tedy nebude realizováno. Tak co si o tom mám myslet? Naprosto neseriózní, pane ministře. Naprosto neseriózní. Bohužel, s touto neseriózností se začíná pojit vaše jméno.

Čili dámy a pánové, ostatní kraje by samozřejmě šly touto cestou v okamžiku, kdy by viděly, že se pohybujeme v normálním, běžném právním prostředí, že nebudou vyhazovat desítky tisíc, že nebudou jako my si nuceně vypracovávat soudní odhady majetku za stovky tisíc, aby pak ministerstvo jim tu žádost před nimi hodilo do koše a vysmálo se jim. Bezodůvodně! Bez jakéhokoliv právního důvodu.

Já začínám pochybovat, že Česká republika je právní stát. Tady se v posledních letech dějí takové věci, které podle mého soudu přímo útočí na samu podstatu fungování právního státu. Tady je rozklad právního státu. A dámy a pánové, na tomto rozkladu se aktivně podílejí všichni politici pravice. A to s jediným důvodem. Já nemám jediné logické vysvětlení, než že prostě vy jste jako pes před zavřenou spižírnu, která je plná laskominek, buřtů, kýt, voňavých šunek. A jako ten hladový pes vy prostě kňučíte, skáčete na tu kliku, snažíte se podlézt pod prahem, slintáte kolem toho! Prostě tou plnou spižírnou jsou české nemocnice, které jste ještě nestačili privatizovat. Tedy chcete-li rozkrást!

Dámy a pánové, já se nebojím použít slovo rozkrást. A řeknu vám jeden příběh za všechny, jak privatizoval nemocnice váš tehdejší místopředseda ODS Petr Bendl. Možná že kolegové přijdou s dalšími příběhy, bylo by to na dlouhé vyprávění, ale je to příběh brandýské nemocnice. Jistě, nemocnice v Brandýse, bez ní se zdravotnický systém České republiky určitě nezhroutí. Nicméně aby byla ukradena tímto způsobem, to si myslím, že je příliš. Takže Petr Bendl jako správce a tehdejší hejtmán tohoto majetku se rozhodl se svými kolegy – v tomto případě bych se nebál použít slova možná kumpány – a řekli si, že i tuto nemocnici prodají. Prodali ji prosím za 7,5 mil. Korun – toto číslo si prosím zkuste zapamatovat: 7,5 mil. – s odůvodněním, že má dluhy asi 30 mil. a že majitel ty dluhy zaplatí. Takže dámy a pánové, jak to bylo dál. Tak to koupil nepochybně velmi zkušený a úžasný provozovatel nemocnic, velký příznivec pravice. A jak to šlo dál?

První, co udělal – prodal polikliniku v Čelákovících, k tomu patřila budova polikliniky v Čelákovících, tuším, že asi za 4 mil. korun, obratem. Druhý prodej: k tomu patřil dům na náměstí v Brandýse. Škoda, že tady není pan Tluchoř, ten ho jistě zná, on je z Brandýsa, kde ho všichni mají rádi, tak by to potvrdil. Velmi zajímavý dům s obchody dole v parteru, prodán taky asi za 3,5 až 4 mil. korun. Čili jen tyto dva prodeje už tomu novému nabyvateli zaplatily celou nemocnici.

Ale to pokračuje, to není konec. Pak se, světe div se, zjistilo, že nemocnice má obrovské pozemky, tuším něco kolem 20 000 metrů čtverečních – neberte mě za slovo, nevím, jestli to bylo 25, nebo 18 – a shodou okolností město Brandýs zjistilo, že se bez nich neobejde. Oni to věděli i před tou privatizací, dokonce to psali tehdejšímu hejtmánovi Bendlovi. Dokonce to byli jeho straničtí kolegové! Čili jeho straničtí kolegové v Brandýse psali dopis tehdejšímu svému místopředsedovi strany a hejtmánovi Petrovi Bendlovi, že ty pozemky nutně potřebují pro rozvoj města a že se bez nich město neobejde. Co by tohle pana Bendla zajímalo? On kašlal na všechny! Na opozici, to chápu, nějaké názory, ale samozřejmě kašlal i na to, co tehdy chtěla jeho radnice a jeho starosta v Brandýse. A víte, za kolik to pak radnice musela od toho soukromého majitele koupit? Jestli si to číslo dobře vybavuji, když tak si ho můžete najít na internetu, bylo to něco okolo 30, nebo dokonce 34 mil. korun. Město Brandýs nad Labem muselo zaplatit za tyto pozemky a zpětně je vykoupit, které mohlo dostat aspoň zadarmo od kraje! Já bych se v tomto případě na pana hejtmana Bendla nezlobil, kdyby městu dal pozemky zadarmo, když je potřebuje. To jenom on je takový, že útočí na kraj, když pomáháme městům, ale mně by to prostě nevadilo. Určitě lepší, než aby město muselo za původní krajské pozemky zaplatit nějakých 34 mil. korun.

Takže suma sumárum, když to sečtete, tak nabyvatel za dva roky po odečtení těch 7,5 mil., které za to kraj dal, vydělal, jestli to dobře počítám, nějakých 35 mil. korun na úkor Středočeského kraje, na úkor města Brandýs nad Labem. Dobře, taková malá zlodějna, my už jsme si na to zvykli, že jo? Tady se prodávají větší věci, ProMoPro je o stovkách milionů, tak co tady pár desítek milionů. Každý místopředseda ODS za sebou může nechat nějakou sekeru. Vždyť daňoví poplatníci to rádi zaplatí. Ono jim taky nic jiného prostě nezbude.

Takže dámy a pánové, kdyby to stálo jen tyto peníze, ale jak vypadá tato nemocnice dnes? Běžte se tam podívat. Já bych moc prosil – pan Bendl odešel – já bych moc prosil pana Bendla prostřednictvím předsedající, aby se on a jeho blízcí léčili výhradně jen v této nemocnici, aby tím dokázal, že když něco zprivatizují, že se úroveň lepší, že to jde nahoru, aby vyvrátil ty ošklivé pomluvy, že do té nemocnice už nikdo nechce chodit, skoro nemá žádný personál, řítí se do bankrotu, nevyplácí ani mzdy. Prostě za celé ty

dva roky, kdy byl v tichosti tunelovaný majetek, tak současně úroveň té lékařské a ošetrovatelské péče šla postupně dolů.

A jak to dopadlo, dámy a pánové, s tím dluhem? Jak jsem říkal, hlavní argument tehdejšího vedení ODS v kraji byl, že říkali: víte, tam je 30 milionů dluh a ten majitel ho bude muset splatit. Tak poté, co prodal ten majetek, jak jsem říkal, tak víte, kolik činí ten provozní dluh? Nějakých padesát šedesát milionů. Ten se skoro zdvojnásobil. Ano, dámy a pánové, tady soukromý majitel a provozovatel té nemocnice nejenom že rozprodal majetek, ale ještě zdvojnásobil dluh.

Takže to je myslím úžasný příklad, jak funguje privatizace nemocnic, kam jdeme dál. A můžu vám říci, dnes už s tí odstupem několika let, v podstatě skoro z těch deseti prodaných nemocnic skoro nenajdete jedinou, z těch prodaných, která by se vylepšila, která by poskytovala víc služeb, lepší služby. V nejlepším případě je to zhruba stejné. Jedna výjimka, jeden soukromý majitel do rekonstrukce skutečně investoval, ale ten mimochodem tu nemocnici získal taky velice lacino. Ale o tom třeba zase někdy příště, ať tady nevypovídám hned před prvním čtením všechny příběhy o privatizaci nemocnic podle Občanské demokratické strany.

Dámy a pánové, co se stane? Tak pokud příští volby vyhraje sociální demokracie a dnes tento zákon zrušíme, tak samozřejmě jedním z našich prvních kroků – a když tady někdo volá po tom, že sociální demokracie neříká, co udělá ve zdravotnictví, tak já vám tedy řeknu, co uděláme. Jedním z našich prvních legislativních kroků bude a musí být nový zákon o veřejných neziskových nemocnicích, veřejných neziskových zdravotnických zařízeních. Pokud volby vyhrájeme, tak ten zákon opět předložíme do této Sněmovny. Samozřejmě jasně říkám, že jsou tam nějaké chyby, tak se pokusíme ty chyby, které se ukázaly, opravit, je to logický přístup. Prostě proto, že si myslíme a jsme přesvědčeni, že by v České republice měla existovat základní páteří síť nemocnic, které by neměly být soukromé, které by měly být veřejné a neziskové. I toto je prosím ve Spojených státech amerických! I tam máte spoustu neziskových nemocnic, které jsou osvobozeny od placení daní! I v tak liberálním pravicovém prostředí zdravotnictví Spojených států tato právní forma existuje. Navíc je ještě více běžná v celé západní Evropě. My jsme v tomto anomálie, opět neoliberalní anomálie!

Bohužel už dnes se bude těžko rekonstruovat základní síť tak, aby skoro v každém okrese existovala alespoň jedna nezisková nemocnice. Tady chci říct, že sociální demokracie není proti soukromým provozovatelům i nemocnic, ale to musí být doplněk toho systému, ne základ. A v tom je náš zásadní rozdíl oproti pravici. Pravice to neříká, pravice tady používá slůvka o tom, jak je to nešikovné a plné chyb a kdesi cosi, prostě maže vám med kolem pusy, lidem větší na nos bulíky, dělá z nich trouby. Ale co je hlavní cíl pravice,

buď zastřené, nebo jasně? Naštěstí Julínek to říkal jasně. Ten to s takovou svojí prostotou, přišel před ty lidi, takhle se postavil a řekl: Vždyť ty privátní nemocnice jsou dobrý, že jo. A jsou lepší než ty státní, tak je všechny prodáme nebo pronajmeme. No, vždyť soukromej majitel je lepší.

Ten to aspoň říkal čestně a na rovinu. Mohl jsem s ním nesouhlasit, mohl jsem se nad tím rozčilovat, mohl jsem snášet argumenty proti, ale říkal to férově. Teď tady máme prostě takový křivácký přístup. Takový slizký přístup. Prostě on sem přijde a teď jako vypráví, jak to vlastně není potřeba, jak to vlastně nemá žádný význam a je to k ničemu a jeden kraj to jenom chce, takže vlastně nikdo. Takže když máme takový zákon, který nikdo nechce, tak ho pojďme zrušit, vždyť je to bezvýznamné, o ničem. – Samozřejmě ten cíl je stejný. Ten cíl je stejný. Prostě vedeme tady někdy tvrdší, někdy méně tvrdou, někdy jasnější, někdy méně jasnou bitvu o další osud českých nemocnic. A byť si to možná mnozí z vás neuvědomují, tak tady budeme rozhodovat o tom, jestli cesta je v dalších letech spíše je prodávat a dlouhodobě pronajímat soukromým provozovatelům, anebo uchránit a vybudovat jakousi základní síť, základní kostru neziskových nemocnic, jak je to všude v západní Evropě běžné, normální. My jsme skutečně normální. My jsme skutečně v tomto anomálii.

Dámy a pánové, a všichni ti, kdo to dnes podepsali a navrhuji a snaží se o to, poneseou jasnou osobní morální odpovědnost za všechny ty nepovedené privatizace, ke kterým v příštích letech dojde. A víte, že já nezapomínám. A nezapomíná ani sociální demokracie. A když bych náhodou já zapomněl, nebo nakonec nebyl v této Sněmovně, tak tady budou jiní, kteří si to budou pamatovat a budou vám to připomínat. Budou vám to připomínat, jak jsem dnes já tady volal k odpovědnosti pana hejtmana Bendla za rozkradené nemocnice ve Středočeském kraji. Prostě na to se nesmí zapomenout a na váš podíl na této lumpárně, kterou chcete připravit občany České republiky o fungující a dostupné nemocnice. Je to nemorální, je to neetické, je to hnusné od vás! Protože dobře víte, k jakým koncům často ty privatizace či dlouhodobé nájmy vedou. Vezměte si Karlovarský kraj, jak tam dopadaly ty různé pronájmy, vezměte si další kraje. Mohu mluvit o zavřených nemocnicích v Dačici, fungující dobrá nemocnice, zavřená po privatizaci. Za pár let vytunelovaná, zavřená. A takhle mohu mluvit i o nemocnicích v Českém Brodě a v dalších městech.

To přece nemůže být vaším cílem! To přece nemůžete myslet vážně! Já prostě se tady dovoluji vám ne pana Šnajdra, to je zbytečné, ale pana ministra, kterého mám aspoň za částečně slušného člověka, nebo za slušného člověka, kterému o zdravotnictví by mělo jít, a doufám, že jde. Prostě přece nemůžete myslet vážně, že vy ty nemocnice hodíte a necháte jako nahé v trní, aby si je prostě ti hladoví psi, jak jsem tady líčil ten přírůstek, prostě rozervali. A kdybyste myslel vážně, že ten zákon je plný chyb, tak já

jsem připraven – pojďme si na něj sednout, pojďme ty chyby vzájemně identifikovat a pojďme je v novele odstranit. Ale přestaňte se chovat jako zločinci tím, že nedodržíte a porušujete zákony, čímž druhým způsobujete škody. Úplně zbytečně! A současně se chovejte racionálně tím, že ty nemocnice, ten zákon o neziskových nemocnicích pojďte opravit, když vám tam něco vadí. Já se k tomu nabízím. Já jsem k tomu připraven. Ale říkat tady takové věci, tak teď ho zrušíme, protože jsme za tři čtvrtě roku nebyli schopni ho novelizovat a upravit, nebo vymyslet, jak ho opravit, a pak někdy v budoucnu asi zase takový zákon přineseme, lepší, dokonalejší – no tak tomu sami přece nemůžete věřit. Pánbůh ví, co bude s touto vládou za dva měsíce za tři měsíce. A vy sami víte, pane ministře, že v této vládní koalici vám žádný zákon o neziskových nemocnicích prostě neprojde, protože vy sám víte, že jak v TOP 09 je silná skupina, tak hlavně v ODS je silná skupina privatizátorů nemocnic, kteří prostě si jenom připravují půdu, dostat se k tomu majetku, dostat se k těm penězům. To není o ničem jiném.

Jak pan Šnajdr se dostal k celému očkovacímu programu. Jak jsme byli naivní! Já jsem si myslel jako ministr, že přece takovouhle věc nikdo nemůže zprivatizovat. Ejhle, jaký jsem trouba! Přijde pan Šnajdr, jeho kamarád Lekeš, firma – kde to je? Na Maltě nebo na Kypru, nebo kde ji máte, pane Šnajdre, společnou firmu s panem Lekešem? To jste nikdy nevyvrátil, nedokázal. Jste kamarádi, tak pochybuji, takže jste mu to dal jenom tak z kamarádství, že se znáte, tak jste řekl: Pane Lekeš, prosím, co kdybyste se postaral o očkování, sice jste nikdy nic neočkoval, ale vy jste takový šikovný, tak budete očkovat celou republiku. Chacha. Bude to stát sice stát trochu víc, ale my to uneseme, daňový poplatník to unese. Čili žádný problém!

Mě by zajímalo, co s tím dělá Ministerstvo zdravotnictví. Nic, že jo? Pokrčí rameny, řekne, bylo prodáno, je to sice asi lumpárna, ale co my s tím uděláme, no.

Takže nepodceňujeme tu situaci. Díky vlastně plánu na to, zmocnit se celého očkovacího programu a systému očkování, pravicové vedení Ministerstva zdravotnictví neváhalo v podstatě zdestruovat fungující síť zdravotních ústavů. Samozřejmě nejdřív je musíte zdestruovat, pak řeknete, že to nefunguje, nebo jsou k ničemu nebo drazí, a pak to samozřejmě za daleko víc peněz dělá vaše firma. To je přece přístup, to, jak se nakládá se státem. Stát je verlyba, z které si každý žralok může ukousnout, na co má momentálně chuť. A verlyba, protože je pod vodou, tak neřekne ani au. To je bohužel reálný přístup prostě pravice.

Já prostě se panu náměstkovi Šnajdrovi nedivím. On to tam viděl, dlouho to fungovalo státní, tak proč by si to nezprivatizoval, že jo. Divím se jeho kolegům z ODS. Nevím, jestli vám za to něco dal, nebo jestli jste z toho dostali, třeba ODS, nějaký dar, spoludár na kampaň, že jste si za to mohli

vyvěsit o jeden nebo dva billboardy víc, anebo ani to vám nedal, vykašlal se na vás a má z toho jen on sám a vy jste vlastně taky za užitečné idioty. Takhle mu to trpíte, tolerujete. Proč by si jeden z vás trochu nepomohl? Vždyť v té politice nebude věčně a pak přece se nebude živit poctivou prací. To přece od něj nikdo nemůže chtít. To přece všichni víme.

Takže dámy a pánové, tento příběh je zase dalším příběhem a já si myslím, že je dobře, že je čas od času připomeneme v médiích, ve Sněmovně, před voliči. Je dobře tohle říct a říkat ano, stalo se, ale není dobře, že se to stalo. Prostě, je to špatně, stojí nás to víc, je to horší, je to prostě věc, která se v civilizované zemi nedělá. Prostě nedělá! Stát není verby, z které si každý žralok, když má chuť, plave něco ukousnout. Protože stát jsme my všichni a doplatíme na to ve finále více či méně my všichni.

Čili já se tady dovolávám toho – prosím, nepodpořte, nepodpořte tento návrh zákona na zrušení zákona o neziskových organizacích. Pokud to podpoříte, stáváte se opět spoluzodpovědní za další vývoj. Tedy za tu divokou, neřízenou privatizaci, kterou je nejenom prodej, ale třeba i dlouhodobý pronájem.

Jednoznačně dnes máme údaje o tom, že to v globálu vede ke zhoršení dostupnosti a kvality zdravotní péče a k vytunelování majetku. Prosím, tomu bychom měli společně bránit. Neměl by být přece cíl, ten náš veřejný majetek, naše nemocnice – které nejsou rodinným stříbrem, to je rodinné zlato! To budovali naši dědové a otcové po generace, na řadu nemocnic se skládali ve sbírkách. Prostě státy od Rakouska-Uherska přes Československou republiku až dodnes do toho investují. I my do toho investujeme obrovské peníze. A my prostě tady chceme poplivat a pošlapat všechno, co naši dědové, otcové dali dohromady a prostě ve výprodeji, jako v nějakém secondhandu, jak to udělal Petr Bendl, to pod rukou prodat za pár korun. Za pár korun! To není žádná fikce, to je bohužel příběh, který jsme prožili v posledních letech.

Čili znova, dámy a pánové. Tento návrh nemá jiný motiv – jiný motiv – než skutečně otevřít dveře privatizaci nemocnic, všech nemocnic, a to znamená – ta privatizace, která tomu otevře dveře – znamená postupné rozkrádání, tunelování a zhoršování zdravotní péče. Já netvrdím, že ve všech případech, ale v podstatné části z nich. A já tvrdím, že i kdyby takto byla rozkradena a vytunelována jen jediná fungující nemocnice, tak je to chyba. Tak je to chyba! Tak je to šlápnutí vedle.

Takže dámy a pánové, já myslím, že tady jasně zaznělo, pokud vyhraje sociální demokracie příští volby, jeden z prvních počínů vedle rušení poplatků bude i – pokud dnes zrušíme tento zákon – obnovení tohoto zákona o principu neziskovosti ve zdravotnictví. Protože je to princip, na kterém je založeno nemocniční zdravotnictví všude v Evropě. A naším cílem je mít

zdravotnictví na stejném principu jako naši kolegové v Rakousku, v Německu, ve Francii. My nechceme žádné experimenty, které v podstatě nejsou ani tak experimenty jako spíš lumpárnami, jak se dostat k tomu majetku. Jak se dostat k penězům, které skutečně do toho investovaly generace a generace před námi.

Takže dámy a pánové, klidně si zapojte svůj parní válec 118 hlasů. Klidně si nás tady převálcujte. Možná že voliči pak budou mít řekněme větší obezřetnost a v příštích volbách nám dají důvěru. A pokud tak učiní, tak my se vrátíme k tomu principu neziskovosti. Pokud ne, tak vám garantuji, a prosím, abyste si to zapamatovali, protože to vytáhneme za ty tři čtyři roky, pokud příští volby by znovu náhodou vyhrála pravice a tento zákon už nebyl, tak vám garantuju, že nezůstane jediná nemocnice ve veřejném vlastnictví. Prostě pokud po zrušení tohoto zákona příští volby vyhraje pravice, tak to skončí jako s tím očkovacím programem. Prostě než se stačíme rozhlédnout, tak budou někde na Kypru, nebo na Maltě, nebo na Seychelách, nebo na Chandler Islands, prostě zrovna kde momentálně bude pobývat ten či onen šikovný náměstek ministra zdravotnictví.

Dámy a pánové, není to tak bezpodstatné, jak se snaží tady ti předkladatelé říkat. Je to poměrně zásadní věc, minimálně stejně zásadní, jakou je rozhodování o tom, zda máme dělit péči na standardní a nadstandardní, tedy v pojetí ministerstva na tu pro chudé a na tu pro bohaté. Je to úplně stejně základní věc. A když takové rozhodnutí uděláme a budeme to směřovat tím směrem, tak je to rozhodnutí nevratné. Chci tady říci, že ty nemocnice, které ve středních Čechách Petr Bendl prodal, a řada z nich zaniká, tak už nikdo nikdy nezachrání. Ať bude vláda jakákoli. Jsou to tedy rozhodnutí konečná a pro naše životy definitivní.

Čili dávám návrh na zamítnutí tohoto návrhu. Děkuji za pozornost. (Potlesk z řad poslanců ČSSD.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane poslanče. Dříve než přistoupí další řečník k mikrofonu, seznámím vás s další omluvou. Jedná se o omluvu pana ministra školství Dobeše. Omlouvá se z dnešního jednání od 13 do 17 hodin z pracovních důvodů.

Nyní mám přihlášku – pan zpravodaj se hlásí, ten má samozřejmě přednostní právo, poté je přihlášen pan poslanec Sedla. Jinou přihlášku nemám. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Jaroslav Krákora: Vážená paní místopředsedkyně, vážené kolegyně, vážení kolegové, já myslím, že už tady bylo hodně řečeno. Samozřejmě musíme se také trochu posunout, že ten zákon byl dělán v roce 2004/2005, schválen v roce 2006. Musíme se podívat trochu do té šestileté historie, takže možná některé věci se již změnily. Samozřejmě, že ne-

byl bez chyb, byl přepracováván, jsou tam chyby. Já o těch chybách vím. Myslím si, že můžu o tom mluvit fundovaně, protože jsem byl jedním z hlavních autorů tohoto zákona a nestydím se za to. Jsou tam chyby samozřejmě odstranitelné. Dají se odstranit. Dá se sednout k jednomu stolu, popovídat si o tom a určitě princip neziskovosti v České republice a vytvoření páteřní sítě, což byl hlavní úkol, a zamezení kupčení, nebo privatizace, s dalšími nemocnicemi, to byl spoluúkol, který s tím souvisel, není nic špatného a má to sloužit občanovi.

Já bych vám jenom chtěl říci, proč vlastně jsme ten zákon dělali, a uvedl bych některé rozdíly, jak to chodí v obchodní společnosti v nemocnici a jak by to chodilo v neziskové nemocnici, nebo podle toho, jak byl naplánován zákon.

Takže třeba vezmeme personální vybavení. Parametry personálního vybavení stanoví – u neziskové nemocnice by stanovila vyhláška Ministerstva zdravotnictví a kontrolu tam mohla každý rok provádět buď komora nebo Ministerstvo zdravotnictví. Jak to chodí v obchodní společnosti s personálním vybavením? Prakticky není kontrolováno, výsledkem jsou někdy podstaty jak středního zdravotního personálu, tak i lékařů. Když se hodnotily platy, kvalita péče, tak v některých obchodních společnostech byly samozřejmě mnohem nižší než v příspěvkových organizacích.

Za druhé – kvalita poskytované zdravotní péče. Parametry kvality stanoví vyhláška Ministerstva zdravotnictví u neziskové nemocnice, kde se sleduje třeba roční počet ošetřených v jednotlivých diagnózách, sledování počtu komplikací, sledování počtu reoperací, sledování stavu, v němž pacient přišel do nemocnice a v jakém ji opustil, a sledování překládání pacientů na jiná pracoviště.

Jak to chodí v obchodní společnosti? Je kontrolována kvalita? Není a prakticky se dá říci, že všechny údaje v obchodní společnosti mohou být obchodním tajemstvím a prakticky se tam dá kontrolovat jenom hygiena a potom může provádět ekonomickou kontrolu pojišťovna.

Povinnost ošetřit pacienta. My jsme tam dali do toho zákona, že nezisková nemocnice je povinna ošetřit každého pacienta dle spádového území – dnes žádné spádové území prakticky neexistuje – a každého občana členského státu Evropské unie. U nemocnice – obchodní společnosti samozřejmě máte povinnost také ošetřit každého pacienta, kterému jde o život nebo závažné poškození zdraví, ale ostatní pacienty můžete odkázat třeba do spádové nemocnice nebo jiné nemocnice.

Čtvrtým bodem je – snažili jsme se, aby nemocnice v páteřní síti neskončily bankrotem. Proto jsme tam dali, že na veřejné zdravotnické zařízení nemůže být vyhlášen konkurz a majetek veřejného zdravotnického zařízení nemůže být předmětem jakéhokoli vyrovnání. Kdežto u obchodní společnosti – samozřejmě, že obchodní společnost může zbankrotovat.

Pátým bodem jsou exekuce na majetek. Majetek určený k poskytování zdravotní péče u neziskové nemocnice nemůže být předmětem exekuce. Víme, že u obchodní společnosti je to jinak a že samozřejmě může předmětem exekuce.

Další velice důležitý prvek je reinvestice. Veškeré příjmy neziskové nemocnice musí být použity na provoz, obnovu, rozvoj toho daného zařízení a při splnění této podmínky je nemocnice osvobozena potom od daně z příjmů. Jak je tu u obchodní společnosti? Se ziskem si majitel může dělat, co chce, a nemusí samozřejmě zisk reinvestovat do té činnosti.

Transparentnost nákupu zboží a služeb. To jsme řešili tak, že podle zákona o zadávání veřejných zakázek a na internetu musí být zveřejněny všechny nabídky včetně cen. Obchodní společnost nemusí dělat výběrová řízení, zákon se na ni nevztahuje. Dneska už víme, že to není úplně pravda, že se vztahuje – pokud je tam 50procentní dotace, tak se vztahuje.

Další bod – kontrola hospodaření. Zřizovatel je povinen každoročně kontrolovat hospodaření. Kontrolu hospodaření musí provádět i Ministerstvo zdravotnictví podle zákona o finanční kontrole a musí být na internetu zveřejněny všechny informace o tom, co od koho a za kolik nemocnice kupuje. U obchodní společnosti prakticky tyto informace nemůžete dostat, protože jsou obchodním tajemstvím.

Předposledním bodem je, že jsme se snažili vytvořit určitou síť nemocnic. Sami víme, že ta síť není vytvořena dodnes, už 20 let se o to pokoušejí různí ministři na Ministerstvu zdravotnictví, ale nedaří se jim to. Chtěli jsme, aby v každém okrese existovala jedna nezisková nemocnice. Já na tom nic špatného nevidím. A ostatní nemocnice, samozřejmě i obchodní společnosti, příspěvkové organizace, mohou existovat dál, ale ta páteřní síť by byla nezisková, tak jak je to ve větší části Evropy.

A poslední již tady bylo řečeno. Tímto zákonem jsme se hlavně snažili také zamezit určité divoké privatizaci některých lůžkových zařízení a kupčení s nemocnicemi. Bohužel Ústavní soud nám některé věci z toho vyndal a zákon by se dal uvést do života po určité úpravě, sednutí si k jednomu stolu a dohodě.

Proto bych vás taky rád vyzval k jednání a myslím si, že zdravotnická a jiná zařízení na neziskovém principu jsou běžná v celé Evropě a v celém světě, nic špatného na tom není. Děkuji za pozornost. (Potlesk z řad sociální demokracie.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji. Dříve než přivolám dalšího řečníka, chci vás seznámit s další omluvou. Je to omluva paní poslankyně Weberové. Omlouvá se z dnešního odpoledního jednání včetně mimořádné schůze v 18.15 hodin, a to ze zdravotních důvodů.

Nyní je přihlášen s faktickou poznámkou pan poslanec Filip, řádně přihlášky pánové Sedľa, Heger a paní poslankyně Emmerová.

Pro naše kolegy, kteří nás sledují ve svých kancelářích, připomínám, že po proběhlé rozpravě budeme hlasovat o návrhu na zamítnutí tohoto návrhu, který byl podán.

Nyní má slovo k faktické poznámce pan poslanec Filip. Prosím.

Poslanec Vojtěch Filip: Děkuji, paní předsedající. Členové vlády, paní a pánové, já chci připomenout kolegům článek 11 Listiny základních práv a svobod, že každý má právo vlastnit majetek a vlastnické právo všech vlastníků má stejný zákonný obsah a ochranu. Kvůli tomu, že tento návrh zákona se v podstatě týká veřejnoprávních korporací, a nerad bych, abychom tady zprivatizovali úplně všechno. Tím, co bylo podkladem pro vytvoření zákona, byl statut Zürcher Stadtkrankenhaus, tzn. Curyšské městské nemocnice, která slouží podle tohoto vzoru, podle tohoto statutu, který byl podkladem pro vytvoření návrhu zákona, již mnoho desetiletí ku prospěchu nejen občanů Curychu, ale celého kantonu. Děkuji vám. (Potlesk z řad KSČM.)

Místopředsdkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji. S další přihláškou nyní řádnou vystoupí pan poslanec Sedľa.

Poslanec Antonín Sedľa: Děkuji, paní předsedající. Vážení členové vlády, vážené kolegyně a kolegové, návrh na zrušení zákona o veřejných neziskových zdravotních zařízeních je dle mého názoru dalším krokem k postupné privatizaci českého zdravotnictví. Důvodová zpráva předlohu zdůvodňuje tím, že v důsledku zrušení některých ustanovení zákona Ústavním soudem nedošlo k zákonem předpokládanému vzniku veřejných zdravotnických zařízení, která měla tvořit základ sítě veřejných zdravotnických zařízení. Pravdou je, že zákon v některých případech je opravdu nejednoznačný a v praxi obtížně aplikovatelný, nicméně pravdou je také skutečnost, a už to tady také bylo řečeno, že pravici ovládané Ministerstvo zdravotnictví neumožnilo přechod nemocnic obchodních na neziskové. O tom hovoří předložený návrh zákona, který zastavuje řízení, která byla započata dle zákona, ale která nebyla skončena.

Vážené poslankyně, vážení poslanci, mohu rozumět tomu, že pan poslanec Marek Šnajdr je předkladatelem tohoto návrhu zákona. Ale nemohu si nevzpomenout, jak kolega poslanec Petr Gazdík ještě jako starosta Suché Lozi vystupoval proti převodu tehdy příspěvkových nemocnic na akciové společnosti. Opravdu nerozumím tomuto názorovému veletochi předsedy poslaneckého klubu, když on sám nejlépe ví jako člen dozorčích

rad nemocnic ve Zlínském kraji, že tři nemocnice hospodaří v červených číslech. Nicméně to je opravdu věc pana kolegy a jeho voličů.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, namísto toho, aby vládní koalice prosadila změny v zákoně a umožnila vytvoření páteří sítě veřejných neziskových zdravotních zařízení, navrhuje zákon zrušit. Proto se připojuji k těm, kteří navrhuji zamítnout tento návrh již v prvním čtení. Protože však předpokládám, že zdravý rozum nezvítězí, pokusím se nastínit změny v zákoně č. 245/2006 Sb., které by napomohly odstranit jeho hlavní nedostatky.

Podle mého názoru je nutno do zákona zapracovat možnost změny právní formy z akciové společnosti na neziskovou společnost tak, aby změnou právní formy nemocnice nezanikla. Přechod všech práv a povinností spojených s provozem nemocnice by byl řešen přímo v zákoně, ovšem za předpokladu, že společnost je vlastně výlučně samosprávou. Zveřejnění takového projektu v Obchodním věstníku by nebylo nutné, protože postavení věřitelů by se změnou právní formy zlepšilo, protože zřizovatel ručí za závazky neziskové nemocnice podle § 12 odst. 5 zákona. Je na zvážení, zda by bylo nutné před schválením projektu provádět oceňování majetku soudem jmenovaným znalcem, ale z hlediska transparentnosti celého procesu by to bylo vhodné. Samotné schválení projektu by probíhalo v orgánech územního samosprávného celku. Usnesení by obsahovalo schválení projektu přeměny, jehož součástí by byla zřizovací listina, schválení konečné účetní závěrky zanikající obchodní společnosti a schválení zahajovací rozvahy vznikající neziskové nemocnice.

Vážené poslankyně, vážení poslanci, jsem přesvědčen, že zrušení zákona č. 245/2006 Sb. by bylo chybou v době navrhovaných změn ve zdravotnickém systému, zejména při schválení novely zákona o veřejném zdravotním pojištění. Proto prosím vládní poslankyně, vládní poslance, aby pro tento návrh zákona nehlasovali a podpořili návrh na zamítnutí hned v prvním čtení. Děkuji.

Místopředsdkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Nyní vystoupí s faktickou poznámkou pan poslanec Polčák, přihlášení k řádnému vystoupení jsou pánové a paní Heger, Emmerová, Sobotka, v tomto pořadí. Prosím, pan poslanec Polčák.

Poslanec Stanislav Polčák: Vážená paní předsedající, vážené kolegyně, kolegové, já se nechci vyjadřovat k meritu zákona. Pouze na konto vystoupení pana kolegy Sedi musím reagovat, neboť on zde učinil několik poznámek vůči panu poslanci Gazdíkovi.

Pokud se týká převodu nemocnic ve Zlínském kraji, ten se uskutečnil v předminulém volebním období Zlínského kraje, tzn. ve volebním období,

kteře končilo do roku 2008, a v té době pan kolega poslanec Gazdík nebyl zastupitelem Zlínského kraje, takže bych byl velmi rád, kdyby pan kolega Seda případně doložil citací to, že pan kolega Gazdík vystupoval proti převodu tehdejších nemocnic ve Zlínském kraji.

Za druhé bych chtěl říct, že jediným zastupitelem za Hnutí nezávislých starostů pro kraj ve Zlínském kraji byl pan zastupitel dnes již mrtvý, tedy bohužel, starosta Jiří Vařecha, který tento krok podpořil, tzn. jedná se o konzistentní stanovisko starostů a nezávislých.

A pokud jde o poslední otázku, tak bych chtěl říct, že návrh na převod nemocnic ve Zlínském kraji na akciovou formu podala rada, ve které byla zastoupena ODS a ČSSD rovněž.

Tak to by bylo asi pro pořádek nutno taky dodat. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano, děkuji. Nyní vystoupí pan ministr zdravotnictví Leoš Heger. Faktickou jsem neviděla, ale pokud pan ministr bude souhlasit, tak samozřejmě ještě faktickou umožníme. (Ministr souhlasí.)

Poslanec Antonín Sed'a: Děkuji panu ministrovi. Já bych chtěl panu kolegovi Polčákovi, prostřednictvím předsedající, říct několik věcí.

Ano, pan kolega poslanec nebyl tehdy členem zastupitelstva Zlínského kraje. Zlínský kraj byl v koalici ODS, ČSSD a lidovci. Sociální demokraté nepodpořili přechod nemocnic na obchodní společnosti.

Co se týká pana inženýra Vařechy, ano, ten byl za vás. Nicméně on byl členem Evropských demokratů v té době. Byl členem Evropských demokratů.

A vyjádření kolem toho, že pan kolega Petr Gazdík měl tehdy názory opačné, než má v současné době, se dají najít ve sdělovacích prostředcích, především v regionálním tisku.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Nyní tedy vystoupí pan ministr zdravotnictví Leoš Heger.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Děkuji za slovo. Paní předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, dovoluji mi, abych se přihlásil ke spoluautorství návrhu, který zde předložil pan poslanec Marek Šnajdr, a řekl k tomu pár svých komentářů.

Musím konstatovat, že výkon pana poslance Ratha z hlediska rétorického jako obvykle byl brilantní, přesto však musím říci, že je potřeba se zamyslet nad jeho způsobem argumentace. Jestliže celý ten projev byl založen na tom, že tady je předkládáním zákona vyrobena hrozba privatiza-

ce, tak ten prosím nebyl založen na jediném validním argumentu. Jestliže se odstátily některé nemocnice a některé se nepovedly a hospodařily po odstátění špatně, je pravdou, ale zrovna tak je pravdou, že i některé neodstátěné organizace hospodaří špatně. A nakonec si pan poslanec Rath ve funkci hejtmána opakovaně stěžoval, že nemocnice ve Středočeském kraji mají problémy, a samozřejmě to přičítal Ministerstvu zdravotnictví, které nezařídilo tu ono, tu něco jiného.

V podstatě ten argument o totální privatizaci zakončený jaksi zvoláním, že jestli to teď tak uděláme, bude to už na věky a není cesty zpátky, byl podpořen argumenty, které začaly urážkou bývalých vedení Ministerstva zdravotnictví nebo konkrétních osob a skončily konstatováním, že lidé, kteří to organizují, jsou slintající psi, kteří stojí u plotu a těší se na privatizaci, tak to podle mě není jaksi kvalitní argumentace a odpovídá argumentaci toho typu, že někdo mění zdravotnictví jako bin Ládin v české podobě.

Musím říci, že tady opakovaně zaznělo i od kolegů pana poslance Ratha, že zákon má řadu chyb. Já po svých zkušenostech, jak se tvoří legislativa, jak je ten proces obtížný, složitý a často chaotický, bych si v životě netroufl vyčítat panu poslanci Rathovi, že dal dohromady zákon, který má chyby, které by bylo možné opravit.

Problém tohoto zákona je úplně jinde, a to v pohledu na způsob, jakým by mělo být organizováno zdravotnictví. Ten zákon založil síť nemocnic, povinných nemocnic, které musí ovládat stát, které musí dostat za každou cenu smlouvu s pojišťovnami a musí být placeny z veřejného zdravotního pojištění. A z 200 nemocnic takto bylo vybráno 150 nemocnic. K tomu, že tuto přílohu Ústavní soud zrušil, musím konstatovat, že to doprovodil ještě komentářem, že se nezabýval dalšími aspekty zákona, ale prostě že není možno takovýmto způsobem hospodařit s majetkem v různém vlastnictví a dirigovat ho zákonem.

Ale to všechno ještě není to nejhorší. To nejhorší je, že zákon prostě zakládá představu, která odpovídá tomu, že na ministerstvu sedí osvětlení úředníci a případně i osvětlený ministr, který může totálně rozhodovat prakticky o všem. Téměř by se dalo říct až totalitně. Já zásadně nesouhlasím s touto koncepcí. Je jistě legitimní o ní diskutovat, ale odkazy na země, kde existuje rozsáhlá síť nemocnic neziskového typu, ještě vůbec nedokládají to, že to jsou nemocnice, které někdo řídí. To jsou naprosto svéprávné subjekty, které mají svoji samostatnost a řídí se a jsou za sebe zodpovědné samy. Problém zákona je, že jakmile by ty nemocnice přešly do statutu neziskového zařízení podle diskutovaného zákona, staly by se subjekty, které prakticky za nic nezodpovídají a veškerou zodpovědnost vrací zpátky do ruky státu. Věřím, že existují země, kde takovéto systémy by mohly fungovat, ale to, co se ukázalo u nás jak v době dávného socialismu, tak v době posledních dvaceti let, ukazuje, že centrální řízení velkých celků se

prostě u nás neumí. A jestli po něm někdo touží, tak současné ministerstvo v žádném případě ne.

Já vás ujišťuji, že jsem opakovaně deklaroval, že zájmem současného ministerstva je vytvořit rozumný zákon o neziskových organizacích nebo nemocnicích, zákon, podle kterého bude možno odstranit přímé vedení současné sítě přímo řízených organizací a z těch organizací udělat neziskové organizace rozumného typu, které by měly svoji samostatnost. Já a ani lidé, se kterými spolupracuji na ministerstvu i v poslaneckém klubu, netoužíme po tom, abychom řídili nemocnice. Chápu, že jsou lidé, kteří rádi řídí nemocnice a rádi řídí cokoliv. Můžeme si říct příklad: Nemocnice v Mladé Boleslavi, kde se díky kontroverznímu projektu na výstavbu objevila nespokojenost a jaksi té možnosti nemocnici řídit bylo velmi tvrdě využito až na úroveň odvolávání primářů nebo doporučení odvolávání primářů, povolání osvědčeného krizového manažera, který zase z nemocnice odešel, protože už se na některé věci nemohl dívat. Tak toto není způsob, který by skutečně současné Ministerstvo zdravotnictví propagovalo. A tento způsob, pokud ten zákon nebude zrušen, tak tento způsob řízení bude vnucen nejenom současnému ministerstvu, ale jakémukoliv dalšímu ministerstvu, ať tam bude sedět kdokoli.

Proto vás velmi žádám a doporučuji, abyste se zasadili o zrušení tohoto zákona a umožnění toho, aby se prostředí s převodem nemocnic dle tohoto zákona zklidnilo a umožnilo klidné vytvoření zákona o neziskových nemocnicích, který by umožnil současnou síť přímo řízených organizací odstátnit způsobem, který bude mnohem kultivovanější.

Děkuji vám. To je vše.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji, pane ministře. S faktickou poznámkou se hlásí pan poslanec Rath.

Poslanec David Rath: Přes spoustu slov, která řekl tady pan ministr, bych chtěl, aby nezapadlo jeho konstatování, že chce odstátnit nemocnice. Odstátnit znamená vlastně privatizovat. Takže na jednu stranu říkáte, že to nechcete, na druhou stranu chcete odstátnit nemocnice.

Pane ministře, právě proto, že akcionář nemůže řídit akciové společnosti, tak právě proto Středočeský kraj chce transformovat své nemocnice z akciových společností na neziskové. Prosim, abyste si přečetl obchodní zákoník o právech a možnostech akcionářů. Pokud jste akcionář ČEZu nebo čehokoli jiného, tak neřídíte ČEZ. Akciovou společnost neřídí právě akcionář. Čili máte pravdu, že já jako představitel – samozřejmě dočasný, na jedno volební období – veřejné správy, chci řídit nemocnice, ale nemohu. Já bohužel nemohu řídit ani tu nemocnici v Mladé Boleslavi, protože akcionář nic neřídí. Řídí pouze ten, který má k tomu ze zákona

nějaké kompetence, a to má třeba zřizovatel právě toho neziskového zařízení.

Čili vy jste tady použil příklad, který právě je příkladem pravého opaku. Vy jako ministr můžete řídit příspěvkové organizace aspoň tak, že můžete řediteli vyhrožovat, že ho odvoláte. Že ani jako zřizovatel příspěvkové organizace nemůžete přímo zasahovat do řízení. To naopak do určité míry právě umožňuje zákon o veřejných neziskových nemocnicích. A mě nesmírně mrzí, že se tady ministr zdravotnictví přiznává k tomu, že jeho ambicí není řídit základní systém lůžkové nemocniční péče. K čemu pak to ministerstvo je? Vy přece jste odpovědný naplňovat dikci ústavy. To je vaše povinnost, pane ministře! Naplňovat dikci ústavy a zajišťovat občanům zdravotní péči. Jak jinak to chcete udělat než přes síť nemocnic, kterou přímo ovlivňujete a můžete ji řídit?

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Další faktickou poznámkou pronese pan ministr zdravotnictví Leoš Heger.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Děkuji. Budu již jen opravdu stručný. Já si nemyslím, že řídit zdravotnictví lze jedním tak, že se řídí direktivním, příkaznickým způsobem nemocnice od zeleného stolu. Na ministerstvu nakonec, myslím, že i sám pan poslanec Rath mnohokrát toto řízení v minulosti kritizoval.

Ale musím se velmi důrazně ohradit proti jednomu konstatování, které pokládám v této atmosféře za mimořádně manipulativní. Odstátnění – odstátnění – nemocnic není prosím privatizace. K odstátnění došlo u vysokých škol, vysoké školy byly převedeny na neziskové organizace sui generis a zatím jsem si nevšiml, že některá dříve státní vysoká škola by byla zprivatizována, nejkuli rozkradena či vytunelována. Je to regulérní proces, můžeme mu říkat odstátnění, deetatizace nebo jak budeme chtít, ale není to privatizace, kterou bychom my, jak jste nás, pane poslanče prostřednictvím paní předsedající, nazval slintajícími psy, tak těmi rozhodně nejsme. (Potlesk v pravé části jednacího sálu.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji a ještě faktická poznámka pana poslance Ratha.

Poslanec David Rath: Víte, pane ministře, ono existuje takové anglické přísloví – nevím, jestli ho přesně cituji správně, které říká: Vypadá jako kachna, kejhá jako kachna, chodí jako kachna. Je to kachna. Čili když vypadáte jako slintající psi, příměr, kteří běhají kolem těch nemocnic a nemůžete se dočkat, jak jejich majetky a peníze vyvedete od státu, tak bohužel, takto vypadáte.

Ale k vlastní věci. Samozřejmě stát, protože je povinen z ústavy zajistit zdravotní péči občanům, tak k tomu musí mít nástroje. Samozřejmě, že nikdo nečeká, že Ministerstvo zdravotnictví bude řídit každou ordinaci, každou nemocnici. Ale mělo by mít základní nástroje, kterými naplní svoji povinnost vůči občanům, vůči lidem. Proto to ministerstvo máme, proto tu vládu máme! To je přece ten rozdíl.

Mně přijde, že někteří neoliberálové mají pocit, že vládu máme jen proto, aby se dobře měli ministři, jejich náměstci a ministerští úředníci a nesmí je obtěžovat zbytek společnosti! To přece tak není! Vy tady máte povinnosti a ty povinnosti musíte vykonávat jednak prostřednictvím řízení zdravotních pojišťoven vůči základní zdravotní péči a vůči řízení a dohledu nad základní sítí nemocnic. Prostě to přece nemůžete házet na někoho jiného.

Samozřejmě, že nikdo nechce po ministerstvu ani po krajích, aby dělaly denní agendu! To ani zákon o neziskových nemocnicích přece takto neříká. Ten jenom umožňuje Ministerstvu zdravotnictví dohled nad kvalitou péče a nad ekonomikou péče v těchto neziskových nemocnicích. A to považujete, pane ministře, za nesprávné? Vás to nezajímá? Kvalita péče a ekonomika péče v základní síti nemocnic? To je vám jedno?

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Tak. Nyní vystoupí s řádnou přihláškou paní poslankyně Emmerová, připraví se pan poslanec Dolejš.

Poslankyně Milada Emmerová: Vážená paní místopředsedkyně, vážená vládo, vážení kolegové a kolegyně. Já jakoby nechci navazovat na svoje předřečníky a hlavně proto, že mám pauzu jedno funkční období, co jsem nesledovala tak pozorně z pozice poslance vývoj politiky v tom ohledu, zda chce, nebo nechce respektovat zákon o nestátních neziskových zdravotnických zařízeních.

Tento zákon byl přijímán anebo byl podán jako poslanecký návrh v předminulém funkčním období a opravdu trvalo delší dobu než byl přijat. Potom ještě byl posuzován Ústavním soudem a jeho další historii už jste tady slyšeli.

Já chci říct úplně něco jiného. Jednak chci zopakovat to, co tady řekl teď v poslední zmínce pan kolega Rath, že stát je skutečně gestorem úrovně a dostupnosti zdravotní péče, samozřejmě i efektivit. To je skutečně úlohou státu, aby plnil jednu ze základních služeb sociálního státu, který se vlastně touto péčí i vyznačuje. To je nepochybné a tato funkce nezmizela ani po převodu zadlužených okresních nemocnic na úroveň krajů, které se tak staly určitou prodlouženou rukou v tomto úsilí státu, v tomto povinném úsilí státu.

Chtěla bych říci, že v tom roce, kdy byly tyto nemocnice převedeny, tak

došlo k jejich usilovnému převodu v některých krajích na akciové společnosti. Já pocházím z Plzeňského kraje a my jsme měli prvenství v tomto, takže tam kromě fakultní nemocnice a některých jiných organizací pod ministerstvem, léčeben, psychiatrické a léčebny pro respirační choroby, tak všechna ostatní zařízení lůžkového typu jsou akciovými společnostmi nebo společnostmi s ručením omezeným.

Tehdy se mi někteří kolegové zdravotníci vysmívali, že není prostě k dispozici zákon o neziskových organizacích, tak oni že tedy by rádi, ale prostě musí převést tyto nemocnice na akciové společnosti. Jinými slovy na obchodní společnosti, už to tu bylo řečeno. A podle příslušného obchodního zákona má akciová společnost, ať je jakéhokoli založení, přímo za úkol zvyšovat a dbát na co nejvyšší zisk. A teď se ptám, za jakých okolností.

Vlastně i tyto společnosti čerpají z veřejných prostředků, z veřejného zdravotního pojištění, a přesto zisk vytváří a kumuluje určitá skupina, která má samozřejmě zájem na tom, aby, znova opakuji, zisk byl co největší. Tím se vlastně vystavuje určitému ochuzení jak pacient, tak samozřejmě i zdravotnický personál, ti mravenečkové, kteří tu vlastní péči realizují, s výjimkou managementu, který tedy spíše dbá na nejvyšší zisk. Co s ním dělá, to je už jeho věc. Nevracejí se tyto peníze do hospodaření akciové společnosti, a la nemocnice.

Neboli tohle myslím, když by se filozoficky promyslelo, tak to se vlastně ponižuje úroveň zdravotní péče a vůbec její podstata, protože to má být zájemem státu, vlády, nás všech. Vždyť to všechno slouží ku prospěchu všem občanům a nikdo z nás neví, do jaké nemocnice se dostane a hlavně do jaké péče.

Když jsem tady zmiňovala kdysi, před časem, že jsem předložila koncepci zdravotnictví vládě Jiřího Paroubka a ta byla přijata v roce 2005, tak právě tam se počítalo se sítí nemocnic, se sítí základních nemocnic, které by byly v gesci státu, resp. kraje, a potom ty ostatní, to už by byla věc jiná, tam by zřizovatel anebo jejich právní podoba, to už by takovou roli nehrálo. Ale chci vám říct, že existuje odborná práce ze Spojených států, kde je uváděno, a já na tom teď nechci trvat, ale prostě ta práce existuje, že soukromé nemocnice anebo ty podivně vedené, možná, akciové společnosti mají vyšší mortalitu, úmrtnost, než nemocnice, které jsou v gesci státu a nebo nižších okresech. To bych brala jako vážnou věc, protože skutečně záleží na lidských vlastnostech těch, kteří tyto nemocnice vedou, které tak jako plápolají, a kolega Krákora tady zmiňoval, jaké tam jsou kazy, které vlastně dělají obstrukci státu a vyšších institucí ke kontrole a k nějakým příkazům a nějakým instrukcím. To si myslím, že je opravdu chabá struktura a na tu tedy nemůžeme spoléhat.

Když by se udělala síť těchto základních nemocnic, tak potom by samozřejmě záleželo i na možné restrukturalizaci lůžek. To by neznamenalo

nalo, že by se jevila jako v nadbytečném počtu. Kdysi mi dělal poradce jeden ekonom, emigrant, který působil pracovně ve Spojených státech a i tam přednášel na vysokých školách. Řekl takové heslo nebo zásadu, že akciové společnosti, obchodní společnosti nemohou nikdy plnit k plné spokojenosti takovou službu, jakou je zdravotnictví, ledaže by byly stanoveny velmi pevné standardy. A to je to, co vlastně v těchto akciovkách chybí, není to tam a nejsou ani jednotné, takže každá z nich se může zařídit podle svého názoru.

Myslím si tedy, že by bylo potřebné udělat v každém kraji analýzu počtu lůžek, jejich struktury a celé řady ukazatelů, která je už dávno uvedena v různých příručkách, a to vše by mělo posloužit k tomu, že by se i podle těchto příruček zvolila taková podoba této sítě a struktury nemocnic a i ostatních parametrů – a myslím si, že by to mělo být v zájmu nás všech.

Znovu vám připomínám, že nikdo z nás neví, kdo se zítra dostane do které nemocnice. A mám takové zprávy, že kolikrát člověk, který trval na tom, aby to bylo v soukromém vlastnictví, tak pak mi vyprávěl, jak tam dopadl. Ale prosím vás, to může být náhoda, stejně tak se to může přihodit v jiné nemocnici. Jde spíš o to, aby zdravotníci pracovali i na příslušné morální úrovni a aby jejich metou bylo blaho pacienta, nikoliv zisk, jeho výška nebo i tzv. všimné. Děkuji. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, paní poslankyně. Mám zde jednu faktickou přihlášku. A ještě vás chci seznámit s další omluvou. Omlouvá se pan ministr zahraničí z dnešního jednání do 16 hodin z pracovních důvodů. Prosím, pane poslanče, vaše faktická poznámka.

Poslanec Vít Němeček: Děkuji za slovo, vážená paní předsedající. Já tedy jenom považuji za důležité zareagovat na tvrzení, která zazněla od paní kolegyně Emmerové, která mě tedy rozčilila, přiznám se. Uvedla tady něco v tom smyslu, že v soukromých zdravotnických zařízeních se poskytuje méně kvalitní zdravotní péče, že tam je vyšší mortalita atd. Prosím vás, to je nesmysl! Není to pravda. Vážená paní kolegyně prostřednictvím předsedající, podívejte se na údaje z Národního referenčního centra! Děkuji. (Potlesk ODS.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji. nyní vystoupí pan poslanec Dolejš. Prosím, má slovo.

Poslanec Richard Dolejš: Vážená paní předsedající, vážené kolegyně a vážení kolegové, mě už v této Sněmovně nic nerozčilí ani nepřekvapí. Ani mě nepřekvapí, že pan Šnajdr předkládá tento návrh zákona na zrušení zákona o veřejných neziskových zdravotnických zařízeních.

Já bych se krátce vrátil k historii vzniku tohoto zákona, který reagoval na to, co se dělo v krajích poté, co byly nemocnice převedeny na krajskou samosprávu, kde tehdy vládla Občanská demokratická strana spolu – ve větší části krajů – s lidovci, nyní s větší částí TOP 09, kteří přešli do této strany. My jsme vlastně touto normou reagovali na to, že krajské reprezentace ODS připravovaly rozsáhlou privatizaci těchto zařízení. V první etapě převedly nemocnice na obchodní společnosti a v druhé etapě si vybraly Středočeský kraj jako jakéhosi pokusného králíka, kde zkusily privatizovat, napřímo prodat malé nemocnice. To bylo těch 10 zařízení, o kterých zde hovořil David Rath. A tento zákon měl především zamezit tomu, aby ODS v krajích, ale i na celostátní úrovni, kdy tehdy ministr Julínek připravoval také privatizaci fakultních nemocnic, tak aby zabránil tomuto procesu, a zároveň aby sociální demokracie předložila vlastní alternativu, jak by měla vypadat základní síť zdravotnických zařízení.

Mě samozřejmě nepřekvapuje, že pan Šnajdr či pan Tluchoř předkládají návrh na zrušení tohoto zákona. Pan Šnajdr se aktivně jaksi motá okolo privatizace středočeských nemocnic. Pan Tluchoř byl dokonce ve výběrové komisi. Pan Bendl celou věc organizoval. Paní Langšádlová, která je teď za TOP 09 v zastupitelstvu, tehdy za lidovce, pro privatizaci středočeských nemocnic hlasovala.

Samozřejmě ODS by jaksi měla se chovat férově a nehledat záminky, že chce tento zákon zrušit proto, že je nekvalitní a že má chyby, ale měla by jasně říci ústy pana Šnajdra, že se vrací a vychází z Modré šance pro podnikání, což byl dokument, který zpracoval současný poradce pana premiéra pan Říman a ve kterém se ODS jasně hlásí k plošné privatizaci veřejného sektoru. A součástí tohoto záměru je i privatizace nemocnic. A říkám, ve středních Čechách vlastně ten proces byl natvrdo, brutálně zahájen. Kdyby sociální demokracie nevyhrála v posledních krajských volbách, tak by pokračoval. Rozumím tomu, že pan Šnajdr spolu se svými kolegy z ODS a TOP 09 by rád jaksi pokračoval v tom procesu, a proto předkládá tento návrh.

Chtěl bych připomenout jednu věc, že těch 10 středočeských nemocnic bylo prodáno zhruba 3/4 miliardy pod odhadní cenou, což je skandální záležitost, a byly dokonce případy, kdy stát investoval např. do hořovické nemocnice 300 milionů korun a krajská reprezentace ODS a lidovců, dnes TOP 09, tuto nemocnici prodala za 50 milionů korun. Obdobně se postupovalo při privatizaci onkologického zařízení Na Pleši. Tam odhadní cena byla zhruba 110 milionů korun, nemocnice byla prodána za 50 milionů korun, přičemž konkurenční nabídka činila 105 milionů korun. Absolutně nelogické. Tam kraj mohl prodat nemocnici za odhadní cenu, zájemce tam byl, přesto byla prodána za pouhých 50 milionů korun.

Takže je zřejmé a má opodstatnění to, že sociální demokracie hájí za-

chování tohoto zákona, a ten, kdo hází klacky pod nohy tomu, aby tento zákon byl v praxi uplatněn, je Ministerstvo zdravotnictví, které v minulém období bylo ve správě ODS. Dnes je ve správě TOP 09, ale řekl bych, že stále tam má velký vliv pan poslanec Šnajdr, protože postupuje stejným způsobem, jako postupoval pan Šnajdr, když byl náměstkem ministra zdravotnictví.

Osobně jsem přesvědčen obdobně jako mí předchůdci ze sociální demokracie, že pokud bude tato norma zrušena, tak v tomto volebním období se rozhodně nové normy nedočkáme. Nepřekvapuje mě postoj ODS ani TOP 09, protože ten je ve své podstatě konzistentní – ony chtějí privatizovat tyto strany dlouhodobě. Překvapuje mě postoj Věcí veřejných, které mlčí a nevyjádří se k tomuto záměru. Dokonce bývalá poslankyně Věcí veřejných tento návrh podepsala. Když jsem četl vaše billboardy, tak jste na billboardech se jasně vyjadřovali proti privatizaci a tunelování nemocnic, že to není cesta, a nyní chcete otevřít stavidla tomuto procesu. Takže bych apeloval na poslance Věcí veřejných, aby se vrátili k těm slibům, které dávali voličům, a neotevírali stavidla, která mohou způsobit to, že pan Šnajdr s panem Bendlem a dalšími, Tluchořem, se budou snažit v procesu rozkrádání nemocnic pokračovat.

Děkuji za pozornost. (Potlesk v levé části sálu.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Jsou zde ještě dvě řádné přihlášky do rozpravy. První má pan poslanec Sobotka, kterého tady o všem nevidím, čili ztrácí pořadí a slovo dostává pan poslanec Kováčík.

Poslanec Pavel Kováčík: Paní předsedající, paní a pánové, dobrý den. Myslím si, že je třeba se alespoň pokusit debatu o tomto zákoně a o celé této problematice trochu vrátit na racionálnější prostor. Myslím si, že v této chvíli těžko pomůže obviňování, protože vzápětí proti jednomu obvinění je vzneseno další. A pojďme zkusit něco jiného.

Pojďme zkusit podívat se do historie. Tehdy, když jsme přišli s myšlenkou, názorem, že vytvoření páteřní sítě neziskových nemocnic je nezbytně nutné právě proto, aby stát mohl plnit z ústavy vyplývající povinnosti, a tehdy, když spolu se sociální demokracií se nám podařilo, pravda, po dlouhé době, prosadit tento zákon, byla také dlouhá diskuse, nicméně byli jsme a jsme dodnes přesvědčeni o tom, že jako nástroj plnění základních rolí, základních funkcí státu v oblasti zdravotnictví je tento zákon potřebný. Pravda, došlo poté k úpravě po rozhodnutí Ústavního soudu, ale rozhodnutí Ústavního soudu nic nemění na tom, že zákon nadále existuje a je použitelný. Došlo také ovšem k posunu, k posunu v reálném stavu věcí, a jestli současná vládnoucí koalice uznala, nebo možná se jenom díky své přesile chápe příležitosti, že je třeba se s tímto nepříjemným – v uvozovkách –

reliktem minulosti vypořádat jednou provždy, tak já jen připomínám, že se právě pokud podpoří kdokoli tento návrh zákona, stát zbavuje jednoho ze svých nástrojů, jak sloužit občanům.

Mám jiný názor. Mám názor, který už tady řekl pan kolega Krákora, který vřele podporuji: Pojďme na základě reálného stavu, který teď je, na základě nových poznatků, na základě třeba i nových poznatků z privatizace nemocnic, na základě změn dostupnosti zdravotní péče atd., atd., na základě zkušeností, které nabyly jak kraje, města, managementy, ministerstvo, sednout ke kulatému stolu k tomuto tématu a pokusit se zákon aktualizovat. Potom přijít do Sněmovny s případnými návrhy na jeho úpravu.

Jsem totiž přesvědčen o tom, že v případě, že dojde k jeho zrušení, to je snadné, 118 nebo 114 nebo kolik je teď vládních poslanců, to může udělat velmi snadno. Dojde-li k tomuto kroku, tak s vysokou pravděpodobností, pokud se naplní průzkumy veřejného mínění, bude po volbách v příští vládě, pardon, po příštích volbách ve vládě trošičku jiné politické složení. A je vysoce pravděpodobné, že se stejně k tomuto tématu Poslanecká sněmovna vrátí a bude hledat znovu cestu, jakým způsobem vrátit státu nástroj k plnění jedné ze základních funkcí služby občanům.

Navrhuji tedy, abychom odložili spory pravolevé nebo privatizačně-jiné, ale abychom si s chladnou hlavou sedli ke kulatému stolu, tak podobnému, jako byl např. kulatý stůl k financování zdravotnictví, a pokusili se toto téma uchopit doopravdy s rozumem. Nejsem lékař, ve zdravotnictví jsem nikdy nepracoval, vedle role patientské bylo jediným mým stykem se zdravotnictvím povolání mojí maminky, která byla celý život zdravotní sestrou. Ale hovořím velmi často s pacienty, hovořím velmi často i s managementem nemocnic, no a protože jsem člověk z venkova, pokouším se uplatňovat zdravý selský rozum.

Proto v této chvíli se připojuji k návrhu na zamítnutí tohoto návrhu zákona s tím že platí můj požadavek, moje možná prosba – pojďme sednout ke stolu k tématu. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji. Nemám žádnou řádnou přihlášku, ale vidím signalizaci pana poslance Tejce. Prosím.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážená paní předsedající, kolegyně a kolegové, já bych si dovolil před ukončením obecné rozpravy požádat o přestávku na klub sociální demokracie, a to v délce 22 minut, tedy do 12.30, kdy je pevně zařazen bod volby. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano. Ještě vás seznámím s tím, že pan poslanec Paroubek má náhradní kartu č. 15.

Vyhlašuji přestávku do 12.30 hodin.

(Jednání přerušeno ve 12.09 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 12.30 hodin.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Kolegyně a kolegové, budeme pokračovat. Máme zde pevně zařazené volební body. Tím prvním je

93.

Návrh na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny

Prosím, aby se slova ujal zpravodaj volební komise pan Jan Vidím. Pardon, předseda volební komise. Nebudu vám upírat funkci, pane poslanče a předsedo. Prosím.

Poslanec Jan Vidím: To jste velice laskavá, paní předsedající, děkuji pěkně.

Paní a pánové, ve stanovené lhůtě obdržela volební komise následující návrhy změn v orgánech Poslanecké sněmovny. Je to návrh na rezignaci, resp. je to rezignace na členství v hospodářském výboru pana Romana Sklenáka, ve výboru pro sociální politiku pana Jaroslava Foldyny, v rozpočtovém výboru pánů Bohuslava Sobotky a Josefa Smýkala a v mandátovém a imunitním výboru pana Richarda Dolejše.

Dále pak obdržela volební komise návrhy... (Řečník se odmlčel pro hluk v sále.) Já chápu, že to není zrovna nejzábavnější téma, na druhou stranu bych vás poprosil...

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Já to udělám i za vás. Prosím, kolegyně a kolegové, není nás tu ještě tolik, aby tady bylo takhle hlučno. Bude hůř, až se dostaví ještě naši kolegové, kteří dorazí, tak prosím, udělejte jim potom akustický prostor, ať je tady nějaká rezerva. Prosím.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji pěkně. Dále dorazily návrhy na volby do orgánů Poslanecké sněmovny, a to do hospodářského výboru pan kolega Josef Smýkal za bývalého poslance Martina Pecinu, pan Jaroslav Foldyna za poslance Romana Sklenáka, do výboru pro sociální politiku pana poslance Romana Sklenáka za poslance Jaroslava Foldynu. Do rozpočtového

výboru za poslance Miroslava Svobodu a Adama Rykalu, resp. poslance Miroslava Svobodu za poslance Bohuslava Sobotku a poslance Adama Rykalu za poslance Josefa Smýkala. Do výboru pro obranu a bezpečnost za bývalého poslance Martina Pecinu pana poslance Jeronýma Tejce, do mandátového a imunitního výboru pana Bohuslava Sobotku za Richarda Dolejše a konečně do stálé komise Poslanecké sněmovny pro kontrolu činnosti Bezpečnostní informační služby pana Richarda Dolejše za bývalého poslance Martina Pecinu.

Zákon o jednacím řádu stanoví, že změny v ustavených orgánech a komisích lze provádět pouze se souhlasem Poslanecké sněmovny a volba se koná většinovým způsobem. Není stanoven v zákoně způsob hlasování, ale je vždy dosud pravidlem, že tyto úkony činila Poslanecká sněmovna hlasováním veřejným. Současně také tedy Sněmovně navrhuji veřejné hlasování.

Nyní bych doporučoval, abychom – samozřejmě, pokud s tím bude paní předsedající souhlasit – zahájili rozpravu k navrženým kandidátům a poté bychom jedním hlasováním vzali na vědomí nebo konstatovali rezignaci poslanců a poté bychom opět jedním hlasováním zvolili ony poslance do výborů a komisí Poslanecké sněmovny.

Prosím vás, paní předsedající, abyste otevřela rozpravu.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji panu předsedovi Vidímovi. Otevírám rozpravu. Nemám do ní žádnou přihlášku, nevidím nikoho, kdo by se hlásil z místa. Proto rozpravu končím. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji pěkně. Nyní tedy budeme hlasovat o konstatování rezignace pana poslance Romana Sklenáka, pana poslance Jaroslava Foldyny, pana poslance Bohuslava Sobotky a pana poslance Josefa Smýkala a pana poslance Richarda Dolejše nikoli na mandát, ale na členství v hospodářském výboru, výboru pro sociální politiku, v rozpočtovém výboru a v mandátovém a imunitním výboru.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano, všichni jsme soustředěně poslouchali, víme, o čem budeme hlasovat. Toto hlasování zahájí. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 118 z přihlášených 158 poslanců pro 127, proti žádný. Návrh byl přijat. Prosím, pokračujte, pane předsedo.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji pěkně. A nyní budeme hlasovat o volbě, bez křestních jmen a titulů, poslanců Smýkala a Foldyny do hospodářského výboru, Sklenáka do výboru pro sociální politiku, Svobody a Rykaly do

rozpočtového výboru, Tejce do výboru pro obranu a bezpečnost, Sobotky do mandátového a imunitního výboru a Dolejše do stálé komise Sněmovny pro kontrolu činnosti BIS.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano, i tento návrh byl srozumitelně přednesen, všichni jsme jej zaznamenali, můžeme o něm hlasovat.

Hlasování zahajuji. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 119 z přihlášených 159 poslanců pro 133, proti 1. I tento návrh byl přijat.

Mohu konstatovat, pane předsedo, že tento bod jsme ukončili. Přejdeme k bodu následujícímu a tím je

95.

Návrh na volbu předsedy Dozorčí rady Státního zemědělského intervenčního fondu

Prosím, abyste se ujal opět slova.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji pěkně. 21. března letošního roku skončilo funkční období předsedy Dozorčí rady Státního zemědělského intervenčního fondu panu Zdeňku Machovi. Ve stanovené lhůtě obdržela volební komise jediný návrh, a to návrh od poslaneckého klubu TOP 09 a Starostové na pana Pavla Lukšu. Tento návrh byl postoupen všem poslaneckým klubům.

Způsob volby zvláštní zákon nestanoví, ale je zde obvyklé, alespoň tak to bylo vždy v minulosti, že do těchto pozic Poslanecká sněmovna volí tajným hlasováním, a toto tajné hlasování také volební komise navrhuje. Nově zvolenému členu započne jeho čtyřleté volební období dnem zvolení.

Poprosil bych vás, paní předsedající, abyste otevřela rozpravu k navrženému kandidátovi a ke způsobu volby.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Já tuto rozpravu otevírám a nemám žádnou přihlášku. Mám z toho tedy dojem, že poslanci s vaším návrhem, jak má volba probíhat, souhlasí. Rozpravu tedy ukončuji. Prosím.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji pěkně. Protože nezazněl žádný jiný návrh, budeme v tuto chvíli hlasovat o tajné volbě, neboť o té hlasujeme vždy. Čili je zde návrh na to, aby tato volba proběhla tajným hlasováním.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: A o tomto dávám v tuto chvíli hlasovat. Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 120 z přihlášených 159 poslanců pro 130, proti 3. Návrh byl přijat. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji pěkně. Nyní bych vás poprosil, paní předsedající, abyste přerušila projednávání tohoto bodu a abychom přistoupili k bodu 96.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano. Tento bod tedy v tuto chvíli přerušuji a přistoupíme k bodu

96.

Návrh na volbu členů Dozorčí rady Státního zemědělského intervenčního fondu

Opět vám, pane předsedo, předávám slovo.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji pěkně. Paní a pánové, na minulé schůzi 23. března letošního roku Sněmovna odvolala z funkce člena Dozorčí rady Státního zemědělského intervenčního fondu pana Jiřího Hanuše. Ve stanovené lhůtě pak volební komise od poslaneckých klubů obdržela pouze jediný návrh, a to návrh na pana Jiřího Mikla z Věcí veřejných. Tento návrh byl postoupen všem poslaneckým klubům.

Opět zvláštní zákon způsob volby nestanoví, ale zde je obvyklé volit tajně, a proto také volební komise způsob tajné volby navrhuje. Zvolenému členovi započne jeho čtyřleté volební období okamžikem zvolení.

Poprosil bych vás opět, paní předsedající, abyste otevřela rozpravu ke kandidátovi a ke způsobu volby.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano, tuto rozpravu otevírám. Nemám do ní žádné přihlášky, nikoho nevidím, že by se chtěl přihlásit, a proto rozpravu končím.

Budeme tedy hlasovat o tomto návrhu, který přednesl pan předseda volební komise, že volba proběhne tajným způsobem.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti návrhu?

V hlasování číslo 121 z přihlášených 159 poslanců pro 130, proti 2. Tento návrh byl přijat a já přerušuji projednávání tohoto bodu.

Přistoupíme k návrhu následujícímu, kterým je

**97.
Návrh na volbu členů Dozorčí rady
Pozemkového fondu České republiky**

Předávám slovo panu poslanci a předsedovi volební komise.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji pěkně, paní předsedající. Na předchozí schůzi Poslanecká sněmovna 23. března odvolala z Dozorčí rady Pozemkového fondu České republiky pana Jana Grůzu a pana Tomáše Havlíčka. Ve stanovené lhůtě volební komise od poslaneckých klubů obdržela návrhy na pana Petra Gazdika z TOP 09 a Starostové a na pana Martina Vacka z Věcí veřejných. Tyto návrhy byly postoupeny poslaneckým klubům.

Zvláštní zákon opět způsob volby nestanoví. Volební komise navrhuje volbu tajnou a zvoleným členům započne jejich pětileté volební období dnem zvolení.

Opět vás poprosím, paní předsedající, o zahájení rozpravy ke způsobu volby a k navrženým kandidátům.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano, otevírám rozpravu. Neeviduji žádnou přihlášku ani písemnou, ani z místa.

Rozpravu ukončuji a k navrženému způsobu volby v tuto chvíli zahajuji hlasování. Kdo je pro návrh, tak jak jej přednesl předseda volební komise? Kdo je proti návrhu?

V hlasování pořadové číslo 122 z přihlášených 159 poslanců pro 140, proti 2. I tento návrh byl přijat a já přerušuji projednávání tohoto bodu.

Přistoupíme k bodu poslednímu z tohoto bloku, kterým je

**111.
Návrh na volbu předsedy stálé komise Poslanecké sněmovny
pro kontrolu činnosti Bezpečnostní informační služby**

Opět předávám slovo předsedovi volební komise.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji pěkně. Paní předsedající, paní a pánové, předseda této stálé komise Poslanecké sněmovny pro kontrolu činnosti

Bezpečnostní informační služby se vzdal svého poslaneckého mandátu 25. března 2011, byl jím dnes již bývalý poslanec pan Martin Pecina, a od toho dne je funkce předsedy neobsazena.

Ve stanovené lhůtě obdržela volební komise návrh na kandidáta do této pozice pana Richarda Dolejše ze sociální demokracie. Tento návrh byl postoupen všem poslaneckým klubům.

Volba předsedy je stanovena podle § 75 odst. 1 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny fixně jako volba tajná, čili zde nebudeme hlasovat o způsobu volby, protože zákon způsob volby upravuje.

Poprosil bych vás, paní předsedající, abyste otevřela rozpravu k navrženému kandidátovi.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Tuto rozpravu otevírám. Opět do ní neeviduji žádnou přihlášku ani z místa, ani nemám předloženou žádnou přihlášku písemnou, proto tuto rozpravu mohu ukončit a přerušit projednávání tohoto bodu.

Požádám předsedu volební komise, aby nás seznámil s dalším průběhem, jak se vypořádáme se všemi přerušenými body.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji velmi pěkně. Paní předsedající, hlasovací lístky budou vydávány do 13. hodiny, kdy také volba končí, a s výsledky prvního kola voleb, které teď budeme provádět, vás seznámím zítra po zahájení jednacího dne Poslanecké sněmovny.

Nyní bych tedy poprosil, abyste, paní předsedající, přerušila jednání Poslanecké sněmovny pro volbu.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane předsedo. Vidím poslance, že se již usilují dopravit do volební místnosti. Ještě zopakuji – 15 minut se budou vydávat volební lístky, poté bude následovat polední přestávka a opět se sejdeme ve 14.30 hodin k pevnému bodu ústních interpelací.

Děkuji.

(Jednání přerušeno ve 12.43 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 14.30 hodin.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Vážené paní poslankyně, vážení kolegové, dalším bodem našeho dnešního pořadu jsou

110. Ústní interpelace

Ústní interpelace jsou určeny předsedovi vlády ČR, vládě ČR a ostatním členům vlády.

Dnes jsme za účasti ověřovatelů vylosovali pořadí poslanců, v němž budou vystupovat a podávat ústní interpelace nejprve na předsedu vlády pana Petra Nečase či na vládu České republiky. Tedy nejprve na předsedu vlády v čase od 14.30 do 16 hodin a na ostatní členy vlády poté od 16 hodin do 18 hodin. Seznamy poslanců podle vylosovaného pořadí vám byly rozdány do lavic.

Při příchodu sem jsem dostala další seznam omluv. Platí ty, které byly přečteny ráno, a nad jejich rámec se z dnešního odpoledního jednání z poslanců omlouvají Vít Bárta, Vlasta Bohdalová, Michal Hašek, Jiří Oliva, Milan Štoviček, z členů vlády Ivan Fuksa a Radek Šmerda. Tolik omluvy, které jsem měla sdělit.

Nejprve tedy dávám slovo panu poslanci Bublanovi, který byl vylosován na prvním místě, aby přednesl ústní interpelaci na předsedu vlády České republiky Petra Nečase. Po něm se připraví pan poslanec Jan Látko.

Poslanec František Bublan: Hezké odpoledne, dámy a pánové, vážená paní předsedkyně.

Vážený pane premiére, můj dotaz směřuje k tomu, že v médiích proběhla v minulých týdnech zpráva, že bezpečnostní agentura SUB S.A., jejímž spolumajitelem byl Jan Kubice, získala od Ministerstva dopravy zakázku na poradenskou činnost při stěhování unijní agentury GSA, což je součástí systému Galileo, do Prahy. Pominu spekulace o tom, zda na to měla vliv paní Kosinová Besserová, případně spekulace o tom, jestli je nějaké spojení mezi firmou ABL a SUB S.A. Můj dotaz je trošku jiný.

Zdroj z Ministerstva dopravy se vyjádřil takto: NBÚ si kladl neskutečné podmínky. Chtěl po nás, abychom prověřili 80 zaměstnanců úřadu GSA. Proto jsme hledali někoho, kdo by dokázal tyto přemrštěné požadavky snížit. – Já se vás ptám, jaký na to máte pohled, názor, protože vy jste mnohokrát mluvil o tom, že chcete odabelizovat státní správu, že nechcete, aby soukromé bezpečnostní služby zasahovaly do vládních záležitostí nebo záležitostí státu. A zde jako by NBÚ nahradila soukromá bezpečnostní agentura, a dokonce se podílela na prověřování lidí, kteří budou účastni stěhování, nebo možná nějakého budování té pobočky nebo toho místa, kde bude GSA umístěna. Takže chci znát váš názor na tuto skutečnost. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci

Bublanovi. Požádám o odpověď pana předsedu vlády Petra Nečase. Mezitím oznamuji, že mi byla doručena další omluva: z dnešního odpoledního jednání se omlouvá pan poslanec Tomáš Ůlehla.

Slovo nyní patří předsedovi vlády ČR Petru Nečasovi.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedkyně, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, já jsem samozřejmě také zaznamenal jisté mediální spekulace. Na druhou stranu bych chtěl velmi požádat, spíše poprosit o to, abychom tzv. informační zdroje, které zde citoval pan poslanec Bublan, které jsou neurčité, neznámé, nevíme, nakolik věrohodné, říkající věci, o kterých netušíme, jestli jsou pravda, nebo nejsou pravda, nepoužívali v rámci politické diskuse. Podobných rádoby dobře informovaných zdrojů na jakékoliv téma, jsem přesvědčen, tady každý z nás může citovat desítku. Určitě bychom svedli tu politickou diskusi trochu na scestí.

Já mohu pouze konstatovat, že Česká republika dlouhodobě usilovala o umístění sídla agentury GSA v České republice. Tato priorita byla konsenzuální napříč celým politickým spektrem a vítězství kandidatury České republiky lze považovat za jeden velkých politických úspěchů České republiky na evropské úrovni. Chtěl bych připomenout, že v době, kdy vznikla tato vláda, ještě to nebyla většina členských zemí Evropské unie, která byla pro umístění tohoto sídla v České republice, a že jsme toho dosáhli velice intenzivním jednáním.

Ministerstvo dopravy je hlavním koordinátorem pro přesun této agentury z Bruselu do Prahy. Tento proces zahrnuje komplexní právní, logistické, ale také bezpečnostní aspekty. Ministerstvo dopravy proto za tímto účelem zřídilo tzv. strategickou skupinu, jež je složena z jednotlivých náměstků zainteresovaných resortů, a dále pracovní skupinu, která zabezpečuje odborné úkoly spojené se stěhováním. Ministerstvo dopravy úzce spolupracuje s Ministerstvem financí, Ministerstvem zahraničních věcí a v otázkách bezpečnosti také s Národním bezpečnostním úřadem.

Vedením koordináční skupiny je pověřena sekce zahraničních vztahů a družicových systémů Ministerstva dopravy. Vzhledem k tomu, že toto ministerstvo nedisponuje dostatečnými zdroji pro zabezpečení všech bezpečnostních, právních a logistických úkolů, provedlo Ministerstvo dopravy standardní řízení na zabezpečení těchto činností. Jedná se o zakázku malého rozsahu do 2 milionů Kč bez DPH, v rámci které budou zabezpečeny komplexní služby spojené se stěhováním. Čili ve všech svých aspektech, včetně logistických a bezpečnostních. GSA pro zajištění hladkého průběhu stěhování vytvořila zrcadlovou strukturu a rovněž pro určité služby kontrahuje různé subjekty.

Tady chci říci, že informace, o kterých vy jste mluvil, pane poslanče, ne-

jsou založeny na pravdivých skutečnostech, to znamená, podle mých informací, které já mám k dispozici, v žádném případě nebyla uzavřena smlouva se společností SUB S.A., takže tato informace, která proběhla médií, se nezakládá na pravdě. Je ale skutečností, že podle informací, které mám k dispozici já, v rámci společnosti, která byla kontrahována na konzultace bezpečnostních otázek, jedním z expertů, kteří mají subkontrakt, je jako fyzická osoba, nikoliv jako představitel této agentury, zaangažován pan Hynek Vlas, aspoň takové informace jsou mi k dispozici.

Vy jste sice říkal, že se tady nechcete zmiňovat o roli paní Blanky Kosinové, nicméně jste to verbálně přece jenom učinil, takže já považuji za nutné jednoznačně dementovat jakékoliv náznaky jdoucí tímto směrem. Ty se prostě nezakládají na pravdě. Paní Blanka Kosinová nemá s tímto cokoliv společného mimo jiné proto, že je dlouhodobě ve stavu nemocných. A mimochodem, problematika stěhování GSA není v kompetenci útvaru, který pod ni spadá, takže to bych velmi chtěl, aby tady také takto jednoznačně zaznělo.

Jsem přesvědčen, že NBÚ postupuje zcela podle zákona, a nemám žádné informace, které by nasvědčovaly tomu, že je jakýkoliv náznak, že by Národní bezpečnostní úřad neměl postupovat v souladu se zákonem o ochraně utajovaných skutečností.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane premiére. Zeptám se pana poslance Bublanu, zda chce vznést doplňující dotaz. Prosím, pane kolego, máte jednu minutu k dispozici.

Poslanec František Bublan: Je pravda, že citace ze zdroje Ministerstva dopravy nebyla adresná, tzn. nevím, kdo to řekl, ale hned pod tím byla citace pana Hynka Vlase a tu mohu považovat za pravdivou, kdy on prohlašuje, že jeho agentura spolupracuje s NBÚ, spolupracuje s Ministerstvem obrany, s bezpečnostními službami a že ta poradenskou činnost, kterou budou vykonávat pro Ministerstvo dopravy, resp. pro dodavatele pro Ministerstvo dopravy, oni jsou tam jako subdodavatel, tak že dostanou několik set tisíc korun. A služby jsou v informacích k určitým osobám, resp. možná nějakým firmám. Já tam stále vidím docela silný vliv soukromé bezpečnostní agentury a přiznám se, že se mi to nelíbí.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Tak to byl, nevím, zda doplňující dotaz, ale konstatování. Nevím, zda chce pan premiér na to reagovat. Pokud ano, tak samozřejmě tato možnost existuje a předseda vlády má k dispozici na tuto odpověď dvě minuty.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Podle mých informací, vážená paní

předsedkyně, vážený pane poslanče, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, tato agentura SUB S.A. je společností tvořenou dvěma lidmi, z nichž jeden ukončil veškerou činnost ve chvíli, kdy byl jmenován do své ústavní pozice. Dojde dokonce k majetkovému vyrovnání, tedy k úplnému odchodu. Čili jakékoli propojení firmy o dvou lidech, o kterém vy mluvíte, tady vůbec nepřipadá v úvahu.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane premiére, tím jsme se vyrovnali s první ústní interpelací. Nyní je na řadě pan poslanec Jan Látko, který vznáší interpelaci s názvem Naše vláda I. Pane kolego, prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Látko: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Vážený pane premiére, při mé minulé interpelaci před týdnem jste se vysmíval mému číslování interpelací, přičemž jste však nedokázal odpovědět na jejich zásadní body. Neodpověděl jste mi ani na jmenování ministrem pana Kubiceho, který garantoval svůj nástup bez čistek, a do týdne bylo ministerstvo bez náměstků. To je vám jedno? Proč vám vadí propojení s bezpečnostní agenturou pana Bárty a to samé nevádí u pana Kubiceho? Těžko byste totiž asi hledal personu, která dokáže opozici více rozlítit. Krasobruslařskou terminologií jste zmínil umělecký dojem, tedy obraz vaší vlády, o němž však sám ministr financí Kalousek prohlásil, že je třeba se za něj občanům omluvit. Jaká je však technická hodnota výkonu vaší vlády?

Neptám se, co uděláte pro svých pomyslných 5 % nejbohatších, to je celkem zřejmé. Co ale vaše vláda udělá pro mladé rodiny s dětmi, vícečetné rodiny, důchodce, zdravotně postižené, postižené nebo sociálně slabší občany? Co zatím udělala? Snížila přídavky na děti, snížila rodičovský příspěvek, snížila porodné, snížila nemocenské dávky, snížila příspěvek na péči, snížila podporu při zaměstnávání postižených občanů a také snížila podporu stavebního spoření.

Vážený pane premiére, vaše vláda již není vládou rozpočtové zodpovědnosti, ale vládou neodpovědnosti vůči svým občanům. Proto se ptám: Je ještě vůbec změnit tak zoufalý obraz této vlády v očích naší veřejnosti? Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Látkovi. Pana předsedu vlády požádám o odpověď na tuto interpelaci.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedkyně, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, úvodem své odpovědi na interpelaci musím odmítnout to, že jsem se vám, pane poslanče, vysmíval. Já jsem pouze uvedl, že jste podal tři interpelace, které mají stejný název, není v

nich jasně definován obsah a označil jste je I, II, III. Já jsem se neposmíval. Uznávám, že mě to pobavilo, nebyl jsem sám a vy jste se tomu tehdy také usmíval. Takže bych byl rád, kdyby toto bylo uvedeno na pravou míru.

Druhá věc, kterou považuji za nesmírně klíčovou, a za nesmírně klíčovou právě možná v optice dnešního dne. Dnes nastal dlouho očekávaný krok, který není úplně překvapivý, nicméně ho považuji za signifikantní. Ano, dnes Portugalsko požádalo o finanční pomoc ve vztahu ke svým veřejným rozpočtům, kde Evropská komise uvolnila příslušný finanční mechanismus, European Financial Stabilisation Mechanism, který se bude zhruba ze 2/3 podílet na finanční pomoci Portugalsku, a jednou třetinou bude přispívat Mezinárodní měnový fond.

Proč o tom mluvím v souvislosti s vaší interpelací a s vaším dotazem? Jednoznačně se ukazuje, že krize veřejných financí v Evropě v rámci EU neskončila. Ukazují to jednoznačně prohlubující se problémy Řecka, ukazuje to jednoznačně stále nevyřešená situace Irska a v podstatě od každé schůze Poslanecké sněmovny, když se posunujeme k další schůzi Poslanecké sněmovny, přibývá další stát, který se ocitá kvůli své nezodpovědné rozpočtové nebo úvěrové politice v problémech.

Takže tázat se, proč děláme kroky, které děláme...? Děláme je přesně proto, aby se Česká republika držela hodně, hodně, hodně daleko od této propasti krize veřejných financí, která, když se podíváte na všechny země, které řešily tyto problémy, nejtíže dopadá právě na sociální skupiny, které jsou sociálně nejzranitelnější. Právě tam, kde se potom musí dělat prudké a poměrně tvrdé konsolidační kroky ve veřejných financích, to velmi výrazným způsobem zasahuje do sociálních dávek, do důchodů, do platů ve veřejném sektoru apod.

Jsem přesvědčen, že se vláda chová rozpočtově zodpovědně, že snižuje deficit veřejných financí – a tady bych chtěl připomenout, že plánovaný deficit na loňský rok byl 5,3 % hrubého domácího produktu. Když vznikla v červenci vláda pod mým vedením, připravila aktivní kroky, které měly zabezpečit, aby tento deficit nebyl takto vysoký, aby dokonce nepřekročil těchto 5,3 % HDP, a tehdy opozice, a musím říci, i celá řada ekonomických analytiků zpochybňovaly schopnost vlády udržet tuto výši deficitu. Výsledek byl takový, že díky aktivním opatřením ze strany vlády dosáhl deficit veřejných financí v loňském rozpočtovém roce zhruba 4,7 % HDP – a podle metodiky fiskálního cílení 4,1 % HDP, což je pokles proti roku 2009 v této metodice o 2,2 % body HDP. To byly velmi úspěšné, kvalitní kroky a vedly mj. i k tomu, že právě proto měla a má ČR na finančních trzích vysoký stupeň důvěry, který vedl např. k tomu, že celková dluhová služba čili platba úroků za naše dluhopisy byla v loňském roce o 18 miliard korun nižší, než počítal návrh státního rozpočtu. A je to právě proto, že Česká republika je kredibilní na finančních trzích, tzn. že tady vzniká tlak

na snižování rizikové přírážky u cen našich státních dluhopisů, a tím samozřejmě klesá i náročnost dluhové služby.

Z tohoto pohledu je tady dokonce, musím říci, paradoxní situace, že v loňském roce jsme na dluhové službě zaplatili téměř o 8 miliard korun méně než v roce 2009, a dokonce méně téměř o 3 miliardy než roce 2008. Čili je to přesně rozpočtová odpovědnost, která nás vede opačným směrem než státy, jako je Řecko, Portugalsko nebo Irsko a možná i některé další.

Co se týče změn, které byly provedeny, musím říci, že ty směřovaly v daňovém i sociálním systému tak, aby byly sociálně únosné a sociálně citlivé.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu předsedovi vlády. Pan kolega Látko chce vznést doplňující dotaz. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Látko: Pane premiére, použijte vaše slova před týdnem, protože vím, že nejste ani slepý, ani hluchý, a už vůbec ne hloupý. Vy jste vůbec neodpověděl na mé otázky a vy to dobře víte. Ono by těch interpelací mohlo být očíslováno ještě víc. Ale mně vaše odpověď alespoň naznačila jednu věc. Pakliže se tedy odvážíte k avizovaným personálním změnám v červnu, a kdyby náhodou se to vašim nesmiřitelným koaličním partnerům nelíbilo a došlo k předčasným volbám, už víme, co nás čeká. Hrozba Portugalskem a Irskem. Máme se na co těšit.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Tak to byla poznámka pana poslance Látky. Pan předseda vlády na ni bude reagovat. Prosím, pane předsedo.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedkyně, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, hrozba Řeckem, Portugalskem nebo Irskem – zaznělo tady před chvílí z úst pana poslance Látky. Já myslím, že to žádná hrozba není. To je prostě každodenní realita stavu veřejných financí některých členských zemí Evropské unie. To není strašení něčím. To je realita, ve které žijí tyto země, je to realita, kterou v tuto chvíli prožívá celá Evropská unie, protože celá Evropská unie se, ať již přímo, nebo nepřímo, podílí na spolufinancování kroků těchto nezodpovědných vlád, kde buď došlo k destrukci veřejných financí, anebo k problémům v oblasti ať již veřejného, nebo soukromého zadlužení. To není hrozba, to je realistické konstatování, že tady toto nebezpečí je.

Pokud vy tady mluvíte o nějakých jiných alternativách, tak já jsem tady

jiné alternativy ze strany sociálně demokratické opozice neslyšel. Já jsem tady velmi dlouho slyšel právě věty o tom, že Řecko, Portugalsko, Irsko – a možná za pár měsíců přibudou některé jiné země, člověk si to přát sice nechce, ale stát se to může – jsou strašákem.

Slyšeli jsme tady, že není potřeba dělat reformy. Dokonce tady slyšíme, že přestože je jasný demografický vývoj, že ještě máme deset let počkat s důchodovou reformou – to tady znělo včera a především. Takže ta realita, od které my nechceme odvrátit tvář, ale chceme zabránit tomu, aby se byl jenom vzdáleně k ní Česká republika se svými veřejnými financemi přiblížila, tato realita nás musí vést k tomu, že jedinou rozumnou, správnou alternativou pro tuto zemi je provádění reformy. Vy před reformami strašíte a nejste k nim ochotni. My ano!

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Tak to byla druhá interpelace. Třetí interpelaci vznáší pan poslanec Karel Šidlo, a to ve věci soudcovských talárů. Prosím pana poslance o jeho interpelaci.

Poslanec Karel Šidlo: Děkuji za slovo. Vážený pane premiére, zajímá mě, proč vaše vláda nepodporuje konkurenční prostředí a průhledné tržní vztahy. Váš ministr spravedlnosti např. nezakročil proti monopolním dodávkám advokátních talárů za vysoké ceny. Proč nedošlo k rozbití předřazeného monopolu dodavatele advokátních talárů a v čem vaše vláda očekává přínos těchto advokátních talárů s unikátním vzhledem, který nedokáže napodobit z běžně dostupných materiálů žádný výrobce? Zvolená specifická výzdoba stuh talárů žakárovým vzorem snad není na žádném taláru na světě. Nebo snad znáte jinou zemi, kde se vyskytuje? Proč tedy jenom v České republice? Souvisí to snad se skutečností, že iniciátor advokátních talárů JUDr. Jiroušek byl dle sdělovacích prostředků oficiálním kandidátem vaší strany na místo ministra vnitra při odvolání ministra Johna z funkce ministra vnitra a prosazoval při jejich zavádění zájmy vaší strany a vlády? Nebo s tím, že monopolní dodavatel talárů začal dle údajů v informačním systému veřejných zakázek vyhrávat zakázky za doby ministra Langeru a od té doby se podílel na šití pro české předsednictví, Ministerstvo vnitra a Ministerstvo obrany? Nebo existují racionální důvody, pro které podporujete existenci monopolu dodavatele advokátních talárů, čímž se navracíte k pozitivnímu hodnocení monopolů státem z doby před rokem 1989? Děkuji za vaši odpověď.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Šidlovi. Pan premiér má pět minut k dispozici na odpověď na tuto interpelaci.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedkyně, vážený

paní poslankyně, vážení páni poslanci, povinnost advokátů nosit stavovský oděv, tzv. talár, byla zavedena novelou zákona o advokacii č. 219/2009 Sb. s účinností od 1. září roku 2009. Touto novelou bylo do zákona o advokacii doplněno ustanovení § 17a v tomto znění: V odstavci prvním: V trestním řízení před soudem, řízení před Nejvyšším soudem, Nejvyšším správním soudem a Ústavním soudem je advokát povinen používat stavovský oděv advokáta. A odstavec druhý téhož paragrafu: Komora stavovským předpisem stanoví vzhled stavovského oděvu advokáta.

Znovu opakuji: Komora stavovským předpisem stanoví vzhled stavovského oděvu advokáta.

Této změně předcházela několik let trvající diskuse uvnitř advokátního stavu, organizovaná Českou advokátní komorou, o vhodnosti zavedení advokátních talárů. V rámci této diskuse zaznívaly opačné názory pro a proti zavedení talárů. Pro svědčily argumenty zvýšení vážnosti advokátů zejména ve srovnání se státními zástupci, kteří tvoří před soudem v trestním řízení protistranu a nosí povinně talár. Proti zaznívaly námitky, že jde o zbytečnou regulaci advokacie a nepraktickou obtíž. Výsledkem diskuse byla mírná převaha zastánců talárů v komoře a kompromisní návrh komory na jejich zavedení. Kompromis spočíval v omezení povinnosti užívat talár pouze na trestní řízení a na jednání před nejvyššími soudy a Ústavním soudem. V jiných řízeních lze užívat talár dobrovolně. Ministerstvo spravedlnosti převzalo tento závěr do novely.

Část advokátů se s taláry nesmířila. Vzhledem k tomu, že samotné užívání talárů je dnes již platným a účinným právem, přenesl se spor o taláry na způsob jejich pořizování. Česká advokátní komora stanovila dle zmocnění v zákoně usnesením předsednictva č. 4/2010 ze dne 8. 6. 2010 vzor taláru. Zároveň stanovila, že vzhled taláru je pro všechny advokáty jednotný, že zhotovení taláru si advokát zajišťuje na své náklady prostřednictvím objednávky u dodavatele stanoveného Českou advokátní komorou a vzor taláru je chráněn průmyslovým vzorem. Postup komory byl odůvodněn snahou o jednotný vzhled talárů.

Komorou zorganizovala výběrové řízení jak na grafický návrh talárů, tak i na jejich zhotovitele. Čili komora – nikoli stát. Ve výběrovém řízení uspěla oděvní firma Blažek, která nabídla nejvhodnější materiály, kvalitu střihu a šití a schopnost dodávek potřebného počtu talárů ve stanoveném čase. Výsledek výběrového řízení a podmínky jednotnosti se staly předmětem sporu, neboť několik advokátů zpochybnilo jistý monopol dodávek talárů a jejich cenu zhruba 5000 korun s tím, že si je chtějí nechat vyrobit sami. Jejich podnětem ve věci se zabýval Úřad na ochranu hospodářské soutěže, který na jedné straně schválil postup advokátní komory s ohledem na potřebu zajištění rychlosti dodávek, na druhé straně vyslovil, že do budoucna by měla být umožněna konkurence dodavatelů. Tento závěr se je-

ví problematický, neboť se přičí potřebě jednotnosti vzhledu talárů. Závěr byl vysloven pouze v neformálním odůvodnění přípisu Úřadu na ochranu hospodářské soutěže bez přímých procesních důsledků.

Česká advokátní komora požádala o legislativní podporu svého dosavadního postupu poslance ústavněprávního výboru. K návrhu poslance JUDr. Jana Chvojky z České strany sociálně demokratické schválil ústavněprávní výbor pozměňovací návrh k aktuálně projednávané novele zákona o advokacii, tisk 216, v tomto znění: V § 17a se za odstavec 2 doplňuje nový odstavec 3, který zní: „Komora je oprávněna na základě provedeného výběrového řízení určit jednoho nebo více dodavatelů stavovského oděvu.“

Pozměňovací návrh byl schválen napříč politickými stranami, výrazně proti byl pouze pan poslanec Marek Benda z ODS argumentem o omezování konkurence. Druhé čtení návrhu proběhlo 29. dubna letošního roku, třetí čtení má proběhnout na této schůzi.

Chci zdůraznit, že celá ta věc je samozřejmě věcí, kterou nedělá ústřední orgán státní správy, ale celé výběrové řízení a vlastně celé vytvoření stavovského předpisu je plně v rukou samosprávné České advokátní komory.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane předsedo vlády. Pan poslanec Karel Šidlo má prostor pro doplňující otázku. Prosím.

Poslanec Karel Šidlo: Dovolím si jeden osobní dotaz na vás, pane premiére, v tom smyslu, jaký je váš osobní názor na to, zda cena taláru má nějaký zásadní vliv na průběh a konečné rozhodnutí u soudu. Jestli byste mi na to mohl odpovědět. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Tak to byl doplňující dotaz. Pana předsedu vlády požádám o jeho zodpovězení. Pane premiére, prosím.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedkyně, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, úvodem své odpovědi na dodatečnou otázku bych chtěl zdůraznit, že mé stanovisko je výhradně mým osobním postojem, a nereprezentuje tudíž prostor kteréhokoli ústředního orgánu státní správy České republiky, vlády České republiky ani Občanské demokratické strany.

Já považuji používání, povinné používání, talárů u advokátů za řekněme ne zcela dobře vymyšlený nápad. Tím jsem se diplomaticky vyhnul slovu hloupost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu předsedovi vlády. Tím skončila třetí interpelace. Můžeme se zabývat interpelací čtvrtou. Tu vznáší pan poslanec Jiří Paroubek na pana předsedu vlády, a to ve věci protikorupčního týmu Radka Johna. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jiří Paroubek: Vážený pane premiére, vaše vláda rozpočtové odpovědnosti, která šetří na lidech, kde se jen dá, zřídila nově, aby se vůbec udržela, funkci místopředsedy vlády pro boj s korupcí v čele s panem Radkem Johnem. Ponechme stranou, že Radek John může v příštím ročníku TýTý směle soupeřit v kategorii televizní zábavy s Petrem Novotným, kterému je čím dál víc podobný i fyzicky (smích zejména z pravé části pléna), až někdy nevím, zda na mne z televizní obrazovky promlouvá John, či Novotný, protože obsahově je to podobné. Faktem je, že z tohoto pohledu při hodnocení výkonu vašich ministrů je možná pan John nejužitečnějším členem vaší vládní sestavy, jeho vystoupení jsou alespoň pro mě zábavná.

Dramaturgický tým pana místopředsedy Johna má vedle pana Moroze tvořit i vaším stranickým místopředsedou a bývalým ministrem Drobilem vyhozený šéf Státního fondu životního prostředí Libor Michálek. Ten důvod, pro který byl oficiálně i s vaším souhlasem odejit, je údajné naprosté manažerské selhání v čele tohoto fondu, možná dokonce i něco jiného. Pana Michálka by měl na Úřad vlády navíc přijímat jeho šéf, jemuž pan Michálek podle svého tvrzení neúspěšně adresoval žádost o součinnost BIS v jeho kauze.

Má otázka tedy logicky zní, zda podobně jako v případě pana Moroze odmítáte přijmout na Úřad vlády člověka, který podle vás již jednou zásadně manažersky selhal a jehož chování označili vaši kolegové za netické a neloajální.

Děkuji za odpověď.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byla interpelace pana poslance Jiřího Paroubka. Předsedu vlády Petra Nečase požádám o odpověď na ni.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedkyně, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, v úvodu bych chtěl provést jednu drobnou opravu v interpelaci pana poslance Paroubka. Pan vedoucí Úřadu vlády nebyl nikdy žádán panem Michálkem o součinnost BIS, protože nedostal jednu jedinou konkrétnější informaci, která by se týkala nějakých nezákonných nebo podivných věcí, vyjma naprosto neurčitých řečí, že někdo někde něco říkal a slyšel v bankovních kruzích, že má být nějaký problém kolem úložek Státního fondu životního prostředí, což jistě uznáte, není in-

formace, která by měla jakoukoli validitu, či dokonce jakýkoli podstatnější obsah. Čili tady žádný problém nevzniká.

Chtěl bych také zdůraznit, že v rámci rozpočtových úspor odešlo z Úřadu vlády celkem 14 % pracovních sil. Jedná se o více než 60 lidí, o které byl snížen stav Úřadu vlády. Útvar, který bude řídit pan místopředseda vlády John, je navrhován naprosto v minimalistické podobě – musím říci samotným panem místopředsedou vlády Johnem – v počtu 13 lidí, čili naprosto bezpečně se vejde do oné kvóty 60, více než 60 lidí, o které se snížil počet pracovníků Úřadu vlády. O konkrétní podobě této organizační struktury, o konkrétní podobě jednacního řádu, o konkrétní podobě statutu Vládního výboru pro koordinaci boje s korupcí se ještě bude jednat. Úkol je zpracovat tyto dokumenty do 31. května s tím, že co se týče organizační struktury a personálního obsazení, platí tady příslušný paragraf kompetenčního zákona, čili je v působnosti vedoucího Úřadu vlády.

Co se týče pana Michálka, zda bude, nebo nebude pracovat na Úřadu vlády v útvaru pana místopředsedy Johna, musím říci, že jsem tuto informaci zaznamenal pouze v rámci médií, nemám ji ani oficiálně, ani polooficiálně. Mohu pouze prohlásit, že na základě auditů, které byly provedeny např. na Státním fondu životního prostředí v otázce programu Zelená úsporám, by mohlo být to, kdybych doporučoval např. pana Michálka panu Johnovi do jeho útvaru, bráno jako má intrika vůči panu místopředsedovi Johnovi vzhledem k tomu, jaké manažerské výsledky byly panem Michálkem předváděny v rámci programu Zelená úsporám na Státním fondu životního prostředí.

Čili já chci tady jenom znovu zopakovat, že nemám žádnou oficiální informaci o panu Michálkovi a o jeho případném angažmá v útvaru pana místopředsedy vlády Johna.

Co se týče vašich dalších argumentů a připodobňování k té nebo oné postavě českého šoubyznysu, nechám toto zcela na vaší autorské licenci. Každý z nás může být k někomu přirovnáván. Uvidím, ke komu z českého šoubyznysu mě budete přirovnávat vy, pane poslanče prostřednictvím paní předsedající. Já to u nikoho dělat nebudu. Myslím si, že svět politiky a svět šoubyznysu by měl být přece jenom poněkud oddělen. (Potlesk z řad poslanců v pravé části sálu.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu předsedovi vlády. Pan poslanec Paroubek má prostor pro doplňující dotaz. Prosím.

Poslanec Jiří Paroubek: Tak já bych si dovolil jenom tři poznámky a možná jednu otázku. Chtěl bych říci, že je trochu neobvyklé jednat o kompetencích nějakého úřadu dodatečně. To si myslím, že je silně neobvyklé. Takže v tuhle chvíli vlastně není ani jasné, co ten úřad bude dělat, kromě

toho, že představuje jisté sociální zabezpečení pana místopředsedy vlády. Těch 13 lidí představuje určité náklady a mě by zajímalo, kolik bude celkový náklad. Já jsem to tady na půdě Poslanecké sněmovny myslím před týdnem odhadl na částku kolem 20 mil. korun, což není částka malá.

Já jsem se ptal, vážený pane premiére, na to – a chtěl bych jasnou odpověď – jestli má pan Michálek, který velmi pravděpodobně asi bude blízkým spolupracovníkem pana místopředsedy vlády Johna, vaši důvěru, či nikoliv a proč.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byl doplňující dotaz. Pan předseda vlády má dvouminutový prostor k odpovědi na tuto otázku.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedkyně, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, považuji za poměrně laciné říkat to, že když je někdo místopředsedou vlády, že je to – cituji pana poslance Paroubka – jisté sociální zabezpečení. Já bych tady chtěl jenom připomenout, že pozice místopředsedů vlády bez portfeje byla hojně využívána v sociálně demokratických vládách a celá řada politiků zastávala tuto pozici právě ve vládách, které byly řízeny sociálně demokratickými premiéry, a podobný výrok o tom, že se jedná o sociální zabezpečení, jsem v té době z úst žádného sociálně demokratického politika nezaznamenal. To za prvé.

Za druhé. Já se nechci vyjadřovat konkrétně k jakémukoliv člověku – o tom, zda k němu mám, nebo nemám důvěru – kterého prostě neznám a se kterým jsem se, pokud se nepletu, v životě nesešel. To, zda na mě někdo působí důvěryhodným, nebo nedůvěryhodným dojmem, je mým subjektivním názorem. To ano. Ale nevidím jeden jediný důvod, proč se vyjadřovat k panu Michálkovi, ať již tím, nebo oním směrem. Mohu pouze konstatovat, že fakta, která mám k dispozici ohledně Státního fondu životního prostředí, podle mého názoru vedou jednoznačně k tomu, že to, že není ředitelem tohoto fondu, byl nade vši pochybnost správný krok. Nechci ale hodnotit důvěryhodnost nebo nedůvěryhodnost někoho, s kým jsem se osobně nikdy nesešel a nemám s ním možnost promluvit. Tak považuji za velmi laciné dávat na toto téma nějaké své prohlášení.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji za závěr této čtvrté interpelace. A nyní se můžeme věnovat interpelaci páté. Vznáš ji pan poslanec Miroslav Váňa. Prosím vás, pane kolego, nyní o slovo.

Poslanec Miroslav Váňa: Vážený pane premiére, interpeluji vás ve věci výsledek práce vaší vlády. Já jsem přesvědčen, že výsledkem práce vaší vlády je to, že vám lidé nevěří. Nevěří vám, nevěří vaší vládě,

ale bohužel přestávají věřit v celý politický systém, nevěří v politiku jako takovou. 88 % lidí, a to je převážná část celé naší společnosti, není zkrátka spokojeno se současnou politickou situací. Vládě nevěří přes téměř 90 % lidí. Vláda postupně ztratila důvěru občanů. Nevěří jí lidé s průměrnou mzdou, nevěří jí lidé ze středních vrstev, nevěří jí dokonce podnikatelé, živnostníci, středoškolští a vysokoškolští učitelé. Vaší vládě nevěří lékaři, zdravotníci, nevěří jí hasiči, policisté, záchranáři, vaší vládě nevěří už skoro nikdo.

Vaše vládní koalice lidem zvyšuje daně. Zdražujete lidem jídlo. Zdražujete lidem oblečení, plyn, odpadky, energie. Škrťáte potřebným dávky. Berete lidem mateřskou. Snižujete rodičovské příspěvky. Snižujete důchody postiženým. Vy prostě lidem ubližujete. Tato vaše vláda 70 procentům nových důchodců velmi výrazně, o několik stovek, snižuje důchody. Tato vaše vláda prodlužuje věk odchodu lidí do důchodu. Takže vy lidi ždímáte jako citron. Celá řada lidí do toho důchodu nebude mít šanci dojít, protože umře.

Vy rozdělujete společnost na kategorii bohatých a kategorii chudých, takže na lidi hledíte podle toho, jak mají napěchované peněženky. Podle toho, jak jsou lidi bohatí, budou mít zajištěnu lékařskou péči. Za den pobytu v nemocnici budete chtít po lidech sto korun.

Vážený pane premiére (upozornění na čas), jste s tímto výsledkem práce vaší vlády opravdu, ale opravdu, spokojeni?

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byl dotaz pana poslance Váni. Já požádám předsedu vlády o odpověď na tento dotaz a oznamuji všem ostatním, že pan předseda vlády se omlouval ráno – z důvodu přijetí zahraniční delegace. To znamená, že nás po této interpelaci bude muset opustit. Ta omluva zazněla již ráno.

Tedy má slovo pan předseda vlády.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedkyně, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, považuji jenom za nutné uvést na konto toho, co teď řekla paní předsedkyně, že tento termín byl takto stanoven protokolem Senátu Parlamentu České republiky. Já jsem navrhoval původně jiný termín, tak abych si mohl plně užít těchto interpelací. A není to mou vinou, že protokol Senátu, resp. pana předsedy Senátu, stanovil tento termín. Čili to není tak, že by se mi tady mezi vámi, kteří mě interpeľujete, nelíbilo. Naopak. (Smích napříč politickým spektrem.)

Tak. Nyní k samotné interpelaci pana poslance Váni. Zazněly tady silné výroky typu „zdražujete jídlo, mateřskou berete, věk odchodu do důchodu posunujete“. Bylo by to opravdu na delší odpověď, než mám vyčleněno zákonem o jednacím řádu.

Za prvé. Zdražujete jídlo. Žádná vláda České republiky nemá pravomoc určovat ceny potravin. Ceny potravin jsou určovány trhem. Jsou, mimochodem, velmi silně sezonně vychýleny. Jednoznačně se ukazuje, že je poměrně značný konkurenční tlak, který vede ke snižování cen potravin, resp. k brzdění jejich růstu, a to i v případě daňových změn.

Pan poslanec Váňa měl zřejmě na mysli otázku daně z přidané hodnoty, její snížené sazby. Tady se, mimochodem, jednoznačně empiricky prokázalo v roce 2008, kdy snížená hladina daně z přidané hodnoty, která v té době byla na 5 procentních bodech, vzrostla na 9 procentních bodů, že v žádném případě nevedla ke zvýšení cen o 4 %, jak by určitý typ matematiky odpovídající prvnímu stupni základní školy mohl snad napovídat, ale ta čísla jsou naprosto prokazatelná – že tímto nárůstem o 4 procentní body vzrostla cenová hladina v České republice o 0,6 %.

Tedy pokud v rámci sbližování sazeb daně z přidané hodnoty je v příštím roce počítáno se 14% sníženou sazbou daně z přidané hodnoty, není žádný důvod se domnívat, že by vliv změny daně z přidané hodnoty byl jiný, než byl v roce 2008. To znamená, že cenový impuls zůstane pod jedním procentním bodem, a nebude tudíž mít žádný vyšší zaznamatelný vliv na ceny. Navíc v roce 2013 k tomu přibude krok, kdy bude snížena základní sazba daně z přidané hodnoty, ve které je zdrcující většina položek v rámci cenového koše, kde i odhady ekonomických analytiků jednoznačně říkají, že by mělo vlivem tohoto kroku dojít k poklesu cenové hladiny. Tato teze se tedy nezakládá na pravdě.

Za další. Nezakládá se na pravdě teze pana poslance Váni, že bereme lidem mateřskou. Nebereme. Není součástí žádných změn. Pokud si, pane poslanče, nepletete porodné a mateřskou, což je něco jiného. Peněžitá pomoc v mateřství a porodné je něco jiného. Dokonce je to vypláceno z úplně jiných sociálních systémů. Peněžitá pomoc v mateřství je součástí nemocenského pojištění. Porodné je součástí státní sociální podpory. Jedná se tedy o dvě úplně rozdílné sociální dávky.

Takže předtím, než budete, pane poslanče prostřednictvím paní předsedající, dávat takto závažnou interpelaci na předsedu vlády, doporučuji zopakovat si trochu základní legislativu a typy sociálních dávek, protože prohlašuji, že mateřskou nikomu nebereme. Peněžitá pomoc v mateřství zůstává ve stejné hladině, v jaké byla, a bude nadále čerpána ze systému nemocenského pojištění.

Co se týče věku odchodu do důchodu. Co jsem v této Sněmovně, tak pravidelně slyším litanie sociálních demokratů – již od roku 1995, kdy vstoupilo v platnost první zvýšení věku odchodu do důchodu –, jak je tento krok škaredý vůči lidem a jak by ho sociální demokraté nejradši odsoudili, nebo dokonce zrušili v případě, že se dostanou k moci. Nikdy to sociální demokraté neudělali. Proč to neudělali? No protože moc dobře vědí, že

je to nutný krok, nezbytný krok, že tento krok by musela udělat jakákoliv vláda. A ve skutečnosti se tiše radují, že tuto nepopulární práci dělají pracíkové strany za ně a oni to sami dělat nemusejí, a ještě se na tom populisticky vezou, protože to kritizují, přestože moc dobře vědí, že je to krok nutný a správný.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane předsedo vlády. Prosím pana poslance Miroslava Váňu, zda má doplňující dotaz.

Poslanec Miroslav Váňa: Tak doplňující dotaz. Teď jste naše maminky české přesvědčil, že jim vlastně přidáváte. Ale tak to není! Vaše vláda, pane premiére, s lidmi experimentuje. Míchá jim smrtící koktejl! Smrtící koktejl plošných výdajových vládních škrtů. Smrtící koktejl zvyšování daní. A tento smrtící koktejl vysaje peněženky našich rodin jako velký upír.

Pane předsedo, vy jste předsedou upíří vlády. (Ojedinělý potlesk v sále.) Máte radost z vaší práce vaší upíří vlády?

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byl doplňující dotaz pana poslance Váni. Pan předseda vlády má dvouminutovou šanci na něj odpovědět.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedkyně, vážení pání poslanci, vážené paní poslankyně – smrtící koktejl. Je to velmi expresivní výraz a já si myslím, že už samo používání těchto výrazů ukazuje, že to pan poslanec Váňa nemyslí vážně. Že to nemyslí vážně – koneckonců on tady mluvil o mýtu již ve své první interpelaci, to znamená mýtus, že je snižována mateřská. Jak se ukázalo, není tomu tak. Zrovna tak je mýtus, že existuje nějaká upíří vláda, protože jak je známo, upíři jsou mytologické bytosti.

Já si myslím, že z tohoto pohledu by byla podstatně horší vláda levičového ražení, která by veřejným financím pořádně pustila žilou. (Potlesk i bušení do lavic.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu předsedovi vlády za ukončení páté interpelace. Dámy a pánové, pan předseda je omluven z našeho dalšího odpoledního jednání. Na všechny ostatní interpelace, které budou vzneseny, bude v souladu s jednacími řádem Poslanecké sněmovny odpovězeno písemně.

Nyní žádám nyní pana poslance Václava Votavu, aby vznesl svou interpelaci, v pořadí vylosovanou šestou.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo. No – pane premiére, vy ne-

jste premiérem jenom upíří vlády, vy jste premiérem vlády národní ostudy. A to měla být vláda práva, rozpočtové odpovědnosti a vláda boje proti korupci.

Žijeme v zemi, kde vláda nemá žádnou prestiž. Nedůvěřuje jí už více jak 90 % našich obyvatel. Měsíc co měsíc je tady nějaký skandál, který je spojený s nějakou vládní stranou. Ať je to skandál kolem fondu životního prostředí, ministra Drobila, kauza předražené zakázky a nevysvětlitelných transakcí v souvislosti s firmou ProMoPro spojených s ministrem Vondrou nebo podezřelé armádní zakázky v resortu téhož ministra. Naposledy skandál okolo Věcí veřejných, který vyhubl dokonce ve vládní krizi.

A jaké je rozuzlení té vládní krize? Absurdní divadlo, které svědčí o úpadku politické kultury. Na váš veřejný příslib odvolat z vlády ministry spojené s firmou ABL jste velice rychle zapomněl. A tak ve vládě zůstávají jak ministr Dobeš, tak ministr John, tedy lidé přímo i nepřímo spojení s ABL. Vláda se tak nadále opírá o zcela nestandardní a vnitřně nedemokratickou stranu Věci veřejné, podnikatelský projekt jednoho muže s podezřelým financováním. Pro pana ministra Johna, loutkového předsedu strany, kterého vy jste chtěl odvolat pro jeho neschopnost, zřizuje vláda rozpočtové odpovědnosti trafik. Sice bez kompetencí, odpovědnosti, ale se slušným platem místopředsedy vlády. Ministra Vondru skandál nikterak nepostihl. Skandál neskandál, ministrem nakonec zůstává nadále. A zlatým hřebem toho všeho je jmenování spoluvlastníka další detektivní agentury Jana Kubiceho ministrem vnitra. A to mělo být vaší prioritou očistění Ministerstva vnitra od bezpečnostních agentur! Zvláštní!

Pane premiére, necítíte se sám minimálně trapně? Nestydíte se před veřejností?

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Tak to byla šestá interpelace. Pan poslanec Václav Votava na ni dostane písemnou odpověď.

Poprosím o interpelaci pana poslance Karla Černého, který byl vylosován na sedmém místě a obrací se na předsedu vlády ve věci 66. výročí osvobození Československa. Prosím, pane kolego.

Poslanec Karel Černý: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Vážený pane premiére. V těchto dnech si připomínáme výročí osvobození Československa. Přestože od vítězství nad fašismem uplynulo již dlouhých 66 let, dlouhodobě se znepokojením sledujeme zesilující aktivizaci neofašistických a neonacistických sil v naší zemi. Naposledy zneužily tyto síly ke svým provokativním vystoupením letošní svátek 1. máje. Tyto extremistické síly představují vážné nebezpečí pro demokratický vývoj v České republice.

Pane premiére, co uděláte pro to, aby policejní a justiční orgány České republiky věnovaly extremistickým silám odpovídající pozornost a bránily jim ve veřejných projevech xenofobie a rasového násilí páchaného na národnostních a kulturních menšinách?

A ještě dovoluete druhou otázku, pane premiére. Nedávno jste prohlásil, že jakékoli působení lidí typu Ladislava Bátory v rámci vaší vlády je pro vás nepřekročitelnou hranicí. Nedomníváte se, vážený pane premiére, že působení tohoto člověka ve funkci poradce ministra školství je jednoznačně plivnutí do tváře všem slušným lidem, tedy i do vaší tváře, pane premiére?

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Tak to byl pan poslanec Karel Černý a sedmá interpelace dnešního odpoledne. Požádám nyní o slovo pana poslance Ivana Ohlídala – ale zdá se, že není přítomen. Proto jeho pořadí propadá a budeme se věnovat interpelaci deváté. Tu vznáší pan poslanec Václav Zemek na předsedu vlády. Též není přítomen, též jeho interpelace propadá.

Jsme u pořadí desátého. Pan poslanec Jaroslav Vandas se obrací na předsedu vlády ve věci šikanování občanů České republiky při návštěvě Německé spolkové republiky. Prosím, pane kolego.

Poslanec Jaroslav Vandas: Vážená paní předsedkyně, kolegyně a kolegové, napřed bych vám chtěl poděkovat, paní předsedkyně, že jste opravila téma mé interpelace, protože tak jak je to uvedeno, tak jsem to opravdu nemyslel.

Vážený pane nepřítomný premiére, obracím se na vás ve věci, která potkala celou řadu našich občanů. Je to šikana návštěvníků, občanů naší republiky, v sousední Německé spolkové republice policií. Chce se mi říci vzhledem ke způsobu prováděných kontrol osobami v civilním oděvu – tajnou policií.

Obrátil se na mě prostřednictvím svého otce mladý manželský pár, který trávil dovolenou na Šumavě. Jeden den se rozhodli zajet si zalyžovat na německý Javor, trasa přibližně 10 kilometrů. Hned za hranicemi byli zastaveni policií v civilu. Připomínám, že na autě měli lyže, byli oblečení v lyžařském. V jedenáctistupňovém mrazu byli přes půl hodiny drženi venku, byly jim odebrány a prohlíženy zimní bundy, museli vyndat všechno z vozidla, a to jen tak na sněh.

Mohl bych pokračovat v líčení podrobností, ale ptám se, pane premiére, kdy naše vláda začne konat. Obracím se na vás a ne na ministra vnitra, protože vím, že pro neústupnost protistrany dosavadní jednání zatím zkrachovala.

Ještě poznámka na konec. O přestávce jsem si přečetl některé odkazy

na toto téma na internetu a mohu říci, že jsem jejich množstvím a obsahem byl oťřesen. Proti některým je příběh mých známých selanka.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Jaroslavu Vandasovi. Nyní jsme u 11. interpelace. Tu vznáší místopředseda Sněmovny Lubomír Zaorálek – ale není přítomen, čili tato interpelace propadá. Budeme se věnovat dvanácté pořadí.

Pan poslanec Antonín Sed'a interpeluje předsedu vlády ve věci neplnění vládních usnesení. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Antonín Sed'a: Děkuji, paní předsedkyně. Vážený pane předsedo vlády, Česká republika se zavázala jako člen Evropské konference pro civilní letectví a člen Evropské organizace pro bezpečnost letového provozu k realizaci Evropského programu harmonizace a integrace řízení letového provozu. K realizaci bylo přijato několik usnesení vlád České republiky, z nichž zásadní vliv na zahájení integrace civilního a vojenského řízení letového provozu mělo usnesení vlády č. 373 z roku 1993 a č. 444 z roku 1996. V rámci této integrace bylo vybudováno vojenské pracoviště na řídicím pracovišti v Jenči, které však nebylo provozně aktivováno.

Vážený pane premiére, tím, že minulé vlády i vaše vláda neplní vlastní usnesení, se zabýval i výbor pro obranu 8. dubna 2009, kterým vyzývá vládu k plnění úkolů letového provozu ve vzdušném prostoru České republiky v podmínkách míru a krize.

Řízení letového provozu České republiky se má transformovat na akciovou společnost a obávám se, že právě zájmy na budoucí privatizaci této společnosti mohou stát za neplněním vytyčených cílů integrace vojenského a civilního řízení letového provozu.

Vážený pane předsedo vládo, podle mého názoru ohrožuje neplnění těchto cílů bezpečnost ochrany vzdušného prostoru České republiky. Z tohoto důvodu vás žádám o osobní angažovanost při plnění usnesení vlády včetně projednání současné situace na Bezpečnostní radě státu a přijetí takových opatření na ministerstvech dopravy a obrany, které povedou k potřebným legislativním změnám, tak aby v případě krize mohla naše armáda převzít kontrolu nad vzdušným prostorem České republiky včetně poskytování služeb v řízení letů i pro civilní uživatele.

Pane premiére, domnívám se, že výsledkem řešení cílového stavu musí být strategický dokument, který v souladu s bezpečnostní strategií České republiky a vojenskou strategií České republiky zajistí řízení a ochranu vzdušného prostoru naší země v době míru, a krize a tento materiál by měl být projednán vládou České republiky. Pouhá dohoda

mezi dotčenými ministry nestačí. Děkuji za pozornost a za odpověď.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane poslanče. Prosím nyní o slovo pana kolegu Václava Klučku, který byl vylosován se svou interpelací na 13. místě. Obrací se na předsedu vlády ve věci bezpečnostní strategie. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Václav Klučka: Děkuji, paní předsedkyně. Pane premiére, 24. března letošního roku jsem vás interpeloval ve věci bezpečnostní strategie. Já se z tohoto místa omlouvám, ale my jsme si opravdu nerozuměli. Já nepotřebuji jako přílohu od vaší písemné odpovědi harmonogram projednávání bezpečnostní strategie, nepotřebuji taky zvědět to, že Ministerstvo zahraničí je tím ministerstvem, které má garanci za zpracování novely, chcete-li novelizace bezpečnostní strategie, která byla dříve už přijata vládou. Já jsem vás poprosil o zvážení možnosti, zda tento velmi důležitý dokument, kterému věnujete ve vládním prohlášení skutečně dostatečnou pozornost, zda tento dokument si nezaslouží kromě projednání ve výborech Poslanecké sněmovny i schválení v plénu Poslanecké sněmovny. Nechtě ho schválí vláda, tak jak mě ubezpečujete ve své odpovědi, ale nechtě také tento dokument schválí Poslanecká sněmovna. Z hlediska vnitřní i vnější bezpečnosti já osobně považuji tento dokument za základní pilíř, kterým se musí bezpečnostní otázky tohoto státu řešit.

Prosím, odpovězte mi na otázku, zda předložíte do Poslanecké sněmovny, do pléna tento dokument ke schválení.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byla 13. interpelace – pana poslance Václava Klučky. Dostane na ni písemnou odpověď tak jako všichni předcházející.

Nyní prosím o slovo pana poslance Ladislava Šincla, který se obrací na předsedu vlády s dotazem snižující se životní úroveň. Prosím, pane kolego.

Poslanec Ladislav Šincl: Děkuji, paní předsedařce. Vážený pane premiére, vaše vláda připravuje změny sazeb daně z přidané hodnoty. Jde o sjednocení deseti procentní sazby a základní dvacetiprocentní sazby v jednu – 17,5 %. Tuto změnu považuji za nespravedlivou vůči sociálně slabším skupinám obyvatel a důchodcům a téměř každé české rodině. Vámi plánovaná změna DPH zvedne cenu vody, palivového dříví, hromadné dopravy, vstupenek na kulturní a sportovní západy, knih a časopisů a také léků. Vaším opatřením více než polovina zvýšených výdajů padne na dražší potraviny. Roční zdražení tepla v panelákovém bytě bude vyšší o 1200 až 2100 korun, zvýší se cena chleba atd. atd.

Je jasné, že změna DPH postihne především rodiny s nižšími příjmy.

Například pro rodiny s dětmi by to znamenalo měsíčně vyšší náklady o více než 500 korun. Pro domácnost, kde žijí mladší rodiče, jejich děti a prarodiče, by sjednocení sazeb znamenalo vyšší náklady, vyšší než o 586 korun. Rodina s jedním dítětem a manželkou na mateřské vydá měsíčně až 1000 korun navíc. K tomu si musíme připočítat zvýšené regulační poplatky v nemocnicích a další dlouhou řadu zde zcela zruďných asociálních opatření, která tu vaše koaliční mašinérie schvaluje jak na běžícím páse a zcela cíleně jimi ožebračuje většinu obyvatel této země.

Pane premiére, mám pro vás z důvodu nedostatku času jednoduché otázky. Komu vlastně vaše vláda slouží? Co konkrétně udělala např. pro důchodce, pro vícečetné rodiny, pro neúplné rodiny, pro matky či otce samostatně žijící? Dokážete si vůbec představit, jak se žije lidem, kteří vydělávají deset patnáct tisíc a mají vychovávat tři děti? A třeba ty tři děti chtějí na tu vysokou školu? Slyšel jste někdy, jak bohaté důchodce mají důchodci? Slyšel jste, že celá řada důchodců je nucena žít za devítitisícový důchod, a přitom platí kolem 3 tisíce nájemné a více? Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Ladislavu Šinclovi a tím byla tedy vznesena 14. interpelace dnešního odpoledne. Prosím nyní o přednesení šestnácté. Vznáš ji pan poslanec Jan Látko, obrací se na předsedu vlády Petra Nečase ve věci naše vláda II. Prosím, pane kolego.

Poslanec Jan Látko: Vážený bohužel nepřítomný pane premiére, před chvílí jste se při interpelacích bránil srovnávání politiky s umělcí. Já bohužel musím využít tohoto srovnání ve vašem případě. Vy jste se zřejmě zhlédl v Miroslavu Donutilovi, který také velice rád používá heslo ptejte se mě, na co chcete, já na co chci odpovím. Takový pocit i já mám z vašich dnešních odpovědí – i z minulých – na mé interpelace, a proto se dalších interpelací pro dnešek zříkám. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Látkovi. Pan poslanec Jiří Paroubek vznášá interpelaci na předsedu vlády ve věci ministra obrany Alexandra Vondry. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Paroubek: Vážený pane premiére, dnes by se měla konat mimořádná schůze ke kauze ministra Vondry, který jako ministr obrany vlády rozpočtové odpovědnosti s vážnou tváří tvrdí, že jako místopředseda bývalé vlády nevěděl nic o tom, co se děje s půlmiliardou jeho rozpočtu, že – cituji: „o ničem nevěděl, o ničem nerozhodoval a nic nepodepisoval“. Dnešní mimořádná schůze by měla být něco jako superinterpelace, na níž bychom se možná dozvěděli, jak je možné, že

místopředseda vlády o ničem neví, nic nerozhoduje a nic nepodepisuje, tedy zda je odpovědnost daná ministra za zakázku, která připomíná svými následnými finančními toky praní špinavých peněz, přímá, či nepřímá. Ale v každém případě ta politická odpovědnost tady je. Trestní odpovědnost, a tedy případnou kriminální komplicitu – to s vámi souhlasím – nechť šetří policie. A ejhle, minulý týden pana ministra obrany rozbolela záda tak intenzivně a zrovna v den, kdy byl stanoven termín schůze, že musel do nemocnice a nemůže se této schůzi zúčastnit.

Takový hexenšus není věru nic příjemného, a proto přeji panu Vondrovi brzké uzdravení. Nicméně při pondělním jednání Bezpečnostní rady státu, na němž se probírala Bílá kniha obrany, pan ministr obrany přítomen byl.

Myslím, že bychom tuto schůzi, nad kterou se vznášejí pochybnosti, zda bude, či nebude, zvládli velmi rychle. Mám dojem, že by stačilo vlastně jenom vystoupení pana ministra financí Kalouska.

Víte, pane premiére, mě záráží v této souvislosti i to, že pan Vondra se má s vámi 23. května odebrat na zahraniční cestu do Iráku. Určitě při jeho řečneme indispozici mu to neudělá dobře.

Vážený pane premiére, žádám vás o sdělení, zda jste panu Vondrovi vyčetl, že svým odskočením si na jednání Bezpečnostní rady státu ohrožuje své zdraví, zda jste jej vyškrtl ze své delegace na cestu do Iráku. (Předsedající upozorňuje na čas.) Či v opačném případě jste mu naopak nedoporučil, aby se této cesty zúčastnil. Děkuji. (Potlesk z řad poslanců ČSSD.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byla 16. interpelace. Sedmnáctou mám uvedenu jako interpelaci pana poslance Miroslava Váni, a to ve věci činnosti vlády. Prosím, pane poslanče, máte nyní prostor.

Poslanec Miroslav Váňa: Vážená paní předsedkyně, já z důvodu nepřítomnosti pana premiéra se budu těšit, až bude mezi námi, a rád si i jako on interpelaci na něj užiji a prožiji. Takže tuto interpelaci stahuji z důvodu nepřítomnosti premiéra.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Mám tomu rozumět, že i další, k nimž jste přihlášen dnes na předsedu vlády?

Poslanec Miroslav Váňa: Pakliže na ně dojde, tak i ty další.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Dobře. Prosím nyní o slovo pana poslance Václava Votavu. Je vylosován na 18. místě. Táže se předsedy vlády na – a to nám řekne sám.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedkyně, jelikož jsem neměl možnost, abych dostal přímo od pana premiéra odpověď na svoji interpelaci ve věci vlády národní ostudy, domnívám se, že pan premiér mi bude chtít odpovědět písemně, ale samozřejmě pokud by mi měl odpovědět ve stylu, jakým odpovídal panu poslanci Látkovi, a to ve stylu já o voze, on o koze, aneb já se vás na něco zeptám a vy mi odpovíte, na co chcete, tak to se, prosím vás, ani moc nenamáhejte a písemně mi nic neposílejte, protože to je myslím i škoda papíru a škoda práce toho úředníka, který to potom bude na váš pokyn vypisovat.

Jinak se těším na příští interpelace. Děkuji. (Potlesk z řad poslanců ČSSD.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byl pan poslanec Václav Votava. Nyní 19. interpelace – pan kolega Lubomír Zaorálek se táže předsedy vlády na fungování Úřadu vlády. Pane místopředsedo, prosím.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, děkuji. V minulém volebním období se ukázalo, že zásadním způsobem selhaly kontrolní mechanismy Úřadu vlády. Nikdo nepoukázal na zadávání zakázek bez výběrového řízení v průběhu českého předsednictví, na nevýhodné a předražené smlouvy. Zarážející je zejména lehkost, s jakou se úředníci dohodli s firmou na nákladech 85 mil. – a pak zaplatili devětkrát víc. Takže tyto podivné finanční transakce jsou předmětem mé interpelace.

Já bych se chtěl zeptat, nebo získat odpověď od předsedy vlády, jestli se změnil od té doby způsob financování Úřadu vlády a jeho organizační řád. Zajímá mě, jestli se dnes dá garantovat, že podobná praxe neplatí a že se s tím nesetkáme například, když nyní na Úřadu vlády nastupuje nový vicepremiér Radek John bez portfeje a vlastního úřadu, jestli se podobné způsoby financování nebudou opakovat v tomto případě.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu místopředsedovi Sněmovny. Nyní prosím o slovo pana poslance Ladislava Šinclu. S 20. interpelací se obrací na předsedu vlády ve věci špatné životní situace obyvatel České republiky. Prosím, pane kolego.

Poslanec Ladislav Šincl: Děkuji, paní předsedající. Je mi opravdu líto, že pan premiér opět musel někam jít než na interpelace a neplní si své ústavní povinnosti. Doufám, že brzy přijde, a proto bych se vzdal mé interpelace a počkal na dobu, snad ta doba jednou přijde, kdy tady opravdu zase opět bude sedět a budeme mu moci přímo říct do očí naše interpelace. Děkuji za pochopení.

A toto mé vystoupení platí i pro všechny následující interpelace, proto-

že je zcela zbytečné tady mluvit do zdi a čekat na nějaké odpovědi nějakých jeho poradců, které nám potom posílá. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan poslanec Antonín Sedá s 21. interpelací. Obrací se na předsedu vlády ve věci národního programu reforem. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Antonín Sedá: Děkuji. Vážený pane předsedo vlády, vaše vláda schválila národní program reforem, který souvisí se strategií Evropa 2020 celé Evropské unie. V tomto programu jsou definovány priority a nejzávažnější reformy plánované do roku 2015. Vámi schválený materiál má 80 stran a zabývá se celkem sedmi okruhy reformních kroků. Jedním z okruhů je kapitola o podpoře růstu založeného na výzkumu a inovacích hovořících o investicích do výzkumu a vývoje a zvyšování inovačního potenciálu ekonomiky.

Vážený pane premiére, mohu vás ujistit, že jako člen podvýboru pro vědu, výzkum, letectví a kosmonautiku, tak i jako člen výboru pro obranu a bezpečnost velmi podporuji vzdělávání, výzkum a vývoj jako budoucí rozvoj konkurenceschopnosti České republiky. Právě v oblasti vědy, výzkumu a inovací plánuje vaše vláda navýšit veřejné výdaje na vědu, výzkum a inovace v naší zemi na úroveň 1 % hrubého domácího produktu. Ovšem právě tato výše je zřejmě trnem v oku pana ministra financí, který tento cíl označil za nereálný. Také si, pevně věřím, uvědomujete, že vlastní státní podpora ať již základního, tak aplikovaného výzkumu nemůže v současném globálním světě stačit.

Vážený pane nepřítomný premiére, garantujete jako předseda vlády, a to navzdory panu ministrovi Kalouskovi, deklarovanou úroveň státní podpory? Pokud ano, kdy se česká věda a výzkum dočká požadovaného 1 % hrubého domácího produktu? Plánuje vaše vláda, a to s ohledem na stav veřejných rozpočtů, s legislativními úpravami, které by pomohly navýšit příjmy do výzkumu a vývoje ze soukromých zdrojů ať již daňovými úlevami, či jinými mechanismy užívanými v zemích Evropské unie, Kanadě či Spojených státech?

Vážený pane předsedo vlády, včera byl národní program reforem pro vás neúspěšně projednáván na plénu Senátu. Proto se ptám, proč nebyl tento plán projednán v Poslanecké sněmovně, eventuálně, počítá vláda vůbec s projednáním národního programu reforem na půdě Poslanecké sněmovny?

Děkuji za odpovědi.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byl pan poslanec Antonín Sedá a 21. interpelace. 22. si vylosoval pan poslanec Ivan Ohlídál, ale není

přítomen, čili jeho interpelace propadá. Slovo dostává opět pan poslanec Sedá, neboť předchozí kolegové stáhli své interpelace. Pan kolega Sedá – 26. interpelace a žádá odpověď na otázku soudních sporů s Evropskou unií.

Poslanec Antonín Sedá: Děkuji, paní předsedkyně. Vážený pane předsedo vlády, vaše vláda, která se tváří jako vláda proreformní a rozpočtově zodpovědná, má problémy. Teď nemám na mysli problémy personálního řádu, ale problémy legislativně právní. Podle mých informací vede Evropská komise, či Soudní dvůr Evropské unie celkem 44 soudních řízení, a to z důvodu neplnění směrnic Evropské unie.

Vážený pane premiére, v tomto směru je Česká republika nejhorší ze všech zemí Evropské unie. Dokonce se hovoří o 64 řízeních, z nichž 44 je pro neplnění směrnic českou legislativou. První soudní pří o nedostatečném zavedení směrnice o zaměstnaneckém penzijním pojištění naše republika prohrála a nyní hrozí penále ve výši 560 tisíc korun za každý den prodlení, což představuje k dnešnímu dni přes 70 mil. korun.

Vážený pane předsedo vlády, jak hodlá vaše vláda zajistit co nejrychlejší vyřešení těchto soudních řízení, která souvisejí s nečinností vašich ministerstev? Jste si vědom, pane premiére, našeho ostudného postavení v rámci Evropské unie? A jste seznámen se skutečností, že od vstupu naší země do Evropské unie bylo vůči České republice zahájeno přes 520 řízení pro porušování práva? Pane premiére, kdy bude vaše vláda i vládou zajištění práva pro občany České republiky? Děkuji za vaše písemné odpovědi.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Sedovi. Poslední interpelace na předsedu vlády bude z úst místopředsedy Sněmovny Lubomíra Zaorálka. Obrací se na předsedu vlády ve věci Phar Service ministra Jankovského. Prosím.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, děkuji. Já se obracím na předsedu vlády proto, protože jsem opakovaně neúspěšně interpeloval ministra Jankovského tady ve Sněmovně. Nedostal jsem od něho žádnou kloudnou odpověď, když jsem se ho ptal a žádal jsem ho, aby zpřístupnil a učinil průhlednými ty tendry, které se uskutečnily v nemocnici IKEM a Vinohradské nemocnici, ve kterých jeho rodinná firma Phar Service získala něco přes 200 mil. korun. Tendry vzhledem k tomu, co se o nich psalo ve veřejných zdrojích, byly opravdu netransparentní, protože v jednom dokonce byly odmítnuty bez jasných důvodů dvě nižší cenové nabídky. Takže já jsem žádal pana ministra, aby v těchto věcech ty

věci zprůhlednil a zpřístupnil další údaje k těmto výběrovým řízením. Pan ministr mi v podstatě odpověděl tak, že mi neodpověděl.

Proto se obracím na vás, pane premiére: Co budete dělat s těmito ne-transparentními výběrovými řízeními, která se týkají jednoho z ministrů vaší vlády a která podle mě diskvalifikují vládu jako vládu, která chce skutečně bojovat s korupcí a ztransparentnit výběrová řízení?

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu místopředsedovi Sněmovny Lubomírovi Zaorálkovi. Tím jsme vyčerpali všechny interpelace, které byly směřovány na předsedu vlády.

Vzhledem k tomu, že byly ukončeny tyto interpelace dříve, než jak vymezuje čas daný jednací řádem Poslanecké sněmovny, můžeme okamžitě navázat interpelacemi na jednotlivé členy vlády. Proto zahajují projednávání těchto interpelací.

Jako první vznáší interpelaci paní poslankyně Květa Matušovská na ministra Josefa Dobeše ve věci vysokého školného. Paní poslankyně není přítomna, její interpelace propadá. Budeme se věnovat druhé interpelaci. Pan poslanec Václav Klučka se obrací na ministra Jana Kubiceho ve věci interpelací v Poslanecké sněmovně. Upozorňuji pana poslance, že pan ministr Kubice je omluven z dnešního jednání. Prosím, máte slovo, pane kolego.

Poslanec Václav Klučka: Děkuji, paní předsedkyně. To je mi strašně líto, že pan ministr je opět omluven z dnešního jednání. Já si kladu otázku, jestli ještě vůbec máme ministra vnitra! Vždyť je to člověk, který zalezl do zdí ministerstva, venku se neukazuje, ani o něm nevíme, nikdo o něm neslyší, v této sněmovně není! Přes to všechno, že není poslancem, tak patří do této sněmovny na jednání Poslanecké sněmovny! Já mu nechci citovat z paragrafu 110, 111, ve kterém se mluví o interpelacích a o právech poslance interpelovat ministra. Já bych prosil, aby toto naše právo ctil! Aby se nebál předstoupit před tuto Sněmovnu, aby se nebál odpovídat na otázky, které nám prostě nejsou jasné! Nemáme koho interpelovat! Máme ministra vnitra? Znovu opětovně se táži.

Já jsem v minulých interpelacích zde oslovil, myslím si, minimálně dva ministry, včetně premiéra, aby mi odpověděli na otázku, kdo nese politickou odpovědnost za Ministerstvo vnitra po odchodu pana ministra Johna. Víte, jaký je výsledek? Nikdo! Nikdo nenese tuto odpovědnost! On je bez politické odpovědnosti, on je svůj, on si může dělat, co chce, a přijde si do sněmovny, kdy chce. Prosím, takového ministra vnitra já nechci! (Potlesk poslanců ČSSD.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byl pan poslanec Václav

Klučka. Nyní pan poslanec Jiří Paroubek interpeluje ministra životního prostředí Tomáše Chalupu ve věci Státního fondu životního prostředí. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jiří Paroubek: Vážený pane ministře, má informace bude krátká, dalo by se říct, že přímo přátelská. (Pobavení.)

Od vašeho příchodu do čela resortu životního prostředí uplynulo již několik měsíců a veřejnost stále nezná odpověď na otázku, zda byl bývalý šéf Státního fondu životního prostředí Libor Michálek, a já jsem se snažil vyvídat v této věci i od pana premiéra, opravdu neschopný manažer, jak tvrdil a tvrdí váš předchůdce, nebo bylo jeho odvolání pouze odvetou za jeho chování ve věci údajné korupce na Ministerstvu životního prostředí. Vzhledem k tomu, že místopředseda vlády pro boj s korupcí Radek John veřejně adresoval panu Michálkovi nabídku jít pracovat na Úřad vlády do jeho týmu, ale i s přihlédnutím k tomu, že o jeho angažmá bude rozhodovat i premiér Nečas – což je poněkud nezvyklá záležitost, pokud chce zasahovat do týmu některého z ministrů, ale prosím –, bych vás chtěl požádat o sdělení, s jakým výsledkem dopadl audit působení pana Michálka na Státním fondu životního prostředí a zda je možné potvrdit, či vyvrátit slova vašeho předchůdce ve funkci, tedy o špatném působení pana Michálka ve čele Státního fondu životního prostředí. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byla interpelace Jiřího Paroubka. Prosím ministra životního prostředí Tomáše Chalupu o odpověď na tuto interpelaci.

Ministr životního prostředí ČR Tomáš Chalupa: Děkuji pěkně za tuto vznesenou interpelaci. Musím říct jednu věc. Tak jak jsem říkal již několikrát, co se týká situace pana Michálka, momentálně pan Michálek je stále veden jako poradce, což je jeho pozice, na kterou také nastupoval. Je pověřený ředitel, tedy paní Bučilová je pověřená ředitelka vedením Státního fondu životního prostředí. Jak jsem sdělil již několikrát, tak po vyřešení základního problému, který sice je tíživý svým rozsahem, nikoliv však, řekl bych, koncepcí a koncepční záležitostí, tj. Zelená úsporám, tak já bych rád, aby v průběhu tohoto léta proběhlo výběrové řízení na šéfa Státního fondu životního prostředí. Byl jsem mnohokrát dotazován, zda to bude pan Michálek, který ve výběrovém řízení vyhraje, či nevyhraje. Musím říct, že to nemám tušení, protože to výběrové řízení chceme vypsát tak, aby bylo regulérní, férové, a to znamená, že nebude nikoho diskriminovat, ale také nebude nikoho zvýhodňovat! Tedy na dotazy, které dostávám, zda také bude nějakým způsobem upřednostněn pan Michálek, tak řeknu, že nebude.

Co se týká jeho působení a auditu, tak bylo provedeno několik auditů. Audit, který zpracovávala agentura Ernst & Young, se týkal základních čtyř okruhů, které byly nejčastěji vzneseny, tj. samostatná záležitost čistírny odpadních vod, tedy podezření, která v té věci byla vyřčena ze strany pana Michálka. V té věci audit shledal, že pozice státního fondu je taková, že v té věci nemůže ovlivňovat tuto záležitost, že to je věc hlavního města Prahy, protože v tomto ohledu je pouze orgánem, který jedná ve věci dotace, nikoliv meritorně. Pak byly otázky některých výběrových řízení, u kterých audit shledal pochybnosti charakteru spíše systémových, a to nikoliv individuálních přicházejících v tomto období, ale z velké části věcí, které na fondu u těchto zakázek fungovaly tímto způsobem v řadě případů mnoho let a které nás vyzývají k některým nápravám, a nikoliv skutečností zásadních. Pak byla otázka oněch úložek, o kterých se diskutovalo, ke kterým bylo shledáno, že k žádnému pochybení nedošlo, protože peníze Státního fondu životního prostředí jsou uloženy na účtech České národní banky, což tedy je skutečnost. A to jsou asi ty základní okruhy.

Co se týká jeho pozice manažerské, tak musím říct, že já jsem pana Michálka fyzicky nikdy neviděl, jen v televizi, a mohu soudit jen to, jakým způsobem ke mně přicházejí informace z proběhlých auditů a procesů v minulém druhém pololetí. A musím tedy říct, že co se týká nedostatků v programu Zelená úsporám, tak pravdou je, že řada nedostatků byla založena již předtím, než přišel pan Michálek do funkce. To je zkrátka pravda. Některé z nich byly od samého začátku a některé z nich ještě dřív, než byl spuštěn, způsobily následující komplikace. Na druhou stranu musím říct, že celá řada pochybení, a jednotlivé audity jich shledaly celkem 73 pro celý proces Zelené úsporám, tak řada z nich proběhla již za vedení pana Michálka ať už z hlediska nedostatečného personálního zajištění, komplikací při zastavení programu v říjnu, protože jedna záležitost, která je mediálně často sdělována, je otázka času a jakéhosi politického rozhodnutí o tom, kdy to bude, ale druhá věc je ten proces – jak se to stalo, jak se to lidé dozvěděli, jak to bylo zadministrováno, jak bylo nakládáno s jednotlivými žádostmi, jakým způsobem byly kontrolovány. Fakt, že v průběhu času došlo v podstatě k pokračování procesů minulých, v některých ohledech chybných, fakt, že nebyly prováděny kontroly i v období řízení panem Michálkem, jsou zkrátka některé skutečnosti, které nelze pominout.

Tedy mohu-li já říci za sebe a jako člověk, který u toho nebyl a je jen pozorovatelem těch věcí poté, co získávám to dědictví a snažím se ho řešit, tak musím říci – že bych byl oslněn a nadšen manažerským způsobem řízení tohoto fondu, a teď férově říkám v prvním, ale i v druhém pololetí loňského roku, tak nejsem.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byl pan ministr Tomáš

Chalupa. Doplňující dotaz může vznést pan poslanec Jiří Paroubek. Učiní tak. Prosím.

Poslanec Jiří Paroubek: Vážený pane ministře, kdybych přemýšlel o nějakém ministrovi nebo čelném funkcionáři státní správy v posledních letech, jehož výkonem bych byl oslněn či jinak překvapen, tak bych marně přemýšlel. Ale v zásadě to, co jste říkal, je, že pan Michálek – jak já jsem četl vaše slova, velmi květnatá – spíše ve své funkci obstál.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: O odpověď na tuto poznámku prosím ministra životního prostředí Tomáše Chalupu.

Ministr životního prostředí ČR Tomáš Chalupa: Myslím si, že možná má slova byla příliš květnatá a květnatost těchto slov dodala zdání, které vyvolalo klam, který jste právě sdělil. Obávám se, že spíše neoslnil. Ale mám za to, že ze všeho nejvíc nám tuto situaci popíše zpráva Nejvyššího kontrolního úřadu, která bude zhruba příští týden podle našich informací zveřejněna a následně dodána také do parlamentu, každý poslanec se s ní bude moci seznámit, a ta popisuje zejména také období fungování managementu vedeného panem Michálkem, a pak si každý poslanec udělá svůj obraz sám.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi Tomáši Chalupovi. Vyrovnali jsme se tak s třetí interpelací. Čtvrtou vznáší paní poslankyně Dana Váhalová na ministra zdravotnictví Leoše Hegera ve věci zvyšování zdravotnických poplatků. Prosím, paní kolegyně.

Poslankyně Dana Váhalová: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Dobré odpoledne, dámy a pánové, pane ministře. Zvýšením zdravotnických poplatků může narůst řada osobních tragédií sociálně slabých nemocných lidí z řad seniorů, zdravotně postižených, ale i rodin s malými dětmi. Navíc se úhrady těchto poplatků nezapočítávají do limitů. Včera při diskusi v Poslanecké sněmovně byla zmíněna možná kompenzace. Chci se tedy zeptat, zda vůbec, kým a jakým způsobem budou případně tyto poplatky kompenzovány sociálně slabým občanům. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji paní poslankyni. Prosím tedy o odpověď ministra zdravotnictví pana Leoše Hegera.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Vážená paní poslankyně, dámy a pánové, já bych si dovolil jenom upřesnit, o čem budu mluvit. Veškeré poplatky, které platí pacienti, jsou buď

za definované výkony, jako jsou některé zpoplatněné stomatologické výkony či výkony rázu kosmetického, pak se platí tzv. poplatky regulační, o kterých můžeme vést debatu, zda jsou regulační, nebo je to jistá forma spoluúčasti. Já myslím, že u každého z nich platí trochu obojí, ale vždycky v jiné proporcí. Ale předpokládám, že vzhledem k tomu, že jste mluvila o poplatcích, které nejsou započteny do limitu, máte na mysli poplatky hospitalizační, za hospitalizační den, které jsme navrhli, aby opravdu byly zvýšeny z 60 Kč na den na 100 Kč na den, tak jak o tom hovoří programové prohlášení vlády.

Už raně na podzim se o tom vedla velká debata – a Ministerstvo zdravotnictví provádělo analýzu dopadů na základě osobních účtů – o spolupráci s Ministerstvem práce a sociálních věcí, zejména jsme se zajímali o dopady na sociálně nejslabší skupiny. Jinak kdyby se podařilo spory okolo sociálně nejslabších lidí odstranit, tak samozřejmě by bylo možno to zpoplatnění udělat ještě vyšší a to, co by platili bohatší lidé, by bylo příspěvkem pro ty slabší. Ale tak, jak to říká programové prohlášení vlády, byla ta úroveň nastavena rovně na těch 100 Kč.

Analýza, o které jsem mluvil, ukázala, že i důchodci žijící v nejhudších domácnostech za den vydají na odpočitatelných položkách více než 100 Kč, přičemž největší denní výdaje dělá strava, respektive součet stravy a náborů (?). Bylo uzavřeno na základě těch analýz, že výše poplatků kopíruje v absolutní hodnotě denní útratu i těch nejhudších, a sociální dopady tedy budou na víceméně minimální část nemajetných jedinců, o které by se měl postarat sociální systém, zejména pokud jde o jedince v oblasti hmotné nouze.

Jenom dodávám, že poplatek, tak jak je nastaven, by měl za rok přinést zhruba tři čtvrtě miliardy korun do systému. Bude to s převahou od lidí movitějších, kteří tím přispějí do rámce solidarity. A znovu bych upozornil na to, že řada lidí, kteří jsou v oblasti dlouhodobé péče, kde ten dopad je samozřejmě relativně větší, tak je žádoucí, aby přešli do péče sociální, ošetrovatelské, a na tom s Ministerstvem práce a sociálních věcí pracujeme. Protože v typu LDN, léčeben dlouhodobě nemocných, řada těch lidí leží zbytečně, přestože to jsou těžce hendikepovaní lidé, ale potřebují opravdu jenom tu péči bazální.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Zeptám se paní poslankyně Váhalové. Ta doplní svou informaci.

Poslankyně Dana Váhalová: Děkuji za odpověď, pane ministře. Víte, už je medializován a znám případ, kdy muž neměl na zaplacení právě pobytu v nemocnici pouhých 500 Kč a exekutor mu posléze účtuje 12 tisíc, což je pro toho člověka velkou tragédií. Bude problém třeba i pro ženy,

které jsou na mateřské dovolené, pobírají 7 tisíc, nechat dítě třeba měsíc v nemocnici a zaplatit z těch 7 tisíc 3 tisíce na pobyt v nemocnici. Já se hodně obávám, že vzhledem k tomu, jaké jsou škrtky na Ministerstvu práce a sociálních věcí v sociální oblasti, že to může být opravdu velkým problémem pro občany této země.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, pan ministr ještě bude reagovat.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: My máme v úmyslu, a také je to v programovém prohlášení vlády, že sociální situace bude dále monitorována. Tlačíme na Ministerstvo práce a sociálních věcí, aby vzalo v úvahu i ty případy, o kterých se zmiňujete, a zajistilo systém takový, aby tyto jednotlivce vyloučil. Samozřejmě do oblasti exekucí se dostávají jedinci, kteří jsou movití natolik, že by se do nich neměli dostat jenom díky svému sociálnímu statutu, ale bohužel vzhledem k lidskému chování tyto případy nebude možno vždy vyloučit. Ale pokud jde například o oblast matek s dětmi, tak tam bychom předpokládali a domníváme se s Ministerstvem práce a sociálních věcí, že se o ně sociální systém opravdu postará.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Končíme tuto interpelaci. Další je interpelace pana poslance Jana Látky, který tu – jenom upozorňuji – nemá svého ministra, nicméně aspoň přednese svou interpelaci. Takže prosím, pane poslanče, můžete vystoupit.

(Poslanec Jan Látko hovoří do vypnutého mikrofónu.)

Není slyšet. Pardon. Počkejte. Ještě jednou, prosím vás.

Poslanec Jan Látko: Já mluvím na mikrofon. Pan místopředseda mě vypnul, pro jistotu. Takže děkuji za to správné slovo.

Pane místopředsedo, já nebudu dál čekat na ministra, už jsem čekal několikrát na ministra Johna. Pan ministr Kubice si tu lepší stránku zřejmě převzal, tak alespoň takto, třeba mi něco odepíše.

Takže vážený pane nepřítomný ministře, sbory dobrovolných hasičů nemají dostatek financí na svou činnost, přestože jsou zařazeny do integrovaného systému a bez jejich spolupráce by nebylo možno dosáhnout celoplošného pokrytí na území České republiky a zabezpečit účinnou pomoc do určitého časového limitu s určitým množstvím sil a prostředků. V současné době, kdy nelze předpokládat, že by bylo možné zvýšit dotace ze státního rozpočtu, se nabízí řešení, ke kterému přistoupili třeba na Slovensku. Přijali novelu zákona o pojišťovnách... paragraf 33. Pojišťovna je povinna odvést 8 % z přijatého pojistného z povinného ručení za předcházející rok na zvláštní účet Ministerstva vnitra. Tyto prostředky pak

Ministerstvo vnitra po předchozím projednání s Ministerstvem financí rozdělí hasičským jednotkám na úhradu nákladů spojených s obstaráním materiálně technického vybavení, údržbu a provoz. Rovněž tak koordinačním střediskům integrovaného záchranného systému a operačním střediskům tísňového volání na obstarání technického vybavení. Pro pojišťovny pak jistě může být výhodou, že lépe vybavení hasiči zabrání větším škodám, a sníží se tudíž náklady pro pojišťovny.

Pokuste se, prosím, pane ministře, prosadit tuto záležitost ve vládě. Při záchrane životů se totiž zásahy hasičů u dopravních nehod neproplácují, pouze likvidace havárie a úklidové práce. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak a to byla interpelace pana poslance Látky na ministra Kubiceho, která bude tedy vyřízena písemně. Další je šestá interpelace, to je poslanec Ivan Ohlídál. On by měl interpelovat ministra Josefa Dobeše, který, jak jsem dostal informaci, do 17. hodiny je omluen. Ale vy to asi přednesete i tak.

Poslanec Ivan Ohlídál: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Chtěl jsem pana ministra Dobeše interpelovat v závažné věci podle mého soudu, a to ve věci řešení situace spojené s neoprávněným získáváním akademických titulů.

Jistě si všichni přítomní vzpomínáte, že zhruba na konci minulého roku poslanci ČSSD podali novelizaci vysokoškolského zákona, která, myslím si, docela rozumným a účinným způsobem řešila právě odnímání neoprávněně získávaných akademických titulů. Tehdy pan ministr Dobeš, a nejen on, ale celá vláda přispěli k zamítnutí této naší novely už v prvním čtení se zdůvodněním, že vláda a ministr Dobeš připraví lepší variantu řešení tohoto problému v rámci budoucí komplexní novelizace vysokoškolského zákona. Před několika týdny byl vydán Ministerstvem školství věcný záměr komplexní novelizace vysokoškolského zákona, a ejhle. Tento problém tam vůbec řešen není. Zůstává při stejné situaci, jaká je dnes, a to při tom, že tento problém bude řešen prostřednictvím správního řádu. A jak víme např. v případě Právnické fakulty Západočeské univerzity, i když tam se jednalo o zjevné porušení zákona v souvislosti se získáváním akademických titulů některých lidí, tak se nepodařilo tento správní řád využít k oprávněnému odnětí těchto titulů.

Takže musím konstatovat, že pan ministr Dobeš lhal. Lhal, když řekl, že toto bude ošetřovat sám ve svém návrhu komplexní novely vysokoškolského zákona. Byla to jen výmluva, aby z nějakých důvodů (předsedající upozorňuje na čas), na které se ho ještě zeptám v písemné interpelaci, aby mi musel odpovědět, takže doufám aspoň, že se přes písemnou interpela-

ci dovím tyto důvody pana ministra a celé vlády, proč takto podivným způsobem postupují. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Už jsem řekl, že ministr Dobeš je do 17. hodiny omluen. Toto může být vyřízeno také pouze písemně.

Paní poslankyně Marta Semelová má v úmyslu interpelovat ministra Leoše Hegera ve věci snižování počtu lůžek. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Marta Semelová: Vážený pane ministře, ráda bych se zeptala na situaci kolem rušení lůžek v nemocnicích, a to z důvodu, že informace o tomto problému se značně liší. Všeobecná zdravotní pojišťovna údajně vyjednává se zástupci krajů o podpisu dodatků. Myslím si, že Ministerstvo zdravotnictví by mělo nejdříve zanalyzovat situaci s ohledem na dopady na zdravotnická zařízení a na pacienty, ale také, jaké důsledky by to mělo pro zaměstnance nemocnic. Zároveň je nutné stanovit jasná pravidla, tak aby byla zajištěna dostupnost sítě pro všechny občany. Na základě této analýzy je teprve možno připravovat nějakou podobu restrukturalizace na lůžka následné péče.

Chci se proto zeptat, jaký je současný stav, zda je v tuto chvíli projednáváno rušení lůžek v krajích, případně v jakém počtu, a konečně, jak chcete dále postupovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Prosím pana ministra.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Děkuji za slovo. Pane místopředsedo, vážená paní poslankyně, Ministerstvo zdravotnictví v souvislosti s akcí Děkujeme, odcházíme! deklarovalo, že jedním ze zdrojů efektivizace zdravotnictví je i restrukturalizace lůžkového fondu. Je to podloženo srovnávací analýzou s evropskými zeměmi. Faktem je, že v Rakousku a Spolkové republice Německo je lůžek stejně jako u nás, ale ve všech ostatních zemích převládá model menší počet akutních lůžek a více lůžek následné péče a je to všeobecně pokládáno za věc, která zvyšuje efektivitu systému.

Pokusy u nás síť lůžkových zařízení nějak upravovat a upravovat počty lůžek, tady byly několikrát. Počet lůžek se za posledních 20 let snížil asi o 20 tisíc, ale pořád zůstává na vysoké úrovni 55 tisíc přibližně na republiku.

A jenom pro příklad druhého extrému. Ve Švédsku, které má zhruba stejný počet obyvatel, je asi 25 000 lůžek, ale je to vykompenzováno těmi lůžky následnými.

Takže paralelně jak Ministerstvo zdravotnictví, tak Všeobecná zdravotní pojišťovna vyhlásily aktivitu na snižování lůžek. Ta aktivita není

jednorázová na snížení, které by mělo dojít v plném rozsahu v letošním roce, a byla provázena slibem, že analýzy budou předcházet, a na nich se právě teď pracuje. Jsme ve fázi, kdy jsme dostali první odhady lůžkových kapacit a jejich změn v Praze od Všeobecné zdravotní pojišťovny a teď je ministerstvo zdravotnictví začíná analyzovat. Jinak náš první náměstek dr. Pavelka je ve styku s kraji a snaží se situaci monitorovat. S Jihomoravským krajem jsme podepsali memorandum o spolupráci a hodláme ty sliby naplnit.

Analýzy se týkají počtu lůžek, který je v každém kraji trošku jiný, struktury jednotlivých oborů a víceméně obloženosti, které jsou velmi různé. Jsou oblasti, kde jsou lůžka využita velmi níze.

Proces je tedy v běhu. My rozhodně před jakýmkoli kroky, na kterých bude účastno Ministerstvo zdravotnictví, budeme oznamovat své záměry a podrobíme je veřejné diskusi. Budeme spolupracovat s hejtmany, protože tam, kde je ingerence ať fakultních nemocnic nebo jiných přímo řízených organizací, je na tom systému lůžek potřeba kooperovat, a tam, kde budeme moci ovlivňovat my jenom fakultní nemocnice, naše představa je snížení asi o 10 %. Zase diferencovaně. Z těch 10 % polovina by mohla být nahrazena následnými lůžky, někdy i přímo v zařízeních, kde to umožňuje vnitřní efektivitu zvýšit, protože lůžka slouží jako určitý polštář, než je pacient přeřazen z akutní péče do nějakého jiného zdravotnického zařízení pro péči následnou.

Nemyslím si, že budou probíhat nějaké drastické změny. Podle mých osobních odhadů ta lůžka – jestli bude plán vyplněn, bude znamenat asi třetinovou redukci záměru 10 % a v dalších letech už by to mělo postupovat systémem nikoli administrativním, ale motivačním pro pacienty. Chceme zavést systém výkonové platby ve smyslu platby za diagnózu a iniciovat větší pohyb pacientů mezi zdravotnickými zařízeními, která nebudou pacienty odmítat, ale spíše lákat, protože každý pacient by měl přinést peníze do rozpočtu.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Je možné ještě – paní poslankyně nebude, takže můžeme ukončit tuto interpelaci. Další je interpelace Františka Bublana na ministra Radka Šmerdu ve věci zakázek Ministerstva dopravy pro SUB A.S. Prosím, máte slovo.

Poslanec František Bublan: Vzhledem k tomu, že nikdy nevíme, kdo z vlády bude obětován na interpelace, stejnou otázku jsem položil panu premiérovi, dostal jsem na ni odpověď, tak já se své interpelace na pana ministra vzdávám a tím se mu omlouvám.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, můžeme tedy postou-

pit dál. To je opět Antonín Sedla – protikorupční policie a ministr vnitra, který není přítomen. Prosím, máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Antonín Sedla: Děkuji, pane místopředsedo. Vážený pane nepřítomný ministře, minulý týden jsem vás interpeloval ve věci zneužívání fondů na placení policejních informátorů u protikorupční policie. Informace získané ze sdělovacích prostředků jsem považoval za velmi závažné, nicméně nyní se vyjádřil bývalý ředitel protikorupční policie Libor Vrba s tvrzením, že někdo chce touto aférou rozložit tuto elitní složku Policie České republiky.

Vážený pane ministře, jste přesvědčen jako pan Vrba, že jde o cílenou diskreditaci bývalého vedení tohoto útvaru se záměrem rozložit protikorupční policii, aby se nevěnovala závažným kauzám? Podle informací ze sdělovacích prostředků měli podřízení pana Vrby šlapat do zaběhnutých penězovodů a blížili se podstatě. Je otázkou, jaké podstatě, ale údajně vyšetřovatelé najeli na nový způsob práce a možná se k těm velkým rybám blížili. Tyto velké ryby však pan Vrba nedefinoval.

Proto se ptám vás, pane Kubice, člověka, který v roce 2006 předkládal výboru pro obranu a bezpečnost svoji zprávu o prorůstání organizovaného zločinu do politiky. Opravdu vás, pane ministře, neděsí toto tvrzení bývalého ředitele protikorupční policie? A pokud vás děsí, jak danou záležitost budete řešit? Děkuji za písemnou odpověď.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, tak to bude pouze písemné. Pan poslanec Václav Votava, který má připravenou interpelaci na ministra Kamila Jankovského, kterého jsem tu viděl. A už je tady, prosím, můžete tedy začít.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo. Vážený pane ministře, v září 2010 na 5. schůzi Poslanecké sněmovny jsem vznesl interpelaci ve věci problematiky podpory vymezených regionů se soustředěnou podporou státu ze strany Ministerstva pro místní rozvoj. Vy jste mi tehdy napsal velice pozitivní dopis, který jsem také ocenil, že v současné době připravuje Ministerstvo pro místní rozvoj nový návrh státního programu Podpora regionálního rozvoje pro roky 2011 až 2014, který bude zaměřen na požadovanou podporu pro hospodářsky slabé a strukturálně postižené regiony a že v rozpočtu bude vyčleněna částka 417 mil. korun. Já jsem se znovu ptal na tuto problematiku při interpelaci v únoru tohoto roku a odpověděl jste mi, že na rok 2011 byly připraveny dva podprogramy – jeden je Podpora revitalizace bývalých vojenských areálů, tam vím, že je tento program otevřen, a druhý je Podpora obnovy a rozvoje venkova. V těchto podprogramech by mělo být alokováno dohromady 367 mil. korun.

Samozřejmě mě zajímá aktuální stav, především tedy podprogram Podpora obnovy a rozvoje venkova. Rád bych tedy znal vaši odpověď, kdy bude otevřen, kolik v něm bude prostředků a zdali bude moci být čerpán ještě v tomto roce. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Takže teď požádám pana ministra Jankovského, aby na to reagoval. Prosim, máte slovo.

Ministr pro místní rozvoj ČR Kamil Jankovský: Děkuji. Já se pokusím v krátkosti odpovědět. Skutečně v tuto chvíli máme otevřeny dva podprogramy, ve kterých jsou finanční zdroje, to je Podpora obnovy a rozvoje venkova a Podpora revitalizace bývalých vojenských areálů. Je tam částka 367 mil. korun, která je rozdělena řádově na půl. Ten třetí podprogram, to znamená podpora slabých regionů, to je podprogram, který je u nás neustále otevřen, ale v tuto chvíli nemáme k dispozici žádné finanční zdroje, které bychom do tohoto programu v tuto chvíli mohli dát. Už tak ta čísla v obou těch programech jsou relativně nízká a z toho důvodu otevírat program pro hospodářsky slabé regiony jako ten třetí podprogram s nějakou minimální částkou nemělo cenu. Zatím v tuto chvíli já bohužel nevidím žádnou perspektivu v tom, že by se pro tento rok uvolnily zdroje někde z programů, kde by se čerpalo špatně. Samozřejmě v průběhu června budeme dělat revizi čerpání těchto programů, ale zatím podle toho vývoje se mi zdá, že tam zatím nebudeme moci peníze uvolnit. To je asi tak v krátkosti všechno.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Požádám ještě pana poslance Votavu.

Poslanec Václav Votava: Děkuji. Chtěl bych říci, že usnesení vlády ohledně podpory hospodářsky slabým okresům je v platnosti. Je tam stanoven i okruh okresů nebo regionů, na které se vztahuje. Já si myslím, pane ministře, že by měl být tento podprogram také finančně naplněn. Myslím, že na to spoléhají i starostové obcí, kteří mají připraveny pro realizaci své projekty, a myslím si, že by jim to i hodně pomohlo řešit svízelnou situaci, která v řadě těchto právě slabých okresů, hospodářsky slabých okresů, je. Takže bych se moc a moc přimlouval za to, aby se prostředky našly, třeba i z jiných programů, které jsou méně využívány, a aby tento program pro hospodářsky slabé regiony, hospodářsky slabé okresy, byl také naplněn a mohl sloužit svému účelu a starostové obce a města také mohli z něj čerpat potřebné prostředky pro realizaci svých záměrů. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Nevím, jestli ještě... Není

třeba. Tak to můžeme ukončit a zeptám se pana poslance Jana Chvojky. Prosim, pan poslanec Jan Chvojka bude interpelovat nepřítomného Jiřího Hospíšila.

Poslanec Jan Chvojka: Vážený nepřítomný pane ministře, tento týden se v některých médiích objevily závažné informace, které se týkají vašeho působení ve funkci ministra spravedlnosti v bývalé vládě Mirka Topolánka. Konkrétně se pak jedná – a asi to nebude pouze můj názor – o nepřiměřené odměny pro bývalou vedoucí vašeho kabinetu Martinu Kovaříkovou.

Pro připomenutí: Dle informací médií jste výše zmíněné Martině Kovařikové nechal na odměnách v období roku 2008 a ledna až května roku 2009 vyplátit přes tři čtvrtě milionu korun. Jsem velmi znepokojen tím, že vy jako člen vlády, která se sama nazývá vládou rozpočtové odpovědnosti, jste v minulosti neváhal tímto způsobem plýtvat veřejnými prostředky. Pokud jsou tyto informace pravdivé, což předpokládám, neboť jste je nevyvrátil, nelze předpokládat, že veřejnost bude uspokojena vaším vyjádřením, že – cituji: „Kovaříková je zaměstnankyní Ministerstva spravedlnosti již od konce 90. let. Svou práci vykonává naprosto spolehlivě, s plným nasazením a podřizuje jí veškerý volný čas.“

Pane ministře, nevěřím tomu, že na vašem ministerstvu pracuje pouze jediný zaměstnanec, který plnil pracovní povinnosti s takovým nasazením, že si zasloužil takto nestandardně vysoké odměny. Nebo si mám vaše slova vykládat tak, že v minulém volebním období, kdy jste byl stejně jako dnes ministrem spravedlnosti, jste byl obklopen desítkami neschopných úředníků a pouze jednou vysoce pracovitou úřednicí? Ostatně vzhledem k faktu, že na vašem ministerstvu je v současné době nejvyšší počet náměstků, jaký Ministerstvo spravedlnosti vůbec pamatuje, mohu si poměrně oprávněně dovolit pochybovat o kvalitě vaší personální politiky.

Zdá se ale, že se příliš nelišíte od svých současných vládních kolegů. Podobné aféry s vyplácením nestandardně a nemorálně vysokých odměn pro své nejbližší spolupracovníky jsme v minulosti mohli zaznamenat již u ministra Dobeše, který stejně jako vy odměňoval rovněž vedoucí svého kabinetu, u bývalého ministra vnitra Radka Johna, který mezi jedenáct svých nejbližších spolupracovníků rozdělil na konci minulého roku 2,7 mil. korun, a nakonec u samotného premiéra Nečase, který vyplácel stotisícové odměny někdejší vedoucí svého sekretariátu na Ministerstvu práce a sociálních věcí. Dnes už se nedivím, že jste se k žádné z těchto afér svých vládních kolegů nijak nevyjadřoval. (Předsedající: Čas!) Zřejmě jste dobře věděl, že i ve vašem případě se může objevit podobné zjištění.

Vážený pane ministře, žádám vás o odpovědi na následující dotazy. Působí dnes Martina Kovaříková opět na Ministerstvu spravedlnosti a popř.

v jaké pozici? Pokud ano, pobírá nebo bude pobírat Martina Kovaříková podobně vysoké odměny? Pokud ne, uplatňujete podobný princip systému odměňování u jiného stávajícího zaměstnance Ministerstva spravedlnosti? Předposlední otázka: Je podle vás morální vyplácet podobně vysoké odměny pro jednoho jediného pracovníka a činit tak i dnes? A poslední otázka: Uvědomujete si, že tímto přístupem jste se podílel na takovém stavu státní pokladny, který vaše strana i další strany v současné vládní koalici kritizovaly? Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Já tedy vyvolám sebe (s úsměvem).

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: S další interpelací vystoupí pan poslanec a místopředseda Lubomír Zaorálek a interpelovaným členem vlády je pan místopředseda a ministr zahraničních věcí.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, děkuji. Já bych chtěl jenom požádat pana ministra – mám dotaz, jestli existuje v této chvíli nějaká bilance, nějaká souhrnná možná informace o tom, jakým způsobem se Česká republika postavila k té poměrně mimořádné katastrofě, která se odehrála v Japonsku, jaký byl rozsah pomoci a jaká je suma toho, co bylo Japonsku poskytnuto.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Odpoví místopředseda vlády pan ministr zahraničních věcí Karel Schwarzenberg.

Místopředseda vlády a ministr zahraničních věcí ČR Karel Schwarzenberg: Vážená paní předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, okamžitě po zemětřesení byl v pátek 11. března uveden do pohotovosti záchranný systém Generálního ředitelství Hasičského záchranného sboru s certifikací Spojených národů, a to za průběžné komunikace odboru rozvojové spolupráce Ministerstva zahraničních věcí s Generálním ředitelstvím Hasičského záchranného sboru. Kapacita týmu byla nabídnuta Japonsku prostřednictvím Monitorovacího a informačního centra Evropské unie, které odpočátku aktivně koordinovalo nabídky pomoci z členských států Evropské unie a zároveň distribuovalo požadavky Japonska. Pohotovost byla odvolána v neděli 13. března, když Japonsko potvrdilo, že z Evropské unie záchrannáře neočekává.

Dne 15. března Japonsko poprvé souhrnně popsalo, o jaký druh pomoci má zájem. Následně předložil odbor rozvojové spolupráce Ministerstva zahraničních věcí návrh na uvolnění 5 mil. korun z (nesrozmělné) rozpočtu Ministerstva zahraničních věcí, který byl neprodleně sch-

válen. Ve spolupráci odboru rozvojové spolupráce Ministerstva zahraničních věcí, Generálního ředitelství Hasičského záchranného sboru s Monitorovacím a informačním centrem Evropské unie byla předběžně zkoumána možnost poskytnout část prostředků formou materiální pomoci – holínky, gumové rukavice – zhruba v hodnotě 1,5 mil. korun bez přepravy, zejména vzhledem k tomu, že Evropská unie do Japonska vysílala koordinační tým v čele s českým zástupcem. Let dvou letadel Armády České republiky nebylo možné využít především z důvodu nemožnosti zajistit koordinaci případné vyslané pomoci ze strany Japonska.

Japonsko opakovaně zdůraznilo svou preferenci pro finanční pomoc a Monitorovací a informační centrum Evropské unie i tým civilní ochrany Evropské unie na místě opakovaně potvrzovaly problémy s přepravou i distribucí nabídnuté materiální pomoci Evropské unie. Proto byla schválena pomoc poskytnuta jako finanční příspěvek japonskému Červenému kříži. O tomto kroku, jakož průběžně i o předchozích opatřeních byly informovány zastupitelský úřad v Tokiu i zastoupení Japonska v Praze. V rámci odlehčení zastupitelského úřadu v Tokiu i zastupitelského úřadu Japonska v Praze převzal odbor rozvojové spolupráce Ministerstva zahraničních věcí tak plnou zodpovědnost za shromažďování a zodpovídání nabídek pomoci od veřejnosti. Na web Ministerstva zahraničních věcí byla 14. března umístěna příslušná informace, která byla dále aktualizována.

V současné době Evropská komise i samotné Japonsko potvrzují, že časná obnova v Japonsku probíhá rychle a úspěšně, obnovena je většina infrastruktury včetně dodávek vody a elektřiny, rychle se snižuje i počet lidí bez přístřeší. Japonsko dostalo od desítek zemí a mezinárodních organizací příslib pomoci ve výši 730 mil. eur.

Na nadcházejícím summitu Evropské unie Japonsko v květnu 2011 v Bruselu by se jedním z nosných témat měla stát spolupráce v oblasti prevence katastrofy a reakce na ni včetně aspektů jaderné bezpečnosti.

Děkuji za vaši pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji, pane ministře, a předávám řízení panu místopředsedovi Zaorálkovi.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano a můžeme pokračit. Pan poslanec Jan Hamáček má interpelaci Trable s čuníky. Pěkný název. Prosím. (Úsměv v sále.)

Poslanec Jan Hamáček: Děkuji. Dobrý den, vážený pane místopředsedo, dámy a pánové.

Vážený pane nepřítomný ministře, já jsem byl před několika dny upozorněn na to, že Ministerstvo zemědělství vytvořilo nebo nechalo

vytvořit videoklip s názvem Trable s čuníky. Hlavní roli v tomto díle hrajete vy, a to rovnou v několika převlecích. Já velmi lituji, že technické vybavení Poslanecké sněmovny mi neumožňuje klip teď tady pustit, aby se s ním mohly seznámit i mé kolegyně a kolegové, ale naštěstí je možné tento umělecký počín nalézt na serveru YouTube po zadání klíčového hesla Trable s čuníky, což všem přítomným zde vřele doporučuji.

Pane ministře, v této souvislosti se vás chci zeptat na následující: Co je cílem zmíněného klipu, jaká je jeho cílová skupina a jakým způsobem tento klip bude šířen? Kdo byl jeho autorem a hlavně jaké jsou náklady spojené s jeho natočením a následnou distribucí?

Já z tohoto místa chci jasně prohlásit, že si velmi vážím práce českých zemědělců a znám ty velmi obtížné podmínky, v jakých se pohybují a jakým cílím. Nicméně mám za to, že ministr zemědělství České republiky je zde od toho, aby našim zemědělcům pomáhal tyto potíže zvládat, a ne aby za jejich peníze a peníze ostatních daňových poplatníků exhiboval v pochybných audiovizuálních experimentech.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Další interpelace je interpelace poslance Karla Šidla také na nepřítomného ministra Pospíšila ve věci soudcovských talárů. Prosím, máte, pane poslanče, slovo.

Poslanec Karel Šidlo: Děkuji za slovo. Vážený nepřítomný pane ministře, za neobvyklých okolností byl vybrán monopolní dodavatel advokátních talárů dodávaných za mimořádně vysokou cenu v porovnání s cenou srovnatelných talárů soudcovských a talárů státních zástupců. Podle § 1 zákona o advokacii jste oprávněn podat návrh na přezkoumání stavovského předpisu advokátní komory soudem. Podle sdělovacích prostředků jste prý dokonce obdržel podnět k takovému postupu u tohoto předpisu.

Na základě již zmíněného se vás ptám, zda jste obdržel takovýto podnět, a pokud ano, zda a jak jste na tento podnět reagoval. Proč jste nepodpořil konkurenční prostředí a nezasadil se o přezkoumání soudem stavovského předpisu, kterým si Česká advokátní komora přivlastnila právo rozhodovat o dodavateli talárů pro advokáty, když je všeobecně známo, že např. soudcovské taláry mají stanovený jednotný vzhled, přestože je jednoduše šijí za nižší cenu řady různých dodavatelů. A víte, kde zůstává rozdíl mezi obvyklou cenou soudcovských talárů a cenou advokátních talárů? A pokud ano, prosím, zveřejněte jej. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, takže toto bude písemně vybaveno, předpokládám. A můžeme pokročit k poslanci Ladislavu Šinclo-

vi, který chce interpelovat přítomného ministra Tomáše Chalupu ve věci národních programů. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ladislav Šincl: Děkuji. Vážený pane ministře, i když bych mohl být na vás hodně krutý za činnost Státního fondu životního prostředí, v tento významný den budu na vás mimořádně hodný. Takže k mé interpelaci.

Státní fond životního prostředí České republiky poskytuje dotace z národních zdrojů na projekty, které nelze podpořit z peněz Evropské unie v rámci operačního programu Životní prostředí nebo z programu Zelená úsporám v rámci takzvaných národních programů. Jedním z těchto programů je Program podpory ozdravných pobytů dětí z oblastí se zhoršenou kvalitou ovzduší, jehož cílem je zlepšení zdravotního stavu u dětí školního věku z oblastí se zhoršenou kvalitou ovzduší. Je dobře, že vůbec bylo něco takového pro děti se zhoršenou kvalitou ovzduší zahájeno. Bohužel, ani tento program není dokonalý a dle mého názoru by si zasloužil určité zdokonalení, tak aby mohl lépe sloužit svému účelu.

K tomuto programu mi dovolu sdělit několik připomínek. Ozdravný pobyt má být na 10 a více dnů, maximální příspěvek je 300 korun na jeden den a dítě. Bohužel je tato výše příspěvku velice nízká, neboť za tuto částku již málokdo dnes poskytuje služby pro dítě. Rozdíl mezi skutečnými náklady denního pobytu a dotací je tak velký, že zejména pro sociálně slabé rodiny je velice složité takovýto ozdravný pobyt pro své dítě financovat. Důsledkem je pak to, že děti ze sociálně slabších rodin pak na tyto pobyty vůbec nejezdí.

Dle přílohy č. 5 tohoto programu, takzvaná Specifikace environmentálně zaměřeného programu, jsou školy nuceny k tomu, aby environmentální program byl zajišťován dodavatelskými organizacemi, které takovéto služby nabízejí, např. různá občanská sdružení. Tento program by si chtěly školy často zorganizovat samostatně, aby tím ušetřily náklady na tento ozdravný pobyt. Většina škol si dnes dokáže sama utvořit takovýto program pro děti na ozdravné pobyty. Již dnes většina těchto škol má své environmentální pracovníky z řad učitelů.

Takovýchto připomínek mám celou řadu. Ale nyní k mé otázce. Plánujete vylepšit tento program tak, aby opravdu a zcela dokonale pomáhal dětem z oblastí se zhoršenou kvalitou ovzduší? Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Požádám pana ministra o odpověď. Prosím.

Ministr životního prostředí ČR Tomáš Chalupa: Pane místopřed-

sedo, děkuji pěkně za vznesený dotaz. Já bych si dovilil jenom doplnit, jaká je asi aktuální situace. Aktuální výzva byla vypsána 24. listopadu, resp. 15. prosince zveřejněna, uzávěrka byla 14. ledna, celkově v rámci tohoto bylo podáno 37 žádostí, z nich 30 bylo kladně vyřízeno. Předkládám, že pan poslanec se sám účastnil. Celkově by mělo díky tomu vyjet na ozdravný pobyt 3 175 dětí. Bylo správně řečeno, že 300 korun na jednoho žáka je maximální podpora, přičemž alokace je pak nejvýše 90 % nákladů.

K vznesenému dotazu mohu říci jen jedno. Musím říci, že sdílím některé výhrady k nastavení tohoto programu. My připravujeme další výzvu pro druhé pololetí tak, abychom dosáhli na topnou sezónu roků 2011 – 2012.

Osobně nevím, jakým způsobem u těch příspěvků, protože naší ambicí je vytvořit zhruba 30milionový roční objem na tyto programy, z čehož 2/3 by byly národní zdroje a 1/3 by tvořily prostředky plynoucí z dobrovolných dohod. V tuto chvíli jsou uzavřeny dvě z těch zhruba osmi, které mají být a které dohromady mají alokovat částku zhruba 5,2 mil. korun: 5 od Arceloru Mittla a 2 mil. od chemického závodu. O zbylých jednáme, v tuto chvíli s Biocel Paskov, Trinecké železářny, EVRAZ Vítkovice a OKK Koksovny. Ty jsou v jednání. To je tedy k té částce. Pokud tedy bude více peněz, je možné zvýšit maximální částku.

A co se týká environmentálnosti programu a toho, že mohou zajišťovat školy samy o sobě a nemusí zabezpečovat prostřednictvím subjektů, musím říci, že já s touto výhradou zcela souhlasím a myslím si, že je to velmi logické. Sám jsem byl překvapen, že to tak je. A mám pocit, že ten program sám o sobě samozřejmě musí obsahovat environmentální prvky, neboť ho financuje Ministerstvo životního prostředí. Ale v tomto ohledu věřím, že školy jsou toho schopny. Koneckonců mají pro to vyškolené pedagogy i dostatek pomůcek. Spíš bych vedl debatu, jestli třeba jim nemáme poskytnout pomůcky, které by byly vhodné – učebnice nebo něco takového, pokud vůbec.

A musím říci, že co se týká toho – tak ten program sám o sobě přece v sobě zahrnuje také otázku podpory turismu v té oblasti, ať už jsou to Beskydy nebo Jeseníky jako dvě nejbližší destinace v rámci Moravskoslezského regionu.

Děkuji pěkně.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Šincl ještě jednou.

Poslanec Ladislav Šincl: Ano. Děkuji. Já bych jenom doplnil, že vaše slova mě potěšila, ale z tohoto projektu bohužel nemohou být hrazeny náklady na učitele, vychovatele, zdravotníky, noční službu atd. Nevím, jest-

li víte, ale bez nich to opravdu nelze uskutečnit. Náklady spojené s jejich účastí musí hradit škola nebo zase ti rodiče.

Nevím, jak je to s proplácením dané částky žadatelům. Domnívám se, že je to až po uskutečnění ozdravného pobytu. Školy mají ovšem problém s předfinancováním z vlastních zdrojů, které následně přenáší na sociálně slabé rodiče, kteří bohužel u těchto jmenovaných sociálně slabších rodin nedisponují takovou částkou a museli by si brát zase půjčku pro dané dítě, které prostě chce jet na tento ozdravný pobyt. Myslím si, že peníze na ozdravné pobyty školám by měly být placeny předem nebo zálohově – tak bych to nazval. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak. Bude ještě reagovat pan ministr, je-li na co?

Ministr životního prostředí ČR Tomáš Chalupa: Děkuji za tento podnět. Jak jsem řekl, připravujeme novou výzvu a v rámci té je dobré se zamyslet nad všemi faktory. Nevím, co je nebo není možné v rámci nastavených pravidel – širší, než je tato konkrétní výzva. Nicméně, jak říkám, děkuji za tento podnět. Myslím, že v mnoha ohledech tam některé změny opravdu jsou potřeba.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak. Teď bych požádal pana poslance Václava Klučku. Nemá tady sice pana ministra Kubiceho, ale bude zřejmě interpelovat i tak. Prosím, máte slovo.

Poslanec Václav Klučka: Děkuji, pane místopředsedo. Já už jsem si zvykl na to, že tady pan ministr Kubice není a možná ani ještě příště a přespříště nebude. Já ho chci jenom upozornit, jestli si je vědom taky toho jako já, že snižováním provozních nákladů nebo snížením provozních nákladů v rozpočtu na rok 2011 v oblasti práce policie dochází k snižování kvality jejich práce. Víte, situace je vskutku až absurdní. Policisté úpěnlivě sledují, kolik projedí pohonných hmot, jestli se vejdou do limitu, který mají k dispozici. Policisté sice vyjedou na oznámení toho či onoho případu, kde došlo skutečně jak k spáchání přestupku, tak eventuálně i trestného činu, zanesou to do základního protokolu. A světe, div se, on už nemá kdo tam vyjet, aby mohl celou tu situaci prošetřit.

Jestlipak si pan ministr Kubice uvědomuje za tu krátkou chvíli, co na ministerstvu je, že situace je opravdu dramatická? Opravdu dramatická. Teď mám na mysli v efektivitě vlastní práce policie. Snižování skutečně zasáhlo velmi a velmi špatným způsobem práci této složky, která zabezpečuje vnitřní bezpečnost v tomto státě. Ptám se tedy, nakolik už pan ministr poznal tuto skutečnost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Tak, tím tato interpelace končí. Další interpelující je pan poslanec Jan Chvojka. Ten tady není přítomen. Možná také proto, že tu nemá ministra. Stejně jako já. Takže tohle také přeskočíme a rovnou se obrátíme na poslance Václava Votavu, který by interpeloval ministra Kamila Jankovského ve věci hospodářsky slabých regionů.

Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo. Já jsem už v prvním vstupu nebo v první interpelaci dostal určitou odpověď od pana ministra. Také jsem řekl, že počítám s tím, že by bylo velice dobré, kdyby došlo k naplnění toho programu. Ale já chci vznést jinou otázku. Mimochodem, také jsem byl dotazován od občanů z hospodářsky slabých okresů.

Tato interpelace nebo ta otázka se týká vyhlášky č. 372/ 2001, o rozúčtování nákladů na teplo v bytových domech. Já jsem interpeloval již v únoru 2011 pana ministra Jankovského, vznesl jsem zásadní výhrady proti znění § 4 o rozúčtování, který činí velké problémy i stížnosti občanů na to, že působí demotivačně a je zneužíván některými vlastníky. Pan ministr mi tehdy odpověděl v tom smyslu, že se mnou souhlasí, že tato vyhláška je řekneme diskutabilní, i co se týká toho paragrafu. Že se domnívá, že by zde nevalila určitá smluvní volnost v rozúčtování tepla, a řekl mi i tehdy, že se budou snažit předpis upravit a předpokládají, že návrh nové vyhlášky bude v březnu nebo v dubnu tohoto roku.

Dnes je tedy květen. Proto se ptám pana ministra, protože jsem neviděl nový návrh vyhlášky, jak to tedy s touto vyhláškou vypadá, kdy se objeví, kdy objeví světlo světa, a samozřejmě budu rád, když mi odpoví pozitivně, že vyhláška je na světě nebo bude v dohledné době na světě. Protože si myslím, že na ni spousta vlastníků těchto domů netrpělivě čeká.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Požádám pana ministra, kdyby odpověděl. Prosím.

Ministr pro místní rozvoj ČR Kamil Jankovský: Potvřuji to, co jsem už říkal při minulé interpelaci, to znamená, že stávající úprava skutečně v některých směrech není vyhovující. V tuto chvíli je zpracován ne vyhláška, ale věcný návrh zákona, který je v tuto chvíli už v meziresortním připomínkovém řízení, kde by tato otázka měla být řešena a mělo by to být řešeno formou zákona. Takže já panu poslanci samozřejmě jsem připraven poskytnout tento věcný návrh záměru zákona, tak abychom se o tom mohli když tak případně pobavit.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Můžeme se ještě zeptat pana poslance Votavu.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za odpověď pane ministře. Pochopil jsem z toho tedy, že v podstatě to, co je ve vyhlášce, bude nahrazeno zákonem. Možná je otázka, kdy předpokládáte, že by se návrh zákona mohl objevit v Poslanecké sněmovně tak, abychom jej začali projednávat, a od kdy by měl zákon platit. Předpokládám tedy, že sporný § 4 bude tedy řešen v návrhu zákona, resp. v zákoně, a bude řešen tak, aby nečinil problémy, kvůli kterým jsem samozřejmě interpeloval.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ještě pan ministr bude reagovat.

Ministr pro místní rozvoj ČR Kamil Jankovský: Jak jsem říkal, je to v meziresortním připomínkovém řízení. Já vám ten termín, kdy ho máme nastaven, v tuto chvíli z hlavy neřeknu, pošlu vám to písemně. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: A teď prosím Antonína Sedu, který bude interpelovat ministra Šmerdu. Prosím, můžete začít.

Poslanec Antonín Sed'a: Děkuji. Vážený pane ministře, obracím se na vás z důvodu prosazení investiční dopravní akce s názvem 1/55 Kunovice – hranice okresu Hodonín. Uvádím, že hranice opravdu s malým h, protože se jedná o hranice okresů Hodonín a Uherské Hradiště a hranic Jihomoravského a Zlínského kraje.

Víte, pane ministře, pro mě osobně je nejdůležitější komunikací ve Zlínském kraji rychlostní komunikace R55, která spojuje Moravu s jihem a severem naší země. Již mnoho let se hovoří o vybudování nové rychlostní komunikace vedoucí mimo 20 měst a obcí, které v současné době tato silnice protíná. Ale vlivem Ministerstva životního prostředí, které dává přednost bezpečnosti ptáků před obcany, se stala tato investice ve formě tunelu v biokoridoru za 13 miliard korun spíše dopravní akcí z říše snů.

Vážený pane ministře, možná právě proto, že starostové těchto obcí již nevěří výstavbě nové rychlostní komunikace a dennodenně se musí oni a zejména dotčení občané potýkat s nadměrným provozem 30 tisíc aut za 24 hodin, s vyjetými hlubokými koleje a s takovým stavem vozovky, který je pro silniční provoz nebezpečný, a to ještě nezdůrazňuji problémy se statikou budov umístěných kolem vozovky či o zhoršeném životním prostředí.

Vážený pane ministře, Ředitelství silnic a dálnic, správa Zlín má zatím toliko 30 % prostředků na rekonstrukci a opravu silnice R55 včetně průtahu

městy Kunovice a Uherský Ostroh. Údajně se čeká na upřesnění zahájení prací. Ptám se vás proto, pane ministře, v jakém časovém horizontu zahájíte a poté ukončíte investiční akci 1/55 Kunovice – hranice okresu Hodonín. Děkuji za vaši odpověď.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Teď bych požádal pana ministra. Prosím, můžete.

Ministr dopravy ČR Radek Šmerda: Děkuji, vážený pane předsedající. Pokud mám stručně odpovédět na tuto interpelaci, tak se jedná o opravu stávající silnice 1/55, a to od křižovatky se silnicí 1/50 u Kunovic až po hranici okresu jižně od Uherského Ostrohu v celkové délce 12 kilometrů. Tato neinvestiční akce zahrnuje především výměnu krytu vozovky, rekonstrukci pěti mostů a obnovu součástí a příslušenství. Zhotovitel stavebních prací byl již vybrán ve výběrovém řízení. Smlouva s ním zatím není podepsána. Celkové náklady dosahují 450 mil. korun. Na letošní rok je v rámci rozpočtu SFDI vyčleněno 100 mil. korun, to znamená na letošní rok je tam 100 mil. korun a dokončení této zásadní opravy se předpokládá v příštím roce. To znamená, z mé strany tady zaznívá pozitivní zpráva.

Tomuto tématu, vím o něm osobně, věnujeme se mu už asi zhruba dva měsíce, nicméně problematická jsou jednání s dodavatelem, protože tak jak byly nastaveny podmínky v rámci soutěže, tak jedno z kritérií, které bylo hodnoceno, byla rychlost dodávky. Nicméně vzhledem k tomu, že státní prostředky na tuto akci nebyly dostatečné, tak jsme museli jednat s dodavatelem tak, aniž bychom porušili zákon o veřejných zakázkách. A tuto opravu budeme realizovat na úkor globálních prostředků, které jsou vyčleněny. Shodou okolností včera bylo poslední jednání s dodavateli. Mám informaci, že se to velmi výrazně pohnulo. Nikoli snad díky vaší interpelaci, ale výrazně pohnulo dopředu, takže tato stavba by měla být realizována.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Může ještě pan poslanec Sedá reagovat.

Poslanec Antonín Sedá: Děkuji panu ministrovi za pozitivní informace. Chtěl bych se jenom zeptat ještě na jednu věc – jestli Ministerstvo dopravy a pan ministr konkrétně se bude zabývat i řekněme plánem na výstavbu nové rychlostní komunikace R55, to znamená té, o které jsem hovořil. A jestli vejde v jednání s Ministerstvem životního prostředí. Protože opravdu tunel, který je plánovaný v lesích kolem Bzence a Moravského Písku za 13 mld., to je prostě něco, s čím se obyvatelé, občané dotčených měst a obcí nemohou smířit.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ještě prosím pana ministra.

Ministr dopravy ČR Radek Šmerda: Jen velmi stručně. Při současných rozpočtových možnostech si neumím představit stavbu v těchto dimenzích. Je potřeba jednat a nalézt jakési kompromisní řešení s Ministerstvem životního prostředí a případně orgány Evropské unie, protože to mělo být kofinancováno z prostředků operačního programu. Velmi jednoduše – já si to neumím představit, že bychom postavili tunel za 10 mld. korun.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: A teď bych požádal pana poslance Ladislava Šincla, který by měl interpelovat. To asi nebude Karlovarsko, že, co tam je napsané? Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ladislav Šincl: Já se moc omlouvám za jiné. Je tam tiskařský šotek, nejsou to problémy s dopravou na Karlovarsku, ale na Karvinsku. Není to mou vinou – je to možná mou vinou, vinou mého škrabopisu, že jsem to tak prostě napsal a tak to ti písaři přepsali. Nicméně já zahájím svojí interpelaci. Mohu? (Předsedající: Ano, prosím, můžete.)

Vážený pane ministře, dovoluji mi, abych se na vás obrátil s aktuálním problémem karvinského regionu a města Karviné, kterou trápí nejhorší ovzduší ve střední Evropě. Nevím, jestli víte, ale za loňský rok byl v tomto městě denní limit prachu v ovzduší překročen podle údaje Českého hydrometeorologického ústavu 109krát. Jednou z hlavních příčin tohoto stavu je i problematická silniční doprava. Tímto městem vede jediná silnice 1. třídy, která spojuje trasu od Ostravy, na druhou stranu vede směrem k Českému Těšínu a dál na Slovensko, resp. do Polska. Bohužel tato jediná silnice vede přímo centrem města a tranzit znamená hluk a exhaláty z desítek tisíc aut denně, včetně nákladních. V materiálu z vaší dílny, z Ministerstva dopravy, pod názvem tzv. superkoncepce se uvádí, že obchvaty měst a obcí jsou vaše priorita. Ve zmiňované superkoncepti se ale se stavbou obchvatu Karviné bohužel vůbec nepočítá. Na problém u nás ukázaly loňské povodně. Voda tehdy zaplavila trasu na Ostravu, poničila most přes Olši a strhla část cesty na druhou stranu, na Český Těšín. Byli jsme totálně odříznuti od světa a nic se s tím nedalo dělat. Nyní od 1. 5. začala stavba nového mostu přes Olši na silnici na Ostravu. Od tohoto dne se zde velice dramaticky zhoršila dopravní situace. Jenom tak pro dokreslení, do města trvá dojet hodinu a více.

Obchvat města je pro to město životně důležitý a čekat na něj další desetiletí nebo dvacetiletí by znamenalo další prohloubení izolovanosti Karviné a Karvinska a další zhoršování životního prostředí v této oblasti. Z

tohoto důvodu se na vás, pane ministře, obracím s dotazem, zdali tento problém budete řešit a kdy. Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Prosím pana ministra o odpověď. Prosím.

Ministr dopravy ČR Radek Šmerda: Takže problém silnice 1/67 Karviná obchvat – co mi připravili na ministerstvu, tak se jedná o úsek zhruba 3 km a ta předpokládaná cena je zhruba 450 mil. korun. Bohužel na rozdíl od té předchozí interpelace musím říci, že na tuto stavbu je v tuto chvíli pouze zpracovaná dokumentace pro stavební povolení, které nebylo vydáno, a rovněž tak tato akce není v tuto chvíli zařazena v rozpočtu Státního fondu dopravní infrastruktury na rok 2011. Ve střednědobém výhledu 2012 a 2013 se s touto stavbou také nepočítá.

Pokud mám odpovědět na otázku, jestli se tím budu zabývat, tak samozřejmě se tím zabývat budu, tak jako i dalšími velmi potřebnými stavbami po celém území České republiky, ale samozřejmě je to otázka zdrojů a peněz. Pokud se týká té strategie, je to materiál, který doposud nebyl schválen, a vaši kolegové z hospodářského výboru vám jistě potvrdí, že za posledních 14 dní jsme absolvovali několik jednání, která budou pokračovat i příští týden, a já se s nimi právě chci domluvit na tom, jaký zvolit klíč na to nejbližší období, to znamená to tříleté, co by se do toho rozpočtu mělo dostat nebo dostat nemělo. Shodou okolností byl zásadně obměněn i výbor Státního fondu dopravní infrastruktury, a to rozhodnutím vlády minulý týden. Tento výbor bude zasedat, předpokládáme, v průběhu 14 dnů a to budou ty věci, protože ze zákona tomuto výboru předsedám, tak to budou přesně ty věci, na které se tam budu ptát.

Takže v tuto chvíli to rozpočtově kryté není, ta akce, může se to zásadně změnit, já to nechci tady planě slibovat. Ale je to vždycky otázka těch zdrojů a je potřeba si uvědomit, že na příští rok je tam jakási rezerva, v uvozovkách rezerva, pouze 2 mld. korun na doposud nezahájené akce. Jinak je všechno pod smlouvami, a to nechci ani mluvit o tom, že jsem zdědil zhruba 23 mld. korun závazků z minulých let, na které taky není ani koruna. To už jsou podepsané, odsoutěžené záležitosti, které vzhledem k tomu, že se smlouvy musí dodržovat, tak je taky otázka, jak je budeme řešit.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak ještě pan poslanec Šincl se jednou zeptá.

Poslanec Ladislav Šincl: Pane ministře, já vím, že to nemáte lehké, že těch peněz, těch financí, nemáte hodně, ale také zkuste pochopit ten náš

region, kde jsou běžně překračovány denní limity prachu v ovzduší, a jak jsem řekl, bylo to za minulé období 109krát, což je prostě šílené číslo. Ti lidé se neustále ptají, jak to budeme my politici řešit, a proto se obracím na vás a slibuji, že se na vás budu obracet dál a dál, dokud budete ve funkci, a věřím, že se zasadíte svou silou ve vládě, aby do těch pořadníků tam bylo toto nějakým způsobem zařazeno. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak stačí? Takže můžeme ukončit a teď prosím, paní poslankyně Květa Matušovská chce interpelovat ministra Martina Kocourka ve věci nepánevnických elektráren v energetice. Prosím.

Poslankyně Květa Matušovská: Děkuji, pane předsedající. Dobry den, vážené kolegyně, kolegové, pánové ministři, vážený pane ministře.

Již několik měsíců se na veřejnosti v tisku objevují zprávy o možném prodeji nepánevnických elektráren ČEZu. Konkrétnější informace proběhla i kolem elektrárny Chvaletice, která již byla vyčleněna na samostatnou akciovou společnost, což je organizační předpoklad k jejímu možnému prodeji. Ale také je diskutována otázka uzavření elektrárny.

Z tohoto důvodu mám na vás několik dotazů: Jak jednání pokročila a jaké řešení je reálnější? Jak zapadají tyto kroky do koncepce energetické bezpečnosti České republiky? Jakým způsobem bude elektrárna či elektrárny nahrazeny z pohledu zajišťování potřebného výkonu v sítích, pokud by byla uzavřena či uzavřeny? Počítá stát v případě uzavření elektráren s jistou kompenzací či řešením sociální situace? Neboť elektrárny jsou významným zaměstnavatelem určitých regionů. Nehrozí v případě prodeje elektrárny Chvaletice, že bude nový majitel dovážet uhlí ze zahraničí, třeba i horší kvality?

Pane ministře, děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Prosím pana ministra, aby reagoval.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Martin Kocourek: Vážený pane místopředsedo, vážená paní poslankyně, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovoluji mi nejprve několik základních informací o naší nepánevnické elektrárně Chvaletice.

Elektrárna Chvaletice, chtěl bych jen připomenout, byla postavena v letech 1973 až 1979. Její celkový instalovaný výkon je 800 MW neboli čtyři bloky po 200 MW, které byly postupně uváděny do provozu od konce roku 1977 do roku 1978. S výstavbou této elektrárny souviselo i dobudování labské vodní cesty, po které se až do polovinu roku 1996 dopravovalo hnědé

uhlí z Lovosic. V roce 1997 se začalo s výstavbou odsiřování elektrárny, které bylo dokončeno v roce 1998. Elektrárna též provozuje dvě stanice měření emisí, které jsou zapojeny do systému automatického imisního monitoringu Českého hydrometeorologického ústavu. Elektrárna je vybavena průtočnými dvoutahovými kotli s granulačním ohništěm. Zařízení dosahuje při jmenovitém výkonu účinnosti až 88 %. Tolik tedy k základní charakteristice.

Nyní k vašim dotazům. V současné době probíhají jednání mezi společnostmi ČEZ jako vlastníkem tohoto energetického zdroje a potenciálními zájemci ve věci možného prodeje elektrárny Chvaletice včetně zhruba kontraktu na 2,3 mil. tun uhlí ročně ze Severočeských dolů, které by tímto mohl potenciální zájemce získat zároveň – tyto energetické zdroje.

Tato prodejní a nákupní transakce trvá a ještě pravděpodobně bude trvat řadu měsíců a také bude případně podléhat schválení Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže. K vypořádání obchodu by v případě všech pozitivních s tím souvisejících stanovisek mohlo dojít nejdříve v létě tohoto roku. Tento krok by měl společnost ČEZ mimo jiné umožnit snížení měrné emise skleníkových plynů. Existuje reálný předpoklad, že elektrárna Chvaletice by měla být provozována i v budoucnosti, což vyplývá i ze skutečnosti, že by měla mít k dispozici tuzemské uhlí, jak jsem zmínil.

Je třeba však upozornit též na skutečnost, že od roku 2015 vejde v platnost nová směrnice Evropské unie o průmyslových emisích, která zpřísní emise produkované z velkých zdrojů. Dá se tedy očekávat, že u elektrárny Chvaletice budou muset být přijata taková opatření, která budou požadavky nové směrnice naplňovat. Prakticky se tedy jedná o provedení rekonstrukce nebo dočasné omezení provozu. S provozováním tohoto energetického zdroje jsou rovněž vázány příslušné licence podle energetického zákona, které provozovateli zdroje definují základní povinnosti, které musí plnit.

Protože součástí kontraktu o prodeji elektrárny Chvaletice by mělo být rovněž zajištění dlouhodobé dodávky hnědého uhlí, není pravděpodobný dovoz této suroviny ze zahraničí. Z hlediska přípravy aktualizace státní energetické koncepce, která by měla být předložena do konce letošního roku vládě k projednání, je možno říci, že se zároveň nepředpokládají ani masivní vývozy elektrické energie po roce 2015 a spíše se jedná o zachování určitého výkonového přebytku, který je nutný pro zabezpečení spolehlivého a bezpečného provozu domácí elektrizační soustavy. V dlouhodobé struktuře výroby elektřiny se předpokládá postupné zvyšování podílu jaderné energetiky na úkor snižujícího se podílu uhlí.

Jinými slovy, co se týká dovozu uhlí, toto nehrozí. Co se týká nahrazení tohoto zdroje do budoucna, předpokládáme utlumování těchto klasických zdrojů na úkor jaderné energie. To je v souladu s energetickou koncepcí,

kteřou aktualizujeme. A co se týká případných sociálních kompenzací v rámci tohoto prodeje, jsem informován o tom, že součástí případného kontraktu bude i převzetí všech závazků vyplývajících z dosavadních smluv, které jsou mezi odbory a zaměstnavatelem uzavřeny.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Nic k tomu nebude, takže to můžeme ukončit. Dobře. Další interpelace je paní poslankyně Marta Semelová na ministr Jaromíra Drábka ve věci financování sociálních služeb. Prosim, můžete.

Poslankyně Marta Semelová: Vážený pane ministře, mezi kraji a Ministerstvem práce a sociálních věcí vznikl spor týkající se ohrožení financování sociálních služeb. Mám na mysli přidělování peněz krajům a neziskovému sektoru. Bohužel na podobné spory doplácet vždy ti, kteří dané služby potřebují, ale také ti, kteří je poskytují či jejich poskytování zabezpečují. Problém je, že do krajů pro tento rok šlo o půl miliardy korun méně než loni a že došlo ke snížení příspěvků na péči u prvního stupně, které mířily do neziskového sektoru. Na dotace na sociální služby má jít v letošním roce 6,1 mld. korun, přičemž většinu už Ministerstvo práce a sociálních věcí rozdělilo. Zbývá 130 mil., které by měly být poskytnuty podle příslibu do června. Objevují se však informace, že Ministerstvo práce a sociálních věcí tyto prostředky dosud nemá. V tom případě by hrozilo, že kraje nebudou moci sociální služby zajistit.

Chci se proto zeptat, jaká je situace, zda najdete peníze na dofinancování sociálních služeb v krajích a také, zda Ministerstvo práce a sociálních věcí konzultovalo rozdělení zbývajících dotací s kraji a zda jejich požadavky vzalo v úvahu. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Požádám pana ministra, aby na to reagoval.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Pane místopředsedo, děkuji za slovo. Paní poslankyně, já rád na tuto otázku odpovím, protože si myslím, že i to přispěje k vyjasnění některých nedorozumění nebo nepřesných informací, které kolem této oblasti kolují.

Je to skutečně tak, jak jste říkala, že celková výše dotací na sociální služby, ty, které jsou rozdělovány na takzvané programy krajské, to znamená ty, které připravují a navrhují kraje, tak jsou pro rok 2011 v objemu 6,1 mld. korun. A já hned na úvod chci říct, že ty peníze jsou k dispozici. To znamená celá ta částka včetně toho nerozděleného zbytku, který bude rozdělován v následujících dvou měsících, tak celá částka je k dispozici. Není tam žádný problém.

Naopak vzhledem k tomu, že na základě prvního kola byly velmi výrazně podfinancovány terénní služby nadregionálního charakteru, tak já jsem rozhodl o uvolnění dalších prostředků ve výši 58 mil. korun právě na tyto terénní služby nadregionálního charakteru a ty bereme z rezervy pro krizové situace. Myslím si, že je to v tuto chvíli oprávněné. Takže k žádnému dalšímu snížení objemu prostředků nedochází, naopak dochází ještě ke zvýšení o 58 mil. korun.

Těch 130 mil. korun, o kterých jste mluvila, to je správná částka, to je částka nevyčerpaná z prvního kola a určená pro druhé kolo, tak tuto částku s největší pravděpodobností, to rozhodnutí jsem ještě formálně neučinil, ale s největší pravděpodobností rozdělíme na částku 100 mil. korun, ze kterých dofinancujeme ještě v rámci prvního kola ta zařízení, která jsou v tuto chvíli v kritické situaci, protože na základě návrhů krajů dostaly výrazně méně prostředků než vloni, nikoliv o 10 %, ale chceme dofinancovávat ta zařízení, která dostala na základě požadavku krajů o více než 30 % méně. To znamená tam, kde dotace klesla pod 70 % loňské hodnoty a není to ovlivněno tím, že se například snížila kapacita té služby nebo že tam došlo k nějakému úbytku poskytovaných služeb, tak tam chceme přednostně dofinancovávat ještě v rámci prvního kola a toto dofinancování proběhne rozhodnutím ministerstva. To znamená tam my budeme posuzovat skutečně rozsah služeb a poměr dotace oproti loňskému roku tak, abychom maximálně eliminovali ty excesy, které se bohužel v některých krajích udály. Já jsem k tomu uváděl konkrétní příklady, když tak je samozřejmě můžu poskytnout.

Zbývajících 30 mil. bude standardně rozděleno tak jako každý rok ve druhém kole. Ale i ve druhém kole, předesílám, se budu snažit o to, aby byly pokryty požadavky na stávající služby. To znamená v situaci letošního roku nepředpokládám, že bychom ve druhém kole, tak jako se to dělo v některých letech, dofinancovávali nebo financovali vznik nových služeb. Prostě budeme se snažit maximálně pokrýt situaci, která je dnes ve stávajících zařízeních.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ještě bude následovat doplňující otázka.

Poslankyně Marta Semelová: Já děkuji za odpověď, pane ministře. Ještě bych se chtěla zeptat, uváděla jsem to i ve své interpelaci, ohledně té komunikace. Vy tady říkáte, že v tom druhém kole, nebo v tom dofinancování peněz budete rozhodovat ze strany ministerstva. Přesto bych se chtěla zeptat na to, jestli došlo k nějaké konzultaci s kraji a jestli kraje jsou s tím srozuměny a jestli s tím takhle souhlasí, nebo jaký je postup, protože médii probleskávají právě informace, že některé kraje se proti tomu dost bouří.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Prosím, pane ministře.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Ano, na tuto dodatečnou otázku je jednoduchá odpověď. Já mám v pondělí schůzku s náměstkem Čermákem, který je předsedou sociální komise Asociace krajů, a předpokládám, že to bude také jedním z témat toho jednání.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Teď bych požádal paní poslankyni Danu Váhalovou, která bude interpelovat Jiřího Pospíšila, který tu není, ve věci novely exekučního řádu. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Dana Váhalová: Ano, děkuji za slovo, pane předsedající. Vážený pane ministře, v tisku jsem zaznamenala informaci, že exekutoři chtějí prosadit spolu s Ministerstvem spravedlnosti v novele exekučního řádu, která má být předložena vládě do konce měsíce května 2011, vymáhání a zabavování peněz, věcí i majetku bez rozhodnutí soudu, jen na základě podkladů od věřitelů. O vykonávání exekuce by tedy už vůbec nerozhodoval soud, jak je tomu dnes, ale přímo exekutor zcela bez procesní účasti soudu. Dále by dlužníci mohli přicházet i o družstevní byty.

Můžete mi prosím tuto informaci potvrdit? A pokud je pravdivá, je vhodné, aby ti, kteří na exekuci vlastně vydělávají, o ní sami rozhodovali? Je vhodná, pane ministře, taková pravomoc pro exekutory, přestože jsou známy tisíce případů, kdy exekutoři zabavili občanům majetek neprávem? Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, interpelace byla načtena. Teď požádám pana poslance Jana Látku, který by chtěl interpelovat ministra Kubiceho ve věci pomoci dobrovolným hasičům. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Látko: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážený pane ministře, i v této interpelaci bych se chtěl zabývat problematikou dobrovolných hasičů.

Další z problémů, které musí sbory dobrovolných hasičů řešit, je časová náročnost. Hasiči, kteří nevykonávají službu v jednotce jako své povolání – jedná se především o JPO II – mají často problém se zaměstnavatelem, který nechce akceptovat jejich služby. V některých zemích zaměstnavatele stát motivuje různými daňovými výhodami. V Rakousku mají například zaměstnavatelé, kteří zaměstnávají hasiče, daňové i jiné výhody. Z těchto důvodů je pak pro ně zajímavé hasiče zaměstnávat ve svých firmách. U nás by se tento problém dal řešit alespoň slevou na dani. Pokud mohou mít výhody zaměstnavatelé zaměstnávající zdravotně postižené dle zákona

586/1992 Sb., o daních z příjmů, paragrafu 35, což považuji za správné, mohli by mít výhodu i zaměstnavatelé dobrovolných hasičů, alespoň pak těch, kteří slouží ve výjezdových jednotkách. Hodně bychom tím dobrovolným hasičům pomohli.

Dokažte, prosím, pane ministře, že tato vláda dokáže kromě škrtů udělat i něco pro lidi. Jsem přesvědčen o tom, že právě hasiči – a především dobrovolní – si to velmi zaslouží! Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano a budeme postupovat dále. Je to Ivan Ohlídál, ale už ho tady nevidím. Tedy Ivan Ohlídál zde není, i když pan ministr Dobeš tady je. Tak je to škoda, ale bohužel pan poslanec není přítomen a v tom případě podle jednacího řádu interpelace bohužel propadá.

Takže mohu požádat pana poslance Jiřího Paroubka, který tady zase ministra bohužel nemá pro změnu, ale přednese svou interpelaci k personální politice na Ministerstvu vnitra. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jiří Paroubek: Pane ministře, po svém nástupu do čela resortu vnitra jste odvolal všechny stávající náměstky a zatím jste jmenoval jediného nového, svého bývalého parťáka z ÚOOZ Jaroslava Hrušku, s nímž jste vytvořili před volbami v roce 2006 na základě hospodských drbů, pomluv a informací mafiánů tzv. Kubiceho zprávu, z níž se ani jedno podezření neprokázalo – a že to byla podezření velmi závažná! Existuje zde navíc podezření, že celé akci předcházela mezi Hruškou a Vlasem na jedné a Tomášem Pitrem na druhé straně domluvená domácí prohlídka u tohoto zločince tak, aby se do rukou tehdy vámi řízeného útvaru dostaly právě ony informace, které pak sloužily k dehonestaci jak mojí osoby, tak sociální demokracie jako celku. Fakt, že další váš bývalý parťák a parťák Vlase s Hruškou Luděk Žákovec pak začal pro zločince Pitra dokonce pracovat, to jen potvrzuje.

Chci se vás proto zeptat, zda a jakou nabídku práce či spolupráce na Ministerstvu vnitra jste učinil vůči Hynku Vlasovi, vašemu parťákovi z dob, kdy jste v boji proti sociální demokracii zavírali nevinné lidi, jako například Věru Jourovou, a následně společníkovi v detektivní agentuře SUB S.A., která získala za podivných okolností zakázku od Ministerstva dopravy, konkrétně od odboru Ministerstva dopravy, který má na starosti projekt Galileo, na němž se má vaše rodinná detektivní agentura podílet. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Pan ministr tady, jak už jsme řekli, není, ministr Kubice, takže opět půjde jen o písemné vybavení této interpelace. Dalším je pan poslanec Ladislav Šincl (nepřeje si vystou-

pit), který nebude už interpelovat znovu ministra Chalupu. Ale bude to pan poslanec Antonín Seda, který bude interpelovat Jiřího Pospíšila, ministra spravedlnosti.

Poslanec Antonín Sed'a: Vážený pane nepřítomný ministře, vy sám jste detailně obeznámen s veškerými iniciativami, které vedly a vedou k odstranění neutěšeného stavu bývalé věznice v Uherském Hradišti, která je od roku 1962 nevyužívaná a je v současné době v majetku vašeho ministerstva. Přestože je historickou památkou, stále chátrá. Podle posledních informací existuje snaha Okresního soudu v Uherském Hradišti vypracovat nový projekt na rekonstrukci nemovitosti k potřebám soudu s možným využitím části bývalé věznice na muzeum.

Vážený pane ministře, jste informován o tomto záměru okresního soudu, a pokud ano, jaký bude postoj vašeho ministerstva? Nebo má Ministerstvo spravedlnosti s objektem jiný záměr? A v případě, že má, tak jaký? V jakém časovém horizontu mohou občané města očekávat zahájení rekonstrukce bývalé věznice, když byla vyhodnocena jako jedna z největších ostud měst moravského Slovácka a Zlínského kraje? Děkuji za vaši odpověď.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dále je to pan poslanec Václav Klučka, který se obrátí na nepřítomného Jana Kubiceho. Prosím, máte slovo.

Poslanec Václav Klučka: Děkuji vám, pane předsedající. Dámy a pánové, já bych se chtěl zeptat pana ministra, resp. ho poprosit, aby se seznámil s odpovědí bývalého pana ministra Johna na mou interpelaci ze 24. března, kterou jsem se zabýval věcí zásahu Policie ČR v České televizi. Ano, slyšíte správně, Policie České republiky, protože mě v té chvíli nezajímalo, že tam zasahovala policie vojenská. Chtěl jsem se doptat, jak tedy to bylo organizováno, že tam přijela česká policie. A ona tam skutečně prosím přijela a přijela s pohotovostní motorizovanou jednotkou, přijela s místním oddělením Podolí a oddělením hlídkové služby Prahy 4 k prověření situace, která byla telefonicky zaznamenána jako oznámení, že v České televizi zasahují muži se samopaly. Tak přijela na místo a proti sobě najednou stály dvě policie: vojenská a česká. A ta česká zjistila, že vlastně ta vojenská tam zasahuje, že tam zasahuje asi oprávněně, že má nějaké povolení k tomu, aby mohla do budovy vstoupit a jít do určité místnosti.

Dámy a pánové, a to je všechno! Jak je možné, že se někdo z Policejního prezidia či tedy z Ministerstva vnitra nezabýval příčinou tohoto stavu, ke kterému vůbec došlo? Jak je toto možné? Kdo je za tuto

situaci zodpovědný a jaká opatření byla přijata k tomu, aby k takovým věcem v budoucnu už nedocházelo! To jsou mé otázky pro pana ministra.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Otázky jsou, odpovědi doufám dostanete, pane poslanče. A teď další je paní poslankyně Dana Váhalová, která bude interpelovat Jaromíra Drábka ve věci sociální reformy.

Poslankyně Dana Váhalová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážený pane ministře, v poměrně nedávné době po zrušení okresních úřadů proběhla reforma veřejné správy s přenesením kompetencí na obce s heslem „blíž k lidem“. Dnes máme vybudován vcelku fungující systém, ale znovu ho máme nákladně měnit. Já bych se chtěla zeptat: Je pravda, že sociální reforma, která má uspořit, naopak zvýší náklady o 2,8 mld.?

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, prosím pana ministra Drábka. Máte slovo.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Děkuji, pane místopředsedo. Paní poslankyně, ani bych nepotřeboval pět minut, stačilo by říci jediné slovo: Neení. Já nevím, kde to číslo 2,8 mld. se vzalo. Já jsem žádné takové číslo neviděl. Cílem sociální reformy kromě jiného je naopak snížit administrativní náklady státu v řadě různých oblastí, které se týkají především sociálních transferů. To znamená zachovat laťku sociálních transferů ve všech oblastech, ať už v oblasti státní sociální podpory, ať v oblasti hmotné nouze, ať v oblasti pomoci osobám se zdravotním postižením. To znamená zachovat tu laťku, zachovat celkový objem prostředků, který do této oblasti jde, ale významně snížit administrativní náklady státu s tím spojené. Protože v současné době ta činnost je vykonávána poměrně neefektivně a je poměrně velký prostor pro její zefektivnění.

Já jenom připomenu, že přibližně od roku 2000, tak jak funguje nový model uspořádání státní správy, krajů, přenesené působnosti státní správy, tak na základě vyhodnocení už v roce 2004 – a byla to sociálně demokratická vláda, která svým usnesením v roce 2004 uložila ministru práce a sociálních věcí připravit sjednocené výplatní místo pro sociální transfery.

Říkám to proto, že toto není politická záležitost ve smyslu stranickém. Toto je prostě záležitost efektivního chování státu. A to, že chceme od 1. ledna příštího roku, a já to budu navrhopvat, ještě to ani neprojednala vláda – to, že chceme, aby byla sjednocena výplata sociálních transferů na jedno místo, je motivováno právě tím, abychom byli komfortnější pro lidi. Protože dnes ten klient musí kvůli těmto záležitostem obcházet tři různé typy úřadů. Musí na úřad práce, musí na pověřenou obec a musí na

pověřenou obec s rozšířenou působností. Po 1. lednu 2012, doufejme, bude muset pouze na jeden úřad. A samozřejmě s tím také souvisí, že tím nebude nutné zpracovávat ty agendy paralelně, ale budou se zpracovávat v jednom balíku, a tedy za mnohem nižších nákladů.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Prosím ještě paní poslankyni Váhalovou.

Poslankyně Dana Váhalová: Pane ministře, já vycházím ze zprávy, z vaší důvodové zprávy a jejího připomínkování Ministerstvem financí, které připomínkuje právě to, že pokud se vyjde z důvodové zprávy, z prostého součtu uvedených kvantifikací, činily by dosažitelné úspory z navrhovaných změn 2,5 mld., ale současně je uveden předpoklad navýšení výdajů o 5,3 mld. A to jsou ty 2,8 mld., o kterých já jsem hovořila. Jsou to připomínky Ministerstva financí, které vlastně má obavy, kde vezmete zdroje na to, uhradit tyto peníze.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Prosím pana ministra.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: V tom případě už je mi otázka jasná a vysvětlím ji. Tato připomínka Ministerstva financí byla vypořádaná, ten předpoklad 5,3 mld. je nesprávný, založený na mylných úvahách, protože ta částka úspory platí, ale ta částka 5,3 mld. vycházela z toho, že úředníci Ministerstva financí posoudili náš projekt sociální karty pohledem opencard, a to prosím nebude tak. Sociální karta, pokud bude vydávána jako elektronický nástroj, bude bez nároku na státní rozpočet. Naopak se zlevní způsob výplaty, který dnes jde buď v hotovosti, nebo klasickým bezhotovostním převodem. Náklady na zřízení té karty ponese provozovatel. To bude v zadávacích podmínkách, tak aby na státní rozpočet byly z tohoto ohledu nulové náklady na zřízení, na vydání těch karet.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak, to bude asi vše. Teď můžeme postoupit k poslanci Jiřímu Paroubkovi a jeho interpelaci na nepřítomného ministra Pospíšila ve věci odměny jeho podřízených. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jiří Paroubek: Vážený pane nepřítomný ministře, tento týden deník Blesk informoval o statistických odměnách, které jste vyplácel své šéfce sekretariátu. Fakt, že se tak dělo v době, kdy vláda lidem ordinovala úsporná opatření, ba dokonce snižovala veřejným zaměstnancům mzdy a vy sám jste mluvil o nutnosti úspor ve vašem resortu, je dalším důkazem, dalším smutným důkazem, že i vy patříte mezi

politiky, jejichž slova se diametrálně liší od činů, a vaše mediální aureola slušňáka je pouhou slupkou. Slupkou, která je možná navíc placená z peněz daňových poplatníků. Ale toho se bude týkat jiná interpelace.

Chtěl bych se vás zeptat, zda hodláte v této politice odměn pro zmíněnou paní pokračovat i nadále a zda je výší nadprůměrných odměn ve vašem resortu výjimkou, anebo jsou i další královsky placení úředníci Ministerstva spravedlnosti, jako například pan náměstek Korbel, a možná že je to jenom pomluva.

V této souvislosti mi také dovoluete otázku na počet vašich náměstků, který je nejvyšší v historii resortu, a na důvody, které vás k tak vysokému počtu funkcionářů a z toho odvozeného počtu jejich sekretářek a řidičů v době vlády rozpočtové odpovědnosti vedly. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Další interpelace je – Jan Chvojka mi vlastně sdělil, že odstupuje, takže ten už nebude interpelovat. Tak je to pan poslanec Václav Votava, ten ale už zřejmě vyčerpal toto téma, takže můžeme rovnou pokročit k poslanci Janu Látkovi, který bude interpelovat Tomáše Chalupu a program Zelená úsporám. Ne, pravděpodobně je tady ještě jiné téma, jak vidím – šetření na hasičích.

Poslanec Jan Látko: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážený pane stále nepřítomný ministr, nápad šetřit na hasičích se vaší vládě doopravdy nepovedl. Hasiči jsou totiž složkou, která svou mnohdy dobrovolnou činností minimalizuje škody a šetří nám tím nemalé prostředky. Úspora na nich se nám tedy nemusí vyplatit. Šetřit je samozřejmě správné, ale proč ne na záležitostech velkých státních zakázek, které bývají mnohdy předraženy. Na hasiče, stejně jako na policii, dopadlo snížení objemu mezd. Omezují se provozní náklady, nákupy pohonných hmot a věcných prostředků požární ochrany, jako jsou hadice, hasiva apod. Nebudou se kupovat nové stříkačky, nekoupí se nové žebříky a výsuvné plošiny. Dobrovolným hasičům jsou sníženy příspěvky na pořízení techniky.

Hasiči slibují, že letos ještě se sníženým rozpočtem přežijí, ale nebude na doplňování zásob a na opravy. Může však být hůř. Hasiči nezachraňují pouze majetky, ale také životy, a jsou proto pro občany mnohem důležitější než ostatní zaměstnanci veřejné správy. Mnohdy jsou oni těmi hrdiny a lidmi, které chválíme za statečnost, když pomohou především k záchraně životů. Šetřit na hasičích je jako říci nevádí, když něco shoří nebo někdo utone. Vláda má asi jiné priority, než je včasný příjezd dobře vybavených záchranářů k havárii či živelní katastrofě. Nemohu nevzpomenout pamětného výroku ministra Johna: Hasiči jsou úžasní, zvládnou to i se starou technikou. Stejným úžasným hasičům pak krátce po omezení jejich mz-

dových prostředků a drastickém seškrtnání provozních prostředků předával diplomy za zásluhy po podzimních povodních. Ti stejní úžasní hasiči se pak svými podpisy přidávali k petici policejních odborů za odvolání ministra vnitra.

Jak to tedy tato vláda s hasiči skutečně myslí? Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Takže odpověď – ta bude zřejmě pouze písemná. Požádám poslance Jiřího Paroubka o interpelaci na přítomného ministra Tomáše Chalupu.

Poslanec Jiří Paroubek: Vážený pane ministře, certifikace nezbytná pro udělování dotací z operačního programu Životní prostředí je zastavena už půl roku. Tento program je z hlediska čerpání finančních prostředků z dotací Evropské unie mezi nejhoršími z celkem 18 operačních programů, z kterých je bohužel celkově už pět pozastaveno v čerpání peněz. U některých ostatních to vážně hrozí. Tato tristní situace, která může brzy vyústit i v obrovskou evropskou ostudu, je způsobena rozsáhlou veřejně známou korupcí, špatnou kontrolou, celkovou neprůhledností administrativy evropských dotací na několika ministerstvech včetně známé korupční aféry exministra Drobila na vašem ministerstvu.

V oblasti čerpání fondu EU patří operační program Životní prostředí mezi nejhůře fungující operační programy v České republice. Hlavním důvodem je právě zcela zbytečná administrativní náročnost programu, dlouhé lhůty pro posuzování a implementaci projektů Státního fondu životního prostředí a celkově nedostatečná produktivita této instituce. Při hodnocení úspěšnosti daného operačního programu byla posuzována tři kritéria. Z nich uvedu dvě. Celkem ze 17 programů tento operační program se 7,9 % hodnoty projektů vůči celkové alokaci programů je prakticky nejméně úspěšný. Druhým kritériem je množství proplacených prostředků žadatelům. Tento program je pátý nejhorší ze 17 operačních programů.

Mám dvě otázky: Co udělá Ministerstvo životního prostředí pro celkové výrazné zlepšení fungování operačního programu zejména v oblasti zefektivnění celého systému čerpání a posuzování žádostí o prostředky z fondů EU? Ty zruší Ministerstvo financí? Tady si uvědomuji, že to není otázka na vás, spíš otázka pro vás podpurná. Respektuje Evropská komise pozastavení certifikací (předsedající upozorňuje na čas) a výplat finančních prostředků v rámci operačního programu? A co pro to Ministerstvo životního prostředí může udělat?

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Prosím pana ministra, aby se ujal slova.

Ministr životního prostředí ČR Tomáš Chalupa: Děkuji pěkně za vznesený dotaz. Nejdřív mi dovoluji uvést nějaká čísla k procentu čerpání. V tuto chvíli, tedy k 26. 4., bylo proplaceno z fondů EU 17 miliard korun, což je 14 % z celkové alokace, ale je potřeba říci, že z hlediska rozhodnutí o poskytnutí dotace, což při specifikách tohoto programu je jeho samostatným bodem, tak rozhodnuto bylo o 78 miliardách ze 121, tzn. o 64,4 %. Já vím, že je to dílčí údaj, ale беру to jako fakt, který jsem z velké části takto také zdědil.

Co se týká samotné certifikace, tedy na základě známé kauzy, kterou jste zmínil, 22. 12. 2010 národní koordinací orgán Ministerstva pro místní rozvoj nám sdělil pozastavení certifikace. Stalo se tak z národní úrovně v rámci předběžné opatrnosti. Dosud byly na národní certifikační úřad a národní koordinací orgán zaslány tyto dokumenty. Byly předloženy veškeré požadované dokumenty. Řídící orgán inicioval 25. března seminář, kde bylo prezentováno nastavení kontrolních mechanismů ze strany státního fondu. Dále pak byly zahájeny procedury zvýšeného řízení rizika, a to ve spolupráci s oběma orgány. Významným krokem, který bylo potřeba zmínit a bylo potřeba realizovat, bylo předložení akčního plánu navrhovaných opatření, který byl předložen 15. dubna. Zítra bude na Ministerstvo financí a na MD odeslán audit účetní závěrky zajišťovaný v současné době společností Deloitte.

Co zbývá k tomu dotazu, jak se pan poslanec ptal? Je potřeba provést nový audit, zaměřený na nastavení systému kontroly veřejných zakázek, což je asi největší výhrada, včetně kontroly vzorku projektů. Ministerstvo financí od nás obdrží seznam veřejných zakázek v kategorii nadlimitní, podlimitní, malého rozsahu, na základě kterého si samo Ministerstvo financí jako certifikační úřad vybere vzorek, který má být auditován. Pokud bude kladný výrok auditora, věříme v otevření certifikace.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Poprosím pana poslance Jiřího Paroubka, aby doplnil svou interpelaci.

Poslanec Jiří Paroubek: Vážený pane ministře, uvědomuji si, že jste tento problém do značné míry zdědil, vlastně z 99 % zdědil, to chápu.

Moje faktická otázka je, kdy bude audit proveden, protože podle mého názoru nelze už v těchto věcech otálet. Přece jen si myslím, že by nebylo dobré tyto věci zakrývat, protože důležité podle mě není, zda ty projekty jsou projednávány nebo schváleny, ale důležité je, kolik peněz je skutečně proplaceno.

Ale moje otázka je, kdy tedy tento audit bude zúřadován, kdy budeme znát konkrétní výsledky, kdy budete moci rozhybat celý operační program znovu.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Prosím tedy ještě jednou pana ministra.

Ministr životního prostředí ČR Tomáš Chalupa: Jak jsem zmínil jednotlivé kroky v procesu, my usilujeme o to, aby se tak stalo co nejdříve. Ono je to ve spolupráci s Ministerstvem financí a v rukou Ministerstva financí je teď jednak výběr auditora ve spolupráci s námi, ale hlavně výběr vzorků pro provedení auditu. Zítra jsou naši zástupci na jednání v Bruselu, kde se bude řešit otázka skupin výhrad bruselské administrativy v rámci předběžné přípravy na možné kritické dokumenty, tak abychom jim uměli předejít a mohli se tou situací zabývat. Musím říci, že mou snahou opravdu je to nezdržovat, ale je to o tom, že subjektů, které v té věci konají, je opravdu mnoho.

Co se týká procent, musím říci jednu věc. Tak jak se seznamuji s konkrétními projekty, mám pocit, že u některých z nich možná mohl být ten program nastaven jednodušeji, a tím mohlo dojít k rychlejšímu čerpání. Proto také třeba dojde u výzvy pro Moravskoslezský kraj k jejímu zastavení a vyhlášení novému, tak aby byla řečneme jednodušší a méně administrativně náročná z hlediska ovzduší.

U některých projektů, a je třeba zmínit, že největší položku z těch 121 miliard představují otázka vodohospodářství a nastavení vodohospodářské infrastruktury a čištění odpadních vod. A jak pan poslanec sám dobře ví, tak v tomto ohledu si Česká republika sama v počátku nastavila pravidla, která nejsou příliš jednoduchá. A v tuhle chvíli my se s tím všichni potýkáme v těch 634 aglomeracích, které jsou potřeba v té věci řešit, včetně pravidel, která jsou možná přísnější, než bývá v Evropě zvykem. Ale je to zkrátka stav, který je, a my už ho nezměníme. Bohužel.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, tak to bychom měli tuto interpelaci. Požádám pana poslance Jana Látku, opět na ministra Tomáše Chalupu, a tentokrát to bude Zelená úsporám.

Poslanec Jan Látko: Děkuji, pane místopředsedo. Vážený pane ministře, Zelená úsporám je program zaměřený na úspory energie a obnovitelné energie v rodinných a bytových domech, vypsáný Ministerstvem životního prostředí a administrovaný Státním fondem životního prostředí. Z cca 77 tisíc žádostí bylo zatím schváleno něco přes 37 tisíc. Na konci října 2010 byl tento program pozastaven s tím, že spuštěn bude opět na začátku roku 2011. Žadatelé, kteří tento program chtějí využít a jeho podmínky splnili, jsou dnes ve velké nejistotě. V mnoha případech investovali do svých staveb mnohem více finančních prostředků, jen aby vyhověli podmínkám programu Zelená úsporám. V méj poslanecké kanceláři se množí návštěvy

občanů s kopiemi žádostí na fond, s žádostmi o konkrétní odpovědi, případně i pomoc.

Jako bývalý starosta okresního města se na vás, vážený pane ministře, obracím s prosbou: Pokuste se, prosím, pomoci těmto lidem a urychlete administraci tohoto jistě zajímavého programu Zelená úsporám. Já vám za to za všechny žadatele moc děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Prosím pana ministra o reakci.

Ministr životního prostředí ČR Tomáš Chalupa: Pane místopředsedo, vážení kolegové, vážený pane poslanče, dovoluji vám říci aktuální situaci, v jaké se nacházíme. Celkově bylo podáno 79 093 žádostí a dalších 1 144 žádostí představují žádosti podané vlastníky budov veřejného sektoru. Radou státního fondu na jednotlivých zasedáních bylo k dnešnímu dni schváleno 62 281 žádostí s celkovou sumou 16,2 miliardy korun. K tomuto jednání došlo minulý týden. Teď běží u poslední skupiny zhruba 24 000 žádostí, které jsou tzv. perfektní, běží proces, kdy jednotliví kupci mají právo do nich nahlédnout, počítám, že proces bude trvat zhruba čtrnáct dnů až tři týdny, a následně bude rozeslána ta druhá skupina perfektních, tedy zhruba 24 000 žádostí, k rozhodnutí a k postupu pro financování podle toho, jak probíhají práce.

16 000 žádostí zbývajících do této sumy jsou žádosti, které mají určitou vadu. Ty všechny byly v jeden den odeslány z jedné pošty doručenkou všem žadatelům. V tuhle chvíli zhruba týden nám běží proces, kdy byly doručovány tyto žádosti, a jenom pro vaši informaci, k dnešnímu dni v průběhu těch zhruba čtyři pět dnů se vrátilo cca tisíc žádostí doplněných již z těch 16 000 vyzvaných k jednotlivé výzvě.

Samostatnou záležitostí jsou budovy veřejného sektoru. Jako bývalý starosta pan poslanec tuto situaci velmi dobře zná. Tam bohužel došlo zatím k redukci, a tak jak jsem již informoval i zástupce, nebo jak naši zástupci informovali již Svaz měst a obcí, jednáme o vypsání nové výzvy v rámci operačního programu Životní prostředí ve výši ne méně než 2 mld. korun, který by směřoval právě pro veřejné budovy. Přál bych si, abychom mohli do veřejných budov dát peníze, které byly alokovány v programu Zelená úsporám. Ale jenom ty prostředky 19,5 mld. korun a 79 000 žádostí představují zhruba 250 000 domácností, představují v tuto chvíli deficit takřka 8 mld. korun. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Prosím pana poslance Látku.

Poslanec Jan Látko: Děkuji za vyčerpávající odpověď, pane ministře.

Já jsem spokojen i s tím rozhodnutím s těmi veřejnými budovami. Mně jde spíš o rodiny, o ty soukromníky. Někteří čekají rok, někteří rok a půl vlastně na příslibené peníze, přitom mají odevzdány podmínky bez chyb. Takže o ty lidi mi jde. Možná by stálo za to, kdybyste vy, potažmo vaše ministerstvo, ve veřejných prostředcích, ve sdělovacích prostředcích daleko více tuto informaci z posledních dnů a týdnů dali veřejnosti, protože ta obava stále roste. A roste tím více, čím víc se blíží léto, a lidé by rádi stavěli, popř. se někteří do toho už dávno pustili.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ještě prosím pana ministra.

Ministr životního prostředí ČR Tomáš Chalupa: Musím říci, že otázka komunikace je jedna z věcí, která ten program podle mého názoru provázela nedostatečně celou dobu. Fakt, že nebyl vůbec za doby ani jednoho z ředitelů, včetně těch tady dnes zmiňovaných, nastaven vůbec systém komunikace, komunikační strategie, se bohužel projevuje v nervozitě lidí. Tak to zkrátka je. Jak jsem řekl, 16,5 tisíce lidí své dopisy dostalo, nebo dostane možná dnes či zítra, i když předpokládáme s ohledem na to, že tisíc už se jich vrátilo, že už to všichni mají. U těch 24 tisíc, kteří mají žádosti v pořádku, je to jenom otázka čekání na dohodu s kupci, že můžeme rozesílat.

Co se týká té větší komunikace, mohu jen upozornit, že jsem zřídil mimo to, že byl nastaven komunikační systém vůbec poprvé, byť měl být asi na začátku toho programu před dvěma lety, tak jsme zřídili funkci ombudsmana toho programu, na kterého se mohou lidé obracet, když mají nějaký konkrétnější, podrobnější problém, který třeba nejde vyřešit prostřednictvím obecné informace v médiích. Nejjednodušší forma je napsat ombudsmanu zavináč zelená úsporám tečka cz.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak a to je poslední k této interpelaci. Pan poslanec Votava to stáhl, takže Václav Klučka bude interpelovat ministra Jaromíra Drábka ve věci výplatních míst sociálních dávek. Prosím, máte slovo.

Poslanec Václav Klučka: Děkuji vám, pane předsedající. Já jsem strašně rád, že tady konečně při jedné mé interpelaci je pan ministr, a je to ministr Drábek, za což mu hodně děkuji.

Problematika společného vyplácení sociálních dávek, tedy určitě řekneme centralizace tohoto místa, je skutečně problematikou, která dneska hýbe jak zaměstnanci úřadů práce, tak i zaměstnanci pověřených obcí, kteří s netrpělivostí očekávají, kdo že bude tím vyvoleným, kdo bude vyplácet dávky. Dá se předpokládat, že ty práce budou rozděleny na dva zá-

kladní okruhy – ten, kdo vyplácí dávky, a ten, kdo bude v terénu provádět terénní zjišťovací práce. Protože je zde určitá nejistota, využívám právě této interpelace k tomu, abych požádal nebo poprosil pana ministra, zda by mohl tuhle věc ze stávajícího pohledu a stávající reality vysvětlit a řekněme trošinku zklidnit, zklidnit vědomí těch zaměstnanců jak na úřadu práce, tak i pověřených obcí.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Prosím, pane ministře.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Děkuji, pane místopředsedo, za slovo. Rád bych poděkoval kolegovi Klučkovi za tuhle interpelaci. Už je to dnes třetí interpelaci, kde se potřebujeme zabývat těmito věcnými záležitostmi a říci je. Jenom bych podotkl, že jsem zatím za tři čtvrtě roku chyběl na interpelacích jednou, a to ještě z pracovních důvodů, které jsem nemohl ovlivnit.

Ten problém je v tom, že zatím ještě ten návrh ani neprojednala vláda. Shodou okolností ho dnes projednávala Legislativní rada vlády a ještě se tam právě upřesňovaly některé záležitosti kolem té delimitace zaměstnanců obecních úřadů na úřady práce. Je to záležitost, kterou principiálně chci řešit dohodou mezi obecním úřadem a úřadem práce, protože je to tak, že ti zaměstnanci, kteří tuto agendu vykonávají, většinou nevykonávají pouze tuto agendu a mají dělené úvazky. My se prostě potřebujeme dohodnout s obcemi, kteří pracovníci přejdou na výplatu dávek a kteří zůstanou obci na té sociální agendě, která je podle zákona záležitostí obce. Jakmile návrh zákona projedná vláda, budu chtít, aby okamžitě začala předběžná jednání mezi jednotlivými pobočkami úřadu práce a starosty obcí, aby už předem, aby co nejdříve ti lidé věděli, měli jistotu, mohli se rozhodnout, protože je mnohem lepší to dělat po dohodě než nějakou striktní shora nařízenou delimitací, aby co nejdříve věděli, na co se mohou připravovat, jakým způsobem dál postupovat. Mělo by se to týkat přibližně 2000 pracovníků obcí. Myslím, že to je číslo, které je zvládnutelné vzhledem k tomu, že si představíme, že se to týká o něco více než 600 obcí a o něco více než 400 pracovišť úřadů práce. Tím chci říct, že to budou skutečně individuální jednání o jednotlivých zaměstnancích po dohodě s nimi. Samozřejmě, že budeme chtít, aby ti lidé dělali především to, na co mají kvalifikaci, s čím mají dlouhodobé zkušenosti, abychom přihlídlí, kde mají tři čtvrtiny úvazku, tak to využili a tu čtvrtinu úvazku nahradili něčím jiným. Takže předpokládám, že o tom začnou jednání velmi brzy a že ten časový prostor, který máme do konce roku, je na to na-prosto dostatečný.

Nicméně rozumím v tuto chvíli těm emocím, protože samozřejmě je jasné, že když někdo neví, jak to bude řešeno, tak je to špatné. Já sho-

du okolností zítra mám o tom jednání s představiteli Svazu měst a obcí, abychom se dohodli na obecných rámcích vyjednávání, abychom tu situaci skutečně velmi dobře připravili tak, aby nikdo nemohl mít pochyby, že bude situace nějak nejasná nebo nevládnutá.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Požádám ještě pana poslance Klučku.

Poslanec Václav Klučka: Děkuji, pane ministře. Já bych jen ještě poprosil, jestli při těch jednáních, která budou dále vedena, by se nevzala v úvahu také ta oblast, že pokud budou muset odcházet, a teď mám na mysli odcházet skutečně ze zaměstnání, třeba ti zaměstnanci obce z těch důvodů, že tam pro ně už nebude nějaký prostor, tak vzniká určitá nákladová položka týkající se odchodného při ukončení pracovního poměru. S tímto obecní úřady nepočítají, neměly to ve svých rozpočtech a mohly by se dostat do celkem slušné jakési pasti beznaděje, že by to nešlo ani v podstatě... No, musí se to vyplatit a nebudou na to peníze. Jestli je možné přitom také trošku sanovat tuhle věc.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak prosím.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Ano, určitě na to budeme brát zřetel při vzájemném vyjednávání a jde právě o to, abychom změny nedělali na poslední chvíli, abychom právě ty agendy postupně přizpůsobovali jak na úřadech práce, tak na obecních úřadech, abychom se s tím vyrovnali v průběhu letošního roku a samozřejmě s co nejmenší finanční újmou, ale to říkám jak na straně obcí, tak na straně úřadů práce.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tím to ukončíme a požádám Antonína Sedu, aby interpeloval... (Námitky v sále.) Šest hodin? Vyčerpali jsme, takže vlastně už Antonín Seďa zřejmě nedostane příležitost, protože čas je vyčerpán. Vzhledem k tomu, že 18. hodina každou chvíli odbije, tak už nebudeme zahajovat další interpelaci.

Dovolte mi, abych ukončil tento jednací den. Tahle schůze bude pokračovat zítra v 9 hodin ráno, nicméně důležité je říci, že za 15 minut bude zahájena mimořádná schůze, kterou svolala předsedkyně Sněmovny. Takže končím tento jednací den a v 18.15 vás zvou na zahájení mimořádné schůze Sněmovny.

(Schůze přerušena v 18.00 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
6. května 2011 v 9.00 hodin
Přítomno: 170 poslanců

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji další jednací den 16. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás vítám. Prosím, abyste se všichni přihlásili identifikačními kartami a případně mi oznámili, kdo žádá o vydání náhradní karty. V tuto chvíli tady mám, že náhradní kartu č. 3 má pan poslanec Jeroným Tejc.

Sděluji, že do zahájení schůze požádali o omluvení své neúčasti na jednání tito poslanci: Lenka Andryšová z dnešního dne od 11.15 hodin, pan poslanec Jaroslav Eček mezi 11.30 a 14. hodinou, Bauer Jan z důvodu zahraniční cesty, Martin Gregora od 11 hodin z osobních důvodů, Zdeňka Horníková ze zdravotních důvodů, Petr Jalowiczor ze zdravotních důvodů, Jana Kaslová od 14 hodin z pracovních důvodů, Daniel Korte z osobních důvodů, Rom Kostřica od 10.30 hodin z osobních důvodů, Jaroslav Lobkowicz z důvodu zahraniční cesty, Soňa Marková z důvodu zahraniční cesty, František Novosad z důvodu zahraniční cesty, Vlasta Parkanová mezi 9. a 13. hodinou z pracovních důvodů, Jiří Petrů z pracovních důvodů, Bohuslav Sobotka z pracovních důvodů, Jana Suchá ze zdravotních důvodů, Jaroslav Škárka z osobních důvodů, Milan Štoviček z pracovních důvodů, Martin Vacek z rodinných důvodů, David Vodrážka z důvodu zahraniční cesty.

Pan poslanec Adam má náhradní kartu č. 4.

Z členů vlády se omlouvá pan ministr Ivan Fuksa z pracovních důvodů, pan ministr Leoš Heger z osobních důvodů, pan ministr Tomáš Chalupa mezi 10. a 12. hodinou z pracovních důvodů, pan ministr Jan Kubice z pracovních důvodů, pan ministr Jiří Pospíšil z důvodu zahraniční cesty, pan ministr Karel Schwarzenberg z důvodu zahraniční cesty, ministr Radek Šmerda z pracovních důvodů a pan ministr Alexandr Vondra ze zdravotních důvodů.

Dnešní jednání zahájíme pevně zařazenými body 102 a 103, sněmovní tisky 264 a 298, jejichž předkladatelem je Česká národní banka. Poté se budeme věnovat pevně zařazeným bodům 28, 78 a 82, sněmovní tisk 327, 232, 107.

Body 79 a 91, které byly pevně zařazeny po bodu 103, nelze projednávat, protože u nich nebyly splněny zákonné lhůty.

Dále bychom projednávali body z bloku třetích čtení, u nichž byly splněny zákonné lhůty, a to body 73 až 77, 80, 81, 83 až 88 a 90. Poté bychom se případně věnovali bodům z bloku prvního čtení – zákony.

Dále bych vás chtěla informovat, že v neděli 8. května bude v prostorách Poslanecké sněmovny pobíhat den otevřených dveří, státní svátek Den vítězství. Důrazně na vás apeluji, abyste si veškeré materiály ze svých lavic uklidili, jinak budou skartovány. To platí i na nedojedené svačiny.

Než přistoupíme k projednávání prvního bodu dnešního programu, prosím předsedu volební komise poslance Jana Vidíma, aby nás seznámil s výsledky voleb, které proběhly včera před polední pauzou. Jedná se o body 95, Návrh na volbu předsedy dozorčí rady Státního zemědělského intervenčního fondu, 96, Návrh na volbu členů dozorčí rady Státního zemědělského intervenčního fondu, bod 97, Návrh na volbu dozorčí rady Pozemkového fondu ČR, a bod 111, Návrh na volbu předsedy stálé komise Poslanecké sněmovny pro kontrolu činnosti Bezpečnostní informační služby.

Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji velmi pěkně, paní předsedající. Dobré ráno, paní a pánové. Seznámím vás s výsledky prvního kola voleb, které zmiňovala paní předsedající.

Bod 97

První volba první kolo členů dozorčí rady Pozemkového fondu ČR. Bylo vydáno 157 hlasovacích lístků a rozdáno pak bylo 156 platných i neplatných hlasovacích lístků. Pro navržené kandidáty byly hlasy odevzdány takto: Pro Petra Gazdíka 88 hlasů, pro Martina Vacka 87 hlasů. Konstatuji, že v prvním kole byli zvoleni členy dozorčí rady Pozemkového fondu ČR pánové Petr Gazdík a Martin Vacek. Tím tato volba končí.

Bod 96

Dále pak vás seznámím s výsledky prvního kola první volby člena dozorčí rady Státního zemědělského intervenčního fondu. Bylo vydáno 157 hlasovacích lístků, odevzdáno pak bylo 156 platných i neplatných hlasovacích lístků. Pro navrženého kandidáta pana Jiřího Mikla bylo odevzdáno 111 hlasů. Konstatuji, že v prvním kole byl zvolen členem dozorčí rady Státního zemědělského intervenčního fondu pan Jiří Mikl. Tím tato volba končí.

Bod 95

Dále vás seznámím s výsledky prvního kola první volby předsedy dozorčí rady Státního zemědělského intervenčního fondu. Vydáno 157 hlasovacích lístků, odevzdáno pak bylo 156 platných i neplatných hlasovacích lístků. Pro navrženého kandidáta pana Pavla Lukšu bylo odevzdáno 119 hlasů. Konstatuji, že v prvním kole byl zvolen Pavol Lukša předsedou

dozorčí rady Státního zemědělského intervenčního fondu. Tím tato volba končí.

Bod 111

A konečně poslední volební protokol z prvního kola první volby předsedy stálé komise Poslanecké sněmovny pro kontrolu činnosti Bezpečnostní informační služby. Vydáno bylo 157 hlasovacích lístků, odevzdáno pak bylo 156 platných i neplatných hlasovacích lístků. Pro navrženého kandidáta pana Richarda Dolejša bylo odevzdáno 110 hlasů. Konstatuji, že pan Richard Dolejš byl zvolen předsedou stálé komise Poslanecké sněmovny pro kontrolu činnosti Bezpečnostní informační služby. Tím tato volba končí. Zvoleným blahopřeji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji vám. Nyní již k pořadu schůze. První jsem měla přihlášku pana poslance Sivery. Poté pan poslanec Polčák. Omlouvám se, pan poslanec Gazdík.

Poslanec František Sivera: Děkuji za slovo, vážená paní předsedající. Kolegyně a kolegové, chtěl bych ctěnou Sněmovnu požádat o pevné zařazení bodu 73, je to senátní návrh zákona o urychlení výstavby dopravní infrastruktury, sněmovní tisk 24, pevně na středu 11. 5. jako první bod našeho dopoledního jednání. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji vám. Pan poslanec Gazdík. Omlouvám se.

Poslanec Petr Gazdík: Pěkné dobré ráno, vážená paní předsedající, milé kolegyně, milí kolegové. Dovoluji si poprosit o pevné zařazení projednávání bodu č. 74, tisk č. 195, bodu č. 75, tisk č. 199, bodu č. 76, tisk č. 224, bodu č. 77, tisk č. 228, bodu č. 80, tisk č. 276, bodu č. 83, tisk č. 119, bodu č. 84, tisk č. 214, a bodu 112, sněmovní tisk 314, a to na dnes za již pevně zařazený bod č. 82. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji vám. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Václav Mencl: Dobrý den. Dovoluji si požádat o pevné zařazení bodu 81, jedná se o novelu zákona o ovzduší, sněmovní tisk 278, třetí čtení, a to na dnes ve 12.30. Důvodem je, že pan ministr Chalupa z důvodu naléhavého jednání nemůže být přítomen při jednání od 10 do 12 hodin. Děkuji vám.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Pane poslanče, rozuměla jsem vám správně...? Děkuji, vy mi to podáte. Ještě někdo další se hlásí k dnešnímu pořadu schůze? Zdá se, že tomu tak není. Děkuji vám.

Nejprve zde zazněl návrh pana poslance Sivery na zařazení bodu 73 pevně jako první bod na středu 11. 5. Já tedy nechám o tomto návrhu pana poslance Sivery hlasovat.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 123, z přihlášených 150 pro 101, proti 12, tento návrh na změnu pořadu byl přijat.

Mám ve faktické poznámce přihlášenu paní poslankyni Bebarovou. (Nechce vystoupit.) Odmažu si vás.

Další návrh zde zazněl od pana poslance Gazdíka, prosí o pevné zařazení projednávání bodu 74, bodu 75, bodu 76, bodu 77, bodu 80, bodu 83 a bodu 84, bodu 112 dnes za již pevně zařazený bod č. 82. Nechám tedy hlasovat i o tomto návrhu na změnu pořadu schůze.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 124 z přihlášených 152 pro 89, proti 16. Tento návrh byl přijat.

Dnešním posledním návrhem na změnu pořadu schůze byl návrh pana poslance Mencla, který si dovolil požádat o pevné zařazení bodu 81, jedná se o novelu zákona o ovzduší, sněmovní tisk 278, třetí čtení, a to dnes na 12.30 z důvodu nepřítomnosti ministra Chalupy mezi 10. a 12. hodinou.

Také o tomto návrhu zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 125 z přihlášených 152 pro 111, proti 12. Tento návrh byl přijat.

Dále bych ještě ráda přečetla omluvu pana poslance Václava Votavy, a to z dnešního jednání od 11.30 hodin z pracovních důvodů.

Nyní můžeme pokračovat v naší schůzi. Začneme bodem číslo 102, kterým je

**Zpráva České národní banky o inflaci - leden 2011
(Zpráva o měnovém vývoji za 2. pololetí 2010)
/sněmovní tisk 264/**

Zprávu předkládá guvernér České národní banky, který je v tomto případě oprávněn zúčastnit se schůze Sněmovny a musí mu být uděleno slovo.

Dovolte mi, abych mezi námi přivítala guvernéra České národní banky Miroslava Singera. Dobrý den.

Podle zákona č. 6/1993 Sb., o České národní bance, ve znění pozdějších předpisů, je Česká národní banka povinna podávat Poslanecké sněmovně nejméně dvakrát ročně k projednání zprávu o měnovém vývoji. Prosím proto guvernéra České národní banky pana Miroslava Singera, aby tuto zprávu uvedl.

Prosím, pane guvernére.

Guvernér NB Miroslav Singer: Děkuji. Vážená paní předsedající, vážené poslankyně, poslanci, vážení přítomní, děkuji vám za možnost vystoupit k Roční zprávě o výsledku hospodaření České národní banky za rok 2010. (Řečník hovoří k jinému než otevřenému bodu.)

Stejně jako v předchozích letech je předkládána zpráva podle zákona ve stejné struktuře, ve stejném formátu, pouze byl upraven formální vzhled z hlediska sjednocení grafického layoutu.

Vlastní zpráva o výsledku hospodaření vychází z roční účetní závěrky přezkoušené auditorskou firmu Ernst & Young Audit, která k účetní závěrce za rok 2010 vydala zprávu obsahující výrok bez výhrady. Auditorská společnost také potvrdila soulad mezi účetní závěrkou a roční zprávou o výsledku hospodaření.

Na rozdíl od předchozích dvou let hospodářský výsledek České národní banky za rok 2010 skončil ztrátou ve výši 9,734 miliardy korun při nákladech 63,1 miliardy a výnosech 53,4 miliardy. Za uplynulých 18 let historie ČNB jsme 9krát uzavřeli hospodaření se ziskem a 9krát se ztrátou. Ztráta je způsobena principiálně kurzovými rozdíly. Ty zatížily hospodaření v objemu 17,056 miliardy, neboli je způsobena ztrátami na rezervách, kterou inkasujeme v okamžiku, kdy koruna posiluje.

Provádění měnové politiky zatížilo hospodaření České národní banky v objemu 3,4 miliardy. Zpráva devizových rezerv naopak přinesla čisté výnosy ve výši 12,5 miliardy.

Jdu rychle dál. Z klientských operací jsme získali půl miliardy korun. Pokud jde o ostatní operace, nedošlo na nich k ničemu závažnému.

Specifickou oblastí je emise a správa peněz. Celkové náklady na emisi

a správu peněz dosáhly 414 milionů korun, v roce 2009 to bylo 538 milionů korun. Naopak výnosy činily 139 milionů korun, v roce 2009 to bylo 272 milionů korun.

Hospodaření v oblasti provozní, což je ta část, která je podstatně ovlivnitelnější, skončilo záporným saldem nákladů a výnosů ve výši 1,9 miliardy, v meziročním srovnání tedy nedošlo k významné změně. Je to dáno tím, že celková výše provozních nákladů se prakticky nezměnila. K částečnému poklesu ve správních činnostech i v provozu objektů a zařízení, došlo naopak k mírnému navýšení nákladů na zaměstnance, což ale není dáno tím, že by narostly mzdové prostředky, ty byly zmrazeny, ale my jsme změnili účtování, to znamená, že do nákladů na zaměstnance jsme zahrnuli též zaměstnanecké benefity, které jsme v předchozích dobách hradili ze sociálního fondu.

Pokud jde o bilanci České národní banky, které se věnuje další část zprávy, tak celková bilanční suma má hodnotu 824 miliard, což představuje zvýšení o 3,7. Výdaje na pořízení majetku představovaly v roce 2010 částku 178 milionů korun, to jest 58 % víc. Je to dáno tím, že jsme kupovali nové stroje na kontrolu bankovek.

Nepůjdu dál do detailů, počkám na vaše případné dotazy. Chtěl bych jenom dodat, že z důvodu uzavření hospodaření za rok 2010 ztráty ve výši 9,7 miliardy korun nebylo možné provést žádnou dotaci vlastním fondům či snížit kumulovanou ztrátu z předchozích let.

Dovolím si s tím skončit a počkat na vaše dotazy na tento poměrně obsáhlý materiál. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Zprávu projednal rozpočtový výbor, jehož usnesení vám bylo rozdáno jako sněmovní tisk 264/1. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj výboru poslanec Michal Doktor.

Poslanec Michal Doktor: Já vzhledem k tomu, že oba dva první zařazené body se týkají odpovědnosti a zpráv předkládaných pravidelně Českou národní bankou, bych považoval za formálně správné a i časově úsporné, abychom sloučili rozpravu o bodu, k němuž právě vystoupil pan guvernér, a k bodu následujícímu, označenému jako 103, hospodaření České národní banky. Tím sloučíme rozpravu o pravidelné zprávě o inflaci a hospodaření a já jsem jako zpravodaj samozřejmě připraven předkládat jednotlivé návrhy na usnesení v souladu s usnesením rozpočtového výboru. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Zazněl zde návrh na sloučenou rozpravu, o kterém nechám hlasovat. Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 126 z přihlášených 159 pro 135, proti 1. Tento návrh byl přijat. Byl tedy přijat návrh na sloučení diskuse.

Přerušuji tedy bod číslo 102. Zahajuji projednávání bodu číslo 103, kterým je

103.

Roční zpráva o výsledku hospodaření České národní banky za rok 2010 /sněmovní tisk 298/

(Předsedající se po přečtení názvu bodu odmlčela a nevyzvala nikoho k řeči).

Guvernér NB Miroslav Singer: Já si teď dovoluji – omlouvám se za ten zmatek, špatně jsem slyšel, co mám začít.

Tak ještě k zprávě o inflaci, k první zprávě o inflaci za rok 2011.

Nejprve k minulé inflaci a faktorům, které ji ovlivnily. Inflace měřená meziročním růstem spotřebitelských cen se ve čtvrtém kvartálu zvýšila a v prosinci dostala mírně nad inflační cíl ČNB 2 % a skončila na 2,3 %, což je v tolerančním intervalu neboli dostatečně blízko cíle na to, aby to nevyvolalo potřebu nějak v detailu vysvětlovat, co se vlastně stalo.

Vývoj cen byl samozřejmě ovlivněn vývojem kurzu, který byl ve čtvrtém kvartálu nepatrně silnější, tedy skončil v roce nepatrně silněji, než jsme čekali, ačkoli koruna v průběhu čtvrtého kvartálu lehce oslabovala. Nicméně dovozní ceny pokračovaly v meziročním růstu, jehož hlavní příčinou je trvalý tlak cen klíčových komodit na světových trzích. Ovšem dopad do naší cenové hladiny právě byl tlumen silnou korunou. Další věc, která ovlivnila inflaci, byl růst. Meziroční růst zrychlil na 2,8 % ve třetím kvartále loňského roku. Na trhu práce se projevilo snížení míry obecné registrované nezaměstnanosti. Pokud jde o naše rozhodování, základním východiskem byla makroekonomická prognóza ze zprávy o inflaci 4/2010, která byla publikována v listopadu.

Z hlediska toho, co očekáváme nebo co jsme očekávali v únoru, kdy došlo k publikaci první zprávy o inflaci – protože za týden budeme publikovat další. Celková inflace, kterou jsme očekávali a můžu rovnou říci očekáváme, se bude v tuto chvíli v horizontu nacházet poblíž inflačního cíle. Na jednu stranu odezní dopady změn nepřímých daní, na druhou stranu měnově politická inflace, to je inflace očištěná o primární dopady nepřímých daní, dále vzroste a bude se spolu s celkovou inflací pohybovat poblíž cíle. Prognóza předpokládala, že ekonomický růst v leto-

šním roce dosáhne 1,6 %, což oproti hodnotě 2,2 za rok 2010 znamená zpomalení. Toto zpomalení bude způsobeno fiskální restrikcí, výpadkem investic do výstavby solárních elektráren, které významně ovlivnily průběh růstu v loňském roce, a obnovou zásob a zpomalením růstu zahraniční ekonomické aktivity. Naopak se zrychlením dynamiky zahraniční poptávky a odezněním vlivu konsolidace veřejných rozpočtů u nás i v Evropě pak zřetelně (nesrozumitelně) růst českého HDP v roce 2012.

Prognóza předpokládala postupné posilování kurzu koruny, které se koneckonců naplňuje. S prognózou je konzistentní stabilita krátkodobých úrokových sazeb, posléze následovaná jejich růstem.

V průběhu zpracování prognózy bylo identifikováno několik významných rizik, proto obsahuje tři alternativní scénáře – scénář vyšších cen komodit, scénář vyššího zahraničního růstu a naopak scénář prohloubení dluhové krize v eurozóně. V tuto chvíli se dá hovořit o tom, že realita se nachází někde mezi prvním a třetím scénářem, to znamená mezi růstem cen komodit a prohloubením dluhové krize v eurozóně. Nicméně ani v jednom případě nedosahuje těch parametrů, které scénáře očekávaly.

Z hlediska toho, k čemu došlo po prognóze, dovoluji si jenom říct, že došlo k revizi hrubého domácího produktu směrem dolů. Inflace je v tuto chvíli opět mírně pod inflačním cílem 1,7. Trh práce nesignalizuje žádné výrazné oživení, naopak průmysl signalizuje růst zakázek i růst výroby v dvouciferných číslech. Maloobchod víceméně stagnuje, kurz v tuto chvíli v průměru činí 24,4 za leden až duben. Aktuální kurz k 2. 5. je 24,2 a 16,3 koruny za dolar.

Zde bych si dovilil skončit a opět vyčkat na dotazy k oběma bodům. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji vám, pane guvernére. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj výboru poslanec Michal Doktor. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Michal Doktor: Děkuji za slovo. Vážené dámy, vážení pánové, kolegyně, kolegové, ve smyslu pořadí projednávaných sněmovních tisků vám nejdříve přečtu, resp. předložím usnesení k inflaci, sněmovní tisk 264. Z usnesení rozpočtového výboru vybírám návrh, kterým předkládá Poslanecké sněmovně návrh, aby vzala Zprávu České národní banky o inflaci leden 2011 na vědomí. Já samozřejmě formálně přečtu návrh usnesení ještě před hlasováním.

K projednávání tohoto sněmovního tisku bych jako zpravodaj podtrhl především zmínku pana guvernéra týkající se zakomponování rizikového

scénáře, který se stal předmětem největší debaty členů rozpočtového výboru. Jak už bylo uvedeno, je zřejmé, že pravděpodobně dochází ke kombinaci nejméně dvou jevů popsaných v tomto rizikovém scénáři, a o to více jako zpravodaj a poslanec oceňuji fakt, že Poslanecká sněmovna ve své schopnosti projednávat a zabývat se podklady České národní banky už není v takovém časovém skluzu jako v minulém volebním období, kdy jsme její materiály projednávali s více než dvouletým zpožděním.

K bodu, který se týká hospodaření České národní banky, což je sněmovní tisk 298. Opět přečtu alespoň část z usnesení jednání výboru a samotné usnesení přečtu před hlasováním. I zde vám rozpočtový výbor doporučuje vzít na vědomí Roční zprávu o výsledku hospodaření České národní banky.

Tady je myslím na místě uvést fakt, že naprosto největší část debaty se týkala kumulované ztráty České národní banky, která tedy s ohledem na bilanci uzavřeného roku 2010 činí již 162 mld. korun. K tomuto údaji je třeba asi říci i doplňující informaci, že zhruba devět let se kumulovaný hospodářský výsledek, resp. hospodářský výsledek aktuálního účetního období daného roku, pohyboval ve ztrátě a zhruba stejných devět let se pohybovala Česká národní banka v zisku.

Daleko největší mírou ovlivňuje celkovou bilanci nebo bilanci hospodářského výsledku nakládání s devizovými rezervami. Tady bude jistě na místě, aby Česká národní banka vstoupila do debaty s vládou České republiky o budoucnosti strategie uzavřené v minulosti, kdy Česká národní banka proto, aby zabránila výrazné apreciaci kurzu české koruny, sterilizovala, zmírňovala vliv té devizové měny, ve které byly výnosy privatizace, případně jiné toky přicházející do našeho prostoru v cizí měně, a chránila tak vlastně českou korunu před extrémně silným posilováním. Opakuji, to je debata, kterou budeme muset vést a kde budeme muset rozhodnout, jak postupovat z hlediska strategické rozvahy a významu, významu této bilance nebo významu devizových rezerv na hospodaření České národní banky v budoucnosti.

Druhá část debaty se týkala vnitřních rezerv České národní banky. Myslím, že je správné, abych vám jako zpravodaj řekl, že už po několik let vykazuje Česká národní banka snahu vstřebat, vyrovnat se s veškerými inflačními vlivy a vlivy zejména v mzdové oblasti tím, že drží absolutní náklady na hospodaření České národní banky a hledá vnitřní rezervy. To je nepochybně stav, který má své limity, a poslanci rozpočtového výboru se velmi důrazně ptali, kde je ta pocitová bariéra, kde jsou ty hranice, do kdy je ještě možné čerpat z vnitřních rezerv a kdy Česká národní banka narazí na tu pomyslnou hranici, přes kterou nebude možné jít a uplatňovat další restrikce v hospodaření.

Tolik jako komentář k projednávaným dokumentům a jsem samozřejmě připraven na závěr přečíst návrhy jednotlivých usnesení. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji panu zpravodaji a zahajuji všeobecnou rozpravu k oběma bodům, tedy k bodu číslo 102 a k bodu číslo 103.

Sloučená rozprava k bodům 102 a 103

Táži se, kdo se hlásí do rozpravy. Prosím, pane poslanče. Pan poslanec Braný má slovo, prosím, pane poslanče.

Poslanec Petr Braný: Vážená paní předsedající, děkuji za slovo. Vážené kolegyně, kolegové, vládo, pane guvernére, já jsem měl možnost diskutovat o těchto materiálech s vedením České národní banky a byly mi poskytnuty odpovědi na mé pochybnosti. Nechci to tady rozebírat, protože je to značně komplikovaná materie z hlediska operací, které zde probíhají. Pan zpravodaj o tom hovořil, myslím, dost podrobně, i pan guvernéř ve svém slově.

Já respektuji tuto zprávu o hospodaření, které se chci teď věnovat, a plně podpořím, že vychází z § 47 odst. 3 zákona o České národní bance. Samozřejmě ta ztráta nikoho netěší. Když jsem byl s nynějším ministrem financí panem Kalouskem ve Slovinsku, tak jsme viděli, že tam je v pozitivních číslech národní banka a odvádí prostředky do veřejných financí. To by byl u nás šok. Věřím, pane guvernére, že nám ho nezpůsobíte nejbližší léta. Ale to se sarkasmem.

Rozumím té složité situaci, ale přesto chci se zeptat na jinou věc. Chci využít toho, že je tu nejen pan guvernéř, ale zejména pan předseda vlády. A je to možná víc dotaz na předsedu vlády než na pana guvernéra. Když jsme o tom hovořili i na rozpočtovém výboru, tak samozřejmě bylo řečeno, že to je věc mezi Ministerstvem financí a – cítím v podtextu – i politická otázka. A to je otázka dluhových swapů. Ve stručnosti, 1,4 bil. korun je dluh našeho státu a platíme za něj úrok 6 %. Na druhé straně vlastníme dluhopisy cizích států, které jsou v úschově v České národní bance v podobě takzvaných devizových rezerv, a inkasujeme z nich pouze úrok 3 %. Takže tady si myslím, že to je otázka taková těžce pochopitelná z hlediska ekonomických ukazatelů, protože chce-li člověk investovat a má třeba milion a chce ho investovat, tak si ho nenechá za 2 nebo za 3 % v bance a půjčí si úvěr za 6 %. Také se to může stát, ale chtěl bych znát důvody, proč tak je. Protože kdybychom udělali jenom zápočet proti sobě, bylo by to v cizích měnách, nemělo by těch 180 mld., co máme za ta 3 %, žádný vliv na kurz koruny, a přitom bychom si mohli snížit dluhovou službu téměř o 10 mld. ročně. Proč se tak nečiní? Tolik můj dotaz. A možná, že je to víc

na pana premiéra, možná se mýlím, jestli toto je nějaká hlubší strategie, proč si necháváme i takovéto dluhopisy ve vlastní správě, byť jsou třeba úročeny nevýhodně pro nás.

Děkuji za případnou odpověď.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Ptám se, kdo další se hlásí do všeobecné rozpravy. Zdá se, že nikdo, takže končím všeobecnou rozpravu.

Nyní se musíme vrátit nejprve k bodu číslo

102.

Zpráva České národní banky o inflaci - leden 2011 (Zpráva o měnovém vývoji za 2. pololetí 2010) /sněmovní tisk 264/

Pan guvernér vystoupí. Prosím, pane guvernére.

Guvernér ČNB Miroslav Singer: Já bych přece jenom na tu otázku reagoval. Jednak, přiznám se, že by mě trošku překvapilo, kdyby se Česká republika – určité detailní číslo zná ministr financí – ale v tuto dobu financovala celá za 6 % v průměru. Myslím si, že 6 % může teď být nějaká horní hranice na nějakém dlouhém, na 30 let emitovaném zahraničním dluhopisu, protože jinak ty úroky jsou obecně mnohem nižší. Ale to je ta méně důležitá část reakce.

Spíš bych chtěl říct, že v Evropské unii nesmějí centrální banky financovat státy. My nemůžeme financovat Českou republiku z principu zákazu financování, zákazu měnového financování, takže tento swap je v Evropské unii velmi špatně představitelný.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. A jak jsem říkala, vrátili jsme se k bodu číslo 102 a přistoupíme k rozpravě podrobné. A do ní je přihlášen pan zpravodaj, pan poslanec Doktor. Prosím, máte slovo.

Poslanec Michal Doktor: Takže nejdříve dokončení projednávání Zprávy o měnovém vývoji za druhé pololetí, tisk 264. Přečtu návrh usnesení: „Poslanecká sněmovna Parlamentu bere na vědomí Zprávu České národní banky o inflaci leden 2011 (Zpráva o měnovém vývoji za 2. pololetí 2010).“

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji vám. Táži se, jestli se někdo další hlásí do podrobné rozpravy. Není tomu tak, takže končím podrobnou rozpravu.

Nyní můžeme tedy začít hlasovat o usnesení, které zde přednesl pan zpravodaj a které vám také bylo rozdáno písemně.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 127 z přihlášených 167 pro 128, proti 2. Návrh usnesení byl přijat. Tímto končím projednávání bodu číslo 102.

Nyní přistoupíme k podrobné rozpravě v bodu číslo

103.

Roční zpráva o výsledku hospodaření České národní banky za rok 2010 /sněmovní tisk 298/

Přihlášeným je pan zpravodaj Michal Doktor. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Michal Doktor: Opět přečtu návrh usnesení, který je plně v souladu s návrhem usnesení rozpočtového výboru: „Poslanecká sněmovna podle § 47 odst. 4 zákona č. 6/1993 Sb., o České národní bance, ve znění pozdějších předpisů, bere na vědomí Roční zprávu o výsledku hospodaření České národní banky.“

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Táži se, jestli se někdo další hlásí do podrobné rozpravy k tomuto bodu. Není tomu tak. Končím podrobnou rozpravu.

Zahájím hlasování o usnesení, které vám přednesl pan zpravodaj.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 128 z přihlášených 167 pro 121, proti 7. Tento návrh usnesení byl přijat.

Já děkuji panu guvernérovi a děkuji zpravodaji. Končím projednávání tohoto bodu.

Nyní přistoupíme k dalšímu bodu dnešního pořadu schůze. Je jím

28.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 406/2000 Sb., o hospodaření energií, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 327/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Upozorňuji, že je navrženo, abychom s návrhem zákona vyslovili souhlas již v prvním čtení. Bylo mi ale doručeno veto 53 poslanců sociální demokracie.

Nyní prosím, aby předložený návrh za navrhovatele uvedl ministr průmyslu a obchodu Martin Kocourek. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Martin Kocourek: Děkuji. Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, potřeba novelizovat zákon o hospodaření energií a energetický zákon vyplývá ze závazku České republiky transponovat směrnici Evropského parlamentu a Rady 2010/30 o uvádění spotřeby energie a jiných zdrojů na energetických štítcích výrobků spojených se spotřebou energie a v normalizovaných informacích o výrobku a směrnici Evropského parlamentu a Rady 2009/125 o stanovení rámce pro určování požadavků na ekodesign výrobků spojených se spotřebou energie.

Návrh novely zákona o hospodaření energií je koncipován tak, aby získání přesných, věcných a srovnatelných informací o specifické spotřebě energie výrobků spojených se spotřebou energie uvedených na jejich energetických štítcích a v dalších materiálech ovlivnilo pozitivně konečného uživatele tohoto výrobku. Předpokládá se, že konečný uživatel dá při výběru a koupi nového výrobku přednost výrobkům s nižší spotřebou energie, což bude nutit výrobce, aby snížili spotřebu energie a jiných zdrojů u výrobků, které vyrábějí. Tím by se rovněž mělo nepřímo podpořit využívání těchto energeticky účinných výrobků. Bez těchto informací nedojde k prosazení racionálního využívání energie a jiných hlavních zdrojů u těchto výrobků.

Dále návrh novely zákona o hospodaření energií stanovuje, aby u určených výrobků spojených se spotřebou energie došlo k značnému snížení dopadů na životní prostředí. Dosažení snížení dopadů na životní prostředí je zajišťováno lepším návrhem výrobku, což rovněž vede k ekonomickým a energetickým úsporám a k prospěchu konečných uživatelů těchto výrobků. Proto nová právní úprava stanoví požadavky na ekodesign určených výrobků, které zajišťují snížený dopad na životní prostředí. Jde například o mezní hodnoty spotřeby energie nebo

znečištění fyzikálními vlivy, jako je hluk a elektromagnetické pole. Výrobky, na které se vztahují požadavky na ekodesign, bude moci výrobce uvést na trh pouze v případě, že bude pro tyto výrobky vydáno prohlášení o shodě a že budou označeny značkou CE. Tím bude také zajištěn jejich volný pohyb v rámci Evropské unie.

V souvislosti s uvedenými změnami jsou v návrhu novely zákona o hospodaření energií a novely energetického zákona zavedena nezbytná ustanovení k účinnému dohledu a kontrole nad trhem s uvedenými výrobky, kterou bude provádět Státní energetická inspekce. To je také výlučně předmětem novely energetického zákona.

Návrh vede ke vzájemné konkurenci subjektů vyrábějících, dovážejících a dodávajících výrobky spojené se spotřebou energie, ze kterého plyne efekt z hlediska sníženého dopadu určených výrobků se spotřebou energie na životní prostředí. A v důsledku prosazování energeticky úsporných výrobků bude mít toto vliv na ochranu tuzemských primárních energetických zdrojů.

Předkládaný návrh novely zákona o hospodaření energií a novely energetického zákona je předpisem implementačním, a proto z důvodu co nejrychlejšího naplnění závazku České republiky vůči Evropské unii jsme si dovolili požádat o vyslovení souhlasu s tímto návrhem již v prvním čtení. Přispějeme tak totiž k odstranění nedostatků, které jsou předmětem řízení o porušení smlouvy o fungování Evropské unie proti České republice.

Tolik na úvod. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji, pane ministře. Pouze upozorňuji ještě vás a Poslaneckou sněmovnu, že bylo předloženo veto 53 poslanců sociální demokracie.

Prosím, aby se slova nyní ujal zpravodaj pro první čtení poslanec Milan Urban. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Milan Urban: Vážená paní místopředsedkyně, kolegyně, kolegové, pan ministr velmi podrobně popsal věcný obsah tohoto zákona. Jedná se skutečně o ryzí implementaci evropské směrnice, kupodivu tentokrát ve prospěch spotřebitelů, ve prospěch životního prostředí a řekněme podnikatelského konkurenčního prostředí v České republice.

Doporučuji, aby tento zákon prošel do druhého čtení, a myslím si, že můžeme navrhnout zkrácení lhůt na projednávání ve výborech na 30 dnů.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Otevírám obecnou rozpravu. Do té v tuto chvíli nemám řádnou písemnou přihlášku, takže se tážu, kdo se hlásí do obecné rozpravy. Prosím, pane poslanče. Pan poslanec Šidlo má slovo.

Poslanec Karel Šidlo: Děkuji za slovo, paní předsedající. Členové vlády, vážené kolegyně, kolegové, dovoluji mi jenom pár slov. Myslím si, že pan ministr průmyslu a obchodu zde přednesl to, co je uvedeno v důvodové zprávě k této novele zákona. Myslím si, že to bylo obsažené, ale já tady chci uchopit ještě jednu věc, která zde nebyla zmíněna, a ona souvisí s následujícím bodem, který budeme projednávat. Protože v novele energetického zákona Státní energetická inspekce ztrácí celou řadu pravomocí právě tím, že se transformují do podmínek a do úkolů pro Energetický regulační úřad z hlediska posilování jeho pozic v rámci Evropské unie anebo parametrů Evropské unie podle jejich směrnic. Tady dochází k tomu, že právě přechází celá řada odpovědnosti nejen v ekodesingu, ale i z hlediska kontroly jednotlivých tabulek a štítků, které budou udávány na spotřebiče, právě na tuto instituci. A já v tom vidím i to pozitivní, že v podstatě Státní energetická inspekce, byť to není úplně to nejobornější, co by měla dělat z hlediska energetického odvětví, ale získává tady určitý prostor, který je garantován právě touto novelou, k tomu, aby mohla ustát svoje pozice. A teď to беру i tak, že i v podstatě personální na jednotlivých pracovištích. Myslím, že to je jeden z dalších pozitivních jevů, který se promítá do této novely zákona 406/2006 Sb.

Chtěl bych tady ještě zdůraznit, že i pro naše občany a spotřebitele bude velmi užitečné to, že v podstatě by měli, pokud Evropská unie v rámci aplikace své vlastní normy dodrží podmínky ve všech státech, tak by skutečně mohlo dojít k objektivizaci podmínek pro konkurenční prostředí z hlediska nejen výroby, ale i distribuce a prodeje jednotlivých výrobků v těchto energetických odvětvích. Myslím si, že to je pozitivní, a mohu garantovat, že klub KSČM tuto novelu bude podporovat v průběhu jejího projednávání.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Ptám se, kdo další se hlásí do rozpravy. Pan zpravodaj Urban, prosím.

Poslanec Milan Urban: Děkuji za slovo. Já jsem o tom již hovořil. Navrhuji, aby byly zkráceny lhůty na projednávání ve výboru na 30 dní.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Ptám, jestli se někdo další hlásí do rozpravy. Není tomu tak, končím obecnou rozpravu. Nyní se budeme zabývat návrhem na příkazání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání hospodářskému výboru. Má, prosím, někdo jiný návrh? Není tomu tak.

Nechám tedy hlasovat o předloženém návrhu organizačního výboru, který spočívá v příkazání hospodářskému výboru.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 129 z přihlášených 170 pro 151, proti nikdo. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání hospodářskému výboru.

Dále zde zazněl návrh pana zpravodaje na zkrácení lhůty k projednávání o 30 dnů. Také o tomto návrhu nechám nyní hlasovat.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 130 z přihlášených 170 pro 143, proti 3. Tento návrh byl přijat.

Já končím projednávání tohoto bodu. Děkuji panu ministrovi a děkuji panu zpravodajovi.

Přistoupíme k projednávání bodu

78.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony
/sněmovní tisk 232/ - třetí čtení**

Vidím, že chce vystoupit pan poslanec Tejc. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážená paní předsedající, kolegyně a kolegové, dovoluji mi jménem poslaneckého klubu sociální demokracie požádat s ohledem na množství pozměňovacích návrhů před hlasováním o tomto zákoně, nejlépe teď hned, o přestávku na klub sociální demokracie v délce 30 minut. Zároveň prosím členy klubu, aby se dostavili na jednání klubu do Státních aktů teď hned, bude-li vyhlášena pauza. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Já vám samozřejmě, pane poslanče, vyhovím a vyhlašuji pauzu do 10.20 hodin.

(Jednání přerušeno v 9.47 hodin.)

(Na žádost poslaneckého klubu ČSSD byla přestávka na jednání klubu prodloužena. Jednání pokračovalo v 10.30 hodin.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Dámy a pánové, budeme pokračovat v jednání dnešní schůze. Ještě než přistoupíme k projednávání bodu 78, ráda bych přečetla omluvu. Je to omluva pana poslance Víta Bárty z dnešního odpoledního jednání z důvodu pracovních povinností.

Dále bych ráda oznámila, co jsem zapomněla oznámit, a to že paní poslankyně Orgoníková má náhradní kartu č. 12.

Nyní můžeme přistoupit k projednávání bodu 78, vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony. Tento bod vám byl rozdán jako sněmovní tisk 232, třetí čtení. Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujal ministr průmyslu a obchodu Martin Kocourek a zpravodaj hospodářského výboru poslanec Milan Urban. Pozměňovací návrhy byly rozdány jako sněmovní tisk 232/4.

Otevírám rozpravu, do které mám v tuto chvíli jednu písemnou přihlášku, a to od pana poslance Plachého. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Plachý: Vážená paní předsedající, vážený pane ministře, dámy a pánové, dovoluji mi malou legislativně technickou opravu. Jedná se o pozměňovací návrh pod písmenem F1, kde za čárku je třeba doplnit slova „v bodě 46 a“.

Krátké odůvodnění. Tímto pozměňovacím návrhem jsem se snažil zvýšit dolní limit pro povinnost instalovat technické zařízení pro dispečerské řízení výroby. Bohužel hodnota 100 KW je na dvou místech a při načítání pozměňovacího návrhu mně jedno z těch dvou míst vypadlo. Děkuji za pochopení.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji vám, pane poslanče. Dalším přihlášeným do rozpravy je pan poslanec Novotný. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Josef Novotný st.: Paní předsedající, páni ministři, páni kolegové, já dnes vystoupím jenom krátce a s daleko střízlivějším nebo vstřícnějším projevem než posledně, kde jsem tento zákon a jeho tvorbu kritizoval. Smířlivější duch spočívá v tom, že jsem zaznamenal velké diskuse o podpoře pozměňovacích návrhů, a pokud budou podpořeny pozměňovací návrhy výboru pro životní prostředí, které mírní a zmenšují trochu průšvihy, které jsem ve svém posledním vystoupení avizoval, tak je tato norma v tomto rekordně krátkém čase alespoň zčásti opravitelná. To, že jsme pod nějakým tlakem, není naše vina. Parlament u této normy ukázal velkou vstřícnost, rychlost, operativnost a během měsíce a půl zpracoval

250 pozměňovacích návrhů do nějakého řešení, které alespoň zmírňuje problémy, které s tímto zákonem byly spojeny.

Co musím ale říct v této chvíli. Musím říct, že bez jakékoliv diskuse podložené nějakou koncepcí končí v České republice era obnovitelných zdrojů. Plnění kvót, které jsme se zavázali plnit pro celosvětový přínos a zejména Evropské unii, bude už teď jenom na biomase, takže jsme ukončili fotovoltaiický tunel a startujeme tunel biomasový. A startujeme ho i touto normou. Jsou tam pozměňovací návrhy, které přilévají oleje do ohně v tomto směru, byť jenom částečně.

Končí era obnovitelných zdrojů bez koncepce, bez toho, že by předcházela nějaká vládní koncepce, změna a dosavadní koncepce v obnovitelných zdrojích. To, že v této normě nejsou řešeny některé věci a nejsou ani předmětem pozměňovacích návrhů, to je ještě opravitelné a budu se snažit, pokud to projde, s tím, že budou přijaty i pozměňovací návrhy výboru pro životní prostředí, tak některé maličkosti se dají odstranit ještě doufám v Senátu a daly by se v tom procesu upravit tak, aby zákon byl přijatelný.

Nejvíce mi vadí, že my vlastně schválíme nebo nařídíme majitelům ostrovních provozů, které jsme už potrestali dost tím, že jsme jim v podstatě odejmuli podporu v letošním roce, nutíme je k tomu, přejít na propojení na síť a vyměnit technické zařízení, a my ještě těmto ostrovním provozům, které nijak neovlivňují síť, protože s ní nejsou spojeny, nařizujeme technické zařízení pro dispečerské řízení, a dokonce je budeme dispečersky řídit. To je nesmysl!

Takže tyhle věci se ale dají odstranit v Senátu a v této chvíli bych to nepovažoval za to nejpodstatnější. Podstatné je pro mě, abychom přijali pozměňovací návrhy pod písmenem B, které se týkají pozměňovacích návrhů z výboru pro životní prostředí. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji vám, pane poslanče. Ptám se, kdo další se hlásí do rozpravy. Nikdo se nehlásí, rozpravu končím. Chci se zeptat, jestli chce mít ještě závěrečné slovo pan navrhovatel nebo pan zpravodaj. Krouť hlavou, nechtějí.

Vidím, že je přihlášen pan poslanec Tejc. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážená paní místopředsedkyně, kolegyně a kolegové, dovoluji mi pro opravdu neobvyklý počet pozměňovacích návrhů na základě rozhodnutí klubu sociální demokracie požádat o přerušení projednávání tohoto bodu, a to do příštího týdne do úterý 10. května, tak aby bylo možno ještě projednat sporné body zejména zástupců hospodářského výboru a výboru pro životní prostředí. Myslím si, že to je konstruktivní návrh k tomu, aby tento návrh skutečně do budoucna pomohl

České republice, nikoliv ji uškodil, jak jsme toho byli svědky právě například v případě ne příliš šťastného rozhodnutí o podpoře fotovoltaických elektráren. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Pane poslanče, tedy, jestli jsem správně poslouchala, tak chcete přerušit projednávání tohoto bodu. To je procedurální návrh. Já přivolám kolegy a nechám o tomto návrhu hlasovat...

Ještě vás, pane poslanče, poprosím, jestli byste byl tak laskavý a ještě jednou zopakoval, dokdy přesně chcete tento bod přerušit. Buďte, prosím, tak laskavý.

Poslanec Jeroným Tejč: Bude-li to možné, navrhoval jsem přerušit projednávání tohoto bodu do úterý příštího týdne, tedy úterý 10. května.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Dobře, takže v tuto chvíli jsme slyšeli kompletní návrh, tedy přerušení do úterý. Já o tomto návrhu zahájím hlasování. Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 131 z přihlášených 167 pro 46, proti 72. Tento návrh byl zamítnut.

Nyní tedy můžeme přikročit k hlasování o pozměňovacích návrzích. Prosím pana zpravodaje, aby oznámil postup při hlasování a poté přednášel jednotlivé pozměňovací návrhy a před hlasováním se k nim vyjádřil. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Milan Urban: Paní místopředsedkyně, děkuji za slovo. Kolegyně, kolegové, já bych se vás nyní pokusil seznámit s návrhem hlasovací procedury a na závěr bych poprosil o případný souhlas s takovýmto postupem.

Nejdříve bychom hlasovali legislativně technické úpravy. Důvod, proč bychom je hlasovali na začátku, je, abychom formálně umožnili hlasovat o většině pozměňovacích návrhů, tedy i o těch, které nebyly předloženy ke komplexnímu pozměňovacímu návrhu, ale k vládnímu návrhu. Musí tam dojít k přečíslování, abychom mohli o některých těchto návrzích také hlasovat.

Poté bychom hlasovali o pozměňovacích návrzích obsažených v usnesení výboru pro životní prostředí, tedy o bodech B.1. až B.9., B.9. ve variantě I a II.

Poté by bylo hlasování o návrhu pana poslance Rádla pod písmenem C, tedy C.1. až C.9.

Dále bychom hlasovali o návrzích pana poslance Františka Laudáta,

tedy o návrhu D.1., poté o návrhu pana poslance Václava Mencla pod písmenem E.1. a E.2.

Dále bychom hlasovali o pozměňovacím návrhu pana poslance Plachého F.1.

Poté bychom hlasovali o návrhu poslance Urbana, variantně G.1., dále G.2. je nehlasovatelný, G.3. až G.6.

Poté bychom hlasovali o pozměňovacích návrzích pana poslance Krátkého, pokud budou přijaty legislativně technické úpravy, tedy o návrhu H.3., H.5., H.6., H.7., H.8. a H.9. Návrhy H.1, H.2., H.4. a H.10. jsou podle závěrů legislativního odboru nehlasovatelné, neboť se vztahují k vládnímu návrhu zákona a nelze je legislativně technicky upravit.

Dále bychom hlasovali o návrzích pana poslance Jana Babora – resp. nehlasovali, protože jsou nehlasovatelné a vztahují se rovněž k vládnímu návrhu zákona, nelze je legislativně technicky upravit. Nicméně avizují, že jeden z návrhů pana poslance Babora je totožný s návrhem pana poslance Šidla, tedy bude o něm hlasováno v bodě K.10.

Poté bychom hlasovali o návrzích pana poslance Petra Skokana, o návrzích pod písmenem J, J.1. až J.7.

Dále bychom hlasovali o návrzích pana poslance Šidla pod písmeny K.1. až K.9. a K.12. – K.10. bychom tedy hlasovali zvlášť, ten je totožný s návrhem pana poslance Babora. A poté bychom hlasovali o K.11.

Na závěr bychom hlasovali o komplexním pozměňovacím návrhu hospodářského výboru. Pokud bude přijat, budeme hlasovat o návrhu zákona ve znění přijatého komplexního pozměňovacího návrhu včetně přijatých pozměňovacích návrhů k tomuto komplexnímu pozměňovacímu návrhu.

Já bych si dovilil ještě přečíst všechny legislativně technické návrhy, a bychom o nich hlasovali. (Krátká porada mimo mikrofon.) Promiňte, malá porada s legislativou.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Pane zpravodaji, chcete teď načítat nějaké svoje drobné legislativní návrhy, jestli jsem vám správně rozuměla? Vy jste teď řekl postup...

Poslanec Milan Urban: Ne, to nejsou moje legislativně technické návrhy, ale to jsou legislativně technické návrhy legislativy parlamentu.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Pane zpravodaji, tohle to mělo zazní v rozpravě. Já jenom poprosím, jestli by pan ministr nemohl znovu otevřít rozpravu, aby se udělal formálně správně tento krok. Prosím, pane ministře, stačí, když nám třeba řeknete, že nám přejete hezký den (s úsměvem).

Ministr průmyslu a obchodu ČR Martin Kocourek: Vážená paní místopředsedkyně, určitě, všem přeji hezký den. Nicméně já bych stejně pana zpravodaje chtěl vyzvat, aby se ještě více věnoval hlasováním o bodech pod písmenem J, kde bych doporučoval, abychom je ještě restrukturalizovali, např. na hlasování zvlášť o bodu J.1., pak J.2. až J.5., pak zvlášť J.6. a pak zvlášť J.7.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Milan Urban: Já návrh pana ministra považuji za návrh k proceduře, tedy hlasovat individuálně o návrzích. Myslím, že to lze akceptovat. Tedy až budeme hlasovat o proceduře, prosím, abychom hlasovali již v té podobě, že písmeno J se bude hlasovat individuálně.

Nyní se vám všem omlouvám, nezbývá mi nic jiného, než abych přečetl legislativně technické připomínky, kterých je poměrně dost, tak to se mnou musíte nějak vydržet.

A. Legislativně technické připomínky k vládnímu návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony (sněmovní tisk č. 232)

I. K Čl. I

Doplňuje se výčet novel zákona o zákon č. 309/2002 Sb.

Odůvodnění: Jedná se o standardní výčet všech novel zákona č. 458/2000 Sb.

II. K Čl. I bodu 53:

V bodu 53 se slovo „která“ nahrazuje slovem „které“.

Odůvodnění: Jazyková úprava textu.

III. K Čl. I bodu 59:

V bodu 59 se slova „se na konci odstavce 10 tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno x, které“ nahrazují slovy „odst. 10 písm. x)“.

IV. K Čl. I bodu 62:

V bodu 62 se slova „bodě“ nahrazují slovy „na konci bodu“.

V. K Čl. I bodu 87:

V bodu 87 se slovo „odstavce“ nahrazuje slovem „odst.“.

Odůvodnění: úprava návrhu v souladu s legislativními pravidly vlády.

VI. K Čl. I bodu 100:

V § 58k odst. 4 se slovo „mu“ nahrazuje slovem „jim“.

Odůvodnění: jazyková úprava textu.

VII. K Čl. I bodu 100:

V § 58n odst. 2 se za slova „podmínky nezávislosti“ vkládá dvojtečka.

Odůvodnění: Jazyková úprava textu.

VIII. K Čl. I bodu 100:

V § 58n odst. 3 se slova „písm. d) a e)“ nahrazují slovy „písm. b), c) nebo e)“.

Odůvodnění: Byla provedena analogická oprava v ustanovení § 24a odst. 3 – nutně musí být provedena oprava v ustanovení § 58n odst. 3.

IX. K Čl. I bodu 101:

V bodu 101 se slova „písm. j) se na konci bodu 6 doplňuje slovo „nebo“ a doplňují se“ nahrazují slovy „se na konci písmene j) doplňují“.

Odůvodnění: Úprava návrhu v souladu s legislativními pravidly vlády.

X. K Čl. I bodu 109:

V bodu 109 se za slova „odstavec 4 vkládá“ vkládá slovo „nový“.

Odůvodnění: Úprava návrhu v souladu s legislativními pravidly vlády.

XI. K Čl. I bodu 114:

V bodu 114 se za slova „odst. 8 písm. k) se“ vkládá slovo „za“.

Odůvodnění: Úprava návrhu v souladu s legislativními pravidly vlády.

XII. K Čl. I bodu 126:

V § 67a odst. 4 písm. e) se slovo „řádnému“ nahrazuje slovem „řádného“; a slovo „rozvoji“ se nahrazuje slovem „rozvoje“.

Odůvodnění: Jazyková úprava textu. Žadatel musí prokázat, že dočasným omezením nedojde k ohrožení nebo omezení řádného fungování a rozvoje vnitřního trhu s plynem, tedy nedojde k ohrožení nebo omezení toho čeho – 2. pád.*

XIII. K Čl. I bodu 126:

V § 67a odst. 12 se slova „prodloužené podle odstavce 10“ nahrazují slovy „prodloužené podle odstavce 11“.

Odůvodnění: Jedná se o opravu odkazu, kdy úpravu dané lhůty obsahuje odstavec 11 tohoto ustanovení, a nikoliv odstavec 10.

XIV. K Čl. I bodu 141:

V bodu 141 se slova „až 91e“ nahrazují slovy „až 91a“.

Odůvodnění: Jedná se o úpravu v souladu s legislativními pravidly vlády, kdy § 90 až 91a zákon 458/2000 Sb., v platném znění, již obsahuje, a jsou tedy nahrazovány; zbylé § 91b až 91d se zavádějí nově. Takto upravený bod bude obsahovat již pouze § 90, 91 a 91a.

XV. K Čl. I bodu 141:

V § 91a odst. 4 se slova „písm. r)“ nahrazují slovy „písm. s)“.

Odůvodnění: Vzhledem k tomu, že v ustanovení § 91a odst. 1 došlo k doplnění nové skutkové podstaty označené jako písmeno c), došlo k posunutí dalších skutkových podstat a toto posunutí je třeba zohlednit rovněž v ustanovení § 91a odst. 4 a původní písmeno r) nově označit jako s).

XVI. K Čl. I – nový bod:

Vkládá se nový bod 141a, který zní: „Za § 91a se vkládají nové § 91b

až 91d, které včetně nadpisů znějí:

Odůvodnění: Jedná se o nová ustanovení, kdy pro soulad postupu s legislativními pravidly vlády je vhodné využít nového novelizačního bodu. Znění § 91b až 91d se tedy přesouvá z bodu 141 do bodu 141a.

XVII. K Čl. I – nový bod:

Vkládá se nový bod 147a, který zní: V § 96 odstavec 2 zní: „V řízeních vedených Energetickým regulačním úřadem se ustanovení správního řádu o možném způsobu ukončení řízení o rozkladu nepoužije.“

Odůvodnění: Jedná se o změnu v souladu s legislativními pravidly vlády, kdy § 96 odst. 2 je měněn (nahrazován), nikoliv nově vkládán. Z toho důvodu je vhodné postupovat cestou samostatného novelizačního bodu s vhodnější formulací.

XVIII. K Čl. I bodu 148:

V bodu 148 se slova „za odstavec 1 vkládají nové odstavce 2 až 4, které znějí:“ nahrazují slovy „za odstavec 2 vkládají nové odstavce 3 a 4, které znějí:“.

Dosavadní odstavce 3 a 4 se označují jako odstavce 5 a 6.

Odůvodnění: Jedná se o úpravu v souladu s legislativními pravidly vlády.

XIX. K Čl. I bodu 148:

V § 96 odst. 3 se slova „podle § 17 odst. 5 tohoto zákona“ nahrazují slovy „podle § 17 odst. 7“.

XX. K Čl. I bodu 163:

V bodu 163 se slova „čárkou a se doplňují“ nahrazují slovy „čárkou a doplňují se“.

Odůvodnění: Jazyková úprava textu.

XXI. K Části II až IV:

Články IV, V, VI a VII se označují jako články III, IV, V a VI.

Odůvodnění: Jedná se o úpravu číslování článků tak, aby odpovídalo zásadám obsaženým v legislativních pravidlech vlády.

B. Technická úprava pozměňovacích návrhů podaných na 2. čtení – poslanec Rádl:

Pozn.: Tyto návrhy je nutné podávat svým jménem (s poslanci Rádlem a Krátkým to bylo toto projednáno)

1. K pozměňovacímu návrhu poslance Rádla – C.6.: V pozměňovacím návrhu označeném C.6. se slova „17b odst. 8“ nahrazují slovy „17b odst. 11“.

2. K pozměňovacímu návrhu poslance Rádla – C.7.: V pozměňovacím návrhu označeném C. 7. se slova „a v § 17b odst. 7“ nahrazují slovy „a v § 17b odst. 10“.

C. Technická úprava pozměňovacích návrhů podaných ve 2. čtení –

poslanec Krátký:

1. K pozměňovacímu návrhu poslance Krátkého – H.3.: V pozměňovacím návrhu označeném H.3. se slova „bod 21“ nahrazují slovy „bod 28“.

2. K pozměňovacím návrhům poslance Krátkého – H.5. až H.9.: V pozměňovacích návrzích označených H.5., H.6., H.7., H.8. a H.9. se slova „bod 117“ nahrazují slovy „bod 141“.

Tak, to je vše, co se týká legislativně technických. Já vám děkuji za pozornost, že jste to vydrželi, a můžeme tedy přistoupit k jednotlivým hlasováním.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Nemůžeme přistoupit, protože nejprve musím uzavřít rozpravu, která se otevřela tímto, takže já se táži, jestli se hlásí ještě někdo další do rozpravy. Vidím, že se hlásí pan poslanec Šidlo. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Karel Šidlo: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Já jsem k proceduře hlasování mám dvě poznámky.

Jedna je ta, že bych požádal pana zpravodaje, zda by mohl pozměňovací návrhy moje pod písmeny K.1. až K.12. trošičku jinak upravit do hlasování. Tam totiž té Rady Energetického regulačního úřadu se týkají body K.1. až K.8., a bod K.12. Ten bod K.9. je zcela samostatný, ten je mimo, ten se týká něčeho jiného, a body K.10. a K.11. spolu souvisejí, tam to hlasování může být společné.

A druhá poznámka, kterou mám, je to, že v podstatě nesouhlasím s tím, že pozměňovací návrhy pod písmeny C, pokud by byly přijaty, tak neumožňují hlasovat o mých pozměňovacích návrzích. Já jsem přesvědčen, že pan kolega Rádl řeší novelu zákona v bodech týkajících se Energetického regulačního úřadu jinak, než řeším já prostřednictvím Rady Energetického regulačního úřadu. Proto i v případě přijetí pana kolegy Rádla by moje pozměňovací návrhy pod body K.1. až K.8. a K.12., měly být hlasovány.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji a prosím pana zpravodaje, aby nám řekl, jakým způsobem budeme postupovat.

Poslanec Milan Urban: Paní místopředsedkyně, jestli dovolíte, já bych nejprve reagoval na poznámky pana poslance Šidla.

Já bych navrhoval, aby u K se hlasovalo nejprve K.1. až K.9. a K.12., K.10. zvlášť a K.11. zvlášť. To myslím odpovídá. Devítka (po krátké poradě s poslancem Šidlem) – K.9. bude samostatně.

A nyní ještě k té druhé poznámce o hlasovatelnosti či nehlasovatelnosti v případě přijetí pozměňovacích návrhů pana poslance Rádla. V případě přijetí pozměňovacích návrhů pana poslance Rádla já tu skutečně mám poznámku po poradě s legislativním odborem Poslanecké sněmovny, že v případě přijetí C.1. až C.9., resp. C.2. až C.7., pak K.1. až K.9. a K.12. jsou nehlasovatelné.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji, pane zpravodaji. A já tedy, pokud se nikdo další nehlásí do rozpravy, končím rozpravu. Pan zpravodaj nás... (O slovo se hlásí posl. Braný.) Ano, ale ukončila jsem rozpravu, pane poslanče. Chcete prosím k proceduře hlasování? (Ano.) Tak prosím, máte slovo.

Poslanec Petr Braný: Děkuji za slovo. Vážená paní místopředsedkyně, kolegové, vládo, já ctím práci hospodářského výboru a výboru pro životní prostředí, ale to byla smršť legislativně technických úprav a ty směřovaly, jak jsem pochopil, ještě k pozměňovacím návrhům. Možná jsem to špatně pochopil, ale bylo řečeno v tom předčítání, že to je pozměňovací návrh toho a toho a k tomu uvozovky apod.

Takže bych žádal, aby se nejdřív vůbec hlasovalo o tom, jestli jsou hlasovatelné legislativně... Ne o nich, jestli je přijmeme, ale jestli vůbec to bereme za legislativně technické úpravy, protože když je přijmeme na začátku, tak jsme jakoby přijali i úpravy pozměňovacích návrhů, o kterých budeme jednat později. Já vím, že je to vždycky problém. A když jsme řešili – jako zpravodaj mám spotřební daň, tak ví pan kolega Urban, že jsme to přerušili do druhého dne, protože v tom byla nejasnost. Já po tom nevolám, nedávám tento návrh, ale chtěl bych ještě vyjasnit, jak se bude postupovat při legislativně technických. A proto bych navrhoval, když nebude jasné vysvětleno, aby byla nejdřív procedura hlasování, zda jsou to legislativně technické v celém rozsahu, anebo s nějakou výjimkou.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Dám ještě slovo panu zpravodaji. Dále se poté hlásil pan poslanec Boris Šťastný. Tomu udělím slovo hned poté.

Poslanec Milan Urban: Já bych se pokusil to vysvětlit. Souhlasím s tím, co pan poslanec navrhuje. Proto jsem zařadil v proceduře hlasování jako první hlasování o legislativně technických úpravách. Samozřejmě je potřeba je odsouhlasit, aby bylo možno v hlasování pokračovat. Návrhy, které tam zazněly v legislativně technických, ony nemění věcný obsah pozměňovacích návrhů, ale mění se pouze číslování, protože tyto návrhy

byly podány k vládnímu návrhu, nikoliv ke komplexnímu pozměňovacímu návrhu hospodářského výboru, který byl přijat za základ. A aby kolegové nebyli ošizeni o to, že se o jejich návrzích, jistě závažných, bude hlasovat, proto je tady dohoda s legislativou, že v rámci legislativně technických se přechází jednotlivé odstavce a písmena tak, aby to bylo hlasovatelné ve vztahu ke komplexnímu pozměňovacímu návrhu hospodářského výboru.

Máte pravdu, tento postup je nutno prověřit hlasováním, a tedy musí se hlasovat o všech legislativně technických, tak jak jsem je tady přečetl úplně na začátku.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Ano, děkuji vám. Než nechám hlasovat, dám ještě slovo panu poslanci Šťastnému, který se hlásil.

Poslanec Boris Šťastný: Vážená paní předsedající, dámy a pánové, k proceduře. Já bych si nikdy nedovolil jakýmkoliv způsobem vstupovat do energetického zákona, ale já chci prohlásit, že nevím, ale opravdu nevím vůbec, o čem budu hlasovat! (Potlesk, zejména z řad ČSSD.) Já pokládám toto za naprosto zmatečné. Velmi se omlouvám. Stejná situace nastala kdysi před několika lety při projednávání tabákového zákona a byl to kolega Urban, který navrhoval vrácení hospodářskému výboru, aby se ta věc dala do pořádku. Čili já opravdu bych chtěl požádat, aby se zamyslel zpravodaj i navrhovatel nad tím, co teď uděláme, protože situace je tristní. Opravdu já osobně se v tom nevyznám a nejsem schopen hlasovat. (Potlesk.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Další se hlásil s faktickou poznámkou pan poslanec Tomáš Úlehla. Pardon, hlásil se k proceduře.

Poslanec Tomáš Úlehla: Děkuji. Já jsem se jenom chtěl přidat k tomu, že v podstatě, když jsem to teď celé pročetl, a máme tam stanoviska u výboru životního prostředí, který jsme dvakrát svolali, tak by mi připadlo tedy nekorektní vůči provozovatelům malých vodních elektráren, abychom to takto zazdili jedním hlasováním. Čili já bych se k tomu tedy také přikláněl, protože jsem teď překvapen, když čtu doporučená hlasování, že je to tam všude napsáno trošku jinak, než jsme předpokládali. A my jsme k tomu svolávali skutečně jednání.

Takže já věřím, že to nemá hlavu a patu, tak jak teď jsem poslouchal proceduru.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Já tedy v tuto

chvíli vyzvu pana zpravodaje, aby byl tak laskav a znovu nám zopakoval celý postup, aby nám bylo zcela jasno... (Námítky ze sálu.) Pardon, ještě pan poslanec Tejč se hlásí. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jeroným Tejč: Vážená paní předsedající, kolegyně a kolegové, já myslím, že tohle je přesně jeden z důvodů, proč jsme navrhovali, aby tento bod byl přerušen alespoň do příštího týdne, když už nebude hlasováno o vrácení do druhého čtení a vrácení výborům k projednání. To, co se tady děje, je přesně důvod, proč jsme byli přesvědčeni o tom, že by k přerušení a zdržení o několik dní mělo dojít. Já se nedomnívám, že pokud tento návrh zákona budeme projednávat v úterý, resp. ne projednávat, ale hlasovat o něm, že to něco zásadního změní v české energetické politice. Proto si dovoluji, bude-li to umožněno podle jednacího řádu, požádat znovu o to, abychom hlasovali na základě této nově vzniklé situace o přerušení do úterý 10. května, byť souhlasím s tím, že už jsme o tom hlasovali. Na druhé straně mám pocit, že vývoj dává za pravdu tomuto řešení. A byl bych rád, kdyby kolegové na toto změnili názor. Děkuji. (Potlesk ČSSD.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Hlásí se pan poslanec Tluchoř. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Petr Tluchoř: Vážená paní místopředsedkyně, dámy a pánové, omlouvám se. Rád bych vás požádal o 15 minut přestávky na jednání poslaneckého klubu ODS. Pokud nám vyhovíte, tak tímto svolávám poslanecký klub do Státních aktů – ihned prosím. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Ano, já této žádosti vyhovím a přerušuji projednávání do 11.30 hodin.

(Jednání přerušeno v 11.06 hodin.)

(V 11.30 předsedkyně PSP oznámila prodloužení přestávky na jednání klubu ODS o 10 minut. Jednání pokračovalo v 11.40 hodin.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Dámy a pánové, čas na přestávku poslaneckého klubu ODS skončil. Seznámím vás se dvěma omluvami, které mi byly doručeny. Omlouvá se pan poslanec Jan Farský ze zdravotních důvodů a po zbytek dnešního jednacího dne se omlouvá také pan poslanec Jan Čechlovský. Tolik omluvy, a nyní se budeme věnovat bodu, který jsme přerušili kvůli přestávce.

Je před námi několik kroků a já se je pokusím zrekapitulovat. První krok,

který bychom měli učinit, je hlasovat o návrhu pana poslance Braného, který zpochybňuje, zda legislativně technické úpravy, tak jak je přečetl na úvodu třetího čtení pan zpravodaj Urban, jsou skutečně legislativně technickými úpravami.

Musím říci, že tyto úpravy vznikly ve spolupráci Ministerstva průmyslu a obchodu a legislativy parlamentu. Byla jsem ujištěna, že se skutečně o tyto legislativně technické úpravy jedná, nicméně rozhodovat bude Sněmovna, to je první krok. Tedy zda se o ně jedná, nebo ne. Potom bychom hlasovali o proceduře, tak jak ji přečetl pan zpravodaj Urban. Potom by se hlasovalo v případě, že odsouhlasíme, že se jedná o legislativně technické úpravy, tak o těchto úpravách, potom o pozměňovacích návrzích a potom o komplexním pozměňovacím návrhu a na závěr o celku.

To je sled kroků, které jsou před námi. Má někdo něco teď v tuto chvíli? Pan kolega Jeroným Tejč. Prosím.

Poslanec Jeroným Tejč: Vážená paní předsedkyně, dovoluji si připomenout, že ještě před vyhlášením pauzy a před žádostí pana předsedy Tluchoře o pauzu na klub ODS jsem si dovolil znovu požádat s odůvodněním o hlasování o přerušení této schůze na úterý, tedy opakování tohoto hlasování. Bude-li to možné, trval bych na mém návrhu. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. My jsme se právě o tomto bavili, zda je možné, nebo není možné opakovat návrh, o kterém Sněmovna před pár minutami již jednou rozhodovala. Samozřejmě se můžeme dostat do nekonečného procedurálního sporu, jestli to možné, je nebo není. Já dám o tomto návrhu pana poslance Tejce znovu hlasovat, pokud neexistuje námitka proti tomuto mému postupu. Pokud existuje, sdělte ji. Neexistuje-li, dávám hlasovat.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 132 a ptám se, kdo souhlasí s návrhem pana poslance Tejce na přerušení projednávání tohoto bodu do úterý 10. května. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 132, přítomno 164, pro 53, proti 75. Tento návrh opětovně přijat nebyl.

Nyní tedy rozhodneme o návrhu pana poslance Braného, který zpochybňuje nebo namítá, zda se jednalo o legislativně technické úpravy, či nikoli, tedy o ty, které přednesl pan zpravodaj Urban.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 133. Ptám se, kdo souhlasí s námitkou pana poslance Braného, že se nejedná o legislativně technické úpravy. Kdo souhlasí s tímto stanoviskem pana poslance Braného? Kdo je pro-

ti tomuto stanovisku a domnívá se tedy, že se jedná o legislativně technické úpravy?

Hlasování pořadové číslo 133, přítomno 165, pro 46, proti 71, návrh přijat nebyl. Znamená to tedy, že souhlasíme s tím, že se jedná o legislativně technické úpravy.

Nyní bude mít slovo pan zpravodaj, i když zeptám se Sněmovny: Procedura byla, byli jsme s ní seznámeni. Je, pane zpravodaji, něco, s čím byste chtěl ještě Sněmovnu seznámit? Byly nějaké návrhy ke změně procedury, o nichž bychom měli vědět nyní? Namítá někdo něco? Pan kolega Urban ještě jednou.

Poslanec Milan Urban: Děkuji, paní předsedkyně, snad jen malou poznámku k proceduře. Já jsem zde předtím vycházel z nějakého závěru, co je a není hlasovatelné ve vztahu k návrhům pana poslance Šidla. Chtěl bych zopakovat, že pokud by nebyly přijaty návrhy pana poslance Rádla C1 až C9, tak návrhy pana poslance Šidla pod písmenem K jsou hlasovatelné.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Legislativy se budu průběžně ptát, abychom se nedopustili nějaké chyby. Budeme se snažit ji předcházet. Legislativa souhlasí s tímto, co nyní bylo oznámeno Sněmovně.

Ještě pan poslanec Urban.

Poslanec Milan Urban: Jen dovolu ještě upřesnění. Když by bylo C2, tak ty návrhy K pana poslance Šidla nejsou hlasovatelné, říká legislativa. Myslím si, že toto je definitivní závěr.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Byli jsme seznámeni s procedurou, byl zde vyjasněn tento problém. Nyní budeme hlasovat o tom, kdo souhlasí s navrženou procedurou a kdo nikoli.

Zahajuji hlasování číslo 134. Kdo souhlasí s procedurou hlasování, tak jak nás s ní seznámil pan zpravodaj, pan poslanec Milan Urban? Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 134, přítomno 165, pro 143, proti 5, proceduru jsme si schválili.

Požádám nyní pana zpravodaje, aby nám přednášel návrhy hlasování a dával k nim své stanovisko, o totéž požádám pana ministra.

Poslanec Milan Urban: Paní předsedkyně, ještě bych si dovolil požádat o hlasování o legislativně technických. Předtím jsme rozhodli, že se jedná skutečně o legislativně technické, a teď bychom je měli schválit.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano. Zahajuji hlasování číslo 135. Táhá se, kdo souhlasí s legislativně technickými úpravami, tak jak zde byly načteny. Kdo je pro tyto úpravy? Kdo je proti?

Hlasování číslo 135, přítomno 165, pro 142, proti 6, legislativně technické úpravy a gramatické úpravy byly schváleny. Prosím o další návrh.

Poslanec Milan Urban: Děkuji. Hlasovali bychom tedy o pozměňovacích návrzích pod písmenem B. B1 prosím. (Ministr Kocourek i zpravodaj Urban nesouhlasí.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování číslo 136. Ptám se, kdo souhlasí s tímto návrhem. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 136, přítomno 164, pro 90, proti 50, návrh byl přijat.

Poslanec Milan Urban: Dále budeme hlasovat o návrhu B2. (Ministr i zpravodaj souhlasí.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování číslo 137. Táhá se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti návrhu?

Hlasování číslo 137, přítomno 165, pro 147, proti 1, návrh byl přijat.

Poslanec Milan Urban: Nyní bychom hlasovali o návrzích B3 až B5. (Ministr i zpravodaj nesouhlasí.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování číslo 138. Kdo je pro návrhy B3 až B5? Kdo je proti těmto návrhům?

Hlasování číslo 138, přítomno 165, pro 87, proti 48, návrh byl přijat.

Poslanec Milan Urban: Nyní bychom hlasovali o návrhu B6. (Ministr i zpravodaj nesouhlasí.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování číslo 139. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti návrhu?

Hlasování číslo 139, přítomno 165, pro 67, proti 164, návrh přijat nebyl.

Poslanec Milan Urban: Nyní bychom hlasovali o návrhu B 7. (Ministr i zpravodaj souhlasí.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování číslo 140. Kdo je pro návrh B7? Kdo je proti tomuto návrhu?
V hlasování číslo 140 přítomno 164, pro 150, proti 1. Návrh byl přijat.

Poslanec Milan Urban: B8. (Ministr i zpravodaj nesouhlasí.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování číslo 141. Kdo je pro návrh B8? Kdo je proti tomuto návrhu?
V hlasování číslo 141 přítomno 165, pro 63, proti 68. Návrh přijat nebyl.

Poslanec Milan Urban: Nyní bychom hlasovali o B9 ve variantě 1. (Ministr i zpravodaj nesouhlasí.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování číslo 142. Kdo je pro návrh B9 varianta 1? Kdo je proti tomuto návrhu?
V hlasování číslo 142 přítomno 165, pro 49, proti 94. Návrh přijat nebyl.

Poslanec Milan Urban. Nyní B9 varianta 2. (Ministr i zpravodaj souhlasí.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování číslo 143. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?
V hlasování číslo 143 přítomno 165, pro 134, proti 15. Návrh byl přijat. Prosím o další návrh.

Poslanec Milan Urban: Nyní bychom hlasovali o pozměňovacích návrzích pana poslance Rádla pod písm. C1 až C9. (Ministr i zpravodaj nesouhlasí.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování číslo 144. Kdo je pro tyto návrhy C1 až C9? Kdo je proti?
V hlasování pořadové číslo 144 přítomno 165, pro 5, proti 100. Návrh přijat nebyl.

Poslanec Milan Urban: Nyní budeme hlasovat o návrhu pana poslance Laudáta D1. (Ministr i zpravodaj nesouhlasí.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování číslo 145. Kdo je pro návrh D1? Kdo je proti?
V hlasování pořadové číslo 145 přítomno 165, pro 85, proti 56. Návrh byl přijat.

Ted' proběhne prosím kontrola tohoto hlasování. (Probíhá kontrola hlasování.) Je nějaká námitka proti hlasování? Není námitka. Můžeme tedy pokračovat dalším návrhem.

Poslanec Milan Urban: Dále bychom hlasovali návrh pana poslance Václava Mencla pod písm. E1 a E2 společně, protože spolu souvisí. (Ministr i zpravodaj neutrální stanovisko.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování číslo 146. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?
V hlasování pořadové číslo 146 přítomno 165, pro 52, proti 31. Návrh přijat nebyl.

Poslanec Milan Urban: Dále budeme hlasovat o návrhu pana poslance Plachého pod písm. F1. (Ministr má záporné stanovisko, zpravodaj negativní.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování číslo 147. Kdo je pro návrh F1? Kdo je proti?
V hlasování pořadové číslo 147 přítomno 165, pro 49, proti 61. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Milan Urban: Dále budeme hlasovat o návrhu poslance Milana Urbana G1 ve variantě 1. (Ministr má záporné stanovisko, zpravodaj souhlasí.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování číslo 148. Kdo je pro návrh G1 varianta 1? Kdo je proti tomuto návrhu?
V hlasování číslo 148 přítomno 165, pro 14, proti 105. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Milan Urban: G1 varianta 2. (Ministr má záporné stanovisko, zpravodaj souhlasí.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování číslo 149. Táhne se, kdo je pro. Kdo je proti?
V hlasování číslo 149 přítomno 165, pro 39, proti 98. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Milan Urban: G2 je nehlasovatelný, takže budeme hlasovat o G3 až G6. (Ministr doporučuje, zpravodaj souhlasí.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování číslo 150. Kdo souhlasí s návrhy G3 až G6? Kdo je proti?

V hlasování číslo 150 přítomno 165, pro 119, proti 5. Návrh byl přijat.

Poslanec Milan Urban: Dále budeme hlasovat o pozměňovacích návrzích pana poslance Jiřího Krátkého. Protože byly přijaty legislativně technické úpravy, můžeme hlasovat postupně o bodech.

Takže nejdříve H3. (Ministr má záporné stanovisko, zpravodaj nesouhlasí.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování číslo 151. Kdo je pro pozměňovací návrh H3? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 151 přítomno 165, pro 52, proti 98. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Milan Urban: H5. (Ministr má záporné stanovisko, zpravodaj má negativní stanovisko.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování číslo 152. Kdo je pro návrh H5? Kdo je proti?

V hlasování číslo 152 přítomno 165, pro 47, proti 99. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Milan Urban: H6. (Ministr i zpravodaj záporné stanovisko.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování číslo 153. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?

V hlasování číslo 153 přítomno 165, pro 45, proti 100. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Milan Urban: H7. (Ministr má záporné stanovisko, zpravodaj nesouhlasí.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování číslo 154. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?

V hlasování číslo 154 přítomno 166, pro 47, proti 99. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Milan Urban: H8. (Obě stanoviska záporná.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování číslo 155. Kdo je pro návrh H8? Kdo je proti tomuto návrhu?

V hlasování číslo 155 přítomno 166, pro 44, proti 100. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Milan Urban: H9. (Obě stanoviska záporná.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování číslo 156. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti tomuto návrhu?

V hlasování číslo 156 přítomno 166 pro 46, proti 101. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Milan Urban: Nehlasovatelné jsou H1, H2, H4 a H10, které se vztahují k vládnímu návrhu zákona a nelze je legislativně technicky upravit.

Nyní bychom tedy přešli k písmenu I. I1 a I2 jsou rovněž nehlasovatelné, neboť se vztahují k vládnímu návrhu a nelze je legislativně technicky upravit, ale část tohoto návrhu budeme potom hlasovat v K10.

Nyní bychom tedy přešli k bodu J pana poslance Petra Skokana a prosím hlasování o J1.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Stanoviska prosím? (Zpravodaj i ministr nesouhlasí.)

Zahajuji hlasování číslo 157. Kdo souhlasí s návrhem J1? Kdo je proti?

V hlasování číslo 157 přítomno 166, pro 49, proti 95. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Milan Urban: Nyní bychom hlasovali o J2 až J5. (Zpravodaj i ministr souhlasí.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování číslo 158. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?

V hlasování číslo 158 přítomno 166, pro 149, proti 4. Návrh byl přijat.

Poslanec Milan Urban: J6. (Obě stanoviska záporná.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování číslo 159. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?

V hlasování číslo 159 přítomno 166, pro 45, proti 97. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Milan Urban: Vzhledem k tomu, že prošlo G6, je J7 nehlasovatelné. Děkuji, a můžeme tedy přejít k bodu K, tedy k návrhům pana poslance Karla Šidla.

Hlasovali bychom K1 až K8. (Obě stanoviska záporná.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování číslo 160. Kdo je pro K1 až K8? Kdo je proti?

V hlasování číslo 160 přítomno 166, pro 53, proti 92. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Milan Urban: Nyní samostatně K9. (Obě stanoviska nesouhlasná.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování číslo 161. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?

V hlasování číslo 161 přítomno 166 pro 47, proti 102. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Milan Urban: Samostatně K10. Výrazný souhlas. (Ministr záporné stanovisko.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování číslo 162. Kdo souhlasí s návrhem K10? Kdo je proti?

V hlasování číslo 162 přítomno 164, pro 62, proti 88. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Milan Urban: Nyní budeme hlasovat o K11. (Oba nesouhlas.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování číslo 163. Kdo je pro K11? Kdo je proti tomuto návrhu?

V hlasování číslo 163 přítomno 165, pro 46, proti 102. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Milan Urban: K1 až K8 souvisí s K12. Protože nebylo přijato, není K12 hlasovatelné.

Tím jsme se vypořádali se všemi pozměňovacími návrhy ke komplexnímu pozměňovacímu návrhu hospodářského výboru. Nyní bych tedy prosil hlasování o celém komplexním pozměňovacím návrhu hospodářského výboru ve znění přijatých pozměňovacích návrhů.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano. Zahajuji hlasování číslo 164. Táhá se, kdo souhlasí s tímto... Pardon, ještě stanoviska. (Zpravodaj i ministr souhlas.) Byla obě kladná.

Kdo je tedy pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 164 přítomno 166, pro 101, proti 14. Tento komplexní pozměňovací návrh byl přijat.

Poslanec Milan Urban: Teď nás čeká již poslední hlasování o návrhu zákona jako celku ve znění přijatého pozměňovacího komplexního návrhu.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zeptám se, zda má někdo nějaké námítky proti tomu, že bylo hlasováno o všech návrzích. Legislativa stvrzuje, že procedura byla potvrzena, hlasovali jsme o všem, nikdo nemá žádnou námítku.

Přednesu návrh usnesení: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, podle sněmovního tisku 232, ve znění schválených pozměňovacích návrhů.“ Stanoviska prosím. (Obě stanoviska kladná.)

Zahajuji hlasování číslo 165. Kdo souhlasí s tímto návrhem usnesení? Kdo je proti?

V hlasování číslo 165 přítomno 166, pro 99, proti 40. Tento návrh tedy byl přijat. Konstatuji, že s návrhem usnesení Poslanecká sněmovna vyslovila souhlas.

Tím jsme, dámy a pánové, ukončili projednávání bodu 78, sněmovního tisku 232, ve třetím čtení. Děkuji panu ministroví, děkuji též panu zpravodaji.

Můžeme přistoupit k dalšímu bodu. Zahajuji projednávání bodu číslo

82.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 61/1988 Sb., o hornické činnosti, výbušninách a o státní báňské správě, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 107/ - třetí čtení

Prosím, aby u stolku zpravodajů zůstal ministr průmyslu a obchodu Martin Kocourek. Zpravodaj hospodářského výboru je pan poslanec Cyril Zapletal. Pozměňovací návrhy byly rozdány... (Velký hluk v sále.)

Pardon! Pokračuje jednání Sněmovny, dámy a pánové! (Hluk v sále neustichá.) Ještě jednou žádám všechny kolegy! Pokračuje jednání Sněmovny, jsme ve třetím čtení, je zahájen další bod. Prosím, věnujme mu svou pozornost.

Pozměňovací návrhy byly rozdány jako sněmovní tisk 107/2.

Otvírám nejprve rozpravu. Ptám se, zda se ve třetím čtení do této rozpravy někdo hlásí. Nehlásí se nikdo. Rozpravu končím. A přikročíme k hlasování o pozměňovacích návrzích.

Prosím pana zpravodaje, aby nám oznámil postup při hlasování a poté přednášel jednotlivé pozměňovací návrhy a také se k nim před hlasováním vyjádřil.

Poslanec Cyril Zapletal: Děkuji, paní předsedkyně, za slovo. Bylo tady

předloženo celkem 9 pozměňovacích návrhů, včetně návrhu hospodářského výboru. Já jsem minulý týden předložil pozměňovací návrh, který byl vůči bodu 4 v usnesení hospodářského výboru, protože na upozornění legislativy jsme to vlastně rozložili do patřičných míst v příčném zákoně.

Takže já bych vás seznámil s procedurou, kde tedy – za prvé – bychom hlasovali o bodech B1 až B3. To je ten můj pozměňovací návrh, který jste dostali minulý týden na stůl. Potom bychom – za druhé – hlasovali o usnesení hospodářského výboru. Potom bychom hlasovali o pozměňovacích návrzích C1, C2. To jsou pozměňovky pana poslance Laudáta.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Dohromady prosím?

Poslanec Cyril Zapletal: Můžeme dohromady, ano. Potom bych navrhol tak, jak mi bylo sděleno legislativním odborem Parlamentu – abychom opravili ještě v tisku 107 v bodě 10 § 25f odst. 7, kde se slova „Komisi Evropských společenství“ nahrazují slovy „Evropskou komisí“. Je to opravdu formální úprava. Dále se pak bude používat v zákoně jenom slovo „Komise“.

A pak bychom hlasovali o celém znění zákona.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Tak myslím, pane zpravodaji, že jsme se dostali do podobné situace jako před chvílí, protože přestože se jedná o velmi drobnou gramatickou úpravu, měla zazníť v rozpravě. Pana ministra požádám, aby nás vrátil do rozpravy.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Martin Kocourek: Vážená paní předsedkyně, vážené poslankyně, vážení poslanci, já vám přeji dobrý den.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Tak. A teď pan zpravodaj Cyril Zapletal přednese onu gramatickou, legislativně technickou opravu.

Poslanec Cyril Zapletal: Děkuji tedy za pomoc. Znovu tedy přečtu tu opravu k bodu 10. V § 25f odst. 7 se slova „Komisi Evropských společenství“ nahrazují slovy „Evropskou komisí (dále jen Komise)“.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano. Rozpravu tedy opět končím. Procedura nám byla přednesena. Jednalo by se celkem o pět hlasování. Zeptám se, zda má někdo nějaký protinávrh k přednesené proceduře.

Nemá-li, zahajují hlasování číslo 166. Táhne se, kdo souhlasí, abychom se touto procedurou řídili. Kdo je proti návrhu procedury?

Hlasování číslo 166, přítomno 164, pro 133, proti 3. Proceduru jsme si schválili.

Já tedy požádám pana zpravodaje, aby přednášel jednotlivé návrhy a spolu s panem ministrem nám oznámili svá stanoviska. Prosím.

Poslanec Cyril Zapletal: Děkuji za slovo. Za prvé tedy budeme hlasovat o mých pozměňovacích návrzích, které jsem předložil v druhém čtení, a to o bodech B1 až B3. Mé stanovisko je souhlasné. (Ministr doporučuje.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajují hlasování číslo 167. Kdo souhlasí s návrhy B1 až B3? Kdo je proti?

Hlasování číslo 167, přítomno 162, pro 136, proti nikdo. Tyto návrhy byly přijaty. Prosím o další návrh.

Poslanec Cyril Zapletal: Teď bychom hlasovali o pozměňovacích návrzích hospodářského výboru. Mé stanovisko je kladné. (Ministr doporučuje.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajují hlasování číslo 168. Ptám se, kdo je pro návrh dle usnesení výboru hospodářského. Kdo je proti?

Hlasování číslo 168, přítomno 161, pro 136, proti 1. Návrh byl přijat. Prosím o další návrh.

Poslanec Cyril Zapletal: Teď bych dal hlasovat o pozměňovacích návrzích C1 a C2 pana poslance Laudáta. Moje stanovisko je negativní. (Ministr: Záporné.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajují hlasování číslo 169. Ptám se, kdo souhlasí s návrhy C1, C2. Kdo je proti těmto návrhům?

Hlasování číslo 169, přítomno 161, pro 30, proti 78. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Cyril Zapletal: Děkuji, paní předsedkyně. Teď bychom hlasovali o mé technicko-legislativní opravě, tak jak jsem ji přečetl: Komise Evropských společenství se mění na Evropskou komisí.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajují hlasování číslo 170. Táhne se, kdo je pro tuto legislativně technickou úpravu. Kdo je proti?

Hlasování číslo 170, přítomno 160, pro 137, proti 1. Návrh byl přijat.

Poslanec Cyril Zapletal: Děkuji, paní předsedkyně. A teď bych poprosil hlasovat o zákonu jako celku.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano. O všech návrzích bylo hlasováno. Legislativa souhlasí. (Souhlasí.) Ano. Přikročíme tedy k hlasování o celém návrhu zákona.

Návrh usnesení zní takto: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon číslo 61/1988 Sb., o hornické činnosti, výbušninách a o státní báňské správě, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 107, ve znění schválených pozměňovacích návrhů.“ Zeptám se ještě na stanoviska. (Zpravodaj i ministr doporučují.)

Zahajuji hlasování číslo 171. Kdo souhlasí s tímto návrhem usnesení? Kdo je proti?

Hlasování číslo 171, přítomno 161, pro 138, proti nikdo. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Tím končím projednávání bodu číslo 82, sněmovního tisku 107. Děkuji panu ministrovi, děkuji též panu zpravodaji.

Zahajuji projednávání bodu

74.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 219/1995 Sb., devizový zákon, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 195/ - třetí čtení

Prosím, aby u stolku zpravodajů zasedl ministr financí Miroslav Kalousek. Zpravodajem rozpočtového výboru je pan poslanec Alfréd Michalík. Pozměňovací návrh byl rozdán jako sněmovní tisk 195/3.

Otevírám rozpravu a oznamuji, že do ní nemám žádnou přihlášku ve třetím čtení. Hlásí se, prosím, někdo do rozpravy ve třetím čtení? Upozorňuji zejména, že teď je prostor pro legislativně technické či gramatické úpravy. Má-li je někdo, nechť se přihlásí. Není tomu tak. Rozpravu končím. (V sále je rušno.)

Přikročíme k hlasování o pozměňovacím návrhu. Pan zpravodaj nám, prosím, přednese návrh procedury.

Dámy a pánové, klid prosím! Hlasujeme ve třetím čtení. Žádám všechny, aby zasedli do svých lavic!

Poslanec Alfréd Michalík: Vážená paní předsedkyně, kolegyně, kolegové, máme před sebou třetí čtení tisku 195, devizový zákon, tisk, který tady ve Sněmovně už je velmi dlouho a který byl projednán ve třech výbo-

rech. Z výboru zemědělského a výboru pro evropské záležitosti nevznikly žádné pozměňovací návrhy.

Rozpočtový výbor si dovolil vám navrhnout pouze jednu změnu, a to změnu účinnosti v článku 2, který by zněl: „Tento zákon nabývá účinnosti dnem jeho vyhlášení.“ To je jediný pozměňovací návrh. Jinak doporučuji schválit v tom znění, v jakém byl předložen.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu zpravodaji. Myslím, že tuto proceduru nebudeme muset podrobit hlasování. Znamená to, že nejprve budeme hlasovat o jediném návrhu, tedy o návrhu výboru rozpočtového, který je obsažen v usnesení tohoto výboru číslo 8.

Zahajuji hlasování. Zeptám se na stanoviska pana ministra i pana zpravodaje. (Ministr i zpravodaj: Souhlas.)

Zahajuji hlasování číslo 172. Táhá se, kdo souhlasí s tímto pozměňovacím návrhem dle usnesení rozpočtového výboru. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování číslo 172. Přítomno 158, pro 105, proti jeden. Návrh byl přijat.

Nyní budeme moci hlasovat o závěrečném usnesení. Zní takto: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 219/1995 Sb., devizový zákon, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 195.“ Zeptám se ještě na stanoviska pana ministra i pana zpravodaje. (Ministr i zpravodaj: Souhlas.)

Zahajuji hlasování číslo 173. Ptám se, kdo souhlasí s tímto návrhem usnesení. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování číslo 173. Přítomno 159, pro 105, proti 27. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Tím končí projednávání bodu 74, sněmovního tisku 195. Děkuji panu ministrovi a děkuji též panu zpravodaji.

Zahajuji projednávání bodu číslo

75.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 440/2003 Sb., o nakládání se surovými diamanty, o podmínkách jejich dovozu, vývozu a tranzitu a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 199/ - třetí čtení

Pan ministr financí zůstává u stolku, zpravodajem rozpočtového výboru

je pan poslanec Radim Vysloužil. Návrh na zamítnutí nezazněl. Pozměňovací návrhy předneseny nebyly.

Otvírám rozpravu a ptám se, zda se do této rozpravy ve třetím čtení někdo hlásí. Nehlásí se nikdo, rozpravu končím a přikročíme k hlasování o návrhu zákona.

Návrh usnesení zní takto: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 440/2003 Sb., o nakládání se surovými diamanty, o podmínkách jejich dovozu, vývozu a tranzitu a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 199.“

Zahajuji hlasování číslo 174. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?

Hlasování číslo 174. Přítomno 159, pro 127, proti 2. Konstatuji, že s návrhem zákona Poslanecká sněmovna vyslovila souhlas.

Tím jsme projednali bod 75, sněmovní tisk 199. Děkuji panu ministrovi, děkuji též panu zpravodaji.

Zahajuji projednávání bodu číslo

76.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 229/2002 Sb., o finančním arbitrovi, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 224/ - třetí čtení

Pan ministr Kalousek zůstává u stolku. Prosím, aby k němu přisedl pan zpravodaj rozpočtového výboru pan poslanec Michal Doktor. Pozměňovací návrhy byly rozdány jako sněmovní tisk 224/2.

Otvírám rozpravu a ptám se, kdo se hlásí. Pan poslanec Michal Doktor v rámci rozpravy ve třetím čtení má slovo jako první, prosím.

Poslanec Michal Doktor: Já se nejdříve musím jako zpravodaj tohoto sněmovního tisku vypořádat s tím, že kontrolou vládního návrhu zákona bylo zjištěno, že ustanovení § 1 je ve vládní předloze sněmovního tisku členěno na odstavce, s čímž další znění zákona nepočítá. Vznikl by tedy výkladový nesoulad, jakkoli z podstaty sdělení obsažených v § 1 tu soulad je, není ovšem odpovídající členění § 1 na jednotlivé části. A proto mi dovolu, prosím, abych navrhl legislativně technickou úpravu, která bude zcela konformní z hlediska vnitřní struktury členění § 1 s dalšími částmi vládní předlohy.

Navrhuji tedy legislativně technickou úpravu: v článku I v bodě 4 se v § 3 odst. 2 slova „§ 1 odst. 1 písm. a)“ nahrazují slovy „§ 1 písm. a)“. Dále slova „§ 1 odst. 1 písm. b)“ nahrazují slovy „§ 1 písm. b)“. A slova „§ 1 odst. 1 písm. c) a d)“ nahrazují slovy „§ 1 písm. c) a d)“. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Doktorovi. Prosím další přihlášku do rozpravy ve třetím čtení. Pan ministr financí Miroslav Kalousek. Prosím, pane ministře.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji. Dámy a pánové, dovolu, abych se velmi stručně vyjádřil k pozměňujícím návrhům, zejména pod body A1 až A8. Svým způsobem i pod A9. S tím, že je opravdu suverénním rozhodnutím Poslanecké sněmovny, jak se rozhodne. Nicméně dovolu trochu historie.

V době, kdy byl schválen zákon o finančním arbitrovi, bylo rozhodnuto, že bude jako kvazinezavislá instituce jmenován, odvoláván, řízen a bude se také zpovídat Poslaneckou sněmovnou a Poslanecké sněmovně a vyplácen bude Českou národní bankou, tedy jako centrální bankou. De iure byl nezávislou institucí, de facto byl odborem České národní banky.

Tak to fungovalo. Upřímně řečeno z pohledu ministra financí by to tak klidně mohlo fungovat ještě 30 let. Ministerstvu financí to opravdu nevadilo. Výrazným způsobem to vadilo Evropské komisi a Evropské unii, neboť finanční arbitr je ve všech zemích Evropské unie součástí moci výkonné. Byli jsme velmi interpelováni v tom smyslu, aby starý finanční arbitr byl vyplácen nikoli z prostředků České národní banky, ale z prostředků státního rozpočtu a aby se stal součástí moci výkonné, tedy aby se stal organizační složkou státu, a nikoliv součástí centrální banky. Což je nepochybně argumentace správná. Česká republika na ni přistoupila ve spolupráci s Českou národní bankou.

Ministerstvo financí zpracovalo a předložilo tento návrh a nyní je otázkou, zda formálně, tedy výlučně pouze z hlediska platů ze státního rozpočtu, bude finanční arbitr součástí moci výkonné a zbytek kompetencí si ponechá Poslanecká sněmovna, anebo zda finanční arbitr tím, že se stane součástí moci výkonné a organizační složkou státu, také bude se odpovídat vládě, zpovídat vládě, bude placen – což se obávám, že je asi tak nejsilnější argument, sice možná v podtextu, nicméně nejsilnější, těchto diskusí – bude placen tak jako organizační složka státu. Přičemž podotýkám, že právo na informovanost – nebo přímo povinnost informovat Poslaneckou sněmovnu zůstává nedotčena. Jde čistě o výkon kompetencí a zařazení do systému.

Pokud se rozhodnete vyhovět pozměňujícím návrhům A1 až A8, zítra také vyjde Slunce. Ale bude to mimořádně nesystémové, bude to jediný

případ tohoto typu, neboť dokonce i soudce jmenuje moc výkonná. I soudce jmenuje prezident republiky. Obdobně můžeme zmínit Český telekomunikační úřad. Ten je také zřízen jako organizační složka státu. Čelní představitelé jsou pětičlenná rada, jsou jmenováni vládou. Pochopitelně se zpovídají Poslanecké sněmovně, ale o řadě úkolů ve správním řízení a soukromoprávních záležitostech rozhoduje vláda. Stejně tak by to mělo být systémově u finančního arbitra. Pokud se rozhodnete jinak, zdůrazňuji, že to bude jediný precedent tohoto typu.

Proto si vás dovoluji poprosit, abyste nepodpořili pozměňovací návrhy pod čísly A1 až A8. Podpoříte-li pozměňovací návrh pod bodem A9, tak necháváte finančnímu arbitrovi jeho odměny, které mu byly štědře vyměřeny Českou národní bankou, nicméně přesto se domnívám, že by měl být seřazen s ostatními šéfy organizačních složek státu a že požitky na úrovni ministra vlády nejsou až takovou újmou na to, aby Poslanecká sněmovna odmítla i pozměňovací návrh A9. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi. Hlásí se ještě někdo do rozpravy? Pan poslanec Michal Doktor, pan zpravodaj.

Poslanec Michal Doktor: Z logiky věci je mi to pochopitelné, že jsem se přihlásil do rozpravy především proto, abych reagoval zčásti na vystoupení pana ministra financí a zčásti s obhajobou usnesení rozpočtového výboru, které bylo minimálně z hlediska obsahu napadeno a zpochybněno. Myslím, že je to stav očekávatelný. Tento koncepční spor je avizován a je projednáván od začátku projednávání tohoto sněmovního tisku a od počátku bylo zřejmé, že shoda minimálně v jednom jediném bodě mezi ministrem financí a řekněme mnou a mým názorem, jakkoliv bych se teď mohl skrývat za usnesení rozpočtového výboru, a nechci tak činit, bude hledána jen velmi těžko.

Instituce finančního arbitra vznikla před mnoha lety a byla výsledkem koaličního a projektového naladění, s nímž Občanská demokratická strana nebyla zcela konformní. Na druhou stranu finanční arbitr si získal svou autoritu a jeho postavení zejména v situaci, kdy od něj veřejnost očekává, že bude nezávislým soudcem – avšak upozorňuji, že soudcem v uvozovkách, protože přírůbek uvedený panem ministrem financí týkající se soudců je na místě pouze potud, že finanční arbitr má vystupovat jako nezávislý soudce ve formě mimosoudního vyrovnání a snahy o mimosoudní narovnání sporů vedených mezi klienty bank a bankami, avšak není z hlediska definice svých práv a zřejmě především tedy záruk nezávislosti svého postavení chráněn tak jako soudci. To já myslím, že je ten největší a kvalitativně nejdůležitější rozdíl mezi příkladem, který byl použit pro popis tohoto sporu.

Právě proto byl finanční arbitr v minulosti volen Poslaneckou

sněmovnou a dohodou, uvedu-li příklad, a snad se nebudu plést tolik, ale myslím, že poslední finanční arbitr byl zvolen většinou zhruba 136 hlasů, byla delegována volba Poslaneckou sněmovnou a pravidelně předstupování arbitra před Poslaneckou sněmovnou jak se svou zprávou, ale i projednávání jeho činnosti v rozpočtovém výboru, respektive ve stálé komisi pro bankovníctví, bylo pojato jako jistá koncepční záruka toho, že finanční arbitr bude absolutně nezávislým soudcem sporů, které nejsou ze své podstaty jednoduché, ale komplikované především tím, že klient se cítí vždy poškozen postupem banky, a já myslím, že k účtům současného finančního arbitra a k výši respektu slouží fakt, tedy reputační riziko, kterým dokázal banky přivést do pozice, kdy téměř 100 % všech nároků a všech konfliktů vedených a projednávaných jeho institucí je řešeno ke spokojenosti klientů.

Proto v situaci, kdy nově vláda navrhla, a pan ministr kontinuálně prosazuje nejen organizační změnu, ale změnu tu, která spočívala v tom, aby finančního arbitra napříště jmenovala vláda, považuji za správné, bude-li financován jako organizační složka státu, aby nadále jeho nezávislost, schopnost nezávisle vstupovat do takto citlivých věcí byla podtržena volbou Poslanecké sněmovny. V tom spočívá zásadní a vlastně jediný rozdíl mezi postojem pana ministra a postojem mým, v tuto chvíli tedy reprezentovaným usnesením rozpočtového výboru.

Z tohoto důvodu tedy žádám Poslaneckou sněmovnu, aby vyhověla tomu, že já označím usnesení rozpočtového výboru jako to, které preferuji. Na druhou stranu shledávám správným, abych vyhověl minimálně obsahu a choval se fair play vůči vystoupení pana ministra a rozdělím hlasování o usnesení rozpočtového výboru na dvě části, tedy body A1 až A8 a o části A9 nechám hlasovat samostatně s tím, že pozměňovací návrhy paní poslankyně Langšádlové bych nechal hlasovat dohromady, neb nejsou v konfliktu s ničím.

Tolik můj věcný postoj ke kritice a k vystoupení pana ministra financí a zároveň i náznak procedurálního postupu hlasování této věci před Poslaneckou sněmovnou.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji, pane poslanče, proceduru si ještě ujasníme. Nyní se ptám v rámci rozpravy, zda se ještě někdo hlásí. Nehlásí-li se nikdo, rozpravu končím, a přikročíme tedy k hlasování o návrzích. Nejprve ale prosím pana zpravodaje, aby oznámil postup při hlasování, poté se budu ptát u každého pozměňovacího návrhu na stanoviska jak pana ministra, tak pana zpravodaje.

Nejprve tedy návrh procedury.

Poslanec Michal Doktor: Vážená paní předsedkyně, nejprve bude

nepochybně nezbytně nutné hlasovat o legislativně technické úpravě, kterou jsem načel v rozpravě. Poté navrhuji hlasovat takto – a prosím tedy, aby pan ministr naslouchal. Z bloku A, kterým je usnesení rozpočtového výboru, hlasovat body A1 až A8, potom bod A9 a poté body B1 až B4 jako celý blok a pak pozměňovací návrh označeným pod písmenem C.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byl návrh procedury. Zeptám se, zda ji někdo chce pozměnit. Hlásí se někdo? Nehlásí.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 175. Táhá se, kdo souhlasí s tímto návrhem procedury. Kdo je proti návrhu?

V hlasování pořadové číslo 175 přítomno 157, pro 126, proti 2. Proceduru jsme schválili.

Prosím vás o přednášení jednotlivých návrhů a požádám též o vaše stanoviska, oba dva. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Michal Doktor: Budeme tedy hlasovat o bloku pozměňovacích návrhů. (Předsedající: Legislativně technické.) Ano, nejdříve legislativně technické.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování pořadové číslo 176. Táhá se, kdo souhlasí s legislativně technickou úpravou, která byla načtena ve třetím čtení, nebo úpravami, přesněji řečeno. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 176 přítomno 157, pro 132, proti 3. Legislativně technické úpravy jsme schválili. Prosím o další návrh.

Poslanec Michal Doktor: Body A1 až A8.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Stanoviska prosím? (Ministr nesouhlasí. Zpravodaj souhlasí.)

Zahajuji hlasování pořadové číslo 177. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti tomuto návrhu?

V hlasování pořadové číslo 177 přítomno 157, pro 56, proti 62. Tento návrh přijat nebyl. Prosím o další návrh.

Poslanec Michal Doktor: Bod A9.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: A9. Stanoviska prosím? (Ministr nesouhlasí. Zpravodaj souhlasí.)

Zahajuji hlasování pořadové číslo 178. Kdo souhlasí s návrhem uvedeným pod označením A9? Kdo je proti tomuto návrhu?

V hlasování pořadové číslo 178 přítomno 157, pro 55, proti 61. Návrh nebyl přijat. Prosím o další návrh.

Poslanec Michal Doktor: Budeme hlasovat o všech pozměňovacích návrzích uvedených pod písmenem B paní poslankyně Langšádlové. (Ministr i zpravodaj souhlasí.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování číslo 179. Kdo souhlasí s návrhy B1 až B4? Kdo je proti těmto návrhům?

Hlasování číslo 179, přítomno 157, pro 135, proti 4. Tyto návrhy jsme schválili. Prosím o dalším návrh.

Poslanec Michal Doktor: Bod C je v tuto chvíli podle mě nehlasovatelný, neb nebyla přijata část pozměňujícího návrhu označená jako A9.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Legislativa souhlasí, vše bylo řádně projednáno. Všechny návrhy jsme podrobili hlasování a přikročíme k návrhu o celém zákonu.

Návrh usnesení zní takto: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 229/2002 Sb., o finančním arbitrovi, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, podle sněmovního tisku 224.“

Zahajuji hlasování pořadové číslo 180. Kdo souhlasí s tímto návrhem usnesení, tedy s celým zákonem? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 180. Přítomno 157, pro 110, proti 26. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Děkuji tedy panu ministrovi a děkuji též panu zpravodaji.

Dámy a pánové, na 12.30 hodin byl pevně zařazen bod, který je označen jako 81. Se svolením paní zpravodajky i s pochopením pana ministra jsme počkali do hlasování bodu předchozího. Nyní tedy zahajuji projednávání bodu

81.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů (zákon o ochraně ovzduší), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 278/ - třetí čtení**

Pan ministr Chalupa je přítomen, paní zpravodajka, kterou je paní poslankyně Kateřina Konečná, je též přítomna. Pozměňovací návrhy byly rozdány jako sněmovní 278/3.

Otevírám rozpravu v rámci třetího čtení a ptám se, kdo se hlásí do této rozpravy. Nehlásí se nikdo, rozpravu končím.

Přikročíme k hlasování o pozměňovacích návrzích a já požádám paní zpravodajku, aby nám oznámila postup při hlasování a poté nás provedla také tímto hlasováním.

Poslankyně Kateřina Konečná: Děkuji, paní předsedající. Vážené kolegyně a kolegové, jak bylo řečeno, pozměňovací návrhy vám byly rozdány ve sněmovním tisku 278/3. Návrh na zamítnutí návrhu zákona nebyl podán, a proto nám zbývá poměrně jednoduchá procedura.

Vzhledem k tomu, že body A a B v pozměňovacích návrzích jsou totožné, je to usnesení výboru pro životní prostředí a usnesení výboru zemědělského, které mají spíše povahu legislativně technickou, dovolila bych si navrhnout tento postup v hlasování. Nejprve bychom hlasovali o pozměňovacím návrhu A, o pozměňovacím návrhu B, pokud bude přijat, tedy nemusíme hlasovat, protože je totožný. A následně bychom hlasovali o pozměňovacím návrhu C poslance Ladislava Skopala a poté o zákonu jako celku.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, děkuji. Je to naprosto jednoduchá procedura. Pokud nebude námitka, nebudeme o ní hlasovat a můžeme rovnou přistoupit k prvnímu návrhu. Prosím paní zpravodajku, aby nám jej oznámila. A prosím poté o stanoviska.

Poslankyně Kateřina Konečná: Takže nyní bychom hlasovali o pozměňovacím návrhu obsaženém v usnesení výboru pro životní prostředí číslo 23 z osmé schůze.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Prosím stanoviska. (Zpravodajka i ministr souhlasné.)

Zahajuji hlasování číslo 181. Ptám se, kdo souhlasí s pozměňovacím návrhem uvedeným pod písmenem A. Proti tomuto návrhu?

Hlasování pořadové číslo 181, přítomno 155, pro 128, proti 1. Tento návrh byl přijat. Prosím o další návrh.

Poslankyně Kateřina Konečná: Vzhledem k tomu, že byl přijat tento pozměňující návrh, nemusíme již hlasovat o pozměňujícím návrhu B a musíme se vyrovnat pouze s pozměňujícím návrhem C poslance Ladislava Skopala. Mé stanovisko z pozice zpravodaje výboru je neutrální, z pozice poslankyně mírně pozitivní. (Ministr: Neutrální.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování číslo 182. Táhá se, kdo souhlasí s návrhem, který je uveden pod písmenem C. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování pořadové číslo 182, přítomno 155, pro 83, proti 21. Tento návrh přijat byl.

Nyní budeme tedy hlasovat již o celku a já přednesu návrh usnesení: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů (zákon o ochraně ovzduší), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 278, ve znění schválených pozměňovacích návrhů.“

Zahajuji hlasování číslo 183. Táhá se, kdo souhlasí s návrhem usnesení. Kdo je proti?

Hlasování číslo 183, přítomno 156, pro 133, proti 2. Konstatuji tedy, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Děkuji panu ministrovi, děkuji paní zpravodajce. Končím projednávání bodu číslo 81, sněmovního tisku 278.

Zahajuji projednávání bodu

77.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 191/1999 Sb., o opatřeních týkajících se dovozu, vývozu a zpětného vývozu zboží porušujícího některá práva duševního vlastnictví a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 228/ - třetí čtení**

Prosím, aby u stolku zpravodajů zasedl ministr financí Miroslav Kalousek. Někde tady je přítomen, prosím o jeho přizvání do jednacího sálu. Prosím též zpravodaje pana poslance Jana Bureše, aby zasedl ke

stolku zpravodajů. Oznamuji, že návrh na zamítnutí podán nebyl. Pozměňovací návrhy nebyly předneseny.

Otevírám rozpravu a táži se, zda se někdo hlásí do této rozpravy. Nehlásí se nikdo, rozpravu končím a budeme hlasovat tedy o celém návrhu usnesení.

Tento návrh zní takto: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 191/1999 Sb., o opatřeních týkajících se dovozu, vývozu a zpětného vývozu zboží porušujícího některá práva duševního vlastnictví a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 228.“

Zahajuji hlasování číslo 184. Táži se, kdo souhlasí, aby dle tohoto návrhu usnesení byl zákon přijat. (Ministr financí vchází do dveří.) Kdo je pro? Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování pořadové číslo 184, přítomno 154, pro 125, proti 1. S návrhem zákona tedy Poslanecká sněmovna vyslovila souhlas.

Končím tím projednávání bodu 77, sněmovního tisku 228. Děkuji panu zpravodaji. (Potlesk zprava.)

Zahajuji projednávání bodu

80.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 189/2004 Sb., o kolektivním investování, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 276/ - třetí čtení

Pan ministr financí je zde, zpravodajem rozpočtového výboru je pan poslanec Radim Fiala. Pozměňovací návrhy byly rozdány jako sněmovní tisk 276/2.

Otevírám rozpravu. Ptám se, kdo se do ní hlásí. Pan ministr financí. Prosím, má slovo jako první.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Přihlásil jsem se jenom proto, abych poděkoval Poslanecké sněmovně za pochopení, se kterou schválila předcházející návrh zákona bez mé přítomnosti. Jsem už starší člověk, některé věci prostě umí Poslanecká sněmovna rychleji než já. Děkuji za pochopení. (Smích v sále.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Tak. Další přihláška do rozpravy? Není-li – ani legislativně technické, ani gramatické úpravy nikdo nenavrhuje. Pokud tomu tedy tak je, končím rozpravu a přikročíme k hlasování o pozměňovacích návrzích.

Prosím nyní, pana zpravodaje, aby vás seznámil s procedurou.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji, abych vás seznámil s návrhem hlasování.

K tomuto zákonu byly ve druhém čtení podány dva pozměňovací návrhy, přišly do lavic, máte je označeny písmeny A a B. Pozměňovací návrh pod písmenem A je legislativně technický pozměňovací návrh, pozměňovací návrh pod písmenem B je návrh paní poslankyně Heleny Langšádlové. Tento pozměňovací návrh pod písmenem B mění v bodu B20 část pozměňovacího návrhu A.

Tudíž můj návrh na hlasování je, tak jak jsem to konzultoval s legislativně právním odborem Poslanecké sněmovny, že

za prvé budeme hlasovat samostatně o bodu B20, který mění část pozměňovacího návrhu A, za druhé budeme hlasovat o pozměňovacím návrhu A ve znění bodu B20, za třetí budeme hlasovat o pozměňovacím návrhu B a za čtvrté budeme hlasovat o zákonu jako celku.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji za návrh procedury. Má někdo námitku proti této proceduře?

Pokud ne, zahajuji hlasování pořadové číslo 185. Kdo souhlasí, abychom se touto procedurou řídili? Zahajuji toto hlasování. Kdo je pro tuto proceduru? Kdo je proti?

V hlasování číslo 185 přítomno 157, pro 127, proti 2, proceduru jsme schválili.

Požádám vás, pane zpravodaji, o přednášení jednotlivých návrhů a o vyjádření se k nim a o totéž požádám poté pana ministra. Prosím.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji za slovo, paní předsedkyně.

Jako první bod, který jsme si schválili budeme hlasovat o bodu B20, moje stanovisko je ano. (Ministr: Souhlas.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování číslo 186. Kdo souhlasí s návrhem označeným jako B20? Kdo je proti?

Hlasování číslo 186, přítomno 157, pro 130, proti 6, návrh byl přijat. Prosím o další návrh.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji. Protože jsme schválili bod B20, budeme hlasovat o pozměňovacím návrhu uvedeném pod písmenem A, avšak ve znění bodu B20. Moje stanovisko je ano. (Ministr: Souhlas.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování číslo 187. Kdo je pro? Kdo je proti?
Hlasování číslo 187, přítomno 157, pro 133, proti 5, návrh byl přijat. Prosím o další návrh.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji. Předposledním hlasováním bude hlasování o poslaneckém návrhu pod písmenem B paní poslankyně Heleny Langšádlové. Stanovisko je ano. (Ministr: Souhlas.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování číslo 188. Kdo je pro tento návrh B? Kdo je proti?
Prosím hlasování pořadové číslo 188, přítomno 157, pro 125, proti 6. Návrh byl přijat.

Budeme hlasovat o závěrečném návrhu usnesení, protože všechny návrhy už jsme hlasování podrobili.

Návrh usnesení zní takto: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon číslo 189/2004 Sb., o kolektivním investování, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, podle sněmovního tisku 276, ve znění schválených pozměňovacích návrhů.“

Prosím o stanoviska k tomuto celkovému hlasování. (Obě stanoviska byla kladná.)

Zahajuji hlasování pořadové číslo 189. Kdo je pro návrh? Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování číslo 189, přítomno 157, pro 130, proti 5, Poslanecká sněmovna s návrhem tedy vyslovila souhlas.

Děkuji panu ministrovi, děkuji panu zpravodaji, končím projednávání bodu 180, sněmovního tisku 276.

Zahajuji projednávání bodu číslo

83.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 338/1992 Sb., o dani z nemovitostí, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 119/ - třetí čtení

Máme tady pana ministra financí, prosím také pana zpravodaje, kterým je pan poslanec Alfréd Michalík. Pozměňovací návrhy byly rozdány jako 119/2.

Otevírám nejprve rozpravu a ptám se, zda se do ní někdo hlásí. Pan ministr financí, prosím.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Chtěl bych poděkovat rozpočtovému výboru za rozpravu a vyjádřit souhlas se všemi pozměňovacími návrhy. Uzná-li pan zpravodaj za vhodné, je možné o nich hlasovat en bloc. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi. Další přihláška do rozpravy? Do rozpravy ve třetím čtení není žádná taková přihláška.

Končím rozpravu a přikročíme k hlasování o pozměňovacích návrzích. Pana zpravodaje, pana poslance Michalíka požádám, aby nám navrhl proceduru hlasování.

Poslanec Alfréd Michalík: Děkuji, paní předsedkyně. Kolegyně, kolegové, stojíme před hlasování k těm návrhům, které byly předloženy rozpočtovým výborem, a jednomu návrhu, který byl předložen ve druhém čtení. Všechny tyto návrhy jsou konsenzuální a díky návrhu pana ministra je můžeme hlasovat en bloc, takže doporučuji odsouhlasit body A1 až A3 a B1 jedním hlasováním.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Je nějaká námitka proti postupu, že budeme hlasovat zároveň o všech návrzích uvedených pod písmenem A a zároveň o návrhu uvedeném pod písmenem B? Není-li žádná taková námitka, nemusíme schvalovat proceduru, protože se jedná o jedno hlasování.

Zahajuji hlasování číslo... Pardon, ještě se zeptám na stanoviska. (Stanovisko zpravodaje i ministra financí bylo kladné.)

Zahajuji tedy hlasování číslo 190, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 190, přítomno 156, pro 127, proti 3. Tyto návrhy byly přijaty a můžeme přikročit k hlasování o celém návrhu zákona.

Návrh usnesení zní takto: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon číslo 338/1992 Sb., o dani z nemovitostí, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 119, ve znění schválených pozměňovacích návrhů.“

Stanoviska ještě, prosím pana ministra, pana zpravodaje. (Obě stanoviska byla kladná.)

Zahajuji hlasování číslo 191, ptám se kdo je pro závěrečné usnesení? Kdo je proti?

Hlasování číslo 191, přítomno 186, pro 129, proti 4. Konstatuji tedy, že Poslanecká sněmovna s návrhem zákona vyslovila souhlas.

Děkuji panu ministrovi, děkuji též panu zpravodaji, končím tím třetí čtení sněmovního tisku 119, bodu číslo 83.

Zahajuji projednávání bodu číslo

84.

Vládní návrh zákona o zákazu použití, vývoje, výroby, skladování a převodu kazetové munice a o jejím zničení (zákon o zákazu kazetové munice) /sněmovní tisk 214/ - třetí čtení

Prosím tedy pana ministra Kalouska, kterého vidím, že je ochoten zastoupit avizovaného a nemocného, a tudíž omluveného pana ministra Alexandra Vondru. Zpravodajem výboru pro obranu a bezpečnost je pan poslanec Alexander Černý. Návrh na zamítnutí, ani pozměňovací návrhy nebyly předneseny, a tedy otevírám rozpravu.

Pan ministr financí Miroslav Kalousek má slovo jako první.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Dovolte, abych v zastoupení pana ministra obrany vás požádal o vyslovení souhlasu s vládním návrhem zákona o zákazu kazetové munice. Pro vaši informaci, kazetovou municí si můžete představit jako kontejner, který je buď shazován z letadla nebo odpalován ze země, v určitém okamžiku se rozptýlí na desítky až stovky kusů submunice. Tak jako kdysi za císaře pána se odpalovaly kartáče či šrapnely, jejichž střepiny létaly na všechny strany, tak tohle už nejsou střepiny, ale to jsou samostatné vybuchující částky, což má obrovský prostorový účinek. Často to zasahuje nevinné civilní obyvatelstvo, jejich domácí zvířena, velmi často i spojenecké vojáky. Z tohoto důvodu vznikla mezinárodní úmluva, kde se jednotlivé členské státy zavazují zakázat používání, vývoj, často i samotné

řeči o kazetové municí, a je na místě, aby se to stalo součástí našeho právního řádu. Proto si dovoluji poprosit o schválení.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji za poučení i za vystoupení a ptám se, zda někdo v rozpravě ke třetímu čtení ještě hodlá vystoupit. Pokud ne, končím rozpravu a přikročíme k hlasování o celém návrhu zákona.

Návrh usnesení zní takto: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona o zákazu použití, vývoje, výroby, skladování a převodu kazetové munice a o jejím zničení (zákon o zákazu kazetové munice), podle sněmovního tisku 214.“

Zahajuji hlasování číslo 192. Ptám se, kdo souhlasí s návrhem zákona. Kdo je proti?

Hlasování číslo 192, přítomno 155, pro 127, proti nikdo. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Konstatuji to s poděkováním jak panu ministrovi, tak též panu zpravodaji. Končím projednávání bodu 84, sněmovního tisku 214.

Zahajuji projednávání bodu číslo

112.

Návrh změny rozpočtu Státního fondu rozvoje bydlení na rok 2011 /sněmovní tisk 314/

Tento materiál uvede ministr pro místní rozvoj Kamil Jankovský. Prosím vás, pane ministře, o vaše slovo.

Ministr pro místní rozvoj ČR Kamil Jankovský: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vládní návrh Státního fondu rozvoje bydlení na rok 2011, který jsme schválili v prosinci loňského roku, respektoval výdajové rámce tak, jak byly nastaveny, ale v důsledku toho nemohly být žádné prostředky alokovány na úrokové dotace na podporu a revitalizaci bytových domů. Vzhledem k tomu, že to je věc, kterou považujeme za velice závažnou z hlediska bytové politiky, a ne chceme podporovat další degradaci panelových domů, našli jsme dodatečně možnost zvýšit tyto výdajové rámce.

Návrh stanoví limit pro uzavírání nových smluv k podpoře rekonstrukce zateplování bytových domů v úhrnném objemu jedna miliarda korun, nicméně vzhledem k tomu, že se jedná o dotaci na úroky rozloženou v

čase, tak zatížení rozpočtu v tomto roce bude pouze 84 milionů korun. Skutečně vyčerpaný objem pak bude refinancován dotací ze státního rozpočtu tak, aby nebyl snížen objem aktiv fondu oproti původně schválenému rozpočtu.

Věřím, že toto opatření podpoříte. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. A teď, my jsme tento sněmovní tisk dali k projednání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Usnesení máme – 314/1, takže poprosím Jana Babora, zpravodaje výboru, aby nás informoval. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Babor: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážená vládo, kolegyně, kolegové, předpokládám, že pan ministr vás svým vyjádřením přesvědčil o potřebnosti návrhu, a věřím ve váš souhlas.

Nyní dovolu, abych vás seznámil s usnesením výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj, který na své 11. schůzi dne 27. dubna přijal toto usnesení: Výbor schvaluje změny rozpočtu Státního fondu rozvoje bydlení na rok 2011 uvedené ve sněmovním tisku 314 a doporučuje Poslanecké sněmovně tisk 314 projednat a schválit v předloženém znění.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji a zahajuji všeobecnou rozpravu, do které mám písemnou přihlášku paní poslankyně Milady Halíkové.

Poslankyně Milada Halíková: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, kolegové, členové vlády, Státní fond rozvoje bydlení je jedním bohužel z mála nástrojů bytové politiky této vlády. V Poslanecké sněmovně zazněl od opozičních poslanců opakovaně návrh na posílení prostředků do tohoto fondu, naposledy při projednávání rozpočtu na letošní rok. Ale bohužel, nestalo se!

Dovolím si citaci, jednu větu: „Vaší stranou a celou koalicí zmítají skandály, nicméně to hlavní, čím by se měla vláda zabývat, jsou určité starosti většiny občanů ČR.“ Takto jsem začínala svou interpelaci k nedostatku prostředků ve Státním fondu rozvoje bydlení už v září 2008. Jako bych se vracela v čase. Tehdejší premiér Mirek Topolánek mi razantně odpověděl, že fond není omezován ve svých aktivitách a zejména v programu Panel, kvůli němuž je nyní předložen návrh změny jeho rozpočtu na rok 2011.

Působila jsem téměř jako opoziční kverulantka, když jsem trvala na svém a stále se snažila o to, aby se finanční situace fondu řešila, zejména pak když skončil přísun prostředků z privatizace do tohoto fondu. Úroková dotace na modernizaci a rekonstrukci domů již delší dobu, nejen panelo-

vých, má totiž hned dvojí efekt: jednak pomáhá především bytovým družstvům a sdružením vlastníků bytů zlepšovat kvalitu bydlení a zároveň znamená významnou zakázku pro naše stavebnictví. To, že výnosy z daní převyšují vynaložené dotace, snad ani nemusím opakovat.

S nástupem vlády premiéra Nečase, která odpovědnost spatřuje ve škrtech podle hesla „musíme šetřit, ať to stojí, co to stojí“, tolik potřebný program Nový panel spadl pod stůl. Mimo jiné před více než měsícem jsem interpelovala tehdy bohužel nepřítomného ministra pro místní rozvoj Kamila Jankovského ve věci znovuotevření programu Nový panel. A následně, musím říci naštěstí, skutečně došlo k dohodě mezi ministrem pro místní rozvoj a ministrem financí, a dnes máme tedy předložen návrh na posílení prostředků do tohoto fondu.

Chci říci, že poslanci za Komunistickou stranu Čech a Moravy budou hlasovat pro schválení předloženého návrhu, aby se program Nový panel opět rozjel. Jak jsme byli informováni na jednání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj, žádosti již fond přijímá. Chci ale, vážené kolegyně a kolegové, připomenout, že je třeba zásadně řešit finanční situaci fondu v budoucnu a nevyhazovat do tzv. reformního koše i účinné nástroje bytové politiky.

Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ptám se, kdo dál chce vystoupit do rozpravy, protože jsem tady měl pouze jednu písemnou přihlášku. Ptám se, jestli ještě někdo chce do rozpravy. Ale pokud ne, tak můžeme zřejmě rozpravu ukončit.

Zeptám se ministra nebo zpravodaje, kdokoliv by chtěl. Prosím, zpravodaj vystoupí a navrhne...

Poslanec Jan Babor: Děkuji za slovo. Přednesl bych návrh na usnesení: Poslanecká sněmovna schvaluje návrh na změny rozpočtu Státního fondu rozvoje bydlení na rok 2011.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ještě máme před sebou, pokud se nepletu, rozpravu podrobnou. Ano. To nevadí, podrobnou rozpravu otevřu a vy v ní můžete ještě jednou přečíst návrh na usnesení.

Poslanec Jan Babor: Děkuji, pane předsedající, že jste mi to umožnil. Poslanecká sněmovna schvaluje návrh na změny rozpočtu Státního fondu rozvoje bydlení na rok 2011.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji, teď je to řádně. Zeptám se, jestli je podle vás ještě něco k hlasování. Přednesený návrh

žádný nebyl, pouze ten váš. Zagonguji, ukončím podrobnou rozpravu, pokud jsem to neučinil.

Budeme hlasovat o návrhu usnesení, který byl předložen zpravodajem výboru. Jenom všem připomenu, že se jedná o návrh změny rozpočtu Státního fondu rozvoje bydlení, tisk 314, bylo nám předloženo usnesení výboru panem poslancem Baborem, o kterém budeme nyní hlasovat.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, toto usnesení podpořit, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 193. Přihlášeno 155, pro hlasovalo 121, proti žádný, takže to bylo přijato.

Můžeme ukončit bod 112. Máme tu bod

85.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 216/ - třetí čtení

U stolku zpravodajů by měl zaujmout místo Tomáš Chalupa a zpravodaj Stanislav Polčák. Pozměňovací návrh máme jako tisk 216/2.

Otevírám rozpravu k tomuto třetímu čtení. Hlásí se do ní někdo? Nehlásí se nikdo. Pokud nikdo, můžeme rozpravu rovnou ukončit a zeptám se předkladatelů nebo zpravodaje, jestli nám k tomu něco sdělí. Prosím.

Poslanec Stanislav Polčák: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, kolegové, ve třetím čtení bude třeba se pouze vypořádat s pozměňovacím návrhem, který doplňuje původní vládní předlohu, tak jak byl přijat v ústavněprávním výboru. Týká se to ustanovení, vložení nového ustanovení odst. 3 do § 17a, který se týká pravomoci komory provést výběrové řízení, jehož cílem je určit jednoho nebo více dodavatelů stavovského oděvu. Tento pozměňovací návrh byl přijat usnesením ústavněprávního výboru. Žádné další návrhy nebyly ve druhém čtení vzneseny.

Tudíž navrhuji, abychom nejprve hlasovali o tomto pozměňovacím návrhu ústavněprávního výboru a následně se vypořádali s návrhem zákona jako celku podle výsledku toho předchozího hlasování.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Má na to někdo jiný názor nebo má někdo jiný návrh? Pokud ne, budeme postupovat tak,

jak navrhl zpravodaj. Požádám vás, abyste teď říkal, co zrovna hlasujeme, a my to tak snad učiníme. Prosím.

Poslanec Stanislav Polčák: Vážený pane předsedající, budeme tedy hlasovat o návrhu ústavněprávního výboru, podle kterého se do dosavadního § 17a za odst. 2 doplňuje nový odst. 3, který zní: Komora je oprávněna na základě provedeného výběrové řízení určit jednoho nebo více dodavatelů stavovského oděvu. Dosavadní body 5 až 15 se následně označují 6 až 16.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Zeptám se na názor zpravodaje. (Názor je pozitivní, souhlas.) Názor ministra. (Pozitivní.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 194, přihlášeno 154, pro 115, proti 2, bylo to přijato. A dál?

Poslanec Stanislav Polčák: Nyní se, pane předsedající, vypořádáme s návrhem zákona jako celku ve znění právě přijatého pozměňovacího návrhu, tzn. je třeba vyslovit s návrhem zákona ve znění přijatého pozměňovacího návrhu ústavněprávního výboru souhlas.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Přednesu návrh usnesení: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 216, ve znění schváleného pozměňovacího návrhu.“

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko, zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 195, přihlášeno 151, pro hlasovalo 116, proti 1, takže to bylo přijato.

Můžeme poděkovat ministrovi, zpravodaji a ukončit projednávání bodu 85.

86.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 229/ - třetí čtení

Je to – mám to chápat tak, že pan ministr...? Ano, právě jsem to po-

chopil. Prosím vás, tento návrh zákona, máme k němu pozměňovací návrh jako tisk 229/2. Požádal bych Marka Bendu, který by se toho ujal jako zpravodaj.

Otevírám rozpravu. Ptám se, kdo se do ní hlásí, jestli se do ní někdo hlásí. A pokud ne, rozpravu můžeme ukončit a přistoupíme k pozměňovacím návrhům. Poprosím zpravodaje, aby nám oznámil, jak tedy můžeme postupovat.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, vážená paní předsedkyně, vážení členové vlády, dámy a pánové, jestli nebude žádná námitka této ctěné Sněmovny, myslím si, že můžeme hlasovat všechny body A1 až A9, což jsou návrhy ústavněprávního výboru, jako jeden pozměňovací návrh. Žádné jiné tam na plénu nezazněly, takže bychom pak měli jen dvě hlasování, toto a závěrečné hlasování o návrhu zákona.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Zeptám se, jestli je nějaká námitka. Pokud ne, tak to zřejmě opravdu můžeme hlasovat. Nikdo nic nenamítá, můžeme hlasovat tak, jak jste navrhl. Pojďme se do toho pustit. Řekněte, co bude první.

Poslanec Marek Benda: Prvním návrhem, který by se hlasoval, jsou body A1 až A9 sněmovního tisku 229/2, tzn. pozměňovací návrhy vzniklé z usnesení ústavněprávního výboru. Zpravodaj doporučuje.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pane ministře, prosím vás. (Doporučuji.) Dobře, budeme hlasovat.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko, zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má číslo 196, přihlášeno 151. Pro hlasovalo 111, proti 2, takže to bylo přijato.

Tedy tedy nám chybí hlasování závěrečné o celém... Přednesu návrh usnesení: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, podle sněmovního tisku 229, ve znění schválených pozměňovacích návrhů.“

Nechám hlasovat. Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti? Hlasování má pořadové číslo 197, přihlášeno 151.

Pro hlasovalo 113, proti 1, bylo to přijato.

Další bod je

87.

**Vládní návrh zákona o poskytování součinnosti pro účely řízení před některými mezinárodními soudy a jinými mezinárodními kontrolními orgány a o změně zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 230/ - třetí čtení**

Zpravodajkou ústavněprávního výboru je poslankyně Jana Kaslová. Pozměňovací návrhy máme rozdány, 230/2.

Otevírám rozpravu a ptám se, kdo se hlásí do rozpravy. Do rozpravy se nehlásí nikdo, rozpravu končím a požádám paní poslankyni, jestli by nám sdělila, jak postupovat.

Poslankyně Jana Kaslová: Dobré odpoledne. Vážený pane předsedající, já bych navrhovala hlasovat o jediném pozměňovacím návrhu, který byl předložen, a to legislativně technických připomínek. Poté tedy o celém návrhu zákona. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Nikdo nic nenamítá, takže můžeme hlasovat nejdřív... Ještě jednou řekněte to první a pak já přečtu to další. Takže prosím ještě první hlasování, kdybyste uvedla.

Poslankyně Jana Kaslová: Navrhuji hlasování o pozměňovacím návrhu, kterým jsou legislativně technické připomínky.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: To nebude problém. Zahajuji hlasování. Kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 198, přihlášeno je 149, pro hlasovalo 116, proti 1. Takže to bylo přijato.

Tedy už můžeme hlasovat o celém návrhu usnesení. Je to tak?

Poslankyně Jana Kaslová: Ano, je to tak.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobře. Takže přednesu návrh usnesení: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona o poskytování součinnosti pro účely řízení před některými mezinárodními soudy a jinými mezinárodními kontrolními orgány a o změně zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů,

podle sněmovního tisku 230, ve znění schválených pozměňovacích návrhů.“

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, přijmout tento text usnesení, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 199, přihlášeno 150, pro hlasovalo 118, proti 2. Takže to bylo přijato. Končíme projednávání bodu číslo 87.

Dalším bodem je bod 88, kterým je

88.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 231/ - třetí čtení

Tady je návrh na zamítnutí – ani pozměňovací návrhy nebyly předneseny. Takto. Pardon.

Otevírám rozpravu, nikdo se nehlásí. Takže zase požádám pana poslance Bendu, jestli je tam nějaký pozměňovací návrh. Není nic. To vlastně bylo řečeno. Takže my můžeme hlasovat rovnou o celku jednoduše.

Hlasujeme o návrhu usnesení, které přednesu: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním, trestní řád, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 231.“

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 200. Přihlášeno 152, pro hlasovalo 117, proti 2. Takže usnesení bylo přijato. Končíme projednávání bodu 88.

Dalším bodem je bod číslo 90, kterým je

90.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 270/ - třetí čtení

Pozměňovací návrhy máte jako tisk 270/2.

Otevírám rozpravu. Do rozpravy se nehlásí, jak vidím, opět nikdo, takže rozpravu končím.

Tady byly nějaké pozměňovací návrhy rozdány, takže bych požádal pana poslance Bendu, jestli by řekl, jak se s nimi vypořádáme. Já tady mám uvedeno, že byly pozměňovány rozdány jako tisk 270/2, takže prosím o pomoc.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, vážené dámy, vážení pánové, byly předány pozměňovací návrhy, které máte pod tiskem 270/2. Jsou to pozměňovací návrhy ústavněprávního výboru. Já myslím, že je správné hlasovat je odděleně, protože první je vysloveně legislativně technický. Ten druhý má nějaký věcný obsah, ke kterému bude sdělení Ministerstva spravedlnosti neutrální, takže abychom to nemíchali.

Nejprve se má hlasovat pozměňovací návrh pod bodem 1, zpravodaj doporučuje.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobře. Takže nejdřív legislativně technické. Je to tak? Tedy první legislativně technické.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro legislativně technické schválit, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 201, přihlášeno je 152, pro hlasovalo 104, proti 1. Takže ty byly přijaty. Teď prosím návrh.

Poslanec Marek Benda: Druhý návrh máte v tisku 270/2 pod bodem 2. Zpravodaj doporučuje, neboť se jedná o návrh, který schválil ústavněprávní výbor.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Prosím pana ministra. (Ministr má neutrální stanovisko.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 202, přihlášeno 151, pro hlasovalo 87, proti 4. Takže ten byl přijat.

Teď budeme hlasovat celý návrh usnesení, který přečtu: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 270, ve znění schválených pozměňovacích návrhů.“

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 203, přihlášeno je 152, pro hlasovalo 88, proti 13. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

To je vlastně poslední bod, který máme dnes na programu schůze. Takže dovoluji mi, abych dnes ukončil jednání Sněmovny, sdělil vám, že Sněmovna bude pokračovat v úterý ve 14 hodin neprojednanými body.

Přeji vám příjemný víkend s tím, že bych vás chtěl ještě jednou informovat, že v neděli 8. května bude v prostorách Sněmovny probíhat den otevřených dveří. Prosím, abyste si veškeré materiály na lavicích uklidili, jinak budou bez milosti zničeny.

Přeji pěkný víkend.

(Jednání skončilo ve 13.28 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
10. května 2011 ve 14.00 hodin
Přítomno: 163 poslanců

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, je 14 hodin a já zahajuji další jednací den 16. schůze Poslanecké sněmovny. Všechny vás vítám.

Prosím, abyste se všichni přihlásili svými identifikačními kartami. Všechny vás žádám, abyste se přihlásili svými kartami. Zatím mi byly oznámeny tyto náhradní karty: pan poslanec Jeroným Tejc bude mít náhradní kartu číslo 12, pan kolega Pavel Antonín náhradní kartu číslo 4, pan poslanec Chlad náhradní kartu číslo 20.

Nyní bych vám přečetla omluvy z dnešního jednání a začnu nejprve s poslanci. Omlouvají se: Vojtěch Adam pracovní důvody, František Bublan též pracovní důvody, Václav Cempírek pracovní důvody, Jan Hamáček zahraniční cesta, Pavel Hojda pracovní důvody, Zdeňka Horníková a Petr Jalowiczor zdravotní důvody, Václav Klučka zahraniční cesta, totéž Kateřina Konečná, Daniel Korte osobní důvody, Rom Kostřica zahraniční cesta, Vít Němeček se omlouvá také, omlouvá se Josef Novotný mladší – zahraniční cesta, Gabriela Pecková z pracovních důvodů, Anna Putnová zdravotní důvody, David Rath, Marie Rusová pracovní důvody, Adam Rykala osobní důvody, Jiří Skalický od 14 do 17 hodin z pracovních důvodů, Ladislav Skopal zahraniční cesta, ze zdravotních důvodů Miroslava Strnadlová a Jana Suchá, zahraniční cesta Karel Šidlo, zdravotní důvody Ladislav Šincl, rodinné důvody Martin Vacek.

Ze členů vlády se omlouvají: z pracovních důvodů premiér Petr Nečas od 17 do 19 hodin, Tomáš Chalupa, Miroslav Kalousek do 15 hodin, Jan Kubice, Radek Šmerda, Alexandr Vondra se omlouvá ze zdravotních důvodů. Tolik omluvy, které mi byly doručeny až po tuto chvíli.

Já bych vás ráda nejprve informovala o návrzích, na kterých se shodlo dnešní dopolední grémium. Dostali jsme žádost pana ministra spravedlnosti Jiřího Pospíšila, který žádá o pevné zařazení bodu číslo – pan poslanec a ministr spravedlnosti Jiří Pospíšil žádá o zařazení bodů 29, 30, 31, 33, 36, 51 a 53 schváleného pořadu, jsou to sněmovní tisky 281, 285, 286, 297, 310, 319 a 322, na dnešek, úterý 10. května, jako první až sedmý bod našeho jednání. Po projednání těchto prvních sedmi bodů bychom dnes pokračovali body v bloku prvních čtení a zítra, tedy ve středu 11. května, bychom se nejprve věnovali bodu 73, který je již pevně zařazen, a poté další body z bloku třetích čtení. A po tomto bloku třetích čtení je návrh grémia projednat body 24, to je sněmovní tisk 211 ve druhém

čtení, a bod 54, sněmovní tisk 209 v prvním čtení. Předkladatelem obou těchto bodů je Senát. Tolik návrhy z grémia.

Nyní se zeptám na vaše přihlášky, které by se týkaly návrhu pořadu schůze. Paní poslankyně Hana Orgoníková se hlásí. Prosím.

Poslankyně Hana Orgoníková: Děkuji paní předsedkyně. Vážení kolegové, vážené kolegyně, dovoluji, abych navrhla zařadit bod číslo 41, sněmovní tisk 255, jako první bod dnešního jednání, tedy před body pana ministra Pospíšila. Já jsem s panem ministrem o tom hovořila a on proti tomu nic nenamítá. Čili bych paní předsedkyni poprosila, zda by se mohlo o mém návrhu hlasovat jako o prvním. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Je to tedy návrh zákona o výkonu ústavní výchovy – rozumím tomu tak – v prvním čtení a je zde tedy tento protinávrh k návrhu grémia.

Zeptám se na další přihlášky. Pan poslanec Jiří Papež, prosím. A prosím o klid.

Poslanec Jiří Papež: Děkuji za slovo, vážená paní předsedkyně. Dámy a pánové, dovoluji mi, abych požádal o pevné zařazení bodu číslo 50, což je sněmovní tisk 318, jako první bod po bodech, které navrhl zařadit pan poslanec a ministr Pospíšil, to znamená bod – tuším – asi 8 nebo 9 dnešního pořadu schůze.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám. Byl by to devátý bod. Pokud vyhovíme paní poslankyni Orgoníkové, pak by byla první, pak by bylo sedm bodů pana ministra Pospíšila, váš by byl tedy jako devátý.

Zeptám se na další přihlášky k návrhu schůze. Je nějaká? Není žádná.

Budeme tedy hlasovat nejprve o návrhu paní poslankyně Hany Orgoníkové, která navrhuje zařadit dnes jako první bod našeho jednání bod číslo 41, sněmovní tisk 255.

Zahajuji hlasování číslo 204. Táhne se, kdo souhlasí s tímto návrhem pořadu schůze. Kdo je pro? Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování pořadové číslo 204, přítomno 137, pro 119, proti 5. Návrh byl přijat.

Nyní budeme hlasovat o návrzích, které se týkají agendy pana ministra spravedlnosti Jiřího Pospíšila, tedy zařazení bodů 29, 30, 31, 33, 36, 51 a 53 jako druhý až osmý bod dnešního jednání.

Zahajuji hlasování číslo 205. Táhne se, kdo souhlasí s tímto návrhem. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 205, přítomno 141, pro 126, proti 1. Tento návrh byl přijat.

Pan poslanec Jiří Papež nás žádá o pevné zařazení bodu číslo 50, sněmovní tisk 318, jako devátý bod našeho dnešního jednání.

Zahajuji hlasování číslo 206. Táhne se vás, kdo souhlasí s tímto návrhem. A kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 206, přítomno 147, pro 134, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Tím jsme se vyrovnali se všemi návrhy, které byly vzneseny k pořadu schůze, a můžeme se už začít věnovat bodům v tom pořadí, v jakém jsme si je schválili.

Jenom podotknu, připomenu, že zítra zahájíme své jednání v 11 hodin dopoledne.

Nyní zahajuji projednávání bodu číslo

41.

Návrh poslanců Hany Orgoníkové, Ivana Ohlídala, Jana Látky a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 109/2002 Sb., o výkonu ústavní výchovy nebo ochranné výchovy ve školských zařízeních a o preventivně výchovné péči ve školských zařízeních a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 255/ - první čtení

Stanovisko vlády jsme obdrželi jako sněmovní tisk 255/1. (V sále je rušno.)

Prosím, aby tento návrh uvedla zástupkyně navrhovatelů paní poslankyně Hana Orgoníková. Všechny ostatní důrazně žádám, aby věnovali pozornost tomuto bodu! Máte-li co dalšího k řešení, opusťte, prosím, jednací sál. Platí to i pro skupinu tady před pultíkem pánů předsedů poslaneckých klubů. Žádám vás, abyste nerušili průběh schůze..., přenesli své jednání mimo tento sál a věnovali pozornost paní navrhovatelce.

Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Hana Orgoníková: Ano, děkuji, paní předsedkyně. Vážení členové vlády, vážené kolegyně, vážení kolegové, zákon č. 109/2002 Sb., o výkonu ústavní výchovy nebo ochranné výchovy ve školských zařízeních a o preventivní výchovné péči ve školských zařízeních a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, u-

pravuje v § 18 podmínky zjišťování a prokazování psychické způsobilosti pedagogických pracovníků ve školských zařízeních pro výkon ústavní výchovy nebo ochranné výchovy a ve školských zařízeních pro preventivní výchovnou péči, kterými jsou střediska výchovné péče.

Podle této úpravy může být pedagogickým pracovníkem v uvedených zařízeních či střediscích jen ten, kdo mimo jiné splňuje podmínku psychické způsobilosti. Ta se zjišťuje psychologickým vyšetřením a prokazuje se posudkem o tomto vyšetření, který je platný sedm let ode dne jeho vydání a je součástí osobního spisu pedagogického pracovníka.

Psychická způsobilost se prokazuje jednak obligatorně před vznikem pracovněprávního vztahu k zařízení nebo středisku, jednak i za trvání tohoto pracovněprávního vztahu. Dále se prokazuje tehdy, pokud vznikne důvodná pochybnost o tom, zda pedagogický pracovník splňuje podmínku psychické způsobilosti. V takovém případě ředitel zařízení či střediska nařídí pedagogickému pracovníkovi podstoupit psychologické vyšetření a stanovit k tomu přiměřenou lhůtu, nebo se prokazuje periodicky poté, co psychologický posudek pozbude platnost, to jest po uplynutí sedmi let od jeho vydání, to jest od data jeho vyhotovení.

Jaké jsou hlavní principy navrhované právní úpravy? Navržená novela sleduje jediný cíl – zrušení časově omezené platnosti psychologického posudku. Z omezení časové platnosti psychologického posudku vyplývá totiž pro pedagogické pracovníky zaměstnané v uvedených zařízeních či střediscích zákonná povinnost pravidelného opakování psychologického vyšetření nejdéle jednou za sedm let. Toto opatření je nadbytečné ve vztahu k výkonu obdobných profesí v rámci resortu školství i mimo něj, jakož i finančně neefektivní. Velmi zřídka totiž dochází u dospělého člověka k tak závažným změnám osobnosti, že v jejich důsledku pozbývá psychickou způsobilost k výkonu pedagogické profese. V žádné odborné literatuře není ani zmiňováno právě období sedmi let ani jiné časové období, ve kterém by mělo dojít ke změnám osobnosti dospělého člověka. Struktura osobnosti dospělého člověka, který již absolvoval psychologické vyšetření o psychické způsobilosti a u kterého nebyla shledána patologie, se již prakticky nemění, jelikož jde o relativně trvalé vlastnosti jeho osobnosti.

Všechno toto je uvedeno i v důvodové zprávě k návrhu zákona, takže já se už teď soustředím pouze na to, že podotknu, že navrhovaná úprava je v souladu s ústavním pořádkem České republiky i s mezinárodními smlouvami. Také respektuje tato novela článek 1 Listiny základních práv a svobod, podle něhož jsou si lidé rovni v právech; v základních právech a povinnostech se zaručuje totiž všem bez rozdílu jakékoli postavení jednotlivce, to je článek 3 odst. 1 Listiny.

Dále respektuje článek 26 odst. 2 Listiny, podle něhož zákon může stanovit podmínky a omezení pro výkon určitých povolání nebo činností.

Novela vzhledem ke specifickým práce pedagogických pracovníků v uvedených zařízeních či střediscích proto zásadně neruší podmínku pořizování psychologického posudku pro způsobilost výkonu tohoto povolání. Ponechává ji však jen na případy před nástupem do tohoto zaměstnání a dále kdykoliv v jeho průběhu z rozhodnutí ředitele zařízení či střediska, vznikne-li důvodná pochybnost o tom, zda pedagogický pracovník splňuje podmínku psychické způsobilosti.

O tom, že není tento zákon v návrhu v rozporu s mezinárodními smlouvami jsem již hovořila, a návrh zákona nemá žádný vliv na zvýšení výdajů státního rozpočtu ani rozpočtů krajů a obcí. Působí naopak úspory ve výdajích těchto zařízení či středisek, pokud tato svým pedagogickým pracovníkům hradí psychologické posudky.

Ještě bych chtěla podotknout, že o změnu tohoto zákona nebo o tuto novelu mě požádal předseda školské rady Dětského diagnostického ústavu v Hradci Králové Mgr. Pecháček, podpůrné stanovisko vydal doc. Lašek z Katedry pedagogiky a psychologie Univerzity Hradec Králové a dále rada Asociace náhradní výchovy pan Miloš Pícek. Vláda k tomuto návrhu zákona zaujala neutrální stanovisko, a již jsem o tom také hovořila s panem ministrem Dobešem.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, prosím o propuštění návrhu novely do druhého čtení. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji paní poslankyni Haně Orgoníkové. Prosím nyní o slovo zpravodajku, kterou pro prvé čtení byla určena paní poslankyně Ivana Levá. Prosím, paní kolegyně.

Poslankyně Ivana Levá: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, předkladatelka myslím podrobně zdůvodnila novelu – jde o jednoduchou novelu. Ruší psychologické posudky, které je nutno podstupovat každých sedm let. Novela v žádném případě neohrožuje bezpečnost dětí, řediteli zůstává nadále pravomoc zaměstnance na psychologické vyšetření poslat, vznikne-li potřeba. Novela odstraňuje nadbytečné a finančně náročné nařízení. Já doporučuji nechat projít tuto novelu do druhého čtení.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji paní zpravodajce. Otvírám obecnou rozpravu, mám zde přihlášku pana ministra Josefa Dobeše. Prosím, pane ministře.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Josef Dobeš: Děkuji, vážená paní předsedající. Dámy a pánové, jak paní poslankyně řekla, když poslanecká novela zákona 109 přišla do vlády, tak vláda k ní zaujala neutrální stanovisko. V diskusi na vládě já jsem tento návrh podpořil, činím tak i

nyní. A je to z těchto důvodů. Já jsem se potkával s odbornými asociacemi a od nich skutečně zaznívala potřeba ten § 18 novelizovat. Důvody byly řečeny – jednak je to administrativní zátěž, jednak je to ekonomická zátěž. Já si myslím, je tu i jistá nespravedlnost mezi zaměstnanci, protože požadavek jednou za sedm let absolvovat psychologické vyšetření není mezi mnoha jinými zaměstnanci.

Já tam vnímám ještě jednu věc, a to, že často se to psychologické vyšetření dělalo pouze formálně a z mého pohledu i snižovalo kompetenci ředitele. Protože ten ředitel, když by se náhodou něco stalo, tak by řekl – já nic, to byl psycholog, který dělal to vyšetření. Já si naopak myslím, že je tam zachován ten důležitý prvek, a to, že každý pedagogický odborný pracovník musí absolvovat vstupní psychologické vyšetření, které jasně ukáže, jestli pro tu práci má předpoklady, či ne, a pak je v kompetenci a odpovědnosti ředitele, když by měl jakoukoli pochybnost, aby toho zaměstnance poslal na případné psychologické vyšetření. A v tom já vidím to neklíčovější. Je tam větší odpovědnost ředitelů těch ústavů.

Takže já se přimlouvám za to a chci vás vyzvat k tomu, abychom tuto novelu propustili do druhého čtení.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane ministře. Zeptám se na další přihlášky do obecné rozpravy. Písemnou jsem žádou neobdržela. Z místa se též nikdo nehlásí, končím tedy obecnou rozpravu a budeme se zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat tento návrh k projednání výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu. Já se zeptám, zda má někdo ještě další návrh na přikázání.

Pokud tomu tak není, zahajuji hlasování pořadové číslo 207 a táži se, kdo souhlasí s tím, aby tato norma byla přikázána výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 207, přítomno 155, pro 127, proti nikdo, konstatuji tedy, že návrh byl přikázán k projednání výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu.

Tím končí první čtení sněmovního tisku 255, končím projednávání bodu číslo 41. Děkuji paní předkladatelce, děkuji též paní zpravodajce.

Zahajuji projednávání bodu číslo 29, je to

29.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 269/1994 Sb.,
o Rejstříku trestů, ve znění pozdějších předpisů,
a některé další zákony
/sněmovní tisk 281/ - první čtení**

Požádám pana ministra spravedlnosti Jiřího Pospíšila, aby z pověření vlády tento návrh uvedl.

Ministr spravedlnosti ČR Jiří Pospíšil: Děkuji, vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, velmi stručně uvedu tuto novelu zákona rejstříku trestů, která sice má implementační charakter, tímto návrhem implementujeme do českého právního řádu dvě rámcová rozhodnutí, nicméně z hlediska fungování orgánů činných v trestním řízení bude mít jednoznačně pozitivní přínos.

Za prvé implementujeme rámcové rozhodnutí, které upravuje otázky organizace a obsahu výměny informací z rejstříku trestů mezi členskými státy. Jinými slovy, posilujeme spolupráci mezi rejstříky trestů jednotlivých členských států Evropské unie. Druhé rámcové rozhodnutí upravuje otázky zohledňování odsouzení v členských státech Evropské unie při novém trestním řízení.

Nejprve k tomu prvnímu. Česká republika podporovala toto rámcové rozhodnutí, protože podporuje projekt eJustice na evropské úrovni, podporuje propojování elektronických rejstříků, které se dotýkají určitým způsobem justice. Stejně tak jsme podporovali propojování rejstříků trestů mezi jednotlivými členskými státy Evropské unie. Počítáme s tím, že tato spolupráce, která dnes již je, po přijetí tohoto rámcového rozhodnutí a jeho implementace do národního právního režimu tuto již existující spolupráci mezi rejstříky trestů jednotlivých členských států Evropské unie dále posouvá a dále podrobně upravuje a například stanovuje rejstříkům trestů povinnost předávané informace uchovávat a na žádost jiných členských států je za splnění dalších podmínek předávat. To znamená, jsou zde stanoveny jasná zákonná pravidla, jak naložit s informacemi, které například český rejstřík trestů získá od jiného rejstříku trestů z jiného národního státu Evropské unie. Podrobně jsou také upraveny informace o tom, jaký význam má takováto informace získaná ze zahraničí. V zásadě takovéto informace o zahraničním odsouzení českého občana jiným soudem v jiném státě Evropské unie nebudou uváděny na výpisu z rejstříku trestů, ale bude to evidováno u tzv. opisu a bude s tím nakládáno tak, jak bude nakládáno s informacemi v rámci opisu z evidence rejstříku trestů. Informace se přenesou na výpis pouze v případě, kdy dojde k uznání tohoto cizozemského rozhodnutí.

Tolik stručně popis té první materie.

Ta druhá se týká, jak jsem již řekl, zohledňování odsouzení v členských státech Evropské unie. Do budoucna si myslím, že to je dobrý trend bližší spolupráce mezi trestními justicemi jednotlivých členských států. V zásadě půjde o to, že pokud někdo bude odsouzen za trestný čin v jiném státě Evropské unie a tento trestný čin je trestný i u nás, tak se v České republice na něj bude pohlížet jako na recidivistu. To znamená, bude-li následně odsouzen v České republice, nepůjde o to, že je poprvé odsouzen zde, na území České republiky, ale bude se přihlížet k tomu, že už za jiný trestný čin byl jinde – typu Španělsko, Německo – odsouzen. Je to věc, která podle mého názoru není zase až tak úplně špatná. Přispěje k tomu, že budou více zohledňovány například recidivy trestných činů, kdy pachatelé páchají trestnou činnost na celém území Evropské unie, a dosud takováto recidiva nebyla při ukládání dalšího trestu zohledněna. Teď by zohledněna měla být.

Dámy a pánové, tolik velmi stručné představení tohoto návrhu novely zákona o rejstříku trestů a následujících zákonů. Já vás žádám o jeho schválení, resp. o postoupení do dalšího čtení, a vzhledem ke skutečnosti, že uvedený návrh si vyžádá úpravu informačního systému rejstříku trestů, je zapotřebí zajistit dostatečně dlouhou legisvakanční dobu, a abychom stihli termíny stanovené Evropskou unií pro implementaci tohoto návrhu, tak z tohoto důvodu vás žádám, aby Sněmovna podle § 91 odst. 2 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny zkrátila lhůtu k projednání návrhu zákona ve výborech na 30 dnů. To znamená, my v žádném případě nechceme obcházet podrobné projednání ve výboru, jenom pouze žádáme zkrácení lhůty z důvodu implementace.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi za toto úvodní slovo. Prosím, aby návrh na zkrácení lhůty zazněl poté ještě v obecné rozpravě. Nyní dostane slovo zpravodajka pro prvé čtení paní poslankyně Ivana Weberová. Prosím.

Poslankyně Ivana Weberová: Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně, vážení kolegové, jak už zde uvedl pan ministr, jedná se v tomto případě v převážné části o implementaci dvou rámcových rozhodnutí Rady. První o organizaci a obsahu výměny informací z rejstříku trestů mezi členskými státy, druhé o zohledňování odsouzení v členských státech Evropské unie při novém trestním řízení.

Prvním z těchto rozhodnutí bylo zrušeno předchozí rozhodnutí Rady o výměně informací z rejstříku trestů, které bylo do našeho právního řádu již implementováno v roce 2007. To znamená, spolupráce mezi rejstříky trestů členských států již probíhá a touto novou implementací dojde k dalšímu

prohloubení této spolupráce. První z těchto rozhodnutí rámcových, tedy o organizaci a obsahu výměny informací z rejstříku trestů mezi členskými státy, je do zákona o rejstříku trestů zapracováno tak, že nadále stanoví, že informace o odsouzení občanů České republiky přijaté od orgánů jiných členských států Evropské unie se do rejstříku trestů zapíše automaticky, tedy bez předchozího rozhodnutí Nejvyššího soudu, který by potvrdil oboustrannou trestnost, jak to bylo doposud, a vzhledem k tomu se potom informace o těchto odsouzeních nebudou nadále objevovat automaticky ve výpisech rejstříku trestů. Budou se objevovat pouze v opisech.

Pro informaci uvádím, že opisy z rejstříku trestů se v současné době vydávají pouze pro potřeby trestního řízení, a to jenom orgánům činným v trestním řízení a Ministerstvu spravedlnosti na jejich žádost. V opisech se objevují veškeré informace o předchozích odsouzeních, tedy i o těch, která byla již zahlazena. Naproti tomu výpisy z rejstříku trestů se vydávají rovněž pro potřeby různých správních řízení, a to na žádost různých správních orgánů a rovněž i na žádost fyzických osob, kterých se tyto zápisy týkají. Zůstává však nadále zachována možnost, aby Nejvyšší soud na žádost Ministerstva spravedlnosti rozhodl o oboustranné trestnosti, a potom se takovéto odsouzení objeví nejen v opise, ale též ve výpise z rejstříku trestů. To si myslím, že bude pravidlem v případech, kdy to bude odůvodněno zejména závažností trestného činu.

Implementace druhého rámcového rozhodnutí, tedy o zohledňování odsouzení v členských státech Evropské unie v novém trestním řízení, je zapracovávána do našeho právního řádu tak, že došlo k novelizaci trestního řádu a trestního zákoníku, kde se nově stanoví, že na pravomocné odsouzení soudem jiného členského státu Evropské unie se bude hledět jako na odsouzení soudem České republiky, pokud bylo vydáno pro čin trestný i podle práva České republiky, přičemž splnění podmínky oboustranné trestnosti budou nadále posuzovat samy orgány činné v trestním řízení. K tomuto odsouzení se však nebude přihlížet při ukládání úhrnného či souhrnného trestu.

Dále je předkládaným návrhem novelizován i zákon o České národní bance, která má mít nadále také oprávnění vyžádat si i opis z rejstříku trestů. Stejně oprávnění by měly mít napříště i zpravodajské služby a Probační a mediační služba.

Dále dochází ke zvýšení správního poplatku za výpis z rejstříku trestů z 50 na 100 Kč, tak aby odpovídal svou výší správnímu poplatku za vydání ověřeného výstupu z informačního systému veřejné správy, protože se zde jedná o podobnou materii a rozdíly tedy nejsou odůvodněné.

S ohledem na požadavky vyplývající z implementovaných rámcových rozhodnutí bude třeba přistoupit k úpravě aplikace užívané rejstříkem trestů a to bude vyžadovat jednorázovou sumu odhadovanou na 5 mil. Kč.

Vláda uvádí, že předkládaný návrh je v souladu s ústavním pořádkem České republiky a je přijímán k implementaci zmiňovaných rámcových rozhodnutí Rady. Organizačním výborem byl tento návrh přikázán do ústavněprávního výboru.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji paní zpravodajce. Otevírám obecnou rozpravu. Nemám do ní žádnou písemnou přihlášku, proto vás žádám o vaše přihlášky nyní. Nehlásí-li se nikdo – pan ministr spravedlnosti Jiří Pospíšil. Pardon, ještě pan ministr, pokud žádá s přednostním právem vystoupení? Ne. Paní kolegyně, prosím, máte přednost. Paní poslankyně Marie Nedvědová má slovo.

Poslankyně Marie Nedvědová: Vážená paní předsedkyně, vážení kolegové a kolegyně, nemohu zapřít, že mám k tomuto návrhu zákona určité výhrady. Zejména k některým navrhovaným změnám. Například v bodě 4 návrhu je navrhováno vložení nového § 4a, podle něhož se do evidence rejstříku trestů zaznamenávají též údaje o pravomocných odsouzeních občanů České republiky soudy jiného členského státu Evropské unie v trestním řízení a údaje navazující na tato odsouzení, a to na základě informací zaslaných jinými členskými státy Evropské unie. Tyto údaje sice budou vedeny v samostatné části popisu z evidence RT, ale jednak nebude podle návrhu a dosavadních zjištění z informací jiných členských států Evropské unie patrné, pro jakou trestnou činnost byla dotčená osoba odsouzena, a jednak ani to, zda jde o čin, který je trestný i podle právního řádu České republiky. Přitom v některých případech jsou některé činy v jiných státech posuzovány jako přestupek, zatímco u nás jsou posuzovány jako trestný čin, anebo právě naopak.

To samé platí i pro nově navrhované ustanovení § 16g, kdy u občanů Evropské unie budou rejstříkem trestů vyžadovány od příslušných orgánů těchto států informace o pravomocných odsouzeních fyzické osoby, nikoli tedy právníkové, za trestné činy. Pro potřeby orgánů činných v trestním řízení budou tyto informace bez konkrétních rozhodnutí zpravidla bezcenné, zejména když nebudou mít k dispozici ani příslušné zákoníky zemí Evropské unie.

Sporným pak je i návrh změny trestního zákoníku část 7., body 4 a 5, z něž vyplývá, že odsouzení v jiném členském státě Evropské unie je relevantní pro posouzení otázky recidivy, promlčení či zahlazení odsouzení, ale na druhou stranu vzhledem k tomu, že nejde o rozsudek tuzemských soudů, nelze jej zrušit a uložit k tomuto rozsudku společný či souhrnný trest. Nelze samozřejmě v současnosti zasahovat do jurisdikce dalších států, ale mělo by být alespoň výslovně uvedeno, že soud při svém rozho-

dování v takovýchto případech k těmto skutečnostem přihlédne při úvaze o druhu a výměře trestu.

Pokud se týče návrhu tohoto zákona, nemohu ani souhlasit se zvýšením poplatku za opis z rejstříku trestů z 50 korun na 100 korun vzhledem k tomu, že opis z rejstříku trestů v převážné míře požadují zaměstnavatelé po občanech, kteří se ucházejí o zaměstnání a kteří nejsou výdělečně činní nebo jsou uvedeni na úřadu práce, a pro ně i padesátikoruna navíc, kterou by museli platit, je určitě výdajem, se kterým nepočítají.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byla paní poslankyně Marie Nedvědová. Zeptám se, zda ještě někdo dále z poslanců. Pan ministr Jiří Pospíšil v tom případě, pokud se nikdo dále nehlásí, tak má slovo.

Ministr spravedlnosti ČR Jiří Pospíšil: Děkuji, paní předsedkyně. Jen stručně na to budu reagovat tak, že konkrétní výtky, které tady byly řečeny, samozřejmě budeme připraveni na ústavněprávním výboru prodiskutovat a vyvrátit, pokud Sněmovna propustí tento tisk do dalšího čtení a bude výborově projednáván.

Pouze chci konstatovat, že zdražení se týká výpisu z rejstříku trestů z 50 na 100 korun, nikoliv popisu.

Chci ještě říci jednu věc, která tady byla řečena jako jistá námitka, že naše orgány, ať již soudní nebo obecně orgány činné v trestním řízení, nemají přístup k trestním zákoníkům jiné země. Tady chci upozornit na to, že se už spustil justiční portál v rámci Evropské unie, kde je umístěna legislativa všech zemí Evropské unie. Ten portál je postupně doplňován a v blízké době bude standardem, že orgán činný v trestním řízení, ať již justiční či nejjustiční, bude mít přístup i k trestním zákoníkům jiných států Evropské unie.

Trend tímto směrem jde jednoznačně. Avizuji, že se můžeme bavit o určitých decentních úpravách, ale těžko můžeme opominout rámcové rozhodnutí, které nám jako členské zemi Evropské unie určité povinnosti stanovuje. K tomu ještě doplňuji jednu tezi, že spolupráce posiluje nejen na úrovni trestních rejstříků, ale též například na úrovni rejstříků obchodních či rejstříků insolvenčních. Je to tedy evropský trend a Česká republika by neměla státu mimo. A vzhledem ke svým členským závazkům ani nemůže. Ale jak jsem řekl, o jednotlivých nuancích jsem připraven vést podrobnou odbornou debatu na příslušném výboru.

Ještě na závěr chci požádat o zkrácení lhůty. Po poradě s kolegyní si dovoluji navrhnout zkrácení lhůty k projednání návrhu zákona ve výboru na 25 dnů, aby mohl být návrh projednán ještě před prázdninami, před létem. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji a zeptám se, zda se ještě někdo hlásí do rozpravy. Paní zpravodajka Ivana Weberová, prosím.

Poslankyně Ivana Weberová: Já bych ještě chtěla zareagovat na paní kolegyni Nedvědovou. Tam právě proto, že se primárně nebude rozhodovat – nebo Nejvyšší soud nadále nebude rozhodovat o oboustranné trestnosti, tak proto se právě stanoví to, že se odsouzení z jiného členského státu nebude objevovat ve výpis z rejstříku trestů, který je právě vydáván i pro potřeby různých správních řízení a kde je možné, že by se tyto orgány v takovýchto odsouzeních nevyznaly, ale bude se objevovat pouze v opise, který se vydává pouze pro potřeby trestního řízení, a tam orgány činné v trestním řízení se tím budou zabývat.

Dále ke zvýšení správních poplatků. Tam musím říci, že ke zvýšení tohoto správního poplatku za výpis z rejstříku trestů nedošlo již 15 let. Patnáct let je poplatek stále stejný a nutno říci, že výstupy z informačního systému veřejné správy z tzv. Czech Pointů jsou zpoplatňovány běžně stokorunou, takže tímto by došlo ke srovnání obou výstupů, které jsou v podstatě shodného obsahu. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji paní zpravodajce. Opět se táži, zda ještě někdo chce vystoupit v rámci obecné rozpravy. Pokud tomu tak není, tak obecnou rozpravu končím. Budeme se zabývat návrhy nejprve na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat tento návrh k projednání ústavně právnímu výboru. Zeptám se, zda navrhuje někdo ještě jiný výbor, kterému bychom tento návrh určili. Není tomu tak.

Zahajuji hlasování číslo 208. Táži se, kdo souhlasí s tím, aby návrh byl přikázán k projednání ústavněprávnímu výboru. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 208. Přítomno 159, pro 115, proti 1. Návrh byl přijat.

Nyní budeme hlasovat o návrhu na zkrácení lhůty k projednání zákona ve výborech, a to na 25 dnů.

Zahajuji hlasování číslo 209. Táži se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 209. Přítomno 159, pro 77, proti 26. Návrh přijat nebyl.

Nějaká kontrola hlasování? Ne. Zeptám se, zda je nějaká námitka proti hlasování, které právě proběhlo? (Probíhá kontrola hlasování.) Námitka? Není.

Konstatuji tedy, že návrh byl přikázán k projednání výboru ústavněprávnímu. Tím končí projednávání bodu 29, sněmovního tisku 281 v prvním čtení.

Zahajuji projednávání bodu

30.

Vládní návrh zákona o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim /sněmovní tisk 285/ - první čtení

Opět požádám o úvodní slovo ministra spravedlnosti Jiřího Pospíšila.

Ministr spravedlnosti ČR Jiří Pospíšil: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, dovoluji mi, abych uvedl bod, který se týká návrhu nového zákona o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim. Jedná se o materiál, který již Sněmovna v předchozích volebních obdobích několikrát diskutovala.

Dovolte mi, abych nejprve reflektoval úvodem, proč tento návrh vláda předkládá. My jsme si vědomi teoretické i praktické spornosti konstrukce trestní odpovědnosti právnických osob, vnímáme, že jak v teoretické právnické obci, tak v praktické právnické obci jsou různé názory na to, zda má být a v jaké podobě konstruována trestní odpovědnost právnických osob.

Sám konstatuji, že patřím spíše mezi skeptiky ve vztahu k tomuto institutu. Nicméně Česká republika je součástí mezinárodního společenství, má určité mezinárodní závazky, musí reflektovat mezinárodní trendy, které v tuto chvíli jednoznačně převažují tím směrem, aby jednotlivé země zaváděly úpravu trestní odpovědnosti právnických osob. To je také důvod, proč vláda předkládá tento návrh. Vnímá jako důležité, aby Česká republika nebyla v rámci mezinárodního společenství izolována v tomto bodě a aby například v rámci některých mezinárodních organizací, jako je OECD, Rada Evropy a tak dále, nebyla v oblasti právní úpravy trestní odpovědnosti právnických osob výjimkou.

Návrh, který máte před sebou, byl veden snahou zavést v zásadě racionální podobu, racionální úpravu trestní odpovědnosti právnických osob. Jedná se z našeho pohledu v zásadě o nezbytné – použiji minimum, které vyplývá z našich mezinárodních závazků, a to jak například v rámci OECD, tak v rámci komunitárního práva v rámci Evropské unie.

Tato vláda i vláda předchozí se tematikou trestní odpovědnosti právnických osob velmi podrobně zabývala. Zabývala se úvahou, zda má být prosazena trestní odpovědnost právnických osob, kdy v zásadě

půjde o soudní delikty, kdy bude rozhodovat soud, anebo zda se vydáme cestou režimu správního práva, to znamená prosazení takové deliktní odpovědnosti právnických osob, které budou řešeny jako správní delikty. Mám-li to zjednodušit, úpravu, která je obdobná v Německu. Po analýze, která byla zpracována Ministerstvem vnitra a Ministerstvem spravedlnosti, se vláda nakonec přiklonila k tomu, že pro české právní prostředí bude vhodnější postupovat cestou trestní odpovědnosti právnických osob, kdy o jednotlivých deliktech budou rozhodovat soudy, nikoliv správní orgány.

Máte tak, dámy a pánové, před sebou materii, která vyvěrá za prvé z návrhu, který zde byl neúspěšně projednáván v roce 2004 a byl odmítnut pro zjevné legislativní nedostatky a pro extenzivní úpravu této materie, a za druhé materiál vychází z našich mezinárodních závazků. Ty byly jaksi hlavním inspirátorem pro Ministerstvo spravedlnosti při vytyčení limitů, kam až chceme při úpravě trestní odpovědnosti právnických osob jít.

Podíváme-li se k samotnému zákonu, pak je k němu možno říci několik poznámek. Za prvé. Jedná se o samostatný zákon, to znamená samostatnou úpravu trestního práva hmotného, která však není komplexní a je v zásadě subsidiární, tedy doplňková k trestnímu zákoníku. Jinými slovy to, co není upraveno v tomto zákoně, bude-li to řešeno, tak bude buď řešeno, jedná-li se o hmotné právo, na základě obecného zákona, to znamená trestního zákoníku, a jedná-li se o procesní právo, pak na základě trestního řádu.

Podívejme se k jednotlivým klíčovým bodům. Za prvé bych chtěl zmínit konstrukci trestní odpovědnosti právnické osoby. To je vždycky nejtěžší záležitost a je třeba korektně říci, že se jedná o věc, na kterou mají různí specialisté na trestní právo různý pohled. Konstrukce, která zde je navržena, vychází z principu, že trestní odpovědnost právnické osoby se posuzuje nezávisle na trestní odpovědnosti fyzické osoby, která tak může být za stejné jednání také postižena.

Důležité je říci, že jsme se velmi snažili vycizelovat, nebo přesně upravit takzvanou přičitatelnost jednání, to znamená, jaké jednání, jaké protiprávní jednání může být právnické osobě přičteno a právnická osoba jako taková za něj může být postižena. Podíváte-li se na zákon, který dnes projednáváme, naší snahou bylo najít co nejpřesnější a nejkonkrétnější právní úpravu, tak aby nebylo možno dojít k nějakému extenzivnímu výkladu, který by byl v rozporu s ratiem zákona.

V zásadě konstatujeme, že právnickou osobu je možno postihnout za takové jednání, která je konáno v její prospěch, nebo při její činnosti a jejími statutárními orgány, nebo též jinými osobami v řídícím či kontrolním postavení k dané právnické osobě. Je třeba říci, že samotné jednání zaměstnance jako takového by nemělo být právnické osobě přičteno, to

znamená přičitatelnost ve vztahu k jednání zaměstnance by zde neměla být. Zákon však stanoví určitou výjimku, kdy právnická osoba může být postižena za jednání zaměstnance, který plní pracovní úkony, jestliže však orgány řídící a kontrolní v rámci právnické osoby neprovedly nezbytná kontrolní nebo preventivní opatření a nebo daly zaměstnancům pokyn, to znamená jednání na základě pokynu příslušného statutárního či jiného kontrolního orgánu.

Velkou diskusi vyvolalo to, jaký okruh trestných činů může být právnické osobě přičten. Já jsem přesvědčen, že těžko lze přistoupit na teorii, že právnická osoba může páchat trestný čin znásilnění, jak to obsahoval vládní návrh před několika lety. Protože jsme o tom vedli velmi rozsáhlou debatu jak na ministerské, tak meziresortní, tak legislativně radní debatě při debatě na Legislativní radě vlády, tak máme jakýsi kompromis, který je postaven na principu, že okruh trestných činů je vymezen našimi mezinárodními závazky, to znamená právnická osoba může být odpovědná za ty trestné činy, jejichž postih dnes po nás vyžadují mezinárodní smlouvy nebo právní akty Evropské unie, a dále byly doplněny trestné činy v oblasti daňové, protože to je asi nejčastější nebo nejtýpičtější delikt, pokud tedy má být právnická osoba za nějaké jednání postihována.

Zákon dále řeší takové věci jako přechod trestní odpovědnosti na následující neboli následnickou právnickou osobu. Je zde snaha zamezit tomu, že právnická osoba, která má být potrestána za delikt, je zrušena, a tím jaksi je vyviněna z onoho jednání. Vznikne-li právní nástupce, pak na něj přechází též deliktní odpovědnost za jednání jeho právního předchůdce.

Zákon dále upravuje druhy trestů, které mohou být uloženy. Jedná se o tresty méně závažné přes majetkové tresty až po specifické tresty typu zákaz plnění veřejných zakázek, zákaz účasti v koncesním řízení nebo veřejné soutěži, zákaz přijímání dotací a subvencí. Tyto tresty mají v zásadě mít protikorupční charakter. Nejtvrdším trestem v rámci rozsudku může být pak samotné zrušení právnické osoby, tedy jakási právní smrt právnické osoby.

Dámy a pánové, tolik tedy z mé strany stručné představení této právně složité materie, kterou jsem se pokusil zde takto odůvodnit. Shrnu to tedy tak, že důvodem, proč vláda předkládá tento návrh, je to, že jsou zde jednoznačné mezinárodní závazky, které Česká republika musí naplňovat. Za druhé. Naší snahou bylo uvést takový návrh, který bude racionální, který bude schopen případně v praxi fungovat a nepovede k extenzivnímu výkladu a řekněme k účelovému zneužívání této právní úpravy, např. k boji mezi jednotlivými obchodními společnostmi.

Je třeba si uvědomit a tady korektně přiznat, že opravdu se jedná o věc, která není jednoznačná, a že i zkušenosti jednotlivých členských

států Evropské unie s takovouto právní materií jsou rozdílné. Jsou země, které přijaly takovýto návrh, a přesto v praxi fakticky není aplikován.

Děkuji vám za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi. Oznamuji, že zpravodajkou k tomuto tisku byla organizačním výborem určena paní poslankyně Jana Suchá. Ta je omluvena ze zdravotních důvodů z dnešního jednání, a proto navrhuji Sněmovně, aby se zpravodajem stal pan poslanec Marek Benda místo nemocné paní kolegyně. O této změně však musíme rozhodnout hlasováním, protože jsme v prvním čtení zákona.

Zahajuji tedy hlasování pořadové číslo 210 a táži se, kdo souhlasí se změnou zpravodaje k tomuto tisku v prvním čtení. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 210, přítomno 159, pro 120, proti 1. Se změnou zpravodaje Sněmovna tedy souhlasí a já mohu požádat pana poslance Marka Bendu o slovo zpravodaje.

Poslanec Marek Benda: Vážená paní předsedkyně, vážení členové vlády, vážené dámy, vážení pánové, jakkoli jsem minulý týden bral celkem ochotně zpravodajské zprávy za paní kolegyni Suchou, které měly procházet ústavněprávním výborem, tak tentokrát jsem rád jenom tak středně, abych řekl. Na rovinu, protože mám stejné pochybnosti – a stejně jsme je tady před pěti lety sdělovali s kolegou Pospíšilem – o celkové koncepci trestní odpovědnosti právnických osob jako takovém institutu. Já pokládám celou tuto snahu vnucovanou nám zvenčí, vnucovanou nám opravdu od mezinárodních organizací, Evropskou unií počínaje a OECD konče, za v podstatě velikánský omyl, který rozmělnuje tu základní představu, že trestné činy jsou věci, u kterých je nějaká vůle spáchat takovou činnost, která se v nich vždycky hledá, hledá se tam ten úmysl. Nebo u neúmyslných trestných činů alespoň vůle a srozumění. To bohužel samozřejmě v případech právnické osoby nikdy existovat nemůže.

Přesto vím, že všechny debaty, které proběhly na úrovni vlády a které se snažily hledat jinou koncepci, zejména koncepci správního trestání právnických osob, vedly v podstatě k neřešitelným závěrům, že pak by takovéto sankce musely ukládat fakticky státní orgány, které by až posléze byly přezkoumatelné správními soudy, a že by sankce razantního omezování majetkových poměrů vlastníků, akcionářů nebo jak to nazvat, dotyčné právnické osoby, prováděl správní orgán. Proto se nakonec vláda rozhodla vydat touto cestou, že přece jen zde ta míra ochrany z hlediska obec-

ných zásad trestního práva a trestního soudnictví nakonec pro právnickou osobu i všechny její podílníky je vyšší, než by byla ve správním trestání.

Říkám na rovinu, že z této myšlenky nejsem nadšen, vím, že je nám vnucena zvenku, ale přesto si myslím, že tento návrh zákona máme přikázat ústavněprávnímu výboru k projednání a že se s ním asi budeme muset smířit, stejně jako už jsme se smířili v minulosti s jinými věcmi, které nebyly našim duším zcela blízké.

Tolik moje zpravodajská zpráva a doporučuji, abychom přikázali ústavně právnímu výboru.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu zpravodaji panu poslanci Markovi Bendovi. První přihlášku písemnou do obecné rozpravy, kterou zahajuji, mám od paní poslankyně Marie Nedvědové, poté se hlásí pan poslanec Jeroným Tejc.

Poslankyně Marie Nedvědová: Dobré odpoledne, ještě jednou. Já bych se chtěla vyjádřit k tomuto zákonu, protože skutečně podle mého názoru se jedná o problematiku, která není jednoznačná.

Do současné doby naše trestní právo vycházelo z toho, že není možné přičítat vinu právnickým osobám s ohledem na jejich fiktivní povahu. Tento princip platný od 18. století se v kontinentální Evropě udržel do současné doby, kdy až nyní se řada evropských států přiklonila k myšlence trestní odpovědnosti právnických osob. Trestní odpovědnosti právnických osob se rozumí způsobilost těchto osob být pachatelem trestného činu a též za tento čin nést odpovědnost.

Existuje celá řada argumentů pro zavedení této odpovědnosti, z nichž však podle důvodové zprávy hlavním či jediným je prakticky pouze skutečnost, že jsme posledním státem v Evropské unii, který tuto trestní odpovědnost zavedenou má. Existuje však i celá řada argumentů proti zavedení trestní odpovědnosti právnických osob, se kterými se návrh zákona nevypořádává vůbec, či jen zčásti.

Především i nadále je podle občanského zákoníku i právní vědy považována právnická osoba za umělý výtvar, a má tedy fiktivní povahu. Dalším problémem je skutečnost, že právnická osoba nikdy nejedná sama, ale vždy je k tomu třeba jednání osoby fyzické, ať již jde o statutární orgán či zástupce. Chybí tedy objektivní stránka trestného činu, tedy samostatné jednání právnické osoby. Další skutečnost je, že právnické osoby nejsou způsobilé jednat zaviněně samy o sobě, přičemž návrh zákona o zavinění vůbec nehovoří. I zavinění je ovšem spjato s jednáním konkrétní fyzické osoby. Pokud tedy v zahraničí uplatňují trestní odpovědnost právnické osoby, tak spíše hovoří o vině vedení podniku či chybném výkonu tzv. rizikového managementu.

Dalším argumentem proti trestní odpovědnosti právnických osob je skutečnost, že trestní právo má subsidiární charakter. V tomto směru poukazují na to, že správní delikty právnických osob jsou u nás obsaženy v řadě zákonů, jejichž počet lze v současnosti odhadnout asi na 150. V každém tomto zákoně jsou samostatně upravovány skutkové podstaty, sankce a další skutečnosti, takže spíše než v zavedení trestní odpovědnosti právnických osob existuje spíše problém v nevymáhání platného práva. Trestní sankce vůči právnickým osobám mohou přitom zasáhnout nevhodným způsobem zaměstnance těchto právnických osob či věřitele, případně i další osoby. Ochrana těchto osob přitom není prakticky nijak v návrhu zákona zajištěna, což považuji za jednu z největších chyb zákona.

Pokud se pak v návrhu zákona hovoří o přechodu trestní odpovědnosti na právního nástupce osoby, která se sama zlikviduje, aby znemožnila výkon trestu, chybí odpověď na otázku, jak postupovat, když takový právní nástupce není. To bude přicházet do úvahy zejména v případech, kdy právnické osoby vzniknou právě za účelem spáchání trestné činnosti, tedy jako fingované společnosti, což je u nás, bych řekla, celkem běžný postup.

Ustanovení § 7 návrhu vymezuje, jakých trestných činů se může právnická osoba dopustit, ovšem namísto tohoto neúplného výčtu, neboť zde chybějí některé trestné činy korupčního charakteru, na což opakovaně z různých stran bylo upozorňováno, bylo by lepší uvést, že právnická osoba se může dopustit všech trestných činů uvedených v trestním zákoníku, s výjimkou těch, u nichž je to pojmově vyloučeno. To by jednak splnilo podmínku, že některé trestné činy musí být zahrnuty na základě mezinárodních smluv, a jednak by to zabránilo nutnosti novelizovat tento zákon pokaždé, když bude přijata další mezinárodní smlouva či novelizován trestní zákoník.

K tomu, aby se mohla právnická osoba dopustit trestného činu, musí být definováno i zavinění. V § 6 odst. 1 se uvádí, že podle tohoto zákona nejsou trestně odpovědné jednak Česká republika, jednak územně správní celky při výkonu veřejné moci.

Zatímco u České republiky je tento postup na místě, neboť i ve světě se vychází ze zásady, že stát má monopol trestat, a proto nemůže být sám trestán, tak u územně samosprávných celků není vyloučení odpovědnosti na místě. V řadě případů dochází k tomu, že konkrétní fyzické osoby se schovávají za rozhodnutí rady, zastupitelstva apod., přičemž ve světě je tato odpovědnost naprosto běžná.

Závažnou námitkou proti tomuto návrhu je i skutečnost, že za současného stavu policejních orgánů, státního zastupitelství i soudů nelze předpokládat, že dojde k efektivnímu odhalování uvedených jednání ve sféře právnických osob, takže nastane problém s faktickou vymahatelností práva. Tak jak je totiž návrh zákona postaven, by činil v praxi značné aplikační problémy, neboť orgány činné v trestním řízení nejsou na jeho

uplatňování připraveny a vybaveny. Jde přitom jak o vybavení materiální, neboť bude nutno zajišťovat řadu dokladů, dokumentů, zařízení apod., tak personální – bude zapotřebí celé řady odborníků z oblasti účetnictví, informatiky a dalších souvisejících oblastí, což znamená poměrně velké finanční nároky na zajištění těchto osob i dalších zařízení.

Poukazují i na to, že velké právnické osoby, zejména mezinárodní korporace, budou mít své zástupce a odborníky, včetně řady právníků, kteří budou různými legálními i nelegálními způsoby chránit zájmy těchto právnických osob a různá řízení mařit či zdržovat, což při známé nepřehlednosti a nekomplexnosti našeho právního řádu nebude nic složitého. Lze přitom vycházet i ze zkušeností současné doby, kdy jsou stíhány fyzické osoby v závažných hospodářských věcech i deset let a více. Stačí vzpomenout např. H-System, Union banku apod. Tyto zkušenosti jednoznačně potvrzují to, že policie a státní zastupitelství nejsou na takovéto případy připraveny a zejména odborně a hmotně vybaveny.

Pokud jde o další ustanovení návrhu, tak například účinná lítost v § 11 je upravena značně odlišně oproti trestnímu zákoníku, stejně jako promlčení, výkon trestu, aniž by důvody těchto odlišností byly odůvodněny.

Pokud se dále uvádí, že trestní odpovědnosti právnické osoby není dotčena trestní odpovědnost fyzických osob, není konkretizováno, zda odsouzení jedné z osob v samostatném procesu bude mít právní závaznost pro další řízení vůči druhé osobě. Je nutno konstatovat přímo v zákoně, že každá trestná činnost má vždy nutně své konkrétní fyzické viníky, na jejichž dodání by stát nikdy neměl rezignovat a nahrazovat je kolektivní odpovědností.

Navrhuji proto, aby zákon byl vrácen navrhovateli k přepracování. (Potlest poslanců klubu KSČM.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji paní poslankyni Nedvědové. Pan kolega Jeroným Tejc je dalším přihlášeným do rozpravy. Prosím.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážená paní předsedkyně, vážené paní poslankyně, páni poslanci, já bych chtěl z tohoto místa pro mě možná nezvykle poděkovat panu ministru Pospíšilovi, poděkovat za to, že dokázal změnit svůj názor, nebo alespoň dokázal to, že předloží návrh, který je potřebný pro Českou republiku, byť s ním sám nemusí souhlasit.

Já bych to možná ilustroval na stenozáznamu doplněném o vyjádření pana ministra Pospíšila z dnešních dnů.

Ten stenozáznam a ten projev pana ministra Pospíšila je z 2. listopadu 2004. Nebudu ho číst samozřejmě celý, protože bych vás zdržoval, a mys-

lím, že si ho samozřejmě každý může dohledat, nicméně k té trestní odpovědnosti právnických osob pan ministr tehdy uvádí mimo jiné: „Na toto lze mít různé pohledy. Já sám osobně se domnívám, že takováto úprava je nadbytečná, neboť je dostačující úprava, která umožňuje postihnout jednotlivé fyzické osoby, které za právnickou osobu činí. Pokud někdo tvrdí, že úprava, která umožňuje postihnout pouze fyzické osoby, je nedostatečná, pak by takovéto tvrzení měl dostatečně prokázat, protože o pravdu se nejedná o drobnou úpravu, ale o zásadní změnu pohledu na trestní politiku tohoto státu.“

Naproti tomu v Radiofóru 23. 2. 2011, tedy po sedmi letech, Jiří Pospíšil jako ministr spravedlnosti – tehdy jako opoziční poslanec – nyní tedy jako ministr říká: „Ten druhý aspekt – jsou samozřejmě určité formy trestné činnosti, kde se jen obtížně hledá konkrétní fyzická osoba, která to jednání způsobila. Zatím je zcela zřejmé, že trestný čin byl spáchán a že přinesl výhodu určité právnické osobě, např. určité firmě, a pak je tedy vhodné, aby takováto firma byla postižena. My si od toho slibujeme, že by tento zákon mohl posílit boj proti trestné činnosti a boj proti korupci.“ – Mě mrzí, že to zjištění, které pan ministr konstatoval až po sedmi letech od projednávání návrhu zákona, který tady předložila sociálně demokratická vláda, nezjistil pan ministr dřív, protože jsme tady už dávno mohli mít návrh zákona, zákon o trestní odpovědnosti osob, který by slovy pana ministra Pospíšila mohl posílit boj proti trestné činnosti a boj proti korupci.

Zároveň toho stejného dne, tedy toho 23. 2. 2011, pan ministr konstatoval pro ČTK: „Právnické osoby dnes nelze efektivně postihnout, přestože bývají často využívány k zastírání nelegální činnosti.“ Opět tedy důkaz, že sociálně demokratická vláda měla pravdu, když trvala na tom, aby byl schválen v této Poslanecké sněmovně a Senátu zákon o trestní odpovědnosti právnických osob. Jistě se můžeme bavit nad nuancemi, můžeme se bavit o tom, jestli ten zákon byl zpracován dobře, nebo nedobře, nicméně ta základní myšlenka, ke které se dnes hlásí, doufám, že většina Sněmovny, směřuje k tomu, že bychom měli mít úpravu, která trestá právnické osoby.

Pan ministr ve svém vyjádření tady ve Sněmovně 2. listopadu 2004 tehdy jako opoziční poslanec dále uvedl: „Vedle toho se domnívám, že též poukaz komparativní, to znamená konstatování, že jedna třetina států má takovouto úpravu, není dostačující. Protože ona úprava v jiných státech podle mě není tak rozsáhlá, takto všeobíhající jako úprava, kterou zde dnes projednáváme.“ – Je to tak, dámy a pánové, tisk, který projednáváme, sice zavádí trestní odpovědnost právnických osob, ale v mnohem širší podobě, než je tomu ve státech Evropské unie.

Pan ministr Pospíšil 23. února 2011 ale konstatoval: „Je třeba si

uvědomit, že takovýto zákon mají dnes všechny země Evropské unie a všechny země OECD. A my, díky tomu, že tuto právní úpravu nemáme, tak se dostáváme do izolace, že jsme umístěni téměř na tzv. černou listinu OECD, a všechny tyto věci nás na mezinárodním poli poškozují a snižují zájem mezinárodních investorů o Českou republiku. A to je ten mezinárodní aspekt, že jsme jediní v Evropě, kteří takovouto úpravu nemají.“

Dále pak v tom projevu starším, tedy tady na půdě Poslanecké sněmovny, pan ministr řekl: „Vedle toho mi též, dámy a pánové, není jasno, proč tato úprava není součástí nového trestního zákoníku. Navrhovatelé nových trestních úprav zde diskutovali a konstatovali při minulé schůzi, že nový trestní zákoník mimo jiné má sjednotit trestní právo hmotné do jednoho kodexu. Proto též nová úprava nese název zákoníku, nikoliv zákon.“ – Zde však máme určitou část vydělenou mimo kodex a není jasné, proč tomu tak je. Takže bych prosil pana ministra, aby poté v rozpravě zdůvodnil, proč máme speciální zákon a proč tato otázka není obsažena v trestním zákoníku.

Protože pan ministr Pospíšil předkládal nový trestní zákon, pro který i já jsem hlasoval, tak bych použil jeho otázku na tehdejšího ministra, zopakoval bych ji a zeptal bych se pana ministra Pospíšila, aby zdůvodnil, proč máme speciální zákon a proč tato otázka není obsažena v trestním zákoníku. Protože stejně tak se ptám, jak se ptal on právě v té době, a já věřím, že pan ministr toto zdůvodní.

Co říct na konec? Poslední citát pana ministra z doby před sedmi lety: „Chci proto na závěr říci, že právní úprava, kterou zde projednáváme, je podle mého názoru nadbytečná. A nejen to. Je podle mého názoru škodlivá. Povede podle mého názoru ke kriminalizaci podnikání v České republice. Povede k tomu, že nekalá konkurence bude moci zneužít tohoto zákona a bude moci proti svým konkurentům postupovat možná de lege, ale určitě contra bonos mores.“

Dámy a pánové, dovolte mi na závěr u tohoto zákona navrhnout zamítnutí v prvním čtení. Děkuji vám za pozornost. (Poslanci ODS tleskají.)

Já bych tedy chtěl od pana ministra Pospíšila garanci, že ten zákon se od původního liší tak, aby nemohlo podle jeho názoru dojít ke kriminalizaci podnikání v ČR a nemohlo dojít ke zneužití tohoto zákona.

Jak jsem již řekl na začátku, přes to všechno si cením pana ministra Pospíšila, že dokázal změnit svůj názor, byť jak on sám v úvodní řeči říkal, že se s tím smiřuje velmi těžce a že mnohé z argumentů, které předkládá, předkládá pod tlakem EU. Ale musím také říct, že mě mrzí, že tady tento zákon mohl v nejhorším od roku 2005 nebo 2006 platit a mohli jsme všechny negativní jevy, které chce tento nový zákon postihnout a které jsou označeny v důvodové zprávě a o kterých tady pan ministr hovořil, už dáv-

no postihovat a nemuseli jsme tento zákon přijímat s takovým zpožděním. Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Tejcovi. Nyní se hlásí o slovo paní kolegyně Ivana Weberová. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Ivana Weberová: Vážená paní předsedkyně, děkuji za slovo. Vážené paní kolegyně, páni kolegové, musím říct, že i já patřím k těm, kteří z tohoto zákona nejsou příliš nadšeni. Mám za to, že se jedná o návrh poměrně problematický, a jak tady mluvil pan ministr o té extenzivitě, já tedy pokládám i tento návrh za dost extenzivní, a to jak do trestných činů, kterých se mohou právnické osoby dopustit, tak hlavně pokud jde o základy, na kterých je trestní odpovědnost právnických osob v tomto zákoně vystavěna, tedy zejména § 8 odst. 1 písm. c) a d) a odst. 2 písm. b) mi připadají hodně problematické. Dovedu si představit i to, že bude tohoto institutu zneužito v konkurenčním boji, a to tím spíše, že trestní odpovědnosti právnických osob nebrání, nepodaří-li se zjistit, která fyzická osoba za právnickou osobu jednala.

Takže doufám, že při projednávání v ústavněprávním výboru budeme mít možnost se k těmto věcem ještě vyjádřit a případně je nějak vylepšit. Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji paní poslankyni. Zeptám se na další přihlášku do obecné rozpravy. Pan kolega Stanislav Polčák. Prosím.

Poslanec Stanislav Polčák: Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych navázal na slova, která zde pronesl kolega poslanec Tejce. Chtěl bych poděkovat za jeho vystoupení v tom, že pokud nemířilo k retrospektivě, ke které já se nemohu příliš vyjádřit, ale každopádně k obsahu tohoto návrhu zákona. Já bych se rovněž chtěl připojit k pochvalě Ministerstvu spravedlnosti a konkrétně panu ministroví, že předložil tento návrh zákona, protože skutečně míří na tu část našeho dluhu, který jsme zatím měli v oblasti mezinárodních závazků České republiky. A je třeba říci, že ČR se mohla vydat cestou správní odpovědnosti tam, kde – jak i upozornila kolegyně Nedvědová – dneska máme skutečně celou řadu, mnoho desítek, právních předpisů, které upravují správní odpovědnost právnických osob, nicméně vydali jsme se cestou – protože ani tato správní odpovědnost právnických osob nepokrývá veškeré možné závadné jednání, tak je vhodné upravit obecnou buďto správní odpovědnost právnických osob, anebo trestní odpovědnost právnických o-

sob. A vláda ČR se vydala cestou přísnější normy jakožto součásti boje proti korupci a já si myslím, že tato norma, byť mohu souhlasit s určitými námitkami, které zde padly, může směle jít do druhého čtení, a tudíž já bych se rovněž přimluvil za to, aby byla podpořena a do druhého čtení propuštěna, to znamená, nikoliv aby byla vrácena předkladateli k přepracování, protože to přepracování by mohlo mít spíše opačný efekt na kvalitu této normy. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane poslanče. Prosím o další přihlášky do obecné rozpravy. Není-li žádná taková přihláška, obecnou rozpravu končím. Jsou před námi závěrečná slova. Zeptám se nejprve pana ministra Jiřího Pospíšila, zda chce vystoupit se závěrečným slovem. Prosím.

Ministr spravedlnosti ČR Jiří Pospíšil: Děkuji, paní předsedkyně. Já budu drobně reagovat na rozpravu, která tady proběhla.

Chci poděkovat za chválu jak ze strany pana poslance Tejce, tak ze strany pana kolegy Polčáka. Já k tomu řeknu pouze několik tezí.

To není pravdivý argument, a pan kolega poslanec Tejce to ví, že bych se stal v uvozovkách vášnivým příznivcem této právní úpravy. Já svůj názor sděluji konstantně, sděluji ho pořád a také korektně říkám, že důvod, proč tento návrh také zde předkládáme, není naše vnitřní přesvědčenost, že tento návrh všechno vyřeší a je ideálním řešením, ale je to proto, že žijeme v nějakém evropském společenství, v nějakém mezinárodním společenství a subjektivní, možná odborný, možná laický názor ministra není to jediné a to jediné důležité v rámci zájmů ČR. To tak je. To znamená, já zde konstatuji, že zájem státu je, abychom v rámci mezinárodního a evropského společenství nevybočovali. To, že od roku 2004 narostl počet zemí, které tento problém vyřešily, to je fakt. Situace je jinak aktuální dnes, jinak byla v roce 2004.

Musím zde ale říci, že nesouhlasím s námitkou pana kolegy, že kdyby tenkrát ODS jinak hlasovala, tak by tu byl takový návrh. Je třeba si připomenout, že v roce 2004 zde byla levicová vláda, která byla většinová, a i poslanci levicové vlády v prvním čtení ten návrh zamítli! A to z toho důvodu, že byl nekvalitní. Takže prosím, neházejme zde odpovědnost na opozici, která byla v menšině! Odpovědnost tehdejší vládní většiny bylo, aby svůj návrh z prvního čtení propustila do dalšího čtení a zajistila tak jeho přijetí. Nebyla to odpovědnost opozice. A to, že pro to nehlasovali tehdy i koaliční poslanci, je důkazem, že ten návrh byl nekvalitně zpracován. Jsem připraven na ústavněprávním výboru o jednotlivých nuancích se bavit a na jednotlivých nuancích zpřesnění a zlepšení oproti původní právní úpravě prokázat. Takže tolik tedy postoj náš.

Je třeba ještě odpovědět na otázku, kterou zde zmínil pan kolega Tejc, proč předchozí Topolánkova vláda toto nepředložila. Tehdejší vláda přijala usnesení, že se má primárně vytvářet konstrukce trestání právnických osob v rámci správního řízení. Rok a půl se dělala na Ministerstvu vnitra rozsáhlá analýza, která následně ukázala, že správní trestání v ČR ne vždy dobře funguje – zmiňovala to ostatně i paní kolegyně Nedvědová ve svém vystoupení – a že tedy bude vhodnější jít touto cestou. To byl důvod, proč v trestním zákoníku, který byl projednáván za Topolánkovy vlády, nebyla obsažena trestní odpovědnost právnických osob, protože tehdy byla zvolena koncepce v zásadě německá, to znamená, právnické osoby mají být trestány správními delikty, které ve druhém stupni již projednávají obecné trestní soudy, nikoliv správní soudy, a teprve následně se od této koncepce po prověření všech možností upustilo. To je důvod, proč trestní odpovědnost právnických osob nebyla dána do trestního zákoníku.

Dámy a pánové, i přes řekneme tuto přátelskou výměnu informací a pohledů konstatuji, že bytí vláda vnímá tento materiál z pohledu nutnosti jako ne zcela jednoznačný, je připravena odpovědně o tomto návrhu zde na půdě parlamentu jednat, činit vše pro to, aby parlament schválil co možná nejlepší verzi tohoto návrhu, a proto vás žádám o propuštění tohoto návrhu do druhého čtení.

Děkuji vám.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji za toto závěrečné slovo. To bylo závěrečné slovo pana ministra. Nyní se zeptám, zda se závěrečným slovem chce vystoupit pan zpravodaj. Ne, nemá tedy teď potřebu vystoupit, a proto se budeme zabývat návrhem, který zde zazněl. Předložila jej paní poslankyně Marie Nedvědová. Je to návrh na vrácení návrhovatelů k dopracování.

O tomto návrhu rozhodneme v hlasování, které ponese pořadové číslo 211. Zahajuji toto hlasování a táži se, kdo je pro návrh na vrácení návrhovatelů k dopracování. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování pořadové číslo 211, přítomno 163, pro 51, proti 79. Návrh přijat nebyl.

Budeme se zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhuje přikázat tento návrh k projednání ústavněprávnímu výboru.

Byla jsem upozorněna, že pan poslanec Tejc vznesl návrh na zamítnutí, ale jsem přesvědčena, že nikoliv, že vy jste se opíral jenom o stanoviska pana... už je mi to jasné, rozuměla jsem tedy tomu dobře.

Poslanec Jeroným Tejc: Já se omlouvám, jestli jsem to neřekl zcela přesně, nicméně pokud zaznělo v mém projevu, že podávám návrh na zamítnutí, tak jsem citoval pana ministra Pospíšila, který takto hovořil o návrhu v roce 2004, takže rozhodně jsem nepodával návrh na zamítnutí a podporuji to, aby tento návrh postoupil do druhého čtení.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, proto budeme nyní hlasovat o návrhu na projednání výboru ústavněprávnímu. Ptala jsem se, zda má ještě někdo jiný návrh na přikázání, ale není tomu tak.

Zahajuji hlasování číslo 212. Ptám se, kdo souhlasí s návrhem na přikázání výboru ústavněprávnímu? Kdo je pro? Kdo je proti.

Hlasování pořadové číslo 212, přítomno 163, pro 148, proti nikdo. Tento návrh byl přijat.

Konstatuji, že návrh jsme přikázali k projednání ústavněprávnímu výboru, a tím končím projednávání sněmovního tisku 285 v prvním čtení. Končí tím projednávání bodu číslo 30. Děkuji panu ministrovi, děkuji též panu zpravodaji.

Zahajuji projednávání bodu

31.

Vládní návrh zákona o změně některých zákonů v souvislosti s přijetím zákona o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim /sněmovní tisk 286/ - prvé čtení

Pana ministra spravedlnosti Jiřího Pospíšila požádám i tentokrát, aby z pověření vlády tento návrh uvedl. Prosím, pane ministře.

Ministr spravedlnosti ČR Jiří Pospíšil: Děkuji paní předsedkyně. Budu velmi stručný. Jedná se o doprovodný zákon k samostatnému návrhu zákona o trestní odpovědnosti právnických osob. V zásadě jde o novelizaci asi 50 zvláštních předpisů, které mají implementovat tuto právní úpravu do českého právního řádu.

Reaguji ještě na předchozí debatu tím, že kdybychom materii trestní odpovědnosti právnických osob nyní implementovali do platného a účinného trestního zákoníku, tak by ten zásah byl ještě výraznější a právníci to nedoporučili. Proto jdeme nyní v dalším volebním období do samostatného zákona. Přesto musíme do některých zákonů implementovat určité změny.

Zmíním zde aspoň jednu změnu, ta se týká rejstříku trestů. Počítáme s tím, že bude v rejstříku trestů uvedena i informace o tom, že právnická osoba byla pravomocně odsouzena k určitému trestu, a tato část rejstříku trestů by měla být podřízena principu publicity, to znamená, tato informace by měla být veřejně elektronicky přístupná, a to z toho důvodu, aby bylo zjevné např. při výběrových řízeních, že dotyčná právnická osoba byla odsouzena pro trestné činy, které třeba souvisí s korupcí nebo s jinou podobnou trestnou činností. To si myslím, že je důležitý prvek, který může mít i do určité míry preventivní charakter a může přispět k potírání korupce jako takové.

Prosím o propuštění tohoto návrhu do druhého čtení. Pokud Sněmovna propustila samotný tisk, který upravuje trestní odpovědnost právnických osob, tak je velmi důležité, aby i tento návrh prošel. Děkuji vám.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi. Tak jako v předchozím případě byla určena zpravodajkou, a to organizačním výborem paní poslankyně Jana Suchá. Oznamovala jsem před chvílí, že je omluvena ze zdravotních důvodů.

Stejně jako v předchozím bodě navrhuji Sněmovně změnu zpravodaje, a to tak, aby se jím stal v prvním čtení pan poslanec Marek Benda.

Zahajuji hlasování číslo 213. Táhá se, kdo souhlasí se změnou zpravodaje v prvním čtení. Kdo je proti?

Hlasování číslo 213, přítomno 162, pro 130, proti 1. Změnu zpravodaje jsme schválili. Požádám tedy pana poslance Marka Bendu, aby předstoupil před Sněmovnu v roli zpravodaje.

Poslanec Marek Benda: Vážená paní předsedkyně, vážený pane ministře, vážené dámy, vážení pánové, budu v tomto případě opravdu stručný. Jedná se o novelu, která se snaží, pokud by byl přijat ten tisk, který jsme v předchozím hlasování přikázali k projednání ústavněprávnímu výboru, promítnout jeho znění do ostatních právních předpisů, promítnout to, co z něj vyplývá, do ostatních právních předpisů. A myslím, že to ukazuje i ten případ, který zde zmiňoval pan ministr Pospíšil – novela zákona o rejstříku trestů, kde dva body předtím jsme projednávali zvláštní návrh zákona o rejstříku trestů a tady projednáváme novelu, která právě bezprostředně souvisí jenom se změnou trestní odpovědnosti právnických osob.

Takže doporučuji, abychom tento návrh také přikázali ústavněprávnímu výboru, a má smysl ho projednávat a přijímat pouze za situace, kdy bude přijat ten první návrh, jinak samozřejmě nemá tento návrh žádný význam. Je to tak zvaný typický promítací návrh zákona.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Bendovi. Zeptám se, zda se někdo chce přihlásit do obecné rozpravy v prvním čtení. Písemnou přihlášku žádnou nemám. Nehlásí se ani nikdo z místa, končím tedy obecnou rozpravu.

Nezazněl zde návrh ani na vrácení ani na zamítnutí a budeme se zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhuje přikázat tento návrh k projednání výboru ústavněprávnímu a já se vás táhí, zda chce někdo navrhnout jiný výbor. Není tomu tak.

Zahajuji hlasování číslo 214. Tááhí se, kdo souhlasí s přikázáním výboru ústavněprávnímu. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování číslo 214, přítomno 162, pro 134, proti 1. Návrh byl přijat a konstatuji tedy, že jsme návrh zákona přikázali k projednání výboru ústavněprávnímu.

Tím končí projednávání sněmovního tisku 286 v prvním čtení. Končím projednávání bodu číslo 31 s poděkováním panu ministrovi i panu zpravodaji.

Zahajuji projednávání bodu číslo

33.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění zákona č. 306/2009 Sb., a zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 297/ - první čtení

Ministr spravedlnosti Jiří Pospíšil tento návrh z pověření vlády uvede. Prosím, pane ministře.

Ministr spravedlnosti ČR Jiří Pospíšil: Děkuji, paní předsedkyně. Jedná se o návrh, který komplexně reaguje na aktuální situaci v oblasti trestního práva hmotného a trestního práva procesního. Cílem bylo realizovat implementační novelu v oblasti trestního práva hmotného, kde se upravují některé skutkové podstaty na úseku životního prostředí, boje proti rasismu, boje proti xenofobii a terorismu a boje proti pohlavnímu vykořisťování dětí a dětské pornografii.

K tomuto, když je takto zpracovaný návrh, jsme přidali další věci, které se dotýkají trestního práva a které praxe ukazuje, že je třeba určitým způsobem vylepšit. Navíc se doplnily věci, které se týkají programového prohlášení vlády, která jasně říká, že má být zpřísněn postih korupce jako

trestného jednání, a to korupce, která je realizována úřední osobou. Jsou tady zvyšovány sankce u trestných činů korupčního charakteru, kdy pachatelem je úřední osoba.

Další důležitou věcí, kterou zde chci zmínit, je úprava v otázce sankcí, kdy umožňujeme do budoucna více využít po zkušenostech ze zahraničí trest domácího vězení. Umožňujeme, aby v případě, kdy je někdo podmíněně propuštěn z výkonu trestu odnětí svobody, tak aby mu byl případně uložen trest domácího vězení, resp. mu byl stanoven režim, který je obdobný trestu domácího vězení. Tím chceme docílit toho, aby soudy více propouštěly osoby, u kterých se projeví náprava pod výkonem části trestu odnětí svobody, aby je propouštěli na svobodu, ale aby tyto osoby dále byly v nějakém režimu kontroly. To znamená, aby je stát dále kontroloval, co dělají, a to v rámci právě onoho domácího vězení.

Tento systém funguje v mnoha vyspělých státech, jistou inspirací nám zde byla Kanada. A mimo jiné je naší snahou opravdu trochu uvolnit české věznice a obzvláště u bagatelních trestních činů umožnit, aby po vykonání více než poloviny trestu mohl být trest překlopen do této alternativní právní úpravy.

Co je důležité – a opět je to reakce na praxi – je to, že výrazně rozšiřujeme uplatňování ochranného opatření, tzv. zadržovací detence. Jak víte, zadržovací detenci jsme prosadili v minulém volebním období, a jasně se ukazuje, že mnoho zemí Evropské unie využívá tento instrument více než Česká republika, a v tomto návrhu mimo jiné reagujeme na zkušenosti psychiatrické odborné veřejnosti, kdy psychiatrická odborná veřejnost po Ministerstvu spravedlnosti opakovaně žádá, aby osoby, které jsou umístěny v ústavním ochranném léčení, to znamená v ústavech, přičemž ústavně ochranné léčení nerealizují, chovají se agresivně, napadají lékařský personál, jsou i případy, kdy dokonce došlo k fyzickému ublížení, ba dokonce k vraždě zdravotnického personálu, tak aby takové osoby bylo možno umístit do zadržovací detence, kde zkrátka jsou příslušníci vězeňské služby a umějí si s takovýmto agresivním jedincem poradit lépe než zdravotnický personál. Připadá mi to jako drobná, leč mimořádně důležitá novela, která odstraní z léčebných zařízení agresivní jedince, kteří nejsou ochotni podrobit se léčbě jako takové a páchají násilí na personálu nebo ostatních pacientech. Rozšiřuje se také možnost užití zabezpečovací detence o další kategorie zločinů, pokud je tam sazba od pěti let trestu odnětí svobody.

Dámy a pánové, tolik představení některých klíčových věcí z této novely, která, pokud bude prosazena, přispěje k lepšímu uplatňování sankcí, k lepšímu uplatňování zabezpečovací detence a k lepší aplikaci evropského práva, směrnic, které jsme povinni implementovat do našeho práva. Tedy tato novela by stejně vznikla, protože to je jasný evropský závazek. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministru spravedlnosti Jiřímu Pospíšilovi. Požádám nyní o slovo zpravodaje pro prvé čtení, kterým je pan poslanec Stanislav Křeček.

Poslanec Stanislav Křeček: Dobré odpoledne, dámy a pánové. Není tomu tak dávno, co jsme tady projednávali nový text trestního zákoníku, velkého kodexu, o kterém se někteří domnívali, že to bude velký kodex, který bude platit nezměněně dlouhou dobu, ne-li léta, a než se rok s rokem sešel, tak tady máme obsáhlou změnu tohoto trestního zákona. Naplňují se všechny obavy nebo všechny skutečnosti, na které jsme někteří upozorňovali, totiž že doba velkých kodexů je asi už za námi, že prostě to právo je dynamické, mění se pod vlivem řady okolností a například i evropských norem a podobně. Tak je tomu i v tomto případě.

Pan ministr tady, jak se stalo v této Sněmovně zvykem, obsáhle představil tuto novelu trestního zákona, a nepovažují proto za potřebné ji znovu opakovat. Již také proto, že to je novela, která shrnuje všechny možné nejružnější oblasti od chráněných živočichů přes dětskou pornografii po domácí vězení a trestné činy všelijakých osob, takže vše, co je možné upravit na základě evropských norem, které musíme respektovat, na základě směrnic Evropského parlamentu, řady rámcových rozhodnutí Rady Evropy atd., je v tomto obsaženo.

Domnívám se, že tento zákon je způsobilý, aby postoupil do druhého čtení, a prosím, abyste toto podpořili.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu zpravodaji. Otvírám obecnou rozpravu, požádám, aby se přihlásil kdokoli, kdo chce vystoupit. Pan kolega Václav Votava dostává slovo jako první.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo, vážená paní předsedkyně. Kolegyně, kolegové, chtěl bych zde zmínit jednu věc a možná i okolo ní potom bude samozřejmě příslušná diskuse.

Předchozí trestní zákoník obsahoval mezi trestnými činy obecně nebezpečnými rovněž skutkovou podstatu trestného činu řízení motorového vozidla bez řidičského oprávnění. Byl to § 180d v trestním zákoníku a byl zaveden od 1. července 2006. Tohoto úmyslného trestného činu se dopustil ten, kdo řídil motorové vozidlo, ačkoliv nebyl držitelem příslušného řidičského oprávnění podle zvláštního zákona, to byl zákon číslo 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, a byl sankcionován trestem odnětí svobody až na jeden rok nebo peněžitým trestem nebo zákazem činnosti. Nový trestní zákoník, který byl přijímán Poslaneckou sněmovnou v roce 2009 a vstoupil v účinnost k 1. lednu 2010, tuto skutkovou podstatu trestného činu bohužel nepřevzal. Řízení

bez řidičského oprávnění je tak tedy posuzováno a postihováno pouze jako přestupek podle zákona o přestupcích. Ty argumenty tehdy byly různé, mimo jiné i to, že jsou soudy například nadměrně zatěžovány množstvím těchto trestných činů. Jak ukazují policejní statistiky, tak páčání trestného činu řízení bez řidičského oprávnění je častou příčinou závažných dopravních nehod, mnohdy se smrtelnými následky či následky na zdraví, a to pachatelů, společtujících nebo i ostatních účastníků silničního provozu.

Já se tedy domnívám, že je na místě znovu zavést trestněprávní postih osob, které nikdy neabsolvovaly výuku a výcvik v autoškole v rámci zákona číslo 247/2000 Sb., o získávání a zdokonalování odborné způsobilosti k řízení motorových vozidel, zkrátka a jednoduše, kteří se nikdy nestali držiteli řidičského oprávnění, jehož vnějším projevem je nám obecně známý řidičský průkaz, a řídí tedy vědomě i přes tuto skutečnost po pozemních komunikacích nějaké motorové vozidlo. Vzhledem k nepochybné společenské nebezpečnosti řízení motorového vozidla právě osobou bez požadované odborné způsobilosti jsem na to již dříve upozorňoval, a nyní mohu tedy zopakovat to, co jsem již říkal i dříve na plénu Poslanecké sněmovny – platný právní řád výše uvedené nezodpovědné jednání, které může vést ve svém důsledku k ohrožení života a zdraví osob a jejich majetku, bohužel trestněprávně není nijak postihováno. Dnes těmto osobám, jak již jsem řekl, hrozí pouze postih podle platného zákona o přestupcích, a uložení pokuty, byť tedy v maximálně možné výši, si myslím, že postrádá preventivní, výchovný, ale i sankční efekt. Myslím si tedy, že novelizace nebo zpětuvedení tohoto trestného činu do trestního zákoníka je, bych řekl, na místě.

Je třeba si také uvědomit, že během výuky a výcviku v autoškole je každý budoucí držitel řidičského oprávnění školen v pravidlech silničního provozu, v jízdě s motorovým vozidlem, v jeho údržbě, v základech zdravotní péče, resp. v minimu poskytování první pomoci při dopravní nehodě, atd., atd. Všechny tyto znalosti samozřejmě a dovednosti proto osobě bez uvedeného výcviku také logicky scházejí. Taková osoba tedy není informována o dopravních předpisech, není připravena na vznik nenadálých nestandardních situací v silničním provozu, kterých se dnes a denně vyskytuje mnoho na našich silnicích, a není třeba schopna adekvátně reagovat na pokyny dopravního policisty, pokud vůbec je schopna pochopit význam jeho pokynů, a nemusí být ani schopna tedy poskytovat účastníkům dopravní nehody první pomoc. A tak bych mohl pokračovat dále.

Já bych zde chtěl ocitovat některá vyjádření lidí, kteří se touto problematikou zabývají a nebo se s ní setkávají dnes a denně. Jsou to samozřejmě policisté, já jsem zaregistroval výroky pana Leoše Tržila, což je tedy šéf dopravní policie, v Otázkách Václava Moravce, kdy tedy řekl

zcela jasně, že lidé, kteří neprošli výcvikem v autoškole, jsou za volantem nebezpeční. I proto si on myslí, že odstranění této skutkové podstaty z trestného činu prostě byla chyba. Zaregistroval jsem i vyjádření Ministerstva dopravy – cituji: „Tvrdíme, že člověk, který neprošel výukou a výcvikem v autoškole, není řidičem, nezvládá ovládání vozidla tak, jak by měl, nezná pravidla silničního provozu a je pro silniční provoz velmi nebezpečný.“ To bylo vyjádření v České televizi mluvčího úřadu Karla Hanzelky.

Víte, často se přirovnává motorové vozidlo ke zbrani. Ke zbrani, která také velice často v rukou nezodpovědného člověka dokáže zabít a zabíjí. Já si myslím, že na legálně drženou zbraň je potřeba mít nějaké povolení. Je potřeba mít zbrojní průkaz. A kdo ten zbrojní průkaz nemá, prostě se vystavuje trestnímu stíhání. Takže to si myslím, že je v podstatě i obdoba tohoto.

Domnívám se tedy, že mezi trestné činy obecně nebezpečné by se do trestního zákoníku měla vrátit skutková podstata trestného činu řízení motorového vozidla bez řidičského oprávnění, tak jak byla do konce roku 2009 v trestním zákoníku v § 180d. Chtěl bych avizovat, že i v tomto smyslu budu podávat příslušný pozměňovací návrh ve druhém čtení, pokud samozřejmě tento návrh do druhého čtení půjde. Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Votavovi. Ptám se na další přihlášku do obecné rozpravy. Pan kolega Kubata, prosím. Jan Kubata, abych to upřesnila.

Poslanec Jan Kubata: Vážená paní předsedkyně, vážení členové vlády, milé kolegyně a kolegové, dovoluji mi, abych i já vás požádal o propuštění, či prohlasování této novely prvním čtením. Není žádným tajemstvím, že jsem do Sněmovny přišel z pozice prvního náměstka ministra spravedlnosti, který měl pod sebou celé české vězeňství, všech našich 36 věznic. Chápu, že je to pouze dílčí částí této novely, nicméně problematika českého vězeňství je věc, kterou by se Sněmovna měla v brzké době velmi intenzivně zabývat. Nejenom že to je téma apolitické a bude to téma pro každou vládu, ale je potřeba přijmout mnoho zásadních, strukturálních změn v českém vězeňství, a to i změn legislativních, včetně trestů a intenzivního zavádění trestu domácího vězení. Je třeba si uvědomit, že ze současných 23 tisíc odsouzených ve výkonu trestu či vazebně stíhaných je celá jedna třetina těchto lidí v trestu do jednoho roku délky. To znamená, jsou to lidé – přibližně 7 tisíc lidí – kteří ve většině případů při půlce, při přerušení toho trestu mohou být pod dalším dohledem ať už probační nebo mediační služby nebo právě trestu domácího vězení.

Jsem hluboce přesvědčen, že tato novela trestního zákoníku v mnoha

segmentech posune i problematiku přetíženosti českých věznic dopředu, a dovoluji mi tedy, abych vás i já požádal o kladné hlasování. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Janu Kubatovi. Zeptám se na další přihlášku. Paní poslankyně Marie Nedvědová. Prosím.

Poslankyně Marie Nedvědová: Dobré odpoledne. Já v podstatě proti novele tohoto zákona nic nemám. Chtěla bych jenom upozornit na jednu skutečnost. Souhlasím s tím, že naše věznice jsou přeplněné a že finance ve věznicích jsou, jak bylo řečeno na ústavněprávním výboru, za hranou zákona, kdy finanční prostředky pro naše vězeňství jsou naprosto nedostatečné. Já bych však chtěla upozornit ještě na jednu skutečnost. Pokud se tady poukazuje na skutečnost, že mnohé tresty by mohly být nahrazeny právě trestem domácího násilí, já s tím samozřejmě souhlasím. (Smích v sále.) Ale na druhé straně bych chtěla upozornit – pardon, domácího vězení, omlouvám se – chtěla bych upozornit na skutečnost, že pokud tuto problematiku má na starosti, nebo byla dána do kompetence probační a mediační služby, tak probační a mediační služba nemá dostatek finančních prostředků, nejsou zatím stanoveny nebo vypsána výběrová řízení na tzv. náramky. Probační a mediační služba nemá dostatek finančních prostředků, nemá dostatek hmotného zabezpečení a ani personálního, aby mohla tyto tresty jaksi sledovat. Myslím si, že v tomto směru by bylo nutno přijmout určité opatření.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji paní poslankyni Nedvědové. Ptám se na další přihlášku do obecné rozpravy. Žádnou takovou nevidím, končím obecnou rozpravu. Požádám o závěrečná slova. Pan zpravodaj. Pan návrhovač, tedy pan ministr bude následovat po panu zpravodaji. Nejprve má tedy slovo pan zpravodaj Stanislav Křeček.

Poslanec Stanislav Křeček: Dámy a pánové, když už tady byla zmíněna problematika českého vězeňství, tak si uvědomme, že v ní je jeden paradox. Máme nejvíce vězňů snad v Evropě na počet obyvatel, na druhé straně každý z nás zná nejméně pět nebo deset lidí, kteří by měli ve vězení být, ačkoliv tam nejsou. (Ohlas v sále.) Což je tedy závažný problém.

Jinak v rozpravě nezazněl žádný návrh, který by bránil propuštění do druhého čtení.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Pan ministr Jiří Pospíšil má nyní možnost oslovit Sněmovnu se závěrečným slovem.

Ministr spravedlnosti ČR Jiří Pospíšil: Děkuji, paní předsedkyně. Právě přemýšlím, kolik znám takových lidí, jak o nich hovořil pan zpravodaj. (Veselost.) Ale zpět k tématu.

Já nechci hovořit o meritě té novely, protože o tom byla již debata. Pouze chci navázat na paní poslankyni, která upozornila na kapacitu mediační a probační služby. Tady chci upozornit na to, že došlo k nárůstu počtu zaměstnanců mediační a probační služby cca o 90 zaměstnanců právě s ohledem na to, že tito lidé by měli být odpovědní za kontrolu nového alternativního trestu, trestu domácího vězení. Stejně tak počítáme i s určitým ekonomickým posílením v podobě nákupů automobilů, jedno auto pro jeden okres atd. Takže jsou to věci, které se realizují pozvolna. Nicméně má pravdu paní poslankyně v tom, že pokud chceme, aby mediační a probační služba plnila tento nový, těžký úkol, pak to musí činit v jiné podobě, v jiné personální a materiální sestavě, než v jaké byla dosud.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi za toto závěrečné slovo. Budeme pokračovat v projednávání tohoto návrhu zákona. Pokud se nemýlím, nepadl ani návrh na vrácení k dopracování, ani návrh na zamítnutí. Budeme se tedy moci věnovat návrhům na přikázání. Organizační výbor navrhuje přikázat tento zákon ústavněprávnímu výboru. Já se táži, zda má někdo jiný návrh na přikázání. Nemá.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 215. Ptám se, kdo souhlasí s návrhem na přikázání výboru ústavněprávnímu. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 215, přítomno 162, pro 131, proti nikdo. Konstatuji tedy, že tento návrh byl přikázán k projednání ústavněprávnímu výboru.

Tím jsme projednali sněmovní tisk 297 v prvním čtení. Končím projednávání tohoto tisku, bodu číslo 33. Děkuji panu ministrovi, děkuji též panu zpravodaji.

Zahajuji projednávání bodu číslo 36. Je to

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 513/1991 Sb.,
obchodní zákoník, ve znění pozdějších předpisů,
a další související zákony
/sněmovní tisk 310/ - první čtení**

Z pověření vlády také tento návrh uvede ministr spravedlnosti Jiří Pospíšil. Prosím, pane ministře.

Ministr spravedlnosti ČR Jiří Pospíšil: Děkuji, paní předsedkyně. Já velmi stručně uvedu tuto technickou novelu, která upravuje obchodní zákoník a reaguje na rozhodnutí nejvyšších soudů, na stanoviska Úřadu pro ochranu osobních údajů a v zásadě obecně na vývoj judikatury jako takové. Cílem je v tuto chvíli prosadit v zásadě asi poslední technickou novelu obchodního zákoníku, protože počítáme s tím, že do budoucna by měl platit nový zákon o obchodních korporacích, který by měl být společně s občanským zákoníkem ještě do léta doručen sem do Poslanecké sněmovny.

Tato novela, jak jsem řekl, je technická a řeší některé problémy, které se v praxi ukázaly. A protože nám jde o to, aby podnikatelské prostředí mělo co možná nejvyšší obchodní právo, proto takto bezprostředně reagujeme hned novelou. Nově se mění například princip sídla, kdy do budoucna bude třeba, aby obchodní společnost, která má sídlo na konkrétní adrese, měla nějaký právní titul, právní vztah k určité nemovitosti na té adrese. To znamená, novela chce bránit fiktivním sídlům, takzvaným schránkovým firmám, kdy na jedné adrese, na jedné v uvozovkách poštovní schránce je hlášeno několik obchodních firem, obchodních společností, aniž by tyto obchodní společnosti měly nějaký právní titul k nemovitosti, na které schránka visí. A to jak vlastnický titul, tak případně jaký nájemní vztah k dané věci.

Druhá věc, kterou zmíním – mění se povinnosti pro podnikatele při ukládání listin do Sbírky listin. Upouští se od povinnosti zveřejňovat podpisové vzory podnikatelů ve Sbírce listin. Zde vycházíme z evropských zkušeností a právě ze stanoviska Úřadu pro ochranu osobních údajů. Dále by měla být uváděna pouze rodná čísla fyzických osob, ovšem ta by neměla být zveřejňována ve veřejné části obchodního rejstříku.

Zjednodušuje se právní úprava likvidace tzv. prázdných společností, kterých dnes je relativně hodně v obchodním rejstříku a zbytečně v uvozovkách zamořují obchodní rejstřík a je třeba najít řešení, které umožní efektivně v uvozovkách čistit obchodní rejstřík od těchto již fakticky neexistujících obchodních společností.

Nově se upravuje otázka formulářů pro zápis do obchodního rejstříku.

My chceme zrychlit případné jejich možné změny a chceme nově tyto formuláře upravovat.

Co je potom zajímavé spíš jako informace, že se nově konstruuje např. § 196a, který upravuje převod majetku z obchodních společností na osobu, která je se společností nějakým způsobem spjatá, a tyto konkrétní změny paragrafů jsou reakcí právě na judikaturu Nejvyššího soudu v této oblasti. Jinými slovy, naše snaha je, aby judikatura nebyla v rozporu s tím, co říká obchodní zákoník, a tím nevznikal právní stav nejistoty pro naše podnikatele.

Dámy a pánové, já vás prosím o podporu tohoto návrhu, který sice je technický, ale usnadní život našim podnikatelům a povede ke sladění aktuální judikatury a obchodního práva. Děkuji vám.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi spravedlnosti. Prosím nyní zpravodaje pro první čtení pana poslance Marka Bendu.

Poslanec Marek Benda: Vážená paní předsedkyně, vážení páni ministři, vážené dámy, vážení pánové, pan ministr spravedlnosti uvedl návrh zákona podle mého názoru dostatečně. Já pevně také doufám a věřím, že se jedná o poslední novelu obchodního zákoníku, kterou projednáváme, a že další projednávání už se bude týkat nového civilního kodexu a jej následujícího zákona o obchodních společnostech. Takže doporučuji, abychom tuto novelu ještě přikázali, a pevně věřím, že to bude poslední novela.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu. Prosím o vaše přihlášky do ní. Nehlásí se nikdo, končím tedy obecnou rozpravu a budeme se zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat návrh k projednání výboru ústavněprávnímu. Ptám se, zda má někdo jiný návrh. Není tomu tak.

Zahajuji hlasování číslo 216 a táži se, kdo souhlasí s návrhem na přikázání výboru ústavněprávnímu. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 216. Přítomno 162, pro 127, proti nikdo. Konstatuji, že návrh byl přikázán k projednání výboru ústavněprávnímu.

Tím končí první čtení sněmovního tisku 310. Končím projednávání bodu č. 36. Končím s poděkováním jak panu ministrovi, tak panu zpravodaji.

Je před námi bod č. 51. Zahajuji tedy jeho projednávání.

51.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 150/2002 Sb.,
soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů,
a některé další zákony
/sněmovní tisk 319/ - první čtení**

Pana ministra spravedlnosti Jiřího Pospíšila opět požádám, aby z pověření vlády tento návrh uvedl.

Ministr spravedlnosti ČR Jiří Pospíšil: Děkuji, paní předsedkyně. Uvedu tento návrh velmi stručně.

Jak víte, tak v roce 2002, před osmi lety, jsme přijali úplně novou komplexní právní úpravu správního soudního řízení v České republice, tzv. soudní řád správní. Po osmi letech vznikla na Ministerstvu spravedlnosti v zásadě koncepční rozsáhlá novela, která vychytává některé problémy, které se u tohoto relativně nového zákona v praxi objevily. Tedy je to celá řada změn, se kterými vás nechci obtěžovat, na které upozornila praxe a jejichž odstranění povede k rychlejšímu a efektivnějšímu soudnímu řízení v rámci správního soudnictví.

Zmíním pouze tři příklady. Nově se upravuje úprava kasační stížnosti, o které, jak víte, rozhoduje Nejvyšší správní soud. Nově se upravuje, co všechno Nejvyšší správní soud může zrušit, že může zrušit i rozhodnutí správního orgánu, tím pádem se celé řízení urychlí, nebude znovu rozhodovat krajský správní soud. Agenda spojená s kasační stížností je také komplexně přesunuta na Nejvyšší správní soud.

Důležitou věcí, kde se nám ukazují velké problémy v praxi, je místní příslušnost správních soudů. Podle současné právní úpravy je místní příslušnost správního soudu určena sídlem orgánu, který rozhodoval ve věci ve druhém stupni. A protože většina správních orgánů má odvolací stupeň v Praze, tak se nám na Městském soudu zde v Praze koncentruje až 50 % celkové agendy správního soudnictví, což vede k obrovské přetíženosti v Praze a naopak k tomu, že na krajských správních soudech mimopražských je agenda nedostatečná. Proto nová úprava, která počítá, že budou rozhodovat ty soudy, kde je sídlo správního orgánu prvního stupně, to znamená v regionech.

Stanovuje se nová úprava rušení opatření obecné povahy, kdy se stanovuje tříletá lhůta, ve které je možno podat návrh na zrušení opatření obecné povahy. Je zde snaha zvýšit právní jistotu a stabilitu například právě územních plánů, které do této kategorie spadají.

Dámy a pánové, je to celá řada drobných změn, nechci vás dále obtěžovat. Vnímám to jako pozitivní novelu, která urychlí soudní správní řízení, a proto žádám o její podporu a propuštění do dalšího čtení. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane ministře. Prosím nyní o slovo zpravodaje pro první čtení a tím je pan poslanec Stanislav Polčák. Prosím, pane kolego.

Poslanec Stanislav Polčák: Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně, kolegové, navázal bych na slova pana ministra. Je skutečností, že soudní řád správní za dobu své aplikační praxe skutečně prokázal účinnost při obraně a ochraně práv občanů, ale zároveň i státu, pokud obhájí svá rozhodnutí před orgány soudní moci. Novela, která je zde předkládána, řeší spíše drobné technické změny, až na některé úpravy.

Velkou změnou v tomto zákoně je změna pravidel příslušnosti, jak o ní hovořil pan ministr. A chtěl bych poukázat na to, že tato změna je pro občany příznivá a pozitivní, neboť ve většině případů správní orgán, který rozhodoval v prvním stupni, je občanovi blíže než orgán odvolací, správní, podle kterého se následně určuje místní příslušnost. Pokud dnes bude soudem příslušným rozhodnout žalobu občana soud podle příslušnosti správního orgánu prvního stupně, tak to bude bezesporu služba občanovi blíže. Tudíž v tomto směru je návrh jednoznačně pozitivní. Tato změna bude mít zároveň i dopad na skutečně přetížený Městský soud zde v Praze, který rozhoduje neúměrné množství správních žalob. Je to skutečně nejvytíženější soud v soustavě českých správních soudů a přesun agendy i na jiné správní soudy bude mít opět pozitivní efekt na délku soudního řízení, tak jak zde i hovořil pan ministr.

Poslední zásadní poukaz z mé strany se týká opatření obecné povahy. Zde je třeba říci, že jsme zde měli návrh z dílny Pardubického kraje, který vyzval Sněmovnu, aby byla stanovena lhůta pro posuzování a vlastně napadání opatření obecné povahy, čímž je například zejména územní plán, protože dnes možnost, že je územní plán torpédován žalobami i po mnoha letech od jeho přijetí, způsobuje významné poruchy a potíže v činnosti územně samosprávních celků, a to jak již krajů, měst nebo i obcí.

Takže pokud v tomto směru dochází v právní úpravě ke zpřísnění pravidel napadání územních plánů jakožto tedy opatření obecné povahy, zde se stanovuje v této novele tříletá lhůta, stanovují se zde povinnosti žalobců, kteří musí přesně vylíčit svá tvrzení, musí upřesnit právní důvody, které je vedou k napadnutí tohoto opatření obecné povahy, tak to je bezesporu příspěvek k posílení principu právní jistoty, které (?) by samozřejmě na zejména úseku územního plánování mělo být významnou hodnotou, a tento návrh se snaží tuto hodnotu daleko více chránit.

Jsou zde v této novele jistá opatření, která by bylo možno diskutovat. Já si například nejsem jist tím, jestli musí předběžné opatření nebo odložení účinku, dnes je to tedy senátní rozhodování tří soudců, zdali o tomto má rozhodovat nově pouze předseda senátu a zdali by případně, pokud by

tomu tak mělo být, zdali by o té normě nebo o této změně podmínek neměla být přípustná tedy ještě kasační stížnost, ale to jsou již details, které patří asi na půdu ústavněprávního výboru.

Stejně tak tam patří i na tuto půdu otázka například prodloužení lhůty k posouzení opatření obecné povahy soudem, kde dneska je podle tohoto návrhu stanovena třicetidenní lhůta. Já mám obavu, zdali to není příliš krátká lhůta, ale to jsou details, na kterých se lze bezesporu dohodnout v rámci projednávání v ústavněprávním výboru.

Jinak celkově považuji tuto normu za velmi kvalitní předpis z dílny Ministerstva spravedlnosti a doporučuji jej bez prodlení zaslat po projednání do druhého čtení v rámci výboru.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Polčákovi. Otevírám obecnou rozpravu. Ptám se na vaše přihlášky do ní. Nehlásí se nikdo, obecnou rozpravu končím a budeme se zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhuje přikázat tento návrh výboru ústavněprávnímu. Má někdo, prosím, jiný návrh? Nemá.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 217. Táhá se, kdo je pro přikázání výboru ústavněprávnímu. A kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 217 přítomno 162, pro 116, proti nikdo. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání výboru ústavněprávnímu.

Tím jsme se vypořádali se vším, co bylo možno učinit v rámci prvního čtení sněmovního tisku 319. Končím tedy jeho projednávání, končím projednávání bodu 51. Děkuji panu ministrovi a děkuji panu zpravodaji.

Mám zde dvě omluvy, dámy a pánové. Z dnešního jednání se od 16.30 hodin omlouvá pan poslanec Václav Zemek a pan poslanec Robin Böhnisch a oba dva, tedy pan poslanec Zemek i pan poslanec Böhnisch, se omlouvají ze zítřejšího jednání, a to po celý den. Tolik omluvy.

Budeme se věnovat dalšímu bodu. Zahajuji projednávání bodu

53.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 36/1967 Sb., o znalcích a tlumočnících, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 322/ - první čtení

Požádám i tentokrát pana ministra spravedlnosti Jiřího Pospíšila, aby z pověření vlády tento materiál uvedl.

Ministr spravedlnosti ČR Jiří Pospíšil: Děkuji pěkně. Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, velmi stručně odůvodním tuto novelu zákona o znalcích a tlumočnících. V zásadě cíl je jediný – nastavit taková pravidla, aby bylo možno soudní znalce, kteří porušují zákon nebo svůj etický kodex, postihovat, což je dnes velmi obtížné, protože starý zákon z 60. let, z roku 1967, fakticky neupravuje procesní pravidla pro postih znalce, byť tato pravomoc ministerstvu dává, a my chceme, aby do budoucna bylo možné v rámci správního řízení znalce, který poruší zákon, postihnout, uložit mu sankci, od méně závažných sankcí až po případné vyškrtnutí ze seznamu znalců.

Předem říkám, že tato novela je vedena akutní potřebou řešit určité problémy, které jsou se soudním znalcetvím spjaty. Počítáme s tím, že vláda by v rámci celého volebního období chtěla připravit úplně nový zákon, novou koncepční úpravu, která by řešila celkově řekněme i ostatní problémy soudního znalcetví v České republice. Ale protože teď nás trápí postih soudních znalců, proto tato rychlá novela, která má řešit v zásadě jejich správní delikty. Děkuji vám.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi. Prosím nyní o slovo zpravodaje pro první čtení pana poslance Pavla Staňka.

Poslanec Pavel Staňek: Dobré odpoledne, dámy a pánové, paní předsedkyně, kolegyně a kolegové. Pan ministr tady v krátkosti představil svůj nový návrh zákona o znalcích a tlumočnících. Já jako zpravodaj se ztotožňuji s jeho odůvodněním, kterým tady odůvodňoval pan ministr svůj předklad. Zcela jasně z návrhu zákona vyplývá to, že je určitě zapotřebí, protože původní zákon je opravdu trochu archaický. Myslím si, že neznamená za poslední dobu žádné výrazné změny, které by byly poplatné době, která v tuto chvíli už je.

Nový návrh je směřován zejména k zajištění vyššího dohledu nad činností znalců a zároveň určitě i k dosažení vyšší spolehlivosti výsledků činnosti soudních znalců a tlumočnicků a vůbec zkvalitnění právě této práce při rozhodování v soudních sporech. Také tady bylo řečeno už panem ministrem, že návrh navrhuje rozšířit předpoklady pro jmenování znalcem.

Jedná se o podmínku bezúhonnosti, o podmínku způsobilosti k právním úkonům v plném rozsahu a podmínku, že znalec nebo tlumočník nebyl v posledních letech vyškrtnut ze seznamu znalců a tlumočnicků, a v tuto chvíli je tedy pro zápis vhodnou osobou. Rozšiřuje se také znalecká činnost i pro občany jiného členského státu Evropské unie, kteří mají přechodný nebo trvalý pobyt.

Celkově je návrh koncipován skutečně jako přínosný právě činnosti znalců a tlumočnicků, je koncipován jako pokrokový v tom, že se práce znalců a tlumočnicků, která je často kritizovaná, v rámci soudních řízení má zkvalitnit a hlavně se má zkvalitnit jejich dozor. Čili já za sebe takový návrh podporuji a budu rád, když bude podpořen i vámi, touto Sněmovnou do dalších čtení.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu zpravodaji panu poslanci Pavlu Stařkovi. Otevírám obecnou rozpravu. Jako první se do ní hlásí paní poslankyně Ivana Weberová. Prosím.

Poslankyně Ivana Weberová: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, vážené paní poslankyně, vážení poslanci, musím říci, že vítám tento návrh Ministerstva spravedlnosti, a to zvláště v části, kde se připravuje zpřísnění dohledu nad znalci a tlumočníky, protože opravdu v současné době se můžeme u nekvalitních znaleckých posudků setkat s tím, že v řadě případů prodlužují soudní řízení, a je tedy zapotřebí zpřísnit nad znalci dohled, a to i s ohledem na provázání vlastně tohoto návrhu na novelu občanského soudního řádu, která je v současnosti Sněmovnou také projednávána a ve které je nově stanoveno, že znalecký posudek předložený i jednou ze stran bude sloužit jako důkaz znaleckým posudkem, a nikoliv jak do současné doby platilo, že platil pouze za důkaz listinou. To znamená, že tento návrh velice vítám a doporučuji jej, nebo bych ráda, aby Sněmovna tento návrh propustila do druhého čtení.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, paní poslankyně. Prosím o další přihlášku do obecné rozpravy. Paní poslankyně Marie Nedvědová. Prosím.

Poslankyně Marie Nedvědová: Dobré odpoledne ještě jednou. Já se musím přiznat, že trošičku s tímto návrhem zákona mám určité problémy, zejména tedy pokud se týká § 20 tohoto návrhu, kde se uvádí, že o pozastavení práva vykonávat činnost znalce či tlumočnicka může – a to zdůrazňuji – ve stanovených případech rozhodnout Ministerstvo spravedl-

nosti nebo předseda krajského soudu. Je tedy prakticky na jejich libovůli, zda v těchto stanovených případech rozhodnou, či nikoliv, a nikdo jejich rozhodnutí nemůže kontrolovat. Odvolání sice přípustné je, ale z návrhu není zřejmé, kdo by o něm rozhodoval v případě, že o pozastavení činnosti rozhodne ministerstvo. Není tedy zřejmé, zda jde o správní řízení, či nikoliv. Tato úprava je tedy horší oproti stávajícímu stavu, neboť v současné době v prvním stupni by měl rozhodnout ten předseda krajského soudu, v jehož seznamu je znalec zapsán, a teprve ve druhém stupni ministerstvo. Zejména když se v § 27f uvádí, že nadřízeným správním orgánem předsedy krajského soudu je Ministerstvo spravedlnosti.

V odst. 2 novelizovaného § 20 se uvádí, že je možné rozhodnout o pozastavení práva vykonávat činnost znalce či tlumočnicka, pokud o to z vážných důvodů sám požádá, nejdéle však na čtyři roky, aniž by byla tato lhůta jakkoliv odůvodněna. Pokud tedy jde o nově zavedená ustanovení § 20a až § 20c o zániku práva vykonávat znaleckou nebo tlumočnickou činnost, nejde o rozhodnutí, proti kterému by se mohl někdo odvolat, ale jde pouze o záznam o vyškrtnutí, o kterém se vyrozumí ten, jehož se to týká, a není uveden způsob tohoto vyrozumění a rozhodnutí nelze fakticky přezkoumat a dotčená osoba nemá proti takovému rozhodnutí v podstatě obranu.

Já se domnívám, že stávající zákon je novelizován podle mého možná k horšímu stavu. Je zde nutná skutečně, jak uvedl ministr spravedlnosti, podstatně rozsáhlejší změna úpravy a takovéto drobení mi se v podstatě nelíbí. Já si myslím, že úprava by měla být komplexní, a navrhuji proto zamítnutí zákona.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Prosím o další přihlášku do obecné rozpravy. Pokud není žádná taková přihláška, registruji žádost o odhlášení, takže vás všechny odhlašuji. Prosím, abyste se znovu přihlásili. Zároveň přivolávám naše kolegy, protože budeme hlasovat po skončené obecné rozpravě o návrhu, který zazněl, a to o návrhu na zamítnutí.

Ještě jsou zde ale závěrečná slova. Pan ministr spravedlnosti má možnost jako první vystoupit se závěrečným slovem.

Ministr spravedlnosti ČR Jiří Pospíšil: Děkuji pěkně, paní předsedkyně. Já teď nechci tady na plénu vést odbornou debatu, nakolik novela posouvá současnou právní úpravu směrem, o kterém zde hovořím já, to znamená, že tomu dává jasná pravidla pro správní řízení s možností obrátit se na soud. Takto to bylo připomínkováno, všichni se na tom shodli. Paní poslankyně má jiný názor. Respektuji to. Pokud novela nebude zamítnuta, jsem připraven se detailně bavit o těch institutech na ústavněprávním výboru. Avizuji, že návrh, protože je vládní, opravdu byl konzultován na

různých odborných fórech a prošel připomínkovým řízením, prošel Legislativní radou vlády a všichni se shodli na tom, že to, co jsem tady řekl, přináší.

Na druhou stranu má paní poslankyně pravdu v tom, že tento návrh neřeší otázky výběru soudních znalců. O tom bude ta celková nová právní úprava, kdy je třeba si také říci a vyjasnit si, jak tedy vůbec chceme soudní znalce do budoucna vybírat. Má zde fungovat jakýsi cech, jak to funguje dnes, kdy předseda krajského soudu může adepta odmítnout jenom proto, že má pocit, že má dostatek soudních znalců ve svém obvodu, nebo naopak se má jednat o liberální moderní právní úpravu, kde každý, kdo splní zákonné podmínky, bude moci být soudním znalcem? Já osobně se přikláním k té druhé verzi. Ale problém je v tom, že máme takové množství oborů, které jsou velmi nesourodé z hlediska výkonu činnosti, organizace práce a činnosti, že zabere ještě bohužel určitý čas, než připravíme jistou stratifikaci rozdělení jednotlivých skupin soudních znalců a budeme to reflektovat v oné právní úpravě.

Tedy s hodnocením právní úpravy novely si dovolím nesouhlasit, na druhou stranu konstatuji – ano, je to dílčí věc, která řeší odvolávání a sankce. A výběr a ostatní otázky spojené se soudními znalci by měla řešit úplně nová právní úprava, kterou by chtěla vláda počátkem příštího roku předložit do Poslanecké sněmovny.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To bylo závěrečné slovo pana ministra. Pan zpravodaj pan poslanec Pavel Staněk má také možnost vystoupit se závěrečným slovem.

Poslanec Pavel Staněk: Děkuji, paní předsedkyně. Já budu ještě stručnější než pan ministr v závěrečném slovu. Já jsem zaznamenal tady pouze jediný diskusní příspěvek právě od kolegyně Nedvědové, kterou tu nevidím, ale nicméně nesouhlasím s jejím názorem, že tato novela je spíš cestou zpět, že je tento návrh, tak jak je předkládán, vlastně horší variantou toho stávajícího návrhu, resp. stávajícího zákona. Je evidentní, a to si myslím, že všichni kolegové z praxe mohou potvrdit, že právě stávající úprava vyvolává často kritiku a že je opravdu na místě novelu podpořit a přijmout.

Já si myslím, že je – a to jsem možná v tom úvodním slovu i neřekl – velmi klíčové právě sankcionování v návrhu zavedené, které ukládá znalcům možnosti peněžitých pokut a formou správních deliktů možnost jejich nekvalitní činnost postihnout.

Čili já se přikláním k tomu, jak tady říkal předkladatel a říkal jsem to i já v úvodním slovu, aby tento návrh byl podpořen Sněmovnou a aby byl námi propuštěn do dalšího čtení.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane zpravodaji. Tím jsme za závěrečnými slovy a je před námi hlasování o návrhu, který předložila paní poslankyně Marie Nedvědová. Je tu návrh na zamítnutí tohoto vládního návrhu zákona v prvním čtení. Přivolávám naše kolegy do jednacího sálu. Doufám, že všichni, kteří jsou na blízku, už přišli a budeme moci zahájit hlasování.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 218. Táží se, kdo je pro návrh na zamítnutí tohoto návrhu. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 218, přítomno 129, pro 22, proti 84. S návrhem nebyl vysloven souhlas.

Proto se budeme věnovat návrhu na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhuje přikázání výboru ústavněprávnímu. Má někdo jiný návrh? Nemá.

Zahajuji hlasování číslo 219. Kdo souhlasí s přikázáním výboru ústavněprávnímu. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování číslo 219, přítomno 130, pro 124, proti nikdo. Konstatuji tedy, že návrh zákona byl přikázán výboru ústavněprávnímu.

Končím tím projednávání sněmovního tisku 322 v prvním čtení, končím projednávání bodu 53. Děkuji panu ministři i panu zpravodaji.

Zahajuji projednávání bodu

50.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 265/1992 Sb., o zápisech vlastnických a jiných věcných práv k nemovitostem, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 318/ - první čtení

Z pověření vlády tento návrh uvede ministr zemědělství Ivan Fuksa. Prosím, pane ministře.

Ministr zemědělství ČR Ivan Fuksa: Vážená paní předsedkyně, vážené poslankyně, vážení poslanci, navrhovaná novela zákona o vlastnických a jiných věcných právech k nemovitostem a zákona o správních poplatcích nepřináší zásadní změny v postupech při zápisech do katastru, ale řeší několik praktických problémů, které v tuto chvíli komplikují realitní trh. Například řeší situaci, kdy někdo podá žalobu na určení práva k ne-

movitosti s cílem zdržet či zmařit připravovanou nebo probíhající transakci s nemovitostí. Katastrální úřad musí v takovém případě vyčkat rozhodnutí soudu a účastníkům realitní transakce mohou zdržením vznikat vážné škody. Dále upravuje postup při podání žaloby proti zamítnutí návrhu na vklad tak, aby nevznikaly škody, pokud soud zamítnutý vklad povolí a mezitím bude nemovitost převedena na jinou osobu. Dále zmiňovaný návrh řeší také postup při výmazu starých zástavních práv převzatých z pozemkových knih, u kterých nelze postupovat podle současných právních předpisů, když nelze získat potvrzení o splacení pohledávky od zástavního věřitele.

Navrhujeme také zavést formulář pro podávání návrhu na vklad s ročním odkladem jeho povinnosti používání, aby zúčastnění měli dostatek času zavést formulář jako výstup ze svých informačních systémů.

K novele zákona o správních poplatcích je v této novele navrhováno zvýšení správního poplatku za vklad práv do katastru nemovitostí z 500 Kč na 1 000 Kč. Takovéto zvýšení kompenzuje inflaci od roku 1994, kdy byl tento poplatek stanoven. Bylo by zřejmě vhodné zvýšit tento poplatek i více. Jinde v Evropě se za tyto zápisy vybírají řádově vyšší poplatky, na Slovensku např. 66 eur. Návrh na zvýšení tohoto poplatku v průměru na 1 500 Kč ale nebyl Poslaneckou sněmovnou v roce 2008 schválen, proto je současný návrh mírnější a odpovídá také výši, která byla při projednávání tehdy akceptována všemi. Je také vhodné připomenout, že nemovitost si lidé nekupují tak často, aby bylo nutné mít obavy z dopadu tohoto poplatku na občany nebo podnikatele, a platí se v souvislosti s obchody, kdy kupní cena se počítá ve statisících či milionech, takže tento poplatek představuje v porovnání s realitní transakcí jen nepatrný výdaj. Zápisy práv v katastru nemovitostí jsou v současnosti prováděny zpravidla do dvou týdnů a poskytují nabyvateli značnou míru ochrany práv. Zpoplatnění vkladu práva poplatkem pokrývajícím podstatnou část výdajů státu na jeho provedení je proto zcela na místě.

Navrhované změny nevyvolávají žádné nové výdaje ze státního rozpočtu. V případě schválení se projeví zvýšení příjmu ze správních poplatků přibližně o 300 milionů Kč ročně.

Účastníci realitních transakcí pak jistě ocení odstranění některých závažných problémů, které dosud nepříznivě působily na realitní trh.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane ministře. Prosím o slovo zpravodaje pro prvé čtení pana poslance Miroslava Petráně. Prosím, pane kolego.

Poslanec Miroslav Petrán: Vážená paní předsedkyně, vážené dámy a

pánové, předkládaný návrh byl v podstatné části zpracován již v roce 2007. Tehdy prošel meziresortním připomínkovým řízením, byl projednán v Legislativní radě vlády a schválen tehdejší vládou. Ve Sněmovně byl projednán v zemědělském a ústavněprávním výboru. Ve třetím čtení v hlasování v Poslanecké sněmovně neprošel o dva hlasy. Důvodem neschválení nebyl nesouhlas s novelou zákona, nýbrž nesouhlas s tehdy navrženým principem placení poplatku za podání návrhu na vklad do katastru, a to nikoliv za podání na vklad, ale za každou návrhem dotčenou nemovitost a každé k zápisu navržené právo. Avšak řešení problémů dosud platného znění zákona je stále nezbytné. Proto je návrh na novelu zákona předkládán znovu s tím, že obsahuje ještě několik drobných doplnění v porovnání s návrhem z roku 2007.

Zřejmě nejzávažnějším nedostatkem v současnosti platné normy je možnost podávání zjevně neúspěšných žalob na určení vlastnického práva k nemovitosti či na neplatnost smlouvy s cílem dosáhnout přerušení vkladového řízení až do vydání pravomocného rozhodnutí soudu, což bývá zjevně motivováno poškozením konkurence. Nešťastná je i úprava podávání žalob proti zamítavým rozhodnutím katastrálních úřadů o vkladu práv, která může způsobit duplicitní zápisy pro různé osoby či znehodnocení nemovitostí zástavními právy či věcnými břemeny.

Důležitou součástí navrhované novelizace je vytvoření podmínek pro elektronickou komunikaci při podávání návrhů na vklad prostřednictvím formuláře.

Související změnou je i návrh na zvýšení správního poplatku, jak tu bylo již řečeno. Dosavadní poplatek 500 Kč byl stanoven již v roce 1994. Je třeba také připomenout, že dnes jsou v České republice vybírány nejnižší správní poplatky za zápis práv do katastru nemovitostí v porovnání s ostatními zeměmi EU.

Já si dovoluji ještě navrhnout přikázání tohoto návrhu zemědělského výboru. Jinak děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu, zeptám se na přihlášky, v tuto chvíli písemnou nemám žádnou a také se nikdo nehlásí. Proto obecnou rozpravu končím. Nezazněl návrh ani na vrácení, ani na zamítnutí.

Budeme se věnovat návrhu na přikázání k projednání. Organizační výbor navrhl tento návrh přikázat výboru zemědělskému, je to v souladu s návrhem pana zpravodaje. A já se zeptám, má-li někdo ještě jiný návrh na přikázání. Nemá.

Zahajuji hlasování číslo 220. Táhá se, kdo souhlasí s přikázáním tohoto návrhu zemědělskému výboru k projednání. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 220, přítomno 133, pro 104, proti nikdo. Konstatuji, že s návrhem na přikázání byl vysloven souhlas. Sněmovna přikázala tento návrh výboru zemědělskému.

Tím jsme v prvním čtení projednali sněmovní tisk č. 318. Končím projednávání bodu 50, děkuji panu ministrovi i panu zpravodaji. Můžeme zahájit další bod.

Zahajuji projednávání bodu číslo

43.

Návrh poslanců Ivana Ohlídala, Hany Orgoníkové, Pavla Ploce, Františka Novosada, Jiřího Petrů, Romana Sklenáka a Ladislava Šincla na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 159/2006 Sb., o střetu zájmů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 261/ - první čtení

Stanovisko vlády jsme obdrželi jako sněmovní tisk 261/1.

Požádám, aby tento návrh za navrhovatele uvedl pan poslanec Ivan Ohlídala. Prosím.

Poslanec Ivan Ohlídala: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně, vážení kolegové, zákon o obcích stanoví, že člen zastupitelstva obce je povinen sdělit skutečnost, v níž je ve střetu zájmů, před zahájením jednání orgánu obce, který má danou záležitost projednávat. Nad to ale též stanoví, že o tom, zda existuje důvod pro vyloučení z projednávání a rozhodování této záležitosti, rozhoduje tento orgán obce. Usnesení zastupitelstva zde má deklaratorní účinek vzhledem k existenci určité právní skutečnosti a staví tak najisto, zda tato skutečnost je rozhodná pro možnou účast zastupitele obce při projednávání a rozhodování dané záležitosti.

Zákon o střetu zájmů ve znění pozdějších předpisů upravuje podávání oznámení o osobním zájmu tak, že toto oznámení podává příslušný veřejný funkcionář ústně v průběhu jednání, nejpozději však předtím, než orgán přistoupí k hlasování. Oznámení je vždy součástí zápisu z jednání. Podobně zákon o krajích v platném znění ukládá členu zastupitelstva kraje povinnost sdělit skutečnost, kvůli níž je ve střetu zájmů, před zahájením jednání orgánu kraje, který má danou záležitost projednávat. Žádný z obou dvou posledních uvedených zákonů však nestanoví, že by se o existenci

důvodu, pro nějž je veřejný funkcionář či člen zastupitelstva kraje ve střetu zájmů, usnášel orgán, který má danou záležitost projednávat.

Předložením návrhu zákona se snažíme situaci v otázkách střetu zájmů veřejných činitelů sjednotit. Cílem této úpravy je tedy sjednocení režimu zjišťování existence střetu zájmů u členů zastupitelstev obcí i zastupitelstev krajů, jakož i u veřejných funkcionářů spadajících pod působnost zákona o střetu zájmů.

K návrhu této novely nás vedla také skutečnost, že při jednání obecních zastupitelstev dochází často ke střetům a sporům, které se týkají jedné takové základní skutečnosti. Běžný zastupitel musí nejen oznámit střet zájmů, ale o tomto střetu zájmů se hlasuje a hlasováním zastupitelstvo rozhodne, jestli tento zastupitel je z jednání o daném bodu vyloučen, nebo ne. V případě uvolněných funkcionářů obecních zastupitelstev, to znamená starostů a místostarostů, se často uplatňuje zákon o střetu zájmů, kde je řečeno, že tento uvolněný zastupitel, tedy starosta nebo místostarosta, může pouze oznámit tento střet zájmů. Samozřejmě je to poněkud, mírně řečeno, podivné, protože pokud by toto oznámení a projednávání střetu zájmů mělo mít nějaký výrazný vliv, třeba by mělo bránit případnému možnému korupčnímu jednání zastupitele, ať už uvolněného, nebo standardního, tak potom samozřejmě k tomu případnému korupčnímu jednání má větší možnost uvolněný zastupitel než obyčejný zastupitel. Takže vzniká jakýsi rozpor v uvažování o této situaci a také rozpor v praxi, která se týká potom takového projevu o střetu zájmů.

Navíc si samozřejmě uvědomujeme, že situace není sjednocená v obecních zastupitelstvech, takže často dochází k různým výkladům. Často se zastupitelstva řídí zákonem o obcích, často upřednostňují zákon o střetu zájmů. Takže by bylo rozumné podle našeho názoru situaci sjednotit.

Samozřejmě si uvědomujeme problematičnost této naší novely v souvislosti s poslanci a se senátory. Tam je situace mnohem komplikovanější a vyskytují se názory, že by při případném přijetí této novely mohlo dojít k tomu, že by se bránilo, i když jenom po určitou dobu, ve vykonávání mandátu daného poslance a senátora. Samozřejmě byly ještě i jiné kritické názory na tuto novelu v souvislosti právě s poslanci a se senátory.

Abychom přišli k jakémusi kompromisu, tak jsme se – předkladatelé – rozhodli, že pokud projde tato novela do druhého čtení, tak jsme sami ochotni navrhnout pozměňovací návrh k této novele, který by vyjmul poslance a senátory z platnosti této novely. Samozřejmě současně bychom vzali v úvahu v rámci toho pozměňovacího návrhu i případné technické nedostatky spojené s touto novelou.

To je zhruba vše, co jsem chtěl jako navrhovatel k tomuto návrhu říci. Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Ivanu Ohlídalovi. Prosím nyní o slovo zpravodaje k tomuto tisku. V prvním čtení je určen pan poslanec Stanislav Polčák.

Poslanec Stanislav Polčák: Opakovaně hezké odpoledne, vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně a vážení kolegové. Já bych svoji zpravodajskou zprávu zaměřil právě na problematického body předložené novely a začal bych zřejmě tam, kde skončil pan předkladatel, a tj. skutečně významným rozporem, na který musím upozornit tuto Sněmovnu v případě postavení členů zákonodárného sboru, to znamená poslanců a senátorů, neboť stávající návrh této předlohy tím, že míří i do zákona o střetu zájmů, ve svých důsledcích by vedl k tomu, že mnohdy by mnozí poslanci a senátoři nemohli hlasovat o různých návrzích zákonů, kde by byl konstatován většinou, a teď nemyslím ani vládní, prostě momentální většinou v dané komoře Parlamentu jejich poměr k věci, to znamená klasifikován jejich střet zájmů. Je třeba říci, že v tu chvíli by se podle mého právního přesvědčení tato norma dostávala do rozporu s ústavou, protože ta garantuje poslanci a senátorovi právě osobní výkon mandátu a žádné takovéto upření tohoto práva hlasovat o řekněme zásadních návrzích, ale nejen o zásadních, ale i těch nezásadních, ústava neobsahuje.

Já si neumím představit, jaké řešení ve formě pozměňovacího návrhu by předkladatelé mohli v rámci případně dalšího čtení tohoto návrhu zákona předložit. Jediné řešení by bylo zcela vypustit změnu zákona o střetu zájmů, jak je předkladatelem navrhována, protože tato norma dopadá na všechny zvolené představitele státní moci, tak jak je definován funkcionář v § 2 zákona o střetu zájmů. To znamená, na úrovni členů zákonodárného sboru podle mého názoru tato novela nemá řešení a nebylo by ji možné upravit tak, aby vyhovovala ústavním požadavkům, jediné by šlo celý tento novelizační bod vypustit.

A pokud jde o tu část, která dopadá na krajské zastupitele, je skutečností, a pan předkladatel to zde již uvedl, že v zákoně o obcích obdobná úprava, kterou předkladatelé navrhuji, je obsažena. Ovšem je otázkou, jak tuto skutečnost vnímáme, zda ji vnímáme jako právě důvod pro sjednocení, to znamená zavedení tohoto institutu, navrácení, protože měli bychom se skutečně bavit o navrácení – a vysvětlím proč – do zákona o krajích, do krajského zřízení. Důvod zde ze strany předkladatele neznal, ale je skutečností, že právě zákon o krajích byl změněn tak, že zmiňované ustanovení bylo novelou zákona o krajích vypuštěno. To znamená to, co se navrhuje, již minulá Sněmovna v součinnosti se Senátem v rámci legislativního procesu vypustila ze zákona. Nejednalo se tedy o jakési opominutí nebo negativní úmysl ze strany zákonodárce, ale jednalo se o zřejmý úmysl dané problematice ustanovení ze zákona o krajích vypustit. A naopak si

myslím, a je na to poukázáno i ve vládním stanovisku a já s ním souhlasím, že zřejmým opominutím tato úprava zůstala i v zákoně o obcích.

Co já považuji za důležité, tak je nezbytné sdělit, že každý člen zastupitelského sboru, ať na úrovni obecní, městské, krajské nebo samozřejmě na úrovni zde ve Sněmovně či v Senátu, by měl vždy v danou chvíli, kdy je probírána problematika, v níž on má určitý střet, tak aby tuto skutečnost veřejně deklaroval před jednáním takového zastupitelského sboru. To znamená, je zde nezbytné nutno poukázat veřejně ostatním kolegům: já mám v určité věci spor. Teď prosím neberte, že já mám střet. Neberte prosím, že já, ale skutečně každý člen takového zastupitelského sboru by měl na danou skutečnost veřejně poukázat. Měli by totiž ostatní kolegové být si vědomi toho, že jeho hlasování může být právě tímto střetem ovlivněno.

Tato povinnost zdůraznit svůj střet zájmů před hlasováním je kryta přestupkovou sankcí. Můžeme se bavit o tom, jestliže tato úprava by například byla nedostatečná, jestli ji nezvýšit, jestli tu sankci výrazným způsobem nezpřísnit, ale já ji považuji při řešení konfliktu zájmů za dostatečnou. Není to tedy věc, která by byla právem neupravená, a sankční mechanismus je zde v zákoně již obsažen.

Chtěl bych poukázat dále na to, že samozřejmě měli bychom k tomuto návrhu přistupovat neideologicky a podívat se na skutečné důvody a dopady této předlohy, které by mohly vést při jednání různých zastupitelských sborů, které mnohdy mají skutečně velmi malé množství členů, bavíme se třeba na úrovni krajů o 45 lidech, by mohly vést až k určité destrukci při práci těchto zastupitelských sborů. Já sám bych skutečně spíše plédoval pro to, aby střet zájmů byl veřejně vyřčen před hlasováním daného orgánu, ale aby nebyl ani deklaratorním rozhodováním zastupitelského sboru takovýto střet konstatován s účinky na vyloučení při hlasování daného zastupitele.

Snad jsem poukázal na věci, které jaksi jsou negativní v této normě, a obávám se, že je nelze ani změnit v dalším legislativním běhu, tak potom obecně rozpravě, pokud by tento návrh nepadl ze strany vystupujících přispěvatelů do této diskuse, bych se nepřikláněl k návrhu na vrácení předkladateli k pozměnění, ale spíše k zamítnutí daného návrhu. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Lubomír Zorálek: Tak a teď otevírá obecnou rozpravu, do které se hlásí pan poslanec Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, jsem členem krajského zastupitelstva Moravskoslezského kraje, takže ten návrh se mě také osobně dotýká. Říkám to na úvod svého vystoupení, abych nebyl viněn, že jsem ve

střetu zájmů s danou problematikou. Jsem opoziční zastupitel v tomto kraji a právě zkušenosti z tohoto funkčního období opozičního zastupitele mě vedou k tomu, abych navrhl zamítnutí tohoto zákona.

Zákon o krajích říká mimo jiné v jiném paragrafu, myslím, že to je § 42, že na jednání krajského zastupitelstva, pokud požádá člen vlády nebo jím pověřený zástupce, poslanec nebo senátor, slovo mu musí být uděleno. Tak já vás chci všechny seznámit s tím, že minimálně v jednom kraji – v Moravskoslezském – se to opakovaně neděje. Proběhla mimořádná schůze zastupitelstva, jejíž program se hejtmanovi Palasovi nelíbil. Přestože jsem se osobně přihlásil do rozpravy jako poslanec, slovo mi uděleno nebylo s tím, že tady to řídím já a vy mi nebudete říkat, komu slovo mám dát, či nemám. 28. dubna letošního roku proběhla jiná schůze krajského zastupitelstva, kdy náš kolega senátor Václav Vlček požádal hejtmana a také senátora o udělení slova. Musím říct, že nakonec mu ho dal, ale musel si pan senátor počkat, nemohl vystoupit k bodu, ke kterému chtěl, musel trpělivě vyčkat, až zastupitelstvo projedná všechny body programu, a v bodě různé mu milostivě hejtman kraje slovo udělil.

Já si myslím, že procesní postupy se nás dotýkají všech. Jednou jsme v koalici, jednou jsme v opozici. Představa, že koaliční většina – v této chvíli třeba v našem kraji levicová, přistě možná pravicová – odepře jinému členu zastupitelstva možnost účastnit se projednávání našeho bodu, je podle mého názoru nepřijatelná. Pokud mi nevěříte, přijďte někdy k nějakému kontroverznímu bodu se přihlásit jako poslanci z kteréhokoliv kraje na jednání našeho zastupitelstva a sami si tu zkušenost zažijete, zda to slovo dostanete, nebo nedostanete. Kolegové mi napovídají, že se to děje i v jiných krajích.

Kdyby ta novela se stejným zdůvodněním, že je rozdíl v zákonu o obcích a v zákonu o krajích, navrhovala vypuštění předmětného paragrafu o tom, že většina rozhoduje o tom, zda se někdo může, či nemůže zúčastnit projednávání, to znamená, pokud by navrhovala odstranění tohoto paragrafu zákona o obcích, určitě bychom ji podpořili. Protože pokud to máme sjednotit, tak tímto směrem – aby kterákoliv většina neomezovala právo zastupitelů účastnit se projednávání a hlasování. Samozřejmě souhlasím s tím, že každý, koho se osobně dotýká problém, který zastupitelstvo projednává, by to měl ohlásit, aby všem dopředu bylo jasné, že takové podezření či potenciální konflikt existuje, aby byla veřejná kontrola, jak v daném bodě vystupoval, případně jak hlasoval.

Takže z těchto důvodů navrhuji Sněmovně, aby tento návrh zákona zamítla. A pokud předkladatelé mají potřebu sjednotit zákon o obcích a krajích, tak jim doporučuji, ale samozřejmě ať to zváží sami, ať připraví návrh novely zákona o obcích, kde ten paragraf nebude, a já osobně ho pak

podpořím, protože si myslím, že je opravdu nesmyslný a většině dává nepřiměřená práva vůči menšině. Děkuji.

A kdybychom to takhle aplikovali ve Sněmovně, což jako pak si můžeme říkat, jaký je rozdíl mezi Sněmovnou a krajským zastupitelstvem, tak by se mohlo stát, že většina vyloučí menšinu z projednávání bodu třeba u stavebního spojení, protože mnozí členové zákonodárského sboru jsou účastníky stavebního spojení.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ptám se, kdo dál se hlásí do rozpravy. Nikoho nevidím. Hlásí se pan poslanec, nebo spíš zpravodaj, Stanislav Polčák.

Poslanec Stanislav Polčák: Já bych se skutečně přiklonil k návrhu na zamítnutí – my jsme si teď ještě s panem předkladatelem některé věci vyjasňovali – na zamítnutí té novely, což ovšem neznamená, že by nemohlo dojít ke zpřísnění sankce právě v případě, kdy zastupitel svůj střet zájmů zamlčí, neuvede jej. To jsou velmi závažné okolnosti, které by měla řešit případná jediná větší novela. Na druhou stranu musím poukázat na to, že chápu dobré úmysly, které předkladatele k tomuto záměru vedly, ale při té konkrétní aplikační praxi by mohlo skutečně dojít k tomu, že v těch zastupitelských sborech by třeba i v některých věcech neměl kdo vůbec o dané problematice hlasovat.

Tady právě není řešena ta možnost zastupitelnosti, kdy kdybychom potenciálně vyloučeného zastupitele vyloučili, tak kdo nastoupí na jeho místo. Je skutečností, že pan poslanec Stanjura o tom zde hovořil – v případě stavebního spojení by se na půdě této Sněmovny myslím nenašla ani usnášeníschopná většina, která by mohla o dané problematice vůbec rozhodovat, což by určitě bylo v neprospěch těchto našich občanů, jejichž zájmy máme hájit.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: To bylo asi poslední vystoupení v rozpravě. Nikdo dále se nehlásí, takže obecnou rozpravu můžeme ukončit.

V rozpravě zazněl návrh na zamítnutí, pokud se nemýlím. Takže jen zazvoním, abychom o tomto návrhu mohli hlasovat. Předpokládám, že už nechce nikdo reagovat, ani zástupce předkladatele nemá v úmyslu říci nějaký... Prosím, ještě poprosím pana poslance Ohlídala s tím, že mezitím se vrátí všichni poslanci. Prosím, máte slovo.

Poslanec Ivan Ohlídál: Děkuji za slovo. Vzhledem k tomu, co zde bylo řečeno, bych chtěl ještě zdůraznit, že upravit třeba v druhém čtení tuto no-

velu by bylo možné tím, že by se vyloučili ti poslanci a senátoři jakýmsi způsobem z této novely.

Dále bych chtěl podotknout ještě jednu věc. Pokud tato novela bude zamítnuta, tak by bylo nutné bezpodmínečně upravit i zákon o obcích, který ukládá to, že uvedení zastupitelé mají hlásit střet zájmů, ale je o tom jejich střetu zájmu hlasováno v tom smyslu, zda budou, nebo nebudou vyloučeni z projednávání nebo hlasování. Takže k jakémusi sjednocení by v každém případě mělo dojít.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Teď budeme hlasovat o návrhu, který zazněl v rozpravě na zamítnutí předloženého návrhu.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro zamítnutí? Pardon – já vás všechny odhlásím. Prosím, abyste se znovu přihlásili. Tak a budeme hlasovat.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro zamítnutí, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má číslo 221, přihlášeno je 131, pro hlasovalo 77, proti 46, takže zamítnutí bylo přijato.

Tím pádem můžeme ukončit projednávání tohoto bodu, protože návrh byl, jak jsme viděli, zamítnut z dalšího projednávání. Končím projednávání bodu číslo 43.

Takže dalším bodem je

44.

**Návrh poslanců Marka Šnajdra, Leoše Hegera, Jiřího Štětiny, Petra Tluchoře, Petra Gazdíka a Kristýny Kočí na vydání zákona, kterým se zrušuje zákon č. 245/2006 Sb., o veřejných neziskových ústavních zdravotnických zařízeních a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a mění související zákony
/sněmovní tisk 262/ - první čtení**

Tady to bylo, tuším, přerušeno, ta obecná rozprava byla přerušena ve čtvrtek 5. 5. To znamená, že bychom měli pokračovat v přerušené obecné rozpravě. Já tady mám zřejmě stále platnou přihlášku paní poslankyně Soni Markové, pokud je to tak správné. Je to tak? Je to tak. Takže skutečně vy jste byla přihlášena a v této chvíli byste měla vystoupit. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Soňa Marková: Přeji hezké odpoledne, dámy a pánové. Dovolte mi, abych i já přispěla k diskusi na toto téma, které se tady rozhořelo.

Na začátku musím konstatovat pro sebe velmi smutný fakt, že jsem pamětnicí, to znamená, že pamatuji zrod tohoto zákona, který se vládní koalice právě chystá zrušit silou svých 100 a více hlasů. K této předloze vedla velmi obtížná a zdoluhavá cesta, teď myslím tedy k zákonu o nestátních neziskových zdravotnických zařízeních. A přesně v duchu staré známé pravdy, sejdou-li se dva právníci, hned tu máte nejméně tři právní názory. Proto ta cesta byla tak dlouhá.

Potvrzuji, co zde řekli mí předřečníci o dvou hlavních cílech a důvodech vzniku tohoto teď nechtěného zákona o nestátních neziskových zdravotnických zařízeních. Za prvé to měla být pojistka proti bezbřehé privatizaci nemocnic a za druhé zajištění potřebné kvalitní zdravotní péče pro všechny v rámci vytvořené sítě právě těch nestátních neziskových zdravotnických zařízení. To vše v situaci, kdy neexistoval žádný obecný ani konkrétní zákon o neziskových zařízeních ve veřejných službách, zato však v době, kdy krajské pravicové reprezentace začaly převádět své nemocnice na obchodní společnosti, což měl být bezesporu první krok k budoucí privatizaci lůžkové péče na základě stále dokola opakovaného, ale ničím nepodloženého tvrzení, že jediným správným hospodářem je soukromý vlastník.

Proč mluvím o nepodloženém tvrzení? Rozhlédněte se, dámy a pánové, po naší republice a podívejte se, kolik máme kdysi prosperujících průmyslových, zemědělských a jiných podniků po roce 1989 různým způsobem zprivatizovaných a nyní zkrachovalých, v jejichž torzech se dnes prohání maximálně vítr nebo polehávají bezdomovci. Tehdy se také zrodil mýtus o tom, že obchodní společnosti jsou tou nejlepší a jedinou správnou formou vlastnictví pro nemocnice zřizované kraji. V mém Královéhradeckém kraji se na to konto celá léta tvrdilo, že tyto nemocnice – akciové společnosti později spojené do zdravotnického holdingu – výborně fungují a nemají žádné dluhy. Pokud jsme si to chtěli, toto tvrzení, ověřit, vždy jsme narazili na hradbu v podobě stále opakované mantry: „To je obchodní tajemství.“ Krutá pravda se ukázala až po posledních krajských volbách, kdy došlo ke změně vedení kraje a audity odhalily dluhy nemocnice za více než 100 milionů korun.

S pravicí je také od počátku jejího vládnutí spojen ještě jeden fenomén – neplnění slibů daných voličům před volbami. Začala to už ODS ve své smlouvě s občany, kde slibovali, že nenavýší spoluúčast pacientů – pak zavedli tzv. regulační poplatky a rázem stoupla spoluúčast pacientů o 2 %. Nyní se v této osvědčené politice vesele pokračuje nejen například v případě halasně proklamovaného boje proti korupci nepodpořením zákona

o majetkových přiznáních, ale třeba jako v tomto případě, kdy byl slíben zákon o neziskovkách ve veřejných službách, a místo toho tu na stole máme zákon o zrušení nestátních neziskových zdravotnických zařízení. Jeho podoba sice není úplně bezchybná, ale jak zde již bylo řečeno, kdybychom měli zrušit vše, co tato ctihodná Sněmovna vytvořila s chybami, tak by naše Sbírka zákonů zřejmě zela prázdnotou a my bychom se museli opět vrátit ke zvykovému právu.

V souvislosti s projednáváním tohoto poslaneckého návrhu zákona se naskytá hned několik otázek.

Za prvé: Proč Ministerstvo zdravotnictví ještě nepředložilo novelu tohoto zákona, která by opravila chyby, nebo obecný zákon o neziskovkách ve veřejných službách? Asi proto, že ve skutečnosti koalice žádná nezisková zdravotnická zařízení nechce. Privatizace zbytku zdravotnictví je přece nejlepší řešení. Potom zřejmě ještě zbývají lukrativní fakultní nemocnice a zdravotní pojišťovny.

Za druhé: Proč Ministerstvo zdravotnictví místo tohoto poněkud stupidního návrhu tady nyní nepředkládá zákon proti korupci a plýtvání miliardami veřejných peněz ve zdravotnictví? Asi proto, že by se ti, kteří si ze zdravotnictví učinili zdroj svých pohádkových příjmů, asi zlobili.

Za třetí: Proč Ministerstvo zdravotnictví místo směšného útoku na symbolickou – bohužel – pojistku proti privatizaci raději nepředložilo návrh na omezení nepřiměřených zisků farmaceutických firem, například v podobě stanovení jasných pravidel pro marketingové pobídky, které se potom promítají do cen léků? Ročně bychom ušetřili 6 až 8 miliard korun z veřejného zdravotního pojištění.

Za čtvrté: Proč Ministerstvo zdravotnictví s tak velkým množstvím úředníků nepředvedlo zatím téměř nic a většina změn je předkládána ve formě poslaneckých iniciativ? Pozitivní změny, po kterých se léta volá, jako je odstranění nerovností a nespravedlností ve financování zdravotní péče či systém vzdělávání lékařů i nelékařských povolání včetně jejich financování, tak tyto návrhy se zatím zde v Poslanecké sněmovně neobjevily a asi se ani neobjeví. Protože žijeme, zdá se, v absurdní zemi, kde se ministr zdravotnictví pod trapnou záminkou, že by to snad mohla být reminiscence socialismu, brání řídit své ministerstvo, jak jsem se dočetla ve stenozáznamech. A to i přesto, že v České republice je stále stát zodpovědný za zdravotnictví jako veřejnou službu a právo na zdravotní péči máme zakotvenou v ústavě.

Za páté: Proč Ministerstvo zdravotnictví opakovaně odmítlo žádost Středočeského kraje a nepovolilo přechod jeho nemocnic na neziskovou formu, a to i poté, co donutilo vydat kraj vydat obrovské částky na posudky? Odůvodnění posledního zamítnutí, že je předložen právě tento návrh zákona o zrušení nestátních neziskových zdravotnických zařízení,

mi zní tak trochu jako z absurdního dramatu. Divím se, že zde přítomní právníci a právničky též neomdlívají hrůzou.

Za šesté: Co znamená panem ministrem vyslovený pojem nezisková organizace rozumného typu a co je špatného na zákoně, který si kromě již zmíněné pojistky proti privatizaci a vytvoření sítě těch neziskových zdravotnických zařízení dává za cíl kontrolu personálního vybavení zdravotnického zařízení ministerstvem nebo komorou, kontrolu kvality poskytování zdravotní péče, povinnost ošetřit pacienta ve spádovém území, nemožnost, aby nemocnice zařazená do sítě zbankrotovala a majetek takovéto nemocnice nemohl být předmětem exekuce? Nebo to, že veškeré příjmy nemocnice musí být použity na provoz, obnovu a rozvoj daného zařízení, transparentnost nákupu zboží a služeb či kontrolu hospodaření. Zvláště, když nezisková zdravotnická zařízení jsou obvyklá ve vyspělé Evropě a předlohou pro tento zákon, který jsme předkládali v roce 2006, byl švýcarský model.

Jestliže se hlásíme k tomu, že zdravotnictví není podnikání jako každé jiné, protože je veřejnou službou hrazenou z povinného solidárního veřejného zdravotního pojištění, jestliže trváme na tom, že zdraví není zboží, pak není žádný důvod pro rušení tohoto zákona. Zamítnutí a společná práce nad případnými chybami je jediné možné řešení ve prospěch všech občanů České republiky, nejenom těch vyvolených – tedy bohatých. Zamítnutí novely, poslanecké novely, o které tady hovoříme.

Děkuji vám za pozornost. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak a teď bych požádal dalšího přihlášeného poslance Jaroslava Foldynu.

Poslanec Jaroslav Foldyna: Vážený pane ministře, dámy a pánové, já si dovolím jen jednu poznámku. V zásadě jsme svědky něčeho velmi významného, v Evropě asi i ojedinělého. Jak moje předřečnice již tady řekla, vedle nás, v té vyspělé Evropě, která šla po roce 1945 dál s tím směrem demokracie a vývoje tržního hospodářství, existují formy zdravotnických zařízení a ta zásadní a největší forma jsou nezisková zdravotnická zařízení. Já jsem si myslel, že v Americe jsou všechny věci podřízeny trhu, a byl jsem překvapen, když jsem zjistil, že ve Spojených státech, v Mcece tržního hospodářství, je jenom 8 % zdravotnických zařízení nemocničního typu obchodními společnostmi. Byl jsem velmi překvapen, jak komsomolsky hrdinně přistupujeme k řešení problému zdravotnictví a připravujeme ho na plíživou privatizaci, které jsme byli svědky v první polovině 90. let, kterou dneska musíme splácet těmito reformami, protože všichni víme, že nám zbyly jenom oči pro pláč v řadě oborů. Tak dneska se chystáme na to, že převedeme zdravotnictví na for-

mu obchodních společností a dáme to na úroveň prodeje housek či ojetých aut.

Já si myslím, že to je jeden z nejtristnějších úkonů Sněmovny, a pro tento zákon hlasovat nebudu! (Potlesk v levé části sálu.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Jsme stále v rozpravě, nicméně tu další přihlášky nevidím. Prosím, pan poslanec Šulc a pak pan ministr Heger. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jiří Šulc: Pan ministr má přednost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Vy jste se hlásil dříve, já jsem vám dal slovo, až pak jsem viděl pana ministra.

Poslanec Jiří Šulc: Děkuji, pane předsedající. Vážená vládo, dámy a pánové, já jsem takzvaně mladý poslanec. To byl vtíp. Už mám ale něco za sebou. Sedm let primátorování a osm nebo deset let na kraji.

Jarda Foldyna mě tady dovedl k některým věcem. Já bych se chtěl vrátit trošku k té diskusi, která tady byla minule. Nebojte se, nebudou to ty výroky ze čtvrté cenové skupiny. To ani náhodou. Ta slova o slintajících psech bych určitě nerad opakoval a používal.

Je tu frekventované slovo privatizace, o které jsem dneska opět slyšel. Musím upozornit na jednu dost důležitou věc. A díval jsem se opět do slovníku jazyka českého. Privatizace znamená odstátnění, převedení majetku státu na jinou osobu. A tady musím připomenout roky 2002/2003, kdy vláda pod vedením sociálních demokratů převedla na kraje všechny okresní nemocnice. I krajské. I u nás v kraji. A Jarde mi zrovna dělal náměstka. My jsme to nechtěli. Nevěděli jsme o tom. Dokonce to bylo v situaci, kdy jsme převzali krajskou nemocnici a rozpočet krajské nemocnice byl šestkrát větší než rozpočet kraje samotného. To byl horký brambor, který se tenkrát přehodil na kraje, protože ty byly pod vedením ODS, nestanovila se k tomu žádná pravidla, žádná strategie, žádná vize. A tady byl ten problém od začátku udělaný.

A druhá věc, na kterou si dobře vzpomínám, je, že jsem se dotázal vlády České republiky tenkrát, a ten dopis ještě leží v příslušném archivu na kraji, a my jsme se koukali kolem sebe, po světě a nehledali jsme třetí cesty. Ptal jsem se já – a Jarde si to musí pamatovat – písemně jsem se ptal, jestli vláda České republiky v roce 2002/2003 připravuje zákon o neziskových zdravotnických společnostech. Ta odpověď tam také leží a bylo v ní jasně napsáno, že ne.

Takže krajům tehdy nezbylo nic jiného, než udělat něco s nemocnicemi, jejichž forma je příspěvková organizace, které dodnes ještě někde

příspěvkovými organizacemi jsou a jsou protizákonné, protože příspěvková organizace hospodaří na základě jedné jediné věci, to je příspěvek od zřizovatele, a nemocnice krajské hospodaří s příjmy, které jsou z 99 % příjmy z pojišťoven. Od toho zřizovatele dostávají 1 %. Takže příspěvková organizace nemocnice byl od začátku nesmysl, s. r. o. – nesmysl, o. p. s. – nesmysl. Zbyla jediná akciová společnost, která má upravený statut takový, že je nezisková. To znamená, všechen vyprodukovaný zisk se vrací zpátky do zdravotnictví. Je to také možná cesta, byla to v dané době jediná možná cesta, aby nebyl porušován zákon. (Nesouhlasné poznámky z řad ČSSD.)

Takže jestliže se dnes vracíme k této záležitosti – já mám radost, že kolegové ze sociální demokracie dospěli k tomu, že udělali tenkrát chybu a že teď trvají na neziskových společnostech. Škoda, že to neudělali tenkrát. Je to hezká píseň, akorát je to pláč na nesprávném hrobě.

Děkuji za pozornost. (Potlesk části poslanců ODS.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Jako další se hlásil do rozpravy pan ministr Heger a pak Jiří Paroubek. (Hlas: Faktická poznámka.) Faktická – omlouvám se. Tady totiž těch faktických je tolik, že je těžké rozoznat, která je pravá. Takže tato byla skutečně faktická. Vojtěch Filip má skutečně faktickou, ano.

Poslanec Vojtěch Filip: Děkuji, pane předsedající. Omlouvám se panu ministrovi, že jsem ho předběhl faktickou poznámkou.

Jednu věc řekl pan kolega Šulc tak, že jí nemohu uvěřit. On přece ve svém kraji, konkrétně v Lounech, měl mnohem lépe fungující o. p. s. nemocnici, než byla ta privátní, která jaksi byla prodána jako s. r. o. některým pražským podnikatelům a dnes v ní jsou možná prodané nemovitosti. Rád bych, abychom se vyjadřovali přesněji. I my víme, co se dělo v českém zdravotnictví po roce 2000.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Teď bych ještě jednou požádal pana ministra Hegera, který se přihlásil do rozpravy. Prosím.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci. Já už nechci příliš dlouho diskutovat, protože to hlavní jsem řekl minule k tomu, proč chceme zrušit ten zákon o neziskových nemocnicích. Ale přece jenom po vystoupení paní poslankyně Markové se cítím povinován říci několik věcí.

Jestliže ten spor, který tady zaznívá, rozdělíme na dvě části, tak tu jednu část můžeme považovat za jakousi ideologickou, která se tady pre-

zentuje tím, že privátní podnikání je špatné a neprivátní uspořádání podniků ve sféře služeb a nemocnic je lepší. Přitom se tady směšují různé formy organizací a já bych si při té příležitosti dovolil prostřednictvím pana předsedajícího zeptat se paní poslankyně Markové, proč si myslí, že kraj Královéhradecký, který tady citovala jako příklad velmi špatného hospodaření akciových společností, proč tedy, když jsou ty akciové společnosti tak špatné, v tom kraji zůstávají. Proč je kraj nevrátil zpátky na své příspěvkové organizace nebo je nenechal převést na ty neziskové organizace, které tady dneska rušíme. Já za sebe na to mám odpověď, že hospodaření na úrovni krajských nemocnic toho typu dřívějších okresních nemocnic se příliš neliší a že to podstatné je, kdo tu nemocnici vede, jak to umí a jakým způsobem chce hospodařit.

Samozřejmě, že privátní sektor je v některých aspektech lepší, je jistě v řadě věcí efektivnější, ale pochopitelně je i rizikovější z toho ohledu zbavování se majetku a z toho ohledu, že je možno, že nebude veden dobře a může zkrachovat. V tomto případě potom veřejnoprávní korporace dává jisté záruky tam, kde je tu síť potřeba udržet.

Druhá stránka té debaty se týká otázky, jestli chce současné Ministerstvo zdravotnictví privatizovat nemocnice, tak jako to bylo záměrem předchozích vlád, nebo konkrétně ministerstva pana dr. Julínka. Já jsem opakovaně prohlásil a pokládám to svým způsobem za veřejný příslib, že Ministerstvo zdravotnictví nemá v úmyslu převádět své nemocnice na akciové společnosti a že má v úmyslu tyto nemocnice pouze odstátnit a převést je na nějakou rozumnou formu neziskových organizací, jak tu bylo parodováno.

Jestli chcete slyšet, co si pod tím představuji, pod tou rozumnou neziskovou formou, tak já si pod tím představuji třeba vysoké školy. Univerzity byly vysokoškolským zákonem někdy v devadesátých letech převedeny. Já si pamatuji, jak se o té deetatizaci vedly řeči typu – na tom a tom rektátu už je zřízena akciová společnost, bude rozprodávat majetek. A k ničemu takovému nedošlo. Ukazuje se, že ty vysoké školy hospodaří zodpovědně a že je to forma, která je akceptovatelná.

A mimochodem, na úrovni fakultních nemocnic by bylo velmi výhodné, kdyby ta hospodářská forma nemocnice, která má spolupracovat s univerzitou nebo lékařskou fakultou, byla ve stejných podmínkách, protože ty dohody ohledně různých dvojkolejností by se řešily daleko, daleko lépe.

Zákon o neziskových nemocnicích jsme my navrhli rušit pro to, co už jsem tady říkal. Ten zákon má nejen legislativní chyby, které by jistě v drobnostech šly opravit, ale má zcela naprosto zásadní přístup, který je jiný než takový, jak tady citoval třeba pan poslanec Foldyna, ve Spojených státech, nebo je naprosto jiný od toho, jak by si současné ministerstvo představovalo řízení nemocnic.

Centralistické řízení z kanceláře ministra zdravotnictví je špatné! Průběh celého našeho hospodaření nemocničního v posledních patnácti letech ukázal, že politické ovlivňování nemocnic jim v hospodaření nepomůže a naopak jim brání v celé řadě různých aktivit, které ty nemocnice musí s volnou rukou dělat.

Já uznávám, že je chybou Ministerstva zdravotnictví, že nevypracovalo dosud návrh na formu neziskové nemocnice. My jsme se snažili hledat takovou formu, která by byla již připravena, kterou bychom mohli převzít. Ministerstvo zdravotnictví samozřejmě nemá odborníky na hospodářskou sféru a je závislé tak trochu na servisu jiných resortů, ale nyní již návrh na neziskovou nemocnici v konkrétní podobě připravujeme. A bude-li na to čas, budeme se snažit ty ministerské nemocnice rozhodně do neziskové podoby převést, i když to nebude ta podoba, která by byla centrálně řízená z ministerstva, za kterou by ministerstvo zodpovídalo tak, že by muselo neúspěšně hospodařící nemocnice dotovat. To rozhodně tedy nemáme v úmyslu.

Děkuji. (Potlesk poslanců zprava.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Paní poslankyně Marková chce fakticky reagovat.

Poslankyně Soňa Marková: Děkuji. Dostala jsem otázky, tak asi se sluší na ně odpovědět.

Pan ministr dobře ví, že přechod zpátky na neziskovou formu, to znamená přechod z té obchodní společnosti opět na neziskovou formu, je velmi, velmi obtížný. A fakticky jediná možnost, jak toho lze dosáhnout, je právě tento zákon, který se, v tuto chvíli to je pouze tento zákon, který chcete zrušit. A pokud by Královéhradecký kraj postupoval stejně jako Středočeský kraj, tak taky dopadne stejně. To znamená ministerstvo si bude vždycky vymýšlet, proč to nejde. Takže já bych taky byla velmi ráda, kdyby to bylo možné, ale samo ministerstvo tomu učinilo překážky. Protože jinak ten záměr na převedení je, a i když my kraji nevládneme, jsme v opozici, tak přesto v tomto případě souhlasíme s tím, že ta nezisková forma je nejlepší forma pro nemocnice.

Druhá věc. Děkuji za vysvětlení, co znamená rozumná neziskovka. Ale chybí mi jasná informace o tom, jak a hlavně kdy konečně se tedy dočkáme převedení této úžasné myšlenky v konkrétní zákon a konkrétní fakt.

A na závěr bych chtěla říct, že je pro mě velmi špatnou zprávou, co tady teď před chvílí řekl pan ministr, že už teda nebude ministerstvo řídit ani krajské nemocnice, ale teď už dokonce se chystá neřídit ani fakultky. Tak možná bychom měli dát návrh na to, že bychom mohli Ministerstvo zdravotnictví zrušit. Děkuji. (Potlesk poslanců zleva.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Faktickou ale ještě chtěl pan poslanec Doktor reagovat na průběh rozpravy.

Poslanec Michal Doktor: Děkuji za udělené slovo. Omlouvám se panu kolegu Paroubkovi. Budu velmi krátký. Chtěl bych k vystoupení paní poslankyně říci několik krátkých vět v krátkém, strohém komentáři.

Já jsem velmi pokorný před životem, před tím, jak si občané uspořádají svá pravidla, své priority. A tento zákon, zákon, který je navržen ke zrušení, dostal příležitost žít svým vlastním životem. Koneckonců ti z vás, kteří jeho přijetí tehdy prosazovali, dostali i mimořádně vzácnou příležitost ve vedení krajů tento projekt prosazovat, řídit se jím a převést ty instituce, o kterých je tady celou dobu řeč, právě do tohoto modelu. A ten běžný život – rozhodování těch obyčejných lidí v těch krajských zastupitelstvech tuto šanci pominulo.

Chápu to tedy tak, že to nebyl úplně nejlepší nápad. Že běžný život jde úplně jinudy. Chápu to také tak, že sociální demokraté zjistili, že ty akciové společnosti, jakkoli někdy v tom jednoznačném černobílém vidění oni je vidí jako vrahy z Wall Streetu, zase nejsou tak špatné organizace, jsou schopné slušně hospodařit, a v mnoha krajích tyto společnosti nadále podporují, nadále prohlubují jejich efektivitu. A myslím, že koncept, který nebyl přijatý reálným životem, skutečným životem, a ukázal se být zbytečným, má být po právu zrušen. (Potlesk několika poslanců zprava.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak. A teď bych požádal poslance Jiřího Paroubka, řádně přihlášeného do rozpravy.

Poslanec Jiří Paroubek: Dámy a pánové, trpělivost růže přináší. I přihlášený do rozpravy se dostane po faktických připomínkách ke slovu.

Já jsem byl připraven mlčet k této změně, kterou navrhuje vládní koalice, protože vládní koalice má dostatek hlasů a myslím, že nemá smysl jí rozmlouvat hlouposti, které dělá. Ale přeci jenom některá vystoupení, prostřednictvím předsedajícího, musím říct, že mě přinutila k tomu, vystoupení pana poslance Šulce, pana ministra zdravotnictví Hegera i pana poslance Doktora, abych se vyjádřil.

Vláda pod mým vedením na jaře v roce 2006 prosadila tento zákon. A já si myslím, že je to dobrý zákon, byť určitě není vzorem dokonalosti, protože při projednávání tohoto zákona v Poslanecké sněmovně došlo ke změnám, které možná některé věci drobně zkomplikovaly.

Ale pane poslaneče Doktore prostřednictvím předsedajícího, přeci není pravda, že život přinesl něco, že tento zákon nebyl uveden v život. Neuvedla ho v život pravcová koalice v letech 2006 až 2009, respektive 2010. A také tato vaše koalice, která je nyní, tak prostě jej ignorovala. Není

prostě pravda, že občané rozhodli. Přeci na Středočeském kraji, a je tady několik poslanců za sociální demokracii ve Středočeském kraji, kteří vám mohou říci, kolikrát se tento kraj snažil o to, aby tento zákon byl uplatněn právě v jeho nemocnicích, které kraj spravuje. Nebylo to ministerstvem umožněno. Řekněme si otevřeně, že to byla ideologická předpojatost, která k tomu vedla.

Já neumím pochopit, že je tady rušen zákon, když sám ministr zdravotnictví říká, že takový zákon je potřeba. Dobrá, já bych očekával, že v tuto chvíli už vláda bude mít k dispozici aspoň věcný záměr takového zákona!

Pane ministře, já vám doporučím udělat to, co jsem udělal dneska ráno já, protože pod přívalem krásných slov z pravicového tisku, která hovoří o tom, že tento zákon je zbytečný, jsem tomu podlehl na několik minut i já, tak jsem si nechal z Parlamentního institutu – to není žádná podvrtná levicová organizace, ale skutečně fungující instituce v Poslanecké sněmovně – vytáhnout, jak je organizováno zdravotnictví v jednotlivých státech Evropské unie. Musím říci, že je organizováno vesměs na neziskovém principu. Že přeci pro odborníka, kterých určitě máte plné ministerstvo, není problém si sednout, vzít si třeba rakouský nebo německý zákon a udělat věcný návrh zákona. Já jsem sice laik v oblasti zdravotnictví, ale měl bych takovýto věcný návrh za odpoledne, kdyby se na to podíval doktor Krákora nebo doktor Rath, vytahali mě trochu za uši, tak bychom vám to dali zítra už k dispozici. Takže tohle není žádný problém.

Takže to mě překvapuje, že něco takového není, že se to ruší bez náhrady. To je jenom projev ideologického přístupu k politice, které tato koalice podléhá.

Základní síť zdravotnictví je v naprosté většině zemí Evropské unie, a připouštím, že v materiálu Parlamentního institutu nebyly všechny země Evropské unie, je organizována na neziskovém principu.

To, co říkal poslanec Šulc, že v roce 2002 až 2003 vláda sociální demokracie – a já tady nejsem žádný strážce její zbytkové podstaty, protože v té době jsem ve vysoké politice nebyl, necítím se s tím solidární – tak úplně předala nemocnice krajům, ty okresní nemocnice. To bylo v zásadě správné rozhodnutí a souhlasím s tím, že ta vláda příliš neměla jasno, jak to bude organizováno. Nicméně kraje si to zorganizovaly, tu dobře, tu hůře, většinou tak, že nemocnice, a vy jste hovořil o Ústeckém kraji, nemocnice byly ztrátové. V roce 2008 Krajská zdravotní, o které jste hovořil, skončila ztrátou 180 milionů korun. Samozřejmě, že logickým závěrem z takového hospodaření by mohlo být u pravicové rady rozhodnutí – 180 milionů, to je hodně peněz, kde je vezmeme? No tak když je nevezmeme v hospodaření kraje, protože by chybělo na něco jiného, tak to privatizujeme. Čili byl to první krok k privatizaci. Nechci nikomu sahat do

svědomí, vy budete říkat, že ne, já vám to budu věřit, ale ponechte mi můj názor.

V roce 2009 už Krajská zdravotní byla v zisku přes 120 mil. A v minulém roce přes 50 mil. Výchozí podmínky pro tento rok se jenom v této společnosti, která je souhrnem pěti dříve okresních nemocnic, zhorší o 250 mil. korun, to znamená, pokud ta Krajská zdravotní bude hospodařit na dobré úrovni roku předchozího, dostane se do ztráty 200 mil. korun.

Pan ministr něco takového asi tuší, že podobně na tom budou i další krajské nemocnice. Na konci roku se bude hovořit třeba o tom, jak sociální demokraté špatně hospodaří. Bude se to dávat do souvislosti s jejich neschopností hospodařit, ale v zásadě v tomhle případě je jedno, jestli jsou to akciové společnosti, nebo neziskové společnosti, prostě zdravotní pojišťovny zhoršují výchozí podmínky pro hospodaření nemocnic. Bez výjimky.

Já to tady říkám jenom, aby to bylo známo, že někdo dělal ty věci neumětelsky v roce 2008 a někdo to pak uměl, to byli ti sociální demokraté, a podobný proces byl i v jiných krajích. Takže dělejme si ze sociální demokracie legraci, ale v tomto případě není tak úplně na místě. Když se něco umí, tak se to prostě umí. Někdo neumí vládnout, to je příklad téhle té koalice, která i se 115 mandáty, abych už nekřivdil třem, kteří byli vyvrženi z lůna této koalice nebo odešli sami, abych byl úplně přesný v některých případech – tak neumět vládnout je skutečně unikátní případ v evropských podmínkách.

Takže kdybych to měl shrnout, myslím, že je to ohromná chyba, kterou tahle ta koalice dělá. Myslím, že by bylo dobré ty věci rychle napravit, rychle zpracovat věcný návrh zákona. Nemusí to být tedy zákon v paragrafovaném znění, to já uznám, že o těch věcech se musí diskutovat, především nad věcným návrhem zákona. Jde o to, najít takové řešení, aby celý vytvořený zisk – o tom se nám asi bude zdát v nejbližších letech díky opět nastaveným podmínkám hospodaření pro krajské nemocnice a obecně pro nemocnice ze strany vlády – ale aby celý zisk šel ve prospěch zdravotnictví. A o to šlo v tomhle tom zákoně a v tom směru si myslím, že to byl a že to je správný zákon. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: V tuto chvíli nemám další přihlášku... Dívám se, kdo se ještě přihlásí do rozpravy... Pokud ne, tak hlásí se – jako zpravodaj? To znamená, že můžu ukončit rozpravu. Můžete v rozpravě i po ukončení rozpravy, jak je vám libo. Po ukončení rozpravy? Takže pokud se nikdo do rozpravy nehlásí, tak rozpravu končím a v tuto chvíli dostane slovo zástupce navrhovatele a také zpravodaj.

Poslanec Marek Šnajdr: Děkuji, vážený pane předsedající, pane

ministře, kolegyně, kolegové, já jsem po té obsáhlé diskusi dlouze zvažoval, jak ji zhodnotit. Už vůbec jsem neuvažoval, jak ji pojmenovat, to by nebylo jednoduché. Jak je to zvykem ve zdravotnictví, probrali jsme to od Šumavy k Tatrám, vlastní podstatě jsme se příliš nevěnovali. Možná menší parafráze: ten zákon by se neměl jmenovat „o neziskovkách“, ale tak trochu možná „o Yettim“, protože všichni o tom mluvíme a nikdo jsme to nečetli a už vůbec to zdravotnické zařízení nikdo neviděl.

Pokud se budeme bavit o podstatě, tak my zde nehovoříme o tom, jestli v českém zdravotnictví má, či nemá být nezisková organizace. My se bavíme o tom, jestli zákon, který nebyl protlačen Paroubkovou vládou, nebyl protlačen v roce 2006 na půdorysu ČSSD–KSČM, to, pokud si dobře vzpomínám, nebyla tehdejší, alespoň oficiálně deklarovaná vládní koalice, asi měsíc před volbami, prostě neodpovídá možnostem a potřebám českého právního řádu. Slušně řečeno, možná trochu s nadsázkou, je to prostě nepoužitelný legislativní výrobek – abych nemusel použít slovíčko paskvil.

Prostě Ústavní soud ho vykuchal několik málo měsíců poté, co byl přijat, a to jenom proto, tu jeho část, že jak ve svém výroku správně sdělil, tomu zbytku se nevěnoval. Koneckonců i v diskusi myslím zaznělo, že opravdu tento zákon je nepoužitelný.

Já myslím, že víc o tom nesvědčí to, že ano, jeho ideový tvůrce David Rath tak trochu z povinnosti zachování tváře se pokusil zdravotnická zařízení Středočeského kraje transformovat, ale to je, dámy a pánové, jediný. Nenašel se žádný jiný kraj, obec, město či jiný subjekt, který by v českých v počtu asi 191 nemocnic měl za to, že je pro něj výhodné a racionální provozovat lůžkové zdravotnické zařízení v gesci tohoto zákona.

Prosím, zkusme se zamyslet tak trochu logicky. Znáte subjekt, jak se nám tady snaží tvrdit kolegové zleva, který když si přepíše ceduli a za tu ceduli si dá jinou zkratku, že se najednou jeho hospodářský a kvalitativní život dramaticky změnil?

Proboha existuje jinde než v pohádkové říši taková fikce? Prosím vás, neexistuje! Jak se máme dohodnout ve zdravotnictví na čemkoliv, když jsou zde tací, kteří změnu právní formy nazývají privatizací? Opravdu jste si, kolegové nalevo prostřednictvím pana předsedajícího, ještě nestihli zjišťovat, že prodat – v závorce rozuměj zprivatizovat – příspěvkovou organizaci lze dokonce snadněji než akciovou společnost? Opravdu jste to ještě nezjistili? A to jak na úrovni kraje, tak dokonce na úrovni státu. Ano, i na úrovni státu. Příspěvková organizace se, prosím vás, privatizuje násobně jednodušeji než akciová společnost. To znamená ještě po těch mnoha letech zde hrát hru, že změna právní formy rovná se privatizace, je prostě absurdní a nedůstojné hodinových diskusí!

Nezaznamenali jste, dámy a pánové, že i v tom kvazineziskovém

VÚNZZ, ta slavná nikomu se nezpovídající dozorčí rada, která ho ovládá, může prodávat neboli privatizovat, může nevýhodně pronajímat? To přece není žádná pojistka proti privatizaci!

Jestli dovolíte pár slov o neziskovosti, protože z diskuse a hlavně z reality českého zdravotnictví jsem nabyl dojmu, že zaměňujeme neziskovost za věcnou nebo věcnou ztrátovost. Prosím vás, neziskovost v evropském slova smyslu znamená, že ten subjekt kladný hospodářský výsledek, nebo chcete-li zisk, který získá z hlavní činnosti, což je provozování zdravotnického zařízení, účelovým způsobem reinvestuje. To je, prosím vás, standardní neziskovost. Neziskovost není věčná ztrátovost. Když jsem zde slyšel v tuto chvíli zde nepřítomného kolegu Ratha, jak plamenně hovoří o tom, jak je tato právní forma užitečná pro jeho nemocnice, tak já každého ujišťuji, že ztráty středočeských nemocnic v řádu stovek milionů korun nejsou výsledkem právní formy, změnou právní formy se ani o korunu nezmění, ale jsou jen a pouze výsledkem kvality či nekvality toho konkrétního managementu, který nemocnice spravuje.

Dámy a pánové, chceme-li se zabývat podstatou, propustíme tento zákon, zrušíme toto zaplevelení českého právního řádu, zdravotnictví nic nepřináší, a pojďme se seriózně bavit o jiných legislativních textech. Děkuji. (Potlesk z řad poslanců ODS.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Nyní požádám zpravodaje pana poslance Krákoru, který je zpravodajem pro prvé čtení a má také možnost vystoupit se závěrečným slovem.

Poslanec Jaroslav Krákora: Vážený pane místopředsedo, vážená poslankyně, vážení poslanci, vážená vládo, já myslím, že minulý týden jsem tady vystoupil s dostatečnou obhajobou s asi dvacetiminutovou řečí, proč jsme chtěli neziskové organizace nebo neziskové nemocnice.

Já bych si dovolil úvodem jenom opravit svého předřečníka pana kolegu poslance Šnajdra. Není pravdou, že tam byli podepsáni poslanci jenom ČSSD a poslanci KSČM, ale byli tam podepsáni i poslanci KDU-ČSL tehdy pod tím zákonem. To je nezpochybnitelné. To za prvé.

A za druhé. My jsme nikdy, pane kolego prostřednictvím pana místopředsedy, neobhajovali příspěvkové organizace. Právě proto jsme se snažili o změnu určité formy, protože víme, že příspěvkové organizace mají dost svých slabin, a rozhodně sociální demokracie příspěvkové organizace neobhajuje. Takže jsme se snažili na neziskových principech vytvořit páteří síť neziskových nemocnic, ústavních zařízení, kde by byla určitá pojistka proti tvrdému byznysu ve zdravotnictví, kupčení, tunelování, a ne privatizaci, ale divoké privatizaci. Ta myslím nejvíce uškodila české ekonomice nejen ve zdravotnictví, ale i v ostatních oblastech.

Jinak na závěr bych si dovolil říct, že vystoupilo 12 diskutujících v obecné rozpravě, někteří i několikrát. Mám tady 10 faktických připomínek a byl podán jeden návrh na zamítnutí v prvním čtení paní poslankyně Markové a já se za sociální demokracii též připojuji k návrhu na zamítnutí, takže vlastně dva návrhy. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Takže bychom nyní měli hlasovat nejdříve návrh na zamítnutí předloženého sněmovního tisku, návrhu zrušení zákona o veřejných neziskových zdravotnických zařízeních. Já už jsem gongoval, takže věřím, že všichni, kdo chtějí hlasovat, se už pomalu dostavili. Je tu návrh vás odhlásit, tak vás všechny nejdříve odhlašuji. Prosím, abyste se znovu přihlásili.

Budeme tedy nejdříve hlasovat návrh na zamítnutí tohoto návrhu.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro zamítnutí, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 222 je přihlášeno 144, pro hlasovalo 59, proti 85. Takže návrh na zamítnutí byl zamítnut.

A budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat tento návrh k projednání výboru pro zdravotnictví. Má někdo ještě jiný návrh než výbor pro zdravotnictví? Pokud nemám, budeme hlasovat tento.

Zahajuji hlasování. Kdo je tedy pro, přikázat výboru pro zdravotnictví, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 223 je přihlášeno 145, pro hlasovalo 141, proti 2. Takže návrh na přikázání byl přijat.

To je zřejmě vše, co jsme mohli nyní hlasovat. Ukončuji první čtení bodu 44.

Jako další bod tu máme

47.

Návrh poslankyň Ivany Řápkové a Lenky Kohoutové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 268/ - prvé čtení

Vzhledem k tomu, že jsme v prvním čtení, tak bych požádal, aby

předložený návrh uvedla za navrhovatelky poslankyně Ivana Řápková. Prosím, máte slovo jako první.

Poslankyně Ivana Řápková: Dobré odpoledne, vážený pane předsedající, vážená vládo, vážené kolegyně a kolegové. Dovolte mi, abych vám představila novelu zákona, kterým se mění zákon č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, kterou předkládám s kolegyní Lenkou Kohoutovou.

Cílem předkládaného návrhu je odstranění nerovnosti při vymáhání pohledávek. Podle platné právní úpravy jsou ti, kteří pobírají dávky v hmotné nouzi, prakticky nepostižitelní. Smyslem návrhu je vést lidi k odpovědnosti a omezit zneužívání sociálních dávek.

Novela přináší dvě změny, obě se týkají pouze jedné z dávek vyplácené ze systému pomoci v hmotné nouzi a tím je příspěvek na živobytí. Další dávky vyplácené podle tohoto zákona nejsou návrhem dotčeny, to znamená, že předkládaný návrh se vůbec netýká dávky vyplácené v souvislosti s bydlením ani mimořádné okamžité pomoci. Návrhem nejsou dotčeny ani ostatní dávky vyplácené podle dalších zákonů, které dosud výkonu rozhodnutí nepodléhají, například v rámci systému státní sociální podpory je to opět příspěvek na bydlení. Návrhem není dotčen ani příspěvek na péči.

Předkládaná novela v první řadě umožňuje uzavřít dohodu o srážkách, což v současné době není možné. Tyto dávky byly vyloučeny z dispozitivního režimu smluvního. Nebude tedy důvod, aby dlužník nemohl plnit dobrovolně. Teprve pokud dlužník odmítá plnit své závazky a pobírá příspěvek na živobytí, nastoupí druhá varianta a tou bude zmiňovaný výkon rozhodnutí. Samozřejmě tak, aby bylo zachováno existenční minimum příjemce dávky.

Mezi lidmi, kteří se ocitli v ekonomicky nepříznivé situaci, v podstatě existují dvě výrazné skupiny. Ta první skupina se brilantně orientuje v tom, co nabízí náš štědrý sociální systém. Tito lidé většinou žijí ze sociálních dávek dlouhodobě a nemají žádnou snahu ani motivaci tento stav jakkoli změnit. Jejich příjem se mnohdy vyšplhá do desetitisíců korun měsíčně. Někteří přesto, že jsou na sociálním systému státu závislí, vedou zcela nezodpovědný život. Dávky využívají k jiným účelům, než k jakým byly vypláceny, např. je utrácí za alkohol, drogy, prohřívají je v hernách apod., což se ale velice těžko prokazuje, byť se jedná o všeobecně známou věc. V horším případě tito lidé ještě svým chováním obtěžují okolí a páchají přestupkovou nebo trestnou činnost. Situace je opravdu vážná a neustále se zhoršuje. Například včera mě opět navštívil jeden z občanů našeho města, jeden z majitelů domů, kde má ubytováni právě takovéto lidi, kteří

zneužívají sociální dávky a neplatí nájemné. A dovolím si reprodukovat názor tohoto občana: Tato skupina lidí má přemíru volného času. Vstávají v 11 hodin, do nočních hodin ruší noční klid a posmívají se těm, co chodí do práce. Celý den sledují televizní seriály, vůbec na sobě nepracují, nevzdělávají se a dávají negativní příklad svým dětem, které, až vyrostou, se budou chovat naprosto stejně. To celé se děje s podporou státu, který doteď motivoval tuto skupinu lidí k co možná největšímu množství potomků, tj. zvětšovala se penetrace takto nepřizpůsobivých občanů na úkor pracujících. Není asi žádným tajemstvím, že se z této skupiny lidí rekrutuje největší množství narkomanů a lidí, co se živí drobnou kriminalitou. To bylo tedy k té první skupině lidí.

Pak je tady druhá skupina lidí. To jsou lidé, kteří byli zvyklí pracovat. Tito lidé se stydí za to, že nemají najednou práci a nedokážou se o sebe postarat. Tito lidé se stydí požádat si o dávky a zapojit se do sociálního systému. Někdy je to kvůli neznalosti, ale především je to kvůli studu. Ale to je rozhodně špatně, neboť náš stát přece vytváří sociální síť právě pro potřebné a ne pro ty, kteří ji chtějí zneužívat.

Mnozí namítají, že je nutné klást důraz na prevenci. Ano, s tím lze jednoznačně souhlasit. Praxe však ukazuje, že sama prevence rozhodně nestačí. Já mám takovou praxi, která je samozřejmě všeobecně známá i z ostatních měst, kde jsou vyloučené lokality, kde žijí problémoví lidé. Ta preventivní práce je rozsáhlá. Tato města mají zpracovány komunitní plány. Spolupracují s neziskovými organizacemi. Realizují spoustu integračních opatření, tzn. konkrétně, že řeší bytovou situaci lidí, kteří se dostanou do problémů, ať už je to azylové bydlení, sociální byty, využívají institutu zvláštního příjemce, poskytují různé poradenství proti zadlužování. Důležitá je samozřejmě také terénní sociální práce, kdy tito pracovníci docházejí do rodin a v podstatě pomáhají lidem hospodařit, učí je základní hygienické návyky apod. Samozřejmě je také důležitá práce s dětmi, různá předškolní zařízení nebo přípravné třídy, školní kluby apod. To vše samozřejmě v těchto městech funguje, ale přesto se situace nezlepšuje.

Problém spočívá hlavně v nedostatečné motivaci a ztrátě odpovědnosti za své chování. Někteří lidé se ani nesnaží najít si práci a vymanit se ze systému sociální pomoci. Naopak. Když si nasekají dluhy, je pro ně daleko jednodušší přestat pracovat a zapojit se do sociálního systému. Tady pak veškeré snahy sociálních pracovníků selhávají, neboť jejich klient moc dobře vědí, že i když se zadluží, nikdo po něm nemůže závazek vymoci. Pak nezáleží na ničem jiném než na míře odpovědnosti daného člověka, k jakému způsobu života se přikloní.

Koho se tedy bude námi předkládaná právní úprava týkat? Notorických neplatičů a pachatelů přestupků, kteří neplatí pokuty. Zkrátka všech těch, kteří se dopouštějí protiprávního chování. Protiprávního cho-

vání, kterého se dopouštět nemusí, ale přesto se ho dopouštějí. Smyslem našeho návrhu je tedy vést lidi k odpovědnosti.

Jak je ale chceme naučit odpovědnosti, když štědrost sociálního systému je nemotivuje, aby změnili dosavadní způsob života a vymanili se ze systému sociální pomoci? Když donutíme takové lidi plnit si své povinnosti, budou i odpovědně přistupovat k dávkám. Odpovědnost bych si opět dovolila uvést na drobném příkladu. Mnozí z lidí, kteří žijí z hmotné nouze, si vůbec nepožádali o příspěvek a poté o doplatek na bydlení. Je to z jednoho prostého důvodu – tato dávka jim není vyplácena přímo do ruky nebo není k jejich osobnímu použití. Pokud jsou nájemci bytu, tak tuto dávku samozřejmě získá majitel bytu, buď soukromá osoba, nebo obec. To znamená, že oni si o tuto dávku nepožádají proto, že ji nemohou využít pro vlastní potřebu. A to, že dluží na nájemném, je vůbec nezajímá. To, že se to dotýká vlastníků jednotlivých bytů nebo společenství vlastníků bytových jednotek, že je tímto dostávají do problémů, to prostě neřeší. Jsou prostě nezodpovědní.

Pokud vše, co tu zaznělo, vezmeme v úvahu, vyjde nám z toho jeden zásadní a konkrétní problém. Tímto problémem jsou negativní společenské jevy, které dopadají nejenom na tyto notorické neplatiče samé, ale dopadají hlavně na občany, kteří žijí v jejich sousedství. Tito sousedé, kteří platí nájem, chodí do práce a splácejí své dluhy, samozřejmě cítí nespravedlnost – a upřímně, není se jim co divit. Vždyť přeci ten, kdo pracuje, by se měl mít lépe než ten, kdo nepracuje. Navíc i ženě na mateřské, člověku na nemocenské, důchodci, invalidnímu důchodci nebo pěstounovi se dlužné částky z jejich příjmů strhávat exekucí mohou. A právě návrh, který s kolegyní Lenkou Kohoutovou předkládáme, by měl alespoň do jisté míry tuto nerovnost odstranit.

V žádném případě nemá smysl výkon rozhodnutí na příspěvek na živobytí nijak demonizovat. Jak jsem již uvedla, tento návrh má vést lidi k odpovědnosti za své závazky a za své chování, neboť pouze odpovědný člověk je schopen dodržovat své povinnosti. Pouze takový člověk má žít spokojený život, zvednout si svou životní úroveň a vymanit se z bludného kruhu sociální vyloučenosti.

Dámy a pánové, dovoluji si vás požádat o propuštění tohoto návrhu do druhého čtení, abychom měli dostatek prostoru pro diskusi, abychom mohli vyslechnout vaše připomínky a pozměňovací návrhy. Jako předkladatelky jednoznačně deklarujeme, že jsme připraveny hledat kompromisy v rámci dalšího projednávání tohoto návrhu zde v Poslanecké sněmovně.

Dámy a pánové, děkuji za pozornost. (Delší potlesk z pravé části sálu.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení poslanec Jeroným Tejc.

Poslanec Jeroným Tejc: Dámy a pánové, děkuji za úvodní potlesk. Já bych si dovolil velmi krátce okomentovat tento návrh zákona z pohledu zpravodaje. Budu se vyhýbat jakýmkoliv soudům a jakýmkoliv připomínkám svým subjektivním, ty bych případně uplatnil až v diskuzi.

Tento návrh zákona předložila Sněmovně skupina poslanců, a to 23. února 2011, zástupci navrhovatelů jsou paní poslankyně Řápková a Kohoutová. Návrh zákona byl rozeslán s tím, že Parlamentní institut vypracoval stanovisko ke kompatibilitě s právem Evropských společenství, a také vláda tento návrh zákona projednala s tím, že stanovisko bylo rozesláno 25. 3. A to stanovisko vlády je takové, že vláda se nevyjádřila s tím, že by vyslovila souhlas, či nesouhlas, nicméně sděluje připomínky. Těmi zásadními připomínkami jsou jak věcné, tak samozřejmě i technické.

Pokud se týká formulací, vláda upozorňuje na to, že v současné době je projednávána nová právní úprava, která v oblasti pomoci v hmotné nouzi od 1. ledna 2012 zásadně již nepočítá s participací orgánů územních samosprávních celků. Bylo by tedy nutné v případě schválení tohoto návrhu zákona, resp. postoupení do druhého čtení, ve výborech upravit tuto oblast, resp. počítat s touto možnou úpravou, byl-li by tento zákon schválen až po účinnosti zákona, který byl zmíněn.

Zároveň vláda také upozorňuje, že by mělo být doplněno ustanovení § 48 odst. 4, a to tak, aby i v tomto případě bylo garantováno zachování existenčního minima, bude-li na příspěvku na živobytí společně posuzováno více osob.

Zároveň vláda upozorňuje na legislativně technickou připomínku, a to tak, že v souladu se zavedenými zvyklostmi by mělo být doplněno ustanovení o účinnosti zákona a zároveň by mělo být doplněno přechodné ustanovení, které by stanovilo, že navržená právní úprava by se vztahovala pouze na závazky, dluhy, které vznikly po nabytí účinnosti zákona, aby bylo tedy jasné, jaké dluhy lze vymáhat v souvislosti s touto novou právní úpravou.

Vláda také považuje za důležité upozornit na to, že dávka pomoci v hmotné nouzi je vyplácena bez jakéhokoliv přičinění samotného příjemce, a zákon o pomoci v hmotné nouzi totiž předpokládá, že osobě, která pobírá příspěvek na živobytí déle jak šest měsíců a není nijak aktivní v tom smyslu, aby si zvýšila příjem, bude částka na živobytí snížena pouze na částku existenčního minima. To ale ve svém důsledku znamená, že srážky a výkon rozhodnutí z příspěvku na živobytí podle navrženého zákona, tedy toho zákona, který projednáváme, se dotknou spíše osob, které vyvíjejí nějakou aktivitu, aby jim částka na živobytí neklesla na exekučně nepostižitelné existenční minimum. V tomto pohledu myslím, že bude zajímavá i ona věcná debata, tak aby bylo zcela jasné, jestli tento návrh zákona nakonec v důsledku, tak jak to vláda i zde zmiňuje, nepostihne ty, kteří jsou ekono-

micky aktivní a kteří se skutečně snaží aktivitu vyvíjet, např. v systému obecně veřejně prospěšných prací.

Na závěr bych dodal, že organizační výbor projednání tohoto návrhu zákona doporučil svým usnesením a navrhl přikázat k projednání výboru ústavněprávnímu. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Děkuji zpravodaji a otevírám obecnou rozpravu, do které mám písemné přihlášky. Je tady přihlášena poslankyně Jitka Chalánková, Roman Sklenák a Jitka Kohoutová. Požádal bych tedy nejprve paní poslankyni Jitku Chalánkovou.

Poslankyně Jitka Chalánková: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, jsem si plně vědoma, že jde o téma velmi závažné a žhavé, které snadno budí emoce. Vnímám argumenty, které zde byly předneseny předkladatelkami tohoto návrhu zákona. Ale snad je lepší oddělit různé problémy, které je třeba řešit v oblasti sociálního vyloučení, a uvědomit si adekvátnost navrhovaných opatření.

Dovolte, abych přinesla dva argumenty k této věci, a to ze strany praktické i ze strany legislativní.

Vláda se 23. března postavila neutrálně k návrhu poslankyň ODS Ivany Řápkové a Lenky Kohoutové, které chtějí, aby dávka na živobytí podléhala exekuci a aby dlužníci měli možnost podepsat s úřady dohodu o srážkách na tuto dávku. – Jen krátce odbočím, dohodu má samozřejmě možnost podepsat každý, na to nepotřebuje zákon.

Dávka v hmotné nouzi – příspěvek na živobytí ve výši životního minima pro jednotlivce 3 126 Kč, pro dospělou osobu, která žije s dalšími osobami, 2 880 Kč – by podle tohoto návrhu mohla podléhat exekuci až do výše existenčního minima 2 020 Kč.

Dávky v hmotné nouzi dosud exekuci nepodléhaly. Vycházelo se z logického předpokladu, že jsou vypočítány a stanoveny tak, že mají pokrýt jen ty nejzákladnější potřeby a že v jejich omezené výši není obsažena žádná částka nazbyt. Jsou vypláceny ze státního rozpočtu, tedy ze solidarity všech občanů, a mají jasné velmi omezené využití – po dobu nutnou zajistit výživu osob v hmotné nouzi. Dávku životního minima lze v současné době snížit pouze za předpokladu, že osoba v hmotné nouzi nevykonává tzv. veřejnou službu nebo dobrovolnickou službu ve výši 20 až 30 hodin měsíčně.

Exekuce má za cíl vymoci od povinného plnění ve prospěch oprávněného. Pokud je oprávněnou osobou soukromý subjekt, jsou to nejčastěji nebankovní subjekty, které za podivných pravidel půjčují velmi ochotně chudobným lidem s průhledným kalkulem přisát se na sice malý, ale jistý zdroj různých dávek ze sociálního systému. Celá řada dávek, to je

opravdu z praxe, totiž exekucím podléhá. Je možno uplatnit exekuci formou srážek podle občanského soudního řádu u všech dávek, které nahrazují odměnu za práci – důchod, nemocenská, odměna pěstouna, rodičovský příspěvek, podpora v nezaměstnanosti. Půjčování peněz na úroky, a to nemalé, je formou podnikání. Každé podnikání nese riziko, není žádný důvod, aby riziko těchto nemravných podnikatelských společností nesly veřejné solidární systémy. Teď je dokonce snaha ještě tyto zdroje rozšířit o dávky pomoci v hmotné nouzi.

Finanční společnosti jsou soukromé podnikatelské subjekty, které půjčují, protože vědí, že peníze budou získávat ze sociálních systémů. Důležité je mít závislých a zadlužených lidí hodně.

Pokud je oprávněným obec nebo město, jedná se o nedoplatky buď na nájem, nebo poplatek za popelnice, nebo pokutu za nějaký přestupek. Osobě v hmotné nouzi dluh na nájem by vůbec vzniknout neměl, pokud by obec postupovala s péčí dobrého hospodáře a využívala institutu zvláštního příjemce dávky.

Nyní pohled legislativně technický.

Z hlediska legislativně technického úprava nezapadá do komplexní úpravy srážek v občanském soudním řádu, do něž z hlediska předmětu právní úpravy i systematiky patří. Jde o zvláštní způsob exekuce přikázáním jiné peněžité pohledávky. Navrhovanou právní úpravou naopak dochází k prolomení obecných principů, že dávky pomoci v hmotné nouzi nepodléhají exekuci a nemohou být předmětem dohody o srážkách podle zákona o pomoci v hmotné nouzi.

Má-li být komplexně ošetřena možnost výkonu rozhodnutí srážkami z dávek pomoci v hmotné nouzi, mělo by tomu tak být přímo v textu občanského soudního řádu, podobně jako srážky ze mzdy. I v tomto případě by srážky z dávek pomoci v hmotné nouzi měly sloužit jako poslední možnost, není-li možno srážet z jiných dávek. V úvahu připadá například taková úprava, která zachová nemožnost exekuce dávek pomoci v hmotné nouzi, ale k těmto dávkám se přihledne při výpočtu srážek z jiné dávky, která podléhá exekuci.

Návrh nezapadá ani do jednotlivých etap sociální reformy. V současné době je obsažena dílčí úprava výkonu rozhodnutí srážkami z příspěvku na živobytí v tzv. sociální reformě I pro případ přeplatků dávek, předpokládají se však zásadní koncepční změny ve vztahu k účelovosti dávek, sociální reforma II. V konečném důsledku může mít úprava demotivační efekt na příjemce dávky, neboť v rámci sociální reformy I jsou posilovány motivační prvky v zákoně o pomoci v hmotné nouzi, zejména navýšení částky životního minima za jakoukoliv výdělečnou činnost, avšak v případě srážek dávek dojde k zabavení veškerých navýšení až na částku existenčního minima. Jinými slovy, kdo bude chtít ztratit exekuci z dávek co nejméně, nebude

raději vykonávat výdělečnou činnost ani veřejnou službu, čímž jeho částka živobytí spadne na částku existenčního minima a stát nebude moci k úhradě dluhů zabavit nic.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, jsem si plně vědoma, že zde neříkám věci populární. Tak už to život nese, ale já tento návrh zákona bohužel nepodpořím. (Potlesk zejména v levé části sálu.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Já tady mám písemné přihlášky, ale samozřejmě může vystoupit předkladatel a reagovat. Prosím. A pan ministr také.

Poslankyně Ivana Řápková: Já bych si dovolila reagovat na to, co tady sdělila moje předřečnice, jenom vyloženě krátce.

Existenční minimum je dáno zákonem. Ano, říká se, že existenční minimum je ta nejnižší nezbytná částka, s kterou se velice těžko přežije. Jak je pak tedy možné, že spousta lidí, spousta příjemců dávek v hmotné nouzi, kteří mají možnost si svůj příjem zvýšit právě tím, že se budou účastnit veřejné služby, proč tuto možnost nevyužijí? Proč dobrovolně setrvávají na existenčním minimu? Proč se právě svou prací nepříčiní o to, aby se dostali na minimum životní? A takové ty možnosti přičinění nebo navýšení si příjmu – tak dámy a pánové, víte jak je možno také si navýšit existenční minimum? Tím, že se budete věnovat sběru odpadu, budete odvážet odpady do sběrných surovin. A nejenže tito lidé za to nejsou potrestáni, protože mnohdy se jedná o krádeže, ale ještě se jim dávka na živobytí navýší z existenčního minima na životní minimum. Přestože se dopouštějí protiprávního jednání, za toto jednání dostanou pokutu, ale protože dávky v hmotné nouzi nepodléhají výkonu rozhodnutí, tak v podstatě pro ně neexistuje žádná sankce. Takže i tímto způsobem se dá existenční minimum navýšit na životní.

Pokud tady byly zmiňovány soukromé firmy, které, jak se předpokládá po přijetí tohoto zákona, by začaly zneužívat výkon rozhodnutí, tak můžete si být zcela jisti, že tyto soukromé firmy si své pohledávky vymůžou vždy. Používají k tomu samozřejmě různé zbraně nebo různé nástroje, když to řeknu zjednodušeně, a tyto pohledávky vymůžou vždy. Není opět na tom nic tajného, že po výplatě sociálních dávek stojí skupina těchto zástupců firem, a poté co lidé získají dávky, tak oni jim je samozřejmě odeberou. A neřeší to, jestli jim zůstane existenční minimum, či nezůstane. Takto se chovají tyto soukromé firmy.

A pokud tady bylo zmiňováno, že město je špatný hospodář, když dovolí, aby lidé, kteří žijí na dávkách v hmotné nouzi, dlužili za nájem, tak já se omlouvám, ale to je prostě nesmysl! Je to nesmysl z toho důvodu, že od roku 2007 vstoupil v platnost zákon o životním a existenčním minimu, který

zahrnuje pouze částky na živobytí. On předtím v letech 2000–2006 platil zákon o sociální potřebnosti a zákon o životním minimu a ten řešil i náklady spojené s bydlením. Od roku 2007 už prostě je zákon o životním a existenčním minimu, který tyto náklady neřeší. To znamená, kdo si chce požádat o příspěvek na bydlení, musí předložit doklady, že došlo k úhradě nájemného a nákladů spojených s bydlením, a od úřadu práce, který vyplácí dávky státní sociální podpory, získá tento příspěvek, a teprve poté, co tento příspěvek na bydlení získá, může obec – ať už je to městský úřad nebo magistrát, prostě obec, která vyplácí dávky v hmotné nouzi, teprve v případě, že je vyplacen příspěvek z úřadu práce, může uhradit doplatek. A ve většině případů tyto náklady spojené s bydlením jsou uhrazeny celé. To znamená, pokud ten člověk je alespoň trochu zodpovědný a požádá si, zaplatí tedy první tři nájem, jejichž náklady se posuzují, a zažádá si o příspěvek na bydlení, tak vždy dostane i doplatek a nemá problémy s neuhrazeným nájemem. Ale obec sama, pokud si tento člověk nepožádá na úřadu práce, tak obec sama tyto dávky řešit nemůže. Tak je to stanoveno v zákoně a obec prostě není oprávněna tuto dávku poskytnout. To jen pro upřesnění.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan ministr Karel Schwarzenberg chtěl reagovat na průběh rozpravy, jestli jsem to správně pochopil. (Ano.) Prosím, pane ministře, máte slovo.

Místopředseda vlády a ministr zahraničních věcí ČR Karel Schwarzenberg: Pouze tři věty. Před paní navrhovatelkou mluvila poslankyně našeho klubu a mé strany. Chtěl bych zde zdůraznit, že jsem velice hrdý na to, že od ní zazněla nutná slova v této sněmovně. Já bych jí rád za to poděkoval. A myslím, že to je hlas pro lidská práva a pro rovná práva všech občanů této republiky!

Děkuji mnohokrát.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: A dalším přihlášeným do rozpravy je poslanec Roman Sklenák. Prosím pana poslance Sklenáka, je dalším přihlášeným do rozpravy.

Poslanec Roman Sklenák: Vážený pane předsedající, vážení členové vlády, kolegyně a kolegové, zdá se, že ten nekonečný seriál asociálních návrhů, které jsou předkládány této Sněmovně, ještě zřejmě dlouho nebude spět ke konci. Pro dnešek tedy převzaly vládní štafetu kolegyně z ODS a musím říct, že nezůstaly vůbec pozadu, že tu laťku asociálnosti návrhů vlády ještě zvedly. Protože to, co zde překládají, to už není o žádných úsporách, o škrtech, to je jenom o tom, naprosto cíleně sebrat lidem

v nouzi i to minimum na živobytí, které jim stát zaručuje, a de facto je definitivně vyčlenit ze společnosti.

V lidské společnosti přece vždy existovaly sociální nerovnosti a vždy existovali i lidé na okraji, kteří byli odkázáni na milodary ostatních, ale s vývojem společnosti míra solidarity s těmito jedinci rostla a v určité době vytvořila tzv. sociální stát, tedy státem organizovanou solidaritu, která má sloužit k překonání důsledků nějaké sociálně nepříznivé situace. A tato solidarita přece musí zaručit všem občanům určitou minimální finanční podporu, která jim umožní přežít tu situaci bez toho, aby například museli jít žebrať nebo páchat trestnou činnost.

V předkládané novele se navrhuje, aby dávka v systému pomoci v hmotné nouzi, kterou je příspěvek na živobytí, mohla být exekuvována tak, aby bylo příjemci dávky zachováno pouze existenční minimum, a v případě, že je příspěvek na živobytí posuzován pro více osob, ani to ne. A současně se navrhuje, aby dohoda o srážkách mohla být sjednána dokonce bez jakéhokoli omezení. Pokud by byla novela přijata, nejen že by jednoznačně se zvýšil vliv exekutorů, ale především by hrozilo bezprostřední riziko zvýšení kriminality v sociálně vyloučených oblastech.

Domnívám se, že problémem stále vzrůstajícího zadlužování se občanů by se měla zabývat vláda. Měla by se zaměřit především na boj s lichvou, zpřístupnit veřejně prospěšné práce a přijmout taková opatření, aby se lidé nedostávali do dluhové pasti.

Kolegyně a kolegové, uvědomte si prosím, že sociální dávky jsou vypláceny lidem v nouzi, do které se dostali třeba i tak, že se zadlužili, a proto je v současné právní úpravě zcela záměrně uvedeno, že dávky pomoci v hmotné nouzi nemohou být předmětem dohody o srážkách a nepodléhají výkonu rozhodnutí.

Co jediné je na tomto materiálu alespoň trochu povzbuzující, je stanovisko vlády, která má k němu rovněž zásadní výhrady.

Závěrem tedy nemohu učinit nic jiného, než podat návrh na zamítnutí tohoto návrhu. Děkuji. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano a nyní požádám paní poslankyni Lenku Kohoutovou, která je další přihlášenou do rozpravy, a pak poslanec Jan Kubata. Prosím.

Poslankyně Lenka Kohoutová: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, návrh zákona, který předkládám spolu s kolegyní Ivanou Řápkovou, je především o rovném přístupu k našim občanům. Jde o povolení exekuce u příspěvku na živobytí, který možnosti exekuce doposud nepodléhá.

ODS dlouhodobě prosazuje takové změny v oblasti sociálního systému,

kteří omezí nebo vyloučí zneužívání práv sociálního systému, především v oblasti hmotné nouze. Možná bych se zde s kolegyní Řápkovou mohla mnoho hodin... Nebo mohli bychom mnoho hodin diskutovat o tom, jak se tento systém dá velmi účinně zneužívat a jak se také fakticky zneužívají jednotlivé příspěvky na bydlení, na úhradu energií a podobně. Tato novela nechce nic jiného než to, co říkáme obecně v koaliční smlouvě. Říkáme, že zpřísníme postoj k neplatičům nájemného a pořádkových pokut. Neříkáme nic jiného a říkáme to v koaliční smlouvě. Stejně tak jsme se zavázali k tomu, že zajistíme možnost strhávat dluhy přímo ze sociálních dávek vyplácených neplatičům. Opět toto říkáme v koaliční smlouvě.

Znovu bych ráda připomněla, že jde o novelu zákona o hmotné nouzi a v něm o příspěvek na živobytí. Nejde jakkoli o omezení existenčního minima. Dlužník neplatič má samozřejmě před exekucí možnost domluvit si splátkový kalendář, předpokladem je pochopitelně pravidelné dodržování splátek. Dlouhodobě je nemožné držet na vlně sociálních dávek osoby, které odmítají být aktivní na poli zaměstnanosti. Není možné dlouhodobě podporovat ty, kteří odmítají převzít plnou odpovědnost za svůj život, a tedy platit i své dluhy. Každý z nás má platit za své účty, každý z nás má být odpovědný vůči společnosti například tím, že jí nebude nic dlužit.

Je zapotřebí, abychom nejenom předcházeli vůbec těmto situacím, ale abychom zrevidovali systém sociální práce v České republice. Máme dostatečný systém v terénu a poradenské sociální oblasti, který umí účinně těmto situacím předcházet? Umíme podobným situacím vůbec dobře čelit? Potřebujeme dostatek lidí v terénu, kteří v rámci profesionálních aktivizačních sociálních služeb budou pomáhat v předcházení těmto situacím, kdy se člověk dostává do dluhové pasti. Potřebujeme osvětu v oblasti se vzděláváním, zaměstnaností, potřebujeme pomáhat k samotné zaměstnanosti.

Není však možné, aby například invalidní důchod podléhal exekuci a příspěvek na živobytí nikoliv. Není možné, aby rodičovský příspěvek podléhal exekuci a příspěvek na živobytí nikoliv. Exekuce se netýká, tak jak jsem často dotazována, jednorázových dávek, jako je například porodné, stejně tak se netýká existenčního minima. Není možné, abychom měřili jedním metrem stejné dluhy, ale výsledek byl pokaždé jiný. Tedy aby někdo svůj dluh musel uhradit a někdo nikoliv. Považuji za velmi důležité iniciovat naše občany k odpovědnosti za své skutky a uvědomění si, že jediná správná cesta je pracovat a na své živobytí si vydělávat prací. Stejně tak považuji za důležité umět se postavit ke svým dluhům – tedy si je i hradit.

Dámy a pánové, ráda bych vám požádala o podporu a posunutí novely zákona do druhého čtení, kde budeme mít dostatečný prostor k diskusi. Není dobré rovnou cokoliv smést se stolu, cokoliv zamítnout. Je dobré a účinné právě diskutovat. Ráda bych zde znovu připomněla, že návrh, který

zde předkládáme s kolegyní Ivanou Řápkovou, je plně ve shodě s koaliční smlouvou, tedy předpokládáme, že pro něj budou hlasovat přinejmenším koaliční partneři.

Ještě bych zde chtěla zmínit jedno, co zde zmíněno nebylo. Máme vyjádření Svazu měst a obcí, který tento návrh podpořil.

Dámy a pánové, děkuji vám za pozornost. (Potlesk poslanců ODS.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak a teď bych požádal pana poslance Jana Kubatu, to je tuším poslední písemně přihlášený do rozpravy.

Poslanec Jan Kubata: Vážený pane předsedající, vážená vládo, vážené poslankyně, vážení poslanci, dovoluji mi krátké entré. Když se koukám na tuto slavnou Sněmovnu, tak ať nalevo, či vprostřed, či napravo, vidím zástupce politických subjektů, z nichž každý má v nějaké obci, městě, statutárním městě, kraji své představitele. Když se koukám nalevo, do středu a napravo, vidím, že každá strana, která v této Sněmovně sedí, má informace o tom, že v České republice je hrubě zneužíván sociální systém, hrubě zneužívány sociální dávky. A různým způsobem ve svých volebních a předvolebních kampaních deklarujeme, že budeme společně bojovat proti tomu, aby ti, kteří parazitují na sociálním systému České republiky, tu možnost neměli, a naopak ti, kteří pracují, tak aby nemuseli na tyto parazity vydělávat. A ti, kteří jsou opravdu v nouzi, aby se k těm penězům dostali. Viděl jsem to na billboardech sociální demokracie, na billboardech ODS, na billboardech TOP 09 i na billboardech Věcí veřejných.

Jsem primátorem, bývalým primátorem, Ústí nad Labem. Ano, uznávám, že tento problém není rovnoměrný ve všech částech naší země. Ale věřte, že se nebavíme o desetikorunách, ale bavíme se o miliardách, které jsou takovýmto způsobem zneužívány. Bavíme se o tom, že většinový občan, pracující občan, je svědkem dnes a každý den, je svědkem toho, jak jsou zneužívány sociální dávky. A děje se to nejenom v našem městě, ale děje se to i v jiných krajích – i v Plzeňském, paní hejtmanko.

Ano, návrh zákona, který dnes předkládá skupina poslanců, je zcela jistě nutno diskutovat. Ale diskutovat tam, kde se diskutovat má. V předcházejícím bodu pan poslanec Paroubek mluvil o ideologizaci témat. Ale toto není ideologizace tématu. Tady nejde o žádné ožebračování lidí, to je přesně posun úplně někam jinam, než o čem tento zákon mluví, pane poslanče prostřednictvím předsedajícího. Tento zákon se snaží najít cestu, jak umožnit všem starostům, primátorům sjednotit postupy proti zneužívání našeho sociálního systému. V historii, ve velmi blízké, nedávné historii, se mnoho měst snažilo nějakým způsobem s tímto negativním jevem bojovat.

Ano, některé kroky byly příliš tvrdé, některé kroky byly naopak neefektivní, ale právě proto, že tady chyběl zákon, který by jasně řekl, jak máme postupovat.

Já si nesmírně vážím pana ministra zahraničních věcí a předsedy TOP 09, ale jsem hluboce přesvědčen, pane ministře prostřednictvím předsedajícího, že opravdu nejde o narušení práv občanů a že je potřeba na odborné půdě o tom diskutovat, a to diskutovat samozřejmě napříč politickým spektrem. Je zcela jasné, že pokud se nepodaří Sněmovně přijmout a regulovat zneužití sociálních dávek, čili nepustit tento zákon do druhého čtení, rezignujeme na to, aby právě ti sociálně potřební těch peněz měli dostatek a ti, kteří jsou paraziti na tomto systému, aby mohli být exekuvováni.

Děkuji vám za pozornost. (Potlesk poslanců koalice.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: (Žádosti o faktické připomínky.) To je faktická? Jestli jsou to faktické, tak dostanou přednost. První byla paní poslankyně Semelová. To nebyla faktická? Dobře.

Takže pan poslanec Opálka fakticky, pak tady mám řádnou.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, pane místopředsedo. Nebudu se nikterak vlámat do koaličního sporu. Vnímám také ty skupiny, tak jak je pojmenovala paní předkladatelka. Ale musím říci, že není žádné řešení, pokud nebudou mít lidé práci – a to panu předřečníkovi prostřednictvím předsedajícího chci vyznat, nebo se ho zeptat: kolik lidí v tom vězení pracuje, kolik přispívá ze své mzdy na náklady, které platí stát? Pokud nezajistíte lidem práci, ty problémy nejste schopni vyřešit. (Potlesk v levé části sálu.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Staněk – nebo pan poslanec Kubata? Prosím.

Poslanec Jan Kubata: Dámy a pánové, prostřednictvím předsedajícího chci reagovat. Pracuje v tuto chvíli nejvíc vězňů, kteří kdy pracovali ve vězeňství. Musíme si opravdu uvědomit, že je to věcí této Poslanecké sněmovny, abychom vytvořili podmínky pro to, aby vězni pracovat mohli a abychom jim především práci mohli nařídít. Až tento zákon přijde do Sněmovny, opět uslyším, že je to zneužívání lidské práce či zneužívání systému. Ano, v tuto chvíli nemáme možnost vězeňskou populaci zaměstnat více, protože stárne a její zdravotní stav je ve velmi špatném stavu. Je jedna třetina nezaměstnatelných, na které doplácíme. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Křeček, prosím.

Poslanec Stanislav Křeček: Dámy a pánové, půl hodiny před skončením Sněmovny jsme otevřeli jeden z nejzávažnějších problémů této republiky. Na základě návrhu poslaneckého, nikoliv vládního, čili poslaneckého – nechci se k němu vyjadřovat, ale toto je nejzávažnější problém České republiky. Je to problém samozřejmě obcí a my to tady řešíme na půdě návrhu zákona, který vůbec není způsobilý to vyřešit.

Já vám řeknu jeden problém. Tady pan kolega Kubata řekl, že lidé by měli pracovat, všichni budou pracovat a budeme exekuvovat ty, kteří nepracují. Ale z čeho ti lidé, kteří nepracují, nikdy pracovat nebudou, budou žít, pane kolego! Z čeho myslíte, že budou žít! Budou žít samozřejmě z trestné činnosti. Tím se vám to mnohem prodrazí, protože to, co ušetříte na těchto dávkách, se vám prodrazí trestnou činností. Představa, že toto vyřešíme tím, že všichni budou pracovat, je naivní. Ti lidé nikdy pracovat nebudou. Ale to je přece evropský problém, který nebudeme řešit, jenom tady u nás. (Potlesk v levé části sálu.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Já tady mám teď písemnou přihlášku paní poslankyně Navrátilové, ta má přednost.

Poslankyně Dagmar Navrátilová: Vážený pane předsedající, paní předsedkyně, vládo, vážené kolegyně, vážení kolegové. Věci veřejné podporují jednoznačně boj proti zneužívání sociálních dávek. Paní předkladatelka Řápková tu popsala případ, jak si mnozí chytráci dokáží zvyšovat své existenční minimum. Nebyla tu však řeč o těch, kteří se do svízelné situace dostali ne zcela vlastní vinou. A i na ty je třeba myslet.

Tento návrh zákona je jistě smysluplný, protože však nebylo dostatek času na diskusi v rámci klubů a tomuto návrhu nebyl ani věnován vůbec žádný prostor v rámci výboru pro sociální politiku, prosím, aby se koaliční strany vrátily o krok zpět. Totiž aby se znovu podrobněji zabývaly věcným záměrem tohoto zákona a poté jej znovu předložily Sněmovně.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Teď paní poslankyně Marta Semelová, která se přihlásila do rozpravy.

Poslankyně Marta Semelová: Vážené kolegyně, vážení kolegové, mnohé už tady bylo řečeno. Já v žádném případě nejsem ta, která by obhajovala zneužívání sociálních dávek. Nicméně nelze házet všechny do jednoho pytle. Uvědomme si, že přijetím takového zákona – to je začarovaný kruh a dostanou se do velkých problémů i ti, kteří se nezaviněně dostali do dluhových pastí. Stačí, když přijdou o práci. Přejde třeba rodina o práci, mají platit hypotéky, mají platit nájem,

mají děti a prostě ty peníze na to nejsou, nemají je a dostávají se se skutečně do problémů ne vlastní vinou.

Bylo tady řečeno, že se jedná o rovnost občanů, že mají mít zodpovědnost za své dluhy. Prosím vás, ale jaká rovnost občanů, když ta společnost jim tu práci nedá a když přijdou na úřad práce několikrát úplně zbytečně! Takže podle mého názoru řešením určitě není tento zákon, akorát se lidi dostanou do dalších problémů, roztočí se další kolo kriminality, dostanou se do problémů nejenom dospělí, ale s nimi i jejich děti. Ty to odnesou. Takže řešení určitě není tento zákon, ale řešením by bylo opravdu dát těm lidem práci, aby se mohli z čeho živit. Ti lidé by měli mít – a možná že to někteří nechtějí slyšet – právo, ale také povinnost pracovat.

Proto já souhlasím se zamítnutím tohoto návrhu zákona.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Já jsem tady ještě obdržel přihlášku pana poslance Čechlovského. (Hlas: Normální přihláška.) Normální přihláška. Takže kdo chce reagovat? Pan poslanec Staněk. Také normální. Vy chcete reagovat (k paní poslankyni Řápkové)? Ano. (Poznámky z pléna.) Pan poslanec Doktor. Vida, to jsem přehlédl. Vy byste mohl hned. Pan poslanec Doktor by mohl hned. Nebo paní poslankyně Řápková, prosím. Pak pan poslanec Doktor.

Poslankyně Ivana Řápková: Já bych si jenom dovolila upozornit, že tento návrh zákona není plošný. To znamená, že se netýká všech příjemců dávek. Týká se jen těch, kteří dávky zneužívají. Už je konečně potřeba rozlišovat ty slušné, kteří potřebují využívat sociální síť, proti těm, kteří tyto dávky zneužívají.

Ano, člověk se může dostat do tíživé ekonomické situace, ale mnohdy – já už jsem o tom mluvila – se snaží tu těžkou ekonomickou situaci řešit sám, protože je úzus ve společnosti, že dávky jsou zneužívány. Proto se stydí přijít si pro dávky a svoji situaci se snaží řešit třeba tím, že si žádají o bankrot apod., což je velice těžké životní období pro lidi, kteří se pro takovýto způsob života rozhodnou. Ale to jsou ještě ti zodpovědní, kteří jdou do toho, že je na ně podán – nebo že na sebe podají návrh na bankrot a jsou ochotni se ze zadlužení vymanit, počítají s tím, že do budoucna budou pracovat. Pokud jim to nejde, ano, samozřejmě se nám dostanou do dávek pomoci, ať už je to státní sociální podpora nebo hmotná nouze.

Ale musí tito lidé dávky zneužívat? Když máme tak štědrý sociální systém? Musí porušovat předpisy? Musí se dopouštět přestupků a svým způsobem života obtěžovat ty, kteří pracují? Ne! Rozhodně nemusí. Nemusí páchat protiprávní činnost. Pak samozřejmě se nemusí zadlužovat, nemusí být od nich vymáhány pokuty apod.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Teď tu mám faktické v pořadí – pan poslanec Doktor, paní poslankyně Wenigerová, Černochová. Prosím.

Poslanec Michal Doktor: Víte, kolegyně a kolegové, jsme svědky úžasného paradoxu. My jsme tady po dva dny v přerušené debatě vzrušeně vedli řeč o věci, která vůbec nikoho nezajímá. Dva dny jsme tu debatovali o zákonu, který se týká neziskových zařízení v oblasti zdravotnictví, a takové zařízení neexistuje jedno jediné v republice. Na druhou stranu se parlament odmítá bavit o věci, která je navýsost důležitá.

Většina občanů České republiky si myslí, že instituty sociální pomoci, ať jsou to ty či ony, jsou zneužívány. Dokonce 63 % občanů České republiky si myslí, že například podpora v nezaměstnanosti nemotivuje lidi, aby si hledali práci. A parlament si myslí, že když zamítne návrh předloženého zákona, ten problém zmizí a přestane existovat! Vráť se oknem zpět umocněn o náklady, které souvisejí se zmařenou příležitostí. Příště prostě ten problém bude větší! Já jsem své připomínky paní kolegyni řekl a doufám, že parlament najde odvahu o této věci debatovat a projednávat ji dál.

Na druhou stranu bych chtěl říci, že mě velmi, velmi mrzí slova pana ministra zahraničí. Řekl bych, že ministr vlády musí být schopen vždy, v každém okamžiku, prokázat širší rozměr a schopnost vidět věci v souvislostech. A já bych řekl, že snad s výhradou tohoto okamžiku nebo toho, který tady zazněl před chvílí, kdy se tak prudce vymezil vůči návrhu, který projednáváme, se to panu ministru v minulosti kdykoli předtím dařilo.

Já jsem z kraje, kde podobné věci nebo podobné problémy neexistují. Já bych mohl říct, že u nás prostě není možné sednout si v hospodě a se sousedem probrat, jak jsem krásně okradl stát. Dostali byste na vyučenou. Jsou ovšem regiony, kde tyhle věci, o nichž se tady mluví, o nichž tady vedeme debatu, prostě legitimní problém jsou a jsou daleko větší problém nejen v těch krajích, ale daleko větší problém jsou pro soustavu veřejných rozpočtů, než jsme zatím ochotni si připustit. Je to smutné, velmi smutné se na vás dívat.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak. Teď prosím paní poslankyni Wenigerovou. To jsou pořád faktické. Takže paní poslankyně Wenigerová, Černochová, Dolejš, Foldyna.

Poslankyně Jaroslava Wenigerová: Vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové, pan kolega Křeček řekl, že se zabýváme nejvážnějším tématem, které zajímá opravdu mnoho lidí, ne-li většinu v této republice. I já to téma považuji za nesmírně důležité. A všichni cítíme, že je to zároveň téma, které se může velmi rychle dostat do roviny, kdy by se mohla objevit

slova o porušování lidských práv, mohli bychom se dostat na úroveň dokonce i rasismu. Přesto si myslím, že je to téma nesmírně důležité, a několikrát zde bylo vysvětleno, čeho se to dotýká a koho se to dotýká.

Proto já podpořím tady tento návrh právě proto, abychom měli možnost ve výborech o tom důkladně hovořit. A jak zde řekl kolega Doktor, veřejnost to od nás očekává. Děkuji. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Poprosím paní poslankyni Černochovou.

Poslankyně Jana Černochová: Vážený pane místopředsedo, kolegyně, kolegové, hezký večer. Já neodolám reakci na paní Semelovou, která řekla větu, že společnost jim nedá práci. Paní kolegyně poslankyně Semelová je poslankyní za kraj Praha stejně jako já a prostřednictvím pana předsedajícího – já nevím, kde nabyla zkušenost, že v Praze jim nedá společnost práci. Já bych možná doporučila paní poslankyni, aby si třeba obešla některé městské části, zejména ty odbory, které se zabývají těmi sociálně nepřizpůsobivými občany, a aby tam nasála a načerpala vědomosti, které by pro její práci poslankyně tady mohly být následně užitečné. Protože je nás tady celá řada lidí, kteří mají zkušenost z komunální politiky. Městská část Praha 2 byla jako jedna z prvních městských částí, které přistoupily i k pilotnímu projektu poukázek v rámci hmotné nouze. Velmi se nám to osvědčilo. A chápu, že v jiných regionech, než je hlavní město Praha, situace na trhu práce může být jiná, ale skutečně říkat tady ústy pražské poslankyně za Komunistickou stranu Čech a Moravy, že společnost nedá někomu práci v hlavním městě Praze, je nesmysl.

Já si sama vzpomínám na své dětství, kdy mí rodiče proto, abychom mohli jet jednou za čtyři roky na dovolenou do Polska nebo do Bulharska, měli oba dva dvě zaměstnání. Maminka byla účetní v podniku a po večerech jsme chodili uklízet kino. Takže ať mi nikdo netvrdí, že tady prostě ta společnost není připravená někomu dát možnost, aby mohl pracovat, pokud pracovat chce.

Já strašně děkuji navrhovatelce paní kolegyni Řápkové, stejně tak děkuji zpravodajce Lence Kohoutové za to, že našly odvahu předložit Sněmovně takto kontroverzní věc.

A vážené kolegyně a kolegové, já vám garantuji, že pokud bychom tady seděli v roce 2014 a čekaly nás volby, tak ti z vás, kteří tento návrh kritizují, stojíte v opačném gardu, než dnes stojíme my. Děkuji. (Potlesk poslanců zprava.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak. A teď je tady série z druhé strany. Pan poslanec Dolejš, Foldyna, Krátký a paní poslankyně

Semelová taky. Takže prosím všechny, aby postupně tady předstupovali. Prosím, pan poslanec Dolejš.

Poslanec Jiří Dolejš: Děkuji za slovo. Mě přiměla k reakci filipika kolegy Doktora, který jinak mluví velmi souvisle, ale tentokrát, myslím, strefil kozla. Protože tato debata není o tom, že opozice chce mrhat prostředky na zdravotnictví tím, že by snad chtěla prodloužit existenci neziskových nemocnic, a pravice chtěla zachránit státní rozpočet tím, že trošku stříhne sociální podpory pro nedisciplinované socky někde v severních Čechách, ale tato debata bohužel je o tom, že když přijde opozice s poslaneckým návrhem, tak se rovnou zabije, a když přijde koalice s návrhem, tak je samozřejmě svatý a nedotknutelný.

Já si myslím, že podstata je úplně někde jinde, že takové návrhy, o kterých je řeč, je potřeba dobře zvažovat, a myslím si, že i když určité není pan ministr zahraničí mým favoritem, tak v tomto případě, jestli pochopil, že jsou v republice důležitá lidská práva, je to pokrok. Kdysi v historických dobách kníže pán honil báby, když sbíraly kletstí. A myslím si, že od té doby přeci jenom pohled na lidská práva udělal určitý pokrok. (Potlesk poslanců zleva.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Foldyna je další faktický. A pak poslanec Krátký.

Poslanec Jaroslav Foldyna: Ještě jednou dobrý den neboli odpoledne. Já si myslím, že to, co jsem zaslechl z úst pana poslance Doktora, byl spíš úryvek z jeho zítřejšího nominačního projevu na volbu klubu ODS. Tím pádem to neberu tak vážně.

Nicméně, přátelé, vy tady furt skloňujete slovo zneužívání dávek – a víte, co skloňují zase ti lidé, kteří jsou na té druhé straně? Slovo korupce. Protože se dívají na tento parlament, dívají se na zprávy a každý den slyší o tom, kolik se v této zemi ukradne. Takže oni zase jsou ti, kteří zneužívají dávky. Kolik je těch, co to ukradne? Kolik je peněz, o které jsme přišli, a kolik je těch lidí, kteří opravdu fakticky zneužívají dávky?

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Krátký.

Poslanec Jiří Krátký: Dobrý večer, pane předsedající, kolegyně, kolegové. Já samozřejmě chápu kolegy ze severních Čech, kde možná ty negativní jevy se kumulovaly víc než někde jinde. Přikláním se k tomu, dejme první lidem práci a pak je jaksí snímejme, nebo sejmejme.

Ale prosím pěkně, já patřím do té oblasti, která začíná možná Varnsdorfem, končí u nás Jeseníkem, kde dříve dominoval ten lehký

průmysl, tzv. lehký průmysl – textil, oděvní, bižuterie, obuvnictví a já nevím co všechno, kde máme dneska obce se 40 % lidí bez práce. Pro boha věčného, čím je chceme ještě trestat? Čím pořád chceme trestat tyto lidi? Ano, máte pravdu! Zneužívají se ty věci. Tak to řešme tam, kde se to zneužívá, a netrestejme všechny. Jedna věc.

Druhá věc. Hrozně rád bych tu debatu slyšel podobnou, když není žádným velkým tajemstvím, že jsme si nechali v devadesátých letech rozkrást půldruhého bilionu. Když jsme sem přišli a řekli jsme, dáme návrh na majetkové přiznání, když už to teda mají, tak ať si to zdaní a nechají... Kolik z vás nám to podpořilo. Vůbec nikdo! (Potlesk zleva.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak. Teď je v pořadí paní poslankyně Semelová. Prosím.

Poslankyně Marta Semelová: Děkuji. Já bych prostřednictvím předsedajícího chtěla ubezpečit paní poslankyni Černochovou, za prvé že jsem obeznámena se situací v Praze a znám řadu případů, kdy mnozí tu práci prostě ani v Praze nedostanou v momentě, kdy se objeví tam, kde je mají přijmout. To je jedna věc.

Druhá věc. Chtěla bych se zeptat, jestli zmíněný zákon má v tom případě platit jenom pro Prahu.

A třetí věc. My prostě řešení vidíme v tom, dát lidem práci. Vy řešení vidíte v tom, sebrat jim poslední zdroj obživy. (Potlesk zleva.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Já nevím, jestli paní poslankyně Kohoutová chtěla reagovat fakticky teď na to, co zaznělo?

Poslankyně Lenka Kohoutová: Prostřednictvím pana předsedajícího bych ráda odpověděla kolegovi po levici, který říkal, že trestáme každého. My netrestáme. Netrestáme nikoho, my jenom říkáme, že dluhy se mají platit a že ten, kdo bere příspěvek na živobytí, tak teoreticky může spadnout do kategorie exekuce v případě, že dluží. To není jakési kladiwo na každého, to je pouze nástroj k tomu, jak zaplatit dluhy. Nic víc, nic míň.

Nevztahujeme to na každého člověka, který bere sociální dávku. Nejdřív porozumějme textu, a potom se bavme o jádru pudla. Děkuji. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Opálka se přihlásil také ještě fakticky.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji. Ona ta debata teď byla vrácena k

meritu věci, ale zazněla tady řada podnětných – v uvozovkách – námětů k zaměstnanosti.

Chtěl bych říci, jestliže přes 66 % občanů si myslí, že podpora v nezaměstnanosti je vysoká, tak budu vycházet z nejnovějších čísel. Máme 513 842 registrovaných nezaměstnaných, ale podporu pobírá pouze 134 434 . Kupodivu nejpracovitější lidé jsou v Praze, protože tady je nezaměstnanost pouze 3,8 %. A to jsme vždycky říkali: z Moravskoslezského kraje chodí lidi pracovat, protože tady se lidem pracovat nechce. Ono to totiž není v tom, kde jsou pracovití, kde nejsou pracovití, ale že stát nevytváří podmínky pro to, aby podnikatelé podnikali i v oblastech, kde nezaměstnanost je vysoká. A jestli se uvádí v těchto údajích, že na jedno volné pracovní místo, kterých je pouze 36 053 evidovaných, je celkem 14,3 uchazeče, z toho v Prostějově 59,7, v Děčíně 52, v Teplicích 50,9, v Břeclavi 39,8 – řekněte mi, má se těch 50 lidí pobít o to jedno místo? Vždyť je to nereálné, co tu říkáte!

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Teď řádně pan poslanec Staněk.

Poslanec Pavel Staněk: Dobrý podvečer, pane místopředsedo. Já jsem už nevěděl, jestli v záplavě těch faktických poznámek jsme schopni ještě diskutovat k tomu zákonu.

Já jsem chtěl pouze podpořit ten návrh. Měl jsem připravenou asi 25minutovou řeč, ale to vidím, že je asi zbytečné, protože bychom se tady přesvědčovali po hodině a půl diskuse. Nicméně bych rád vyjádřil podporu tomu návrhu, a to ze zcela prozaických důvodů.

Sám jsem byl zastupitelem i radním v Hradci Králové, který zaplatpánbůh, musím říci, patří zrovna do těch měst, kdy nemáme až takové problémy, jako mají třeba severní Čechy nebo případně jiné regiony. Nicméně zúčastnil jsem se 14. února letošního roku právě setkání starostů, které bylo svoláno a pořádáno v Novém Bydžově na Královéhradecku. Bylo velmi zajímavé pozorovat a poslouchat diskusi zástupců měst a obcí, starostů, bylo to velmi výživné, musím říci, pro ty, kteří ještě stále pochybují, jestli ten návrh podpořit, nebo nepodpořit.

Myslím si, že řada z vás je trochu nahlodána tím, co říká část, která navrhuje zamítnutí, resp. úplné smetení ze stolu, ale myslím si, že je řada z vás, která ještě váhá, jestli takový návrh podpořit, protože vám přijde v tuto chvíli na místě se tím zabývat.

Pan kolega Křeček, prostřednictvím předsedajícího, tady říkal, že je trochu smutné, že se tím zabýváme těsně před sedmou hodinou v úterý večer. Bohužel ta debata takhle přišla na pořad. Myslím si, že je dobře, že ta debata tady vznikla. A ještě lépe bude, když debata přece bude právě

v rámci výborů a jednotlivých komisí parlamentu. Tudíž je přece nezbytné nutně takový návrh podpořit právě v prvním čtení, abychom si mohli rozvinout tu debatu mezi námi tady v parlamentu a mohli jsme si i věcně rozdiskutovat celý návrh zákona.

Domnívám se, že pokud jde o věcnou stránku návrhu zákona, tak je přece jasné, a to tady, myslím, nesčetněkrát zaznělo, že to není zákon, který je směřován proti všem a všechny sociálně potřebné bude dehonestovat a bude je svlíkat do naha a stěhovat z bytů na ulici. To přece je absolutně absurdní výklad toho návrhu zákona. Je přece jasné, že zákon směřuje k lidem, který zneužívají sociální dávky. V tuto chvíli přece pracující, jak používáte terminologie pracujících, mají mnohem menší ochranu před exekucemi svých příjmů než lidé, kteří právě pobírají sociální dávky. Ti, kteří dávky nejenže zneužívají, ale používají je na případné páčání další trestné nebo případně kriminální činnosti. To je přece velmi špatné, aby ti, co poctivě pracují, jak tady o tom diskutujeme, byli na tom hůře než ti, co ne zcela úplně s těmi dávkami, resp. příjmy, které jim navíc dává stát a které jim dáváme my všichni, zacházejí velmi neuvážlivě.

Jelikož si myslím, že ten návrh právě si zaslouží projednání v našich výborech v rámci Sněmovny, v našich komisích, a jelikož si myslím, že k tomu bude i velká diskuse v rámci jednotlivých poslaneckých klubů, tak se domnívám, že je velmi nezbytné takový návrh podpořit a nechat projít prvním čtením.

Zaznělo tady poděkování už od mých kolegů. Já bych to poděkování také rád vyjádřil. Děkuji předkladatelce, která je autorkou, a myslím si autorkou na místě takového předpisu, protože velmi dobře ví, jak ta problematika dokáže velmi poškozovat obce, jak dokáže být potom velmi špatně vnímaná lidmi, kteří, jak říkají kolegové po mé levici, jsou ti pracující, takže si myslím, že není nic proti ničemu, abychom se toho návrhu nebáli, v podobě, která je nám předkládána, jej v prvním čtení podpořili a mohli skutečně otevřít debatu, třeba několikahodinovou, možná několikátýdenní právě na úrovni výborů a komisí.

Velmi děkuji za vaši pozornost i v této pokročilé hodině a zdravím.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Mám tu ještě písemnou přihlášku pana poslance Zdeňka Boháče.

Poslanec Zdeněk Boháč: Děkuji za slovo, pane předsedající. Samozřejmě souhlasím s mými předřečníky, co se týče důležitosti tohoto zákona. Ze svého pohledu vidím opravdu tento zákon, tedy tuto novelu, jako jednu z nejdůležitějších, kterou projednáváme v poslední době na půdě Sněmovny. Opravdu zasahuje nás všechny.

Tady zaznívaly různé statistiky, různá čísla. Možná zapadlo, co tady

zaznělo z úst předkladatelek, a to je podpora Svazu měst a obcí. Chci opakovat: jednoznačná podpora Svazu měst a obcí, který zahrnuje 70 % občanů této země. Napříč politickým spektrem. Hovoříme-li o tom, že by toto téma nemělo být politizováno, jednoznačná podpora – znovu opakuji – Svazu měst a obcí tomuto zákonu je, myslím, toho dostatečným příkladem. A co mě trápí v posledních letech, pokud hovořím mnohdy o podpoře Svazu měst a obcí, kde jsou starostové a primátoři napříč politickým spektrem, tak reakce je vždy opačná, než já očekávám. To znamená, že se stavíme proti Svazu měst a obcí velice často, což mě dosti překvapuje, neb rychle zapomínáme na naše působení v komunální politice.

Ten problém je natolik vážný že si z mého pohledu zasluhuje postoupení do druhého čtení k projednávání tady ve výborech a zamyšlení se vůbec nad tím, proč vzniká systém sociálních dávek. Vznikl proto, aby pomáhal potřebným. A zpřísnění režimu v oblasti sociální právě touto novelou zákona pomůže potřebným. Momentálně to, co existuje, je diskriminace pracovitých lidí. To je demotivující sociální systém. Nastolení přísnějších kritérií určitě je tou cestou, abychom pomohli těm, kteří skutečně pomoc potřebují.

Takže pokud nemáme shodu, tak aspoň v tuto chvíli prosím o možnost prodiskutování tohoto tématu ve výborech a postoupení do druhého čtení.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Vidím tady další se hlásící do rozpravy, ale pokud se hlásí další, tak se můžeme dohodnout, že přeruším dnes rozpravu. Ale pan poslanec Čechlovský ještě chce vystoupit. Ano, ano, tak prosím, v tom případě vystupte.

Poslanec Jan Čechlovský: Vážený pane místopředsedo, ctihodná Sněmovno, já jsem se hlásil, hodně tady zaznělo, takže nebudu dlouhý.

Kolega Sklenák označil návrh za asociální. Jsou-li předkladatelé a obhajovatelé tohoto návrhu asociální, tak kdož jsou podle stejné logiky ti, kteří proti tomuto návrhu bojují? Hájiči notorických neplatíků. Nic z toho není pravda. Já myslím, že si můžeme podobná zjednodušená označení nechat ujit, protože to nepřispěje k tomu, abychom zkusili najít řešení u takovéhle věci.

Projednáváme totiž návrh, jeden z dalších návrhů, kterým reagujeme na poptávku a problémy starostů a genderově správně ještě starostek, respektive obcí. Návrh, který reaguje na oprávněný pocit komunálních politiků, že některá práva jsou obtížně vymahatelná a že ne u všech je možné se domoci plnění jejich povinností, u všech občanů. Byl jsem kdysi starostou relativně velkého města, takže vím, o čem mluvím.

Chtěl bych také předloženou novelu podpořit, protože jsem přesvědčen, že jde o krok správným směrem, dokonce bych řekl, že o nutný krok. Nepovažuji totiž osobně za přijatelné, aby se, zjednodušeně řečeno, příjemci dávek mohli bezproblémově vyhýbat plnění svých povinností, a to už tady koneckonců opakovaně zaznělo, v tomto případě mluvíme o těch, kteří například nechťejí platit pokuty nebo místní poplatky, zatímco ti, kteří se aktivně snaží a nechťejí být na dávkách závislí, se podobné povinnosti prostě nevyhnou. Nebo považujeme snad za přijatelné, aby příjemci dávek nebyli postižitelní? (V sále je obrovský neklid!)

Vláda ve svém stanovisku mimo jiné říká, že má-li být přikročeno k podobnému kroku, který je v návrhu zákona navrhován, musí se jednat o výjimečné opatření. Já na základě své zkušenosti říkám, že v takovém případě se jedná o výjimečné opatření a dost možná jedno z mála, protože všechny další způsoby výkonu rozhodnutí selhávají.

Je sice pravdou, a říkal to kolega Tejc, že je skupina těch úplně nejproblémovějších, tedy takových, kteří dnes mají pouze existenční minimum a na které navrhovaná změna nedosáhne, nicméně pořád zůstává velmi početná skupina lidí, na kterou rozhodně tento legislativní nástroj potřebujeme.

Závěrem dodávám, že k řešení problémů s neplatíči bychom mohli, a to podtrhuji, podpůrně přispět i posílením agendy sociální práce na obcích. K tomu se ale určitě dostaneme při projednávání sociální reformy někdy příště. Mimochodem, kolegyně Chalánková mimo jiné namítala, že připravovaná sociální reforma předpokládá systémovou změnu ve výplatě nepojistných dávek. To je sice také pravda, ale též nicméně také to není argument, protože pardon, ale reforma tady ještě neleží, natožpak aby byla schválena.

Závěrem v reakci na paní kolegyni Navrátilovou, která se domáhá projednání materiálu ve výboru pro sociální politiku, což mi přijde velmi smysluplné, si dovoluji navrhnout, aby byla tato novela přikázána výboru pro sociální politiku. (Potlesk poslanců ODS.)

Už končím. Budu pro tento návrh zákona hlasovat a rovněž se přimlouvám za to, abychom našli odvahu ho pustit do dalšího čtení. Děkuji pěkně. (Opět potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Jiří Šulc.

Poslanec Jiří Šulc: Pane předsedající, zbytky vlády, dámy a pánové, já vím, že už jsme všichni unaveni, zbývá pár minut a já bych vás poprosil přece jenom o pár posledních zbytků sil si vyslechnout jednoho z mladých poslanců. (Veselost v sále.)

Já bych si vzal na úvod jedno takové poučení. Víte, asi všichni

se ztotožníte s poučkou, že kultura národa nebo společenství lidí se v historických souvislostech posuzuje podle toho, jak se daná kultura chová ke svým postiženým potřebným. Určitě se shodneme na tom, že mezi ty potřebné patří malé děti, měli bychom se shodnout na tom, že k potřebným patří senioři, staří, a určitě bychom se měli shodnout na tom, že k těm potřebným také patří postižení, různě postižení, tělesně, sociálně, a to buď časově, nebo i nikoliv. A já bych si troufl definovat sociální systém, který platí v České republice, že je velmi sociální, že je velmi příjemný, přívětivý, ten polštář je ohromně jemný a postará se o každého. O každého ať chce, nebo nechce, dokonce o každého, ať to potřebuje, nebo to nepotřebuje.

A tady souhlasím s panem kolegou Křečkem, který říkal, že to je jeden z nejzávažnějších problémů. Je, souhlasím s ním, podepisuji se pod to a zavíráme před ním oči už několik let, desetiletí, jak říkal Werich: „staletí, to to letí“. Ale problém se může násobit tím časem, který promrháme zbytečně.

Já bych vás chtěl všechny poprosit, abychom se vrátili k opravdu nějaké racionální záležitosti a řešili sociální systém tak, abychom z něj vyčtyli ty mouchy, které prokazatelně má, a zatím většina z vás tady definovala, že ten sociální systém mouchy má, a to závažné. Já nepovažuji nic za sociálního, co tady bylo navrženo. Teď nevím, kdo z kolegů předřečníků to říkal, ale bylo to ve smyslu musíme dát lidem peníze, aby nekradli, neloupili a nezabíjeli. To je naprosto scestná myšlenka, která snad patří do nějakého totalitního režimu. (V sále je trvale velký hluk.)

Já si myslím, že my máme v první řadě povinnost se postarat o ty, kteří to opravdu potřebují. Hovořili tady přede mnou kolegové starostové, primátoři, paní primátorka byla primátorkou Chomutova dvě volební období, kolega Kubata – stotisícové město Ústí nad Labem, moje mladost a drobnost sedm let primátorem v Mostě, kde máme krásné chánovské sídliště a potýkali jsme se s tím léta a problémy se v poslední době znásobují a vedou k nepříznivým negativním jevům, a to je situace, kdy se sociálně vyostřuje postavení lidí na jednotlivých sídlištích. Škoda, že už tady není kolega Milan Šťovíček z Věcí veřejných. On je starostou Litvínova a tam je jedno nechvalně známé sídliště, které má podobné jméno jako Chánov, jmenuje se Janov. Není to Janov v Itálii, nejsou to Benátky, je to Janov – a na tomto sídlišti se kumulují obrovským způsobem problémy a to sídliště je o to horší než chánovské, kde opravdu vlastně v chánovském sídlišti bydlí už jenom lidi sociálně vyloučení. Tady je to namixováno. A běžte se těch lidí zeptat, jak tam trpí. Kdo nevěří, já vyzývám všechny kolegy poslance a poslankyně, já jim rád zprostředkuji exkurzi třeba do tohoto sídliště a uvidíte místo, kde je nejvyšší počet nezaměstnaných a pobíratelů sociálních dávek v České republice. Je to místo, kde je nejvíc heren, je to místo, kde běží hospody od rána do večera,

je to místo, kde se distribuují drogy, zeptejte se Policie České republiky, kde se dokonce střelí, a takto vypadá situace v tomto místě. A my tady zavíráme oči a nechceme tuto věc řešit.

Já vás všechny prosím, abyste vnímali, že opravdu v severních Čechách, ale i jinde v republice, v Ostravě a podobně, je tato situace velmi vážná, že je přímo někdy tragická, a já bych byl rád, abychom to racionálně řešili.

Ještě navážu jednou na kolegu Šťovíčka, s kterým jsem před třemi lety jako hejtmán Ústeckého kraje spustil za účasti a spolupráce úřadu práce, byla to trojstranná dohoda, pilotní projekt, kdy se část sociálních dávek v hmotné nouzi vyplácela pomocí stravenek. Obrovská bouře nevole následovala. Úřad práce se sociálním úřadem vytipoval zhruba sto rodin. Samozřejmě že nejdřív byly stížnosti až u ombudsmana, který samozřejmě nemohl nic najít, protože vyplácení dávek hmotné nouze pomocí stravenek je běžnou záležitostí. A zkuste se zeptat po dvou letech, jak tento projekt dopadl! Z těch sto rodin, nebo sta vytipovaných drtivá většina až na jedince dospěla k tomu, že přece jenom ty sociální dávky v podobě stravenek se špatně mění v Lidlu za alkohol, špatně se házejí do výherních automatů a špatně se za to kupují drogy. Takže ten systém opustili a našli si jiný způsob obživy.

A na závěr, protože už je devatenáctá, si dovolím jenom jednu závěrečnou větu. Myslím, nejen za sebe, ale za celý poslanecký klub ODS. My nemáme žádný zájem snižovat transfer sociálních dávek do této oblasti. Máme eminentní zájem, aby se peníze dostaly k těm, co je skutečně potřebují. A zde nabízím druhou pomoc. Až půjdeme do toho janovského sídliště, tak vám vytipujeme rodiny a návštěvu v rodinách opravdu postižených. A to lidí, kteří přišli o končetinu, nohu, ruku nebo oslepli. A to jsou lidi, kteří pracují, shánějí práci, nestěžují si, nestávkují a nezneužívají sociální dávky. A těm bychom chtěli určitě pomoci. Těm ostatním, kteří se na sociálním systému vezou jako černí pasažéři, tak bychom společně, prosím pěkně, měli říct: určitě ne! A proto tento návrh podporuji a měli bychom všichni o něm v následujících dnech či týdnech diskutovat. Děkuji. (Potlesk z pravé části sálu.)

Místopředseda PSP Lubomír Zorálek: Ano, ale diskuse už nebude pokračovat tady ve sněmovně. Vypadá to, že rozpravu neukončíme. Dovolte mi, abych ji tedy přerušil v této chvíli. Zároveň ukončím dnešní jednací den a jenom vám připomenu, že zítra jednání začíná v 11 hodin dopoledne pevně zařazenými body.

Přeji pěkný večer.

(Jednání skončilo v 19.02 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
11. května 2011 ve 12.04 hodin
Přítomno: 136 poslanců

(V 10.57 hodin oznámila místopředsedkyně Poslanecké sněmovny Vlasta Parkanová, že na žádost poslaneckého klubu ODS bude jednání zahájeno až ve 12.00 hodin.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajují další jednací den 16. schůze Poslanecké sněmovny. Vítám vás na této schůzi.

Prosím, abyste se všichni přihlásili svými identifikačními kartami, případně prosím, abyste mi oznámili, kdo máte náhradní hlasovací kartu.

Nejprve vás seznámím s omluvami dnešního dne. Omlouvají se z poslanců: Michal Babák zdravotní důvody, Robin Böhnisch pracovní důvody, František Bublan, Václav Cempírek pracovní důvody, Jan Farský zdravotní důvody, Jaroslav Foldyna pracovní důvody, Jan Hamáček zahraniční cesta, Michal Hašek, Zdeňka Horníková zdravotní důvody, Petr Jalowiczor zdravotní důvody, Václav Klučka zahraniční cesta, Kateřina Konečná pracovní důvody, Daniel Korte osobní důvody, Kubata Václav do 13 hodin pracovní důvody, Jan Látko pracovní důvody, Vladimíra Lesenská, Soňa Marková rodinné důvody, Josef Nekl pracovní důvody, Josef Novotný mladší zahraniční cesta, Jiří Oliva pracovní důvody, Vlasta Parkanová zdravotní důvody od 12.30 do 16 hodin, Anna Putnová zdravotní důvody, David Rath se omlouvá, Marie Rusová pracovní důvody, Adam Rykala osobní důvody, Pavel Staněk, Miroslava Strnadlová zdravotní důvody, Jana Suchá zdravotní důvody, Bořivoj Šarapatka pracovní důvody, Ladislav Šenkýř zdravotní důvody, pracovní důvody Jiří Šlégr, pracovní důvody Milan Šťovíček i Tomáš Úlehla, Martin Vacek rodinné důvody, Roman Váňa pracovní důvody, Václav Zemek pracovní důvody.

Ze členů vlády se omlouvají: Josef Dobeš, zahraniční cesta od 12 hodin, Tomáš Chalupa pracovní důvody, Jan Kubice pracovní důvody, Radek Šmerda pracovní důvody, Alexandr Vondra zdravotní důvody.

Náhradní kartu číslo 12 má pan poslanec Hulinský.

Ještě jedna omluva – pan kolega Jaroslav Lobkowicz se omlouvá dnes od 12 hodin. Naopak pan kolega Kubata Václav již je přítomen, čili jeho omluva se dneška netýká.

S náhradní kartou číslo 15 bude dnes hlasovat pan poslanec Jeroným Tejc.

Tolik omluvy. A teď organizační informace. Dnešní jednání zahájíme

pevně zařazeným bodem, tedy bodem číslo 73, je to sněmovní tisk 24 ve třetím čtení, a poté budeme pokračovat body z bloku třetích čtení, u nichž již byly splněny zákonné lhůty. Jedná se o body 79, 89 a 91, jsou to sněmovní tisky 256, 269 a 277.

Já vás v úvodu, až začneme, ještě pak poprosím o hlasování, abychom dnes mohli ve třetích čteních hlasovat i po 14. hodině. Není to možná nutné, ale pro jistotu si tuto lhůtu vymezíme. Tolik k programu, které tady mám jako dohodu z politického grémia.

Na našem zvážení bude ještě, jak naložíme s ostatními tisky. – Prosím o klid.

Jsou dvě možnosti. Jsou tady ještě dva body, jejichž předkladatelem je Senát – bod 24 a bod 54, a pak je zde ještě jeden krajský návrh, ale o tom budeme ještě hlasovat za chvíli, a též jeden přerušený bod. Navrhuji Poslanecké sněmovně a prosím, aby teď předsedové poslaneckých klubů reagovali na tento návrh – navrhuji Sněmovně, že bychom třetím čtením, tedy odsouhlasením zákonů ve třetím čtení vyřadili zbývající body nedopředené z této schůze a zařadili je na schůzi příští. Vidím kývání jednoho předsedy poslaneckého klubu, tady snad také kývání, třetí, čtvrté – u nás, ano.

Takže to je návrh úvodní. Ještě teď dostane prosím pan kolega slovo.

Poslanec Jiří Petrů: Paní předsedkyně, dámy a pánové, dovoluji, abych z pověření hejtmána Jihomoravského kraje Michala Haška požádal o vyřazení bodu číslo 55. Je to návrh zastupitelstva Jihomoravského kraje na vydání zákona o stížnostech a o změně některých zákonů, sněmovní tisk číslo 223. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan poslanec Petrů navrhuje vyřadit z našeho jednání tisk 223. Já bych nyní, pokud už nikdo nemá žádný další návrh, nechala hlasovat za prvé o tom, že budeme o třetích čteních hlasovat též po 14. hodině dnes. Druhé hlasování by se týkalo návrhu pana poslance Petrů vyřadit z dnešní schůze sněmovní tisk 223 a vyřazení všech ostatních bodů z programu schůze. Tato tři hlasování máme před sebou.

Dámy a pánové, zahajují hlasování pořadové číslo 224 a táži se vás, kdo souhlasí s tím, abychom o zákonech ve třetím čtení hlasovali dnes i po 14. hodině. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 224, přítomno 122, pro 95, proti 6. Tento návrh byl schválen.

Nyní pan poslanec Petrů a jeho návrh, tedy vyřazení sněmovního tis-

ku 223. Jedná se o ten krajský návrh pana hejtmána Haška – vyřazení z programu této schůze.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 225. Kdo souhlasí s tím, aby tento bod byl z pořadu schůze vyřazen? Kdo je proti?

Hlasování číslo 225, přítomno 123, pro 110, proti jeden. Tento návrh jsme přijali.

Nyní vás požádám, abychom z této schůze vyřadili body 24, 54, tedy všechny ostatní body kromě těch čtyř třetích čtení.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 226. Kdo souhlasí s tím, aby tyto body, kromě třetích čtení, byly vyřazeny z pořadu schůze? Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování 226. Přítomno 124, pro 100, proti 4, tento návrh jsme přijali.

Dámy a pánové, já bych vás ještě ráda informovala – prosím o klid – o dopisu, který jsem dostala od předsedy Sněmovny reprezentantů z Japonska.

Děkuji tímto Poslanecké sněmovně, tedy vám všem, kteří jste vyjádřili soustrast s událostmi, které potkaly Japonsko. Vzpomínáte si, že jsme tady o tom vedli diskusi a také jsme tento vzkaz směrem do Japonska vysílali. Pan předseda píše, že nám je vděčný za laskavá slova, a má toto sdělení:

„Nedávné zemětřesení a cunami, které zasáhly region Tóhoku, nepochybně způsobily obrovské škody v rozsáhlé oblasti s více než deseti tisíci vzácných ztracených životů. Téměř dvacet tisíc lidí se stále pohřešuje. Snažíme se vyvíjet maximální úsilí pro obnovu země. Lidé v Japonsku jsou velmi povzbuzeni laskavým poselstvím vyjádřeným vaší zemí.

Únik radioaktivních látek z elektrárny Fukušima Dai-iči způsobil velké obavy i v zahraničí. Naše země se snaží ze všech sil co nejrychleji obnovit normální podmínky. Japonsko je odhodláno přijmout veškerá možná opatření k zajištění bezpečnosti jaderné energie. Zároveň poskytuje diplomatickému sboru v Japonsku a zahraničním médiím rychle a s maximální transparentností přesné informace.

Jménem Sněmovny reprezentantů Japonska vyjadřuji členům vašeho Parlamentu hlubokou vděčnost za vaši laskavou zprávu. Přijměte prosím všechny srdečné pozdravy.“

Tolik dopis, s kterým jsem vás chtěla seznámit.

Nyní budeme moci projednávat ty body, které jsme si určili.

Zahajuji projednávání bodu číslo

73.

Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 416/2009 Sb., o urychlení výstavby dopravní infrastruktury /sněmovní tisk 24/ - třetí čtení

Prosím, aby u stolku zpravodajů zaujal za navrhovatele místo senátor Pavel Eybert. Vítám vás, pane senátore. Také prosím pana poslance-zpravodaje hospodářského výboru Františka Severu, aby usedl ke stolku zpravodajů.

Obdrželi jste sněmovní tisk č. 24/5. Ten obsahuje návrh na zamítnutí a komplexní pozměňovací návrhy.

Nejprve otvírám rozpravu ve třetím čtení. Ptám se, kdo se hlásí do této rozpravy? Do rozpravy ve třetím čtení pan senátor Pavel Eybert, prosím.

Senátor Pavel Eybert: Vážená paní předsedkyně, vážená vládo, paní poslankyně, páni poslanci, mám zde dnes před vámi obhajovat ve třetím čtení novelu senátního návrhu zákona o urychlení výstavby dopravní infrastruktury, která tento zákon rozšiřuje o možnost urychlení výstavby vodohospodářské a energetické infrastruktury.

Musím se přiznat, že jsem dnes ani tak nepřišel tolik hájit novelu vzniklou v Senátu jako podpořit komplexní pozměňovací návrh vzniklý na půdě Poslanecké sněmovny podaný panem poslancem Petrem Skokanem. Má to svoje důvody.

Jednak když v Senátu Parlamentu České republiky novela vznikala dostaly se do ní v průběhu projednávání některé pozměňovací návrhy, které nebyly v tom původním textu, který připravovali předkladatelé, a které nebyly v souladu se záměrem předkladatelů. A to jistě znáte ze své praxe.

Druhý důvod, proč podpořit komplexní pozměňovací návrh zde dnes podáváný, je to, že vlastně ještě v lepší podobě a kvalitě textu vrací novelu zákona do toho úmyslu, který jsme jako původní předkladatelé měli. Konzultace provedené s Ministerstvem životního prostředí, Ministerstvem průmyslu a obchodu a Ministerstvem pro místní rozvoj kvalitě textu jistě prospěly.

Pokud dnes tuto novelu zákona podpoříte, budou mít investoři protipovodňových opatření, hrází, stěn, poldrů, snazší přípravu těchto staveb, právě tak jako energetici, kteří potřebují vyvést výkony z nově budovaných energetických děl. Týká se to však pouze staveb, které jsou zakotveny v zásadách územního rozvoje krajů, jsou v souladu s platnou politikou územního rozvoje a jsou stavbami ve veřejném zájmu.

I když zákon o urychlení výstavby dopravní infrastruktury jistě není dokonalý, nemá problémy ve svém užívání a tak se dá předpokládat, že ani

jeho případné dnešní rozšíření pro vodohospodářskou a energetickou infrastrukturu nebude mít problém.

Vím, že na Ministerstvu pro místní rozvoj se v novele stavebního zákona připravuje obdobný text. Nikdo však v dnešní době nedokážeme odhadnout, zda a nebo kdy bude nový stavební zákon přijat do právního řádu České republiky. Proto je přijetí této novely určitě alespoň časově přínosem.

Navrhovaný zákon nezatíží výdaje státního rozpočtu a spíše se dá říci, že zkrácení doby projednávání příprav staveb může přinést úspory.

Senát Parlamentu České republiky svým návrhem novely zákona tuto problematiku otevřel, Sněmovna případným dnešním schválením komplexního pozměňovacího návrhu zvýší kvalitu novely a budeme se pak v Senátu snažit, aby nedošlo k jeho znehodnocení jinými pozměňovacími návrhy.

Chtěl bych ještě dodat, že žádný stát nemůže, chce-li vykonávat své základní funkce, rezignovat na své pravomoci nezbytné k jejich naplňování a věrte, že to občané České republiky od našeho státu a zákonodárského sboru právem očekávají.

Vážené poslankyně, páni poslanci, děkuji za pozornost a doufám, že novelu zákona ve znění předkládaného komplexního pozměňovacího návrhu podpoříte. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu senátorovi Pavlu Eybertovi. Mám zde některé přihlášky do rozpravy ve třetím čtení.

Dovolte mi, ještě dámy a pánové, abych na galerii pro hosty přivítala parlamentní skupinu spolupráce česko-indonéské. Tuto skupinu vede předseda pan poslanec Idris Sugeng. (Silný potlesk.) Vítejte, prosím, v Poslanecké sněmovně. Dobrý den.

Nyní dostane slovo ministr průmyslu a obchodu Martin Kocourek. Prosím, pane ministře.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Martin Kocourek: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, vážené poslankyně, vážení poslanci, dovoluji, abych i já zrekapituloval, že původní senátní návrh, tedy sněmovní tisk 24, byl ve Sněmovně projednán třemi výbory. Výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj doporučuje návrh zamítnout. Důvodem zamítnutí byly určité nedostatky, na které též ve svém stanovisku poukazovala vláda. Nicméně hlavní nedostatky se ale podařilo napravit pomocí komplexního pozměňovacího návrhu, který byl přijat hospodářským výborem a též výborem pro životní prostředí.

Oba výbory doporučují sněmovní tisk ve znění komplexního pozměňovacího návrhu ke schválení. Zmíněný komplexní pozměňovací

návrh totiž zohledňuje požadavky jak Ministerstva průmyslu a obchodu, tak Ministerstva životního prostředí, tak Ministerstva zemědělství, stejně jako Ministerstva pro místní rozvoj a byly těmito resorty dohodnuty. Předložené řešení tedy odstraňuje nedostatky uvedené ve stanovisku vlády, týkající se především spojování řízení a procesu EIA, a je pro příslušné resorty přijatelné.

Podle tohoto návrhu zůstává stavební řízení u vodní infrastruktury a u jaderných elektráren, které jsou součástí energetické infrastruktury, v působnosti speciálního či jiného stavebního úřadu. Návrh sice nepřipouští spojování územního a stavebního řízení u těchto staveb, ponechává však všechny ostatní zjednodušující postupy dané tímto zákonem. Jedná se především o dodatečné předkládání některých dokladů a zkrácení lhůty pro podání žalob. Dále eliminuje u vyvlastňovacích procesů možnosti případných obstrukcí, např. zpřesňuje proces jednání s vlastníkem před vyvlastňovacím řízením včetně podmínek doručování, vymezuje způsob stanovení kupní ceny, upravuje nabývání právní moci a odkladný účinek v případě odvolání či žalob proti rozhodnutí o vyvlastnění tak, aby bylo zamezeno záměrným průtahům při získávání práv k pozemkům nebo stavbám potřebným pro výstavbu. Za současné situace je tento návrh optimálním řešením, napravujícím některé závažné problémy v legislativě. Další problémy je možné odstranit v rámci připravované novely stavebního zákona nebo novely zákona o vyvlastnění.

Závěrem bych chtěl tedy říci, že Ministerstvo průmyslu a obchodu je ústředním správním úřadem zodpovědným za oblast energetiky, do jehož kompetence patří rovněž problematika energetické bezpečnosti včetně jejího monitoringu. Proto z hlediska pohledu na naši energetiku považuji přijetí novely zákona č. 416/2009 Sb. za potřebné. Z těchto důvodů doporučuji schválit senátní návrh, sněmovní tisk 24, ve znění komplexního pozměňovacího návrhu, který byl přijat a doporučen ke schválení hospodářským výborem a výborem pro životní prostředí.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane ministře. O slovo se nyní hlásí pan poslanec František Sivera, zpravodaj hospodářského výboru.

Poslanec František Sivera: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedkyně, vážená vládo, kolegyně a kolegové, já bych nejprve chtěl načíst jednu legislativně technickou úpravu, která se týká nadpisu pozměňovacího návrhu hospodářského výboru a výboru pro životní prostředí, kde se slova „zákon č. 100/2001 Sb.“, o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o po-

suzování vlivů na životní prostředí), ve znění pozdějších předpisů“ zrušují.

Důvodem je situace, že změny, které ten pozměňovací návrh přináší, odsunuly věci týkající se EIA, to znamená zákona o posuzování vlivů na životní prostředí, a potom z tohoto důvodu není potřeba, aby se toto v nadpisu objevovalo.

Chtěl bych jenom krátce zrekapitulovat průběh tohoto tisku zde ve Sněmovně. První čtení bylo 24. 9. a myslím si, že se zde učinila velice dobrá práce. Na základě spolupráce ministerstev a hospodářského výboru a výboru pro životní prostředí se nám podařilo odstranit veškeré nedostatky, které ten návrh zákona měl, a podařilo se připravit takový pozměňovací návrh, který všechny ty nedostatky odstraňuje. Proto bych byl rád, kdyby se podařilo ve znění výboru hospodářského a životního prostředí tento zákon schválit. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu zpravodaji. Zeptám se ještě na další přihlášku do obecné rozpravy. Pan ministr Kamil Jankovský, prosím. Jsme v rozpravě ve třetím čtení, upozorňuji.

Ministr pro místní rozvoj ČR Kamil Jankovský: Vážená paní předsedkyně, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, tento návrh skutečně řeší některé věci, které dopravní infrastrukturu i energetickou infrastrukturu mohou urychlit. Samozřejmě já musím říci, že z mého pohledu úprava, tak jak je předložena, je v pořádku, nicméně stejnou úpravu my vlastně chystáme v novele stavebního zákona, který v tuto chvíli je v meziresortním připomínkovém řízení, takže z mého pohledu je to právní úprava, která bude platit relativně velmi krátkou dobu, a z toho důvodu je stanovisko Ministerstva pro místní rozvoj k této věci neutrální.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane ministře. Další přihláška do rozpravy ve třetím čtení? Není-li žádná, končím tedy rozpravu a budeme nejprve hlasovat o návrhu na zamítnutí, tento návrh byl přednesen ve druhém čtení, a teprve poté, kdy se vypořádáme s tímto návrhem, rozhodneme o dalším postupu.

Přivolávám do jednacího sálu všechny kolegy. Upozorňuji, že je před námi návrh na zamítnutí tohoto senátního návrhu zákona.

Zahajuji hlasování číslo 227. Táhá se, kdo je pro návrh na zamítnutí. Kdo je proti tomuto návrhu?

V hlasování číslo 227 přítomno 129, pro 8, proti 83. Návrh přijat nebyl.

Prosím tedy, přistoupíme k hlasování o pozměňovacích návrzích a já požádám pana zpravodaje, aby oznámil postup při hlasování, poté

přednášel jednotlivé pozměňovací návrhy a před hlasováním se k nim také vyjádřil. O totéž požádám pana senátora Eyberta.

Pardon, ještě pan poslanec Doktor má náhradní kartu číslo 22.

Prosím návrh procedury, poslouchejme.

Poslanec František Sivera: Děkuji za slovo. Procedura bude velice jednoduchá, budou to v podstatě dvě hlasování o pozměňovacích návrzích a potom hlasování o celku. První by bylo hlasování o komplexním pozměňovacím návrhu hospodářského výboru, který je identický jako výboru pro životní prostředí. Druhé hlasování bude o legislativně technické úpravě, kterou jsem před chvílí načel, a potom budeme moct hlasovat o celku.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Není-li námitka proti této proceduře, myslím, že není třeba, abychom o ní hlasovali. Námitku nevidím, a proto požádám ještě jednou zopakovat první návrh, pane zpravodaji.

Poslanec František Sivera: První návrh, který budeme hlasovat, je návrh pod bodem A, komplexní pozměňovací návrh obsažený v usnesení hospodářského výboru. Podotýkám, že je identický s výborem pro životní prostředí pod bodem B.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Stanovisko, prosím. (Stanovisko kladné.) Stanovisko pana senátora, prosím. Kladné.

Zahajuji hlasování číslo 228. Táhá se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 228 přítomno 132, pro 117, proti 2. Návrh byl přijat. Prosím o další návrh.

Poslanec František Sivera: Druhé hlasování bude o legislativně technické úpravě v nadpisu tohoto zákona. Stanovisko kladné.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Také kladné, říká pan senátor.

Zahajuji hlasování číslo 229. Kdo souhlasí s legislativně technickou úpravou? Kdo je proti?

V hlasování číslo 229 přítomno 132, pro 117, proti 1. Návrh byl přijat.

A nyní je tedy před námi hlasování o celém návrhu zákona. Návrh usnesení zní takto: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas se senátním

návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 416/2009 Sb., o urychlení výstavby dopravní infrastruktury, podle sněmovního tisku 24.“

Zahajuji hlasování 230. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 230 přítomno 132, pro 91, proti 6. Konstatuji tedy, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Projednali jsme tím bod 73, sněmovní tisk 24. Děkuji panu senátorovi, děkuji též panu zpravodaji.

Zahajuji projednávání bodu č. 79. Je to

79.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 256/ - třetí čtení

Prosím tedy ke stolku zpravodajů pana ministra práce a sociálních věcí Jaromíra Drábka. Prosím také zpravodajku výboru pro sociální politiku paní poslankyni Renátu Witoszovou. (Není v sále.) Prosím někoho ze sociálního výboru nebo předsedu poslaneckého klubu. Paní poslankyně Witoszová není mezi omluvenými, prosím o zprávu, zda je přítomna. Zatím budeme pokračovat v rozpravě. Prosím, abych mezitím dostala zprávu, zda paní poslankyně je, nebo není přítomna, nebo jak to dále vyřešíme.

Oznamuji, že pozměňovací návrhy byly rozdány jako sněmovní tisk 256/2, a otevírám rozpravu ve třetím čtení. Ptám se, kdo se do této rozpravy hlásí. Je zde prostor pro legislativně technické úpravy či gramatické. Hlásí se někdo? Pan ministr Drábek má slovo. Prosím.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Děkuji, paní předsedkyně. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já jenom krátce zopakuji, že hlavním cílem předloženého návrhu je transpozice směrnice 2009/38/ES o zřízení Evropské rady zaměstnanců a návrh též obsahuje legislativně technické úpravy, které souvisejí s nálezem Ústavního soudu č. 116/2008, jak jsem podrobně odůvodnil v rámci prvního a druhého čtení.

Výbor pro sociální politiku doporučil, aby byl návrh schválen s pozměňovacími návrhy, s nimiž souhlasím, stejně jako s pozměňovacím návrhem předneseným paní poslankyní Witoszovou. Všechny totiž mají legislativně technickou povahu a chtěl bych za ně poděkovat.

Protože návrh zákona zapracovává právo Evropské unie se stanoveným datem účinnosti, jeho přijetí je velmi potřebné, a proto vás chci požádat o jeho podporu. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji, pane ministře. Nemám zatím žádnou informaci o paní poslankyni Witoszové, ale mám – moment, prosím. (Poslankyně vychází do sálu.) Paní poslankyně už je přítomna, necháme ji vydýchat pár vteřin a já ji poprosím, aby se ujala své role.

Zatím ještě jednou se zeptám, zda se někdo hlásí do rozpravy. Pokud ne, rozpravu končím a přikročíme k hlasování o pozměňovacích návrzích. Paní zpravodajku požádám, aby oznámila postup při hlasování a poté přednášela jednotlivé pozměňovací návrhy a spolu s panem ministrem se k nim vyjádřila. Paní zpravodajka, paní poslankyně Renáta Witoszová – prosím o návrh procedury.

Poslankyně Renáta Witoszová: Dobrý den, paní předsedající, vážení kolegové, kolegyně, chtěla bych jenom říci, že se jedná o implementaci zákona, jedná se o dva pozměňovací návrhy a samozřejmě se jedná o celkové schválení.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Čili máme zde hlasování tři, hlasování o pozměňovacím návrhu A, B a C, o zákonu jako celku. Proto si myslím, že Sněmovna nemusí hlasovat o proceduře. Námitku nevidím proti tomuto postupu.

Zeptám se tedy na první návrh. Paní zpravodajku prosím, aby nás seznámila s prvním návrhem, o němž budeme hlasovat.

Poslankyně Renáta Witoszová: Takže jako první doporučuji pozměňovací návrh obsažený v usnesení výboru pro sociální politiku č. 33.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, jedná se o pozměňovací návrh pod písmenem A. Zeptám se na stanovisko paní zpravodajky. (Kladné.) Pana ministra. (Kladné.)

Zahajuji hlasování číslo 231. Táži se, kdo souhlasí s tímto pozměňovacím návrhem. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 231, přítomno 132, pro 62, proti 11. Návrh byl zamítnut.

Ale proběhne kontrola hlasování. Prosím vás tedy chvíli o trpělivost. Je zde žádost o odhlášení. Odhlašuji vás, prosím o vaši novou registraci. (Jsou slyšet nelichotivé poznámky k pozornosti při hlasování: Protože tady kecají, místo toho, aby hlasovali.) Bude zde tedy námitka? Námitka – pan ministr zemědělství Fuksa.

Ministr zemědělství ČR Ivan Fuksa: Vážená paní předsedající, já jsem hlasoval pro, a objevil jsem se jako nehlasující.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Takže je zde námitka. Zahajuji hlasování číslo 232. Táhá se, kdo souhlasí s touto námitkou proti předchozímu hlasování. Kdo je proti námitce?

Hlasování číslo 232, přítomno 113, pro 95, proti 4. Námitka byla přijata.

Budeme tedy opakovat hlasování o návrhu, který je uveden pod písmenem A.

Zahajuji hlasování číslo 233. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?

Hlasování číslo 233, přítomno 116, pro 66, proti 15. Návrh byl přijat. Prosím o další návrh, paní zpravodajko.

Poslankyně Renáta Witoszová: Druhým pozměňovacím návrhem byl návrh, který změni nabývání účinnosti, které má být dnem jeho vyhlášení.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Je to návrh, který je uveden pod písmenem B. Prosím o stanoviska. (Paní poslankyně – kladné.) Pana ministra. (Kladné.)

Zahajuji hlasování číslo 234. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?

Hlasování číslo 234, přítomno 116, pro 65, proti 14. Návrh byl přijat.

Nyní tedy nás čeká hlasování o celém návrhu zákona. Návrh usnesení zní takto: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se měni zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 256.“

Zahajuji hlasování číslo 235. Táhá se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 235, přítomno 119, pro 68, proti 18. Konstatuji tedy, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Končí tím projednávání bodu 79, sněmovního tisku 256. Děkuji panu ministrowi, děkuji též paní zpravodajce.

Zahajuji projednávání bodu číslo

89.

**Vládní návrh zákona, kterým se měni zákon č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony
/sněmovní tisk 269/ - třetí čtení**

Prosím, aby u stolku zpravodajů zaujal své místo ministr spravedlnosti Jiří Pospíšil. Též zpravodajku ústavněprávního výboru paní poslankyni Ivanu Weberovou poprosím, aby si sedla ke stolku zpravodajů, a oznámím, že jsme obdrželi sněmovní tisk 269/2, který obsahuje návrh na zamítnutí a též pozměňovací návrhy.

Otevíráím rozpravu ve třetím čtení. Hlásí se někdo do této rozpravy? Nehlásí se nikdo. Rozpravu tedy končím.

Budeme hlasovat – nejprve o návrhu na zamítnutí tohoto návrhu zákona. Přivolávám naše kolegy. Prosím vás o chvíli trpělivosti. (Gongování.) Jakmile se stihnou dostavit, zahájím hlasování.

Zahajuji hlasování 236. Táhá se, kdo souhlasí s návrhem na zamítnutí tohoto zákona. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 236, přítomno 127, pro 52, proti 72. Návrh nebyl přijat.

Budeme tedy hlasovat o pozměňovacích návrzích. Požádám paní zpravodajku, aby nám oznámila postup při hlasování. Paní zpravodajku prosím o návrh procedury.

Poslankyně Ivana Weberová: Vážená paní předsedkyně, vážené paní kolegyně, páni kolegové, procedura by nebyla příliš složitá. Jsou tady tři pozměňovací návrhy. Jeden pozměňovací návrh pod písmenem A je pozměňovací návrh ústavněprávního výboru. Pod písmenem B máme pozměňovací návrh pana poslance Marka Šnajdra a pod písmenem C je pozměňovací návrh pana poslance Stanislava Polčáka.

Navrhovala bych následující proceduru. Nejdříve bychom odhlasovali pozměňovací návrh pana poslance Polčáka pod písmeny C1 až C3 společně – vzhledem k věcné souvislosti. Pokud by body C1 až C3 byly přijaty, pak bod Ac) se stává nehlasovatelným. Potom bychom hlasovali o písmenu A. Pokud nebudou námitky, navrhovala bych, abychom hlasovali o celém bodu A s výjimkou bodu Ac). A dále bychom odhlasovali body B1 a B2, celý bod B dohromady.

Takže pokud nejsou námitky...

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano. Toto je návrh procedury

a já se zeptám, zda je nějaká námitka proti proceduře, s níž nás seznámila právě paní zpravodajka.

Není-li, zahajuji hlasování číslo 237. Táhá se, kdo souhlasí s takto navrženou procedurou. Kdo je proti?

Hlasování číslo 237, přítomno 132, pro 121, proti 5. Návrh byl přijat.

Nyní požádám paní zpravodajku, aby uváděla jednotlivé návrhy a vyjádřila se k nim. O totéž požádám pana ministra spravedlnosti. Prosím o první návrh.

Poslankyně Ivana Weberová: Nyní bychom tedy hlasovali o pozměňovacím návrhu pana poslance Polčáka pod body C1 až C3.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Stanoviska, prosím. (Zpravodajka: Neutrální. Ministr: Negativní.)

Zahajuji hlasování číslo 238. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?

Hlasování číslo 238, přítomno 132, pro 94, proti 27. Návrh byl přijat. Prosím o další návrh.

Poslankyně Ivana Weberová: Další návrh. Tímto se stalo písmeno Ac) nehlasovatelným. Nyní bychom tedy hlasovali o celém bodu A s výjimkou bodu Ac).

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Stanoviska, prosím. (Zpravodajka i ministr: Pozitivní.)

Zahajuji hlasování číslo 239. Kdo souhlasí s tímto pozměňovacím návrhem? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 239, přítomno 133, pro 106, proti 22. Návrh byl přijat. Prosím o další návrh.

Poslankyně Ivana Weberová: Dále bychom hlasovali o pozměňovacím návrhu pana poslance Marka Šnajdra pod písmeny B1 a B2 dohromady. Stanovisko pozitivní. (Ministr: Pozitivní.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování číslo 240. Kdo souhlasí s tímto návrhem? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 240, přítomno 135, pro 130, proti 1. Návrh byl přijat.

Nyní je před námi hlasování o celém návrhu zákona.

Poslankyně Ivana Weberová: Pokud nejsou již žádné legislativně technické návrhy, hlasovali bychom o návrhu zákona jako o celku. Stanovisko pozitivní. (Ministr: Pozitivní.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Návrh usnesení zní takto: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon číslo 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, podle sněmovního tisku 269.“

Zahajuji hlasování číslo 241. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?

Hlasování číslo 241, přítomno 135, pro 80, proti 51. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Děkuji panu ministrovi, děkuji též paní zpravodajce.

Zahajuji projednávání bodu

91.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 277/ - třetí čtení

U stolku zpravodajů je pan ministr práce a sociálních věcí Jaromír Drábek, též zpravodajka výboru pro sociální politiku paní poslankyně Jitka Chalánková. Obdrželi jsme sněmovní tisk 277/2, který obsahuje návrh na zamítnutí a pozměňovací návrhy. (V sále je velice rušno.)

Otevírám rozpravu. Paní poslankyně Milada Emmerová se hlásí do této rozpravy jako první. Prosím. Upozorňuji, že jsme ve třetím čtení. Je možno vznášet legislativně technické návrhy či gramatické úpravy. A prosím o klid.

Poslankyně Milada Emmerová: Vážená paní předsedkyně, vážení přítomní, můj proslov směřuje k tomu určitému pozměňovacímu návrhu, resp. k vynechání jistého opatření, které představuje prodlužování odchodu do důchodu – takzvaného důchodového věku. Domnívám se, že je třeba tuto záležitost poněkud podrobněji zdůvodnit, než je zvykem ve třetím čtení.

Chtěla bych říci, že zásadním problémem je, že naše vláda rozhoduje na centrální úrovni s minimální možností diskuse odborníků, a pak je nutné i nově předložené předlohy odmítnout, poněvadž vesměs zasahují do

životní úrovně sociálně slabších občanů. Změny jsou předkládány izolovaně, bez přihlídnutí k všeobecným změnám takřka ve všech resortech.

Získávání i rozdělování zdrojů pro sociální zabezpečení musí být založeno na vzájemně spjatých zásadách rovnosti a solidarity. Tím je dáno, že zákonodárce nemůže postupovat libovolně, ale při stanovení preferencí musí přihlížet ke sledovaným veřejným hodnotám. V článku 30 Listiny základních lidských práv a svobod jde o právo na přiměřené hmotné zabezpečení ve stáří, při nezpůsobilosti k práci nebo při ztrátě živitele a právo na pomoc nezbytnou pro zajištění základních životních podmínek.

Kdy nastává stáří, senium, lidského jedince, může být vzhledem k různě průměrné délce lidského života v jednotlivých zemích i k rozdílným pracovním schopnostem jednotlivých lidí určeno velmi diferencovaně. Obecně se podle poznatků lékařské vědy uznává, že k zintenzivnění tělesných i psychických změn, které vyžadují zmírnění pracovního tempa i výkonu, dochází postupně v životní etapě od 60. roku věku, přičemž ve vyšším věku může dojít i k úplné ztrátě schopnosti k soustavné práci.

Při výkladu pojmu stáří je třeba činit rozdíl mezi jeho vymezením ve smyslu biologickém a právním. Určení stáří z hlediska Listiny je otázkou právní. Proto je právními předpisy fixován věk, jehož dosažení je potřebné pro vznik nároku na starobní důchod z veřejného důchodového pojištění. Ten se však nemusí shodovat s pojmem stáří v medicínském slova smyslu. Nesmíme zapomínat na to, že zohlednění pouze věku ve vztahu k pojmu stáří je ošidné. Vždyť různé typy somatických onemocnění, účinky stresu na psychiku jedince, působení různých životních nejistot, častá nebo dlouhodobá nezaměstnanost, rozlady v rodinném životě, úrazy, nedostatek příležitostí k vhodné seberealizaci, starost o děti, požívání škodlivin a podobně, to vše jsou faktory, které začátek biologického stáří podstatně ovlivňují. A co potom, když se zásadně rozchází důchodový věk právní a biologický.

Zvyšování důchodového věku je s ohledem na stárnutí společnosti nepochybně nevyhnutelné, avšak musí být zohledněn celý komplex faktorů, které jsou často rozhodující, jaká pracovní schopnost zůstala u daného jedince v 65. roku věku a jaká je v tomto ohledu perspektiva. Zvyšování hranice nad únosnou mez totiž občana přímo nabádá k předčasnému odchodu do důchodu s redukcí sumy vypočteného důchodu, a tím k tzv. ušetření jisté části financí.

Nesmíme zapomínat, že zákonné normy a jejich změny vytvářejí jedinici, jejichž výpočetní základ bývá tak veliký, že mají jistotu slušného zabezpečení svého stáří. Je však třeba myslet na ty, kteří tuto relativní výhodu nemají a nikdy ji mít nemohli.

K zajištění náležitostí kolem odchodu a výšky důchodu jsou vydávány různé normy, ať už zákonné či podzákonné, s evropskou nebo celosvětovou platností. Je tedy nutno je respektovat i v České republice. Ony usměrňují snahy zákonodárců mimo jiné při stanovování hranice důchodového věku. A k tomu nesmíme zapomínat vynechávat solidární princip a ekvivalenci.

Předložená novela zákona o důchodovém pojištění, tzv. malá novela, neohraničuje lidský věk ve smyslu doporučeného odchodu do důchodu. Zvyšování hranice do důchodu musí zohledňovat všechny uváděné skutečnosti z hlediska daného jedince, musí se také zabývat tím, jak užitečné je setrvávání v pracovním zařazení původního typu u jedinců, kteří mají biologický věk ve všech aspektech již dávno dovršen, resp. nepochybně přesahuje hranici 65 roků, i když rodný list hovoří jinak.

K potvrzení těchto úvah slouží citace ze dvou pramenů, a to z Evropského zákoníku sociálního zabezpečení a z Úmluvy Mezinárodní organizace práce č. 102 o minimální normě sociálního zabezpečení. (V sále je hluk.)

Nová verze zákona obsahuje mj. návrh na pokračování ve zvýšení důchodového věku i po dosažení důchodového věku 65 let a urychlení sjednocení důchodového věku pro muže a ženy. K tomuto je nutno konstatovat, že přístup současné vlády k prodlužování odchodu do důchodu se zřejmě neřídí citovanými mezinárodními normami, které jsem před chvílí citovala.

V části 5. Starobní důchod v první normě, článek 26 odst. 2, je závazné ustanovení tohoto znění – cituji: „Stanovený věk nesmí přesahovat 65 let. Příslušné orgány však mohou stanovit věk vyšší s ohledem na pracovní schopnost starších osob v zemi, o niž jde.“ Nabízí se tedy otázka, jakým způsobem lze doložit, že člověk v seniorském věku má tutéž pracovní schopnost v jakékoli profesi jako zmlada. Je proto třeba zhodnotit celou řadu ukazatelů, nejrůznějších analýz, provádět cílené prospektivní studie, případně zavést nový typ posudkové činnosti multioborovou komisí, aby zhodnocení pracovní schopnosti měla určitá pevná kritéria. Rekvalifikace snad nepřipadá v těchto případech v úvahu. A pracovní činnost s propadkovou finanční odměnou snad také nikoho nenapadne.

Ve druhém dokumentu, v Evropském zákoníku sociálního zabezpečení, je řečeno: „Stanovený věk nebude vyšší než 65 let. Může však být stanoven vyšší věk, pokud počet obyvatel, kteří tohoto věku dosáhli, nebude nižší než 10 % celkového počtu obyvatel mladších než stanovený věk, ale starších 15 let.“

Že by naše současná vláda pracovala s těmito závaznými evropskými dokumenty, o tom pochybují. O tom svědčí i návrhy v předložené novele. Přitom jde o závažné skutečnosti. Kromě toho, že se liší lidé různých po-

volání, o rozdílu pohlaví se už raději nezmiňuji. Rovnost mezi muži a ženami je jakoby důsledně a rychle uplatňována ve smyslu minus ve vztahu k ženám. Například nezohlednění výchovy dětí, což je pořádný kus soustavné mravenčí práce dnes a denně po určitou vysoce exponovanou dobu, které se říká dovolená s přívlastkem rodičovská. Naproti tomu jakoby nevádí statisticky vykazovaná diskriminace žen při finančním odměňování stejných pracovních výkonů u obou pohlaví. A to se pak samozřejmě odráží i ve výši důchodu. Přitom všichni dobře víme, že rezervace termínu živitel pro muže už neplatí. Polovina manželství je rozvedená a rozchody nesezdaných párů unikají našemu přehledu. (Trvalý hluk v sále.)

O opatřeních vlády ve smyslu propopulační politiky, což by vedlo zcela jistě k omládnutí naší společnosti a k zabránění ožehavým problémům s vyplácením důchodů někdy ve vzdálenější budoucnosti, to bohužel postrádám.

Tedy závěrem. Lze konstatovat, že důchodový systém v našich poměrech není v žádném případě bez kazů a ty jako by se množily. Je třeba, aby zákonodárci spolupracovali napříč politickým spektrem, méně zohledňovali svoje nároky a perspektivy a mysleli spíše z opačného konce – od těch sociálně slabých a ještě slabších. Myslet na to, jak jim život zlepšovat, a nikoli vymýšlet postihy a sankce v případech, že svoje platební povinnosti nemohou a někdy snad nechtějí plnit. To je ukazatel úrovně nikoliv výtečných jednotlivců, ale celé společnosti.

Doufáme, že příští důchodová reforma, ta velká, se bude držet všech potřebných kritérií a že bude pro budoucnost naší společnosti přínosem.

Děkuji – spíš mám říct za nepozornost, ale děkuji. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji paní poslankyni Emmerové. Zeptám se, zda se někdo hlásí dále do rozpravy ve třetím čtení. Nehlásí se nikdo, rozpravu tedy končím.

Budeme hlasovat o návrhu, který byl vznesen ve druhém čtení, tedy o návrhu na zamítnutí. Přivolávám všechny naše kolegy do jednacího sálu na hlasování... (Opakované gongování. Předsedající vyčkává.) Zároveň mám žádost o odhlášení, takže vás ještě odhlašuji. Prosím, abyste se znovu přihlásili...

Zahajuji hlasování pořadové číslo 242. Táhá se, kdo souhlasí s návrhem na zamítnutí. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 242 přítomno 133, pro 53, proti 77. Návrh přijat nebyl.

Přikročíme tedy k hlasování o pozměňovacím návrhu. Prosím paní zpravodajku, aby nás seznámila s dalším postupem.

Poslankyně Jitka Chalánková: Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně, vážení kolegové, během druhého čtení tohoto návrhu zákona zazněl pozměňovací návrh paní poslankyně Milady Emmerové, který zní: V části první článku 1 se bod 12 zrušuje. Stanovisko zpravodaje je negativní.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Já si myslím, že to je jediný pozměňovací návrh. (Zpravodajka: Ano.) Poté bude hlasování o návrhu zákona jako o celku, tudíž procedura je velmi jednoduchá. Nevidím, že by někdo protestoval.

Budeme tedy hlasovat nejprve o tomto návrhu, který vznesla paní poslankyně Milada Emmerová.

Ještě jednou zopakují stanoviska: (zpravodajka: negativní) negativní. Pan ministr? (Ministr: Výrazně negativní.) Výrazně negativní. (Veselost v levé části sálu.)

Zahajuji hlasování pořadové číslo 243. Ptám se, kdo souhlasí s tímto pozměňovacím návrhem. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 243 pro 57, proti 77. Návrh nebyl přijat.

Budeme hlasovat o celém návrhu zákona. Návrh usnesení zní takto: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, podle sněmovního tisku 277.“

Zahajuji hlasování pořadové číslo 244 a táhla se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 244 přítomno 136, pro 82, proti 53. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Tím končím projednávání bodu 91, sněmovního tisku 277. Končím tím také 16. schůzi Poslanecké sněmovny. Dámy a pánové, všem vám přeji příjemný zbytek dne a nezapomeňte odpoledne, že máme důležité povinnosti.

Ještě paní kolegyně Nedvědová. Těmi důležitými povinnostmi myslím fandit a nepřestávat.

Paní kolegyně Nedvědová.

Poslankyně Marie Nedvědová: Já bych chtěla jenom říct, že jsem hlasovala proti, a mám pro.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Je to tedy pro stenozáznam. Zpochybňujete...?

Poslankyně Marie Nedvědová: Pro stenozáznam, nezpochybňuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nezpochybňujete hlasování. Je to informace pro stenozáznam.

Ještě prosím členy organizačního výboru, za deset minut, ve 13.14 hodin, se schází organizační výbor. Prosím všechny členy organizačního výboru o přesnost a o účast. Děkuji.

(Schůze skončila ve 13.04 hodin.)